

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

026000347885

Handwritten numbers and lines, possibly a calculation or list, located in the upper left corner of the page.

ΕΝΑΕΙΟΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΩΜΑΣΙ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

1886

2108

ΣΙΛΟΥ
ΤΟΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Γ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΩΜΑΣΙ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

1886

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Imprimerie de P. D. SAKELLARIOS Athènes.

PRÉFACE

L'histoire nous apprend qu'à toutes les grandes époques de la vie intellectuelle des peuples il y a eu une langue plus ou moins universelle ; dans l'antiquité ce fut le grec, au moyen âge le latin devint la langue des savants, du moins en Occident ; dans les temps modernes, et actuellement, c'est le français qui tient le sceptre ; en effet il est adopté non seulement comme moyen de communication diplomatique, mais aussi comme langue du grand commerce dans tous les parages du Levant. De plus, tous ceux qui ont reçu une certaine éducation, trouvent indispensable de la posséder, soit comme moyen de s'entendre avec le monde civilisé, soit comme une source intarissable de plaisir et de connaissances utiles dans les arts et les sciences. C'est donc avec raison qu'elle est obligatoire dans nos étab'issements d'instruction tant privés que publics.

Surtout pour nous autres Grecs, cette langue harmonieuse et enchanteresse a un charme particulier, car c'est la langue de celui qui a dit :

En vain faut-il qu'on me traduise Homère ;
Oui je fus grec, Pythagore a raison.
Sous Périclès j'eus Athènes pour mère ;
Je visitai Socrate en sa prison ;
De Phidias j'encensai les merveilles ;
De l'Ilissus j'ai vu les bords fleurir ;
J'ai sur l'Hymette éveillé les abeilles ;
C'est là, c'est-là que je voudrais mourir.

Bérenger

Elle est aussi celle du noble poète qui a salué nos volontaires pour la guerre de 1870 de strophes si touchantes, dont nous citons celles-ci :

Soyez bénis, venez, ô généreuse race,
Vous de la liberté les plus anciens soldats ;
Vous seuls sous nos drapeaux méritez une place,
Enfants de Thémistocle et de Léonidas.

Guérrriers que mon enfance admirait avec larmes,
Salut, ô Nikitas, Canaris, Botzaris.
Je reconnais vos fils, et je baise vos armes,
Athènes les devait à sa fille Paris.

Victor De Laprade

Enfin c'est celle de tant de grands et beaux génies, dont les écrits ont influé sur les destinées du genre humain et de tant de coeurs nobles et généreux, qui ont tant fait pour la sainte cause de notre rétablissement national. Aussi est-ce avec un véritable plaisir que nous offrons pour la seconde fois un travail de ce genre, augmenté et amélioré sous tous les rapports, à la jeunesse de la patrie si désireuse de s'instruire. Mais combien plus grande serait la satisfaction de l'auteur, si ce fruit de ses veilles pouvait être en même temps de quelque utilité à ceux des Français et des Européens en général qui voudraient se familiariser avec le grec moderne, surtout sous sa forme actuelle, épuré, enrichi, plein de force, et devenu une des plus belles langues du monde civilisé, digne fille de la langue des dieux de l'antiquité ! Espérons-le.

N. CONTROULOS

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως μέχρι σήμερον οὐδεμιᾶς γλώσσης λεξικά ἐξεδόθησαν παρ' ἡμῖν τόσα ὅσα Γαλλοελληνικά καὶ Ἑλληνογαλλικά. Ἀπόδειξις τοῦτο καταφανῆς τῆς σπουδαιότητος ἣν κέκτηται διὰ τοῦ ὑπερβάλλοντος πλούτου τῆς ἀπεράντου φιλολογίας αὐτῆς ἡ γλῶσσα τοῦ Πέτρου Κορνηλίου, τοῦ Ἰωάννου Ρακίνα, τοῦ Μολιέρου καὶ τοσοῦτων ἄλλων φωστήρων τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, οἵτινες κλείσαντες τὸ ἴδιον ἔθνος διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν ἐν παντὶ κλάδῳ μαθήσεως, κατέστησαν ἐντρύφημα τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει. Καὶ ἤδη πρὸ πολλοῦ ἡ τῶν Γαλατῶν ἠδύμολπος φωνὴ πανταχοῦ τῆς γῆς εἰσεχώρησεν, ἐξηπλώθη ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαιρίων, καὶ κατέστη μέσον συνεννοήσεως τῶν πεφωτισμένων τάξεων. Καὶ πᾶσι μὲν τιμαλφῆς καὶ προσφιλῆς οὖσα καὶ ποθητὴ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, ἰδίως ἡμῖν τοῖς Ἕλλησι πρέπει νὰ ἐνδιαφέρῃ ἔτι μᾶλλον, διότι μετὰ τοῦ εὐγενοῦς ἔθνους τῶν Γάλλων συνδεόμεθα στενωῶς διὰ δεσμῶν εἰλικρινοῦς φιλίας καὶ εὐγνωμοσύνης δι' ὅσα ὑπὲρ ἡμῶν ἔπραξεν ἐν ἡμέραις κρίσιμοις καὶ ἀγῶνος περὶ ὑπάρξεως, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἔτι πράξει ἐν ὧρα εὐθέτῳ.

Ἀλλὰ τοσοῦτων ὑπαρχόντων ἤδη παρ' ἡμῖν λεξικῶν, δυνατὸν νὰ ἐρωτήσῃ τις πρὸς τί ἡ διηνεκῆς πολλαπλασίασις αὐτῶν;

Τούτῳ ἀποκρινόμεθα ὅτι ἐκεῖνα μόνον τῶν ἐθνῶν προκόπτουσι καὶ εὐημεροῦσιν, ὅσα μὴ ἀρκοῦμενα τοῖς παροῦσιν αἰεὶ τὰ βελτίω ζητοῦσιν, καὶ ὅτι μικρὸν μὲν ἐστὶ τὸ ἀνά χειρας παραβαλλόμενον πρὸς ἄλλα ὀγκωδέστερα καὶ δὴ καὶ πολύτομα, ἀλλ' ὅπως ὁ πολύσαρκος ἄνθρωπος δὲν εἶναι πάντοτε καὶ ὁ εὐρωστότερος, οὕτω καὶ τὰ ὀγκωδέστερα τῶν

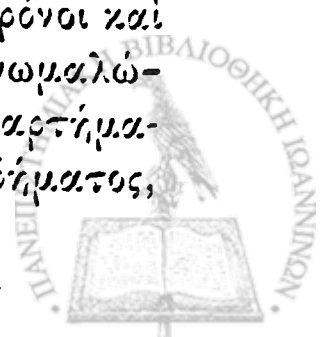

βιβλίων δὲν ἀποδεικνύονται ἀνεξαιρέτως τὰ κρείττονα καὶ χρησιμώτερα. Πλὴν δὲ τούτου διὰ πρόχειρον χρῆσιν τῶν τε μαθητῶν καὶ τῶν σπουδαστῶν ἐν γένει ἐλπίζομεν ὅτι τὸ ἀνά χειρὸς πόνημα εὐρεθήσεται ὠφελιμώτατον καὶ διότι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, περισκέψεως καὶ οἰκονομίας ἐξεπονήθη, καὶ διότι διὰ τὴν ἀκριβοῦς καὶ ἔγκυρον μεταγλώττισιν τῶν πλείστων λέξεων τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, δυσπιστοῦντες εἰς τὰς ἐρμηνείας τῶν ὑπαρχόντων λεξικῶν, ἐπεκαλέσθημεν τὴν συνδρομὴν ἀνδρῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν ταῖς ἐπιστήμας, ὧν τὰ σεβαστὰ ὀνόματα, ἀνώτερα ὄντα τοῦ ἔργου ἡμῶν, ἀπέχομεν τοῦ ν' ἀναφέρωμεν, ἐγκρύπτοντες ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας ἡμῶν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀνυπόκριτον εὐγνωμοσύνην. Τὸ νὰ καταφύγωμεν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἐνομίσαμεν ἔργον εὐσυνειδησίας, διότι γελοῖον ἀληθῶς δοκεῖ ἡμῖν, μάλιστα τὴν σήμερον, ὅτε ἡ ἐπιστήμη ἔλαβε τόσον εὐρείας διαστάσεις, νὰ ἐπαγγέλληται τις «*de omni re scibili et de aliis quibusdam*».

Παρὰ τὰ ρηθέντα ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ εἴπωμεν καὶ τάδε:

1^{ον} Ὅτι οὐδενὸς ἐφείσθημεν κόπου ἀρυόμενοι ἐκ πολλῶν βοήθημάτων, παραβάλλοντες τὰς ἐρμηνείας καὶ βασανίζοντες τὰς σημασίας τῶν λέξεων. Δὲν ἐκρίναμεν δὲ ὠφέλιμον νὰ εἰσαγάγωμεν εἰς λεξικὸν ἐπίτομον λέξεις ἀχρηστοὺς ἢ σπανιωτάτας ἢ ἄπαξ μόνον ἀπαντώσας ἐν τινι ἀφανεῖ συγγραφῇ. Ἐπλουτίσαμεν ὁμῶς αὐτὸ διὰ λέξεων εωτέρων καὶ εὐχρηστοτέρων.

2^{ον} Ὅτι οὐ μόνον ἐν τῷ σώματι τοῦ λεξικοῦ εἰς πᾶν ἀνώμαλον ῥῆμα προσετέθησαν οἱ ἀρχικοὶ αὐτοῦ χρόνοι καὶ οἱ μὴ κανονικῶς ἐκ τῶν ἀρχικῶν παραγόμενοι ἀνωμαλιώτεροι, ἀλλὰ καὶ ἐν τέλει τοῦ βιβλίου ἐν εἴδει παραρτήματος προσετέθη ἀλφαριθμητικῶς πᾶσα ἀνωμαλία ῥήματος,

ὀνόματος ἢ ἐπιθέτου ὅπωςδῆποτε καὶ ὅπουδῆποτε ἀπο-
τωμένη ἐν τῷ γραπτῷ ἢ προφορικῷ λόγῳ.

3^{ον} "Ὅτι τὰς ἐν τῇ Γαλλικῇ συνήθεις λατινικὰς καὶ ἐξ
ἄλλων γλωσσῶν φράσεις, γνωμικὰ καὶ παροιμίας κατ' ἄλ-
φαβητικὴν τάξιν καὶ ταύτας προσεθέμεθα ἐν τῷ τέλει
μεθερμηνεύσαντες.

4^{ον} "Ὅτι καὶ πίνακα κυρίων ὀνομάτων πληρέστερον τῶν
συνήθων κατηρτίσαμεν ἐν εἴδει παραρτήματος καὶ τοῦτον,
ἐν δὲ τοῖς γεωγραφικοῖς αὐτῶν καὶ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν
ὀνομασίαν προσεθέμεθα.

5^{ον} "Ὅτι καὶ τὴν προφορὰν τῶν λέξεων ὅπου ἐκρίναμεν
καλὸν παρενεβάλομεν, ὅτε μὲν διὰ στοιχείων γαλλικῶν,
ὅτε δὲ δι' ἑλληνικῶν, ὅπου τοῦτο ἦν δυνατόν, ὅτε δὲ ἀνα-
μιξ διὰ γαλλικῶν τε καὶ ἑλληνικῶν ἀκριβείας χάριν.

6^{ον} "Ὅτι ἐν τῇ ἀλφαβητικῇ σειρᾷ τῶν ἐν τῷ κυρίως
λεξικῷ Γαλλικῶν λέξεων ἐποιησάμεθα χρῆσιν τῶν παχέων
λεγομένων στοιχείων, τὸ μὲν διότι εὐκολώτερον ἀναγινώ-
σκονται, τὸ δὲ καὶ διότι εἰς καλλωπισμὸν τοῦ ἔργου συμ-
βάλλουσιν. Ὁμοίως δὲ τούτοις συντέλειται ἐν ἐπικεφαλίδι
πᾶσα πρώτη καὶ τελευταία λέξις ἐκάστης σελίδος.

Ἀποτίνοντες δὲ ὀφειλὴν εὐγνωμοσύνης ὁμολογοῦμεν ἐν
τέλει χάριτας τοῖς κυρίως ἐκδόταις ἀνδράσι λογίοις, διὰ
τὴν πολύτιμον συνεργασίαν, ἣν παρέσχον ἡμῖν καὶ τὴν
ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν πρόθυμον ἀρωγὴν αὐτῶν πρὸς τελειοτέ-
ραν διεξαγωγὴν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Εὐγνώμονες δ' ἐσόμεθα καὶ παντὶ τῷ ἐπιδοκιμάσαντι
τὸ ἀνά χειρας πόνημα, καρπὸν οὐκ ὀλίγων ἀγρυπνιῶν.

"Ἐγράψαν ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1886.

N. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΞΗΓΗΤΙΚΟΣ

ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

'Αγ. Γραφ. 'Αγία·Γραφή.
 ἀγγλ. λέξις ἀγγλική.
 ἀλγεβ. ἀλγεβρική.
 ἀνατ. ἀνατομίας.
 ἀντων. ἀντωνυμία
 ἀπροσωπ. ἀπρόσωπον ἢ ἀπρο-
 σώπως.
 ἀόρ. ἀόριστος.
 ἀρσ. ἀρσενικόν.
 ἀριθ. ἀριθμητική.
 ἀργ. ἀργαῖος, ἀρχαῖκή ἢ ἀρχαῖζουσα.
 ἀρχιτεκ. ἀρχιτεκτονική.
 ἀστρολ. ἀστρολογία.
 ἀστρον. ἀστρονομία.
 ἄγρ. ἄγροιστος.
 βοταν. βοτανική.
 γεωμ. γεωμετρία.
 γεωρ. ἢ γεωπ. γεωργική ἢ γεω-
 πονική.
 γραμμ. γραμματική.
 δικ. δικανική ἢ δικαστική.
 ἔβρ. ἔβραϊκή.
 ἔκκλ. ἔκκλησιαστική.
 ἔλλτν. ἔλληνική.
 ἐν. ἐνεργητικόν.
 ἐνεστ. ἐνεστώς.
 ἐνερ. μετ. ἐνεργητική μετοχή.
 ἐπιθ. ἐπίθετον.
 ἐντομ. ἐντομολογία.
 ἐπιρρ. ἐπίρρημα.
 ἐπιφ. ἐπιφώνημα.
 ζωγρ. ζωγραφική.
 ζωολ. ζωολογία.
 θ. θηλυκοῦ γένους*.
 ἰατρ. ἰατρική.
 ἱερά βιβλ. ἱερά βίβλος.
 ἰταλ. ἰταλική.

ἰταλ. μουσ. ὄρος ἰταλικὸς ἐν τῇ
 μουσικῇ.
 κατ' ἐπέκτ. κατ' ἐπέκτασιν.
 ἰγθ. ἰγθολογία.
 λατ. λατινική.
 λογικ. λογική.
 μαθημ. μαθηματική.
 μεταρ. μεταφορικῶς.
 μετοχ. μετοχή.
 μυθολ. μυθολογία.
 μουσ. μουσικῆς.
 ναυτ. ναυτική.
 νομ. νομική.
 οὐδ. οὐδέτερον.
 οὐσ. οὐσιαστικόν.
 παθολ. παθολογία.
 παροιμ. παροιμία.
 πληθ. πληθυντικός.
 ποιητ. ποιητικός.
 προθ. πρόθεσις.
 προσωπ. προσωπική.
 πρόφ. πρόφερε.
 ρ. ρῆμα.
 ρ. ἐν. ρῆμα ἐνεργητικόν.
 ρ. οὐδ. ρῆμα οὐδέτερον.
 ρητ. ρητορικόν (σχῆμα).
 ρωμ. ρωμαϊκή.
 συνων. συνώνυμος. ☞
 τεκτ. τεκτονική.
 τουρ. τουρκική.
 τυπογρ. τυπογραφική.
 φυσ. φυσική.
 χειρ. χειρουργική.
 qqc. quelque chose.
 qqn. quelqu'un.
 —, ἐννοεῖται ἐν ἀρχῇ λέξις ἐπανα-
 λαμβανομένη.

* Μόνον τὸ θηλυκὸν γένος τῶν ὀνομάτων ἐστὶ μειωθῆ διὰ τοῦ θ. τὸ ἀρσενικὸν μὴ στρμειωθὲν ἐννοεῖται ὡς τοιοῦτον.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Α

Α, τὸ πρῶτον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου. Il ne sait ni a ni b, δὲν γινώσκει οὔτε ἀλφα οὔτε βήτα, τουτέστιν εἶναι ἀναλφάβητος.

a (ἄνευ τόνου) ἔχει τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς τοῦ ῥήματος avoir, ἔχειν.

à. (βαρύτονον) πρόθεσις ἐν, εἰς, πρὸς, μέ, μετά, κατά, διά· à Paris, ἐν Παρισίοις ἢ εἰς Παρισίους, un à un, ἐν πρὸς ἐν· ὁ εἰς (ἢ τὸν ἕνα) μετὰ τὸν ἄλλον· mot à mot, κατὰ λέξιν ἢ λέξιν πρὸς λέξιν· peu à peu, ὀλίγον κατ' ὀλίγον· petit à petit, κατὰ μικρόν, pas à pas, βήμα πρὸς βήμα, à pied, πεζῇ· à cheval, ἑπιππος· à bras ouverts, με ἀγκάλας ἀνοικτάς, à livre ouvert, ἀπρομελετητῶς, ἐκ τοῦ προχείρου· à quatre mains (μουσ.) jouer à -, ἀνά δύο μέλπειν (ἐπὶ κλειδοκυμβάλου) οὐσ. un morceau à quatre mains, τετραχειρία μολπῆς· moulin à vent, ἀνεμόμυ-

λος· bateau à vapeur, ἀτμηλατον (πλοῖον) machine à vapeur, ἀτμοκίνητος μηχανή· bois à brûler, καύσιμον ξύλον· bouteille à vin, οἰνοδόχος φιάλη· à la hâte, μετὰ σπουδῆς, ἐσπευσμένως· à la bonne heure! ἔχει καλῶς, πάγει καλά! à moi!, βοήθειαν! δράμετε! à la française, κατὰ τὸν Γαλλικὸν τρόπον· à tort, ἀδίκως· à vrai dire, ἀληθῶς εἰπεῖν. Μετὰ τοῦ ἀρσενικοῦ γένους ἄρθρου le, συμπτύσσεται εἰς au καὶ πληθ. aux· au gré du vent, τῇ φορᾷ τοῦ ἀνέμου· au voleur! κλέπτης! κλέπτης! δράμετε! au nom du ciel! ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ!

a-, á-, τὸ ἀχώριστον στερητικὸν μόριον τῆς Ἑλληνικῆς· οἶον achromatique, ἀχρώματος, ὁ δεικνύων τὰ ἀντικείμενα ἀχρώματα.

a-, ab-, abs-, μόριον ἀχώριστον ἐκ τῆς Λατινικῆς, ἀπο-, ἐκ-, δηλοῦν χωρισμόν, ἀφαίρεσιν, ἀπομάκρυνσιν.

abaissant, -e, ἐπίθ. ταπεινωτικός, ἐξευτελιστικός.

abaisse, π. λάγανον, φύλλον λεπτόν ζύμης.

abaissement, ὄν. θ. κάθειςις, κ. γαμήλωμα, καταθέσασμα· ταπεινώσις, ἐξευτελισμός· παρακμή, κατάπτωσησις, ἐλάττωσις.

abaisser, ῥ. ἐν. καθίημι, καταβιάζω, ταπεινώ, γαλῶ, κ. γαμηλόνω (ναυτ.) — les voiles, γαλῶ τὰ ἱστία, κ. μαϊνάρω τὰ πανιά. — une perpendiculaire, ἄγω κάθετον· (μέσ.) s' —, ταπεινοῦμαι, ἐκφραυλίζομαι.

abaisseur, (ἀνατ.) μῦς ὁ καταγωγὸς τῆ καθιείς.

abajoue, θ. παραγναθίς, θυλάκιον ἐν τῷ στόματι ζώων τινῶν οἷον πιθήκου, κ.λ.

abaliénation, θ. ἀπαλλοτριώσις, ἀποξένωσις· παραχώρησις.

abaliéner, ῥ. ἐν. ἀπαλλοτριῶ.

abalourdir, ἠλιθιῶ, ἀποβλακῶ.

abandon, ἐγκατάλειψις, παραίτησις, παραχώρησις· ἐρημία· βραστήνῃ· ἀφέλεια τρόπου· ἀσωτεία, ἀκολασία.

abandonnement, ἐγκατάλειψις, παραίτησις, ἐκχώρησις.

abandonner, ῥ. ἐν. καταλιμπάνω, ἐγκαταλείπω, κ. παραιτῶ, ἀφίνω. — son poste, λειποτακτῶ· ἀποστατῶ, ἀφίεμαι, ἀφίνω, παραχωρῶ· ἀποτάσσομαι· ἀμελῶ, παύομαι. παραδίδω· s' — à Dieu, τῷ θεῷ ἐπεσθαί· ἢ ἀναθεῖναι τὰς ἐλπίδας.

abaque, ἄβαξ (ἀρχιτ.)· ἀβάκιον ἐπιστυλίου· κορυφή τοῦ κιονοκράνου· ἀβάκιον ἀριθμητικῆς ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.

abasourdir, ῥ. ἐν. (-ζουρ-) ἐκπλήττω· παραζαλίζω, ξεχωραίνω.

abasourdissement, θάμβος, ἐκπλήξις.

abatage, δενδροτομία, κατακκοπή· σφαγή, πτηνῶν.

abâtardir, ῥ. ἐν. νοθεύω, κίβδηλεύω, διασθείρω.

abâtardissement, νοθεία· διασθόρα· παρακμή.

abatée, θ. παρέκκλισις τοῦ πλοίου ἀπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἀνέμου κ. πόδισμα.

abat-faim, μέγα τεμάχιον κρέας πλθ. des abat-faim.

abat-foin, ἀνωθεν τῆς φάτης ὁπῆ δι' ἧς βίπτουσι τὸν χόρτον εἰς τὰ ζῶα.

abatis, ὑλοτομία, σωρός δέδρων, κλάδων, φωλεῶν ἀγρίων ζώων· ἀκροκώλια ἐσφαγμένων ὀρνίθων, κτλ.

abat-jour, ἡ ἄνωθεν ἡμιάνοικτος θυρίς· γέρον, προστέγασμα κατὰ τῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων, καταπέτασμα· ἐπισκίασμα ἐπικαλύπτον τὸν λύχνον· πλθ. des abat-jour.

abattement, ἀθυμία· ἀτονία, ἀποθάρρυνσις· ἐξασθένεισις σωματικῆ, κατάπτωσησις.

abateur, ὑλοτόμος, ξυλεύς, ξυλοκόπος· κομπαστής.

abatoir, σφαγεῖον, κρεουργεῖον.

abattre, καταβάλλω, καταρρίπτω· δενδροκοπῶ, ὑλοτομῶ· θέρζω· φονεύω, σφάζω· ἐκλύω, ἐξασθενίζω, καταλύω· s' —, πίπτω, καταπίπτω, κοπάζω· s — sur, ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ.

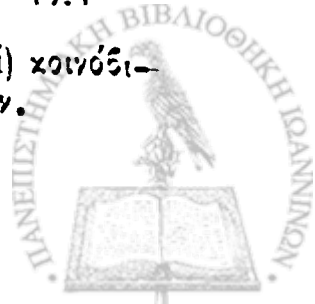
abattures, πλθ. φρύγανα· ἔχνη· ἐλάφου.

abat-vent, ἀλεξίνεμον, τὸ ἀνεμοσκεπές.

abat-voix, ἡ τοῦ ἄμβωνος κεφαλή· ἢ στέγη.

abbatial (abassial), πλθ. abbatiaux, ἡγουμενικός, ἀρχιμανδριτικός.

abbaye, (προφ. abé-i) κοινόδιον, ἀββατεία, μοναστήριον.

abbé, ἀββᾶς, ἀρχιμανδρίτης, η-
γούμενος· ἱερεὺς, κληρικὸς.

abbesse, θ. ἡγουμένη, μοναστη-
ρίου καλογραιῶν.

abc, ἀλφάβητον· ἀλφαβητάριον·
ἀργαί, στοιχεῖα τέγνης τινός.

abceder, ῥ. οὐδ. εἰς ἀπόστημα
γίνομαι ἢ καθίσταμαι, πυῶμαι.

abcès, ἀπόστημα, πύγσις.

abdication, θ. ἀπόρρισις, πα-
ραίτησις σιμματος· — d'un fils,
(νομ. ἀποκίρυξις υἱοῦ).

abdiquer, ῥ. ἐν ἀποτίθεμαι, πα-
ραιτούμαι στέμματος, θρόνου· ἀπο-
κίρῶ.

abdomen, (— μέν) τὸ ὑπογά-
στριον.

abdominal, -e, -aux, ὑπογά-
στριος.

abducteur, ἐπιθ. καὶ οὐσ. (ἀ-
νατ.) ἀπαγωγός (μῦς). (ἀνατ. καὶ
λογικῆ).

abduction, θ. ἀπαγωγή.

abécédaire, ἀλφαβητάριον.

abecquer ἢ abéquer, ψωμί-
ζω, κ. ταγίζω πτηνόν.

abée, θ. ὁπῆ δι' ἧς ῥέει τὸ ὕδωρ
ὑδρομόλου.

abeille, θ. μέλισσα.

aberration, θ. πλάνη (ἄστρον).
κίνησις, ἀποπλάνησις τῶν οὐρανίων
σωμάτων· διασπορά τῶν ἀκτίνων
τοῦ φωτός· παραχῆ.

abêtir, ἠλιθιώ, κ. ἀποκουταίνω.

abêtissement, ἠλιθίωσις.

ab hoc et ab hac, (λατ.) ἄνω
κάτω, ἄλλ' ἀντ' ἄλλων.

abhorrer, ῥ. ἐν. ἀποστρέφομαι,
βδελύττομαι.

abîme, ἄβυσσος, χάσμα, βάρα-
θρον.

abîmer, ῥ. ἐν. βυθίζω, καταπον-
τίζω· καταστρέφω, φθειρώ κ. γαλ-
νῶ· s'—, καταρρέω, καταπίπτω, κρη-
μνίζομαι· καταποντίζομαι, πνίγο-
μαι.

ab intestat, ἐξ ἀδιαθέτου, ἄνευ
διαθήκης.

abject, ο. ἐπιθ. οὐτιδανός, τα-
πεινός, ἀπόβλητος, ἀχρεῖος.

abjection, θ. ταπεινώσις, ἐξευ-
τελισμός· ἀπόρριψις.

abjuration, θ. ἀπώμοσις, ἐξώ-
μοσις· ἀπάρνησις· ἀποκήρυξις.

abjurer, ἐξομνύω, ἀροῦμαι τὴν
πίστιν ἢ δοξασίαν μου.

ablatif, (γραμμ.) ἀφαιρετικὴ
πτῶσις.

ablation, (χειρουρ.) ἀποκοπή,
ἐκτομή.

able, ἰδὲ ablette.

ablégat, τοποτηρητὴς ἐξάρχου
τοῦ Πάππα, ἀντιπρεσβευτὴς.

ablette, θ. ἡ able, ἀρσ. ἰχθί-
διόν τι, ὁ λευκίσκος.

ablution, θ. ἀπόνιψις, κάθαρσις
δι' ὕδατος.

abnégation, θ. αὐταπάρνησις.

aboi, ὕλακὴ τοῦ κυνός· τὰ λοί-
σθια τῆς ἐλάφου· ἀπύγνωσις, ἀμη-
χανία· être aux—s, ἀμηχανεῖν εἰς
ἄκρον, πνέειν τὰ λοίσθια· ἀγωνιᾶν.

aboiement καὶ **aboiment**, ὕ-
λακὴ, κ. γαύγισμα.

abolir, ῥ. ἐν. καταλύω, κατα-
στρέφω, καταργῶ· (νομ.) ἀκυρῶ,
παραγράφω.

abolissable, ἀκυρώσιμος.

abolissement, κατάλυσις, κα-
τάργησις.

abolition, θ. κατάλυσις, κατάρ-
γησις.

abolitionnisme, **abolitio-
nisme**, τὸ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως
τῆς δουλείας κόμμα.

abominable, βδελυρός, ἀποτρό-
παιος, μυσαρός, μισητός.

abominablement, μιαρῶς, βδε-
λυρῶς, μυσαρῶς.

abomination, θ. βδελυγμία,
μυσάρια· ἀπέχθεια.

abominer, ῥ. ἐν. βδελύττομαι, μισῶ.

abondamment, ἀφθόνως, ὑαψιλῶς, περισσῶς.

abondance, θ. ἀφθονία, πλοῦτος, περισσεΐα· ὑαψίλεια (Γραφ.)· de l'—du coeur la bouche parle, ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ· vivre dans l'—, πλουτεῖν· parler d'— ὁμιλεῖν, ἐκ πληθούσης καρδίας, ἐκ τοῦ προγεύρου· la corne d' l'—, τὸ κέρασ τῆς Ἀμαλθείας.

abondant, e, ἀφθονος, περισσός, ὑαψιλής· εὐποροῦν.

abonder, ῥ. οὐδ. ἀφθονῶ, γέμω, εὐποροῶ, περισσεύω.

abonné, συνδρομητής.

abonnement, συνδρομή.

abonner, ῥ. ἐν. ἐγγράφω συνδρομητήν· s'—, ἐγγράφομαι συνδρομητής.

abonnir, ῥ. ἐν. βελτιῶ· s'—, βελτιοῦμαι.

abord, προσπέλασις, προσέγγισις, πλησίασις· προσέλευσις, πρόσσοδος· homme d'un—facile, ἄνθρωπος, εὐπρόσιτος, εὐπροσήγορος, port d'un—facile, λιμὴν εὐπρόσορμος· d'—, tout d'—de premier—, de prime—, εὐθύς, κατὰ πρῶτον, κατ' ἀρχάς, ἐκ πρώτης ἀφειτηρίας.

abordable, προσιτός, εὐπρόσιτος.

abordage, ἐπίπλους, ἐπίθεσις, προσβολή πλοίου ἐκ τοῦ σύνεργου ἐν ναυμαχίᾳ· ἔφοδος.

aborder, οὐδ. (ναυτ.) προσπελάζω· προσομιλοῦμαι, ἐλλιμενίζομαι· ἀποδιβάζομαι εἰς τὴν ξηράν· ῥ. ἐν. ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω, ἐν ναυμαχίᾳ, κτυπῶ· προσομιλῶ, πλησιάζω· πραγματεύομαι περὶ τινος ὑποθέσεως ἢ ζητήματος.

aborigène, ἰθαγενής, αὐτόχθων, πρῶτος κάτοικος.

abornement, καθορισμὸς γῶρας ἢ ἀγροῦ.

abornier, καθορίζω γῶραν ἢ ἀγρόν.

abortif, -ive, ἐκτρωματικός, ἐξαμβλωματικός.

abouchement, συνέντευξις, συνομιλία, διάλεξις.

aboucher, εἰς συνέντευξιν ἢ συνδιάλεξιν προσάγω, s'—, συνδιαλέγομαι μετὰ τινος, συνομιλῶ.

about, (προφ. abou) ἄκρον θι· οὗ προσαρμόζεται ἐν ζύλον εἰς ἕτερον.

aboutir, προσαρμόζω ἐν ἄκρον εἰς ἕτερον.

aboutir, ῥ. οὐδ. καθήκω, καθινοῦμαι, φθάνω, ἀπολήγω, περατοῦμαι, καταντῶ· ce champ aboutit au chemin, ὁ ἀγρὸς οὗτος ἀπολήγει εἰς τὴν ὁδόν· cela n' aboutit à rien, τοῦτο δὲν φέρει οὐδὲν ἀποτελεσμα· la vie aboutit à la mort, ἡ ζωὴ εἰς θάνατον τελευτᾷ· (ιατρ.) ἐμπυοῦμαι (ἐπὶ πληγῆς) κ. ἀνοίγω, σπάνω.

aboutissant, (ἐνερ. μετοχ.) περατούμενος, ἀπολήγων· οὐσ. les—s, τὰ παρακείμενα, τὰ προσκείμενα, τὰ ὄρια, τὰ ἄκρα· αἱ λεπτομέρειαι.

aboutissement, ἀποτέλεσμα, ἔκβασις· (ιατρ.) ἀρχὴ ἐμπυώσεως.

aboyant, e, ὑλακτικός.

aboyer, ὑλακτῶ κ. γαυγίζω· à la lune, κακολογῶ τοὺς ἀνωτέρους μου· (μεταφ.) καταδιώκω τινος, καταδιώκω διὰ τῶν κραυγῶν μου, παρενοχλῶ.

aboyeur, ὕλαξ, κύων ὑλακτῶν καὶ μὴ θάκνων κ. φωνακλᾶς.

abracadabra, λέξις μαγικὴ ὑποτιθεμένη ὅτι ἐθεράπευε τὰς νόσους· ἐφέρετο δὲ περὶ τὸν λαιμόν ὡς περιάπτον ἢ φυλακτίριον.

abrégé, ἐπιτομή, σύνοψις· en—, ἐν συνόψει, ἐν συντομίᾳ.

abrégement, τὸ συντέμνειν, συντομία.

abréger, συντέμνω, βραχύνω, συνοψίζω.

abreuvage ἢ **abreusement**, πότισμα ζώων.

abreuvoir, ποτίστρα, ποτιστήριον τῶν ζώων.

abréviateur, ὁ συντομεύων, ἐπιτομεύς, συντομεύς.

abréviatif-ive, συντομευτικός.

abréviation, θ. συντομία.

abri, σκέπη, σκέπασμα, προφύλαξις· στέγη, καταφύγιον· ἄσυλον.

abricot, βερίκοκκον.

abricotier, (δενδ.) βερίκοκκία.

abriter, προφυλάττω, σκεπάζω, στυγάζω.

abrogation, θ. ἀκύρωσις, κατήργησις, κατάλυσις νόμου.

abroger, καταλύω, ἀκυρῶ, καταργῶ νόμον ἢ διάταγμα.

abrupt, ἀπότομος, ἀπωρρῶξ· τραχύς, κρημνώδης.

abruptement, ἀποτόμως.

abrupto, ex — (Λατ.) ἀποτόμως, ἄνευ προοιμίου.

abrupti, ἡλίθιος, ἀναίσθητος, ἀποκτηνωθεὶς.

abrutir, β. ἐν. ἀποκτηνῶ, καοιστῶ ἡλίθιον, ἀποβλακῶ.

abrutissant, e, ἀποκτηνωτικός, καθιστῶν ἡλίθιον.

abrutissement, ἀποκτηνώσις, ἀναίσθησία.

abrutisseur, ἀποκτηνωτής, ἀποκτηνωτικός.

abs, idè A.

abscisse, (γεωμ.) ἡ ἀποτετμημένη, τομή ἢ τμήσις.

absence, θ. ἀπουσία· ἔλλειψις, στερησις· ἀπροσεξία, ἡ τοῦ νοῦ ἀπώπληξις, βεμβασμός.

absent, e, ἀπών· (μεταφ.) βεμβώδης, ἀφηρημένος.

absenter, s' —, ἄπειμι, ἀποδημῶ· ἀπουσιάζω.

abside, θ. ἄψις· θόλος· (ἀστρ.) τὸ ἐπίγειον ἢ πρόσγειον (μέρος) τῶν πλανητῶν.

absinthe (φυτ.) ἄψίνθιον.

absolu, e, ἀπόλυτος· ἀνεξάρτητος, ἄσχετος· δεσποτικός, ἀπεριόριστος· (οὐσ.) τὸ ἀπόλυτον ἦτοι τὸ ἀπολύτως ὑπάρχον.

absolument, ἀπολύτως· ἀνεξαρτήτως· ἐξάπαντος, πάντη· τὸ παράπαν, κ. ὅλως δι' ὅλου.

absolution, θ. ἄφεσις, συγχώρησις, ἰδίως ἀμαρτιῶν.

absolutisme, ἀπολυταρχία, δεσποτισμός.

absolutiste, ἀπολυταρχικός, ὁπαδὸς τῆς ἀπολύτου μοναρχίας.

absolutoire, συγχωρητήριος, ἀπολυτήριος, bref —, συγχωροχάρτιον.

absorbable, ἀπορροφητός.

absorbant, e, ἀπορροφητικός.

absorber, ἀπορροφῶ· ἐμποτίζομαι· (μεταφ.) διασκορπίζω, καταναλίσκω, φθείρω· s' —, βυθίζομαι εἰς σκέψεις.

absorption, θ. ἀπορρόφησις.

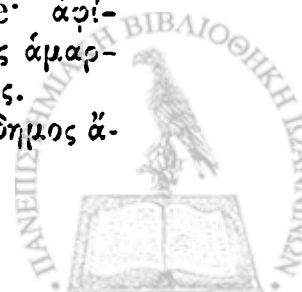
absoudre, β. ἐν. κλίνεται οὕτω·

J' absous, tu absous, it absout, nous absolvons, vous absolvez,

ils absolvent, παρατ. j' absolvais, tu absolvais, il absolvait. Στερεῖται τοῦ passé défini ἦτοι παρωχημ. ὠρισμένου. Μέλλων, j' absoudrai, tu absoudra, il absoudra, κ. Conditionnet. ('Υποθ.) j' absoudrais, κ.τ.λ.

Υποτακ. que j' absolve, que nous absolvions, κ.τ.λ. Παρατ. τῆς ὑποτακ. δὲν ἔχει μετοχ. ἐνερ. absolvant, μετοχ. παθητ. absous, θηλ. absoute· ἀρήνημι, ἀπολύω, συγχωρῶ τὰς ἀμαρτίας· ἀπαλλάττω κατηγορίας.

absoute, θ. (ἐκκλ.) πάνδημος ἄ-

φρεις τῶν ἀμαρτιῶν ἀπόνεμομένη τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ· ἱεροτελεστία γινομένη ὁμοίως περὶ τὸ φέρετρον τοῦ νεκροῦ.

abstème, ἄγευστος οἴνου.

abstenir, s —, ῥ. μέσ. (κλίν· ὡς tenir, ὅπερ ἰδὲ) ἀπέχομαι· ἐγκρατεύομαι· (δικαστ.) ἐξαιρῶ ἑμαυτόν.

abstention, θ. ἀποχή· (νομ.) παραίτησις.

abstentionniste, ἢ **abstentioniste**, ὁπαδὸς τῆς ἀποχῆς ἀπὸ ψηφορορίας τινὸς ἢ συζητήσεως.

abstergent, e, (ιατρ.) ἀποσμηκτικός.

absterger, (ιατρ.), ἀποσμήχω, ἐκκαθαίρω πληγῆν.

abstersif, -ive, ἀποσμηκτικός.

abstersion, θ. ἀπόσμηξις, ἀποσπόγγισμα πληγῆς.

abstinent, ἐγκρατῆς· μετριοπότης.

abstractif, ive, ἀφαιρετικός.

abstraction, θ. (φιλοσ.) ἀφαιρέσις, ἀποχωρισμός· ἀπροσεξία, βεβηθασμός.

abstractivement, ἀφηρημένως, κατ' ἀφαιρέσιν.

abstraire, ῥ. ἐν. (κλίν· ὡς τὸ traire οἷον· j'abstrais, nous abstrayons, παρατ. j'abstrayais, μέλλ. j'abstrairai, κ.τ.λ. μετοχ. ἐνερ. abstrayant, μετοχ. παθ. abstrait, -te, συνήθ. εὔχρηστον ἐν τῇ παθ. μετοχ.) ἀφηρημένως ἐξετάζω.

abstrait, e, ἀφηρημένος, ἀλλόφρων, ἀπρόσεκτος.

abstraitement, ἀφηρημένως.

abstrus, e, δυσνόητος, δύσληπτος· ἀφηρημένος.

absurde, ἄτοπος, ἄλογος.

absurdement, ἀτόπως, ἀλόγως, ἀνοήτως.

absurdité, θ. ἀλογία, ἀτόπημα, ἀνοησία.

abus, κατάχρησις, (νομ.) ὑπερβασις ἐξουσίας· ἀπάτη, δόλος· καταπάτησις.

abuser, καταχρῶμαι· ἀπατῶ· s' —, ἀπατῶμαι.

abuseur, (ὀλίγον εὔχρηστον), καταχρηστής· φενακιστής, ἀπατεῶν.

abusif, -ive, καταχρηστικός· παράνομος.

abusivement, καταχρηστικῶς.

acabit, ποιότης ἢ γεῦσις ὀπωρικοῦ· χαρακτήρ ἀνθρώπου.

acacia, (βοτ.) ἀκακία.

académicien, ἀκαδημαϊκός.

académie, θ. (ἐν Γαλλίᾳ) εἰσαίρια ἐπιστημονική, φιλολογική καὶ καλλιτεχνική. (ἐν Ἀμερικῇ) σχολὴ ἢ γυμνάσιον. (ζωγραφ.) ἀπεικόνισμα γυμνοῦ σώματος ζῶντος.

académique, ἀκαδημαϊκός.

académiquement, ἀκαδημαϊκῶς.

académiste, ὁ μανθάνων ξιρασκίαν, γορόν καὶ ἱππασίαν ἐν εἰδικαῖς τῶν τεχνῶν τούτων σχολαῖς, παλαιστρίτης.

acagnarder, κάμνω τι ὄκνηρόν, s' —, εἶμι ὄκνηρός κ. ἀκαματεύω.

acajou, (δένδρ.), ἀνακάριον κ. μαόνι.

acalèphes, (ζωολογ.), εἶδος ζωοφύτων ἀκτινωτῶν, ἀκάλυφοι, ἢ ἀκαλῆραι.

acanthacées, (βοτ.) τὰ ἀκανθοειδῆ φυτά.

acanthé, θ. (φυτ.) ὁ καὶ ἡ ἀκανθος.

acanthoptérygien, (ζωολ.) γένος ἰχθ. οἱ ἀκανθοπτερυγες.

acariâtre, πικρόχολος, δυσχερῆς, δύστροπος, διεστραμμένος.

acariâtré, θ. δυστροπία, πικροθυμία.

acarus (—russ), (ἐντομ.) ἄγαρι· ἐντομόν τι παρατηρούμενον ἐν τῷ ἐξανθήματι τῆς ψώρας.

acaule, (βοτ). ἄκαυλος.

accablant, βαρύς, καταθλιπτικός, ἀφόρητος· χαλεπός.

accablement, βάρος· νάρκωσις· ἀδτημονία.

accabler, ρ. ἐν. βαρύνω, καταπιέζω, ἐπιβαρύνω, καταθλίβω· **accablé de fatigue**· κατάκοπος· — **de vieillesse**, κεχυρῶς καὶ πάσγων ἐκ γήρατος· — **de dettes**, κατάχρεως.

accalmée ἢ **accalmie**, θ. στιγμιαία νηνεμία ἢ γαλήνη τῆς θαλάσσης· (μεταφ.) ἀνεσις ἀνάπαυσις· νάρκη ἐν τῷ βίῳ ἔθνους τινός.

accaparement, προκατάληψις· προαγορὰ προϊόντων, μονοπωλία, ὄλοσχερῆς ἀγορά.

accaparer, ρ. ἐν. ταμιεύω μεγάλως ποσότητος οἴτου ἵνα βραδύτερον πωλήσω αὐτὰς· λίαν ἐπικερδῶς· προαγοράζω κ. δίδω καπάρων (μεταφ.) κατακυριεύω κ. καταπλακόνω.

accapareur, -euse, προαγοραστής, μονοπώλης.

accéder, συνομολογῶ, συγκατατίθεμαι, συναινῶ, προσχωρῶ.

accélérateur -trice, ὁ ἐπισπεύδων, ἐπιταχύνων.

accélération, θ. ἐπιτάχυνσις, ἐπίσπευσις· τάχος, ταχύτης.

accélérer, ταχύνω, ἐπιταχύνω, σπεύδω.

accent, τόνος· ἰδιάζουσα προσωδία ἢ προφορὰ γλώσσης ἢ διαλέκτου τινός.

accentuation, θ. τονισμός.

accentuer, τονίζω.

acceptable, δεκτός, παραδεκτός, ἀποδεκτός, εὐπρόσδεκτος.

acceptation, θ. παραδοχή· ἀποδοχή (συναλλάγματος κ.τ.λ.).

accepter, δέχομαι, προσδέχομαι· ἀποδέχομαι (πρὸς πληρωμὴν).

accepteur, ἀποδέκτης (οἶον συναλλαγματικῆς κ.τ.λ.)

acception, παραδοχή· ἐκδοχή,

σημασία· — **de personnes**, προσωποληψία, προτίμησις.

accès, πρόσσδος, εἴσοδος. προσέλευσις, πλησίασις· — **d' une fièvre**, παροξυσμός, ὄρμη, προσβολή, περίοδος πυρετοῦ· **homme d'un — facile**, ἄνθρωπος εὐπρόσιτος.

accessible, προσιτός, εὐπρόσιτος, εὐπροσήγορος.

accession, θ. συναίνεσις, προσχώρησις· — **au pouvoir**, ἡ τῆς ἐξουσίας κατάληψις· (νομ.) προσθήκη, αὐξησις.

accessit, (Λατ.) δεύτερον ἢ τρίτον βραβεῖον μαθητοῦ.

accessoire, πάρεργος, ἐπουσιώδης· πρόσθετος, δευτερεύων, παρεπόμενος.

accessoirement, παρέργως, ἐν προσθήκης μέρει, κατὰ δεύτερον λόγον.

accident, συμφορὰ, ἀτυχῆς συμβάν, τυχαῖον συμβεβηκός· (ιατρ.) σύμπτωμα· **les — s du terrain**, αἱ ἀνωμαλῆαι τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς.

accidenté, ἀνώμαλος.

accidentel, -elle, τυχαῖος.

accidentellement, τυχαίως, κατὰ συγκυρίαν ἢ σύμπτωσιν.

accidenter, καθιστῶ ἀνώμαλον, οἶον τὸ ἔδαφος, τὸ ὕφος.

accipitre, (ἐπιστημονικὴ ὀνομασία τῶν ἀρπακτικῶν πτηνῶν) ὄρνεον.

accise, φόρος ἐπὶ τῶν μεθυσικῶν ποτῶν, ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ.

acclamateur, ὁ ἀνευφημῶν, ὁ ἐπικροτῶν.

acclamation, θ. ἀνευφημία, ἐπιθύησις.

acclimatation, θ. ἡ πρὸς τὸ κλίμα ἐξοικειωσις, ἡ ἐγκλιμάτισις.

acclimatement, ἡ ἰδιότης τοῦ εἰς τὸ κλίμα τῆς γῶρας εἰθισμένου.

acclimater, πρὸς τὸ κλίμα ἢ τὴν γῶραν ἐθίζω, ἐγκλιματίζω, ἐξοικειῶ.

accointance, θ. σχέσις, συνήθεια, οικειότης.

accointer, s' —, ρ. μέσ. συν-οικειοῦμαι, σχετίζομαι.

acolade, θ. ἐναγκάλισμα, περιπτυξίς, ἀσπασμός· κτύπημα διὰ τῆς πλευρᾶς τοῦ ξίφους ἐπὶ τοῦ χειροτονηθέντος ἰππότου· (ἐπὶ γραφ.) ζεῦγμα.

acolage, σύνδεσις, ἐπιζευξίς τῶν κλιμάτων ἀμπέλου, χαράκωσις.

accolement, σύνδεσις.

accoler, ἐναγκάλιζομαι· συζευγνύω, συνάπτω· ἐνόνω· συνδέω τὰ κλήματα.

acolure, θ. δεσμός, ζεῦγμα τῶν ἀμπέλων.

accommodable, εὐσυμβίβαστος, εὐδιάλλακτος.

accommodage, ἄρτυμα τῶν ἐδεσμάτων, μεγείρευμα· διακόσμησις τῆς κόμης, συγύρισμα.

accommodant, συμβιβαστικός, εὐκόλος, κ. βολικός, καλόβολος.

accommodement, συμβιβασμός φιλικῶ τῷ τρόπῳ, συνδιαλλαγῆ.

accomoder, διασκευάζω, διευθετῶ, συγυρίζω· παρασκευάζω τὰ φαγητά, μαγειρεύω· συμβιβάζω, συνδιαλλάττω· συμφέρω, διευκολύνω. ἐπαρκῶ, κ. βολεύω· s' —, συμμορφοῦμαι, συναρμολοῦμαι· ἀρκοῦμαι, εὐχαριστοῦμαι.

accompagnateur, - trice, συνωδός, προσωδός· (ἐκκλ). ἰσοκράτης.

accompagnement, παρακολούθησις, συνόδευμα· νεκροπομπή· συνωδία μουσικοῦ ὄργανου, μολπή πρὸς ἄδοντα ἢ συμφωνία πρὸς ἄλλο ἢ ἄλλα ὄργανα, προσάυλημα· πρόσθετόν τι, προσάρτημα.

accompagner, ρ. ἐν. συνοδεύω, συμπαρακολουθῶ, προπέμπω, κ. συντροφεύω. (μουσ.) προσάδω, κ. κρατῶ τὸ ἴσον ἢ (ἰταλ.) ἀκομπανιάρω.

accompli, e, τέλειος· ἐντελής, συμπεπληρωμένος.

accomplir, ρ. ἐν. ἀποτελεῖω, συμπληρῶ· ἐκτελῶ· ἐκπληρῶ.

accomplissement, συντέλεια· τελείωσις· ἐκπλήρωσις. — des temps. (γραφ.) τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου.

accord, ὁμοφωνία, συμφωνία, ὁμόνοια, σύμπνοια· (μουσ.) ἄρμονία φωνῶν· nous sommes d' —, ἢ nous tombons d' —, εἴμεθα σύμφωνοι.

accordable, παραχωρητέος.

accordage, συναρμογή φωνῶν ὄργανου τινός.

accordailles, θ. πληθ. ἀρραβῶνες.

accordé, -ée, μνηστήρ, μνηστή.

accordéon, μουσικὸν ὄργανον, τὸ κοινῶς ὀργανάκι, ἢ φουσαρμόνικα.

accorder, ρ. ἐν. συναρμολοῦω μουσικὸν ὄργανον, κ. χορδίζω· συμφωνῶ, συναινῶ· παραχωρῶ· δίδωμι· συμβιβάζω.

accordeur, συναρμολογῆς ὀργανων, κ. χορδιστής, κουρδιστής.

accorder, συναρμολογῆς ὀργανων, κ. χορδιστής, κουρδιστής.

accordeur, συναρμολογῆς ὀργανων, κ. χορδιστής, κουρδιστής.

accorder, συναρμολογῆς ὀργανων, κ. χορδιστής, κουρδιστής.

accorder, συναρμολογῆς ὀργανων, κ. χορδιστής, κουρδιστής.

accorder, συναρμολογῆς ὀργανων, κ. χορδιστής, κουρδιστής.

accote, (ναυτ.) ἀντηρίς· ἀκτὴ μὲ τομὴν κάθετον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, οὕτως ὥστε τὰ πλοῖα εὐκόλως πλησιάζουσιν εἰς αὐτήν.

accort, - e, δεξιός, προσητής, πρόσχαρις.

accortise, δεξιότης, εὐστροφία· προσήθεια, εὐπροσηγορία.

accostable, εὐπρόσιτος.

accoster, πρόσσειμι, προσομιλῶ· (ναυτ.) προσπελάζω, προσεγγίζω, κ. φέρω τὴν λέμβον δίπλα εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὴν προκυμαίαν.

accotement, τὸ μεταξὺ τῆς τάφρου καὶ τῆς ὁδοῦ διάστημα.

accoter, ρ. ἐν. στηρίζω πλαγίως, ἀκουμῶ· s' —, ἐρείδομαι, στηρίζομαι.

accotoir, ἔρεισμα, στήριγμα.

accouchée, θ. ἡ λοχὸς ἢ λεχώ, κ. λεγῶνα ἢ λεγοῦσα.

accouchement, τοκετός, κ. γέννα, ξεγέννημα.

accoucher, ῥ. οὐδ. τίκτω, γεννῶ· ῥ. ἐν. ἐκμαιεύω, κ. ξεγεννῶ.

accoucheur, -euse, μαιευτής, μαῖα, κ. μᾶμμος, μαμμή.

accouder, ῥ. οὐδ. ἐναγκωνίζομαι, ἐπακουμβῶ μὲ τοὺς ἀγκῶνας.

accoudoir, στήριγμα τῶν ἀγκῶνων, ὑπαγκώνιον.

accouer, ῥ. ἐν. δένω τοὺς ἵππους τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου.

accouplement, σύζευξις, συνδυασμός, ζευγάρωμα· ὄχευμα, βάτευμα.

accoupler, ῥ. ἐν. συζεύγνυμι, συνδυάζω κ. ζευγαρόνω· (ἐπὶ ζώων) ὄχεύω, βατεύω· s'—, συγγίνομαι, βινέω (ἐπὶ κυνῶν) σκυλακίζω.

accourcir, ῥ. ἐν. βραχύνω, συντέμνω, κ. κονταίνω.

accourcissement, συντομή, ἀποκοπή, ἐλάττωσις, κ. κόντεμμα.

accourir, ρ. οὐδ. (κλίν. ὡς courir, διὰ τοῦ avoir ἢ τοῦ être, τρέγω μετὰ σπουδῆς· τρέγω πανταχόθεν, συντρέγω.

accoutrement, (ἐν κακῇ σημ.) στολή, δυσειμονία, ἐνδυμασία ἀλόγος.

accoutrer, ῥ. ἐν. (ἐν κακῇ σημ.) στολίζω, ἐνδύω γελοίως.

accoutumance, θ. συνηθεια.

accoutumé, συνηθίς, ἢ συνειθισμένος.

accoutumer, ῥ. ἐν. ἐθίζω, συνηθίζω· (οὐδ.) εἴθω, συνηθίζω, εἶμαι συνειθισμένος.

accréditer, ῥ. ἐν. καθιστῶ σεβαστόν, παρέγω ὑπόληψιν, ἰσχὺν (ἴθιχόν)· πιστοῦμαι, καθιστῶ πιστευτόν· διαπιστεύομαι πρεσβεῖαν· δίδω τινὶ πιστωτικὴν ἐπιστολήν. s'—,

πιστεύομαι, γίνομαι πιστευτός· ἐν τιμῇ γίνομαι, ἀποκτῶ ὑπόληψιν.

accroc, (πρόφ. ἀκρό) σχίσμα, σχίσμον· κώλυμα, δυσκολία, κ. σφάλωμα· στίγμα, μῶμος, κηλὶς.

accroche - coeur, μικρὸς βύστρογος ἐπὶ τοῦ κροτάφου, κ. κατσαρόν, τσουλοῦρι.

accrochement, συμπλοκή, οἶον ἀμαξῶν κτλ. κ. ἐμπέρδευμα, σφάλωμα.

accrocher, ῥ. ἐν. ἀναρτῶ, κρεμῶ εἰς καρφίον· σχίζω· ἀρπάζω δι' ἀρπάγης· s'—, προσφύομαι, προσκολλῶμαι, πιάνομαι.

accroire, ῥ. ἐν. (εὐχρ. μόνον ἐν τῇ ἀπαρεμ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ῥήματος faire, ποιεῖν) πείθω ἀπατηλῶς· en faire—à quelqu'un. φενακίζω, ἀπατῶ τινά· s'en faire—, μεγαλοφρονῶ. Elle s'en fait—pour sa beauté, ἐπὶ τῷ ἑαυτῆς κάλλει μέγα φρονεῖ, ἐπαίρεται.

accroissement, αὔξεισις.

acroitre, αὐξάνω, μεγαλύνω· προάγω· ῥ. οὐδ. καὶ μέσον· αὐξάνω, —ομαι διηνεκῶς, πληθύνω.

accroupir, ῥ. μέσ. s'—, ὀκλάζω, κ. κάθημαι ἀνακούρκουδα.

accroupissement, ὀκλασμα, ὑποκάθισμα, κ. τὸ ἀνακούρκουδα.

accru, παραφυάς, παραδλάστημα, κ. κωλύρριζα.

accrue, θ. ἐπίδοσις, ἐπαύτησις ἐδάφους ἀπὸ τελμάτων.

accueil, δεξίωσις, ὑποδοχή.

accueillir, (κλίν. ὡς cueillir) ὑποδέχομαι, δεξιούμαι.

accul, ἀμφόδιον, ὁδὸς ἀδιέξοδος, στενωπός.

acculement, οὐσιαστικὸν ἐκ τοῦ ἐπομένου.

acculer, στενογορῶ πρὸς τοῖγον, περιορίζω, κ. στρυμμόνω· s'—, ἐρείδομαι ὑπισθεν κ. ἀκουμβῶ μὲ τὴν ῥάχιν.

- accumulateur, - trice**, ἐπισωρευτής, συναθροιστής.
accumulation, θ. συσσωρεύσεις, ἐπισωρεύσεις.
accumuler, ῥ. ἐν. συσσωρεύω, ἐπισωρεύω — des trésors, θησαυρίζω.
accusable, κατηγορητός, -τέος.
accusateur, - trice, κατήγορος· ὁ ἐγκαλῶν, ἐνάγων.
accusatif, (γραμμ.) ἡ αἰτιατική πτώσις.
accusation, θ. κατηγορία, ψόγος.
accusé, οὐσ. ὁ κατηγορούμενος — de réception, ἀγγελία παραλαβῆς.
accuser, ῥ. ἐν. κατηγορῶ· αἰτιῶμαι, μέφομαι· δεικνύω, ὑπεμφαίνω — réception, ἀγγέλλω τὴν παραλαβὴν πεμφθέντος πράγματος ἢ ἐπιστολῆς.
acéphale, ἀκέφαλος.
acérain, - aine, γαλυβώδης.
acerbe, ὀμφάκιος, στυφός· πικρός, στρυφνός· δηκτικός.
acerbité, θ. στυφότης· στρυφνότης.
acéré, ὀξύς· γαλυδωμένος, κοπτερός· (μεταφ.) ὀριμύς, πικρός.
acérer, ῥ. ἐν. θήγω, ὀξύνω, στομόνω, γαλυδῶ.
acérinées ἢ acéracées, θ. πλθ. (βοτ.) τὰ σφενδαμνοειδῆ.
acétate, (χημ.) ὀξικὸν ἄλας.
acéteux, - euse, ὀξώδης.
acétifier, (χημ.) μεταβάλλω εἰς ὄξος.
acétique, ὀξικός· acide—, ὄξος, κ. ξύδι.
achalandage, ἡ τῶν ἀγοραστῶν εὗρεσις ἢ προμήθεια· πελατεία.
achalander, κτῶμαι θαμῶνας, πελάτας, τακτικούς ἀγοραστάς.
acharné, ἐγκείμενος, μαινόμενος, σφοδρός, ἠρεθισμένος, πεισματώδης, λυσσαλέος.
acharnement, λύσσα, μανία, ἀκατάσχετος ὀρμή, ἐπιμονή, πείσμα.
acharner, διερεθίζω, διεγείρω, παρορμῶ εἰς σφοδρὰν καὶ ἐπίμονον ἐπίθεσιν. S'—, ἔγκειμαι, μαίνομαι, ἀγωνίζομαι ἀγρίως, λυσσῶ, ἐπιμένω.
achat, ἐξώνησις, ἀγορά, ἀγόρασμα.
ache, θ. (βοτ.) εἶδος σελίνου.
acheminement, πορεία, πρόοδος, μέσον προόδου.
acheminer, ῥ. ἐν. ἄγω πρὸς τινα σκοπὸν, διευθύνω· S'—, πορεύομαι, διευθύνομαι.
Achéron, (μυθ.) Ἄγέρων ὁ ποταμὸς τοῦ Ἄδου. (μεταφ.) ὁ θάνατος.
acheter, ῥ. ἐν. δὲν διπλασιάζει τὸ t πρὸ τοῦ e ἀφώνου, τὸ δὲ παραλήγον e ἄφωνον τρέπει εἰς è, οἶον· j' achète κ.τ.λ. j' achèterai κ.τ.λ.) ὠνοῦμαι, ἀγοράζω· acheté, ἡγορασμένος, ἀργυρώνητος, δωροδοκημένος.
achevé, τέλειος, συντετελεσμένος· τελειωμένος, φρονευμένος.
achever, τὸ ἀρξάμενον τελειῶ, ἀποτελῶ· διανύω· κατορθῶ· φρονεύω.
achillée, θ. (βοτ.) ἀχιλλεῖον· εἶδος ἄνθους ᾧ ἐγρῶντο τὸ πάλαι ὡς ἱαματικῶ τῶν τραυμάτων.
achoppement, κώλυμα, προσχομα· pierre d'—, πέτρα σκανδάλου, δυσκολία.
achromatique, (-χρο-) ἀχρωματος, ἀχρωματοποιός· ἀποχρούων ξένα χρώματα.
achromatisme, (-χρο-) ἰδιότης τῶν ἀχρωματοποιῶν ὑάλων.
acide, ὀξύς, κ. ξεινός· (χημ.) les—s, τὰ ὀξέα.
acidifiable, ὀξύσιμος.
acidifiant, e, ὀξυντικός.
acidification, θ. ὀξυνσις.
acidifier, μεταβάλλω εἰς ὀξύ.

acidité, ὀξύτης, δριμύτης τὸ ὀξύδες.

acidulé, ὑποξύς, ὀξύδης.

acier, γάλυψ, κ. ἀτσάλι.

aciérage, χαλύβωσις, σκληρυνσις μετάλλου.

aciération, θ. χαλυβοποίησις τοῦ σιδήρου.

aciérer, ρ. ἐν. χαλυβῶω, μεταβάλλω τὸν σίδηρον εἰς γάλυβα.

aciérie, θ. χαλυβουργεῖον.

acné, θ. ἀκμαί, ἐξανθήματα ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν νέων.

acolytat, (ἐκκλ.) ἡ τάξις τοῦ ἀκολούθου μοναχοῦ.

acolyte, (ἐκκλ.) ἀκόλουθος· μοναχὸς ὑπηρετῶν, κανδηλάπτης.

acompte, τὸ ἀπέναντι ὀφειλῆς πληροῦμενον ποσόν.

aconit, (βοτ.) ἀκόνιτον, κυνοκτόνον.

acoquiner, ρ. ἐν. ἐλκύω, κ. κακοσυνθίζω· s' —, φαύλω, ἐθίζομαι· προσκολλῶμαι, παραδίδομαι.

acore, (βοτ.) τὸ ἄχορον.

acotylédone, (βοτ.) ἀκότυλον.

a-coup, τίναγμα, στάσις ἢ κίνησις αἰφνιδία.

acoustique, ἀκουστικός· οὐσ. (ῥυσ.) ἡ ἀκουστική.

acqua-Toffana (ιταλ.) δηλητήριο περιφημον ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὸν 13'. αἰῶνα.

aqueur, ἀγοραστής, ἰδίως ἀκινήτου κτήματος.

acquérir, ρ. ἐν. j'acquiéris, κτῶμαι, ἀποκτῶ· j'acquérais, j'acquis· j'acquerrai, j'acquerrais· acquiéris, acquérons, acquérez. Que j'acquière, κ.τ.λ. que nous acquérissons, que vous acquérissez, qu'ils acquièrent· que j'acquiesse, que tu acquiesse, qu'il acquiesse, que nous acquiessons κτλ. acquérant, acquis, -e· κτῶμαι, κ. ἀποκτῶ.

acquêts, προσκτήματα τῶν συζύγων οὐχὶ ἐκ τῆς προικῆς ἢ κληρονομίας· ἐξώπροικα.

acquêter, ρ. ἐν. ἀγοράζω ἀκινήτον κτῆμα.

acquiescement, συγκατάλαξις, ἐπίνευσις.

acquiescer, συγκατατίθεμαι, ἐπινεύω, στέργω.

acquis, γνῶσις, πείρα.

acquisition, θ. κτήσις, πρόσκτησις· κτῆμα.

acquit, ἐξόφλησις· ἐξοφλητήριο· pour —, πρὸς ἐξόφλησιν ἢ ἐξοφλήῃ (φράσις ὑπογραφομένη εἰς ἀπόδειξιν ἢ ὁμολογόν)· par manière d'acquit, ἀπροθύμως, ἀμελῶς· pour l'acquit de sa conscience, χάριν τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ.

acquit-à-caution, ἀπόδειξις δημοτικοῦ φόρου, ἄδεια πρὸς ἐλευθέραν κυκλοφορίαν ἐμπορευμάτων τινῶν.

acquittable, ἐξοφλητέος· (ἐπὶ προσώπων) ἀπαλλακτέος, ἀθωωτέος.

acquittement, ἐξόφλησις, ἀπαλλαγή, ἀθώωσις.

acquitter, ρ. ἐν. ἀποτίνω, ὀφελῆν, ἐξοφλῶ· ὑπογράφω πρὸς ἐξόφλησιν· ἀπαλλάσσω τῆς κατηγορίας, ἀθωώνω.

acre, δριμύς· (μεταφ.) δηκτικός, στρυφνός· (οὐσ.) πλῆθρον Ἀγγλικόν.

acreté, θ. δριμύτης· (μεταφ.) ὕψους, λόγου, στρυφνότης.

acrimonie, θ. δριμύτης, ὀξύτης· (μεταφ.) πικρία, δηκτικότης λόγου, ὕψους. — d'humours, ὀξυφλεγμονία, δριμύτης ὑγρῶν, χυμοῦ.

acrimonieux, -euse, δριμύς, ὀξύς, δηκτικός.

acrobate, ἀκροβάτης, σχοινοβάτης.

acronyque, ἀκρονύχιον, ἀστὴρ ἀνατέλλων κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἢ δύων περὶ τὴν ἀνατολὴν αὐτοῦ.

acropole. ἀκρόπολις.
 acrostiche, ἀκροστιχίς.
 acrotères, (ἀκροτέλις.) τὰ ἀκρω-
 τήρια. εἶδος κρηπίδων.
 acte, πράξις, ἔργον, κ. κίωμα·
 πρακτικόν· ἔγγραφον, συμβόλαιον·
 πράξις, διαίρεσις δράματος — d'
 accusation, γραφή, κατηγορητή-
 ριον· les — s des Conciles, τὰ
 πρακτικά τῶν Συνόδων· prendre—
 ἀπογράφωμι, σημειῶ· faire—de
 foi, προσφέρω ὁμολογίαν πίστεως·
 faire—de comparation ἢ de pré-
 sence, ἐπιφάνωμι, παρουσιάζωμι·
 στυγμασίως· faire—de soumission,
 προσφέρω ὑποταγήν.
 acteur, -rice, ἰθοποιός, ὑπο-
 κριτής θεάτρου· πράκτις, δράστης·
 συνεργός.
 actif, -ive, ἐνεργητικός· δρα-
 στήριος, ἐνεργός· (γραμμ.) verbe—
 ῥήμα ἐνεργητικόν· (ἐμπόρ.) τὸ λα-
 εῖν, τὸν κινεῖν τοῦ passif, δοῦναι.
 action, θ. πράξις, κ. κίωμα,
 ἐνέργεια· κίνησις· ἐπενέργεια, ἐπι-
 δράσις· ἐπίρρησις· μάχη· ἔκφρασις,
 ζωηρότης λόγου ἢ χειρωνακίων. πο-
 ρεῖα· πλοκή δράματος (νομ.) ἀγωγή,
 δίκη· (ἐμπόρ.) μετοχή, μερίς, χρεώ-
 γραφον — s de grâce, εὐχαριστήρια.
 actionnaire, μετοχὸς ἐταιρείας.
 actionner, ρ. ἐν· καταδιώκω,
 ἐνάγω, κοινῶ ἰσχυρίζω.
 activement, δραστηριῶς· ἐνερ-
 γητικῶς (γραμμ.)
 activer, βάλω εἰς ἐνέργειαν,
 ἐπισπεύδω.
 activité, δραστηριότης, ἐνέργεια·
 σπουδή, ταχύτης· soldat en—, στρα-
 τιώτης ἢ στρατιωτικὸς ἐν ἐνεργείᾳ.
 actualisation, θ. ἐνεργοποίη-
 σις· ἢ εἰς τὸ ἐνεστὼς μεταφορά.
 actualiser, ρ. ἐν· ἐνεργοποιῶ·
 μεταφέρω εἰς τὸ ἐνεστὼς.
 actualité, θ. τὸ εἰς τὸ ἐνεστὼς
 ἀνήκον ἢ ἀναφερόμενον.

actuel, — elle, ἐνεργός, ἐν ἐνερ-
 γείᾳ· πραγματικός· ὁ νῦν, ὁ τοῦ πα-
 ρόντος χρόνου.
 actuellement, νῦν, ἐν τῷ ἐνε-
 στῶτι.
 acuité, θ. ὀξύτης.
 aculéiforme (βοτ.) κεντροειδής,
 ὀξύς.
 acuminé (βοτ.) ὀξύτενης, ὀξύ-
 φυλλος.
 acuponcture ἢ acupunc-
 cture, θ. ξειλονισμὸς πίσιγιστος
 μέλους.
 acutangle, ὀξυγώνιος.
 ad, μέρος ἰσχυρ. λατ.) εἰς, πρὸς.
 adage, λόγιον, γινώσκον, βίβλιν,
 παροιμία.
 adagio (Ἰταλ. μουσ.) βραδέως·
 adamantin, ἰδάμαντι ὄμοιος·
 adamique, Ἀδάμιος.
 adaptation, θ. προσαρμογή.
 adapter, προσαρμόζω, ἐρρα-
 μῶζω, καθιστῶ κατὰλληλον.
 addition, θ. προσθήκη· τὸ σῖ-
 νολον· ἰჭροισμα· (ἀριθ.) πρόσθεσις.
 additionnel, -elle, πρόσθετος·
 προσθετικός.
 additionner, συνάπτω, συντι-
 θεμι, συγκεραλαίω (ἀριθ.) προσθέτω.
 adducteur (ἀνατομ.) muscles
 — s, μῆς προσαγωγοί.
 adduction (ἀνατομ.) ἐνέργεια
 τῶν προσαγωγῶν μῶν, προσαγωγή.
 ademption, θ. ἀκύρωσις κλη-
 ροδοτήματος ἢ δωρεῆς.
 adent, ἐντομή ἢ γόμφωμα·
 adepte, μεμνημένος, εἰδότης.
 adéquat-ate (-χουα-) ὅλο-
 σμερής, πλήρης.
 adhérence, θ. πρόσρυσις, προ-
 σκόλλησις.
 adhérent, -te, ἐμπεφυκός, προ-
 σπεφυκός· προσκεκολλημένος.
 adhérer, ρ. σὺδ· προσρῦμαι,
 προσκολλῶμαι· συναινῶ, συναπτα-
 τῆμαι· ὁμορῶνῶ.

adhésif-ive, συναινετικός, σύμφωνος· προσφύόμενος, προσκολλώμενος.

adiante, (βοτ.) τὸ ἀδίαντον.

adieu, ἔρρωσο! χαῖρε! ὑγίαινε!

faire ses—x, ἀποχαιρετῶ ἀναχωρῶν, ἀφίνω ὑγείαν· **le dernier—**, ὁ τελευταῖος ἀσπασμός.

adipeux-euse, στεατώδης.

adirer (δικαστ.) ἀφίνω νὰ παρπέσωσι τὰ ἔγγραφα, γάνω.

adjacent-te, παρακείμενος, συνεχτής, συνεχόμενος·

adjectif, ἐπίθετον·

adjectivement, ἐπιθετικῶς·

adjoindre, προστίθμι συνεργάτην, βοηθόν.

adjoint, βοηθός· πάρεδρος.

adjonction, προσθήκη, πρόσληψις.

adjudant, (στρατ.) ἀνθυπασπιστής.

adjudicataire, ὁ πρὸς ὃν κατεκυρώθη ἢ ἐπεδικάσθη τι·

adjudication, ὁ ἐπιδίκασις, κατακύρωσις.

adjudger, κατακυρῶ. ἐπιδικάζω· ἐκθέτω εἰς μειοδοσίαν· **un prix**, ἐπιδικάζω ἢ ἀπονέμω ἔπαθλον, βραβεῖον· **s'—**, ἐπιδικάζομαι, οἰκειοποιῶμαι.

adjuration, ὁ ὄρκισμός, ἔφορκισμός·

adjurer, ὄρκίζω τινά, ἔφορκίζω·

adjuvant, φάρμακον πρόσθετον ἢ βοηθητικὸν ἐν τῇ συνταγῇ.

admettre, ῥ. ἐν. ἀνώμ. (κλίν. ὡς *mellre*) προσδέχομαι, παραδέχομαι· εἰσάγω· σύμφημι, ὁμολογῶ.

adminicule, μέσον βοηθητικὸν τεκμήριον. εἰκασία.

administrateur-trice, διοικητής, ἐπιμελητής· διαχειριστής.

administratif-ive διοικητικός· διαχειριστικός.

administration, ὁ διοίκησις.

διαχείρησις, ἡ τῶν κοινῶν ἐπιμέλεια· διεύθυνσις, ὑπηρεσία· — **des sacrements**, μετάδοσις τῶν μυστηρίων· — **d' un médicament**, φαρμάκου δόσις.

administrativement, διοικητικῶς.

administré, ὁ διοικούμενος, ὁ ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἄλλου.

administrer, διοικῶ· διέπω, διαχειρίζομαι, ἐπιμελοῦμαι· — **les sacrements**, μεταδίδωμι τῶν μυστηρίων· **s'— un médicament**, λαμβάνω φάρμακον· **s'— la meilleure part**, λαμβάνω τὸ κάλλιστον μερίδιον.

admirable, θαυμαστός, θαυμάσιος.

admirablement, θαυμασίως.

admirateur,- trice, θαυμαστής.

admiratif,-ive, θαυμαστικός· **point—**, θαυμαστικὸν (!)

admiration, ὁ θαυμασμός.

admirer, ῥ. ἐν. θαυμάζω.

admissibilité, τὸ παραδεκτόν, τὸ εὐπαράδεκτον.

admissible, δεκτός, παραδεκτός.

admonestation, ὁ ἐπίπληξις, παραινέσις.

admonester, ῥ. ἐν. ἢ **admonéter**, παραινῶ ἐπιπλήττων εὐνοϊκῶς.

admonition, νουθεσία, παραινετικὴ ἐπίπληξις.

adolescence, ὁ ἡ ἐφηβία· ἡ τῶν ἐφήβων τάξις.

adolescent, ἐφηβος, νέος, νεανίας· μεираκιον.

adonis, καλλωπιστής, ἄδωνις, (βοτ.) ἀδύνιον.

adoniser, **s'—**, καλλωπιζομαι.

adonner, **s'—**, γίνομαι ἐκδοτος, παραδίδομαι εἰς τι.

adoptable, υἱοθετήσιμος· παραδεκτός.

adoptant, ὁ υἰοθετῶν, ὁ θετός πατήρ.

adopter, υἰοθετῶ, ἐκλέγω, παραδέχομαι.

adoptif, -ive, θετός (υἱός ἢ θυγάτηρ).

adoption, υἰοθεσία, παραδοχή, ἐκλογή.

adorable, λατρευτός, ἀξιολάτρευτος, προσκυνητός, ἀξίεραστος.

adulateur, -trice, λάτρης, λατρευτής, προσκυνητής, ἔραστis.

adoration, θ. προσκύνησις, λατρεία, σφοδρὸς ἔρωσις.

adorer, λατρεύω, προσκυνῶ, ἐρῶ, ἀγαπῶ σφοδρῶς.

ados, ἀνάγκωμα γῆσι κατὰ τεῖχος διὰ φυτεῖαν πρῶτων ὀπωρῶν καὶ λαχανικῶν.

adossement, ἐπιστήρησις τῶν νῶτων· ἐπακούσμα.

adosser, ῥ. ἐν. ἐπερείδω, στηρίζω· s'—πρόσκειμαι, ἀκούσθω τὰ νῶτα.

adoucir, ῥ. ἐν. γλυκαίνω· πραύνω, μετριάζω· μαλάσσω, ἡμερόνω.

adoucissant, γλυκαίνων· (μεταφ.) πραϋντικός, μαλακτικός.

adoucisement, γλύκανσις (μεταφ.) πραϋνσις, μάλαξις, κ. μαλάκωμα, ἡμέρωμα.

adragant, ἢ adragante, τραγάκανθα, εἶδος κόμμεωσις.

adresse θ. δεξιότης, εὐστοχία, ἐπιτηδειότης· ὁξύνουσι, ὄλος· ἐπιγραφή ἐπιστολῆς· προσδιορισμὸς κατοικίας, ἢ διαμονῆς, διεύθυνσις· αἵτησις· προσφωνήσις, ἀγόρευσις· cela est à votre—, τοῦτο εἰς ὑμᾶς ἀποπέμπει.

adresser, ῥ. ἐν. ἐπιστέλλω, ἐπιγράφω, διευθύνω, πέμπω—la parole, προσαγορεύω, προσφωνῶ, ἀποτείνω τὸν λόγον, προσομιλῶ. s'—à qqn, πρόσειμίτι, προστέρχομαι, ἀποτεινόμεναι, ὁμιλῶ τινι.

adroit, δεξιός, ἐπιτηδεύς, εὐστοχος· (μεταφ. ὄλος, πανούργος.

adroitement, δεξιῶς, ἐπιτηδειῶς· ὄλιως.

adulateur, -trice, θωψ, φουλοκόλαξ.

adulation, θ. θωπεία, χαμερπὴς κολακεία.

adulatoire, κολακευτικός.

aduler, θωπεύω, κολακεύω χαμερπῶς.

adulte, ἔφηβος,

adultère, ἐπ.θ. μοιχικός. (οὐστ.) μοιχευτής, μοιχός, θ. μοιχάλις. (ἀστρ.) μοιχεία, κλεψιγαμία.

adultérer, ῥ. ἐν. νο. εὐώ.

adultérin, καρπὸς μοιχείας.

aduste, ἐπίκαυστος, ἡλιοκαής.

adustion, (-σιόν) θ. ἐπίκαυσις.

advenir, ῥ. οὐδ. (κλίν. ὡς venir) συμβαίνειν.

adventice, τυγαῖος, αὐτόφυτος.

adventif-ive, τὸ μὴ κατὰ κληρονομίαν προσκτηθέν.

adverbe, ἐπίρρημα.

adverbial, —aux, ἐπίρρηματικός.

adverbialité, ιδιότης τοῦ ἐπίρρηματος.

adversaire, ἀντίπαλος, ἐναντίος ἐν μάχῃ ἢ ἐν λόγοις· (νομ.) ἀντιδικός.

adversatif, -ive, ἐναντιωματικός.

adverse, ἐναντίος, ἀντίθετος. (νομ.) partie—, ἀντιδικός.

adversité, θ. ἀτυχία, δυστυχία, ἐναντιότης τύχης.

adynamie, θ. (ιατρ.) ἀδυναμία.

adynamique, ἀδύνατος, ἐξησθενημένος.

aède, ἀοιδός τῶν ἀρχαιοτάτων Ἑλλήνων.

ædicule, σῆκος ἀγάλματος θεοῦ τινος, παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.

aérage, ἀέρισμα.

aération, θ. (ὁμοίως) ἀέρισμα.
aéré, εὐάερος.

aérer, ἀερίζω.

aérien, - **ienne**, ἐναέριος, αἰ-
θέριος· ἀερῶδης, ἀεροειδής.

aérifère, ἀεραγωγός.

aériforme, ἀεροειδής.

aérogaphie, θ. ἀερογραφία.

aérolithe, ἀερόλιθος.

aérologie, (φυσ) ἀερολογία.

aéromancie, θ. ἀερομαντεία.

aéromètre, ἀερόμετρον.

aérométrie, ἀερομετρία.

aéronaute, ἀεροναύτης.

aérostat, ἀερόστατον.

aérostation, ἀεροστατική· ἀε-
ροναυτική.

aérostatique, ἀεροστατικός.

aérite, ἀερίτης, τριτοξυδίου τοῦ
σιδήρου.

affabilité, εὐπροσηγορία, φιλο-
προσηγορία.

affable, φιλοπροσηγορος, εὐ-
προσηγορος, κ. γλυκομίλητος.

affablement, μετ' εὐπροσηγο-
ρίας.

affabulation, θ. ἐπιμύθιον.

affadir, β. ἐν. προξενῶ ἀνορε-
ξία· καθιστῶ ἀηδῆ, ἀνοστον (με-
τάφ.) ψυχρόν, ἀνούσιον.

affadissement, κόρος, ἀνορε-
ξία· ἀηδία κ. ἀνοστία.

affaiblir, β. ἐν. ἀσθενῶ, ἐξα-
σθενίζω, κ. ἀδυνατίζω.

affaiblissement, ἀσθενοποιός.

affaiblissement, ἀσθένωσις,
ἐξασθένεισις κ. ἀδυνατίσμα.

affaire, θ. ἔργον, ἀσχολία·
πράγμα, ὑπόθεσις· δίκη· μάχη· ἐμ-
πορική συναλλαγή. — **d'honneur**,
μονομαχία. — **de coeur**, ἔρωσις·
homme d'—s, ἐπιστάτης· συμβολαιο-
γράφος· **son—est faite**, τετέλεσται
δι' αὐτόν· **j' ai — à qqn**· θέλω νὰ
ὁμιλήσω εἰς τινά· **j' ai affaire avec**
qqn· ἔχω σχέσιν μετὰ τινος ἢ ἔχω

νὰ κάμω μετὰ τινος· **j' en fais**
mon—, ἐγὼ τὸ ἀναδέχομαι· **il fait**
mon—, μοὶ συμφέρει, μοὶ ἀρμόζει,
μοὶ ἀρκεῖ· **se tirer d'—**, απαλ-
λάττεσθαι ἔκ τινος δυσχερείας· πε-
ριποιεῖν ἑαυτῷ εὐτυχίαν, **les—s de**
l' état, τὰ πράγματα τῆς πολιτείας,
αἱ πολιτικαὶ ὑποθέσεις.

affaire, πολυάσχολος· πολὺ ἐ-
νησχολημένος.

affaissement, ὑφίζησης, κ. κα-
τακάθισμα, βούλισμα, (μεταφ.) ἀ-
θυμία.

affaisser, β. ἐν. ὑφίζάνω, κ.
κατακαθίζω (μεταφ.) καταδάλλω
ἡθικῶς· **s'—**, ὑφίεμαι, κ. βουλιάζω.

affaiter, β. ἐν. ἐξήμερῶ ὄρνεον.

affaler, β. ἐν. (ναυτ.) ὠπῶ τὸ
πλοῖον πρὸς τὴν ἀκτὴν.

affamé, πειναλέος, ἄπληστος.

affamer, β. ἐν. λιμοκτονῶ· **s'—**;
λιμώττω.

affectation, θ. ἐπιτίθουσις.

affecté, προσποιητός.

affecter, β. ἐν. προσποιεῖσθαι,
ἐπιτιθεῖσθαι, ὑποκρίνομαι· ποιεῖσθαι
συγγὴν χρῆσιν· ἐπιρεάζω· βλάπτω·
προσδιορίζω (χρήματα) διὰ τινά
χρῆσιν· λυπῶ, συγκινῶ· **s'—**, πα-
θαίνομαι.

affectif, -ive, συγκινητικός· (πε-
ριπαθής) εὐαίσθητος.

affectio, θ. στοργή, φίλτρον·
ἀγάπη· πάθησις, νόσος.

affectio, φιλόστοργος· πλη-
ρης ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως.

affectio, φιλοστοργῶ, ἀ-
γαπῶ, προτιμῶ.

affectueusement, φιλοστόρ-
γως· μετὰ πολλῆς ἀγάπης.

affectueux, -euse, πλήρης ἀ-
γάπης, εὐμενής.

afféner, νομήν, τροφήν προ-
σφέρω εἰς τὰ κτήνη. κ. ταγίζω.

afférent, τὸ ἀνάλογον ἐκάστῳ,
ἢ ἐπιβάλλουσα μερίς.

affermage, ἐκμίσθωσις, ἐνοικίαισις κτήματος, ἀγροῦ, προσόδου.

affermer, ἐκμισθῶ, ἐνοικιάζω κτήμα, ἀγρόν, πρόσοδον.

affermir, ἐδραϊῶ, στερεῶ, στηρίζω, κρατύνω.

affermissement, ἐδραίωσις, στερέωσις, στήριξις.

affété, ἐπιτετηθευμένος.

afféterie, θ. ἐπιτηθευσις, φιλαρέσνεια.

affichage, τοιχοκόλλησις.

affiche, θ. τοιχοκόλλημα, ἀγγελία (μεταφ.) ἐπίδειξις.

afficher, ῥ. ἐν. τοιχοκολλῶ ἀγγελίαν (μεταφ.) δημοσιεύω· στηλιτεύω· ἐπιδεικνύω· s'afficher, ἐπιδεικνύομαι.

afficheur, ὁ τοιχοκολλητής.

affidavit (λατ.) ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ) ἔνορκος μαρτυρία.

affidé, πιστός (οὐσ.) κατάσκοπος.

affilage, ἀκόντημα.

affilé, ἠκονημένος· ὀξύς (μεταφ.) στωβύλος, εὐγλωττος.

affilée, d'—, ἀκαταπαύστως.

affiliation, προσεταιρισμός· μύησις· συνάρχεια.

affilié, - e, ἑταῖρος, μύστης.

affilier, προσεταιρίζω· s'—ομαι, μυσθῶμαι.

affiloir, θηγάνη, ἀκόντη.

affinage, ἢ **affinement**, ἄρσεις, κάθαρσις μετάλλων.

affiner, ῥ. ἐν. (μεταλλ.) καθαίρω, καθαρίζω, λαγαρίζω.

affinerie, μεταλλουργεῖον· διυλιστήριον.

affineur, διυλιστής, λαγαριστής.

affinoir, ξάνιον, κ' λανάρα.

affiquet, βελονοθήκη, καλτσόξυλο, κάλλυντρα γυναικός, κοσμήματα.

affirmatif, -ive, καταφατικός, βεβαιωτικός.

affirmation, θ. κατάφασις, βεβαίωσις, τὸ ναί.

affirmer, καταφάσκω, βεβαιῶ, λέγω ναί.

affixe, προσγνηματισμός ἢ μόριον ἀχώριστον.

afflé, ἐπηρεασμένος ἀπὸ τῆς ἐπαφῆς τοῦ αἴρος.

affleurage, ἄγνη (ἀλεύρου), διάλυσις τῆς ζύμης τοῦ γάρτου.

affleurement, ἰσοπέδωσις.

affleurer, ἰσοσταθμίζω, ἰσοπεδῶ.

afflictif, -ive, τιμωρητικός τοῦ σώματος (οὐσ.) σωματικὴ ποινή.

affliction, θ. λύπη, θλίψις.

affligé, περίλυπος, τεθλιμμένος.

affligeant, e, λυπηρός, θλιβερός.

affliger, λυπῶ· ἐνογλῶ, μαστιζῶ.

afflouage, νεώλκησις.

afflouer, νεωλκῶ καθισμένον πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν, ἀνασύρω.

affluence, θ. συρροή πλῆθους ἢ ὑδάτων, ὑγρῶν, κτλ. (μεταφ.) μεγάλη ἀφθονία.

affluent, σύρρους, ὁμόρρους, παρακλάδιον ποταμοῦ.

affluer, συρρέω, ἐπιρρέω, βροίθω ἀφθονῶ.

afflux, (ιατρ.) συρροή τῶν ὑγρῶν.

affoler, ἐκμαίνω, κ. τρελλαίνω.

affouage, φόρος ξυλείας.

affouillement, ἐκ πλημμύρας φθορά.

affouiler, σκάπτω, καταστρέφω, (ὡς ἐκ πλημμύρας).

affouragement, διανομή γόρτου εἰς τὰ κτήνη.

affourager, ῥ. ἐν. τροφοδοτῶ, παρέγω νομήν, γόρτον κτλ. εἰς τὰ κτήνη.

affourcher, (ναυτ.) ῥίπτω διεστύσας τὰς ἀγκύρας πλοίου.

affranchi, ἀπελευθερὸς δοῦλος.

affranchir, ῥ. ἐν. ἀπαλλάττω, ἀπολύω· ἀπελευθερῶ δοῦλον· πληρύνω ἐπιστολήν.

affranchissement, ἀπελευθέρωσις.

ρωσις· προκαταβολή ταχυδρομικῶν.

affres, θ. πλθ. φρικίαισις, ἀγωνία.

affrètement, ναύλωσις.

affréter, ρ. ἐν. ναυλόνω.

affréteur, ναυλωτής.

affreusement, φρικωδῶς, δεινῶς, φοβερά.

affreux, -euse, δεινός, τρομερός, φρικώδης.

affriander, λήγνον καθιστῶ· διλεάζω, κ. γλυκαίνω, κ. λυχουδεύω.

affrioler, δελεάζω.

affront, ὕβρις, προσέοιλή, προπυλάκισμα· αἴσχος, ἀτιμία,

affrontement, συμπαραθέσεις, προσέσωσις, ἐνωσις.

affronter, τολμῶ, ἀντιμετωπίζω, περιφρονῶ, κ. ἀψηφῶ κινδύνους, ἐγθρούς, πολέμους, κ. τ. λ.

affronteur, ἀναιδής· ἀπατεῶν.

affublement, ἐνδυμασία γελοία.

affubler, ἐνδύω γελοίως.

affût, (στρατ.) κιλλίθιας· (μεταφ.) être à l' —, ἐνεδρεύω, παραφυλάττω.

affûtage, ἀκόνισμα· ἀνάθεσις τηλεβόλου ἐπὶ κιλλίθιαντος.

affûter, ρ. ἐν. θήγω, ἀκονίζω· ἀναθιβαζῶ τηλεβόλον ἐπὶ κιλλίθιαντα.

affûteur, ἀκονιστής.

affûtiau, ἄθυρμα, μηδέν.

afin que ἢ **de**, ἐνά, ὅπως, διὰνά...

afioume, λίνον ἄριστον τῆς Ἀνατολῆς.

africain, -aine, Ἀφρικανός, ἡ.

aga, ἀγᾶς, κύριος τοῦρκος.

agaçant, θελκτικῆρος· ἐρεθιστικός.

agace ἢ **agasse**, θ. (δημῶδ.) κίτσα.

agacement, αἰμωδία, κ. μούδιασμα τῶν ὀδόντων· ἐρεθισμός τῶν νεύρων.

agacer, ρ. ἐν. στύφω, αἰγωδιῶ, μουδιάζω· ἐρεθίζω.

agacerie, θ. ἀγκισμοί, θρύψεις, κ. τσακίσματα, χαμῶματα.

agaillardir, ρ. ἐν. φαιδρύνω.

agame (βοτ.) ἄγαμος.

agami (ὄρνιθ.) σαλπικτής· εἶδ πτηνοῦ.

agamie (βοτ.) ἄγαμία.

agapes, ἀγάπαι, ἤτοι δεῖπνα ἐν κοινῷ τῶν πρώτων χριστιανῶν.

agaric, ἀγαρικόν (εἶδ. μύκητος).

agate, ὁ ἀγάτης λίθος.

agave ἢ **agavé** (βοτ.) ἀμαρυλλίς.

âge, ἡλικία· γῆρας· ἐνγλικιότης· ἐποχή. Le moyen —, ὁ μεσαιῶν (Π. Χ. 395—1453) l' — d'or, ὁ χρυσοῦς αἰών.

âgé, γέρων. — de, ἔχων τὴν δεῖνα ἡλικίαν.

agence, θ. ἐπιτροπεία· ἐπιστασία· πρακτορεῖον.

agencement, συναρμογή, διευθέτησις, κ. συγύρισμα.

agencer, ρ. ἐν. συναρμόζω, διευθετῶ, κ. συγυρίζω.

agenda, ὑπομνημάτιον, κ. σημειωματάριον.

agenouiller, s' —, γονυπετῶ, κ. γονατίζω.

agenouilloir, εὐκτήριον, ὑπόβαθρον, γονυκλίσιον.

agent, ἐπίτροπος, πράκτωρ· — de change, μεσίτης συναλλαγμάτων, κολλυβιστής· — d'affaires, ὁ ἀναδεχόμενος τὴν ἐπιστάσιν ξένων ὑποθέσεων, ἐπιστάτης· δύναμις, ἐνέργεια (ρυσ.).

agglomérat, (γεωλ.) σύμψυρμα.

agglomération, συσσωρεύσις· (χημ.) συσσωμάτωσις.

agglomérer, συνάγω, συναθροίζω, συσσωματῶ, συμπύρω.

agglutinant, συγκολλητικός.

agglutination, θ. συγκόλλησις.

agglutiner, ρ. ἐν. (ιατρ.) συγκολλῶ τὰς σάρκας, συνολῶ.

aggravant, -e, ἐπιβαρυντικός.

aggravation, θ. ἐπιδάρυσις, (ιατρ.) δεινῶσις, ἐπίτασις.

aggrave, θ. δεύτερον ἐπιτίμιον.

aggravement, δεινώσις.

aggraver, ἐπιβαρύνω, δεινώ.

agile, ὠκύς, εὐκίνητος.

agilement, ταχέως, εὐστρόφως.

agilité, θ. ὠκύτης, εὐκινήσις, εὐ-
στροφία.

agio, (ἐμπορ.) κόλλυβος, κέρδος
ἐκ μεταπωλήσεως μετοχῶν, χρεω-
γράφων, κ. ἄτζιο.

agiotage, ἐπικαταλλαγή, κόλ-
λυβος ἐπὶ χρεωγράφων· τοκογλυφία.

agioter, ρ. οὐδ. ἐμπορεύομαι
χρεώγραφα· τοκογλυφῶ.

agioteur, κολλυδιστής, ὁ ἐξ ἐπι-
καταλλαγῆς κερδαίνων.

agir, ρ. ἐν. πράττω, ἐνεργῶ, φέ-
ρομαι οὕτως ἢ ἄλλως· ἐπιδρῶ, ἐπε-
νεργῶ (ἀπροσωπ.) il s'agit de . . .
πρόκειται περὶ ἢ ἵνα . . . de quoi
s'agit-il? περὶ τίνας ὁ λόγος;

agissant, ἐνεργός, δραστήριος.

agissement, τρόπος, πράξις, δια-
γωγὴ, κ. κάμωμα.

agitateur, ταραξίας, ταραχο-
ποιός.

agitation, θ. ταραχή, τάραισι·
κλόνησις· ἀνησυχία· θόρυβος.

agiter, ρ. ἐν. ταραάσσω, συντα-
ράσσω· κινῶ, σείω· συζητῶ.

agnat (προφ. ag-na) ἐξ ἀρρέ-
νων πλάγιος συγγενής.

agnation, θ. ἐξ ἀρρένων πλα-
γία συγγένεια.

agnatique, ἀρρενοσυγγενής.

agneau, ἄμνος, ἀρνίον· l'—
sans tache, ὁ ἄμωμος ἄμνος, ὁ
Χριστός.

agnel ἢ **aignel**, ἀρχαῖον γαλλι-
κὸν νόμισμα ἐν χρήσει ἀπὸ Λουδο-
βίκου τοῦ Θ.· μέχρι Καρόλου τοῦ
Ζ.· ἀξία· 14 φράγκων.

agneler, ρ. οὐδ. τίκτω (ἐπὶ προ-
βάτων λεγόμενον).

agnelet, ἀρνάκι.

agneline, ἔριον ἄμνου.

agnès, θ. (προφ. ἀνιές) κοράσιον
ἄθωότατον.

agnus (προφ. ag-nusse) κηρὸς
εὐλογημένος ὑπὸ τοῦ Πάππα καὶ
φέρων ἐκτύπωμα ἀρνίου· ἐγκόλπιον.

agnus-castus (προφ. ag-nuss
castusse) (φυτ.) ἄγνος, λύγος, κ.
ψευδοπιπεριά.

Agnus-Dei, (λατ.) ἀρχὴ δεήσεως,
ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὰς ἁ-
μαρτίας τοῦ κόσμου.

agonie, θ. ἀγωνία, τὰ λοιίσθια,
ψυχορραγία· (μεταφ.) ἄκρα ἀδιμω-
νία, στενοχωρία.

agonir, καθυδρίζω, λοιδορῶ.

agonisant, -e, ψυχορραγῶν.

agoniser, ρ. οὐδ. ψυχορραγῶ,
πνέω τὰ λοιίσθια, κ. ψυχομαχῶ.

agora, ἡ ἀγορὰ τῶν Ἑλλήνων.

agouti, μικρὸν τι ζῶον τετράπο-
δον, ἐκ τῶν τρωκτικῶν τῆς Ἀμε-
ρικής καὶ Ὠκεανίας.

agrafe, πόρπη, περόνη, κ. κόψα.

agrafer, ρ. ἐν. ἐμπορπᾶω κ. θη-
λυκόνω μὲ κόπτω.

agraire, loi—, ἀγροτικός, χω-
ρονομικός νόμος.

agrandir, ρ. ἐν. μεγεθύνω, αὐ-
ξάνω κ. μεγαλόνω· (μεταφ.) ἀνυψῶ.

agrandissement, μεγέθυνσις,
αὐξήσις.

agréable, τερπνός, ἡδύς, εὐά-
ρεστος· χαρίεις.

agréablement, ἡδέως, τερπνῶς
εὐαρέστως.

agréé, συνήγορος παρὰ τῷ ἐμ-
ποροδικεῖω.

agrégat, ἄθροισμα, συμφόρησις,
σύγκριμα.

agrégation, παραδοχὴ εἰς τι
σωματεῖον· ὑψηγεία· (φυσ.) ἄθροι-
σμα ὁμοιογενῶν μερῶν ἀποτελούντων
ἐν ὅλον.

agrégé, ὑψηγείης.

agréger, ρ. ἐν. προσηροῦμαι·
ἐγκρίνω καὶ εἰσάγω εἰς τι σωμα-

τεῖον (φυσ.) συνάγω εἰς ἓν ὄλον, συμφορῶ.

agrément, ἔγκρισις, συγκατάθεσις· τέσις, ἡδονή, χάρις—S ἐπικοσμήματα τοῦ λόγου, τῆς μουσικῆς, τοῦ ἱματισμοῦ κ. τ. λ.

agrémenter, ἐπικοσμῶ.

agres, ἐξαρτώματα, ὀπλισμός π. οἴου, οἶνον ἰστία, σχοινία, κ. τ. λ.

agresseur, ὁ ἀρχόμενος χειρῶν ἀδίκων, ὁ πρωταίτιος.

agressif, -ive, ἐπιθετικός, προαδικῶν, προκλητικός.

agression, θ. προαδικία, προεπιθέσις.

agreste, ἀγροδίαιτος, ἄγροικος.

agricole, γεωπονικός, γεωργικός· ἀγροδίαιτος.

agriculteur, γεωπόνος, γεωργός.

agriculture, θ. γεωργία.

agriffer, s —, πιάνομαι διὰ τῶν ὀνύγων, προσκολλῶμαι.

agripper, ῥ. ἐν. δράττομαι ἀπλήστως, ἀρπάζω.

agronome, ἀγρονόμος.

agronomie, ἀγρονομία, ἡ γεωργικὴ τέχνη.

agronomique, ἀγρονομικός.

agrouper, ῥ. ἐν. συναθροίζω.

aguets, θ. πληθ. ἐνεδρά. être aux —, ἐνεδρεύειν.

aguerrri, ἐμπειροπόλεμος.

aguerrir, γυμνάζω εἰς πόλεμον.

ah! ἐπιφώνημα, χαρᾶς, ἡδονῆς, λύπης, θαυμασμοῦ, οἴκτου, κτλ. ᾠ! αἰ! ᾠ! ἄ!

ahan, ἀγών, μόγθος, προσπάθεια.

ahaner, μοχθῶ, κοπιᾶζω βαρέως.

ahurtement, σφοδρὸν πείσμα.

ahurter, s' —, ἔγκειμαι, ἐπιμένω πεισματωδῶς.

ahi, aie, ὀδύνης ἐπιφ. ἄ!

ahurir, ῥ. ἐν. ταραττώ, ἐκπλήττω.

ai, εἶδος μαστοφόρου ζώου· εἶδος οἴνου καμπανίτου.

aide, θ. βοήθεια· βοηθός· — de

camp, ὑπασπιστής· — de cuisine παραμάγειρος· aide major, ὑποχειρουργός συντάγματος.

aider, ῥ. ἐν. βοηθῶ ῥ. οὐδ. συντελῶ, συντείνω, συντρέχω· s' —, χρῆσθαι, μεταχειρίζεσθαι. Dieu aidant Θεοῦ βοηθοῦντος.

aie! ἐπιφ. ἰδὲ αἰ!

aieul, πάππος, aieule, μάμμη, κ. κυρούλα, πληθ. aieux, προπάτορες, πρόγονοι.

aigle, ἀετός· ἀναλόγιον ἐκκλησίας φέρον ἀετόν· σῆμα, σημαία· παράσημον· grand —, χάρτης τοῦ μεγίστου σχήματος.

aiglon-onne, ἀετιδεύς.

aiguel ἰδὲ agnel.

aigre, ὀξύς, ξεινός· voix —, φωνὴ ὀξεῖα, τραχεῖα, δυσάρεστος· (μεταφ. ἐπὶ προσώπων) πικρός, στρυφνός.

aigre doux, -ce ὀξύγλυκος, κ. γλυκόξυνος.

aigrefin, πονηρός, αἰσχροκερδής.

aigret, -ette, ὑπόξυνος.

aigrement, τραχέως.

aigremoine, θ. (βοτ) εὐπατόριον, ἀργεμώνη.

aigret, -ette, ἰδὲ aigret.

aigrette, λοφίον πτηνοῦ ἢ κράνου· πτεροθύσανος· εἶδος ἐρωδιοῦ.

agrette, λοφιοφόρος.

aigreur, ὀξύτης, ξυνάδα· (μεταφ.) πικρία, στρυφνότης, δυσάρεσκεια.

aigrin, νέα μηλέα ἢ ἄπιος.

aigrir, ὀξύνω κ. ξυνίζω (μεταφ.) παροξύνω, τραχύνω.

aigrissement, παρόξυνσις.

aigu, - uë, ὀξύς, κ. μυτερός. (μεταφ.) διαπεραστικός, ζωηρός· accent —, ὀξεῖα (') (γεωμ.) angle —, ὀξεῖα γωνία· maladie —, νόσος ὀξεῖα, ὕρμητική.

aiguade, (-ga-) θ. μέρος ἐνθα τὰ πλοῖα ὑδρεύοντα, λαμβάνουσιν ὕδωρ.

aiguayer, (ai-gai-yer) λούω, πλύνω.

aigue-marine, (λίθος πολ.) γλαυκασμαράχθος, βήρουλλος.

aiguière, θ. πρόγους, κ. ἱμπρίκι.

aiguiérée, θ. ὅσον περιέχει πρόγους.

aiguillage, κλείς, στροφή τῆς κλειδῶς ὅπως εἰσέλθῃ ἡ ἀμαξοστοιχία εἰς ἄλλην γραμμὴν.

aiguille (aig-uïye) θ. ῥαβίς· βελόνη· ὠροδείκτης, κορυφή, ὀβελίσκοι πυραμίδος, κωδονοστασίου, κ. τ. λ. τμήμα σιδηροδρόμου περιστροφικὸν πρὸς μεταδίεσιν ἀμαξοστοιχίας ἀπὸ μιᾶς τροχιάς εἰς ἄλλην.—**aimantée**, μαγνητικὴ βελόνη (ἰγθ.) ζαργάνα· **de fil en —**, λεπτομερῶς, καθ' ἕκαστα.

aiguillée, θ. μῆκος νήματος ὅσον συνήθως δέχεται ἡ βελόνη.

aiguiller, ῥ. ἐν. μεταδιβάζω, ἀμαξοστοιχίαν σιδηροδρόμου ἀπὸ τροχιάς εἰς τροχίαν.

aiguillette, θ. (é-gui-é-te) σφαιρωτὴρ, σειρήτιον μὲ σιδηρα εἰς τὰ ἄκρα διὰ θηλόκωμα· κόσμημα στρατιωτικόν.

aiguillon, βούκεντρον κ. κεντρί· κέντρον τῶν μελισσῶν κτλ. (μεταρ.) ἐλατήριον, προτροπή.

aiguillonner, κεντρίζω, κεντῶ (μεταρ.) διεγείρω, προτρέπω.

aiguisement (é-gu-izman) θῆξις, κ. ἀκόνισμα.

aiguiser (é-gu-izé) θήγω, ἀκονῶ· ὀξύνω.

aiguiser, ἀκονητής.

ail πληθ. aulx, ἐν τῇ βοτανικῇ ails, σκόροδον.

ailante, θ. δένδρον τι.

aile, θ. πτέρυξ (ἀρχιτ.) πτέρωμα, πτέρυξ· πτέρυξ ἀνεμομύλου· αἱ πτέρυγες ἦτοι πλευραὶ στρατοῦ· (μεταρ.) προστασία· **voler de ses propres —s**, ἐνεργεῖν ἀπροστατεύτως.

ailé, πτερωτός.

aileron, ἀεροπέρυξ· ἰγθουπέρυξ. κ. στερῶγα.

aillade, θ. σκορδαλιά.

ailleurs, ἀλλαγοῦ, κ. ἄλλοῦ· d'—s, ἄλλως δέ, τε, πλὴν τούτου· ἀλλαγῶθεν.

aimable, ἀγαπητός, ἀξιαγάπητος, ἐράσμιος· περιποιητικός.

aimablement, ἐρασμῶς εἰς τρόπον ἀγαπητόν.

aimant, μαγνήτης· (μεταρ.) θέλητρα, φίλτρον.

aimant,-e, φιλόστοργος.

aimantation, μαγνητοποίησις, μαγνήτισμα.

aimer, μαγνητοποιῶ.

aimer, ῥ. ἐν. ἐρῶ, ἀγαπῶ· φιλῶ, κλίνω εἰς τι.

aine, θ. βουβόν.

ainé,-ée, πρωτότοκος· (σχετικῶς) πρεσβύτερος.

ainesse, θ. πρωτοτοκία.

ainsi, οὕτω, κ. ἔτσι· ὅθεν, λοιπόν·—que, ὡς, καθὼς· ὡς ἐπίσης·—soit-il! γένοιτο! εἴθε!

air, ἀήρ· **il fait de l'—**, πνεῦμα· **fendre l'—**, περιπατῶ· **en plein—**, ἐν ὑπαίθρῳ· **contes en l'—**, λόγοι κενοί, ἀπίθανοι· **promesses en l'—**, ὑποσχέσεις μάταιαι· ὁ αἰθήρ· **planer dans les airs**, αἰθέριον ἐπτασθαι· ὕψος, ἤθος, στάσις· ἔκφρασις ὁμοιότητος· **avoir l'—**, εἶοι· κέναι, φαίνεσθαι (μουσ.) μέλος, μελωδία, κ. σκοπός.

airain, γαλκός, ὀρείγαλκος. κ. μπροῦντζος· τηλεδόλον, κώδων· **cœur d'—**, σκληροκαρδίας· **âge d'—**, ὁ γαλκοῦς αἰών.

aire, θ. ἄλως, κ. ἄλων· ἐμβαδόν, φωλιά, καλιὰ ὀρνέου· (βοτ.) αἶρα.

airée, θ. ἄλωνιά.

airielle, θ. δένδρον τι μὲ ξυνοῦ· καὶ ὀροσιτικὸν καρπὸν, μυρτίλος.

airer, (ἐπὶ ὀρνέων) κτιζῶ φωλιάν.

ais, σανίς, κ. σανίδι.

aisance, θ. άνεσις, εύχέρεια, εύκολία· περιουσία έπαρχής, εύπορία· lieu d'—, απόπατος, χρεία.

aise, θ. εύφροσύνη. χαρά· άνεσις, εύπορία· τὰ άρχουόντα· αί βιωτικά· αναπαύσεις· à l'—, à son—, εν άνέσει, άκόπως· (είρων.) à votre—, μη άνησυχήτε, μη συστέλλεσθε· (έπιθ.) γάρων, περιχαρής· j'en suis bien—, γάρω πολύ επί τούτω.

aisé, εύκολος· εύπορος, πλούσιος.

aisément, εύκόλως.

aisselle, θ. μάλη, μασχάλη.

aitres και êtres, τα κατατόπια.

ajointer, συνάπτω τὰ άκρα.

ajonc, παλλίουρος, σχοϊνος.

ajoupa, καλύβη των άγρίων.

ajour, (γλυπτ.) τὸ διάτρητον.

ajouré, διάτρητος.

ajournement, άναβολή, παράτασις δίκης· (νομ.) κλήσις.

ajourner, αναβάλλω· παραπέμπω δίκην κτλ.

ajoutage, προσθήκη.

ajouter, προστίθημι, προσθέτω· — ίοι, πιστεύω.

ajustage, άκρίβωσις, στάθμησις· νομισμάτων· ή δέουσα προσαρμογή των μερών μηχανής.

ajustement, συναρμογή· κόσμος, στολισμός.

ajuster, ρ. εν. εύαρμωστῶ, συναρμώζω· σταθμίζω, καθιστῶ ισόρροπον· σκοπεύω, κ. σημαδεύω· καλλωπίζω· s'—, στολιζομαι.

ajusteur, δοκιμαστής· καλλωπιστής.

ajustoir, σταθμίον των νομισμάτων.

ajutage, σωλήν πρόσθετος.

aladin, είδος βαφής.

alambic, σταλακτήρ, κ. λαμπτήρας· passer à l'—, έξετάζω·

alambiquer, ρ. εν. διαστάζω, διύλλω, κ. λαμπικάρω, λαγαρίζω· μεταφ.) έρευνῶ, έξετάζω.

alanguir, εκλύω, χαιυνόω· s'—, εκλύομαι, χαιυνούμαι.

alanguissement, εκλυσις, χαιυνωσις.

alarguer, ρ. ουδ. ανάγομαι, κ. ανοίγομαι· στο πέλαγος.

alarmant, δειμαλέος, τρόμου πρόξενος.

alarme, θ. αϊφνίδιος φόβος, πανικός· άγγελία κινδύνου· πρόσλησις εις τὰ όπλα· ταραχή, θορύβησις.

alarmer, ρ. εν. εμπνέω τρόμον, εμπόλλω εις φόβον· θορυβῶ.

alarmiste, φόβου άγγελος.

alaterne (βοτ.) φιλύκη, βάμνος ή άειθαλής.

Albanais, Άλβανός.

albâtre, άλβάστρος.

albatros, (πτην.) κλυδωνομάντις.

alberge, είδος ροδακίνου.

albergier, περσεμηλέα.

Albigeois, Άλβιανός, εκ τής αίρέσεως των Άλβιανων ήτις έφάνη εν Γαλλία τον ΙΒ'. αιώνα.

albinos, λευκίας, άνθρωπος· έχων την κόμην λευκήν και τους όφθαλμούς έρυθρούς.

albuginé, (άνατ.) λευκωματώδης.

albugineux, -euse, υπόλευκος.

albugo, (ιατρ.) λεύκωμα του όφθαλμου.

album (-bome) βιβλίον άγραφον, λεύκωμα στίχων και εικόνων, υπόμνημα.

albumen (-μεν) τὸ περικάλυμμα του σπόρου, τὸ λευκόν του ωοῦ, λέκιθος.

albumine, (χημ.) τὸ λευκωματώδες.

albumineux -euse, λευκωματώδης, περιέχων albumine.

alcade, (ισπαν.) δικαστής.

alcaïque (στιχομ.) άλκαϊκός.

alcalescence, θ. καλίου στυφότης.

alcalescent, -te, ἔχων τοῦ καλίου τὴν στυφύτητα.
alcall, κάλιον, ἀφρόνιτρον.
alcalin, -e, ἀλκαλιούχος.
alcalinité, θ. τὸ καλιῶδες.
alcalisation, θ. καλιοποίησις.
alcaliser, καλιοποιῶ.
alcaloïde, οὐσία καλιῶδης.
alcarazas, (ἀγγεῖον) ψυκτήρ, κ. χροντήρι.
alcée, ἀλκαία, κ. δένδρομολόχα.
alchimie, θ. ἡ ἀλχημεία.
alcool, οἰνόπνευμα κ. σπέρτο.
alcoolique, οἰνοπνευματικός.
alcoolisation, θ. οἰνοπνευματώσις.
alcooliser, ρ. ἐν, οἰνοπνευματῶ μεταβάλλω εἰς οἰνόπνευμα.
alcoolisme, νόσος ἐκ πολυποσίας.
Alcoran, τὸ Κουράνιον, εὐαγγέλιον τῶν μωαμεθανῶν.
alcôve, παστάς, μυχός.
alcyon (πτηνόν) ἀλκυών.
aldée, θ. χωρίον ἐν Ἀφρική ἢ ἐν ταῖς Ἰνδίας ἀνήκον εἰς τὰς εὐρωπαϊκάς κτήσεις, καὶ κατοικούμενον ὑπὸ αὐτοχθόνων.
alderman, δημοτικός σύμβουλος ἢ δικαστής ἐν Ἀγγλίᾳ.
ale ἢ alle, εἶδος ζύθου.
alea, τύχη, κῶδος.
aléatoire, βασιζόμενος ἐπὶ τῆς τύχης, τυχαῖος.
alène, θ. ὀπήτιον, κ. σουβλί.
alénier, ὀπητιοπώλης, — ποιός.
alénois, κηποκάρδαμον.
alentour, περίξ. κύκλω, γύρω (οὐσ.) τὰ περίχωρα.
alépine, θ. μαλλομέταξον ὕφασμα.
alerte, ἄγρυπνος· ζωηρός· φαιδρός· (ἐπιφ.) προσοχή! γρηγορεῖτε! κ. ἀλέστα! (οὐσ.) ἐξέγερσις, κινδύνου ἄγγελμα.
alésér, ρ. ἐν. καθαρίζω τὸ ἔνδον ὀπῆς ἢ σωλήνος.
alevin, γόνος ἰχθύων ἐμβαλλό-

μενος εἰς τὰς δεξαμενάς ἢ τεχνιτὰς λίμνας.
aleviner, ἐμβαλλω γόνον ἰχθύων εἰς λίμνην.
alexandrin, (στιχοῦρ.) vers—, στίχος ἡρωϊκὸς τῶν γάλλων δωδεκασύλλαδος, ὁ Ἀλεξάνδρειος.
alezan, ἐπὶ ἱππων) ὑπέρυθρος.
aléze, θ. σινδῶν πολύπυχος ἦν θέτουσιν ὑπὸ τοὺς ἀσθενεῖς.
algarade, ἐπιθέσις, ὕβρις ἀπότομος καὶ θορυβώδης.
algèbre, θ. ἀλγεδρα.
algébrique, ἀλγεδρικός.
algébriquement, ἀλγεδρικῶς.
algébriste, ἀλγεδριστής.
algide (ιατρ.) κρυμώδης.
alguazil (al-goua-zil) ἀστυνομικός κλητὴρ ἐν Ἰσπανίᾳ.
algue, θ. βρύον, φύκος.
alibi (νομ.) τὸ ἄλλοθι, — ἀπουσία ἐκ τινος μέρους ἐνθα ἐπράχθη τι.
alibile, (ιατρ.) θρεπτικός.
alibilite, θ. θρεπτικότης.
aliboron, δοκησίσοφος.
alicante, ἀλικάντιος οἶνος.
alidade, θ. γωνιόμετρον.
aliénabilité, θ. τὸ ἀπαλλοτριώσιμον.
aliénable, ἀπαλλοτριώσιμος.
aliénation, θ. ἀπαλλοτριώσις· (μεταφ.) παραφροσύνη.
aliéné, -e, παράφρων.
aliéner, θ. ρ. ἐν. ἀπαλλοτριῶ, πωλῶ, μεταδίδω· ἀποξενῶ· ταράττω τὰς φρένας.
alignement, εὐθυγραμμία· βυμοτομία.
aligner, ρ. ἐν. εὐθυγραμμῶ, θέτω εἰς εὐθυγραμμίαν· τερνεύω, καλλύνω μέχρις ἐπιτηδεύσεως. s'—, ἀντιματωπιζομαι πρὸς μάχην.
aliment, τροφή.
alimentaire, πρὸς τροφήν ἐπιτηδεύσις, θρεπτικός.
alimentation, θ. θρέψις.

alimenter, ρ. ἐν. τρέφω· ἐπιρρώννυμι, ἐνδυναμῶ.

alimenteux-euse, θρεπτικός.

alinéa, παραγράφου ἀρχή· παράγραφος.

aliquante, (ἀλικουάντ) ἀριθμὸς ἀσυνδιαίρετος.

aliquote (κὸτ) διαιρέτης ἀκριβῆς, ὑποπολλαπλάσιος.

alisse, ἢ **alizer**, ἀγριομέσπιλον.

alissé, ἰδὲ **alisez**.

alissier, ἀγριομέσπιλέα.

alissé, vents—s, (ἀνεμοὶ τακτικοί), ἐτησίαι.

aliter, κλινήρη ποιῶ, κ. κρεββατόνω.

alkékenge, (βοτ) ἀλικάκκαβον.

allah, Ἀλλάχ, ὁ Θεὸς μωαμεθανιστί.

allaitement, γαλούχησις, θηλασμός, κ. βύζασμα.

alaier, ρ. ἐν. γαλουχῶ, θηλάζω, κ. βυζαίνω.

allants, les—et les venants, οἱ δεῦρο κακέισε πορευόμενοι, κ. οἱ πηγαινοερχόμενοι.

alléchant, θελητικός, ἐλκυστικός, δελεαστικός.

alléchement, δέλεαρ.

alécher, δελεάζω, θέλω.

allée, θ. δίοδος· δένδροστοιχία—s et venues, πηγαινοερχομοί.

allégation, θ. μνεία· πρότασις· βεβαίωσις, κατάφασις.

allége, θ. φορτηγίς, κ. μαοῦνα.

allégeance, θ. ἀνακούφισις· serment d'—, ὄρκος πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως διδόμενος τῷ βασιλεῖ ἐν Ἀγγλίᾳ.

allègement, ἀνακούφισις, κ. ξελάφρωμα· ἐλάττωσις.

alléger, ρ. ἐν. ἀνακουφίζω, κ. ξελαφρώνω· ἐλαττώνω.

alléger, ρ. ἐν. λεπτόνω, κ. λιγνεύω.

allégorie, θ. ἀλληγορία.

allégorique, ἀλληγορικός.

allégoriquement, ἀλληγορικῶς.

allégoriser, δίδω σημασίαν ἀλληγορικὴν.

allégoriste ἢ **allégoriste**, ἐρμηνευτὴς ἀλληγοριῶν.

allègre, εὐθυμος.

allègrement, φαιδρῶς, εὐθύμως.

allégresse, θ. φαιδρότης, εὐφροσύνη, ἀγαλλίασις.

alléretto (ἰταλ. μουσ.) ὀπωσοῦν ζωηρῶς.

allégro, (ἰταλ. μουσ.) εὐφρόσυνον καὶ γοργόν μέλος.

alléguer, ρ. ἐν. ἐπάγομαι, προβάλλομαι, προφασίζομαι, αἰτιῶμαι· ἀναφέρω.

alleluia, ἀλληλούϊα.

Allemand,-e, Γερμανὸς ἢ Γερμανικός.

allemande, θ. χορὸς γερμανικός.

aller, ρ. οὐδ. ἀνώμαλ. (je vais tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. j'allais, j'allai; je suis allé; je fus allé; j'étais allé· j'irai, κ. τ. λ. va, allons; allez; que j'aïlle, que tu ailles, qu'il aille, que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent; que j'allasse, κ. τ. λ. allant allé. κ. τ. λ. πορεύομαι, ἀπέρχομαι, κ. πηγαινῶ· προχωρῶ· βαδίζω· μέλλω ὅσον οὕπω· —et venir, πηγαινῶ καὶ ἐπιστρέφω· vas-y, καὶ οὐχὶ va y, πήγαινε ἐκεῖ· ce chemin va à Paris, αὕτη ἡ ὁδὸς ἄγει εἰς Παρίσιους· comment allez-vous ἢ comment cela ἢ ça va-t-il? πῶς ἔχετε; πῶς εἴσθε; ἢ comment va votre santé? πῶς εἶναι ἡ υἱεία σας; ce travaille ne vas pas, αὕτη ἡ ἐργασία δὲν βαίνει καλῶς· le commerce va, τὸ ἐμπόριον ἀκμάζει· cette montagne va jusqu' aux nues, τὸ ὄρος τοῦτο καθικνεῖται μέχρι τῶν νεφῶν· cet habit me va bien, τὸ ἐνδύμα τοῦτο μοὶ πηγαινῶ καλῶς· nous allons partir,

τώρα θ' ἀναχωρήσωμεν un pis—, τὸ μὴ χεῖρον, au pis—, τὸ πολὺ πολὺ nous allons aux voix θὰ ψηφισοῦμεν ἢ ψηφισοῦμεν il y va de votre honneur, κινδυνεύει ἡ τιμή σας· cela va sans dire, τοῦτο ἐννοεῖται s' en—, ἀπέρχομαι, ἀποχωρῶ τελευταῖω allons! ἄγε! ἄγωμεν! ἐμπρός! va-t' en, ἀπελθε, φύγε, ἔρρ' εἰς εἰς κόρακας, κ. ἅμα στὸ διάβολο· πληθ. allez-vous en· ils s' en sont allés, ἀπῆλθον· ce malade s' en va. οὗτος ὁ ἀσθενὴς ἀποθνήσκει· aller au devant de qqn, ὑπάνω εἰς προὔπινκτιόν τινος.

aller, οὗτ. ἀναχωρήσις—et retour, ἀνόδος καὶ κάθοδος, πηγαμὸς καὶ ἐπιστροφή.

alleu, κτήσις κληρονομική· franc—, γῆ, κτήμα ἀσύδοτον, ἐλευθέρου παντός φόρου ἢ ὀφειλῆς.

alliace, (βρετ.) σιροροδοειδής.

alliage, κράμα, μίγμα μετάλλων (μεταρ.) — de bien et de mal, κράμα καλοῦ καὶ κακοῦ· (ἀριθμ.) règle d'—, μέθοδος τῆς μίξεως.

alliance, θ. συμμαχία· ἐνώσις· ἐπηγαμία, κ. συμπεθεριό.

allier, ῥ. ἐν. συνδέω, συνάπτω, ἐνόνω· s'—, συνδέομαι, ἐνοῦμαι· συνάπτω ἐπηγαμίαν, κ. συμπεθεριάζω· συμμαχῶ.

alligator, εἶδος κροκοδείλου, τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

alliteration, θ. παρήχησις.

allobroge, ἀγροῖκος.

allocation, θ. ἐπιβήρισις ποσοῦ χρημάτων πρὸς τινα χρεῖσιν.

allocution, θ. προτρώνησις.

alodial, ἀνοποτελής, ἀσύδοτος ὡς κτήσις.

allonge, θ. πρόσθεμα, τεμάχιον πρὸς μήκυσιν.

allongement, μήκυνσις.

allonger, ῥ. ἐν. μηκώνω, ἐπικτείνω, κ. μακραίνω.

allopathe, allopathiste, ἱατρὸς ἐκ τῶν συνήθων, οὐχὶ ὁμοιοπαθητικῆς.

allopathie, (ἱατρ.) ἄλλοπάθεια.
allopathique, ἄλλοπαθής, ἄλλοπαθητικῆς.

allouable, παραχωρητέος διαχωρώσεως, ἐπιβήρισιμος.

allouer, παραχωρῶ ποσὸν χρηματικὸν ἐπὶ τινι σκοπῶ, ἐπιβήριζω.

alluchon, ὄδοος τρογοῦ.

allumer, ἀπτω, ἀνάπτω (μεταρ.) διεγείρω, ἐξάπτω.

allumette, θ. θειοκτρίς, πυρεῖον, κ. σπίρτο.

allumettier, πυραιοποιός.

allumeur, λογιάπτης.

allure, θ. πορεία, βιάδισμα, τρόπος τοῦ βιάζεσθαι, βήμα· μεταρ.) τρόπος τοῦ φέρεσθαι, διαγωγή.

allusion, θ. ὑπακοσμός.

alluvial, e, alluvien, enne, προσχωματικῆς.

alluvion, θ. πρόσχωση ἐξ ὑδάτων βροχῆς, ποταμοῦ ἢ θαλάσσης.

almageste, συλλογὴ ἀστρονομική κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Πτολεμαίου.

almanach, (ἄλμανά) ἡμερολόγιον, κ. καλανδάρι, καζαμίας.

almée, θ. χορεύτρια.

aloès, (-ess) ἀλόη.

aloi, ἡ ἐπίσημος ἀξία τοῦ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, δοκιμότης.

alopécie, θ. (νόσος) ἀλωπεκίασις, πτώσις τῶν τριχῶν.

alors, τότε· λοιπὸν· alors que, ὅτε, ὅταν· καίτοι, καὶ ἂν.

alose, θ. (ἰχθ.) ἡ θρίσσα.

alouette, θ. κορυδαλός.

alourdir, ῥ. ἐν. βαρύνω.

alourdissement, βάρυνσις.

aloyau, ξάμις βοεία, κ. φιλέτο.

alpaca, τὸ ἄλπακον, ζῶον καμηλοειδές τῆς Ν. Ἀμερικῆς καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς ἔριον, ἄλπακί.

alpestre, ἴδιος τῶν Ἄλπεων.

alpha, τὸ ἄλφα.

alphabet, ἀλφάβητον· ἀλφαβι-
τάριον.

alphabétique, ἀλφαθητικός.

alphabétiquenunt, ἀλφαθη-
τικός.

alpin, -ε, (βοτ.) ὄρεσφότος.

alpique, Ἄλπειος.

altérabilité, φθασιτότης, τὸ ἀλ-
λοιωτόν.

altérable, φθασιτός, ὑποκείμε-
νος εἰς μεταβολὴν ἢ χειροτέρευσιν,
ἀλλοιωτός.

altérant, προξενῶν δίψαν.

altération, θ. ἀλλοίωσις, φθο-
ρά· χειροτέρευσις· νόθευσις, κιδόθη-
λευσις· δίψα· σύγχυσις, ταραχή.

altercation, θ. λογομαχία, φι-
λονεικία.

altérer, ἀλλοιωῶ, φθείρω, τρέπω
ἐπὶ τὸ χειρόν· νοθεύω· (μεταφ.) ψυ-
χραίνω (τὴν φιλιαν)· προξενῶ δίψαν.

alternat, (γεωρ.) ἐναλλαγὴ.

alternatif, -ive, ἐπάλληλος, ἐ-
ναλλασσόμενος.

alternative, θ. ἐναλλαγὴ αἴ-
ρεσις, ἐκλογή, ἄλλο μέσον.

alternativement, ἀλλεπαλλη-
λως, ἐναλλάξ, ἀμοιβαῶν.

alterne, (γεωμ.) τὸ ἐναλλάξ
angles —s, ἐναλλάξ γωνίαι.

alterner, ἐναλλάσσω, διαμείβο-
μαι· (γεωρ.) ἀλλάσσω τὴν σποράν.

altesse, θ. (τίτλος πρίγκιπος)
ὑψηλότης.

althée, (βοτ.) ἄλθαία.

altier, -ière, ὑπερήφανος, ἐ-
πηριμένος, ὑψηλόφρων.

altièremment, ὑπερηφάνως.

altitude, θ. γεωγραφικὸν ὕψος
ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

alto, (μουσ.) βαρυτέρα γυναικεία
ἢ παιδικὴ φωνή· μέγα βιολίον.

altruisme, ἑτεροερισμός· τὸ ἀντιθε-

τον τοῦ ἐγωϊσμοῦ αἶσθημα ἐν τῇ
θετικῇ φιλοσοφίᾳ.

alucite, (ἐντομ.) νυκτερινὸν λε-
πιδόπτερον.

alude, ἰδὲ alute.

aludel, συναρμογὴ κεραμικῶν σω-
λήνων

alumelle, θ. λεπίς.

alumine, θ. λευκάργυλλος.

alumineux, -euse, λευκαρ-
γυλλώδης.

alluminium, (-ομ.) ἀργύλλιον,
ἀλουμίνιον, μέταλλον λευκὸν καὶ ἐ-
λαφρόν, ἀργυροειδές.

alun, στυπτηρία, στύψις.

alunage, στυπτηρίασις.

alunation, θ. στυπτηριοποίησης.

aluner, ρ. ἐν. ἐμβάπτω εἰς διά-
λυσιν τῆς στυπτηρίας.

alunière, θ. στυπτηριοπηγεῖον.

alute, θ. βύρσα κεχρωματισμένη
καὶ ἀπαλή, γρήσιμος εἰς βιβλιοδεσίαν.

alvéolaire, κυψελικός, κυττα-
ροειδής.

alvéole, θ. κύτταρον τῆς μελι-
κηρίδος, φάτνιον ἢ βόθριον ὀδόντος.

alvin, -e, ὑπογαστήριος.

amabilité, προσήνεια, καλοκά-
γαθία, χάρις, ἐρασιμότης.

amadou, ἀγαρικόν, κ. ὕσκα.

amadouer, κ. θωπεύω, κολα-
κεύω πρὸς ἀπόκτησιν.

amadoueur, -euse, κόλαξ.

amadouvier (βοτ.) εἶδος μύκη-
τος, ἐξ οὗ γίνεται τὸ ἀγαρικόν.

amaigrir, ρ. ἐν. ἀπισχνάλω·
καθιστῶ τινα ἰσχνόν· οὐδ. γίνομαι
ἰσχνός, ἰσχυατίζω.

amaigrissement, ἰσχνανσις,
ἰσχνότης, κοιν. ἀδυνατίσμα.

amalgamation, θ. μίξις, κράσις.

amalgame, ἐνωσις, μίξις τοῦ ὑ-
δραργύρου μετ' ἄλλου τινος μετάλ-
λου, κράμα, (μεταφ.) μίγμα ἀλλό-
κοτον.

amalgamer, ἐνόνω, μιγνύω τὸν

ὑδράργυρον μετ' ἄλλου τινός μετάλλου· s' —, ἐνοῦμαι.

aman! ἐπιφώνημα τῶν Τούρκων ἔλεος!

amande, θ. ἀμύγδαλον.

amandier, ἀμυγδαλέα.

amant, -e, ἐραστής, ἐρωμένη· κ. ἀγαπητικός.

amarantacées, (βοτ.) τὰ ἀμαραντοειδῆ φυτά.

amarante, θ. (ἄνθος) ἀμάραντος (ἐπίθ.) ἀμαραντόχρους.

amarinage, ἀντικατάστασις ἢ γύμνασις ναυτῶν

amariner, ῥ. ἐν. ἀντικαθιστῶ τοὺς ναύτας πλοίου αἰγμάλωτισθέντος· συνειθίζω τινὰ εἰς τὴν θάλασσαν.

amarrage, ἀγκυροβόλιον, ὄρμος· πρόσδεσις τοῦ πλοίου εἰς τὴν ξηράν.

amarre, θ. πρυμνήσιον, κάλως.

amarrer, ῥ. ἐν. δένω τὰ πρυμνήσια εἰς τὴν ξηράν.

amaryllidées, θ. (βοτ.) ἀμαρυλλιδοειδῆ· νάρκισσοι.

amaryllis (βοτ.) ἀμαρυλλίς.

amas, σωρός, σωρεία, συμφόρησις, συρφετός.

amasser, ἀθροίζω, συσσωρεύω, κ. συνάζω· (μεταφ.) ὠησαυρίζω.

amassette, θ. (ζωγραφ.) μαχαίριον, σύνακτρον τῶν χρωμάτων.

amasseur, -seuse, συνάκτης ὠησαυριστής.

amatelotage, κατάταξις τῶν ναυτῶν ἀνά δύο πρὸς ὑπηρεσίαν.

amateloter, τάσσω τοὺς ναύτας ἀνά δύο πρὸς ὑπηρεσίαν.

amateur, φίλος, ἐραστής, φιλόκαλος, φιλοτέχνης, φιλόμουσος, ὁ ἀγαπῶν μὲν ἀλλὰ μὴ ἐπαγγελλόμενος ἄς καλὰς τέχνας.

amatir, ῥ. ἐν. ἀμαυρῶ, ἀφαιρῶ τὴν στιλπνότητα, κ. θαμπόνω.

amaurose, (ιατρ.) ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἀμαύρωσις.

amazone, θ. ἀμαζών· γυναίκεῖα ποδῆρης ἐσθῆς πρὸς ἵππασίαν.

ambage, ἀμφιλογία, περιπλοκή λόγου.

ambassade, θ. πρεσβεία.

ambassadeur, πρεσβευτής, πρέσβυς· (μεταφ.) πᾶς ἀπεσταλμένος

ambassadrice, θ. πρεσβύτρια.

ambe, δυάς ἀριθμῶν τοῦ λαχείου συγκληρωθέντων.

ambient, e, ὁ περικεχυμένος, ὁ πέριξ, ὁ περιβάλλων, οἶον ἀήρ.

ambidextre, ἀμφιδέξιος.

ambigu, ἔ, διφορούμενος, ἀμφίβολος, (οὐς.) συμμιγῆς δεῖπνον.

ambiguité, θ. ἀμφιλογία, τὸ διφορούμενον.

ambigument, διφορούμενως.

ambitieuusement, φιλοδοξῶς.

ambitieux, -euse, δοξομανής, φιλόδοξος.

ambition, θ. φιλοδοξία.

ambitionner, ῥ. ἐν. φιλοτιμοῦμαι, περὶ τι σπουδάζω, ποθῶ, φιλοδοξῶ.

amble, τὸ μεταξὺ τοῦ βᾶδην καὶ τοῦ τάγους βᾶδισμα τοῦ ἵππου,

ambler, ῥ. οὐδ. (ἐπὶ ἵππου) παράφορον βαδίζω, γοργῶ βήματι βαίνω.

amblyopie, ἀμβλωπία.

ambre, ἤλεκτρον, ἄμβαρι, κ. κεχριμπάρι.

ambré, ἠλέκτρον ὄζων.

ambrer, ῥ. ἐν. ἀμβαρίζω, μεταδίδωμι ὄσμην ἠλέκτρον.

ambrette, θ. μοσχοδότανον.

ambroisie, θ. ἀμβροσία.

ambroisien-enne, ἀμβρόσιος.

ambulance, θ. περίακτον, νοσοκομεῖον φορητόν.

ambulancier, νοσοκόμος φορητοῦ νοσοκομεῖου.

ambulant-e, πλάνης, περιφερόμενος, περιπατῶν.

ambulatoire, (νομ.) μεταβάτικος· φερέοικος.

âme, θ. ἡ ψυχὴ· νοῦς, πνεῦμα· ἄνθρωπος, ἄτομον.

amé (ἀργ.) προσφιλῆς.

amélioration, θ. βελτίωσις.

améliorer, ῥ. ἐν. βελτιῶ.

amen (-μὲν) ἀμήν.

aménagement, διευθέτησις τῆς φυλείας δάσους.

aménager, ῥ. ἐν. τάττω, διευθετῶ τὴν φυλείαν δάσους.

amendable, βελτιώσιμος.

amende, θ. πρόστιμον· faire — honorable, ὁμολογῶ τὸ σφάλμα μου.

amendement, βελτίωσις, τροποποιήσις νομοσχεδίου.

amender, τροποποιῶ, βελτιῶ· s' — βελτιοῦμαι.

amener, ῥ. ἐν. προσάγω· (μεταφ.) διεξάγω, ἐκτελῶ· εἰσάγω, καθιερῶ· προξενῶ, ἐπιφέρω· — les voiles, κατὰ βιάζω τὰ ἱστία.

aménité, θ. ἀβρότης, τερπνότης, τὸ εὐχάρι.

amentacées (-μεν-) θ. πληθ. (βοτ.) πετελοειδῆ.

amenuiser, ῥ. ἐν. λεπτόνω, λεπτοφυῶ.

amer, -e, πικρός· (μεταφ.) δεινός, λυπηρός, δυσάρεστος· ὀξύς

amèrement, πικρῶς· ἀλγεινῶς, λυπηρῶς.

Américain, Ἀμερικανός.

amertume, θ. πικρία, (μεταφ.) ζυσαρέσχεια, λύπη.

améthyste, (ὄρυκτ.) ὁ ἀμέθιστος, λίθος πολύτιμος ἰόχρους.

ameublement, οἰκοσκευὴ, τὰ ἔπιπλα.

ameubler, καθιστῶ τι κινητόν, (γεωργ.) ἀραιόνω, βωλοκοπῶ τὸ γῶμα τοῦ ἀγροῦ.

ameublissement, κινητοποίησις· βωλοχόπημα.

ameuter, ῥ. ἐν. χυναγωγῶ, ἐξασπῶ τοὺς χύνας εἰς τὸ νὰ θηρεύωσιν ὁμοῦ, διεγείρω, παρορμῶ πρὸς ἐπιθέσιν.

ami, φίλος· (μεταφ.) ὁπαδός, θιασώτης· (ἐπίθ.) εὐνους.

amiable, φιλικός, εὐνους· à l' —, φιλικῶς.

amicalement, φιλικῶς.

amiante, (ὄρυκτ.) ἀμίαντος.

amical, -e, φιλικός.

amicalement, φιλικῶς.

amict (ἀμί) ἀήρ ἤτοι κάλυμμα ἐπὶ τῶν ὤμων λειτουργοῦντος καθολικοῦ ἱερέως.

amide, θ. (χημ.) τάξις τις συνθέτων σωμάτων, διάφορος τῶν ἀμμωνιακῶν καὶ δυναμένη νὰ τραπῆ εἰς ταῦτα διὰ τῆς ἀναλήψεως τῶν στοιχείων τούτων.

amidon, ἄμυλον, κόλλα.

amidonner, ῥ. ἐν. πασπαλίζω δι' ἀμύλου, ἐμβάπτω εἰς ἄμυλον.

amidonnerie, θ. ἀμυλοποιεῖον.

amidonnier, ἀμυλοποιός.

amincir, λεπτόνω, λιγνεύω.

amincissement, λέπτυνσις.

amiral, πληθ. — aux, ναύαρχος· vaisseau —, ναυαγίς· contre —, ὑποναύαρχος· vice —, ἀντιναύαρχος.

amiralat, ἀξίωμα τοῦ ναυάρχου.

amirale, θ. σύζυγος ναυάρχου.

amirante, ἀρχιναύαρχος· Ἰσπανός.

amirauté, θ. ναυαρχεῖον.

amissibilité (νομ.) τὸ ἀποβλητόν.

amissible, (νομ.) ἀποβλητός.

amission, θ. (νομ.) ἀπώλεια.

amitié, θ. φιλία· φιλοφροσύνη, χάρις, περιποίησις· θωπεία.

ammoniac-aque, ἀμμωνιακός.

ammoniacal, e, -aux, ἀμμωνιοῦχος.

ammoniacé, περιέχων ἀμμωνίαν.

ammoniaque, τὸ ἀμμωνιακὸν ἀέριον.

ammonite, τὸ ὄστρακον ἀμμωνίτης.

amnistie, θ. ἀμνηστία.
amnistier, ἀμνηστεύω, συγ-
 γωρῶ.
amodiataire, ἐκμισθωτής ἀ-
 γροῦ.
amodiateur, -trice, ὁ παρα-
 γωφωτής (-τρια) ἀγροῦ ἐπὶ μισθῶ.
amodiation, θ. γεωμισθωσις.
amodier, ἐκμισθῶ γῆν.
amoindrir, ῥ. ἐν. σμικρύνω, ἐλατ-
 τώνω, οὐδ. ἐλαττοῦμαι.
amoindrissement, ἐλάττωσις.
amollir, ῥ. ἐν. ἀπαλύνω, κ. μα-
 λακόνω· γαυνῶ, ἐκνευρίζω.
amolissant, γαυνωτικός.
amollissement, μάλαξις, μαλ-
 θακότης, γαύνωσις.
amonceler, ῥ. ἐν. συσσωρεύω,
 ἐπισωρεύω, κ. στοιδιάζω.
amoncellement, συνεπισώρευ-
 σις.
amont, en-, ἀντιθέτως τῶ ῥεύματι
 ποταμοῦ ὑψηλά.
amorçage, θελέασμα.
amorçe, θ. θελεαρ. κ. θόλωμα·
 (μεταρ.) θελγητρον.
amorcer, ῥ. ἐν. θελεάζω, κ. θο-
 λίνω· (μεταρ.) θελγω.
amorçoir, τέρετρον κ. τρυπάνι.
amoroso, (μους. ἰταλ.) ἐρωτικῶς.
amorphe (φυσ.) ἀμορφος.
amortir, ῥ. ἐν. ἀμβλύνω, με-
 τριάζω, ἐξασθενῶ, νεκρῶ· ἀποτίνω
 ὄφειλὴν διὰ γρεωλυτίου.
amortissable, γρεωλύσιμος.
amortissement, γρεωλύσιον.
amour, ἔρως, ἀγάπη· στοργή·
 propre, φιλοτιμία· (ἐπὶ ζώων) il est
 en—, ὄργη πρὸς συνουσίαν.
amouracher, ῥ. ἐν. ἐμβάλλω
 εἰς σφοδρὸν ἔρωτα, s'—, ἐρωτεύομαι.
amourette, θ. ἐρωτοπαίγνιον, κ.
 ζαχαρώματα, ἐρωλαβία.
amouusement, ἐρωτικῶς.
amoureux, -euse, ἐρωτόληπ-
 πτος, ἐρωτευμένος· οὐς. ἐραστής.

amour-propre, φιλοτιμία.
amovibilité, θ. τὸ μεταθέσιμον·
 τὸ ὑπόκειται εἰς παῦσιν.
amovible, μεταθέσιμος· ὑποκει-
 μενος εἰς παῦσιν.
ambéidées, θ. (βοτ.) τὰ ἀμπε-
 λοειδοῦ.
amphibie, ἀμφίβιος, οὐς. ἀμ-
 φίδιον·
amphibologie, ἀμφιλογία.
amphibologique, διαφορούμε-
 νος, ἐπαυροτεριζών.
amphibologiquement, ἀμφι-
 βόλως.
amphigouri, λόγος ἀσυνάρτητος·
amphigourique, σκοτεινός, ἀ-
 συνάρτητος.
amphigouriquement, σκοτει-
 νῶς, ἀσυναρτήτως.
amphisciens, ἀμφίσκοιοι.
amphithéâtre, ἀμφιθέατρον.
aphitrite, θ. ἡ Ἀμφιτρίτη, (με-
 ταρ) ἡ θάλασσα.
aphitryon, ἀμφιτρώων, ὁ ξενι-
 στής, ἐστιάτωρ.
amphore, ἀμορφεύς.
ample, θαψιλής, ἀμφιλαρής, εὐ-
 ρύς, μέγας, πολὺς, ἄφθονος· ἐπαρ-
 κής, περισσός, μεγαλοπρεπής.
amplement, θαψιλῶς, ἀφθόνως,
 πλουσιοπαρόχως.
ampleur, θ. θαψιλεια, εὐρύτης,
 εὐρος, ἀφθονία, μεγαλοπρέπεια.
ampliatif, -ive, ἐπαυξητικός,
 προσθητικός, εὐρυντικός.
ampliation, θ. ἀπόγραφον, ἀν-
 τίγραφον.
amplier, ῥ. ἐν. ἀναβάλλω δίκην.
amplifiant, -e, μεγεθυντικός.
amplificateur, -trice, μεγα-
 λήγορος, μεγαλοποιός, θαψιλής.
amplification, θ. πλατυσμός
 λόγου, θαψιλεια, ὑπερβολή.
amplifier, εὐρύνω, πλατύνω, με-
 γαλοποιῶ, αὐξάνω τὸν λόγον ὑπερ-
 βαλλόντως.

amplitude, θ. (γεωμ.) ἄνοιγμα τούτου ἢ γωνίας.

ampoule, θ. φλύκταινα· ληκύθιον, φιάλη.

ampoulé, περυστημένος, στομφώδης, πομπώδης.

amputation, θ. (χειρ.) ἔκτομή, ἀποκοπή μέλους, ἀκρωτηριάσις.

amputer, ῥ. ἐν. (χειρ.) ἐκτέμνω, ἀκρωτηριάζω.

amulette, θ. περλαπτον, φυλακτήριον.

amunitionner, ρ. ἐν. ἐφοδιάζω τὰ πρὸς ἄμυναν φρουρίου.

amures, θ. πλθ. σχοινία πρὸς δέσιν τῶν ἰστίων, κ. ἀμουδαίς.

amusable, δεκτικός τέρψεως.

amusant, -e, τερπνός, ψυχαγωγικός, γελωτοποιός, διασκεδαστικός.

amusement, τέρψις, ψυχαγωγία, διασκέδασις.

amuser, ῥ. ἐν. τέρπω, διασκεδάζω· διαβουκολῶ· s, — de qqn, σκόπτω, ἐμπαίζω.

amulette, ἄθυρμα, παιδιά, κ. παιγιδιάκι.

amuseur, ψυχαγωγός, ὁ τέρπων, διασκεδαστής.

amygdales, (ἀνατομ.) αἱ ἀντιᾶδες, τὰ παράσθμια, οἱ ἐκατέρωθεν τοῦ λάρυγγος ἀμυγδαλοειδεῖς ἀδένες.

amydaloïde, (ὄρυκτ.) ἀμυγδαλοειδῆς λίθος.

amygdalite, θ. (ιατρ.) ἀμυγδαλίτις.

amylacé, ée, ἀμυλώδης.

an, ἔτος, κ. χρόνος — de grâce ἢ de salut, σωτήριον ἔτος, ἦτοι τὸ ἀπὸ Χριστοῦ· — du monde, ἀπὸ κτίσεως κόσμου· bon — mal —, χρονιά μὲ τὴ χρονιά, ἦτοι κατὰ μέσον ὄρον εὐφορίας καὶ δυσφορίας· tant par —, τόσα κατ' ἔτος· le jour de l' —, τὸ νέον ἔτος· les — s, γῆρας· χρόνος.

ana, (συλλογὴ ἀπορθηγμάτων ἀστεειότητων, παροιμιῶν,) ἀνάλεκτα.

anabaptisme, ἡ αἵρεσις τῶν ἀναβαπτιστῶν.

anabaptiste, ἀναβαπτιστής.

anachorète, (-ko-) ἀναχωρητής, ἀσκητής, ἐρημίτης.

anachronisme, ἀναχρονισμός.

anacoluthie, (γραμ.) τὸ ἀνακόλουθον σχῆμα.

anacréontique, ἀνακρεόντειος.

anagogie, θ. ἀναγωγή.

anagogique, ἀναγωγικός.

anagramme, ἀνάγραμμα, ἀναγραμματισμός.

anal, πυγαῖος, πρῶκτιος.

analectes, ἀνάλεκτα.

analeptique, ἀναληπτικός, ἀναρρωστικός.

analogie, θ. ἀναλογία.

analogique, ἀναλογικός.

analogiquement, κατ' ἀναλογίαν.

analogisme, ἀναλογισμός, εἰκασία.

analogue, ἀνάλογος.

analysable, ἀναλυτός· ἀναλύσεως δεκτικός.

analyse, ἀνάλυσις, ἀποσύνθεσις χημική. (γραμμ.) logique, ἀνάλυσις συντακτική, ἢ τῶν προτάσεων· — grammaticale, τεχνολογία· (λογικ.) ἡ ἀναλυτικὴ μέθοδος.

analyser, ῥ. ἐν. ἀναλύω, ἀποσυντίθημι.

analyste, ἀναλυτής.

analytique, ἀναλυτικός.

analytiquement, ἀναλυτικῶς.

anamorphose, ἀναμόρφωσις.

ananas, (βοτ.) ὁ ἀνανᾶς.

anapeste, (μετρικ.) ἀνάπαιστον.

anapestique, ἀναπαιστικός.

anarchie, θ. ἀναρχία.

anarchique, ἀναρχικός.

anarchiquement, ἀναρχικῶς.

anarchiste, στασιαστής.

anasarque, (ιατρ.) ἀνασάρκωσις.

anastomose, θ. (ἀνατ.) ἀναστόμωσις.
anastrophe, θ. ἀναστροφή λέξεων, πρωθύστερον.
anathématiser, ρ. ἐν. ἀναθεματίζω, ἀφορίζω.
anathème, ἀνάθεμα, ἀφορισμός.
anatides, θ. πληθ. (ὄρνιθ.) τὰ νησσοειδῆ.
anatomie, θ. ἀνατομία.
anatomique, ἀνατομικός.
anatomiquement, ἀνατομικῶς.
anatomiser, ρ. ἐν. ἀνατέμνω.
ancêtres, πληθ. πρόγονοι.
anche, θ. γλωττίς πνευστοῦ ὄργάνου.
anchilops, (-χι-) (ιατρ.) ἀγχίλωψ.
anchois, (ἰχθ.) μαινίς, ἀψύη, κ. ἀντζότια, χαμψί.
ancien, -enne, ἀρχαίος.
anciennement, τὸ πάλαι.
ancienneté, θ. ἀρχαιότης· προτεραιότης, τὰ πρεσβεῖα.
ancile, (ἱερὰ τῶν Ῥωμαίων ἀσπίς) ἀγκύλιον.
ancolie, θ. (ἄνθος τι τοῦ εἴδους τῶν βατραχοειδῶν) πόθος.
ancrage, ὄρμος, ναυλόχιον.
ancree, θ. ἄγκυρα.
ancrer, ρ. οὐδ. ἀγκυροβολῶ.
andain, δῖαγμα, κ. χειροδόλιον, ὅσον διὰ μιᾶς θερῖζει ὁ θεριστής.
andalou, -ouse, ἀνδαλούσιος-α, κάτοικος τῆς Ἀνδαλουσίας.
andanté, (μουσ.) μετρίως.
andantino, (μουσ.) γοργότερον τοῦ μετρίου.
andouille, θ. ἀλλᾶς, κ. λουκάκιον, ντοῦμπα.
andouiller, ἀμυντήρ, κλαδίον τι τοῦ ἐλαφοκέρατος.
andouillette, θ. ἀλλαντίδιον.
androgyné, (βοτ.) ἀμφιγυνής, ἀνδρόγυνος.
androïde, ἀνδρίκελλον.

âne, ὄνος, κ. γαῖδαρος.
anéantir, ρ. ἐν. ἐκμηδενίζω, ἐξοντῶ, καταστρέφω· θαμβῶ, ἐκπλίττω, κατάκοπον ποιῶ.
anéantissement, ἐκμηδένισις, ἀφανισμός· κόπωσις.
anecdote, θ. ἀνέκδοτον.
anecdotier, ἀνεκδοτολόγος.
anecdotique, ἀνεκδοτικός.
ânée, θ. ὄνου φορτίον, κ. γομάρι.
anémie, θ. ἀνχιμία.
anémiqne, ἀναιμικός.
anémomètre, ἀνεμόμετρον.
anémone, θ. (βοτ.) ἀνεμώνη.
anemoscope, ἀνεμοσκόπιον.
ânerie, θ. παχυλὴ ἀμάθεια· χυδρόν σφάλμα.
ânesse, θ. ἡ ὄνος, κ. γαϊδάρια.
anesthésie, θ. ἀναισθησία.
anesthésique, ἀναισθητικός.
aneth, (βοτ.) ἄνηθον.
anevrismale, (ιατρ.) ἀνευρσμικός.
anevrisme, ἀνεύρισμα, οἴδημα τῆς ἀρτηρίας.
anfractueux, -euse, ἄνισος, ἀνώμαλος.
anfractuosité, θ. τραχύτης τοῦ ἐδάφους, ἀνωμαλία.
ange, ἄγγελος (τοῦ Θεοῦ)· il en est aux—s, εἶναι ἐκστατικός· ἐκ γαῖρας· l'—gardien, ὁ φύλαξ ἢ ἀγαθὸς ἄγγελος.
angélique, ἀγγελικός· οὐσ. θ. (βοτ.) ἀγγελική.
angéliquement, ἀγγελικῶς.
angélat, ἀρχαῖόν τι Γαλλικὸν νόμισμα· εἶδος τηροῦ τῆς Νορμανδίας.
angelus, δέησις τις Λατινική.
angine (ιατρ.) θ. κυνάγχη· κ. λαϊμὰ.
angiologie, θ. (ἀνατομ.) ἀγγειολογία ἢ ἀγγειογραφία.
anglais, -e, Ἄγγλος ἢ Ἀγγλικός· ἢ Ἀγγλικὴ γλῶσσα.
anglaise, θ. εἶδος Ἀγγλικοῦ γοροῦ· γραφὴ τροχάδην ἢ Ἀγγλικὴ λε-

γομένη· βόστρυχοι γυναικῶν κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν τρόπον.

angle (γεωμ.) γωνία.

anglet, κοίλωμα ἐν ὀρθογωνίῳ λίθῳ.

angleux, -euse, γωνιώδης· ποῖχ —se, στρυφοκάρυδον.

Anglican, -e, ἀνήκων εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἐκκλησίαν, Ἀγγλικανός.

anglicanisme (θρησκ.) Ἀγγλικανισμός.

anglicisme, Ἀγγλισμός.

anglomane, ἀγγλομανής.

anglomanie, ἀγγλομανία, μίμησις ἢ ἀγάπη ὑπερβολικὴ τῶν Ἀγγλων.

anglophobe, ἀγγλόφοβος.

anglophobie, θ. ἀγγλοφοβία.

angoisse, θ. ἀδτημονία, ἀγωνία, θλίψις, στενοχωρία· *poire d'—*, εἶδος στυφοῦ ἀπιδίου· εἶδος βασανιστηρίου.

angon, ἀκόντιόν τι τῶν φράγκων.

angora, γαλῆ, κόνικλος ἢ αἶξ τῆς Ἀγκύρας.

anguillade, θ. στροφισμός.

anguille, θ. ἔγγελος, κ. γέλι.—*sous roche* (παροιμ.) σκορπιός· εὐδει.

angulaire, γωνιακός, γωνιαῖος· *piérré—*, λίθος ἀκρογωνιαῖος· (μεταφ.) βάσις, θεμέλιον, στήριγμα.

angulairement, γωνιωδῶς.

anguleux, -euse, γωνιώδης· τραγύς, δύσμορφος.

anicroche, θ. κώλυμα, κ. σκάλωμα.

ânier, ὀνηλάτης· κ. γαϊδουριάρης.

anil (-νίλ) (βοτ.) φυτὸν ἐξ οὗ τὸ Ἰνδικόν, κ. λουλάκι, ἐξάγεται.

aniline, θ. τεχνητὸν ἀλκαλιοειδές ἐν τῷ Ἰνδικῷ.

animadversion, θ. μομφή.

animal, -aux, ζῶων· (μεταφ.) εὐχθής, βλάξ· ἱεπίθ. ζωϊκός.

animalcule, ζωΐδιον μικροσκοπικόν.

animalier, ζωγράφος ἢ γλύπτης ζῶων.

animalisation, θ. ζωοποίησις τῶν τροφῶν, μετουσίωσις.

animaliser, ρ. ἐν. μετουσιῶ, ζωοποιῶ τὴν τροφήν.

animalité, ζωϊκότης.

animation, θ. ζωηρότης, ἐμφύχωσις, ἐρεθισμός.

animé, ἐμφυχός· ἐμφυχωμένος· ζωηρός, ἐνθους· ἠρεθισμένος.

animer, ρ. ἐν. ἐμφυχῶ, ἐμφυσῶ ζωὴν, ἐμπνέω ζωηρότητα, ζωογονῶ, διεγείρω, ἐρεθίζω· ὑποκινῶ· παρορμῶ· ἐνδυναμῶ.

animisme, (φιλοσ.) φιλοσοφικὸν σύστημα καθ' ὃ ἡ ψυχὴ παρίσταται ὡς ἡ ἀρχικὴ αὐτὰ πάντων ζωϊκῶν καὶ διανοητικῶν φαινομένων, ψυχόδοξία·

animiste, ψυχόδοξος.

animosité, θ. μίσος, ἐχθροπάθεια· ζωηρότης, σφοδρότης.

anis (βοτ.) ἄνισον.

aniser, ρ. ἐν. ἀρτύω δι' ἀνίσου.

anisette, θ. βραχὴ ἀνισίτις.

ankylose, (ιατρ.) ἀγκύλωσις, ἀκίνησία τῶν ἀρθρώσεων.

annal, -e, ἐνιαύσιος· οὐσ. πληθ. *les —s*, τὰ χρονικά.

annaliste, χρονογράφος.

annate, ἢ ἐμβατικόν, ἐτήσιος φόρος ἀποτινόμενος ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων καὶ μοναστηρίων τῷ Πάππᾳ.

anneau, κρίκος· δακτύλιος

année, θ. ἐνιαυτός, ἔτος ὀλόκληρον, κ. χρονιά.

anneler, ρ. ἐν. βοστρυχίζω· διαθέτω δακτυλιοειδῶς.

annelet, μικρὸν δακτυλίδιον.

annelides (ζωολ.) τὰ δακτυλιοειδῆ.

annelure, θ. βοστρυχίσις, ἑλιξ τῆς κόμης, κ. σγουρά.

annexe, θ. παραρτήμα, προσάρτημα, προσήκη.

annexer, ρ. έν. προσαρτῶ, πα-
ρασυνάπτω, προστίθῃμι, ένόνω.

annexion, θ. προσάρτησις, ένω-
σις, προσθήκη.

annihilation, θ. έκμηθένισις,
έξόντωσις.

anhiler, ρ. έν. έκμηθενίζω, έ-
ξοντόνω.

anniversaire, έπέτειος· ούς. έ-
πέτειος ήμέρα ή έορτή· τὰ γενέθλια.

annonce, θ. άγγελία, γνωστοποι-
ησις, είδοποίησις.

annoncer, ρ. έν. άγγέλλω, γνω-
ρίζω τινί, γνωστοποιῶ· έκφράζω·
προλέγω, κηρύττω.

annonciade, θ. καλογραιῶν τά-
γμα τῆς Εὐαγγελιστρίας.

annonciation, θ. ό Εὐαγγελι-
σμός.

annone, θ. σιτοπομπεία έπέτειος
παρά Ρωμαίους.

annotateur, ύπομνηματιστής.

annotation, θ. σχόλιον.

annoter, ρ. έν. σχολιάζω συγ-
γραφέα.

annuaire, έπετηρίς, συλλογή
συμβάντων του έτους.

annuel, -elle, ένιαύσιος, έτήσιος,
κ. χρονικός.

annuellement, έτησίως.

annuité, θ. έτήσιον χρεώλυτρον
καί τόκος.

annulable, άκυρώσιμος.

annulaire, δακτυλιοειδής.

annulatif, -ive, άκυρωτικός.

annulation, θ. άκύρωσις.

annuler, ρ. έν. άκυρῶ, άθετῶ.

anoblir, ρ. έν. εύγενίζω, άπο-
νέμω τίτλον εύγενείας, χειροτονῶ
τινα εύπατρίδην.

anoblissement, εύγενισμός, ά-
πονομή τίτλου εύγενείας.

anodin, -e (ιατρ.) άνώδυνος.

anomal, -e, άνώμαλος.

anomalie, θ. άνωμαλία, άταξία·
(φυσ. ίστ.) τό τερατώδες.

ânon, όνάριον.

anonnement, δισσολογία. δυ-
σκολία περί τό λέγειν ή άναγινώσκειν.

anonner, ρ. έν, δισσολογῶ· ψελ-
λίζω, τραυλίζω, όμιλῶ διστάζων καί
μετά δυσκολίας.

anonymat, άνωνυμία.

anonyme, άώνυμος.

anormal, -e, άκανόνιστος, άνώ-
μαλος, άτακτος.

anoure (ζωολ.) άνουρος.

anse, θ. λαδή· κόλπωσις, μυχός
τῆς θαλάσσης.

aspect (-σπέκ) είδος μογλου ίδ.
του ναυτικοῦ πυροβολικοῦ.

anspessade, έπιλεκτος στρατιώ-
της τό πάλαι έν Γαλλία.

antagonisme, άνταγωνισμός.

antagoniste, άνταγωνιστής, άν-
τίπαλος.

antalgique, άνταλγικός, άνώ-
δυνος.

antan, τό παρελθόν έτος· ou sont
les neiges d'antan? ποῦ είναι οι
εύλογημένοι εκείνοι καιροί· κ. τὰ
καλά ζαμάνια;

antánaclase, θ. άντανάκλασις
λέξεως, τουτέστιν έπανάληψις αὐτῆς
έν τῇ αὐτῇ φράσει μετά σημασίας
διαφόρου.

antarctique, άνταρκτικός.

ânte, (λατ. πρόθ.) πρό, πριν.

antécédemment, προηγούμε-
νος.

antécédent, -e, προηγούμενος,
πρότερος· ούς. γεγονός προηγόμε-
νον, παράδειγμα· διαγωγή προηγου-
μένη· (γραμμ.) τό άναφερόμενον· (μα-
θηματ.) ό ήγούμενος όρος.

antéchrist (-χρί) ό αντίχριστος.

antédiluvien, -enne, προκα-
τακλυσματος· πανάρχαιος.

antenne, θ. (ναυτ.) κερία, κ. άν-
τεννα· (ζωολ.) κεράτιον έντόμου.

antéoccupation, θ. (ρητ.) πρό-
ληψις.

antépénultième. θ. (γραμμ.) προπαράληγουσα.

antérieur, -e, πρότερος, προηγούμενος.

antérieurement, προηγουμένως, πρότερον, πριν.

antériorité, προτεραιότης.

anthelmentique, άνθελμινθικός, κατά τῶν σκωλήκων τῶν ἐντέρων ὠφέλιμος.

anthère, θ. (βοτ.) άνθήλη.

anthologie, θ, άνθολογία, συλλογή ποιημάτων.

anthracite, (ὄρυκτ.) άνθρακίτης.

anthrax, (ιατρ.) άνθραξ (πληγή)

anthropologie, θ. άνθρωπολογία.

anthropologiste, άνθρωπολόγος.

anthropomorphe, άνθρωπόμορφος.

anthropomorphisme, άνθρωπομορφισμός, τὸ δοξάζειν ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει τὴν μορφήν καὶ τὰ πάθη τοῦ άνθρώπου.

anthropomorphiste, ὁπαδὸς τοῦ άνθρωπομορφισμοῦ.

anthropophage, άνθρωποφάγος.

anthropophagie, θ, άνθρωποφαγία.

antiapoplectique, άνταποπληκτικός.

antiarthritique, άνταρθριτικός.

antiasthmatique, άντασθηματικός.

antichambre, προθάλαμος πρόδομος.

anticholérique, (-χο-) (ιατρ.) άντιχολερίκος.

antichrèse θ. (-κρεζ) άντίχρησις, ἐκχώρησις εἰσοδήματος.

antichrétien, -enne, (-κρε-) άντιχριστιανικός.

anticipation, προκατάληψις.

προκαταβολή, προπληρωμή par—, ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως.

anticiper, ῥ. ἐν. προλαμβάνω· προκαταλαμβάνω, προδικάζω· προαποτίνω.

anticonstitutionnel, - elle, άντισυνταγματικός.

anticonstitutionnellement, άντισυνταγματικῶς.

antidartreux. -euse, άντιλειχητικός.

antidate, άντιχρονισμός.

antidater, χρονολογῶ ἔσφαλμένως.

antidote (ιατρ.) άντίδοτον.

antienne, θ. (ἐκκλ.) άντίφωνον.

antiépileptique, (ιατρ.) άντιεπιληπτικός.

antifébrile, (ιατρ.) άντιπυρετικός.

antigone, θ. κόρη ὁδηγοῦσα τυφλὸν γέροντα ὡς ἡ Ἄντιγόνη τὸν πατέρα της Οἰδίποδα.

antigoutteux, -euse, (ιατρ.) άνταρθριτικός.

antihémorrhoidal, (ιατρ.) άναιμοροϊκός.

antihumain, e, οὐχὶ φιάνθρωπος, ἀπάνθρωπος.

antilaiteux -euse, άντιγαλακτικός.

antilogie, θ. άντιλογία.

antilope, άντιλόπη, αἴγαγρος.

antimoine, (μεταλ.) άντιμόνιον, λάρβασον, στίμμι.

antimonarchique, άντιμοναρχικός.

antimonial, -e, ἢ antimonié, άντιμονιακός, στιμμικός· πληθ. -aux.

antinational, e, πληθ. -aux, άντεθνικός.

antinéphrétique, (ιατρ.) άντινεφριτικός.

antinomie, θ. άντινομία, σύγκρουσις νόμων ἢ ἀρχῶν φιλοσοφικῶν.

antipape, ἀντίπαππας, ψευδῆς πάππας.

antiparalytique, (ιατρ.) ἀντι- παραλυτικός, θεραπευτικὸς τῆς παραλύσεως.

antipathie, θ. ἀντιπάθεια· ἀποστροφή.

antipathique, ἀντιπαθής, ἀντιπαθητικός, δυσάρεστος.

antipatriotique, ἀντιπατριωτικός, ἐναντίος τῇ πατρίδι.

antipestilentiel, -elle, (ιατρ.) ἀντιλοιμικός, προφυλάκτων κατὰ τοῦ λοιμοῦ.

antiphilosophique, ἀφιλόσοφος, ἀντιφιλοσοφικός.

antiphlogistique, (ιατρ.) ἀντιφλογιστικός.

antiphonaire, (ἐκκλ. μουσ.) ἀντιφωνάριον.

antiphrase, θ. (ῥητορ.) ἀντιφρασις, εἰρωνεία.

antipode, (γεωγρ.) ἀντίπους, les—s, οἱ ἀντίποδες.

antipsorique, ἀντιψωρικός.

antiputride, ἀντισηπτικός.

antiquaille, θ. εὐτελές τι ἀρχαῖον πρᾶγμα, κ. παλιότσα, ἀντίκα.

antiquaire, ἀρχαιοδίφης, ἀρχαιομαθής, ἀρχαιολόγος· νομισματολόγος.

antique, παλαιγενής, ἀρχαῖος, παλαιός, πανάρχαιος, ἀρχαῖκός· οὐσ. ἀρσ. τὰ τῶν ἀρχαίων· οὐσ. θ. ἀρχαῖον καλλιτέγνημα.

antiquement, ἀρχαῖκῶς.

antiquité, θ. ἀρχαιότης, οἱ πάλαι καιροὶ ἢ ἄνθρωποι· les—s, τὰ ἀρχαῖα, αἱ ἀρχαιότητες· une —, ἄγαλμα, νόμισμα ἢ δακτυλιόλιθος ἀρχαῖος.

antireligieux, -euse, ἀντι-ορθοσκευτικός.

antirépublicain, e, ἀντιδημοκρατικός.

antirévolutionnaire, ἀντιεπαναστατικός.

antiscien, -enne, ἀντίσκιος.

antiscorbutique, (ιατρ.) φάρμακον κατὰ τοῦ αἱματίτου ἢ εἰλεοῦ.

antiscrofuleux, -euse, (ιατρ.) ἀντιγοιραδικός.

antiseptique, ἀντισηπτικός.

antisocial, -e, -aux, ἀντικοινωνικός.

antispasmodique (ιατρ.) ἀντισπασμωδικός.

antistrophe θ. (ποίησ.) ἀντιστροφή.

antithèse, θ. (ῥητορ.) ἀντιθέσις.

antithétique, ἀντιθετικός, ἦτοι πλήρης ἀντιθέσεων.

antivermineux, -euse, (φαρμακ.) σκωληκοκτόνος.

antonomase, θ. (ῥητορ.) ἀντονομασία, ἦτοι γρησις κυρίου ὀνόματος ἀντὶ κοινοῦ καὶ ἀντιστρόφως.

antonyme, ἀντώνυμον, ἦτοι λέξις ἀντιθέτου σημασίας.

antonymie, ἀντωνυμία, ἦτοι ἐναντιότης ἐννοιῶν, ὁξύμωρον.

antre, ἄντρον, σπήλαιον.

antrusion, θ. σῶμα ἐθελοντῶν σωματοφυλάκων βασιλέως.

anuite, s'—, ἀπονυκτερεύω, κ. νυκτόνομαι.

anus (-nusse) κυσός, πρωκτός· κ. κωλότροπα.

anxiété, θ. μέριμνα, ἀδημονία, ἀνησυχία.

ankieusement, ἐν μερίμνῃ, ἀνησύγως.

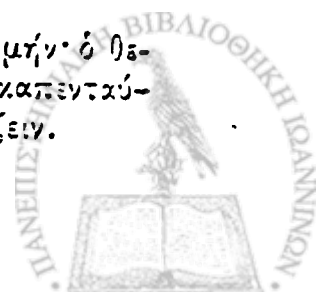
anxieux, -euse, ἐμφοροντις, μεριμνῶν, στενοχωρημένος.

aoriste, εἷς ἐκ τῶν γρόνων τῆς ἐλληνικῆς γραμματικῆς, ὁ ἀόριστος.

aorte, θ. (ἀνατ.) ἡ ἀορτή.

aortique, ἀορτικός.

août (ου) ὁ αὐγούστος μῆν· ὁ θερισμός· la mi—oût, ὁ δεκαπενταύγουστος· faire l'—, θερίζειν.

aou̇tement, πέπανσις, ώριμάνσις.

aou̇ter, πεπαίνω· s'—, ώριμάζω.

aou̇teron, θεριστής, μισθωτός.

apaisement, πράυνσις, καθησύ-
γασις.

apaiser. ρ. έν. πράύνω, κατα-
πράύνω, καθησυγάζω τινά·—la faim
χορέννυμι, χορτάζω, παύω τινά τής
πεινής·—la soif, σβύνω τήν δίψαν.

apanage, μερίς, κληρος, εισό-
διμα τών νεωτέρων υιών τών βα-
σιλέων· (μεταφ.) τὸ ιδιάζον, τὸ ἀ-
νῆχον εἷς τινά.

apanagiste, κληροῦχος.

apanager, κληροδοτῶ.

aparté, ιδιολογία ὑποκριτοῦ ἐπὶ
τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου.

apathie, θ. ἀπάθεια, ἀναλγησία,
ἀναισθησία.

apathique, ἀπαθής, ἀναίσθητος
πρὸς πᾶν· ἀτάραχος.

apathiquement, ἀπαθῶς.

apepsie. θ. (ιατρ.) ἀπεψία.

aperception, θ. ἀντίληψις.

apercevable, ὁρατός.

apercevoir, ρ. έν. ὁρῶ, καθορῶ,
διακρίνω· s'—, στοχάζομαι, κατανοῶ,
παρατηρῶ.

aperçu, περιληψις, σύνοψις· συ-
νοπτικὴ ἐκθεσις.

apéritif, -ive, ἀναστομωτικός,
ἀποφρακτικός, διανοικτικός, διαφο-
ρητικός, διουρητικός.

apertement, ἀναφανδόν.

apétale (βοτ.) ἀπέταλος.

apetissement, σμίχρυνσις, ἐλάτ-
τωσις.

apetisser, σμικρύνω, ἐλαττῶ· ἐ-
πιτέμνω· s'—, σμικρύνομαι.

à peu près, σχεδόν, ὡς ἔγγιστα,
περίπου.

aphélie, θ. (ἀστρ.) τὸ ἀφῆλιον
σημεῖον, ἡ μεγίστη ἀπόστασις πλα-
νῆτος τινὸς ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

aphérèse, θ. (γραμμ.) ἀφαίρε-

σις, ἀποκοπὴ γράμματος ἐν ἀρχῇ
λέξεως.

aphone, ἄφωνος.

aphonie, θ. ἀφωνία.

aphorisme, ἀφορισμός, γνώμη,
γνωμικόν.

aphrodisiaque, ἀφροδισιακός.

aphtes, (ιατρ.) ἄφθαι, κ. ἄφτραις.

aphteux, -euse, (ιατρ.) ἄφθώ-
δης.

aphylle, (βοτ.) ἄφυλλος.

api, εἶδος σμικροτάτου μύλου.

apiaires, θ. πληθ. (έντομολ.) τὰ
μελισσοειδῆ, ὑμενόπτερα έντομα.

apie, ἰδὲ pie.

apiculteur, μελισσοτρόφος.

apiculture, θ. μελισσοτροφία.

apis, Ἄπις, ὁ τών Αἰγυπτίων θεός,
ὁ μόσχος.

apitoiement, οἶκτος.

apitoyer, κινῶ τινά εἰς οἶκτον,
εἰς συμπάθειαν· s'—, οἰκτεῖρω, ἐλεῶ,
εὐσπλαγγνίζομαι.

aplaigner. ἢ aplaner, διεγείρω
τὸ ἔριον ὑφάσματος ξάνων αὐτὸ δι'
σκωλύου.

aplaigneur, aplaneur, ἰδὲ τὸ
κροτηγούμενον aplaigner.

aplanir, ὀμαλίζω, ἐξομαλύνω,
κ. ἰσάζω.

aplanissement, διομαλισμός,
ἐξομάλυνσις.

aplanisseur, ἐξομαλιστής.

aplatir, πλατύνω, πιέζω, ἐπι-
πεδῶ· s'—, χαμηλόνομαι, ταπει-
νοῦμαι.

aplatissement, πλάτυσμός, ἐ-
πιπέδωσις, πίεσις.

aplatisseur, ὁ πλατύνων· ἐλα-
σματουργός.

aplatissoir, κύλινδρος πρὸς
πλάτυνσιν σιδήρου.

aplomb, κάθετος ἐπὶ τοῦ ἐπιπέ-
δου τοῦ ὀρίζοντος· (μεταφ.) ἀταρα-
ξία, εὐστάθεια, θάρρος· α'—, καθέ-
τως· στερεῶς· εὐσταθῶς.

apocalypse, τὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως.

apocalyptique, δυσνόητος.

apocope θ. (γραμμα.) ἀποκοπή ληκτικουῦ γράμματος.

apocryphe, ἀπόκρυφος, ὑπόπτος· πλαστός.

apode, ἄπους.

apogée, (ἄστρον.) τὸ ἀπόγειον, τὸ ἀπώτατον σημεῖον τῆς Σελήνης ἀπὸ τῆς Γῆς. (μεταφ.) τὸ ἔπακρον, ὁ κολωφῶν.

apologétique, ἀπολογητικός.

apologie, θ. ἀπολογία.

apologiste, θ. ἀπολογητής.

apologue, ἀπόλογος, μῦθος μεῦθικὴν σημασίαν.

aponevrose, θ. ἀπονεύρωσις, ὑμῆν περιβάλλον τὸς μῦς.

aponevrotique, ἀπονευρωτικός.

apophthégme, ἀπόφθεγμα.

apophyse, (ιατρ.) ἀπόφυσις, ἐξόγκωμα ἐπὶ τοῦ ὀστέου.

apopléctique, (ιατρ.) ἀποπληκτικός.

apoplexie, θ. (ιατρ.) ἀποπληξία.

apostasie, θ. ἀποστασία, ἐξώμοσις θρησκείας· ἀποσχίρτησις.

apostasier, ῥ. οὐδ. ἐξόμνυμι, ἀποστατῶ, ἀποσχιρτῶ.

apostat, ἀποστάτης, ἐξωμότης, ἀρνησιθρησκός.

apostème, (ιατρ.) ἀπόστημα, οἴδημα, κ. πρήξιμον.

aposter, ῥ. ἐν. ἐγκαθίημι, τοποθετῶ (ιδίως πρὸς ἐνέδραν).

apostille, θ. παρασημείωσις, ἐπιπροσθήκη εἰς τὸ περιθώριον.

apostiller, ῥ. ἐν. παρασημειῶ πρὸς ἐξήγησιν, ἐπιπροσθέτω.

apostolat, ἀποστολή τῶν μαθητῶν εὐθ Χριστοῦ ἢ τινος ἱεροκλήρυκος.

apostolicité, θ. ἀποστολικότης, ιδιότης ἀποστόλου.

apostolique, ἀποστολικός· παπκικός, τοῦ Πάππα.

apostoliquement, ἀποστολικῶς.

apostrophe, θ. ἀπόστροφος, εἴτε γραμματικὴ οἶον (') εἴτε ῥητορικὴ, οἶον· Ὑμεῖς δέ, ὦ Ἕλληνες κτλ.

apostropher, ῥ. ἐν. ἀποτείνω τινὶ τὸν λόγον ἐπιπληκτικῶς, προσφωνῶ.

apostume, ἰδὲ apostème.

apostumer, ῥ. οὐδ. τρίπομαι εἰς ἀπόστημα.

apothème (γεωμ.) ἀπόθ.μα, κἀθετος ἀγομένη ἀπὸ τοῦ κέντρου κανονικοῦ πολυγόνου ἐπὶ τινὰ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ.

apothicaire, φαρμακοποιός.

apothicaire, φαρμακοπωλεῖον.

apôtre, ἀπόστολος· faire le bon—, ὑποκρίνομαι τὸν ἐνάρετον, τὸν εὐσεβῆ.

apparaître, ἐπιφαίνομαι, ἐμφανίζομαι, ὁρατος καθίσταμαι.

apparat, πομπή, ἐπίδειξις.

appareaux, τὰ σκευάσματα πλοίου, τὰ ἄρμενα.

appareil, σκευή, παρασκευή, σύστημα, καταρτισμός· στόλος· πομπή, ἐπίδειξις· (χειρουρ.) ἐπίδεσμος τραύματος.

appareillage, (ναυτ.) ἀπόπλους, κ. σαλπάρισμα.

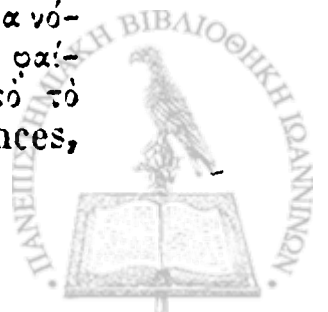
appareillement, σύζευξις κτηνῶν καὶ ὑποζυγίων πρὸς ἐργασίαν, κ. ζευγάρωμα.

appareiller, συζευγνύω τὰ ὁμοια συνδιᾶζω, κ. ζευγαρόνω (ναυτ.) ἀνάγομαι, ἀποπλέω, κ. σαλπάρω, κἀνω πανιά.

appareilleur, εὐθυμέτρης ὁ ἐπισημαίνων λίθους πρὸς οἰκοδομήν.

apparement, προφανῶς, κατὰ τὸ φαινόμενον, πιθανῶς.

apparence, θ. ἡ ὄψις, τὸ φαινόμενον· ἡ ἐπιφάνεια· en—, ὡς φαίνεται, κατὰ τὸ φαινόμενον· ὑπὸ τὸ πρῶσχημα· sauver les apparences,

καλύπτω τὸ δυστύχημα ἢ τὴν ἀτιμίαν.
apparent, -e, ὁρατός, φαινόμενος· προφανής.

apparenter, ῥ. ἐν. ἄγω τινὰ εἰς συγγένειαν δι' ἐπιγαμίας· s' —, συγγενεύω. κ, συμπεθεριάζω.

appariement, σύζευξις, συναρμογή κατὰ ζεύγη, συνδυασμός.

apparier, συζεύγνυμι, συναρμύζω ἀνά δύο, κ. ταιριάζω.

appariteur, κλητὴρ σχολῆς τινος πανεπιστημίου.

apparition, θ. ἐμφάνις, ἐπιφαισεις, ὕψις· φάντασμα.

apparoir. (νομ.) τανῦν ἐν χρίσει μόνον ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ καὶ τῷ γ'. ἐνικ. προσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ.) il appert, φαίνεται.

appartement, οἶκημα, κατοικία· γώρισμα οἰκίας· ὀωματίων σειρά.

appartenance, θ. ἀπάρτησις, τὸ ἐξαρτᾶσθαι· προσθήκη.

appartenant, -e, ὁ ἀνήκων κατὰ νόμον· ἴδιος.

appartenir, ῥ. ἐν. (κλίνεται ὡς tenir) ἀνήκω τινί, εἶμι τινος· ἰδιάζω εἰς τινὰ· ἀρμύζω· s' —, εἶναι τινὰ ἐλεύθερον, αὐτεξούσιον, ἀνεξάρτητον.

appas, ὄν. πλθ. θέλγητρα, κάλλη.

appât, δέλεαρ ἐντὸς παγίδος.

appâter, ῥ. ἐν. δελεάζω.

appauvrir, εἰς πενίαν καθιστῆμι, κ. πτωγύνω, s' —, πτωγεύω, γίνομαι πτωχός· σπανίζω, ἐλαττοῦμαι.

appauvrissement, εἰς πενίαν ὑπολήθησις, κατάπτωσις, πτώχευσις· ἐλάττωσις· Ἰσχυανσις.

appeau, παλευτρίς, πτηνὸν ἢ σὺριξ πρὸς σαγήνευσιν πτηνῶν.

appel, κλήσις, πρόσκλησις· (νομ.) ἐκκλησις, ἔφεσις· (στρατ.) ἀνακλητήριον σάλπισμα· cour d' —, ἔφετεϊον.

appelant, ὁ ἔφεσεϊών.

appeler, ῥ. ἐν. (διπλασιάζει τὸν χαρακτῆρα ἐπομένου e ἀζώνου, οἶον·

j'appelle, j'appellerai, κ. τ. λ.) καλῶ, προσκαλῶ· φωνάζω· ὀνομάζω· — en justice, ἐγκαλῶ, ἐνάγω· — en témoignage, ἐπιμαρτύρομαι.

appellatif, -ive, (γραμμ.) προστηγορικός (οἶον ὄνομα).

appellation, θ. πρόσκλησις· ὀνομασία.

appendice, προσθήκη, παράρτημα βιβλίου ἢ ἄλλου πράγματος.

appendre, ῥ. ἐν. ἀναρτῶ, κρεμῶ.

appentis, παραστέγασμα ἐπὶ τείχους οἰκίας, παράπηγμα.

appert, ἰδὲ apparoir.

appesantir, βαρύνω· καθιστῶ βαρύτερον ἢ δυσκίνητον· (μεταφ.) δεινῶ, καθιστῶ ἀνυπόφορον.

appesantissement, ἐπιβάρυνσις· κάρωσις, νάρκωσις.

appétence, θ. ἔμφυτος ἐπιθυμία, ὄρμη, ὕρεξις.

appéter, ῥ. ἐν. ὀρέγομαι, ποθῶ.

appétissant, ὀρεκτικός.

appétit, ὕρεξις, ἐπιθυμία.

appétition, θ. ζωηρὰ ἐπιθυμία, σφοδρὰ ὕρεξις.

applaudir, ῥ. ἐν. ἀνευφημῶ, ἐπευφημῶ· χειροκροτῶ· ἐπιδοκιμάζω.

applaudissement, ἀνευφημία, ἐπιδοκιμασία· χειροκρότημα.

applaudisseur, ὁ χειροκροτῶν, ἐπαινέτης.

applicable, ἐφαρμοστός, ἀρμόζων.

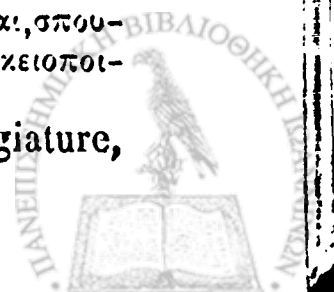
applicage, ἐφαρμογή.

application, θ. ἐπιθέσις, ἐφαρμογή· σύντονος προσοχή, ἐπιμέλεια.

applique, θ. ἐπικόσμημα· λύχνος μονόφωτος.

appliquer, ῥ. ἐν. ἐπιτίθημι, ἐφαρμύζω· προσαρμύζω, προσάπτω· ἐπιβάλλω· s' — à, ἐπιμελοῦμαι, σπουδάζω περὶ τι· s' — qqc· οἰκιοποιῶμαι τι.

appogiature, ἢ appoggiature,

0. (μουσ.) κόσμημα ἐν μελωδίᾳ κ. τσάκσμα.

appoint, συμπλήρωμα ὀφειλῆς πρὸς ἐξόφλησιν.

appointements, μισθὸς ὑπαλλήλου.

appointer, μισθοδοτῶ.

appointir, ὀξύνω, κ. μυτερόνω.

apport, εἰσχομιδῆ, φερνή· τὸ ἐπιβάλλον ποσὸν ἐκάστου ἐταίρου, τὸ μέρος ἐν ἐταιρίᾳ.

apporter, προσκομίζω, φέρω εἰς τινα· (μεταφ.) χορηγῶ, παρέχω, προσάγω, παρουσιάζω (λόγους, ἔγγραφα κ. τ. λ.) ἀγγέλλω· χρωμαί, καταβάλλω, οἶον κόπους, ἐπιμέλειαν· προβάλλω οἶον κωλύματα, δυσκολίας.

apposer, προστίθημι, (ὑπογραφῆν), ἐπιτίθημι (σφραγίδα).

apposition, προσθήκη· ἐπιθέσις σφραγίδος· (γραμμ.) ὁ κατ' ἐπεξήγησιν προσδιορισμός.

appréciabilité, 0. τὸ δυνατόν ἐκτιμῆσαι.

appréciable, δυνάμενος ἐκτιμηθῆναι, ἐκτιμήσιμος.

appréciateur, -trice ἐκτιμητής, γνώστης, εἰδήμων.

appréciatif, -ive ἐκτιμήσεως δηλωτικὸς, διατιμητικὸς.

appréciation, 0. ἐκτίμησις, ὀρθὴ γνώμη περὶ τινος· κρίσις.

apprécier, 0. ἐν. ἐκτιμῶ, διαγινώσκω, κρίνω ὀρθῶς· ὑπολήπτομαι.

appréhender, 0. ἐν. συλλαμβάνω· ὑποπτεύω, φοβοῦμαι μήπως.

appréhensif, -ive, δειλὸς, περιδεής.

appréhension, 0. φόβος, δειλία.

apprendre, 0. ἐν. (κλίν. ὡς prendre) μαθάνω· συνειθίζω· πληροφοροῦμαι· γνωρίζω, γνωστοποιῶ· ἀναγγέλω· διδάσκω.

apprenti, μαθητῆς τέχνης· (μεταφ.) πρωτόπειρος, ἄπειρος.

apprentissage, μαθητεία πρὸς ἐκμάθησιν τέχνης· ὁ τῆς μαθητείας χρόνος· (μεταφ.) δοκίμια.

apprêt, προπαρασκευῆ· κατεργασία ὑφασμάτων, βύρσης κτλ. ἄρτυσις φαγητοῦ· (μεταφ.) ἐπιτίθεισις ὕψους συγγραφῆς.

apprêtage, ἡ περὶ τὴν προπαρασκευὴν ἢ κατεργασίαν ἐνασχόλησις.

apprêté, ἐπιτετιθειμένος.

apprêter, παρασκευάζω, ἐτοιμάζω· κατεργάζομαι· μαγειρεύω.

apprêteur, ὁ κατεργαζόμενος ὑφάσματα, στιλβωτής· ἐτοιμαστής.

appris, ἀνατεθραμμένος, δεδιδασμένος, ἡσχημένος.

apprivoisable, τιθασσευτὸς.

apprivoisement, τιθάσσεισις, s'—, ἡμέρωσις.

apprivoiser, 0. ἐν. τιθασσεύω, ἡμερόνω· s'—, ἐξοικειοῦμαι, ἐθίζομαι.

approbateur, -trice, ἐπιδοκίμαστής, ἐπαινέτης.

approbatif, -ive, ἐπιδοκιμαστικὸς· ἐπαινετικὸς.

approbation, 0. ἐπίνευσις, ἔγκρισις, ἐπιδοκιμασία.

approbativement, ἐπιδοκιμαστικῶς, ἐπαινετικῶς.

approchable, προσιτὸς.

approchant, παρεμφερής, παρομοιάζων· ἐπίρρ. σχεδόν, περίπου.

approche, 0. προσέγγισις, πλησίασις· πρόσσοδος.

approcher, 0. οὐδ. πλησιάζω· 0. ἐν. προσάγω, φέρω πλησίον.

approfondir, 0. ἐν. βαθύνω, καθιστῶ βαθύ· (μεταφ.) διερευνῶ, μαθαίνω κατὰ βάθος, ἐμβαθύνω εἰς τι.

approfondissement, βαθύνσις· ἀκριδής ἐκμάθησις.

appropriation, 0. προσαρμογῆ· οἰκειοποίησις, σφετερισμός.

appropriier, 0. ἐν. προσαρμόζω, καθιστῶ ἀρμόδιον, κατάλληλον· κα-

θαίρω, καθαρίζω, κ. παστρεύω, s'—, οικειοποιούμαι, σφετερίζομαι.

approuver, ῥ. ἐν. ἐπιδοκιμάζω, ἐγκρίνω· ἐπαινῶ, συγκατατίθεμαι, συναίνω.

approvisionnement, ἐπισιτισίς· ἐφοδίασις· τὰ ἐφόδια.

approvisionner, ῥ. ἐν. ἐπισιτίζω, ἐφοδιάζω, παρέχω τὰ χρειώδη.

approvisionnementneur, ἐπισιτιστής, φροντιστής.

approximatif, -ive, προσεγγίζων, παραπλήσιος.

approximation, θ. προσέγγισις· εἰσία, τὸ ὡς ἔγγιστα.

approximativement, ὡς ἔγγιστα, σχεδόν, περίπου.

appui, ἔρεισμα, στήριγμα (μεταφ.) ὑποστήριξις, ἐπικουρία, βοήθεια.

appui-main, χειρόθετον, στήριγμα τῆς χειρὸς τοῦ ζωγράφου.

appuyer, ῥ. ἐν. ἐπερείδω, στηρίζω, (μεταφ.) βοηθῶ, προστατεύω, ὑποστηρίζω· οὐδ. ἐντείνω, πατώ· (μεταφ.) ἐπιμένω· s'—, ἐπιστηρίζομαι.

âpre, στυφός, τραχύς, δριμύς· (μεταφ. ἀπληστος, —au gain, φιλοκερδισιατός, στρυφνός, γαλεπός.

âprement, γαλεπῶς, τραχέως.

après, πρόθ. ἐπίρρ. μετά, εἶτα, ὑστερον, κατόπιν· ὀπίσω, ὀπισθεν· crier —qñη, κραυγάζω κατὰ τινος· après souper, κατόπιν πράξεως· le jour d'—, τὴν ἐπαύριον· —moi le déluge (παροιμ.) ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιγήτω πύρι.

après-demain, μεθαύριον.

après-dîner, après-dîné, καὶ (ἀρχαίот.) après-dinée, θ. ἡ δελή, τὸ μετὰ μεσημέριαν, κ. τὸ ἀπόγευμα.

après-midi, ὁ μετὰ μεσημέριαν χρόνος, ἡ δελή.

après-souper, ὁ μετὰ τοῦ δείπνου καὶ τοῦ ὕπνου χρόνος.

âpreté, θ. τραχύτης· δριμύτης, στυφότης.

à-propos, τὸ ἐν δέοντι, τὸ καταλλήλως, τὸ πρεπόντως γινόμενον.

à propos, ἰδὲ propos.

apside, θ. (ἄστρον.) ἡ ἀψίς.

apte, δεξιός, εὐφυής.

aptère (ἔντομ.) ἄπτερος.

aptitude, θ. δεξιότης, ἱκανότης.

apurement, ἐξέλεγξις, ἐπιθεώρησις λογαριασμοῦ.

apurer, ῥ. ἐν. ἐξελέγχω καὶ προσδιορίζω λογαριασμόν.

aqua-fortiste, ὁ χαράττων χαλκογράφος διὰ τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος.

aquarelle, θ. (ζωγρ.) ὑδρογραφία.

aquareliste, (ζωγραφ.) ὑδρογράφος.

aquarium, δεξαμενὴ ἰχθύων καὶ ὑδροβίων ἀνθῶν.

aquatile, (βοτ.) ὑδρογενής, ὑδρόβιος.

aquatinta, θ. χαλκογραφικὴ μίμησις τῆς μελανοχρόου ὑδρογραφίας.

aquatique, (-κουα-) ὑδρόβιος, ὑδρογενής (φυτὸν ἢ ζῶον).

aqua-toffana, ἰδὲ acqua-toffana.

aqueduc, ὑδραγωγεῖον.

aqueux, -euse, ὑδατώδης· πλήρης ὕδατος.

aquilin, -e, γρυπὸς τὴν ῥίνα.

aquilon, βόρειος ἄνεμος.

aquosité, θ. τὸ ὑδατώδες.

ara, εἶδος μεγάλου ψιττακοῦ.

Arabe, "Αραβ, Ἀραβικός· οὐλάργυρος· τοκογλύφος· les chiffres-s, τὰ Ἀραβικὰ ψηφία τῆς ἀριθμητικῆς

arabesques, θ. (ζωγραφ. καὶ γλυπτ.) ἀραβικὰ κοσμήματα.

arable, ἀρόσιμος.

arachide, (βοτ.) ἀραχίδα.

arachnides, (-ραχ-) (ἔντομολογ.) τὰ ἀραχνοειδῆ.

arachnoïde, (-ραχ-) θ. ὁ ἀραχνοειδῆς γιτών τοῦ ἐγκεφάλου.

arack ἢ rack, εἶδος ῥακίης.

araignée, θ. ἀράχνη.
araire, εἶδος ἀρότρου.
aranéides, (ἐντομολ.) τὰ ἀρα-
 γνοειδή.
arasement, ἰσοδόμησις, ἰσοπέ-
 δωσις τοίγων οἰκισορρυθμένων.
arases, ἰθὺοι γρησιμεύοντες πρὸς
 ἰσοπέδωσιν.
aratoire, γεωργικὸς.
arbalette, θ. βαλλιστρίδι, σταυ-
 ρότοξον.
arbalétrier, βαλλιστροφόρος,
 σταυροτοξότης. — s, δοκοῖ ὑποβα-
 σταζοῦσαι τὴν στέγην οἰκισορρυθμα-
 τος, στεγαστρίδιες.
arbitrage, ἡ διαιτητικὴ τῶν ἀπί-
 φασις, διαιτησία, τὰ δεδωγμένα.
arbitraire, οὐθαίρετος, αὐτο-
 γνώμων, αὐτοθέλητος.
arbitrairement, αὐθαίρετως·
 αὐτοθέλητως, δεσποτικῶς.
arbitral, -e, -aux, διαιτητικὸς.
arbitralement, διαιτητικῶς.
arbitration, θ. (νομ.) ἡ ἐν συν-
 ὄλῳ ἐκτίμησις.
arbitre, διαιτητής, αἰρετὸς δι-
 καστής· ἀπόλυτος ἄρχων· le libre, —,
 τὸ αὐτεξούσιον, ἡ ἐλευθέρη βούλησις.
arbitrer, β. ἐν. δικάζω ὡς δι-
 αιτητής.
arborer, αἴρω, ἀνυψῶ, ἐγείρω
 σημαίαν.
arborescent, e. δενδροειδής.
arboriculteur, θ. δενδροκόμος,
arboriculture, θ. δενδροκομία.
arborisation, (ὄρυκτολ.) δεν-
 δροτυπία ἐντὸς ὄρυκτῶν.
arboriste, δενδροκόμος.
arhouse, θ. κόμαρον.
arbousier, (θάμνος) ἡ κόμαρος,
 κ. κουμαριά.
arbre, δένδρον· ἄξων. — genea-
 logique, γενεαλογικὸν διάγραμμα. —
 de la Croix, τὸ Τρίμιον ξύλον τοῦ
 Σταυροῦ.
arbrisseau, δενδρίον.

arbuste, θάμνος, κ. γαμβύεν-
 δρον.
arc, τόξον· - de triomphe, ἀψὶς
 τροπαιοφόρος.
arcade, θ. ἀψὶς καμάρα.
arcane, μυστηριώδης θύλακις, τὸ
 ἀπόρρητον, κρύφιον.
arcanson, βητίνη ἢ κολοφωνία.
arcature, θ. ἀψιδοστούλια.
arc-boutant, ἀντηρίς.
arc-bouter, ἀντερεῖδι, ὑποστη-
 ρίζω δι' ἀντηρίδος.
arc-doubleau, τόξον ἐξέγον.
arceau, ἀρτέ, καμπὴ θύλακ· ἀ-
 ψιδόν.
arc-en-ciel, ἴρις, οὐράνιον τόξον.
archaïque (-κα-) ἀρχαϊκός.
archaïsme -κα-) ἀρχαϊσμός.
archal, σύρμα, κ. τελεῖ.
archange (-κάνγ-) ἀρχάγγελος.
archangélique (-καν-) αρχαγγε-
 λικὸς.
arche, θ. ἀψὶς γεφύρας· (γραφ.)
 ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε· — d'alliance, ἡ
 κιβωτὸς τῆς διαθήκης.
archelet, τοξάριον τῶν ὠρολο-
 γοποιῶν.
archéologie, (-κεί-) ἀρχαιολογία.
archéologique, ἀρχαιολογικὸς.
archer, τοξότης.
archet, πλῆκτρον, κ. ὄξάρι.
archétype (-κε-) ἀρχετυπον.
archevêché, ἀρχιεπισκοπή.
archevêque, ἀρχιεπίσκοπος.
archi (προτακτικὸν σημαῖνον τὸν
 ἀρχηγόν) ἀρχι...
archichancelier, ἀρχικαγκε-
 λάρης.
archiconfrérie, θ. ἀδελφότης
 εὐσεβῶν.
archidiaconat, ἀρχιδιακονία.
archidiaconé, ἀρχιδιακόνου ἐ-
 παρχία.
archidiacre, ἀρχιδιάκονος.
archidiocésain, ὁ εἰς ἀρχιεπι-
 σκοπήν ἀνήκων.

archiduc, ἀρχιδούξ.
archiducal, ἀρχιδουκικός.
archiduché, ἀρχιδουκάτον.
archiduchesse, ἀρχιδούκισσα.
archiepiscopal, -e-aux, ἀρχιεπισκοπικός.
archiepiscopat, ἀρχιεπισκοπή.
archifou-folle, θεούτρελος.
archifripou, ἀρχικατεργάρης.
archimandrite, ἀρχιμανδρίτης.
archipatelin, πανουργότατος.
archipel, ἀρχιπέλαγος· τὸ Λιγαίον πέλαγος.
archipresbyteral, ἀρχιεπισκοπικός, κ. πρωτοπαππάδικος.
archiprêtre, πρωτοπρεσβύτερος, κ. πρωτόπαππας.
architecte, ἀρχιτέκτων.
architectonique, ἀρχιτεκτονικός.
architectural, -e-aux, ἀρχιτεκτονικός.
architecture, θ. ἀρχιτεκτονική.
architrave, ἐπιστύλιον.
archives, πληθ. τὰ ἀρχεῖα.
archiviste, ἀρχιεφοφύλαξ.
archivolte, τὸ ἐπὶ τῶν ἀψίδων καμάρας ἐξέχον τόξον, ἢ γραμμὴ τοξοειδής.
archontat (-κον-) ἀρχοντεία.
archonte (-κον-) ἀρχων (ὁ τῶν Ἀθηναίων).
arçon, τὸ ὑπὸ τὸ δέρμα ξύλινον μέρος τοῦ ἐριππίου, ἀστράδη.
arc-rampant, μεταλλικὸν τόξον ὑποσπρίζον ἀναβαθμοῦ δρύρακτον.
arctique, ἀρκτικός.
arcture (ἀστρον.) ὁ ἀρκτοῦρος.
ardélon, πολυπράγμων, κ. ὁ θέλων νὰ πωλῇ ὑπηρεσίας.
ardemment, διακαῶς, ἐνθέρμως, διαπύρως, περιπατῶς.
ardent, διακαής, ἐνθερμος, διαπυρρος, περιπαθής, σφοδρός· **chappelle -e**, πληθὸς λαμπάδων περὶ τὸ φέρετρον ἐν τῷ ναοῖ· **chambre -e**, δι-

καστήριον τὸ πάλαι δικάζον εἰς τὸν διὰ τοῦ πυρός θάνατον.

arder ἢ **ardre** (ἀρχ.) καίω.

ardeur, καύσων, θαλπος· (μεταφ.) ζέσις, πόθος διακαής· ζήλος· δραστηριότης, ζωηρότης.

ardillon, ἀρδῖς, γλωττίς πόρπης.

ardoise, θ. (ὄρυκτ.) μέλαινα σχιστόλιθος, ἐξ ἧς γίνονται αἱ πλάκες τῶν μαθητῶν ἢ πλάξ· τὰ ἐκ τῆς λίθου ταύτης ἐπιστεγάσματα τῶν οἰκιῶν ἐν Εὐρώπῃ.

ardoisé, ὁ ἔχων γρῶμα ardoise.

ardoisier, -ière, **ardoiseur -euse**, τῆς φύσεως τῆς ardoise, τοῦ ῥοσίου.

ardoisière, θ. λατομεῖον μέλανος σχιστόλιθου.

ardu, -e, ἀνάντης, ἀνωφερής, ἀπόκρημος, (μεταφ.) δύσκολος.

are, Γαλλικὸν πλέθρον 100, μέτρων τετραγωνικῶν.

arec, (βοτ.) εἶδος φοίνικος.

arénation, θ. ἀμμόχωσις.

arène, θ. κονίστρα, παλαίστρα.

aréole, θ. (ἰατρ.) κύκλος ἱριδοειδῆς περὶ πληγῆν.

aréomètre, ἀρχιόμετρον, ἔργαλειον πρὸς ἐξακρίδωσιν τῆς πυκνότητος τῶν βευστῶν.

aréométrie, θ. ἀραιομετρία.

aréométrique, ἀραιομετρικός.

aréopage, ὁ Ἄρειος Πάγος· (μεταφ.) ὄμιλος ἀνθρώπων ἐναρέτων, ὄμιλος δικαστῶν.

aréopagite, ἀρεοπαγίτης.

aréostyle, (ἀρχιτεκτ.) ἀραιόστυλον.

arête, θ. ἄκανθα τοῦ ἰχθύος· (βοτ.) ἀθήρ, γένειον τοῦ στάχυος· (ἀρχιτεκτ.) γωνία ἐξέχουσα.

arétier, (ἀρχιτεκτ.) δοκὸς ὀροφία, κ. κορριάς.

argent, ἀργυρος, κ. ἀσημι· ἀργύριον, χρήματα· (οὐδέποτε λαμβάνεται πληθυντικῶς.)

argenter, ῥ. ἐν. ἐπαργυρῶ· κ. ἀσημοκαπνίζω· (μεταφ.) μεταδίδωμι τὴν λάμψιν τοῦ ἀργύρου.

argenterie, θ. ἀργυρᾶ σκεύη, κ. ἀσημικά

argenteur, ἐπαργυρωτής.

argentier, σκευοφύλαξ· (ἀργ.) ἔφορος τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους.

argentifère, ἀργυροφόρος.

argentin, -e, ἀργυροειδής· (μεταφ.) ἡγήτρος, λιγύφθογγος.

argentine, θ. ἐπαργύρωσις.

argile, θ. ἄργιλλος.

argileux, -euse, ἀργιλλώδης·

argonaute, (κογχυλ.) ἀργοναύτης ἢ ναυτίλος.

argot, συνθηματικὴ διάλεκτος ἰδίως τῶν λωποδουτῶν· (γεωπ.) ξηρόπλαδον.

argoter, ἀκροτομῶ, χλαδεύω.

argousin, φύλαξ τῶν καταδίκων, δεσμοφύλαξ.

argue, θ. μηχανὴ πρὸς λέπτυνσιν τῶν μετάλλων.

arguer (προφ. ar-gu-é) ῥ. ἐν. κατηγορῶ· οὐδ. συμπεραίνω.

argument, ἐπιχείρημα· ἀποδείξις· περίληψις βιβλίου ἢ κεφαλαίου.

argumentateur, -trice, φιλόνοιος, λογομάχος, σοφιστής.

argumentation, θ. συζήτησις, ἢ δι' ἐπιχειρημάτων ἀπόδειξις.

argumenter, ῥ. ἐν. φιλονεικῶ, προβάλλω ἐπιχειρήματα, συμπεραίνω.

argus, ἄργος, ἄνθρωπος ὀξύδερκέστατος, ἄγρυπνος φύλαξ, ζιλότυπος καὶ ὀγλήτρος.

argutie, θ. κενὴ λεπτολογία.

aria, ἀμηχανία· ἀνία, ἐνούλησις.

arianisme, ἡ αἴρεσις τοῦ Ἀρείου.

aride, ξηρός, ἄκαρπος, ἄγονος.

aridité, θ. ξηρότης, ἀφορία, ἀκαρπία καὶ ἀνυδρία.

arien, -enne Ἀρειανός.

ariette, θ. ἀσμάτιον.

aristarque, Ἀρίσταρχος, αὐστηρός ἐπικριτής.

aristocrate, ἐπίλ. καὶ οὐσ. ἀριστοκρατικός· ἀριστοκράτης.

aristocratie, (-σι-) θ. ἀριστοκρατία.

aristocratique, ἀριστοκρατικός.

aristocratiquement, ἀριστοκρατικῶς.

aristoloche, θ. ἀριστολογία.

aristophanesque, Ἀριστοφάνειος.

aristotélien, -enne, Ἀριστοτελίος.

arithméticien, -enne, εἰδήμων τῆς ἀριθμητικῆς, λογιστής.

arithmétiquement, κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν, ἀριθμητικῶς.

arithmomancie, ἀριθμομαντεία.

arlequin, βωμολόχος, μίμος, γελωτοποιός· φαγητόν ποικίλον, πολυσύνθετον.

arlequinade, θ. γελωτοποιία, σκώμματα.

armadille, θ. στολίσκος Ἰσπανικός.

armateur, ἐμποροπλοίαρχος· ἐξοπλιστής καταδρομικοῦ πλοίου.

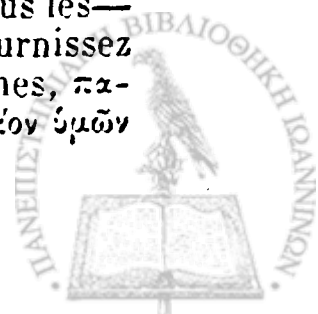
armature, θ. σιδηρᾶ συσκευή μηχανῆς· καταρτισμός· (φυσ.) ἔλασμα τῶν ἠλεκτρικῶν συμπυκνωτῶρων.

arme, θ. ὄπλον· —s, πολεμικὴ τέχνη· ὀπλασκία· τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ· μάχη· οἰκόσημον· —s

blanches, ἀγγέμαχα ὄπλα, ξίφη, λόγγαι, κ. τ. λ. passer qqn par les armes, καταδικάζω εἰς τὸν διαφυγετισμοῦ θάνατον, τουφεκίζω·

faire les premières — s, ἐστρατεύω τὸ πρῶτον· il est sous les — s, εἶναι ἐνοπλος· vous fournissez

des — s contre vous mêmes, παρέχετε ἐπιχειρήματα ἐναντίον ὑμῶν

αὐτῶν des—s à feu, πυροβόλα ὄπλα· rendre les—s, καταθέτω, παραδίδω τὰ ὄπλα, ὑποτάσσομαι· compagnon d'—s, συστρατιώτης.

armée, θ. στρατός, στρατεύμα·

armement, ἐξοπλισμός στρατοῦ· καταρτισμός πλοίου.

arménien, -enne, Ἀρμένιος.

armer, ῥ. ἐν. ὀπλιζω, ἐξοπλιζω· ἐξαρτύω πλοῖον· ἐγείρω τὸν λύκον τοῦ ὄπλου· (μεταφ.) ἐνδυναμῶ, ἐνισχύω.

armillaire, sphère —, κρικωτὴ σφαῖρα.

armilles, θ. πλθ. ψέλλια τῶν δωρικῶν κionoκράνων.

arminien, -enne, ἡ remontrant, ὀπαδὸς τῆς θρησκ. αἰρέσεως τοῦ Ὀλλανδοῦ Ἀρμινίου.

armistice, ἐκ·χειρία, σπονδαί, ἀνακωχὴ ὄπλων.

armoire, θ. ἱματιοθήκη· σκευοθήκη, κανδύταλις· ἐρμάριον, κ. ντολάπι.

armoires, θ. πλθ. τὰ οἰκόσημα, σύμβολα εὐπατριδῶν οἴκου.

armoise, θ. (βοτ.) ἀρτεμισία.

armon, ῥυμοῦχος, τὰ ἐκατέρωθεν συνέχοντα τὴν βᾶσιν τοῦ ῥυμοῦ ἀμάξης.

armorial, σηματολόγιον.

armoricain, ἐκ τῆς Ἀρμορικῆς ἧτοι τῆς Γαλλ. ἐπαρχ. Βρεττανίας.

armorier, ῥ. ἐν. σηματογραφῶ.

armure, θ. πανοπλία.

armurerie, θ. ὀπλοποιεῖα.

armurier, ὀπλοποιός.

arnica ἢ arnique, θ. (βοτ.) δορύ·νιον, ἀρνόγλωσσον, ἐκ τοῦ γένους τῶν συνθέτων.

arobe, θ. μέτρον Ἰσπανικόν.

aroidées, θ. γένος τι φυτῶν.

aromate, ἄρωμα.

aromatique, ἀρωματικός.

aromatization, θ. ἀρωματισμός.

aromatiser, ῥ. ἐν. ἀρωματίζω.

arome, ἄρωμα, εὐωδία.

aronde, θ. (ἀρχ.) γελιδών.

arpège, ἢ arpègement, (μουσ.) τὸ ἀλεπάλληλον γωριστῶν φωνῶν ἁρμονίας τινός, τὸ σταλαγματῶδες καὶ ἐπίτροχον.

arpéger, (ῥ. οὐδ. (μουσ.) ἀλεπάλληλως κρούω, ἐπίτροχον μέλπω.

arpent, (ἀρχ.) πλέθρον, πεντάπλεθρον, = 5, 100 τετραγ. μέτρα.

arpentage, καταμέτρησης γῆς.

arpenter, ῥ. ἐν. γεωμετρῶ· διατρέγω μεγάλοις βήμασιν.

arpenteur, γεωμέτρης.

arpenteuse, εἶδος καμπης.

arquebusade, θ. τουφεκιά.

arquebuse, ἀρχαϊκὸν τουφεκίον.

arquebuserie, θ. πυροβολοποιεῖα, ὀπλοποιεῖα.

arquebusier, πάλαι μὲν ὁ φέρων πυροβόλον στρατιώτης, νῦν δὲ ὀπλοποιός.

arquer, ῥ. ἐν. κάμπτω ἐν εἴδει τόξου, κυρτῶ.

arrachage, ἐκρίζωσις, ἀνάσπασις.

arrachement, ἀπόσπασις· ἀπόσχισις, ἀρπαγή.

arrache-pied, ἀπαύστως.

arracher, ῥ. ἐν. ἀποσπῶ, ἀνασπῶ· ἐκρίζω· ἀρπάζω.

arracheur, ἐκρίζωτης.

arrachis, δενδροκλοπή.

arrangeant, -e, συμβιβαστικός.

arrangement, συμβιβασμός, δι-αλλαγή· διευθέτησις.

arranger, ῥ. ἐν. διευθετῶ, τακτοποιῶ· εὐτρεπίζω, διακοσμοῦ· συνδιαλάσσω, συμβιβάζω· κακοποιῶ, θέρω, ἐπιπλήττω.

arrangeur, ὁ διευθέτης.

arrentement, ἐκμισθωσις γῆς.

arrenter, ῥ. ἐν. ἐκμισθῶ γῆν.

arrérager, καθυστερῶ ὑφελθῆν.

arrérages, τὰ καθυστερούμενα.

arrestation, θ. σύλληψις, φυλάξεις.

arrêt, (νομ.) στάσις, κ. σταμάτισμα· δόγμα, διάταγμα τῆς κυβερνήσεως ἢ ἀνωτάτου δικαστηρίου, ἀπόφασις· *les —s de la Providence*, αἱ βουλαὶ τῆς Θεῆας Προνοίας· κατάσχεσις κτημάτων ἢ μισθοῦ· *maison d'—*, φυλακί· *mettre aux—s*, φυλακίζω (στρατιωτικὸν ἢ μαθητὴν)· *chien d'—*, κύων συλλήπτωρ, θηρευτικὸς.

arrête, βούλευμα, ἀπόφασις ἀρχῆς· διακανόνισις λογαριασμοῦ.

arrête-boeuf, ρυτὸν οὔτινος αἰεῖσαι· κωλύουσι τὸ ἄροτρον.

arrêter, ρ. ἐν. συνέχω, κρατῶ, συλλαμβάνω· σταματῶ, κ. — *un voleur*, συλλαμβάνω κλέπτην· καταπαύω· ἐπιστῶ, προσηλῶ· μισθῶ (οἷον ὑπηρετήν κ. τ. λ.)· — *des places au théâtre*, μισθῶ, κ. πιάνω, θέσεις ἐν τῷ θεάτρῳ· — *un plan*, προσδιορίζω, ἀποφασίζω σχέδιόν τι· — *un compte, un marché*, κλείω λογαριασμόν, συμφωνῶ περὶ ἀγορᾶς πράγματος, ἐμπορεύματός τινος· *s'—*, ἵσταμαι, ἐτέχω, σταματῶ.

arrêtiſte, ὁ σχολιάζων καὶ δημοσιεύων συλλογὴν διαταγμάτων.

arrher, ρ. ἐν. δίδω ἀρραβῶνα, κ. καπάρων.

arrière, ἐπιφ. ὀπίσω! μακρὰν! *en—*, ὀπίσω, ὀπισθεν· *vous êtes en—*, βραδύνετε· (ναυτ.) τὸ ἀπὸ τοῦ μέσου μέχρι τῆς πρῶτης μεμέρου τοῦ πλοίου· *vent—*, με οὐρίον ἄνεμον· *aller en—*, ὀπισθοδρομῶ.

arrière, ὁ βραδύνων, ὁ μείνας ὀπίσω· καθυστερούμενος.

arrière-ban, σύγκλησις τῶν ὑποτελῶν ἀρχόντων ὑπὸ τοῦ κυριάρχου αὐτῶν πρὸς ἐκστρατείαν.

arrière-bec, ὁ κάτω ἀγκυλὴ ἀψίδος γεφύρας.

arrière-bouche, τὸ ἔνδον τοῦ στόματος.

arrière-boutique, τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς ὀψομακίον ἐργαστηρίου.

arrière-bras, τὸ ἀπὸ τοῦ ὤμου· μέχρι τοῦ πήγχεως μέρος τοῦ βραχίονος, βραχίων.

arrière-corps, ὀπισθία πτέρυξ οἰκοδομῆς.

arrière-cour, αὐλὴ ὀπισθία.

arrière-fief, τιμάριον ἐξ ἄλλου τιμάριου ἐξαρτώμενον, ὑποτελές.

arrière-fleur, θ. ἄνθος ἐκ τῆς δευτέρας ἀνθήσεως.

arrière-garde, ὀπισθοπορεία, ὀπισθοφυλακί στρατοῦ, οὐρά.

arrière-gout, ἡ κατόπιν μένουσα γεῦσις.

arrière-main, ὀπισθενὰρ, ἡ ῥάχις τῆς χειρός.

arrière-neveu, θηλ.

arrière-niece, ἐξαδελφοδοῦς-ἡ, παρανεψιός.

arrière-pensée, θ. κρυψίδου-λία, κρυψίνοια, ὀπισθοδουλεία.

arrière-petit-fils, δισέγγονος· θηλ. *arrière-petite-fille*.

arrière-petits-enfants, δισέγγονα.

arrière-ban, ἡ ἀποτάτη γραμμὴ τῆς προοπτικῆς.

arrière-point, ὀπισωβελονιά, γαζί.

arriérer, ρ. ἐν. βραδύνω, ἀναβάλλω· καθυστερῶ· *s—*, μένω ὀπίσω.

arrière-saison, μετόπωρον, τέλος τοῦ φθινοπώρου.

arrière-train, τὸ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων τροχῶν μέρος τῆς ἀμάξης, ἡ ὀλκῆ.

arrière-vassal, ὑποτελής ὑποτελοῦς ἄρχοντας.

arrière-vousſure, ὁ ἔνδοθεν παραθύρου ἢ θύρας ὄλος.

arrimage, (Ναυτ.) κατάταξις σαρτίου, κ. στοίβαξις.

arrimer, ρ. έν. τοποθετῶ φορτίον, κ. στοιβάζω.

arrimeur, φορτιοθέτης, κ. στοιβαδός.

arrivage, άφίξεις πλοίου ή έμπορευμάτων, κατάπλους.

arrivée, θ. έλευσις, άφίξεις, κ. έρχομός.

arriver, ρ. ούδ. (βοηθεΐται υπό être) άφικνοῦμαι, προσέρχομαι, φθάνω· καταπλέω· (άπροσώπως) συμβαίνειν· il lui est arrivé un grand malheur.

arrobe, ιδέ arobe.

arroche, θ. (βοτ.) τὸ βλίτον.

arrogamment, άλαζονικῶς, άγερῶς.

arrogance, θ. άλαζονεία, όγκος, έπαρσις, μεγαλοφροσύνη.

arrogant, -e, άλαζών, ύψηλόφρων.

arroger, s'—, άντιποιοῦμαι, ιδιοποιοῦμαι, περιβάλλομαι.

arrois, άποσκευή.

arrondir, στρογγυλῶ· (μεταφ.) αύξάνω, επέκτείνω· καθιστῶ εύρυθμον, έναρμόνιον, τοννεύω τὸν λόγον.

arrondissement, στρογγύλευμα, στρογγύλωσις· διαμέρισμα χωρας· τόννευμα λόγου.

arrosage, άρδευσις, πότισις, κατάρδεξις.

arroser, ρ. έν. άρδεύω, ή ποτίζω, καταβρέχω.

arrosion, θ. διάβρωσις.

arrosoir, άρδάνιον, βάντιστρον, ποτίστρα.

arrugie, θ. όχετός τῶν ύδάτων έν τοῖς μεταλλείοις.

ars, άρμοι τῶν ὤμων τοῦ ἵππου.

arsenal, όπλοστάσιον· όπλοθήκη· (ναυτ.) ναύσταθμός.

arséniate, (χημ.) άρσενικοῦχον άλας.

arsenic (-νίχ) τὸ γνωστόν δηλητήριο άρσενικόν.

arsénical, -e, -aux, ή arsénie, άρσενικοῦχος.

arsénioux, -euse, (χημ.) (acide-) άρσενικῶδες όξύ.

arsénique, (acide-) άρσενικόν όξύ.

arsénite, (χημ.) άρσενικῶδες άλας, άρσενίτης.

art, τέχνη· έπιδεξιότης, πανουργία· —s libéraux, αἱ έλευθέριοι τέχναι· —s mécaniques, αἱ βάνουσαι τέχναι· les beaux — s, αἱ καλαῖ ή ὠραῖαι τέχναι.

artère, θ. άρτηρία· (μεταφ.) μέγα μέσον συγκοινωνίας.

artériel, -elle, άρτηριακός.

artériole, θ. άρτηρίδιον.

artériologie, θ. άρτηριολογία.

artériotomie, θ. άρτηριοτομία.

artésien, -enne, puits—, άρτησιανόν φρέαρ.

arthrite, θ. (ιατρ.) άρθρίτις.

arthritique, άρθριτικός.

artichaut, κινάρα, κ. άγκινάρα.

article, (γραμ.) άρθρον· όρος (συμφωνίας, συμβολαίου)· (έμπορ.) έμπόρευμα, πράγμα· άρμός, άρθρωσις· —de foi, άρθρον πίστεως· —de la mort, ή τελευταία στιγμή, τάλοισθια.

articulaire, άρθρικός.

articulation, θ. άρθρωσις.

articulé, -e, έναρθρος, έχων άρθρωσιν ή άρθρώσεις· les —s, τὰ έναρθρα (όντα, ζῶα).

articuler, ρ. έν. άρθρώω, προσφέρω· βεβαιῶ· έξάγω κατ' άρθρον.

artifice, τέχνασμα, πανουργία, άπάτη· feu d'—, πυροτέχνημα.

artificiel, -elle, τεχνητός.

artificiellement, τεχνητῶς.

artificier, πυροτέχνης.

artificieusement, δολῶς, πανούργως.

artillé, ὀπλισμένος με πυροβολικόν.

artillerie, θ. τὸ πυροβολικόν· *pièce d'—*, τηλεβόλον. κ. κανόνι.

artilleur, πυροβολητής.

artimon, (ναυτ.) ὁ ὀπίσθιος ἰστός, ἀρτέμων.

artisan, χειρῶναξ, τεχνίτης· (μεταφ.) αὐτουργός, δημιουργός.

artison, τερηδών, θρίψ, σής, κ. σάρακας, σκῶρος.

artiste, καλλιτέχνης.

artistement, τεχνηέντως.

artistique, καλλιτεχνικός.

arum, γένος φυτῶν.

aruspice, ἱεροσκόπος μάντις.

aryen-enne, Ἄριος, τῆς Ἀρίας φυλῆς τῶν παναργαίων Ἰνδῶν.

as, μονὰς τοῦ χαρτοπαιγνίου ἢ τοῦ κύβου, ἄσος, (παρὰ Ρωμαίους) μονὰς νομίσματος καὶ βάρους.

asbeste (ὄρυκτ.) ὁ ἄσβεστος, ἄκαυστος λίθος.

ascaride, (ἐντομ.) ἄσκαρίς.

ascendance, θ. οἱ ἀνιόντες συγγενεῖς· ὑπεροχή.

ascendant, (ἀστρον.) ἀνάδασις, ἀνύψωσις ἄνω τοῦ ὀρίζοντος· (μεταφ.) ἰσχύς, ἐξουσία· ἐπίδρασις· πληθ. *les — s*, οἱ ἀνιόντες συγγενεῖς, γονεῖς, πρόγονοι.

ascendant, -e, ἀνιών, ἀναβαίνων· προοδευτικός.

ascenseur, ἀναβάτης κάλαθος· ἀναβάτης ἔδρα (διὰ μηχανισμοῦ ἀνελκομένη).

ascension, θ. ἀνάδασις, ἀνύψωσις· ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως.

ascensionnel, -elle, ἀναδρομικός, ἀναβατικός, ὑψωτικός.

ascète, ἀσκητής.

ascétique, ἀσκητικός.

ascétisme, ἀσκητικὸς βίος.

asciens, ἄσκιοι, κάτοικοι τῆς διακεκαυμένης ζώνης.

ascite, (ιατρ.) ἀσκίτης ὕδρωψ.

asclépiade, (βοτ.) ἡ ἀσκληπιάς.

asiatique, Ἀσιατικός.

asile, ἄσυλον, καταφύγιον· *salut d'—*, νηπιαγωγεῖον.

asine, ὄνιος, τοῦ ὄνου.

asparaginées, (βοτ.) θ. πληθ. ἀσπαραγοειδῆ.

aspect, (προφ. ἀσπέ καὶ πρόφω· νήεντος ἀσπέκι ὄψις, θέα· ἢ ἀποψις, τὸ φαινόμενον.

asperge, θ. ἀσπάραγος, κ. σπαράγγι.

asperger, βραίνω, βραντίζω.

aspergès, (-jesse) (ἐκκλ.) βάντιστρον, κ. ἀγιαστούρα.

aspérité, θ. τραχύτης, ἀνωμαλία.

aspersion, θ. βράντισμα.

aspersoir, (ἐκκλ.) βράντιστρον, κ. ἀγιαστούρα.

asperule, θ. εἶδος φυτοῦ.

asphalte, ἄσφαλτος.

aspodèle (βοτ.) ἀσπόδελος.

asphyxiant, -e, ἀσφυξίας πρόξενος.

asphyxie, (ιατρ.) ἀσφυξία.

asphyxier, β. ἐν. ἐπιφέρω ἀσφυξίαν, πνίγω.

aspic, (ὄφις) ἡ ἀσπίς (μεταφ.) *langue d'—*, γλῶσσα ἰσοδόλος, φαρμακευρά· (βοτ.) ναρδόσταχυς, ψευδόναρδος.

aspirant, -e, εἰσπνευστικός, ἀναρροφητικός· οὐδ. μνηστήρ, ὑποψήφιος· (ναυτ.) — *de marine*, ὑποσημαιοφόρος.

aspirateur, -trice, ἰδὲ ventilateur.

aspiration, θ. πόθος, φιλοδοξία, ὁρμὴ τῆς ψυχῆς· ἢ πρὸς τὸ θεῖον ἀνύψωσις τῆς ψυχῆς· εἰσπνοή, ἀπορρόφησις· (γραμμα.) ἡ ψιλὴ ἢ δασεῖα ἐκφώνησις ἢ προφορὰ.

aspiratoire, ἀναπνευστικός, εἰσπνευστικός.

aspirer, β. ἐν. εἰσπνέω (ἀέρα)· ἀνυψῶ τὸ ὕδωρ διὰ τῆς ἀντλίας, ἀναρροφῶ· προφέρω δασέως· β. οὐδ.

φιλοδοξῶ· γλίχομαι· ἐπορθαμιῶ, ἐ-
πι·διώκω.

aspre, (νόμισμα τουρκ.) ἄσπρον.

assa-foetida, (φαρμ.) σίλφιον.

assaillant, ὁ ἐπιτιθέμενος, ὁ προ-
σβάλλων, ὁ ἐγθρός.

assaillir, ἐπιτίθεμαι, προσβάλ-
λω, ἐφορμῶ, κτυπῶ.

assainir, ῥ. ἐν. καθιστῶ ὑγιει-
νόν, ἀπομολύνω.

assainissement, καθαρσις τοῦ
ἀέρος καὶ τῶν ὑδάτων χάριν τῆς ὑγι-
είας.

assaisonnement, ἄρτυμα, κα-
ρύκευσις.

assaisonner, ῥ. ἐν. ἀρτύνω· ἡ-
δύνω, καρυκεύω· κ. νοστιμίζω.

assassin-e, δολοφόνος.

assassinat, δολοφονία.

assassiner, ῥ. ἐν. δολοφονῶ· (με-
ταρ.) ἀνιῶ, ἐνογλῶ βαρέως.

assaut, ἔφοδος, προσβολὴ με ὑρ-
μὴν πρὸς ἄλωσιν φρουρίου.

assécher, ῥ. ἐν. στερεῶ ὑδατος.

assemblage, ἄθροισμα, συγκρό-
τημα, ἔνωσις· (τυπογρ.) κατάταξις
τετυπωμένων φύλλων.

assemblée, βῆμά τι τοῦ χοροῦ.

assemblée, θ. συνέλευσις.

assembler, ῥ. ἐν. συναθροίζω,
συλλέγω· συγκαλῶ· ἐνόνω, συναρ-
μῶζω.

assembleur,-euse, (τυπογρ.)
συλλέκτης τῶν τετυπωμένων φύλλων.

assener, ῥ. ἐν. καταφέρω πλη-
γὴν, κτύπημα.

assentiment, κατάνευσις, σμνευ-
δοκία, συναίνεσις.

assentir, ῥ. οὐδ. συγκατανεύω.

asseoir, (κλίνεται οὕτω· j'assi-
eds, tu assieds, il assied, nous
asseyons, vous asseyez, ils as-
seyent, ἢ j'assois, tu assois, κ. τ. λ.
j'asseyais, nous asseyions, κ. τ. λ.
j'assis, nous assimes. J'assiérai,
nous assiérons, κ. τ. λ. ἢ j' as-

soirai, nous assoirons. J'assiérais,

nous assiérons, ἢ j'assoirais,

nous assoirions. Assieds, asseyons

ἢ assoids, assoyons. Que j'asseye,

que nous asseyions, ἢ que j'as-

soie, que nous assoyions, κ. τ. λ.

Que j'assisse, que nous assissions.

asseyant ἢ assoyant· assis, -e, με-

ταφορικῶς πάντοτε λέγουσι· j'assois,

j'assoiais, j'assoirai, j'assoirais,

κ. τ. λ. καθίζω· ἐγκαθιδρύω· στηρίζω·

(μεταρ.) ἐγκαθιστῶ· συνιστῶ· μέσον

s'assoir· καθίζω ἑμαυτόν, κάθηνμαι·

παρατηρητέον ἐνταῦθα ὅτι τὰ μὲν je

m'assieds, je m'asseyais, je m'as-

sierais, κ. τ. λ. ἐκφράζουσι πρᾶξιν·

ὅθεν διὰ τὸ ἐκφράζομεν τὴν κατά-

στασιν πρέπει νὰ λέγωμεν, χρώμε-

νοι τῇ παθητικῇ φωνῇ· je suis as-

sis, κάθημαι (τουτέστι δὲν ἵσταμαι)

j' étai assis, ἐκαθήμην, κ. τ. λ.

assermenté,-e, ὠρκισμένος.

assermenter, ῥ. ἐν. ὀρκίζω, ὑ-

ποβάλλω εἰς ὄρκον.

assertion, θ. κατάφασις, διαβε-

βαίωσις.

asservir, ὑποδουλῶ, ὑποτάσσω,

δαμάζω.

asservissement, ὑποδούλωσις.

asservisseur, ὑποδουλωτής.

assesseur, δικαστικός πάρε-

δρος.

assette, θ. ἀξίνιον στεγαστοῦ.

assez, ἱκανῶς, ἀρκούντως, κ. ἀρ-

κετά· ὑπωσοῦν, — de temps, ἱκανός

χρόνος· c'est—, ἀρκεῖ τοῦτο.

assidu, e, ἐπιμελής, ἐνδελεχής,

ἀκριβής ἐν τοῖς ἔργοις, τακτικός· πε-

ριποιοιτικός.

assiduité, θ. ἐπιμελής ἀκριβεια

ἐν ἔργοις, ἐπιμέλεια, ἐνδελέγεια· ἐ-

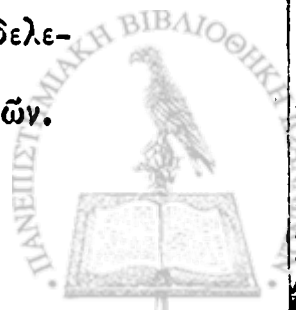
πιμονή· ἐπιφοίτησις, σύχνασις· πε-

ριποίησις.

assidûment, ἐπιμελῶς, ἐνδελε-

χῶς.

assiégeant,-e, ὁ πολιορκῶν.

έν. πολιορκῶ (με-
στενοχωρῶ, κ. φορ-

λ. παροψίς, τριβλίον, κ.

α, στάσις, θέσις· πε-
ριφέρεια της ἔδρας τοῦ ἀνθρωπίνου
σώματος, ἤτοι τῶν ὀπισθίων (μεταφ.)
ψυχικὴ κατάσταση, διάθεσις.

assiettée, θ. τὸ περι-χόμενον πα-
ροψίδος, κ. μία πιατιά.

assignable, εὐόριστος.

assignat, χαρτονόμισμα.

assignation, θ. (νομ.) κλήσις,
κλήτευσις· προσδιορισμὸς ποσοῦ πρὸς
ἀπότισιν ὀφειλῆς.

assigner, ῥ. έν. κλητεύω, ἐγκαλῶ
τινα· προσδιορίζω ποσὸν τι πρὸς ἀ-
πότισιν ὀφειλῆς (μεταφ.) ὀρίζω. πα-
ρέχω· οἶον· — *une place*, προσδιορί-
ζω θέσιν, — *un rendez-vous*, συ-
νέντευξιν.

assimilable, ἀφομοιώσιμος.

assimilation, θ. ἀφομοίωσις.

assimiler, ῥ. έν. ἀφομοιῶ· πα-
ρομοιάζω· συγκρίνω, παραβάλλω· —
s'—, παραβάλλω ἑμαυτόν· (φυσ.)
προστίθεμαι δι' ἀφομοιώσεως ἄλλην
οὐσίαν.

assise, θ. στρωσις λίθων (ὄρυκτ.)
στοιβάς· σύνοδος πλθ. κακουργοδι-
κῶν· *cour d'—s*, κακουργοδικεῖον.

assistance, θ. παρουσία· συνέ-
λευσις, ἀχροατήριον· βοήθεια, σύμ-
πραξις, συνδουμῆ.

assistant, -e, βοηθός· *les — s*,
οἱ παριστάμενοι, οἱ παρόντες.

assisté, -e, ὁ βοηθούμενος ὑπὸ
φιλοπτώχου ἢ δικαστικῆς συν-
δρομῆς.

assister, ῥ. οὐδ. παρίσταμαι, πα-
ρευρίσχομαι· ῥ. έν. βοηθῶ.

association, θ. συνεταιρισμὸς,
ἔταιρία· συνάφεια, ἔνωσις·

associé, ἔταῖρος, σύντροφος.

associer, ῥ. έν. συνεταιρίζω,
συντροφεύω, ἐνόνω, συγάπτω· s'—.

συνεταιρίζομαι, ἐμβάλλω ἑμαυτόν εἰς
ἔταιρίαν.

assolement, ἀμειψισπορία.

assoler, ῥ. έν. ἀλάσσω τὴν σπο-
ρὰν πρὸς γονιμοποίησιν τοῦ ἀγροῦ.

assombrir, ῥ. έν. ζοφίω, με-
λαινώ, ἀμαυρῶ· s'—, σκυθρωπάζω,
σκοτεινιάζω.

assommant, ἀνιαρὸς εἰς ἄκρ· ν·
ὀχληρότατος.

assommer, ῥ. έν. λίθω ἢ ξύλω
πατάσσω ἀποκτείνω, συντρίβω (με-
ταφ.) ἀνιῶ, παραζαλίζω.

assommoir, πᾶν τὸ ἀποκτείνον·
ρόπαλον μολυβδοφόρον.

assomption, θ. ἑορτή, ἡ Κοί-
μησις τῆς Θεοτόκου.

assonance, θ. παρήχησις.

assonant, -e, παρηχῶν.

assorti, -e, εὐάρμοστος.

assortiment, συναρμογή· συγ-
κρότημα, κ. ταμίμ· συλλογὴ ὁμοίων
ἐμπορευμάτων.

assortir, ῥ. έν. συναρμῶζω, συν-
δυάζω, συσκευάζω, κ. ταιριάζω.

assortissant, -e, ἀρμόδιος, κ.
ταιριαστός.

assoter, ῥ. έν. ἀπομωραίνω ἐμ-
πνέων γελοῖον ἔρωτα.

assoupir, ῥ. έν. ναρκῶ, ἡμικοι-
μίζω (μεταφ.) πρᾶύνω, κατευναζῶ·
συγκαλύπτω· s'—, ὑπνώττω.

assoupissant, -e, καρωτικός,
ναρκωτικός· ὑπναλῖος· πρᾶυντικός.

assoupissement, νάρκωσις, κά-
ρωσις· νυσταγμὸς (μεταφ.) ἀκηδεΐα.

assouplir, ῥ. έν. ἀπαλύνω, κα-
θιστῶ εὐλύγιστον, εὐλαμπτον.

assourdir, ῥ. έν. ἐκχωρῶ, κ. ξε-
κωραίνω· ζαλίζω.

assourdissant, -e, ἐκχωρωτι-
κός, βαρύηχος.

assourdissement, ἀποκώρω-
σις.

assouvir, κορέννυμι, κ. χορταί-
νω (ἐπιθυμίαν, πάθος, ἐπὶ κακοῦ).

assouissement, κόρος, γορ-
τασμός, ἐκπλήρωσις κακῆς ἐπιθυμίας.

assujettir, ῥ. ἐν. ὑποβάλλω, κα-
θυποτάσσω, ὑποχέριον ποιῶμαι· δα-
μαζῶ, στερεώνω.

assujettissant, -ε, δυσχερῆς,
ἀνιαρὸς.

assujettissement, ὑποταγή·
(μεταφ.) συστολή, δυσχέρεια.

assumer, ῥ. ἐν. ἀναλαμβάνω ὑπ'
εὐθύνην μου.

assurance, θ. βεβαιότης, πεποί-
θησις, θάρρος· θράσος, τόλμη· ἐγγύ-
τησις· ἀσφάλεια· compagnie d'—,
ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία.

assuré, -ε, σταθερὸς, τολμηρὸς.

assurement, βεβαίως.

assurer, ῥ. ἐν. βεβαιῶ, διαβε-
βαιῶ· στερεῶ· ἐγγυῶμαι νὰ πληρώ-
σω τὰς ζημίας, ἀσφαλίζω· ἐξασφα-
λιζῶ· s'—de qqη· συλλαμβάνω καὶ
κρατῶ τινὰ· s'—des passages, τὰς
διόδους καταλαμβάνω· s' en—qqη
πιστεύω τινί.

assureur, ἀσφαλιστής.

assyrien, -enne, Ἀσσύριος.

aster (βοτ.) ἀστήρ, φυτόν τι.

astérie, θ. ζωύφυτόν τι ἀστερο-
ειδές, κ. σταυρὸς.

astérisme, (ἀστρον.) ἀστερισμός.

astérisque, (τυπογρ.) ἀστερί-
σκος (*).

astéroïde, (ἀστρον.) ἀστεροει-
δές σῶμα, οἷον ἀερόλιθος κ. τ. λ.

asthénie, (ιατρ.) ἐξασθένησις τοῦ
ὄργανισμοῦ.

asthmatique, ἀσθματικὸς.

asthme, (ιατρ.) ἀσθμα.

astic, στιλβωτρον τῶν σκυτοτό-
μων.

asticot, σκώληξ τοῦ σεσηπότος
κρέατος.

asticoter, (γυδ.) πειράζω, δια-
εολίζω.

astiquer, ῥ. ἐν. στιλβῶ διὰ τριβῆς.

astragale, (ἀρχιτεκτ.) κόσμημα

ὁ ἀστράγαλος· (ανατομ.) ὁ τοῦ προ-
δός· (βοτ.) εἶδος φυτοῦ.

astrakan, εἶδος μηλωτῆς οὐλό-
τριγος τῆς Ἀστραχάνης.

astral, ἀστρώος, ἀστροικός.

astre, σῶμα οὐράνιον, ἀστρον, φω-
στήρ· (μεταφ.) κάλλος ἐξαίσιον.

astreindre, ὑποβάλλω τινὰ εἰς
τι, ὑποχρεῶ· ὑποτάσσω.

astriction, θ. ἐπίσχεσις, στύψις.

astrigent, e (ιατρ.) στυπτικὸς.

astrolabe (μαθηματ.) ἀστρολά-
βιον.

astrologie, θ. ἀστρολογία, ἡ διὰ
τῶν ἀστέρων μαντεία.

astrologique, ἀστρολογικὸς.

astrologiquement, ἀστρολο-
γικῶς.

astrologue, ἀστρολόγος, μάντις.

astronome, ἀστρονόμος.

astronomie, θ. ἀστρονομία.

astronomique, ἀστρονομικὸς.

astronomiquement, ἀστρονο-
μικῶς.

astuce, θ. πανουργία, πονηρία.

astucieusement, πκνούργως.

asymétrie, ἀσυμμετρία.

asymétrique, ἀσύμμετρος.

asymptote, θ. (γεωμ.) γραμμὴ
ἀσύμπτωτος.

ataraxie, θ. ἀταραξία.

ataxie, θ. (ιατρ.) ἀταξία πυρετοῦ.

ataxique, ἀτακτος.

atèle (ζωολ.) εἶδ. πιθήκου, ἀτελής.

atelier, ἐργαστήριον, ἐργοστάσιον.

atellanes, θ. πληθ. παρὰ Ρωμαί-
οις εἶδος κωμωδίας.

atermolement, atermoiment,

συμβιασμός ὀφειλέτου πρὸς ἀναβο-
λὴν πληρωμῆς· ἀναβολή.

atermoyer, ἀναβάλλω τὴν πλη-
ρωμὴν τῆς ὀφειλῆς.

athée, ἄθεος.

athéisme, ἄθετα.

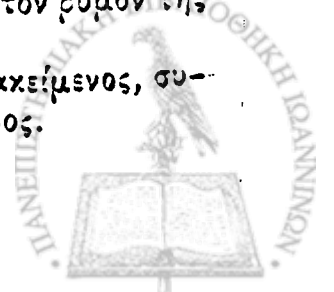
athénée, Ἀθήναιον.

athlète, ἀθλητής.

athlétique, ἀθλητικός.
atlante (ἀρχιτεκτ.) ἄτλας, ἄγαλα-
 α ὑποδοσάζον τι ἐν οἰκοδομῇ.
atlantique, ἀτλαντικός.
atlas (-ᾶς) ἄτλας γεωγραφικός.
atmosphère, θ. ἀτμόσφαιρα.
atmosphérique, ἀτμοσφαιρικός.
atome, ἄτομον, μόνιον ὕλης.
atomique, atomistique, ἀτομικ-
 ούς.
atone, ἀσθενής, ἄτονος.
atonie, θ. (ἰατρ.) ἀτονία.
atonique, (ἰατρ.) ἀτονικός.
atour, γυναικεῖος κόσμος, καλλω-
 πισμός, κ. στολίδια.
atourner, ῥ. ἐν. (ὀλίγον εὐχρη-
 στον) κοσμῶ, στολίζω.
atout, (χαρτοπαίγ.) τὸ ἐπικρα-
 τοῦν χαρτίον, ἀτοῦ.
atrabilaire, κατηφής, σκυθρω-
 πός, μελαγχολικός.
atrabile, θ. μέλαινα χολή· κατή-
 φεια, μελαγχολία.
atre, ἐστία, ἐσχάρα.
atrium, πρόδομος (παρὰ Ῥωμ.)
atroce, ὠμός, ἀπηνής· δεινός, φρι-
 κτός.
atrocement, ὠμῶς, ἀπηνῶς,
 σκληρῶς, δεινῶς, φρικτῶς.
atrocité, θ. ὠμότης, σκληρότης,
 ἀπανθρωπία, φρικαλεότης.
atrophie, θ. (ἰατρ.) ἀτροφία.
atrophie, e, ἀτροφικός, ἰσχνός..
atrophier (ἰατρ.) ῥ. μέσ. s'—,
 ἀτροφῶ, ἰσχναίνομαι, φθίνω.
attabler, ῥ. μέσ. s'—, παρα-
 κάθημαι εἰς τὴν τράπεζαν.
attachant, e, ἐλκυστικός, ἐπα-
 γωγός.
attaché, ἀκόλουθος πρεσβείας.
attache, θ. δεσμός· ἱμάς, λωρίον·
 μύος σύνδεσμος· (μεταφ.) διηνεχῆς
 ὑποταγή· φίλτρον.
attachement, ἄκρα στοργή, ἔ-
 ρως, προσκόλλησις· ἐπιμέλεια.
attacher, ῥ. ἐν. προσδένω, συν-

δέω, προσκολλῶ· ἀναρτῶ· (μεταφ.)
 συνδέω δι' αἰσθήματος ἀγάπης, ἔρω-
 τος, φιλίας· ἀπ' οἰδῶ· προσηλῶ (οἶον·
 τὰ βλέμματα)· s'—, ἀφοσιοῦμαι εἰς
 τινα· s'— aux pas de qqn· ἀκο-
 λουθῶ, ἔπομαί τινα ἀνευδότως· s'—
 à qqn, ἀφοσιοῦμαι εἰς τι λίαν ἐπι-
 μελῶς.
attaquable, εὐσπρόδλητος.
attaque, θ. προσβολή, ἐπίθεσις.
attaquer, ῥ. ἐν προσδάλω, ἐ-
 πιτίθεμαι, κ. κτυπῶ· (μεταφ.) κα-
 θάπτομαι· κατηγορῶ, ἐνάγω· φθείρω,
 κατατρώγω· s'—à, ἐμπλέκομαι, ἐπι-
 θάλλω τὰς χεῖρας· αἰτιῶμαι· κατη-
 γορῶ.
attarder, ῥ. ἐν. ἀναγκαιτίζω, ἀ-
 ναβάλλω· s'—, βραδύνω, καθυστερῶ.
atteindre, ῥ. ἐν. λίθω βάλλω,
 τοξεύω, πυροβολῶν τραυματίζω, κτυ-
 πῶ μακρόθεν, ἐφικνοῦμαι, καταλ-
 μθάνω, προφθάνω καθ' ὁδόν· — le but,
 φθάνω εἰς τὸν σκοπόν· (οὐδ.) μετὰ τῆς
 προθ. à, μετὰ κόπου προσπαθῶν
 φθάνω, — au sommet, φθάνω εἰς τὴν
 κορυφήν· (παθ.) être atteint d'une
 maladie, ὑπὸ νόσου προσδάλλομαι.
atteint, e, βληθείς, προσδληθείς,
 προσδεδλημένος, πληγείς, κ. κτυπη-
 θείς· παθῶν· κατηγορηθείς· ἀποδει-
 χθείς ἔνοχος.
atteinte, θ. προσβολή, ἐπίθεσις·
 προσβολή νόσου· κατηγορία.
attelage, ζεύγος, ζεύξις ὑποζυ-
 γίων.
atteler, ζευγνύω εἰς ἄροτον ἢ ἄ-
 μαξαν.
attelle, θ. ξύλινον περιδέραϊον τῶν
 ἵππων, εἰς ὃ προσδένονται τὰ λωρία·
 (χειρ.) ὁ ἐπὶ τῶν κατεαγόντων ὀστέων
 νάρθηξ.
atteloire, θ. γόμφος κινήτος προ-
 σδένων τοὺς ἵππους εἰς τὸν ῥυμόν τῆς
 ἀμάξης.
attenant, e, παρακείμενος, συ-
 νεχόμενος, παράπλευρος.

attendant, en —, ἐν τῷ μεταξύ, ἐν τούτοις, μέχρι.

attendre, ῥ. ἐν. ἀναμένω, περιμένω, караδοκῶ, προσδοκῶ, ἀπεκδέχομαι. s' — à, προσδοκῶ, προορῶ, ἐλπίζω.

attendrir, ῥ. ἐν. καθισιῶ τρυφερόν, τρυφεραίνω· (μεταφ.) μαλάσσω, κάμπτω, κινῶ εἰς οἶκτον, εἰς ἔλεον, εἰς συμπάθειαν, συγκινῶ. s' —, συγκινοῦμαι, οἰκτείρω, εὐσπλαγγνίζομαι.

attendrissant, e, συγκινητικός.

attendrissement, οἶκτος, συγκίνησις, συμπάθεια.

attendu, προθ. ἔνεκα, διὰ.

attentat, ἀπόπειρα (ἐγθρηκί)· ἐπιβουλή, ἐπιθεσις, προσβολή· ἀνοσιούργημα.

attentatoire, ἐπιβουλος, προσβλητικός.

attente, θ. προσδοκία, караδοκία, ἀπεκδοχή· ἐλπὶς.

attenter, ῥ. ἐν. ἐπιχειρῶ τινι, ἐπιβουλεύω· ἀποπειρῶμαι· τι ἀνόσιον, ἀνοσιουργῶ.

attentif, -ive, προσεκτικός.

attention, θ. προσοχή· ἐπιμέλεια· περιποίησης, φιλοφροσύνη.

attentionné, e, περιποιητικός.

attentivement, προσεκτικῶς, ἀτενῶς.

atténuant, e, μειωτικός, ἐλαττωτικός, λεπτυντικός, ἐλαφρυντικός.

atténuation, θ. ἐλάττωσις, λέπτυνσις, ἐλάφρυνσις, μετρίσις.

atténuer, ῥ. ἐν. ἐλαφρύνω, ἐλαττῶ, μειῶ, μετριάζω, λεπτόνω.

atterrage, τὸ βαθὺ μέρος ὅπου τὸ πλοῖον πλησιάζει πρὸς τὴν ξηρὰν ὕψος.

atterrer, καταθλίβω, καταπλήσσω, καταβάλλω, κατεδαφίζω.

atterrir, ῥ. οὐδ. προσορμίζομαι.

atterrissage, προσπέλασις, προσορμίσσις.

atterrissement, πρόσχωμα, πρόσχωσις ἐκ φορᾶς ὑδάτων.

attestation, θ. ἐπιμαρτυρία.

attester, ῥ. ἐν. ἐπιμαρτυρῶ, ἐπιθεβαιῶ· ἐπιμαρτύρομαι, ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν.

atticisme, ἀττικισμός.

atticiste, ἀττικιστής.

attididit, γλίστιναι, ὑποψυχραίνω· (μεταφ.) μετριάζω τὴν ζέσιν, τὴν ὕρμην.

attidissement, γλίανσις.

attiffage ἢ attiffement, καλλωπισμός τῆς κόμης.

attiffer, ῥ. ἐν. καλλωπίζω μετ' ἐπιτιθεύσεως, περιέρχως.

attifet, καλλωπισμός κεφαλῆς γυναικός· κεκρύφαλος.

attique, ἀττικός.

attiquement, ἀττικῶς.

attirail, ἀποσκευή· συνοδία.

attirant, ἐλκυστικός.

attirer, ῥ. ἐν. ἐφέλκω, ἐλκύω, σύρω (μεταφ.) θέλγω, θελεάζω. s' —, προσάγομαι, ἐπισύρω εἰς ἑμαυτόν.

attiser, ῥ. ἐν. συνδαυλίζω, ἀνασκαλεύω τὸ πῦρ· (μεταφ.) διεγείρω.

attiseur, συνδαυλιστής· διεγέρτης.

attisoir ἢ attisonnoir, συνδαυλιστήρ τοῦ πυρός, ἐργαλεῖον τῆς ἐστίας.

attitré, δυνάμει τίτλου ἢ ἐκ συνηθείας ὑφιστάμενος.

attitrer, ῥ. ἐν. τιτλοφορῶ, ὀνομάζω.

attitude, θ. στάσις, θέσις.

attorney, εἰσαγγελεύς, ἢ δικηγόρος ἐν Ἀγγλίᾳ.

attouchement, ἐπίψασις, ψηλάφησις· ἀντανισμός, μαλακία.

attractif, -ive, ἐλκυστικός.

attraction, θ. ἐλξις, δύναμις ἐλκυστική· ἐπίσπασις, θέλγητρον.

attirer, ῥ. ἐν. προσελκύω, θέλγω.

attirait, θέλγητρον.

attrape, θ. δόλος, ἀπάτη.

attrape-mouche, φυτόν τι οὐ-
τινος τὰ φύλλα κλείονται ὅταν ἔντο-
μον καθίσῃ ἐπ' αὐτῶν, μύαγρος· ἔτι
δὲ πτηνόν τι.

attrape-niais, ἢ **attrape-
nigaud**, γρονθὸς ἢ πανουργία.

attraper, ῥ. ἐν. παγιθεύω, συλ-
λαμβάνω, κ. πιάνω (μεταφ.) ἀπατῶ·
προφθάνω.

attrapeur-euse, ἀπατεῶν.

attrapoire, θ. παγίς διὰ τὰ
ζῶα· δόλος, ἀπάτη.

attrayant-e, ἐλκυστικός, δελεα-
στικός, θελκτικός.

attribuable, ἀποδοτέος.

attribuer, ῥ. ἐν. ἀποδίδω, ἀνα-
φέρω εἰς, προσάπτω.

attribut, ἰδιότης, προσόν.

attributif -ive, κατηγορημα-
τικός.

attribution, θ. καθήκον, ἀρμο-
διότης, δικαιοδοσία.

attristant, e, λυπηρὸς.

attrister, ῥ. ἐν. λυπῶ· ἐμποῖω
κατήρειαν· s'—, λυποῦμαι.

attrition, θ. προστριβή, φθορά·
(θρησκ.) συντριβή καρδίας.

atroupement, συρροή, πλήθους.

atrouper, ῥ. ἐν. συναγείρω·
συνάγω πλήθος ἀνθρώπων.

au, πληθ. **aux**, (συγγώνευσις
τῆς προθέσεως à, εἰς, πρός, μετὰ
τῶν ἄρθρων le, les) τῶ, εἰς τὸν εἰς
τό. τοῖς, ταῖς, τοῖς, εἰς τοὺς, τάς, τά.

aubade, θ. θυραυλία ἐσθινή, κ.
πατινάδα τῆς αὐγῆς.

aubain, πάροικος, ξένος.

aubaine, θ. ἔρμαιον, εὔρημα,
κ. ρὸς ἀπροσδόκητον.

aube, θ. ὄρθρος, αὐγή.

aubépine, θ. λευκὰκανθα.

aubère, (ἐπί ἵππου) ξανθόπυρ-
ρος.

auberge, θ. ξενοδοχεῖον.

aubergine, θ. (βοτ.) κηπαῖος
στρόγγος, κ. μελιτζάνα.

aubergiste, πανδοχεύς, ξενο-
δόχος.

aubier, τὸ τοῦ δένδρου στέαρ,
τὸ μεταξὺ τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ξύλου.

aubin, ἄτακτον βάδισμα τοῦ ἵππου.

aucun, e, οὐδεὶς, οὐδεμία· (ἀρχ.)
πληθ. ἔνιοι, τινές.

aucunement, οὐδαμῶς, ποσῶς,
κατ' οὐδένα τρόπον.

audace, θ. θράσος, τόλμη.

audacieusement, θρασέως, πα-
ρατόλμως, προπετῶς.

audacieux-euse, θρασύς πα-
ράτολμος προπέτης.

au-deça, ἐντεῦθεν.

au-dedans, ἐνδον, ἐντός, μέσα.

au-dehors, πρό, ἔμπροσθεν· εἰς
προϋπάντησιν.

au-delà, πέραν, παρ' ἐκεῖ ἀπό-
ἄνω, ὑπέρ, πλέον.

au-dessous, προθ. ἐπιρρ. ὑπό,
ὑποκάτω· κατώτερον.

au-dessus, προθ. ἐπιρρ. ὑπέρ,
ὑπεράνω.

au-devant, πρό, ἔμπροσθεν· al-
ler—de qqn—πορεύομαι εἰς προϋ-
πάντησιν τινος· aller—du mal, προ-
λαμβάνω τὸ κακόν.

audience, θ. ἀκρόασις, συνέν-
τευξις· συνεδρίασις.

audiencier, κήρυξ, κλητῆρ ἐν δι-
καστηρίῳ.

auditeur, ἀκροατῆς· δόκιμος δι-
καστικός· πάρεδρος ἐν δικαστηρίῳ ἢ
παρὰ τῷ συμβουλίῳ τοῦ κράτους· δι-
καστής.

auditif, -ive, ἀκουστικός.

audition, θ. ἀκρόασις·—des té-
moins, ἀκρόασις τῶν μαρτύρων, ἀ-
νάκρισις.

auditoire, ἀκροατήριον.

audomarois, e, κάτοικος τῆς πό-
λεως St Omer, Αὐδομάριος.

auge, θ. φάτνη, σκάφη.

augée, θ. μία σκαριά.

auget, σκαφίδιον.

augment, προσθήκη προικός, κλη-
ρος· συλλαβική ἢ χρονική αὔξησις.

augmentateur, ὁ ἐπαυξάνων
διὰ προσθήκης.

augmentatif, -ive, μεγεθυντι-
κός. αὔξητικός.

augmentation, θ. αὔξησις, ἐ-
παύξισις, προσθήκη.

augmenter, ῥ. ἐν. αὐξάνω, προ-
στίθηναι, μεγεθύνω, οὐδ. πληθύνομαι.

augural, e, aux, οἰωνοσκοπι-
κός.

augure, θ. οἰωνός, σημεῖον, οἰω-
νοσκοπός. μάντις.

augurer, ῥ. ἐν. προοιωνίζομαι,
οἰωνοσκοπῶ, μαντεύω.

auguste, σεπτός, σεβαστός, μέγας.

augustin, ine, μοναχός-ή, τοῦ
τάγματος τοῦ Ἀγ. Λύγουστίνου.

aujourd'hui, σήμερον.

aulique, αὐλικός. (ἀνώτατον δι-
καστήριον τοῦ ἀρχαίου Γερμ. κρά-
τους.)

aumône, θ. ἐλεημοσύνη.

aumônerie, ἀξίωμα ἢ κατοικία
τοῦ ἐλεοδότου.

aumônier, ἐλεοδότης· ἱερεὺς βα-
σιλέως, στρατοῦ, κ. τ. λ.

aumônière, θ. ἐλεοδόχον βαλάν-
τιον.

aumusse, γούνα ἢν φοροῦσιν εἰς
τὸν βραχίονα οἱ ἡγούμενοι· ἢ κανο-
νικόι.

aunage, πήγισμα.

aune, θ. πῆχυς· (βοτ.) κλήθρα.

aunée, θ. (βοτ.) φυτεία κληθρῶν.

auparavant, πρότερον, πρὶν.

après, ἐπίρρ. ὕστερον· (πρόθ.)
μετά, κατόπιν.

auprès, ἐγγύς, παρά, πλησίον· ὡς
πρός, ἐν συγκρίσει.

auquel, ὧ, εἰς ὄν.

auréole, θ. φωτεινός στέφανος· τῶν
ἀγίων· ἀΐγλη· (μεταφ.) δόξα, λαμ-
πρότης.

auriculaire, θ. ὠτικός· ἀκου-

στικός· οὖσ. ὁ μικρός δάκτυλος, ὠ-
τίτης.

auricule, θ. λοβός τοῦ ὠτός.

auriculé, ὠτοφόρος.

aurifère, χρυσοῦχος.

aurochs, βοῦς ἄγριος.

aurore, θ. ἠώς, αὐγή· (μεταφ.)
αἰ ἀρχαί, ἡ νεότης· — boréale, τὸ
βόρειον σέλας.

auscultation, θ. (ἰατρ.) ἀκρό-
ασις, ἐφαρμογή τοῦ ὠτός ἐπὶ τῷ στή-
θους τοῦ νοσοῦντος, πρὸς διάγνωσιν
τῆς καταστάσεως τοῦ στήθους.

ausculter, ῥ. ἐν. ἀκροῶμαι, στη-
θοσκοπῶ.

auspice, οἰωνός· (μεταφ.) sous
des—s heureux, ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς·

μέ φαινόμενα εὐχάριστα, μέ καλὰς
ἐλπίδας· sous les—s de qqn· ὑπὸ
τὴν αἰγίδα τινός, ὑπὸ τὴν προστα-
σίαν του.

aussi, ὡσαύτως, προσέτι, ἐπίσης·
ἀλλ' ὅμως· — que, τόσον—ὅσον, —
bien que. διότι.

aussitôt, εὐθύς, πάραυτα· — que,
ἅμα, εὐθύς, — dil=ait, ἅμ' ἔπος,
ἅμ' ἔργον.

austère, αὐστηρός, ἐγκρατής.

austèrement, αὐστηρῶς· μετ' ἐγ-
κρατείας.

austérité, θ. αὐστηρότης, ἐγκρά-
τεια.

austral, e, νότιος.

australien, -enne, Αὐστρα-
λιανός.

autans, πλιθ. νότιοι ἄνεμοι.

autant, τόσον, τοσοῦτον· tout—,
οὐδὲν ἦττον, ἄλλο τόσον· — de pain
que de viande, τόσον ἄρτον ὅσον
κρέας· — que; ὅσον, καθ' ὅσον, ἐφ' ὅσον·
d'—plus que, καθ' ὅσον μάλιστα.

autel, βωμός, θυσιαστήριον, ἄγια
τράπεζα.

auteur, συγγραφεὺς· αὐτοῦργός,
αἰτίας· — demes jours, γονεὺς ἐμοῦ.

authenticité, αὐθεντία, γνησι-
ότης, κῦρος.

authentique, αὐθεντικός, γνή-
σιος, ἔγκυρος.

authentiquement, γνησίως,
αὐθεντικῶς.

authentifier, καθιστῶ ἔγκυ-
ρον.

autobiographie, θ. αὐτοβιο-
γραφία.

autobiographique, αὐτοβιο-
γραφικός.

autochthone, (-τοκ-) αὐτόχθων,
ἰθαγενής.

autoclave, αὐτόκλειστος· γύτρα
ἐν ἣ μαγειρεύεται ὅλως κλειστὸν τὸ
ραγητόν.

autocrate, αὐτοκράτωρ.

autocratie, θ. (-σί-) αὐτοκρα-
τορικὴ ἰσχύς ἢ ἀξίωμα.

autocratique, αὐτοκρατορικός.

autocratiquement, αὐτοκρα-
τορικῶς.

autodafé, ἡ διὰ πυρὸς θανάτω-
σις τῶν αἰρετικῶν ὑπὸ τῶν δυτικῶν
ἱερεξεταστῶν.

autographe, αὐτόγραφος· οὐσ.
αὐτόγραφος ἐπιστολὴ ἢ ἄλλο τι.

autographie, θ. αὐτογραφία,
πιστὴ ἀποτύπωσις γραφῆς.

autographier, ἀποτυπῶ γρα-
φὴν.

autographique, αὐτογραφικός.

automate, αὐτόματον, αὐτοκι-
νούμενον ἀνδρείκελον· (μεταφ.) ἄν-
θρωπος εὐθήης καὶ δυσκίνητος.

automatique, αὐτοματικός.

automatiquement, αὐτομά-
τως.

automatisme, κίνησις αὐτό-
ματος, αὐτοματισμός.

automédon, Αὐτομέδων ἤτοι
ἡνίοχος δεξιώτατος ὡς ὁ τοῦ Ἀχιλ-
λέως.

automnal, φθινοπωρινός.

automne, (-τόν) φθινόπωρον.

automoteur, -trice, αὐτοκι-
νήτος.

autonome, αὐτόνομος.

autonomie, θ. αὐτονομία.

autoplastie, θ. (χειρουργ.) αὐ-
τοπλαστία, ἐγγείρησις δι' ἧς ἀντι-
καθίσταται ἀπολεσθὲν μέλος ἐκ τοῦ
αὐτοῦ σώματος λαμβανομένης τῆς
σαρκός.

autopsie, (ιατρ.) αὐτοψία, ἐξέ-
τασις τῆς αἰτίας τοῦ θανάτου ἐν αὐ-
τῷ τῷ πτώματι.

autorisation, θ. ἄδεια, ἐξουσιο-
δότησις.

autoriser, ῥ. ἐν. ἐπιτρέπω, δι-
δω ἄδειαν, ἐξουσιοδοτῶ s'—, στη-
ρίζομαι ἐπὶ τινος, (οἷον παραδείγμα-
τος).

autoritaire, φιλεξούσιος, ὀπα-
δὸς τῆς ἐξουσίας· ἐπιτακτικός.

autorité, θ. ἐξουσία· (μεταφ.)
τρόπος ἀπόλυτος, δεσποτικός· κῦρος·
μαρτυρία συγγραφῆς· de son—pri-
vée, ἐξ ἰδιωτικῆς αὐτοῦ ἐξουσίας, ἔ-
τοι ἄνευ δικαίωματος.

autour, προθ. περὶ (μὲ αἰτιατ.)
πέριξ, γύρω· ἐπίρ. tout autour, ὁ-
λόγυρα, ἐν τοῖς πέριξ.

autre, ἄλλος· διάφορος· ὁμοιος·
c' est un—moi-même, εἶναι ἄλ-
λος ἐγώ l'—jour, ἐσγάτως· —
part, ἀλλαγῶ, ἀλλοῦ· d'—part,
πλὴν τούτου, ἐτι δέ· (ἀντων.) un—,
ἄλλος τις· l' un, l'—, (ἐπὶ δύο) ἄλ-
λήλους (ἐπὶ πολλῶν) les uns les—
s, ἀλλήλους.

autrefois, πάλαι, πρότερον, πρὶν,
τὸν παλαιὸν καιρὸν.

autrement, ἄλλως κ. ἄλλοιῶς·
εἰ δὲ μή· il est bien autrement
grand, que vous nous ne le pen-
sez, εἶναι πολὺ μεζῶν ἢ ὅσον φρο-
νεῖτε.

autrichien, enne, Αὐστριακός.

autruche, θ. (ὄρνιθ.) στρουθο-
κάμηλος.

autrui, (άντων.) ἄλλος, ἄλλοι, ὁ πλησίον.

auvent, προστέγασμα, γείσον.

auvergnat, Ἀουερναίος.

auxiliaire, ἐπίκουρος, βοηθητικός· (γραμμ.) verbe—, ἔγγραμμα βοηθητικόν.

avachir, s'—, γαυνοῦμαι.

aval, (ἐμπρο.) ὀπισθογράφεις γραμματίου· (ναυτ.) κατάρρους τοῦ ποταμοῦ, ἢ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ῥοῆς, ἀντίθετον τοῦ amont.

avalage, κατάβασις πλοίου ἐπὶ ποταμοῦ· καταβίβασις οἴνου εἰς τὸν οἴνωνα.

avalanche, θ. χινοκούλισμα, ὑπερμεγέθης σφαῖρα χιόνος καταπίπτουσα ἐκ τοῦ ὕψους τῶν ὄρεων.

avaler, καταπίνω, βροῦν, κ. χάφτω· καταβιβάζω οἶνον εἰς τὸν οἴνωνα, ἀνέχομαι ἀκουσίως, ἀγανακτῶν—un affront, ἀνέχομαι ὕβριν, προσβολήν—des yeux, θεωροῦ ἀπλήστως, τρώγω μὲ τὰ μάτια.

avaleur, euse, κατωφαγᾶς, καταπότης, λαίμαργος.

avaloire, θ. μέρος τῶν φαλάρων τοῦ ἵππου· λάρυξ.

avance, θ. προήγησις, προπόρευσις· προαπότισις, προπληρωμή· faire des —s, προκαταβάλλω· προτείνω πρῶτος· (μεταφ.) πρωτοβουλία, πρότασις· ἐπὶ συμβιβασμῶν· τὰ πρῶτα βήματα πρὸς σύναψιν σχέσεων ἢ φιλίας· d'—, προηγουμένως· ἐκ τῶν προτέρων· être en—sur qqn, ὑπερτερῶτινος.

avancé, πολὺ ὄριμος· προβεβηκώς, γέρων· προηγμένος· τέλειος.

avancement, προαγωγή, πρόοδος· προβιβασμός·—d'hoirie, προαπολαβὴ ἐκ τῆς κληρονομίας.

avancer, ῥ. ἐν· προάγω, ὠθῶ ἐπὶ τὰ πρῶτα· προεκτείνω· προαποτίνω· προκαταβάλλω, προπληρόνω. (μεταφ.) ἐπισπεύδω· προτείνω· οὐδ'· προ-

χωρῶ, προβαίνω· ma montre avance τὸ ὀρολόγιόν μου πηγαίνει ἐμπρός· ἐξέχω ἐκ τῆς γραμμῆς· προοδεύω, προκόπτω ἐν τοῖς μαθήμασιν· πλησιάζω εἰς τὸ τέρμα, εἰς τὸ τέλος.

avanie, θ. ὕβρις δημοσία, προπηλάκισις, κ. ἀβανιά· ταπεινώσις.

avant, πρόθ. πρό, πρὶν· —vous πρὸ ὑμῶν· ἐπίρρ. πρότερον· —de, πρὶν ἤ,—de parler, πρὶν ὁμιλήσω· en—, ἐπὶ τὰ πρόσω· aller de l'—, προχωρῶ πολὺ εἰς τὰς ἰδέας, εἰς τοὺς σκοπούς μου· οὐσ. τὰ πρὸς τὴν πύραν· ἢ πύρα.

avantage, πλεονέκτημα, ὑπερογή, ὄφελος· εὐκολία· δούρημα ἐκ διαιτήτης, παρὰ τὴν νόμιμον κληρονομίαν.

avantager, ῥ. ἐν· ὠφελῶ, παρέχω ὠφελήματα.

avantageusement, ἐπωφελῶς, καλῶς· μεγαλοπρεπῶς.

avantageux, euse, ἐπωφελής, συμφέρων, ὑπέροχος· εὐμορφος· χαρτεῖς· ἀλαζών.

avant-bec, πρόβολος, παγοτόμος ἀψίδος γεφύρας.

avant-bras, πῆχυς τῆς χειρός, ὠλένη.

avant-corps, προβολὴ οἰκοδομῆς.

avant-cour, προαύλιον.

avant-coureur, πρόδρομος· οἰωνός.

avant-courière, θ. —du jour (ποιητ.) ἡ ἡώς, ἡ αὐγή.

avant-dernier, προτελευταῖος.

avant-deux, (ὄρχ.) τὸ δευτερον μέρος ἢ κ. φιγοῦρα τοῦ τετραζύγου, κ. καθ'ἑλλιας.

avant-garde, (στρατ.) πρωτολογία, προφυλακὴ, πρωτοπορεία.

avant-goût, προαπόλαυσις.

avant-hier, προχθές.

avant-port, μικρὸς λιμὴν παρὰ τῆ εἰσόδῳ μεγάλου.

avant-poste, προφυλακὴ προ-
σύλαξ.

avant-propos, προοίμιον, πρό-
λογος.

avant-quart, τὸ τέταρτον τῆς
ῥάρας ὅπερ σημαίνει τὸ ῥολόγιον
πρὸ τῆς ῥάρας.

avant-scène, προσκήνιον.

avant-toit, προστέγασμα, γεί-
σον.

avant-train, οἱ ἐμπρόσθιοι τρο-
χοὶ καὶ ὁ ξυμὸς ἀμάξης.

avant-veille, θ. ἡ πρὸ τῆς προ-
τεραίας ἡμέρα.

avare, φιλάργυρος, φειδωλός.

avarement, φιλαργύρως, φει-
δωλῶς.

avarice, θ. φιλαργυρία.

avaricieux, euse, μικροφι-
λάργυρος, φειδωλός.

avarie, θ. ἀβάρια, θαλασσοζημία.

avarié, (ἐπὶ ἐμπορευμάτων) βε-
βλαμμένος ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ ἄλλως.

avautar, παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐν-
σάρκωσις ἢ μετεμψύχωσις θεοῦ.

avau-l'eau, κατὰ βροῦν, (μεταφ.)
aller—, ἀποτυγχάνω.

ave (λατ.) (ἐκκλ.) προσευχή. Θε-
οτόκε Παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη,
κ. τ. λ.

avec, πρόθ. σύν, μετὰ (γεν) ὁμοῦ·
(ἐναντιωμ.) avec tout l'argent qu'
il a dépensé, καί τοι τόσα ἔδαπά-
νησε γράματα· d'avec (χωρισμόν)
ἀπό· distinguer le mal d'avec le
bien, διακρίνειν τὸ ἀγαθὸν ἀπὸ τοῦ
κακοῦ.

aveindre, ῥ. ἐν. ἐλτοπιζῶ.

aveine, θ. (ἀργ.) ἀντί avoine.

avelanède, θ. λοβός βαλάνου.

aveline, θ. λεπτοκάρυον μεῖζον.

avelinier, (δενδ.) λεπτοκαρύα.

avenacée, (βοτ.) γυρτωειδής.

avenant, e, γαρήεις, εὐχάριστος,
εὐπρόσδεκτος· (ουὐσ.) τροποποιήσις

ἀποδείξεως ἀσφαλιστικῆς· à l'—de,
ἀναλόγως.

avènement, ἔλευσις, ἀνάρρησις,
ἀναγόρευσις, ἀνάστασις.

avenir, ῥ. ἀπρόσωπον· συμ-
βαίνειν.

avenir, τὸ μέλλον· (μεταφ.) ἐλ-
πίς, πιθανότης εὐτυχίας· ἡ ἐπερχο-
μένη γενεά.

avent, (ἐκκλ.), τὸ πρὸ τῶν Χρι-
στογενῶν τεσσαρακονθήμερον.

aventure, θ. περιπέτεια, συμ-
βάν· τολμηρὰ ἐπιχειρήσις· dire à

qqn la bonne—, προλέγω εἰς τι-
να τὴν καλὴν μοῖραν του, χρισμο-
λογῶ· a l'—, εἰκῆ, ἀσκόπως· rag—

—, τυχαίως, κατὰ συγχυρίαν· les

—s, τὰ συμβάντα ἢ παθήματα· ἐ-
ρωτικά ἐπιχειρήσεις ἢ τολμήματα·
ἢ ἐπιτυχία.

aventurer, ἐκτίθμι εἰς κίνδου-
νον· s'—, ἐκτίθεμαι, ῥιψοκινδυνεύω.

aventureusement, τυχαίως·
παρατόλμως.

aventureux, euse, ῥιψοκίνδου-
νος, παράτολμος.

aventurier, τυροδιώκτης.

aventurine, θ. εἶδος πολυτίμου-
λίθου φαιοκιτρίνου με χρυσαῖ στίγ-
ματα, χρύσαμμος.

avenu, e, εὐχρηστον ἐν τῇ φρά-
σει· comme non avenu, ὡς μὴ
συμβάς, ἄκυρος.

avenue, θ. δίοδος· δενδροστο-
γία.

avérer, ἀποδεικνύω ὡς ἀληθές,
δηλῶ, βεβαιῶ, ἐξελέγω.

averse, θ. ὑετός, βροχὴ βραγδαία.

aversion, θ. ἀποστρεψή, ἀπεί-
χθια.

avertin, νόσος μανιώδης τῶν
προβάτων.

avertir, ῥ. ἐν. ἀγγέλλω, γινώ-
στυποιῶ.

avertissement, προάγγελμα,
γνωστοποιήσις· νουθεσία, παραίνεσις.

avertisseur, προάγγελος.
aveu, ὁμολογία· συγκατάθεσις· μαρτυρία· homme sans—, ἀλήτης, πλάνης, ἀνέστιος.
aveuglant, ἀποτυφλωτικός.
aveugle, τυφλός, ἀόμματος· (μεταφ.) ἄλογος, ἀλόγιστος· à l'—, ἀσκέπτως, εἰκῆ.
aveuglement, τύφλωσις· (μεταφ.) παραλογισμός· ἀμάθεια.
aveuglement, τυφλῶς, τυφλοῖς ὕμμασιν.
aveugle-né, e, ἐκ γεννητῆς τυφλός.
aveugler, ἀποτυφλῶ· (μεταφ.) θαμβῶ, ἐπλήττω.
aveuglette, à l'—, ψηλαφητῶς διὰ ψηλαφήσεως.
aviceptologie, θ. πραγματεία περὶ ὀνειδοθηρείας.
avide, ἀπληστος, ἀγόρταστος.
avidement, ἀπλήστως.
avidité, θ. ἀπληστία, κ. ἀγορτασία· φιλοκτημοσύνη, πλεονεξία.
avilir, ἐξαχρειῶ· ἐξευ ελιζῶ.
avilissant, ἐξευτελιστικός.
avilissement, ἐξαχρειώσεις· ἐξευτελισμός.
avilisseur, ἐξαχρειωτής, ἐκφραυλιστής, ἐξευτελιστής.
aviné, οἶνο· αῤῥής, μεθύων.
aviner, μεθύσκω· ἐμβρέχω, μουσκαῶ με οἶνον.
aviron, κώπη.
avis, γνώμη, τὸ δοκοῦν· ἀπόφασις· συμβουλή· γνωστοποιήσις.
avisé, e, ἔμφρων νονεχής, συνετός, φρόνιμος· οὐσ· un mal—, ἄφρων, ἀσύνετος.
aviser, ῥ. ἐν· παρατηρῶ, βλέπω· γνωστοποιῶ· σκέπτομαι· s'—, ἐπινοῶ, στογάζομαι, μετ' ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν.
avis, πλοῖον ἀγγελιαφόρον.
avitaillement, σιτισμός, τροφδοσία, ἐφόδια πλοίου.

avitailier, ἐπισιτιζῶ, τροφοδοτῶ, προμηθεύω πάντα τὰ χρειώδη· εἰς στρατόπεδον, ἰδίως δὲ εἰς πλοῖον.
aviver, ῥ. ἐν· λαμπρύνω, φαιδρύνω, ζωογονῶ· καλίστῳ δραστηριώτερον· ἐρεθίζω.
avives, θ. πληθ. φλόγωσις τῶν παρωτίδων ἀδένων ἵππου.
avocasseau, δικηγορῖσκος.
avocasser, μικροδικηγορεῦω.
avocasserie, θ. στρεψιδικία.
avocassier, ère, μικροδικηγορικός· οὐσ. δικηγορῖσκος.
avocat, δικηγόρος, συνήγορος, ὑπέρμαχος.
avoine, θ. βρώμη.
avoir, ῥ. ἐν· ἀνώμαλον· j' ai, tu as, il a, nous avons, vous avez, ils ont; j' avais, nous avions; j' eus, nous eûmes; j' aurai, nous aurons; j' aurais, nous aurions· aie ayons, ayez; que j' aie, que tu aies qu' il ait, que nous ayons, que vous ayez, qu' ils aient· que j' eusse, que nous eussions; ayant; eu, eue ἔγω· κέκτημαι· αἰσθάνομαι· πάσχω· j' ai faim, πεινῶ, j' ai soif, διψῶ, j' ai sommeil, νυστάζω, j' ai peur, φοβοῦμαι, j' ai envie de, θέλω, ἔχω· διάθεσιν, ἐπιθυμῶ· j' ai à... ἔχω νά· μέλλω νά· qu' avez - vous, τί πάσχετε; τί ἐπάθετε; je n' ai que faire de vos conseils, δέν μοι χρησιμεύουν αἱ συμβουλαὶ ὑμῶν· vous n' avez qu' à le vouloir, ἀρκεῖ νά τὸ θελήσητε· il y a, ὑπάρχει, ὑπάρχουσιν· il y avait, ὑπῆρχεν, ὑπῆρχον (καὶ οὕτω περὶ τῶν λοιπῶν γρόνων καὶ ἐγκλίσεων ἀπροσώποις)· j' ai sur le coeur, λυποῦμαι ἐνθυμούμενος· j' ai à coeur, ποθῶ, ἐπιθυμῶ· en—à qqn, δυσμενῶς διάκεισθαι πρός τινα·—de quoi, ἔχειν τὸ ἀπαιτούμενον, τὸ δέον· vous avez beau dire, μάτην λέγετε· il a l'air, ἔοικε, φαίνεται αἰώς.

avoisinant, πλῆσιόχωρος.
avoisiner, ῥ. ἐν. γειτνιάζω. γει-
 τονεύω, ἐγγύς κείμαι.
avortement, ἔκτρωσις, ἐξάμ-
 βλωμα, κ. ἀπόβαλα· (μεταφ.) ἀπο-
 τυγία.
avorter, ῥ. οὐδ. ἐκτιρώσκω, ἐ-
 ξαμβλόω, κ. ἀποβάλλω.
avorton, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωμα·
 (μεταφ.) νάνος.
avouable, ὁμολογητός.
avouer, ῥ. ἐν. ὁμολογῶ, λέγω
 τὴν ἀλήθειαν· παραδέχομαι ὡς ἐμὸν,
 ἐπικυρῶ.
avoyer, νομάρχης ἐν τισι διαμε-
 ρίσμασι τῆς Ἑλβετίας.
avril, ἀπρίλιος μῆν· *poisson d'*
 —, ὁ ἀπατηθεὶς τὴν πρώτην ἀπριλίου.
avulsion, θ. (χειρουργ.) ἀπό-
 σπασις.
axe (γεωμ.) ἄξων.
axifuge κεντρόφυς.
axilaire, μασχαλιαῖος.
axiome, ἀξίωμα, ἀλήθεια αὐτα-
 πύδεικτος.
axipète, κεντρόμολος.
axonge, λίπος, ὄξύγγιον.

ayant cause, ὁ πρὸς ὃν ἐγένετο
 ἐκχώρησις τῶν δικαιοματίων.
ayant droit, δικαιοῦχος.
azalée, θ. (βοτ.) ἄζαλαία.
azédurac, (βοτ.) εἶδος μελίας.
azerole, (βοτ.) ἀμαμηλέα.
azimut (-μιούτ) (ἀστρ.) ἀζιμούθι.
 γωνία ἣτις μετὰ τοῦ μεσημβρινοῦ ἀ-
 ποτελεῖ κύκλον κάθετον διερχόμενον
 διὰ τινος οὐρανοῦ σώματος.
azimutal,-e, aux, μεσημβρι-
 νορθογώνιος.
azotat, (χημ.) ἄζωτουχον ἄλας.
azote, (χημ.) ἄζωτον·
azoté ἢ azoteux, euse, (χημ.)
 ἄζωτουχος.
azotique, (χημ.) ἄζωτικός.
azotite, (χημ.) ἄζωτίτης.
azur, (ὄρυκτ.) κυανόλιθος ἢ κύ-
 ανος· καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατασκευαζό-
 μενον χρωμα· *pierré* —, ὁ λαζού-
 ριος λίθος τὸ χρωμα τοῦ οὐρανοῦ.
azuré, κυανῶς, κ. γαλάζιος, οὐ-
 ρανύς.
azurer, ῥ. ἐν. κυανῶ.
azurin, θ. κυανοειδής.
azyme, ἄζυμος.

B

B, τὸ δευτέρον γράμμα τοῦ ἀλφα-
 δήτου.
baba, σταριδογεμὲς πλακούντιον.
babel, σύγγυσις, βαβυλωνία· *la*
tour de —, ὁ Πύργος τῆς Βαβυλώ-
 νος.
babeurre, ὀρρός, βουτυρόγαλα.
babil, ἀδολεσχία, κ. κουδέντα.
babillage, τὸ ἀδολεσχεῖν, μω-
 ρολογία, κ. κουδέντιασμα.
babillard, ἀδολέσχης, φλύαρος·
 μωρόλογος.
babiller, ῥ. οὐδ. ἀδολεσχῶ, μω-
 ρολογῶ, φλυαρῶ, κ. κουδεντιάζω.

babines, κρεμαστά χεῖλη ζώων
 τινῶν ἅτινα καὶ *babouines* λέγον-
 ται.
babiole, θ. ἄθυρμα, παίγνιον.
babord, (ναυτ.) ἡ ἀριστερὰ τοῦ
 πλοίου· τὸ δ' ἀντιθέτον αὐτοῦ *tribord*.
babouche, θ. (τουρκ.) παπούτσι.
babouin, εἶδος μεγάλου πιθήκου,
 (μεταφ.) τρελλόπαιδον, εὐήθης, βλάξ.
babouvisme, τὰ δόγματα τοῦ
Baboeuf, ὅστις ἐζήτησε νὰ ἐξισώσῃ
 τὰς περιουσίας διὰ νέου ἀγροτικού
 νόμου.
baby, (bébi) (Ἑγγλ.) βρέφος.

Babylonien, enne, Βαβυλώνιος.

bac, πορθμειον, ἀκάτιον· μέγας ξύλινος κάδος.

baccalauréat, γυμνασιακὸν ἀπολυτήριον, ἢ πτυχίον.

baccarat, εἶδος χαρτοπαιγίου.

bacchanal (-κα-) μέγας θόρυθος.

bacchanales (-κα-) θ. ἑορτὴ τοῦ Βάκχου, τὰ Διονύσια.

bacchante (-cante-) θ. μαινάς.

baccifère, (βοτ.) κοκκοφόρος,

bâche, θ. γονδρόπανον δι' οὗ σκεπάζονται τὰ ἐμπορεύματα ἐν ταῖς ἀμάξαις καὶ τοῖς πλοίοις.

batchelette, θ. νεᾶνις.

bachelier, ὁ φέρων πτυχίον γυμνασίου.

bâcher, ῥ. ἐν, ἀπλόνω σκέπασμα ἐπὶ φορτωμένης ἀμάξης.

bachi — bouzouck, ἄτακτος στρατιώτης τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ.

bachique. Βακχικός.

bachot, ἀκάτιον, πορθμειον.

bachoteur, ποθμεύς.

bâcle, θ. πακτός, βάλανος θύρας.

bâcler, πακτόνω, μογλῶ κλείω θύραν ἢ θυρίδα· (μεταφ.) αὐτοσχεδιάζω.

badaud, e, γάσκωξ, κ. γάγας.

badauder, ῥ. οὐδ. γάσκω,

badauderie, θ. ἀδολεσχία, εὐθθεια, βλακία.

badiane, θ. (βοτ.) φυτὸν τι ἀρωματικόν.

badigeon, κονίαμα, ὕδρ' οθαφῆ τῶν τοίχων.

badigeonner, ῥ. ἐν. τοίχων κονιάω, διαλευκαίνω, ἐπιγρίω, χρωματίζω.

badigeonneur, χρωματιστής.

badin, e, γελωτοποιός, ἀστεῖος.

badinage, παιδιὰ, γέλωις.

badine, θ. βακτηρίδιον εὐλύγιστον, κ. βίτσα.

badiner, ῥ. οὐδ. παίζω, ἀστείζομαι, γαριεντίζομαι.

badinerie, παιδιὰ, ἀστεῖσμός.

badois, e, ὁ ἐκ Βάδης.

bafouer, ῥ. ἐν. μωκτηρίζω, χλευάζω.

bâfre, δαίπνον ἄρθρονον.

bâfrer, ῥ. ἐν. ἀδηφάγῳ

bâfreur, euse, ἀδηφάγος.

bagage, ἀποσκευὴ ὁδοιπόρου.

bagarre, θ. τύρβη, ὄγλαγωγία.

bagasse, θ. στέμφυλον ζαχαροκαλάμου.

bagatelle, θ. ὄθλος, λῆρος, τὸ οὐδενὸς ἄξιον, κ. κοροφέξυλα.

bagne, δεσμωτήριον τῶν κακούργων, κ. μπάνιο, κάτεργον.

bagout, κομπορήμων φλυαρία.

bague, θ. δακτύλιος, κ. δακτυλίδι.

baguene, θ. καρπὸς τῆς κολοϊτέας, φουσαλῖς.

baguenauder, ῥ. οὐδ. φουσαλίδας διαρρηγνύω· ματαιοσκολῶ.

baguenedier, δένδριον ἢ κολοϊτέα· ματαιόσκολος.

baguer, ῥ. ἐν. διαρράπτω, κ. τρυπώνω.

baguette, θ. ραπίς, ραβδίον.

baguier, δακτυλιοθήκη.

bah! μπᾶ! ah bah! αἰ δά!

bahut, σάνδυξ, παλαιὸν κισώτιον.

bahutier, σανδουκοποιός.

bai, e, πυρρός τὸ χροῖμα, ξανθέρυθρος, ἐρυθρόφαιος.

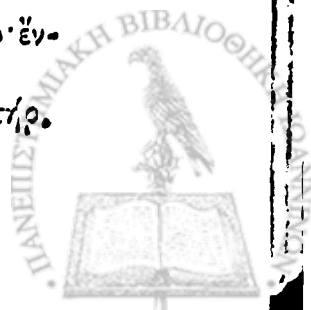
baie, οὐσ. θ. θάλασσα μεταξύ δύο ἀκρωτηρίων, κόλπος· θάμνου κόκκος.

baigner, ῥ. ἐν. λούω· (μεταφ.) περιβρέχω, διαβρέχω, οὐδ. βυθίζομαι, ὀλοκλήρωις, λούομαι.

baigneur, euse, λουόμενος-τή βαλανιός. κ. λουτράτης.

baigneuse, εἶδος κερυφάλου· ἔνδυμα λουτρικόν.

baignoire, θ. ἀσάμινθος, λουτήρ.

baillement, χάσμα, κ. γασμώ-
ρισμα.

bailler, β. γάδ. γασμῶμαι β. έν.
πέλω, χάσμα να πιστέωσι τις vous
me la baillez bien, καλὰ μου τὴν
ἐκατάρεις δίδω· baillez-moi les
trente francs que vous me devez,
δότε μοι τὰ τριάκοντα φράγκα ἅτινα
μοὶ ὀφείλετε.

bailleur, resse, ἐμπιστοσύνη —
d'argent, ὁ χορηγῶν χρήματα —
eur, -euse, ὁ γασμώμενος, κ. γα-
σ. ουριάρης.

bailli (ἀρχ.) δικαστικός ἐπάλλη-
λος.

bailliage, δικαστήριον ὑπὸ τὴν
τὴν διεθνήσιν δικαστοῦ τοῦ βαθμοῦ
bailli.

bailliager, ἀπληροῦς bajliage.

bailliva, ἡ γυνὴ δικαστοῦ τοῦ
αἵθου; bailli

baillon, ἐπιστόμισμα, πίσσαλος
ἐν στόματι, φέμιστρον.

baillonner, β. έν. σφύβω, ἐπι-
στομίζω, κλείω τὸ στόμα διὰ πασ-
σάτου.

bain, βαλανεῖον λουτρόν, τὸ ὕδωρ
ἐν ᾧ λούεται τις ἢ πράξις τοῦ λούε-
σθαι· bain-marie, ὕδωρ ζέον εἰς ὃ
ἐμβάλλουσι τὸ θερμαντέον πρᾶγμα,
περιεχόμενον ἐντὸς ἄλλου ἀγγείου,
ἀμυροβλήτων; demi-bain, τὸ μέ-
γρι γαστέρος λουτρόν, ἐργάσιμα.

balonnette, ἰσχυρὴ πυροβόλου
βόλου.

baïque, ἡ νόμισμα ἢ λεπτῶν τῶν
πρώτων παπικῶν ἐπικρατιῶν.

bairam καὶ beiram, (λέγουσι
καὶ προσφέρουσιν οἱ Γάλλοι, ἀλλ' ὀρ-
θότερον ἔπρεπε νὰ λέγωσι καὶ νὰ
γράφουσιν ὡς οἱ Τούρκοι bairam)
τὸ βαϊράμιον ἢ βαϊράμια ἔτσι· αἱ
δύο μεγάλα τῶν μουαμεθανῶν ἑσθαι.

bâisemain, ἡ τελετὴ τοῦ χει-
ροφυλάκματος. Πληθ. φιλοφροσύναι,
προσφροσύνη.

baisement, ἡ πράξις τοῦ ἀπλά-
ξασθαι τὸν πόδα ἢ τὴν ἐμβόλια τοῦ
πίππα.

baiser, β. έν. σφύβω ἀπλάξασθαι·
baiser, φθίσμα — de Judas,
φθίσμα προδότου, δόλιον.

baisoter, β. έν. σφύβω σφύβω.

baisse, ἡ ἐπιπτώσις τιμῆν ἐμπο-
ρευμάτων ἢ χρησιμῶν, ὑποτίμη-
σις, jouer à la —, κερδοσυμπῆν ἐπὶ
τῆς ὑποτιμήσεως τῶν χρησιμῶν
ἢ μεταγῶν.

baisser, καθίημι, ταπεινῶ, κ.
χαμηλῶ (μετασ.) — l'oreille, τα-
πεινῶμαι, αἰσχροῦμαι — pavillon
(ἐν ναυμαχίᾳ) καταβάλλω τὴν ση-
μαίαν τοῦ πλοῦ εἰς σημεῖον ὅτι
παραβλήσομαι εἰς τὸν ἐχθρὸν le jour
baisse ἢ ἡμέρα κλίγει, βραδυάζει·
ma vue baisse, ἡ ὄρασις μου ἀμ-
βλῆσεται.

baissier, ὁ ἐν τῇ χρηματιστη-
ρίῳ κερδοσυμπῆν ἐπὶ τῶν ὑπερτι-
μήσειν καὶ ὑποτιμήσειν.

baissière, ἡ τὰ κάτω τοῦ οἴ-
νου, τὸ ἡλιερόν ὑπόδοιστρον.

baissure, τὸ σφραγῆδισμα τῶν
ἄρτων.

bajoue, ἡ τὸ κατώτερον τῆς
γνάθου τῶν μύσων, γόμφω κ. λ.
ζῶων.

bal, χορὸς, συνόρχησις — paré,
χορὸς ἐν στολῇ — masqué, χορὸς
μεταμορφοσμένον πληθ. des bals.

baladin, κωμικός, γέλωτοποιός
τῶν τριβῶν μῦθος, γέλωτοποιός ἐν
ταῖς συναναστροφαῖ.

baladinage, ἀστελισμός ἀπειρο-
καλός.

balafre, ἡ μακρὰ οὐλὴ ἐπὶ τοῦ
προσώπου ἐκ σπαθίσματος.

balafre, e, σπαθισμένος ἐπὶ τοῦ
προσώπου.

balafre, r, β. έν. καταφέρω σπά-
θισμα ἐπὶ τοῦ προσώπου.

balai, σάρωθρον, κ. σιλοῦπα. (ἐν

(ὄρνιθος.) οὐρά τῶν πτηνῶν (κυνηγ.)
ἄκρον τῆς οὐρᾶς τῶν κυνῶν.

balais, ἐπιθ. ῥοδόχρους· ἐρυθροῦ-
όχρους λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ λυχνίτου,
κ. ῥουμπινίου.

balance, θ. πλάστιγγ· σταθμός,
τρουάνη, κ. ζυγαριά· (ἐμπορ.) ἰσο-
λογισμός, ἐξόφλησις· (ἄστρον.) ὁ
ζυγός.

balancé, βῆμα ἐν ἀντιγόρῳ.

balancelle, θ. εἶδ. Νεαπολιτικῆς
λίμβου.

balancement, ταλάντευσις, (με-
ταρ.) ἐνδοιασμός, δισταγμός.

balancer, ῥ. ἐν. ταλαντεύω· (με-
ταρ.) ἐξετάζω, ζυγίζω· (ἐμπορ.) ἰσο-
λογίζω οὐδ. διστάζω· ἀμοιταλαν-
τεύομαι· εἶμα· ἀδέβαιος· s—, αἰω-
ροῦμαι, ταλαντεύομαι, κ. κουνιῶμαι.

balancier, τὸ ἐκκρεμές ὀρολο-
γίου· ῥυθμιόμετρον· νομισματοκόπος
μηχανή· τὸ κοντάριον τοῦ στροινοβά-
του δι' οὗ κρατεῖται ἐν ἰσορροπίᾳ· στα-
θμοποιός ἢ σταθμοπώλης.

balancines, (ναυτ.) κεραινοῦχον
στρονίον.

balancoir, θ. αἰώρα, κ. κούνια.

balandran ἢ **balandras**, ἀρ-
χῆτος μανδύας ποδῶν μετὰ κουβία.

balast ἢ **ballast**, ἀμυδλίθος πρὸς
στερέωσιν τῶν ξύλων τοῦ σιδιροδρό-
μου, ἔρμα.

balayage, σάρωμα· σάρωσις.

balayer, σαρώ, κ. σκουπίζω· με-
ταρ.) ἐνδύω, διασ. σρπίζω.

balayeur, euse, σαρωτής.

balayures, θ. πληθ. σαρώματα.
σάρβια, κ. σαρόδια, σιωπιδία.

balbutiement, (-σι-) τραύλι-
σμα, ψέλλισμός.

balbutier, (-σι-) τραυλίζω, ψέλλ-
ίζω· ὑποσηθηρίζω, κ. μουρμουρίζω.

balbuzard, εἶδος ὄρνιθου.

balcon, ἐξώστis, κ. μπαλκόνι, τὰ
ἐκπέρωθεν τῆς σκηνῆς θεωρεῖα τοῦ
θεάτρου.

baldacquin, σκιάς ἡμικυκλικῆς, θό-
λις ὑπόστυλος θρόνου.

bale, θ. περικάλυμμα, φλοιός τοῦ
σίτου.

baleine, θ. κῆτος, φάλαινα· τὸ εὐ-
λύγστον ὄστρον αὐτῆς.

baleiné, ἡρμοσμένος μετ' ὄστᾳ φα-
λαίνης.

baleinier, πλοῖον ἀλιευτικὸν τοῦ
κῆτους, φαλαινοθηρὶς ναῦς.

baleinière, θ. φαλαινοθηρὶς ἄ-
κατος.

bâlevre, θ. τὴ κάτω γείλος.

balisage, ἡ κατάθεσις σημαντή-
ρων ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

balise, θ. σημαντήρ, κ. σαμαν-
τοῦρα.

baliser, ῥ. ἐν. (ναυτ.) κατατίθημι
σημαντήρα.

baliseur, ἐπιτηρητής τῶν σημαν-
τήρων.

balisier, θάμνος τις τῶν Ἰνδιῶν.

baliste, θ. καταπέλτις, βαλλί-
στρα.

balistique, θ. βαλοστατική, ἐπι-
στήμη τῆ τέχνη τῆς σφαιροβολίας.

balivage, σημεῖωσις τῶν ἀτμή-
των δένδρων ὑλοτομηθέντος δάσους.

baliveau, τὸ ἀτμητὸν δένδρον
ὑλοτομηθέντος δάσους.

baliverne, θ. ὄβλος, λῆρος.

baliverner, λέγω ἀνεμώλια,
ληρῶ.

ballade, θ. εἶδος ποιήματος ἀρ-
χαίου, λυρική βαλβυδία.

ballant, ταλαντευόμενος, αἰω-
ροῦμενος.

ballast, ἰδὲ balast.

balle, θ. σφαῖρα πατριῶν· βολίς,
σφαιρίδιον πυροβόλου ὀπλοῦ· δέμα ἐμ-
πορευμάτων (ἀργαῖότερον) μελανω-
τῆρ πρὶν ἐφευρεθῆν ὁ καλινδριανός·

prendre la — au bond, δράττομαι
τῆς ἐυκαιρίας.

baller, χοροπηδῶ.

ballerine, θ. ὁρχηστρίς, χορεύτρια.

ballet, βαλλισμός, χορός μιμικός.

ballon, κωρύκιον, ἀερόστατον· στρογγύλη κορυφή ὄρους·—d'essai, δοκιμὴ ἀκίνδυνος· (χημ.) σφαιρικὸν ὑάλινον ἀγγεῖον.

ballonné, e, περυστημένος.

ballonner, ῥ. ἐν. φυσῶ, κ. φουσκώνω.

ballonnier, ἀεροσφαιροποιός.

ballot, μέγας φάκελλος ἐμπορευμάτων μικρότερος δέματος, ἢ μπάλλας.

ballotin, δεμάτιον ἐμπορευμάτων.

ballottage, ψηφοφορία ἐπὶ δύο.

ballote, σφαιρίδιον τῆς ψηφοφορίας.

ballottement, ῥιπτασμός, σάλλος.

balotter, ῥ. ἐν. ῥιπτᾶζω, κυμαίνω, κυματίζω, διασαλεύω, σφαιρίζω, παίζω τὴν σφαῖραν· οὐδ. κλυδωνίζομαι· περὶ τινος ψηφίζομαι· ἐξ-τάζω.

balourd, e, ἄγροικος, εὐήθης.

balourdise, ἄγροικία, βλακία.

balsamier, (-ζα-) βαλσαμόδενδρον.

balsamine, (βοτ.) ἢ βαλσαμίνη.

balsaminées, (βοτ.) βλ. σαμινειδῆ φυτά.

balsamique, βαλσαμικός.

balustrade, θ. δρύφακτον, κιγκλῆς, κ. κάγκελα.

balustre, στυλὶς τῆς κιγκλίδος.

balustrer, ῥ. ἐν. περιφράσσω διὰ κιγκλίδων.

balzan, ἵππος μέλας καὶ λευκός.

balzane, θ. στίγμα λευκὸν ἐν τοῖς ποσὶν ἵππων τινῶν.

bambin, βρέφος, νήπιον.

bambochade, γελοιογραφία.

bamboche, θ. νευρόσπαστον μέγα, νανίον, κῶμος· κραιπάλη.

bambocheur, euse, ἀκόλαστος, κῶμαξ· μεθοκόπος, κ. παραλυμένος.

bambou, ἰνδικὸς κάλαμος.

bamboula, χορὸς αἰθιοπικός.

ban, διακήρυξις, προκήρυξις· (τὸ πάλαι·) σύγκλησις τῶν εὐγενῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως συνήθως πρὸς ἐκστρατεῖαν· περιορισμένη διαμονὴ ἐλευθεριωθέντος μὲν ἀλλὰ διατελοῦντος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀστυνομίας· προκήρυξις γάμου ἐν ἐκκλησίαις· mettre quelqu'un au ban de l'empire ἐσήμαινε πρὸς τοῖς Γερμανοῖς κηρύττειν τινὰ ἐκπτωτον ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων του, ἀφαιρούμενον τὴν παρουσίαν του καὶ ἐξοριζόμενον· ἐντεῦθεν δὲ ἡ νεωτέρα φράσις· mettre qqn. au—de l'opinion publique, παραδίδω τινὰ εἰς τὴν κοινὴν κρίσιν καὶ περιφρόνησιν.

banal, e, aux, τετριμμένος, κοινός, γυδαῖος.

banalité, θ. γυδαιολογία.

banane, θ. (βοτ.) βανάνια.

bananier, ἢ βανανέα.

banat ἢ bannat, βανάτον, ἐπαρχία Οὐγγρική ἢ Κροατική.

banc, βάνκρον, ἐδώλιον, θρανίον, ὄραλος, ἐσμάς· σύρτις.

bancal, e, πλ. θ. -als, ῥαιδοσκελής· σπάθη τοῦ ἵππικου.

banco, τραπεζικός, τραπεζικός (τὴν ἀξίαν)· (χαρτοπαίγ.) jouer—, παίζω μόνος κατὰ τῶν λοιπῶν παικτῶν.

bancroche, ῥαιδοσκελής.

bandage, (χειρουργ.) ἐπίδεσμος ἐκ γάλυθος ἐλαστικοῦ, ταινία πρὸς συγκράτησιν τῆς ἐντεροκήλης.

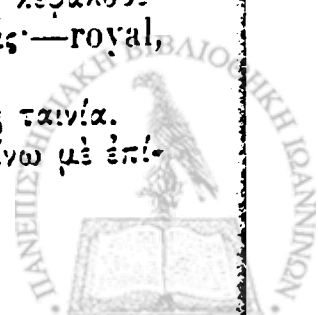
bandagiste, ἐπίδεσμοποιός.

bande, θ. δεσμός· ταινία, λωρός· κ. λωρὶ· ὄμιλος, συμμορία.

bandeau, περιδῆμα, κεφαλόδεσμος· (μεταφ.) τύφλωσις·—royal, διάδημα βασιλικόν.

bandelette, θ. στενὴ ταινία.

bander, ῥ. ἐν. περιδένω μὲ ἐπί-

δεσμον ἢ ταινίαν· ἐντείνω—l' arc, τανύω τὸ τόξον.

bandereau, τελαμῶν σάλπιγγος.

banderole, θ. ταινία ἐν εἴδει σημαίας· τελαμῶν ἢ ἀορτῆρ πυροβόλου (ὄπλου).

bandière, θ. σημαία ἐπὶ τῆς κρουρῆς τοῦ ἰστοῦ· παρατεταγμένη στρατιά.

bandit, κακοῦργος, ἀλήτης.

banditisme, κατάστασις ληστρική γώρας τινός ἢ ἀτόμου.

bandoline, θ. κολλῶδες ὑγρὸν πρὸς συγκόλλησιν τῆς κόμης.

bandoulière, θ. τελαμῶν ὄπλου σιμ—, κρεμάμενον ἀπὸ τοῦ ὤμου.

banian, εἶδος συκῆς.

bank-note, (Ἀγγλ.) χαρτονόμισμα.

banlieue, θ. προάστειον, τὰ περιγῶρα πόλεως.

banne, θ. περιπέτασμα πισσαλοφές, σκέπη ἐμπορευμάτων.

banner, ῥ. ἐν. σκεπάζω διὰ περιπετάσματος ἢ σκέπης.

banneret, ἀρχοντίσκος, τιμαριωτικός ἀρχηγός σημαίας.

banneton, κ. ἐώτιον διάτρητον πρὸς διατήρησιν τῶν ἰχθύων.

bannette, εἶδος καλάθου.

banni, e, ἐξόριστος.

bannière, θ. σημαία ὅποια δήποτε κόμμα.

bannir, ῥ. ἐν. ἐξορίζω.

banissable, ἐξοριστέος.

banissement, ἐξορία.

banque, θ. τράπεζα χρηματιστική· τὸ τῆς τραπεζῆς οἴκημα· μισθοδυσία ἑβδομαδιαία ἢ ἡμίμηνος τῶν στοιχειοθετῶν τυπογραφείου· ὁ παίζων κατὰ τῶν ἄλλων, ὁ ἔχων τὰ χαρτὰ ἢ τὸ παίγνιον.

banqueroute, θ. (ἐμπορ.) πτώχευσις· χρεωκοπία (ἐν κακῇ σημ.)· χαλιμέντο.

banqueroutier, ère, χρεωκόπος.

banquet, συμπόσιον, εὐωγία· le—sacré, ἡ θεία κοινωνία le—de la vie, ὁ βίος, ἡ ὑπαρξίς.

banqueter, ῥ. οὐδ. εὐωχοῦμαι, τρωγωνίω.

banqueteur, φιλόδειπνος, φαγοπότης.

banquette, θ. θρόνος, κάθισμα· ἄνευ ἐρεισινώτου· λίθινον στήριγμα θυρίδος· χαράκιωμα, περίφραγμα· τὸ στέγασμα ταχυδρομικῆς ἀμάξης.

banquier, τραπεζίτης.

banquière, ἡ γυνὴ τραπεζίτου.

banquise, θ. πάγοι ἀπεσπασμένοι ἐπιπλέοντες καὶ κωλύοντες τὴν θιλασσοπλοίαν.

banquiste, ἀγύρτης, θαυματοποιός· ψεύστης, ἀπατεώ.

baobab, (βοτ) τὸ δένδρον βοαβάβ, τὸ μέγιστον τῶν δένδρων, φυόμενον ἐν Ἀφρικῇ.

baptême, (bā.—τέμ) βάπτισμα· tenir sur les fonts de—, γίνομαι ἀνάδοχος.

baptiser, (balizé) βαπτίζω,— le vin, συγκιρνῶ τὸν οἶνον.

baptismal, e, aux, (-τιζ-) τοῦ βαπτίσματος, βαπτισματικός.

baptistaire, (-τις-) βαπτιστικός· extrait—, πιστοποιητικὸν βαπτίσματος.

baptistaire, (-τις-) βαπτιστήριον παρεκκλήσιον.

baquet, καθίσκος, κ. μαστ. λάκι.

bar, εἶδος ἰχθύος.

baragouin, διάλεκτος διεφθαρμένη, βαρβαροφωνία.

baragouinage, βαρβαρ. φωνία, διεφθαρμένη διάλεκτος.

baragouiner, σολοικοβαρβαρίζω, ὁμιλῶ διεφθαρμένα.

baragouineur, euse, σολοικοβαρβαρός, δυσνήτος.

baraque, καλύβη σκοπιά στρα-

τιώτου· ἐκ σανίδων ἐργαστήριον· ἀ-
θλία καλύβη.

baraquement, κατασκευὴ σκη-
νωμάτων, καλυβοποιήσις.

baraquer, ῥ. ἐν. καὶ μέσ. καλυ-
βοποιῶ· κατασκηνοῖ (μεταβατικῶς).

baraterie, θ. ναυταπάτη.

baratte, θ. γαυλὸς πρὸς βουτο-
ροποιίαν. κ. καρδάρια.

baratter, ῥ. ἐν. βουτυροποιῶ.

barbacan, θυρίδιον τείχους, κ.
πυλεμιστρα.

barbacole, δασκαλάριον.

barbare, βάρβαρος, ἀπολίτιστος·
ἀπηνής σκληρός.

barbarement, βαρβάρως, σκλη-
ρῶς, ἀπηνῶς.

barbaresque, μαυριτανικός,
τῆς Βαρβαρίας.

barbarie, θ. βαρβαρότης, σκλη-
ρότης.

barbarisme, βαρβαρισμός.

barbe, θ. πώγων, ὑπήνη, γένειον.
—de capucin, εἶδος κιχωρίου, κ. ἀν-
τιδίου· —s d' épi, στάχυος ἀθήρ,
γλῶχες, κέντρα· —s de poisson,
πτερύγια ἰχθύων· rire à la—de qqn·
γλευάζω τινὰ κατὰ πρόσωπον· rire
dans sa—, γελῶ ἐνδομύχως· ἐπίθ.
ἐκ τῆς Βαρβαρίας, μαυριτανικός.

barbeau, (ἰχθύς ποτάμιος) τρι-
γλίον· (βοτ.) ἄνθ. κύανος, κενταύριον.

barbelé, (ἐπὶ βελῶν κ. τ. λ.) ἀ-
κιδωτός.

barbet, ette, λάσιος κύων, μαλ-
λιαρός.

barbette, θ. περιστήθιον τῶν κα-
λογραιῶν.

barbiche, θ. ὑπογένειον.

barbichon, κυνάριον οὐλότρι-
χον.

barbier, κουρεύς.

barbifier, ῥ. ἐν. κείρω τὸν πώ-
γωνα.

barbillon, ὑποκορ. τοῦ barbeau.

barbon, (δημῶδ.) γέρων.

barbotage, ἢ barbotement,
βροβοτάραξις· πηλοβασία· φλυαρία.

barboter, ταράσσω τὸν βρόβο-
ρον διὰ τοῦ βράμφους· πηλοβατῶ.
φλυαρῶ.

barboteur, πηλοβάτης, ἤτοι νῆσ-
σα. κ. πάπια.

barbouillage, σπιλωμα, κ.
μουντσούρωμα, κακογραφία.

barbouiller, ῥ. ἐν. ῥυπαίνω, μο-
λύνω, σπιλῶ, κ. μουντσουρόνω, πα-
σαλείφω· ζωγραφῶ κακῶς· κακο-
γράφω.

barbouillis, ἰδὲ barbouillage.

barbu, e, πωγωνίας, γενειάτης.

barbue, θ. (ἰχθ.) σύαξ εἶδ. ῥόμ-
βου.

barcarolle, θ. λεμβούχων ἄσμα
ἰδίως τῶν Βενετῶν.

barcelonnette, θ. κοιτῆς ἢ κλίνη
νεογεννήτου τέκνου.

bard, εἶδος χειραμάξης.

bardane, (βοτ.) ἄρκειον, κ. κολ-
λητσίδα.

barde, ῥαψωδὸς τῶν Κελτῶν.
(ἐν γένει) ποιητής· θ. θώραξ ἀν-
δρός ἢ ἵππου ἐκ μεταλλικῶν ἐλασμα-
των· τεμάχια λίπους χοιρίνου ἐπι-
τιθέμενα εἰς τὸ ψητόν.

bardé, e, τεθωρακισμένος, σιδη-
ρόφρακτος.

bardeau, λεπτὴ σανίς, πέταυρον.

barder, ῥ. ἐν. σιδήρῳ φράττω,
θωρακίζω· περιβάλλω τὸ κρέας μὲ
τεμάχια χοιρίνου λίπους.

bardeur, φορταγωγός, κ. βα-
στάζος.

bardit, θούριον ἄσμα τῶν ἀρ-
χαίων Γερμανῶν.

bardot, μικρὸς ἡμίονος· ἄνθρω-
πος γελοῖος. κ. κορόειδον.

barége, λεπτόν τι μάλλινον ὑ-
φασμα.

barème, βιβλίον, περιέχον ἐτοι-
μους ὑπολογισμούς, ἀριθμητικὴ τοῦ
Γάλλου Barème.

barguignage, δισταγμός.
barguigner, διστάζω.
barguineur, euse, ὁ διστάζων.
baricaut, καθίσκος, κ. βαρελάκι.
barigoule, (μαχειρ.) ἐλαίω ἤρ-
 τυμέναι κινάραι, κ. ἀγκινάραι μὲ τὸ
 λάδι.
baril, (-ρ!) κάδος, κ. βαρέλιον.
barillet, πιθάριον ἐλατηριοθήκη
 ὠρολογίου· κοιλότης ὕψισθεν τοῦ ἀ-
 κουστικῆς τυμπάνου.
bariolage, χυδαῖον παρδάλω-
 μα, ἀτεχνος ποικιλία χρωμάτων.
bariolé, ποικιλόχρους.
barioler ῥ. ἐν. ποικιλίω ἀπει-
 ροκάλως διὰ χρωμάτων.
barlong, ue, ἐκτεινόμενος ἐν εἴ-
 δει τετραπλεύρου μὴ κανονικοῦ.
barnabite, τάγμα μοναχῶν τοῦ
 Ἁγ. Παύλου· οἱ Βαρναβίται.
baromètre, βαρόμετρον.
barométrique, βαρομετρικός.
baron, (τίτλος) βαρόνος.
baronnage, βαρονεία.
baronne, θ. γυνὴ τοῦ βαρόνου.
baronnet, (Ἁγγλ. τίτλ.) βαρο-
 νίσκος.
baronnie, θ. βαρονεία, ἤτοι ὁ τί-
 τλος καὶ τὰ κτήματα βαρόνου.
baroque, ἀλλόκοτος· ἀμορφος.
barque, θ. πλοιάριον, ἄκατος,
 λέμβος, κ. βάρκα.
barquerolle, θ. πλοιάριον ἀνί-
 στιον· πλοῖον διασχεδάσεως.
barquette, θ. βαρούλα.
barrage, φραγμός ὕδου, ποταμοῦ,
 λιμένος.
barre, δοκός, βάρδος· σιδηρᾶ ἢ
 ξυλίνη· κιγκλῖς, κ. κάγκελον δικα-
 στηρίου, μογλὸς μέγας· γραμμὴ διὰ
 καλάμου, παῦλα, κ. κωνδυλά· οἶαξ,
 κ. δοιάκι· κώλυμα ἐξ ἄμμου ἢ ὑφά-
 λου· τὸ παγγινιὸν τῆς αἰγυπιαστικῆς
 κ. σκλαβᾶκια.
barreau, βάρδος, κιγκλῖς, κάγ-

κελα δικαστηρίου· τὸ δικανικὸν ἢ δι-
 καστικὸν στάδιον, ἢ ἐπάγγελμα.
barrer, ῥ. ἐν. φράττω· κωλύω·
 κλείω διὰ μογλοῦ· διαγράφω.
barrette, θ. καλύπτρα, καλυμ-
 μύχιον ἐρυθρὸν τῶν καρδινάλιων·
 σκουφία τῶν νηπίων.
barricade, θ. ὁδοφραγμα, πρό-
 χειρον χαράκιμα.
barricader, ῥ. ἐν. ὁδοφράττω,
 χαρακῶ· — *une porte*, κωλύω ἰ-
 σχυρῶς τὴν εἴσοδον θύρας· *se—*,
 ἐγκλείομαι μηδένα δεχόμενος εἰς
 ἐντευξιν.
barrière, θ. φραγμός· κώλυμα,
 ἐμπόδιον· ὄρια φυσικὰ κράτους τι-
 νός· εἴσοδος πόλεως.
barrique, κάδος, κ. βαρέλιον.
bartavelle, θ. ἐρυθρὰ πέρδιξ.
baryte, θ. (χημ.) ἡ βαρύτις,
 πρωτοξείδιον τοῦ βαρίου.
baryton, (μουσ.) βαρύτονος.
baryum, (ὄρυκτ.) βαρυον, λευ-
 κὸν ὡς ἄργυρος μέταλλον.
bas, θηλ. *hasse*, γθαμαλός,
 χαμηλός, ταπεινός· κατώτερος· —
officier, κατώτερος ἀξιωματικός·
 — *peuple*, οἱ πολλοί, ὁ γύδην λα-
 ῶς, ὄχλος· χαμερπής, εὐτελής· ἀ-
 γενής, ποταπός· — *prix*, μετρία τι-
 μή, εὐθιγὰ· *temps*—, νεφελώδης
 καιρός· *avoir la vue—sse*, μυω-
 πάζειν, εἶναι τινα μύωπα· *messe*
 —*sse*, λειτουργία ἀνευ ψαλμοῦδίας·
faire maine—sse, ἐπιπίπτειν καὶ
 καταστρέφειν, λεηλατεῖν, διαρπά-
 ζειν· οὐσ. *le—*, τὸ κατώτερον μέ-
 ρος· ἐπίρρ. ἐν σιγῇ· *parler—*, ἡ-
 μφωνεῖν, σιγηλῶς λέγειν· *mettre*
 —, τίθειν (ἐπὶ ζώων)· *traiter de*
haut en—, ὑπεροπτικῶς προσδέ-
 πειν, περιφρονεῖν· *ce malade est*
bien—, ὁ ἀσθενὴς οὕτως κινδυνεύει
 ν' ἀποθάνῃ· (ἐπὶ ἀποδοκιμασίας) *à*
bas! κάτω!
bas, οὐσ. περιπόδιον κ. κάλτσα.

basalte. (όρυκτ.) μελανόλιθος, ὁ βασανίτης.

basaltique, (όρυκτ.) ἐκ βασανίτου.

basane, θ. βύσσα προθεία, κ. τομάρι. δέρμις κατεργασμένον.

basané, ὑπομέλας, ἡλιοκαής.

basaner, ρ. ἐν. ὑπομελαίνω.

bas-bleu, γυνή ἐπαιρομένη ἐπὶ λογιότητι, σχολαστική.

bascule, θ. αἰώρα· τρυπάνη, ἀντισήκωμα βάρους· παίγνιον τῶν παιδίων· γεράνι.

basculer, ρ. οὐδ. αἰωροῦμαι· ταλαντεύομαι· πίπτω.

bas-dessus, (μουσ.) ὑποξύφωνος.

base, θ. βάσις· (μεταφ.) θεμέλιον, ἔδραίωμα, ὑποστήριγμα· τὸ κάτω μέρος· ἡ χημικὴ βάσις τῶν ἀλάτων.

baser, ρ. ἐν. βασίζω, στηρίζω· se—sur, θαρρῶ, πέποισα· στηρίζω τὰς ἐλπίδας μου.

bas-fond, τὰ βραχέα τῆς θαλάσσης· αὐλών, ῥηγά, ὕψαλος· κοιλάς· φάραγξ.

basicité, θ. (χημ.) βασικότης· ἰδιότης τοῦ γίνεσθαι βάσις ἐν συνθέσει.

basilic, (βοτ.) τὸ φυτὸν ὁ βασιλικός· (ζωολ.) βασιλίσκος ὁ ὄφις· (μεταφ.) yeux de—, ὀφθαλμοὶ φαρμακεροί· βλέμμα ὀργίλον.

basilique, (ἑλλην.) βασιλική κατοικία· (παρὰ Ῥωμ.) δικαστήριον καὶ χρηματιστήριον τανῶν καὶ ναοὶ μητροπολιτικοὶ ἐκ τῶν σπανίων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων.

basin, ὕψωμα λινοδάμδακον.

basoche, θ. (τὸ πάλαι) σωματεῖον τῶν γραφῶν τῶν ἐν Παρισίοις εἰσαγγελέων· τὸ σῶμα τῶν εἰσαγγελέων καὶ συμβολαιογράφων ἐν τῷ ἀνωτάτῳ δικαστηρίῳ (parlement)· πάντες δὲ οὗτοι εἶχον καὶ

τὴν ἴδιον αὐτῶν βασιλέα καὶ τὰ σήματα, ἀποτελοῦντες σωματεῖον καλούμενον la basoche.

basochien, ἀνήκων εἰς τὴν basoche, μέλος αὐτῆς.

basque, θ. κράσπεδον ἄρσ. Βάσκος ἢ Γάσκων.

basquine, θ. Ἰσπανίδος ἐσθῆς.

bas-relief, ἀνάγλυφον.

basse, (μουσ.) θ. ὑποφώνια, τὰ βαρὺ ἢ βαθὺ τῆς ἀρμονίας εἴτε φωνητικῆς εἴτε ὀργανικῆς, κ. μπάσσο· ὁ βαρύφωνος ἢ βαθύφωνος ἀοιδός.

basse-contre, ἡ βα'υτάτη ἢ βαρυτάτη φωνή καὶ ὁ ἀοιδός.

basse-cour, θ. ὄρνιθῶν.

bass-fosse, θ. βαθυτάτη εἰρκτή.

bassement, χαμερπῶς.

bassesse, θ. χαμέρπεια, ἀγένεια, μικροπρέπεια, ποταπότης.

basset, βραχύπους καὶ ῥαϊδοσκελῆς θηρευτικὸς κύων.

basse-taille, (μουσ.) φωνή μεταξὺ βαρυφώνου καὶ ὄξυφώνου.

bassin, λεκάνη· νιπτήρ· σκάφη· λθίνη· δεξαμενὴ κήπου· ὄρμος· λιμένος· λεκανοπέδιον.

bassine, θ. σκεῦος μαγειρικόν, κ. καράβινα.

bassiner, ρ. ἐν. θερμαίνω τὴν κλίνην διὰ πυραύνου· ῥαντίζω, ἐμδρέγω.

bassinet, ἐστία πυροβόλου τῆς παλαιᾶς κατασκευῆς, κ. φάλια.

bassinoire, θ. πύραυνον διάτρητον πρὸς θέρμανσιν κλίνης.

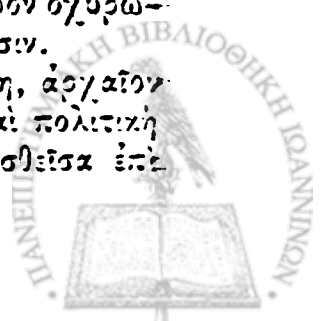
bassiste, βαρδοτοτέχνης.

basson, (μουσ.) ὄργανον βαρύφωνον διαπνευστόν.

baste, ἐπιφ. εἶεν, ἔστω, ἀδιάφορον.

bastide, θ. μικρὰ ἔπαυλις ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ· μικρὸν ὄχυρωμα πρόχειρον πρὸς ἐπιθέσειν.

bastille, θ. ἡ Βαστιλλη, ἀρχαῖον φρούριον, πολύπυργον καὶ πολιτικὴ εἰρκτή ἐν Παρισίοις, κτισθεῖσα ἐπὶ

Καρόλου Ε'. τῷ 1369, καὶ κατεδαφισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπαναστάντος λαοῦ τῇ 14 Ἰουλίου 1789.

bastingage, (ναυτ.) διφθέρωσις, θωρακισμὸς πλοίου διὰ στρωμάτων.

banstingue, θ. (ναυτ.) παρρηρήματα, στρωματοθώρακες πλοίου.

bastingner, (ναυτ.) θωρακίζω τὸ πλοῖον διὰ παρρηρημάτων, διὰ πλεγμαίων περιεγόντων στρώματα.

bastion, (-στιόν) προμαχών.

bastionner, ῥ. ἐν. ὀχυρῶ διὰ προμαχώνων.

bastonnade, θ. ῥαβδισμοί.

bastringue, χορὸς ἐν καπηλειῷ.

bas-ventre, ὑπογάστρον.

bât, σίγμα, κ. σαμάρι.

bataclan, περιττὴ ἀποσκευή.

bataille, θ. μάχη· *livrer—*, συνάπτω μάχην.

batailler, ῥ. οὐδ. μάχομαι, ἐρίζω, λογομαχῶ, φωνασκῶ.

bataillon, (στρατ.) τάγμα.

bâtard, e, νόθος· ἐκπεφυλισμένος· θηλ. —e, εἶδος γραφῆς μεταξὺ τῆς στρογγύλης καὶ τῆς τροχάδην.

batardeau, πρόχωμα κωλύον ἢ ἀποτρέπον τὸν ῥοῦν ποταμοῦ.

bâtardise, θ. νοθεία.

batavique, σταγὼν ὑάλου με ἀίχμην.

bateau, πλοῖον, πλοιάριον λέμβος· —à vapeur, ἀτμοκίνητον, ἀτμηλατὸν πλοῖον.

batelage, ἀγυρτεία· (ναυτ.) διαπόρθησις.

batelée, θ. φορτίον ἀκατίου.

bateler, ῥ. ἐν. διαπορθημέω· οὐδ. θαυματοποιῶ.

batelet, ἀκάτιον, πορθημεῖον.

bateleur, θαυματοποιός, ἀγύρτης ταχυδακτυλουργός.

batelier, πορθημεύς, λεμβοῦχος, κ. βαρχάρης.

batellerie, θ. λεμβουχία.

bâter, ἐπιτάττω, κ. σαμαρώνω.

bâti, διάγραμμα, τρόπωμα ἄηροισμα ξυλείας ξυλουργοῦ.

batifolages, παιδοπαίγνια.

batifoler, ῥ. οὐδ. παίζω ὡς παιδίον, τρελλοπαίζω.

batifoleur, τρελλοπαίκτης.

bâtiment, οἰκοδομή· πλοῖον.

bâtir, ῥ. ἐν. οἰκοδομῶ, κτίζω· κατασκευάζω· —en l' air, ἤ—des châteaux en Espagne, ὄνειροπολῶ, ὑπὸ κενῶν ἐλπίδων τρέφομαι· se—une maison, οἰκοδομοῦμαι οἰκίαν.

bâtisse, οἰκοδομή, κτίριον, τοιχοδομία, τὸ ὑλικὸν οἰκοδομῆς.

batisseur, φιλοικοδόμος.

batiste, ὑφασμα λινῶν λεπτότατον.

Bâton, ῥάβδος, βακτηρία· σχῆπτρον ἀξιώματος· —de cire d'Espagne, μακρὸν βουλοέρι· (μεταφ.) *jeter des—s dans les roues ἢ dans les jambes des qqn*· παρεμβάλλω ἐμπόδια εἰς τινα· *à—s rompus*, ἐκ διαλειμμάτων· —de vicillesse, στήριγμα τοῦ γήρατος, ὁ γήροκομῶν τινα.

bâtonnat, τὸ ἀξίωμα προέδρου τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου.

bâtonner, ῥ. ἐν. ῥαβδίζω, δέρω· διαγράφω, ἀφαιρῶ διὰ γραμμῆς.

bâtonnet, βακτηρίδιον, κανών, κ. γάρακας με τέσσαρας πλευράς.

bâtonnier, πρόεδρος τοῦ δικηγορικοῦ σωματείου.

bâtonniste, ῥαβδομάχος.

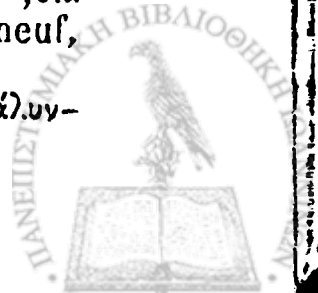
batraciens, (ζωολ.) τὰ βατραχοειδῆ ζῶα.

battage, ἀλώνισμα, ῥάβδισμα.

battant, ῥόπτρον, γλωσσοκώδωτος· θυρόφυλλον.

battant, e, κτυπῶν· *porte—e*, θύρα κλεισμένη ἀφ' ἑαυτῆς· *pluie—e*, βροχὴ βαγδαία· *tambour—*, διὰ τυμπανοκρουσίας· ἄρον ἄρον· —neuf, νεώτατον, κ. ὀλοκαίνουργον.

batte, θ. κόπανος πρὸς ἐξομάλυν-

σιν·πλάξ τῆς πλυντρίας· βάρδος τοῦ βουτυροποιοῦ.

battement, κτύπημα ἀλλεπάλληλον· παλμός· βῆμα ὀρχήσεως·—**des pieds**, ποδοκρότημα.

batterie, θ. ἕρις μετὰ συγκρούσεως, δαρμοί· πυροβολοστοιχία, κανονοστοιχία·—**electrique**, ἠλεκτρικὴ συστοιχία·—**de cuisine**, σειρά λεβήτων καὶ ἄλλων μαγειρικῶν σκευῶν. τὰ χαλκώματα· πληθ. τεχνάσματα πρὸς ἐπιτυχίαν· (μεταφ.) **dresser ses**—s, λαμβάνω τὰ κατάλληλα μέτρα.

batteur, ἀλωνιστής· σφυρηλάτης, πλήκτης.

batteuse, θ. ἀλωνιστικὴ μηχανή· μηχανὴ ἐλασματοποιός.

battoir, κόπανος πλυντρίας· κόπανος σφαιρισμοῦ.

battologie, θ. βαττολογία.

battre, β. ἐν ἀνώμ. (ἀρχικοί χρόνοι· **battre**, **battant**, **battu**, **je bats**, **je battis**,) τύπτω, κτυπῶ· δέρω· σημαίνω· κοπανίζω· ταράττω βιαίως· νικῶ, κατατροπώνω· περιδρέχω·—**les bois**, θηρεύω, κυνηγῶ·—**le ravé**, περιφέρομαι ἀργός·—**monnaie**, χεράττω νομίσματα·—**la mesure**, ὀδηγῶ, διευθύνω τὸν ρυθμόν, τὴν μουσικὴν·—**les cartes** ἀνακατόνω τὰ χαρτῖα·—**la campagne**, παραληρῶ.

battu, e, πεπατημένος, ἐστρωμένος· **route**—ue, ἡ τετριμμένη ἢ πεπατημένη ὁδός, ὁ συνήθης τρόπος, ὁ κοινός· **yeux**,—s, ὀφθαλμοὶ κατὰκοποι, με περικύκλωμα κυανοῦν ἢ μέλαν.

batture, θ. κυνηγесία ἐκ πολλῶν κτυπούντων τὸ δάσος ἵνα ἐξέλθωσιν τὰ θηράματα.

batture, θ. χρυσόκολλα.

batz, νόμισμα Ἑλβετικὸν ἢ Γερμανικόν, ἀξίας 15 λεπτῶν.

bau, δοκὸς ἐγκαρσία ὑπὸ τὸ κατὰστρωμα τοῦ πλοίου.

baud, κύων τῆς Βαρβαρίας θηρευτικὸς τῆς ἐλάφου, ἐναρθήρας.

baudet, ὄναριον εὐήθης.

baudrier, τελαμών ξίφους.

baudruche, θ. δερμάτιον ἐκ τῶν ἐντέρων βοός.

bauge, θ. κυλινδῆθρα, βορβορώδης φωλεὰ τοῦ ἀγριοχοίρου· φωλεὰ σκιοῦρου.

baume, βάλσαμον· (μεταφ.) παρηγορία·—**tranquille**, ἐντριψίς ναρκωτικὴ ἐξ ἐλαίου.

baumier, ἰδὲ **balsamier**.

bavard, e, ἀδόλεσχος, φλύαρος, κ. πολυλογᾶς, φαπλατᾶς.

bavardage, ἀδόλεσχία, φλυαρία, πολυλογία· λῆρος· ἀνεμώλια, κ. κοροφέξυλα.

bavarder, β. οὐδ. ἀδόλεσχῶ, μωρολογῶ, φλυαρῶ· ληρῶ.

bavarderie, θ. ιδιότης τοῦ ἀδόλεσχου.

bavarois, e, Βαυαρὸς,

bave, θ. σίελος, κ. σάλιο.

baver, β. οὐδ. σιελίζω, κ. σαλιόνω, σαλιάζω.

bavette, θ. σιελόπανον, τῶν βρεφῶν ἐπιστήθιον. κ. σαλιαρίστρα.

baveux, euse, σιελοχόος, σιελώδης, κ. σαλιάρης.

bavoche, β. οὐδ. καχοτυπόνω.

bavochure, θ. καχοτυπία.

bavolet, γωρικῆς κεφαλόδεμα, κ. φακιόλι· ὕφασμα ἢ ταινία προσαρτωμένη εἰς τὸν πέτασον κυρίας.

bavure, θ. ἔγχη τῶν ἀνωμαλιῶν τῆς μήτρας (τοῦ καλουπιοῦ) ἐπὶ τοῦ ἀποτυπώματος.

bayadère, (ba-ya-) ὀρχηστρίς, χορεύτρια Ἰνδῆ.

bayer, β. οὐδ. θεωρῶ ὡς εὐήθης, κεληνῶς, χάσκω.

bayeur, euse, χάσκαξ, κ. χάχας.

bazar, ἀγορά, κ. παζάρι.

béant, e, κεληνῶς, χαιίνων.

béat, e, ὁσιος καθ' ὑπόκρισιν· ἀμέριμνος, ἡσυχος.

béatement, ψευδευλαβῶς.

béatification, θ. μακαριοποιία, ἁγιοποιία

béatifier, μακαριοποιῶ, συγκαταῖ ἐγὼ ἐν τοῖς ἁγίοις (ὅπερ ποιεῖ ὁ Πάππας).

béatifique, μακαριοποιός.

béatitude, θ. μακαριότης· πληθ. les huit—s, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

beau (bel πρό φωνήεντος ἢ li ἀφώνου) θηλ. **belle**, καλός, ὡραῖος, εὐμορφος· γενναῖος, χρηστός, εὐγενής, μεγάλουμος· une belle peur, μέγας φόβος· —parleur, ἐπιτηδούμενος εὐγλωττίαν· le—monde, ὁ καλὸς κόσμος, ἡ ἐκλεκτὴ κοινωνία· le beau sexe, τὸ ὡραῖον φύλον, αἱ γυναῖκες· un bel âge, προβεβηκυῖα ἡλικία· le bel âge, ἡ νεότης· une belle main, ὡραία γραφή· il fait—voir, καλόν, τερπνόν ἰδεῖν· il ferait—voir, θὰ ἦτο παράξενον νὰ ἴδῃ τις· vous avez—dire, μάτην λέγετε, τοὺς λόγους σας γάνετε· il l'a echappée belle, παρ' ὀλίγον νὰ τὴν πάθῃ· οὐδ. le—, τὸ κάλλος, τὸ ἰδανικόν· faire le—, ἐναυρύνεσθαι, κάλλει χαίρειν, κ. καμαρόνω διὰ τὴν εὐμορφίαν μου· en —, ὑπὸ καλὴν ἐποψίν· tout —, σιγά! προσοχή! de blus belle, ἔτι μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον· beau—fils, προγονός· γαμβρός· beau—frère, ἀνδράδελφος ἢ γυναικάδελφος· γαμβρός ἐπ' ἀδελφῇ· σύγγαμβρος· beau—père, πενθερός· μητρύς, πατριός.

beauceron, nne, κάτοικος τῆς ἐπαρχίας Beauce τῆς Γαλλίας.

beaucoup, ἐπίρρ. πολύ, πολλὰ· —de (ἐπιθ.) πολὺς, πολλή, -οί, -αί, ἀ· —de pain, πολὺς ἄρτος, —d' enfants, πολλὰ παιδία· il s'en faut de —πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

beaupré, (ναυτ.) ὁ ἀπὸ τῆς πρῆρας ἐκτεινόμενος ὀριζόντιος ἱστός, πρόβολος, κ. μπομπρέσον.

beauté, θ. κάλλος, εὐμορφία, ὡραιότης· γυνή καλλιπάρειος.

bebé (ὑποκορ.) βρέφος, κ. νινί.

bec, βάρφος, κ. μύτη τοῦ πτηνοῦ· στόμα ἢ γλῶσσα ἀνθρώπου· bon—, εὐγλωττία· γλωχὴν, αἰχμή· —à—, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· avoir—et ongles, ἔχειν τὰ πρὸς ὑπεράσπισιν μέσα ἢ τὴν ἰκανότητα· (εωγρ.) ἀκρωτήριον· —de gaz, φανὸς φωταερίου.

becabugna (-bou-) εἶδος καρδάμου.

bécarre, θ. (μουσ.) σημεῖον φωνῆς, ἐπαναγωγή, τούναντιόν τῆς διέσεως (dièse).

bécasse, θ. (ὄρνιθ.) σχολόπαξ, κ. μπεκάτσα.

bécasseau, σχολοπακιδεύς.

bécassine, θ. σχολοπακίς, σχολόπαξ ὁ φίλυδρος, κ. μπεκατσίνι.

bec-cornu, εὐχθής, βλάξ.

bec-d'âne, ξυλουργικόν τι ἐργαλεῖον, γλυφίς;

bec-de-cane, ἦλος κυρτός πρὸς χρῆσιν τῶν κλειθροποιῶν· ὁ δεύτερος σύρτης τοῦ κλειθροῦ.

bec-de-corbin, ἐργαλεῖον κορακοειδές, ἀρπάγη, κ. γαντζός.

bec-de-lièvre, τὸ ἀνώτερον χεῖλος ἐσχισμένον.

bec-figue (ὄρνιθ.) συκαλῖς, κ. συκοφάγος.

bec-fin (ὄρνιθ.) γένος πτηνῶν εὐθυράμφων.

bechaniel (μαγείρ.) εἶδος καρυκεύματος.

bèche, θ. λίσκος, σκαπάνη.

bécher, ἀνασκάπτω, λισγαρίζω·

bécheur, euse, σκαπανεύς, κ. σκάφτης, σκαφτιάς.

béchique, βηγικός.

becquée ἢ **bequé**, θ. ψώμισμα πτηνοῦ, κ. τσιμπιά, βουκιά.

becqueter ἢ **béqueter**, ρ. ἐν. κόπτω διὰ τοῦ βράμους, κ. τσιμπῶ.

bedaine, θ. κοιλάρα.

bedeau, εὐταξίας, κανδηλάπτης.

bédegar, τριχῶδες ἔκφυμα τῆς ῥοδῆς καὶ τῆς κυνοσβάου.

bedon, σωματώδης καὶ παχύς.

bedouin, νομάς "Αραψ τῆς Ἰαφρικῆς, Βεδουίνος.

bée, ἐπίθ. θ. tonneau à gueule —. κάδος ἀνοικτός ἀπὸ τοῦ ἐνός μέρους· ἀνοίγμα, διεξόδος τῶν ὑδάτων ὑδρομύλου.

beffroi, κωδονοστάσιον· κινδύνου ἄγγελος κώδων.

bégayement, ἢ **begaiement**, τραυλισμός, βατταρισμός, ψελλισμός· κ. τσεύδισμα.

begayer, ρ. οὐδ. τραυλίζω, βατταρίζω, ψελλίζω, κ. τσευδίζω.

bégu, ἔ, cheval—, ἵππος ἄβολος, γέρων.

bégu, τραυλός, κ. τσευδής.

bégu, θ. γυνή ψευδοσώφρων, ψευδύσεμνος.

béguerie, θ. ψευδοσωφροσύνη.

béguin, καλύπτρα, κ. σκούφια.

béguinage, κοινῶδιον καλογραιῶν ἐν Ὀλλανδίᾳ· ψευδευλαβία.

béguine, μοναχὴ τῆς Ὀλλανδίας ἀχειροτόνητος· καλογραία ἐν οἰκογενείᾳ· γυνή ψευδευλαβῆς.

beige, (ἐπὶ ἐρίων, μαλλίων) ἀκατέργαστος, ἀχρωμάτιστος.

beignet, ἀρτολάγανος, κ. σδίγγος.

bejaune, νεοσσός· νέος ἀμαθής καὶ μωρός, ἡλίθιος.

bel, idē beau.

bèlement, βληγῆ, βέλασμα.

béler, ρ. ἐν. βληγῶμαι, βλάζω, ἐπὶ προβάτων καὶ αἰγῶν.

bel-esprit, οὐσ. ἀρ. οἰηματίας.

bélémnite (ὄρυκτ.) βελεμνίτης.

belette. θ. (ζωολ.) γαλέος, κ. νυφίτσα.

bélier, κριός· ἀργαία πολεμικὴ μηχανή· ὁ κριός τὸ ζώδιον.

bélière, θ. κριός τοῦ ῥόδου, κώδωνος· κωδωνοφόρος κριός, ὁδηγός τοῦ ποιμνίου· κριός κινήτος ἐν γένει.

béltre, οὐτιδανός, κύφων, φαῦλος, κ. κατεργάτης.

belladone (βοτ.) εὐθάλεια, στρύγνος ὁ ναρκωτικός.

bellâtre, καμαρωμένος, ἀνοστονόστιμος, ὠμορφονιός.

belle-de-jour, (βοτ.) ἰασίνη, ἡμεροκαλλίς.

belle-de-nuit. (βοτ. ἄνθ.) τὸ φιλέσπερον, τὸ δειλιόν.

belle-d' un-jour, (βοτ.) ἡμεροκαλλίς.

bellement, πράως, ἡσύχως, βάδην.

belle-fille, νύμφη ἐξ υἱοῦ· προγονή.

belle-mère, θ. πενθερά· μητρία.

belle-petite-fille, ἑτεροθαλῆς ἐγγόνη.

belle-sœur, ἀνδραδέλφη· γυναিকাδέλφη· νύμφη ἐπ' ἀδελφῶ.

belligérant, ἐμπόλεμος.

belliqueux, euse, ἀρειμάνιος, φιλοπόλεμος.

bellot, otte (ἐπὶ παιδίων) εὐμορφος, εὐχαρις, κομψός.

belluaire, θηροοδαμαστής, τιθαασευτής.

belvédère ἢ **belvédér**, τερψιθέα, καλλιθέα, καλλισκοπεῖον, δῶμα ὑψηλόν.

bémol (μουσ.) τὸ σημεῖον (♭) ἡμιτόνιος ὑφίσις, κατάβασις φωνῆς.

bémoliser, ὑφίημι τὴν φωνήν κατὰ ἡμιτόνον.

benarde, θ. ἀμφιγλειθρον.

bénédictité, εὐλόγησον..., ὁσίσις παρὰ τὴν τράπεζαν.

bénédictin, e, μοναχός, —ή, τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγ. Βενεδίκτου.

bénédiction, θ. εὐλογία, εὐχή — nuptiale, τὰ στεφανώματα.

bénéfice, ὄφελος, κέρδος — d' âge, (ἐκκλ.) προνομιοῦχος ἡλικία, ἢ καρπομένη εἰσοδήματα.

bénéficial, e, aux, (ἐκκλ.) χορηγηματικός.

bénéficiare, ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος, ὁ μὴ ὀφείλων νὰ πληρώσῃ χρέη ὑπερβαίνοντα τὸ ποσὸν τῆς κληρονομίας του· ὁ διὰ θεατρικῆς παραστάσεως εὐεργετούμενος.

bénéficiel, le, ἐπωφελής.

bénéficier, ῥ. οὐδ. ὠφελούμαι, κερδαίνω.

benêt, εὐήλης, κ. κουτός.

bénévole, ἀγαθός, εὐμενής.

bénévolement, ἀγαθῶς, εὐγενῶς, εὐνοϊκῶς.

bengali, Βεγγαλικός· ἢ Βεγγαλικὴ γλῶσσα.

bénignement, πράως, ἀγαθῶς, εὐμενῶς.

bénignité, θ. πραύτης, ἀγαθότης, εὐμένεια.

bénin, πρᾶος, εὐμενής, καλοκάγαθος, φιλόανθρωπος.

bénir, ῥ. ἐν. (παθ. μετοχ. béni, εὐλογημένος, béni, ἡγιασμένος, οἶον ἄρτος, ὕδωρ, ἀντιδωρον) ἀγίασμα, εὐλογοῦ, ὁ δὼ τὴν εὐχὴν μου· εὐχαριστῶ.

bénitier, ἀγιασματοδόχον ἀγγεῖον, ἀρδάνιον.

benjamin, ὁ ὑστερότοκος.

benjoin, ῥητίνη ἀρωματικὴ ἐκ τινος Ἰνδικοῦ δένδρου, μαγιάδαρις, στύραξ, κ. μοσχολίβανον.

benoit, ἡδυλόγος, γλυκύς.

benzine, θ. (χημ.) βενζίνη, αἰθέρ τοῦ πετρελαίου.

benzoate, βενζοϊκὸν ἄλας.

benzoïque, συρακικὸν ἢ βενζοϊκὸν ὄξύ.

Béotien, enne, Βοιωτός.

béquée, θ. ἐξέbecquée.

béqueter, δὲ becqueter.

béquillard, γέρον βακτροφόρος.

béquille, θ. βακτηρία, κ. δοκονίκι.

béquiller, ῥ. οὐδ. βακτηριοπορῶ.

ber, μηχανὴ νεωλκός, πρὸς ἐξέλκυσιν πλοίου ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὴν θάλασσαν.

berbère, Βερβερικός.

bercail, μάνδρα· (μεταφ.) ἡ ἐκκλησία, ἡ πνευματικὴ ποίμνη· ὁ πατρικὸς οἶκος.

berceau, λίκνον, κοιτίς, κ. κούνια· (μεταφ.) νηπιότης· πηγῆ, ἐστία· la Grèce fut le — de la civilisation, ἡ Ἑλλάς ἐ χρημάτισεν ἡ ἐστία τοῦ πολιτισμοῦ· (κηπουρ.) σκιάς.

bercement, ἀναλίχνισις, κ. κούνισμα.

bercer, ῥ. ἐν. ἀναλινίζω, κ. κουνῶ· ναναρίζω· διαβουκολῶ, εὐελπίζω, κεναῖς ἐλπίσι τρέφω.

berceuse, θ. λικνίστρια· ἄσμα πρὸς ἀποκοίμησιν· κοιτίς κρεμαμένη οὕτως ὥστε τὸ βρέφος νὰ δύνηται νὰ λικνίζεται ἀφ' ἑαυτοῦ.

béret ἢ berret, κάλυμμα, κ. σκούφια.

bergamasque, ἐκ Περγάμου.

bergamote, θ. εἶδος ἀπιδίου τρυφερωτάτου· κισσόμηλον (προτοκάλιον) εὐωδές, περγαμηνόν, ἐξ οὗ κατασκευάζεται μῦρον.

berge, θ. ὄχθη ἀπότομος ποταμοῦ· κεκλιμένον ἐπίπεδον, ἀνωφέρεια· στενὴ λέμβος.

berger, -ère, ποιμήν, κ. βοσκός. étoile du —, ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη.

bergère, θ. εἶδος ἀναπαιτικῆς ἑδρας μὲ προσκέφαλα.

bergerette, θ. ποιμενίσκη.

bergerie, θ. μάνδρα· (ποιιτ.) βουκολικά ειδύλλια.

bergeronnette (ἢ ἄλλως hochequue, πτηνὸν ἢ σεισοπυγίς κ. ἢ σουσουράδα.

bénil ἰδὲ **béryl**.

berle, θ. ρυτόν τι.

berline, θ. ἄμαξα διθρανος.

berlingot, ἄμαξα μονόθρανος, εἶδος ζαχαρωτοῦ.

berlinois, Βερολίνιος.

berloque ἢ **breloque**, θ. τυμπανόχρουσῖα πρὸς δεῖπνον ἢ ἀγγαρεῖαν.

berlue, θ. θάμβωσις στιγματῖα τῶν ὀφθαλμῶν, σκοτοδινίασις· (μεταφ.) avoir la—, κακῶς κρίνειν.

berme, θ. ταινία ἐδάφους γωρίζουσα τὴν τάφρον ἀπὸ τοῦ τεύχους.

bernable, ἀξιογέλαστος.

bernache, **bernacle** ἢ **barnache** θ. εἶδος γηγόνος.

bernardin, μοναχὸς βερναρδίνος.

berne, παίγνιον ἐμπαικτικόν, ἐν ᾧ τέσσαρες κρατοῦντές τινα ἐντὸς ἐξαπλώματος τὸν ἀνατινάσσουσιν ἐμπαιγμός· (ναυτ.) pavillon en—, ἢ σηματῖα πλοίου ὑψωθεῖσα συνεπτυγμένη εἰς σημεῖον κινδύνου, πρὸς ζήτησιν βοήθειας ἢ πρὸς δῆλωσιν πένθους.

bernement, ἐκτίναγμα.

berner, ῥ. ἐν ἐκτινάσσω τινὰ ἐντὸς ἐξαπλώματος ἐμπαίζω, γλευάζω.

berneur γλευαστής, σκώπτης.

bernique ἐπιφώνημα ἀποτυχίας.

bernois, ὁ ἐκ Βέρνης.

berquinade, θ. βιβλίον ἀηδῆς.

berrichon, **nne**, ὁ ἐκ Βεργύ.

bersagliar, στρατιώτης Ἰταλὸς τοῦ σώματος τῶν Βερσαλλιέρων.

berthe, θ. εἶδος στενοῦ περιωμίου.

beryl ἢ **beril**, (ὄρυκτ.) ὁ βήρουλλος.

besace, θ. πήρα, δισάκκιον (μεταφ.) πτωγεία.

besacier, ὁ φέρων δισάκκιον,

besaigre, ὀξυνίζων.

besaiguë, ἢ **bisaiguë**, θ. σκέπαρνον δίστομον.

besas, ἢ **beset**, σύμπτωσις δύο ἄστων εἰς τὸ τάβλι.

bési, κοινή ὀνομασία διαφόρων εἰδῶν ἀπίων.

besicles, δίοπτρα, κ. ματοῦάλια μὲ βραχίονας.

bésigue, ἢ **bési**, εἶδος χαροπαιγνίου.

besogne, θ. ἔργον, ἐργασία· **tailler de la—**, ἐτοιμάζω ἐργασίαν, παρέγω πράγματα, μελετῶ νὰ προξενίσω κόπον, ἀμηχανίαν.

besogner, ῥ. οὐδ. πράττω, ἐργάζομαι.

besogneux, **euse**, ἐνδεής, πέντης.

besoin, γρεία, ἀνάγκη· ἐνδεῖα, πενία· **au—**, ἐν ἀνάγκῃ, γρείας τυγούσης. **il est—**, δεῖ, γρή, εἶναι ἀνάγκη.

besson, **onne**, διδύμος.

bestiaire, (ἐν Ῥώμῃ) θηριομάχος.

bestial, **e**, κτηνώδης.

bestialement, κτηνωδῶς.

bestialité, θ. κτηνωδία· κτηνομιξία, κτηνοβασία.

bestiasse, θ. εὐθήτης, κτήνος.

bestiaux, πλθ. συνώνυμον τοῦ

bétail, τὰ κτήνη, βοσκήματα.

bestiole, θ. μικρὸν ζῶον· νεανίας ἢ νεάνης ἀρούρης.

bêta, τὸ στοιχεῖον βῆτα· εὐθήτης, γονδροκέφαλος.

betail, (συνώνυμον τοῦ **bestiaux**) κτήνη, πόρνια.

bête, θ. ζῶον ἄλογον· εὐθήτης, κ. κούρος· **c'est ma—noire**, αὐτὸς εἶναι ὁ ἐριάλτης μου, ἢ μου κάβεται ἔς τὸ στομάχι· **c'est une bonne—**, εἶναι μικροῦ πνεύματος ἀλλ'

βλακος, είδος χαρτοπαιγνίου· επίθ. εὐήθης, βλακώδης, *il à l'air* —, φαίνεται ἡλίθιος.

bétel, (βοτ.) μαλάβαθρον, ἰνδοπέπερι.

bêtement, ἀνοήτως, μωροῦς.

bêtise, θ. εὐήθεια, ἡλιθιότης· πράξις ἢ λόγος εὐήθης, ἀνοησία.

bétoine, (βοτ.) θ. κέστρον ἢ προιονίτις.

béton, ἀμμοκονία χαλικόμικτος πρὸς οἰκοδομήν· ἰδίως ἐν τῷ ὕδατι.

bétonnage, ἡ διὰ τοῦ εἶδους τῆς ἀμμοκονίας *Béton* τοιχοδόμησις.

bétonner, ῥ. ἐν. κτίζω με ἀμμοκονίαν.

bette, θ. (βοτ.) σεῦτλον ἢ τεῦτλον, κ. παζί.

betterave, θ. τευτλόρριζον, κ. χοκίνογοῦσι.

beuglement, μηκυθμός.

beugler, ῥ. οὐδ. μυκῶμαι (μεταφ.) κραυγάζω ἀηδῶς.

beurre, βούτυρον.

beurré, ζωμερόν ἀπίδιον· βουτυράλειπτος.

beurée, θ. τεμάχιον, (κ. φέτα) ἄρτου βουτυράλειπτον.

beurrer, ἀλείφω με βούτυρον, κ. βουτυρόνω.

beurrer, -ière, βουτυροπώλης· δοχείον βουτύρου.

bévue, θ. γονδρόν λάθος.

bey, βέης, ἄρχων Τοῦρκος.

bézoard, λίθος ἐντοσθίδιος, φερόμενος ἐν τῷ στομάχῳ ζώων τινῶν, καὶ νομιζόμενος τῷ πάλαι ἰαματικός πολλῶν νοσημάτων.

bi ἢ **bis**, (μόρ. ἀχώρ.) δι ἢ δίσ.

biais, γραμμὴ λοξή, πλαγία· (μεταφ.) πλάγιον μέσον· *en* —, *de* —, πλαγίως, λοξῶς· εὐφυῶς, ἐπιτηδείως.

biaisement, τρόπος πλαγίος.

biaiser, ῥ. οὐδ. πλαγιῶμαι, παρεκκλίνω· πονηρεύομαι· *sans* —, μετὰ παρησίας.

biaiseur, euse, λοξοβάτης (μεταφ.) πανούργος.

biarticulé, ἔχων δύο ἀρθρώσεις.

bibasique, (χημ.) ἔχον διπλῆν βάσιν ἄλας.

bibelot, κοσμημάτιον τῆς αἰθούσης· ἄθυρμα· μιθραμινόν τι.

biberon, ὑγλαστρον, κ. ξωγοβύζι.

biberon, οἰνόφυξ, μέθυσος.

bible, θ. ἡ Βίβλος, Ἁγ. Γραφή.

bibliographe, εἰδήμων τοῦ περιεχομένου τῶν βιβλίων τοῦ κόσμου, τῆς βιβλιογραφίας, βιβλιογράφος.

bibliographie, θ. βιβλιογραφία.

bibliographique, βιβλιογραφικός.

bibliomane, βιβλιομανής.

bibliomanie, θ. βιβλιομανία.

bibliophile, φιλόβιβλος.

bibliothécaire, βιβλιοφύλαξ, βιβλιοθηκάριος.

bibliothèque, θ. βιβλιοθήκη.

biblique, βιβλικός, ἱερογραφικός.

bicapsulaire, (βοτ.) φυτόν ἔχων δύο περικάρπια, διθύλακον;

bicarbonnate, (χημ.) δισανθρακικόν.

bicarbone (χημ.) δισανθρακοῦχον· — *d'hydrogène*, τὸ φω. αέριον.

bicéphale, δικέφαλος.

biceps, μῦς διγαλωτός· *avoir du* —, εἶναι τινα ῥωμαλέον.

biche, θήλεια ἔλαφος· *ventrede* — χρωμα ὑπόπυρρον.

bichet, ἀρχαῖον μέτρον διὰ τὰ σιτηρά.

bichette, θ. νεαρὰ ἔλαφος· (ὠωπευτικῶς) θυγάτριον, γρουσῆ μου.

bichof, ἰδὲ *bischof*.

bichon, κυνάριον οὐλότριχον.

bichonner, ῥ. ἐν. οὐλῶ, κ. σγουραίνω· ὠωπεύω.

bicolore, δίχρους.

bicoque, εὐτελής οἰκία.

bidet, ἱππάριον.

bidon, λάγηνος ξυλίνη, κ. τσότρα· τὸ ἐκ λυκοσιδήρου φλασκὶ τῶν στρατιωτῶν, παγούρι.

bief, ἰδὲ biez.

bielle, ἐλαττήριον μηχανῆς μεταδίδον καὶ μεταβάλλον τὴν κίνησιν.

bien, τὸ ἀγαθόν, τὸ καλόν· κτήμα, περιουσία, πλοῦτος, les—s, ἀγαθὰ ὠφέλεια, κέρδος, πλεονέκτημα· —s de la terre, προϊόντα τῆς γῆς· —s de l'âme, αἱ ἀρεταί· —s fonds, ἔργεια κτήματα· ἐπίρρ. γαλῶς, καλὰ· λίαν, πολύ, σφόδρα· il y a—deux ans, εἶναι σχεδὸν δύο ἔτη· je le veux—, τὸ θελω βεβαίως, εὐχαρίστως, ἀσμένως· ἔστω· si—que, τοσοῦτον ὥστε· —que, καίτοι, μόλονότι· Eh—, (ἐπὶ συνεγείας) λοιπόν, (ἢ ἐπὶ ἀπορίας ἐκπληξέως)· Eh—! λοιπόν! (ἐπὶ συγκαταθέσεως)· Eh—, εἶεν, ἔστω· Eh—soit, ἄς ᾔηται λοιπόν.

bien-aimé, e, ἀγαπητός, προσφιλέτης, εὐνοούμενος.

bien-dire, καλλιπέπεια.

bien-être, οὐσ. ἀρ. εὐεξία, εὐζωία, εὐημερία.

bienfaisance, θ. ἀγαθοεργία, εὐεργεσία.

bienfaisant, εὐεργετικός, ἀγαθοεργός ὠφελίμος.

bienfait, εὐεργέτημα.

bienfaiteur, -trice, εὐεργέτης.

bien-fonds, ἔργεια, ἀλίμητα κτήματα.

bienheureux, -euse, μακάριος, εὐδαιμονέστατος· les—, οἱ ἐν σκηναῖς ἀγίων, οἱ ἐν οὐρανοῖς.

biennal, e, aux, διετής, ὁ διαρκῶν δύο ἔτη ἢ κατὰ διετίαν γινόμενος.

bienséance, θ. τὸ εὐπρεπές, τὸ ἀρμόζον· ἢ κοσμιότης.

bienséant, ἀρμόζον, εὐπρεπής, κόσμιος.

bientôt, μετ' ὀλίγον, μετ' οὐ

πολύ· ταχέως, εὐθύς· à—, μετ' ὀλίγον πάλιν (βλεπόμεθα, κ.τ.λ.)

bienveillance, θ. εὐμένεια, εὐνοια· φιλανθρωπία.

bienveillant, e, εὐμενής, φιλάγαθος, εὐνοος.

bienvenu, εὐπρόσδεκτος· soyez le—, καλῶς ἔλθετε.

bienvenue, θ. ἀριζὺς αἰσία, κ. ὁ καλὸς ἐργουός· τὸ φιλεσμα διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τι σωματεῖον.

bière, θ. ζῦθος, κ. μπύρα· φέρετρον.

biez ἢ **biet**, ἀύλακειον ὑδραγωγὸν ἐπιρρίπτον τὸ ὕδωρ εἰς τὸν τροχὸν τοῦ ὑδρομόλου· τὸ μεταξὺ δύο φραγμῶν ποταμοῦ ὕδωρ.

biffage, διαγραφή, ἐξάλειψις.

biffer, διαγράφω, ἐξαλείφω, σβύνω.

bifide, (βοτ-) δισχιδής, διχτηλός.

bifteck, (λέξις Ἀγγλ.) βιφτέκι, κ. ψητόν, μπριζόλα.

bifurcation, θ. διχτηλία, διχάλωσις, διακλάδωσις.

bifurquer, ῥ. οὐδ. καὶ ἐν. γηλῶ, σχίζω, διανοίγω εἰς δύο κλάδους.

bigame, δίγαμος.

bigamie, θ. δίγαμία.

bigarade, θ. γαϊτσόμηλον τὸ πικρὸν, κ. νεράντσι.

bigaradier, νεραντσιά.

bigareau, τραγανοκέρασιν.

bigareautier, τραγανοκερασεύα.

bigarré, πεποικιλμένος, παρδαλός.

bigarrer, ῥ. ἐν ποικίλλω χρωμασιν.

bigarrure, θ. ποικίλμα· ποικιλία χρωμάτων ἀσυνάρτητος, ἀσίμφωτος· ἕτερογενῶν πραγμάτων σύμφορμα.

bigle, παραβλώψ, κ. ἀλλήθωρος.

bigler, ῥ. οὐδ. στραβίζω, ἀλλοίθωραίζω.

bigne, οἰδημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

bigorne, θ. δίκερως ἄκμων.
bigorneau, ὑποκορ. τοῦ bigorne.
bigot, e, ὑπερευλαδής, ὀρθόσκος.
bigoterie, θ. ὑπερβολικὴ εὐλά-
 Ξεια, ὀρθοσκομανία.
bigotisme, ὑπερευλαδεια, ὀρθο-
 σκομανία.
bigue, θ. (ναυτ.) ἰστός τροχλι-
 οφῆρος δι' οὗ ἀνέλκονται τὰ βάρη.
bijou, κόσμημα ἐν πολυτιμῶν με-
 τάλλου, κειμήλιον, κ. μαλαματικό.
 διαμικτικό· κομψόν τι φιλοτέχνημα,
 σχετικὸς μικρόν, ὅτι δὴποτε ὠραῖον.
bijouterie, θ. κοσμηματεμπόριον
 ἢ συλλογὴ κοσμημάτων, κειμηλίων.
bijoutier, κοσμηματοποιός, κο-
 σμηματοπώλης, χρυσογόςος.
bilabié, (βοτ.) διέλιος κάλυξ.
bilan (ἐμπορ.) ἰσολογισμὸς, ἀπό-
 λογος· déposer son —, παύω τὰς
 πληρωμάς, πτωχεύω.
bilatéral, e, aux, (νομ.) con-
 vention-c, συμβόλαιον ἀμοιβαίως ὑ-
 ποχρεωτικόν, ἀμφοτεροβαρές.
bilboquet, παιγνίδιον σφαίρας
 προσδεδεμένης εἰς ραβδίον, ἔγων τὸ
 ἕτερον ἄκρον κοῖλον εἰς ὃ δέχεται
 τὴν σφαῖραν ἀναρριπτομένην, βιλ-
 βόκετον;
bile, θ. χολή· (μεταφ.) χόλος, κό-
 τος, ὀργή, θυμός.
biliaire, χολικός.
bilieux, euse, χολώδης, χολε-
 ρικός.
bilingue, δίγλωσσος.
bill (ἀγγλ.) νομοσχέδιον.
billiard, σφαιριστήριον, κ. βιλ-
 λιάρδον.
billarder, β. οὐδ. κτυπῶ δις τὴν
 σφαῖραν ἐπὶ τοῦ σφαιριστηρίου.
billardier, σφαιριστηρίων τέ-
 κτων ἢ λεπτοουργός, ξυλουργός.
bille, σφαῖρα βιλλιάρδου· σφαι-
 ρίδιον ὑάλινον ἢ λίθινον· λίθος ἀκα-
 τέργαστος.

billebarrer, β. ἐν. ποικίλλω δι'
 ἀσυμφώνων χρωμάτων.

billebaude, θ. κωκεών, σύγχυ-
 σις, ἀταξία.

billet, γραμματίον, δελτίον· ἐπ-
 φοδέτιον ὀμολογον—d'invitation,
 προσκλητήριον—de banque, τρα-
 πεζικὸν γραμματίον—d'entrée, εἰ-
 σιτήριον.

billette, θ. ξύλον σχιστόν διὰ καύ-
 σιμον, κ. κούτσουρον· μέρος τι οἰ-
 κοσμήρου.

billevesée, μωρολογία, φλυαρία·
 μῦθοι γὰρ οἱοί.

billion (συνων. τ. milliard) χί-
 λια ἑκατομμύρια, δισεκατομμύριον.

billon, νόμισμα χαλκοῦν ἢ ἀργυ-
 ρομὴ ἐς ἀνάχωμα διὰ τοῦ ἀρότρου.

billonnage, περισκαφή· κερδο-
 σκοπία ἐπὶ ἐλλειπῶν νομισμάτων.

billot, τμήμα ὀγκῶδες κορμοῦ δέν-
 δρου· ἐπίκοπον, ἐπιζόρμιον, κρεατο-
 σάνιδον· λαιμητόμος τοῦ παλαιοῦ εἴ-
 δους.

bilobé, δίλοβος.

biloculaire (βοτ.) δίκοιλον.

bimane. (ζωολ.) δίχειρ.

bimbelot, ἄθυρμα, παιγνιδάκι.

bimbeloterie, θ. ἐμπόριον ἄθυρ-
 μάτων.

bimbelotier, ἄθυρματοπώλης.

bimensuel, elle, διμηνιαῖος, δι-
 μηνος, ὁ κατὰ διμηνίαν γινόμενος.

binage, (γεωργ.) διβύλισμα, δεύ-
 τερον ὄργωμα.

binaire, (ἀριθ.) δυαδικός.

biner, β. ἐν. διβολίζω τὸν ἀγρόν,
 ἀροτριῶ ἐκ δευτέρου· β. οὐδ. λειτουργῶ
 δις τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν διαφόροις ἐκ-
 κλησίαις.

binet, μεταλλίνη ὑπὸ τὸ κρέιον
 κοιλότης ἐν ἣ καίεται μέχρι τέλους·
 λύχνιον.

binette, θ. μικρὰ δίκελλα.

binocle, διπλοῦν δίοπτρον ἢ τη-
 λεισκόπιον.

binoculaire, διοφθαλμικός, γρή-
σιμος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.

binôme (ἀλγεβρ.) διώνυμος.

biographe, βιογράφος.

biographie, βιογραφία.

biographique, βιογραφικός.

biologie, θ. βιολογία.

biologiste ἢ **biologue**, βιο-
λόγος, ὁ πραγματευόμενος περὶ τῶν
ἐνοσφάντων ὄντων.

bioxyde, διοξειδίον.

hipède, δίπους ζῶον δίπους.

bique, (δημῶδ.) αἶξ, κ. κατσίκια.

biquet, (δημῶδ.) ἐρίφιον κ. γίδι.

biquette, θ. νέα αἶξ, ἔριφος.

birème, θ. ναὺς διήρης.

bibibi, εἶδος τυγχεροῦ παργιῶ.

birloir, μάνδαλος θυρίδος.

bis, e, ὑπομέλας, φαῖος: pain—,
ἡ κουραμάνια.

bis, (ἐπιρρ. λατ.) δὶς, δύο φορές
(ἐν θεάτρῳ) πάλιν.

bisaïeul, e, πρόπαππος, προ-
μάμμη.

bisaiguë ἢ **hesaiguë**, στιλβω-
τήριον τῶν ὑποδηματοποιῶν.

bisaille, ἄλευρον τῆς κουραμάν-
νας σκύβαλα διὰ τὰ ἄρνιθας.

bisannuel, elle, διενιαύσιος,
δὶς τοῦ ἔτους γινόμενος.

bisbille, θ. μικρά ἔρις.

biscaïen, μικρα σφαῖρα σιδηρᾶ
ἐπιθ. ἐκ τῆς Βισκαίας.

bischoff ἢ **bichoff**, ποτόν τι,
κράμα ἐξ οἴνου σακχάρους καὶ λε-
μόνιου.

biscornu, e, στρεβλός, σκολιός:
(μεταφ.) διαστραμμένος, ἀλλόκοτος.

biscotin, παξιμαδάκι ἀμυγδαλω-
τόν, κ. βισκοτίνι.

biscotte, θ. τεμάχιον ἄρτου ἀ-
ποξηραθέν ἐν κλιβάνῳ.

biscuit, διπυρίτης, κ. παξιμάδι
πλακοῦς μὲ ὠκ καὶ σάκχαριν σκευή
κεραμικὰ ἀστύλωτα καὶ λευκὰ πρὸς
μίμησιν τοῦ μαρμάρου.

bise, θ. βόρειος ἀνεμος ψυχρός.

biseau, κλιτυτομία ἐργαλείον
λοξοκομμένον ἄκρον γῦρος, ἔργη
κατωφερής.

biseautage, λοξοτομία, ἰδίως
τῶν χαρτίων ἐν τῷ χαρτοπαργιῶ
πρὸς ἐξαπάτησιν.

biseauter, ῥ. ἐν λοξοτομίᾳ ἰδίως
ἐν τῷ χαρτοπαργιῶ πρὸς ἐξαπά-
τησιν.

biser, ῥ. ἐν ἀναθάπτῳ, κ. μετα-
θάψῳ οὐδ. ἀπαρροῦμαι, μαυρῶν
φθειρομαι (ἐπι σιτηρῶν).

biset, ἀγρία περιστέρα, φάσσα.

bismuth, (ὄρυκτ) βισμούθιον.

bison, ὁ βόνατος, βουὸς ἀγριος τῆς
Βορείου Ἀμερικῆς.

bisonne, θ. ὄφρασμα σποδογρονν,
κ. στακτί.

bisontin, e, Βισόντιος, ἐκ τῆς
Besançon, τῆς Γαλλίας.

bisquain, δέρμα προβάτου κα-
τειργασμένον μὲν ἀλλ' ἐρισφόρον.

bisque, ζωμός ἐκ βράσεως κα-
ραβίλων, σφαιριδίων ἐκ κρέατος ὀρ-
νίθων ἢ πτηνῶν. ἰταλίου (κ. κερμαῖ)
ἐγθός κ.τ.λ. Ἡ παραχώρησις 15,
ἀριθμῶν ἐν τῷ παργιῶ εἰς τὸν πρω-
τόπειρον.

bisquer, ῥ. οὐδ. (δημῶδ.) θυ-
μόνω, φρενιάζω, φουρλιάζομαι.

bissac, πήρα, διατάκιον.

bissection, (γεωμ.) θ. τομή,
διαίρεσις γραμμῆς ἢ γωνίας εἰς δύο
ἴσα μέρη.

bissecteur, trice, τομεύς, ἐ-
πίπεδον ἢ γραμμὴ τέμνουσα εἰς δύο
ἴσα μέρη.

bisser, ῥ. ἐν ἐπαναλαμβάνῳ ἢ
κάνῳ νά ἐπαναθεῶν ἀπὸ σκηπῆς.

bissexte, ἡ δίσεκτος ἢ ἐμβόλι-
μος ἡμέρα τοῦ ἔτους.

bissextil, e, ἐπιθ. δίσεκτος.

bissexuel, elle, (βοτ.) διφυής,
διγενής, ἐρμαφρόδιτος.

bistouri, (ἔργαλ. χειρουρ.) σμιλόν.

bistourner, ρ. ἐν. διαστρέφω, γαλῶ.

bistre, ὑδροαιθάλη, καπνιά διαλελυμένη ἐν ὕδατι.

bistrer, χρωματίζω διὰ τῆς ὑδροαιθάλης.

bitord, σχοινίον δίδυμον.

bitter, ποτὸν μεθυστικὸν πικρὸν.

bitumage, ἀσφάλτωμα.

bitume, ἄσφαλτος.

bituminer, περισφραλτῶ.

bitumineux, euse, ἀσφαλτώδης.

bivac, (ἀρχ.) ἰδέ· bivouac.

bivalve, (χογγυλ.) δίθυρος, διμερής.

bivaquer, ἰδέ· bivouaquer.

bivouac, ἀγραυλία, ἐπαυλισμός, διανυκτέρευσις ἐν ὑπαίθρῳ.

bivouaquer, ρ. οὐδ. ἀγραυλῶ, διανυκτερεύω ἐν ὑπαίθρῳ.

bizarre, φαντασιώδης, ἀλλόκοτος, παράξενος· ἰδιότροπος.

bizarrement, ἀλλοκότως, παρὰ δόξως, φαντασιωδῶς, ἰδιοτρόπως, κ. παράξενα.

bizarrierie, θ. ἰδιοτροπία, τὸ ἀλλόκοτον κ. παραξενιά.

blafard, e, ὠχρός, ὑπωχρός· ὠχρόξανθος.

blague, θ. καπνοθήκη· ψεῦδος· κενὸς λόγος.

blaguer (δημῳδ.) ψεῦδομαι κομπορημονῶν, καυχόμενος· σκώπτω.

blagueur, euse, ψευδολόγος.

blaireau (ζωολ.) ὁ τρώγος· ψήκτρα γρυσωτοῦ· ψήκτρα σάπωνος.

blamable, ἀξιόμεπτος· ψεκτός, ἐπίψογος.

blâme, μομφή, ψόγος

blâmer, μέμφομαι, ψέγω.

blanc θ. **blanche**, λευκός-ή, κ. ἄσπρος· (μεταφ.) καθαρὸς (οἶον ἀσπρόρουγα)· ἄθῳος· arme blanche. ἀγγέμαχον ὄπλον, οἶον ξίφος κ.τ.λ.

nuit blanche, παννυχίς, ἀγρυπνία δι' ὅλης τῆς νυκτός· **carte blanche**, πλήρης ἐξουσία ἢ ἐλευθερία ἐνεργείας· —d'oeuf, λεύκωμα τοῦ ὠοῦ· —de l'oeil, ὁ κερατοειδῆς χιτῶν (τοῦ ὀφθαλμοῦ)· de but en—, ἀποτόμως, εἰκτ., ἀστόχως· —seing, ἄγραφος ἀλλ' ἐνυπόγραφος γάρτις· les—, τὸ κόμμα τῶν νομιμοφρόνων τῆς Γαλλίας· (μουσ.) une blanche λευκή, σημεῖον φθόγγου ἢ φωνῆς ἰσοδυναμοῦν πρὸς δύο μελαίνας, ἦτοι τὸ μὲν = $\frac{2}{4}$, τὸ = $\frac{1}{4}$ τοῦ μουσικοῦ μετροῦ.

blanc-bec, νεανίας ἄπειρος.

blanchaille, ἰγθούδια λευκά, μαρῖδες.

blanchâtre, ὑπόλευκος.

blanchement, καθαρῶς.

blanchet, ἡθητῆρ τῶν φαρμακοποιῶν ἐξ ὑφάσματος· ἐπίστρωμα ἐξ ὑφάσματος ἐπὶ τοῦ τυμπάνου τυπογραφικοῦ πιεστηρίου.

blancheur, λευκότης.

blanchiment, λεύκανσις, λευκασμός ὑφασμάτων, γνάφουσις, πλυσμός· (τοίχου) κονίασις.

blanchir, ρ. ἐν. λευκαίνω, κ. ἀσπρίζω· πελιῶ· πλύνω· κονισῶ, τοὺς τοίχους) κ. ἀσπρίζω, (μαγειρ.) ἐμβρέγω εἰς ζέον ὕδωρ, κ. ζεματῶ· (μεταφ.) ἀθῳώνω· ρ. οὐδ. λευκαίνομαι, πολιοῦμαι.

blanchissage, γνάφουσις, πλυσμός, κ. πλύσιμον, κ. πλυστικά.

blanchissant, e, ἐπίλευκος· λευκαινόμενος.

blanchisserie, θ. πλυνός, πλυντήριον, κ. πλυσταριό.

blanchisseur, euse, γναφεύς, πλύστης, θ. πλύντρια, κ. πλύστρα.

blanc-manger, εἶδος πηκτῆς ἀρωματικῆς. κ. τζελατίνα, ἐκ ζωϊκῶν καὶ ἄλλων οὐσιῶν.

blanc-seing, γάρτης ἄγραφος μὲν ἀλλ' ἐνυπόγραφος.

blanque, θ. παίγνιον τι ἐν εἴδει λαγείου.

blanquette, θ. εἶδος λευκοῦ θερινοῦ ἀπιδίου· εἶδος λευκοῦ καρυκεύματος· εἶδος λευκοῦ οἴνου τῶν μεσημβρινῶν μερῶν.

blasé, ἀμβλύς, ἀναίσθητος, κεκορεσμένος πάσης τέρψεως καὶ ἡδονῆς.

blasement, κόρος, ἀμβλύτης, ἀναισθησία πρὸς ἡδονήν.

blaser, ῥ. ἐν. ἀμβλύνω τὰς ὀρεῖς πρὸς τὰς ἀπολαύσεις.

blason, σῆμα, παράσημον, γνώρισμα γενεαλογικόν καὶ ἢ ἐπιστήμη τῶν οἰκιστῶν, παραστῆμων καὶ συμβόλων, σηματογραφία.

blasonnement, ἡ σημάτων ἢ οἰκιστῶν πράξεις, ἐξεικόνις.

blasphémateur, trice, βλάσφημος, βλασφημολόγος.

blasphématoire, βλασφημικός.

blasphème, βλασφημία.

blasphémer, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. βλασφημῶ.

blatier, σιτέμπορος.

blatte, (ἐντομ.) ἡ σίλφη.

blaude, θ. χιτῶν ἀμαξιλάτου.

blé, σίτος, κ. σιτάρι· *manger son — en herbe*, δαπανᾶν, ἀσωτεύειν τὴν περιουσίαν πρὸ τῆς κατοχῆς αὐτῆς.

blême, ὠχρότατος.

blémir, ῥ. οὐδ. ὠχρῶ.

blennorrhée, θ. βλενόρροια.

blésir, τραυλίζω.

blèlement, τραύλισμα.

blésité, θ. τραυλότης.

bessant, ὑβριστικός, προσδλητικός, κ. πειραχτικός.

bessé, τραυματίας, πληγωμένος· (μεταφ.) προσδλημένος, ἐξυβρισμένος, κ. πειραχμένος.

bleser, ῥ. ἐν. τιτρώσκω, τραυματίζω, κ. λαβόνω, πληγόνω· ἐνοχλῶ, προξενῶ ὀδύνην, πόνον· *mon pied me blesse*, πονεῖ τὸ πόδι μου (μεταφ.) προξενῶ ἀγανάκτησιν, λύ-

πην ἠθικὴν· πρὸ ξενῶ βλάβην, ζημίαν· s—, πλ. γόνομαι.

blessure, θ. τραῦμα, πληγή, κ. λαβωματιά· ἠθικός πόνος, ὕβρις.

blet, ette, πέπερος, πολὺ ὠριμος, κ. παραγεινομένος.

blète ἢ blette, θ. (βοτ.) ὄνυξιτον· (μεταφ.) εὐήτης, βλιτομάμας.

blettir, ὑπερωριμάζω.

bleu, e, κυανοῦς, κ. μαδῆς, μπλε· s—foncé, κυανόμελας· —clair, ἀνοιχτὸν κυανῶν, οὐρανί· *cordons*—, μάγειρος ἐμπειροτάτη· *bas*—, γυνή λογία ἢ σχολαστική· *conles*—s, παραμύθια. *Les*—s, οὕτως ὠνομάζοντο οἱ στρατιῶται τῆς πρώτης Γαλλικῆς δημοκρατίας, ὑπὸ τῶν ἐπαναστάντων κατ' αὐτῆς Βανδερῶν νομιμοφρόνων.

bleuâtre, ὑποκύανος.

bleuet, ἰδὲ *bluet*.

bleuir, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. κυανίζω.

bleuissage, κυάνισμα.

blindage, περιθωρίκισμα πλοίων ἢ φρουρίων.

blinder, ῥ. ἐν. περιφράττω διὰ κλάδων γαράκωμα· θωρακίζω πλοῖον πολεμικόν.

bloc, ὄγκος εὐμεγέτης καὶ ἀδιατέργαστος λίθου ἢ σιδήρου, ὄγκολίθος· *swρός*· ep—, συλλήθεον, ἀδιακρίτως.

blocage ἢ blocaille, συντρίμματα ὀχοδομικοῦ ἤτοι ἀκατεργάστου λίθου. *Blocage* (τυπογρ.) στοιχεῖα ἀνεστραμμένα, ἤτοι ἀνάπαιδα.

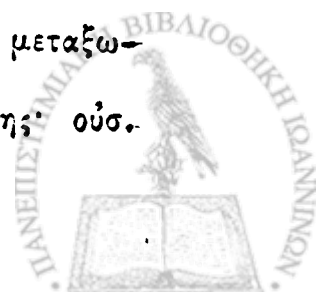
blockhaus, (*blockoss*) μικρὸν φρούριον ξύλινον.

blocus, (*cuss*) ἀποκλεισμός λιμένο· ἢ φρουρίου ἐν πολέμῳ, πολιορκία.

blond, e, ξανθός.

blonde, θ. τρίχαπτον μεταξωτὴν, κ. βλόνδα, δαντέλλα.

blondin, e, ξανθοκόμητος· οὐς.

νεανίας έρωτύλος, φιλάρεσκος, γυναικολάτης.

blondir, ρ. οὐδ. ξανθοῦμαι.

bloquer, ρ. έν. άποκλείω, πολιορκῶ (σφαιριστ.) ὠθῶν ῥίπτω τήν σφαιραν εἰς τήν ὀπήν ἢ θυλάκιον (τυπογρ.) ἀναστρέφω προσκαίρωσ στοίχειον τι (οἰκοδομ.) πληρῶ τὰ χάσματα τοῦ τοίχου διά χαλίκων καί ἀμμοκονίας.

blottir, (se) καταπτήσσω κατάκειμαι, συστέλλομαι. κ. μαζεύομαι, ζαρόνω.

blouse, θ. χιτωνίσκος, κ. μπλούζα ἢ ὀπή, τὸ θυλάκιον τοῦ σφαιριστηρίου, κ. μπιλλιάρδου.

blouser, ρ. έν. κατορθύνω νὰ ἐμβάλω τήν σφαιραν τοῦ ἀντιπάλου μου εἰς τήν ὀπήν ἢ θυλάκιον τοῦ σφαιριστηρίου (μεταφ.) ἀπατῶ.

bluet, (βοτ.) ἄνθ. κύανος.

bluette, θ. μικρὸς σπινθῆρ (μεταφ) ποιημάτιον εὐρυές καὶ ἀφελές.

blutage, κρησέρισμα, κοσκίνισμα.

bluterie, θ. τὸ μέρος ὅπου κοσκινίζουνσι τὸ ἄλευρον οἱ ἀρτοποιοί.

blutoir ἢ bluteau, κρησέρα, κόσκινον.

boa, ὄφις ὀμέγας, βόας σφιγκτήρ περιτραχήλιον χειμερινόν τῶν γυναικῶν ἐκ μηλωτῆς.

bobèche, θ. κηροδύγη τοῦ κηροστάτου.

bobine, θ. πινίον, ἄτρακτος, κ. ἀδράχτι, κουδαρίστρα.

bobiner, ρ. έν. ἀναπινίζομαι, τυλίσσω νῆμα, κ. κουδαριάζω.

bobineuse, θ. πηνίστρια. κ. καλαμίστρα.

bobo, (λέξις νηπιακή) βουδά, οὔφ, βλάση.

bocage, ἄλσος, λόγμη.

bocager, ὑλογενής, δασόδιος, λογμαῖος.

bocal, βαύκαλις, κ. μπουκάλι.

bocard, μηχανή πρὸς σύντριψιν τῶν ὄρυκτῶν.

bocardage, συντριβή διά τῆς μηχανῆς.

bocarder, ρ. έν. συντρίβω τὰ ὄρυκτά διά τῆς μηχανῆς.

bock, μικρὸν μέτρον ζύθου.

boeuf, (πληθ. προφέρ. beu) βοῦς, κ. βῶδι. — de labour, βοῦς ἀροτήρ — gras, βοῦς ὃν περεφέρουσιν ἐν θοριάμβῳ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἀπόκρεω· oeil de —, φεγγίτης· mettre la charrue devant le —, ἀντίστροφα πράττειν.

bog, εἶδος χαρτοπαιγνίου.

bohème, ἀποχειροβίωτος συγγραφεὺς ἢ καλλιτέχνης ἢ τάξις τῶν τοιούτων.

bohémien, enne, βοημός· — ἢ πλάνητες, νομάδες νομισθέντες βοημοί· ὄντες ὅμως Ἀθίγγανοι ἢ Γύφτοι.

boire, (ῥημ. έν. ἀνωμ. boire, buvant, bu, je bois, je bus) πίνω· μεθύω· ce papier boit, ὁ γάρτης οὗτος ἀπροσοφᾶ· — à long traits, πίνω ἀπνευστί· — à la senté de qqn, πίνω εἰς ὑγείαν τινός· (μεταφ.) — le calice j'usqu à sa lie, πίνω τὸ ποτήριον μέχρι τρυγός, τουτέστιν ὑποσέρω τήν δυστυχίαν μου μέχρι τέλους.

boire, οὐσ. πόσις, τὸ πίνειν.

bois, ξύλον· faire du —, ξυλεύομαι· δάσος· les — du cerf, τὰ κέρατα τῆς ἐλάφου.

boisage, ξύλα πρὸς σανίδωσιν· χρῆσιμα.

boisé, πολὺδ. νῶρος, δασώδης.

boisement, δάσωσις.

boiser, δασύω, φυτεύω δάσος· σανιδῶ.

boiserie, θ. ξυλεῖα καλύπτουσα τοὺς τοίχους θαλάμου.

boiseux, euse, ξυλώδης, δενδρώδης.

boisseau, μέδιμνος, κοιλόν, ὅσον χωρεῖ τὸ κοιλόν.

boisselée, θ. ὅσον μέδιμνος γωρεῖ, ἐν κοιλίᾳ εἴτου κ. τ. λ.

boisselier, ὁ κατασκευάζων μεδίμνους καὶ ξύλινα σκεύη.

boissellerie, μεδίμνοποιία, ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν ξύλινα σκεύη.

boisson, θ. ποτόν.

boite, κουτίον, κουβίον, πυξίς, κιβώτιον, κ. κουτί. τὸ ἐν αὐτῷ περιεχόμενον· κάπνοθήκη· εἶδος πυροτεχνήματος·—aux lettres, τὸ τῶν ἐπιστολῶν κιβώτιον τοῦ ταχυδρομείου, γραμματοκιβώτιον.

boiter, ῥ. οὐδ. γωλαίνω, κ. κουτσαίνω.

boiterie, θ. τὸ γωλαίνειν, κ. κουτσαρία.

boiteux, euse, γωλός, κ. κουτσός.

boitier, κιβώτιον μὲ χειρίσματα· κιβωτοποιός.

bol, κώθων, κ. κιασσές.

boléro, ζωηρά τις ὄρχησις Ἰσπανική.

bolet, μύκης ὁ βωλίτης.

bolide (μετέωρ.) βολίς.

bollandiste, Ἰησουίτης ἐκ τῶν βολλανδιστῶν, οἵτινες ἐν Ἀνθάρσῃ συνέταξαν βίους τῶν ἀγίων· ὁ ἀρχηγός δ' αὐτῶν ἐκαλεῖτο Βολλάνδος.

bolonais, Βονωναῖος, ἐκ Βονωνίας τῆς Ἰταλίας.

bombance, θ. εὐωχία· τρυφή· σπατάλη.

bombarde, θ. καταπέλτης· εἶδος τηλεβόλου, ὀλμοβόλον· πλοιάριον ὀλμοβόλον.

bombardement, βομβοβολισμός, ἡ δι' ὀλμων προσβολή.

bombarder, ῥ. ἐν. βομβοβολῶ.

bombardier, ὀλμοβολητής.

bombasin, μεταξωτῶν τιϋφασμα.

bombe, θ. ὀλμος, κ. βόμβα· il est arrivé comme une—, ἔφθασεν ὀλως ἀπροσδοκῆτως.

bombement, καμπύλωμα, κούρτωσις.

bomber, κούρτω, καμπυλῶ.

bomheur, ὁ κατασκευάζων ἀνακουφωτάς βάλους ἢ ποτήρια.

bombique, ἢ bombicique, βομβουκικόν ὄξύ.

bombyx ἢ bombyce (ἐντομ.) βόμβυξ, ὁ μεταξοσκώληξ.

bon, bonne, ἀγαθός, καλός· ἐλεγκτός· ἱκανός· ἄξιός· προσφυής· κατὰλληλος· εὐμενής· εὖνους·—moi, ἀστείωτης, ἀστείος λόγος, λογοπαίγνον·—année, εὐτυχές ἔτος· à quoi cela est-il bon? εἰς τί χρησιμεύει τοῦτο; cela n'est bon à rien, εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ· οὐσ. τὸ ἀγαθόν· τὸ καλόν il y a du bon dans cet enfant, ἔχει καλὰς ιδιότητας, ἀρετὰς τὸ παιδίον τοῦτο πληθ. les—s, οἱ ἀγαθοί, οἱ ἐνάρετοι· ἐπὶ ῥρ. καλῶς· cette fleur sent—, τὸ ἄνθος τοῦτο εὐωδιάζει· tout de—, ἀληθῶς, εἰλικρινῶς, σπουδαίως· ἐπιφ. αἴ! πῶς! αἴ δά! μπᾶ! c'est bon, ἀριεῖ.

bon, οὐσ. χρεωστικὴ ὁμολογία· ἄδεια πρὸς πληρωμὴν ἢ παράδοσιν.

bonace, θ. γαλήνη τῆς θαλάσσης, νηγεμία.

bonapartiste, Βοναπαρτιστής.

bonasse, ἀγαθός, ἀπλοῦκός.

bonasserie, θ. ἄκρα ἀπλοῦκότης.

bonbon, ζαχαρωτόν, κουφέτα,

bonbonne, εἶδος βαυκαλέως ἢ δαμιζάνης.

bonbonnière, θ. θήκη ζαχαρωτῶν, κ. πομπονιέρα.

bon-chrétien, εἶδος μεγάλου ἢ ζωμεροῦ ἀπιθίου (κατὰ λέξιν δὲ καλός χριστιανός).

bond, πήδημα ἐξ ἀντικρουσεως, ἀναπήδημα, σκίρτημα· (μεταφ.) αἰφνιδία μετάβασις ἢ προαγωγή· du premier—, εὐθύς, ἀμέσως· faire faux—, ἀθεπῶ, παραβαίνω τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὑποχρέωσίν μου.

bonde, θ. κλείς ἢ φράκτης ξύλινος κινήτης πρὸς ἀναχαίτισιν ἢ ἀπόλυσιν τοῦ ὕδατος ποταμοῦ, λίμνης κ. τ. λ. ὀπή, στόμιον βυτίου, κάρου, βαρελίου· πῶμα, ἐπιστόμιον, κ. τάπα.

bonder, ὑπερπληρῶ.

bondir, ἀναπηδῶ, σκιρτῶ· *cela fait—le coeur*, τοῦτο προξενεῖ ἀηδίαν.—*de joie*, ἀγάλλομαι, ὑπερχαίρω.

bondissant, e, πηδῶν, σκιρτῶν.

bondissement, ἀναπήδησις, σκίσημα.

bondon, πῶμα τῆς ὀπῆς βυτίου, πύθου, κ. τάπα.

bondonner, ἐπιφράττω, ἐπιστομίζω πύθον, βαρέλι.

bondrée, θ. ὄρνεόν τι ἱερακοειδές.

bon-henri, ἄγριον σπανάκιον.

bonheur, εὐδαιμονία· εὐτυχία.

bonhomie, θ. καλοκαγαθία, ἀπλοικότης, ἀφέλεια.

bonhomme, ἄνθρωπος μαλακός, ὑπὲρ τὸ θεόν καλός· εὐχθής.

boni, περίσσευμα δαπάνης· ποσὸν μείναν ἄχρηστον, ἄργόν.

bonification, θ. βελτίωσις.

bonifier, ρ. ἐν. βελτιῶ, καθιστῶ καλλίτερον.

boniment, πομπῶδης ἀγγελία ἀγύρτου.

bonjour, ὁ χαιρεσμός τῆς ἡμέρας, τὸ καλημέρα σας.

bonne, θ. τροφός, παιδοκόμος, θεραπευτής.

bonne-maman (θωπευτικῶς) ἀντὶ grand'mère, μάμμη, γιαγιά, κυρούλα.

bonnement, σαφῶς, καθαρῶς, εὐλικρινῶς· *tout*—, ἀπλῶς.

bonnet, κάλυμμα τῆς κεφαλῆς ἄνευ γύρου, κ. σκούφος ἢ σκούφια· κεκρύφαλος γυναικός· κάλυμμα ἐπιστήμων τινῶν ὑπαλλήλων, διδασκτόρων, κ. τ. λ. (μεταφ.) *un gros*—, προὔχων, μεγάλο ὑποκείμενο· *prendre sous son*—

ἐφρευρίσκειν· *avoir la tête près du bonnet*, ὀργίζεσθαι εὐκόλως, εἶναι τινα ὀργίλον· *deux têtes dans un*—, δύο ἄνθρωποι πάντοτε ὁμόφρονες—*chinois*, μουσικόν τι ὄργανον.

bonneterie, θ. καλυμματοποιεῖον· καλυμμάτων ἐμπόριον ἢ ἀποθήκη.

bonnetier, ère, καλυμματοποιός, καλυμματοπώλης.

bonnette, θ. ὀχύρωμα μὲ δὺν πλευρὰς πέραν τῆς τάφρου· (ναυτ.) μικρόν τι ἱστίον.

bonsoir, χαιρετισμός τῆς ἑσπέρας, καλησπέρα σας.

bonté, θ. ἀγαθότης, χρηστότης, καλοκαγαθία, κ. καλωσύνη· καλή ποιότης· πληθ. εὐεργεσίαί, χάριτες· *ayez la—*, εὐδοκήσατε, εὐαρεστηθῆτε.

bonze, ἱερεὺς Κινέζος ἢ Ἰάπων.

bonzerie, μοναστήριον τῶν βονζῶν, Κινέζων μοναχῶν.

boquillon, ξυλοκόπος.

borate, βορικόνη ἄλας.

borax, βόραξ, βορικόνη νάτριον.

borborygme, βορβορυγμός, κ. γουργούρισμα.

bord, ἄκρον· χεῖλος, γῦρος· ὄχθη. παραλία· πλευρὰ τοῦ πλοίου· τὸ πλοῖον· *allons à bord*, ἄγωμεν εἰς τὸ πλοῖον· *vaisseau de haut*—, μέγα πλοῖον· (μεταφ.) *les sombres*—s, αἱ σκοτειναὶ ὄχθαι, ἢ Στύξ, ὁ ἄδης.

bordage, περιγραφή, κ. μαργέλωμα· σανίδωμα τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου.

bordé, ταινία πρὸς περίγραμμα, παρυφή.

bordeaux, βορδέγαλα καὶ ὁ βορδιγάλεις οἶνος.

bordée, θ. πλάγιος δρόμος πλοίου· κ. τιραμολάρισμα, βόλτα· στοιχηδὸν πυροβόλησις πάντων τῶν τηλεβόλων τῆς πλευρᾶς πολεμικοῦ πλοίου· (μεταφ.) *une—d'injures*, βροχή, ὄρμαθός, ὕβρεων.

bordel, πορνοστάσιον, χαματυ-
πειον.

bordelais, e. ὁ ἐκ Βορδελῶν,
Βορδελῶν.

border, περιάπτω, περιρράπτω,
κροσσῶ, παρυφαίω ὀρίζω, περι-
βαλλῶ, περιφυτεύω εἶμαι ὁμορος ἢ
μεθόριος (ναυτ.) παραπλίω, περι-
πλέω.

bordereau, λογισμοῦ σχέδιον,
κατάλογος τῶν διαφορῶν αὐτοῦ πραγ-
μάτων· σημειώσεις πρόχειρος τῶν
διαφορῶν ποσῶν ἢ νομισμάτων· —
d'inscription, ἐγγραφή ὑποθήκης
ὑπὸ τοῦ θεματοφύλακος.

bordigalier, ἀλιεύς ἐντὸς περι-
φράγματος τῆς θαλάσσης.

bordigue, ἔρκος, περίφραγμα
πρὸς ἀλιεῖαν παρὰ τὴν θάλασσαν,

bordure, θ. λῶμα, κροσσός, πα-
ρυφή, κράσπεδον, γῦρος· μαργέλωμα·
πλαίσιον εἰκόνας.

bore, (χημ.) βόριον.

boréal, βόρειος, ἀρκτῶς.

borée, (ποιητ.) βορέας, βόρειος
ἄνεμος.

borgne, μονόφθαλμος, ἑτερόφθαλ-
μος, κ. στραβός· (μεταφ. ἀφανής.

borgnesse, θ. γυνὴ μονόφθαλμος.

borique, βορικὸν ὄξύ.

bornage, ὄροθεσία.

borne, θ. ὄρος, ὄριον, τέρμα· les
—s, τὰ ὄροθεσία, οἱ τῶν ὀρίων λίθοι.

borné, περιωρισμένος, στενόχω-
(μ.ταφ.) esprit—, μικρόνους, ἀφυής.

borne-fontaine, κρήνη μικρὰ
ἐν εἴδει ὄροθεσίου λίθου.

borner, ῥ. ἐν. ὀρίζω, περιορίζω
ἐντὸς μικροῦ κύκλου· (μεταφ.) με-
τριάζω, κολάζω.

bornoyer, ἑτεροφθαλμιῶ, βλέπω
διὰ τοῦ ἐνός ὀφθαλμοῦ κλείων τὸν ἑ-
τερον ἵνα κρίνω περὶ τῆς εὐθύτητος
γραμμῆς ἢ ἐπιφανείας.

borraginées (βοτ.) τὰ βουγλωσ-
σοειδῆ φυτά.

bosniaque, ἢ bosnien, Βόσνιος·
bosphore, ὁ Βόσπορος, στενόν,
πορθμός.

bosquet, ἄλσος, μικρὸν δάσος.
bossage (ἀρχιτεκτ.) λίθοι ἢ ξύ-
λα ἐξέχοντα.

bosse, θ. κῦρος, κῦρτωμα, ὕβος,
κ. καμπύρα· οἴδημα, κ. πρῆξιμον.

bosseler, ῥ. ἐν ἀναγλύφῳ, κυ-
ρῶω, κυρτώω· τορεύω (οὐδ.) εἶμαι
ὄυςμορφος ἐκ κυρωμάτων.

bosselure, θ. ἐπιφάνεια μὲ κυ-
ρώματα, κυρτώματα.

bossette, θ. κόσμημα· ἐκατέρω-
θεν τοῦ γαλινοῦ, ὄμ. ἄλιον.

bossoir (ναυτ.) ἐπωτίς, δοκὸς ἐ-
ξ χουσα, ἀφ' ἧς ἀναρτᾶται ἡ ἄγκυρα.

bossu, e, ὕβος, κυφός, κ. καμ-
πούρης.

bossuer, ἀπο υπῶ ἐν εἴδει ἀνα-
γλύφῳ ἐπὶ κεραμεικῶν καὶ ἀργυρῶν
σκευῶν.

bostangi, κηπουρός τῶν Τουρ-
κικῶν ἀνακτόρων, κ. μποσταντζής.

boston, εἶδ. χαρτοπαγνίου.

bot, pied—, διάστροφος τοὺς πό-
δας, ραιβοσκελής.

botanique, βοτανικός· οὐδ. ἢ βο-
τανικὴ ἐπιστήμη.

botaniser, βοτανολογῶ.

botaniste, βοτανικός, βοτανολό-
γος.

botte, θ. δέσμη, δέμα, κ. μάτσον.
ξίφισμα· ὑπόδημα, κ. υπόττα· avoir
du foin dans ses—s, εἶναι τίνα πλού-
σιον· à propos des—s, ἄνευ λόγου,
χωρὶς αἰτίαν.

bottelage, περιδεσις, κ. δεμά-
τισμα.

botteler, ῥ. ἐν. συνδέω, φακελ-
λῶ, κ. δεματιάζω.

botteleur, δεματιστής.

botter, ῥ. ἐν. χορηγῶ, προμη-
θεύω, ὑποδήματα, ὑποδέω τινά· φορῶ,
βάζω ὑποδήματα· se—, ὑποδέομαι,
ἐνδύω μὲ ὑποδήματα τοὺς πόδας μου,

bottier, ὑποδηματοποιός.

bottillon, δεμάτιον.

bottine, θ. ὑποδημάτιον, κ. μποττίνα,

bouc, τράγος.

boucan, τόπος ἔνθα οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς ἀποξηραίνουσι καπνίζοντες τὰ κρέατά των· θόρυβος, ταραχή.

boucaner, ταριχεύω καὶ καπνίζω ἰγθύς.

boucanier, ἄλλοτε πειρατῆς Ἀμερικανός· θηρευτῆς ἀγρίων βοῶν, βονάτων,

boucassin, εἶδ. βαμβακεροῦ ὑφάσματος δι' ὑπόρραμα διὰ φύδραν.

boucaut, βαρέλιον χονδροειδῆς διὰ ξηρὰ ἐμπορεύματα.

bouchage, βύσμα, ἐπιστόμισμα,

bouche, στόμα· στόμιον—close! σιωπή! faire venir l'eau à la —, διεγείρω τινός τὴν ἐπιθυμίαν· la déesse aux cent — bouches, ἡ ἑκατόστομος θεά, ἥτοι ἡ Φήμη! faire la petite —, κάμνω τὸν δύσκολον, τὸν νόστιμον, κάνω νάζια·—à feu, τηλεβόλον, κ. κανόνι·—de chaleur, θερμαγωγός ὀπή· (μεταφ.) ἄνθρωπος, ψυχή, ἄτομον·—s inutiles, περιτοί, ἄγριστοὶ ἄνθρωποι· la — du Nil, du Danube, τὸ στόμιον, αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Νείλου, τοῦ Δουνάβεως.

bouché, e, βεβυσμένος, κλειστός. κ. ταπωμένος· (μεταφ.) ἀφυής, δύσνους.

bouchée, θ. ψωμός, ψώμισμα, κ. γαψιά, βουκιά.

boucher, οὐσ. κρεοπώλης, σφαγεύς, κ. γασάπης· (μεταφ.) ἄνθρωπος σκληρός· χειρουργός ἀμαθής, ἀνεπιτήδειος.

bouchère, σύζυγος κρεωπώλου.

boucherie, θ. κρεωπωλεῖον· ἐμπόριον τοῦ κρεωπώλου, mener des troupes à la —, ἄγω στρατὸν εἰς ἀφρευκτον ὕλεθρον.

bouche-trou, πρόσκαιρος ἀντικαταστάτης.

bouchoir, ἐπιστόμιον, κ. καπάκι κλιβάνου, φούρνου.

bouchon, πῶμα, βύσμα, κ. τάπα· θαλός, κλάδος ἐν εἴδει συμβόλου ἐπὶ τῆς θύρας οἰνοπωλείου· τὸ οἰνοπωλεῖον· ὄραγμα συνεστραμμένου ἀγύρου.

bouchonnement, βύσμα, κ. τάπωμα.

bouchonner, ρ. ἐν. ἐπιπωματίζω, ἐπιφράττω, κ. ταπόνω· ἀπομάσσω τὸν ἰδρωῖτα ἵππου διὰ δράγματος ἀγύρου συνεστραμμένου.

bouchonnier, πωματοποιός, πωματοπώλης.

boucle, θ. πόρπη, περόνη, κ. φοιούμπα ζώνης, πεδίλου, ἡ ἄλλου πρᾶγματος· ἐνώτιον, κ. σκωλαρίχι· βόστρυχος εἰλιγμένος, σγουρόν, κατσαρόν.

boucler, ρ. ἐν. ἐμπορπάω, περονῶ, κλείω μὲ φοιούμπαν· βόστρυχιζω, κ. κατσαρόνω· οὐδ'· σγουραίνομαι.

bouclette, περονίδιον· κρικίον.

bouclier, ἀσπίς· (μεταφ.) προπύργιον, προστατής.

bouddhique, βουδικός, τῆς θρησκείας τῶν Βουδιστῶν.

bouddhisme, ὁ βουδισμὸς.

bouddhiste, ὁ βουδιστής.

bouder, ρ. οὐδ'· σκυθρωπάζω, κ. κατσοφιάζω, τὰ κρεμῶ, τὰ ξεινίζω.

bouderie, θ. σκυθρωπότης, κ. χόλιασμα, μπουρί.

boudeur, euse, ἀψίχολος, εθρωπός, κ. θυμοτσιάρης.

boudin, φύσκη, γόρδευμα, ἐν ρον παραγεμισμένον μὲ χοίρινον πος καὶ αἷμα, ὡς λουκάνικον· ἐλιξ σύρματος· s'en aller en eau de — ἀποτυγῆναι, μηδενίζεσθαι.

boudinière, θ. γωνίον πρὸς κατασκευὴν τῶν boudin.

boudjou, νόμισμα τῆς Ἀλγερίας, ἀξίας δραχ. 1,86.

boudoir, θαλαμίσκος κυρίας πρὸς ὑποδοχὴν.

boue, θ. πηλός, ἕλς, βόρβορος. κ. λάσπη· (μεταφ.) ἐξευτελισμός, κατάρψεις, ἐξαγρευώσεις· *trainer qqm dans la —*, προπηλακίζω, δυσφημίζω, καθυβρίζω· *se trainer dans la —*, ἐξαγρευοῦμαι, κυλιόμαι εἰς τὸν βόρβορον.

bouée, θ. σιμαντήρ ἐν θαλάσσει, κ. σαμαδοῦρα.

boueur, πηλοκαθάρτης τῶν πύλων.

boureux, euse, βορβορωδής, πηλοῦ ἔμπλεως, λασπώδης.

bouffant, -e, πεφυστημένος, κ. φουσκωμένος.

bouffe, γελωτοποιός· κωμικός· *les —*, τὸ Ἰταλικὸν θέατρον ἐν Παρισίοις.

bouffée, θ. ἐκπνοή, φύσημα αἰφνιδίον.

bouffer, ἐκφυσῶ, ἐκβάλλω πνοήν αἰφνιδίαν.

bouffette, θ. μικρός θύσανος κρεμάμενος ἀπὸ τοῦ ἔρπιπλου.

bouffi, πλήρης, πεφυστημένος, κ. φουσκωμένος.

bouffir, ῥ. ἐν. φουσῶν ἐξογκόνω, κ. φουσκόνω· *avoir le visage bouffi*, εἶναι τινα φουσφηθόν, κ. μαγουλάν.

bouffissure, θ. φύσημα, κ. φούσκωμα.

bouffon, onne, γελωτοποός, ἀστεῖος, κ. παρακωιδίζης.

bouffonner, ῥ. ἐν. γελωτοποιῶ.

bouffonnerie, θ. γελωτοποιία, βωμολογία.

bouge, ἄθλιον καὶ βυπαρὸν σκῆμα.

bougeoire, θ. ὠτῶεν κηροπήγιον. κ. κανδηλιέρι μὲ γέρι.

bouger, ῥ. οὐδ. κινουῦμαι ῥ. ἐν. μετακίημι, ἐκτοπίζω.

bougette, θ. δερμάτινος σάκκος· μέγα βελάντιον.

bougie, θ. κηρίνη λαμπάς (χειρουργ.) καθέτηρ, κ. σόνδα.

bougon, nne, τονθορυστής, μεμφίμοιρος, κ. μουρμουριάτης.

bougonner, ῥ. οὐδ. τονθορύζω, μεμφίμοιρῶ, κ. μουρμουρίζω.

bougran, δυνατὸν κηρόπανον ἢ κανναβόπανον.

bouillabaisse, ἢ bouille-abaisse, θ. ψαρόσουπα.

bouillant, e, ζέων, κ. ζεματιστός, βραστός· (μεταφ.) ζωηρός, διὰπυρος, ὀρμητικός.

bouilleur, διασταλακτής οἶνοπνεύματος.

bouilli, γρέας βραστόν.

bouillie, θ. πολτός, γυλός ἐν βράσει αἰσίου καὶ γάλακτος, κ. κουρκούτι, ἀλευριά.

bouillir, ῥ. ἐν. (ἀνώμ. 2ας συζυγ. *bouillir, bouillant, bouilli, je bous, tu bous, il bout, nous bouillons vous bouillez, il bouillent· je bouillisz. τ.λ.*) ζέω, βράζω, ἀναβράζω, κοχλιάζω· (μεταφ.) — *de colère*, ὀργίζομαι, παραφέρομαι.

bouilloire, θ. θερμαντήρ, θερμαστρίς, κ. ἱμπρίκι.

bouillon, ἀφέψημα, ζωμός κρέατος ἢ γόρτων· πομφόλυξ, φουαλίς· βράσις, κ. κολιασμα.

bouillon-blanc, (ῥοτ.) φλόμος.

bouillonnant, αναβράζων.

bouillonné, πομφολυγοειδές ἐπικόσμημα ἐσθητός, εἶδος φραμπιλᾶ.

bouillonnement, ἀνάβρασις, παφλασμός, κ. κοχλιασμός.

bouillonner, αναβράζω, παφλάζω, πομφολύζω, κοχλιάζω· (μεταφ.) συνταράττομαι, ὀργίζομαι.

bouillotte, θ. μικρὰ θερμαστρίς, κ. ἱμπρικίκι· εἶδος χαρτοπαγίλου.

boujaron, μικρὸν μέτρον ὑγροῦ

τοῦ ἐν τοῖς πλοίοις διανεμομένου με-
ουστικοῦ ποτοῦ, κοτύλη.

boullaie, θ. σημύδων φυτεία.

boullanger, ἄρτοποιός, ἄρτο-
πώλης.

boullanger, ῥ. ἐν. ἄρτοποιῶ.

boullangerie, θ. ἄρτοποιεῖον ἢ ἄρτοποιεῖον.

boule, θ. σφαῖρα· σφαιρίδιον· —
noire, μέλαινα ψῆφος, τὸ ὄχι· —
blanche, λευκὴ ψῆφος, τὸ ναί· (βοτ.)
—de neige, εἶδος φυτοῦ· εἶδος ἢ
ποιότης ἐπίπλου ἐκ τῶν τοῦ περι-
εῆμου τεγνίτου Boule.

bouleau, (βοτ.) δένδ. σημύδα.

bouledogue, κύων μολοσσός.

boulet, σφαῖρα τηλεβόλου, κ.
μπάλλα· ἀτιμωτικὴ ποινὴ συνιστα-
μένη εἰς τὸ νὰ σύρῃ ὁ κατάδικος
σφαῖραν προσδεδεμένην εἰς ἄλυσιν·
ἀρμός τοῦ ἵππου ἄνωθεν τοῦ μεσο-
κυνίου.

boulevard, ἢ boulevard, (τὸ
πάλαι) προμαχών, ἐπιτελείσμα· λί-
θων προβολή· δένδροστοιχία περὶ
τὴν πόλιν ἢ ἐντὸς αὐτῆς, περίπατος.
(μεταφ.) προπύργιον, προφύλαξις,
ἀσφάλεια.

boulevardi, ἰδὲ boulevard.

bouleversant, e, ἀνατρεπτι-
κός.

bouleversement, ἀνατροπή,
ἀναστάσις, ταραχή.

bouleverser, ῥ. ἐν. ἀνατρέπω,
ἀναστατώ, συνταράττω· συνταράττω
σφοδρῶς· καταστρέφω, καταβάλλω.

boulevue, à la—, μετὰ σπου-
δῆς, κατεσπευσμένος.

boulier, ἀβάκιον, ἤτοι πλαίσιον
μὲ σφαιρίδια ἐπὶ συρμάτων, πρὸς
διδασκαλίαν τῶν στοιχείων τῆς ἀ-
ριθμητικῆς εἰς τὰ παιδία.

boulimie, θ. βουλιμία.

boulin, ὄπη, φωλεὰ ἐν κεριστε-
ρεῶνι· ὄπη τοῖγου διὰ τὰς δοκοὺς
τῶν ἰκριωμάτων.

bouline, θ. (ναυτ.) ποῦς κεραι-
οῦχος, κ. μπουρίνα.

bouliner, ῥ. οὐδ. (ναυτ.) πλα-
γιόδρομῶ, κ. ὀρτσάρω.

boulingrin, λειμῶν, χλοερὸν ἔ-
δαφος.

boulingue, θ. δόλων, κ. παπα-
φίγγος, τὸ ἀνώτατον ἰστιόν.

bouloir, πτύον πρὸς διατάραξιν
τῆς σθενυμένης ἀσθέστου.

boulonnais, aise, ἐκ τῆς ἐν Γαλ-
λίᾳ Βουλόνης.

boulonner, κνωδακίζω, γομφῶ,
προσηλῶ διὰ σχιστοῦ γόμφου.

boulot, otte, χονδροστρόγγυλος.

bouquet, δεσμὴς, ἀνθοδέσμη· εὐ-
ωδία οἴνου· τὸ τελευταῖον μέγα πυ-
ροτέχνημα τὸ ἐν εἶδει ἀνθοδέσμης.

bouquetier, δοχεῖον ἀνθοδέσμης.

bouquetière, ἄνθοπώλης.

bouquetin, εἶδος αἰγάγρου.

bouquin, γέρων τράγος· βιβλίον
παλαιόν· cornet à—, σάλπιγξ κε-
ρατίνη.

bouquiner, ῥ. οὐδ. ἀγοράζω πα-
λαιὰ βιβλία.

bouquinerie, σωρὸς ἢ ἐμπόριον
παλαιῶν βιβλίων.

bouquieur, ὁ ἀγαπῶν ν' ἀγο-
ράζῃ παλαιὰ βιβλία.

bonquiniste, παλαιοβιβλιοπώ-
λης.

bouracan, λινοτρέχινον ὕφασμα,
τὸ κίλικιον.

bourbe, θ. βόρβορος, τέλμα.

bourbeux, euse, βορβορώδης,
τελματοῦδης, πηλώδης.

bourbier, βορβόρου βόβρος, τέλ-
μα· (μεταφ.) δυσπραγία, ἀμηχανία,
κ. βρωμοδουλειά· ἀτιμία, αἰσχροτής.

bourbillon, θ. βρότος, πύον ἰ-
νυῶδες τοῦ κοινῶς λεγομένου καρ-
φίου, τοῦ σκληροῦ ἐξάνθηματος.

bourbonien, enne, βουρβωνι-
κός, τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῶν Βουρ-
βωνίων.

bourbonnais, e, Βοιοιεύς, ὁ ἐκ τῆς Βουρβωναισίας ἢ Βοιοίων τῆς Γαλλίας.

bourcette, θ. (βοτ.) σμύριον.

bourdaine ἢ **bourgène**, θ. (βοτ.) ῥάμνος.

bourde, θ. ψεῦδος· ἤττα.

bourdillon, ξύλον δρούινον ἐσχισμένον πρὸς βαρελοποιίαν.

bourdon, (ἐντομ.) κηφήν, βομβύλη· μέγας κώδων, παραδρομή τυπογραφική· σολήν τις τοῦ μουσικοῦ ὄργάνου· ὁ βαθύφωνος ἢ βαρύφωνος.

bourdonnement, βόμβος, βόμβησις, (μεταφ.) τονθορυσμός, ὑπόκωφος μουρμουρισμός· ἢ γογγυσμός.

bourdonner, ῥ. οὐδ. βομβῶ. περιβομβῶ, κ. βοῦζω, τονθορούζω, ψιθυρίζω.

bourdonnet, θρυαλλίς ἐκ τοῦ πύου πρὸς ἀπορρόφησιν τοῦ πύου.

bourg, κώμη, πόλισμα, δῆμος ὅπου ἀγορὰ ἢ πανήγυρις τελείται· —**bourgi**, κώμη ἀγγλική, ἧς οἱ κάτοικοι εὐκόλως ἐπώλουν τὰς ψήφους των εἰς τοὺς ὑποψηφίους.

bourgade, κωμίδιον.

bourgène, θ. ἰδὲ **bourdaine**.

bourgeois, e, κωμήτης, πολίτης, δημότης, ἀστός, ὁ μὴ εὐπατρίδης· ἰδιώτης· ἐπιθ. ἀστυκός, ἰδιωτικός, δημοτικός· χυδαῖος, ἀγοραῖος· ἀναπαυτικός.

bourgeoisement, ἀστυκῶς κοινοῦς, ὡς ἡ μέση τάξις, οὐχὶ εὐγενῶς, ἀπλῶς.

bourgeoisie, θ. ἡ μέση τάξις, οἱ ἀστοί, ἢ μεταξὺ τῶν εὐγενῶν καὶ τοῦ ὄχλου τάξις.

bourgeon, πτόρθος, βλάστημα, βλαστός, ὄζος ἀμπέλου· (μεταφ.) ἐξάνθημα τοῦ προσώπου.

bourgeonnement, βλάστησις. ἐκβλάστησις.

bourgeonner, βλαστάνω, φύω·

φλυκταινοῦμαι, κ. ἐκλάλλω ἐξανθίματα.

bourgeron, βραχὺς χιτῶν λινοῦς τῶν ἐργατῶν.

bourgmestre, δήμαρχος ἐν Βελγίῳ, Ὀλλανδίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ, ὁ ἄρχων, ἀρχιδικαστής.

bourgogne, θ. ἡ Βουργουνδία καὶ ὁ βουργουνδικὸς οἶνος.

bourguignon, onne, Βουργουνδικός.

bournous, ἰδὲ **burnous**.

hourrache, θ. (βοτ.) βούγλωσον, κ. πουράντσα.

hourrade, θ. κτύπημα ἀπότομον, κ. κονταχιά.

hourrasque, θ. θύελλα, κλύδων κ. μπουράσκα.

hourre, θ. πύλημα, γνάφαλον, στοιβή, κ. γέμισμα ἐπίπλου ἢ ὀπλου, βύσμα, κ. τάπα· κροκύδιον μετὰξτις, τὸ χονδρὸν τοῦ μαλλίου ἀπόξεσμα.

hourreau, δῆμιος· (μεταφ.) ἀνθρωπος ἀπεινός, σκληρός.

hourrée, θ. δεμάτιον φρυγάνων.

hourrèment, τύψις συνειδότης· ψυχική ὀδύνη, ἀνία.

hourreler, στρεβλῶ· κατατρέγω, βασανίζω, τυραννῶ.

hourrelet, στεφάνη πιλοΐδης, στοιβάσιμος, ἐρισστοιβής, ἢ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀγθοφόρων τιθεμένη· κάλυμμα παιδίου ἐρισστοιβές ἢ βαμβάκοστοιβές.

hourrelier, σαγματοποιός.

hourrellerie, θ. σαγματοποιία.

hourrer, ῥ. ἐν· στοιβάζω ἔσωθεν, σάπτω· βύω, ἐμφράττω, γεμίζω· κορέννωμι· sc—, πληροῦμαι, κορέννωμαι· (μεταφ.) κακοποιῶ.

hourriche, θ. κάλαθος λυγοτευχής, ἐν ἧ φυλάττουσι ἄγραν ἢ ἰγθύς.

hourrique, θ. γηραιά ὄνος· κ. παληογαϊδάρα· (μεταφ.) ἀμαθής.

hourriquet, ὄναριον, κ. γαιδοῦσα·

bourroir, κόπανος πιλωτικός, ἔργαλειον πρὸς γέμισμα.

bourru, e, μισοπροσήγορος, δύσκολος, δύστροπος, ὀργίλος· vin—, οἶνος λευκὸς μήπω ζυμωθείς.

bourse, θ. βαλάντιον, κ. σακούλα· χρηματιστήριον· ὑποτροφία μαθητοῦ· ποσὸν 500.000, γροσίων ἐν Τουρκίᾳ· la—ou la vie, τὰ χρήματά σου ἢ τὴν ζωὴν σου (λέγει ὁ ληστής)· sans—delier, χωρὶς νὰ δαπανήσω ὀβολόν.

boursicaut, βαλάντιον οἰκονομῶν καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ποσὸν χρημάτων.

boursier, ὑπότροφος.

boursiller, ῥ. ἐν. συνεισφέρω εἰς κοινήν δαπάνην.

boursouflage, πομπῶδες ὕφος, στόμφος, μεγαληγορία.

boursoufler, ἐξογκῶ, ἐμφυσῶ, κ. φουσκώνω,

boursouflure, θ. ἐξόγκωσις, ἐμφύσημα, κ. φούσκωμα.

bousculade, ἢ bouscurement, ὤστισμός, ὤθησις, βία, κ. ξεκουντιά.

bousculer, ῥ. ἐν. ἀνατρέπω, φέρω ἄνω κάτω· ὠστίζω, ὠθῶ κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν.

bouse, θ. κόπρος κτήνους, κ. κοπριά.

bousier, κηφόμυια· πηλὸς ἀχυρόφυτος, πηλόστομος.

bousiller, ῥ. οὐδ. πηλοδομῶ· ῥ. ἐν. κακοτεχνῶ, κ. γαλῶ.

bousilleur, ἀδέξιός τεχνίτης, κακοσχιδιάστης.

bousin, θόρυβος, ταραχή.

bousingot, ναυτικός πῖλος στιλπνός.

boussole, ἢ ναυτικὴ πυξίς· (μεταφ.) ὁδηγός.

boustophédon, ἢ βουστροφελὸν γραφή.

bout, ἄκρον, ἐσχατιά, πέρασ, τέλος· μακρὸν τμήμα· au bout de

l'année, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους· au bout de quelque temps, μετὰ τινα καιρόν· a chaque bout de temps, κάθε λίγο καὶ λιγάκι· bout de l'an, μνημόσυνον μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τοῦ θανάτου· rire du bout des dents, γελῶ σαρδόνιον, ἀνόρεκτα· savoir sur le bout des, γινώσκειν ἐντελέστατα, κ. ἐπάνω ὅστα δάκτυλα· bruler la chandelle par deux bouts, σπαταλῶ τὰ χρήματά μου· pousser à bout, κάμνω νὰ χάση τις τὴν ὑπομονήν· mettre à bout, φημῶ, ἀποσομῶν· être à bout, ἐν ἀπογνώσει εἶναι· à tout bout de champ, εἰς πάντα λόγον· au bout du compte, ἐπὶ τέλους, κ. τὸ κάτω κάτω.

boutade, θ. γολή, ὀργή, ἰδιότροπία· ἀστεϊότης, αἰφνίδιος λόγος.

bout-dehors, ἢ boute-hors (ναυτ.) κεραία πρόσθετος διὰ προσθήκην πλαγίου ἰστίου ὅταν ὁ ἄνεμος ᾔηται ἀσθενής.

bout-en-train, γελωτοποιός, χαροκόπος.

boutefeu, πυρεύς, θαυλός· (μεταφ.) στασιαστής, θορυβοποιός.

bouteille, βούκαλις, φιάλη, κ. μπουτλία· τὸ ἐν αὐτῇ περιεχόμενον· aimer la bouteille, εἶναι φιλοπότην μέθυσον· c'est la bouteille à encre, εἶναι ἀκατανόητόν τι.

bouteiller, bouteillier, οἴνοφύλαξ ἢ γεμόνος.

bouter, (ἀρχ.) τίθημι, θέτω.

bouterole, θ. τὸ ἄκρον κολεοῦ ξίφους· γλωσσίδιον ξίφους· ἐκάστη ἐντομή (κ. ὅστις, τῆς κλιθεός).

boute-selle (στρατ.) σιμείον ἀναβάσεως, ἵππεύσεως.

boutillier, ἰδὲ boutiller.

boutique, θ. ἐργαστήριον· τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπορεύματα· τὸ σύνολον τῶν ἐργαλείων τεχνίτου· (ἐν κακῇ σημ.)· ἀθλιῶς διοικουμένη οἰκία, καλὸ νοικοκυριό.

boutiquier, ἐργαστηριάρχης, πωλητής.

boutis, μέρος ὅπου ὁ κάπρος ἀνέσκαψε διὰ τοῦ βύγχους του.

boutisse, λίθος ἐντετοιγισμένος κατὰ μήκος, ἔχων ἔξω, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τὸ πλάτος.

boutoir, κοπίς τῶν πεταλωτῶν καὶ τῶν βυρσοδεψῶν, (μεταφ.) coup de—, λόγος ἀπότομος, ὀργίλος.

bouton, κομβίον, ὄζος, ὀφθαλμὸς ἀμπέλου, κάλυξ ἄνθους, ἐξάνθημα ἐπὶ τοῦ δέρματος, κ. σπειρί· πᾶν τὸ ὁμοιάζον πρὸς κομβίον.

bouton-d'argent, (ἄνθος) ὄνομα δημῶδες δύο εἰδῶν βατραχίων.

bouton-d'or, (ἄνθ.) βατράχιον μὲ ἄνθη κίτρινα.

boutonnant, e, κομβονόμενος, κομβωτός.

boutonner, ὄζους φύω, κομβίω, κομβόνω, ἐμπορπάω· φλυκταινοῦμαι, κ. βγάζω σπειριά· σφαιρῶ.

boutonnier, κομβιοποιός.

boutonnière, κομβιοδόχη, κ. κομπότρυπα.

bout-saigneux, λαιμὸς μόσχος ἢ προβάτου πωλούμενος ἐν κρεωπωλείῳ.

bouts-rimés, δεδομένα, ἐτοιμαὶ ὁμοιοκαταληξίαι πρὸς στιχοῦργίαν.

bouturage, (γεωπ.) μοσχεία, πηλλαπλασάσις φυτῶν διὰ μοσχευμάτων.

bouture, θ. μόσχος, μόσχευμα, ἦτοι κλάδος πρὸς φύτευσιν.

bouturer, ῥ. ἐν. μοσχεύω. πολλαπλασιζῶ διὰ μοσχευμάτων.

bouverie, θ. βουστάσιον.

bouvet, ῥυκάνη πρὸς σχηματισμὸν ξαβδώσεων.

bouvier, βουκόλος· βοτηλάτης· ἀστερισμὸς ὁ βοώτης ἢ ἀρκτοφύλαξ.

bouvillon, μόσχος, ταῦρος.

bouvreuil, (ὄρνιθ.) πυραλίς.

bovine, βοϊκός· θ. la race—, οἱ βόες.

boxe, θ. πυγμή, γρονθοκόπημα.

boxer, πυγμαχῶ, κ. γρονθοκοποῦμαι.

boxeur, πυγμάχος, γρονθοκόπος, πύκτης.

boyard, ἄρχων Ρῶσσοι, Τρανσυλβανός, Βλάχος, Μολδαυός, βοϊάρος.

boyau, ἔντερον· γορδοή· σωλὴν ἀντλίας πυροσβεστικῆς· ὁδὸς στενὴ· στενωπός.

boyauderie, γορδοποιεῖον.

bouyaudier, γορδοποιός.

brabançon, onne, Βραβάντιος, Βαβαντίνος.

bracelet, ψέλλιον, βραχιόνιον· κ. βραχιόλι.

brachial (-κιάλ) βραχιόνιος.

braconnage, λαθροθηρία, ητρεματοκλοπία.

braconner, ῥ. οὐδ. λαθροθηρῶ, κυνηγῶ ἐν τόπῳ ξένῳ.

braconnier, λαθροθήρας.

bractée, θ. (βοτ.) πέταλον, φυλάριον, ἔλυτρον.

bradypepsie, θ. (ιατρ.) βραδυπεψία.

braguette, ἰδὲ brayette.

brahmane, brame, bramin ἢ bramine, ἱερεὺς τοῦ βραχμανισμοῦ, βραχμάνος.

brahmanique, βραχμανικός.

brahmanisme, βραχμανισμός.

brai, ῥητίνη τῆς πίτυος καὶ ἐλάτης, ἐλατόπισσα,

braie, θ. σπάργανον—s, βράκα, ἀναξυρίδες.

brailard, e, brailleux, euse, κραυγαστής, κ. φωνακλᾶς.

braillement, κραυγή, φωνασκία.

brailer, ῥ. οὐδ. κραυγάζω, φωνασκῶ.

brailleux, euse, ἰδὲ brailard.

braiment, ὀγκηθμός, κ. ὀγκάνισμα, γκάρισμα.

braire, (ρ. ἔλλειπές, il brait, il braira, il brairait) ὀγκᾶσθαι, κ. ὀγκανίζειν, γκαρίζειν.

braise, θ. ἀνθρακιά.

braiser, ρ. ἐν. ὀπτῶ, ψήνω ἐπὶ ἀνθρακιάς.

braisière, θ. ἀνθρακοσβέστης· πεπωμασμένη χύτρα.

brame, ἰδὲ brahmane,

bramement, κραυγή ἐλάφου, μυκθμός.

bramin, ἰδὲ brahmane.

bramine, ἰδὲ brahmane.

bran, πρίσματα, κ. πριονίδια ξύλου· γονθρόν πίτυρον.

brancard, φορεῖον.

brancardier, ἀχθοφόρος φορείου.

branchage, τὸ σύνολον τῶν κλάδων δένδρου.

branche, θ. κλάδος, κ. κλαδί· διαχασμός, διακλάδωσις βέλθρου ὕδατος· (μεταφ.) ὑποδιαίρεσις ἐπιστήμης, τέχνης, μαθήσεως· γένος, γενεά, οἶκος.

branchement, φωταγωγὸς σωλὴν μικρότερος ἐκ τοῦ κυριωτέρου σωλήνος τοῦ φωταερίου.

brancher, ρ. οὐδ. ἐπικάθηναι, κοιτάζω, κουρνιάζω ἐπὶ κλάδου δένδρου.

branchette, θ. κλαδίον, κ. κλωνάρι, κλαδάκι.

branche-ursine, θ. χυδαῖον ὄνομα τῆς ἀκάνθης.

branchies, θ. πλ. τὰ βράγχια τῶν ἰχθύων.

branchu, ε, πολὺκλαδος.

brandade, (μαγειρ.) θ. πλακί με πὸ λὰ καρυκεύματα τοῦ ὀνίσκου, κ. μπακαλάου.

brandebourg, κεντήματα κατὰ ταινίας ἐπὶ ἐνδύματος.

brandebourgeois, ε, κάτοικος τοῦ Βρανδεμβούργου.

brandevin, βρακίον ἐξ οἴνου.

brandevinier, βρακιοποιός, βρακιοπώλης.

brandiller, κινῶ τῆδε κάκεισε, σείω, ταλαντεύω.

brandilloire, θ. αἰώρα, κ. κούνια με σχοινία ἢ κλάδους.

brandir, ρ. ἐν. σείω, ἐπισείω ἀπειλῶν νὰ κτυπήσω.

brandon, πυρσὸς ἐξ ἀγύρων συμπλέκτων· δαυλός, σῶμα φλεγόμενον, καὶ ἐκριπτόμενον ὑπὸ πυρκαϊᾶς· ἄχυρον τετυλιγμένον ἐπὶ τοῦ ἄκρου βράβδου ἐμπεπηγμένως εἰς τὰ κράσπεδα ἀγροῦ εἰς σημεῖον ὅτι οἱ καρποὶ αὐτοῦ κατεσχέθησαν· (μεταφ.) allumer le—de la discorde, διεγείρω διχόνοιαν, ἔριδας.

brandonner, βάλλω, τοποθετῶ πυρσούς.

branlant, ε, κραδαινόμενος, κλονούμενος, σαλεύων, σειόμενος.

branle, δόνησις, κλονισμός· (μεταφ.) ἡ πρώτη ὠθησις· κυκλικὴ ὕρξις, ὁ πυρρόχιος· donner le —, ἐμβάλλω εἰς κίνησιν.

branle-bas, (ναυτ.) ἐξέγεσις τοῦ πληρώματος πολεμικοῦ πλοίου, προπαρασκευὴ πρὸς ναυμαχίαν.

branlement, δόνησις, σάλος.

branle-queue, θ. ἐν ἐκ τῶν κοινῶν ὀνομάτων τῆς σεισοπυγίδος, κ. σουσουράδας.

branler, ρ. ἐν. δολῶ, σαλεύω, κλονῶ, κινῶ, σείω· οὐδ. κλονοῦμαι, κινοῦμαι· (μεταφ.) ἀντιλέγω, ἀντιτείνω·—dans le manche, κινδυνεύειν τινὰ ἀπολέσαι τὸ ὑπούργημα, τὴν τιμὴν.

branloir, θ. εἶδος αἰώρας.

braque, θηρευτικὸς κύων· (μεταφ.) ζωηρός, τρελλός.

braquemart, σπάθη τοῦ παλαιοῦ εἶδους.

braquement, διεύθυνσις, πρὸς τι σημεῖον σχόπευσις.

braquer, ρ. ἐν. ἐρίστημι, διευθύνω πρὸς τι σημεῖον, σκοπεύω, κ. σηματοδύω—le canon, διευθύνω τὸ τηλεβόλον· les yeux sur qqn· προσήλω τῶς ὀφθαλμούς, τὰ βλέμματα ἐπὶ τι ἢ τινα.

bras, βραχίων· ἀγκάλῃ· κλάδος ποταμοῦ ἢ πορθυός θαλάσσης· (μεταφ.) vivres de ses—, ζῆν ἐκ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν, διὰ τοῦ κόπου· ἰσχύς, δύναμις· βώμη, ἀνδρία· recevoir à—ouverts, τὸ νὰ δέχηται τις μὲ ἀγκάλας ἀνοικτάς, μετὰ χαρᾶς· avoir le—long; εἶναι τινα ἐν ἰσχύϊ, ἔχειν ἐξουσίαν ἢ (ὡς λέγουσιν) ἐπ' ἄρσῃ, γατίρ· à tour de—, ἐρρωμένως, πάσαις δυνάμεσιν, à—, τῆ δυνάμει τῶν βραχιόνων· a—le corps. ἀπὸ τῆς ὀσφύος, ἀπὸ τῆν μέσῃν διὰ τῶν βραχιόνων· avoir qqn sur les—, ἔχειν τινα ὡς βάρος, ὡς φορτίον.

braser, συγχλωθῶ δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ μετάλλου δι' ἄλλου.

brasero, μικρὰ ἀνθρακιά.

brasier, ἀνθρακιά, κ. ἀναμμένο κάρβουνα· πύραυλον, κ. μαγκάλι.

brasiller, ὀπτῶ ἐπὶ ἀνθρακιάς, ἐπανθρακῶ.

brassage, διατάραξις, προπαρσκευή, ζύμωσις τοῦ ζύθου.

brassard, τὸ ἐπὶ τοῦ βραχίονος μέρος τῆς πανοπλίας, βραχιονοστήθρ.

brassée, θ. ἀγκάλις, ἀγκάλια, ὅσον δύναται ἢ ἀγκάλῃ νὰ περιλάβῃ.

brasser, ρ. ἐν. ταραύσω, διὰ τῶν βραχιόνων, ἀνακινῶ, συνταράσσω, παρασκευάζω ἢ κατασκευάζω ζύθον.

brasserie, θ. ζυθοποιεῖον.

brasseur, euse, θ. ζυθοποιός, ζυθέμπορος.

brassière, θ. γιγτωνίσκος θωρακοειδῆς τῶν νηπιῶν, ἀρσῆρες τοῦ γαλιού, τῶν ὑποδημάτων κ. τιράντες.

brassin, κώθων ἢ κάδος ζύθου καὶ τὸ περιεχόμενον.

brasure, θ. σημεῖον ἐνώσεως τῶν συγχλωθθέντων μετάλλων.

bravache, ἠρασούδειλος.

bravade, θ. πρόκλησις κ. αὐθάδεια, ἰταυότης· μεγαλαυχία.

brave, homme brave, ἢ ἀπλῶς brave, ἀνδρείος· brave homme, χρηστὸς, καλὸν ἀγαθὸς· fanx— τῶδειλος.

bravement, ἀνδρείως, εὐτόλμως· γενναίως, καλῶς.

braver, ρ. ἐν. κατατολμῶ, ὀλιγωρῶ, ἀΐσῶ.

braverie, (ἀργ.) ἐπιδεικτικὴ ἐνθουμασία, πολυτελής κόσμος.

bravo, ἐπιφ. εὐχα! πολὺ καλὰ! γειά σου! οὐσ. ἐπιδοκιμασία· πλήθ. des bravos ἢ des bravi, αἱ ἀνευστημῖαι.

bravoure, θ. ἀνδρία, εὐτολμία· ἀνδραγαθία.

brayer, πισσαλείφω, πισσώνω.

brayer, ἐπίθεσιμος τῆς ἐντερικῆς κίλης· λωρίον ἐκ παχέος δέρματος βραστάζον τὸ ῥόπτρον κώδωνος.

brayette, θ. τὸ ἐμπρόσθιον ἄνοιγμα τῆς περισκελίδος.

break, εἶδος ἀμάξης.

brebis, θ. οἶς, οἶς, ἀμνός, καὶ προβάτινα· (μεταφ.) galeuse, κατὰ λέξιν· φωραλέον πρόβατον, ἀνθρωπὸς τοῦ ὁποῖου ἡ συνδιαστροφή καὶ τὸ παράδειγμα εἶναι ἐπικίνδυνα.

brèche, θ. ὀτῆμα εἰς τείχος· ὀδόντωμα ἐπὶ τῆς ἀκωκῆς λεπίδος· μαγαίρας, ξίφους, κ.τ.λ. (μεταφ.) βλάστη, προσβολή· mourir sur la—, φονεῦσθαι μαχόμενον· battre en—, κλονεῖσθαι εἰν, βουδολεῖν.

breche-dent, νωδός, κ. κούτσουδόντης.

bredi-breda, γρήγορα γρήγορα, ταχιστα.

bredouillement, βατταρισμός, φελλισμός, τραύλισμα.

bredouiller, βατταρίζω, φελίζω, τραυλίζω, κ. τσευδιίζω.

bredouilleur, euse, βατταριστής, τραυλός, κ. τσευδός.

bref, ève, βραχύς, ὀλιγοχρόνιος· ἀπότομος· ἐπιτακτικός· syllabe—, συλλαβὴ βραχεῖα· οὐσ. ποιμαντορικὴ ἐπιστολὴ τοῦ πάππα, θέσπισμα παππικόν,

brehaigne (ἐπὶ ζώων) στεῖρος.

brélan, εἶδος χαρτοπαιγνίου.

brélander, ῥ. οὐδ. χαρτοπαιχτῶ ἀκαταπαύστως.

brélandier, χαρτοπαίκτης.

breloque, κροτάλιον, παίγνιον. κοσμήματα μικρᾶς ἀξίας, κ. κρεμασίδια.

brême, κυπρινοειδὴς τις ἰχθὺς ποτάμιος.

brenn, λέξις γαλατικὴ σημαίνουσα ἀρχηγόν, ἣν οἱ Ῥωμαῖοι ἐκλαβόντες ὡς κύριον ὄνομα κατεσκεύασαν ἐξ αὐτῆς τὸν γνωστὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ Βρέννον.

brésil, ἡ Βρασιλία καὶ τὸ πρὸς ἐρυθρὰν βαφὴν χρησιμεῦον ξύλον αὐτῆς.

brésilien, enne, Βρασιλιανός.

brésiller, θραύω κατὰ μικρὰ τεμάχια, θρύπτω.

bressan, ὁ ἐκ Βρέσσης,

brétailler, ῥ. ἐν φιλομαχῶ, σύρω τὸ ξίφος διὰ μηδαμινὴν αἰτίαν· συγνομαχῶ.

brétailleur, ξιφομάχος, σπαθιστής, κ. μαχαιροβγάλτης.

bretauder, ῥ. ἐν ἀκρωτηριάζω κατὰ τὰ ὦτα καὶ τὴν οὐράν· κείρω ἀνωμάλως.

bretelle, θ. ὁ ἀορτῆρ τῶν περισκελίδων.

breton, nne, Βρεταννός τῆς Γαλλίας, ἐκ τῆς Bretagne.

bretonnant, e, Βρετανίζων, ὁ δι-

ατηρῶν τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν καὶ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα Breton.

brette, ξίφος στενόμακρον.

bretteler, ῥ. ἐν. πρίω, πριονίζω λίθον, λαξεύω δι' ὀδοντωτοῦ ἔργαλείου.

bretteur, ξιφομάχος, φιλόμαχος, κ. μαχαιρᾶς.

breuvage, ποτόν· φάρμακον

brevet, πτυχίον· δίπλωμα προνομίου ἐφευρέσεως.

breveter, ῥ. ἐν. παραχωρῶ προνομιοῦχον δίπλωμα ἐφευρέσεως.

bréviaire, (ἐκκλ.) ἡ σύνοψις.

briançonnais, ὁ ἐκ Briançon.

brîée, μέγα τεμάχιον ἄρτου· ἀπομεινάρια δείπνου, κ. ἀποφάγια (μεταφ.) ῥητά, χωρία ἐκ συγγραφέων ἀσυνάρτητα.

bric-à-brac, ῥῶπος, γρουτάρια, κ. φιλολόγια ἐκ παλαιοπώλου.

brick, πλοῖον δικάταρτον, κ. βρέκι.

bricole, θ. μασχालιστῆρ τῶν ἵππων· τελαμῶν ἀχθοφόρου· ἱκανότης ἐκ πείρας· πανουργία.

bricoler, ῥ. οὐδ. μετέρχομαι παντοίας τέχνας.

bride, θ. χαλινός, lâcher la— à ses passions, ἀφίεμαι εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν παθῶν μου· tenir la— haute, δεικνύω αὐστηρότητα· à— abattue, ἀπό ρυτῆρος, ἄνευ χαλινού· tenir qqn en—, χαλιναγωγῶ, συγκρατῶ τινα.

brider, χαλινῶ, προσάπτω χαλινόν (μεταφ.) χαλιναγωγῶ, περιστελλῶ, περιορίζω.

bridon, χαλινίσκος, ρυταγωγός.

brie, τυρὸς ἐξ αἰρέτος τῆς Brie.

brief, ève, (ἀρχ. τύπος τοῦ Breil) βραχύς, σύντομος κ. (κυρίως ἐπὶ δικαστηρίου).

Brièvement, βραχέως, συντόμως.

Brièveté, θ. βραχύτης, συντομία.

brigade, θ. ταξιαρχία, δύο συνταγμάτων ἀρχηγία — de gendarmerie, ἐνωμοτία χωροφυλάκων.

brigadier, δεκανεὺς τοῦ ἵππου· ἐνωμοτάρχης τῆς χωροφυλάκῃς, (ἐν Ἰσπανίᾳ) ὑποστράτηγος.

brigand, ληστής.

brigandage, ληστεία· ληλασία, διαρπαγή.

brigandean, φαῦλος, κ. κατεργάρης, δόλιος.

brigander, ληΐζω, ληστεύω, διάγω ληστροικῶς.

brigandine, θ. μικρὸς θώραξ ἀλυσιδωτός.

brigantin, (ναυτ.) πλοῖον μικρόν, μουσάρων, κ. κορσάρικον.

brigantine, θ. ἰστίον τοῦ ἀνωτέρω βρατσέρα;

brignole, θ. δαμάσκηνον τῆς Βριγνύλης.

brigue, σιευωρία, μηχανορραφία· δημοκλοπία, σπουδαρχία.

briguer, ῥ. ἐν. σπουδαρχῶ, σπουδάξω περί τι, γλίχομαι, προσπαθῶ ν' ἀποκτήσω.

brigueur, euse, δημοκόπος, σπουδαρχιδής.

brillamment, λαμπρῶς, ἐπιφανῶς, ἐξαιρέτως,

brillant, λαμπρός, αἰγλήεις, φαινός· ἀγλῆος· ἐπιφανής· ζωηρός· οὐσ. πολυέδρος ἀδάμας, κ. μπριλάντι· ἢ λαμπρότης, στιλπνότης.

brillanté, e, ἀπατηλὴν ἔχων λαμπρότητα.

brillanter, πλευροτομῶ ἢ ἔδροτομῶ ἀδάμαντα· (μεταρ.) λαμπρύνω μετ' ἐπιτηδεύσεως τὸ ὄφρος μου.

briller, ῥ. ἐν. λάμπω, ἐκλάμπω, διαλάμπω, στιλβῶ· (μεταρ.) διαπρέπω, ἐξέγω, διακρίνομαι· διαφανομαι, δηλοῦμαι.

brimade, δοκιμασία ἐπιβαλλομένη εἰς τοὺς νέους μαθητὰς στρατιωτικῶν τινῶν σχολῶν.

brimbalement, διακεκομμένη ταλάντευσις.

brimbaler, ῥ. ἐν. ταλαντεύω ἀδιακόπως καὶ ἀτάκτως.

brimborion, γρυτάριον, παιγνίδιον, ἀθυρμάτιον.

brimer, ἐμπαίζω τοὺς νέους μαθητὰς ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ.

brin, κάρφος ἢ τοιφύλλον γόστου στενόμακρον· στέλεχος εὐλύγιστον· τὸ ἐλάχιστον, κ. τρίχα τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ πράγματος.

brinde, θ. τὸ εἰς ὑγίειαν πινόμενον.

brindille, θ. κλαδίσκος, κ. κλωνάριον.

brio (ἰταλ.) ζέσις, ζωηρότης.

brioche, θ. πλακούντιον· σφάλμα, λάθος.

brique, πλίνθος, κ. τοῦδλον.

briquer, πυρεῖον, κ. τσακμάκι· ξίφος βραγὺ καὶ κυρτόν,

briquetage, πλινθεία· πλίνθων ἀπομίμησις.

briqueter, ἀπεικονίζω πλινθείαν ἐπὶ τοῦ τοίχου.

briqueterie, θ. πλινθοποιεῖον.

briquetier, πλινθοποιός.

briquette, θ. πλίνθος ἐκ γαιανθράκων ἢ ποανθράκων χρήσιμος ὡς καύσιμος ὕλη.

bris, βιαία θραῦσις, ῥῆξις θύρας ἢ σφραγίδος.

brisable, θραυστός.

brisant, ῥαχία, ῥτιγμῆς, σπιλάς, σκόπελος.

brise, θ. αὔρα, ἐλαφρὸς ἄνεμος.

brisées, θ. πληθ. διεσπαρμένα φρύγανα· ἔγνη· (μεταρ.) aller sur les — de qqn, ἀμιλλῶμαι πρὸς τινα.

brise-glace, παγορρηκτής, πρόβολος ἀψίδος γεφύρας.

brise-lames, μῶλος, προπύργιον λιμένος.

brisement, θραῦσις, ῥῆξις· κύματος καταρροὰ ἐπὶ τὴν ἀκτὴν· (με-

ταφ.) —de coeur, ἄκρα λύπη, ἄλγος καρδίας. κ. καῦμός καρδιάς.

brise-mottes, βωλοκόπος.

briser, ῥ. ἐν. θραύω, συντριβώ, διαλύω, κ. τσακίζω, σπῶ (μεταφ.) περικύπτω, κατάκοπον ποιῶ· καταλύω, καταργῶ. καταβάλλω· λύω· καταστρέφω —ses fers, ἀνακτώμαι τὴν ἐλευθερίαν· οὐδ. —avec qqn, διακόπτω τὰς σχέσεις μου πρὸς τινα· brisons là, ἄς σταθῶμεν αὐτοῦ, ἄς μὴ φιλονεικῶμεν κλέον.

brise-tout, παντοκίτωρ. κ. μαστρογαλαστής.

briseur, θραύστης.

brise-vent, ἀλεξήνεμον, προφυλακτικὸν τῶν δένδρων καὶ τῶν φυτῶν κατὰ τοῦ ἀνέμου.

brisis, γωνίαι ὀροφῆς ὑπερώου.

brisoir, κανναβο ραύστης, ἀχυροθραύστης, κόπανος.

brisque, εἶδ. χαρτοπαιγνίου.

brisure, θ. θραῦμα, ῥήγμα.

britannique, Βρεταννικός.

broc, οἰνοφόριον, σταμνίσκος, λάγγιτος.

brocantage, ἐμπόριον πραγμάτων σπανίων καὶ περιέργων.

brocanter, ῥ. οὐδ. ἐμπορεύομαι πράγματα σπάνια, περιέργα, καπηλεύομαι, μεταπωλῶ.

brocard, σκῶμμα, χλευή, περιπαιγμα.

brocarder, σκώπτω, χλευάζω, περιπαίζω.

brocart, χρυσῶ παὶ ἀργύρῳ πεποικιλμένον μετάξινον ὕφασμα.

brocatelle, θ. ἀπομίμησις τοῦ ὑφάσματος brocart, ὅπερ ἰδέ.

brochage, διαρραφή βιβλίων ἢ φυλλαδίων, δέσιμον ἀπλοῦν.

brochant, —sur le tout, συμπληρῶν, πρὸς ἐπίμετρον τεθείς.

broche, θ. ὄβελος, κ. σοῦβλα· γόμφος ξύλινος· βελὸν ὑφαντική ἢ πλεκτική· σόρμα χρησιμεῖον πρὸς

διαπερόντισιν πολλῶν πραγμάτων· περόνη, πόρπη, κ. μεγάλη καρφίτσα ὡς κύσμημα· ἐμπορικά γραμμάτια μικρὰς ἀξίας· —s, οἱ χαυλιόδοντες τοῦ κάπρου.

brochée, ὅσον ἀπαξ ἐψήθη ἐπὶ τοῦ ὄβελοῦ κρέας, ὅσον χωρεῖ ὄβελος, κ. σουβλιά.

brocher, συνυφαίνω χρυσῶ ἢ ἀργύρῳ τὴν μέταξαν· συρράπτω τὰ φύλλα βιβλίου· (μεταφ.) αὐτοσχεδιάζω, συγκροτῶ ἐκ τοῦ προχείρου.

brochet, (ἰχθ. ποταμ.) ἴσοξ, ἀνοίας;

brocheton, μικρὸς ἴσοξ.

brochette, θ. μικρὸς ὄβελος.

brocheur, συρράπτης φύλλων.

brochoir, σφύρα πεταλωτοῦ.

brochure, θ. συρραφή· συνεγραμμένον βιβλίον, ἄδετον, φυλλάδιον.

brochurier, συγγραφεὺς ἀθλίων φυλλαδίων.

brocoli, (Ἰταλ.) λαχανοκράμβη.

brodequin, κόθορνος, ὑπόδημα· (μεταφ.) chausser le—, παριστῶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου.

broder, ῥ. ἐν. διαποικίλλω, διανθίζω, κ. κεντῶ· (μεταφ.) ἀναπτύσσω, καθωραίζω, καλλύνω, κοσμῶ.

broderie, θ. ποικίλματα, κ. κεντήματα· ἐπικοσμήματα, προσθήκαι ἐν διηγήματι· κοσμητικοὶ φθόγγοι· ἐν μελωδίᾳ.

brodeur, euse, ραφιδεὺς, ποικιλτής, κ. κεντητής, -τρια.

broie, θ. λινόθραύστης, λινόκόπανον, τριπτήρ.

broiement, ἰδὲ broyement.

brome, (γῆμ.) βρούμιον.

bromure, θ. βρωμιούχον.

bronche, θ. (ἀνατομ.) βρόγχος.

broncher, ῥ. οὐδ. προσκρούω, προσκώπτω, κ. σκοντάπτω· κινουμαι· (μεταφ.) ἀποτυγχάνω.

bronchial, βρόγχιος.
bronchique, βρογχικός.
bronchite, βρογχίτις.
bronchotomie, (-χο-) (χειρουργ.) βρογχοτομία.
bronze, α. ὀρείγαλκος
bronzage, χαλκοχρωμίτισμα.
bronzer, ρ. ἐν. χαλκῶ, χαλκοχρωματίζω.
broquant, ἔλαφος μονοετής.
broquette, μικρὸς ἤλος, πλατυκέφαλος, κ. μπρόκα.
brossage, ψήξις, κ. βούρτσισμα.
brosse, ψήκτρα, κ. βούρτσα,
brossée, θ. βραγδαῖα ξυλοκοπήματα.
brosser, ρ. ἐν. ψήγω, καθαρίζω, κ. βουρτσίζω (μεταφ.) δέρω· νικῶ.
brosserie, θ. ἐμπόριον τῶν ψηκτρῶν, κ. βουρτσῶν.
brosseur, ὑπηρετὴς ἀξιωματικοῦ στρατιώτης.
brossier, ψηκτροποιός.
brou, ἀκροδρύων, ἐξωτερικός φλοιὸς τῶν καρῦων καὶ ἄλλων ὁμοίων αὐτοῖς καρπῶν.
brouet, ζωμός ἐκ γάλακτος καὶ ζαχάρους, αἷμαλῖα· ἄθλιον καρύκευμα· ὁ μέλας ζωμός τῶν Σπαρτιατῶν.
brouette, θ. χειράμαξα.
brouettée, θ. τὸ φορτίον χειραμαξίου.
brouetter, ρ. ἐν. μεταφέρω διὰ χειραμαξίου.
brouetteur ἢ **brouettier**, ὁ μεταφέρων διὰ χειραμαξίου.
brouhaïa, θόρυβος, ὀχλοβοή.
brouillamini, σύγχυσις, ἀταξία.
brouillard, ὁμίγλη, κ. καταχνιά· (ἐμπόρ.) τὸ πρόχειρον καθημερινὸν βιβλίον ἢ κατάστιχον· *papier*—, ἀπομάκτης, κ. στουπόχαστον.
brouillasser, ρ. οὐδ. ἀρχίζειν ἀξελουταῖ· ὁμίγλη.
brouille, θ. διχόνοια, ἔρις.

brouillement, ταραχή, σύγχυσις.
brouiller, ἀναμιγνύω, συνταράττω.—*des oeufs*, κ. κτυπῶ τ' αὐγά, ἀναμιγνύων αὐτά· (μεταφ.) ἐμβάλλω εἰς διχόνοϊαν, εἰς ἔριν· *le temps se brouille*, ὁ καιρὸς συννεφιάζει.
brouillerie, ἔρις, διχόνοια.
brouillon, onne, ταραξίας, φιλοτάραχος, κ. ἀνακατοσοῦρης· τὸ πρόχειρον ἢ πρῶτον δοκίμιον ἐξηγησεως, ἐπιστολῆς, κ. τ. λ.
brouillonner, ρ. ἐν. γράφω εἰς πρόχειρον, σχεδιάζω.
brouir, ρ. ἐν. (ἐπὶ φυτῶν) ἀποξηραίνω, καίω διὰ τῆς θερμότητος τοῦ φύχους ἢ τῆς ὑγρασίας· μαραίνω, φθείρω.
brouissance, θ. ἡ βλάβη ἣν ἔπαθον τὰ φυτά, κ. καύσιμον.
broussailles, θ. πλ. θάμνοι, ἄκανθαι, φρύγανα.
broussin, παραφυάς, ἀπόστημα δένδρου.
brout, βλάστημα δένδρου ἐαρινόν.
brouter, ρ. ἐν. νέμομαι, βύσκομαι, τρώγω τὰς ῥίζας καὶ τοὺς θालούς.
brouilles, θ. πληθ. φρύγανα, κλωνάρια, βλαστοί.
broyage ἢ **broyement**, σύντριψις, θραῦσις.
broyeur, χρωματοτρέπτης.
bru, θ. γυνὴ τοῦ υἱοῦ, νύμφη.
bruant, (ὄρνιθ.) κριθολύγος, κλωρίς, κ. φλυτζοῦνι.
bruine, θ. ψεκᾶς, κ. ψηγάλα.
bruiner, (ἀπροσωπ.) ψεκάζει, κ. ψηχαλίζει.
bruire, ρ. οὐδ. (ἐπὶ κυμάτων ἀνέμων) βρέμω, βομβῶ, κ. βογκῶ, βοίζω. (Κατὰ τὴν Ἀκαδημίαν εἶναι εὐχρηστον μόνον ἐν τοῖς *il bruit, il bruyait, ils bruyaient*, ἄριστοι ὕμνος συγγραφεῖς παρέχουσιν ἡμῖν παραδείγματα ἐξ ἄλλου ὕμματος εἰπόν-

τες les torrents bruissent, οἱ χείμαρροι βρέμουσι, βοῶσι, tout bruissait, τὸ πᾶν ἐβόα, les serpents à sonnettes bruissaient, οἱ κροταλλοὶ ὄφεις ἐκρότουν.

bruissant, ο, βροντώδης, ἤχηρός.

bruissement, θροῦς, ψιθυρισμός, βοή ἐλαφρά,

bruit, κρότος, θόρυβος, πάταγος· (μεταφ.) ἀδόμενον, εἶδησις· le — court que, ἄδεται ὅτι... συγκίνησις· cette affaire fait grand bruit dans la ville, ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔκαμε πολὺν κρότον ἐν τῇ πόλει· στάσις· il y a du bruit, dans la ville, ἡ πόλις εἶναι εἰς ἀναστάτωσιν· il y a eu du — entre eux, ἤρισαν πρὸς ἀλλήλους· φήμη· il fait du bruit dans le monde, ἀκούεται πολὺ τὸ ὄνομα του, φημίζεται.

brûlage, κατάκαυσις τῶν φύλων καὶ φρυγάνων.

brûlant, ο, καυστηρός· (μεταφ.) ζωηρός· τὰ μάλιστα ἐνδισφέρων.

brûlé, κνίσα, ὀσμὴ καιομένου πράγματος, κ. τσίχνα.

brûlement, καῦσις.

brûle-pourpoint, ἀ—, ἐκ τοῦ σύνεγγυς· ἀποτόμως.

brûler, β. ἐν. καίω· φλέγομαι· ξηραίνω, μαραίνω· (μεταφ.)—le ravené, τρέχω ὁρομαίως·—la cervelle à qqn· φονεῦν τινά διὰ πυροβόλου ἢ πιστολίου·—ses vaisseaux, ἀφαιρεῖσθαι ἐκουσίως πᾶν μέσον ὑποχωρήσεως·—la politesse à qqn, καταλείπειν τινά ἀποτόμως·—les planches, (προχειμένου περὶ ἱθοποιοῦ) παριστᾶ πολὺ ζωηρῶς· (μεταφ.) ἐπιθυμεῖν μεγάλως, je brûle d'être à Paris, ὑπερεπιθυμῶ νὰ ἦμαι εἰς Παρισίους· les pieds lui brûlent, ἀνυπομονεῖ ν'ἀπέλθῃ.

brûlerie, θ. διασταλακτῆριον, ζακοποιεῖον.

brûle-tout, κηροστάτης μὲ βελόνην ἐφ'ἧς ἐμπηγνυμένη ἡ λαμπάς· καταναλίσκεται μέχρι τέλους.

brûleur, οἶνοπνευματοποιός, σταλακτῆς βρακίου.

brûloir, καφεκαύστης, κ. καδουρδιστήρι.

brûlot, πυρπολικὸν κ. μπουρλότον· οἶνόπνευμα ἐπικαυστὸν μετὰ ζαχάρεως.

brulure, θ. καῦμα.

brumaire, ὁ δεῦτερος μῆν τοῦ ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως τῆς Γαλλίας· συνταχθέντος δημοκρατικοῦ μηνολογίου, (ἀπὸ 23 ὀκτωβρ. μέχρι 21, νοεμβρ.).

brumale, χειμερινός.

brume, ἀγλύς, ὀμίχλη, νέφος.

brumeux, euse, ὀμιχλώδης.

brun, ο, φαιός, ἐρυθρομέλας· καστανός, κ. μελαχροινός· οὗσ. τὸ φαιὸν χρῶμα ἢ ὁ τοιοῦτον χρῶμα ἔχων· ἄνθρωπος.

brunâtre, ὑπόφαιος, ὑπομέλας.

brune, θ. ὄψια, δειλή, ἐσπέρα, κ. σκοτάδι.

brunet, ette, ὑπομέλας.

bruni, ἡ στιλπνότης ἀργυροῦ ἢ χρυσοῦ ἔργου, στίλβη.

brunir, μελαίνω, μελανίζω, μαυρίζω· στίλβω, λαμπρύνω.

brunissage, ξέσις, στίλβωσις, κ. ὑάλισμα.

brunisseur, στίλβωτής.

brunissoir, στίλβωτρον.

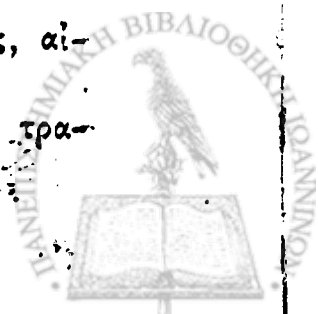
brunissure, λειότης, λαμπρότης, στιλπνότης, κ. ὑαλάδα· στίλβωσις, κ. ὑάλισμα.

brusque, ἀπότομος· αἰφνίδιος· τραχύς, ἄγροικος· ζωηρός.

brusquembille, χαρτοπαίγνιον, κ. τὸ σκαρπῖλι.

brusquement, ἀποτόμως, αἰφνιδίως· τραχέως.

brusquer, β. ἐν. φέρομαι τρα-

γέως πρὸς τινα, ἐπιπλήττω· ἐπι-
σπεύδω, ταχύνω.

brusquerie, θ. πρᾶξις ἢ λόγος
ἀπότομος.

brut, e, ἀκατέργαστος· τραγὺς ὑ-
λικῶς ἢ ἠθικῶς· ἀκαθάριστος.

brutal, e, aux, κτηνώδης, θη-
ριώδης· ἄγροικος, παχυλόσ, κ. γον-
δός· σκληρός.

brutalement, θηριωδῶς, κτη-
νωδῶς.

brutaliser, ῥ. ἐν. αἰκίζω, κα-
κοποιῶ, δέρω.

brutalité, θ. κτηνωδία, θηριωδία,
ἀγροικία, τραχύτης· αἰκία, σκληρὰ
πρᾶξις.

brute, θ. κτήνος, θηρίον, ζῶον·
(μεταφ.) ἄγροικος, τραγὺς τοὺς τρό-
πους, κ. γονδρός, βουνίσσιος· κακός.

bruxellois, e, (-σελουά) ὁ ἐκ
Βρυξελλῶν.

bruyamment, θορυβωδῶς, πα-
ταγωδῶς.

bruyant, e, θορυβώδης, πατα-
γώδης.

bruyère, θ. (βοτ.) μυρτιά, ἐρείκη.

bryon, θ. (βοτ.) βρυωνία, βρυωνίς.

buanderie, θ. πλυνός, κ. πλυ-
σταριό.

buandier, ère, πλύντης, πλύν-
τρια, κ. πλύστρα.

bubale, (ζῶον ἐλαφοειδές) βου-
βαλῖς.

bubon, βουβών, οἴδημα, κ. βού-
ζουνας.

buccal, e, aux, στοματικός.

buccin, βούκινον, ἢ βυκάνη, ἀρ-
χαῖον μουσικόν ὄργανον· εἶδος κογ-
χύλης μονοθύρου, σάλπιγξ.

buccinateur, βυκανιστής, σαλ-
πιγκτής παρὰ Ῥωμαίους.

buccine, θ. βυκάνη, σάλπιγξ τῶν
Ῥωμαίων.

bucentaure, βουκένταυρος· τὸ
ὄνομα τοῦ πλοίου εἰς ὃ ἐπιβίβασθεις
ὁ δούγης τῆς Βενετίας ἐνυμφεύετο διὰ

τελετῆς τὴν Ἀδριατικὴν Θάλασσαν.

bucéphale, ὁ βουκέφαλος τοῦ
Ἀλεξάνδρου· ἵππος πολεμικός ἠώ-
ραῖος.

bûche, θ. κορμός δένδρου, κ. κού-
τσουρον· ἄνθρωπος εὐθήθης, ἡλίθιος.

bûcher, ξυλαποθήκη· σωρός ξύ-
λων· πυρά, ἐφ' ἧς τὸ πάλαι ἐκαίοντο
οἱ νεκροί, ἢ κατὰ τὴν μεσαίωνα οἱ
μάγοι, αἱ μάγισσαι καὶ οἱ αἵρετικοί.

bûcher, ῥ. οὐδ. ἐργάζομαι ἀκα-
ταπαύστως· se bûcher, μάχομαι,
μονομαγῶ.

bûcheron, onne, ξυλοκόπος.

bûchette, θ. ξυλάρια, ἄτινα οἱ πέ-
νητες συλλέγουσιν ἐν τοῖς δάσεσιν.

bûcheur, ἐργάτης, φιλόπονος, κ.
δουλευτής.

bucolique, βουκολικός· οὐδ. ἄσμα
βουκολικόν, εἰδύλλιον (εἰρων.) βίβλια
ἄνευ ἀξίας, μηδαμινά.

budget, προϋπολογισμός, κυρίως
ὁ ἐνιαύσιος τοῦ κράτους.

budgetaire, ὁ τοῦ προϋπολογι-
σμοῦ.

buée, θ. πλύσις· ἀτμός.

buénois-ayrien, enne, ὁ, ἡ, ἐκ
Βουένος—"Αὔρες.

buffet, κυλικεῖον, σκευοθήκη, τὸ
τραπεζοφόρον· ἐν γορῖς, ἐδεσματο-
θήκη, πλακουντιοθήκη· ἐν ξενοδοχεί-
οις σιδηροδρόμου, ἐδεσματοπωλεῖον·
τὸ ξυλουργικόν μέρος τοῦ ὄργάνου
ἐκκλησίας.

buffle (ζωολ.) βούβαλος· ἄγριος
βοῦς· δέρμα βουβάλου.

buffleterie, τὰ τῆς στρατιωτι-
κῆς ἀποσκευῆς δέρματα.

buffletin, νεαρός βούβαλος.

bugle, κλειδοσάλπιγξ.

buglose ἢ buglosse, (βοτ.) βού-
γλωσσον.

bugrane, θ. (βοτ.) βουκράνιον,
ὄνωνις.

buire, θ. πυτίνη· λήκυθος.

buis, (βοτ.) πύξος καὶ τὸ ξύλον

τοῦ θάμνου ἢ δενδρίου τούτου, κ.
Τουρκ. τσιμισίρι.

buisson, βάτος, θαμνών· άκανθών.

buissonneux, euse, θαμνώδης, άκανθώδης.

buissonnier, ère, θαμνόδιος·
(μεταφ.) faire l'école buissonnière,
αποδιδράσκειν ἐκ τοῦ σχολείου.

bulbe, θ. (βοτ.) βολβός, τὸ κρόμ-
μυον φυτοῦ.

bulbeux, euse, βολβώδης· (ά-
νατομ. ἔχων βολβόν.

bulgare, Βούλγαρος ἢ Βουλγα-
ρικός.

bullaire, συλλογὴ βουλλῶν τῶν
παππῶν.

bulle, θ. πομφόλυξ ὕδατος, φυ-
σαλίσ· ἐπιστολὴ τοῦ πάππα· μολυβδο-
σφράγιστος, τὸ σιγγίλιον· — d'ex-
communication, αφορισμός.

bulletin, δελτίον· ψηφοδέλιον·
ἐπίσημος ἀγγελία ἢ ἐκθεσις ὑγειονο-
μική ἢ στρατιωτική· συλλογὴ δια-
ταγμάτων· σημειώσεις τῆς διαγωγῆς
καὶ προόδου μαθητοῦ.

bulleux, euse, φλυκταινώδης.

buprest, (γένος ἐντόμων κολε-
οπτέρων) ἢ βούπρηστις.

buraliste, γραμματεὺς εἰσπρα-
κτωρ, ἀποδέκτης χρημάτων.

burat, μάλλινον ὕφασμα, σάγη,
κ. σαγιάκι.

buratin ἢ buratine, εἶδ. μαλ-
λομετάξου ὑφάσματος.

bure, θ. χονδρὸν μάλλινον ὕφα-
σμα, κ. ἀμπάς· φρέαρ πρὸς ἐξόρυ-
ξιν μετάλλου ἢ ορυκτοῦ.

bureau, εἶδος χονδροῦ ὑφάσμα-
τος· γραφεῖον· ἤτοι τράπεζα ἐφ' ἧς
γράφουσι· τόπος ἢ δωμάτιον γρα-
φείου, γραφεῖον ἐν γένει ἰδιωτικὸν
ἢ δημόσιον· — de poste, ταχυδρο-
μεῖον· ὁ πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος καὶ
οἱ γραμματεῖς συνελεύσεως· τὸ τμη-
μα ὑπουργείου· chef de—, τμημα-
τάρχης· — de placement, μεσιτικὸν

τῶν ὑπηρετῶν, διδασκάλων καὶ ὑ-
παλλήλων κατάστημα.

bureaucrate, ὑπάλληλος διοι-
κητικὸς, ὑπουργικὸς.

bureaucratie, (-σι) γραφειοκρα-
τία (ἐν κακῇ σι.μ.

bureaucratique, γραφειοκρα-
τικὸς.

burette, θ. φιαλίδιον ἐλαίου, ὄ-
ξους κ.τ.λ. ληκύθιον ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς
τραπέζης· τὰ δοχεῖα τοῦ οἴνου καὶ
τοῦ ὕδατος ἐν τῇ θείᾳ λειτουργείᾳ ἢ
μυσταγωγείᾳ.

burgau, κογχύλη ἢ μαργαροφό-
ρος.

burgaudine, θ. μάργαρος, κ.
σεντέφι, ἐκ τοῦ κογχυλλίου burgau.

burgrave, (κατὰ τὸν μεσαίωνα
ἐν Γερμανίᾳ) φρούραρχος, ἄρχων.

burgaviat, ἀξίωμα κληρονο-
μικὸν τοῦ burgrave, ὅπερ ἰδέ.

burin, γλυφίς χαλκογράφου πρὸς
χάραξιν ἐπὶ μετάλλων.

buriner, ρ. ἐν. ἐγγράπτω διὰ
τῆς γλυφίδος ἐπὶ μετάλλων.

burlesque, εἰς ἄκρον κωμικός,
γελωτοποιός· γελοῖος· οὐσ. τὸ κω-
μικὸν ὕφος.

burlesquement, κωμικῶς, γε-
λοίως.

burnous (-νοῦς) μανδύας Ἀρα-
βικός, κ. βουρνούζιον.

bursal, e, φορολογικὸς.

busard, (ὄρνιθ.) εἶδος ἰέρακος,
κίρκος.

busc, εὐλύριστος λεπίς γάλυβος ἢ
φαλαίνης διὰ τὰ περιθωράκια τῶν γυ-
ναικῶν

buse, θ. (ὑρνεον) τρίορχος (με-
ταφ.) βλάξ, ἀμαθής.

busquer, ἐμβάλλω· λεπίδας εὐ-
λυγίστους εἰς περιθωράκιον· κάμπτω,
λυγίζω.

busquière, θ. σωλὴν τοῦ περι-
θωρακίου διὰ τὴν εὐλύγιστον λεπίδα
γάλυβος ἢ φαλαίνης.

buste, κορμός, τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ ἄνω μέρος τοῦ σώματος, προτομή εἰκόνας ἢ ἀγάλματος.

but, σκοπός, κ. σημάδι· σκοπός, σχέδιον, τὸ εἰς ὃ ἀποβλέπει τις dans quel—, ἐπὶ τίνι σκοπῷ; de — en branc, ἀστόγως· ἀσκέπτως, but à but, ἄνευ ὑπεροχῆς ἢ ὑφελείας ἐκατέρωθεν.

bute, ὄνουγοκοπίς τοῦ πεταλωτοῦ.

butée ἢ **huttée**, θ. τὸ ἐκατέρωθεν παρὰ τὰ ἄκρα γεφύρας λιθινὸν κτίσμα.

buter, β. οὐδ. τυγγάνω τοῦ σκοποῦ, εὐστογῶ, κ. κτυπῶ τὸ σημάδι se—, ἰσχυρογωνιμονῶ, κ. πεισμόνω.

butin, τὰ σκύλα, λάφυρα, λεία (μεταφ.) εὐχίτης, βλάξ.

butiner, β. ἐν. λαφυραγωγῶ· συλλέγω.

buttage, περιχώμα, περιόρυγμα, περισκαφή.

butte, γήλοφος, κ. βουναλάκι· être en butte, εἶναι τινα ἐκτεθειμένον εἰς τὰς προσβολάς.

butter, β. ἐν. περιγώνω, περι-

σκάπτω, περιβάλλω μὲ γῶμα.

butyreux, euse, βουτυρώδης.

butyrine, θ. ἡ βουτυρίνη· οὐσία βουτυρώδης.

butyrique (γ.η.μ.) βουτυρικόν· ὄξύ.

buvable, πόσιμος, ποτός.

buvard, τετράδιον ἐκ στουπογράφου· papier, — ἀπορροφητικὸς γάρτης, κ. στουπόχαρτον.

buvetier, κάπηλος· ἐπὶ ὄκρῳ θαντος, ἢ μικροῦ καπηλείου διαφόρων ποτῶν.

buvette, θ. μικρὸν καπηλεῖον ἢ ἕδεσματοπωλεῖον καὶ ποτῶν ὁμοῦ.

buveur, euse, φιλοπότης, πάροινος, μέθυσος.

buvoter, πίνω κατὰ μικρὸν, μικροποτῶ.

byronien, enne, Βυρώνειος.

bysse ἢ **byssus**, βυσσός, εἶδος πολυτίμου ὑφάσματος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

byzantin, e, Βυζαντινός, Βυζαντιός.

C

C, c, τὸ τρίτον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου προφερόμενον ὡς σ, μὲν πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y, καὶ ὅταν ἔξη ὑπογεγραμμένην οὐτω (c) ὡς κ δὲ πρὸ τῶν λοιπῶν φωνηέντων, ἦτοι a, o, u, καὶ πρὸ παντός συμφώνου· μετὰ δὲ τοῦ h, ἦτοι ch, προφέρεται ὡς παχύ καὶ οὐρανισχοπρόφερτον σ, οἷον προφέρουσιν ἐνιαχοῦ τῆς Ἑλλάδος τὸ γ πρὸ τῶν φωνῶν e καὶ i, οἷον γέρι (cheri) εἴκοσιν (icochi) ὡς ἀριθμητικὸν σημαίνει 100.

ca (σά) συγχώνευσις ἢ σύμπτυξις τοῦ ccla) τοῦτο, ἐκείνο.

cab, εἶδος διτρόγου Ἀγγλικῆς ἀμάξης, συζκοπή τοῦ cabriolet.

cabale, παρὰ τοῖς Ἰβραίοις μυστηριώδης ἢ ἀλληγορικὴ τῆς Ἱεραῆς Γραφῆς ἐρμηνεία· φαντασιώδης τέχνη τοῦ συγκοινωνεῖν μετὰ τῶν πνευματῶν σκευωρῶν· μηχανορραφία· στάσις ὁμίλος κροταλιστῶν ἐν τῷ θεάτρῳ.

cabaler, μηχανορραφῶ, σκευωρῶ, βραδουρῶ.

cabalistique, μυστηριώδης· καθβαλιστικὸς· μαγικός.

cabaliero, μικρευγενῆς Ἰσπανός.

caban, ἐπενδύτης μετὰ κεφαλο-

σκεπῆς, κ. καπότα, κουκουλέττα.

cabane, θ. καλύβη.

cabaner, β. οὐδ. καταφεύγω εἰς καλύβην.

cabanon, καλυβίσκη· κελλίον ἐν ᾧ περιερίζουσι τοὺς μανιώδεις ἐν τοῖς φρενοκομείοις· εἰρκτὴ στενὴ καὶ σκοτεινὴ ἐν ἣ ἐγκλείουσι κακούργους τῆξεώς τινος.

cabaret, οἶνοπωλεῖον, καπηλεῖον, δῖσχος.

cabaretier, κάπηλος.

cabas, εἶδος μικροῦ καλάθου τῶν κυριῶν ἀχυρίνου ἢ μαλλίνου.

cabestan, (ναυτ.) στρέβλη, ἐργάτης, κ. ποτζαργάτης.

cabillaud (ἰχθ.) μαζέας, μικρὸς ὄνισκος, κ. μπακαλάος.

cabine, θ. θαλαμίσκος πλοίου, κ. ἡ κάμαρα.

cabinet, δωμάτιον ἰδιαίτερον καλλωπισμοῦ, ἐργασίας, μελέτης· σπουδαστήριον καθηγητοῦ· γραφεῖον συμβολαιογράφου, δικηγόρου, ἱατροῦ· ἀναγνωστήριον· ἀνακτοβούλιον· συλλογὴ ἐπιστημονικῶν ἀντικειμένων οἷον φυσικῆς ἱστορίας, ὀρυκτολογίας, κ. τ. λ. (κατ'εὐφημισμὸν) ὁ ἀπόπατος.

câble, κάλος ἢ κάλως, κ. παλαμάρι.

cablé, γονδρὸν καλώδιον· κορδόνιον δι' οὗ ἀναρτῶνται αἱ εἰκόνες.

câbleau, εἶδος πρυμνησίου σχοινίου· καλώδιον λέμβου.

câbler, σχοινοπλοκῶ, συστρέφω πολλὰ σχοινία ὁμοῦ διὰ νὰ κατασκευάσω κάλων.

câblot, ἰδὲ cableau.

caboche, θ. (δημῶδ.) κεφάλαι· (ἐμπορ.) ἦλος πλατυκέφαλος.

cabochon, λίθος πολύτιμος ἐστιλβωμένος μὲν ἀλλ' ἀπελέκτος.

cabotage, ἀκτοπλοία.

caboter, β. οὐδ. ἀκτοπλοῶ.

caboteur, ἀκτοπλεύστης.

cabotier, ἀκτοπλοϊκὸν πλοῖον.

cabotin, πρωτόπειρος ἠθοποιός· περιπλανώμενος κωμῳδός.

cabotinage, ἠθοποιία θεατρικὴ ἀδόκιμος ἢ νομαδική.

cabotiner, μετέρχομαι τὸν πλάνητα ἠθοποιόν.

cacaoyère, θ. φυτεία ἐκ κακαοδένδρων.

cabrer, se, ἀνορθοῦμαι ὡς ὀπίπος· (μεταφ.) παραφέρομαι, ὀργίζομαι, ἀφηνιάζω.

cabri, ἐρίφιον.

cabriole, ἀνασκίρτημα· κυδίστημα, κ. τούμπα.

cabrioler, β. οὐδ. ἀνασκιρτῶ· κυδιστίνδα παίζω, κ. παίρνω τούμπαις.

cabriolet, ἄμαξα ἐλαφρὰ δίτροχος, κ. καβριολές.

cabrioleur, σκίρταξ· κυδιστήρ.

cabus, στρογγύλος, χου, λαχανοκράμβη.

caca, (νηπιακῶς) ἀποχωρήματα.

cacade, θ. παράτολμος ἐπιχείρησις μετ'ἀποτυχίας.

cacao, τὸ κακάον, ἐξ οὗ κατασκευάζεται ἡ σοκολάτα.

cacaoyer cacaoier, κακαόδένδρον.

cacatois, εἶδος φिटτακοῦ· οἱ ἀνώτατοι μικροὶ ἱστοί.

cachalot, (ἰχθ.) κῆτος ὁ φουσητήρ.

cache, θ. κρύπτη, κ. κρυψώνας.

cache-cache, παίγνιον τῶν παιδίων, κ. τὸ κρυπτόν.

cachectique, καχεκτικός.

cachemire, (ὑφασμα) νασμίριον.

cache-nez, βινοχάλυμμα, βινοφύλαξ μάλλινος.

cache-pôt, περικάλυμμα γάστρας ἀνθέων· ἅ—, κρυφίως, σκεπαστά.

cacher, κρύπτω· καλύπτω· ἀποκρύπτω· ὑποκρίνομαι.

cachet, σφραγίς· αποτύπωμα σφραγίδος· δελτίον ἢ ἐπόδειξις παραδόσεως μαθήματος διδομένη εἰς διδασκάλους· *courir le —*, μεταβαίνω ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν παραδίδων μαθήματα· πληρόνομαι κατὰ μάθημα· *lettre de —*, διαταγή ἐσφραγισμένη τοῦ βασιλέως· (μεταφ.) χαρακτήρ, πνεῦμα, ὕφος.

cacheter, ῥ. ἐν. σφραγίζω.

cachette, θ. κρύπτη μικρά· ἐν —, κρυφίως· *rire en —*, γελῶ ὑπὸ μάλην.

cachéxie, θ. (ιατρ.) καχεξία.

cachot, σκοτεινὴ εἴρηκτῆ.

cachotterie, θ. μικρομυστικότης· κρυψίνοια ἐν οὐ δέοντι.

cachottier, δεσμοφύλαξ.

cachou, Ἰνδικὴ ἀκανθία καὶ ὀστυπτικὸς γυμὸς αὐτῆς.

cachucha, θ. χορός τις Ἰσπανικὸς.

cacique, ἀρχαῖος τίτλος ἡγεμόνων τῆς Ἀφρικῆς.

cacochyme, θ. (ιατρ.) κακόχυμος.

cacochymie, θ. (ιατρ.) κακοχυμία.

cacographie, θ. κακογραφία, ἢ τοι ἀνορθογραφία προβαλλομένη εἰς τὸν μαθητὴν ἵνα διορθώσῃ αὐτὴν πρὸς ἀσκησιν ἑαυτοῦ.

cacographique, κακογραφικὸς.

cacolet, ἐρίππιον καλαθοειδὲς μετὰ στρωμάτων, τιθέμενον ἐπὶ τῶν ἡμιόνων πρὸς μεταφορὰν τῶν ὀδῶν καὶ τῶν τραυματιῶν.

cacologie, θ. κακολογία γραμματικῆ· σολοικισμὸς.

cacologique, σολοικικός.

cacophonie, κακοφωνία.

cacophonique, κακόφωνος.

cactées (βοτ.) τὰ κακτοειδῆ φυτά.

cactier ἢ **cactus** (βοτ.) ὁ κάκτις.

cadastrage, ἀπογραφή κτηματικῆ.

cadastral, e, aux, κτηματογραφικὸς.

cadastre, δημόσιον κτηματολόγιον, ἀπογραφή τῆς ἐγγείου περιουσίας.

cadastre, ῥ. ἐν. κτηματογραφῶ, καταγράφω τὴν ἀκίνητον, τὴν ἐγγειον περιουσίαν.

cadavéreux, euse, πτωματοειδής, νεκροειδής.

cadavérique, νεκρικὸς, πτωματοειδής.

cadavre, πτώμα, σῶμα νεκρὸν ἢ ἰσχνόν καὶ κάτωχρον,

cade, (βοτ.) εἶδος ἀρκεύθου.

cadeau, δῶρον, δωρεά.

cadenas, κλειθρον κρεμαστὸν, κ. λουκέττον.

cadenasser, κλείω διὰ κρεμαστοῦ κλειθρον.

cadence, θ. (μουσ. ποιησ. ὄργησ.) ῥυθμὸς, ἐμμέλεια, χρόνος· (ἐν τῇ φιλολογίᾳ) ἀρμονία λόγου.

cadencer, ῥ. ἐν. καί οὐδ. ἐν ῥυθμῷ, ἢ ἐμμελῶς μέλω ἢ λέγω, ῥυθμίζω.

cadène, θ. ἄλυσος τῶν καταδίκων.

cadet, ette, (ιδίως) ὁ τῆς οἰκογενείας δευτερότοκος· (εἶτα δὲ) ὁ ὑστερότοκος, ὁ νεώτατος· (ἐν γένει δὲ καὶ ἄνευ συγγενείας) *je suis votre —*, εἶμαι νεώτερος ὑμῶν· νέος εὐπατρίδης ὑπηρετῶν ἐν τῷ στρατῷ· *c'est un fier —*, εἶναι ἀνδρείος νεανίας.

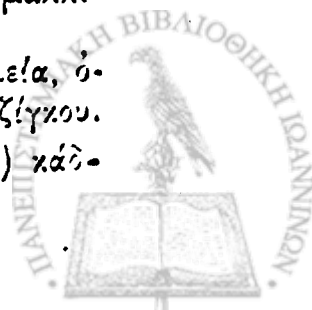
cadette, θ. ἡ βραχυτέρα τῶν δύο μεγαλειτέρων τοῦ σφαιριστηρίου βάλβδων.

cadì, ὁ καδῆς, μουσουλμάνος δικαστής.

cadis, λεπτὸν καὶ στενὸν μάλλινον ὕφασμα.

cadmie, θ. (ὄρυκτ.) καδμεία, ὁ ξείδιον τοῦ ψευδαργύρου, κ. ζίγκου.

cadmium (-ομ) (ὄρυκτ.) κάδ-

μειον, μέταλλον λευκόν, χημικῶς ἀπλοῦν.

cadran, ἡλιακόν ὠρολόγιον.

cadrat, τετράγωνον τυπογραφικὴν πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν.

cadratin, (τυπογρ.) τετραγωνίδιον.

cadrature, τὸ σύνολον τῆς μηχανῆς τοῦ ὠρολογίου.

cadre, πλαίσιον, περίθεμα, τὸ περιθώριον εἰκόνος· (μεταφ.) σχέδιον διανοητικοῦ ἔργου, συγγράμματος, κ. τ. λ. τὸ σύνολον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν συντάγματος, τὰ στελέγη.

cardrer, ῥ. οὐδ. συμφωνῶ, συναρμύζομαι, κ. ταιριάζω καλά.

caduc, θηλ. caduque, ὑπέρηγρος, ἐσχατόγηρος· mal—, ἐπιληψία, κ. σεληνιασμός.

caducée, κηρύκειον, τὸ σκῆπτρον τοῦ Ἑρμοῦ, παρά τοις ἀρχαίοις σύμβολον εἰρήνης, τὴν σήμερον δὲ σύμβολον τοῦ ἐμπορίου.

caducité, θ. ἔσχατον γῆρας.

cadurcien, enne, κάτοικος τῆς πόλεως Cahors, πατρίδος τοῦ Γαμβέτα· λέγουσι δὲ καὶ Cahorsin.

caecum σέκομ) (ἀνατομ.) τὸ τυφλὸν ἔντερον.

caennais, e, (καεναί) κάτοικος τῆς Καένης, πόλεως τῆς Γαλλίας.

cafard, e, ὑποκριτής, ψευδευλαβής.

cafarder, ὑποκρίνομαι τὸν εὐλαβῆ.

cafarderie, θ. ὑπόκρισις, ψευδευλάβεια.

café, ὁ καφές, εἴτε ὡς κόκκος εἴτε ὡς ποτὸν· τὸ καφενεῖον.

caféier, ἰδὲ cafier.

caféière, καφεών, φυτεία καφέ.

cafetan, καφτάνιον, ἑφεστρίς Τουρκικῆ πλουσία.

cafetier, ere, καφεπώλης.

cafetière, τοῦ καφέ πρόχους, κ. καφεδόμπρικον.

cafier ἢ **caféier**, καφόδενδρον.

Cafre, Κάφρος, Αἰθίοψ κάτοικος τῆς Καφρερίας.

cake, θ. κλωβός, κ. κλουβί· (μεταφ.) mettre en—, φυλακίζω·—d' un escalier, ὁ τῆς κλίμακος χώρος ἐν οἰκοδομῇ.

cagnard, e, ὄκνηρός, φυγόπνος· νωθρός, βάρυμος.

cagnarder, ῥ. ἐν, ζῶ ἐν ὄκνηρίᾳ, ὄκνω, βάρυμῶ.

cagnardise, θ. ὄκνηρία, βάρυμία.

cagne, θ. ὄκνηρότατος, κ. ἀρχιτεμπέλης.

cagneux, euse, βαιβοσκελής, κ. στραβοπόδης, στραβοκάνης.

cagnotte, θ. δοχεῖον εἰς ᾧ ἐμβάλλουσι τὰ ὑπὸ τῶν παικτῶν ἀποτινόμενα ἐν τισι παιγνίοις.

cagot, e, ψευδευλαβής, θρησκός, δεισιδαίμων.

cagoterie, ψευδευλάβεια, θρησκομανία, δεισιδαιμονία

cagotisme, χα. ακτήρ τοῦ ψευδευλαβοῦς, τοῦ θρησκομανοῦς.

cagoule, θ. μανδύας, γλαίνα ἅνευ χειρῶν (μανικίων) ἣν περιεβάλλοντο οἱ Λατίνοι μοναχοί, ἔχουσα ἐνίοτε ἐπικάλυμμα τῆς κεφαλῆς (κ. κουκούλαν) μὲ ὅπας διὰ τοὺς ὀφθαλμούς.

cahier, τετράδιον, φυλλάδιον· ὑπόμνημα·—des charges, ὄροι ἐπιβαλλόμενοι εἰς τὸν δεχθέντα τὸ ἐπιδικασθέν, εἰς τὸν ἐργολάβον.

cahin-caha, καλῶς·κακῶς, κ. ἔτσι·κ' ἔτσι.

cahorsin, ἰδὲ cadurcien.

cahot, τίναγμα ἀμάξης, κ. τρανάνισμα.

cahotage, ὀχλήματος συγνοτίναγμα, διάσεισις, κ. τρανάνισμα.

cahotement, ἰδὲ cahotage.

cahoter, ἀνατινάσσειν, διασεύω, κ. τρανταχίζω (οἶον ἕγχημα).

cahute, θ. κλιθῆσι.

caid, διοικητής καὶ δικαστής ἐν ταῖς ἐπικρατείαις τῆς Βαρβαρίας.

caieu, βυλβύδιον, ἕως ἐπὶ βυλβύδιον φυσῶ.

caille, θ. (ὄρνιθ.) ἕρτυξ, κ. ὄρτυκι.

caillebotte, θ. ἠρόμβος γάλακτος τροφῆς.

caillebotter, β. ἐν. ἠρομβῶ, συμπίψω.

caille-lait (φρτ.) γάλακτον.

caillement, ἠρομβώσεις, πῆξις γάλακτος ἢ αἵματος.

cailer, ἠρομβῶ, κ. πῆξω τὸ αἷμα, τὸ γάλα κ. τ. λ.

cailletage, ἀδολεσχία, πολυλογία, φιλοσοφία.

cailleteau, ὄρτυκάνι.

cailleter, ληρῶ, φιλοσοφῶ.

caillette, θ. ἄνθρωπος κοῦφος, ἢ γυνή φιλόσοφος.

caillot, ἠρόμβος αἵματος ἢ ἄλλης ὀυσίας.

caillot-rosat, εἶδος ἀπιθίου σιτηροῦ καὶ εἰδήσιμον.

caillou, γάλιξ, κ. γάλιτι, λεθρον ὁ πυρρῆτος λίθος ἐν τῷ πληθ. ἄρθ. cailloux.

cailloutage, γαλιτωμα, γαλινοδόμημα.

cailloutée, θ. εἶδος λεπτοῦ φαρμακίου.

caillouter, γαλιτικῶν πληρῶ ἢ γαλινοδομῶ.

cailloueux, euse, γαλινοδόχης, ψηφιδόχης.

cailloutis, γαλινοδόχισις ἐπὶ ὁδοῦ πρὸς διατήρησιν αὐτῆς.

caïmacan (Τουρκ.) καίμακας, διοικητής.

caïman ἢ alligator, εἶδος κροκοδείλου.

caïque, λέμβος, καίκι.

cairn, λοφίστοι τεργητοὶ τῶν Κελτῶν, ἴσως δὲ τῆσιν αὐτῶν.

caisse, κιβώτιον ξύλινον, κ. κλάσσα ἢ κληρονομηματικὸν ἐπιπέδον σῶμα τῆς ἀρχῆς τῶν παλαιῶν βροχῶν —, τὸ μέγα τῶν παλαιῶν τῆς στρατονομικῆς.

caissier, ère, ταμίας, κ. κασσιέρης.

caisson, τροφῶν καὶ πολεμικῶν ἄμαξα στρατιωτικῆ.

cajoler, β. ἐν. θωπεύω, κολακεύω, ἐπαίνῶ.

cajolerie, θ. θωπελία, κολακεία.

cajoleur, euse, κολαξ, ἡδονόγος.

cal, τάλος, κ. κάλος (χειρ.) συνόδιον κατὰ κράτος.

calabrais, ὁ ἐν Καλαβρίας τῆς Ἰταλίας, κ. Καλαβρέζος.

calade, θ. κεκλιμένον ἐπίπεδον, κατήφορος ὃν γυμνάζονται οἱ Ἴπποι νὰ καταβαλῶσιν.

calamine, θ. (ὄρυκτ.) ὀξείδιον τοῦ φυσικοῦ ψευδαργύρου, κ. ζόφου φυσικῆ καθμῆλα.

calamite, εἶδος ῥητινώδους κρυμῆς, καλαμίτης· εἶδος λευκαργίλου.

calamité, θ. δυστυχία, μεγάλη συμφορὰ, καταστροφή, μάστιξ θελήματος.

calamitoux, euse, δυστυχῆς, τλήμων, πολυπαθῆς, συμφορᾶς πλήρης ἢ πρὸξενος.

calandrage, κολινοδοχίσις, πλῆσις, σπλῆσισις τῶν βρασμάτων.

calandre, μηχανὴ πρὸς πλῆσιν καὶ σπλῆσιν τῶν βρασμάτων καὶ τοῦ γάρτου, μάργανος (ὄρνιθ.) εἶδος κορυδαλλοῦ, κ. καλάνδρα (ἐντου.) τρώξ ὁ σιτοφάγος, κ. σιταροψείρα.

calandrer, β. ἐν. πῆξω καὶ σπλῆσῶ τὰ βράσματα διὰ τοῦ κολινοδοχίου, μαργάνου.

calandreur, μαγγανωτής, πιε-
στικής στιλβωτής ύφασμάτων.

calcaire, τιτανολιθικός, άσβε-
στολιθικός.

calcanéum (-ομ) (άνατομ.) ό
τέτρωρος.

calcedoine, θ. (όρυκτ.) ό χαλ-
κηδόνιος ή άγίατης λίθος ό πολύχρους.

calcinable, διακαυστός, τηκτός,
διαλυτός έν τώ πυρί, άσβεστοποιητός

calcination, θ. διάκαυσις, ά-
σβεστοποίησις.

calciner, διακαίω, άσβεστοποιώ
λίθον ή άλλο σώμα στερεόν, άποτε-
φρώ, τήκω.

calcium (-σιομ) άσβέστιον, μέ-
ταλλον λευκόν υποκίτρινον έξ άπο-
συνθέσεως άσβέστου.

calcul, ύπολογισμός, κ. λογαρια-
σμός· ή αριθμητική· (χειρ.) λιθί-
ασις έν τή κύστει, κ. ή πέτρα.

calculable, εύυπολόγιστος.

calculateur, trice, λογιστής.

calculer, ρ. έν. ύπολογίζω, κ.
λογαριάζω· (μεταφ.) άναλογίζομαι,
διανοηθίμαι, συλλογίζομαι.

calculeux, euse, λιθαξ, λιθώ-
δης τής κύστεως.

cale, θ. λίθος ή ξύλον προς ύπο-
στήρηξιν, ύπόθεμα· τιμωρία, ποινή
τις έν τοίς πλοίοις· τό βαθύτατον
μέρος του έσωτερικού του πλοίου, κ.
άμπάρι· — d' un quai, άποβάθρα
προκυμαίας.

calebasse, θ. συκία, κολοκύνθη
ξηρά χρησιμεύουσα ώς δοχείον ύδα-
τος, κ. τ. λ.

calebassier, κολοκυνθόδενδρον
τής Αμερικής.

calèche, θ. άμαξα ής τό εμπρό-
σθιον είναι συνήθως άσκεπές.

caleçon, έσώθρακον.

calédonien, enne, Καληδόνι-
ος, Σκώτος,

caléfacteur, θερμαντήρ.

caléfaction, θ. θέρμανσις.

calembour, λογοπαίγνιον.

calembouriste, λογοπαίγμων.

calendredaine, θ. ύπεκρυγή,
κενή πρόφρασις.

calender, είδος δερβίσου.

calendes, θ. πληθ. (παρά Ρωμ.)
αί καλάνδαι, ήτοι άρχή του μηνός,
νουμηνία (παροιμ.) aux grecques,
εις τās Έλληνικάς καλένδας, του-
τέστιν ουδέποτε, διότι οί Έλληνι-
κοί μήνες δέν ήσαν διηρημένοι εις κα-
λένδας ίδους και νόνας, ώς λέγομεν
και ήμείς· όταν δέν έχει ό μήνας σάβ-
βατον.

calendrier, ήμερολόγιον, κ. κα-
λανδάριον, σύστημα, τρόπος του ύ-
πολογίζειν τās ήμέρας και τούς μή-
νας του έτους, le—Julien, τό Ίου-
λιανόν, τό του Ίουλίου Καίσαρος τό
και παρά τής Ανατ. εκκλησίας πα-
ραδεγμένον ήμερολόγιον, le—, Gré-
gorien, τό Γρηγοριανόν, ήτοι τό υπό
του πάππα Γρηγορίου ΙΒ΄. μεταρ-
ρυθμισθέν, και όπερ οί Ευρωπαίοι έν
γένει παρεδέξαντο.

calepin, ύπομνημάτιον, μικρόν
σημειωματάριον.

caler, ρ. έν. προσδένω διά κα-
λωδίου· (ναυτ.) la voile, γαλώ, κα-
ταβιάζω τό ιστίον. κ. μαϊνάρω· ουδ.
βυθίζω εις τό ύδωρ· όκνώ, όπισθο-
δρομώ.

calfat, πακτωτής, κ. καλαφάτης.

calfatage, πάκτωμα, κ. καλα-
φάτισμα πλοίου.

calfater, πακτόνω κ. καλαφατίζω.

calfeutrage, βύσμα, κ. στου-
πωμα, κλεισίμον θυρών και θυρίδων.

calfeutrer, ρ. έν. βύω, κ. στου-
πόνω τούς βωγμύς θύρας και θυρί-
δος· se—, έγκλείομαι, περιορίζομαι.

calibrage, προσδιορισμός ύλξης,
ήτοι τής κυλινδρικής διαμέτρου.

calibre, όλκή, μέγεθος τηλεβό-
λου· διάμετρος κυλίνδρου ή σφάρας
τηλεβόλου, μέτρον, μέγεθος, παχύ-

της στήλης (μεταφ.) ποιότης πρά-
γματος· χαρακτήρ καὶ προσόντα ἀν-
θρώπου.

calibrer, ῥ. ἐν. προσδιορίζω τὴν
ὄψιν, μετροῦ τὴν νομισματικὴν διά-
μετρον σιλητρῶς, τηλεβόλου ἢ τῆς
σφαίρας αὐτοῦ.

calice (βοτ.) κάλυξ τοῦ ἀλόου·
τὸ δυσκοπότερον τῆς θέλας κρηνοῦ-
ας (μεταφ.) boire le—jusqu'à la lie.
πίνειν τὸ ποτήριον μέχρι τρυφῆς, του-
τέστιν ὑποφέρειν μεθ' ὑπομονῆς τὰ
πάνδηνα.

calicot, βαμβάκερόν ὑφασμα, κ.
χασές, τσίτσι.

califat, τὸ ἀξίωμα τοῦ καλίφου,
καλιφάτου.

calife, τίτλος τῶν πρώτων Μω-
αμεθανῶν μοναρχῶν.

californien, enne, Καλιφόρ-
νιος.

califourchon, à—, περιβάδην,
διάσκελα ὡς ἐπ' ἵππου καθήμα νος.

calige, ἡ ὑπόδειγμα τῶν Ῥω-
μαίων στρατιωτῶν.

câlin, ἡδονόγος, θωπευτικός.

câliner, ῥ. ἐν. θωπεύω, καλῶ, ἀνέω.

calinerie, θωπεύα, καλῶν.

caleux, euse, τυλιχθῆς, πλῆρης
κάλων.

calligraphe, καλλιγράφος.

calligraphie, ἡ καλλιγραφία.

calligraphier, καλλιγράφος.

calligraphique, καλλιγραφί-
κός.

callosité, τὸ ὄωμα τοῦ δέρματος,
τῶν ποδῶν, τῶν χειρῶν, σκληρόνους.

calmande, ἡ ἑτεροστυλῆδες μάλ-
λινον ὑφασμα.

calmant, e, πρᾶντικός, παυ-
σώδους (οὐστ.) πρᾶντικόν, μαλα-
κτικόν φάρμακον.

calmar, εἶδος σπῆρας, κ. σουπιά,
καλαμάρ.

calme, γαλήνη, ἀτάραχος, ἡ-

συχος οὐστ. γαλήνη, τῆς θαλάσσης,
ἀτάραχία τῆς ψυχῆς· ἀπάθεια.

calmer, ῥ. ἐν. πρᾶνω, κατευ-
νάζω, καθιερώνω.

calomel (φαρμ.) καλομελάνον
(πρωτοχλωρικὸς ὑδράργυρος).

calomniateur, trice, συκο-
φαντής, ψευδοκατήγορος.

calomnie, ἡ συκοφαντία, ψευ-
δῆς κατηγορία, δυσφημισμὸς ἀδίκου,
διαβολή.

calomnier, συκοφαντῶν, διαβόλ-
ων, δυσφημῶν ἀδίκου.

calomnieusement, συκοφαν-
τικῶς.

calomnieux, euse, συκοφαν-
τικός.

caloricité, ἡ θερμαντικότης συ-
στικῆ σώματός τινος.

calorifère, θερμαντικός, θερ-
μαντικὴ τῶν ὀργάνων συσκευή.

calorification, ἀνάπτυξις τοῦ
θερμογόνου ἐν τοῖς ὀργανοῖς σώ-
ματι.

calorifique, θερμωτικός, θερ-
μαντικός.

calorimètre, θερμόμετρον εἰ-
δικόν τῶν σωμάτων.

calorimétrie, ἡ θερμωσιμω-
μετρία.

calorique, τὸ θερμωτικόν.

calotte, ἡ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς,
κ. σκούρια, φέσι· βάψισμα.

calotier, πλοποιός.

calotter, ῥ. ἐν. κτυπῶ τὴν κε-
φαλὴν τινος διὰ τοῦ ὀπισθιένους.

caloyer, ère, καλόγηρος Ἑλλ-
λιν ἢ καλογορα.

calque, ἐπιγνοσάσμα χάρτου
διαφανοῦς ἐπιτιθεμένου εἰς τὴν εἰ-
κόνα· ἀποτύπωμα· μίμησης.

calquer, ῥ. ἐν. ἐπιγνοσάσσω, ἐ-
πιθέτων διαφανῆ χάρτιν, ἀντιγράψω
εἰκόνα ἢ σχέδιον ἐκτυπῶ ἀμυδρῶν.

calumet, καπνοσύριγξ τῶν ἄ-
γρίων τῆς Ἀμερικῆς.

calus, (χειρ.) συνων. τοῦ cal, τύλος. κάλος.

calvaire, ὁ Γολγοθᾶς, Κρανίου τύπος· ὕψωμα μετὰ σταυροῦ ἐπὶ κορυφῆς· (μεταφ.) monter au—, ὑποφέρειν μετ' ὑπομονῆς φρικτὰ· ὀδύνας.

calville, εἶδος μήλου.

calvinisme, ἡ αἵρεσις τοῦ Καλβίνου, ὁ καλβινισμός.

calviniste, καλβινιστής.

calvitie, (-σί) θ. φαλακρότης.

camafeu, ζωγράφημα μονόχρωμον· (λίθος) ὄνυξ ὁ δίχρωμος.

camail, ἐπωμίδιον μετὰ κουκούλαν, ἣν φοροῦσιν οἱ Λατίνοι ἀρχιερεῖς καὶ ἄλλοι κληρικοὶ προνομιοῦχοι.

camaldule, εἶδος μοναχῶν Βενεδικτίνων.

camarade, ἑταῖρος, σύντροφος· συμμαθητής· συνεργάτης· συγκάτοικος· συστρατιώτης.

camaraderie, θ. συνεταιρισμός, οἰκιοῦτης, φιλία συντρόφων· κομματισμός.

camard, e, σιμός, κ. πλατσομούτης.

camarilla, οἱ περὶ τὸν βασιλέα ἰσχυροὶ ἰδίως ἐν Ἰσπανίᾳ· οἱ αὐλικοὶ ἐν γένει, ἡ καμαρίλλα.

cambium, φυτικός χιτὼν ἐν τῷ γίνεσθαι, ἐν καταστάσει γλοιώδη.

cambouis, τὸ μέλαν ἐκ παλαιότητος· ἀλειμμα τῶν τροχῶν ἀμάξης.

cambrais, enne, ἐκ Καμβραί, πόλεως τῆς Γαλλίας.

cambrement, κύρτωσις, καμπύλωμα.

cambreg, β. ἐν. κυρτῶ, κάμπτω τοξοειδῶς.

cambreur, ἐργάτης, καμπτήρ τῶν δερμάτων τῶν ὑποδηματοποιῶν.

cambrure, θ. κύρτωσις, καμπύλωμα, καμπή.

camburse, (ναυτ.) τροφοδοτήριον καπηλείον ἐν ναυπηγείῳ· καπηλείον ἄθλιον.

cambusier (ναυτ.) τροφοδότης· **came**, ὀδόντωμα μηχανῆς μεταδίδον τὴν κίνησιν.

camée, δακτυλιόλιθος ἀναγεγλυμμένος.

caméléon, (ζωολ.) χαμαιλέων.

caméléoniens, (ζωολ.) σαυροεἶδη ἔρπετά, ὧν τύπος ἐστὶν ὁ χαμαιλέων.

caméléopard (ἀρχ.) καμηλοπάρδαλις.

camelia, Ἰαπωνικὸν ῥόδον, ἡ καμελία.

cameline, (βοτ. φυτ.) μύαγρος.

camelot, καμηλωτή, ὕψωμα ἐρεοῦν ἢ ἐκ τριχῶν αἰγός· πωλητῆς μικρᾶς ἀξίας πραγμάτων.

camelote, ἐμπόρευμα κατωτέρας ἀξίας· ἔργον ἄτεχνον.

camembert, εἶδος τυροῦ.

camérier, θαλαμηπόλος τοῦ πάππα.

camériste, θαλαμηπόλος εὐγενοῦς δεσποίνης.

camerlingue, καρδινάλιος διοικῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ χηρεύοντος τοῦ παππικοῦ θρόνου.

camion, καρφίς, περόνη μικροτάτη· ἀμαξίδιον χαμηλὸν τετράτροχον.

camionnage, μεταφορὰ διὰ τοῦ camion.

camionner, μεταφέρω διὰ τοῦ ἀμαξιδίου camion.

camionneur, ἀμαξηλάτης ἀμαξιδίου τοῦ εἶδους camion.

camisard, (σχωπτικῶς) καλβινιστής τῶν Κηβεννῶν.

camisole, θ. ἐπιχιτωνίσκος μετὰ χειρίδας· κ. καζάκα· γελέκιον περισταλτικὸν τῶν καταδίκων καὶ τῶν μανιακῶν.

camomille (-μί-ε) (βοτ.) χαμόμηλον.

camouflet, καπνὸς πυκνὸς ἐμφουζώμενος κατὰ προσώπου τινός.

camp, στρατόπεδον (μεταφ.)
μερίς, κόμμα.

campagnard, ἀγρότης.

campagne, θ. έξοχτή ἀγροί πε-
διάς· χώρα· έστρατεία· έποχή κα-
τάλληλος είς τινας έργασίας· aller
à la—, απέργομαι· έξω τής πόλεως·
aller en—, έξέρχομαι επί τά έρ-
γα μου· battre la—, παραληρω, πα-
ραφρονώ· entrer en—, κινώ, πο-
ρεύομαι· κατά του έγθροϋ, επί μά-
χην, faire ses premières.—s, έκ-
στρατεύω τὸ πρώτον ώς στρατιώτης·
έπιχειρῶ πρώτην φοράν τὸ δεῖνα ἢ
δεῖνα έργον.

campagnol, (ζωολ.) μῦς ὁ ἀρου-
ραῖος, ἀγρόμυς.

campane, θ. μεταξύινον ἢ γρυ-
σῶν κόσμημα έν σχήματι κώδωνος,
θύσανος.

campanile, κωδωνοστάσιον μι-
κρόν διάτρητον, ανοικτόν.

campanulacées, (βοτ.) τὰ κω-
δωνοειδή· κληματοειδή· φυτά.

campanule, (βοτ. φ.) τὸ μῦδιον,
κ. κουδοῦνι, γωνάκι.

campanulé, κωδωνοειδής.

campé, έστρατοπεδευμένος· έγ-
κατεστημένος.

campèche (βοτ. δ.) δένδρον του
Μεξικου παρέχον έρυθράν βαφήν,
έρυθροξύλον.

campement, στρατοπέδευσις·
κατασκήνωσις.

camper, ρ. οὐδ. στρατοπεδεύω·
κατασκήνω· ρ. έν. καταλείπω· se—,
τίθεμαι, τοποθετοῦμαι.

camphre, κάφουρα, κ. κάμ-
φορα.

camphré, καφουροῦχος.

camphrée, θ. (βοτ. φ.) καφού-
ροσμον.

camphrer, ρ. έν. καφουρω, έμ-
βάλλω κάμφοραν.

camphrier, (βοτ.) δάφνη κα-
φουροφόρος.

campos, άπουσία· άδεια, έξοδος
μαθητοῦ, άνάπαυσις.

camus, σιμός, κ. πλατσομύτης.

canada, είδος εύγύμου μήλου.

canaille, όγλος, συρφετός, οί ά-
γοραῖοι, κ. τὸ σχολολόγι· άνθρωπος
γυδαῖος ἢ φαῦλος, πονηρός, κ. τραυ-
ποῦχος.

canal, διώρυξ, όχετός, κ. κα-
νάλι· (μεταφ.) όδός, μέσον· (ιατρ.)
σωλήν, άγγείον.

canalisable, διορυκτός.

canalisation, θ. διορυγή, διο-
ρυγοποιήσις.

canaliser, διορύττω, ανοίγω δι-
ώρυγα.

canamelle, θ. έν εκ των όνομά-
των του σακχαροκαλάμου.

canapé, άνάκλιντρον, κ. κα-
ναπές.

canard, (όρνιθ.) νήσσα. κ. πά-
πια· είδησις ψευδής ἢ διάστροφος·
(μουσ.) παραφωνία.

canarder, σκοπεύω, πυροβολώ
κατά τινος· ύπισθεν τείχους· έκβάλλω
παραφωνία.

canardière, θ. έλος έν ᾧ θη-
ρεύονται αί νήσσαί.

canari (όρνιθ.) κανάριον.

cancan, σπερμολογία· κακολο-
γία, κ. κακογλωσσία· χορός άσειμνος
καί κωμικός, κόρδαξ, κ. κιατσέκος.

cancaner, ρ. οὐδ. κακολογῶ, κα-
κογλωσσῶ.

cancanier, e, κακόγλωστος, φι-
λοκατήγορος.

cancellariat, άρχιγραμματεία.

cancer, (ιατρ.) καρκίνος (τὸ πά-
θος)· τὸ σημείον του ζωδιακου.

cancéreux, euse, καρκινώδης.

cancré, καρκίνος ὁ θαλασσιος, κ.
κάβουρας· (μεταφ.) είς άκρον φιλάρ-
γυρος άνθρωπος· μαθητής όκνηρός,
αμελέστατος.

candélabre, λυχνία πολύλα-
δος, κ. τρικέρι.

candeur, θ. αγνότης, ειλικρίνεια· ἀρελία, ἀπλότης, ἀθωότης.

candi, κερυσταλλωμένος· **sucré** —, κ. κάρδιο.

candidat, υποψήφιος.

canditature, θ. υποψηφιότης.

candide, αγνός, άκακός, ἀφελής.

candidement, αγνώως, αδόλως, ἀφελώς, ειλικρινώς.

candioté, Κρής.

candir, β. έν. κρυσταλλῶ ζάχαριν, κ. κάρδιόνω.

cane, θ. νήσσα θήλεια, κ. πάπια.

canepetière, θ. (όρνιθ.) ή μικρά ωτίς.

canéphore, κανηφόρος παρθένος έν ταίς έορταίς τῶν πάλαι Έλληνων· άγαλμα παριστῶν κανηφόρον.

canepin, δέρμα λεπτόν πρὸς κατσκευήν περιχειρίδων.

caneton, νησσάριον, κ. παπάκι.

canette, θ. μικρά νήσσα· μέτρον ὑγρῶν, ιδίως δὲ τοῦ ζύθου.

canévas, κάρναθος, κ. κάρναθόπανον, κάρναθασον· (μεταφ.) σχέδιον έργου διανοητικού.

canezou, περιστήθιον άνευ χειρίδων, κ. είδος γελέκι.

cangue, είδος κρίκου ή πέδης τοῦ λαμποῦ διά τοὺς καταδίκους έν Κίνα.

câniche, κυνάριον οὐλότρ.χον.

caniculaire, όπωρινός, τῶν κυνοκαυμάτων τοῦ Ίουλίου.

canicule, θ. άστειρισμός ό κύων, άστρῆος κύων, ό Σείριος.

canif, κονδυλομάχαιρον.

canin, κυνικός.

caniveau, πέτρα κοίλη πρὸς διοχέτευσιν τοῦ ὕδατος.

cannaie, κάρναμιών τῆς σακχαρώσεως.

canne, θ. κάρλαμος, κ. κάρλαμι· βακτηρία· — à sucre, σακχαροκάρλαμος.

canneler, β. έν. κοσμῶ στύλον διά βράδῶσεων, αὐλακῶ.

cannelier, βοτ.) κιννάμωμον, κ. κάρναελόδενδρον.

cannelle, κιννάμον, κιννάμωμον, κ. κάρνέλα· κρουρός, κ. βρύσις, κάρνουλα, πῖρος.

cannelure, θ. βράδῶσις, αὐλάκωμα στήλης, λίθου, κ. τ. λ. (βοτ.) κάρνακώματα επί τοῦ στελέχους φυτῶν καί δένδρων.

cannetille, θ. κρυσόνημα ή άργυσόνημα, κ. τι τρι.

cannibale, άνθρωποφάγος, άγριος· (μεταφ.) ώμός, άπεινής, σκληρός, θηριώδης.

cannibalisme, άνθρωποφαγία· θηριωδία.

canon, τηλεβόλον, κ. κάρνονι· σωλήν όπλου πυροβόλου· μέτρον οίνου· τό κοίλον τῆς κλειδός· έκκλησιαστικός κάρνων ή νόμος.

canonial, e, κάρνονικός, τῶν έκκλησι. κάρνωνων· άνήκων εις τό αξίωμα τοῦ κάρνονικοῦ έκκλησίας.

canonicat, τό αξίωμα κάρνονικοῦ τῆς έκκλησίας καί τό εισόδημα τοῦ προνομίου αὐτοῦ.

canonicité, (έκκλη.) ή κάρνονικότης.

canonique, κάρνονικός, σύμφωνος πρὸς τοὺς κάρνονας τῆς έκκλησίας.

canoniquement, κάρνονικῶς, κατὰ τοὺς έκκλη. κάρνονας.

canonisable, αξίως τοῦ κάρναταχθῆναι έν τοῖς άγίοις.

canonisation, θ. ή έν τοῖς άγίοις κάρναταξις.

canoniser, άναγράφω, κάρνατάσσω έν τοῖς άγίοις, κάρνονίζω τινά ως άγιον.

canoniste, είδήμων τοῦ κάρνονικοῦ δικαίου.

canonnade, κάρνοβολισμός άλλεπάλληλος.

canonnage, ή τοῦ πυροβολητοῦ τέχνη, ιδίως τοῦ ναυτικοῦ.

canonner, κάρνοβολῶ.

canonnerie, θ. τὸ μέρος ὅπου γίνονται τὰ τηλεβόλα.

canonnier, πυροβολητής.

canonnière, θ. φάτνωμα, πολεμίστρα, θυρίς τείγους· κανονιοφόρος (ναῦς)· ὄπλον πολύχροτον, πολυσώληνον.

canot, λέμβος, ἄκατος, κ. βάρκα, φελουζα.

canoter, ἐπιδίδομαι εἰς λεμβοδρομίαν.

canotier, λεμβοῦχος, κ βαρκάρης.

canotage, λεμβουζα.

cantabile, μελωδιὰ εὐκολος καὶ χαρίεσσα.

cantal, Ἄουερνιανὸς τυρὸς.

cantaloup, πέπων παγύπλευρος.

cantate, ποιημάτιον διὰ μουσικὴν μουσικὴ τοῦ τοιούτου ποιηματίου.

cantatille, ἄσματιον τονισμένον.

cantatrice, θ. διαπρεπὴς ἀοιδός, κ. τραγωδίστρια.

cantharide, θ. (έντομ.) κανθαρίς.

canthus (ἀνατομ.) ὁ κανθὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ.

cantilène, θ. ἄσμα σοβαρὸν καὶ αἰσθηματικόν.

cantine, θ. καπηλεῖον στρατοῦ, στρατιῶνος, ναυπηγεῖου κ. τ. λ.

cantinier, ἐρε, ὁ, ἡ, κάπηλος.

cantique, ἄσμα θρησκευτικόν, ὕμνος·—des cantiques, ἄσμα ἄσματων (τοῦ Σολομῶντος).

canton, ὀῖμος, ἐπαρχία.

cantonade, θ. γωνία τοῦ θεάτρου, τῶν παρασκηνίων.

cantonal, ἐπαρχιακός.

cantonnement, κατάλυμα, ἐπισταθμία στρατιωτῶν, κατασκήνωσις.

cantonner, ῥ. ἐν. σταθμῶν, κατὰ κόμας διανέμω τοὺς στρατιώτας· καταλύω, εὐρίσκω κατάλυμα.

canule, θ. σωληνίσκος κλυστηρίου.

canut, μεταξεργάτης τοῦ Λουγδούνου.

canzone, (-τζόν) θ. ποιημάτιον Ἰταλικόν, διηρημένον εἰς στροφάς ἰσομεγέθεις, πλὴν τῆς τελευταίας ὁσσης βραχυτέρας.

caolin, ἰδὲ kaolin.

caoutchouc, (-ισσου) κόμμι ἐλαστικόν καὶ ἀδιάβροχον· κ. καουτσού.

caoutchouter, περικαλύπτω μὲ κόμμι· ἐλαστικόν.

cap, κεφαλή· armé de pied en —, ὀπλισμένος ἀπ' τὰ νύχια ἔς τὴν κορφή· προῖρα ἢ ἔμβολον πλοῦ· ἄκρα, ἀκρωτήριον· doubler un—, παρακάμπτω (κ. σκαπουλάρω) ἀκρωτήριον.

capable, ἱκανός, ἔμπειρος· ἄξιος· ἐπιδεκτικός· δυνάμενος ποιῆσαι τι περιεκτικός, χωρητικός.

capacité, θ. χωρητικότης· ἱκανότης, ἐπιτηδειότης.

caparaçon, ἐπικάλυμμα ἵππου, σάγισμα.

caparaçonner, ῥ. ἐν. ἐπικαλύπτω τὸν ἵππον, σαγίζω.

cape, θ. ἀρχαία γλαῖνα· κ. κάπα· rire sous —, γελῶ ὑπὸ μάτην· n' avoir que la—et l' erée, εἶναι τινα πτωχόν μὲ μόνον τὸν τίτλον εὐπατρίδου.

capelet, οἷδημα τῆς ἰγνύος τοῦ ἵππου.

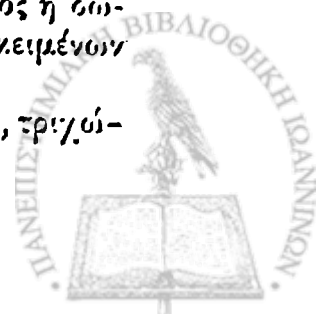
capeline, θ. χειμερινὸν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν.

capendu, ἐρυθρὸν μῆλον.

capétien, enne, (-σι-) ἀνήκειν εἰς τὴν δυναστείαν τῶν Καπετιδῶν, τῆς τρίτης βασιλικῆς γενεᾶς τῆς Γαλλίας, ἰδρυθείσης ὑπὸ τοῦ Οὐῖγου Καπέτου.

capharnaüm (-όμ) τόπος ἢ δωματίον πλῆρες ἐν ἀταξίᾳ κειμένων πραγμάτων.

capillaire, τῶν τριχῶν, τριχί-

δης· τριχοειδής τὴν διάμετρον· οὐσ.
(φυτ.) τὸ καλλίτριχον.

capillarité, θ. (φυσικ.) τὸ τριχοειδές σώματός τινος.

capilotade, θ. μυττωτόν, κατακεκομένον ὀπτόν κρέας κεκαρυκευμένον.

capitaine, θ. ἀρχηγός, στρατηγός· ὄπλαρχηγός· λοχαγός· πλοίαρχος· λήσταρχος.

capitainerie, ἀρχηγία.

capital, ε, αυκ, κεφαλαιώδης, ἀρχικός, κύριος, οὐσιώδης· πρωτεύων· κεφαλικός· sentence—, κεφαλική, θανατική ποινή· lettre —, γράμμα κεφαλαίον, συνών. τοῦ majuscule, οὐσ. le—, τὸ κυριώτερον πρᾶγμα· τὸ χρηματικὸν κεφάλαιον, κ. καπιτάλι· περιουσία· οὐδ. θηλ. la—e, ἡ πρωτεύουσα, ἡ κυριώτερα πόλις τοῦ κράτους.

capitalement, κεφαλαιωδῶς, οὐσιωδῶς, κυρίως.

capitalisable, δυνάμενος νὰ μεταβληθῆ εἰς χρηματικὸν κεφάλαιον.

capitalisation, θ. τροπὴ εἰς χρηματικὰ κεφάλαια· θησαύρισμα· ἐπισώρευσις χρημάτων.

capitaliser, ῥ ἐν. τρίπω, μεταβάλλω εἰς χρηματικὰ κεφάλαια· θησαυρίζω.

capitaliste, κεφαλαιοῦχος, πολυτάλαντος.

capitan, κομπορρήμων, καυχηματίας.

capitane, θ. (τὸ πάλαι) ναυαρχίς.

capitan-pacha, Γουρκοκός ναυαρχος.

capitation, θ. κεφαλικός φόρος.

capiteux, euse κεφαλαγικός, μεθυστικός.

capitole, τὸ Καπιτώλιον τῆς Ῥώμης· monter au—, θριαμβεύειν.

capitolin, Καπιτώλιος, Καπιτωλίνοσ.

capiton, χονδρομέταξα.

capitonner, βύω, ταπόνω, παραγεμίζω μὲ χονδρομέταξαν.

capitoul, οἱ πάλαι διοικηταὶ ἢ ἄρχοντες τῆς Τουλούσης.

capitoulat, ἀξίωμα τοῦ capitoul.

capitulaire, συνοδικός· οὐσ. μέλος συνεδρίου τῶν κανονικῶν ἱερέων· les—s, τὰ βασιλικά διατάγματα ἢ νόμοι Καρύλου τοῦ μεγάλου.

capitulation, θ. συνθήκη διὰ τὴν παράδοσιν φρουρίου, συνθυκολόγησις, σύμβασις.

capitule, σύντομος, δέησις λεγομένη ἐν τέλει ἱερουργιῶν τινων.

capon, onne, δειλός, —ή.

capituler, ῥ. οὐδ. συμβάλλομαι· συνθηκολογῶ, παραδίδω πολιορκούμενον φρούριον διὰ συνθήκης.

caponner, ῥ. οὐδ. δειλιῶ, ὑποκρίνομαι.

caponnière, θ. κευθμών, κεκαλυμμένον ὄχυρωμα ἐν τάφρῳ.

caporal, δεκανεύς· καπνός κατωτέρας ποιότητος.

capot (χαρτοπαγ.) ὁ μηδεμίαν λαδῶν χαρτωσιάν· (μεταφ.) λίαν τεταραγμένος, ἐνεός.

capote, θ. γλαίνα ἐπικέφαλος, κ. καπότα, κουκουλέττα· μανδύας στρατιωτικός· πέτασος γυναικίος· δερματίνη σκέπη διτρώγου ἀμάξης.

capre, θ. (βοτ.) ὄζος καππάρειος, κάππαρις.

capricant, ε, ἄτακτος, λίαν ἀνώμαλος.

caprice, ἰδιοτροπία· αἰφνιδία καὶ ἄσκεπτος ὕρμη· παιγνιωδὲς καὶ ἀλόγιστον κίνημα· στιγμιαία κλίσις, ἢ ἐκπλήρωσις ἡδονῆς· παλγιον τῆς φαντασίας ἢ τῆς τύχης· (μουσ.) μολπή φαντασιωδῆς.

capricieusement, φαντασιωδῶς, ἰδιοτρόπως.

capricieux, euse, ἰδιότροπος, ἄστατος, εὐμετάβολος καὶ ἀλόγιστος.

capricorne, (άστρον.) Αιγόκε-
 ρως· τὸ δέκατον σημεῖον τοῦ ζωδι-
 ακοῦ· εἶδος ἐντόμων κολεοπτέρων.
câprier, θάμνος τῆς καππάρεως.
capron, μέγα χαμαικόμαρον ἢ
 χαμαίδατον, κ. φράουλα.
capronnier, χαμαικομαρέα ἢ
 χαμαίδατος.
capsulaire, (βοτ.) θυλακώδης,
 ἀγγειώδης.
capsule, θ. (βοτ.) περικάρπιον,
 θυλακίσκος περιβάλλον τὸν καρπὸν,
 σπερμοθήκη· καψίλιον, πρόσαψις
 πυροβόλου· (χημ.) σφαιροειδὲς ἀγ-
 γεῖον ἐν ᾧ γίνονται αἱ ἐξατμίσεις.
capsulerie, θ. καψιλοποιεῖον.
capital (κατὰ τὸν μεσαίωνα) ἀρ-
 χηγός, στρατηγός.
captateur, ὁ διὰ δόλου ζητῶν
 νὰ κληρονομήσῃ, θηρατής;
captation, θ. ἡ διὰ δόλου, διὰ
 τεχνάσματος κληρονομία.
captatoire, δόλιος, στρεψιδίκος
 ἐπὶ διαθήκης, ζητῶν ν' ἀπατήσῃ.
capter, ρ. ἐν. ὑπέρχομαι, περι-
 γίγνομαι ἐντέχνως, διὰ πανουργίας,
 κερδαίνω κολακεύων.
captieusement, ὑπούλως, δό-
 λίως, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
captieux, euse, ὑπουλος, δό-
 λιος, ἀπατηλός, σοφιστικός.
captif, ive, αἰχμάλωτος.
captiver, ρ. ἐν. σαγηνεύω, δε-
 σμεύω — l' attention, ἐπισπῶμαι
 ἐλκύνω τὴν προσοχὴν.
captivité, θ. αἰχμαλωσία, δου-
 λεία.
capture, θ. σύλληψις, ἄλωσις,
 κυρίευσις, κατάσχεσις.
capturer, συλλαμβάνω· αἰχμα-
 λωτίζω, κ. πιάνω.
capuce, καράκαλλον, κ. κου-
 κούλλα.
capuche, θ. κεκρύφαλος, συγύ-
 ρισμα τῆς κεφαλῆς ἐν εἴδει κουκούλ-
 λας.

capuchon, ἐπικάλυμμος ὅξυ τῆς
 κεφαλῆς, καυσία, καράκαλλον κ.
 κουκούλλα.
capuchonné, κουκουλλοειδῆς
capucin, μοναχός τοῦ τάγματος
 τοῦ Ἁγ. Φραγκίσκου, κ. καπουκί-
 νος, κουκουλοφόρος.
capucinade, θ. διδαχὴ θρη-
 σκευτικῆ ἀνούσιος.
capucine, θ. (βοτ.) Ἰνδικὸν κάρ-
 δαμον, τροπαίολον καὶ τὸ ἄνθος
 αὐτοῦ.
capucinière, θ. (εἴρων.) μονὴ
 ἢ κελλίον καπουκίνων.
capulet, κεκρύφαλος ἢ κεφαλό-
 δεσμός γυναικεῖος.
caput-mortuum (λατ. νεκρῶν
 κεφαλῆ) οὕτως ὠνόμαζον οἱ παλαῖοι
 χημικοὶ τὴν μὴ βρευστὴν ὑποστάθμη-
 τῶν ἀναλύσεων αὐτῶν.
caquage, ἡ στοίβαξις, βαρέλω-
 σις τῆς μαινίδος κ. ἀρέγγας καὶ ἄλ-
 λων τεταριγευμένων ἰγθύων.
caque, θ. κάδος, βαρέλιον διὰ
 τὰς μαινίδας, κ. ἀρέγγας.
caquer, ρ. ἐν. στοιβάζω μαινί-
 δας κ. ἀρέγγας ἐντὸς κάδου.
caquet, ἀδολεσχία, μικρολογία,
 μωρολογία, κακολογία.
caquetage, μωρολογία, φλυα-
 ρία, κακολογία.
caqueter, ρ. οὐδ. ἀδολεσχῶ,
 μωρολογῶ· κακογλωσσῶ.
caqueterie, θ. ληρήματα, φλυ-
 αρίαι, κενοὶ λόγοι.
caqueteur, euse, λάλος, ἀδο-
 λέσχης, φλύαρος.
caqueteur, euse, ὁ στοιβαστής
 τῶν ἀρεγγῶν.
car, γάρ, διότι, ἐπειδὴ.
carabe, εἶδ. ἐντόμου κολεοπτέρου.
carabé, εἶδος τῆλεκτρού.
carabin, σπουδαστῆς τῆς ἰατρι-
 κῆς ἢ χειρουργικῆς.
carabine, θ. ξαβδωτὸν πυροβό-
 λον, κ. καραβίνα.

carabiner, ῥ. ἐν. βραβδόω ἔσω-
τερικῶς τὸ πυροβόλον ὄπλον.

carabinier, ἱππεὺς ὑψηλοῦ ἀ-
ναστήματος φέρων περικεφαλαίαν
καὶ θώρακα, πεζὸς στρατιώτης ἐκ
τῶν ἐπιλέκτων.

caracal, εἶδος ὄρνέου.

caraco, γυναικεῖον ἐπιγιτώνιον.

caracole, ὁ. κυκλοτερῆς ἵππα-
σία, ἡ πέδη, περιέλασις.

caracoler, ῥ. ἐν. περιίππεύω,
περιελαύνω.

caractère, χαρακτήρ, στοιχείον,
γράμμα· (μεταφ.) χαρακτήρ ἀνθρώ-
που, φύσις, αἱ φυσικαὶ αὐτοῦ ὁρμαί·
σταθερότης, εὐστάθεια· φιλοτιμία·
ἐκφρασις, τύπος, γνώρισμα, σημεῖον,
ὕψος· τίτλος, ἀξίωμα· ἀποστολή,
ἔργον.

caractériser, ῥ. ἐν. χαρακτη-
ρίζω, παριστῶ, δεικνύω.

caractéristique, χαρακτηρι-
στικός, διγλωσσικός, διακριτικός· οὐδ.
ὁ. τὸ γνώρισμα, τὸ διακριτικὸν ση-
μεῖον.

carafe, ὁ. φιάλη ὑαλίνη λευκῆ ἢ
κρυσταλλίνη, κ. καράφα.

carafon, μικρὰ καράφα.

caraiibe, Καραϊβικός, ἤτοι ἀνή-
κων εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς τῶν Ἀντι-
λλῶν νήσων.

caraiite, αἱρετικὸς Ἰουδαῖος, μὴ
παραδεγόμενος τὴν παράδοσιν, ἀλλὰ
μόνον τὴν Γραφὴν, Καραίτης

carambolage, σύγκρουσις σφαι-
ρῶν ἐν τῷ σφαιριστηρίῳ, τὸ παιγνί-
διον ἢ καραμπόλα.

caramboler, συγκρούω τὰς
σφαῖρας ἐπὶ τοῦ σφαιριστηρίου, παί-
ζω καραμπόλαν.

carambole, ὁ. ἰδὲ carambolage.

caramel, καραμέλα.

carapace, ὁ. γέλυον, γελώνειον
κ. καύκαλον γελώνης.

caraque, πλοῖόν τι Πορτογαλ-
λικόν.

carat, τὸ $\frac{1}{24}$ γουσοῦ καθαροῦ,
κ. καράτιον· βάρος τεσσάρων κόκ-
κων διὰ τοὺς ἀδάμαντας καὶ ἄλλους
πολυτίμους λίθους.

caravane, ὁ. ἐμπορικὴ ἢ ἐμπο-
ρευμάτων μεταφερομένων ἐπὶ ἡμιό-
νων συνοδία, κ. καραβάνιον· συνοδία
προσκυνητῶν.

caravansérail, πανδοχεῖον·
τῶν συνοδιῶν.

caravelle, ὁ. πλοῖον Πορτογαλ-
λικόν.

carbonarisme, μυστικὴ ἐται-
ρία πολιτικῆ.

carbonaro, καρβονάρης, μέλος
τῆς μυστικῆς ἐταιρίας τῶν καρβο-
νάρων.

carbonate, (χημ.) ἀνθρακικὸν
ἄλας.

carbone, (χημ.) ἄνθραξ.

carboné, ἀνθρακοῦχος.

carbonifère, ἀνθρακοφόρος.

carbonique, acide —, ἀνθρα-
κικὸν ὄξύ.

carbonisation, ὁ. ἀνθράκωσις.

carboniser, ῥ. ἐν. ἀνθρακῶ, με-
ταβάλλω εἰς ἄνθρακα.

carbonnade, κρέας ὀπτώμενον
ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

carbure, (χημ.) ἔνωσις ἀνθρα-
κος μετ' ἄλλου στοιχείου.

carcan, κύρην, τραγηλοκάκη,
περιθέραιον καταδίκου, κ. χαλκᾶς,
δι' οὗ προσηδένετο εἰς τὸν στόλον.

carcasse, σκελετὸς ζώου· πλεу-
ραὶ πλοῖου, κ. σκαρί.

carcel, τροχοφόρος λύχνος.

carcinome, ἰδὲ cancer.

cardage, γνάψις, κ. λανάρισμα.

cardamine, ὁ. (βοτ.) καρδαμίνη.

cardamome, (βοτ.) καρδάμωμον.

carde, ὁ. ξάνιον, κ. λανάρη· καρ-
δία φυτῶν τινῶν κατάλληλος ὡς
τροφή.

carder, ῥ. ἐν. πέζω, ξαίνω, κ.
λαναρίζω.

cardère, θ. φυτὸν τραχυστελέγον, δι' οὗ ξαίνουσι τὰ μάλλινα ὑφάσματα.

carderie, θ. ξανεῖον, λαναριστήριον.

cardeur, euse, θ. γναφεύς, ξάντης, κ. λαναριστής.

cardia (ἀνατομ.) τὸ ἀνώτερον ἄνοιγμα τοῦ στομάχου.

cardialgie, θ. καρδιαλγία, κ. καρδιόπονος.

cardiaque, καρδιακός.

cardinal, e, aux, πρῶτιστος, κύριος· ἀπόλυτος· noms de nombre cardinaux, τὰ ἀπόλυτα τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων· vertus cardinales, αἱ πρωτεύουσαι ἀρεταί· les points cardinaux, τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος· οὐσ. καρδινάλιος, εἰς ἐκ τῶν ἐξήκοντα ἐπισκόπων, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἱεράν σύνοδον τοῦ πάππα.

cardinalat, τὸ τοῦ καρδινάλιου ἀξίωμα, καρδινάλατον.

cardinalice, καρδιναλιακός.

cardite, θ. (ἰατρ.) καρδίτις, νόστοςμα τῆς καρδίας.

cardon (βοτ.) σκόλυμος, φυτὸν κιναρσοειδές.

cardonnette, ἰδὲ chardonnette.

carême, νηστεία· τεσσαρακοστή· (μεταφ.) visage de—, πρόσωπον ὠχρὸν καὶ ἰσχνόν.

carême-prenant, αἱ τῶν βαχχείων τρεῖς πρό τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς ἡμέραι.

carénage, πάκτωσις, ἐπισκευὴ ἐξωτερικὴ τοῦ σκάφους πλοίου.

carénce, θ. (νομ.) ἀκτημοσύνη, ἔλλειψις παντὸς πράγματος ἢ κτήματος κινητοῦ.

carène, γάστρα πλοίου, τρόπις, τὰ ὑφαλα, κ. καρίνα.

caréner, ῥ. ἐν. ἐπισκευάζω τὰς πλευρὰς καὶ τὴν τρύπιδα πλοίου, κ. καρινάρω.

caressant, e, θωπευτικός, φιλοφρονητικός.

caresse, θ. θωπεία, κολάκευμα, κ. χάϊδι.

caresser, ῥ. ἐν. θωπεύω, κολακεύω, κ. χαϊδεύω.

caret, θαλασσία χελώνη.

cargaison, θ. φορτίον πλοίου.

cargue, θ. κεραιούχον, κερουλικόν σχοινεῖον. κ. στίγκος.

carguer, ῥ. ἐν. ὑποστέλλω τὰ ἰστία, κ. στιγκάρω.

cariatide, θ. (ἀρχιτεκ.) καρυάτις παρθένος, ἄγαλμα παριστῶν γυναῖκα ὑποβαστάζουσαν θριγγόν ἢ γείσον.

caricatural, e, γελοιογραφικός.

caricature, γελοιογραφία· (μεταφ.) ἄνθρωπος γελοῖος τὴν μορφήν ἢ τὴν ἐνδυμασίαν.

caricaturer, ῥ. ἐν. γελοιογραφῶ.

caricaturiste, γελοιογράφος.

carie, θ. σήψις τῶν ὀστέων, σηπεδῶν, τερτηδῶν· ἐρεσίδη τῶν σπαστῶν.

carien, enne, ὁ Κάρ, ἡ Κάρις, ὁ ἐκ τῆς Καρίας.

carier, ῥ. ἐν. φθείρω διὰ τῆς τερτηδόνος ἢ σηπεδόνος.

carillon, κωδωνοκρουσία ἔρρυθμος καὶ γοργή· συναρμογὴ κωδῶνων διαφόρου τόνου· ὠρολόγιον σημαῖνον μελωδίας· μέγας θόρυβος ἢ πάταγος.

carillonné, κωδωνόκρουστος, προαγγελόμενος διὰ κωδωνοκρουσίας.

carillonner, κρούω γοργῶς καὶ εὐρύθμως τὸν κωδῶνα ἢ κωδῶνας· κάμνω πολὺν θόρυβον.

carillonneur, κωδωνοκρούστης.

carlin, νόμισμα τῆς Ἰταλίας· κυνάριον σιμὸν καὶ μελανόρρυγγον.

carlingue, θ. (ναυτ.) ἐσωτρόπιον.

carlisme, ὁ. (πολιτ.) Καρολισμός.

carliste, ὁπαδὸς Καρόλου τοῦ Γ'. ἐν Γαλλίᾳ καὶ τοῦ Δόν Κάρλου ἐν Ἰσπανίᾳ.

carlovingien, enne, ἀνήκων εἰς τὴν δυναστείαν Καρόλου τοῦ Μεγάλου τῶν Φράγγων ἤτοι τῆς Γαλλίας.

carmagnole, ἱμάτιον βραχύ· ἄσμα ἐπαναστατικὸν τῶν Γάλλων.

carme, θηλ. **carmélite**, μοναχός, -ή, τοῦ τάγματος τοῦ Καρμηλίου ὕρους.

carmin, ζωηρὸν χρῶμα ἐρυθρὸν, κιννάβαρι.

carminatif, ive (ἰατρ.) ἀντί-ουσον· ἀνθελμιντικόν.

carminé, περιέχων κιννάβαριν.

carnage, σφαγή, αἱματοχυσία.

carnassier, σαρχοδόρος· ζῶν σαρχοδόρον.

carnassière, θ. θύλακος, σάκος κυνηγοῦ.

carnation, θ. ὁ χρώς· ἡ ὄψις· τὸ τῆς σαρκὸς χρῶμα.

carnaval, πλθ.—s, ἀπόκρως.

carnavalesque, ἀποκρεωτικός, βακχικός, εὐθυμος, γελοῖος.

carne, θ. ἐξέγυσα γωνίου λίθου, τραπέζις, κ. τ. λ.

carnet, ὑπομνημάτιον, σημειωματάριον.

carnier, ἰδὲ **carnassière**.

carnifier, se, (ἰατρ.) σαρχοῦμαι (ἐπὶ ὀστέων).

carnivore, σαρχοδόρος, σαρχοφάγος.

carogne, θ. γυνὴ αἰσγρά.

carolus, ἀρχαῖον νόμισμα ἐκ χρυσοῦ ἀκατεργάστου.

caronade, θ. γαρωνίς, ὀγκῶδες τηλεβόλον ναυτικόν.

caroncule (ἀνατομ.) σαρκίδιον, ἐπισάρκωσις ἐρυθρωπῆ.

carotide, θ. (ἀνατ.) καρωτίς.

carotte, θ. δαῦκος, κ. δαυκί· φύλλα καπνοῦ συνειλιγμένα ἐν σχήματι δαύκου.

carotter, β. οὐδ. ἀπατῶ· κυβεύω, παίζω φειδωλῶς.

carotteur, euse, καὶ **carotier**, ἔγε, ὁ παίζων, κυβεύων φειδωλῶς.

caroube, θ. ξυλοκέρατον, κ. χαροῦπι, κουντουροῦδι.

caroubier, (βοτ. δ.) ἡ κερατέα, κ. ξυλοκερατέα.

carpe, θ. (ἰχθ.) κυπρίνος (Τουρ.) σαζάνι (ἀρσ.) ὁ καρπὸς τῆς χειρὸς.

carpeau (ἰχθ.) κυπρινίδιον.

carpelle, θ. (βοτ.) καρπύλιον.

carpette (ἰχθ.) κυπρινίσκος, εἶδος τάπητος, κ. καρπέττα.

carpillon, ἰδὲ **carpeau**.

carquois, φαρέτρα.

carraire, μάρμαρον τῆς Καρράρας.

carre, θ. ἡ παχύτης πραγματος κεκομμένου τετραγωνικῶς· τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

carré, τετράγωνος· (μεταφ.) ἑ-paules carrées, ὦμοι εὐρυτενεῖς, πλατεῖς· (ἀριθ.) racine —e, ἡ τετραγωνικὴ ῥίζα· οὐσ' τὸ τετράγωνον (σχῆμα)· τετράγωνον ἀριθμοῦ, τετραγωνικὴ δύναμις.

carreau, πλινθίον, πᾶν ὅ τι τετραγωνικὸν πρὸς λιθόστρωσιν, λίθος, μάρμαρον ἢ ἄλλο· τὸ λιθόστρωτον, ἢ πλακόστρωτον· ὕαλος θυρίδος· προσκεφαλάδιον τετράγωνον· τύλη· σῖδηρον ῥάπτου· τὸ καρῶ τοῦ χαρτοπαιγνίου· (ἰατρ.) σκλήρυνσις τῆς γαστροῦς.

carrefour, τρίοδος, τετράοδος, ἡ διασταύρωσις τῶν ὁδῶν κ. σταυροδρόμι.

carrelage, θ. πλινθόστρωσις, πινάκωσις.

carreler, β. ἐν. πλινθῶ, στρώνω με πλίνθους ἢ τετράγωνα ἐπισκευάζω παλαιὰ ὑποδήματα ἐμβαλόντω.

carrelet, ἀκέστρα, κ. σακχορράφα· δίκτυον τετράγωνον.

carrelette, ῥίνη πλατεῖα καὶ λεπτή.

carreleur, πλινθοστρώτης· σκυτοτόμος, ἠπητής πλάνης, κ. μπαλωματᾶς.

carrelure, θ. ἄθροισμα παλαιῶν πεδίων.

carrément, τετραγωνικῶς· ὀρθογωνίως· (μεταφ.) παρρησία, ῥητῶς, εἰλικρινῶς.

carrer, ῥ. ἐν. τετραγωνίζω, καθιστῶ τετράγωνον· πολλαπλασιάζω ἀριθμὸν ἐφ' ἑαυτοῦ, οἷον $4 \times 4 = 16$ · μεταβάλω σχῆμά τι εἰς τετράγωνον ἰσοδύναμον· (μέσον) s—, βρενθύομαι κ. κορδόνομαι, καμαρώνω· se —, (χαρτοπαίγ.) ἐξασφαλίζω τὴν ἐπιτυχίαν μου διπλασιάζων τὴν ἐνθεσιν· κ. τὴν μίζαν.

carrick, ἐπενδύτης πολύπτυχος.

carrier, λατόμος, κ. πετράς.

carrière, στάδιον· ἐπάγγελμα· σταδιοδρομία, embrasser une—, ἐκλέγω, ἐγκολποῦμαι ἐπάγγελμα· donner—à ses passions, ἀφιέμαι εἰς τὰ πάθη μου, εἰς τὰς ὁρμὰς μου· —λατομεῖον λίθου, μαρμάρου κ.τ.λ.

carriole, θ. ἀμαξίδιον αἰωρούμενον, κρεμαστόν.

carrossable, ἀμαξιτός.

carrosse, ἄμαξα τετράτροχος αἰωρουμένη, κρεμαστή.

carrossée, θ. ἀμαξιά.

carrosserie, θ. ἀμαξοποιία, ἀμαξεμπόριον.

carrossier, ἀμαξοποιός, κατασκευαστής πολυτελῶν ἀμαξῶν.

carrousel, εἶδος ἵπποδρομίου ἢ γυμναστηρίου ἵππέων· ἵππικοὶ ἐλιγμοὶ καὶ ἀσκήσεις.

carrure, θ. τὸ πλάτος τῶν ὤμων, τὰ νῶτα· τὸ πλανύστερνον.

cartayer, ῥ. οὐδ. ἀμαξηλατῶ οὕτως ὥστε μία τῶν τροχιῶν νὰ εὐρίσκηται μεταξύ τῶν τροχιῶν.

carte, θ. χαρτίον τοῦ χαρτο-

παιγνίου· εἰσιτήριο· κατάλογος φαγητῶν. κ. λίστα· χάρτης γεωγραφικός· δελτώνυμον ἢ χαρτώνυμον, ἤτοι ἐπισκεπτήριο· tirer les—s, κ. βγάζω τὰ χαρτιά, μαντεύω διὰ συνδυασμῶν τινῶν τῶν χαρτίων· brouiller les—, ἐπιφέρω σύγχυσιν, προξενῶ ταραχάς· donner carte blanche παρέχω πλήρη ἐλευθερίαν, πληρεξουσιότητα, perdre la—, ἐν ἀμηχανία εἶμαι, κ. τᾶχασα· jouer —s sur table, οὐδὲν ἀποκρύπτω.

cartel, ἔγγραφο, πρόκλησις εἰς μονομαχίαν· σύμβασις περὶ λυτρώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς αἰχμαλώτων.

cartesianisme, φιλοσοφικαὶ δοξασίαι καὶ σύστημα τοῦ Καρτεσίου.

cartesien, enne, καρτεσιανός.

carthame, (βοτ. φυτ.) δίψακος ἢ χαμαιλέων.

cartier, κατασκευαστής χαρτίων τοῦ χαρτοπαιγνίου, χαρτιοποιός.

cartilage, (ἀνατ.) χόνδρος.

cartilagineux, euse, χονδρώδης, χονδροφυής.

cartisane, θ. τεμάχιον περιγυμνῆς περιτυλιγμένον με μεταξόνημα, γρυσόνημα ἢ ἀργυρόνημα.

cartographe, χαρτογράφος, ποιῶν χάρτας.

cartographie, θ. χαρτογραφία.

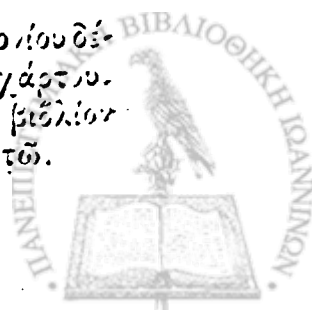
cartomantie, θ. (σι) χαρτομαντεία, ἢ διὰ τῶν χαρτίων μαντεία.

cartomantien, enne, (-σ-) χαρτόμαντις.

carton, ναστόχαρτον, κ. καρτόνι· χονδρός καὶ σκληρός χάρτης· κιβώτιον ἐκ ναστοχάρτου· μέγα χαρτοφυλάκιον ἰχνογραφίας· (τυπογρ.) φύλλον ἀνατυπούμενον πρὸς διόρθωσιν παροράματος, δοκίμιον.

cartonnage, ἡ διὰ χαρτοίου δέσεις βιβλίου· ἔργον ἐκ ναστοχάρτου.

cartonner, ῥ. ἐν. δέγω βιβλίον διὰ ναστοχάρτου, ναστοχαρτῶ.

cartonnerie, θ. ναστοχαρτοποιία· ἐργοστάσιον χαρτονίου.

cartonneur, ὁ δένων βιβλία διὰ χαρτονίου.

cartouche, θ. πυριτιδοβολή· κ. φουσέκι, ἀρσ. πλάξ σιδηρᾶ, λιθίνη ἢ ξυλίνη με στεφάνην, κ. κορνίζαν, δι' εἰκόνα ἢ ἐπιγραφήν.

cartoucherie, θ. ἐργαστήριον πυριτιδοβολῶν.

cartouchier, κισώτιον διὰ πυριτιδοβολάς.

cartouchière, θ. φουσεκοθήκη τοῦ στρατιώτου, ἰδὲ giberne.

cartulaire, συλλογή ἐγγράφων, τίτλων, δικαιωμάτων ἐκκλησίας ἢ μοναστηρίου.

carus, (ἰατρ.) ὕπλιος βαρὺς, κάρος.

carvi (βοτ. φ.) τὸ κάρον ἢ κάρος.

cas, περίστασις, περίπτωσις, συμβάν· συγκυρία· en ce—, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τότε· en tout—, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον· faire—de qqn ἢ de qqc· λογιζέσθαι τινα ἢ τι, σέβεσθαι· (γραμμα.) αἰπτώσεις·—de conscience, ζήτημα εὐσυνειδήσιας·—d' une épidémie, κροῦσμα ἐπιδημιακῆς νόσου.

casanier, ère, οἰκουρός, ἀφωσιωμένος εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν οἰκογένειαν.

casaque, χιτωνίσκος πλατυμά- νικος, κ. καζάκα.

casquin, χιτώνιον βραχύ· κ. καμιζόλα.

casbah (ἐν Ἀφρικῇ) ἀκρόπολις.

cascade, καταρράκτης.

cascatelle, θ. μικρὸς καταρράκτης.

case, θ. καλύβη τῶν αἰθιόπων δούλων ἐν Ἀμερικῇ· γῶρισμα· τετράγωνον ἄβακος, δάμας, ζατρικίου.

caséux, euse, τυρώδης, τυρικός.

caséiforme, τυροειδής.

caséine, θ. συνών. τοῦ caséum.

casemate, θ. (ὄχυρ.) ὑπόγειον βολοσκεπές.

casemater, ῥ. ἐν ὄχυρῷ διὰ βολοσκεπῶν ὄχυρωμάτων.

caser, ῥ. ἐν. κατατάσσω, τοποθετῶ· ἐνοικίζω· (μεταφ.) προμηθεύω θέσιν, ἔργον, ὑπηρεσίαν.

caserne, θ. στρατῶν· οἱ ἐν τῷ στρατῶνι στρατιῶται.

casernement, ἐνχυλισμός, στρατωνισμός.

caserner, ῥ. ἐν. ἐναυλίζω, στρατωνίζω.

caséum, τὸ τυροποιὸν στοιχείον τοῦ γάλακτος.

casier, τα δι' ἐπιστολάς καὶ ἔγγραφα γωρίσματα γραφείου.

casileux, euse, εὐθροπτος καὶ μὴ τεμνόμενος ὑπὸ τοῦ ἀδάμαντος (ἐπὶ ὕαλου).

casimir, (ὕφασμα), κασμίριον.

casino, λέσχη, κ. καζίνο.

casoar (ὄρνιθ.) ὁ κασοάριος.

casque, κόρυς, κράνος, περικεφαλαία.

casquette, θ. σκιάδιον, κ. κασκέττον.

cassage, θραῦσις.

cassant, e, εὐθροπτος, εὐθραυστος· ἐπιτακτικός.

cassation, θ. ἀκύρωσις· cour de—, ἀκυρωτικὸν συνέδριον, Ἄρειος Πάγος, τὸ ἀνώτατον δικαστήριον.

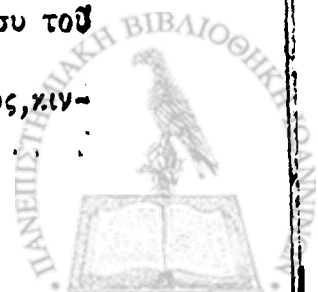
cassave, θ. ἄλευρον ἐκ μανιόχου.

casse, θ. θραῦσις· καθάρσιον ἐκ περικαρπίου τῆς κασσίας· (τυπογρ.) στοιχειοθετεῖον· κισώτιον με γωρίσματα διηρημένον εἰς δύο μέρη, πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν χαρακτήρων.

cassé, e, γέρων, βαθύγηρος, κατεβέβλημένος· ἀδύνατος· τρέμων.

casseau, (τυπογρ.) τὸ ἤμισυ τοῦ στοιχειοθετείου.

casse-cou, τύπος δύσδατος, κινδυνώδης, ὕλισθος.

cassement, θραῦσις, κ. σπάσι-
μον· κρύτος ἀνυπόφορος.

casse-museau, εἶδος πλακουν-
τίου.

casse-noisette, καὶ **casse-
noix**, καρυοκατάκτης.

casse-pierre, λιθοκατάκτης,
στυρα ὀγκώδης.

casser, ῥ. ἐν. θραύω, συντρίβω,
κ. σπῶ, τσακίζω· ἀκυρῶ δίκην· —
un officier, παύω ἀξιωματικόν.

casserole, θ. χύτρα, κ. κατσα-
ρόλα.

casserolée, θ. ὅσον ἡ χύτρα πε-
ριέχει, κ. μία τσουκαλιά.

casse-tête, ῥόπαλον τῶν ἀ-
γρίων τῆς Ἀμερικῆς· βακτηρία μο-
λυβδοκεφαλός· (μεταφ.) ἐργασία λίαν
ἐπίπονος, κ. σπασοκεφαλιά.

cassetin, ἕκαστον τῶν χωρισμά-
των τοῦ στοιχειοθετείου.

cassette, θ. κιβώτιον· ταμεῖον
ἰδιαιτερον βασιλέως.

casseur, θραύστης· θορυβοποιός·
φίληρις κ. καυγατζής.

cassier, (βοτ.) κασσία· ἀρμά-
ριον εἰς ὃ ἐναποτίθενται τὰ στοι-
χειοθετεία.

cassine, ἄθλιος οἶκος· οἰκίδιον.

cassiopéa, θ. (ἀστρον.) ἀστερι-
σμός ἢ Κασσιόπεια.

cassis, φραγκοσταφυλή ἢ παρά-
γουσα μέλανας καρπούς· ὁ καρπὸς
αὐτῆς, ποτὸν γινόμενον ἐξ αὐτοῦ.

cassolette, θ. θυμιατήριον.

casson, βῶλος καθαρᾶς σαχα-
ρως.

cassonade, θ. ζάχαρις ἅπαξ μό-
νον καθαρισθεῖσα.

cassure, θ. ἄγμα, ῥωγή, θραῦ-
σμα, κ. τσάκισμα.

castagnette, θ. κρόταλον ὀρ-
χηστοῦ ἢ ὀρχηστρίδος κ. τὰ ζέλια.

caste, θ. φυλή, γένος, τάξις ἀν-
θρώπων χωριστῆ ὡς ἐκ τῆς κατα-
γωγῆς αὐτῶν.

castel, προύριον, ἔπαυλις.

castillan, Καστιλλανός.

castille, θ. μικρὰ ἔρις.

castine, θ. μίγμα ἀσβεστολιθικόν.

castor, (ζωολ.) ὁ κάστωρ· πῖλος
ἐκ τοῦ δέρματος αὐτοῦ.

castoreum, (φαρμ.) καστόρειον,
ἀντισπασμωδικόν.

castorine, θ. καστοριόμιχτον ὑ-
φασμα.

castramétation, θ. στρατο-
πεδευτική, ἡ τέχνη τῆς στρατοπεδεύ-
σεως.

castrat, ἐκτομίας· εὐνουχισμένος
μουσικός· χάριν διατηρήσεως τῆς γυ-
ναικείας φωνῆς του.

castration, θ. εὐνουχισμός, ὀρ-
χοτομία.

casualité, θ. τὸ τυχαῖον.

casuel, elle, τυχαῖος, οὐσ. τυ-
χαῖα, ὠφελήματα, κ. τὰ τυχερά.

casuellement, τυχαίως.

casuiste, θ. θεολόγος λύων τὰ
τῆς συνειδήσεως ζητήματα, (πολ-
λάκις σοφιστικῶς καὶ δι' ὑπεκφυγῆς).

casuistique, θ. τὸ περὶ ἠθικῆς
συνειδήσεως μέρος τῆς θεολογίας, τὸ
περὶ δισταγμῶν ἐξ εὐσυνειδήσεως.

catachrèse, θ. (ῥητ.) σχῆμα τὸ
τῆς καταχρήσεως λεγόμενον (εἶδος
εἰρωνείας).

cataclysmes, κατακλυσμός, με-
γάλη καταστροφή, ἀναστάτωσης.

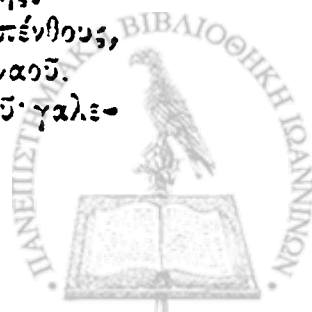
catacombes, θ. πληθ. ὑπόγεια
καταφύγια τῶν πρώτων χριστιανῶν
καὶ ἐκκλησίαι καὶ τάφοι τῶν μαρτύ-
ρων αὐτῶν, οἷον ἐν Ῥώμῃ, Νεα-
πόλει καὶ Συρακούσαις, αἱ κατακύμ-
βαι.

catadioptrique, θ. (φυσ.) ἡ
καταδιωπτική.

catadoupe, καταρράκτης.

catafalque, κενοτάριον πένθους,
ἐξέδρα φερέτρου ἐντὸς τοῦ ναοῦ.

cataire (βοτ.) εἶδ. φυτοῦ· γαλι-
οόβωτον;

catalan, e, Καταλανός.
catalectes, ἀποσπάσματα.
catalepsie, θ. (ιατρ.) κατάληψις, καταληψία.
cataleptique, (ιατρ.) καταληπτικός.
catalogue, κατάλογος.
cataloguement, κατάταξις διὰ καταλόγων.
cataloguer, ρ. ἐν. καταλέγω, διὰ καταλόγων παριστώ.
catappa, δένδρον τι τῆς Βορ. Ἰαμερ. τὸ λευκανθές.
cataplasme, (φαρμ.) κατάπλασμα.
catapelte, πολεμικὴ μηχανὴ δι' ἧς ἔρριπτον ὀγκώδεις λίθους, ὁ καταπέλτης.
cataracte, θ. καταρράκτης· (νόσος τοῦ ὀφθαλ.) καταρράκτης, ὑπόχυμα.
catarrhal, e, aux, καταρροϊκός.
catarrhe (ιατρ.) κατάρρους.
catarrheux, euse, καταρροῦδης.
catastrophe, θ. καταστροφή.
catéchèse, θ. κατήχησις δι' ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων.
catéchiser, ρ. ἐν. κατηγῶ· (μεταρ.) προσπαθῶ νὰ πείσω.
catéchisme, κατήχησις.
catéchiste, κατηγητής.
catéchuménat, (-ku-) ἡ κατὰστασις τοῦ κατηγουμένου.
catéchumène, ὁ κατηγούμενος.
catégorie, θ. κατηγορία, κατάταξις, τάξις, χαρακτήρ, φύσις, κατὰστασις.
catégorique, κατηγορικός, ἀκρίβης, σαφής.
catégoriquement, κατηγορικῶς, ῥητῶς, σαφῶς.
cathartique, καθαρτικός.
cathédrale, θ. μεγάλη ἐκκλησία, καθεδρικός ἢ μητροπολιτικός ναός.
catholicisme, ὁ καθολικισμός.

catholicité, θ. τὰ δόγματα τῆς καθολικῆς θρησκείας· πάντες οἱ πρεσβεύοντες ταῦτα, ἦτοι τὸ πλήρωμα τῆς παπικῆς ἐκκλησίας.

catholicon, (φαρμ.) καθολικὸν φάρμακον, πανάκεια.

catholique, καθολικός τοῦ παπικοῦ δόγματος· sa majesté catholique, ἡ Αὐτοῦ Καθολικὴ Μεγαλειότης, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας.

cati, ἐπίχρισις, στίλβωσις ὑφασμάτων.

catilinaire, σάτυρα δριμεῖα· μεταρ. ἐκ τῶν κατὰ τοῦ Κατιλίνα λόγων τοῦ Κικέρωνος.

catillac ἢ catillard, χονδρὸν χειμερινὸν ἀπίδιον.

catimini, εν—, λάθρα, κρυφίως.

catir, στίλβω ὑφασμα.

catissage, στίλβωσις ὑφασματος.

catisseur, στίλβωτῆς ὑφασμάτων.

catogan, κρώβυλος, ἡ ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐπὶ τὰ πρόσω ἐπαγωγὴ καὶ δεσμός τῆς κόμης.

catoptrique (φυσ.) ἡ κατοπτρική.

caucasien, enne ἢ caucasique, Καυκάσιος, Καυκασιανός.

cauchemar, ἐφιάλτης· (μεταρ.) ἄνθρωπος ὀλιγηρός, ἀνιαρός, φορτικός· ἢ καὶ πρᾶγμα ἀνυπόφορον.

cauchois, κάτοικος τοῦ Caux, μέρους τῆς Νορμανδίας.

caudal, e, τῆς οὐρᾶς, οὐραῖος.

caudataire, ὁ κρατῶν τὴν οὐρὰν τοῦ μανδύου τοῦ πάππα, ἢ τινος ἀρχιερέως, οὐροφόρος.

caudebec, Καυδεβέχιος πῖλος.

cauris, μικρὸν τι κυγγύλιον γρησιμεῦθον ὡς νόμισμα ἐν τῇ Ἰνδικῇ καὶ τῇ Σενεγάλῃ.

causal (γραμμ.) αἰτιολογικός.

causalité, θ. τρόπος ἐνεργείας.

cause, θ. αἰτία· αἴτιος· σκοπός.

αἴτιον· συμφέρον, ἡμερίς· δίχη·—fi-
nale, τελικός στοπός δι' ὃν ἐπλάσθη
τι avoir gain de—. νικῶ δικαζό-
μενος· en connaissance de—, ἐν γνώ-
σει éprouser la—de qqn, ἀφοσιοῦμαι
εἰς τὸν σκοπὸν ἢ τὸ συμφέρον τινός.

causer, ῥ. ἐν. προξενῶ, ἐπι-
φέρω, γίνομαι αἴτιος, παρέχω· συ-
νομιλῶ. κ. κουβεντιάζω.

causerie, θ. συνομιλία, κ. κου-
βέντα.

causette, θ. μικρὰ συνομιλία.

causeur, euse, λάλος, φλύαρος.

causeuse εἰδ. μικροῦ ἀνακλίντρου
διὰ δύο ἀνθρώπους πρὸς συνομιλίαν.

causticité, θ. (ἰατρ.) καυστικότης·
(μεταφ.) δηκτικότης λόγου.

caustiquement, δηκτικῶς.

cautele, θ. δολοφροσύνη, προ-
φυλακτικότης.

cauteusement, πεφυλαγμέ-
νως, προφυλακτικῶς· δολερῶς.

cauteux, euse, δολόφρων, πο-
νηρός.

cautère, (χειρουργ.) καυτήριον,
κ. ρουντανέλλα.

cautérisation, θ. καυτηρίασις.

cautériser, θ. ῥ. ἐν. καυτηριάζω.

caution, θ. ἐγγύησις, ἀσφάλεια·
ἐγγυητής· un homme sujet à —,
ἄνθρωπος οὐχὶ ἀξιόπιστος.

cautionnement, χρηματικὴ ἐγ-
γύησις, παρακαταθήκη.

cautionner, ῥ. ἐν. ἐγγυῶμαι.

cavalcade, θ. ἵππασία, ἐφιπ-
πος· ἐκδρομὴ ἐν συνοδίᾳ καὶ πομπῇ.

cavalcadour (τὸ πάλαι) ἵππο-
κόμος ἢ σταυλόρχης ἡγεμόνος.

cavale, θ. θήλεια ἵππος, κ. φο-
ράδα.

cavalerie, θ. τὸ ἵππικόν.

cavalier, ἵππεύς· ὁ ἀνὴρ ἐν τῷ
χορῶ, ἐν συνορχήσει μετὰ γυναικός·
ἵππεύς ἢ ἵππος ἐν τῷ παιγνίῳ τοῦ
ζατρικίου ἢ σακίου· εἶδος χάρτου·
beau—, νεανίας εὐειδής καὶ εὐστρο-

φος, ζωηρός· ἐπιθ. —, ἵταμός, ἀ-
γέρωχος, πολὺ ἐλεύθερος, ἀφειδής·
cavalièrement, ἀφειδῶς, ἐλευ-
θέρως· ἀγερῶχος, ἵταμῶς.

cavatine, θ. μονωδία μελοδρά-
ματος.

cave, θ. ὑπόγειον, οἰνών. κ. κελ-
λάρι· κιβώτιον πνευματωδῶν ποτῶν·
χρηματικὸν κεφάλαιον τῶν χαρτο-
παικτῶν.

cave, ἐπιθ. κοῖλος, κ. κούφιος,
ἀνατ. veines—s, αἱ κοῖλαι φλέβες,
αἱ ἀπολήγουσαι εἰς τὸ ἀριστερόν οὐς
τῆς καρδίας.

caveau, μικρὸν ὑπόγειον· κρύ-
πτη, ὑπόγειον νεκροταφεῖον οἰκογε-
νειακόν.

cavécé, μελανοκέφαλος (ἐπὶ ἵπ-
που).

caveçon, κημός, φίμωτρον, ἡ-
μικύκλιον προσαρμοζόμενον εἰς τὸ
βύγχος τῶν ἵππων πρὸς δάμασιν
αὐτῶν.

cavée, θ. ὁδὸς κοίλη.

caver, ῥ. ἐν. κοιλαίνω, σκάπτω·
se—, παρατίθεμαι χρηματικὸν πο-
σὸν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον.

caverne, θ. σπηλαιον, ἄντρον,
κ. σπηλιά.

caverneux, euse, πλήρης σπη-
λαίων, σπηλαιώδης· (μεταφ.) ὑπό-
κωφος (ἐπὶ φωνῆς).

cavet, κοίλη ῥάβδωσις, ἧς ἡ τοῦ
ἄκρου περιμέτρος ἀποτελεῖ τὸ τέ-
ταρτον τοῦ κύκλου.

caviar, ὠτάριχος, κ. γαβιάρ.

cavillation (-βίλα-) σόρισμα βε-
βιασμένον.

cavité, θ. κοιλότης.

ce, ἀντ. δεικτ. πρὸ φωνήεντος καὶ
h ἀρώνου cet, θηλ. cette, πληθ.
ces· οὗτος, αὕτη, τοῦτο ce livre,
τοῦτο τὸ βιβλίον, cet enfant, τοῦτο
τὸ παιδίον· cet homme, οὗτος ὁ ἄν-
θρωπος· cette femme, αὕτη ἡ γυνή·
πληθ. ces livres, ces enfants, ces

hommes, ces femmes qu'est-ce? τί είναι; sur ce je sortis, εἰς τοῦτο ἐπάνω ἐξῆλθον c'est à dire, τουτέστι c'est à vous à parler ἡ σειρά σου είναι νὰ ὁμιλῆς; c'est à vous de parler, εἰς σέ ἀνήκει νὰ ὁμιλῆς; πρό τοῦ ῥήματος être τιθέμενον ἐντείνει ἢ ἀντιδιαστέλλει τὸν λόγον τότε δὲ τὸ μὲν ῥῆμα τοῦτο μένει ἐν τῷ ἐνικῷ τρίτῳ προσώπῳ, ὡς συμφωνοῦν μετὰ τοῦ ce, πλήν μόνον ἐν τῷ τρίτῳ πληθυντικῷ προσώπῳ, ὅπου τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν οἷον c'est moi qui parle, ἐγὼ ὁμιλῶ, c'est toi qui écris, σὺ γράφεις, c'est votre soeur qui chante, ἡ ἀδελφὴ σας ᾄδει, c'est nous qui travaillons, ἡμεῖς ἐργαζόμεθα, c'est vous qui dansez, ὑμεῖς χορεύετε, ce sont les enfants qui crient, τὰ παιδιὰ φωνάζουσιν.

céans, (ἀρχ.) ἐντ. ὕψα, ἐδῶ μέσα.

ceci, τοῦτο, τουτί, τοῦτο δά.

cécité, θ. τυφλότης.

cedant, e, παραχωρητής, ὑποχωρῶν, ἐνδίδων.

ceder, ῥ. ἐν. παραχωρῶ, ἀφίνω· πωλῶ· οὐδ. ἐνδίδω, ὑποχωρῶ· ὑποκύπτω· ὁμολογῶ ἑμαυτὸν ὑποδέσπερον, κατώτερον, κλίνω, κύπτω—sous le poids, ὑπὸ τὸ βάρος.

cedille, σημεῖον ὀρθογραφικόν, ὑπογραφόμενον εἰς τὸ στοιχεῖον c πρό τῶν φωνηέντων a, o, u, ἵνα προφέρηται ὡς s, οἷον lesson, μάθημα,

cedrat, κίτρον, κιτρία.

cedre, (βοτ.) κέδρος.

cedule, θ. ὁμολογία ἰδιωτικῆ, χρεωστικῆ—d'huissier ἢ de citation, κλησίς.

ceindre, περιζωννύω, κ. ζώννω· (ceindre, ceignant, ceint, je ceins, je ceignis)—la couronne, le diadème, περιβάλλομαι, φορῶ τὸ στέμμα, τὸ διάδημα· ἀναγορεύομαι βασιλεύς;—l'épée, ζώννυμα· τὸ ξίφος,

ἐκστρατεύω—la tiarre, ἀναγορεύομαι πάππας—une ville de murailles, περιτειγίζω πόλιν.

ceintrage, τὸ σύνολον τῶν σχολίων· δι' ὧν περιζώννουσι πλοῖον κινδυνεῦον νὰ διανοιχθῇ.

ceinture, θ. ζώνη; τεῖχος; περιβολός.

ceinturier, ζωνοποιός.

ceinturon, ζώνη τοῦ ξίφους, ζωστήρ, τελαμών.

cela, ἀντων. δεικτ. τοῦτο, ἐκεῖνο.

celadon, ὠγρὸν πράσινον.

celebrant, ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς.

celebration, θ. τελετὴ· ἱερουργία.

celebre, περίπυστος, περίφημος, ἐνδοξός.

celebrer, τελῶ, ἐορτάζω· λειτουργῶ, ἱερουργῶ· φημίζω, ἐπαινῶ.

celebrité, θ. φήμη, κλέος, εὐκλεία· οὐσ. ἀνὴρ εὐκλεής, ἀκουστός, περίφημος.

celer, ῥ. ἐν. κρύπτω, καλύπτω, ἀποσιωπῶ.

celeres, πληθ. ἵππεις φρουροὶ τοῦ Ρωμύλου.

celéri (βοτ.) τὸ σέλινον.

celerité, θ. ταχύτης.

celeste, θ. οὐράνιος· θεῖος.

celestin, μοναχὸς τοῦ τάγματος τῶν Κελεστίνων, ἰδρυθέντος τῷ 1218, ὑπὸ τοῦ πάππα Κελεστίνου Ε'.

celiaque, κοιλιακός· (ἀνατ.) artère—, κοιλιακὴ ἀρτηρία.

celibat, ἀγάμια, ὁ ἀγαμος βίος.

celibataire, ἀγαμος.

celle, θηλ. τοῦ celui, ἐκεῖνος, -η· celle qui, ἐκεῖνη ἦτις.

cellérier, τροφοδότης μοναστηρίου, ταμίας.

cellier, ὁ βοφυλάχιον, οἰνῶν, τόπος χαμηλὸς καὶ ὀροσερὸς πρὸς διατήρησιν τῶν τροφῶν, κ. κελλάρι.

cellulaire, κυτταρώδης, κυψελοειδής· (ἀνατ.) tissu—, ὁ κυττα-

ροεδίης γιτών, κυβελώδης βρυγ, νοί-
ture —, τὸ πρὸς μετακλίμασιν τῶν δε-
σμίον ἕγγραμμα système ἢ régime
—, ἡ γὰρ ἓνα κλίσεις.

cellule, θ. κελύλλον κώσταρον με-
λίσσης.

celluleux, euse, κυβελώδης, ἀ-
ραιόπυρος κώσταρώδης.

cellulose, θ. (βοτ.) κωτάρωσις,
περοπολήσις τῶν καρπῶν.

celtique, Κελτικῆς.

celui, ἀντ. δευτ. θηλ. celle,
πληθ. ceux, celles, ἐκεῖνος - ο, ἐ-
κεῖνη, ἐκεῖνοι, -α ἐκεῖναι.

cément, ἀθρακικὴ ὕλη δι' ἧς ἐ-
νεργεῖται ἔνωσις ἢ διάλυσις χημικῆ
ῥύπος τῶν ὁδοῦτων.

cémentation, θ. (χημ.) ἡ ἐν-
τός κόνειος ἐξόπτησις μετάλλου, ἢ
ἔνωσις ἢ διάλυσις αὐτοῦ.

cémentatoire, μεταλλοκαθαρι-
κῆς, ἐνωτικῆς ἢ διαλυτικῆς.

cémenter, περιβάλλω μέταλλον
μέ ὕλην ἵνα ἐκθέσω αὐτὸ εἰς τὸ πῦρ.

cémenteux, euse, ἐνωτικῆς ἢ
διαλυτικῆς μετάλλου.

cénacle, ἐστιατόριον, δειπνητή-
ριον, ἰδῶς δὲ τὸ τοῦ μυστικοῦ δεί-
πνου τοῦ Σωτῆρος ὁμίλος ἀνθρώ-
πων ὁμοφρονοῦτων.

cendre, θ. σποδῆς, τέφρα, κ.
στακτῆ· πληθ. les — s, τὰ λεῖψανα, τὰ
ὄστᾶ, ὁ νεκρὸς· ἡμέρα τῆς μεγάλης
τεσσαρακοστῆς.

cendré, e, σποδωδῆς, τεφρωδῆς
τὸ γρῶμα, κ. στακτῆς.

cendréo, θ. σφαιρίδια μικρότατα,
κ. σκάγια.

cendreux, euse, τέφρας πλη-
ρης, σποδομίχτης.

cendrier, τεφροδόγη.

cène, θ. ὁ μυστικὸς δείπνος τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τῶν ἀποστό-
λων αὐτοῦ.

cenelle, θ. (βοτ.) πρινοβάλανος,
κ. πρινοδάκι.

cénobite, μοναχικῆς μισαχῆς.

cénobitique, μοναχικῆς.

cénobitisme, ὁ ἐν μονῶν μισα-
χικὸς βίος.

cénotaphe, κενοτάφιον.

cens, ἀπογραφή τῶν κατοίκων, ὁ
κῆρυξ· τέλος, φόρος ἐπίσης.

cense, θ. ἀγροικία, ἔπαυσις.

censé, νομιζόμενος.

censément, ἐξ ὑποθέσεως.

censeur, ἐπιτηγῆς· φιλοματῆ-
ρος· ἐπιτηγῆς λογιματῆς ἔφο-
ρος τῶν σπουδῶν ἡμετέρας.

censier, ὁ εἰσπράττων τὸ τέλος.

censitaire, ὁ πρὸς ἀργοντα τι-
μαρισῶναι τῶν ἔργων φόρον.

ensorial, e, aux, ἐπιτηγῆ-
κῆς· λογιματικῆς.

censuel, elle, φοροδοτικῆς.

censurable, ἐπιτηγῆσις, ἐ-
λέγγου ἄξιος, κατακριτός.

censure, θ. ἐπιτηγῆσις· ἐπιτηγῆ-
σις, ἔλεγγος· λογιματικῆς ἐξέτασις,
ἐποπτεία (ἐκκλ.) ἐπιτηγῆσις ἱερῶς,
εἰς ἀρρίαν καταδίκη.

censurer, ῥ. ἐν. ἐπιτηγῶν, ἐλέγ-
γω, κατακρίνω, ἐπικρίνω.

cent, ἑκατὸν (ἀσβεστῶς) τοῦ δὲ
πλεῖστον· en cents occasions, μυ-
ριάκις (καὶ ὡς τακτικῶν ἀντι ἑκατο-
στῆς) l' an mil huit cent, ἐν ἔτε
χιλιωστῶ ὕπακοσιωστῶ page deux
cent, σελίς διακοσιωστῆ αὐτ. ἑκα-
τοντάς· un cent d' oeufs, ἑκατον-
τάς ὄσων.

centaine, θ. ἑκατοντάς, κ. ἑκα-
τοστή· πλήθος.

centaure, κένταυρος.

centaurée, θ. (βοτ.) κενταυρίς,
κενταύριον.

centenaire, ἑκατονταετῆς τῆν ἡ-
λικίαν, ἑκατοντοβῆτης.

centenier, ἑκατονταρχος.

centesimal, e, aux, ἑκατον-
ταμερῆς· εἰς ἑκατονταδάκιμον ἀνα-
φέρόμενος.

centi. . . μόριον ἀχώριστον προτακτικὸν σημαῖνον τὸ ἑκατοστὸν, οἷον centimètre, ἑκατοστὸν τοῦ μέτρου, centigramme, ἑκατοστὸν τοῦ γράμμου.

centiare, ἑκατοστὸν τοῦ ἀγρ, τετραγωνικοῦ μέτρου.

centième, ἑκατοστός· οὐσ. τὸ ἑκατοστὸν.

centigrade, ἑκατοντάβαθμος, ἐκτομόμοιρος.

centigramme, ἑκατοστὸν τοῦ γράμμου.

centilitre, ἑκατοστόλιτρον.

centime, ἑκατοστὸν τοῦ φράγκου, ἦτοι δραχμῆς, λεπτόν.

centimètre, ἑκατοστόμετρον.

centistère, ἑκατοστὸν τοῦ κυβικοῦ μέτρου.

centon, συρραφή· στίχων ἢ πεζῶν ἀποσπασμάτων ἀποτελούντων ἔννοιαν, κέντρων.

central, e, aux, κεντρικός.

centralisateur, trice, συγκεντρωτής, συγκεντρωτικός.

centralisation, θ. συγκέντρωσις διοικητική.

centraliser, ρ. ἐν. συγκεντρῶ τὴν ἐξουσίαν, τὴν διαχείρησιν παντός διοικητικοῦ κλάδου εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πηγὴν.

centre, (γεωμ.) κέντρον (τοῦ κύκλου τῆς σφαίρας)· (μεταφ.) ἔδρα, πηγὴ· —d' attraction ἢ de gravitation, κέντρον ἑλξεως, βαρύτητος, περιστροφῆς.

centrifuge (φυσ.) κεντρόφυξ.

centripète (φυσ.) κεντρομόλος.

cent-suisse, στρατιώτης τῆς βασιλικῆς τῶν Γάλλων φρουρᾶς συσταθείσης ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΑ'. καὶ διαρκεσάσης μέχρι τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως τοῦ 1789.

centumvir (-τομ-) ἑκατόντανδρος, μέλος δικαστηρίου τῶν πάλαι

Ῥωμαίων ἐξ 100 ἀνδρῶν συγκειμένου.

centumviral, e, aux (-τομ-) ἑκατοντανδρικός.

contumvirat (-τομ-) ἑκατοντανδρία, ἀξίωμα τοῦ ἑκατοντάδρου, ἦτοι μέλους τοῦ ἐξ ἑκατὸν μελῶν συγκειμένου δικαστηρίου παρὰ Ῥωμαίοις.

centuple, ἑκατονταπλάσιος, ἑκατονταπλοῦς.

centupler, ρ. ἐν. ἑκατονταπλασιάζω.

centurie, θ. ἑκατοστύς, συμμορία (διαίρεσις τοῦ λαοῦ παρὰ Ῥωμαίοις).

centurion, ἑκατόνταρχος παρὰ Ῥωμαίοις, κεντυρίων.

cep, οἶναρον, κλήμα, ῥίζα ἀμπέλου.

cépage, κλάδευμα τῆς ἀμπέλου.

cépe, εἶδος μύκητος.

cépee, παραφυάδων ὀμάς.

cependant, ἐν τούτοις, ἐν τούτῳ, ὅμως, ἀλλά, ἀλλ' ὅμως, κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, εἰς τοῦτο τὸ διάστημα.

cephalalgie, θ. κεφαλαλγία.

cephalalgique, κεφαλαλγικός.

céphalique, κεφαλικός.

céphalopode, (ζωολ.) κεφαλόπουν μαλάκιον.

céramique, κεραμικός· οὐσ. ἢ κεραμικὴ τέχνη.

céraste, ὁ κεραγῆς ὄφις, ἔχιδνα τῆς Αἰγύπτου.

cérat (ἀλοιφή) τὸ κηρωτόν.

cerbère, κέρβερος, θυρωρὸς ἄγροικος, τραγύς.

cerceau, στεφάνη, περίδεσμος κλάδου, βυτίου, βαρελίου.

cerclage, περιζωσίς διὰ στεφανῶν.

cercle, κύκλος· στεφάνη· (μεταφ.) ὄμιλος· συναναστροφή, κοινωνία· λέσχη, σύλλογος· ἔκτασις, ὄρια· —vicieux (λογικ.) ὁ φαῦλος κύκλος.

cercler, ῥ. ἐν. περιβάλλω διὰ κύκλῳ ἢ στεφανίων, περιδένω.

cercopitheque, ὁ κερκοπίθηκος.

cercueil, φέρετρον.

céréale, ἐπιθ. καὶ οὐσ. δημητριακός, σιτηρός· οὐσ. les—s, τὰ σιτηρά, τὰ σπαρτά.

cérébral, e, aux, (ἀνατ.) ἐγκεφαλικός.

cérémonial, τὰ νόμιμα, τὰ τυπικά, ἡ ἐθιμοτυξία.

cérémonie, θ. τελετή, τὸ τυπικὸν μέρος τῆς λατρείας· πομπή, παράταξις· φιλοφροσύνη, περιποιήσις, εὐγένεια, κ.—s, τιμημονίαις, ὀγλιεραὶ φιλοφρονησαί· sans—, ἀφελῶς, ἀνέτως, ἀνεπιτηδεύτως, μὲ οἰκειότητα· maître des—s, τελετάρχης.

cérémonieux, euse, περιποιητικός εἰς ἄνθρωπον, εἰς τρόπον ὀγλιερόν.

cerf, ὁ ἔλαφος· les bois du —, τὰ κέρατα τῆς ἑλάφου.

cerfeuil (ῥοτ. φ.) σκάνδουξ, μυρρίς, χαιρέσυλλον.

cerf-volant (ἐντομ.) κέραμβος, κύνθαρος (παιδιά), ὁ χαρταετός.

cérisaie, θ. κερασιών.

cerise, θ. κεράσιον· ἐπιθ. κερασόγρους.

cerisette, θ. ἐξηραμμένον κεράσιον.

cerisier, (δ.) ὁ κέρασος, κ, κερασιά.

cerne, πελιδνώμα περὶ πληγὴν ἢ μώλωπα, ἢ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

cerné, ὀφθαλμοὶ μὲ πελιδνὸν κύκλον ὀλόγυρα.

cerneau, γλωρὸν ἡμικάρυον.

cerner, περιτέμνω δένδρον, ἀποφλοιῶ· περικύκλω, (μεταφ.) πολιούργω.

certain, e, εἰς τις, κ. κάποιος· ἐπιθ. ἀληθής, βέβαιος· οὐσ. ἡ βεβαίως.

certainement, ἀντιθῶς, βεβαίως, ἀναντιρρήτως.

certes, βεβαιότατα, ἀληθέστατα, τῷ ὄντι.

certificat, πιστοποιητικόν.

certificateur, ἐπικυρωτής· ἐπεγγρητής.

certification, πιστοποιήσις, ἐγγραφος βεβαίωσις.

certifier, ῥ. ἐν. πιστοποιῶ, βεβαιῶ ἐγγράφως, μαρτυρῶ.

certitude, θ. βεβαιότης· πλήρης πεποθήσις, ἐπέγνωσις.

cérumen (-mèn), κυψελίς, ῥύπος τοῦ ὠτός, κήρωμα.

cérumineux, κυψελώδης, κηρώδης.

céruse, θ. ἀνθρακικὸν ἄλας τοῦ μολύβδου ψιμύθιον.

cervaison, θ. ἡ κατάλληλος ἐποχή διὰ τὴν θήραν τῆς ἑλάφου.

cerveau, ἐγκέφαλος, κ. τὸ μυαλό (μεταφ.) νοῦς, διάνοια· φρόνησις, νόησις, νοημοσύνη, εὐφροσύνη· brûlé, ἐξημμένη κεφαλή.

cervelas, ἄλλας παχῦς καὶ βραχῦς, κ. δοῦμπα.

cervelet, παρεγκεφαλίς.

cervelle, θ. μέρος μαλακὸν τοῦ ἐγκεφάλου, ἢ συνων. τοῦ cerveau (μεταφ.) νόησις, νοῦς, νοημοσύνη.

cervical, e, aux, ἀγγειικός·

cervier, ἰδὲ loup-cervier.

cervoise, θ. εἶδος ζύθου.

césarien, enne, καισαρικός· αὐτοκρατορικός· (χειρουργ.) opération, —enne, ἐγγείρησις ἢ λεγομένη καισαρική τομή, πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ βρέθους ἐν δυστοκίᾳ.

césarisme, καισαρισμός, ἀπολυταρχία.

cessant, e, παύων, πεπαυμένος.

cessation, θ. παῦσις, κατάπαυσις.

cesse, θ. παῦσις, ἀνάπαυλα, διακοπή· sans—, ἀκαταπαύστως, ἀδιακόπως.

cesser, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. παύω

-ομαι· il ne cesse ή il ne cesse pas, δὲν παύει· l'ouvrage a cessé, τὸ ἔργον ἐτελείωσεν.

cessibilité, τὸ παραχωρητὸν, τὸ δυναμικὸν παραχωρηθῆναι.

cessible, παραχωρητὸς.

cession, θ. παραχώρησις, ἐκχώρησις, μεταδίδοσις.

cessionnaire, ἐκχωρησιδότης, ὁ δεχθεὶς τὸ ἐκχωρηθὲν κτῆμα ἢ δικαίωμα.

c'est-à-dire, τουτέστι, δηλαδή.

ceste, χειρόκτιον σιδηροφόρον ἢ μολυβδοφόρον τῶν πυγμαίων· ὁ κέστος, ἡ ζώνη.

césure, θ. ἡ τομὴ στίχου.

cet, cette, ἰδὲ ce.

cétacé (ζωολ.) κητώδης ἰχθύς, οἶον κῆτος, καρχαρίας, δελφίν κ.τ.λ.

chablis, οἶνος τῆς ὁμώνυμου πόλεως· ξύλα πεσμένα ἐν τῷ ὕδατι.

chabot, (ποταμ.) κέφαλος ἢ κωβίτης.

chabraque, ἰδὲ schabraque.

chacal, θῆς, κ. τσακάλι.

chaconne, τελικὸς τις χορὸς ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς σιηνῆς τοῦ θεάτρου.

chacun, ε, ἕκαστος, κ. ὁ καθένας.

chafouin, ε, ἰσχνός, μικρόσωμος καὶ πανοῦργος.

chagrin, ε, περιλυπος, λυπαλγής, ὀσθθυμος, κατηφής· οὐσ. λύπη, θλίψις· δέρμα κοκκῶδες ὄναγρου, ὄνου ἢ ἡμιόνου, κ. σαγγρές.

chagriné, σκυθρωπός, κατηφής, περιλυπος τὴν ὄψιν.

chagriner, ῥ. ἐν. λυπῶ, προξενῶ θλίψιν· κατεργάζομαι κοκκωτὸν δέρμα.

chagriner, βυρσοδέψης τοῦ δέρματος· chagrin.

chah, ἰδὲ schah.

chai ἢ chais, ἀποθήκη οἴνων καὶ οἴνοπνευμάτων.

chainge, ἡ δι' ἀλύσεως καταμέτρσις.

chafne, θ. ἄλυσις, κ. ἀλυσίδα· —s. τὰ δεσμά· εἰρμός, ἀλληλουχία, συνέχεια, σειρά· στήμα ὑφάσματος.

chafner, μετρῶ δι' ἀλύσεως, καταμετρῶ.

chafnette, θ. ἀλυσίδιον.

chaineur, ὁ καταμετρῶν διὰ τῆς ἀλύσεως ὡς σχοινίου.

chafnon, κρίκος ἀλύσεως.

chair, σὰρξ, κρέας· (μεταφ.) τὸ σῶμα· δέρμα· ἡ σὰρξ, τὸ σαρκῶδες τοῦ καρποῦ· cela donne la —de roule, τοῦτο προξενεὶ ῥίγος, φρίκην.

chaire, ἄμβων· ἔδρα καθηγητοῦ· l'éloquence de la—, ἡ ἐκκλησιαστικὴ εὐγλωττία, ῥητορικὴ· la—de s—pierre, ὁ θρόνος τοῦ πάππου· la—de philosophie, ἡ τῆς φιλοσοφίας καθηγησία, κ. τ. λ.

chais, ἰδὲ chai.

chaise, θ. κάθισμα, σκίμπος, καθέλα· —à porteurs, φορεῖον σκεπαστόν, ὡς εἶδος ἀμάξης· —de poste, ταχυδρομικὴ ἄμαξα· —percée, ἔδρα διὰ τὴν φυσικὴν ἀνάγκην, κινητὸς ἀπόματος.

chaland, ὄνητής, ἀγοραστής· σπυρῆς, πελάτης, κ. μούστερης· πλοῖον χωρητικὸν τοῦ ποταμοῦ.

chalandise, θ. πελατεία, συνήθειαι ἀγορασταί, συρροὴ αὐτῶν.

chalcographe, (-καλ-) χαλκογράφος.

chalcographique, (καλ-) χαλκογραφικός·

chaldaïque, (καλ-) γαλδαϊκός.

chaldéen, enne (καλ-) χαλδαίος.

châle, πέπλος, περιώμιον, κ. σάλι.

chalet, Ἑλβετικὴ καλύψη τυροποιός· πᾶσα κατὰ μίμησιν αὐτῆς καλύψη.

chaleur, θάλπος, θερμότης, κ. ζέστη· (μεταφ.) ζέσις, ὄρμη, ζήλος· σφοδρότης.

chaleureux, euse, διάπυρος, ἐνθερμος, θερμόνους, ὀρμητικός.

chalit, τὸ ξύλον τοῦ κραδῶντος.

chaloir, ῥ. οὐδ. ἔλλειπές· ἐν γρήσει μόνον τριτοπροσώπως κατ' ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς ἐν τῇ φράσει ταύτῃ· *il ne m' en chaut*, δέν μοι ἐνδιαφέρει.

chaloupe, ἐφολκίς, μεγάλη λέμπος, κ. βάρκα, σκαμπαβία.

chalumeau, καλάμη, τίταρος, ποιμενικός αὐλός, κ. φλογέρα· ὁ καμινευτήρ αὐλός τῶν χημικῶν, ὀρυκτολόγων, κ.λ.

chalut, ἀλιευτικόν τι δίχτυον.

chamade, τυμπανοκρουσία πρὸς δῆλωσιν συνθηκολογίας τῶν πολιορκουμένων, σημαντήριον σάλπισμα.

chamailler, ῥ. ἐν. ἐπιπλήττω, μαλλόνω· *se—*, διαξερίζομαι· ἐρίζω, φιλονεικῶ.

chamaillis, ἔρις, κ. καυγᾶς.

chamarrer, ῥ. ἐν. περικοσμῶ, διαποικίλλω μὲ ταινίας καὶ σειρίτια χρυσᾶ, κ. γαρνίρω πλουσίως.

chamarrure, θ. ἐπικοσμῆματα μεταξωτὰ καὶ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, πολυτελεῖ γαρνιμένα· ἀπειρόκαλα στολίσματα.

chambellan, κλειδοῦχος καὶ θαλαμηπόλος βασιλέως.

chambertin, οἶνος τοῦ πολυχνίου Chambertin.

chambranle, πλαίσιον θύρας, θυρίδος ἢ ἐστίας, γείσον, φλιά παρυστίας, κ. ῥάρι, περβάζι.

chambre, θ. δωμάτιον, κοιτῶν, θάλαμος, κ. κάμαρα· βουλή, βουλευτήριον· τὸ σύνολον τῶν βουλευτῶν· διαμερίσματα δικαστηρίων τινῶν· ὑπόνομος ὀχυρωματικῆ· κάμαρα· *garder la —*, οἰκουρῶ νοσῶν, δέν ἐξέρχομαι τοῦ δωματίου μου·—*obscure*, (ῥουσ.) σκοτεινός θάλαμος, ὁ τῆς ἀντανακλάσεως τῶν ἐ-

ξωτερικῶν ἀντικειμένων, δι' οὗ καὶ ἡ φωτογραφία ἐνεργεῖται.

chambree, θ. συσκήνωμα, συσίτιον στρατιωτῶν ἢ ἐργατῶν.

chambrier, φυλάττω κλειστούς·

chambrelan, ἐργάτης ἢ τεχνίτης κατ' οἶκον ἐργαζόμενος.

chambrière, θ. θαλαμηπόλος, θεράπεινα· ξύλον τι κινητὸν πρὸς ὑποστήριξιν ἀμάξης.

chameau, ἡ κάμηλος.

chamelier, καμηλαγωγός, κ. καμηλάρης.

chamelle, θ. θήλεια κάμηλος.

chamois, δορκάς, αἰγάγρος, κ. ζορκάδι· ἡ κατεργασμένη αὐτοῦ δορκά· ἐπιθ. χρώμα ὑποκίτρινον ταύτης·

chamoiser, κατεργάζομαι τὴν δορᾶν αἰγάγρου.

chamoiserie, θ. βυρσοδέψειον διὰ τὴν δορᾶν τοῦ αἰγάγρου· αἱ κατεργασμένα αὐτοῦ δορκά.

chamoiseur, βυρσοδέψης καὶ πωλητὴς βύρσης αἰγάγρων.

champ, ἀγρός, κ. χωράρι· πεδῖον, πεδιάς, χώρος, ἐμβαδόν· περιουγῆ· (μεταρ.) *le—d' honneur*,—

—de bataille, τὸ πεδῖον τῆς μάχης·

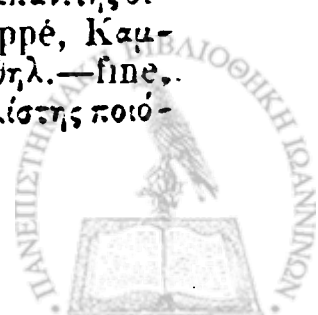
—de Mars, τὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεως, ἦτοι τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων·

—de Mai, (τὸ πάλαι) ἡ γενικὴ τοῦ ἔθνους συνέλευσις·—*de repos*, ν. κροταρεῖον· *se battre en—clos*, μονομαχεῖν· *prendre la clef des—s*,

ἐραπετεύειν, φεύγειν· *sur le—*, εὐθύς, εὐθύς, πάραυτα· *à tout bout de—*, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, κάθε ὀλίγον· *champ*, ἡ κατὰ μῆκος στε-

νοτάτη πλευρὰ ὀρθογωνίως ἐσχηματισμένου σώματος· *de—*, κατὰ μῆκος ἐπὶ τῆς στενοτέρας πλευρᾶς.

champagne, ὁ Καμπανίτης οἶνος, κ. σαμπάνια·—*frappé*, Καμπανίτης κατεψυγμένος· θηλ.—*fine*, οἰνόπνευμα, ῥακίον καλλίστης ποιότητος.

champart, μίγμα σίτου και σι-
κάλειως σπειρομένων όμοῦ· (τιμαριω-
τικῶς)· μερίς ἐκ τοῦ θερισθέντος σίτου
ὄφειλομένου κατὰ δέματα εἰς τὸν τι-
μαριουῶγον ἄργοντα τιμαρίων τινῶν.

champenois, ε, κάτοικος τῆς
Champagne, Καμπανίας.

champêtre, ἀγροτικός.

champignon, (βοτ.) μύκης, ἀ-
μυχήτης. κ.μανιτάρι.

champignonniere, θ. ἀγρός
μυκήτων.

champion, μαχητής· ὑπέρμα-
χος, ὑπερασπιστής.

champlever, ρ. ἐν. σκαλίζω
σχήματα ἐπὶ ὁμαλῆς ἐπιφανείας ἢ
ἐγκολάπτω κοσμήματα ἐπ' αὐτῆς.

chance, θ. τύχη· κύβος, τὸ τυ-
χαιὸν πιθανότης· καλὴ τύχη, εὐ-
τυχία.

chancelant, ε, κλονούμενος, ἀ-
στατος, σφαλερός.

canceler, ρ. οὐδ. κλονοῦμαι,
ἀμφιρέπω· (μεταφ.) διστάζω, εἶμαι
ἀναποφάσιτος.

chancelier, καγκελάριος, σφρα-
γιδοφύλαξ τοῦ κράτους, ἢ μεγάλου
τινὸς σωματείου ἢ τάγματος.

chancelière, θ. θαλαπτήριον, θή-
κη μὲ μηλωτὴν διὰ τοὺς πόδας.

chancellement, συγκλόνησις,
ἀστασία.

chancellerie, θ. σφραγιδοφυ-
λάκιον τοῦ κράτους· γραμματεία· οἴ-
κος τοῦ σφραγιδοφύλακος.

chanceux, euse, τυχηρός, εὐ-
τυχής· πιθανός· ἀμφίβολος, ἐπισφα-
λής.

chancier, ρ. οὐδ. εὐρωτιῶ, κ.
μουγλιάζω.

chancissure, θ. εὐρώς, κ. μοῦ-
χλα.

chancre (ιατρ.) καρκίνος, φαγέ-
δαινα, κ. φάγουσα.

chancreux, euse, φαγεδαινώ-
δης, καρκινώδης.

chandeleur, θ. ἡ ἑορτὴ τῆς ὑ-
παπαντῆς.

chandelier, λυχνία, κηροπή-
γιον, κηροστάτης, κ. κανδηλέρι.

chandelle, θ. στεατίνη λαμπάς,
κ. ἀλειμματοκέρι.

chandellerie, θ. ἐργαστήριον ἀ-
λειμματοκηρίων.

chanfrein, τὸ ἀπὸ τῶν ῥωθώ-
νων μέχρι τῶν ὠτων μέτωπον τοῦ
ἵππου· μικρὰ ἐπιφάνεια σχηματιζο-
μένη ἐκ τῆς ἀποτομῆς τῆς κορυφο-
γραμμῆς κοπτερᾶς πέτρας ἢ ξύλου.

chanfreiner, ἴρ. ἐν. ἀποτέμνω
σχηματίζων μέτωπον, ἐπίπεδον.

change, θ. ἀλλαγὴ, ἀνταλλαγὴ·
κόλυθος, ἀλλαγὴ νομίσματος· συ-
νάλλαγμα, τμήμα συναλλάγματος·
lettre de—, συναλλαγματικὴ πρυ-
μθῆρα διὰ τὸ συνάλλαγμα· (μεταφ.)
prendre le—, ἀπατᾶσθαι· donner
le— ἀπατᾶν.

changeable, μεταβλητός.

changeant, ε, εὐμετάβολος, ἀ-
στατος, μεταβλητός.

changement, ἀλλαγὴ, μεταβολή.

changer, ρ. ἐν. ἀλλάσσω, μετα-
βάλλω, ἀμείβω, ἀνταλλάσσω, συναλ-
λάσσω· δίδω χρήματα ἀντὶ χρημά-
των, μέγα νόμισμα ἀντὶ μικρῶν.—
de place, ἀλλάσσω τὸπον, θέσιν.—
d'habit, ἀλλάσσω ἔνδυμα.—de ca-
ractère, μεταβάλλω τὸν χαρακτῆρᾶ
μου· voulez-vous me—une pièce
de cinq francs? θέλετε νὰ μ' ἀλ-
λάξῃτε ἐν πεντάφράκον; οὐδ. με-
ταβάλλομαι· le temps va changer,
ὁ καιρὸς θὰ μεταβληθῇ.

changeur, κολλυθιστής, ἀργυ-
ραμοιβός.

chanlatte, προστέγασμα, δοχὸς
τῆς στέγης τεθειμένη εἰς τὴν διεύθυν-
σιν καὶ αἱ σανίδες.

chanoine, κανονικός ἱερεὺς, προ-
εστώς, ἡγούμενος. ὁ καρπούμενος
τὰ εἰσοδήματα κανονικάτου.

chanoinesse, θ. (τὸ πάλαι) μοναχὴ προνομιούχος, ἡγουμένη.

chanoinie, θ. ιδιότης καὶ εἰσόδημα τοῦ chanoine.

chanson, θ. ᾄσμα, κ. τραγοῦδι (μεταφ.) ἀνεμώλια, κορορέξυλα.

chansonner, ῥ. ἐν. σατυρίζω τινά, κ. τοῦ βγάζω τραγοῦδι.

chansonnette, ᾄσματιον.

chansonnier, ᾄσματοποιός· συλλογὴ ᾄσμάτων.

chant, ᾄσμα, ᾠδή, ὕμνος, κ. τραγοῦδι· μέλος, κ. σκοπός· — du coq, ἀλεκτοροφωνία· — des oiseaux, κελύδημα τῶν πτηνῶν· — ποίημα, βραψωδία, διαίρεσις ἐπικοῦ ἢ διδακτικοῦ ποιήματος.

chantable, εἰς μολπὴν κατάλληλος, δυνάμενος νὰ τραγουδισθῇ.

chantage, αἰσχροκέρδεια ἐπὶ τῶν μυστικῶν ἀμαρτημάτων ἢ ἐγκλημάτων τῶν ἄλλων· ἀπειλὴ ἀποκαλύψεως κερδοσκοπικῆ· plain —, κοινὴ ψαλμωδία τῆς ἐκκλησίας.

chateau, τεμάχιον ἀποκοπὴν ἐκ μεγάλου ἄστου.

chantepleure, χώνη μὲ σωλῆνα διάτρητον· ὅπῃ ἐν τῷ τοίχῳ ἵνα ἐκρέωσι τὰ ὕδατα.

chanter, ῥ. ἐν. ᾄδω, ψάλλω, κ. τραγουδῶ, ὕμνω, ἐξυμνῶ, ἐκθειάζω, τὴν δόξαν, τὰς ἀρετάς, τὰ κατορθώματα· σατυρίζω, σκώπτω δι' ἄσματος· ἀπαγγέλλω μὲ τόνον παραπλήσιον τῆ ᾠδῆς.

chanterelle, θ. ἡ ὑπάτη χορδὴ πτηνῶν πρὸς σαγήνευσιν ἄλλων πτηνῶν, ὄρνις ἐπιφθός, κ. κράκτις.

chanteur, euse, ἀοιδός, κ. τραγῶδης.

chantier, ξυλοπωλεῖον, ξυλαποθήκη· ξυλουργεῖον· λιθοξοεῖον, κ. πετραδοικον· ναυπηγεῖον· δοκοί, σανίδες ὡς ὑπόθεμα πύλων, κ. βαρελιῶν.

chantignole, θ. (οἰκοδ.) ὑποστάτης.

chantonner, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. ὑποψάλλω, ὑποτονθορίζω, κ. μουρμουρίζω.

chantournage, πελέκτις, περιτόρνισμα καθ' ὄρισμα ἢ σχῆμα.

chantourner, σκάπτω ἐσωτερικῶς, πελεκῶ ἐξωτερικῶς, περιτέμνω, τορνεύω.

chantre, ἀοιδός, ψάλτης ἐκκλησιαστικός· (μεταφ.) ποιητής· le—des bois, ἡ ἀιδῶν.

chanvre, κάνναβις.

chanvrier, ère, κανναβουργός· chaos (καὶ) χάος· σύγχυσις· ἀταξία.

chaotique, εἰς χάος ἀνήκων ἢ ἀρμόζων.

chape, θ. ἀλουργίς· (ἐκκλ.) φαινόλης, κ. φελόνι· βάσις σιδιερᾶ ἐφ' ἧς στηρίζεται ὁ ἄξων τροχαλίας· τὸ σῶμα σταλακτιῆρος, κ. λαμπίκου· τὸ σῶμα πόρπης.

chapeau, κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, πῖλος, πέτασος, κ. καπέλλο· ἡ κεφαλὴ μύκητος· (μεταφ.) τὸ ἀξίωμα καρδινάλιου· — chinois, μουσικόν ὄργανον στρατιωτικόν, σείστρον.

chape-chute, θ. (ἀρχ.) ἐρμαῖον.

chapelain, ἐφημέριος, ἱερεὺς.

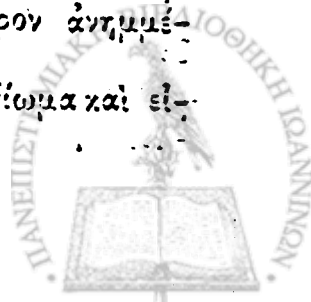
chapeler, ἀποξέω τὸν φλοῖον ἄστου.

chapelet, κομβολόγιον· (ἀρχιτ.) κόσμημα ἐν εἴδει κομβολογίου· (μεταφ.) dire son —, λέγω τὴν προσηυγὴν μου· defiler son —, λέγω ὅτι γινώσκω ἢ ἔγω ἐν τῇ καρδίᾳ.

chapelier, πιλοποιός· πιλοπώλης.

chapelle, θ. παρεκκλήσιον· πᾶν μέρος τῆς ἐκκλησίας ἔγον ἀγίαν τράπεζαν, εὐκτήριον· — ardente, αἰπερὶ τὸν νεκρὸν ἢ τὸ φέρετρον ἀνημμεῖναι λαμπάδες.

chapellenie, θ. ἀξίωμα καὶ εἰσόδημα τοῦ ἐφημερίου.

chapellerie, θ. πιλοποία και πιλεμπόριον.

chapelure, θ. τὸ τοῦ ἄρτου λέμμα ἢ φλοιὸς ἕξεσμένος.

chaperon, πιλίδιον. κ. σκούφος ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατὰ τὸν μεσαιῶνα· θριγγὸς ἐν εἴδει στέγης· (μεταρ.) συνοδὸς ἐνήλιξ νεάνιδος ἐν περιπάτῳ ἢ συναναστροφαῖς.

chaperonner, ῥ. ἐν· θριγγῶ, καλύπτω μὲ θριγγὸν τὸν τοῖχον· (μεταρ.) συνοδεύω νεάνίδα ὡς φύλαξ, ὡς προστάτης.

chapier, ἱερεὺς φεολοφόρος.

chapiteau, κιονόκρανον· στεφάνη, κεφαλὴ ὀφιοθήκης, σκευοθήκης, ἱματιοθήκης· τὸ ἄνω μέρος τοῦ σταλακτῆρος, κ. λαμπίου.

chapitre, κεφάλαιον βιβλίου· συνέδριον τῶν κανονικῶν (ἱερέων)· (μεταρ.) ὑπόθεσις λόγου, ζήτημα.

chapitrer, ῥ. ἐν· ἐλέγχω, ἐπιπλήττω σφοδρῶς.

chapon, ἐκτομίας ἀλέκτωρ, κάπων, κ. κάπώνιον.

chaponneau, μικρὸν καπύνιον.

chaponner, ἀλέκτορα ἐκτέμνω.

chaponnière, θ. χύτρα ἐν ἣ μαγειρεύεται μετὰ καρυκεύματος κάπων.

chaque, ἕκαστος, -η-ον, καθείς, καθεμία, καθέν.

char, (τὸ πάλαι) ἄρμα, δῖφος πολεμικὸς ἢ τῶν ἀγώνων καὶ θριάμβων· (τανῦν) ὄχημα ὁποῖον δήποτε.

charabia, ἡ διάλεκτος τῶν Λυβερναίων τῆς Γαλλίας· διάλεκτος διεσθαρμένη καὶ ἀκατανόητος.

charade, συλλαβόριφος, αἰνίγμα.

charançon, ὁ τρώξ, κ. σιταρόψαιρα.

charançoné, ὑπὸ τρωγῆς βεβλαμμένος.

charbon, ἄνθραξ, κ. κάρβουνον· —de terre, γαιάνθραξ· (ιατρ.) τὰ

μέλαν καὶ γαγγρινῶδες ἀπόστημα· ὁ ἄνθραξ.

charbonnage, ἐξόρυξις, ἐκμετάλλευσις τοῦ γαιάνθρακος.

charbonnée, θ. ἄνθραξις, κρέας ἐπὶ ἀνθράκων ἐψημένον.

charbonner, ῥ. οὐδ. ἀνθρακοῦμαι, ἐξανθρακοῦμαι· ἄνευ φλογός· μαυρίζω· ῥ. ἐν· ἀνθρακῶ, ἀνθρακογραφῶ.

charbonnerie, θ. ἀνθράκων ἀποθήκη· ἐταιρεία πολιτικῆ, μυστικῆ, ἢ τῶν καρβονάρων, γεννηθεῖσα ἐπὶ τῆς παλινορθώσεως τῆς Γαλλικῆς μοναρχίας.

charbonneux, euse, ἀνθρακώδης.

charbonnier, ière, ἀνθρακεύς, κ. καρβουνάρης.

charbonnière, ἀνθρακεῖον, ἀνθρακοποιεῖον.

charcuter, ῥ. ἐν· κρεοτομῶ ἀδεξίως ἐπὶ γεύματος· ἐκτελῶ κακῶς ἐγγείρησιν.

charcuterie, θ. ἀλλαντοποία, κατασκευὴ λουκανίκων· ἀλλαντοπωλεῖον.

chardon, (βοτ.) σκόλυμος, κ. γαῖδουράγκαθον· σιδηραῖ, κυρταὶ αἰγμαὶ ἐπὶ τείλους ἢ φραγμοῦ, ἵνα κωλύωσιν τὴν ἀνάβασιν.

chardonneret (ὄρνιθ.) ἡ ἀκανθίς, κ. καρδερῖνα.

chardonnette, θ. (βοτ.) ἀγρία κινάρα, ἡ αὐτὴ καὶ cardonnette.

charentais, e, κάτοικος τῆς Γαλλικῆς πόλεως Charente.

charge, φορτίον· φόρτωμα· ὑπογρέωσις, ἐντολή, ἔργον· ὑπόβρῃμα, θέσις, δημοσία, ὑπαλληλία· ἐπίθεσις, ἔφοδος ἐν μάχῃ, προσβολή· τυμπανουκρουσία, σάλπισμα πρὸς ἔφοδον, πυριτιδοβολή, κ. γέμισμα· femme de —, ἡ οἰκονόμος· ἐπιστάτης οἰκίας· témoin à —, μάρτυς κατηγορίας· (μεταρ.) ζωπογραφία, γελοιογραφία.

γραφία· γελωτοποιός· ὑπερβολή· ἀποδείξεις ἐπιδαρυντικά· ἐνοχῆς ἀποδείξεις· φόρος.

chargé, e, ὑπερβολικός· κ. παραφορτωμένος, παραγεμισμένος· **temps**—, καιρὸς νεφελώδης· **lettre**—e, ἐπὶ συστάσει ἐπιστολή· οὐσ.—**d' affaires**, ἀντιπρεσβευτής, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἀντιπροσωπείαν κράτους τινὸς παρά τινι ξένη αὐλή· ἐπιστάτης· ἐπίτροπος.

chargement, φορτίον πλοίου, ἢ φορτηγοῦ ἀμάξης· φόρτωμα.

charger, ῥ. ἐν. φορτίζω, φορτώνω.—**une table de mets**, καλύπτω τὴν τράπεζαν μετὰ πλῆθος φαγητῶν· (μεταφ.) ἐπιβάλλω κατῆκον, βάρος, ἔργον· ἐπιβάλλω φόρον· μαρτυρῶ κατὰ τινος· ἐντέλλομαι, ἀναθέτω τινι ἐντολήν, δίδω παραγγελίαν, παραγγέλλω· προσβάλλω μετὰ ὀρμήν, ἐξ ἐφόδου· γεμίζω τὸ ὄπλον ἢ τηλεβόλον· ὑπερβολῇ χρωμαί, δεινοκοιῶ, ὑπερβολικῶς παριστῶ.—**un portrait**, γελοιογραφῶ τὴν εἰκόνα τινός·—**une lettre**, ἐπιστέλλειν ταχυδρομικῶς ἐπὶ συστάσει· **se**—, ἀναλαμβάνειν ἔργου ἐκτελεσιν· **le temps se charge**, ὁ οὐρανὸς καλύπτεται ὑπὸ νεφελῶν.

chargeur, φορτωτής.

chariot, φορτηγὸς ἄμαξα· (ἀστρ.)—**de David**, τὸ ἄρμα τοῦ Δαβὶδ.

charitable, ἐλεήμων, φιλελεθμων, φιλόπτωχος· φιλόανθρωπος· καλοκάγαθος, ἐπιεικής.

charitablement, ἐλεημόνως, καλακάγαθως, φιλανθρώπως.

charité, θ. ἐλεημοσύνη· φιλοφροσύνη· ἔλεος· ἀγαθοεργία· ἢ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπη· **soeurs de**—, ἀδελφαὶ τοῦ ἐλέους, τὸ τάγμα τῶν γνωστῶν καλογραιῶν· **bureau de**—, γραφεῖον φιλοπτύχου ἐταιρίας, ὅθεν διανέμονται βοηθήματα τοῖς πτωχοῖς.

charivari, θόρυβος, πάταγος, φωναί, κραυγαὶ καὶ κρότοι δυσάρεστοι, ἀσύμφωνοι, συνήθως πρὸς περιγελῶν καὶ περιφρόνησιν μισητοῦ προσώπου· ἐφημερίδες τῶν Παρισίων γελοιογραφικὴ καὶ σατυρικὴ οὐτω καλουμένη.

charivarique, σκωπτικός, ἐμπαικτικός.

charivariser, ῥ. περιγελῶ διὰ κραυγῶν καὶ πατάγου, ὡς ποιουσί παρ' ἡμῖν οἱ κρεμῶντες τοὺς τενεκέδες μετὰ τὰς ἐκλογικὰς ἀποτυχίας.

charivariseur, ὁ διὰ πατάγου καὶ καχοφωνιῶν σκώπτων.

charlatan, ἀγύρτης, ψευδοϊατρός, κ. τσαρλατάνος, κομπογιαννίτης· (μεταφ.) ἀπατεῶν, γότης, τερατίας.

charlataner, ῥ. ἐν. ἐξαπατῶ.

charlatanerie, θ. ἀγυρτεία, ψευδοϊατρικὴ γοητεία, τερατολογία, ἀπάτη.

charlatanisme, θ. ἀγυρτεία, ἀπάτη, κ. τσαρλατανισμός.

charlemagne, faire—, ἀπέρχομαι ἐκ τοῦ χαρτοπαγινοῦ ἀρ' οὗ κερδάνω χωρὶς νὰ παραμείνω πρὸς ἀνταπόδοσιν τοῦ κέρδους.

charlotte, εἶδος μελιτοπήκτου μετὰ μήλων, εἶδος μαρμελάτας·—**gusse**, ἀνθόγαλα ἢ κρέμα περιβεβλημένη μετὰ παξιμαδάκια.

charmant, e, θελκτικός, ἐπιχαρὶς, γοητευτικός, μαγευτικός, ὠραιοτάτος.

charme, θελγητρον, γοητεία, μαγεία, χάρις, κάλλος· (βοτ. δένδρ.) ζυγία.

charmer, ῥ. ἐν. μαγεύω, γοητεύω, θέλω, τέρπω, εὐφραίνω.

charmeur, euse, γόεις, ἐπωδός, μάγος· ὁ θέλων· τὸ θελ. ἀρχ. **charmeresse** εἶναι ἔτι ἐνίοτε ἐν χρήσει.

charmille, δένδροστοιχία ἐκ δένδρων ζυγίας.

charmoie, θ. δάσος ἔνθα ἡ ζυγία εἶναι τὸ ἐπικρατοῦν δένδρον.

charnel, elle, σαρκικός· φιλήδονος· *plaisirs*—s, αἱ σαρκικά· ἡδοναί· *commerce*—, συνουσία, σύμμιξις.

charnellement, σαρκικῶς.

charnier, κρεοθήκη· ἀριγευτῶν κρεάτων· ὀστοδοχείον τῶν νεκροταφείων· γιγγλυμός, κλειδώσις με βελόνην ἢ ἄξονα.

charnu, e, εὐσαρκος, πολύσαρκος (ἐπὶ σώματος καὶ καρπῶν).

charnure, θ. σάρκωσις, τὸ κρεατῶδες τοῦ σώματος.

charogne, σεσηπὸς πτώμα, κ. ψοφίμι.

charpente, θ. ξύλωσις, ξύλων ἢ ὀστῶν διάπηξις, συνάρθρωσις οἰκοδομῆς ἢ σκελετοῦ ἀνθρώπου ἢ ζώου· (μεταφ.) συναρμογή, οἰκονομία διανοητικοῦ ἔργου, συγγράμματος.

charpenté, e, συνηρμοσμένος· κατεσκευασμένος, κ. σαρωμένος.

charpenter, ῥ. ἐν. ξυλουργῶ, τεκτονεύω, τεκταίνω· (μεταφ.) συναρμύζω, διαθέτω.

charpenterie, θ. ἡ ξυλουργική, τεκτονική.

charpentier, ξυλουργός, κ. μαραγκός.

charpie, μοτός, κ. ξαντόν διὰ τὰς πληγὰς.

charrée, θ. ἡ στάκτη τῆς πλύσεως.

charretée, θ. φόρτος ἀμάξης· κ. ἀμαξιά.

charretier, ère, ἀμαξηλάτης, κ. ἀμαξᾶς· ἐπιθ. εἰς ἀμάξας διαβατός, ἀμαξιτός.

charrette, θ. φορτηγὸς ἀμαξαδίτροχος, κ. κάρρον.

charriage, ἀμαξεία, ἀμαξευμα, μεταφορά.

charrier, ῥ. ἐν. ἀμαξεύω, μεταφέρω, μετακομίζω ἐφ' ἀμάξης· πα-

ρασύρω, μεταφέρω ὡς ὁ ἄνεμος, τὸ βέρον ὑδωρ· οὐδ. *la rivière charrie*, ὀποταμὸς παρασύρει τεμάχη πάγου.

charrier, στακτόπανον.

charroi, ἰδὲ *charriage*.

charron, ἀμαξοπηγός, ἀμαξουργός,

charroyer, ῥ. ἐν. ἀμαξεύω, μεταφέρω ἐφ' ἀμάξης.

charroyeur, ἀμαξευτής, ὀδηγῶν φορτηγὰς ἀμάξας, κ. ἀμαξᾶς.

charrue, θ. ἄροτρον, κ. ἀλέτρι, ζευγάρι.

charte, θ. χάρτης νόμων, προνομίων· ὁ θεμελιώδης νόμος· τὸ σύνταγμα· ἔγγραφα καὶ βιβλία παλαιῶν πόλεων· *école des—s*, σχολὴ ἰδρυθεῖσα ἐν Παρισίοις πρὸς σπουδῆν τῶν μνημείων τῆς Γαλλικῆς ἱστορίας.

chartographe, (-καρ-) ἐπιστήμων ἢ συλλέκτης τῶν παλαιογραφικῶν μνημείων· χαρτογράφος, ἥτοι ὁ γράφων γεωγραφικοὺς χάρτας.

chartographie, (-καρ-) θ. ἐπιστήμη ἢ τέχνη τοῦ χαρτογράφου ἢ τοῦ παλαιογράφου.

chartrain, κάτοικος τῆς πόλεως Chartre τῆς Γαλλίας.

chartre, θ. (ἀρχ.) εἰρκτή, φυλακή· *tenir qqn en—prisée*, φυλακίζω τινὰ ἰδιωτικῶς, τουτέστιν ἄνευ διαταγῆς τῆς τοπικῆς ἐξουσίας.

chartreuse, θ. μοναστήριον τῶν μοναχῶν τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Βρούνου· μοναχὴ τοῦ τάγματος τούτου· βροσύλιόν τι ἀρωματικὸν κατασκευαζόμενον ἐν τῷ μεγάλῳ μοναστηρίῳ, *la Grande Chartre*· ἔπαυλις ἥτοι ἀγροτικὴ οἰκία.

chartreux, μοναχὸς τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγ. Βρούνου.

chartrier, ἀρχαιοφυλακεῖον μοναστηρίου, ἢ πόλεως διὰ τὰ ἀρχαῖα ἔγγραφα· αἴθουσα ἐν ἣ ἐφυλάσσοντο

τεταγμένα τὰ ἀρχαῖα ἔγγραφα, οἱ τί-
τλοι κ. τ. λ.

charybde (-κα-) τὸ μυθολογού-
μενον τέρας ἢ Χάρυβδις.

chas, κύαρ, τρυμαλιά, κ. βελο-
νότρυπα.

chasse, θ. θήρα, κυνήγιον· ἡ γῆ
ἐνθα κυνηγοῦσιν· τὸ θήραμα· οἱ κύ-
νες καὶ ἡ κυνηγετικὴ ἀποσκευὴ· per-
mis de—, ἄδεια κυνηγίου· donner
la—aux ennemis, τοὺς πολεμίους
ἐλαύνειν, καταδιώκειν τοὺς ἐχθρούς·
—θήκη τῶν ἀγίων λειψάνων.

chassé, βῆμά τι χοροῦ.

chassé-croisé, βῆμα ὀρχή-
σεως· ἐλιγμοὶ καὶ διαδήματα ἀνευ ἀ-
ποτελέσματος.

chasselas, λευκὴ καὶ ἐκλεκτὴ
σταφυλὴ, βόζακιά τῆς Γαλλίας πα-
ραγομένη ἐν Chasselas πλησίον τῆς
πόλεως Macon.

chasse-marée, ἄμαξα ἢ κομί-
ζουσα τοὺς ἰχθῦς καὶ τὰ ἄλλα θα-
λασσινὰ καὶ ὁ ἄμαξηλάτης αὐτῆς.

chasse-mouche, μυιοσόδη, κ.
μυαστήρι· εἶδος δικτυωτῆς σκέπης
διὰ τοὺς ἴππους ἵνα προφυλάττων-
ται ἀπὸ τῶν μυῶν.

chasse-pièrres, ἀλεξιλίθον τοῦ
ἀτμηλάτου ἢ ἄλλως ἀτμαμάξης, τὸ
ἀποκρούον τοὺς πρὸ αὐτῆς λίθους ἢ
ἄλλα προσκόμματα.

chassepot, ὄπλον τοῦ Σασεπῶ.

chasser, β. ἐν. ἀπελαύνω, ἐκ-
διώκω, ἀποδιώκω, ἀποβάλλω, ἀπο-
λύω, ἀποπέμπω· διασκορπίζω, δια-
λύω· θηρεύω, κυνηγῶ· οὐδ. θηρεύω,
φιλοθηρῶ· (μεταφ.) chasser dans
le terrain d' autrui, σφετερίζομαι
ξένα δικαιοῦματα.

chasseresse, θ. (ποιητ.) κυνη-
γέτις, θηρεύτρια.

chasseur, euse, θηρατῆς, θη-
ρευτής, κυνηγός· εἶδος στρατιώτου·
—à pied—à cheval, στρατιώτης
πεζός ἢ ἑπιππος τοῦ εἶδους chas-

seur· ὑπηρετής ἐν στολῇ κυνηγοῦ-

chassie, θ. λήμη, κ. τσίμπλα.

chassieux, euse, λημώδης, κ.
τσιμπλιάρης.

châssis, πλαίσιον, γῦρος, στε-
φάνη ἐν γένει ἢ ἐλαιογραφία, κ.τ.λ.
τσερτσεβές τοῦ παραθύρου.

chaste, ἀγνός, σώφρων, ἀφροδι-
σίων ἀπέχων.

chastement, ἀγνώς, σωφρόνως·

chasteté, θ. ἀγνότης, σωφρο-
σύνη, ἀπογῆ ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων.

chasuble, θ. (ἄμφιον ἱερατικόν)·
φελόνιον.

chassublerie, θ. ἡ τῶν ἀμφίων
ραπτική, παππαδορραπτική.

chassublier, παππαδορράπτης.

chat, θηλ. chatte, αἴλουρος, γα-
λῆ, κ. γάτα· il n' y a pas un —,
οὐδεὶς, ψυχὴ δὲν ὑπάρχει, vivre
comme chien et—, διχονοεῖν, ἐρί-
ζειν· acheter—en poche, παρεμ-
φερές τῷ ἡμέτερῳ, ἀγοράζω ψάρι·
σ' τῇ θάλασσᾳ· reveiller un— qui
dort, ἀρυπνίζω τὸν αἴλουρον, ὡς
τὸ ἡμέτερον βγάζω τὸ φεῖδι ἀπ' τῆν
τρύπα, δηλ. φέρω εἰς τὸ μέσον λι-
σμονηθεῖσαν καὶ δυσάρεστον ὑπό-
θεσιν.

châtaigne, θ. κάστανον.

chataigneraie, θ. καστανεῶν·

châtaignier, καστανέχ.

chatain, ἐπιθ. καστανόχρους· οὐδ.
τὸ χροῶμα τοῦ καστανου.

château, φρούριον, τῦρσις, πύρ-
γος, ἑπαυλις· μέγαρον ἐξοχικόν· οἶ-
κος βασιλικός, ἡγεμονικός· (μεταφ.)
des—x en Espagne, ὄνειροπολή-
ματα, κεναὶ ἐλπίδες.

châtelain, δεσπότης ἢ κύριος τῆς
ἐπαύλειος, τοῦ φρουρίου ὁ ἄρχων,
πυργοδεσπότης.

châtelaine, δέσποινα τοῦ πύρ-
γου· τοῦ φρουρίου· ἀλυσις εἰς τὴν
κρεμῶσι κοσμήματα.

châtelet, μικρὸν φρούριον.

chatellenie, θ. ἀρχοντεία καὶ περιοχὴ τῆς ἐξουσίας τοῦ πυργοδοσπότου.

chat-huant (ὄρνιθ.) αἰγυλιὸς ἢ νυκτοκόραξ.

châtier, ῥ. ἐν. τιμωρῶ, παιδεύω, κολάζω (μεταφ.) μετριάζω, καθαρίζω.

chatière, αἰλουροθυρίς, ὀπή ὑπὸ τὴν οὖραν ἵνα διέρχωνται δι' αὐτῆς οἱ αἰλουροί, αἱ γαλαῖ.

châtiment, τιμωρία· ποινή.

chatoiment ἢ **chatoiment**, μαρμαρυγή.

chaton, γαλιδεύς, κ. γατάκι· ἢ δακτυλίου σφενδόνη ἢ πνελῖς· (βοτ.) ἢ κάγχρη, ἀνθιλίς.

chatouillement, γαργαλισμός· τέρψις τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων (μεταφ.) κολάκευσις.

chatouiller, ῥ. ἐν. γαργαλίζω; ἠδύνω, τέρπω (μεταφ.) κολακεύω.

chatouilleux, euse, εὐγαργαλιστός (μεταφ.) εὐερέθιστος, ὀξύθυμος.

chatoyant, e, πολυχρώματος, αἰόλος, μαρμαίρων.

chatoyer, μαρμαίρω, σιλιθω ποικίλως, ἀκτινοβολῶ (ἐπὶ πολυτίμοις λίθων καὶ ὑφασμάτων).

chat-pard, λύγξ ὁ Πορτογαλικός.

châtré, ἐκτομίας, εὐνουχισμένος.

châtrer, ῥ. ἐν. ὄρχοτομῶ, ἐκτέμνω, εὐνουχίζω.

châtreur, ὄρχοτόμος, εὐνουχιστής.

chattemite, ἄνθρωπος ὑπουλος, ὑποκριτής.

chatter, ῥ. οὐδ. τρίκτω (ἐπὶ γαλῆς).

chatterie, θ. ὠπεία ὑπουλος, δολία.

chat-tigré, ἰδὲ **chat-pard**.

chaud, θ, θερμός, κ. ζεστός·

ζέων, κ. ζεματιστός (μεταφ.) διακαής, ἔνθερμος, ζωηρός, ὀρμητικός· πρόσφατος, νέος· λάγνος· οὐσ. ἢ θερμότης.

chaude, θ. πῦρζωηρόν, λαμπρόν πρὸς ταγεῖαν θέρμανσιν· πυράκτωσις μετάλλου.

chaudeau, εἶδός τι θερμοῦ ζωμοῦ.

chaudement, θερμῶς (μεταφ.) ζωηρῶς, μετὰ ζέσεως.

chaudière, θ. λέβης, κ. καζάνι.

chaudron, λεβήτιον μαγειρικόν.

chaudronnée, θ. τὸ περιεχόμενον λεβητίου, κ. καζανιά.

chaudronnerie, θ. λεβητοποιία, γαλκουργία.

chaudronnier, λεβητοποιός, χαλκεύς, κ. χαλκωματᾶς.

chauffage, καύσιμος ὕλη, οἶον ἄνθρακες, ξύλα· θέρμανσις.

chauffe, θ. ἐστία καμίνου χυτηρίου.

chauffe-pieds, αἰθρανος, ποδοπύραυνον.

chauffer, ῥ. ἐν. θερμαίνω, κ. ζεσταίνω· ἀνάπτω (μεταφ.) κανονοβολῶ σφοδρῶς· περικαίω τὴν τροπιν· ἐπείγω, ἐπισπεύδω· οὐδ. θερμαίνομαι· ἐτοιμάζομαι διὰ θερμάνσεως οἶον λουτρόν, μηχανὴ ἀτμήλατος κ. τ. λ. καθίσταμαι ζωηρός, ἔνθερμος, ἐξάπτομαι.

chaufferette, θ. αἰθρανος, πύραυνον, ποδοθερμάστρα.

chaufferie, θ. σιδηρουργοῦ κάμινος.

chauffeur, θερμαστής, ἔμπυρευτής, καμινάπτης· οὕτως ὠνομάσθησαν καὶ τινες λησταὶ τῆς Γαλλίας περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος, οἵτινες ἵνα ἀναγκάσωσι τὰ θύματά των νὰ τοῖς παραδύσωσι τὰ χρήματά των, ἐξέθετον τοὺς πόδας των εἰς σφοδρὸν πῦρ.

chauffoir, πυριατήριον, αΐθουσα ἐν ἣ θερμαίνονται.

chaufour, ἀσβεστοκάμινος.

chaufournier, ἀσβεστοποιός.

chaulage, ἀσβεστοπλυσία τῶν σπόρων πρὸ τῆς σπορᾶς.

chauler, ῥ. ἐν. ἀσβεστῶ τὸν σπόρον πρὸ τῆς σπορᾶς. — un arbre, ἀσβεστῶ τὸ δένδρον δι' ἀσβεστιγάλακτος, ἵνα προσυλάξω αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἐντόμων.

chaumage, καλαμητομία

chaume, καλάμη τῶν σιτηρῶν ἢ ἐν τοῖς ἀγροῖς μετὰ τὸν θερισμόν· αὐτὸς ὁ ἀγρὸς τῆς καλάμης· ἄχυρον μακρὸν δι' οὗ στεγάζονται καλύβαι τῶν πενήτων· αὐτὴ ἡ καλύβη.

chaumer, ῥ. ἐν. καλαμητομῶ.

chaumière, θ. ἀχυροσκεπῆς καλύβη.

chaumine, θ. μικρὰ καλύβη ἀχυροσκεπῆς.

chaumontel, θ. εἶδος εὐχύμου ἀπιδίου.

chausse, θ. ταινία φορομένη ἐπὶ τοῦ ὤμου ὑπὸ τῶν καθιγητῶν τοῦ πανεπιστημίου ἐν τελευταῖς· ὕφασμα διατεθειμένον ἐν σχήματι χώνης, ἠθμός, διῶλιστήρ· περισκελίδες περιλαμβάνουσαι καὶ τοὺς πόδας ὡς περιπόδια, κ. κάλτσας.

chaussée, θ. ἀνάχωμα, ἔγχωμα, ἀνδῆρον· λεωφόρος μετ' ἀναχώματος, κτιστὴ ὁδός.

chausse-pied, τὸ κέρασ ἢ κόκαλον ἀύλακτὸν δι' οὗ φοροῦσι τὰ ὑποδήματα.

chausser, ῥ. ἐν. ὑποδένω, βάζω περιπόδια ἢ ὑποδήματα· κατασκευάζω ἢ προμηθεύω ὑποδήματα· (κηπουρ.) — une plante, περιβάλλω τὴν ρίζαν διὰ χώματος· (μεταρ.) — le cothurne, ὑποδέομαι κόθορνον, δηλ. παριστῶ τραγωδίαν· — le brodequin, παριστῶ κωμωδίαν· ῥ. οὐδ. ἀρμόζω καλῶς εἰς τὸν πόδα.

chaussetier, περιποδοπλόκος ἢ — πώλης.

chausse-trappe, θ. παγὶς ἀλωπέκων καὶ ἄλλων θηρίων· πολεμικὸς ἐχίνος, σιδιερᾶ τρίβολος ριπτομένη κατὰ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἵππων τῶν πολεμίων.

chaussette, θ. βραχιεὶαι περιλημίδες, περιπόδια, κ. τσουράπια.

chausson, περιπόδιον ἐξ ὑφάσματος, ἀσκέρα.

chaussure, πᾶν ὁποῖον δῆποτε ὑπόδημα.

chauve, φαλακρός, κ. κουτρούλης.

chauveté, θ. φαλακρότης.

chauve-souris, νυκτερίς.

chauvin, φανατικὸς βοναπαρτιστής· ἐνθουσιώδης πατριώτης, ἐνίοτε ὑπερβολικὸς καὶ ἀπερίσκεπτος.

chauvinisme, φανατικὴ ἀρροσιωσις εἰς τὸ Ναπολεόντειον κόμμα· ἐν γένει δὲ πᾶσα ἐξημιμένη φιλοπατρία.

chauvir, ῥ. οὐδ. ἀνορθοῦν τὰ ὦτα (ἐπὶ ἵππων, ὄνων κ. τ. λ.)

chaux, θ. τίτανος, ἀσβεστος, γύψος· — vive, ἄνυδρος ἀσβεστος· — eteinte, ὁ ἐσβεσμένος, ὁ πρὸς γοῆσιν ἑτοιμος· lait de—, ρευστὸς ἀσβεστος.

chavirement, ἀνατροπὴ πλοίου ἐν θαλάσση.

chavirer, ῥ. οὐδ. ἀνατρέπομαι (ἐπὶ πλοίου).

chébec (ναυτ.) πλοῖον τρικάρτων μὲ ἰστία καὶ κώπας.

chef, κεφαλὴ ἀνθρωπίνῃ· ἀρχηγός· ἄρθρον νόμου, ὄρος· — d'accusation, λόγος κατηγορίας, αἰτία· de son—, ἀφ' ἑαυτοῦ, αὐτοπροαιρέτως.

chef-d'oeuvre, ἀριστοῦργημα.

chefferie (στρατ.) ἀρχηγεῖον τοῦ μηχανικοῦ.

chef-lieu, πρωτεύουσα νομοῦ ἢ ἐπαρχίας.

cheik ἢ scheik, ἀρχηγός Ἀραβικῆς φυλῆς.

chelem (ὄρος χαρτοπαιγνίου) ὄλαι ὁμοῦ αἱ χαρτωσιαί.

chelidoine (-κε-) (βοτ. φ.) ἡ χελιδονία πῶα, χελιδόνιον.

chelonians (-κε-) (ζωολ.) τὰ χελωνοειδῆ.

chemin, ὁδός, κ. δρόμος· — **de fer**, σιδηρόδρομος· — **vicinal**, ὁδός συνδέουσα γειτονικὰς κώμας καὶ πόλεις· **voleur du grand**—, ληστής. **se frayer un** —, χαράττω, ανοίγω ὁρόμον ἢ διέξοδον· (μεταφ.) τὸ μέσον δι' οὗ φθάνει τις εἰς τινα σκοπόν· **le—de la gloire**, τὰ πρὸς δόξαν συντελοῦντα, ἡ ὁδὸς τῆς δόξης· **faire son** —, προάγεσθαι, εὐδοκίμειν· **aller le droit** —, πορεύεσθαι τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἐντίμως διάγειν· **montrer le**—, ὁδηγεῖν, παρέχειν τὸ παράδειγμα.

cheminée, θ. ἐστία, βαύνη, κάμιнос, κ. τζάκι· τὸ ἐξέχον τῆς ἐστίας ἐν τῷ ὀωματίῳ·—**de marbre**, ἐστία μαρμαρίνη· σωλὴν τῆς ἐστίας ἢ καπνοδόγη· πυροδόλου ὀπή, κ. φάλια· (μεταφ.) **faire une chose sous la** —, ἐργάζομαι, πράττω τι κρυφίως.

cheminement, προαγωγή τακτικὴ τῶν πολιορκητικῶν ἔργων.

cheminer, ῥ. οὐδ. πορεύομαι, ὑδεύω, βυδίζω.

chemise, θ. γιτών, κ. ὑποκάμισον· περίβλημα χάρτινον φακέλλου.

chemisette, θ. ἐπιγιτώνιον, γιτωνοθύραξ, κ. τραχηλιά.

chemisier, ière, γιτωνοποιός, γιτωνοπώλης, ὑποκαμισοποιός.

chênale, ὄρυμός, ὄρυμών, ὄρυσοτεία, κ. βαλανιδότοπος.

chenal, βεῖθρον ὑδρομύλου· πορθμός λιμένος ἢ ποταμοῦ, χάραξ.

chenapan, οὐτιδανός, κακοθήτης, κ. κατεργάτης.

chêne, δένδ. ἢ δρυς, κ. βαλανιδιά.

chêneau, μικρὰ δρυς.

chêneau, σωλὴν κατωφερῆς διὰ

τὰ ὕδατα τῆς ὑδρορροῆς, τῆς στέγης.

chenet, πυροστάτης, ξυλοστάτης, κ. πυροστία.

chênevière, θ. κανναβούν.

chênevis, κανναβόσπορος.

chênevotte, θ. τὸ ξυλῶδες, ὁ καυλὸς καννάδεως.

chenil (-νί) κυνοστάσιον· (μεταφ.) βυπαρὰ κατοικία.

chenille, θ. (έντομ.) ἡ κάμπη· βελουδωτὸν σειρίτιον.

chénopode (βοτ. φ.) τὰ χηνοποδοειδῆ.

chenu, θ, πολιός, κ. ἄσπρομάλγης· (μεταφ.) χιονοσκεπής.

cheptel, παραχώρησις ζώων πρὸς νομὴν καὶ φύλαξιν ἑταιρικῶς.

chèque (ἐμπόρ.) ἐπιταγὴ πληρωμῆς ἀπέναντι ὀφειλομένου ποσοῦ.

cher, ère, πολλοῦ τιμώμενος, πολύτιμος, κ. ἀκριβός· προσφιλής, ἀγαπητός· πολλοῦ ἄξιός· ἐπίρρ. ἀντὶ πολλοῦ, κ. ἀκριβά.

chercher, ῥ. ἐν. ζητῶ ἵνα εὕρω· προσπαθῶ.

chercheur, euse, ζητητής.

chère, θ. τροφή, δίαίτα.

chèrement, ἀντὶ πολλῆς δαπάνης, κόπου ἢ θυσιῶν· προσφιλῶς, μετὰ στοργῆς.

chéri, προσφιλής, λίαν ἀγαπητός, κ. κανακάρης.

chérif, σερίτης, ἀπόγονος τοῦ Μωάμεθ· ἡγεμῶν Ἄραβ.

chérir, ὑπερφιλῶ, ὑπεραγαπῶ, **chérissable**, ἄξιός πολλῆς ἀγάπης.

chersonèse (-κερ-) χερσόνησος οἶον ἢ τῆς Θράκης· (μερικῶς λέγεται).

chérubin, γερουβίμ, ἄγγελος δευτέρας τάξεως· βρέφος εὐειδέστατον.

chervis (βοτ. φ.) σίσαρον, κ. κερβίτζι.

chester, (τσέστερ) εἶδος τηροῦ· κατασκευαζομένου ἐν Ἀγγλίᾳ.

chétif, ive, ἰσχνός, σμικρός, εὐ-
τελής, ἄθλιος, ὀλίγος, ψωραλέος, κ.
ζουριασμένος.

chétivement, εὐτελῶς, ἀθλίως.

chevaine, ἰδὲ chevesne.

cheval, aux, ἵππος, κ. ἄλογον
(μεταφ.) ἄνθρωπος ῥωμαλέος ἄν-
δρείος καὶ καρτερικός· fièvre de—,
πυρετὸς σφοδρὸς· —de frise, (πο-
λιμικὴ μηχανή ὀέγινος, κέντρα σι-
θηρᾶ περιέβλημένος καὶ ἀνέμων,
σταυροειδὲς ξύλον· — fondu, παιδιά
τις τῶν παιδῶν· être à — sur les
règles, γινώσκειν καλῶς τοὺς κανό-
νας· —vapeur, ἢ ἀπλῶς —, ἵππου
δύναμις, λαμβανομένη ὡς μονὰς ἐν
ταῖς ἀτμομηχαναῖς· machine de 400
chevaux, μηχανή 400 ἵππων.

chevalement, στηρίγματα, στύ-
λωμα ἐκ δοκῶν οἰκοδομῆς ἢ πλοίου
ἐπισκευαζομένου.

chevaler, ῥ. ἐν. στηρίζω, στυ-
λώνω διὰ δοκῶν.

chevaleresque, ἵπποτικός, ἄν-
δρείος, φιλότιμος, ὑπερήφανος.

chevaleresquement, ἵπποτι-
κῶς, ἀνδρείως, ὑπερηφάνως.

chevalerie, θ. τὸ ἵπποτικὸν ἄ-
ξίωμα, ἰδιότης ἵππότου.

chevalet, (βασανιστήριον τοῦ με-
σαιῶνος) στρέβλη, τροχός· ζυγὸς τῶν
γορδῶν ὄργάνου ἐγγόρδου, μαγά-
θιον· (ζωγρ.) ὄκρηθας, τρισκελὲς στη-
ριγμα ἐν εἶδει πυραμίδος, ἐπὶ τῆς
μιας πλευρᾶς τῆς ὁποίας τίθησι τὸ
πλαίσιον τῆς εἰκόνης ὁ ζωγράφος· μι-
κρὸν στηριγμα ἐν εἶδει ξυλίνου ἵπ-
που, ἐφ' οὗ πρῶσι ξύλα.

chevalier, ἵππότης, πολίτης
Ῥωμαῖος ἀνήκων εἰς τὴν δευτέραν
τάξιν· (ἐπὶ δὲ τῶν μέσων αἰώνων)
εὐπατρίδης χειροτονηθεὶς ἵππότης,
εἰσαχθεὶς εἰς τὴν τάξιν τῶν ἵπποτῶν.
(τανυῶν) ὁ φέρων παράσημον· —d' in-
dustrie, ἀπατεῶν, ἀγύρτης, κλέπτης.

chevalière, θ. εἶδος δακτυλίου.

chevaline, ζῶον ἵππικόν, γένος
ἵππικόν.

chevance, θ. (ἀργ.) κτήμα.

chevauchant, e, (ἐπὶ τῶν με-
ρῶν ομάδος, ἀθροίσματος) συνεπι-
βαλλόμενος, ἀλληλεπιδρομικός.

chevauchée, θ. ἵππασία, ἔριπ-
πος περιδρομή· ὅσον ὑποζύγιον δύ-
ναται ἄνευ ἀναπαύσεως νὰ διανύσῃ.

chevauchement, ἵππασία.

chevaucher, ῥ. οὐδ. ἵππεύω,
ἵππηλατῶ, περιελαύνω, περιτρέγω
ἔριππος· ἐπικαλύπτω ἐν μέρει· ces
tuiles ne chevauchent pas régu-
lièrement, τὰ κεραμίδια ταῦτα ὄν
συνεπικαλύπτονται κανονικῶς.

chevau-leger, ψιλὸς ἵππεύς, ἐκ
τῶν τῆς ἔριππου σωματοφυλακῆς
τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας.

chevelu, e, λάσιος, δασύτριχος,
κ. μαλλιαρὸς· βαθύκομος, πολύκο-
μος, κ. μακρομάλλης· (γεωρ.) ra-
cine—e, τριγῶδης ῥίζα· le—d'une
racine, τὸ τρίγωνμα ῥίζης.

chevelure, θ. κόμη, κ. τὰ μαλ-
λιὰ τῆς κεφαλῆς· ἢ οὐρὰ κομητοῦ·
(ἀστρ.) la—de Bérénice, ἡ κόμη
τῆς Βερενίκης (ἀστερισμός).

chevesne, ἢ chevaine,

chevesne, (ἰγθ.) ποτάμιός τις
ἰγθός.

chevet, κεφαλὴ τῆς κίνης, ὑπα-
γέλιον, κ. προσκεφάλαιον.

chevêtre, δοκὸς εἰς τὴν ἐναρμό-
ζονται αἱ ἀντηρίδες τοῦ πατώματος·
κτιμὸς, κ. καπίστρι· ἰδὲ licou.

cheveu, θρίξ, κ. τρίχα· les—x
de la tête, ἡ κόμη· (μεταφ.) se
prendre aux—x, συμπλέκομαι ἐ-
ρίζων, μαχόμενος, κ. πιάνομαι· ὅτ' ἐκ
μαλλιά· prendre l'occasion aux
—x ὁράττομαι τῆς εὐκαιρίας· il ne
tient qu'à un —, ἀπὸ τρίχα κρέ-
μαται, faire dresser les —x, ἐμ-
ποιῶ θρίξιν· aux—x crépus, οὐ-
λόθριξ, κ. σγουρός.

chevillage, γόμφωμα· γόμφωσις, σφήνωμα.

cheville, θ. πάσσαλος, σφήν, γόμφος, κ. καθίλια· σφυρόν, αστράγαλος· κόλλαδος, κ. στρηφτάρι· τῆς λύρας· (μεταρ. ἐν ποιήσει) τὸ διὰ τὸ κεληρὸς τοῦ βυθμοῦ παρεμβαλλόμενον, τὸ περιττόν, παραγέμισμα· —ouvrière, τὸ κυριώτερον ελατήριον ἔργου τινός.

cheviller, γομφῶ, κατασφηνῶ, προσπασσαλῶ.

chevillette, θ. μικρὸς γόμφος, πασσαλίσκος.

chèvre, θ. αἶξ, κ. κασίκα· βαρουλκὸς μηχανή· ménager la—elle chou, προσπαθῶ νὰ φέρωμαι φιλικῶς πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς ἀντιπάλους, κ. πολιτεύομαι καὶ τὰ δύο μέρη.

chevreau, ἔριφος, ἐρίφιον, κ. κασικᾶκι· τὸ δέρμα ἐριφίου.

chèvrefeuille (βοτ.) αἰγὸκλημα, κ. ἀγιόκλημα.

chèvre-pied ἢ —s, αἰγόπους (ἐπὶ σατύρων μυθολ.)

chevrette, θ. θήλεια δορκάς· καὶ συνων. τοῦ chevreau· καρὶς, κ. γαρύδω, ἰδὲ crevette.

chevreuil, δορκάς, κ. ζαρκάδι.

chevrier, αἰπόλος, αἰγοβοσκός, κ. γιδούσσιός, κασικᾶς.

chevrillard, δορκάδιον.

chevron, δοκὸς ἐπίστεγος, κ. καβαλάρης· ταινία ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος στρατιώτου εἰς σημεῖον τῆς ἀρχαιότητος αὐτοῦ.

chevrotain, Ἰνδικὴ ἔλαφος ἢ δορκάς ἄνευ κεράτων.

chevrotant, e, γραιόφωνος, τρομώδης, κ. τρεμουλιαστός· (ἐπὶ σφυμοῦ) δορκαδίζων.

chevrotement, ὑποτρέμουσα φωνή, γραοφωνία, τερέτισμα.

chevroter, β. οὐδ. γραοφωνῶ, τερετιζῶ.

chevrotin, e, βύρσα ἐριφίου.

chevrotine, σφαιρίδια μολύβδου μετρίου μεγέθους· σκάγια διὰ τὸ κυνήγιον τῆς δορκάδος.

chez, προθ. παρά τινι, εἰς τὴν κατοικίαν τινος· chez moi, παρ' ἐμοί, εἰς τὴν κατοικίαν μου· chez qui voulez-vous aller, εἰς τίνο; θέλετε νὰ ὑπάγητε;—ἐν, παρά, μεταξύ, chez les anciens, παρά τοῖς ἀρχαίοις· c'est chez lui une habitude, παρ' αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ἕξις ἐστίν.

chiaoux, Τούρκος κλητῆρ ἢ ἀγγελιαφόρος, κ. τσαούσης.

chiasse, θ. σκωρλα ἢ ἀφρός μετᾶλλου· μυιῶν καὶ σκωλήκων σκῶρ περίττωμα, ῥύπος.

chibouque, ἢ chibouc, ἡ μακρὰ τῶν Τούρκων καπνοσύριγγ, κ. τσιμποῦχι.

chic, ἐπιτηδειότης· (ἐν γένει) χάρις, εὐστρηφία· φιλοκαλία.

chicane, θ. διαστροφαί, τεχνάσματα, δοκορραφία, στρεψιδικία.

chicaner, β. οὐδ. ἐρίζω, φιλονεικῶ, λεπτολογῶ περὶ ὄνου σκιᾶς, στρεψιδικῶ· ἐν. καὶ οὐδ. π. γ. chicaner, ses voisins, ἐρίζειν πρὸς γείτονας ἄνευ λόγου.

chicanerie, θ. λεπτολογία, μικρολογία, δυσκολία διὰ τίποτε.

chicaneur, euse, φίλερις φιλονεικός, μικρόλογος, στρεψιδικός.

chicanier, ière, λογομάχος, λεπτολόγος, φίλερις.

chiche, θ. σκνιπός, φιλάργυρος, φειδωλός, γλίσγρος, κ. τσιγκούνης· trois chiche, ἐρέθινθος, κ. βεβίθι.

chichement, φειδωλῶς, γλίσγρος, κ. τσιγκούνικα.

chicon, εἶδος ὀξάλμης, κ. σαλάτας.

chicoracées, θ. (βοτ.) τὰ κίχωριοειδῆ φυτά.

chicorée, θ. (βοτ.) κίχωριον κ. ραδίχι.

chicot, στέλεχος ἀπομείναν ἐν πεσόντος δένδρου· ἡ ἀπομείνασα ῥίζα ὀδόντος ἐν τῇ σιαγόνι.

chicoter, φιλονεικῶ περὶ ὄνου σκιᾶς.

chicotin, πικρὸς χυμὸς τῆς ἀγριοκολοκύνθης.

chien, θηλ. *chienne*, κύων, σκύλος-α· λύκος ἢ πετεινὸς πυροβόλου ὄπλου· — *de mer* (ἰγθ.) ἄλός κύων. κ. σκυλόψαρον· (ἀστρόν.) *le grand* —, ἡ μεγάλη κύων.

chiendent, (βοτ. φ.) ἡ ἄγρωστις, κ. ἀγριάδα.

chiffe, θ. ἄθλιον ὕφασμα· ἄνθρωπος ἀσθενοῦς χαρακτήρος, μαλακός.

chiffon, ῥάκος, κ. κουρέλι· πρᾶγμα εὐτελές.

chiffonné, ἔρυσός, ἐρρυτυδωμένος, κ. ζαρωμένος, τσαλακωμένος.

chiffonner, ῥ. ἐν. ῥυσσῶ, ῥυτιδῶ, κ. ζαρόνω, τσαλακόνω· (μεταφ.) δυσαρεστῶ, λυπῶ· — *une femme*, ἐλευθεριάζειν πρὸς γυναῖκα.

chiffonnier, ῥακοσυλέκτης, κ. κουρελάς.

chiffre, ἀριθμητικὸν σημεῖον ἢ ψηφίον· ἀριθμὸς, ποσόν· κρυπτογραφικὰ σημεῖα.

chiffrer, ῥ. οὐδ. ὑπολογίζω διὰ τῶν ἀριθμητικῶν χαρακτήρων· ῥ. ἐν. ἀριθμῶ, ἐπιγράφω τὸν ἀριθμὸν πράγματός τινος.

chiffreur, ὁ διὰ σημείων ἀριθμητικῶν λογιστής.

chignon, ἰνίον, μεταυγένιον· ὀπισθοδέτος κόμη.

chilien, enne, ὁ ἐκ Χιλῆς τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

chimère, θ. γίμαιρα, τὸ ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῦ Ὀμήρου μυθολογούμενον τέρας· (μεταφ.) ἰδέα κενή, φαντασία, ὄνειρον ἀπατηλόν.

chimérique, φαντασιώδης, κενός, μάταιος.

chimériquement, φαντασιωδῶς.

chimie, θ. χημεία.

chimique, χημικός· *allumettes chimiques*, πυρεῖα, φωσφόρα.

chimiquement, χημικῶς.

chimiste, ὁ περὶ τὴν χημείαν σπουδάζων, χημικός.

chinage, τὸ διὰ χρωμάτων ποικίλλειν τὸ ὕφασμα.

chinchilla, θ. ζῶον τι τοῦ Περού, πολύτιμον παρέγον σισύραν.

chiner, ῥ. ἐν. ποικίλλω τὸ ὕφασμα διὰ χρωμάτων ὑφαίνων.

chinois, e, Σίντις, Κινέζος.

chinoiseries, θ. κοσμήματα κατὰ μίμῃσιν τῶν ἐκ τῆς Σινικῆς.

chiourme, θ. τὸ σύνολον τῶν καταδίκων ἐν ταῖς φυλακαῖς.

chiper, ῥ. ἐν. κλέπτω (κατὰ τὴν διάλεκτον τῶν μαθητῶν).

chipeur, κλέπτης.

chipie, θ. γυνὴ φιλερίς, χολώδης, κ. μαλώστρα.

chipolata, εἶδος Ἰταλικοῦ καρυκεύματος μετὰ πολλῶν χρομμύων.

chipoter, ἀμελῶς ἐργάζουαι, βραδύνω· προβάλλω δυσκολίας.

chipotier, ère, τριχολόγος, λεπτολόγος.

chique, θ. καπνοφύλλου κυλινδρῶν τύλιγμα ὅπερ μασῶσιν οἱ ναῦται· εἶδος φύλλου εἰσδύοντος εἰς τὸ δέρμα, δερματοδύτης.

chiquet, μικρὸν τεμάχιον· — *à* —, μικρὸν κατὰ μικρὸν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

chiquer, ῥ. ἐν. μασσῶ καπνόν.

chiragre (-χι-) ἀρθριτικός τὰς χεῖρας, χειραγρικός.

chirographaire (-χι-) δανειστής ἢ γρεωστής ἰδιωτικῆς ὁμολογίας.

chiromancie (-χι-) χειρομαντεία, μαντεία διὰ τῆς χειρός.

chiromancien, ienne, χειρο-

μάντις, ὁ προλέγων τὴν τύχην τινός· ἐκ τῶν βυτίδων τῆς παλάμης αὐτοῦ.

chirurgical, e, aux, χειρουργικός.

chirurgie, θ. χειρουργία, χειρουργική.

chirurgien, χειρουργός· — **major**, ὁ ἐπιχειρουργός συντάγματος.

chirurgique, ἰδὲ **chirurgical**.

chiure, θ. περιττώματα, κύπρος· μυϊαί, κ. μυϊόγεσμα.

chlamyde (-κλα-) γλαμύς.

chlorate (κλο-) (χημ.) χλωρικόν ἄλας.

chlore (κλόρ) (χημ.) γλώριον, σῶμα ἀπλοῦν, ἀερῶδες ἔχον σφοδρὰν καὶ πνιγηρὰν ὀσμίν.

chloreux, euse, (κλο) γλωρῶδες, ἐν ἐκ τῶν χλωρικῶν ὀξέων.

chlorique (-κλο-) **acide** —, χλωρικόν ὀξύ.

chlorite, (κλο-) χλωρικόν ἄλας.

chloroforme, (κλο-) χλωροφόρμιον τὸ ναρκωτικόν.

chloroformisation (κλο -) γλωροφόρμισις, ἀπονάρκωσις διὰ γλωροφορμίου.

chloroformiser, ἢ **chloroformer**, γλωροφορμίζω, ἀποχοιμίζω διὰ γλωροφορμίου.

chlorophylle, φυλλόχλωρον, πρασίνη ὕλη τῶν φύλων.

chlorose (κλο-) (ιατρ.) χλωρώσεως.

chlorotique (κλο-) χλωροτικός, πάσγων ἐκ χλωρώσεως.

chlorure, θ. χλωριοῦχον.

chlorydrate (-κλο-) ὑδροχλωρικόν ἄλας.

chlorydrique (-κλο) **acide** —, ὑδροχλωρικόν ὀξύ.

choc, σύγκρουσις· συνάντησις καὶ μάχη· (μεταφ.) ἔρις, λογομαχία· σύγκρουσις συμφερόντων ἢ ἰδεῶν· συμφορὰ.

chocolat, σοκολάτα.

chocolatier, σοκολατοποιός.

chocolatière, ἀγγεῖον διὰ τὴν ἑτοιμασίαν τῆς σοκολάτας.

choéphore (χο-) χοηφόρος.

choeur, (keur) χορός ψαλλόντων, ἀδόντων ὁμοῦ μέρος τῆς ἐκκλησίας ἐν ᾗ ψάλλουσιν οἱ ψάλται.

choir, ῥ. οὐδ. πίπτω· παθ. chu, καὶ πλέον οὐ.

choisi, e, ἐκλεκτός.

choisir, ῥ. ἐν. ἐκλέγω, κ. διαλέγω.

choix, ἐκλογή· **de** —, ἐκλεκτός· ἢ, ὄν, κ. τ. λ.

choléra (χο-) ἡ νόσος χολέρα.

cholérine, (χο-) θ. χολερίνη, μικρά, ἐλαφρὰ χολέρα.

cholérique, (χο-) χολερικός, ὁ ὑπὸ χολέρας προσβεβλημένος.

chômable, fête —, ἑορτὴ ἑχουσα ἀργίαν.

chômage, ἀργία, σχολή.

chômer, ῥ. οὐδ. σχολάζω, διατελῶ ἐν ἀργίᾳ· ἑορτάζω δι' ἀργίας.

chondrologie (κον-) περὶ χόνδρων πραγματεία ἢ διδασκαλία, χονδρολογία.

chope, θ. μέγα ποτήριον ὑάλινον μὲ λαβὴν, κυλινδρικόν πρὸς πόσιν ζύθου, καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ ποτηρίου.

chopine, θ. μέτρον ῥευστῶν, κοτύλη.

chopiner, ῥ. οὐδ. κωλιωνίζω, οἰνοποτῶ συνεχῶς.

choppement, πρόσκρουσις.

chopper, προσκνίπτω, κ. σκονδάπτω.

choquant, ἀπάρεσχος· ἀπεχθής· ὑδριστικός· ἀπρεπής· φρικτός.

chocuer, ῥ. ἐν. κρούω, προσκρούω· (μεταφ.) ὀυσαριστῶ, προσβάλλω τὴν ἠθικὴν· διεγείρω ἀηδῖαν ἢ ἀγανάκτησιν.

choral, e, aux, (χο-) χορικός·

τοῦ χοροῦ, τῶν ἐν χορῶι ψαλλόντων, οὐσ. ἄσμα ὀρθοσκευτικόν, πληθ. chorals.

chorée, (χο-) (στιχουρ.) ποῦς τροχαίως ἢ χορείως· (ιατρ.) νόσος, χορός τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, ἢ ὡς λέγουσιν οἱ γάλλοι τοῦ Saint-Guy.

chorége, (χο-) ὁ παρά τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλησι χορηγός, ἦτοι ὁ χορηγῶν τὰς δαπάνας τῶν χορικῶν ἐν τῇ Διονυσίῳ καὶ ὁ διευθύνων τοὺς χορούς.

chorégraphie, θ. (χο-) χορογραφία, ἢ τέχνη τοῦ συναρμολογεῖν θεατρικοὺς χορούς.

chorégraphique, χορογραφικός.

choriambre, (χο-) (στιχουρ.) ποῦς χορίαμβος.

chorion, (χο-) (ἀνατ.) χόριον, ὁ περιβάλλων τὸ ἔμβρυον ὑμήν.

choriste, (χο-) χορεῖος, χοροειδής.

chorographie, (χο-) χωρογραφία.

chorographique, (χο-) χωρογραφικός.

choroïde, (χο-) ὁ χοροειδής χιτών τοῦ ὀφθαλμοῦ.

chorus, (korusse) χορός, ὁμοφωνία· faire—, συνάδω τοῖς ἄλλοις, λέγω, φωνάζω ἢ πράττω ὡς αὐτοί.

chose, θ. πρᾶγμα· πᾶν ὅ,τι ἄψυχον ἀντικείμενον· κτῆμα· peu de chose, ὀλίγον τι, ἐλάχιστον συμβάν· savez-vous la chose? γινώσκετε τί συνέβη, ἢ τί συμβαίνει; la—publique, τὰ κοινά, ἢ πολιτεία, τὸ κράτος· τὸ θηλυκὸν τοῦτο ὄνομα γίνετα· ἀρσενικὸν ὅταν σημαίνῃ τι, πρᾶγμα· τι· οἷον· savez-vous quelque chose de nouveau (ὅχι de nouvelle) γινώσκετέ τι νέον; ἀναλαμβάνει δὲ τὸ ἴδιον αὐτοῦ γένος, ἦτοι τὸ θηλυκὸν, ὅταν τὸ quelque chose σημαίνῃ ὅτι δήποτε· οἷον· quelque

chase que je lui ai dite, je n' ai pu le connaincre, ὅτι δήποτε καὶ ἂν τῷ εἶπον, δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸν πείσω.

chou, πληθ. choux, κράμβη, λάχανον· —frisé, κράμβη οὐλόφυλλος, κ. σγουρόν λάχανον· —fleur, ἀνοκράμβη, κ. κουνουπίδι· —navet, κράμβη ἢ φύουσα ῥίζας γογγυλοειδεῖς· —rave, εἶδος κράμβης ἧς τὸ στέλεχος ἀποτελεῖ εἶδος μήλου εὐχύμου· (μεταφ.) —blanc, ἀποτέλεσμα κενόν, μάταιον.

chouan. ἀντίρτης ἐκ τῶν μοναρχικῶν τῆς Βανδαίας, κατὰ τῆς πρώτης καὶ μεγάλης τῶν Γάλλων δημοκρατίας.

chouanner, ῥ. οὐδ. πολεμῶ κατὰ τῆς δημοκρατίας.

chouannerie, θ. ἀνταρσία τῶν Βανδαιανῶν κατὰ τῆς πρώτης Γαλλικῆς δημοκρατίας τῷ 1791.

choucas, εἶδος μικροῦ κολοιοῦ, κορακίας.

choucroute, θ. λαχανάλη, κ. λαχαναρμιά.

chouette, θ. γλαύξ, αἰγωλιός, κ. κουκουδάρι.

chouquet, (ναυτ.) ξυλίγη ἢ σιδηρᾶ ζώνη συνδέουσα κατώτερον ἦτοι μείζονα ἰστόν μετ' ἐλάσσονος ἦτοι ἀνωτέρου.

choyer, ῥ. ἐν. περιθάλλω, περιποιῶμαι.

chrême, (κρεμ) χρίσμα, μύρον.

chrêmeau, κάλυμμα λινοῦν, δι' οὗ καλύπτουσι τὴν κεφαλὴν τοῦ βρέφους μετὰ τὸ βάπτισμα.

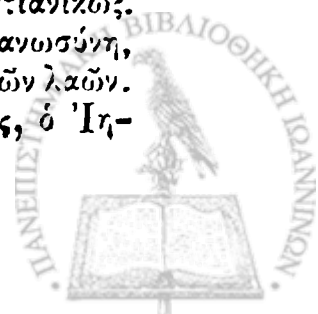
chrestomathie, θ. (κρεστομαθία) χρηστομάθεια.

chrétien, ienne, (κρε-) χριστιανός· χριστιανικός.

chrétiennement, χριστιανικῶς.

chrétienté, θ. ἡ χριστιανισύνη, τὸ σύνολον τῶν χριστιανικῶν λαῶν.

Christ, (κριστ) ὁ Χριστός, ὁ Ἰη-

σοῦς Χριστός, ὁ Μεσσίας· εἰκὼν τοῦ ἱσταυρωμένου.

chrisme marine, (χριστ-) θ. τὸ γενικὸν ὄνομα παραθαλασσίων τινῶν φυτῶν.

christianisme, (χριστι-) ὁ χριστιανισμός, ἡ χριστιανικὴ θρησκεία.

christmas (χριστμας) τὰ τῶν Ἀγγλων χριστούγεννα, αἱ κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων εὐθυμίαι αὐτῶν.

chromate, (χρο-) χρωμιούχον ἄλας.

chromatique, (χρο-) χρωματικὸς, (μουσ.) gamme-, ἡ καθ' ἡμέτερον βαίνουσα κλίμαξ, ἡ χρωματικὴ, ἡ παράχρωσις.

chromatiquement, χρωματικῶς, καθ' ἡμέτερον.

chrome, (μεταλλ.) τὸ χρώμιον.

chromique, χρωμικὸν ὄξύ.

chromolithographie, (χρο-) χρωματολιθογραφία.

chromolithographique, χρωματολιθογραφικὸς.

chronicité, (χρο-) θ. (ἰατρ.) ἡ χρονιότης νόσου.

chronique, (χρο-) θ. τὰ χρονικά, ἱστορία, τὰ συμβάντα ἢ συμβαίνοντα· χρονογραφία (ἐπιθ.) χρόνιος, διαρκῆς (ἐπὶ νόσου).

chroniquement, (χρο-) χρονικῶς, διαρκῶς.

chroniqueur, (χρο-) χρονογράφος, ἱστοριογράφος.

chronogramme, (χρο-) χρονογράμμο, ἥτοι ὁ διὰ τῶν στοιχείων φράσεως ἢ στίχου τινὸς ἀριθμητικὸς συνδυασμός.

chronologie, (χρο-) χρονολογία.

chronologique, χρονολογικὸς.

chronologiquement, χρονολογικῶς.

chronologiste, ὁ συντάττων χρονολογίας καὶ ἐπιστάμενος αὐτῆς.

chronomètre, χρονόμετρον.

chrysalide, (κρι-) χρυσαλὶς.

chrysanthème, (βοτ.) χρυσάνθεμον.

chrysocale, σύνθεσις μεταλλικῆ ὁμοιάζουσα πρὸς τὸν χρυσόν, χρυσόχαλον.

chrysolithe, (ὄρυκτ.) χρυσόλιθος.

chuchotement, ψιθυρισμός κ. κρυφομίλημα.

chuchoter, β. οὐδ. καὶ ἐν. ψιθυρίζω, κ. κρυφομιλῶ.

chuchoterie, θ. συνομιλία ψιθυριστή· καταλαλιά.

chuchoteur, euse, ψιθυρός, ψιθυριστής.

chut! σοῦτ! σιωπή!

chute, θ. πτώσις, κ. πέσιμον· (μεταφ.) κατάλυσις ἐξουσίας ἢ δυναστείας· ἀποτυχία, ἀποδοκιμασία (οἶον δράματος)· ἀμαρτία, πτώσις ἠθικῆ, πνευματικῆ· ἐπωδὴ ποιήματος, στροφῆς· la—des feuilles, τὸ φθινόπωρον— du jour, ἡ δεῖλη, περὶ λύγων ἀφᾶς—d' eau, καταρράκτης.

chuter, β. οὐδ. πίπτω, ἀποτύγχανω (προκειμένου περὶ δράματος)· φωνάζω σοῦτ! σιωπή.

chyle, χυλὸς ὁ πεπτικὸς, ὁ τοῦ στομάχου.

chyleux, euse, γυλώδης.

chylifère, χυλοφόρος.

chylification, χυλοποίησις.

chyme, χυμός.

ci, ἀντὶ *ici*, ἐνθάδε, ἐνταῦθα, ἐδῶ· ἐπιτάσσεται συχνὰ εἰς τὰς δεικτικὰς ἀντωνυμίας *ce*, *celui*, *celle*, *ceux*, *celles*· καὶ εἰς τὰ μετὰ τὰ δεικτικὰ ἐπιθετὰ *cet*, *celte*, ἐπιφερόμενα οὐσιαστικά, οἷον *ceci est à moi*, *cela est à vous*, τοῦτο εἶναι ἰδικόν μου, ἐκεῖνο εἶναι ἰδικόν σας· *celui-ci est mon frère*, *celui là est mon cousin*, οὗτος εἶναι ἀδελφός μου, ἐκεῖ-

νος εἶναι ἐξ ἀδελφός μου· ceux-ci sont nos voisins, ceux — là sont des étrangers, οὗτοι εἰσι γείτονες ἡμῶν, ἐκεῖνοι δὲ ξένοι· voyez-vous ce jardin-ci et cette maison — là? βλέπετε τοῦτον τὸν κήπον καὶ ἐκείνην τὴν οἰκίαν; κ. τ. λ. ἐπιρρ. par ci par là, de-ci de-là, ἐντεῦθεν, κατὰ θέν· ci — après, ἐν τοῖς ἐξῆς· ci contre, ἐν τῇ ἀπέναντι ταύτης σελίδι· ci-dessous, κατωτέρω· ci-dessus, ἀνωτέρω, ἐν τοῖς προηγούμενοις· ci-devant, ὁ πρόωγ, καὶ ὡς δεικτικὴ ἀντων. demander ci et ça, αἰτεῖν τοῦτο καὶ κείνο.

cible, σημεῖον σκοποβολῆς.

ciboire, κιβώριον ἀρτοφόριον τῆς θείας μεταλήψεως.

ciboule, θ. βολβίνη, κρόμμυον μικρόν.

ciboulette, εἶδος σκόρδου.

cicatrice, θ. οὐλή, κ. σιμάδι τῆς πληγῆς.

cicatriciel, elle, εἰς οὐλίαν ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος.

cicatrizable, ἐπούλωσιμος.

cicatrisation, θ. ἐπούλωσις.

cicatriser, ῥ. ἐν. ἐπούλω, σουλωῶ.

cicéro (τυπογρ.) χαρακτῆρ τῶν 11 σιγμῶν.

cicerole, θ. ἀρακίσκος, εἶδος ἐρεβίνθου.

cicerone, ὁδηγός καὶ διερμηνεύς τῶν ξένων, ξεναγός.

cicéronien, ienne, Κικερώνειος.

cicindèle, θ. ἔντομόν τι.

cicutaire (βοτ.) ὕδροκόνειον, φυτόν τι σκιαφορόρον ἢ ὀμφαλοφόρον.

cid, (ἀργ. Ἀραβικὴ séid) νικητῆς, ἀρχηγός, στρατηγός ποτε παρὰ τοῖς Ἰσπανοῖς, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα τῆς περιφύτου τραγωδίας τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Corneille.

ci-dessous, ci-dessus, ci-devant, ἰδὲ ci.

cidre, μηλίτης οἶνος, βρῦτον, σίκερα.

ciel, (πληθ. κυριολεκτικῶς μὲν cieux, κατὰ παρομοίωσιν δὲ καὶ ὅταν σημαίνῃ τὸ κλίμα ciels) οὐρανός· αἰθέρ, ἀήρ, ἢ ἀτμόσφαιρα· ἢ μετὰ θάνατον κατοικία τῶν δικαίων, ὁ παράδεισος· (μεταφ.) ὁ Θεός, ἢ θεία Πρόνοια· grâce au ciel, χάρις τῷ Θεῷ, fasse le ciel, εἴθε, γένοιτο! élever jusqu'au ciel, ἐκθειάζειν, ὑπερεπαινεῖν· remuer ciel et terre, κινεῖν πάντα λίθον· πράττειν τὰ πάντα· les plaines du ciel, αἱ ἀγανεῖς ἐκτάσεις τοῦ αἰθέρος, le feu du ciel; ἢ ἀστραπή, ὁ κεραυνός· ὁ ciel, ὦ οὐρανέ! ὦ Θεέ! le ciel de l'Italie, τὸ κλίμα τῆς Ἰταλίας, le ciel d'un tableau, ὁ οὐρανός ἢ ἡ βάσις εἰκόνης· ciel de carrière, ἢ ὄροσῆ τοῦ λατομείου· ciel de lit ὄροσῆ κλίντης.

cierge, κηρίνη λαμπάς ἐκκλησίας.

cigale (ἐντομ.) ὁ τέτιξ, κ. τζίττικας.

cigare, σιγάρον.

cigarette, θ. σιγάριον, τσιγαράκι.

cigogne, θ. (ὄρνιθ.) πελαργός, κ. λέλεκας.

cigogneau, πελαργιδεύς.

ciguë, θ. (βοτ.) τὸ κόνειον, φυτόν δηλητηριώδες.

cil, βλεφαρίς, κ. ματόκλαδον.

cilice, κιλίκιον, τριχίτη ζώνη τῶν μοναχῶν, τῶν ἀσκητῶν.

cilié (βοτ.) βλεφαριδωτός.

cillement, σκαρδαμυγμός.

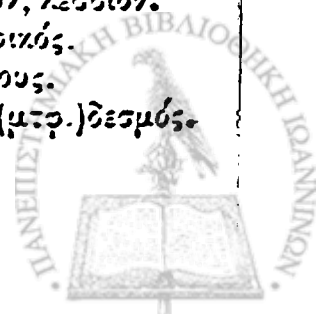
ciller, σκαδαμύσσω, ἀνοικοκλείω συχνὰ τὰ βλέφαρα.

cimaise ἢ cymaise (ἀργιτ.) κόσμα, κῶμα, κυμάτιον, λέσδιον.

cimbrique, Κιμβρικός.

cime, θ. κορυφή ὄρους.

ciment, ἀμμοκονία· (μετφ.) δεσμός.

cimenter, β. έν. συγκολλῶ (δι' ἄμμοκονίας)· (μεταφ. (στερεῶ, παγιῶ, συνδέω.

cimeterre, ἀκινάκης, σπάθη.

cimetière, θ. νεκροταφεῖον.

cimier, φάλος, λόφος περικεφαλαίας, κράνους.

cinabre (θειούχος ὑδράργυρος) κιννάβαρι.

cinéraire, urne, κάλπη ἢ περιέχουσα τὴν τέφραν, τὰ ὄστ' νεκροῦ.

cinération, θ. ἀποτέφρωσις.

cinglage, ὁρόμος πλοίου ἐντὸς 24 ὥρων.

cingler, β. οὐδ. πλέω, ἱστιοδρομῶ· β. έν. κτυπῶ με ἀπαλὸν καὶ εὐλύγιστόν τι.

cinname, cinnamome, τὸ κιννάμωμον ἢ κίναμον τῶν ἀρχαίων ὑπερ' ἴσως ἦτο ἢ κανιλλα.

cing, (προφ. σένχ ἢ saingue, έν τέλει λόγου καὶ πρό φωνήεντος ἢ ἢ ἀφώνου) πέντε· πέμπτος· οὐσ. τὸ πέντε· ἢ πέμπτη Μαρτίου, le cing mars, κ. τ. λ.

cinquantaine, πεντηκοντάς.

cinquante, πεντήκοντα· πεντηκοστός.

cinquantième, πεντηκοστός· τὸ πεντηκοστημόριον.

cinquième, πέμπτος· τὸ έν πέμπτον, πεμπτημόριον.

cinquièmement, ἐπίρρ. πέμπτον, κατὰ πέμπτον λόγον, έν πέμπτη τάξει.

cintre (ἀρχιτ.) κύριον, καμάρα, καμάρωμα, ἀψίς· plein—, ἀψίς ἀποτελοῦσα ἡμικύκλιον.

cintrer, β. έν, καμπυλῶ, καμαρώνω, ἀψιδώνω.

cipaye (σιπαί) στρατιώτης τῶν Ἀγγλικῶν Ἰνδιῶν, σπαγής.

cippe, θ. στήλη ἀκέφαλος, ἀπύρμητος, ἐπιτάφιος.

cirage, κήρωσις, ἀλοιφή, στίλβωσις ὑποδημάτων, κ. λουστρο.

circassien, enne, Κιρκάσιος· **circumpolaire**, περιπόλιος.

circoncire, β. έν (ἀρχικοί χρόνοι, circoncire, circoncisant, circoncis, je circoncis, je circoncis) περιτέμνω.

circoncision, θ. περιτομή.

circonférence, θ. περιφέρεια κύκλου· περίμετρος, περιοχή.

circonflexe, διάστροφος, accent —, περισπωμένη.

circonlocution, θ. περίφρασις, ἔλιγμοὶ λόγου.

circonscription, θ. περιόρισις, διαγραφή ὁρίων· περιοχὴ.

circonscrire, β. έν. περιορίζω, προσδιορίζω, διαγράφω τὰ ὅρια, περικλείω· περιγράφω κύκλον ἢ σχῆμά τι εἰς κύκλον.

circonspect, e, (πρὸ συμφώνου πέ, προφωνήεντος ἢ ἢ ἀφώνου-πεχ ἢ πέχτ) περιεσκευμένος, προσεκτικός, προφυλακτικός.

circonspection, θ. περίσκεψις, προσοχὴ· σύνεσις.

circonstance, θ. περίστασις, καιρὸς, κατάστασις πραγμάτων.

circonstanciel, elle, περιστατικός.

circonstancier, β. έν. λέγει τὰ καθέκαστα, διηγοῦμαι λεπτομερῶς.

circonvallation, θ. περιτάφρευμα πολιορκητικόν, περιχαράκωσις.

circonvenir, β. έν. παρακρούω, φενακίζω, παραπ. (θω (κλιν. ὡς τὸ venir)· ἀπατῶ.

circonvention, θ. τὸ περιελθεῖν· ἀπάτη, φενακισμός.

circonvoisin, e, περίχωρος, γείτων.

circonvolution, θ. περιστροφή περὶ κέντρον, περικύκλῃσις.

circuit, περίκυκλος, περιδρομή, περίβολος· περιφέρεια.

circulaire, κυκλικός, κυκλοειδής· οὐσ. θ. ἐγκύκλιος· ἐπιστολή.

circulairement, κυκλοειδῶς, κυκλικῶς.

circulation, θ. κυκλοφορία· περιδρομή· περιπλάνησις.

circulatoire, κυκλοφορικός, περιουδευτικός.

circuler, ρ. ἐν. περιοδεύω, περιφέρομαι, κυκλοφορῶ. (μεταφ.) διαδίδομαι, διαθρολλοῦμαι.

circumnavigation, θ. περίπλους.

cire, θ. κηρός, κ. κερί· λαμπάς· λήμη τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν ὠτων ἢ κυτρίνη ἀκαθαρσία· —d' Espagne, σημαντρίς, σφαγιδοκῆριον, κ. βουλλοκέρι.

cirer, ρ. ἐν. κηρόνω, ἀλείφω μὲ κηρόν· ἀλείφω μὲ στιλβωτικὴν μέλαιναν βαφήν, οἶον τὰ ὑποδήματα, κ. τ. λ.—les bottes, στιλβῶ τὰ ὑποδήματα.

cirier, κηροπλάστης, κηροτέχνης.

ciron (ἐντομ.) τὸ ἄκαρι.

cirque, κίρκος, ἀμφιθέατρον τῶν πάλαι Ῥωμαίων δι' ἵπποδρομίας· (τανῦν)· θέατρον κυκλικὸν σχοινοβατικῶν καὶ ἵππικῶν θεαμάτων.

cirre (βοτ.) ἔλιξ ἀμπέλου.

cirus (-russe) νέφος ἰνώδες, κυματῶδες.

cirure, θ. κηραλοιφή.

cisaille, θ. (συνθ. πληθ.) ὀγκώδης, δυνατὴ ψαλὶς μεταλλοτόμος· περικόμματα, ἀργύρου ψαλιδίσματα ἀνατηχόμενα πρὸς χάραξιν νομισμάτων.

cisailler, ρ. ἐν. ψαλιδίζω μέταλλον.

cisalpin, e, ὁ ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων.

ciseau, σμίλη, γλύφανον, κοπεύς, τορεύς· πληθ.—x, ψαλὶς, κ. ψαλίδι.

ciseler, ρ. ἐν. τορεύω, γλύφω, ἐγγλύφω, περιγλύφω.

ciselet, σμίλιον, γλυφίς.

ciseleur, γλυφεύς, τορευτής.

ciselure, θ. καταγλυφή, τόρευμα·
cisjuran, e, ὁ ἐντεῦθεν τῶν Ἰουρασίων ὀρέων.

cispandant, e, ὁ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ Πάδου.

cisrhenan, e, ὁ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ Ῥήνου.

ciste (βοτ.) δένδρον, ὁ κίστος, κίσσαρος· θ. κανοῦν φερόμενον ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ Βάκχου.

citadelle, θ. ἀκρόπολις, φρούριον ἐφ' ὕψους πόλεως.

citadin, e, ἀστός, κάτοικος πόλεως, πολίτης.

citeur, ὁ ἀναφέρων χωρία συγγραφέων.

citation, θ. ἀπομνημόνευσις, μναῖα ῥητοῦ, ἀναφορὰ εἰς χωρίον συγγραφέως· (δικ.) κλήσις, κλήτευσις.

cité, θ. τὸ ἄστυ· τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν· πόλις· ἡ ἀρχαιότερα συνοικία τῆς πόλεως, οἶον· cité de Londres, de Paris, τὸ ἄστυ τοῦ Λονδίνου τῶν Παρισίων· la—sainte, ὁ οὐρανός, ὁ Παράδεισος.

citer, ρ. ἐν. μνημονεύω, ἀναφέρω περικοπήν, χωρίον συγγραφέως· (δικ.) κλητεύω·—les témoins, προκαλῶ τοὺς μάρτυρας.

citierieur, ὁ ἐντεῦθεν τόπου τινος· κείμενος.

citerne, θ. δεξαμενὴ, κ. στέρνα.

citerneau, μικρὰ δεξαμενὴ πρὸ τῆς μεζονος, διυλιστικὴ τῶν ὑδάτων·

cithare, κιθάρα τῶν ἀρχαίων.

citoyen, enne, πολίτης.

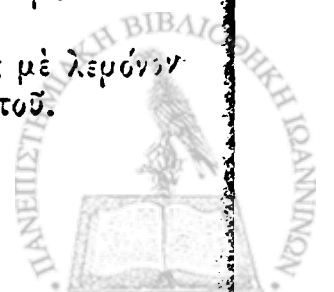
citrate, (χημ.) ἄλας ἐκ κιτρικοῦ ὀξέος καὶ τινος βάσειος.

citrin, e, κιτρόχρουν, κ. λεμόνι.

citrique, κιτρικός· accide—, κιτρικὸν ὄξύ.

citron, κιτρόμηλον, λεμόνιον· καὶ τὸ χροῶμα αὐτοῦ.

citronné, ἀρτυμένος μὲ λεμόνιον ἢ ἔχων τὴν εὐωδίαν αὐτοῦ.

citronnelle, θ. (βοτ.) μελισσο-
σίτανον.

citronner, ἀρτύω διὰ λεμονίου.

citronnier, ἡ λεμονέα.

citrouille, θ. κολοκύνθη.

civadière, ἰστίον τοῦ δόλονος.

cive, ἰδὲ ciboulette.

civet, καρύκειμα λαγωῦ μέ οἶ-
νον καὶ κρομμύδια.

civette, θ. (ζωολ.) μοσχογαλῆ.

civière, θ. φρεῖον λίθων κ.τ.λ.

civil, e, πολιτικός, ἀστευκός· φι-
λόφρων, εὐγενής τοὺς τρόπους, πε-
ριποιητικός· employé—, πολιτικός
ὑπάλληλος· autorités, es—, αἱ πολιτι-
καὶ ἀρχαί· mort—e, πολιτικός θά-
νατος, ἀποστέρισις τῶν πολιτικῶν
δικαιωμάτων· guerre—e, ἐμφύλιος
πόλεμος· état—, τὰ εἰς τὴν γέννησιν,
τοὺς γάμους καὶ τὴν θανὴν αναφερό-
μενα εἶτε ληξιαρχικά, εἶτε ὡς καθή-
κοντα πολιτῶν πρὸς ἀλλήλους· li-
ste—e, ἡ βασιλικὴ ἐπιχορήγησις,
μισθὸς τοῦ βασιλικοῦ οἴκου.

civilement, πολιτικῶς· φιλο-
φρόνως, εὐγενῶς.

civilisable, ἐπιδεκτικὸς πολι-
τισμοῦ.

civilisateur, trice, ἐκπολιτι-
στής· ὁ συντείνων εἰς πολιτισμὸν, εἰς
ἐξήμερωσιν.

civilisation, θ. πολιτισμὸς, φω-
τισμὸς· ἡμέρωσις τῶν ἔθων.

civiliser, ῥ. ἐν. ἐκπολιτίζω, φω-
τίζω, ἡμερόνω, ἐξευγενίζω ἠθικῶς.

civilité, θ. ἡ τῶν τρόπων χάρις,
φιλοφροσύνη, εὐγένεια τρόπου.

civique, ὁ τοῦ πολίτου· droits
—s, πολιτικὰ δικαιώματα.

civisme, φιλοπατρία.

clabaud, ὁ παρούτιος ἤτοι κρε-
μαστὰ ὠτα ἔχων, κῶνον ὁ θηρευτι-
κός, ὁ κραυγαστὴς καὶ ἄλλως λεγό-
μενος.

clabaudage, αἱ κραυγαὶ τοῦ θη-
ρευτικοῦ κύνος παρουατίου· ἀνωφε-

λεῖς, μάταιαι, φωναστίαι· κακ. λο-
γίαι, διαβολαί.

clabauder, ὑλακτῶ ἀκαίρως·
(μεταφ.) κραυγάζω ἀνωφελῶς· κα-
κολογῶ, διαβάλλω.

clobauderie, θ. ἀνωφελεῖς κραυ-
γαί.

clabauder, euse, κραυγαστῆς.
κῶνον· (μεταφ.) κραύγαστος, κ. φω-
νακλᾶς.

claiè, θ. πλέγμα ἐκ λύγων, ἢ βερ-
γῶν, ταρσός, κ. καλαμωτῆ· πλοκός,
κιγκλίδες κινηταὶ σιδηραὶ ἢ ξύλιναι
πρὸς ὅποιαν δῆποτε χρῆσιν· τυρο-
φορεῖον.

clair, e, καθαρὸς· φωτεινός· λαμ-
πρός· εὐδῆλος, εὐδιάκριτος· διαφα-
νής· eau—e, ὕδωρ καθαρὸν· étiofe
—e, ὕφασμα γρούματος ἀνοικτοῦ,
φωτεινοῦ· ἀραιός· toile—e, πανίον
ἀραιόν· temps—, καιρὸς αἴθριος,
καθαρός, ἀνίφελος· (μεταφ.) εὐληπτος,
νοητός· προφανής, πρόδηλος· οὐσ.
φέγγος, φῶς· —de lune, φῶς τῆς
σελήνης· σεληνόφως, ἐπιρρ. je vois
—, βλέπω καθαρῶς, καθαρά.

clairement, καθαρῶς, ἐναργῶς,
εὐκρινῶς, σαφῶς.

clairet, ἐπιθ. οὐσ. (ἐπὶ οἴνου καὶ
πόλυτιμων λίθων) ὑπέρυθρος.

clairette, θ. οἶνος λευκὸς καὶ ἀ-
φροῦδ· τῶν μεσημβρινῶν μερῶν τῆς
Γαλλίας.

claire-voie, θ. φραγμὸς κιγκλι-
δωτός ἰσόπεδος.

clairière, θ. τὸ ἄδενδρον μέρος
δάσους.

clair-obscur (ζωγρ.) φωτισκί-
σεις, ἀντίθεσις φωτὸς καὶ σκιάς.

clairon, βυκάνη, σάλπιγξ.

clairsemé, ἀραιός· des cheveux
—s, κόμη ἀραιά.

clairvoyance, ὀξυδέρκεια, στο-
χαστικότης· σύνεσις.

clairvoyant, e, ὀξυδερκής, στο-
χαστικός, συνετός, κ. ἀνοικτομάτης·

clameur, θ. βροχή, κραυγή, κατακραυγή, θόρυβος — **publique**, παράπονα τοῦ λαοῦ.

clan, φυλή Σκωτική ἢ Ἰρλανδική, συγγεμέντ' ἐκ τινῶν οἰκογενειῶν.

clandestin, e, λαθραῖος, κρύφιος· **marriage** —, λαθρογαμία.

clandestinement, λαθρα, κρυφίως.

clandestinité, θ. τὸ λαθραῖον, τὸ κρύφιον καὶ παρά νόμον.

clapet, ἐπιδύστρα, πῶμα ἀντλίας ἀνοίγον λειοῦμενον.

clapier, γηραμός, ὑπόνομος κονίλων, σωλιέα.

clapir, se — (ἐπὶ κονίλων) εἰσδύσθαι, γώνομαι, ὑποπτίσω ἐν γωνία ἢ ὀπή.

clapotage, κυματισμός ἄτακτος, περλασμός.

clapotement, ἐλαφρά ταραγή καὶ σύγχρυσσις τῶν κυμάτων.

clapoter, οὐδ. (ἐπὶ κυμάτων τῆς θαλάσσης) συγκροῦμαι ἀτάκτως, ταρασσομαι, παρλάζω.

clapoteux, euse (ναυτ.) τεταραγμένος, διακυμαινόμενος παρλάζων.

clapotis, ἰδὲ clapotage.

clappement, κλωγμός, κρότος τῆς γλώσσης ἀποσπρωμένης αἴφνης ἀπὸ τοῦ οὐρανίσκου.

clapper, ῥ. οὐδ. κλώζω, κροτῶ τὴν γλῶσσαν ἐπὶ τοῦ οὐρανίσκου.

claque, κόλαφος, πλατεῖα, κτύπημα διὰ τῆς χειρὸς ἄρσ. οἱ ἐπὶ μισθῶ χειροκροτοῦντες ἐν τῷ θεάτρῳ· διάβαθρον, πηλοβάτις, ἐπιπέδιλον, εἶδος γαλόζας ἄρσ. **chapeau** —, πῆλος δι' ἐλατηρίων πιεζόμενος καὶ χαμηλόων, κ. κλάκ.

claqué (ἐπὶ ὑποδημάτων) ἀδιὰβρογος.

claquedent, ἐπαίτης, ἄλιος, ψωριάτης, τρέμων ἐκ γυμνότητος.

claquement, πλαταγή, ψόφημα.

κρότος, πάταγος τῶν χειρῶν, τῶν ὀδόντων, κ. τ. λ.

claquemurer, ῥ. ἐν. ἐγκλείω, καθείργω.

claquer, ῥ. οὐδ. πλαταγίζω, κροτῶ, κτυπῶ τὰς παλάμας· ῥ. ἐν. γολαφίζω, κ. μπατσίζω· χειροκροτῶ τινα.

claquet, κρόταλον τῆς γόντης μύλου, κ. γαρβάλι· **sa langue va comme un** —, ἡ γλῶσσα τοῦ δουλεύει ὅσιν μύλος.

claqueter, ῥ. οὐδ. (ἐπὶ κρωγμῶ ἢ κλαγγῆς πελαργῶν κ. λ.) κλάζω.

claquette, θ. κρόταλον· βιβλιάριον ἔχον ξυλῖνας πλευράς καὶ χρησιμεῦσιν ὡς κρόταλον· μικρὸν χαρτοφυλάκιον.

claqueur, ὁ ἐκ συνθήματος ἐπὶ μισθῶ χειροκροτῶν ἐν τῷ θεάτρῳ.

clarification, θ. διήθησις, διύλισιός, καθαρισμός, κ. λαμπικαρισμα.

clarifier, ῥ. ἐν. διηθέω, διύλιζω, καθαρίζω υγρὸν, οἶον οἶνον, ἔλαιον, ζάχαριν, κ. τ. λ.

clarine, θ. κώδων εἰς τὸν τραγῆλον ζώου.

clarinette, θ. αὐλός, κ. κλαρινέττον.

clarinettiste, αὐλητής.

clarté, θ. λάμψις, αὐγή, αὐγαμός, φωταύγεια, φῶς· διαύγεια· διαφάνεια· (μεταφ.) σαφήνεια, τὸ σαφές τοῦ λόγου.

classe, θ. τάξις, μέρος· οἱ μαθηταὶ τάξεώς τινος· τὸ μάθημα τῆς τάξεως, ἡ αἴθουσα τῆς παραδόσεως τοῦ μαθήματος· **les hautes** —s, αἱ ἀνώτεραι τάξεις τῆς κοινωνίας, **les basses** —s, αἱ κάτω τάξεις, ὁ λαός· σειρά, ἡλικία στρατιωτική, στρατολογία· **la rentrée des** —s ἡ ἑναρξίς τῶν μαθημάτων μετὰ τὰς παύσεις, ἡ ἑναρξίς τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

classement, κατάταξις εἰς γένη

καὶ εἶδη, ταξινομήσεις ἢ εἰς τάξεις ἔγγραφη.

classer, ρ. ἐν. τάσσω, κατατάσσω· ταξινομῶ.

classificateur, ταξινομὸς.

classification, θ. κατάταξις ἢ εἰς εἶδη καὶ τάξεις διαίρεσις, ταξινομήσις.

classifier, ρ. ἐν. διαιρῶ εἰς τάξεις, ταξινομῶ.

classique, auteur —, συγγραφεὺς δόκιμος· ἐν τοῖς σχολείοις διδασκόμενος· σύμφωνος πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων τεθέντας κανόνας τῆς τέχνης, κλασικός· τούναντίον τοῦ ῥωμαντικός, δηλαδή τοῦ κατὰ τὴν νεωτέραν τροποποίησιν τῶν κανόνων ὑπὸ τινῶν ποιητῶν καὶ καλλιτεχνῶν ἐν γένει· οὐσ. συγγραφεὺς ἢ ἔργον δόκιμον, τέλειον, κ. κλασικόν.

claud, εὐήθης, μωρός, ἀνόητος, βλάξ, ἡλίθιος.

claudication, θ. χωλότης, κ. κούτσαρα

clause, θ. ῥήτρα, ἰδιαίτερον ἄρθρον συμβουλαίου, κεφάλαιον, ὄρος.

claustral, **e**, **aux**, μοναστικός, κοινόβιαχός.

claustration, θ. ἢ εἰς μοναστήριον κατάκλεισις.

claveau, (ἀρχιτ.) σφηνοειδῆς λίθος κλειῶν τὰ καμαρωτὰ κορυφώματα· νόσος τῶν προβάτων, εὐλογιά.

clavecin, ἀρχαιότερον εἶδος τοῦ κλειδοκυμβάλου, κ. πιάνου.

claveciniste, κλειδοκυμβαλιστής, τανῦν pianiste.

clavelé, **e**. ὑπὸ τῆς νόσου εὐλογίας προσβεβλημένον κτήνος.

clavelée, θ. (νόσος χοληθητικῆ τῶν προβάτων) εὐλογιά· ἰδὲ claveau.

clavette, θ. σφηνίσκος γόμφου, περόνη, ἦλος ἐν τῇ τρυμαλιᾷ γόμφου ἵνα συνέγῃ αὐτόν, κ. τσάβέττα.

claviculaire (ἀνατ.) ἀνήκων εἰς

τὴν κλειδα, εἰς τὸ κ. κλειδοκόχκαλον.

clavicule, θ, (ἀνατ.) τὸ ἐκατέρωθεν τῶν ὠμων ἄνωθεν τοῦ στήθους ὄστοῦν, ἢ κλείς, κ. τὸ κλειδοκόχκαλον.

claviculé, ἔχων κλειδα. κ. κλειδοκόχκαλον.

clavier, ἢ ἔξωπερικὴ ἐκ λευκῶν καὶ μελάνων ὀστέων πληκτροστοιχία τοῦ κλειδοκυμβάλου· κλειδοῦχος κρικός.

clayère, σ. ὄστρεοτροφεῖον.

claymore, θ. σπάθη μακρὰ καὶ πλατύστομος τῶν Σκώτων.

clayon, ὁ πλεκτός τάλαρος, τάλαιον, κ. τσαντίλα ἐκ καλάμων.

clayonnage, τάρσωμα, πλοχός, πλέγμα ἐκ καλάμων ἢ βεργῶν πρὸ ὑποστήριξιν ἀναχωμάτων.

clef ἢ clé (ἀμφότερα κλέ) κλείς ὀπίου δῆποτε σχήματος, κ. κλειδί· (μηχ.) ἐργαλεῖον δι' οὗ συμπήγνυνται, συντίθενται, συσφίγγονται ἢ διαλύονται, ἀποσυντίθενται οἱ στροφίγγες καὶ τὰ ἄλλα τῆς μηχανῆς· (μουσ.) χαρακτήρ, σημεῖον δι' οὗ δηλοῦται ἡ ἔντασις, ἦτοι ὁ τόνος, τὸ ὕψος τοῦ μέλους· ἀρχή, βάσις, θεμέλιον· μέσον νοήσεως, ἐρμηνείας· il a pris la—des champs, ἀπέδρα, ἀπελύθη, ἐξῆλθον ἐλευθέρως· ἔλαβε πλήρη ἐλευθερίαν ἐξόδου.

clématite, θ. (βοτ.) ἡ κληματίς.

clémence, θ. ἐπιείκεια, οἰκτιρισμός, συγγνώμη.

clément, **e**, ἐπιεικής, συγγνώμων, ἴλεως, ἦπιος.

clenche, θ. βαλανάγρα, μάνδαλος.

clepsydre, θ. ὑδρορολόγιον τῶν πάλαι Ἑλλήνων, κλεψύδρα.

clerc, δόκιμος, νεόφυτος ἱερεὺς, κεκαρμένος ἤδη τὴν κορυφὴν τῆς κόμης· γραφεὺς δικηγόρου ἢ συμβουλαιογράφου (τὸ πάλαι) λόγιος· faire un pas de—, σφάλλῃσθαι, λανθάνειν, ἀπατάσθαι ἐν τινι πράξει.

clergé, ὁ κληρὸς, τὸ ἱερατεῖον.
clergie, θ. παίδευσις, μάθησις· τὸ πάλαι προνόμιον δυνάμει τοῦ ὀπίου πᾶς γινώσκων τὸ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν ἀπέφευγε τὴν θανατικὴν ποινὴν.

clérical, e, aux, ἀνήκων ἢ ἀρμόζων εἰς τὸν κληρὸν, εἰς τὸ ἱερατεῖον, κληρικὸς.

cléricalement, κληρικῶς, ἱερατικῶς.

cléricature, θ. κληρικότης.

clichage, θ. (τυπογρ.) στερεοτύπωσις, σελίδος ἢ εἰκόνας ἀποτύπωσις διὰ χυτοῦ μετάλλου.

cliché (τυπογρ.) στερεότυπος εἰκὼν ἢ σελὶς διὰ χυτοῦ μετάλλου· ὁμοκίμιον φωτογραφικόν.

clicher, ῥ. ἐν. (τυπογρ.) στερεοτυπῶ σελίδα ἢ εἰκόνα διὰ χυτοῦ μετάλλου.

clicherie, θ. ἐργοστάσιον στερεοτυπίας.

clicheur, στερεοτυπωτής.

client, e, πελάτης (δικηγόρου, ἱατροῦ, ἐμπόρου κ. τ. λ.)

clientèle, θ. πελατεία, τὸ σύνολον τῶν πελατῶν.

clifoire, θ. σύριγξ παιδῶν (εἶδος παιδιᾶς).

clignement, σκαρδαμυγμός, ἡμικλείσιμον τῶν βλεφάρων.

cligne-musette, θ. τὸ ἄλλως cache-cache, παιδιὰ, ἢ χαλκῆμιτα, κ. τὸ κρυφό.

cligner, ῥ. ἐν. σκαρδαμύσσω, βλέπω μὲ ἡμικλείστους ὀφθαλμούς.

clignotant, e, θ. βλεφαρίζων, ἀνοιγοκλείων τρομωδῶς καὶ ἀκουσίως τοὺς ὀφθαλμούς.

clignotement, σκαρδαμυγμός, βλεφάρισμα.

clignoter, ῥ. οὐδ. σκαρδαμύσσω, βλεφαρίζω, ἀνοιγοκλείω τοὺς ὀφθαλμούς ἐπανειλημμένως.

climat, τὸ κλίμα γῶρας τινός· αὐτὴ ἡ γῶρα.

climatérique, κλιματικός· ἀπνεέ—, κρίσιμον ἔτος τῆς ἡλικίας.

climatologie, θ. κλιματολογία.

climatologique, κλιματολογικός.

climature, θ. ἐπίδρασις τοῦ κλίματος

clin, ῥιπή ἢ ῥοπή ὀφθαλμοῦ, σκαρδαμυγμός· ἐν un—d' oeil, ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν ἀκαρεῖ.

clinicien (ἱατρ.) κλινικός ἱατρός.

clinique, κλινικός, τὸ παρὰ τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς μανθανόμενον οὖς. ἢ κλινική, ἔτσι πρακτικὴ τῆς ἱατρικῆς διδασκαλία.

clinopode, (βοτ.φ.) κλινοπόδιον.

clinquant, πέταλον μετάλλου, κ. τῶν. τρέμουσα· (μεταφ.) ψευδής, ἀπατηλὴ λαμπρότης.

clipper, (κλίπαρ) ἱστοφόρον ἐμπορικόν πλοῖον εὐδρομον καὶ χωρτικόν.

clique, θ. (ἐπὶ κακοῦ) συμμορία ὁμοφρονούντων, ῥαδιούργων κ. φάρα.

cliquet, τρογοπέδη, μογλίτσος κωλύει τὴν εἰς τὰ ὀπίσω στροφὴν τοῦ τροχοῦ.

cliqueter, ῥ. οὐδ. κροταλίζω.

cliquetis, κροταλισμός· κλαγγή.

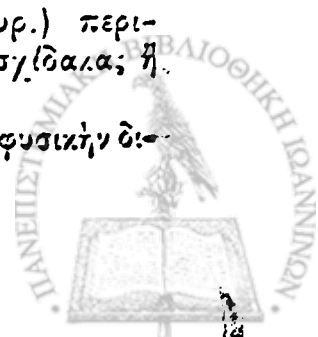
cliquette, θ. κρέμβαλον, κρόταλον συγκρουόμενον μεταξὺ τῶν δακτύλων.

clisse, θ. τάλαρος, ταρσός, διυλιστήρ τοῦ τυροῦ, πλέγμα ἐκ λυγῶν ἢ καλάμων· (χειρ.) σγίδακες, κ. πέταυρα οἷς οἱ χειρουργοὶ περιδέουσι τὰ κατάγματα· ἰδὲ éclipse.

clissé, τεταρσωμένος, περιβεβλημένος ταρσόν ὡς π. γ. αἰ δαμιζάναι κ. τ. λ.

clisser, ῥ. ἐν. (χειρουργ.) περιβάλλω τὸ κατάγμα μὲ σγίδακας ἢ πέταυρα.

clivage, ἡ κατὰ τὴν φυσικὴν δι-

εύθυνσιν τῶν στρωμάτων διάσχισις σώματός τινος, ἰδίως δὲ κρυστάλλου ἢ ἀδάμαντος.

cliver, ῥ. ἐν. διασχίζω δεξιῶς, κατὰ τὴν φυσικὴν διεύθυνσιν τὸν ἀδάμαντα, κρυστάλλον ἢ μεταλλικόν τι σῶμα.

cloaque, ὀζοθήκη, κοπροδοχείον, βύρβυρος ἀκαθαρσιῶν, (κυριολ. καὶ μεταφ.) καταβόθρα.

cloche, θ. κώδων, κ. καμπάνα· ἐπίπωμα τῶν φαγητῶν, κ. καπάκι. ἐπικάλυμμα ὑάλινον κωδωνοειδές. ἄνθος ἔχων σχῆμα κώδωνος· σκευὸς κωδωνοειδές· (χημ.) κυλινδρικὸν ἀγγεῖον μετάλλινον δεχόμενον τὰ ἀέρια· φλύκταινα ἐπὶ τοῦ δέρματος.

clocheman, κριὸς κωδωνοφόρος, ὁδηγὸς τοῦ ποιμνίου.

clochement, τὸ χωλαίνειν, κ. κούτσαμα.

cloche-pied à—, μονοποδητί, κ. κούτσα-κούτσα.

clocher, κωδωνοστάσιον, κ. καμπαναριό· ἢ πάτριος γῶρα, ἢ πατρὶς.

clocher, ῥ. ἐν. ὑποσχάζω, ὑποχωλαίνω, κ. κούτσαίνω· (κυρίως καὶ μεταφ.) σκεπάζω μὲ ὑάλινον κώδωνα.

clocheton, πυργίσκος τῶν γοθικῶν οἰκοδομῶν.

clochette, θ. κωδωνίσκος· ἄνθος κωδωνοειδές.

cloison, θ. διάφραγμα ξύλινον ἢ λίθινον, μεσότοιχον· (βοτ.) ὑμὴν ἐσωτερικὸς τῶν καρπῶν διαχωρίζων· (ἀνατ.) ὑμὴν, μεμβράνη διαχωρίζουσα κοιλότητά τινα εἰς δύο.

cloisonnage, πᾶν τὸ διαφράττον, διάφραγμα.

cloisonner, διαφράσσω, χωρίζω διὰ διαφράγματος.

cloître, μοναστήριον, κοινόδιον· σκεπαστοὶ διάδρομοι μοναστηρίου περὶ τὴν αὐλὴν ἢ τὸν κῆπον αὐτοῦ· κελλῖα· (μεταφ.) ὁ μοναστικὸς εἶος.

clostrer, ῥ. ἐν, ἐγκλείω εἰς μοναστήριον.

clopin-clopant, aller—, βαδίζω ἐπιπόνως, ὑποσχάζων.

cloper, ῥ. οὐδ. χωλαίνω.

clopinier, ῥ. οὐδ. ὑποσχάζω, χωλαίνω ὀλίγον, βαδίζω μετὰ κόπου.

cloporte (ἐντομ.) κουβαρὶς πολύπους, εἶδος σχολοπένδρας, σαρανταποδαροῦσα, ἰδὲ mille-pieds, scolopendre.

cloque, θ. (βοτ.) νόσος τῶν φύλων, κράδος· φλύκταινα ἐπὶ τοῦ δέρματος· (ἰδὲ cloche).

close, ῥ. ἐν. (ἀνώμαλον καὶ ἐλλειπές· εὐγρ. ἐν τοῖς ἐξῆς· je clos, tu clos, il clot, ἄνευ πληθ. μέλλ. je clorai, κ. τ. λ. ὑποθ. ἢ συμπερ. je clorais κ. τ. λ. ὑποθ. que je close, κ. τ. λ. παθ. μετοχ. clos, close· καὶ ἐν πᾶσι τοῖς συνθέτοις χρόνοις)· κλείω, κ. σφαλῶ· καμμύω· βύω, κ. ταπώνω· φράττω· περικλείω· (μεταφ.) λήγω, τελειώνω.

clos, e, κεκλεισμένος· κλειστός, τετελεσμένος, τελειωμένος· la session est close, ἡ βουλευτικὴ περίοδος ἔληθεν· à champ—, ἐν περιπεφραγμένῳ γώρῳ μάχης ἢ μονομαχίας· bouche—se, μὲ στόμα κλειστόν· οὐσ. περίβολος, περίφραγμα, κῆπος ἢ ἀγρός.

closeau ἄρσ. ἢ closerie, θ. μικρὸς περίβολος· (μεταφ.) τέλος, λήξις συνελεύσεως ἢ συνεδριάσεως· κλείσιμον.

clôture, θ. κλείσιμον· λήξις, τέλος· **clôturer**, ῥ. ἐν. κλείω.

clou, ἦλος, κ. καρφίον· (νόσος τοῦ δέρματος) ἦλος, δοθίην, κ. καρφί (βοτ.) καρυοφύλλου ἄνθος ἢ κύκκος, κώμακον, κ. μοσχοκάρφι.

clouage, καθήλωσις· κ. κάρφωμα.

clouer, ῥ. ἐν. καθηλῶ, κ. καρφώνω· (μεταφ.) περιορίζω, κρατῶ ἀκίνητον.

clouter, β. έν. ήλοις πείρω ή περικοσμοῦ.

clouterie, θ. ήλοποιία, -είον· καρφωμπόριον.

cloutier, ήλοποιός· ήλοπώλης, πωλητής ή κοτασκευαστής καρφίων.

clovisse, θ. είδος κογγυλλίου έδωδίου.

clown (κλάουν) (λέξις Άγγλ.) γελωτοποιός, μῶμος.

cloyère, θ. όστρεοκάλαθος.

club, σύλλογος (συνήθως πολιτικός) λέσγη.

clubiste, μέλος συλλόγου πολιτικοῦ.

clysoir, σωλήν εύλύγιστος κλυστηρίου· κλυστήριον δερμάτιον ή έξ έλαστικού κόμμεως, κ. καουτσού.

clysopompe, κλυσματαντλία.

clystère, κλυστήριον, κλύσμα.

cnémide, κνημιά άρχαίου Έλληνος στρατιώτου, κ. γκέττα μεταλλίνη, (Τουρκ.) τσολοῦσι.

co—, col—, com ή con—μόριον άγώριστον προτακτικόν έν τής Λατινικής, ίσοδύναμον τή Έλληνική προθέσει σύν.

coacusé, συγκατηγορούμενος.

coacquéreur, συνωνούμενος, συναγοραστής.

coacquisition, θ. συνώνησις.

coactif, ive, καταναγκαστικός.

coaction, θ. κατανάγκασις.

coactivité, θ ή καταναγκαστική δύναμις· συνέργεια.

coadjuteur, τοποτηρητής άρχιερέως, συνεπίσκοπος.

coadjutorerie, θ. αξίωμα του έορθοῦ έπισκόπου, συνεπισκοπή.

coadjutrice, θ. ή έορθός ήγουμένης μοναστηρίου, συνηγουμένη.

coagulation, θ. πήξις γάλακτος, ήματος, κ. τ. λ. θρόμβωσις.

coaguler, β. έν. θρομβῶ, πήνῶ, κ. πήζω, οίον τὸ γάλα, τὸ αίμα, κ. τ. λ.

coagulum (-λομ) θρόμβος, πήγμα· πιτύα γάλακτος.

coalescence, σύμφρσις, συμφύα.

coalisé, e, συνεστῶς, σύμμαχος.

coaliser, β. έν. συνίστημι, συνίσταμαι, συνάπτω είς συμμαχίαν κατ' άλλου τινός.

coalition, θ. όμαιγμία, συμμαχία, συνένωσις, σύμπραξις κομμάτων.

coaltar, άσφαλτος, κατράμι έν γαιανθράκων.

coarbitre, συνδιαιτητής.

coasement, τὸ κοάζ και έρεκεκεξέξ των έατρών, κόαξ, κόασμα.

coasser, κοάζω ώς έάτραχος.

coassocié, συνέταιρος μετ' άλλων.

cobaea, cobéa ή cobée, (βοτ.) γένος κληματοειδών φυτών με άνθη μεγάλα κυανᾶ και χωνοειδή ή κωδωνοειδή, κοβαία.

cobalt (όρυκτ.) μέταλλον λευκόν ίριδίζον, τὸ κοβάλτιον.

cobaye (ζῶον έν των τρωκτικῶν) ίνδιόγοιρος.

cobéa, άρσ. cobée, θ. ιδε cobaea.

coca, άρσ. ή θ. ή κόκα, είδος δενδρίου τής Περου.

cocagne, θ. άφθονία· pays de —, γή τής έπαγγελίας· εύφορος, πάμφορος· mat de —, ιστός λείος και όλισθηρός, επί τής κορυφής του όποιου είσιν άνηρτημένα βραβεία διά τούς δυναμένους ν' αναρρηχθῶσι μέγχις αυτών.

cocarde, θ. σύμβολον άστεροειδές επί του πύλου ή του στήθους, κ. κοκάρδα.

cocasse, γελοίος, άλλόκοτος.

coccinelle, θ. είδος έντόμων κολεοπτέρων, κοκκίνωλον.

coccyx (-σίς) τὸ του ίεροῦ όστού πέρας, ό κόκκυξ.

coche, (άργ.) μεγάλη όδοιπορική ή περιηγήσειωσ άμαξα· πλοίου

μεταγωγικὸν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων· θ. τομή, ἐγκοπή· ὡς· γουρῶνα, σκρώφα.

cochenillage, ὑσγυνοβαφία.

cochenille, θ. ἔντομόν τι ἡμίπερον παρέχον ὠραίαν κοκκίνην βαφὴν, τὸ ὑσγινόν, κ. χρεμέξι.

cocheniller, ἰσγυνοβαφῶ, κοκκίνοβαφῶ.

cocher, ἡνίογος, ἀμαξηλάτης.

cocher, ῥ. ἐν. βατεύω, ἐπὶ πτηνῶν.

cochère, θ. porte—αἱ κλεισιάδες, πυλών, δι' οὗ ἐξέρχονται καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν οἰκίαν αἱ ἀμαξαι.

cochet, μικρὸς ἀλέκτωρ.

cochevis, κορυθαλὸς ὁ λοφίας.

cochininois, e, κάτοικος τῆς Κογιγκίνης.

cochlearia (βοτ.) ἡ δάρβη, κοχλιαρέα.

cochon, ὡς, σῦς, χοῖρος, κ. γουρῶνι· (μεταφ.) ἄνθρωπος ῥυπαρὸς, κ. βρωμιάρης—de lait, χοιρίδιον, νεογνὸν τοῦ χοίρου—de mer, εἶδος κήτους—d'Inde, ἰδέ cobaye.

cochonaille, θ. ἀλλαντοποία· χοίρινα κρέατα.

cochonnée, θ. τοκετός, γέννα ὡς, κ. μιὰ γουρουνιά.

cochonner, ἐργάζομαι ἀδεξίως καὶ ἀπειροκάλως.

cochonnerie, θ. ῥυπαρία, ῥυπαρότης· ἀκαθαρσία, σκύβαλα· λόγοι ἄσεμνοι, αἰσχρολογία· κακοήθεια, πράξεις ἀνήθικοι.

cochonnet, χοιρίδιον· παλγινὸν τι σφαιρίσματος.

coco, ὁ καρπὸς τοῦ κοκκοφοίνικος, κοκκοθάλαμος· ποτὸν ἐκ τοῦ χυμοῦ τῆς γλυκορρίζης πωλούμενον ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Παρισίων.

cocoon, βομβύκιον, κ. κουκοῦλι.

cocotier, (βοτ.) κοκκοφοῖνιξ, δένδρον τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

cocotte ἢ cocote, εἶδος χύτρας ἢ ἐσθλὸς τηγανίου· φλόγωσις τῶν

ἄκρων τῶν βλεφάρων· ὄρνις ἐν τῇ νηπιακῇ διαλέκτῳ· χαρτίον συνεπτυγμένον ἐν σχήματι ἀλέκτορος, κ. χάρτινος πετεινός, κόκορας· γυνὴ ἐλαφροῦ χαρακτῆρος, ἑταῖρα, πόρνη.

coction, θ. ὄπτησις, ἔψησις, κ. ψήσιμον· (ιατρ.) πέψις, χώνευσις.

coda, θ. (μουσ.) περίοδος καταληκτικῆ μέλους, οὐρά.

code (νομ.) κώδηξ, νομοθεσία· (μεταφ.) κανόνες, διατάξεις ἐν γένει.

codebiteur, trice, συνοφειλέτης.

codéine, ἀλκαλοειδὲς ἀνακαλυφθὲν ἐν τῷ ὀπίῳ.

codétenteur, (νομ.) συνδιακάτογος κληρονομίας ἢ χρημάτων.

codetenu, e, συμπεφυλακισμένος, συνδεσμώτης.

codex (-δεξ) φαρμακολόγιον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων.

codicillaire, ἐπιδιατεθειμένος, προστεθειμένος εἰς διαθήκην διὰ κωδικέλλου.

codicille, θ. ἐπιδιαθήκη, ἄρθρον τροποποιῶν τὰ ἐν τῇ διαθήκῃ, κωδικέλλον.

codifier, συσσωματῶ, συνάπτω κανόνας ἢ νόμους εἰς κώδικα.

codonataire, συναποδέκτης δωρήματος.

coecum, τὸ τυφλὸν ἔντερον, ὀρθότερον ὁμῶς caecum.

coefficient, (ἀλγεβ.) παράγων ἢ πολλαπλασιαστὴς προτεταγμένος δι' ἀριθμητικῶν στοιχείων εἰς ἀριθμὸν ἄγνωστον, οἷον 2^6 , 3^6 .

coeliaque, (-σε-) κοιλιακός.

coercibilité, θ. συμπιεστικότης, συσταλτικότης.

coercible, συμπιεστός, συσταλτικός.

coercitif, ive, συνθλιπτικός, ἐπισχετικός· καταναγκαστικός.

coercition, θ. κατασταλτικότης.

καταναγκαστική δύναμις, κάθειρξις· επίσχεσις.

coeternel, ο, συναιώνιος.

coéternité, θ. συναιωνιότης.

coeur, ή καρδιά· (χαρτοπαιγ.) ή κοῦπα· (μεταφ.) τὸ κέντρον γούρας τινός· τὸ ἐνδότερον, τὸ κυριώτερον μέρος· (εἰδικῶς) τὰ σπλάγγνα· bon —, καλοκάγαθία· un — de père, σπλάγγνα πατρικά· —τόλμη, ἀνδρία· homme—, εὐτολμος, ἀνδρείος· στόμαχος· avoir mal au —, ναυτιᾶν, κ. τὸ νὰ ἔγη τις ἀνακάτωσιν· prendre une chose à —, ἐπιχειρῶ τι μετὰ πολλοῦ ζήλου· ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ ἐκτελεσθῇ· il est tout —, εἶναι πλήρης καλοκάγαθίας, γενναιότητος, ἐλευθεριότητος· ouvrir son —, ἐκμυστηρεύομαι ἢ λέγω τὰ παράπονά μου, τὰ αἰσθήματά μου· avoir le — gros, βαρυθυμῶ, εἶμαι περίλυπος, καρδιαλγής· je l' ai sur mon —, cela me pèse sur le—, τοῦτο μὲ λυπεῖ· j' en le—net, ἔγω τὴν καρδίαν καθάραν ὡς πρὸς τοῦτο· travailler avec —, ἐργάζεσθαι μετὰ προθυμίας· apprendre par—, ἀπομνημονεύειν, μανθάνειν ἐκ στήθους· au—de l' hiver, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος· à—ouvert, παρησία, ἀνοποκρίτως, φανερά· à contre —, ἀθύμως, ἀκουσίως· de bon—, ἀσμένως, προθύμως· de tout—, ἐξ ὅλης καρδίας, μετὰ πάσης γαῖας· une affaire de —, ἔρις, μονομαχία, ὑπόθεσις ἐρωτική· faire contre mauvaise fortune bon—, τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιῆσθαι.

coexistant, ο, συνυπάρχων.

coexistence, θ. συνύπαρξις.

coexister, ῥ. οὐδ. συνυπάρχω.

coffre, γηλός, κιβωτός, κιβώτιον, κ. κάσσα, κασάλα· σεντουῖκι κορμός τοῦ σώματος, κ. κυρτάρι.

coffre-fort, ἀργυροθήκη, χρηματοκιβώτιον, κ. κάσσα.

coffrer, ἐγκλείω εἰς κιβώτιον· καθεύρω, φυλακίζω.

coffret, κιβώτιον μικρὸν, καμψίον, κιβωτίδιον.

coffretier, κιβωτισποιός.

confidajusseeur, συνεργητής.

cognac (-κονιάκ), οἶνὸπνευμα Γαλλικόν, βρακόν, κονιάκ.

cognasse, θ. ἄγριον κυδώνιον.

cognassier (βοτ. θ.) ἡ κυδωνέα.

cognat (cog-νά) συγγενής ἐκ θηλυγονίας.

cognation θ. (cog-na-) συγγένεια ἐκ θηλυγονίας.

cognée, θ. ἀξίνη, πέλεκος, κ. τσεκοῦρι· (μεταφ. φράσις) jeter le manche après la —, ἐγκαταλείπω τὸ πᾶν, ἢ παρὰ τῇ μεγάλῃ ζημίᾳ παραβλέπω τὴν μικροτέραν.

cogné-fétu, πολυπράγμων ἐπιματάρι, ματαιόλογος, πρὸς τὸ θεάθῃναι τυρβάζων.

cogner, ῥ. ἐν. κρούω· ἐμβάλλω κρούων, ἐμπήγω κτυπῶν· οὐδ. προσκρούω.

cognition (cog-γινῶν) θ. (φιλοσ.) τὸ γνωστικόν, ἡ γνωστικότης, δύνამις τοῦ γινώσκειν.

cohabitation, συνολίκησις, συγκατολίκησις, συμβίωσις ἀνδρός καὶ γυναικός.

cohabiter, ῥ. ἐν. συγκατοικῶ, συζῶ, συμβιῶ (ἐπὶ ἀνδρογύνου).

cohérence, θ. συνάρθεια, συμφυία.

cohérent, ο, σύνοχος, συναφής, συμφυής.

cohéritier, ῥ. οὐδ. συγκληρονομῶ.

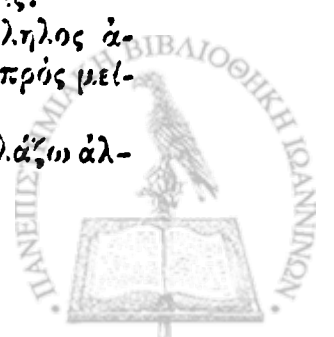
cohéritier, συγκληρονόμος.

cohésion, θ. συναφή, συνάρθεια, συμφυία μορίων σώματός τινος.

cohibition, θ. επίσχεσις.

cohobation, θ. ἀλλεπάλληλος ἀποστάλαξις οἶνοπνεύματος, πρὸς μέζονα ἔντασιν.

cohober, ῥ. ἐν. ἀποσταλάζω ἀλ-

λεπαλληλῶς διὰ τοῦ σταλακτιῆρος τοῦ οἰνόπνευμα πρὸς μείζονα ἔντασιν αὐτοῦ.

cohorte, θ. λόγος, σῶμα στρατιωτῶν παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις· (τανῦν μάλιστα δ' ἐν ποιήσει) στρατεύμα. στρατός.

cohue, θ. πλῆθος, συρροή λαοῦ, ὄχλος πολὺς.

coi, θηλ. coite, ἥρεμος, ἥσυχος, ἀτάραχος.

coiffe, θ. κεκρύφαλος, καλύπτρα, γυναικὸς κόσμος περὶ τὴν κεφαλὴν· μεμβράνη ἣν τὸ βρέφος γεννώμενον φέρει περὶ τὴν κεφαλὴν· —de charreau, ἐσωτερικὸν περικόσμημα τοῦ γυναικείου πετάσου ἢ πιλιδίου.

coiffé, e, ἐνδεδυμένην ἢ κεκοσμημένην ἔχων ἢ ἔχουσα τὴν κεφαλὴν ἢ τὴν κόμη· ἀφωσιωμένος, φανατικός· être né—, τὸ γεννηθῆναι ὑπὸ ἀγαθὸν ἀστέρα, εἶναι τινα τυχηρόν.

coiffer, ῥ. ἐν. ἐνδύω ἢ περικοσμῶ τὴν κεφαλὴν.

coiffeur, euse, κομμωτής· κουρεύς, κ. μπαρμπέρης, περουμεύς.

coiffure, θ. ὁ τῆς κεφαλῆς κόσμος, κεκρύφαλος· καλύπτρα· πῖλος, πέτασος· κόμμωσις, διακόσμησις τῆς κόμης.

coin, γωνία, ἀγκών, κ. κόχη ἀγκωνή· μυγός· μικρὸν μέρος γῆς· στήν, πάσσαλος· —de l'oeil, ὁ κανθός· —du feu, ἡ ἐστία· —σημαντῆρ ἢ τύπος ἐκ γάλυθος τῶν νομισμάτων, χαρακτήρ, σημεῖον προστυπούμενον εἰς ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ σκεύη ἢ κοσμήματα.

coïncidence, θ. συγχυρία, σύμπτωσις· συνάντησις.

coïncident, e, (γεωμ.) σύμπτωτος, συναντώμενος.

coïncider, ῥ. οὐδ. συμπίπτω, συναντῶμαι, συνεφαρμόζομαι· (μεταφ.) συμβαίνω ταυτόχρονης.

coïng, (βοτ. καρπός) τὸ κυδώνιον.

coïntéressé, συνενδιαφερόμενος.

coïon, ἄνδρος, φαῦλος, ἀχρεῖος.

coïonner, ῥ. ἐν. περιφρονῶ· ἐμπαίζω.

coïonerie θ. ἀγένεια, χλεύη, ἐμπαιγμός.

coït, συνουσία.

cojouissance, θ. συναπόλαυσις.

coke, ἀνθράκωμα, γαϊάνθραξ ἢ λιθάνθραξ ἀφαιρεθεὶς τὸ ἀνθρακικὸν ὄξύ ἢ φωταέριον, ἡμίκαυστον, κ. κόκ.

col—, μόριον ἀχώριστον προτακτικόν, ἰδὲ co—.

col, λαιμός· βρογχωτῆρ χιτῶνος, κ. κολάρος· λαιμοδέτης συγκλειόμενος διὰ πόρπης, ἄνευ κρεμαμένων ἄκρων· στόμιον μερῶν τινῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· λαιμός δοχείου, ὄρους αὐγῆν, τὰ στενά, στενοπορία· διήθησις τῶν παχυλωτέρων ὑλῶν ἐκ τινος ῥευστοῦ· τὸ οὕτω διῦλισθὲν ὑγρόν.

colback, τὸ καλπάκι.

colchique, (βοτ.) τὸ κολχικόν, κ. σκυλοδότανον.

colcotar, ὑπεροξείδιον τοῦ σιδήρου.

colégataire, συναποδέκτης κληροδοτήματος, συκληρονόμος.

coléoptère, (ἐντομ.) κολεόπτερον.

colère, θ. ὀργή, θυμός· (μεταφ.) ὀρμή, σφοδρότης· la mer en—, ἡ τεταραγμένη, τρικυμιώδης θάλασσα· (ἐπίθ.) ὀργίλος, θυμώδης, ὄξύγολος.

colérique, γολώδης, ὀργίλος.

colibri, ὡραιότατον διὰ τὰ χρώματά του καὶ σμικρότατον πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς, τὸ κολίβριον, μυιοτρύγιλος.

colicitant, ὁ τὸ τμήμα τοῦ δημοπρατηθέντος κτήματος συμμεριθεὶς μετ' ἄλλου.

colifichet, μικροτέγνημα, μικρὸν κόσμημα ἢ ἐπιπλὸν αἰθούσης κ. μικρολόγι· ἄθυρμα, λῆρος, φαντασιώ-

δέξει· ἐλαφρόν πλαζόντων διὰ τὰ πτεγνά.

colimaçon, κοιλίας, κ. σάλιαστας.

colin-maillard, τὸ ψηλαφόνδα, μύθδα παλζευ, κ. ἡ τυφλομυία.

colin-tampon, ἀρχαία τυμπανοκρουσία τῶν Ἑλλήτων.

colique, θ. εἰσός, στρόφος, κολική ὀδύνη, γαστραλγία, κ. κολικόπυος.

colis, δέμα ἢ κιβώτιον ἐμπορευμάτων.

collaborateur, -trice, συνεργάτης.

collaboration, θ. συνεργασία εἰς συγγραφάς.

collaborer, β. οὐδ. συνεργάζομαι εἰς συγγράμματα.

collage, κόλλησις, κολλάρισμα χάρτου τῶν χαρτοπετασμάτων, κ. ταπεισαρίας· τὸ διὰ τῆς κόλλας ἐμθεγγεῖν.

collant, ε, κολλητός, στενότητος.

collataire, ὁ δεχόμενος ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, δικαίωμα ἢ χορηγίαν.

collatéral, ε, ἐκ πλαγίου συγενής (γενμ.) points collatéraux, τὰ διάμεσα τοῦ ὀρθόντος σημεῖα, οἷον βορειοανατολικόν, νοτιοδυτικόν, κ.τ.λ.

collatéralement, ἐκ τοῦ πλαγίου, παραλλήλως.

collateur, χορηγητὴς ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος, ἢ χορηγίας.

collatif, ive, (ἐκκλ.) χορηγητός, χορηγητέος.

collation, θ. παρχωρήσις ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος ἢ χορηγίας· παραβολὴ ἀντιγράφου μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, σύγκρισις — μικρὸν φαγίτων πρὸ τοῦ δείπνου, κ. τὸ δείπνόν, κολασιώ· ἢ τὸ ἀντιδειπνόν ἢ τοῦ ἐπέγον τῶπον δείπνου κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς νηστείας.

collationner, β. ἐν. παραβάλλω δύο γραφάς, δύο χειρόγραφα ἢ δύο συγγράμματα οὐδ. τριώγῳ τὸ μικρὸν φαγίτων τὸ πρὸ τοῦ δείπνου.

colle, θ. κόλλα (ἰσημιδ.) ψεύδος· — forte, κόλλα δυνατὴ ἐκ ζωτικῶν ὕλων.

collecte, θ. συνεισφορά ἐλεημοσύνης, δίσκος ἐλέους, ἔρανος (ἐκκλ.) συναπτὴ, ἢ τοὶ δέχσις ἢ λέγει ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ λειτουργίᾳ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀποστόλου.

collecteur, (τὸ πάλαι) εἰσπρακτωρ· συλλέκτης, ὁ εἰσπράττων ἔρανους· ἐπίθ. égoûte —, τῶγαπ — ὄρετός δεχόμενος τὰ ὕδατα ἐξ ἄλλων σωλήνων.

collectif, ive, περιληπτικὸς οὐς· περιληπτικὸν ὄνομα.

collection, θ. συλλογὴ, σύλλεξις, ἀθροισμα.

collectionner, β. ἐν. συλλέγω, κάμνω συλλογάς.

collectionneur, συλλέκτης, ὁ ποιῶν συλλογάς.

collectivement, περιληπτικῶς, συλλήθετον.

collège, σύλλογος· σχολή, διδασκαλεῖον, γυμνάσιον, λύκειον· τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν λύκειου ἢ γυμνασίου· le — est en vacances, τὸ γυμνάσιον ἔχει παύσεις — de France, ἀνώτερον ἐκπαιδευτήριον παρέχον δωρεάν ποικίλην διδασκαλίαν — electoral, ἐκλογικὴ περιφέρεια — des cardinaux, ἡ τῶν καρδινάλιων κ. σύνοδος.

collégial, e, aux, ἀνήκων εἰς σύλλογον ἢ συνέδριον κανονικῶν (ἱερέων) ἀνευ ἐπισκοπῆς.

collégien, μαθητὴς γυμνασίου.

collègue, ὁμότεγνος συνεργάτης, συνάδελφος, συνδιδάσκαλος, συμμαθητὴς, συνάρχων, συνυπουργός.

collement, συγκόλλημα δύο πραγμάτων.

coller, ρ. ἐν. κολλῶ, συγκολλῶ. καθαρίζω διὰ τοῦ λευκώματος τοῦ ὤου ἢ τῆς ἐξ ἰχθύος κόλλας· διηθῶ· ἐπιθέτω σφοδρῶς· ἐπιβάλλω σιγὴν, σιωπὴν· οὐδ. ἐγκολλῶ, προσαρμόζομαι στενῶς ὡς· ἐπὶ ἐνδύματος.

collerette, θ. περιτραχήλιον, κ. τραχηλιά.

collet, τὸ τῆς ἐσθῆτος, τοῦ ἱματίου, περιτραχήλιον, κ. κολάρος, γιακᾶς· εἶδος βρόχου δι' οὗ συλλαμβάνονται τὰ πτηνά, οἱ λαγωοὶ καὶ οἱ κόνικλοι· —de mouton ἢ —de veau, λαιμὸς προβάτου ἢ μόσχου· —monté, σοβαρὸς μετ' ἐπιτηδεύσεως, κορῶμένος μέχρι γελοίου· *re-tit*—, (παλαιόν) ἱερεύς, κληρικός· *prendre ἢ saisir qqn au*—, δράτομαί τινα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ ἢ τοῦ περιτραχήλιου.

colleter, ρ. ἐν. ἀρπάζω, δράτομαί τινα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ, τραχηλίζω αὐτόν, παλαίω μετ' αὐτοῦ.

colleur, κολλητήης.

collier, περιδέραιον, σφιγγίον, ὄρμος, στρεπτός, χρυσῆ ἄλυσις ἱπποτικῶν τινων ταγματῶν· κρίκος περὶ τὸν τράχηλον κυνός· μέρος τῶν φάλκων τῶν ἱππων τῆς ἐλάσεως· φυσική γραμμὴ περὶ τὸν λαιμὸν πτηνῶν τινων· *prendre le*—*de misere*, ἐπίδοσθαι εἰς βαρὺ καὶ ἄχαρι ἔργον.

colliger, συλλέγω, συνάγω, σχηματίζω συλλογὴν.

colline, θ. λόφος.

colliquatif, *ive*, (ιατρ.) συντηκτικός, διαλυτικός τῶν ἐντέρων, τῶν περιττωμάτων.

colliquation, θ. (ιατρ.) τῆξις, διάλυσις τῶν περιττωμάτων τῆς γαστρὸς καὶ ἐξασθένησις σωματική.

collision, θ. πάλη, ἀγών· σύγκρουσις πολιτικῶν κόμμάτων.

collocation, θ. κατάταξις τῶν δανειστῶν καθ' ἣν τάξιν πρέπει νὰ πληρωθῶσιν.

collodion, κολλώδιον, διάλυσις βαμβακοπυρίτιδος ἐν μίγματι αἰθέρος καὶ ἀλκοχολίου, λίαν χρήσιμος εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν,

colloque, συνομιλία δύο ἢ πλειόνων ἀνθρώπων, συνδιάλεξις· συνέντευξις μεταξὺ δύο πολιτικῶν ἢ ὀρησκευτικῶν κομμάτων.

colloquer, ρ. ἐν. τοποθετῶ τινα εἰς τι μέρος· —*des créanciers*, κατατάσσω τοὺς δανειστάς καθ' ἣν τάξιν δεόν νὰ πληρωθῶσιν.

collusion, θ. συγκακούργια, συντέχνασμα πρὸς βλάβην ἄλλου τινός.

collusoire, συντετεχνασμένος, συνδολιευτικός.

collusoirement, ἐν συγκακούργια, συνδολιευτικῶς.

collyre, κολλύριον, φάρμακον ἐξωτερικὸν τῶν ὀφθαλμῶν.

colmatage, γονιμοποίησις τῆς γῆς δι' ἰλύος τῶν ποταμῶν καὶ θαλασσῶν.

colmater, ρ. ἐν. γονιμοποιῶ γθαμαλὰ ἢ ἄκαρπα μέρη γῆς λιπαίνων αὐτὰ ἐκ καταθέσεων ἰλύος ποταμοῦ ἢ θαλάσσης.

colombage, σειρά δοκῶν καθέτων ἐν ξυλίνῳ διαφράγματι.

colombe, θ. περιστέρα (ποιητικῶς ἢ ἐν σεμνῷ λόγῳ) ἰδὲ *pigeon*· (μετφ.) ἀγνή παρθένος.

colombier, περιστερεῶν.

colombin, *e*, ἐρυθρόχρουν, ἐρυθρόν ἰώδες) οὐσ. θ. κόπρος τῶν πτηνῶν.

colon, ἄποικος· γεωργὸς ἐν ἀποικίᾳ, γεωμύρος.

colon, (ἀνατομ. τὸ ἔντερον) κῶλον.

colonel, (στρατ.) συνταγματάρχης.

colonelle, θ. οὕτως ἐλέγετο ἄλλοτε ὁ πρῶτος λόχος τοῦ συντάγματός, ὁ ἀμέσως ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ταγματάρχου· ἢ γυνὴ τοῦ συνταγματάρχου.

colonial, e, aux. ἀποικιακός· denrées—es, ἀποικιακά προϊόντα, εἶδη.

colonie, θ. μετανάστευσις, ἀποικία· χώρα ὑπὸ ἀποίκων κατοικουμένη.

colonisable, κατάλληλος πρὸς ἀποικίαν, ἀποικισίμος.

colonisateur, ἀποικιστής.

colonisation, θ. ἀποικισίς.

coloniser, ρ. ἐν. ἀποικίζω, κατοικίζω ξένην χώραν δι' ἀποίκων.

colonnade, θ. ὑπόστυλον, μεταστύλιον, περιστύλιον.

colonne, θ. στύλος, κίλων, στήλη, κ. κολόνα· τὸ ἡμισυ ἢ τὸ τρίτον σελίδος καθέτως διηρημένης· (φυσ.) κυλινδρικός ὄγκος ὕδατος ἢ ἀέρος· —vertebrale, ἡ σπονδυλική στήλη· (μεταφ.) στήριγμα ἠθικόν· προστάτης· (στρατ.) φάλαγξ, τάξις. les—s d' Hercule, αἱ Ἡράκλειοι στήλαι, ἧτοι τὰ δύο ὄρη τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γεβραλτάρ.

colonnette, θ. στυλίσκος.

colophane, θ. ἡ κολοφωνία ῥητίνη, ἣ γρῶνται καὶ διὰ τὸ πλῆκτρον τοῦ βιολίου καὶ τῆς λύρας.

coloquinte, θ. πικρὰ καὶ καθαρτικὴ ἀγρία κολοκύνθη, κολοκυνθίς.

colorant, e, χρωματιστικός.

coloration, θ. ἐπίχρωσις, χρωματισμός.

coloré, e, κεχρωσμένος, χρωματιστός.

colorer, ρ. ἐν. χρώζω, γρῶννυμι, χρωματίζω (μεταφ.) καλλύνω, ἐπικρασιῶ.

coloriage, ἐπίχρωσις, χρωμάτισμα ἐντύπου εἰκόνας.

colorier, ρ. ἐν. ἐπιγρῶννυμι, χρωματίζω ἐντυπον εἰκόνα.

coloris, (ζωγράφ.) ὁ ἐντεχνος χρωματισμός, ἡ ἀρμονία τῶν χρωμάτων, ἀνθόχρωια· (μεταφ.) εὐχρωια λόγου, ἀνθιθρα φράσις, ῥητορικὴ χρωιά.

coloriste, (ζωγράφ.) ὁ τεχνίτης χρωματιστής, τεχνηέντως χρωματίζων· ἐπιχρωματιστής ἐντύπων εἰκόνων.

colossal, e, κολοσσαῖος, γιγαντιαῖος, μέγας.

colosse, κολοσσός, ἄγαλμα ὑπερμέγεθες· (μεταφ.) ἄνθρωπος μεγάλου ἀναστήματος καὶ βωμάλεος· κράτους, βασιλείου· ἀχανές, μέγιστον.

colportage, ἐμπόριον περίφοιτον, πλανεμπόριον.

colporteur, ρ. ἐν. περιφέρωμαι πωλῶν ἐμπορεύματα, πλανεμπορεύομαι.

colporteur, πλανέμπορος, ὁ πωλῶν περιφερόμενος, κ. πραγματευτής.

colure, θ. (πληθ.) οἱ κόλουροι κύκλοι τῆς οὐρανοῦ σφαίρας κάθετοι εἰς τὸν ἰσημερινόν, ἐξ ὧν ἡ μία διέρχεται διὰ τῶν ἰσημεριακῶν σημείων, ἡ δ' ἑτέρα διὰ τῶν τροπικῶν.

colza, (βοτ.) εἶδος κράμβης ἐλαιοφόρου.

com—, (μόριον προτακτικὸν ἀχώριστον) ἰδὲ co—.

coma, (ιατρ.) λήθαργος, βύθισις.

comateux, euse, (ιατρ.) κωματώδης.

combat, μάχη· πάλη, ἀγών· ταραχὴ τῆς ψυχῆς· —singulier, μονομαχία· —naval, ναυμαχία.

combattant, μαχητής, πολεμιστής, ἀγωνιστής· στρατιώτης.

combattre, ρ. ἐν. καὶ οὐδ. μάχομαι, πολεμῶ, ἀγωνίζομαι· προσπαθῶ νὰ ὑπερβῶ, νὰ καταβάλω, νὰ νικήσω.

combe, μικρὰ κοιλάς ἐκατέρωθεν κεκλεισμένη.

combien, πόσον; ὅπόσον· —de pain, πόσος ἄρτος· —d' enfants, πόσα παιδιά· —avez-vous payé? πόσα ἐπληρώσατε; —il était brave! πόσον ἦτο γενναῖος! ἀνδρείος!

combinable, συνδυαστός, δυνάμενος συντεθῆναι.

combinaison, θ. σύμμιξις, ἔνωσις, σύνθεσις, συνδυασμός (χημ.) χημική, ἤτοι τελεία, ἔνωσις τῶν μορίων ἀποτελούντων ἓν σῶμα· (μεταφ.) τὰ ληφθέντα μέτρα πρὸς ἐπιτυχίαν σκοποῦ τινος.

combiner, ῥ. ἔν. (χημ.) συνίστημι, συμμιγνύω, συγχιρνῶ, ἐνόνω τὰ μόρια σώματός τινος χημικῶς· (μεταφ.) συναρμόζω, σχεδιάζω μέτρα, μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν, συνδυάζω.

comble, τὸ ἐπίμετρον, ἐπιπληρωμα, τὸ ὑπερβάλλον, κ. τὸ παραπάνω, τὸ περίσσευμα τοῦ κοιλοῦ, τὸ ξεχειλίσιμα· (τεκτ.) κορυφή, ὄροφος οἰκοδομῆς, ἢ ὑψίστη τῆς στέγης σειρά ἢ γραμμὴ· (μεταφ.) ὁ κολορῶν, τὸ ἄκρον, ἔπακρον, ἐπίμετρον· *par—de bonheur*, πρὸς ἐπίμετρον, ἐπαύξεισιν συμπλήρωσιν εὐτυχίας· *de fond en—*, ἄρῶν, ὄλοσχερῶς.

comblement, ἐγγωσις, ἐπιπληρωσις, κ. γέμισμα.

combler, ῥ. ἔν. ὑπερπληρῶ, κ. παραγεμίζω· ἐπιγώννυμι, πληρῶ κενόν, γάσμα ἢ λάκκον· (μεταφ.) — *de bien faits*, ὑπερευεργετῶ· — *de présents*, ἐπιδοσιλεύω τινὶ δῶρα· *il comblé la mesure de nos maux*, πάντα τὰ δεινὰ ἐπεσώρευσεν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

combrière, θ. εἶδος δικτύου διατῆν ἀλιεῖαν μεγάλων ἰχθύων, κ. γρίπος.

comburant, e, ἐμπρηστικός, ἀναφλεκτικός.

combustibilité, θ. τὸ εὐπρηστον, εὐφλεκτον εἶναι, τὸ ὑπόκεισθαι εἰς καῦσιν.

combustible, εὐπρηστος, εὐφλεκτος, καύσιμος, δυνάμενος νὰ καῖ.

combustion, (-σιόν) ἐμπρησμός, καῦσις, κ. καύσιμον, πυρκαϊά·

(μεταφ.) μεγάλη ἔξαψις τοῦ λαοῦ, ταραχή.

comédie, θ. κωμῳδία, δρᾶμα κωμικόν· τὸ θέατρον ἐν ᾧ παριστῶσιν αὐτήν· (μεταφ.) προσποιήσις, ἐπιτήδευσις.

comédien, enne, κωμῳδός, κωμικός ἠθοποιός· (μεταφ.) ὑποκριτής.

comestible, οὐσ. καὶ ἐπίθ. ἐδώδιμον, τρώξιμον, ζωτροφία.

comète, θ. κομήτης.

comices, πληθ. συνέλευσις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ, ἀρχαιρεσίαι.

comique, κωμικός· γελοῖος· γελωτοποιός· οὐσ. τὸ κωμικόν εἶδος· ὁ κωμικός, κωμῳδός, ὡς ἠθοποιός ἢ ποιητής.

comiquement, κωμικῶς, γελοῖως.

comitat, διοικητικὴ ὑποδιαίρεσις ἐν Οὐγγαρία.

comité, θ. ἐπιτροπεία, οἷον ἐξεταστική, ἐξελεγκτική, κ.τ.λ. *petit—*, στενὸς κύκλος φίλων, μικρὸς ὄμιλος· — *secret*, μυστικὴ συνεδρίασις· — *de lecture*, συνέλευσις, συνεδρίασις σοφῶν ἵνα κρίνωσιν καὶ ἐπιδοκιμάσωσιν ἢ ἀποδοκιμάσωσι δραματικά ἔργα.

comma, (μουσ.) κόμμα, διάστημα ἀνεπαίσθητον μεταξὺ προηγουμένης διέσεως καὶ ἐπομένης ὑφέσεως· (γραμμα.) κόμμα, ἤτοι αἱ γαλλικαὶ δύο στιγμαί.

command, ὁ πραγματικὸς ἀγοραστής κτήματος, οὔτινος ὁ τίτλος φέρει πλαστὸν ὄνομα.

commandant, ταγματάρχης· φρούραρχος· διοικητὴς ναυτικῆς μοίρας.

commande, θ. παραγγελία ἐμπορεύματος ἢ ἐμπορευμάτων· *de—*, προσποιητός, τεχνητός, προπαρασκευασμένος.

commandement, ἐντολή, διαταγή· ἀρχηγία, διοικήσις.

commander, ῥ. ἔν. ἐπιτάσσω,

προστάτω, κ. προστάζω διοικῶ. ἄρχω ὑπέρκειμαι, ἐπίκειμαι, ἐπι-
 βλέπω (ἐμπορ.) παραγγέλλω οὐδ.
 commander à ses enfants, ἄρ-
 χειν τῶν τέκνων. (Μεταφ.) — à ses
 passions, θαμάζειν τὰ πάθη.

commanderie, θ. στρατιωτι-
 κοῦ ἱππότου τάγματός τινος ἢ πρόσ-
 οδος καὶ τὸ ἀξίωμα, ταξιαρχία.

commandeur, ἱππότης ταξιαρ-
 χης ἔχων καὶ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ
 βαθμοῦ του ὁ φέρων παράστημον τα-
 ξιαρχοῦ ἱπποτικοῦ τινος τάγματος.

commanditaire, ἔξωθεν ἐταί-
 ρος ἢ μέτοχος ἐταιρίας ἑτερορρυθμοῦ,
 κ. κομμαντιτάριος.

commandite, θ. ἐταιρία ἑτερο-
 ρόρυθμος, κ. κομμαντίτα.

commanditer, ῥ. ἐν. γορηγῶ
 τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια εἰς ἑτε-
 ρόρρυθμον ἐταιρίαν.

comme, ἐπίρρ. ὡς, ὡσπερ, κα-
 θώς, ὅπως, ἐν ᾧ — aussi, ὡς ἐπί-
 σης (θαυμαστικῶς) πόσον! πῶς!
 comme il est grand! πόσον μέ-
 γας εἶναι! comme il me traite!
 πῶς φέρεται πρὸς ἐμέ! πῶς με με-
 ταχειρίζεται! συνδ. ἐπειδὴ comme
 il est votre ami il vous rendra
 ce service, ἐπειδὴ εἶναι φίλος σας
 θὰ σᾶς κάμη ταύτην τὴν χάριν.

commémoration, θ. μνημό-
 νευσις ἀγίου τινός, ἐν ᾧ ἑορτάζεται
 ἄλλος.

commémoratif, ive, ὁ, ἡ, τὸ
 πρὸς ἀνάμνησιν γινόμενον, τελού-
 μενον, μνημόσυνος, ἐπέτειος ἡμέρα.

commémoration, θ. τελετή,
 ἑορτὴ πρὸς ἀνάμνησιν μνημόσυνον
 — des morts, ἡ ἑορτὴ τῶν ψυχῶν.

commémorer, ῥ. ἐν. μνημονεύω.

commençant, πρωτόπειρος, ἀρ-
 χάριος.

commencement, ἀρχή· ἔναρ-
 ξις, κ. ἀρχήνισμα.

commencer, ῥ. ἐν. ἄρχομαι, κ.

ἀρχίζω οὐδ. εὐρίσχομαι ἐν ἀρχῇ· la
 cérémonie a commencé aujourd'
 'hui (διὰ τοῦ avoir διότι ἐκφράζεται
 προᾶξίς), ἡ τελετὴ ἤρξατο σήμερον·
 elle est commencée depuis long-
 temps (διὰ τοῦ être ἐπειδὴ ἐκ-
 φράζεται ἡ κατ'ἵστασις) πρὸ πολλοῦ
 ἤρχισεν — un enfant, διδάσκω
 παιδίον τὰ πρῶτα γράμματα — de,
 ἄρχομαι τοῦ ὅλου ἔργου ἵνα περᾶ-
 νω αὐτό — à, μόλις ἄρχομαι ἀκ-
 μὴν ἄρχομαι — par, ἄρχομαι, πρῶ-
 τον ἐκ τούτου ἢ ἐκείνου.

commendataire, ὁ ἐπιχαρπού-
 μενος μοναστηριακὰ εἰσοδήματα πα-
 ραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ πάππα.

commende, θ. ἐπιχαρπία μονα-
 στηριακὴ παραχωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ
 πάππα.

commensal, ὁμοτράπεζος, συν-
 δαιτυμῶν, σύσσιτος.

commensalité, θ. τὸ συσσιτεῖ-
 σθαι, ὁμοτράπεζον εἶναι.

commensurabilité, θ. συν-
 διαίρετότης, τὸ κοινὸν ἔχειν διαίρε-
 τιν ἢ μέτρον.

commensurable (μαθημ.) συν-
 διαίρετός, ὁμόμετρος.

comment, πῶς; τί; τρόπῳ; ἐ-
 πιρ. comment; est—ce possible!
 πῶς! εἶναι δυνατόν· (καὶ πλαγίως)
 je vous dirai comment il l'a
 fait, θὰ σᾶς εἶπω ὅπως, ἢ πῶς τὸ
 ἔκαμε· οὐσ. je veux en savoir le
 comment et le pourquoi, θέλων νὰ
 μάθω τὸ πῶς καὶ τὸ διατί τῆς ὑπο-
 θέσεως ταύτης.

commentaire, σχολίον, ὑπό-
 μνημα, σημείωσις (μεταφ.) κακό-
 βουλος κρίσις, ἐπίκρισις· ἱστορικὰ
 ἀπομνημονεύματα.

commentateur, trice, σχο-
 λιαστής, ὑπομνηματιστής.

commenter, ῥ. ἐν. σχολιάζω,
 ὑπομνηματίζω· κακουβούλως ἐρημη-
 νεύω, ἐπικρίνω.

commérag, φλήναφος, γυναικοφλυαρίαι, κακογλωσσίαι.

commerçable, έμπορεύσιμος, εύπώλητος.

commerçant, e, έμπορικός· ούσ. έμπορος.

commerce, θ. έμπόριον· ή τέχνη του έμπορεύεσθαι· σχέσις, κοινωνία, συναναστροφή· σχέσις άθέμιτος άνδρός μετά γυναικός· tribunal de—, έμποροδοχείον.

commercer, ρ. ούδ. έμπορεύομαι· συνδιαλέγομαι, συναναστρέφομαι.

commercial, e, aux, έμπορικός.

commercialement, έμπορικώς.

commère, θηλ. του compère, ανάδοχος, κ. κουμπάρα· γυνή άδούλεσχος ή κακόγλωσσος.

commettant, έντολεύς, έντολοδότης, παραγγελιοδότης.

commettre, ρ. έν. (έπί μομφής) ποιω πράττω (καχόν ή σφάλμα)· τάττω, διορίζω εις τινα άρχήν ή έπιστάσιαν· τω έμπιστεύομαι τι, έκτίθηνμι ήθικώς, διακινδυνεύω· se—, έκτίθεσθαι, κινδυνεύειν ήθικώς· συμπλέκεσθαι· κλίνεται ως τό mettre.

commination, θ. άπειλή.

comminatoire, (νομ.) άπειλητικός.

commis, υπάλληλος γραφείου ή καταστήματος έμπορικού, έπιστάτης·—voyageur, άπεσταλμένος έμπορικού καταστήματος, περιοδεύων υπάλληλος προς άπόκτησιν πελατών υπέρ του καταστήματος όπερ αντιπροσωπεύει.

comisération, θ. έλεος, οίκτος.

commissaire, θ. έφορος, έπίτροπος·—priseur, πραγματογνώμων·—de police, ύπαστυνόμος·—de bal, έπιμελητής, κοσμήτωρ χοροϋ·—de guerre, φροντιστής.

commissariat. έφορεία, γραφείον έφόρου ή έφορείας.

commission, θ. παραγγελία, έντολή· έπίτροπεία (έξεταστική ή άλλη) έφορεία· (έμπορ.) προμηθεία, ή της προμηθείας άμοιβή.

commissioinaire, έντολοδόχος, προμηθευτής· ό έκτελών ύπηρεσίας επί μισθω, άχθοφόρος, κ. χαμάλης.

commissionner, ρ. έν. έντέλλομαι, δίδω παραγγελίαν.

commissoire, άρθρον πρόσθετον, ρήτρα άκυρωτική συμβολαίου.

commissure, (άνατ.) σημείον ένώσεως.

commodat (νομ.) δάνειον άτοχον.

commode, εύχερης, εύθετος, άνετος, εύκολος, εύχρηστος, πρόσφορος· έπεικτής, συγγνώμων· συγκαταβατικός· morale—, χαλάρωσις ήθών· ούσ. θηλ. ίματιοθήκη, σκευοθήκη, κ. κομμό.

commodément, εύχερως, εύμαρως, άνέτως, εύκόλως· αναπαυτικώς.

commodité, θ. εύχέρεια, εύμάρεια, άνεσις, άνάπαυσις, εύκολία, les—s, τὰ χρειώδη του βλου· ό άπόπατος, άφοδος, τό άναγκαϊόν· à votre —, μέ την εύκολίαν σας, μη στενοχωρείσθε, μη βιάζεσθε.

commodore, μοιράρχης του στόλου παρά τοις Άγγλοις και τοις Άμερικανοις.

commotion, θ. κίνησις, σφοδρόν τίναγμα, ταραχή μεγάλη, συγκίνησις·—du cerveau, διατάραξις του έγκεφάλου.

commuable, μεταβλητός, δυνάμενος να μετριασθῆ, οϊον ποινη.

commuer, ρ. έν. μεταβάλλω την ποινην, μετριάζω αύτην.

commun, e, κοινός, άνήκων εις πολλούς ή εις πάντας· γενικός, παγκόσμιος· sens—, ύγιής νοϋς, φρένες άγαθαί· συνήθης· άφθονος, ούχι σπάνιος· άγενής, χυδαίος, κ. πρό-

στωχος· μέτριος, μικρῶς ἀξίας· πι-
πύε—e, κατὰ μέσον ὄρον, συνήθως·
vie—e, ἐν κοινῷ βίος, συμβίωσις,
κοινόνδιον· (γραμμα.) nom—, ὄνομα
κοινόν ἢ προστηγορικόν· οὐσ. συνε-
ταιρισμός μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων·
vivre en—, ἐν κοινῷ ἢ κοινοβιακῶς
ζῆν, ἀπὸ κοινοῦ δαπανᾶν διὰ τὰ πρὸς
τὸ ζῆν· le—des hommes, οἱ πολλοί
τῶν ἀνθρώπων, οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι·
πλ.ηθ. les—s, τὰ διάφορα πρὸς
ὑπηρεσίαν μέρη τῆς αἰτίας, ὅσον ἀ-
μαξοστάσιον, ἱπποστάσιον, μαγει-
ρείον, πλυνθός, κ. τ. λ. les—s, ἢ
les lieux—s, ἄφωτος, ὁ ἀπόπατος,
γρεῖα· τὸ τελευταῖον σημαίνει καὶ
λόγους κοινούς τετριμμένους.

communal, o, aux, δημοτι-
κός, ἀνήκων εἰς τὸν ὄμιλον· οὐτ.
πλ.ηθ. κτήματα, περιουσία τοῦ δήμου.

communard, o, καὶ commu-
narde, ὁπαδός τῶν ἐπαναστα-
τῶν τοῦ δήμου τῶν Παρισίων.

communaute, o, κοινότης, ταυ-
τότης· κοινωνία τρόπου τινός· —de
biens, κοινότης περιουσίας, κοινο-
κτημοσύνη· —d'opinion, ὁμο-
φροσύνη, ταυτότης· γνωμῶν· (νομ.) τὰ
κοινὰ τῶν συζύγων ἀγαθά, ἡ κοινή
αὐτῶν περιουσία· ὀρθοσκευτικὴ ἐται-
ρία ὑποβεβλημένη εἰς κοινούς κανό-
νας ἢ νόμους.

commune, o, ἡ κοινότης, ὁ δή-
μος· τὸ πάλαι μέρος τῶν ἀστικῶν
ἀπολαύουσα τοῦ προνομίου τοῦ τῆς
αὐτοῦ ἰσικλήσεως· la chambre des
—s, τὸ κοινοβούλιον, ἡ κάτωβουλή
τῶν Ἀγγλων.

communément, o, κοινῶς, γενι-
κῶς, συνήθως.

communiant, o, κοινωνός, ὁ
μεταλαμβάνων τῶν ἁγράντων μυσ-
τηρίων.

communicable, o, δυνάμενος νὰ
κοινοποιηθῆ.

communicant, o, συγκοινωνός·

communicateur, trice, o, συν-
δετικός, συνάπτης, συγκοινωνός.

communicatif, ive, o, κοινωνη-
τικός, κολιητικός, ὡς π. γ. ὁ γέ-
λιος, μεταδοτικός· ἡμελιτικός, ἀνοι-
κτόκαρδος.

communication, o, συγκοινο-
νία, σχέσις· γνωστοποιήσις, ἀνα-
κρίνωσις· πληροφορία· μέσον συγ-
κοινωνίας.

communier, o, οὐδ. κοινωνῶ,
μεταλαμβάνω τῶν ἁγράντων μυσ-
τηρίων.

communion, o, κοινότης πίστε-
ως, κοινωνία πιστῶν· μετάληψις τῶν
ἁγράντων μυστηρίων, μετάδοσις τῶ
ὑπὸ τοῦ χοροῦ ψαλλόμενον ἐν ᾧ με-
ταλαμβάνουσιν οἱ πιστοί.

communiqué, o, κοινοποιήσις, ἐ-
κδήγησις, διασάφησις, ἐκ μέρους τῆς
κυβερνήσεως πρὸς τὴν σύνταξιν ἐ-
φημερίδος σχετικῶς πρὸς ἄρθρον
δημοσιευθὲν ἐν αὐτῇ.

communiquer, r, ἐν. ἀνοκοινῶ,
κοινοποιῶ, γνωστοποιῶ· μεταδίδω-
μι· β. οὐδ. συγκοινωνῶ, συσχετίζο-
μαι· ἀνταποκρίνομαι· ἀπολύγω εἰς
.., ἄγω εἰς...

communisme, o, τὸ δόγμα τῆς
κοινοκτημοσύνης.

communiste, o, κοινοκτήμων, ὁ-
παδός τῆς κοινοκτημοσύνης.

**commutable (ἐπὶ ποινῆς) μετα-
βλητός, o,** δυναμένη νὰ μετριασθῆ.

commutatif, ive, o, μεταδλητι-
κός· μετριαστικός.

commutation, o, (ἰδίως ἐπὶ
ποινῆς) μεταβολή, μετρίσις

compacité, o, τὸ συμπαγές, πυ-
κνότης, ἀδρότης.

compact, o, συμπαγής, ἀδρός,
πυκνός.

compagne, o, ἡ σύντροφος· συμ-
μαθήτρια· σύζυγος.

compagnie, o, ὁμιλος, ὁμίλητι-
ς· σύντροφία, κοινωνία, συνανα-

σιροφή (έμπορ.) έταιρία, κ. συντροφιά (στρατ.) λόχος· dame ή demoiselle de—, ήγεμονίδος ή δεσποίνης τινός επί μισθῶ συνομιλήτρια· de—, όμοῦ, μετ' άλλου ή άλλων.

compagnon, έταίρος, σύντροφος, συνομιλητής· τεχνίτης τελειώσας τήν μαθητείαν του και έργαζόμενος διά λογαριασμόν του έργοστασίαςχου· χειροτέχνης προσληφθείς εις τεχνιτών έταιρίαν ή αδελφότητα άλληλοδοθηείας· bon —, εύθυμος, ειληθόνος, φιλοπότης.

compagnonnage, συναδέλφωσις, έταιρία, ένωσις χειροτεχνῶν πρὸς άλληλοδοθηείαν συντεχνία, συνεργασία.

comparable, παραβλητός, συγκριτός, δυνάμενος νά συγκριθῆ—à ή avec...

comparaison, θ. σύγκρισις, παραβολή, παράθεσις, αντιπαράθεσις· (γραμμ.) degrés de—, βαθμοί παραθέσεως· en—, έν συγκρίσει, σχετικῶς. sans—, άσυγκρίτω τῷ λόγῳ.

comparaître, ρ. οὐδ. έμφανίζομαι, παρίσταμαι, παρουσιάζομαι κατά διαταγήν άνωτέραν ή δικαστικήν (σχηματίζεται ὡς τὸ άπλοῦν paraitre).

comparant, θ. (νομ.) ὁ παραστάς, έμφανισθείς ένωπιον δικαστοῦ.

comparatif, ive, παραθετικός, συγκριτικός.

comparativement, συγκριτικῶς, έν συγκρίσει, σχετικῶς.

comparer, ρ. έν. συγκρίνω. παραβάλλω, αντιπαραβάλλω—à... ή avec.

comparer, ρ. οὐδ. (άρχ. νομ.) παρίσταμαι, έμφανίζομαι, παρουσιάζομαι· assigner à —, κλητεύω, έγκαλῶ.

comparition, ιδέ comparation.

comparse, άφρωννον πρόσωπον

έπί τῆς σκηνῆς του θεάτρου, λαυροστάτης.

compartiment, χώρισμα, σηκός, διαίρεσις χώρου έντός συρταρίου επίπλου· τετράγωνον άβακος, ντάμας ή σκακίου· διαίρεσις κανονική έπιφανείας εις χωρίσματα.

comparution, θ. έμφάνισις, παράστασις, παρουσίαις ένώπιον δικαστοῦ· μή λέγε comparition.

compas, διαβήτης, κ. κουμπάσο.

compasement, λίαν μεμετρημένος τρόπος.

compasser, ρ. έν. μετρῶ με τὸν διαβήτην· σταθμίζω ακριβῶς τοὺς λόγους και τὰς πράξεις μου· κανονίζω, διαιρῶ ακριβῶς· έπιτηδεύομαι ακρίβειαν, περίσκεψιν, συμμετρίαν λόγου και τρόπου.

compassion, θ. έλεος, οϊκτος, οϊκτιρμός, συμπάθεια.

compassionner, ρ. έν. έλεῶ, οϊκτείρω, συμπαθῶ.

compatibilité, θ. συμφωνία, τὸ συναῶδον, τὸ άρμόζον, τὸ συμβιβαστόν.

compatible, συμπαθής, ταύτοπαθής, σύμφυτος, σύμφωνος, άρμόζων· εύαρμοστῶν.

compatir, ρ. οὐδ. συμπάσχω, συμπαθῶ· συμφωνῶ.

compatissant, θ. συμπαθής, οϊκτίρμων, έλετήμων, κ. πονύκαρδης.

compatriote, θ. συμπατριώτης, συμπολίτης.

compendieusement, έπιτόμως, συνοπτικῶς, συντόμως.

compendium (-όμ) έπιτομή, σύνοψις.

compensable, έπανορθωτός, θεραπευτός, αντισταθμευτός.

compensateur, ανταμοιβός, αντισταθμητής, αναπληρωτής· (ώρολογ.) τὸ κανονίζον τήν κίνησιν βάρους, έκχρεμές έργαλείον.

compensation, θ. άμοιβή· θε-

ραπεία, επανόρθωσις· αντίσχημα· αποζημιώσεις, αναπλήρωσις.

compensatoire, ανταμειπτικός.

compenser, ρ. έν. αντίταλαντεύω, αντίσχηκόνω, ανταμείδω, επανορθώ, αποζημιώ.

compérage, συντεχνία, κ. κουμπαριά· συνεννόησις προς βλάβην άλλων.

compère. σύντεχνος, κ. κουμπάρος· (μεταφ.) συνεργός επί βλάβη των άλλων, φρενακιστής· bon—, καλής ψυχής, εύθυμος άνθρωπος· fin—, πονηρός, δόλιος.

compère-loriot (λέξις χυδαία σημαίνουσα την orgelet) έξάνθημα βλεφαρικών, κέγχρωμα, κ. κριθαράκι.

compétement, άρμοδίως, έν άρμοδιότητι έξουσίας ή δικαιοδοσίας, προσηκόντως.

compétence, θ. άρμοδιότης, δικαιοδοσία, έξουσία· ίκανότης.

compétent, e, άρμόδιος, κατάλληλος· προσήκων· ίκανός· juge—, άρμόδιος δικαστής.

compéter, ρ. ούδ. προσήκω, άνήκω, άρμόζω κατά δικαίωμα.

compétiteur, αντίζηλος, αντίπαλος· συνυποψήφιος.

compilateur, συνεργανιστής, άναλέκτης.

compilation, θ. συνεργάνισμα προς συγγραφήν, άπάνθισμα, άνάλεκτα.

compiler, θ. συνεργανίζομαι προς συγγραφήν, αναλέγομαι, άνθολογώ.

compitales, έορτή των πάλαι Ρωμαίων έν ταίς τριόδοις προς τιμήν των έφεστίων θεών.

complandre, οίκτηίρω, συλλυποῦμαι.

complainte, θ. θρηνωδία, Άδωνιασμός, έλεγείον, κ. τραγουδι λυπηρό.

complaire, ρ. ούδ. συμμορφού-

μαι προς τά αισθήματα ή τόν χαρακτήρα τινος, εύαρεστῶ τινι, χαρίζομαι, προς χάριν λέγω· se —, άρέσκομαι, έναδρύνομαι, έντρυφῶ, εύχαριστοῦμαι.

complaisamment, εύαρέσκως, θεραπευτικῶς, κατά χάριν ή συγκατάδασιν.

complaisance, θ. εύαρέσκεια, χάρις, συγκατάδασις· par —, κατά χάριν· ayez la— εύαρεστηθήτε.

complaisant, e, εύαρέσκος, θεραπευτικός, περιποιητικός, χαρίζόμενος, ύποχρεωτικός, συγκαταδατικός.

complant, φυτεία δένδρων ή άμπέλων.

complément, συμπλήρωμα, άποτελείωσις ποσοῦ ή αριθμοῦ· (γεωμ.) συμπλήρωμα όξείας γωνίας έν αξισωθῆ προς όρθήν· (γραμμ.) συμπλήρωμα, συντακτική ή προσδιορισμός.

complémentaire, συμπληρωτικός, συμπληρωματικός.

complet, éte, πλήρης, όλος, όλόκληρος, άνελλειπής.

complètement, όλοσχερῶς, όλοκληρῶς, έντελῶς, άνελλειπῶς, πληρέστατα· ούς. συμπλήρωσις, άποτελείωσις.

compléter, ρ. έν. συμπληρῶ, άποτελειῶ, προτίθημι τὸ έλλείπον, άποπληρῶ.

complétif, ive, συμπληρωτικός.

complexe, σύμπλεκτος, περίπλεκτος, συλληπτικός.

complexion, θ. σωματική κρᾶσις ή κατασκευή· διάθεσις, χαρακτήρ.

complexité, θ. τὸ σύμπλεκτον, τὸ περίπλεκτον άφηρημένως.

complication, περιπλοκή πραγμάτων, κακῶν συνδρομή· περιπλοκή συμπτωμάτων νόσου.

complice, συναίτιος κακοῦ, συνεργός, συνένοχος.

complicité, θ. συμμετοχή εἰς ἔγκλημα ἢ πταίσμα, συγκαουργία, συνενοχή.

complies, θ. πληθ. (ἐκκλ.) τὸ ἀπόδαιπνον (προσευχή), τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ἑσπερινοῦ.

compliment, εὐφημία, ἔπαινος, ἐπαινετικὴ προσαγόρευσις, προσφώνησις ἐγκωμιαστικὴ ἢ εὐχαριστήριος πρόσρησις, ἀσπασμός, κ. χαιρετισμός.

complimenter, β. ἐν. προσφωνῶ ἐπαινετικῶς, ἀπονέμω ἢ ἀποτείνω ἐπαίνους, συγχαρητήρια ἢ εὐχὰς. φιλοφρονῶ.

complimenteur, euse, ἡδουλός, ὁ πάντα πρὸς γάριν λέγων, ἄγαν φιλόφρων, θύψ, ἐπαινετικός.

compliqué, συμπεπλεγμένος, περιπεπλεγμένος, πολυσύνθετος.

compliquer, β. ἐν. συνεπιπλέκω, περιπλέκω, καθιστῶ δύσκολον.

complot, σκευωρία, μηχανορραφία, συνωμοσία, ἐπιβουλή.

comploter, β. ἐν. μηχανορραφῶ, σκευωρῶ, ἐπιβουλεύομαι.

comploteur, μηχανορράπτης, στασιαστής, ἐπιβουλος.

componction, κατάνυξις, συντριβὴ καρδίας, μετάνοια.

comportement (ἀρχ.) διαγωγή, τρόπος τοῦ φέρεσθαι.

comporter, ἐπιτρέπω, ἀνέχομαι, ἐπιδέχομαι· se—, διάγω, φέρομαι, προσφέρωμαι, ἀναστρέφομαι.

composant, e, συντελεστικός, οὗτ. συνθετικὸν μέρος, στοιχείον.

composé, σύνθετος· (βοτ.) οὗτ. ἄνθος σύντων, ἤτοι ἔχον διπλὴν τριπλὴν καὶ πολλαπλὴν σειρὰν πετάλων.

composer, β. ἐν. συντίθημι, συνθέτω· συντάσσω, συγγράφω· (τυπογρ.) στοιχειοθετῶ· οὗτ.—διαγωνίζομαι ὡς μαθητὴς ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ σχολείου, συνθέτω πρὸς διαγω-

νισμόν· se —, συμβιβάζομαι, οἶον πρὸς τοὺς δανειστάς μου πτωχεύσας.

composite (ἀρχιτεκτ.) ῥυθμός σύνθετος ἐξ Ἰωνικοῦ καὶ Κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ.

compositeur, ποιητής, συνθέτης· (μουσ.) μελοποιός, μουσοποιός, μουσικογράφος· (τυπογρ.) στοιχειοθέτης.

composition, θ. σύνθεσις, μέρη πολλὰ ἢ μόρια ἀποτελοῦντα ἐν ὅλον, σύγκρασις, σύμμιξις, ποίημα, σύγγραμμα, ποίημα διανοητικόν, τεχνικὸν ἔργον· σύνθεσις μαθητοῦ ἐν διαγωνισμῷ, σκευασία φαρμάκου, συγκρότημα μηχανῆς· (μεταφ.) σύμβασις, συμβιβασμός· entrer en —, συμβιβάζομαι.

composteur (τυπογρ.) συνθετήριον.

compote, θ. μελίπηκτον ἢ σαχαρόπηκτον ὀπωρικόν, κ. κομπόστα· en—, μεμωλωπισμένος.

compotier, πλατάνη, ἀπλάδα, κ. πιατέλλα διὰ τὴν κομπόσταν.

compréhensibilité, θ. κατάληψις, κατανόησις, τὸ δυνατόν νοηθῆναι.

compréhensible, καταληπτός, κατανοητός.

compréhensif, ive, περιληπτικός, περιεκτικός.

compréhension, θ. κατάληψις, σύλληψις, κατανόησις· συνεχδοχή.

comprehensivité, θ. περιεκτικότητα.

comprendre, β. ἐν. (κλίνεται ὡς τὸ prendre) περιλαμβάνω, περιέγω· ἐννοῶ, κατανοῶ, καταλαμβάνω.

compresse, θ. (χειρουργ.) ἔναιμον, πτύγμα, ἐπίδεσμος πληγῆς.

compresseur, συμπιεστής, συμπιεστικὸν ἔργαλειον.

compréssibilité (φυσ.) τὸ πιεστόν, τὸ συμπιεστόν, τὸ δύνασθαι συμπιεσθῆναι, συστατικότης.

compressible, συμπιεστός, συσταλτός.

compressif, ive (χειρουρ.) συμπιεστικός, appareil—, καταθλιπτική ἀποσκευή.

compression, θ. συμπίεσις.

comprimable, πιεστός, συμπιεστός, συμπίεσεως καὶ συστολῆς ἐπιδεκτικός.

comprimé, συμπεπιεσμένος ἐκατέρωθεν.

compris, e, περιλαμβανόμενος, περιεγόμενος (δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἐὰν τοῦτο ἔπεται) **y compris la somme que vous me devez**, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ποσοῦ ὅπερ μοὶ ὀφείλετε.

compromettant, ἐπικίνδυνος εἰς ζημίαν ἢ ὄνειδος ἐχθέτων, ἐπιβλαβής, ἐξευτελιστικός.

compromettre, ρ. ἐν. (κλίνεται ὡς τὸ mettre) ὑποβάλλω εἰς τὴν κρίσιν διαιτητῶν, συνυποσχοῦμαι διακινδυνεύω, ἐκτίθωμιν εἰς κίνδυνον, τὴν τιμὴν ἢ τὸ συμφέρον.

compromis, πρᾶξις, ἔγγραφον δι' οὗ συγκατατίθενται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ὑποβάλωσι τὴν διαφορὰν αὐτῶν εἰς διαιτητὰς συνυποσχετικόν.

compromission, θ. τὸ ἐκτιθέσθαι εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν ἢ ἄλλον τινά.

comptabilité, θ. ἡ λογιστικὴ τέχνη· τὸ λογιστικὸν μέρος δ. ἀχειρίσεώς τινος· εὐθύνη.

comptable, ἐπιθ. ὑπεύθυνος, ὑπόλογος· οὐσ. λογιστής· ὁ κρατῶν τὰ κατάστιχα,

comptant, μετρητά, payez—ἢ argent—, παρύντι ἀργυρίῳ ἐκτίθειν, ἀποδοῦναι, πληρῶναι τοῖς μετρητοῖς.

compte, ὑπολογισμός, ἀριθμῆσις, λογαριασμός· σημειώσεις· (μεταφ.) ὄφελος, κέρδος· j' y trouve mon compte, μοὶ συμφέρει· cour des—s, ἐλεγκτικὸν συνέδριον· à—,

εἰς λογαριασμόν, ἀπέναντι ὀφειλομένου ποσοῦ· à bon—, εὐθηνά, εἰς μετρίαν τιμὴν· au bout du—, τέλος πάντων, ἐπὶ τέλους, κ. τὸ κάτω κάτω· de—à demi, διὰ λογαριασμόν ἕξ ἡμισείας· bordereau de—, ἀπόσπασμα λογαριασμοῦ·—courant, συνεχῆς λογισμός, κ. ἀνοικτός λογαριασμός·—rendu, ἀπολογισμός, ἔκθεσις.

compter (πρόφ. conté, ἐπίσης καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω τὸ μὲν m ὡς n, τὸ δὲ p ἄφωνον) ἀριθμῶ, ὑπολογίζω, μετρῶ, θεωρῶ, νομίζω· συγκαταλέγω, λογαριάζω· οὐδ. συγκαταλέγομαι· λογοριάζομαι μετὰ τινος, κυττάζω τοὺς λογαριασμοὺς μου· je dois—, avec moi-même, ὀφείλω νὰ ὑπολογίσω τὴν οικονομικὴν κατάσταση μου, (ἐννοεῖται δὲ καὶ νὰ κανονίσω κατὰ ταύτην τὰς δαπάνας μου)· προτίθεμαι, σκοπεύω· ἐλπίζω, θαρρῶ, πέποιθα, je compte sur vous, ὑμῖν ἀντίθιμι τὰς ἐλπίδας, θαρρῶ, πέποιθα ὑμῖν· à—de ce jour, ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας·—sespas, βᾶδην ἢ βραδέως πορεύεσθαι.

compteur, (μηχαν.) μητροπότης χρόνου ἢ ποσότητος φωταερίου καταναλισκομένου, ἢ παλμῶν καὶ κινήσεων.

comptoir, ἄβαξ, τράπεζα ἐμπόρου· λογιστήριον, γραφεῖον· γενικὸν πρακτορεῖον ἔθνους τινὸς ἐν ξένη χώρᾳ διὰ τὸ ἐμπόριόν του.

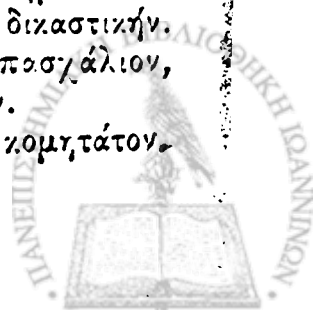
compulser, ρ. ἐν. ἀνελίσσω, ἐξετάζω ἔγγραφα, βιβλίον, κατάστιχον, καταλόγους.

compulsion, θ. καταναγκασμός, βία.

compulsure, κοινοποιήσις τῶν πράξεων ἢ σημειώσεων δημοσίου ὑπαλλήλου κατ' ἀπόφασιν δικαστικὴν.

comput (-pute) τὸ πασχάλιον, ὑπολογισμός τῶν ἑορτῶν.

comptat, κομυτεία, κομυτάτον.

comte, κόμης, τίτλος εὐπατρίδου τρίτου βαθμοῦ· δηλ. μεταξύ βαρῶν καὶ μαρκησίου.

comté, γῆ παρέχουσα τὸν τίτλον τοῦ κόμητος, κομητεία, κομητάτον

comtesse, θ. κόμησσα, γυνὴ τοῦ κόμητος.

con, ἰδὲ **co**.

concasser, θραύω, κατασυντρίβω, λειοτριβῶ.

concave, κοίλος.

concavité, θ. τὸ κοίλον, κοιλότης.

concéder, ῥ. ἐν. παραχωρῶ, ἐχωρῶ.

concentration, θ. συγκέντρωσις.

concentrer, ῥ. ἐν. συγκεντρῶ· συνάγω, συλλέγω· (χημ.) — **un liquide**, ἀφαιρῶ τὸ ὑγρὸν βευστοῦ τινος σώματος· (μεταφ.) — **ses affections**, συγκεντρῶ τὴν ἀγάπην μου, τουτέστι περιορίζω αὐτὴν εἰς ἐν πρόσωπον· — **sa colère**, περιορίζειν, συνέχειν τὴν ὀργήν.

concentrique, **cercles** — **s**, ἡ **courbes** — **s**, κύκλοι ἢ καμπύλαι γραμμαὶ ὁμόκεντροι, συγκεντρικαί.

concentriquement, συγκεντρικῶς.

concept (-σέπτ) ἐπίνοια, ἰδέα, διανόημα, σύλληψις,

conceptibilité, θ. τὸ νοητόν, τὸ δυνατόν νοηθῆναι.

concevable, νοητός, εὐνόητος,

conceptif, ἰνε, νοήμων, ἐννοῶν.

conception, θ. κήσις, σύλληψις (βρέφους ἐν τῇ μήτρᾳ)· **Immaculée conception**, ἡ Ἄμωμος Σύλληψις (δόγμα τῶν Λατίνων περὶ τῆς Παρθένου Μαρίας, ὅτι δηλαδὴ ἐγενεῖτο ἄνευ τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος) νόησις· ἀντίληψις, κατανόησις· ἐπινοήμα, ἐφεύρεσις.

concernant, περὶ, ὡς πρὸς.

concerner, ῥ. ἐν. ἀνήκω, προ-

σῆκω, ἀναφέρομαι, ἀφορῶ εἰς τινα ἢ εἰς τι.

concert, συναυλία, κ. κοντσέρτο, ἧτοι ἀρμονία φωνῶν ἢ ὀργάνων ἢ ἀμφοτέρων ὁμοῦ, συμφωνία· (μεταφ.) ὁμοφωνία, ὁμόνοια, σύμπνοια, ἐνότης· **de—**, ἀπὸ κοινοῦ, ὁμοφῶνως.

concertant, θ, ὁ συνασιδὸς ἢ συναληθής, ὁ ἐκτελῶν τὸ ἑαυτοῦ μέρος ἐν συναυλίᾳ.

concerter, ῥ. ἐν. συναρμῶζω· συμφωνῶ, συνεννοῦμαι μετ' ἄλλων πρὸς ἐκτέλεσιν σκοποῦ τινος.

concerto, σύνθεσις· μουσικὴ δι' ὀρχήστραν, συμφωνία ἐν ἣ ἕκ διαλειμμάτων ὄργανόν τι μέλπεται μόνον.

concession, θ. παραχώρησις. ἐκχώρησις δικαιοῦματος ἢ προνομίου, δωρεά· συναίνεσις, συνομολόγησις.

cessionnaire, ὁ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις ἢ ἐκχώρησις, ὁ λαβὼν.

concetti (Ἰταλ.) ἐπίνοια λαμπρά μὲν ἀλλ' οὐχὶ ἀκριβῶς ὀρθή.

concevable, νοητός, εὐκατανόητος.

concevoir ῥ. ἐν. (κλίνεται ὡς **recevoir**) κύω, συλλαμβάνω ἐν γαστρὶ, ἐγκυμονῶ, κ. ἐγκαστρονομαι· συλλαμβάνω κατὰ νοῦν, ἐννοῶ, κατανοῶ· καταλαμβάνω· ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω.

conchite, κογχίτης, ἐγκογχύλιος ἀπολίθωσις.

conchoïdal, θ, κογχυλοειδής.

conchoïde (γεωμ.) κογχοειδής (γραμμὴ).

conchylien, **enne**, κογχυλιοῦχος.

conchylière, κογχυλιοφόρος.

conchyliologie, θ. κογχυλιολογία.

conchyliologiste, κογχυλιολόγος.

concierge, θυρωρός· φύλαξ, δε-
μοφύλαξ.

conciergerie, τὸ τοῦ θυρωροῦ
ἢ φύλακος δωμάτιον· φυλακή, ἰδίως
δὲ ἡ παρά τὸ μέγαρον τῶν δικασ-
τηρίων (Palais de Justice) ἐν Πα-
ρισίοις.

concile, ἐκκλησιαστική, θρησκευ-
τική, συνέλευσις, σύνοδος ἀρχιερέων
καὶ θεολόγων πρὸς δογματισμὸν ἢ
πρὸς διάταξιν κανόνος ἢ νομοθετή-
ματος ἐκκλησιαστικοῦ.

conciliable, εὐδιάλλακτος.

conciliabule, παρασυναγωγή,
σύνοδος αἰρετικῶν, ψευδοσύνοδος·
μυστική συνεδρίασις ἢ συμβούλιον
ἐπὶ σκευωρία, συνωμοσία.

conciliaire, συνοδικός.

conciliant, e, συνδιαλλακτικός,
συμφιλιωτικός.

conciliateur, trice, συνδιαλ-
λακτής, συμβιβαστής.

conciliation, θ. συνδιαλλαγή,
συμφιλίωσις, συμβιβασμός.

conciliatoire, συνδιαλλακτικός,
συμφιλιωτικός.

concilier, συνδιαλάσσω, συμφι-
λιῶ, συμβιδάζω· se—, προσκτῶμαι,
προσελκῶ (τὴν εὐνοίαν, ἀγάπην,
φιλίαν).

concis, e, σύντομος, συνοπτικός,
λακωνικός, βραχύς.

concision, θ. συντομία, λακω-
νικότης, βραχύτης.

concitoyen, enne, συμπολίτης.

conclave, σύνοδος τῶν καρδινα-
λίων πρὸς ἐκλογὴν τοῦ πάππα.

conclaviste, ἱερεὺς ὑπηρετῶν
καρδιναλίων ἐν συνόδῳ ἐκλογῆς τοῦ
πάππα.

concluant, συμπερασματικός,
εἰστικώτατος, τελειωτικός.

conclure, ῥ. ἐν. (concluant,
onclut, je conclus, nous con-
cluons, je conclus) συμπεραίνω, ἐ-

ξάγω συμπέρασμα· περαίνω, λήγω,
τελευτῶ, τελειώνω.

conclusif, ive, τελειωτικός, ἀ-
πορασιστικός· συμπερασματικός.

conclusion, θ. συμπέρασμα· πέ-
ρας, τέλος· ἀποτέλεσμα—d'un di-
scours, ἐπιλογος· tirer une—, συμ-
περαίνω, τεκμαίρομαι (δικαστ.)
πληθ. ἢ τῶν διαδίκων προφορική ἢ
ἔγγραφος αἴτησις.

concombre, σικυός, κ. ἀγγούρι.

concomitance, θ. συνακολου-
θία, τὰ συμπαρομαρτοῦντα.

concomitant, συνακόλουθος,
συμπαρομαρτῶν, ἀχώριστος.

concordance, θ. συναρμογή,
συνομολογία, συμφωνία (γραμμ.)
σύνταξις, συμφωνία λέξεων.

concordant, e, σύμφωνος, ὁμό-
λογος, συνακόλουθος.

concordat, συμφωνία, συνθήκη
κράτους, τινὸς μετὰ τοῦ πάππα ἐπὶ
τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων·
συμβιβασμός ἐμπορίου πτωχεύσαν-
τος μετὰ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ.

concordataire, χρεωκόπος κα-
τορθώσας νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τῶν
δανειστῶν του.

concorde, θ. ὁμόνοια, σύμπνοια,
συμφωνία, ὁμοφωνία.

concorde, ῥ. οὐδ. συμφωνῶ,
ὁμονοῶ, συννενοοῦμαι.

concourir, ῥ. οὐδ. (κλίνεται ὡς
τὸ courir) συντρέγω, παρέγω συν-
δρομήν, συμπράττω, συμβοηθῶ, συν-
τελῶ· ἀνταγωνίζομαι, ἀμιλλῶμαι·
συμπέτω εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον.

concours, συνδρομή, συνέργεια,
σύμπραξις· συναγωνισμός, διαγωνί-
σμα, ἀγών· σύμπτωσις· συρροή, πλῆ-
θος.

concret, ète, πυκνός, συμπε-
πηγμένος, συμπεφυρμένος· συγκε-
κριμένος, τούναντίον τοῦ abstrait.
ἀφρητημένου (ἀριθμ.) nombre —,
ἀριθμὸς συγκεκριμένος

concrétion, (φυσ. χημ.) πῆξις, σύμφυρσις, ἔνωσις τῶν μερῶν εἰς σῶμα στερεόν, συμφύτα.

concrétionner, se—, συμπήγνυμαι, συμφύρομαι, στερεοποιούμαι.

concubinage, παλλακεία, ἡ μετὰ παλλακίδος συμβίωσις.

concubine, θ. παλλακίς, ἑταίρα.

concupiscence, θ. σαρκική ἐπιθυμία, ἄλλογος ὄρεξις.

concupiscible, ὀρεκτικός, πρὸς ἐπιθυμίαν ὠθῶν ἢ ἄγων.

concurrément, κοινῇ συνεργείᾳ, ὁμοῦ διὰ συμπράξεως ἢ ἀμύλλης.

concurrency, θ. ἀνταγωνισμός, ἀμύλλα· entrer en—, ἀνταγωνίζομαι· jusqu'à—de... μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν...

concurrent, e, ἀντίπαλος, ἀντίζηλος, ἀνταγωνιστής.

concussion, θ. νόσφισμα, κλοπή τῶν δημοσίων· κακώσεις, καταπίσεις, παράνομος εἴσπραξις.

concussionnaire, κακώσεως αἴτιος· ἄρπαξ, κλέπτῃς, νοσφιστής τῶν δημοσίων.

condamnable, (-danna-) καταδικαστέος· ἀξιοκατάκριτος, ἀξιόμειμπος, ἐπονείδιστος.

condamnation, θ. (-danna-) καταδίκη· ἡ τῆς καταδίκης ποινή· (μεταφ.) κατάκρισις, μομφή, ἀποδοκιμασία.

condamnatore (-danna-) καταδικαστικός.

condamné, e, (-danne) κατάδικος.

condamner (-dagné-) ῥ. ἐν. καταδικάζω· (μεταφ.) κατακρίνω, φέγω, ἀποδοκιμάζω· κηρύττω ἀθεράπευτον, ἀπελπίζω, οἶον τὸν νοσοῦντα ἀποφράττων ἢ τειγίζων καθιστῶ ἄχρηστον θύραν ἢ θυρίδα.

condensabilité, θ. συμπυκνωτικότητα, συσταλτότης σώματος.

condensable, συμπυκνωτός, συσταλτός, δυνάμενος νὰ συμπιεσθῇ, νὰ συμπυκνωθῇ.

condensateur (φυσ.) συμπυκνωτήρ.

condensation, θ. συμπύκνωσις· συμπύκνωσις.

condenser, ῥ. ἐν. συμπυκνῶ· συμπιλῶ· καθιστῶ πυκνότερον· (μεταφ.) ἐκφράζω ἐπὶ τὸ κανονικώτερον.

condenseur, συμπυκνωτήρ τοῦ ἀτμοῦ, ἡ μεταβάλλουσα αὐτὸν εἰς ὕδωρ μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐμβόλου ἐνέργειάν του.

condescendance, θ. συγκατάβασις, συγκατάνευσις, ἐπιείκεια, κ. καταδεκτικότης.

condescendant, e, συγκαταβατικός, ἐπιεικής, καταδεκτικός.

condescendre, ῥ. οὐδ. συγκαταβαίνω, συναινῶ, καταδέχομαι.

condiment, ἄρτυμα, οἶον τὸ πέπερι, τὸ ἄλας, τὸ σκόροδον, κ.τ.λ.

condimentaire ἢ condimenteux, euse, ἀρτυματικός, χρησιμεύων ὡς ἄρτυμα.

condisciple, συμμαθητής.

condition, θ. κατάστασις, φύσις, ιδιότης ἀνθρώπου ἢ πράγματος· τάξις, ἀξίωμα, κοινωνικὴ βαθμίς. γένος· homme de—, εὐγενής, εὐπατρίδης· ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα· θέσις, ἐργασία· j'ai trouvé —, πύρα θέσιν (ὡς ὑπέρτης)· —συμφωνία, ὄρος· a—de, ἐπὶ συμφωνίᾳ, ἐπὶ τῷ ὄρω· à—que vous le fassiez, ἵνα, ἢ ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ τὸ πράξητε ἢ κάμητε.

conditionné, e, bien—, ἐν καλῇ καταστάσει, καλῶς κατεσκευασμένος, εὐάρμοστος, στερεός.

conditionnel, elle, ὑποθετικός, ἐπὶ συνθήκῃ γινόμενος. συνθηματικός· (γρμ.) mode—, ἡ ὑποθετικὴ, δυνατικὴ ἢ συμπερασματικὴ ἐγκλισις, ἰσοδυναμοῦσα πρὸς τὴν εὐ-

κτικὴν μετὰ τοῦ ἂν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης.

conditionnellement, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, ἐπὶ συνθήκῃ, ἐπὶ ὅροις.

condionnement, εὐτρεπισμός, καλὴ προπαρασκευὴ ἢ κατασκευὴ, στερεώσις.

conditionner, ῥ. ἐν. κατασκευάζω, παρασκευάζω, στερεοποιῶ, θέτω εἰς καλὴν καταστασιν.

condoléance, θ. συλλυπητήριος ἔκφρασις, λόγοι παραμυθίας, παρηγορία πενθοῦντι, τὰ συλλυπητήρια.

condor, γυψὸς ὁ μέγας, ὁ Νοτιο-ἀμερικανός.

condottiere, ὀπλαρχηγὸς ἀτάκτου στρατοῦ ἐν Ἰταλίᾳ, κομματικῆς ἢ πολιτικῆς ληστείας.

condouloir, se— (εὐχρ. μόνον ἐν ἀπαρεμφρ.) συλλυποῦμαι.

conducteur, trice, ὁδηγός· ἐπόπτης, ἐργοδηγός, ἡνίοχος, ἀμειβόμενος· (τυπογρ.) ἐπιστάτης ἢ διευθυντής πειστηρίου· (φυσ.) μεταλλικός κύλινδρος τῆς ἠλεκτρικῆς μηχανῆς· ἀγωγός, ἠλεκτραγωγός, θερμαγωγός.

conductibilité, θ. (φυσ.) ἀγωγιμότης· διαπορευτικότης, ιδιότης τῶν θερμαγωγῶν καὶ ἠλεκτραγωγῶν σωμάτων.

conductible, ῥευσταγωγός, διαπορευτικός, θερμαγωγός, ἠλεκτραγωγός.

conduire, ῥ. εἰ. (conduire, conduisant, conduit, je conduis, je conduisis) ἄγω, ὀδηγῶ, χειραγωγῶ· ἡνιοχῶ, διελαύνω· διευθύνω· διαπορεύω, μεταδίδωμι, οἷον ἠλεκτρισμόν, θερμότητα· se—, διάγω, φέρομαι καλῶς ἢ κακῶς, προσφέρωμαι.

conduit, ὀγετός, σωλήν.

conduite, θ. διαγωγή, τρόπος

τοῦ φέρεσθαι, τοῦ πολιτεύεσθαι, κ. φέρσιμον· ὀδηγία· διεύθυνσις· d' un char, δι' ὄρηλασία· —des travaux, ἐπιστάσια ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν, ἐργοδηγία· —συνόδευσις, συνοδία· ὀγετός, ὑδραγωγεῖον.

condyle, (ἀνατ.) κόνδυλος, κόμβος τῶν ἀρθρώσεων·

condylome (ιατρ.) κονδύλωμα, ἔκφυσις σαρκώδης καὶ ὀδονηρά.

cône (γεωμ.) κώνος.

confabulateur, συνομιλητικός ῥήτωρ, ἀπλοϊκὸς τὸ ὕφος.

confabulation, θ. οἰκείος λόγος, συνομιλία.

confabuler, ῥ. οὐδ.. συνδιαλέγομαι οἰκείως, μετὰ οἰκειότητος.

confection, θ. κατασκευὴ, ἐξεργασία, ἱματισμοῦ πρὸς πώλησιν, ἔτοιμα φροδέματα· —τελείωσις ἐργασίας, τελειοποιήσις.

confectionner, ῥ. ἐν. κατασκευάζω, ἐξεργάζομαι· τελειῶ· —des habits, βράπτω ἐνδύματα πρὸς πώλησιν.

confectionneur, euse, κατασκευαστής (κυρίως ἐνδυμάτων) βραπτέμπορος.

confédératif, ive, ὁμοσπονδικός, συμμαχικός.

confédération, θ. ὁμοσπονδία· ὁμοιγμία, συμμαχία.

confédéré, e, ὁμόσπονδος, σύμμαχος, συντησπισμένος.

confédérer, συνκσπιζω, συνάπτω εἰς ὁμοσπονδίαν ἢ συμμαχίαν.

conférence, θ. συνδιάσκεψις, συνδιάλεξις, συζητήσις· σύνοδος, συμβούλιον· παραβολή, σύγκρισις· θρησκευτικὴ διδασκαλία, διδασχία.

conférer, ῥ. οὐδ. συνδιασκέπτομαι, συζητῶ, διαβουλεύομαι· ἀντιπαραβάλλω· ἀπονέμω, οἷον ἀξιώματα, παράσημα.

conferve, θ. εἶδος θαλασσίου φυτοῦ, ἤτοι φύκος, βρύου.

confesse, θ. ἔξομολόγησις (ἐν γρήσει μετὰ τῶν προθέσεων à καὶ de) aller à confesse, πορεύεσθαι εἰς ἔξομολόγησιν, venir de—, ἐπιστρέφειν ἐκ τῆς ἔξομολογήσεως ἢ ἔξαγορεύσεως.

confession, θ. ὁμολογία — de foi, ὁμολογία πίστεως, τὸ σύμβολον τῆς πίστεως· ἔξομολόγησις τῶν ἁμαρτιῶν, ἔξαγόρευσις.

confessionnal, περιφραγμα ἢ κλωσὸς τοῦ ἔξομολογητοῦ τῆς Ῥωμανοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

confiance, θ. θάρρος, πεποιθήσις· ἐμπιστοσύνη· πίστις, ἐλπὶς μετὰ βεβαιότητος· τόλμη, παρρησία· avec—, θαρραλέως, μετὰ παρρησίας.

confiant, θ, εὐπιστος· πεποιθὴς, θαρρῶν.

confidement, ἐν ἐχεμυθία, ἐμπιστευτικῶς.

confidence, θ. ἐκμυστήρευσις, ἀπορρητῶν κοινωσίς, μυστικοῦ φανέρωσις· en confidence, ἐν ἐχεμυθίᾳ, μυστικῶς, ἐμπιστευτικῶς.

confident, θ, συμφράδμων, μύστις, ἐπιστήθιος, πιστός.

confidentiel, elle, ἐμπιστευτικός· ἀπόρρητος, μυστικός.

confidentiellement, ἐν ἐχεμυθίᾳ, ἐμπιστευτικῶς, μυστικῶς.

confier, β. ἐν. ἐμπιστεύω, ἐμπιστεύομαι τι εἰς τινα, ἀπόρρητον ἢ ἄλλο τι· ἐπιτρέπω, ἀνατίθημι τι εἰς τὴν φροντίδα, εἰς τὴν πιστότητα ἢ ἱκανότητά τινος· se—, θαρρεῖν, πεποιθέναι, ἐπαναπαύεσθαι.

configuration, θ. ἐξωτερικὴ διαμόρφωσις, συσχηματισμός, μορφῆς τύπωνμα.

configurer, β. ἐν. σχηματίζω, διαμορφῶ ἐν συνόλῳ.

confinement, συνόρευσις, γειτνίασις, περιορισμός.

confiner, β. οὐδ. συνορεύω, με-

θορίζω, συνομορῶ, γειτνιάζω· περιορίζω· ἐγκλείω.

confins, ὅρια, σύνορα.

confire, β. ἐν. (confisant, confit, je confis, nous confisons, je confis, nous confimes) ἠδύνω, μελιτώω, κάμνω γλυκὸν πρὸς διατήρησιν· ὀξύνω, κ. ξειδιάζω, κάνω τουςσιά.

confirmatif, ινε, ἐπικυρωτικός.

confirmation, θ. ἐπικύρωσις, ἐπιπίστωσις· ἐπιβεβαίωσις· (ἐκκλ.) τὸ ἅγιον μῦρον, δι' οὗ οἱ Λατίνοι ἐπικυροῦσι τὸ βάπτισμα κατὰ τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν Θηλέων καὶ τὸ δέκατον τέταρτον τῶν ἀρρένων, τὸ χρίσμα.

confirmer, β. ἐν. ἐπικυρῶ, ἐπιπιστιῶ· ἐγκαθιδρύω, θεμελιῶ, στερεῶ, ἐπιβεβαίω· (ἐκκλ.) χρίω διὰ τοῦ ἁγίου γρ'ισματος, ἐπισφραγίζω.

confiscable, δημεύσιμος.

confiscateur, δημευτής.

confiscation, θ. δήμευσις· τὸ δημευθὲν πρᾶγμα.

confiserie, θ. τέχνη, ἐμπόριον τοῦ ζαχαροπλάστου· ζαχαριπλαστεῖον.

confiseur, ζαχαροπλάστης.

confisquer, β. ἐν. δημεύω.

confit, πλήρης ζαχαρείως, τεταρχειευμένος· (εἰρων.)—de devotion, γεμάτος ἀπὸ εὐλάβειαν· —λεχάνη βυρσοδέφου· διαλελυμένη κόπος κυνὸς πρὸς γρήσιν τοῦ βυρσοδέφου· ἐζυμωμένα πίτυρα πρὸς τροφήν τῶν χοίρων.

confiteor (ῥῆμα Λατινικὸν σημαῖνον ἔξομολογοῦμαι) δέησις τῶν Ῥωμαιοκαθολικῶν οὕτως ἀρχομένη, καὶ λεγομένη ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῇ πρὸ τῆς μεταλήψεως.

confiture, θ. ζαχαρόπηκτον, μελλεψθον, κ. ζαχαρωτόν, γλυκόν.

confiturier, ζαχαροπλάστης, ἡδυσματυπώλης.

conflagration, θ. ἐμπρησμός, πυρπόλησις, (μεταφ.) — politique κοινωνική ἀναστάσις, ἀνατροπή.

conflit, σύγκρουσις, μάχη· ἔρις, φιλονεικία, διαφορά.

confluent, συμβολή ποταμῶν, σύρρους.

confluer, ῥ. οὐδ. (ἐπὶ ποταμῶν) συρρέω, συνενοῦμαι.

confondre, ῥ. ἐν. συγχέω, φύρω, ἀνακυκῶ, ἀναμιγνύω, κ. ἀνακατόνω, ἐμπερδεύω· ἐκλαμβάνω τὸ ἐν ἀντὶ τοῦ ἄλλου, je confonds les noms, συγχέω τὰ ὀνόματα· ἀφομοιῶ, παρομοιῶ· (μεταφ.) φιμῶ, ἀποστομῶ· καταισχύνω· πληρῶ θάμβους· καταπλήττω· vos bontés me confondent, αἱ εὐεργεσίαι ὑμῶν με ταπεινοῦσιν, ἢ ὡς κοινῶς λέγουσι· με κάμνουν νὰ τὰ χάσω· se —, συνταράττεσθαι, θαμβοῦσθαι· se — en excuses, πολλαπλασιάζειν τὰς δικαιολογίας ἢ τὰς αἰτήσεις συγγνώμης.

conformation, θ. μόρφωσις ὀργανικοῦ σώματος.

conforme, σύμμορφος, σύμφωνος· ὁμοιος· ἀρμόδιος· συνᾶδων.

conformément, συνωδᾶ, συμφώνως· ὁμοίως· ἀρμοδίως.

conformer, ῥ. ἐν. συμμορφῶ. συναρμόζω, ποιῶ τι νὰ συμφωνῇ πρὸς ἄλλο· se —, συμμορφοῦμαι, συγκατανεύω, προσομοιοῦμαι.

conformiste (ἐν Ἀγγλίᾳ) ὁ συμμορφούμενος πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν θρησκευτικὸν δόγμα.

conformité, θ. ὁμοιοσχημοσύνη· τὸ σύμμορφον, ἢ συμφωνία, συναρμοστία, σχέσις.

confort, βοηθός, βοήθεια· ἄνεσις, ἀνάπαυσις, ἀπόλαυσις.

confortable, ἄνετος, ἀναπαυτικός, πρὸς εὐμάρειαν συμβάλλων.

confortablement, ἀνέτως, με πᾶσαν εὐκολίαν καὶ ἀνάπαυσιν.

confortant, e, ῥωστικός, δυναμωτικός· (λέγεται δὲ καὶ confortatif).

confortatif, ive, ῥωστικός, τονικός.

confortation, θ. ῥῶσις, ἐπιρρωσις, ἐνδυνάμωσις, τόνωσις.

conforter, ῥ. ἐν. ῥώννυμι, ἐνδυναμῶ, τονῶ.

confraternité, θ. φρατορία, φιλική σχέσις συναδελφῶν, ἀδελφοσύνη.

confrère, συνἀδελφος, ὁμότεχνος, κ. συντεχνίτης.

confrérie, θ. μοναχῶν φρατρία, ἑταιρία, ἀδελφότης.

confrontation, θ. ἀντιπαραβολή, ἀντιπαραθέσις. ἀντεξέτασις.

confronter, ῥ. ἐν. ἀντιπαραβάλλω, συγκρίνω, ἀντεξετάζω.

confus, συγκεχυμένος· τεταραγμένος· δυσνόητος· ἀδέβαιος· (μεταφ.) κατησχυμένος, ἐμβρόντητος.

confusement, συγκεχυμένως, ἀσαφῶς· ἀτάκτως, φύρδην μίγδην.

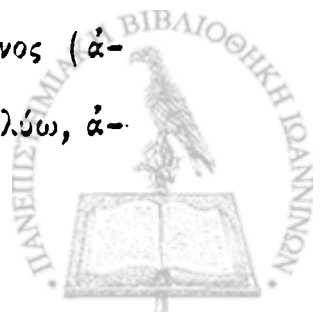
confusion, θ. σύγχυσις, σύμφυρσις, κυκεών, ἀταξία· ἀμηχανία· καταισχύνη.

conge (μέτρον ὑγρῶν παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις) χοεῦς.

congé, ἀποστρατεία, ἀπαλλαγή· il a pris son congé, λυσιζωνός· ἐστίν, ἀπεστράτευσεν· — ἀπουσίας ἄδεια, il a un congé de deux mois, ἔχει ἄδειαν ἀπουσίας δύο μηνῶν· congé des élèves, des écoliers, σχολή μαθητῶν, παῦσις, ἀνάπαυσις, ἑορτή· donner — à qqn, ἀπολύω τινά· —, ὅρος ἐκμισθώσεως. ἐνοικιάσεως· prendre congé d'un ami, ἀποχαιρετῶ τινά· (ἀρχιτ.) συναρμογή τῆς στήλης μετὰ τῆς βάσεως ἢ ζώνης.

congéable, μεμισθωμένος (ἀγρός) ἐπὶ χρόνον ἀόριστον.

congédier, ῥ. ἐν. ἀπολύω, ἀ-

παλάσσω τῆς ὑπηρεσίας, ἀποπέμπω.
congelable, πήξιμος, κρυσταλλώσιμος.

congélateur, μηχανή καταψυκτική, παγωτήρ.

congélation, θ. πήξις, πάγωσις, πάγωμα.

congeler, ρ. ἐν. πηγνύω, κρυσταλλῶ, παγόνω (δὲν διπλασιάζει τὸ l, ἀλλὰ λαμβάνει βαρεῖαν ἐπὶ τοῦ παραλήγοντος e, ἐπομένου e ἀφώνου il congèle, il congèlera), ὁμόγονος, ὁμογενής, συγγενής, ὁμοειδής.

congénère, ὁμογενής, ὁμοειδής, ὁμοφυής: muscles—s, μῦς συνεργοί.

congénital, e, aux, κληρονομικός.

congestion, θ. (ιατρ.) πληθώρα, συμφόρσις.

congestionner, ρ. ἐν. προξενῶ πληθῶσαν, συμφόρησιν.

congiaire, ἔκτακτος νομὴ ἢ διανομὴ παρὰ τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων εἰς τὸν λαόν.

conglomérat, σύμπηξις διαφόρων λίθων, ἄθροισμα, συγκόλλημα.

conglomération, θ. συνείληψις, σύμπηξις, συνάθροισις συγκολλημέντ, συσφαίρωσις.

conglomérer, συνειλέω, συναθροίζω, συσφαίρω, συγκολλῶ.

conglutinant, e, συγκολλητικός, γλοιώδης.

conglutination, θ. συγκόλλησις, σύμπηξις.

conglutiner, καθιστῶ γλοιώδες, γλοιῶ, συμπήγνυμι (οἶον τὸ αἷμα, τὰ γέλη πληγῆς).

congratulation, θ. συγχαρητήρια, δεξιώσεις.

congratulatory, συγχαρητήριοις.

congratuler, ρ. ἐν. συγχαίρω, εὐτυγχίζω, δεξιούμαι.

congre (ἰχθ.) γόγγρος, κ. μουγγρί.

congréganisme, τάσις, κλίσις πρὸς θρησκευτικὰς συναθροίσεις.

congréganiste, μέλος θρησκευτικῆς ὁμηγύρευς ἢ ἀδελφότητος.

congrégation, θ. θρησκευτικὴ ἀδελφότης, ὁμηγυρίς ἢ σύλλογος: σύνοδος ἐπισκόπων ἐν τῇ παπικῇ αὐτῇ πρὸς ἐξέτασιν ζητημάτων, ὑποθέσεων.

congrès, σύνοδος διπλωματικῆ βασιλέων καὶ ὑπουργῶν ἢ πρέσβειων (ἐν δὲ ταῖς Ἡν. Πολιτείαις τῆς Βορ. Ἀμερικῆς) ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους βουλή (ἐν γένει δὲ) συνέλευσις, σύνοδος λογίων, ἐπιστημόνων, καλλιτεχνῶν.

congru, e, ἀποχρῶν, ἐπαρκῆς, ἱκανός: ἀρμόδιος,

congruent, e, εὐάρμοστος, ἀρμόδιος, ἀποχρῶν.

congruité, τὸ πρέπον, ἀρμόζον

congrument, πρεπόντως, ἀρμόδιως: ἱκανῶς, ἀποχρώντως.

conifère, (βοτ.) κωνοφόρος.

conique, κωνικός, κωνοειδής.

conirostre κωνικόρραμφος.

conjectural, e, aux, εἰκαστικός, συμπερασματικός, στοχαστικός.

conjecturalement, εἰκαστικῶς, ἐξ εἰκασίας, κατὰ συμπερασμόν.

conjecture, θ. εἰκασία, στόχασμα, συμπέρασμα.

conjecturer, ρ. ἐν. εἰκάζω, κρίνω ἐξ εἰκασίας, στοχάζομαι.

conjoindre, ρ. ἐν. συνάπτω εἰς γάμον. γάμοις συζεύγνυμι.

conjoint, e, στενῶς ἠνωμένος. συνηγμένος, συνδεδεμένος: ὁμόζυξ, γάμῳ συνευγμένος.

conjointement, ὁμοῦ, συνημμένως, συνευγμένως: ἀπὸ κοινοῦ, ἐκ συμφώνου.

conjonctif, ive, (γραμμ.) συν-
δετικός, συμπλεκτικός, συνδεσμικός.

conjunction, θ. ένωσις· σύζευ-
ξις· (γραμμ.) σύνδεσμος· (άστρον.)
συζυγία, συνάντησις άστέρων επί
του αύτου σημείου του ζωδιακού.

conjective, θ. (άνατομ.) ύπο-
φθαλμικός ύμν.

conjecture, θ. συγκυρία, σύμ-
πτωσις· περίστασις.

conjugaison, θ. (γραμμ.) συζυ-
γία ρηματική· κλίσις, τών ρημάτων.

conjugal, e, aux, συζυγικός,
γαμήλιος, του άνδρογύνου· la vie
—e, ό έγγαμος βίος.

conjugalement, συζυγικώς.

conjugué, e, (βοτ.) όμόζυγος·
(μηχ.) machines — ées, μηχαναί
συνεργοί, έν συζυγία· (άνατομ.) nerfs
—s, όμόζυγα νεύρα.

conjuguer (γραμμ.) κλίνω, τό
ρήμα κατ' έγκλίσεις και χρόνους.

conjungo, (δημῶδες) γάμος.

conjurateur, έξορκιστής, ψευ-
δ μαγος.

conjuración, θ. συνωμοσία· έ-
ξορκισμός, έπωδαί· ίκεσία.

conjuré, συνωμότης.

conjurér, ρ. έν. έξορκίζω, ίκε-
τεύω σφοδρῶς· έξορκίζω τὰ δαιμό-
νια· (μεταφ.) άποτρέπω τόν έπικεί-
μενον κίνδυνον διά φρονήσεως ή τέ-
χνης και έπιτηδειότητος.

connaissable, εύγνωστος, κ.
εύκολογνωρίστος.

connaissance, θ. γνώσις· μά-
θησις· έμπειρία· γνωριμία, οίκειότης,
σχέσις· γνώριμος, γνωστόν πρόσω-
πον· αίσθησις, ένέργεια τών αίσθή-
σεων· il est tombé sans—, έπεσεν
άναίσθητος· en—de cause, έν έπι-
γνώσει, έπισταμένως· faire la —de
qqn, γνωρίζομαι, σχετίζομαι μετά
τινος· il a des —s multiples, έχει
ποικίλην ή εύρείαν μάθισιν, είναι
πολύ πεπαιδευμένος.

connaissance, φηρωτική.

connaisseur, euse, γνώστης,
είδήμων, έμπειροπράγμων.

connaître, ρ. έν. (connaissant,
connu, je connais, nous connais-
sons, je connus) γινώσκω, έπίστα-
μαι, γνωρίζω, κ. είξεύρω· έχω πεί-
ραν, λαμβάνω πείραν· (άμεταβ. μετά
της προθ. de) είμαι άρμόδιος δικα-
στής, δικάζω· se—, γινώσκειν έαυ-
τόν· connais-toi toi-même, γνώθι
σαυτόν· (μεταφ.) se faire —, δια-
πρέπω, άναδεικνύομαι, διακρίνομαι·
λέγω τό όνομα και έπώνυμόν μου
διά να γνωρισθῶ· ne plus se—, εί-
ναί τινα έξω φρενῶν· se—en qqc·
δύνασθαι κρίνειν περί τινος πράγμα-
τος, είναιί τινα είδήμονα κατά τι.

connétable, (τό πάλαι έν Γαλ-
λία) πρωτοστάτωρ, στρατάρχης, άρ-
χιστράτηγος· έν αρχή ή όμως έστήμαι-
ναν τόν σταυλάρχην.

connétable, θ. (τό πάλαι έν
Γαλλία) στραταρχία.

connexe, συντημμένος, συναφής,
συνδεδεμένος.

connexion, θ. συνάφεια, σχέσις.

connexité, θ. συνάφεια, σχέσις,
ήθική συγγένεια.

connivence, θ. σύννευσις είς κα-
κούργημα, συνεργία εκ μη άντιστά-
σεως, παρόρασις, συνενοχή.

connivent, e, (βοτ.) συμφυής,
τείνων είς προσέγγισιν.

conniver, θ. συγκακουργῶ άμε-
λῶν, παραβλέπων τό κακόν ή μη
κωλύων αυτό.

connu, e (παθ. μετχ. του con-
naître) περίπυστος, περίφημος, γνω-
στός· ούς. aller du—à l'inconnu,
προχωρείν από του γνωστού είς τό
άγνωστον.

conoïde (γεωμ.) κωνοειδής.

conque, θ. (όστρακ.) κόγχη ή κόγ-
χος· (άνατομ.) τό κοίλον του ώτός·
—marine, ή θαλασσία σάλπιγξ.

conquérant, e, ἐπιθ. καὶ οὐσ. κατακτητικός· κατακτητής.

conquérir, ῥ. ἐν. χειροῖ, ὑποτάσσω· κατακτῶμαι· νικῶ· (μεταφ.) — les coeurs, προσελκύνω τὴν εὐνοϊαν, τὴν ἀγάπην πάντων.

conquêt, ὁ καρπός, τὸ κέρδος τῆς ἐργασίας.

conquête, θ. κατάκτησις· τὸ κατακτηθὲν πρᾶγμα· (μεταφ.) ἐρωτικός θρίαμβος, ἐπιτυχία.

consacrant, ὁ χειροτονῶν ἢ ἐγκαινιάζων ἀρχιερεύς.

consacrer, ῥ. ἐν. χειροτονῶ, ἐγκαινιάζω· ἀφοσιῶ, ἀφιερῶ· ἀγιάζω, μυσταγωγῶ· καθιερωῶ, στερεῶ· (μεταφ.) il consacre ses heures à l' étude, δαπανᾷ τὰς ὥρας του εἰς μελέτην.

consanguin, e, ὁμαίμων, συγγενής ἐκ πατρός, ὁμοπάτριος.

consanguinité, θ. ὁμαιμοσύνη· συγγένεια ἐκ πατρός.

conscience, θ. (φιλοσ.) συνειδήσις, ἢ γνῶσις τῶν ἐν ἡμῖν συμβαινόντων· (θεολ.) συνειδήσις, τὸ συνειδός, ἢ διὰ κακὴν πρᾶξιν λύπη, τὸ αἴσθημα ὅπερ ἀποκρούει τὸ κακόν, τὴν ἀμαρτίαν· εν —, ἐν συνειδήτει, ἀληθῶς, εἰλικρινῶς· τιμίως.

consciencieusement, εὐσυνειδήτως.

consciencieux, euse, εὐσυνειδήτος, χριστός, τίμιος.

conscient, e, συνειδώς υἱα· γινώσκων, ἐν γνώσει ὢν, συναίσθανόμενος.

conscription, θ. στρατολογία, κλήρωσις νεοσυλλέκτων.

conscriit (στρατ.) νεοσύλλεκτος.

consécrateur, ὁ χειροτονῶν ἀρχιερεῖα ἀρχιερεύς.

consécration, θ. χειροτονία ἀρχιερέως· καθιέρωσις· ἐγκαινία ἐκκλησίας.

consécutif, ive, συνεχής, ἀλλεπάλληλος, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον.

consécutivement, ἀλλεπαλλήλως, ἐν συνεχείᾳ.

conseil, συμβουλή, νοουθεσία, εἰσήγησις· ὁ συμβουλευὼν δικηγόρος· συμβούλιον, συνέδριον· des ministres, ὑπουργικὸν συμβούλιον· — de guerre, στρατιωτικὸν συμβούλιον, στρατοδικεῖον· — d' état, συμβούλιον τοῦ κράτους· — de famille, οἰκογενειακὸν ἢ συγγενικὸν συμβούλιον· — de discipline, πειθαρχικὸν συμβούλιον ἢ ἐφορεία.

conseiller, ῥ. ἐν. συμβουλεύω, νοουθετῶ· παραινῶ.

conseiller, ère, σύμβουλος, παραινέτης, κ. συμβουλευτής, συμβουλάτορας.

conseilleur, συμβουλευτής, ὁ προθύμως συμβουλεύων τοὺς ἄλλους.

consensuel, elle, τὸ ἐκ κοινῆς συγκαταθέσεως.

consentant, e, ὁ συγκατατιθέμενος.

consentement, συναίνεσις, συγκατάθεσις.

consentir, ῥ. οὐδ. συναίνω, συγκατατίθεμαι· ῥ. ἐν. ἐγκρίνω, ἐπιτρέπω.

conséquent, συνεπῶς, συμφώνως· ὅθεν, τούτου ἕνεκεν, κατ' ἀκολουθίαν, διὰ τοῦτο, κατὰ συνέπειαν.

conséquence, θ. πόρισμα, συμπέρασμα· συνέτεια, ἀποτέλεσμα, ἐπόμενον· σπουδαιότης, σοβαρότης· une affaire de —, σπουδαία υπόθεσις· εν —, συνεπῶς, συμφώνως· ἐπομένως.

conséquent, e, συνεπῆς λόγιῳ ἢ ἔργῳ, σύμφωνας πρὸς ἑαυτὸν· (λογικ.) ἢ δευτέρα πρότασις ἦτοι τὸ συμπέρασμα ἐνθυμήματος· (μαθημ.) ὁ δεύτερος ἢ ἐπόμενος ὅρος ἀναλογίας· παρ —, διό, τούτου ἕνεκεν, διὰ τοῦτο, λοιπὸν· κατὰ συνέπειαν.

conservateur, τρισε, διασώ-

στης, συντηρητικός, ἐμμένων εἰς τὰ καθεστῶτα.—des hypothèques, θεματοφύλαξ, ὑποθηκοφύλαξ.

conservation, θ. συντήρησις, διατήρησις, διαφύλαξις· κατάστασις τοῦ διατηρουμένου πράγματος.

conservatoire, διατηρητικός· οὐσ. ᾧδεῖον, ἄμισθον σχολεῖον μουσικῆς καὶ ἀπαγγελίας· —des arts, et métiers, κατάστημα δημόσιον ἐν ᾧ φυλάσσονται τὰ πρότυπα τῶν μηχανῶν, ὀργάνων, ἐργαλείων κ.τ.λ. χρησίμων εἰς τὰς τέχνας, καὶ δειγμάτων τῶν διαφόρων προϊόντων τῆς βιομηχανίας.

conserve, θ. ἡδυσμα, γλύκυσμα· (ναυτ.) συμπλέουσα ναῦς· naviguer de—, στολοδρομῶ, ἐν συνοδίᾳ πλέω.

conserver, ῥ. ἐν. συντηρῶ, διατηρῶ ἐν καλῇ καταστάσει, φυλάττω, διασώζω.

considérable, ἱκανός, οὐκ ὀλίγος, πολὺς· homme—, ἀνὴρ ἰσχυρός, ἔχων ἐξουσίαν, δύναμιν· travail—, ἔργον οὐσιῶδες, σπουδαῖον.

considérablement, οὐσιωδῶς, διαφερόντως, ἱκανῶς, πολὺ.

considérant, τὸ τῆς κρίσεως ἢ ἀποφάσεως αἰτιολογικόν.

considération, θ. σχέψις. διάσχεψις, αἴτιον, λόγος· ἐξέτασις· σέβας, ὑπόληψις· en—de, πρὸ ὀφθαλμῶν.

considéré, e, homme—, ἀνὴρ εὐυπόληπτος.

considérément, μετὰ περισκέψεως, νουνεγῶς, φρονίμως.

considérer, θεωρῶ μετὰ προσοχῆς, βλέπω· (μεταφ.) διασκέπτομαι, συλλογίζομαι, ἐξετάζω· σέβομαι, ὑπολήπτομαι.

consignataire, ὑποθηκοφύλαξ, μεσεγγυητής· ὁ ἀποδεξάμενος ἀποστολὴν ἐμπορευμάτων, ἐντολοδόχος ἐμπόρου.

consignateur, ὁ ἀποστέλλον

καὶ παραδίδων ἐμπορεύματα εἰς χεῖρας ἄλλου.

consignation, θ. παρακαταθήκη χρημάτων παρὰ τῷ θεματοφύλακι· caisse des dépôts et—s, θεματοφυλαχεῖον, ταμεῖον τοῦ θεματοφύλακος, ἀποστολῆ καὶ παράδοσις ἐμπορευμάτων.

consigne, θ. παραγγελία διδομένη εἰς φρουρόν· ἀπαγόρευσις εἰσόδου ἢ ἐξόδου· φυλάξις στρατιωτικῆ.

consigner, ὑποθηκεύω, παραδίδω εἰς φύλαξιν χρήματα· μεσεγγυῶ, πέμπω ἢ παραδίδω ἐμπορεύματα εἰς ἔμπορόν τινα ἵνα πωλήσῃ ἢ φυλάξῃ αὐτὰ προσκαίρως· —des troupes, ἀπαγορεύω τὴν ἐξοδὸν στρατιωτῶν ἀπὸ τοῦ στρατῶνος· —un élève, ἀπαγορεύω τῷ μαθητῇ τὴν ἀπὸ τοῦ λυκείου ἐξοδὸν.

consistance, θ. σύμπηξις, σύστασις, στερεότης· (μεταφ.) σταθερότης, μονιμότης χαρακτήρος.

consistant, e, συνιστάμενος, συγκείμενος· συμπαγής, στερεός.

consister, ῥ. οὐδ. σύγκειμαι, συνίσταμαι ἐκ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ πράγματος.

consistoire, σύνοδος τῶν καρδινάλιων ὑπὸ τοῦ πάππα συγκαλούμενη· συνεδρίον ἢ πρεσβυτέριον τοῦ κλήρου τῶν διαμαρτυρομένων· συμβούλιον ἱερατικόν ἢ θρησκευτικόν τῶν Ἰσραηλιτῶν, σύνοδος αὐτῶν.

consistorial, e, aux, ἀνήκων εἰς συνέδριον, σύνοδον, συμβούλιον, συνεδριακός.

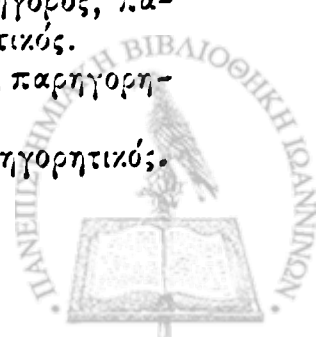
consistorialement, συνεδριακῶς, ἐν συνεδρίῳ.

consolable, παρηγορητός, παραμυθητός.

consolant, e, παρήγορος, παρηγορητικός, παραμυθητικός.

consolateur, ἱερεὺς, παρηγορητής, παρήγορος.

consolatif, ive, παρηγορητικός.

consolation, θ. παρηγορία, παραμυθία.

console, θ. ὥτις, ἀγκών, γείσον· κατοπτροστάτης, κ. κονσόλα.

consoler, ρ. ἐν. παραμυθῶ, παρηγορῶ, πρᾶνῶ τὴν λύπην, se—, παρηγοροῦμαι.

consolidation, θ. παγίωσις, στερέωσις.

consolidé (τραπεζ.) tiers—, πάγιον, ἠγγυημένον τῆς Γαλλίας γρέος, οὗ τὸ τρίτον μόνον πληρόνεται εἰς τοὺς ὁμολογιούχους, τὸ δ' ἐπ'—λοιπὸν εἰς ἀπόθεσιν τοῦ γρέους τούτου πάγιον γρέος τῆς Ἀγγλίας,

consolidement, στερέωσις, παγίωσις.

consolider, ρ. ἐν. στερεῶ, παγιῶ (μεταφ.) στηρίζω, ἐνδυναμῶ, ἰσχυροποιῶ, ἐπικυρῶ· προσδιορίζω ποσὸν τι διὰ τὴν ἀπότισιν δημοσίου γρέους.

consommateur, trice, καταναλωτὴς τροφίμων ἢ ποτῶν· ὁ τρώγων ἢ πίνων ἐν ξενοδοχείῳ, καφενεῖῳ ἢ καπηλείῳ· τελειωτὴς· Jesus Christ est le—de notre foi, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ τελειωτὴς τῆς πίστεως ἡμῶν.

consommation, θ. συμπλήρωσις, ἀποτελείωσις, τελειοποίησις· τέλος, la consommation des siècles, τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου· —κατανάλωσις, ἐξόδευσις τροφῶν καὶ ποτῶν· τὰ καταναλισκόμενα.

consommé, e, τέλειος· il est consommé dans la peinture, εἶναι ἄριστος ζωγράφος·—ζωμὸς δυνατὸς ἐκ κρέατος πολὺ βεβρασμένου.

consommer, καταναλίσκω ἐσθίω ἢ πίνων· τελειῶ· περατῶ, ἐκτελῶ, πράττω· ἰδὲ καὶ consumer.

consomptif, ive, συντηκτικός.

consomption, θ. ἀτροφία, μαρasmus, φθίσις.

consonnance, θ. συνήχησις ἐ-

ναρμόνιος, ὁμοφωνία· ὁμοιότης καταλήξεων.

consonnant, e, ὁμόηχος, σύμφωνος, ἑναρμόνιος.

consonne, θ. (γραμμα) σύμφωνον.

consorts, πληθ. συνενδιαφερόμενοι, συνέταιροι.

consoude, θ. (βοτ.) τὸ σύμφυτον, βοτάνη ἐπουλωτική.

conspirant, e, συντελεστικός· συνεργός.

conspirateur, trice, συνωμότης.

conspiration, θ. συνωμοσία· συστασιασμός· ῥαδιουργία μεταξὺ συμπολιτῶν.

conspirer, ρ. οὐδ. συνωμοτῶ, συνομνύω, ἐπιβουλεύω· συντελῶ, συντείνω, συμβάλλω· ρ. ἐν.—la ruine de qqn, μελετῶ, παρασκευάζω, τὸν ὄλεθρόν τινος.

conspuer, ρ. ἐν. ἀποπτύω, ἐπιπτύω τινά, προπηλακίζω, στηλιτεύω αὐτὸν δημοσίᾳ· περιφρονῶ.

constable, ἀστυνομικός κλητὴρ ἐν Ἀγγλίᾳ.

constamment, σταθερῶς· ἀνεκδότης, ἀπαύστως.

constance, θ. σταθερότης· καρτερία, εὐστάθεια, ἐπιμονή.

constant, e, θ. εὐσταθής, σταθερός, μόνιμος· κατερικός, ἐπίμονος.

constatation, θ. κατάδειξις, ὀφθαλμοδοσία, βεβαίωσις.

constater, ρ. ἐν. καταδεικνύω, ἐκτίθημι εἰς τὰ ὄμματα, εἰς τὴν κρίσιν, ἐξελέγχω, ἀποδεικνύω· ἐκτίθημι ἐγγράφως.

constellation, θ. ἀστερισμός.

constellé, ἀστερόεις, ἑναστρός· χρυσόστικτος· anneau—, δακτύλιος μαγικός, κατασκευασθεὶς ὑπὸ τὴν μαγικὴν ἢ μοιραίαν ἐπίδρασιν ἀστερισμοῦ τινος ἢ φέρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα.

consternation, θ. καταπτόησις, κατάπληξις.

consterner, ρ. έν. καταπτοῶ, καταπλήττω, ένσπείρω τρομόν και άμηχανίαν.

constipation θ. δυσκοιλιότης.

constiper, ρ. έν. καθιστῶ δυσκοιλίον.

constituant, ε. συντελεστικός, συστατικός· les parties—es d' un corps, τὰ συστατικά μέρη σώματος· *assemblée* —ε, συντακτική συνέλευσις, ἧς ὁ σκοπὸς τὸ συντάξαι τὸν θεμελιώδη νόμον τοῦ κράτους, ἦτοι τὸ σύνταγμα· αἱ γενικαὶ τῶν Γάλλων συνέλεύσεις, αἱ συγκληθεῖσαι τῷ 1879, ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως· τὸ θεσμοζόρον συνέδριον· οὐς· μέλος, βουλευτής, ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ συντακτικῇ συνέλευσει.

constitué, ἔχων τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα κρᾶσιν· *bien*—, καλῆς κράσεως· *autorites*—ées, αἱ καθεστηκυῖαι ἀρχαί, ἡ νόμιμος ἐξουσία τῆς χώρας.

constituer, ρ. έν. συνιστῶ, καθιστῶ, συγκροτῶ, ἀποτελῶ· διοργανίζω, σχηματίζω· προσδιορίζω ποσὸν οἶον διὰ προῖκα ἢ εἰσόδημα· —*prisonnier*, παραδίδω εἰς φρούρησιν, κράτησιν, φυλακὴν· — *des lois*, θεσπίζω νόμους, νομοθετῶ.

constitutif, ἰνε, συστατικός.

constitution, θ. σύνθεσις· σύνταγμα, ὁ θεμελιώδης τῆς πολιτείας νόμος· κρᾶσις· —*robuste*, κρᾶσις εὐρωστος· —*de dot*, προικοσύμφωνοι· τὸ προικοδοτούμενον.

constitutionalité, θ. συνταγματικότης.

constitutionnel, elle, συνταγματικός.

constitutionnellement, συνταγματικῶς

constricteur, σφιγκτήρ· *muscle*—, μῦς σφιγκτήρ· *boa*—, βόας (ὄφις) ὁ σφιγκτήρ.

constriction, σφίγξις, σύσφιγξις, συστολή.

constrictor, *boa*, ἰδὲ *constricteur*.

constringent, συσταλτικός, συσφιγτικός.

constructeur, κτίστης, οἰκοδόμος, τέκτων.

construction, θ. κτίσις, οἰκοδομήσις, οἰκοδομή, κατασκευὴ (γραμ.) σύνταξις, σύνθεσις.

construire, ρ. έν. (*construisant, construit, je construis. nous construisons. je construisis*) κτίζω, οἰκοδομῶ, κατασκευάζω (γραμ.) συντάσσω.

consubstantialité, θ. (θεολ.) τὸ ὁμοούσιον τῆς Ἁγίας Τριάδος.

consubstantiation, θ. παρουσία τοῦ Ἰ. Χριστοῦ ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ ὅπως έννοοῦσιν αὐτὴν οἱ Λουθηρανοί, δηλ. οὐχὶ μεταβολὴν τοῦ ἄρτου και οἴνου εἰς σῶμα και αἷμα.

consubstantiel, elle, ἰμοούσιος.

consubstantiellement, ὁμοούσιως.

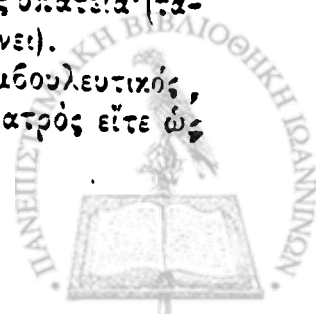
consul, ὕπατος Ῥωμαῖος, ἀνώτατος ἄρχων (έν δὲ τῇ Γαλλικῇ ἱστορίᾳ) *le premier*—, Ναπολεῶν δ' Α'. ἀναγορευθεὶς ὕπατος· τῆς Γαλλίας, ἕως οὗ (τῷ 1804) ἀνηγορευθῆ, αὐτοκράτωρ (τανῦν) πρόξενος.

consulaire, ὑπατικός· προξενικός· *les tribunaux*—s, τὰ προξενικά δικαστήρια.

consulairement, προξενικῶς.

consulat, ὑπατεία, τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα ἐν τῇ παλαιᾷ Ῥωμαϊκῇ δημοκρατίᾳ και ἡ διάρκεια τῆς ὑπατείας· ἐν δὲ τῇ Γαλλικῇ δημοκρατίᾳ ἡ τοῦ Ναπολέοντος ὑπατεία (τανῦν) προξενεῖον (έν γενεῇ).

consultant, συμβουλευτικός, γνωμοδότης, εἴτε ὡς ἰατρός εἴτε ὡς

δικηγόρος, σύμβουλος· συμβουλευόμενος.

consultatif, ive, γνωμοδοτικός, συμβουλευτικός· *voix consultative*, δικαίωμα τοῦ γνωμοδοτεῖν ἐν συμβουλίῳ ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῦ ψηφιοφορεῖν.

consultation, θ. ἰατροσυμβούλιον· σύσκεψις πρὸς γνωμοδοτήσιν, εἴτε ἰατρῶν εἴτε δικηγόρων· γνώμη, συμβουλή αἰτηθεῖσα.

consulte, θ. συμβούλιον δικαστικόν ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ.

consulter, ρ. ἐν. συμβουλευόμεαι· ἐξετάζω· ἐρωτῶ.

consulteur, θεολογικὸς σύμβουλος ὑπὸ τοῦ πάππα τεταγμένος, νομοδιάσκαλος.

consumable, καταναλωτός.

consumant, e, καταναλίσκων, καταδιβρώσκων.

consumer, ρ. ἐν. καταναλίσκω, καταδιβρώσκω· ἀποτεφρῶ, καταστρέφω· ἀσωτεύω, σπαταλῶ.

contact (-τάκτ) ἐπαφή· (μεταφ.) σχέσις, συναναστροφή, κοινωνία.

contagieux, euse, λοιμώδης, κοληθητικός· μεταδοτικός.

contagion, θ. κοληθητικότης, μίασμός· λοιμός, ἐπιδημία, νόσος κοληθητική.

contamination, θ. μόλυσμός, μόλυνσις, κηλιδωσις.

contaminer, σπιλῶ, κηλιδῶ, μόλυνω, μιάινω.

conte, διήγημα, διήγησις· παραμύθιον· ψευδολογία, λῆρος, φλυαρία.

contemplateur, trice, θεωρός, θεωρητικός· οὐσ. φιλόσοφος.

contemplatif, ive, θεωρητικός, σκεπτικός.

contemplation, θ. θεωρία· φιλοσοφική θεωρία, μελέτη, σκέψις.

contemplativement, θεωρητικῶς, ἐν θεωρίᾳ, σκεπτικῶς.

contempler, ρ. ἐν. θεωρῶ, μελετῶ· θαυμάζω· σκέπτομαι θεωρῶν·

θεωρῶ διανοητικῶς· φιλοσοφῶ· κάμνω σκέψεις.

contemporain, e, σύγχρονος· τοῦ παρόντος, τῶν καθ' ἑμᾶς χρόνων.

contemporanéité, θ. τὸ σύγχρονον, ἡ σύγχρονος ὑπαρξίς.

contempteur, περιφρονητής, ὑπερόπτης· στηλιτευτής.

contenance, θ. χωρητικότης· ἔκτασις· στάσις τοῦ σώματος· (μεταφ.)

faire bonne contenance, δεικνύω σταθερὰν ἀπόφρασιν· — ταράττομαι· κ. τὰ χάνω.

contenant, e, περιεκτικός· οὐσ. τὸ περιέχον, ὀρηγεῖον.

contendant, e, συναγωνιστής, ἀνταγωνιστής.

contenir, ρ. ἐν. (κλίνεται ὡς *tenir*) περιέχω, ἐμπεριέχω, περιλαμβάνω· περιορίζω, συνέχω, συγκρατῶ, χαλιναγωγῶ, καταστέλλω· (μεταφ.) *se—*, κρατῶ τὴν ὀργάνην ἢ τὸ αἰσθημά μου, ἑαυτοῦ κρατεῖν.

content, e, αὐτάρκης, ἀρκούμενος, κ. εὐχαριστημένος· χαίρων, εὐθυμος, ἄσμενος.

contentement, αὐτάρκεια, εὐχαρίστησις· χορὰ.

contenter, ρ. ἐν. θεραπεύω τὸν πόθον τινός, ἵπαρχῶ εἰς τὴν αἴτησίν του, χαροποιῶ, εὐχαριστῶ· *se—*, εὐχαριστοῦμαι, ἀρκοῦμαι.

contentieusement, ἐριστικῶς.

contentieux, euse, φιλερις, φιλόνεικος· ἀμφισβητούμενος.

contentif, ive (χειρ.) συνεχτικός.

contention, θ. μεγάλη διανοητική ἔντασις· ἔρις, φιλονεικία, συζήτησις.

contenu, τὸ περιεχόμενον.

conter, ρ. ἐν. ἀφηγοῦμαι, διηγοῦμαι, λέγω· *il m' en a conté de belles*, μοὶ διηγήθη ὅ τι δύναται νὰ φαντασθῇ τις, ἀλλ' ἀντ' ἄλλων.

contestabilité, θ. τὸ ἀμφισβητούσιμον.

contestable, ἀμφισβητήσιμος.
contestant, e, φιλόδικος (δικαστ.) ἀμφισβητῶν τι πρὸς τινα.
contestation, θ. φιλονεικία, συζήτησις· δίκη· sans —, ἀναντιρρήτως.
conteste, ἀμφισβήτησις, συζήτησις, φιλονεικία· δίκη· sans —, ἀναντιρρήτως.
contester, ῥ. ἐν. ἀμφισβητῶ, διαφιλονεικῶ· περὶ δικαιώματός τινος, περὶ κατοχῆς πράγματος, ἢ περὶ ἀληθείας λογομαχῶ, ἐρίζω.
conteur, μυθολόγος, μυθολόγος· beau —, διηγηματίας, ὁ διηγούμενος εὐχερῶς καὶ γλαυφῶς.
contexte, τὸ σύνολον κειμένου, τὸ περιεχόμενον.
contexture, θ. συνάφεια, ἀλληλουγία, σύνθεσις (μεταφ.) la—d' un discours, συνοχή, πλοκή λόγου.
contigu, e, συνεχής, συναφής· προσεγής, παρακείμενος.
contiguïté, θ. συνάφεια, συνέγεια, συνορία.
continence, θ. ἀγνότης ἡθῶν, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
continent, e, ἐγκρατής, σώφρων· οὐσ. ἡπειρος, ξηρά, οὐχί νῆσος.
continental, e, aux, ἡπειρωτικός, ἀνήκων εἰς μίαν ἐκ τῶν μεγάλων μερίδων τῆς ξηρᾶς.
contingence, θ. συντυχία, σύμβαμα.
contingent, e, ἐνδεγόμενος, τυχαῖος, δυνάμενος ἢ μὴ δυνάμενος νὰ συμβῇ· οὐσ. τὸ ἐπιβάλλον μέρος ἐκάστῳ ὁπάντης ἢ κέρδους· χορηγίαι, ἀνάλογος ἐκάστῳ διαμερίσματος φορολογία, ἢ κλήρωσις, νεοσυλλεξία, στρατιωτῶν.
continu, e, συνεχής, ἀδιαφρετος, ἄτμητος· ἀδιάκοπος· ἀλλεπάλληλος.
continuateur, trice, ὁ συνεχίζων, ὁ ἐξακολουθῶν ἄλλου πόνημα.
continuation, θ. ἐξακολουθήσις,

συνέγεια· ἀποτέλεσμα τῆς συνεχείας· παράτασις.
continuel, elle, διηνεκής, ἀκατάπαυστος· ἀδιάκοπος, διαρκής.
continuellement, διηνεκῶς, ἀκαταπαύστως, ἀδιάκοπως, διαρκῶς.
continuer, ῥ. ἐν. ἐξακολουθεῖν, παρατείνειν· ἀνανεῶναι· οὐδ. διαρκῶ, παραμένω, ἐπιμένω.
continuité, θ. ἡ συνέγεια, τὸ διηνεκές, τὸ ἀκατάπαυστον· solution de—, διακοπή συνεχείας.
continûment, διαρκῶς ἀδιάκοπως.
contondant, θλαστικός, μολωπιστικός, ἀβύλιος, οὐχί κοπτερός.
contorsion, θ. συστροφή, διαστροφή· μορφασμός· βεβιασμένη στάσις.
contour, περίμετρος, περιφέρεια, γῦρος· les—s, αἱ τῆς περιφερείας σώματός τινος γραμμά.
coutournable, στρεπτός, γυριστός.
contournement, περιέλιξις, περιγράμμα.
contourner, περιγράφω, ὀρίζω τὴν περίμετρον, τὸν γῦρον περιβάλλω διὰ γραμμῆς ὀριστικῆς τοῦ σχήματος· περιελίσσω, στρογγυλεύω· περιέρχομαι· διαστρέφω.
contractable, συμβλητός.
contractant, e, συμβαλλόμενος· les parties—es, τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἢ πρόσωπα, οἱ συνογπάροντες συμβόλαιον.
contractation, τὸ συμβάλλεσθαι, συνοπογραφή συμβολαίου.
contracte, (γραμμ. ἑλλην.) συνηρημένος.
contracté, e, συγκεχωνευμένος· οἶον. du=le le, des=de les, au=à le, aux=à les.
contracter, ῥ. ἐν. συμφωνῶ, συμβάλλομαι, -une alliance, συνάπτω συμμαχίαν· συστῆλλω, κ. συμ-

μαζεύω, ζαρόνω (μεταφ.) — une habitude, γίνεται μοι ἔξις — une maladie, ὑποπίπτω εἰς νόσημα — des dettes, δανείζομαι (γραμμ.) συναίρω.

contractile, συσταλτός.

contractilité, θ. συσταλτικότης.

contraction, (ἀνατομ.) συστολή (γραμμ.) συναίρεσις.

contractuel, elle, συμβολικός, ὁ διὰ συμβολαίου γινόμενος.

contracture, θ. ἡ πρὸς τὰ ἄνω κατὰ μικρὸν συστολή, στένωσις.

contradicteur, ὁ ἀντιλέγων.

contradiction, θ. ἀντίρρησις, ἀντιλογία, ἀντίφασις τὸ ἀσύμφωνον, τὸ ἀσυμβίβαστον.

contradictoire, θ. ἀντιφατικός (δικ.) jugement —, ἀντιμωλιεῖς, ἡ κατ' ἀντιμωλίαν δίκη.

contradictoirement, ἀντιφατικῶς (δικ.) κατ' ἀντιμωλίαν.

contraignable, ἀναγκαστός.

contraindre, ῥ. ἐν. (contrainnat, contraint, je contrains, nous contrainsons, je contraindis) ἀναγκάζω, καταναγκάζω. βιάζω στενοχωρῶ, ἐνογλῶ (Νομ.) — par corps, συλλαμβάνω se —, δαμάζω τὰς ὀρέξεις, τὰ πάθη μου.

contraint, e, ἡναγκασμένος.

contrainte, ἐξανάγκασις, βία συστολή, στενοχωρία (μεταφ.) δυσκολία, κώλυμα, ἐμπόδιον, (νομ.) — par corps, προσωπική κράτισις.

contraire, ἐναντίος, ἀντίθετος βλαβερός οὐσ. τὸ ἐναντίον, ἀντίθετον au —, τὸ ἐναντίον, ἐξεναντίας.

contrairement, ἀντιθέτως, ἀπ' ἐναντίας — à la loi, παρὰ τὸν νόμον.

contralto, ἀνθυψίφωνος γυνὴ αἰοδός, ἡ κατωτέρα τῆς ὑψίφωνου.

contrapontiste, (μουσ.) μελοποιός, ὁ συνθέτων ἢ συναρμολογῶν μουσικῶν.

contrariant, e, ἀντιλογικός

ἀντιπράττων· δυσάρεστος, λυπηρός. **contrarier**, ῥ. ἐν, ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαι ἀντιτείνω, ἀντιπράττω λυπῶ, δυσάρεστῶ, στενοχωρῶ.

contrariété, θ. ἐναντιότης, κώλυμα· ἐμπόδιον λύπη, δυσάρεσκεια.

contraste, ἀντίθεσις.

contranstant, e, ἀντίθετος, ἀντικείμενος.

contraster, ῥ. οὐδ. ἐν ἀντιθέσει κείμαι· ἀντίκειμαι, διαφέρω.

contrat, συμβόλαιον, συνθήκη, συμφωνητικόν, — de mariage, γάμου συμβόλαιον, προικοσύμφωνον.

contravention, θ. παράβασις, ἀθέτησις (νόμου, συμβολαίου).

contre, κατά, ἐναντίον· ἐπὶ se heurter—un arbre, συγκρούομαι κατὰ δένδρου ἢ πρὸς δένδρον marcher—l'ennemi, πορεύομαι, ἐκστρατεύω κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· s' appuyer —le mur, στηρίζομαι ἐπὶ τοῦ τοίχου· sa maison est —la mienne, ἡ οἰκία του εἶναι ἐγγὺς τῆς ἐμῆς — la loi, παρὰ τὸν νόμον οὐσ. dire le pour et le —, λέγω τὸ ὑπὲρ καὶ τὸ κατὰ· ci-contre, ἐδῶ ἀπέναντι, ἐγγύς.

contre-allée, παρακειμένη, παράλληλος δένδρου στοιγία.

contre-amiral, ὑποναύαρχος (πλοῖον) ὑποναυαρχίς· πληθ. des contre-amiraux.

contre-appel, δευτέρα ὀνομαστικὴ τῶν στρατιωτικῶν κλήσις, πρὸς ἐξακριβῶσιν ἂν τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας ἀκριβῶς ἐξετελείσθῃ.

contre-approches, ἀντιταφρεύσεις τῶν πολιορκουμένων κατὰ τῶν πολιορκητῶν.

contre-attaques, ἀντοχυρώσεις τῶν πολιορκουμένων κατὰ τῶν πολιορκητικῶν ἐργασιῶν.

contre-balancement, ἀντισημειώσεις, ἀντιστήκωμα.

contre-balancer, ἀντιστῆκω, ἀντισταθμῶ, ἀντιζυγίζω (μεταφ.) ἐ-

ξισοῦ-οὔμαι· ἰσορροπῶ· ἰσοδυναμῶ, ἀναπληρῶ.

contre-bande, θ. λαθρεμπόριον, λαθρεμπορεύματα.

contrebandier, ἰἔρε, λαθρέμπορος.

contre-bas, εν —, ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω· σχετικῶς κατωτέρω.

contrebasse, θ. ἡ βαρυτάτη ἢ βαθυτάτη φωνή· ὀγκῶδες βιολίον· τὸ μάλιστα βαρύτερον· ὁ παίζων τὸ ὄργανον τοῦτο.

contrebassiste, ὁ παίζων τὸ contrebasse.

contre-batterie, θ. ἀντιπυροβολεῖον, ἀντικανονοστοιχία (μεταφ.) ἀντιδολοπλοχία.

contre-biais, εν —, ἀντιστρέφως.

contre-boutant, ἀντέρεισμα, ἀντηρῆς.

contre-bouter, ἀντερεῖδω, ἀντιστηρίζω.

contre-calquer, ῥ. ἐν. ἀνταποτυπῶ, ἔτσι ἀποτυπῶν τὴν ἐξ ἐπιθέσεως διαφανοῦς γάρτου ἀντιγραφὴν εἰκόνας ἢ σχήματος, μεταφέρω εἰς ἄλλον γάρτην.

contrecarrer, ῥ. ἐν. κατὰ πρόσωπον ἵσταμαι, ἀντιστατῶ, ἐναντιοὔμαι, ἀντιπράττω.

contre-châssis, ἐπιφεγγίτης.

contre-clef, παρακλειδίον θύλου, ψαλῆς.

contre-coeur, τὸ ἔνδοξον, ὁ μυχὸς ἐστίας, πυροθαλασιν· à —, ἀκουσίως, ἀγῶως, παρὰ τὴν θέλησίν τινος.

contre-coup, ἀντικοπή, ἀντίκτυπος, ἀντίκρουσμα, ἀπήχτισις, ἀντήχτισις, ἀντίδρασις· δεινὸν τι ἐπακλόουλον προηγουμένου συμβάντος.

contre-courant, ἀντίρρους, ἀνάρρους, τὸ ἐναντίον ρεῦμα.

contredanse, θ. ἀντίρχτισις, ἀντίχορος, εἶδος καθ' ἑλληνικῶς.

contre-déclaration, θ. ἀντιδιακήρυξις.

contre-digue, ἀντίχωμα, προσεπίφραγμα ῥύακος ἢ ποταμοῦ· ἐπιτάφρευμα.

contredire, ῥ. ἐν. (κλιν. ὡς dire) ἀντιλέγω· se —, ἀντιφάσκω πρὸς ἑμαυτόν.

contredisant, e, ἀντιλογος, ἀντιλεκτικός· λογομάχος.

contredit, ἀντίρρησις, ἀντιλογία· sans —, ἀναντιρρήτως.

contrée, θ. γῶρα, γῆ.

contre-échange, ἀνταλλαγῆ.

contre-enquête, θ. (δικ.) ἀντέρευνα, ἀντεξέτασις, ἀντανάκρισις κατ' ἀίτησιν τοῦ ἀντιδίκου.

contre-épaulette, θ. ἀντεπωμῆς, ἡμιεπωμῆς, ἄνευ χρυσοῦ.

contre-épreuve, ἀποτύπωμα τυπωθείσης προσφάτως ἢ διὰ μολύβδου ἢ ἀνθρακος ποιθείσης εἰκόνας, κατ' ἀντίστροφον διεύθυνσιν παριστῶν τὰ ἀντικείμενα· δευτέρα ψηφοφορία ἐπὶ προτάσεως ἐναντίας τῆς ἤδη ψηφισθείσης.

contre-espalier, δένδροστοιχία παράλληλος πρὸς παραδενδράδα (espalier), τεύχους.

contre-expertise, ἀντιπραγματογνωσία.

contrefaçon, υ. παραποίησις, δολία ἀπομίμησις, κλοδήλωσις· τυποκλοπία· τὸ παραποιηθὲν ἢ κλοδήλον ἔργον.

contrefacteur, κλοδήλοποιός, τυποκλόπος, παραχαράκτης.

contrefaction, θ. παραχάραξις, παρατύπωσις.

contrefaire, ῥ. ἐν. (κλιν. ὡς faire) παραποιῶ, ἀπομιμοῦμαι μιμοῦμαι σιωπτικῶς, χλευαστικῶς.

contrefaiseur, μίμος, προσποιητής.

contrefait, e, πλαστής, προσποιητός· διάστροφος, δύσμορφος.

contre-fiche, στήριγμα ξύλινον τείχους, ἀντηρίς.

contre-fil, à—, ἀντίξοα, ἀντιστρόφως τῆς διευθύνσεως τοῦ χνούος υφάσματος ἢ πύλου ἢ τῶν τριχῶν δερμάτος.

contrefort, ἔρεισμα τείχους, ἀντιστήριγμα ἢ ἐπιτείχισμα· δευτερεύουσα σειρά ὀρέων πρὸς τὴν κυριωτέραν δέρμα σκληρόν πρὸς ἐξδυνάμωσιν τῆς πτέρνης ὑποδήματος.

contre-fugue, (μουσ.) ἀντεπώδη.

contre-garde, ἀντοχύρωμα, προφυλακτικὸν ἄλλου ὀχυρώματος κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός.

contre-hacher, διαγραμματίζω, χαράττω σταυροειδῶς.

contre-hachure, διαγραμμισμός.

contre-hâtier, μέγας ξυλοστάτης τῆς ἐστίας κορακοφόρος ἢ ἀγκυλιφόρος.

contre-haut, en—, πρὸς τὰ ἄνω, ἀνωτέρω ἄλλου.

contre-indication, θ. (ιατρ.) ἀντένδειξις, κώλυμα ἀναφανέν κατὰ τῶν θεραπευτικῶν μέσων.

contre-jour, ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀπετραμμένος, παρὰφωτος, ὀπισθόφωτος.

contre-lettre, μυστικὸν ἔγγραφο ἀναρετικὸν τοῦ ἐπισήμου.

contre-maitre, esse, ἐπιστάτης ἐργοστασίου, ἐργοδότης· (ναυτ.) πρωρεύς, κ. λοστρόμος.

contremandement, ἀντεπιταγή.

contremander, ῥ. ἐν. ἀντεπατάσσω, ἀνακαλῶ προτέραν διαταγήν.

contre-marche, θ. (στρατ.) ἀντιστροφή πορείας, ἐπάνωδος.

contre-marée, θ. ἀνάρρους ἀντίρρους, ἐναντία τῆς κυρίως παλιρροίας διευθύνσεις.

contre-marque, δευτέρον σφρά-

γισμα ἐμπορεύματος ἢ σκεύους χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ, δευτερόσημον· θεάτρου ἐπεισιτήριον, κ. κοντρομάρκα.

contre-marquer, ῥ. ἐν. ἐπισημαίνομαι, δευτέραν σφραγίδα ἐπιτίθημι.

contre-mine, θ. ἀνθυπόνομος.

contre-miner, ῥ. ἐν. ὑπορύσσω ὑπόνομον ἐναντίαν τῇ τοῦ ἐχθροῦ, ἵνα ματαιώσω ταύτην, ἀνθυπορύσσω.

contre-mineur, ἀνθυπονομευτής.

contre-mur, παρατείχισμα πρὸς μείζονα στερέωσιν.

contre-murer, παρατειχίζω, ἀντερείδω, ἐπιστερεῶ.

contre-opposition, μειονοψηφοῦσα μερίς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

contre-ordre, ἀντεπιταγή, ἀντικέλυσμα, ἀνάκλησις διαταγῆς.

contre-partie, θ. (μουσ.) ἀντιώδη, ἀντιστροφή· (μεταρ.) ἐναντία γνώμη ἢ αἴσθημα.

contre-passation, θ. ἐπιστροφή συναλλαγματικῆς εἰς τὸν ἐκδότην αὐτῆς.

contre-passer, ἐπιτρέφω συναλλαγματικὴν εἰς τὸν ἐκδότην αὐτῆς.

contre-pied, τούναντίον πράγματός τινος· (κυνηγ.) τὰ ἀντίστροφα ἵχνη.

contre-poids, (κυρίως καὶ μεταρ.) ἀντίζυγον, ἀντίρροπον, ἀντισήκωμα.

contre-poil, τὸ τῶν τριχῶν ἀντιστρόφον, ἀντίξοον· à—, ἀνάτριχα· (μεταρ.) ἀνάποδα.

contrepoint, (μουσ.) συνωνία, συμφωνία, σύνθεσις, συναρμογή τῶν διαφόρων φωνῶν εἰς ἑναρμόνιον μόλην, μελοποίημα.

contre-pointe, θ. τὸ κατὰ τὴν αἰχμὴν κοπερόν τῆς βάρχειως τῆς σπάθης.

contre-pointer, ἐξ ἀμφοτέρου

κεντῶ τὸ ὕψωμα· ἀντιτάσσω πυροβολοστοιχίαν κατ' ἄλλης.

contre-pointiste, μελοποιός, εἰδήμων τῶν τῆς ἀρμονίας νόμων, μουσικογράφος.

contre-poison, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.

contre-porte, θύρας παραπέτασμα, ἀντίθυρον.

contre-projet, ἀντισχέδιον.

contre-proposition, θ. ἀντιπρότασις, ἐξ ἀντιθέτου πρότασις.

contre-révolution, θ. ἀντεπαναστάσεις, καταπολέμησις τῶν τῆς ἐπαναστάσεως ἀγαθῶν ἀρχῶν ἀποτελεσμάτων ἢ κατορθωμάτων.

contre-révolutionnaire, ἀντεπαναστατικός.

contre-ruse, θ. ἀντιπανουργία, ἀντιτέχνασμα, ἀντιστρατήγημα.

contre-sanglon, ἱμάς ἐφιππίου, κ. θηλειὰ τῆς ὕγγλας.

contrescarpe, (ὄχυρ.) ἀντίκρημνος, ἀντοφρυς.

contre-scel, παρασφραγίς.

contre-sceller, ῥ. ἐν. παρασφραγίζω, προσεπισφραγίζω.

contreseing, προσυπογραφή.

contresens, παρανόησις, ἐσφαλμένη ἐρμηνεία· à —, ἀντιστρόφως, ἀνάποδα.

contresigner, ῥ. ἐν. προσυπογράφω· προστιθίμι ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἐπιστολῆς τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστέλλοντος.

contretemps, κακὴ συγκυρία, συμβάν ἀπροσδόκητον καὶ δυσάρεστον, πρόσκομμα.

contre-terasse, θ. δῶμα γαμψότερον παρατεθειμένον εἰς δῶμα ὑψηλότερον.

contre-tirer, ῥ. ἐν. ἐκ τῆς προσσφατῆς τυπωθείσης ἢ γραφεύσης εἰκόνης λαμβάνω ἀντίστροφον ἀντίτυπον, ἀντιτυπῶ, κ. ξεσηκόνω.

contrevallation, θ. (ὄνοσ.)

περιγυράκωσις μετὰ τάφρου πέριξ τοῦ πολιορκουμένου φρουρίου, περιτάφρευσις, ἀντιτελείσμα.

contrevenant, e, ἀντίθετος, παραβάτης.

contrevenir, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς venir) ἀθετῶ, παραβαίνω.

contrevent, παραθυρίς, ἐξωτερικὸν θυρόφυλλον τῆς θυρίδος.

contre-vérité, θ. ἀντίφρασις, λόγος μὲ σημαίαν ἐναντίαν τῆς φαινόμενης.

contre-virer, ῥ. ἐν. ἀντιστρέφω.

contribuable, φορολογούμενος, δασμοφόρος, συντελής.

contribuer, ῥ. ἐν. οὐδ. συντελῶ, εἰσφέρω, συντείνω, συνεργῶ.

contributif, ive, φορολογικός.

contribution, θ. ἔρανος, συνεισφορά, συνδρομή· φόρος· mettre à —, ὑποβάλλω εἰς συνεισφορὰν, ἀναγκάζω νὰ συντελέσωσι, φορολογῶ.

contrister, ῥ. ἐν. λυπῶ, πικραίνω.

contrit, e, συντετριμμένος τὴν καρδίαν, μετανοῶν ἁμαρτωλός.

contrition, θ. συντριβὴ καρδίας ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις, κατάνυξις, μετάνοια.

contrôlage, ἔλεγχος, ἐξελεγχίς (γεωπ.) ἐτησίᾳ ἐντομὴ τῆς ἀμπέλου.

contrôle, βιβλίον ἐλέγχου, διπλότυπον· ἔλεγχος, ἐξελεγχίς, ἐξέτασις· δικαίωμα, φόρος ἐπιστημάνσεως· σφραγίς τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν πραγμάτων· κατάστασις ὀνομαστικῆ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τι σωματεῖον· officier rayé des —s de l'armée, ἀξιωματικὸς διαγραφεὶς ἐκ τῶν ἐλέγχων τοῦ στρατοῦ· (μεταφ.) ἐπίκρισις.

contrôlement, ἐξελεγχίς.

contrôler, ἐγγράφω εἰς διπλότυπον· ἐλέγχω, ἐξελέγχω, ἐξετάζω·

σφραγίζω, ἐπισημαίνω διὰ τῆς σφραγίδος τῆς κυβερνήσεως τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ τεχνουργήματα.

contrôleur, ἑλεγκτής· (μεταφ.) ἐπικριτής, φιλόσοφος.

controuuer, ῥ. ἐν. πλάττω, ἐπινοῶ, ἐρευρίσκω. ψευδολογῶ.

controversable, ἀμφισβητήσιμος.

controverse, θ. λογομαχία, συζητήσεις, ἔρις, φιλονεικία.

controversé, e, ἀμφισβητούμενος, συζητούμενος.

controverser, ῥ. ἐν. λογομαχῶ, φιλονεικῶ, συζητῶ.

controversiste, λογομάχος, ἐριστικός, ἀγαπῶν τὰς συζητήσεις.

contumace, θ. φυγοδικία· ἐρήμην δίκη· *condamner par—*, ἐρήμην δικάζω ἢ καταδικάζω· —ἀρσ. φυγοδικός· ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ σημασίᾳ λέγουσιν ἐπίτε *contumax*.

contus, e, μεμωλωπισμένος, συντεθλασμένος.

contusion, θ. σαρκόθλασμα, μώλωψ.

contusionner, ῥ. ἐν. συνθλῶ, μωλωπιζῶ.

convaincant, e, πειστήριος, πειστικός, καταπειθῶν.

convaincre, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς *vaincre*) καταπειθῶ, καταδεικνύω· ἐξελέγγω· ἀποδεικνύω ἔνοχον.

convaincu, e, πεπεισμένος· ἀποδεδειγμένος ἔνοχος.

convalescence, θ. ἀνάρρωσις, βελτίωσις τῆς ὑγείας.

convalescent, e, ὁ ἀναλαμβάνων ἐκ νόσου, ἀναρρωννύμενος.

convenable, προσήκων, πρέπων, εὐπρεπής, εὐθετος, ἀρμόδιος, πρόσφορος, κατάλληλος, συμφέρων.

convenablement, ἀρμόδιως, προσήκόντως, πρεπόντως· εὐλόγως· εὐθέτως· εἰς τρόπον συμφέροντα.

convenance, θ. σχέσις, ὁμοιότης· ἀρμοδιότης· τὸ προσήκον, τὸ εὐπρεπές, κοσμιότης· τὸ συμφέρον· *mariage de—*, γάμος ἐκ συμφέροντος ἢ κατὰ τὸ εὐπρεπές καὶ οὐχὶ ἐξ ἔρωτος· *les—s*, τὰ πρέποντα, ἢ εὐπρέπεια, ἢ κοσμιότης.

convenir, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς *venir*) προσήκω, ἀρμόζω, πρέπω, συμφέρω (ἐν τῇ σημασίᾳ ταύτῃ κλίνεται διὰ τοῦ *avoir*)· συμφωνῶ, συνομολογῶ, ἐγκρίνω, ἀποδέχομαι· (ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ διὰ τοῦ *être*) κρίνω, ἀποδέχομαι· *nous sommes convenus du prix*, συνεφωνήσαμεν περὶ τῆς τιμῆς· (ἀπροσώπως) *il convient*, συμφέρει, ἀρμόζει, *il aurait convenu*, ἤθελε συμφέρει.

conventicule, συνόδιον, συμβούλιον, λαθραῖον, παράνομον ἢ ἐπίβουλον.

convention, θ. συμφωνία, συνθήκη, σύμβασις· *les —*, ὅροι συμβολαίου ἢ συνθήκης· τὰ παρὰ πᾶσι δεδογμένα· *les — s sociales*, τὸ κοινωνικὰ ἔθιμα, τὰ ὡς ἔθος γινόμενα, τὰ νόμιμα· *de —*, ἐκ συνθήκης, κατὰ συνεννόησιν· *langage, vertu de —*, γλῶσσα ἢ ἀρετὴ ἐκ συνθήκης· *la Convention* (Γαλλ. ἱστορία) ἔθνοσυνέλευσις τῆς πρώτης καὶ μεγάλης τῶν Γάλλων ἐπαναστάσεως, ἢ μετὰ τὴν νομοθετικὴν, ἐκείνη ἣτις κατεδίκασε Λουδοβίκον τὸν ΙΣΤ΄· εἰς θάνατον, διελύθη δὲ τῇ 26, Ὀκτωβρίου 1795.

conventionnel, elle, συμβολικαῖος, ἐκ συνθήκης πηγάζων, συμβοληματικός.

conventionnellement, ἐκ συνθήκης, κατὰ συνθήκην, κατ' ἀμοιβαίαν συμφωνίαν.

conventualité, θ. κοινοβιακὴ ἰδιότης, μοναστικότης.

conventuel, elle, μοναστικός, μοναστηριακός.

convergence, θ. συνάντησις, σύν-

οδος, σύμπτωσις οἶον ἀκτίνων κ.τ.λ.

convergent, e, συμπίπτων, συναντώμενος.

converger, τείνω, συμπίπτω εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, συναντῶμαι.

convers, e, frère—, καλόγηρος ὑπηρετῶν τοὺς ἄλλους καλογήρους, δόκιμος, ὑποτακτικός· soeur — e, καλογραία, μοναχή, ὑπηρετούσα.

conversation, θ. συνομιλία, συνδιάλεξις.

converse, θ, (λογικ.) μετατροπή, ἀντιστροφή τῶν ὄρων προτάσεως, δηλ. τοῦ ὑποκειμένου μεταβαλλομένου εἰς κατηγορούμενον καὶ τάνάπαλιν.

converser, ρ. οὐδ. συνομιλῶ, συνδιαλέγομαι.

conversion, θ. μεταβολή, μετατροπή· μεταποιήσις· μετάστασις· (θεολ.) μετάνοια, ἢ εἰς τινὰ θρησκείαν ἢ αἵρεσιν προσέλευσις, προσηλυτισμός· (νομ.) μεταβολή ἀποφάσεως· (στρατ.) μεταβολή μετώπου.

converti, e, προσήλυτος· ἁμαρτωλὸς μετανοῶν· ὁ εἰς ἄλλο κόμμα προσχωρήσας.

convertibilité, θ. τὸ εὐμετάβλητον.

convertible, μεταβλητός· μετατροπετός.

convertir, ρ. ἐν. μεταποιῶ, μεταβάλλω, τρέπω τι εἰς ἄλλο· προσηλυτίζω θρησκευτικῶς, ἠθικῶς ἢ πολιτικῶς.

convertissable, μεταστρεπτός, δυνάμενος προσηλυτισθῆναι.

convertissement, μεταλλαγὴ, μεταποιήσις.

convertisseur, προσηλυτιστὴς ἐπιτήδειος.

convexe, καμπύλος, κυρτός τὴν ἐπιφάνειαν, σφαιρικός.

convexité, θ. κυρτότης, καμπυλότης, σφαιρικότης.

conviction, θ. πεποίθησις, πίστις.

convié, θ. προσκεκλημένος.

convier, ρ. ἐν. προσκαλῶ εἰς συμπόσιον ἢ τελετήν· συγκαλῶ, παρακινῶ, προτρέπω.

convive, συμπότης, συνδαιτυμών, σύνδειπνος.

convocable, συγκλητὴς, ἑός.

convocation, θ. σύγκλησις.

convoi, πομπὴ ἐπικηδείας, κηδεία· σιτοπομπεία, ἔμπορικὸς στόλος φρουρούμενος ὑπὸ πολεμικῶν πλοίων ἐν καιρῷ πολέμου· πολεμοφοδίων καὶ τροφῶν ἀποστολὴ εἰς στρατόπεδον ἢ πολιορκουμένους· μεταφορὰ ἐπιδατῶν καὶ ἔμπορευμάτων δ' αὐτοῦ σιδηροδρόμου, ἀμαξοστοιχία.

convitable, ὀρεκτός, ἐπιθυμητός.

convoyer, ρ. ἐν. ἐρίεμαι, ὀρέγομαι, ποθῶ ἀθεμίτως καὶ ἀπλήστως.

convoyeux, euse, ἀθέμιτος ἐπιθυμητής, πλεονέκτης, ἀπληστος.

convoyise, θ. ἀπληστος καὶ ἀθέμιτος ἐπιθυμία, ὄρεξις.

convoler, ρ. οὐδ. δευτέρω γάμῳ συνάπτομαι, ἔρχομαι εἰς δευτέρον γάμον, νυμφεύομαι ἢ ὑπανδρεύομαι ἐκ δευτέρου.

convolute (βοτ. ἐπὶ φύλλων) σύστροφος.

convolvulacées, θ. πλ. θ. (βοτ.) τὰ ἐλξινόειδῆ ἢ σμιλακοειδῆ φυτά.

convolvulus (-luce) ἢ ἐλξίνη, ἢ λεία σμιλαξ.

convoyer, ρ. ἐν. συγκαλῶ, καλῶ εἰς συνέλευσιν· —les chambres, συγκαλῶ τὰς βουλὰς.

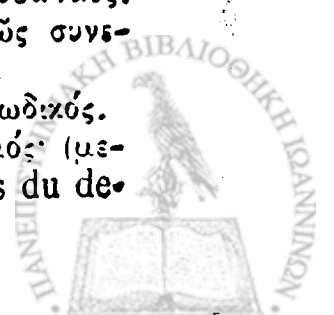
convoyer, ρ. ἐν. συμπαραπέμπω, συνοδεύω μὲ στρατιωτικὴν δύναμιν χάριν προφυλάξεως.

convoyeur, ἡ συνοδεύουσα ναῦς.

convulsé, σπασμωδικῶς συνεσταλμένος, συνεσπασμένος.

convulsif, ive, σπασμωδικός.

convulsion, θ. σπασμός· (μεταφ.) —s, ταραχαί· les —s du de-

despoir, οἱ τινάγμοι ἢ σπαραγμοὶ τῆς ἀπελπισίας.

convulsionnaire, σπασμώδης· οὐσ. θεόληπτος, θεομανής, φανατικοὶ τοῦ XVIII αἰῶνος, οἵτινες ἐν τῇ λατρεία κατελαμβάνοντο ὑπὸ σπασμῶν.

convulsivement, σπασμωδικῶς.

coobligé, συνυπόχρεως, συμβολαίου μέτοχος.

cooperateur, συνεργός, συνεργάτης.

coopératif, ive, συνεργατικός.

coopération, συνέργεια, σύμπραξις.

coopérer, συνεργάζομαι, συνεργῶ, συμπράττω.

coordonation, θ. κατάταξις, συναρμογή.

coordonné, e, ὁμοταγής, συνταγής· οὐσ. θηλ. πληθ. (γεωμ.)—ές αἱ συνδιατεταγμέναι γραμμαί, τριγωνομετρικὴ στάθμησις.

coordonner, ῥ. ἐν. συνδιατίθωμι, συναρμόζω, συναρμολογῶ.

copahu, βάλσαμον κοπαϊκόν· κοπαρρητίνη.

copaier ἢ **copayer** (βοτ. δ.) δένδρον τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, κοπάϊον.

copain (λέξις μαθητῶν γυμνασίου) φίλος, εἰταῖρος.

copal, τὸ κοπαλιον κόμμι.

copartage, (νομ.) συνδιανομή, συμμέρισμα.

copartageant, e, συμμεριστής, συμμετοχος.

copartager, συμμετέχω, συγκληρονομῶ, συμμερίζομαι.

copayer, ἰδὲ **copaier**.

copeau, σχίθεξ, κ. σχίζα.

copeck ἢ **kopeck**, καπίκιον, νόμισμα Ῥωσικὸν ἀξίας περὶπου τρισάρων λεπτῶν.

cophte, Κόπτης τῆς αἰρέσεως

τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Παλαιστῇ Κοπτῶν ἢ Ἰακωβιτῶν· ἡ αἰγυπτιακὴ γλῶσσα.

copie, θ. ἀντιγραφή· ἀντίγραφον· ἀπομίμησις· χαρτίον μονόφυλλον, ὅπερ ὁ μαθητῆς γράφας παρουσιάζει εἰς τὸν διδάσκαλον ἢ καθηγητήν· (τυπογρ.) ὕλη πρὸς στοιχειοθέτησιν, πρὸς σύνθεσιν· (νομ.)—signifié, ἐπιδοτήριον διὰ κλητήρος.

copier, ῥ. ἐν. ἀντιγράφω· (μεταφ.) μιμοῦμαι.

copieusement, ἀφθόνως.

copieux euse, ἄφθονος.

copiste, ἀντιγραφεὺς.

copropriétaire, συγκτήτωρ, συνιδιοκτήτης.

copte, ἰδὲ **cophte**.

copulatif, ive, (γραμμ.) συνδετικός, συμπλεκτικός.

copule, θ. (λογ. ἢ γραμμ.) τὸ συνδετικόν, τὸ συνδέον τὸ ὑποκείμενον μετὰ τοῦ κατηγορουμένου, οἷον τὸ ῥῆμα εἶμι.

coq (κόκ) ἀλέκτωρ, κ. πετεινός, κόκος· (μεταφ.) ὁ προὔχων, ὁ προεξάρχων, τὸ κύριον πρόσωπον· μάγειρος ἐπὶ τῶν μεγάλων πλοίων.—**d'inde**, ἰνδιόρnis, κ. κοῦρκος, διάνος, γάλλος, ἰδὲ **dindon**—**de bruyère**, ἄγριος ἀλεκτρυών, κ. τσαλαπετεινός.

coq-à-l'âne, ἄλογον σκαλάθουρμα, λόγος ἀσυνάρτητος.

coque, θ. κελυφος τοῦ ὠοῦ, τὸ ἐξώφλοιον, κ. τσῶφλι· βόμβυξ μεταξυσκυλικος καὶ ἄλλων ἐντόμων· (ναυτ.) τὸ σκάφος πλοίου· **ocufs à la**—, ὡὰ βραστά.

coquecigrue, θ. λῆρος, μωρολογία, παραμύθια.

coquelicot (βοτ. ἄνθ.) μίχων, ροιάς, κ. παπαρούνα· τὸ ἐρυθρὸν ταύτης χρῶμα.

coquelourde, θ. (βοτ. ἄνθ.) λυχνίς, κ. φουκέττα.

coqueluche, θ. βήχης πυκνή, σφύδρα, κ. ὁ κοκκύτης (ἴσως ἐκ τοῦ κοκύου) (μεταφ.) ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας, ὁ εὐνοούμενος.

coquemar, εἶδος πρόβου, κ. ἰμπρίκι.

coquerico, ὁ κοκκυσμὸς τοῦ ἀλέκτορος, τὸ κοκκουρίκι.

coquet, elle, φιλάρεσκος, ἐρωτότροπος· γαρβίς, νόστιμος.

coqueter, ῥ. οὐδ. ἵπεροπεύω, ἐρωτοτροπῶ, φιλαρεσκῶ, γαριεντίζομαι· κομφεύομαι.

coquetier, ὠσπώλης, μεγαλέπορος ὠπῶν· ὠσπότηρον ἐν ᾧ τίθενται τὰ βραστά ὠά.

coquettement, μετ' ἐρωτοτροπίας· φιλαρέσκως, γαριέντως, κομφῶς.

coquetterie, θ. ἐρωτοτροπία, φιλαρέσκεια, ἵπεροπελία, θρύψεις, ἀκλισματά, καλλωπισμὸς.

coquillage, κογγύλιον.

coquille, θ. ὄστρακον, κόγγη· κέλυφος ὠπῶ, φλοιὸς καρύου, κ. τ. λ. (τυπιστρ.) σφάλμα προκόπτον ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως στοιχείων.

coquilleux, euse, ή coquillier, ère, κογγυλίας, κογγυλιώδης.

coquillier, ὄστράκων συλλογή.

coquin, e, κακοῦργος, πονηρὸς, πανοῦργος, φαῦλος, ἀγρεῖος, κ. κατεργάρης.

coquinerie, θ. κακοουργία, πανουργία, ἀγρεΐότης, κ. κατεργαριά.

cor, σάλπιγξ, βυκάνη, κέρας· κερατίνη, ἢ corci à cris, μετὰ κραυγῶν καὶ πατάγου· — τῶλος, κ. κάλος τοῦ ποδός.

corail, πλθθ. coraux, κοράλλιον.

corailleur, κοραλλίων ἄλιεὺς.

corallin, e, θ. πετρῶδές τι φῦκος ἐπὶ τῶν σκοπέλων φυόμενον.

coran, Κοράνιον, ἡ ἱερά τῶν Μωαμεθανῶν βίβλος.

corbeau (ὄρνιθ.) κόραξ· (ναυτ.)

ἀγκύλη, νήραξ, ἀρπάγη, κ. γάντζος·

corbeille, θ. κανοῦν, κάνιστρον, καλάθις, κ. πανέρι· — de marée, τῆς νόμφης τὰ κοσμήματα.

corbeillée, θ. ὄσον κάνιστρον γωρεῖ, κ. πανεργά.

corbillard, νεκροφορεῖον.

corbillat, κορακίσκος, κορακιδεύς.

corbillon, καλάθις.

conbin (ἀρχ.) κόραξ.

corbleu ή corbieu (γυδαῖον ἐπιφώνημα) κατὰ παραθοράν ἐκ τοῦ corps de Dieu, σῶμα τοῦ Θεοῦ, ἤτοι ἡ θεία κοινωνία.

cordage, σχοινία ἐν γένει τοῦ ἐξαρτισμοῦ τοῦ πλοίου· ἢ τοῦ ξύλου· μέτροις, σχοινόμετρον.

corde, σχοινίον· χορδὴ μουσικοῦ ὄργάνου, κ. κόρδα· στήμιον, νῆμα, μακίλλου ὑφάσματος, κ. φάδι· ἑτερόν τι ξύλον, σχοινόμετρον· (γεωμ.) χορδὴ κύκλου· βρόχος, ἀρχόνη.

cordeau, στάθμη, σχοινίον τῆς εὐθυγραμμίας.

cordeler, κάνναβιν πλέκω, σχοινοπλοκῶ, συστρέφω ἐν εἶδει σχοι-

cordelette, θ. σχοινίον μικρόν.

cordelier, μοναχὸς τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγ. Φραγκίσκου, σχοινόζωστος· club des—s, σύλλογος ἐπαναστατικὸς ἰδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ Δαντῆνος (ἐν ἔτει 1790) καὶ ἀντενεργῶν κατὰ τοῦ ἐτέρου ἐπαναστατικοῦ συλλόγου τοῦ τῶν Ἰακωβίνων καλουμένου.

cordelière, θ. σχοινίον μὲ πολλοὺς κόμβους, κομβοσχοινίον· μοναχὴ τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγ. Φραγκίσκου τῶν Ἀσισῶν (d'Asise) (αρχιτ.) κόσμημα τεκτονικῶν χορδοειδῆς.

cordelle, θ. ῥῦμα, παράρρυμα, σχοινίον πρὸς ῥυμουκίαν παραποτάμιον.

corder, ῥ. ἐν συστρέφω σχοινίον· σχοινίζω, σχοινομετῶ ξύλα.

corderie, σχοινοπλοκίον· σχοι-
νεμπόριον, σχοιναποθήκη.

cordial, e, aux, ῥωστικός, ἀνα-
ληπτικός, δυναμωτικός· (μεταφ.) ἐγ-
κάρδιος, ὑλόφυγος, φιλικός.

cordialement, ἐγκαρδίως.

cordialité, ὀ. ἐγκάρδιος φιλία.

cordier, σχοινοπλόκος· σχοινο-
πιώλης.

cordiforme, καρδιόμορφος.

cordon, καλώδιον, μήρινθος· ἰ-
μάς· ταινία, κ. κορδόνι· γαϊτάνι· με-
γάλη ταινία παρασήμου· κράσπεδον,
λωρίον, γῦρος ἐκ γλόης· γῦρος νο-
μίσιματος· (ἀρχιτεκ.) σειρά λίθων ἐ-
ξεχόντων, στεφάνη, διάζωμα· —
bleu, μάγειρος λίαν ἐπιτηδεύς· —
sanitaire, φρουρά ὑγειονομική κω-
λύουσα τὴν ἀπὸ τύπου μεμολυσμέ-
νου εἰς ἄλλον τύπον μετάδασιν ἀνευ
καθάρσεως.

cordonner, συστρέφω ἐν εἴδει
σχοινίου, σχοινοπλοκῶ.

cordonnerie, ὀ. σκυτεῖον, ὑπο-
δηματοποιεῖον.

cordonet, ταινίδιον, κ. σειρι-
τάκι.

cordonnier, σκυτοτόμος, ὑπο-
δηματοποιός.

cordonnière, ἡ γυνὴ ὑποδημα-
τοποιοῦ.

coreligionnaire, ὁμόθρησκος.

coriace, σκληρόσαρκος.

coriandre (βοτ. φ.) κορίανδρον,
κολιανδρον καὶ κορίανον.

corindon (ὄρυκτ.) λίθος ὠραῖος
ὁ σκληρότατος μετὰ τὸν ἀδάμαντα,
κορίνδιον.

corinthien, enne, Κορίνθιος.

corme ἢ **sorbe**, ὄν, σουρβόν.

cormier, ὄα, οὔα, κ. σουρβιά.

cormoran (ὄρνιθ.) φαλακροκύραξ.

cornac, ἐλεφαντηλάτης· ὀθριω-
κόμος, δαμαστής· (μεταφ.) ὁ ἄγων
καὶ φέρων ἄλλον τινά, καθιστῶν αὐ-
τὸν ἐγκωμιαστὴν ἑαυτοῦ.

cornage, εὐσπνοια, ἄσθμα ἵπ-
που, ὄνου ἢ ἡμιόνου.

cornaline, ὀ. (ὄρυκτ.) ὁ σάρδιος
λίθος (ἐρυθρομέλας) εἶδος ἀγάλτου.

cornard, ἵππος, ὄνος ἢ ἡμιόνος
ἀσθμαίνων, ἀσθματικός.

corne, ὀ. κέρας, κ. κέρατον· ὄνου
ἵππου, ὄνου, ὀπλή· τὸ πρὸς ὑπόδη-
σιν ὄστου ἢ κέρας, κ. τὸ κόκκαλον
διὰ τὴν φορέσιν τῶν πέδιλων· ἀρχι-
τεκτονικὸν τι κίσμημα. γωνία· πτυ-
γὴ τῆς γωνίας φύλλου· — **d'abon-
dance**, κέρας τῆς Ἀμαθείας· ἀφθο-
νία παντὸς πράγματος.

corné, e, κερατώδης.

cornée, ὀ. (ἀνατ.) ὁ κερατοειδὴς
χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

cornelle, ὀ. κορώνη, κ. κου-
ρούνα, εἶδος κόρακος.

cornélien, enne, Κορνηλιακός.

cornemuse, ὀ. ἄσκαυλος, κ. ἀ-
σκομανδούρα, καϊντα.

corner, ῥ. οὐδ. σαλπίζω διὰ τῆς
κερατίνης, κεραυλῶ· αἰσθάνομαι βο-
ῆν εἰς τὰ ὦτα, κ. βοῖζουν τ' αὐτιά-
μου· ῥ. ἐν. διαθρυλῶ, διαδίδω.

cornet, κεράτιον, μικρὰ σάλπιγξ
ἀγροτική· — **acoustique**, ἀκουστική
σάλπιγξ· χαρτίον εἰλιγμένον ἐν εἴ-
δει χώνης, κῶνος· μελανοδοχεῖον
φορητὸν, κ. καλαμάρι· τὸ κυβοδό-
χον κέρας εἰς τὸ τάβλι.

cornette, ὀ. κεκρύφαλος πρὸ χει-
ρος, κ. σκούφωμα· ἀρχαία τοῦ ἵπ-
πικοῦ σημαία· (ναυτ.) μακρὰ σημαία
μὲ δύο αἰγμάς ἢ γωνίας.

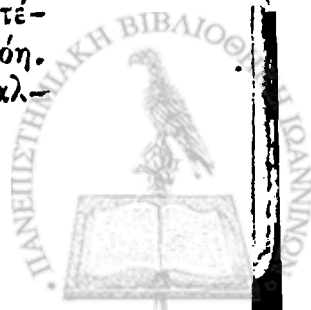
corneur, κεραύλης, σαλπικτής.

corniche, ὀ. (ἀρχιτεκτ.) κορωνίς.

cornichon, σικυδῖον, κ. ἀγκου-
ράκι.

cornier, ἐγε, γωνιαῖος· οὐσ. θηλ.
—ε, σωλὴν ἐκ κεραμιδίων ἢ μολύ-
βδου δεχόμενος τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς στέ-
γης ἐν συμβολῇ δύο ἄκρων, ὑδρορροή.

corniste, μουσικὸς κερατοσαλ-
πικτής.

cornouille (βοτ.) κράνον.
cornouiller, κρανέα.
cornu, ε, κερσοφόρος· γωνιώδης.
cornouiller (βοτ. δενδ.) κρανέα.
cornue, θ. (χημ.) κέρασ ἀποστα-
 κτήριον.
corollaire, πόρισμα.
corolle, θ. (βοτ.) στεφάνη.
coronaire, κορωνοειδής, αἱ εἰς
 τὴν καρδίαν εἰσάγουσαι τὸ αἷμα ἀρ-
 τηρίαι.
coroner (-νερ) (ἐν Ἀγγλίᾳ) δι-
 καστικός ὑπάλληλος, ἀνακριτής, νε-
 κροσκόπος.
coronille (βοτ.) εἶδος λαχανώ-
 δους θάμνου.
coronoïde, κορωνοειδής ἀπόφυ-
 σις.
corporal, ὀθόνη ἡγιασμένη ἐφ'
 ἧς ὁ ἱερεὺς τίθησι τὸ δισκοπύτηρον.
corporation, θ. σωματεῖον, συν-
 τεχνία.
corporel, elle, σωματικός.
corporellement, σωματικῶς.
corporifier, ῥ. ἐν. σωματοποιῶ.
corps, σῶμα, ὕλη· τὸ σῶμα (κ.
 κορμί) τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἄλλου τινος
 ζώου· σῶμα, διαίρεσις στρατιωτικῆ
 σωματεῖον, συντεχνία· (μεταφ.) πυ-
 κνότης, στερεότης· *prendre du —*,
 παχύνεσθαι· — *du délit*, τὸ σῶμα
 ἐγκλήματος· — *celeste*, οὐράνιον σῶ-
 μα, ἤτοι ἀστήρ, σελήνη, ἥλιος· —
de garde, σταθμὸς στρατιωτικός· —
de logis, μέρος οἰκίας ἀποτελοῦν αὐ-
 τοτελῆ κατοικίαν· *à — perdu*, ῥιφο-
 κινδύνως, κ. μὲ κλειστά μῆτια· *à son*
— défendant, ἄκων, ἀκουσίως· *à*
bras le —, ἐν ἀγκάλαις, κ. ἀπ' τῆ
 μέση (δτλ. τὸν ἤρπασεν).
corpulent, θ. εὐσαρκία, πολυ-
 σαρκία· εἰσωμία.
corpulent, e, εὐσαρκος, πολυ-
 σαρκος· εὐσωμος, μεγαλόσωμος.
corpusculaire, εἰς ἄτομα ἢ μό-
 ρια ἀνήκων, ἀτομικός.

corpuscule, ἄτομον, μόριον.
corpus-domini, (παρὰ τοῖς Λα-
 τίνουσι) ἐρητὴ τῆς θείας κοινωνίας.
correct, e, ὀρθός, ἀπταιστος, ἀ-
 νεπίληπτος· φιλόκαλος· κόσμιος.
correctement, ὀρθῶς, ἀπται-
 στως.
correcteur, διορθωτὴς τῶν τυ-
 πογραφικῶν δοκιμίων.
correctif, ive, διορθωτικός, ἐπα-
 νορθωτικός· (μεταφ.) φράσις κολά-
 ζουσα τὸ τραγὺ τοῦ προηγουμένου
 λόγου.
correction, διόρθωσις ἐπανόρ-
 θωσις· ὀρθότης· σωφρονισμός· (τυ-
 πογρ.) παροραμάτων διόρθωσις·
maison de —, σωφρονιστήριον φυ-
 λακῆ, ἰδίως τῶν παιδίων διὰ πλημ-
 μέλημα ἢ ἔγκλημα.
correctionnel, elle, σωφρονι-
 στικός· *tribunal —*, πλημμελιοδι-
 κεῖον.
correctionnellement, σωφρο-
 νιστικῶς, κολαστικῶς.
corrégidor (Ἰσπαν.) ἀρχιδι-
 καστής.
corrélatif, ive, συσχετικός.
corrélation, θ. ἀμοιβαία σχέ-
 σις, συνάφεια.
correspondance, θ. ἀλληλο-
 γραφία, ἀνταπόκρισις· ἐπιστολογρα-
 φία· σχέσεις ἐμπορικαὶ ἢ ἄλλαι· κοι-
 νωνία· ἀναλογία, σχέσις.
correspondant, e, σύστοιχος,
 ἀντίστοιχος, σχετικός· οὐσ. ἀνταπο-
 κριτής ἐν ἐμπορίῳ· κηδεμῶν νεανίου
 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ μακρὰν τῶν γο-
 νέων αὐτοῦ.
correspondre, ῥ. οὐδ. ἀνταπο-
 κρίνομαι δι' ἀλληλογραφίας· ἀντι-
 στοιχῶ, συσχετίζομαι, ἔχω σχέσιν
 πρὸς τινὰ ἢ τι, ἀναλογῶ· συχοι-
 νωνῶ.
corridor, διάδρομος, κ. κορρι-
 δόρι, μακρυνάρι· γαγιάτι.
corrigé, τὸ διορθωμένον γύμνα-

σμα τοῦ μαθητοῦ, τὸ καθαρὸν.

corriger, ῥ. ἐν. διορθῶ, βελτιῶ, ἐπανορθῶ· τιμωρῶ· (μεταφ.) μετριάζω· διορθῶνω τὰ παροράματα.

corrigible, διορθωτός, εὐδιόρθωτος.

corroborant, ε, ἐξωστικός, τονωτικός, δυναμωτικός· ἐπιθεδαιωτικός

corroboration, ἐνίσχυσις, ἐπιρρῶσις, ἰσχυροποιήσις· ἐπιθεδαιώσις.

corroborer, ῥ. ἐν. ἐπιρρῶννυμι· κρατύνω, ἐνδυναμῶ, ἐνισχύω· ἐπιθεδαιῶ.

corrodant, ε, διαβρωτικός, καταβρωτικός.

corroder, ῥ. ἐν. διαβιδρώσκω, καταβιδρώσκω, κατατρῶγω.

corroi, βυρσοδεψία, λείωσις δέρματος.

corroirie, θ. ἡ τέχνη τοῦ βυρσοδέψου· τὸ βυρσοδεψεῖον.

corrompre, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς rompre) διαφθείρω· (μεταφ.) ἐξαχρειῶ, ταραττώ, καταστρέφω, μοιχεύω.

corrosif, ive, διαβρωτικός, καταβρωτικός.

corrosion, θ. διάβρωσις, κατέβρωσις, κ. φάγωμα.

corroyage, βυρσοδεψική· κατεργασία τοῦ δέρματος.

corroyer, ῥ. ἐν. βυρσοδεψῶ, βυρσεύω, κατεργάζομαι δέρματα.

corroyeur, βυρσοδέψης, κ. ταμπάκης.

corrupteur, trice, φθορεύς, διαφθορεύς· διαστροφεύς· ὀλετήρ· μοιχευτής.

corruptibilité, θ. φθαρτότης.

corruptible, φθαρτός, εἰς φθοράν, διαφθοράν ἢ σῆψιν ὑποκείμενος· δεκαστός, δωροδοκούμενος,

corruption, θ. φθορά, σῆψις, ἀλλοίωσις· (μεταφ.) διαφθορά· δεκασμός, δωροδοκία· ἐξαπάτησις, ἀποπλάνησις, δ' ἀχόρευσις· ἐξαχρειώσις.

cors, κεράτιον ἐλάφου.

corsage, κορμός, ὄλμος, θώραξ τοῦ σώματος· τὸ ἀνώτερον μέρος ἐσθῆτος, κ. ὁ κορσές.

corsaire, πειρατής, κ. κορσάρος· πλοῖον ὠπλισμένον ὡς ἐν πολέμῳ, καταδρομικόν· πλοῖον πειρατικόν, κ. κορσάρικον, μύστικον.

corsé, ε, εὔσωμος, σωματώδης.

corselet, θώραξ ἐλαφρός, θωράκιον· στῆθος ἐντόμου.

corset, περιθωράκιον, περιστηθίς τῶν γυναικῶν, κ. ὁ κορσές.

corsetier, ière, ὁ κατασκευάζων περιθωράκια, κ. κορσεδες.

cortège, θεραπεία, ἀκολουθία, συνοδία τιμητική, πομπή.

cortès, πλθ. ἡ βουλή ἐν Ἰσπανία καὶ Πορτογαλίᾳ

cortical, ε, αυχ, (βοτ.) φλοιώδης, τοῦ φλοιοῦ.

coruscation, θ. αἴγλη, ἔκλαμψις.

corvéable, ἀγγαρεύσιμος.

corvée, θ. καταναγκαστική καὶ ἄμισθος ἐργασία, ἀγγαρεία· ἡ περὶ τὰ χρειώδη καὶ τὰ ταπεινά ὑπηρεσία τοῦ στρατιώτου· (μεταφ.) πᾶν ἔργον ἐπίμοχθον καὶ ἄνευ κέρδους.

corvette, πλοῖον πολεμικόν μὲ τρεῖς ἰστούς καὶ μίαν σειραν τηλεβύλων, κ. κορβέττα.

corybante, κορύβας, ἱερεὺς τῆς Πέας.

corymbe (βοτ.) κόρυμβος, φουντωτὰ φύλλα ἢ καρποὶ ἠνωμένοι.

corymbifère, κορυμβοφόρος.

corymbiforme, κορυμβόμορφος.

coryphée, ὁ κορυφαῖος.

coryza (ιατρ.) κόρυζα, ἐγκεφαλικὸς κατάρρους.

Cosaque, Κοζάκος, Ῥώσσοι τῆς Οὐκρανίας· (μεταφ.) ἄνθρωπος ἀπηνής, ἄγριος.

coséquante, θ. (γεωμ.) συντέμνουσα (γραμμή).

cosinus (γεωμ. καὶ τριγωνομ.)
συνημίτονον.

cosmétique, κοσμητικόν, πᾶν
ὅτι συντείνει πρὸς καλλωπισμὸν, οἶον
βαφή διὰ τὰς τρίχας, ψιμμίθιον κ.τ.λ.

cosmique, κοσμικός· ὁ ἀνατέλ-
λων καὶ δύνων μετὰ τοῦ ἡλίου (ἀστήρ).

cosmogonie, θ. κοσμογονία,

cosmogonique, κοσμογονικός.

cosmographe, κοσμογράφος.

cosmographie, θ. κοσμογρα-
φία, μαθηματικὴ γεωγραφία.

cosmographique, κοσμογρα-
φικός.

cosmologie, θ. κοσμολογία, ἡ
γνώσις τῶν νόμων δι' ὧν κυβερνᾶ-
ται ὁ κόσμος.

cosmologique, κοσμολογικός.

cosmopolite, κοσμοπολίτης.

cosmopolitisme, ὁ τοῦ κοσμο-
πολίτου βίος.

cosmorama, κοσμόραμα, συλ-
λογή τῶν περιεργωτάτων καὶ ἀξιο-
λογωτάτων εἰκόνων τοῦ κόσμου.

cosse, θ. (βοτ.) λοβός (χυάμου ἢ
ἄλλου ὀσπρίου) λέπυρον, κ. φλοῦδι.

cosser, ρ. οὐδ. (ἐπὶ κριῶν) συγ-
κερατίζομαι.

cosson, (ἐντομ.) τρώξ.

cosсу, e, λοβώδης· (μεταφ.) καλο-
ενδεδυμένος, πλούσιος.

costal, e, aux, πλευρικός.

costume, ἱματισμός, ἐνδυμασία
ἔθνικὴ ἢ τοπικὴ καὶ ἰδιάζουσα· κ.
φορεσιά.

costumer, ρ. ἐν. ἐνδύω κατὰ
τρόπον ἔθνικόν, τοπικόν, ἱστορικόν.

costumier, ὁ πωλῶν, κατασκευ-
άζων ἢ ἐνοικιάζων διαφόρων εἰδῶν
ἐνδυμασίας.

cotangeante, θ. (γεωμ. τριγω-
νομ.) συνεφαπτομένη.

cote, θ. ὁ ἔρανος, τὸ ἐπιβάλλον
μέρος συνεισφορᾶς, σημεῖον πρὸς κα-
τάταξιν ἐν καταγραφῇ, διατίμησις
τῶν χρεωγράφων.

côte, θ. πλευρά, πλευρικὸν ὄστουν
πλευρά, κ. τὸ πλευρόν, κλιτύς ὄρους
ἄκτῃ, παραλία.

côte-à-côte, παραπλεύρως, κ.
πλάγι μὲ πλάγι· à mi-côte, περὶ τὰ
μέσα τῆς πλευρᾶς, τῆς κλιτύος ὄρους
mesurer les—s à qqn, ξυλιζῶ τινά.

côté, πλευρόν· se tenir les —s
de rire, ξεκαρδίζομαι γελῶν· μέρος
πλάγιον· μέρος δεξιόθεν ἢ ἀριστερό-
θεν· ἐμπροσθεν ἢ ὀπισθεν· μέρος,
τόπος· de quel—? πόθεν· de tous

—s, πανταχόθεν· (γεωμ.) πλευρὰ
σχήματος· (μεταφ.) ὄψις, ἀποψις,
ἔποψις· le bon —d'une affaire, ἡ
καλὴ ἔποψις ὑποθέσεώς τινος· κόμ-

μα, μερίς· je me range de votre
—, κατατάσσομαι εἰς τὸ κόμμα ἢ

τὴν μερίδα σας, ὁμοφρονῶ ὑμῖν·
paternel τὸ ἐκ πατρὸς γένος, ἡ πα-
τρὸθεν συγγένεια· il a donné à —,

ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ του· mettre de
—, ταμειύω, οἰκονομῶ· laisser

de —, ἐγκαταλείπω· regarder de
—, ὑπόδρα ὀρῶ, λοξοὐλέπω, κ. στρα-

δοκυττάζω· —faible d'une chose,
τὸ ἀσθενές ἤτοι πλημμελές καὶ ψε-

κτὸν μέρος πράγματός τινος· — fai-
ble d'une personne, ἡ ἀδυναμία,

τὸ κυριεῦον πάθος ἀνθρώπου τινός·
à —, ἐγγύς, πλησίον, παραπλεύρως·

de —, πλαγίως, λοξῶς· de —et d'
autre, τῆδε καὶ ἐκεῖσε.

côteau, κλιτύς λόφου ἢ λόφος.

côtelé, e, ἔχων πλευράς, πλευρό-
τητος.

côtelette, θ. πλευρίδια πρόβά-
του, μύσγου, κ. τ. λ. κ. κοτολέττες.

coter, ρ. ἐν. ἐπιγράφω, ἐπιστι-
μαίνω, προσδιορίζω τὸ τίμημα ἐμ-
πορεύματος· (ἐν χορηγιαστικῶν)

προσδιορίζω τὴν ἀξίαν μετοχῶν ἢ
χρεωγράφων.

coterie, συρμορία, ὄμιλος, κόμ-
μα, κ. φάρα.

cothurne, κόθορνος· (μεταφ.)

chausser le—, παριστώ τραγωδίαν.

côtier, ière (ναυτ.) άκτοπλοϊ-
χός, ό παραπλέων τās άκτάς.

cotignac, κηδονόπαστον.

cotillon, ύποχιτώνιον, κ. μεσο-
φούστανον· είδος χοροῦ (στροβίλου,
κ. βαλσίου) πολυσυνθέτου, ποικίλου.

cotir, μωλωπιζω, συνθλώ (έπί
καρπῶν).

cotisation, θ. έρανος ανάλογος
έκάστῳ, συνεισφορά.

cotiser, ρ. έν. έπιβάλλω ανάλο-
γον έρανον· se —, συνεισφέρω μετ'
άλλων είς κοινόν έρανον.

coton, βάμβαξ, κ. βαμβάκι· γνούς,
κ. γνούδι τῶν καρπῶν.

cotonnade, θ. βαμβακερόν ύφα-
σμα.

cotonner, se—, γνοάζω, κ. βγά-
ζω γνούδι.

cotonnerie, θ. βαμβακουργείον.

cotonneux, euse, (βοτ.) βαμ-
βακώδης, γνωώδης· σπογγώδης.

cotonnier, βαμβακεύς, θάμνος
βάμβακος.

cotonnier, ière, τοῦ βάμβακος·
βαμβακουργός, βαμβακοφόρος.

coton-poudre, ή fulmicoton,
βαμβακοπυρίτις.

cotoyer, ρ. έν. παραπλέω, άκτο-
πλωῶ.

cotret, δεσμίς, δεμάτιον έν κον-
τῶν ξύλων.

cottage (Άγγλ.) άγροκήπιον, έ-
ξοχική μικρά οίκία, καλύβη.

cotte, ύποχιτώνιον, κ. φουστάνι
χωρικῆς· —d'armes, τὸ φάρος,
πλούσιον έπιχιτώνιον φορούμενον
έπί τοῦ θώρακος·—de mailles, σι-
δηρόπλεκτος, δικτυωτός θώραξ.

cotuteur, συγκηδεμών.

cotyle (άνατ.) κοτύλη, κοιλότης
ὀστού.

cotylédon, (βοτ.) ή κοτυληδών.

cotyledoné, έχων κοτυληδόνα.

cou ή **col**, λαιμός.

couard, e, δειλός, άνανδρος.

couardise, θ. άνανδρία, δειλία.

couchage, κατάκλισις, κ. πλά-
γιασμα.

couchant, δύσις, έπιθ. chien
—, κύων θηρευτικός, κατακείμενος
ένά δείξη τῶ θήραμα.

couche, θ. κλίνη, κοίτη· σπάρ-
γανα· τοκετός, κ. γέννα· —labori-
euse, δυστοχία· fausse —, έξάμ-
βλωμα, κ. άπόδαλμα· πληθ· —s,
λοχεία· έφάπλωσις, στρώμα κόπρου
έπί τοῦ άγροῦ· ή τοῦ κήπου· χωρί-
σμα κήπου ή φυτείας· έπίχρισμα·
(γεωλ.) στρώμα γῆς, διάστρωσις.

couchée, θ. νυκτερινόν κατάλυ-
μα ὕδοιπόρου, σταθμός.

coucher, ρ. έν. κατακλίνω, κ.
πλαγιάζω (άλλον)· κλίνω· έξαπλό-
νω, ρίπτω τινά έκτάδην· (μεταφ.)

—sur le carreau, φονεύω· —en
joue, σκοπεύω, σημαδεύω διά νά
πυροβολήσω·—son écriture, γρά-
φω μέ χαρακτῆρας έπικλινείς· οὐδ.
διανυκτερεύω, κοιμῶμαι·—à la bel-
le étoile, κοιμῶμαι έν ὑπαίθρῳ· se
—, κατακλίνομαι, πλαγιάζω· (πε-
ρι ήλίου, σελήνης κ.τ.λ.) δύω, δύο-
μαι, κ. βασιλεύει· (περι οὐρανίων
σωμάτων προκειμένου).

coucher, κατάκλισις, κοίμησις,
κ. πλάγιασμα· τρόπος τοῦ κείσθαι·
ή δύσις τοῦ ήλίου ή άλλου σώμα-
τος οὐρανού.

couchette, θ. ξυλίνη κοίτη· μι-
κρά κλίνη.

coucheur, euse, σύνευνος, σύγ-
κοιτος, ό συγκοιμώμενος· mauvais
—, δυσάρεστος σύμβιος ή συγκά-
τοικος.

couchis, στρώμα έξ άμμου και
γῆς, έφ' οῦ στηρίζουσι τὸ λιθόστρω-
τον ξυλίνης γεφύρας.

couci-couci, (δημιῶδες) οὔτε κα-
λῶς, οὔτε κακῶς κ. έτσι κ' έτσι.

coucou (όρνιθ.) ό κόκκυξ, κ. ό

κοῦκος· ὠρολόγιον ξύλινον τοῦ ἀρχαίου εἴδους· ἀμαξα κοινὴ ἐν τοῖς πέριξ τῷ Παρισίω.

coude, ἀγκών, κ. ἄγκωνας· γωνία τεύχους.

coudée, θ. ἀρχαῖον μέτρον, ὠλένη, πῆχυς· ἰσοδύναμον πρὸς ἡμισυ μέτρον· (μεταφ.) avoir les—s franchises, εἶναι τινα ὅλως ἐλεύθερον, ἀνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ἢ συστολῆς.

cou-de-pied, ταρσός, τὸ καμπύλον τοῦ ποδός· un coup de pied, λάκτισμα, κ. κλωτσιά.

couder, ῥ. ἐν. κάμπτω ἐν εἴδει ἀγκῶνος.

coudolement, παραγκώνισμα, δ. ἀγκώνισμα, κ. ξεκουντιά.

coudoyer, ῥ. ἐν. παραγκωνίζω, διαγκωνίζομαι, ὡθῶ δια τοῦ ἀγκῶνος, κ. ξεκουντῶ.

coudraie, θ. λεπτοκαρεών.

coudre, ῥ. ἐν. (cousant, cousu, je couds, nous cousons, je cousis) ῥάπτω.

coudre, ἰδὲ coudrier.

coudrette, θ. μικρὸς λεπτοκαρεών.

coudrier ἢ coudre, (βοτ.) λεπτοκαρύα, συνών, τοῦ poisetier.

couenne, θ. φορίνη, δέρμα τοῦ χοίρου ἐξεσμένο· (ιατρ.) τοπικὴ πάθησις τοῦ δέρματος, ἐπίπαγος, κ. τσίπα.

couenneux, euse, φορινώδης, (ιατρ.) ἐπιπαγώδης.

couguar ἢ cougouar, (ζωολ.) τίγρις Ἀμερικανή.

coulage, ἐκροή, ρευστοῦ ἐκ κάδου, φθορά, ἐλάττωσις κ. φύρα· γύσις ρεῦ τοῦ μετάλλου, ἀποτύπωσις.

coulamment, διαρρηδην, τροχάδην, εὐχερῶς.

coulant, e, ροιῶδης, ρευστός· (μεταφ.) εὐχερῆς, ἀκώλυτος· εὐσυμβίβαστος· φυσικός· noeud—, βρόχος, κ. θηλεά· οὐσ. ἀρσ. κρίκος·

κινητὸς κλείων τὸ βαλάντιον.

coulé, θ. (μους.) συνδιασμός φωνῶν.

coulée, θ. γραφὴ συνδεδεμένη καὶ ἐπικλινής· χύσις τετηγμένου μεταλλοῦ καὶ ἀποτύπωσις αὐτοῦ.

coulement, ῥύσις, ῥεῦσις, ὑγροῦ· —ἐπολίθησις τοῦ ξίφους ἐπὶ τῷ ξίφος τοῦ ἀντιπάλου.

couler, ῥ. οὐδ. ῥῶ, τρέχω· διαρρέω, ἐκρέω, ἐξέρχομαι· ἐκ τοῦ ἀγγείου, στάζω, λειοθατῶ. ἐπολιθαίνω, παρολιθαίνων τρέχω· παρέρχομαι· ἀταράχως· φεύγω ἀνεπαίσθητως· —de source, ἀπορρέω φυσικῶς, ἀκολύτως· la vigne coule, ἡ σταφυλὴ πίπτει ἢ ἀποξηραίνεται πρὶν ὀριμάσῃ· βυθίζομαι, καταδύομαι· ce vaisseau va —, τὸ πλοῖον τοῦτο κινδυνεύει νὰ βυθισθῇ, νὰ καταποντισθῇ· ῥ. ἐν. παρσιθάγω λάθρα· διυλίζω· ἐκτίχω μέταλλον, χωνεύω, ἐκτυπῶ, τὸ κατασκευάζω χυτόν· —la lessive, περιχύνω τὴν στακτὴν, κ. τὴν ἀλουσιάν.

couleur, θ. χρῶμα· ἐρύθημα τοῦ προσώπου· χρωματιστικὴ ὕλη· βαφή· (μεταφ.) ὄψις, φαινόμενον, πρόφασις, χαρακτήρ, φρόνημα, ἀπόχρωσις, πνεῦμα· homme de —, ἡμιαίθιοψ, κ. μελαψός, nos —s nationales, ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν σημαία· τὰ ἐθνικὰ χρώματα· στολὴ ὑπηρέτου.

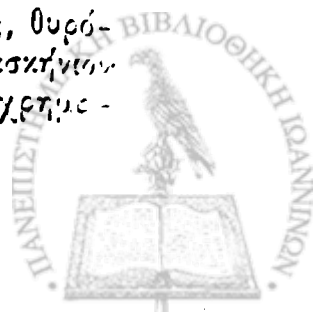
couleuvre, θ. ὄφις ἀσινής, ἀβλαβής. avaler des—s, ὑποφέρειν πικρίας, ἀηδίας.

couleuvreau, ὄρειδιον.

coulevrine, ἀρχαῖον τηλεβόλον μακρότερον τῶν νῦν.

coulis, χυμός, ἐκχύλισμα χρέατος, ἰχθύος, λαχανικῶν, ἐπιθ. vent —, ρεῦμα ἀέρος δι' ὀπῆς ἢ ῥωγμῆς.

coulisse, θ. ὄγκος, αὐλακισμ. χάραξ· porte à —, κλεισιάς, θυρόφυλλον ἐντὸς χάρακος· παρασκήνιον θεάτρου· οἱ διάδρομοι τοῦ θεάτρου·

τιστηρίου· συρτοθλιεῖα βαλαντίου ἢ βραχίου.

coulissé, e, ἔχων αὐλάχιον ἢ συρτοθλιεῖαν.

coulisseau, γλωττίς, ξύλον αὐλοκωτὸν ἐπέχον τόπον χάρακος· θήκη συρταρίου.

coulissier, δευτερεύων μεσίτης τοῦ γραμματιστηρίου, παραμεσίτης.

couloir, σύριγξ, πάροδος, δίοδος ἀπὸ θωματίου εἰς δωμάτιον· ἢ θ τῆρ μέ βασιν ἐξ ὑφάσματος διὰ τὴν διήθησιν τοῦ γάλακτος.

couloire, θ. ἡ μός, κ. στραγγιστήρι, τρυπητόν.

coulpe, θ. κηλίς, ἁμαρτία.

coulure, θ. ξοάς, πτώσις ἀκάρπου ἄνθους ἢ ἀτελοῦς καρποῦ· τὸ ἐκ τῆς μήτρας χυτοῦ μετάλλου διαρρεῦσαν μέταλλον.

coup, τύψις, κτύπος, δαρμός· κρότος· βολή· κ. ριξιά· ἐκπυρσινκρόημα· τραῦμα· πύσις ἐφ' ἅπαξ, κ. ποτηριά· (μεταφ.) fusil à deux — s, ὄ-λον, τουφέκι δισώλτηνον· — de main, βοήθεια διὰ τῆς χειρός, σύμπραξις· enlever d'un — de main, κυριεύω δι' ἀποτόμου καὶ παρατύλμου προσβολῆς· — d'air, κρουλόγημα ἐκ βέματος ἀέρος· — du ciel, ἀπροσδόκητον εὐτύχημα, μέγα παράδοξον συμβάν· — d'oeil, βλέμμα· ἐπιθεώρησις ταχεῖα, ἄποψις, θέα· — d'essai, πρῶτον δοκίμιον, πρῶτον ἔργον· — de maître, πρᾶξις δεξιότητι· — de tête, πρᾶξις παράβολος ἢ ἐξ ἀπελπισμοῦ προελθοῦσα, κ. κακοκεφαλιά· — de langue, συκοφαντία, διαβολή· σκῶμμα· — de grâce, ἀποτελείωσις ὀλέθρου, θανάτωσις, συμπλήρωσις καταστροφῆς· — d'état, πολιτικὸν πραξικόπημα· — de pied, λάκτισμα κ. κλωτσιά· — de pied de l'âne, ἄνανδρος προσβολή κατ' ἀνθρώπου, ἢ ἐν γένει ἀντιπάλου, ἀνικάνου ἢ κωλυο-

μένου τοῦ ν' ἀνταποδώσῃ τὴν προσβολήν· — de sang, συμφορήσις αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον· sans — ferrir, ἀναιμωτεῖ, ἄνευ μάχης· à — sûr, βεβαίως, ἐξ ἅπαντος· manquer son —, ἀποτυγχάνειν· un — d'érèe dans l'eau, ματαιοπονία, ματαία πρᾶξις· fair son —, κατορθοῦν· — de chapeau, προσὰ ὄρευσις, κ. καπελιά· après —, κατόπιν ἐορτῆς, πολὺ ἀργά· sur le —, αὐθωρεῖ, παρεμβύς· à tout —, ἐκάστο ε' tout à —, αἴφνης· tout d'un —, διὰ μιᾶς· — sur —, ἀλλεπαλλήλω·

coupable, ἔνοχος, ὑπάτιος.

coupage, συγκέρασμα οἴνων ἢ ἄλλων ποτῶν μετὰ ὕδατος, κρᾶσις.

coupant, e, κοπτερός· τὸ κοπτερόν μέρος, κόψις, τὸ στόμα.

coupe, θ. κύπελλον, κύαθος, κ. κουῦπα, ποτηρί· τομή, κ. κόψις, κόψιμον· ἔκτασις δάσους πρὸς ξυλείαν, ὑλοτομία· τομή τῆς ἀπαγγελίας ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ· τομή τοῦ στίχου ἐν τῇ στιχουργίᾳ. ἴδε césure.

coupé, εἶδος μονοκλίντρου ὀχήματος, με καθίσματα μόνον ὀπίσω· βῆμά τι ὀργήσεως.

coupeau, σγίζα ξύλου· τμημαλίου.

coupe-gorge, τόπος ἢ διάβασις κινουνοδεστάτη· φωλεὰ ληστῶν καὶ δολοφόνων.

coupe-jarret, ληστής, κακοῦργος, δολοφόνος, κ. μαχαιροβγάλτης.

coupellation, θ. (χημ.) καθαίσεις, χωρισμός μετάλλων ἀπ' ἀλλήλων ἢ ἀπ' ἄλλων ὑλῶν διὰ τῆς τήξεως, κ. λαγάρισμα.

coupelle, θ. χοάνη τῶν χρυσοχόων.

coupeller, ρ. ἐν. (χημ.) καθαίρω, χωρίζω τὰ μέταλλα διὰ τῆς χοάνης.

coupe-papier, χαρτοτόμος, τὸ χαρτοκόπον μαχαίριον.

couper, ρ. ἐν. τέμνω, κόπτω· χωρίζω κάμνω ἐντομήν· κόπτω κατὰ τι σχῆμα ἢ παράδειγμα· συγκεράννω· οἶνον ἢ ἄλλο ποτὸν μεθ' ὕδατος ἢ ἄλλου ποτοῦ, τὸν μετριάζω, κ. τὸν κόπτω·—(ἰατροποι.) κόπτω ἢ παίρνω τὸ γαστρὸν τοῦ ἀντιπάλου μου· — court, παύω ἀφρονῆς· οὐδ. εἶμαι κοπτερός· se—, κόπτομαι· je me coupe les ongles, ἀπονυχίζομαι· se—προσδίδομαι.

coupe-racine, ρίζοτόμος.

couperet, κοπίς, μάχαιρα μεγάλη μαγείρου ἢ κρεωπόλου.

couperose, θειϊκὸς γαλκός, γαλκάνθος

couperosé, e, ἐρυθρός, φλυκταινώδης.

couperoser, ρ. ἐν. πληρῶ ἐξανθιμάτων.

coupe-tete, (παιδιὰ καθ' ἣν οἱ παῖδες πηδῶσιν ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς ἀλλήλων) τὸ πηδηκτόν.

coupeur, τομεύς, κόπτης· — de bourses, βαλαντιοτόμος, λωποδύτης.

couple, θ. δυάς, ζεύγος. ἄρσ. ἑταῖροι, φίλοι, σύντροφοι (ἰδίως δὲ) σύζυγοι, ἀνδρόγυνον· un — bien assorti, ταιριαστὸν ἀνδρόγυνον,

coupler, ρ. ἐν. συνδυάζω, συνάπτω ἀνά δύο.

couplet, στροφή ποιήματος, ἔσματος.

coupoir, (ἔργαλ.) κοπεύς.

coupole, θ. τὸ κοῖλον τοῦ θόλου, ὁ θόλος, κ. κουμπές.

coupon, ὑπόλοιπον ὀλοκλήρου ὑφάσματος, κροκίς, κ. ριτάλιον, παρτσᾶς· τοκομερίδιον τραπεζίτης· (θεατρ.) ἕναστον τῶν εἰσιτηρίων δι' ἐν καὶ τὸ αὐτὸ θεωρεῖον.

coupure, θ. τμήσις, τομή, κ. κόψιμον· (μεταφ.) ἀπάλειψις, ἀφαίρεσις χωρὶς τινὸς δράματος.

cour, θ. αὐλή πρὸ ἢ πέριξ κατοικίας τινός· ὁ βασιλικὸς οἶκος, οἱ περὶ τὸν βασιλέα, ἢ βασιλικὴ αὐλή· basse —, τὸ ὑποισθαύλιον δικαστήριον· — d' appel, ἐφετεῖον· — d' assises, κληρονομοδικεῖον· — martiale, στρατοδικεῖον· — de cassation, ὁ Ἄρειος Πάγος· — de comptes, τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον· — (μεταφ.) περιπολίσις· σέβας· ἐρωτικὴ θωπεῖα, κολακεία· faire la — à une femme, μνηστεύω, θωπεύω γυναῖκα ἵνα νυμφευθῶ ἢ ἐξαπατήσω αὐτήν· faire la — au peuple, τὸν δῆμον θεραπεύω· eau bénite de —, ἀπατηλαὶ περιπολίσεις· la — du roi Pétaud, οἶκος ἀταξίας, συγχύσεως, ἀκαταστασίας, ὅπου ἕκαστος ἄρχει.

courage, θάρρος, τόλμη, ἀνδρεία· (μεταφ.) καρδία σκληρά, σκληρότης· καρτερία· ἐπιφ. θάρρος! ἐμπρός!

courageusement, εὐτόλμως, εὐθαρσῶς, θαρραλέως, ἀνδρείως.

courageux, euse, εὐθαρσής, εὐτόλμος, θαρραλέος, ἀνδρείος.

couramment, τροχάδην, ταχέως, εὐγερῶς, εὐκόλως.

courant, e, ῥομαῖος, τρέγων, ῥέων· (μεταφ.) monnaie, — e, τὸ ἐν γρήσει, τὸ τρέγων νόμισμα· affaires — es, τὰ συνήθη πράγματα, αἱ συνήθεις ὑποθέσεις· compte —, ἀνοικτὸς λογαριασμός, τὸ ἀμοιβαῖον δοῦναι καὶ λαβεῖν μεταξύ δύο ἐμπόρων· eau — e, ῥέον ὕδωρ· οὐσ. τὸ ῥεῦμα ποταμοῦ, θαλάσσης, ἀέρος, ἢ ῥευστοῦ ἤλεκτρικοῦ· ὁ ἐνεστὼς μῆν· le six —, τὴν ἕκτην ἰσταμένου ἢ τρέγοντος· être au—, μὴ καθυστερεῖν· être de— γινώσκω· je suis au—de cette affaire, γινώσκω τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης· οὐσ. θηλ. εἶδος ὀργήσεως· εὐκοιλιότης, διάρροια· prix —, ἡ ἐπικρατοῦσα τιμή.

courbatu, ὀρθόκυλλος, κατάπονος· (ἐπὶ ἵππου) ἀσθματικὸς.

courbature, θ. ὀστεόκοπος, κάματος ὑπερβολικός καὶ ἢ ἐκ τούτου ἀλγηδῶν καὶ δυσκινησία.

courbaturer, ῥ. ἐν. προξενῶ ὀστεόκοπον, κάματον ὀδυνηρόν.

courbe, κυρτός, καμπύλος· οὐσ. καμπύλη γραμμῆ.

courber, ῥ. ἐν. κλίνω, κάμπτω, καμπυλῶ, λυγίζω· οὐδ. κάμπτομαι.

courbette, θ. σκίρτημα τοῦ ἵππου καμπτομένου· ὑπόπτωσις, βαθεῖα ὑπόκλησις· προσκύντησις.

courbure, θ. καμπή, κυρτότης, καμπύλωμα.

courcailler, ῥ. οὐδ. (περὶ ὄρτυγους) γουργουρίζω.

courcaillet, φωνή, γογγυσμὸς ὄρτυγιού· ἀγλισχος δι' οὗ μιμοῦνται τὴν φωνὴν τούτων.

courcet, κλαδευτήριον.

coureur, euse, ὠκύπους, ταχύς· ὑπηρετής, θεράπων πεζοδρόμος· κέλης, δρομεύς, ἵπποδρομικός ἵππος· ἀλήτης, πλάνης· γυναικοθήρας· θηλ. γυνή φαυλόδιος.

courge, θ. σικυώνη, κολοκύνθη, μακρὰ κολοκύνθη.

courir, ῥ. οὐδ. (courant, couru, je cours, je courus, μέλλων je courrai) τρέγω· βαίνω ταχέως· (μεταφ.) βέω· παρέργομαι· περιφέρομαι· le bruit court que... ἀδεται ὅτι... ῥ. ἐν. θηρεύω, κυνηγῶ· —les rues, περιφέρομαι ἀνά τὰς ὁδοὺς· —le monde, περιηγοῦμαι· —la poste, ὁδοιπορῶ ταχυδρομικῶς· —les bals, φοιτῶ, συγχάζω εἰς τοὺς χοροὺς· —un danger, διατρέγω κίνδυνον· (ναυτ.) —des bordées, ἐκ πλαγίου ἢ κεραίας τρέγω, κ. βολτετζάρω, παίρνω βόλταις· —le cachet, διδάσκω εἰς οἰκίας ἀμειβόμενος κατὰ μάθημα· être couru εἶναι τινα περιζήτητον, τοῦ συρμού.

courbis, ἢ courbieu, (ὄρνιθ.) ὁ χολυρίων, κ. τουρλουλῆς.

couronne, θ. στέφανος, στέμμα· Ἀγγλικὸν ἀργυροῦν νόμισμα θυνάμενον πέντε σελλίνια· (μεταφ.) ἀξία, ἀμοιβή· τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα.

couronné, e, ἐστεμμένος· tête —ée, βασιλεύς, μονάρχης· cheval —, ἵππος ἐκδαρεῖς τὸ γόνυ πίπτων.

couronnement, στέφισ, κ. στεφάνωμα· κορωνίς, ἀκροστόλιον.

couronner, ῥ. ἐν. στέφω, στεφανῶ· ἀναγορεύω βασιλέα· (μεταφ.) τιμῶ, ἀνταμείβω· τελειῶ, ἀποπερατῶ· la fin couronne l'oeuvre, τὸ τέλος ἀναδεικνύει τὸ ἔργον.

courre, ῥ. ἐν. (εὐχρηστον μόνον ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ) καταδιώκω, θηρεύω, κυνηγῶ.

courrier, ταχυδρόμος· ταχυδρομικὴ ἄμαξα· ὁ ταχυδρομικὸς φάκελλος, τὸ σύνολον τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἐφημερίδων ἃς κομίζει ἢ διανέμει τὸ ταχυδρομεῖον· αἱ ἐπιστολαὶ ἃς γράφει καὶ ἀποστέλλει τις καθ' ἡν ἡμέραν ἀναχωρεῖ ὁ ταχυδρόμος· (ποιητ.) la —e du jour, ἡ ἡώς, ἡ αὐγή· la prompte —e, ἡ φήμη· la nocturne l'inegale —e, ἡ σελήνη.

courroie, θ. βοεύς, ἱμάς, λῶρον, κ. λωρὶ δερμάτινον.

courroucer, ῥ. ἐν. ὀργίζω, παροργίζω, παροξύνω, ἐξαγριῶ.

courroux, μῆνις, ὀργή, θυμός.

cours, ροῦς, ρεῖθρον ὑδάτος· ῥοή, διαρροή· περιφορά, κινήσις πραγματικὴ ἢ φαινομένη τῶν οὐρανίων σωμάτων· τὸ μῆκος ποταμοῦ· —de ventre, εὐκοιλίότης, διάρροια· (μεταφ.) ἀλληλουγία πραγμάτων, σειρά· le —de la vie, ἡ διάρκεια τοῦ βίου· —d' études, σειρά μαθημάτων· —publics, δημόσιαι παραδόσεις, οἵαι τοῦ πανεπιστημίου· πραγματεία· donner —à mes larmes, ἀφίνω νὰ ρεύσωσιν ἐλευθέρως τὰ δάκρυά μου· cette monnaie a — τὸ νόμισμα τοῦτο κυκλοφορεῖ, κ.

περνᾶ· ces étoffes n' ont plus de —, τὰ ὑφάσματα ταῦτα δὲν εἶναι πλέον τοῦ συρμοῦ.—de la bourse, du marché, διατίμησις, τιμαὶ τοῦ χρηματιστηρίου τῆς ἀγορᾶς.

course, θ. ὁρόμος, κ. τρέξιμον· δρόμος, περίπατος πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου, ἐντολῆς, κ. θέλημα· πορεία ἐπὶ μισθῷ ἀχθοφόρου ἢ ἀμάξης· — aux chevaux, ἵπποδρόμιον· — aux clocher, ἵπποδρόμιον μετὰ προσκομμάτων.

coursier, κέλῃς, μέγας καὶ ὠραῖος πολεμικὸς ἵππος.

courson, ἀποτομάς, κλαδευμένος κλάδος ἢ κλημα.

court, e, βραχύς, κ. κοντός· ἀνεπαρκής, κ. λειψός· vue—e, μυωπία (κυρίως καὶ μεταφορικῶς)· μικρὸς νοῦς· memoire—, ἀσθενὲς μνημονικόν· sauce—e, καρύκευμα ἀνεπαρκές· ἐπιρρ. συντόμως· je vous dirait tout —, θὰ σὰς εἶπω ἀπλῶς ἢ ἐν συντομίᾳ· demeurer —, λησμονεῖν καὶ διακόπτειν τὸν λόγον, μένειν ἀναυδον· couper—, συντέμνειν τὸν λόγον, παύειν· tourner—, μεταβάλλειν αἶφνης διεύθυνσιν· — vêtu, φορῶν βραχέα, κ. κοντὰ ἐνδύματα.

courtage, μεσιτεία.

courtaud, ἀνάκωλος, κ. κοντόπαγος.

courtauder, β. ἐν. ἀποτέμνω τὰ ὦτα καὶ τὴν οὐρὰν (οἶον τοῦ κυνός).

court-botte, βραχύτατος τὸ ἀνάστιγμα, κ. κοντοπίθαρος.

court-boufflon, ζωμός ἢ καρύκευμα ἐκ πολλῶν οὐσιῶν ὡς ἄρτυμα ἰγθύος.

courte-haleine, ἄσθμα.

courtement, βραχείως.

courtier, μεσίτης συναλλαγμάτων ἢ χειρωγράφων· — interprète et conducteur de navires πλοίων μεσίτης.

courtil, κηπάριον ἀγροτικῆς οἰκίας.

courtilière, εἶδος γρύλλου ὑποχθονίου, βούπρηστις.

courtine, θ. παραπέτασμα κλίνης (ὄχυρ.) τὸ συνδέον δύο προμαχῶνας τείχος.

courtisan, αὐλικός· κόλαξ φιλοκερδῆς.

courtisane, θ. ἐταῖρα, πόρνη σεμνοφανῆς, ἀνωτέρας τάξεως.

courtisanerie, θ. αὐλικῶν χαμέρπεια, κολακεία.

courtisanesque, αὐλικοειδῆς, κολακοειδῆς.

courtiser, β. ἐν. θεραπεύω, θωπεύω ὡς κόλαξ ἢ ἐραστής.

court-jointé, βραχύπους.

courtois, e, προσήνης, φιλόφρων, εὐπροσήγορος, εὐγενής.

courtoisement, φιλοφρόνως, προσηνῶς, εὐγενῶς.

courtoisie, προσήγεια, φιλοφροσύνη, εὐγένεια.

couscous ἢ couscoussou, ἀλευρόχρεας κυλιστόν, κ. πολπέτταις, γιουδαρλάκια.

couseuse, θ. βράπτρια· μηχανὴ τῆς βραπτικῆς.

cousin, e, ἐξάδελφος-ἠ· — germain, πρῶτος ἐξάδελφος· — s issus de germains, δεῦτεροι ἐξάδελφοὶ κώνωψ, κ. κουνουπί.

cousinage, ἐξαδελφότης, συγκοινωνία, φιλία.

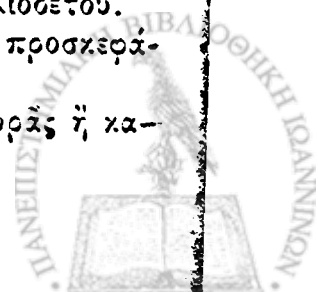
cousiner, β. ἐν. καλῶ τινὰ ἐξάδελφον· β. οὐδ. (μεταφ.) ils ne cousinent pas ensemble, δὲν τὰ ταιριάζουν, δὲν συμφωνοῦν οἱ χαρακτῆρές των.

cousinière, θ. ἀλεξικώνωπον, κ. κουνουπιέρα.

cousoir, βραβεῖον βιβλιοδέτου.

coussin, παράστρωμα, προσκεφάλιον, κ. μαξιλάρι.

côut, δαπάνη (τῆς ἀγορᾶς ἢ κα-

τασκευῆς πράγματός τινος), κ. στοι-
γισμα, κόστος.

coutant, prix—, τιμὴ τῆς ἀγο-
ρᾶς, ὅσου ἠγοράσθη τι.

couteau, μάχαιρα, μαχαίριον.

coutelas, εἶδος βραχέϊας καὶ
πλατέϊας σπάθης, ἀκινάκης· μεγάλη
μαχειρική μάχαιρα.

coutelier, μαχαιροποιός.

coutellerie θ. μαχαιροποιεῖον.

coûter, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. πωλοῦ-
μαι ἀγοράζομαι τόσον· κ. στοιγίζω,
κοστίζω· (μεταφ.) προσενῶ δυσάρε-
στόν τι· κακόν τι· *cela m' a couté*
de la peine, τοῦτο μοὶ ἐπροξένισε
κόπον· φθείρω, καταστρέφω· *cela*
lui a couté la vie, τοῦτο ἐπήνεγκε
τὸν θάνατόν του.

coûteusement, δαπανηρῶς.

couteux, euse, δαπανηρός, πο-
λυδάπανος.

coutil (-τ!) δίμιτον ὕφασμα λι-
νοῦν ἢ βαμβακερόν.

coutre, ὑνόν του ἄρότρου.

coutume, θ. ἔθος, ἔθιμον, συνή-
θεια· νόμιμον, *comme de* —, ὡς
ἔθος, ὡς συνήθως.

coutumier, ière, εἰωθός, συν-
ήθης, συνειθισμένος, τὸ συνήθως
πραττόμενον· ὁ συνήθως πράττων τι.

couture, ἡ ῥαπτική· ἡ ῥαφή· οὐ-
λὴ πληγῆς· *battre à plate*—, νικῶ
κατὰ κράτος.

couturier, ῥάπτης.

couturière, ῥάπτρια.

couvain, γόνος, ὡς μελισσῶν
καὶ ἄλλων ἐντόμων, ζώντων ὡς
αἱ μέλισσαι ἐν κοινωνίᾳ.

couvaison, θ. ἐπώασις· ἐπώα-
σεως ἐποχή.

couvée, θ. νεοσσά· ὅσα ὡς ἐπ-
ωάζονται ὁμοῦ· (σχωπτ.) γενεά.

couvent, μονὴ μοναστήριον.

couver, ἐκκολάπτω, ἐπωάζω κ.
κλωσσῶ. (μεταφ.) ὑποθάλλω, δια-
τηρῶ, ὑποκρύπτω, παρασκευάζω·

ἔχειν ἐν λανθανούσῃ καταστάσει—

des yeux, καταβιόρωσκιν διὰ τοῦ
βλέμματός, ἐπιθυμῶσιν σφοδιῶς, πο-
θεῖν, ἐρᾶν· ρ. οὐδ. —, παρασκευ-
εἶζεσθαι, πιφυλάττεσθαι.

couvercle, πῶμα, ἐπίπωμα, ἐ-
πικάλυμμα, κ. καπάκι.

couvert, ἐπιτραπέζωμα, τὰ ἐπὶ
τῆς τραπέζης, ἰδίως δὲ τὸ κογλιά-
ριον, ἢ κρεάγρα (πειρόνιον) καὶ τὸ
πινάκιον, κ. σερβίτσιον· σκέπη, στέ-
γασμα· κατάλυμα, *mettons-nous*
à—, ἄς προφυλαχθῶμεν· *le vivre*
et le—, τροφήν καὶ κατοικίαν· *met-*
tre le—, τράπεζαν παρασκευάζω.

couvert, e, (παθ. μετοχ. τοῦ
couvrir) κεκαλυμμένος· δασύδης,
mols—s, λέξεις διαφορούμεναι· *temps*
—, καιρὸς νεφελώδης· *à*—, ὑπὸ
σκέπην, ὑπὸ στέγην.

couverte, θ. ἐγκαυστον, κ. σμάλ-
τον ἐπι· ἀλύπτον τα φαρφούρια, ἐφ-
υαλῖς.

couvertement, λάθρα, κρυφίως.

couverture, θ. ἐπικάλυμμα,
ἐφάπλωμα, κ. πάπλωμα· (χρημα-
τιστ.) ἐγγύσις παρεχομένη ὑπὸ τοῦ
πωλητοῦ· κατάθεσις τίτλων, ὁμολο-
γιῶν χρεωγράφων, μετοχῶν προω-
ρισμένων νὰ καλύψωσιν ἢ χρησιμεύ-
σωσιν ὡς ἐγγύσις τοῦ μεσίτου ἢ
πράκτορος· πρόσχημα, πρόφασις.

couverturier, ἐφαπλωματα-
ποιός, κ. παπλωματᾶς.

couvet, χύτρα χρησιμεύουσα ὡς
πύραυλον.

couveuse, ἡ ἐπωάζουσα ὄρνις,
κ. κλωσσα.

couvi, ὠόν οὔριον, κλούβιον.

couvoir, μηχανὴ διὰ τεχνητῆν
ἐπώασιν.

couvre-chef, κάλυμμα τῆς κε-
φαλῆς.

couvre-feu (τὸ πάλαι) κωδω-
νόκρουσμα ἀγγέλλον τὴν ὥραν τῆς οἴ-
καδε ἀποχωρήσεως· ἐπίπωμα, ἐπι-

κάλυμμα τοῦ πυρός, τῆς ἀνθρακιᾶς, κ. καπάκι.

couvre-pied, ποδοκάλυμμα, ποδερᾶπλωμα.

couvreur, στεγαστής.

couvrir, ῥ. ἐν. (couvrant, couvert, je couvre, je couvris) καλύπτω, σκεπάζω· ἐνδύω· (μετρ.) προφυλάττω, προασπίζω, προστατεύω· κρύπτω· δικαιολογῶ· ἀποτίνω, πληρόνω· se—, ἐνδύομαι· φορῶ τὸν πῖλόν μου· (ἐπὶ ζώων) ὀχεύω, ἐπιθατεύω· (μεταφ.) se—de gloire, d'honneur, περιβάλλεσθαι δόξῃ, τιμῇ· le ciel se—, ὁ οὐρανὸς συννεοῦται.

covenant, συνασπισμὸς τῶν Σκώτων ἐν 1638, πρὸς ἀνέπαφον διατήρησιν τῶν δογμάτων καὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῆς ἑαυτῶν ἐκκλησίας.

covenantaire, μέλος τοῦ συνασπισμοῦ covenant.

covendeur, συμπωλητής.

cowpox, (πρόφ. κάποξ) ἢ τῆς δαμαλίδος φλύκταινα ἐπὶ τοῦ μαστοῦ τῆς ἀγελάδος. κ. βατσίνα, ἐμπόλι.

coxal, e, aux, ἰσχιακός.

coxalgie, θ. ἰσχιαλγία.

crabe, (ζωολ.) καρκίνος, καραβίς· κ. κάδουρας.

crabier, (ὄρνιθ.) καρκινόφαγος ἐρωδιός.

crac, κρότος, ἐπιφ. κράκ! — le voilà, κράκ! νά το.

crachat, πτύσμα, πτύελος· παράσημον.

crachement, πτυελισμὸς, πτύσιμον.

cracher, ῥ. ἐν. πτύω, κ. φτῶ, cette plume crache, οὗτος ὁ κάλαμος βαντίζει.

cracheur, euse, πτυελιστής, πτύστης.

crachoir, ψύτταρον, πτυσματόδοχη.

crachotement, συγνόπτυσμα.

crachoter, ῥ. ἐν. πτύω συγνᾶ καὶ κατὰ μικρόν.

cracovien, ienne, Κρακοβιανός· οὗσ. θηλ. γορός Πολωνικός.

craie, θ. λευκογραφίς, κρητίς, κιμωλία, γύψος.

craindre, ῥ. ἐν. (craignant, craint, je crains, je crainis) φοβοῦμαι· je crains qu'il ne s'en repente, φοβοῦμαι μήπως μετανοήσῃ· je ne crains pas qu'il s'en repente, δὲν φοβοῦμαι μήπως μετανοήσῃ

crainte, θ. φόβος· de—que, φόβω μή· fuyez de—qu'on ne vous voie, φύγετε μὴ σᾶς ἴδωσιν.

craintif, ive, δειλός, κ. φοβητσιάρης.

craintivement, δειλῶς.

cramoisi, χρώματος ἐρυθροῦ βαθέος, βυσσινοβαφής.

crampe, θ. ὀδονηρὰ συνολκὴ μυῶν, αἰμωδίασις, σπασμὸς.

crampon, ἀρπάγη, ἄγκιστρον, γάντσος.

cramponner, ῥ. ἐν. ἀγκιστρῶ· κ. γαντζώνω· se—, ἔρχομαι, πιάνομαι, προσφύομαι, προσκολλῶμαι (μεταφ.) ἀρροσιοῦμαι.

cran, ἐντομή, γλυφή· (μετρ.) monter, baisser d'un—, ὑψοῦμαι ἢ ταπεινοῦμαι κατὰ τι.

crâne, κρανίον.

crâne, ὑπερηφάνος, ἀλαζών, ἱταμός, ἀγέρωχος, θρασύς.

crânement, ὑπερηφάνως, ἀγερώχως, θρασύως.

crânerie, θ. ὑπερηφάνεια μετὰ οἰκειότητος, θρασύτης.

cranien, ienne, κρανιακός.

craniologie, θ. κρανιολογία.

cranoscopie, θ. κρανιοσκοπία.

cranologie, θ. ἰδὲ craniologie.

cranologique, ἢ craniologique, κρανιολογικός.

crapaud (ζωολ.) φρύνος, βάτραχος πράσινος και γάστρων.

crapaudière, φρυωνιά, φρυωνών έλος.

crapaudine, θ. (όρυκτ.) ό βατραχίτης λίθος· (βοτ.) τó φυτόν ή σιδηρίτις· πλάξ διάτριτος τιθεμένη εις τó στόμιον σωλήνος· κοτύλη έν ή στρέφεται· στρόφιγξ· pigeons à la —, περιστερία όπτά.

crapoussin, e, βραχύς και δύσμορφος άνθρωπος.

crapule, θ. κραιπάλη, άσωτοποσία· άκολασία.

crapuler, κραιπαλώ·

crapuleusement, έν κραιπάλη, κραιπαλωδώς.

crapuleux, euse, κραιπαλώδης.

craque, ιδέ craquerie.

craquelé, κατερωγός, (έπί στιλβώματος άγγείων).

craquelin, τó κροτητόν, τραγανίς, είδος ξηρού ζυμαρικού, κ. ψαυούρι.

craquelure, θ. τó κατερρωγός του στιλβώματος και των χρωμάτων των άγγείων.

craquement, κρότος, τριγμός.

craquer, ρ. ούδ. κροτώ, τρίζω· (δημωδ.) ψεύδομαι.

craquerie, ή craque, θ. (δημωδ.) ψεύδος, κομπορρημοσύνη.

craquètement, σπασμωδικός τριγμός τής σιαγώνος.

craqueter, ρ. ούδ. τρίζω συνεχώς τούς οδόντας ή άλλο τι· λέγεται δέ και επί τής φωνής πτηνών τινων.

craqueur, euse, ψεύστης, κομπορρήμων.

crase, θ. κρᾶσις δύο φωνηέντων εις έν.

crassane, ή cressane, είδος άπίου λίαν εύχύμου.

crasse, θ. ρύπος, κ. λέρα του

δέρματος, λίγδα· σκωρία ή άφρός μετάλλου έκ τήξεως· (μεταφ.) αίσγρά φιλαργυρία· έπιθ. ignorance, παχυλή άμάθεια.

crasser, ρ. έν. ρυπώ, πληρωώ στελγίσματος.

crasseux, euse, ρυπαρός, πιναρός, κ. λιγδιάρης.

cratère, κρατήρ των άρχαίων, άγγείον του οίνου· κρατήρ, τó στόμιον ήφαιστείου όρους.

cravache, θ. μάστιξ.

cravacher, ρ. έν. μαστιζω, μαστιγώνω.

cravate, θ. λαιμοδέτης, κ. κραβάτα.

cravater, ρ. έν. περιβάλλω τον λαιμόν με λαιμοδέτην.

crayeux, euse, κιμωλιώδης, γυψώδης.

crayon, μολυβδογραφίς, μολυβδοχρωστήρ, κ. μολυβδοκόνδυλον· (μεταφ.) τρόπος του ίχνογραφείν.

crayonner, ρ. έν. σχεδιογραφώ διά μολυβδογραφίδος.

crayonneur, άδέξιος σχεδιογράφος.

créance, θ. πίστις· πίστωσις, δάνεισμα· lettre de — έπιστολή πιστωτική· πλτθ. lettres de —, τά διαπιστευτήρια πρεσβευτου ξένης δυναμείως.

créancier, ière, δανειστής, ό προς όν όφείλεται τι.

créateur, trice, δημιουργός, πλάστης· έφευρέτης· άυτουργός· αίτιος.

création, θ. ή δημιουργία, ή πλάσις των όντων, του κόσμου τó δημιουργείν, πλάττειν, κατασκευάζειν· ίδρυσις, σύστασις· έφευρεσις.

créature, θ. πλάσμα, δημιούργημα· ζών, άνθρωπος· άθλιον όν· (μεταφ.) προστατευόμενος, εύνοούμενος.

crecelle, θ. κρύταλον, κ. βω-
κάννα· σήμαντρον ἐκκλησίας.

crécercelle, θ. (ὄρνιθ.) εἶδος ἰέ-
ρακος, ἢ κεγχρῖς.

crèche, θ. φάτνη, κ. παχνί· ἢ
πρώτη κοιτῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ἄσυλον τῶν νηπίων τῶν πτωχῶν,
κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας.

crécycy, ἐκλεκτόν τι εἶδος δαύκους.

crédence, θ. τραπέzion παρὰ τὴν
ἀγίαν τράπεζαν· παρατραπέzion ἐν
ἐστιατηρίῳ ἐν εἴδει σκευοθήκης.

credencier, τροφοδότης.

crédibilité, θ. τὸ ἀξιόπιστον, ἢ
πιθανότης.

credit, πίστις (ἐμπορικῆ), τὸ ἀ-
ξιόχρεων, τὸ φερέγγυον· ὑπόληψις·
προέσμία πληρωμῆς· (ἐμπορ.) τὸ
λαβεῖν, ὃ τι ἔχει νὰ λάβῃ τις, ὃ τι
ἐπλήρωσεν· *faire*—πιστοῦμαι, δίδω
μὲ πίστωσιν· *ouvrir un* — ἀ ἠρη,
παρέχω πίστωσιν εἰς τινα, δηλ. χο-
ρηγῶ αὐτῷ τὰ χρήματα ὧν ἔχει
χρεῖαν· (μεταφ.) τιμὴ, σέβας, ὑπό-
ληψις·—*foncier*, τράπεζα κτημα-
τικῆ, ἥτοι δανειζουσα ἐπὶ ὑποθήκῃ
ἀκινήτων κτημάτων μὲ χρεωλύσιον·
—*mobilier*, τράπεζα δανειζουσα ἐπὶ
ὑποθήκῃ ὁμολογιῶν, χρεωγράφων,
κ. τ. λ. ἀ—, ἐπὶ πιστώσει, κ. βε-
ρεσέ.

créditer, β. ἐν. (ἐμπορ.) πιστῶ,
δ. δω πίστωσιν, γράφω εἰς πίστωσιν.

créditeur, πιστωτής, ὃ ἔχων
λαβεῖν.

credo (Λατιν.) τὸ Πιστεύω, τὸ
σύμβολον τῆς πίστεως.

crédule, εὐπίστος.

crédulement, εὐπίστως.

crédulité, θ. εὐπιστία.

créer, β. ἐν. δημιουργῶ, πλάττω·
(μεταφ.) κατασκευάζω· ἐπινοῶ, ἐ-
φευρίσκω· ἰδρύω, θεμελιῶ, συνιστῶ.

cremaillère, θ. κρεμαστήρ, κρε-
μάθρα τοῦ λέβητος ἐπὶ τοῦ πυρός τῆς
ἐστίας· *prendre la*—, φιλεῦω τοὺς

φίλους μου διὰ τὴν ἐγκατάστασιν μου
εἰς νέαν κατοικίαν· (μηχαν.) ξύλον ἢ
σίδηρος μὲ ἐντομάς χρησιμεύων πρὸς
ἐπίσχεσιν· ἀναδίεασιν ἢ καταδίεασιν.

crémaillon, ὑποκοριστικὸν τοῦ
cremaillère.

crémation, θ. καῦσις, ἀποτέ-
φρωσις νεκροῦ.

crème, θ. πῖαρ, κ. καϊμάκι· φα-
γητὸν ἐκ γάλακτος, ἀλεύρου καὶ ὠῶν,
κ. κρέμα.

crément, συλλαβικὴ αὔξησις τῆς
ληγούσης, τὸ περιττοσύλλαβον.

crémer, β. οὐδ. (ἐπὶ γάλακτος)
ἀναδίδω πῖαρ, παχύνομαι.

crémerie, θ. γαλακτοπωλεῖον.

crèmeux, euse, ἀνέχων ἄφθο-
νον πῖαρ, κ. καϊμάκι.

crémier, γαλακτωδῶν τροφῶν
πωλητής.

crénage, (τυπογρ.) ἐντομαὶ εἰς
τυπογραφικὰ στοιχεῖα ἢ διάστιχα.

créneau, ἑπαλξίς τείχους.

crénelage, ὀδοντωτὸς γύρος νο-
μίσματος.

créneler, ὀχυρῶ δι' ἐπέλξεων·
ὀδοντῶ.

crénelure, θ. πτέρυξ, ὀδόντω-
μα ἐπάλξεων.

créner, (τυπογρ.) ποιῶ ἐντομάς
εἰς στοιχεῖον ἢ διάστιχον.

créole, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἐξ εὐρωπαίων
ἐν ταῖς ἀποικίαις, κρεόλος, κρεολίς.

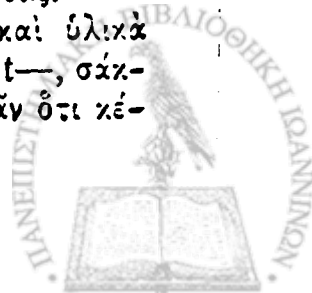
créosote, (χημ.) κρεώσωτον,
καυστικόν, ἀντισηπτικόν διὰ τοὺς
ὀδόντας βευστόν.

crêpe, ὀθόνη, σκέπη λεπτὴ διὰ
πένθος, κ. κρέπι· εἶδος λεπτοῦ τη-
γανίτου.

crêper, β. ἐν. ἐνουλιζῶ, βοστρυ-
χιζῶ, κ. σγουρόνω.

crépi, κονίαμα, κ. σουδάς.

crépin, τὰ ἐργαλεῖα καὶ ὕλικα
τοῦ ὑποδηματοποιοῦ· *saint*—, σάκ-
κος περιέχων ταῦτα ἢ πᾶν ὅτι κέ-
κτηται τις.

crépine, θ. χροσσός ἄνωθεν ὑφασμένος καὶ κεντητός.

crépir, ῥ. ἐν. ἐπιχρίω, ἀσβεστῶ.

crépissage, ἐπίχρισμα, κονίαμα, κ. σουδάτισμα.

crépisseur, κονιατής, κ. σουδατιστής.

crépissure, θ. κονίασις, ἀσέστομα τοῦχου.

crépitant, ε, κροτῶν ὡς ἡ φλόξ ἢ τὸ ἄλας ῥιπτόμενον εἰς τὸ πῦρ, κροταλιστός.

crépitation, θ. κρότημα, κροταλισμα φλογός, πυρός.

crépiter, ῥ. οὐδ. κροτῶ καιόμενος.

crépon, εἶδος χονδροτέρας κρέσπας, κ. κρεπόνι.

crépu, ε, (ἐπὶ τριχῶν) οὔλος, κ. σγουρός.

crépusculaire, τοῦ λυκαυγοῦς.

crepuscule, τὸ λυκαυγές, κ. λυκόφως.

cresane, θ. ἰδὲ crassane.

crescendo, (μουσ.) ἐπαύξησις ἐντάσεως τῶν φωνῶν.

cresson, κάρδαμον.

cressonnière, καρδαμών.

Crésus, Κροῖσος, βαθύπλουτος.

crétacé, τιτανώδης, γυψώδης.

crête, θ. κύρσασις ἀλέκτορος· λόφος, λοφιά, κορυφογραμμὴ ἢ κορυφοσειρὰ ὄρους.

crête-de-coq, θ. (βοτ.) εἶδος ἀμαράντου.

crétin, θ. ἡλίθιος, βραχητικός, βρογγοκηλιγός κ. τ. λ.

crétiniser, ῥ. ἐν. ἡλιθιῶ.

crétinisme, ἡλιθιότης.

crétois, ε, Κρής, Κρητικός.

crétonne, θ. ὑφασμα λευκὸν καὶ δυνατὸν, κ. κρετόνι.

crétons, ὑποστάθμη λίπους.

creusage, ἢ creusement, ὄρεξις, σκάψις, σκαφή.

creuser, ῥ. ἐν. ὀρύττω, σκάπτω, κοιλαίνω (μεταφ.) ἐμβατεύω, ἐμ-

βαθύνω, μελετῶ κατὰ βάθους· ὀξύνω τὴν ὄρεξιν.

creuset, χωνευτήριον τῶν μετάλλων (μεταφ.) δοκιμή, δοκιμασία.

creux, euse, κοῖλος, κ. σκαφτός, βαθουλός (μεταφ.) esprit —, κούφονοια, κενὴ κεφαλή (οὐσ.) κοιλότης· τύπος, μήτρα, κ. καλοῦπι.

crevasse, θ. ῥωγμός, ῥωγή, ῥαγὰς, σγίσμα, κ. σκάσιμον, χαραμίδα.

crevasser, ῥ. ἐν. ῥήγνυμι, ῥαγίζω, κ. σκάζω· le froid crevasse les mains, τὸ ψῦχος σκάζει τὸ δέρμα τῶν χειρῶν.

creve-coeur, μεγάλη δυσαρέσκεια, ἀδιμονία, κ. σκάσιμη.

crever, ῥ. ἐν. διαρρήγνυμι, διασγίζω, κ. σκῶ, κάμνω νὰ σκάσῃ· le torrent a crevé la digue, ὁ χειμαρρος κατέστρεψε τὸν φραγμὸν ἐξορύττω, τρυπῶ, βγάζω· on lui a crevé les yeux, τῷ ἐξώρουξαν τοὺς ὀφθαλμούς· οὐδ. διαρρήγνυμαι, κ. σκῶ· (ἐπὶ ζώων) ἀποθνήσκω, κ. ψοφῶ· le nuage a crevé, τὸ νέφος διελύθη εἰς βροχὴν (μεταφ.) crever d'orgueil, εἶναι τινα πλήρη ἀλαζονείας.

crevette, θ. καρὶς, κ. γαρίδα.

cri, κραυγή, βοή, φωνὴ μεγάλη (μεταφ.) le — de la conscience, ἡ φωνή, ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως· a cor et a cri, παταγωδῶς, μετὰ πολλοῦ θορύβου.

criage, ἄγγελμα διὰ φωνῆς.

criailler, ῥ. οὐδ. φωνασκῶ, φωνοκοπῶ.

criaillerie, φωνασκία, κ. φωνοκόπι.

criailleur, euse, κραυγαστής, κ. φωνακλᾶς.

criant, ε, δεινός, στυγερός.

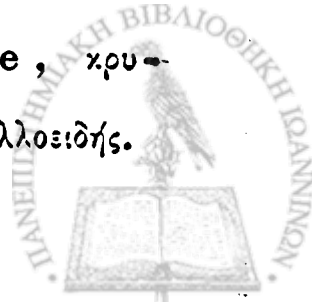
criard, κλαγγερός, κραύγαστος, κρακτικός· μεμφίμοιρος· κακόφωνος· ὄξύς, μεγαλόφωνος.

criblage, κοσκίνισμα.

crible, κόσκινον.
cribler, ῥ. ἐν. κοσκινίζω (μεταφ.)
 il est criblé de blessures, εἶναι
 καταπληγωμένος, criblé de dettes,
 κατάχρεως.
cribleur, κοσκινιστής.
criblure, σκύβαλον, κ. ἀποκο-
 σκίνισμα.
crie (κρί) μηχανή βαρουλκός·
 κριγμός, τὸ κρῖν· τοῦτο πολλάκις ἐ-
 νοῦνται μετὰ τοῦ crac=crie-crac,
 κρικ—κράκ.
cri-cri, τὸ δημῶδες ὄνομα τοῦ
 γρύλλου.
crid, ἰδὲ criss.
crée, θ. δημοπρασία, πλειστη-
 ριασμός.
crier, ῥ. οὐδ. κράζω, φωνάζω,
 βοῶ, ὁμιλῶ μεγαλοφώνως καὶ μετὰ
 ζέσεως·—au secours, προσκαλῶ εἰς
 βοήθειαν, φωνάζω βοήθειαν, —à l'
 injustice, κατακραυγάζω κατὰ τῆς
 ἀδικίας, —an vice, καταφέρομαι
 κατὰ τῆς διαφθορᾶς, τῆς ἀκολασίας·
 (μεταφ.) τρίζω.
crierie, θ. φωναὶ ὄκληραί, κραυ-
 γαί, φωνοκοπήματα.
crieur, euse, κράκτης φωνοκό-
 πος· μεταπράτης, κ.πραματευτής·
 δημόσιος κήρυξ, κ. τελῆλης.
crime, ἔγκλημα, κακούργημα·—
 de lèse majesté, ἔγκλημα καθοσιώ-
 σεως, ἐπιβουλή ἢ ὕβρις κατὰ τοῦ
 βασιλέως.
criminaliser, ῥ. ἐν. τὴν πολιτι-
 κὴν δίκην παριστῶ ὡς ἔγκληματικὴν.
criminaliste, ποινικολόγος.
criminalité, θ. ἔγκληματικότης.
criminel, elle, ἀθέμιτος, ἔγ-
 κληματικός· ἐνοχος· οὐσ. κακούργος,
 ἔγκληματίας.
criminellement, ἔγκληματι-
 κῶς.
crin, θριξ (σκληρὰ) ἀλογότριχα,
 κ. τ. λ.
crinclin, καχύφωνον βιολίον.

crinier, τριχοτέχνης, ὁ ἐργαζό-
 μενος ἢ παρασκευάζων τὰς τρίχας.
crinière, θ. χαιτή.
crinoline, τρίχινον ὑφασμα· με-
 σοφόριον φουσκωτόν, κ. κρινολίνον.
crique, θ. μυχός, ὄρμος, κολπί-
 σκος.
criquet, ἱππάριον ἄθλιον· εἶδός
 τι ἀκρίδος· ἄνθρωπος ἰσχνός.
crise, θ. (ιατρ.) κρίσις, ἤτοι τρο-
 πὴ νόσου ἐπὶ τὰ κρείττω ἢ ἐπὶ τὰ
 χείρω· —μεταβολὴ ἐν τοῖς πολιτι-
 κοῖς ἢ ἐμπορικοῖς πράγμασιν, δειναὶ
 περιστάσεις.
crispation, θ. συστολή, σύσπα-
 σις· σπάσις, συστολή τῶν μυῶν ἢ
 τῶν νεύρων.
crisper, ῥ. ἐν. συσπῶ, συστέλ-
 λω τοὺς μῦς, τὰ νεῦρα.
crispin, μικρὰ χλαῖνα μὲ ἐπι-
 κεφαλίδά, κ. κουκούλαν· τὸ μέρος ἢ
 πρόσωπον ὑπηρετοῦ ἐν κωμωδίᾳ.
crissement, τριγμός, βρυγμός·
 τῶν ὀδόντων.
crisser, τρίζω τοὺς ὀδόντας.
cristal, aux, κρύσταλλος· ὕα-
 λος καθαρὰ, διαφανεστάτη· — de
 roche, κρύσταλλος σκληρότατος καὶ
 διαυγέστατος.
cristallerie, θ. κρυσταλλοποι-
 εῖα, -εῖον.
cristallin, e, κρυστάλλινος· κρυ-
 σταλλοειδής· οὐσ. κρυσταλλοειδὲς·
 ὑγρὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ.
cristallisable, κρυσταλλώσι-
 μος.
cristallisation, θ. κρυστάλλω-
 σις.
cristalliser, ῥ. ἐν. κρυσταλλῶ-
 σε—, κρυσταλλοῦμαι.
cristallographie, θ. κρυσταλ-
 λογραφία, ἢ τῶν κρυστάλλων ἐπι-
 στήμη καὶ περιγραφή.
cristallographique, κρυ-
 σταλλογραφικός.
cristalloïde, κρυσταλλοειδής.

critérium, κριτήριον, γνώμων, τὸ σύνολον τῶν χαρακτήρων πρὸς διαγνώσιν τῆς ἀληθείας.

criticisme (φιλοσ. Κάντ) ὁ προσδιορισμὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας.

critiquable, ἐπικριτός, ἐπικρίσεως δεκτικός.

critique, κριτικός· κρίσιμος, δεινός, ἐπικίνδυνος· οὐσ. ἀρσ. ἐπικριτής· θηλ. ἡ κριτικὴ τέχνη, ἡ τέχνη τοῦ ἐπικρίνειν ἢ τοῦ ἐρευνᾶν καὶ ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν· μέμφις, ὑόχος, κατηγορία· la — scandaleuse, αἰ κακαὶ γλῶσσαι, αἰ διαβολαί, σπερμολογία.

critiquer, ῥ. ἐν. ἐπικρίνω, ἐξετάζω, ψέγω, μέμφομαι, κατηγορῶ.

critiqueur, φιλόσοφος, φιλοκατήγορος.

croassant, e, κρωκτικός, κρώζων.

croassement, κρωγμός, φωνὴ τοῦ κόρακος.

croasser, ῥ. οὐδ. κρώζω, φωνάζω ὡς κόραξ.

croate, Κροάτης.

croc (κρο) ἀγκύλη, κόραξ, κ. γάντσος· δόρυ, κοντάρι κορακοφόρον, μέ ἀγκύλην· πλθ. μακροὶ καὶ ὄξεις ὀδόντες ζώων τινῶν.

croc-en-jambe, ὑποσκέλισμα διὰ τὰ κάμη τίς τινα τὰ πέση.

croche, κυρτός, στρεβλός, ἀγκύλος, κ. στραβός· (μουσ.) θηλ. οὐσ. τὸ $\frac{1}{8}$ φωνῆς ἐν τῷ μέτρῳ· ἀγκύλη, double—, τὸ $\frac{1}{16}$, triple—, $\frac{1}{32}$. ἐντομὴ βέλους.

crochet, ἀγκυρίς, ἀγκίστριον, κ. γάντσος· ἐργαλεῖον πρὸς ἀνοίξιν κλειβρον· ἀναφορεὺς ἀγθοφόρου· ἀρπάγη ξακοςυλλέκτου· εἶδος κυρτῆς εἰς τὸ ἄκρον βελόνης (κ. κροσῆς) δι' ἧς πλέκουσι· βύστρυγοι τῆς κόμης ἀγκιστροειδῶς κεκολλημένοι ἐπὶ τῶν κροτάρων.

crochetable. δυνάμενος ν' ἀνοίχθῃ διὰ κόρακος ἢ ἀρπάγης.

crochetage, ἀνοιγμα διὰ κόρακος ἢ ἀγκίστρου.

crocheter, ῥ. ἐν. ἀνοίγω κλειβρον δι' ἀρπάγης ἢ κόρακος· se —, συμπλέκομαι, δέρνομαι, ξυλίζομαι.

crocheteur, ἀγθοφόρος.

crochu, e, κυρτός, καμπύλος, ἀγκυλωτός· avoir les mains — es, ἔχειν τάσιν εἰς τὴν κλοπὴν, κλεπτικὸν εἶναι.

crocodile, κροκοδείλος· (μεταφ.) larmes de—, δάκρυα κροκοδείλου, ἦτοι ὑποκριτοῦ.

crocus (-κρούς) (βοτ.) κρόκος.

croire, ῥ. ἐν. (croyant, cru, je crois, nous croyons, je crus) πιστεύω, νομίζω, φρονῶ· — une histoire, πιστεύω διήγημά τι, τὸ νομίζω ἀληθές· ῥ. οὐδ. πιστεύω εἰς, δίδω πίστιν εἰς· — à l'astrologie, πιστεύειν εἰς τὴν ἀστρολογίαν· — en Dieu, πιστεύειν εἰς τὸν Θεόν.

croisade, θ. σταυροφορία.

croisé, σταυροφόρος.

croisé, e, σταυρωτός, σταυροειδής· σταυροειδῶς κεγαραγμένος· Timmes—ées, ὁμοιοκαταληξίαι ἐναλλάξ ὁμοιοκαταληκτοῦσαι.

croisée, θ. τῶν ὑάλων θυρίδος πλασίον.

croisement, διασταύρωσις, χιασμός· μίξις ζώων ἐν συνουσίᾳ χάριν ποικιλίας τοῦ γένους.

croiser, ῥ. ἐν. διασταυρῶ, χιάζω, ψαλίζω· — la bayonette, προτείνω τὴν λόγχην· ῥ. οὐδ. (ναυτ.) περιπλεῖν, ἀκτοπλοεῖν, πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ναυτιλίας· se—, μεταβαίνω εἰς ἀντίθετον διεύθυνσιν, διασταυροῦμαι· les opinions se croisent, αἰ γνώμαί εἰσιν ἐναντία· se— σταυροφορεῖσθαι ὡς ἐν τῷ μεσαίῳ κατὰ τῶν μωαμεθανῶν.

croisette, θ. σταυρίσκος.

croiseur, ἡ περιπλέουσα φυλακίς ναῦς, καταδρομικὸν πλοῖον.

croisière, θ. περιπλους καταδρομικός· τὰ καταδρομικὰ πλοῖα ἢ ἐφόρμησις.

croisillon, τὸ τῆς διασταυρώσεως ξύλον, ζυγός.

croissance, θ. αὔξεισις.

croissant, ἡ μηνσεὶς σελήνη, ἢ ἡμισέληνος· κηπουρικὸν τι ἐργαλεῖον κυρτόν· τὸ σύμβολον τῶν Τούρκων· (μεταφ.) τὸ Τουρκικὸν κράτος.

croisure, τὸ ῥομβοειδὲς διὰ σταυρωτοῦ ἢ διὰ δύο ὑφάσματος.

croît, ἡ αὔξεισις ποιμνίου διὰ τῶν νεογνῶν.

croître, ῥ. οὐδ. (croissant, crû, je crois, nous croissons, je crus) φύομαι, αὔξω, αὔξωνο.

croix, θ. σταυρός (ὁ θρησκευτικός)· σταυρός ὡς παράσημον· μεταφ. θλίψις, δεινά, βάσανα, στενά, στενοχωρία· chacun a sa croix dans

ce monde, ἕκαστος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἔχει ἢ φέρει τὸν ἑαυτοῦ σταυρόν, ἢ τοι τὰς ἑαυτοῦ δυστυχίας.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

croix ou pile? (παίγνιον) σταυρός ἢ κοροῦνα.

δῶ, παρατρέγω μίαν φωνήν· — le marmitot, περιμένειν πολλήν ὥραν καὶ ἀνυπομόνωσ· à la croque au sel, ἄνευ ἄλλου ἀρτύματος ἢ τοῦ ἁλατος.

croquet, τρωκτόν, εἶδος σκληροτάτου διπυρίτου, κ. παξιμαδίου.

croquette, θ. κρεατόσφαιρον, κ. κροστές.

croqueur, φαγάς, γάφτης.

croquignole, θ. τραγανὸν πλακούντιον· φασκέλιωμα,

croquis, σχεδιογράφημα εἰκόνης, ἔργογράφημα πρόχειρον, σκιαγράφια· (μεταφ.) σχεδίων συγγράμματος ἢ ποιήματος.

crosse, θ. σκήπτρον ἀρχιερέως, κ. πατερίτσα· ἀκτιρίς, κ. κοντάκι τοῦ τουφεκίου.

crossé, σκηπτοῦχος, ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ πατερίτσαν.

crosser, ῥ. ἐν. πατάσσω· προπιλακίζω, περιφρονῶ.

crosette, θ. τρυφερὸν βλάστημα, κληῖμα, κλωνὸς καταβολίας.

crosseur, πλήκτις, ξυλιστής.

crotale, (ζωολ.) ὁ κροτάλλας ὄφεις.

croton, (βοτ.) εὐφόρβιον, δένδρον καὶ θάμνος τῆς Ἀμερικῆς παράγων ἐμετικὸς καὶ καθαρτικὸς κόκκος.

crotte, θ. πηλός, κ. λάσπη· κόπρος ζώων τινῶν.

crotter, ῥ. ἐν. πηλῶ καταρραίνω, βορβοροῦ, κ. λασπώνω.

crottin, κόπρος ἵππων, προβάτων καὶ ἄλλων τινῶν ζώων.

croulant, θ. καταρρέων, ἐτοιμόρροπος, κρημνιζόμενος.

croulement, τοίχου ἢ στέγης πτώσις, κρημνισμα, γάλασμα.

crouler, ῥ. οὐδ. καταρρέω, καταπίπτω, κρημνίζομαι, γαλιῶ.

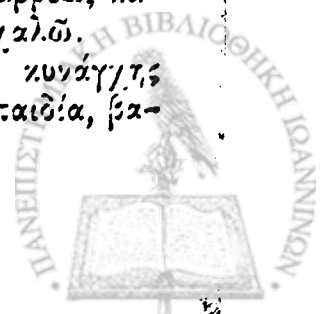
croup, (κρούπ) εἶδος κυνάγτης κινδυνώδους ἰδίως εἰς τὰ παιδία, βράτατον συνάγι.

croup, (κρούπ) εἶδος κυνάγτης κινδυνώδους ἰδίως εἰς τὰ παιδία, βράτατον συνάγι.

croup, (κρούπ) εἶδος κυνάγτης κινδυνώδους ἰδίως εἰς τὰ παιδία, βράτατον συνάγι.

croup, (κρούπ) εἶδος κυνάγτης κινδυνώδους ἰδίως εἰς τὰ παιδία, βράτατον συνάγι.

croup, (κρούπ) εἶδος κυνάγτης κινδυνώδους ἰδίως εἰς τὰ παιδία, βράτατον συνάγι.

croupade, θ. εἶδος πιδήματος τοῦ ἵππου, σκίρτιμα.

croupe, θ. ἡ ῥάχις τοῦ ἵππου ἢ ἄλλου ζώου ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι τῆς ῥίζης τῆς οὐρᾶς· ἐξοχὴ ἢ κορυφὴ ὄρους.

croupetons, ἄ-, ὀκλαδόν, κ. ἀνακούρκουδα.

croupier, συνέταιρος χαρτοπαίκτης ἢ κυβιστοῦ· γραμματεὺς σκιραφείου ἢ χαρτοπαικτείου.

croupière, θ. ἵππουρίς, κ. πιστιά, λωρίον τῆς οὐρᾶς· (μετφ.) *tailleur des — s à qqn*, παρέχω τινὶ πράγματα.

croupion, ὀρροπύγιον, κ. κωλοκούκρον.

croupir, ρ. οὐδ. λιμνάζω· ῥερυπωμένος κεῖμαι· καταρραθυμῶ· (μετφ.)—*dans l'ignorance*, ἐν βροβῶρῳ ἀμαθείας κατάκειμαι.

croupissant, e, ἀκίνητος, λιμνάζων.

croupissement, ἀκινήσις, στασιμότης.

croustille, θ. πλακουντίδιον, ψιγίδιον, φλογίδιον, κ. κόρα.

croustiller, ρ. ἐν. ψιγιοφαγῶ, τραγανίζω ἄρτον ξηρόν.

croustilleusement, κατὰ τρόπον λίαν ἐλεύθερον, πολὺ ἀστεῖον.

croustilleux, euse, παιγνιώδης, ἐλευθεριάζων, ἐρωτικός.

crouûte, θ. φλοιός, φλόγωμα ἄρτου· ἐπίπαγος, κ. κόρα (μετφ.) ζωγράφου κακοτέχνημα.

crouûtelette, θ. φλογίδιον· φλούδακι τοῦ ἄρτου.

crouûton, θρύμμα, τεμάχιον φλοιοῦ ἄρτου· (μετφ.) ἀδέξιος ζωγράφος.

croyable, πιστευτός.

croyance, θ. δοξασία, πίστις· πεποιθήσις· ὀρησκειά.

croyant, e, πιστός εἰς τὴν ὀρησκειάν του.

cru, e, ὠμός, κ. ἄψητος· ἀκα-

τέργαστος· (μετφ.) ἀνήθικος, ἀναιδής, ἀκόλαστος· οὐσ. γῆ, ἀγρός, ἀμπελών· *vin d'un bon—*, οἶνος καλῆς ποιότητος· (μετφ.) *dire sur une chose de cru*, ὀμιλεῖν περὶ τινος ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐκ τῶν ἰδίων γνώσεων.

cruauté, ὠμότης, σκληρότης, ἀπανθρωπία· πρᾶξις ἀπηνῆς, σκληρά.

cruche. θ. στάμνος, λάγηνος· (μετφ.) ἄνθρωπος εὐθύθης.

cruchée, θ. ὕσον ἢ στάμνος περιλαμβόνει, χωρεῖ.

cruchon, σταμνίον, κ. κουμάρι, κανάτι.

crucial, e, (χειρ.) σταυροειδής (ἐπὶ ἐντομῆς).

crucifère, θ. (βοτ.) σταυροφόρος, ἄνθος σταυροειδῶς ἔχον τεσσάρα πέταλα.

crucifié, e, ἑσταυρωμένος· οὐσ. ὁ ἑσταυρωμένος, ἦτοι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

crucifiement, σταύρωσις· εἰκὼν παριστώσα τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ.

crucifier, ρ. ἐν. σταυρόνω· (μετφ.) βρασανίζω.

crucifix, παράστασις τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ξύλου σταυροῦ.

cruciforme, σταυροειδής.

crudité, θ. ὠμότης (κρέατος, ἰχθύος ἢ ἄλλου πράγματος, ἀτεραμνότης, σκληρότης· τὸ ἄωρον, ἄπεπτον· τραχύτης·—s, καρποί, λαχανικά ὠμά· (μετφ.) λόγοι ἄσεμνοι, ἀκόλαστοι.

crue, θ. αὔξεισις, προσανάβασις τῶν ὑδάτων, πλημμύρα ποταμοῦ· αὔξεισις φυτοῦ ἢ δένδρου.

cruel, elle, σκληρός, ἀπηνής, ἀνιλεής, ἀσπλαγγνος· ὀδυνηρός, ἀλγεινός.

cruellement, σκληρῶς, ἀνηλεῶς, ἀπηνῶς.

crûment, τραχέως, σκληρῶς,

cumulatif (νομ.) ἐπισωρευτικός, ἀθροιστικός.

cumulativement, ἐπισωρευτικῶς.

cumuler, ῥ. ἐν. ἐπισωρεύω λειτουργίας, ἐξασκῶ διάφορα ἐπαγγέλματα.

cunéiforme, σφηνοειδής, (ἐπίγραφης τῶν Ασσυρίων, Περσῶν καὶ Μιθῶν).

cunette, θ. (ὄχυρ.) μικρὰ διώρυξ ἐντὸς τάφρου.

cupide, φιλοχρημάτων, πλεονέκτης, ἄπληστος.

cupidement, πλεονεκτικῶς, ἀπλήστως.

cupidité, θ. πλεονεξία, ἀπληστία, φιλοχρηματία.

Cupidon, Ἔρως, ὁ υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης.

cuprique (χημ.) χαλκικός, χαλκώδης.

cupule, θ. (βοτ.) κυπελλιον, ἡ φυλλώδης βάσις τοῦ καρπού.

cupélifères (βοτ.) τὰ κυπελλοφόρα φυτά.

curabilité, θ. τὸ θεραπευτόν, ἰασιμότης.

curable, θεραπευτός, ἰασιμός, κ. ἰατ. εὐτός.

curaçao (σῶ) ποτόν, ξοσόλιον ἐκ νεραντζίου.

curage, ἐκκάθαρσις.

curare, διλητηριῶδες τι φυτόν δι' οὗ οἱ Ἴνδοὶ φαρμακεύουσι τὰ βέλτη των.

curatelle, θ. ἐπιτροπεία.

curateur, trice, διὰ νόμου ἐπιτροπος, φροντιστής, κηδεμών.

curatif, ive, θεραπευτικός.

curation, θ. ἰδέε cure.

curcuma (βοτ.) κροκόριζα.

cure, θ. (ἀρχικῶς) φροντὶς μέριμνα (ἰατρ.) θεραπεία· μέθοδος θεραπευτικῆς μέτρας θεραπευτικῆς τῶν ἐργῶν καὶ ἡ κατοικία ἐρημέριου.

curé, ἱερεὺς, ἐρημέριος.

cure-dent, ὀδοντογλυφίς.

curée, θ. ἄγρα βριπτομένη εἰς τοὺς κύνας· (μεταφ.) λεία, κέρδος.

cure-môle, μηχανὴ βορβοροφάγος τῶν λιμένων.

cure-oreille, ὠτογλυφίς.

curer, ῥ. ἐν. κατ'αἶρω, καθαρίζω, κ. παστρεύω.

cureur, καθαριστής ὀχειῶν, φρεάτων, τάφρων· καθάρτης.

curial, e, aux, τοῦ ἱερέριου, πρεσβυτέρου· ἐνοριακός.

curie, θ. φρατρία, διαίρεσις τῆς φυλῆς παρὰ Ῥωμαίοις.

curieusement, περιέργως.

curieux, euse, περιέργως, φιλοπραγμῶν, ἀδιάκριτος· ἀξιοπεριέργως, παράδοξος.

curion, (ἀρχ. Ῥωμ.) ὁ ἱερεὺς τῆς φρατρίας.

curiosité, θ. περιεργία, φιλοπραγμοσύνη, ἀδιακρισία· περιέργων πράγμα, σπάνιον, ξένον.

curoir, θ. ἐργαλεῖον πρὸς κάθαρσιν.

curseur, (ἐργαλ. μαθημ.) δρομεὺς τοῦ κανόνος ἢ διαδότης.

cursif, ive (ἐπίγραφης) ταχυγραφικός, ὀξυγραφικός.

cursivement, τροχάδην, δρομαίως.

curvilinge, καμπυλόγραμμος.

curule, δίφρος, ἔδρα ἐλευαντίην παρὰ τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις, ἐφ' ἧς μόνον ἄρχοντες τινες ἐδικαίουντο να κάθονται.

cuscute, (βοτ.) ἐπιθύμιον.

cuspidé, e, (βοτ.) ὀξύφυλλος, αἰγυμής.

custode. παραπέτασμα παρὰ τὴν ἀγίαν τράπεζαν· ἐπικάλυμμα τοῦ ἱεροῦ ἄρτοφροῦ· ἡγούμενος μοναστηρίων τινῶν.

cutané, e, δερματικός, ἐξανθηματικός.

cuticule, δερμάτιον λεπτόν.
cutter, (κοτρ) (Ἄγγλ.) εἶδος μικροῦ πλοίου, κ. κόττερον.
cuvage, ζέσις, βρασμός οἴνου ἐν τῷ ληνῷ.
cuve, θ. ληνός, λεκάνη, λουτήρ.
cuveau, μικρός ληνός.
cuvée, θ. ὄσον ληνός χωρεῖ, περιέχει.
cuvelage, ὑποστήριξις, σανίδωμα τῶν πλευρῶν φρέατος μεταλλείου ἵνα μὴ καταπίπτωσι τὰ χώματα.
cuveler, ῥ. ἐν. σανιδῶ, ὑπερείδω τὰς πλευρὰς φρέατος μεταλλείου.
cuver, ῥ. ἐν. ζέω, βράζω ἐν τῷ ληνῷ (μεταφ.)—**SON VIN**, μετὰ τὴν μέθην κοιμῶμαι.
cuvette, θ. νιπτήρ, λεκανίς· τὸ ὑπὸ τὸν σωλῆνα τοῦ βαρομέτρου δοχεῖον.
cuvier, πλυνός, πλυντήρ.
cyanhydrique (χημ.) **acide**—, ὕδροκυανικὸν ὄξύ, τὸ ἄλλως Πρωσσικὸν ὄξύ λεγόμενον.
cyanique, (χημ.) κυανικὴ ἔνωσις.
cyanogène (χημ.) κυάνιον.
cyanure, κυανιοῦχος ἔνωσις.
cyclamen (-μέν) (βοτ.) κυκλάμινος.
cycle (ἄστρον.) κύκλος, περίοδος ἐνιαυτῶν τῆς· μὲν σεληνῆς 19, τοῦ δὲ ἡλίου 28.
cyclique, (ἄστρον.) κυκλικός, τῆς κυκλικῆς περιόδου τῆς σεληνῆς καὶ τοῦ ἡλίου· τῆς κυκλικῆς τῶν Ἑλληνικῶν ποιήσεως.
cycloïde, κυκλοειδής· ἦτοι γραμμὴ καμπύλη περιγραφομένη ὑπὸ τινος σημείου τοῦ κύκλου στρεφομένου περὶ ἑστῆν γωνίαν.
cyclope, κύκλωψ.
cyclopeen, enne, κυκλώπειος.
cygne, κύκνος· (μεταφ.) μέγας ποιητής ἢ συγγραφεύς.
cylindre, κύλινδρος.

cylindrer, πιέζων λεαίνω διὰ τοῦ κύλινδρου.
cylindrique, κυλινδρικός.
cymaise, (ἀρχιτεκ. κόσμ.) γλυφὴ περὶ τὰ ἄνω ἄκρα κορωνίδος, κυμάτιον, λέσθ.ον, ἰδὲ cimaise.
cymbale, κύμβαλον, ἦτοι δύο δίσκοι μετάλλιοι συγκρουόμενοι ἐν συναυλίᾳ μετ' ἄλλων μουσικῶν ὀργάνων.
cymbalier, ὁ συγκρούων τοὺς κυμβαλικούς δίσκους, κυμβαλιστής.
cyme (βοτ.) κῦμα, συμφυῆ ἄνθη· ἢ ξύλα.
Cymbrique, Κυμβρικός.
cynégétique, θηρευτικός, κυνηγετικός.
cynique, κυνικός, ἀπαθής· ἀναίδης, ἀπρεπής.
cyniquement, κυνικῶς, ἀναιδῶς.
cynisme, κυνικὴ φιλοσοφία· ἀκοσμία, ἀναίδεια.
cynocéphale, πίθηκος ὁ κυνοκέφαλος.
cynoglosse (βοτ.) τὸ κυνόγλωσσον
cyperacées (βοτ.) τὰ κυπεροειδῆ φυτά.
cyprès, κυπάρισσος.
cyprière, θ. κυπαρισσῶν.
cyprin (ἰχθ.) κυπρίνος.
Cypriote, Κύπριος.
cystite, θ. (ἰατρ.) ἡ κυστίτις, φλόγωσις τῆς κύστεως.
cytise, θ. (βοτ.) κύτισος, ἀρνόφυλλον.
czapska, Πολωνικὸν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, μὲ τετραγωνικὴν κορυφὴν ὅπου ἐφόρουσαν ἄλλοτε οἱ λογοφόροι ἵππεις.
czar, ὁ τσάρος, αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας.
czarienne, τσάριος, αὐτοκρατορικός.
czarine, θ. τσαρίνα, αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας.
czarowitz, θ. ὁ πρίγκιψ διάδοχος τοῦ Ῥωσσοῦ θρόνου.

D

D, τέταρτον στοιχείον τοῦ Γαλιχοῦ Ἀλφαβήτου· ὡς ἀριθμητικὸν τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν νῦν Εὐρωπαϊῶν σημαίνει 500.

da, δῆ, δά, μόριον ἐπιτατικὸν ὅπερ ἐπιτασσόμενον εἰς τὸ οὐί, ναί, καὶ nenni, οὐχί, ἐπαυξάνει τὴν δύναμιν τῆς ἐκφράσεως.

d'abord, πρῶτον, ἐν πρώτοις, κατὰ πρῶτον.

da capo (μουσ. Ἰταλ.) πάλιν ἐξ ἀρχῆς.

Dace, Δακικός, ἐκ τῆς Δακίας.

dactyle (στιχοῦρ.) δάκτυλος ἐν τῇ μετρικῇ, -υυ.

dactylique, δακτυλικός.

dactylogie, θ. συνεννόησις διὰ τῶν δακτύλων, δακτυλομιλία.

dada, ἔππος (ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν νηπίων· (μεταφ.) c' est son dada, εἶναι ἢ προσφιλέτης τοῦ ἰδέα.

dadais, εὐήθης, βλάξ.

dague, θ. ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.

daguer, ῥ. ἐν. πλήττω διὰ ξιφιδίου.

daguerréotype, δαγεροτυπία, τὸ πρῶτον εἶδος τῆς φωτογραφίας.

daguerréotyper, ῥ. ἐν. ἐκτυπῶ διὰ τῆς δαγεροτυπίας, φωτογραφῶ.

daguerréotypie, θ. δαγεροτυπία, φωτογραφία.

daglet, νέα ἔλαφος.

dahlia, (βοτ. ἄνθ.) ἡ δάλεια.

daigner, ῥ. ἐν. (συντάσσ. ἀπαρεμφ.) ἀξιῶ, καταδέχομαι, συγκαταβαίνω, εὐδοκῶ, συναινῶ.

daim, δορκάς, κ. ζαρκάδι.

daine, θ. δορκάς θήλεια.

dais, σκιάς, οὐρανός.

dallage, πλακόστρωσις.

dalle, λιθίνη πλάξ.

daller, ῥ. ἐν. πλακοστρώννω.

Dalmate, Δαλματός.

dalmatique, θ. τὸ φελόνι τῶν διακόνων καὶ ὑποδιακόνων.

dalot, ὀπή πρὸς ἐκροτὴν τῶν ὑδάτων πλοίου.

dam, (πρόφ. dan) (ἀρχ.) βλάβη, ζημία· (θεολ.) κόλασις τῆς ψυχῆς.

damas, ὕφασμα μεταξωτὸν διανθές, δαμασκητὸν· ξίφος ἐξ ἀρίστου γάλυθος κεκοσμημένον διὰ χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν φλεβῶν (ὄπωρ.) εἶδος δαμασκήνου.

damasquinage, ἡ τέγνη τοῦ δαμασκηνοποιεῖν τὸν σίδηρον·

damasquiner, ἐγκολάπτω εἰς τὸν σίδηρον ἢ τὸν γάλυθα φλέβας χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, δαμασκηνοποιῶ.

damasquinerie, θ. δαμασκηνοποιία.

damasquineur, δαμασκηνοποιός.

damasquinure, θ. δαμασκητὸν ἔργον ἢ ὄπλον.

damasse, ὕφασμα ἀνθούφαντον, κ. δαμάσχον.

damasser, ῥ. ἐν. δαμασκηνοποιῶ, διανθίζω.

damasseur, δαμασκηνοουργός.

damassure, θ. ὕφασμα διανθές, δαμασχωτὸν.

dame, θ. κυρία, δέσποινα, γυνὴ ἑγγαμῶς· βαθμὸς τις καλογραφίας· ἡ δάμα τοῦ χαρτοπαιγνίου· ἡ βασίλισσα τοῦ σκακίου ἢ ζατρίχου· οἱ πεσσοί, κ. ντάμα· οἱ πεσσοί τοῦ ταβλίου.

dame, ἐπιφ. Παναγιά μου! μαθές, αἱ μαθές, κτλ.

dame-jeanne, γαστέριον, κ. δαμετζάνα.

damer, ῥ. ἐν. ὑπερπηδῶ τὸν πεσο

σὸν τοῦ ἀντιπάλου ἐν τῷ παιγνίῳ τῆς δάμας.

dameret, γυναικάρεσχος, κομψεύμενος.

damier, πεσοῦντρίον, ἀδάκιον τῆς δάμας.

damnable, ἄξιος τῆς αἰωνίου κολάσεως.

damnation, θ. αἰώνιος κόλασις.

damné, e, κολασμένος· ἐπάρατος· ἀφωσιωμένος εἰς τινα.

damner, ῥ. ἐν. καταδικάζω εἰς αἰώνιον κόλασιν· se—, γίνομαι ἄξιος τῆς κολάσεως· (μεταφ.) faire— qqn, βασανίζω τινά.

damoiseau, καλλωπιστής, κομψεύμενος, γυναικάρεσχος.

damoiselle, θ. (τὸ πάλαι) ἕξ εὐγενῶν κόρη.

dandin, εὐήθης, ἡλίθιος.

dandinement, τολάντευσις, σάλευμα ἄγροικον τοῦ σώματος.

dandiner, ῥ. οὐδ. ταλαντεύω νοηλῶς καὶ ἀγροίκως· se—, ταλαντεύομαι ἄνευ χάριτος, λυγίζομαι.

dandy ('Αγγλ.) καλλωπιστής.

dandysme, ἄκρα κομψότης ἱματισμοῦ καὶ τρόπου, φιλοκαλία καὶ καλλωπισμός.

danger, κίνδυνος.

dangereusement, ἐπικινδύνως, κινδυνωδῶς.

dangereux, euse, ἐπικίνδυνος, κινδυνώδης.

Danois, e, Δανός, ἐκ Δανίας· εἶδος μεγάλου κυνός.

dans, ἐν, ἐντός, εἰς.

dansant, e, ὀρχηστικός, χορευτικός.

danse, θ. ὀρχησις, χορός· (μεταφ.) donner une—, τιμωρεῖν.

danser, ῥ. οὐ. ὀρχοῦμαι, χορεύω· (μεταφ.) je ne sais sur quel pied—, ἀγνοῦν, ἀπορῶ τί νὰ κάμω· ῥ. ἐν. ὀρχοῦμαι, ἐκτελῶ ὀρχησίν τινα· faire— qqn, κακοποιῶ τινα.

danseur, euse, ὀρχηστής, -τρια, χορευτής, -τρια.

dansoter, ῥ. οὐ. χοροπηδῶ.

Dantesque, Δάντειος.

Danubien, ienne, Δουνάβιος.

daphné (βοτ.) τὰ δαφνοειδῆ φυτὰ καὶ ἄνθη.

dard, ἀκόντιον, κ. κοντάρι.

darder, ῥ. ἐν. ἐξακοντίζω.

dariole, θ. εἶδος πλακουντίου.

darique, δαρεικός, νόμισμα τῶν ἀρχαίων Περσῶν.

darne, θ. τέμαχος ἰχθύος.

darse, θ. τὸ μάλιστα εἰσέχον μέρος λιμένος, κλειόμενον δι' ἀλύσεως.

dartre, ἔρπης, λειχήν.

dartreux, euse, λειχηνώδης.

dataire, παππικός ἀρχικαγκελάριος.

date, θ. χρονολογία, ἡμερομηνία.

dater, ῥ. ἐν. χρονολογῶ· οὐδ. χρονολογοῦμαι, ἄρχομαι ἀπὸ.

daterie, θ. γραμματεία, καγκελαρία τοῦ πάππα.

datif (γραμμ.) ἡ δοτικὴ πτώσις· (ἐπιθ.) tuteur—, ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διορισθεὶς κηδεμών.

datisme, Δατισμός, ταύτολογία.

datte, θ. φοῖνιξ, κ. χουρμάς.

dattier, τὸ δένδρον ὁ φοῖνιξ· κ. χουρμαδιά.

datura, (βοτ.) στρύχνος μαϊνικός ἢ στραμονιον.

daube, βύειον κρέας μὲ χοίρινον λίπος ἡρτυμένον.

dauber, ῥ. ἐν. κονδύλους ἐντρίβω, κ. γρονθοκοπῶ.

daubeur, σκώπτης.

daubière, θ. σκεῦος διὰ τὸ ἀρτυόμενον μὲ χοίρινον λίπος κρέας.

dauphin (ἰχθ.) δελφίν· (ἄστρον.) βόρειος ἀστερισμός· (τὸ πάλαι) ἐπίδοφος διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας.

dauphine, θ. ἡ γυνὴ τοῦ διαδόχου τοῦ Γαλλ. θρόνου.

dauphinois, e, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Dauphiné.

daurade, θ. εἶδος ἰχθύος, ἴσως ὁ γρύσοφρος;

davantage, ἔτι πλέον, πλειότερον.

davier (χειρ.) ὀδοντάγρα.

de, ἐκ, ἐξ, ἀπό, ὑπό, παρά, περί, τοῦ, τῆς, τοῦ, τῶν· de loin, μακρόθεν, de près, ἐγγύθεν, ἐκ τοῦ πλησίον· de nuit, νύκτωρ.

de-, dé-, ἢ dés-, (μόριον ἀγώριστον στερητικόν, ἀποχωριστικόν, ἀποσυνθετικόν) ἐκ, ἐξ, ἀπό, διά, κατά.

debâclage ἢ debâclement, διάλυσις, διάρρηξις· ἐκκένωσις.

debâcle, θ. διάλυσις πάγων, διάρρηξις αὐτῶν αἰφνιδίᾳ ἐν ποταμῷ ἢ λίμνῃ.

debâcler, ῥ. ἐν. ἀνοίγω· ἐκκενῶ, ἀπαλλάττω· ῥ. οὐδ. διαρρήγνυμαι (ἐπὶ πάγου).

debâcleur, ἐπιστάτης ἐπὶ τῆς κατατάξεως τῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι.

debagouler, ῥ. οὐδ. (μεταφ.) — des injures, ἐξεμῶ ὕβρεις.

debagouleur, ὁ ἐξεμῶν παντοίας ὕβρεις.

deballage, διάλυσις δέματος ἐμπορευμάτων, φακέλλου, κτλ.

deballer, ῥ. ἐν. διαλύω, ἀνοίγω φακέλλον δέμα ἢ κιβώτιον ἐμπορευμάτων.

debandade, θ. διασπορά, à la —, ἀτάκτως φύρδην μίγδην.

debandement, ἀτακτος φυγή καὶ διασπορά στρατοῦ.

debander, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ ἐπίδεσμον· ἀφήμι τὴν χορδὴν τόξου, κ. χαλαρόνω· se—, φεύγω ἀτάκτως, διασκορπίζομαι.

debanquer, ῥ. ἐν. κερδαίνω τὸ κατατεθὲν κεφάλαιον τοῦ ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ τραπέζιτου.

débaptiser, ῥ. ἐν. ἀλλάσσω τὸ ὄνομα.

débarbouillage, κάθαρσις ἀπὸ τοῦ ρύπου, ἀπόσμηξις, ἀπόνιψις.

débarbouiller, ῥ. ἐν. ἀπονίπτω, ἐκκαθαίρω, πλύνω τὸ πρόσωπον.

débarcadère, ἀποβάθρα, εἴτε σιδηροδρόμου εἴτε πλοίων, κ. σκάλα· ἀντίστοιχον, embarcadère.

débardage, ἐκφόρτωσις ξύλων ἀπὸ πλοίου ἢ συνολκῆς.

débarder, ῥ. ἐν. ἐκφορτόνω ξύλα ἀπὸ πλοίου ἢ συνολκῆς.

débardeur, ἐκφορτωτής.

débarqué, ἀποβάς, ἐξελθὼν ἐκ πλοίου ἢ ἐξ ἀμάξης, ξένος.

débarquement, ἀπόβασις ἐκ πλοίου εἰς τὴν ξηράν· ἀποβίβασις, ἐκφόρτωσις, κ. ξεβαρκαρίασμα.

débarquer, ῥ. ἐν. ἀποβιβάζω ἐπιβάτας ἢ ἐμπορεύματα, ἐκφορτόνω· οὐδ. ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὴν ξηράν· οὐσ. ἢ στιγματῆς ἀποβάσεως.

débarras, ἀπαλλαγὴ, κ. ξεμπέρδευμα, ξεφόρτωμα.

débarrasser, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ κωλύματα, ἐκ ποδῶν ποιοῦμαι· ἀπαλλάσσω ἐκ δυσχερειῶν, ἐξ ἀμηχανίας.

débarrer, ῥ. ἐν. ἀπομογλῶ ἀφαιρῶ τὸν μογλὸν θύρας.

débarricader, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰ ὄδοφράγματα.

débat, συζήτησις, φιλονεικία, ἔρις, λόγοι· διαμφισβήτησις.

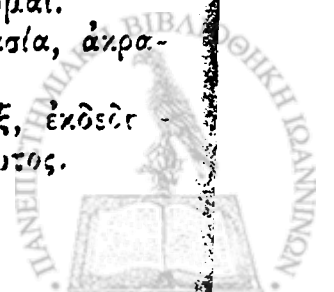
débâter, ῥ. ἐν. ἀποσάττω, ἀφαιρῶ τὸ σάγμα, τὸ σαμάρι.

débâtir, ῥ. ἐν. ἀποικοδομῶ, δι-αλύω, γαλῶ τὴν οἰκοδομήν.

débattre, ῥ. ἐν. συζητῶ, ἀμφισβητῶ· se—, ἀγωνίζομαι.

débauche, θ. ἀκολασία, ἀκρασία, κραιπάλη, κῶμος.

débauché, e, κῶμαξ, ἐκδεστὴς τμημένος, ἀκόλαστος, ἄσωτος.

débaucher, ῥ. ἐν. φθείρω, διαφθείρω, εἰς πορνείαν ἄγω.

débaucheur, euse, διαφθορεύς.

débet, ὑπόλοιπον ὀφειλῆς.

débile, ἀδύνατος, ἀσθενής· ἄ-
τονος, ἐκλελυμένος.

débilement, ἀσθενῶς, ἀτόνως.

débilitant, e, ἀσθενοποιός, ἀδυναμίας πρόξενος.

débilitation, θ. ἐξασθένωσις, κ.
ἀδυνατία.

débilité, θ. ἀδυναμία, ἀτονία.

débilitier, ῥ. ἐν. ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω.

débine, θ. ἀκαταστασία·

débit, πώλησις ταχεία καὶ εὐ-
κολος· πώλησις κατὰ μικρόν, κ.
λιανοπούλι· (ἐμπορ.) τὸ δοῦναι, ἢ
ὀφειλῆ, γρέωσις· πώλησις τοῦ ξύ-
λου συμφώνως πρὸς τὴν γρῆσιν αὐ-
τοῦ· τρόπος τοῦ ὀμιλεῖν, ἀπαγ-
γελία.

débitant, e, κάπηλος, μικρέμ-
πορος κ. λιανοπώλης.

débitier, ῥ. ἐν. καπηλεύω, δια-
πωλῶ, μικροπωλῶ· κόπτω τὸ ξύ-
λον εἰς σανίδας, δοκούς, κ.τ.λ. ἐγ-
γράφω ὀφειλὴν, γρεώνω· (μεταφ.)
απαγγέλλω, λέγω.

débiteur, euse, ὁ λέγων, ὁ διη-
γούμενος· **débiteur**, - trice, ὀφει-
λέτης, γρεώστης.

déblai, ἐκχῶσις, ἐκχωμάτωσις,
πρὸς γαμήλωσιν ἢ ἰσοπέδωσιν.

déblaiement, ἢ **déblayement**,
ἐκφορὰ γώματος ἢ παντός ἐμπο-
δίου, ἐκκάθαρσις.

déblatération, θ, στωμυλία,
καταφορὰ κατὰ τινος, φωνασκία.

déblatérer, ῥ. οὐδ. στωμυλῶ,
φωνασκῶ, καταφλυαρῶ.

déblayer, ῥ. ἐν. ἐκκαθαίρω, ἀ-
φαιρῶ ἐκ τοῦ ἐδάφους πᾶν περιττόν,
πᾶν ἐμπόδιον.

déblocage, διάλυσις τοῦ ἀπο-
κλεισμοῦ ἐν πολέμῳ· ἀντικατάστα-

σις τῶν ἀνεστραμμένων τυπογραφι-
κῶν στοιχείων.

débloquer, ῥ. ἐν. διαλύω τὸν
ἀποκλεισμόν, τὴν πολιορκίαν· (τυ-
πογρ.) ἀλλάσσω τὰ ἀνεστραμμένα
στοιχεῖα.

déboire, ἀηδία, ἀνορεξία, ἀνία,
δυσθυμία, δυσαρέσκεια.

déboisement, καταστροφή τῶν
δάσῶν, ἐκρίζωσις.

déboiser, ῥ. ἐν καταστρέφω τὰ
δάσι, ἐκρίζω τὰ δένδρα ἵνα παρα-
σκευάσω τὴν γῆν πρὸς γεωργίαν.

déboisement, ἐξάρθρωσις.

déboiter, ἐξαρθρῶ, ἐκβάλλω ὁ-
στοῦν ἐκ τῆς ἀρθρώσεως αὐτοῦ.

débonder, ῥ. ἐν. ἀναστομῶ, ἀ-
νοίγω.

débondonner, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ
πῶμα κάδου, ἐκβάλλω τὸν πείρον.

débondonnement, ἀφαίρεσις
τοῦ πώματος κάδου, βαρελίου.

débonnaire, ἀγαθός, πρᾶος,
ἤπιος.

débonnairement, ἀγαθῶς,
μετὰ καλοκάγαθίας, πρᾶως

débonnaireté, θ. ἄκρα καλο-
κάγαθία.

débord, ἐπίρρυσις, ὑπέρχυσις, κ.
ξεχειλισμα· γῦρος νομίσματος.

débordement, πλημμύρα, ὑπέρ-
δασις, ἀνάχυσις, κ. ξεχειλισμα· εἰς-
βολὴ ἔνοπλος καὶ παμπληθῆς· ἀκο-
λασία, κατάχρησις ἡδονῶν.

déborder, ῥ. ἐν. πλημμυρῶ, ἐ-
πιρρέω, κ. ξεχειλῶ.

débotter, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰ ὑπο-
δήματά τινος· οὐσ. ἢ ἄφιξις.

débouché, πόρος, ἐξοδος, ἐκβο-
λή· (μεταφ.) πώλησις τῶν ἐμπορευ-
μάτων.

débouchement, ἀναστόμωσις,
ἐκπωμάτωσις, κ. ζετάπωμα· ἐξοδος
ἐκβολή.

déboucher, ῥ. ἐν. ἀναστομῶ,
ἐκπωματίζω, ἀνοίγω, κ. ζεταπώνω·

οὐδ. ῥίπτομαι εἰς..., ἐκβάλλω, χύνομαι· ἐξέρχομαι ἐκ στενοτέρου εἰς εὐρύτερον μέρος.

déboucler, ῥ. ἐν. λύω τὴν περόνην, τὴν πόρπην ἢ τοὺς βοστρύχους τῆς κεφαλῆς.

débouilli, débouillissage, ἔκθρασις, κ. βράσιμον.

débouquement, πορθμὸς μεταξὺ νήσων.

débouquer, ῥ. οὐδ. ἐξέρχομαι ἐκ πορθμοῦ.

débourber, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸν βόρβορον· ἐκβάλλω ἐκ τοῦ βορβόρου· καθαρίζω.

débourrer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ γέμισμα, κενῶ.

débours, προκαταβολή, πληρωμή.

déboursé, καταβολή δαπάνης, δαπάνη, πληρωμή.

déboursement, καταβολή, ἀποτίσις χρημάτων, πληρωμή.

débourser, δαπανῶ, ἐξοδεύω, πληρώνω.

debout, ὄρθιος, ἐπὶ ποδός· (ναυτ.) avoir le vent—, ἔχειν τὸν ἄνεμον ἐναντίον. — ! ἐγείρου! σήκω!

débouté, (νομ.) ἀπόρριψις αἰτήσεως.

débouter, ῥ. ἐν. (νομ.) ἀπορρίπτω αἰτήσιν, ἀπαίτησιν.

déboutonner, ῥ. ἐν. ἐκπορπῶ, λύω τὰ κομδία, κ. ξεκουμβόνω· se —, ξεκουμβόνομαι· παρρησιάζομαι, ἤτοι ὁμιλῶ μετὰ παρρησίας, ἀυστόλω.

débraillé, e, κακένδυτος, ἄζωστος, ἀκατάστατος· οὐσ. πολὺ ἀτημέλητος· ἐνδυμασία.

débrailler, se—, ἀνοίγω τὸ στήθος μου, κ. ξεκουμβόνομαι.

débridement, ἀποχαλίνωσις.

débrider, ῥ. ἐν. ἀποχαλινῶ, λύω τὸν γαλινόν· (χειρ.) ἀφαιρῶ ἵνας δυναμένας γὰ φράξωσιν ὄργανόν τι sans—, ἀκαταπαύστως.

débris, σύντριμμα, λείψανον· πληθ. —λείψανα, ἀπομεινάκια γεύματος.

débrocher, ῥ. ἐν. ἐκβάλλω ἐκ τοῦ ὄβελου.

débrouillement, διάλυσις, κ. ξεμπέρδευμα.

débrouiller, ῥ. ἐν. ἐξελίσσω, διαλύω, χωρίζω, κ. ξεμπερδεύω· (μεταρ.) καθαρίζω, διευκρινίζω.

débrouilleur, euse, ἐξομαλιστής, διορθωτής, ὁ λύων.

débrutir, ῥ. ἐν. λεπτύνω, λεαίνω, ὀμαλίζω.

débrutissement, λειοποιήσις, στίλβωσις, λέπτυνσις.

débucher, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. ἐξέρχομαι ἐκ τοῦ δάσους.

débusquement, ἐκδίωξις ἐκ θροῦ ἐξ ἐπιχαίρου θέσεως.

débusquer, ῥ. ἐν. ἐκδιώκω ἐκ θρόν ἐξ ἐπιχαίρου θέσεως.

début, ἀρχή, ἔναρξις· πρώτη βολή ἐν παιγνίῳ· (μεταρ.) πρῶται δοκιμαί· ἐν τινι τέχνῃ.

débutant, e, ὁ πρῶτον φοράν δοκιμαζόμενος ὑποκριτῆς θεάτρου, πρωτόπειρος ἠθοποιός.

débuter, ῥ. ἐν. ἀρχομαι τοῦ σταδίου, τοῦ ἔργου, τοῦ λόγου.

déca, -(ἐν συνθέσει) δέκα· décalitre, δεκάλιτρον, décalogue, δεκάλογος.

decà, ἐντεῦθεν, ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου· par-, en-, ἐκ τοῦ μέρους τούτου.

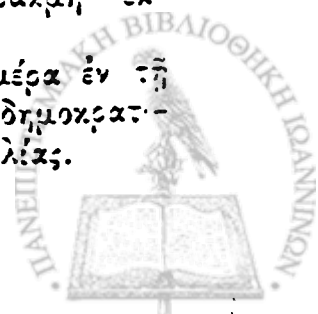
décachetage, ἀποσφράγισις.

décacheter, ῥ. ἐν. ἀποσφραγίζω.

décade, θ. δεκαήμερον σύγγραμμα ἢ μέρος συγγράμματος συγκείμενον ἐκ δέκα κεφαλαίων ἢ βιβλίων.

décadence, θ. παρακμή· ἐκπτώσις· ἐξαχρείωσις.

décadi, ἡ δεκάτη ἡμέρα ἐν τῇ δεκαδικῇ· διαιρέσει τοῦ δημοκρατικοῦ μηνολογίου τῆς Γαλλίας.

décaèdre, γεωμ. δεκάεδρος.

décagramme, (Γαλλικ.) δεκάγραμμον, βάρος δέκα γραμμων.

décaisser, ρ. έν. εκβάλλω, αφαιρῶ έν κίβωτιου.

décaler, ρ. έν. αφαιρῶ τὰ υποστηρίγματα.

décalitre, δεκάλιτρον.

décalogue, ό του Μωυσέως δέκαλόγος, αί δέκα έντολαί.

décalotter, ρ. έν. αφαιρῶ τό κάλυμμα τό φέσι, τό επάνω μέρος.

décalque, αποτύπωμα τῆς ἐξ επιθέσεως, αντιγραφῆς ἐπί χάρτου πλακός, έν γραφῆς κολλητικῆς.

décalquer, αποτυπῶ, μεταφέρω ἐπί ἐτέρου χάρτου ἢ πλακός, εἰκόνα αντιγραφείσαν δι' επιθέσεως χάρτου, ὁ αφανούς.

décaméron, διηγήματα συμ-εάντα έν διαστήματι δέκα ἡμερῶν· δεκάήμερον.

décamètre, μέτρον μήκους έν δέκα μέτρων.

décampement, αποστρατοπέδευσις· (μεταφ.) έσπευσμένη φυγή.

décamper, ρ. οὐδ. αποστρατοπεδεύω, αναχωρῶ· (μεταφ.) φεύγω ὀρμαίως.

décanal, πρεσβυτερικός· δεκαδικός.

décanat, πρεσβυτερεία, δεκανία

décantation, θ. μεταγγισμός

décantier, ρ. έν. μεταγγίζω ὑγρόν έν υποστάθμην.

décanteur, μηχανισμός, αποσκευή πρὸς μεταγγισμόν.

décapage, (ἐπί μετάλλων) αφαιρέσεις του άφρου, τῆς σκωρίας, κάθαρσις.

décaper, ρ. έν. αφαιρῶ τόν άφρόν, τήν σκωρίαν μετάλλου, καθαίρω.

décapitation, θ. καρατομή, αποκεφαλίσις.

décapiter, ρ. έν. καρατομῶ, αποκεφαλίζω,

décapodes, (ζωολ.) δεκάποδα.

décarêmer, se—, πασχάζω μετά τήν νηστείαν, τρώγω κρέας.

décarrelage, αφαιρέσεις πλακῶν ἢ πλίνθων δαπέδου.

décarreler, ρ. έν. αφαιρῶ τὰς πλάκας ἢ τὰς πλίνθους δαπέδου.

décastère, θ. δεκαστέρεον, ἦτοι μέτρον διά τὰ ξύλα, ισοδυναμοῦν πρὸς δέκα stère, ὕπερ έστι πρὸς δέκα κυβικά μέτρα.

décasyllabe ἢ decasyllabique, δεκασύλλαβος.

décatir, απομαζαλίζω ὕφασμα.

décatissage, απόπλυσις, αφαιρέσεις τῆς στιλπνότητος.

décatisseur, απομαζαλιστής.

décaver, ρ. έν. κερδαίνω ὄλον τό κεφάλαιον του χαρτοπαίχτου.

décédé, e, ὁ αποθανών.

décéder, ρ. οὐδ. (κλίν. διά être) τελευτῶ, αποθνήσκω.

décèlement, αποκάλυψις, φανέρωσις.

déceler, ρ. έν. αποκαλύπτω.

decennal, e, aux, δεκαετής, ὁ κατά δεκαετίαν επανερχόμενος.

Décembre, Δεκέμβριος.

décemment, κοσμίως, πρεπόντως.

décemvir, δέκαρχος, μέλος τῆς δεκανδρίας.

décemviral, e, aux, δεκανδρικός, δεκαρχικός.

décemvirat, δεκανδρία.

décence, θ. κοσμιότης, εύπρέπεια.

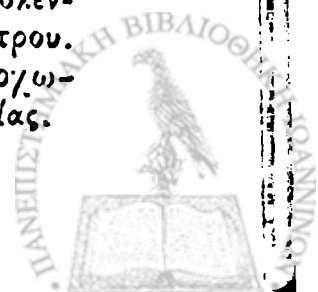
décennaire, δεκαετής τήν ηλικίαν.

décennal, e, aux, δεκαετής.

décent, e, κόσμιος, εύπρεπής, σεμνός.

décentralisation, θ. αποκέντρωσις, χωρισμός από του κέντρου.

décentraliser, ρ. έν. αποχωρίζω από τῆς κεντρικῆς εξουσίας.

décepteur, ἀπατεῖν.
déceptif, ἴνε, ἀπατηλός.
déception, θ. ἀπάτη, διαβουκό-
 λημα, διάψευσις ἐλπίδος.
décercler, ἀφαιρῶ τοὺς κύκλους.
décerner, ῥ. ἐν. ἀπονέμω (γέ-
 ρας, βραβεῖον, ἔπαθλον).
décès, ἀποθίωσις, θάνατος.
décevant, e, ἀπατηλός.
décevoir, ῥ. ἐν. ἀπατῶ, δια-
 βουκολῶ.

déchaînement, παραφορά, ἐκ-
 τραγηλισμός, ἔξαψις.
déchaîner, ῥ. ἐν. λύω τῶν δε-
 σμῶν (μεταφ.) ἐξεγείρω, παρορμῶ,
 παροξύνω.

déchanter, ῥ. οὐδ. παλωωδῶ·
 μετριάζω τὰς ἀξιώσεις μου.

déchaperonner, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ
 τὸν λόφον ἱέρακος ἀποθριγκῶ τοῖχον.

décharge, θ. ἀπαλλαγὴ βάρους,
 ἐκφόρτωσις, ἐκκένωσις, σύγχρονος
 πολλῶν ὄπλων ἐκπυροσφορῆσις·
 ἔγγραφο ἀπαλλαγῆς ἐξ ὑποχρεώ-
 σεως· *lé moi à*—, μάρτυς πρὸς ἀ-
 θώωσιν (μεταφ.) ἀνακούφισις.

déchargement, ἐκφόρτωσις.

décharger, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ
 βάρος, τὸ φορτίον, ἐκφορτώνω (με-
 ταφ.) ἀνακουφίζω, ἐλαφρόνω· ἐ-
 λαττῶ τοὺς φόρους· ἀπαλλάττω· πυ-
 ροβολῶ· καταφέρω, κτυπῶ· ἐκκενῶ,
 κ. ξεθυμαίνω· *se*—, ἐκβάλλω, γύ-
 νομαι εἰς· *le Dannbe se decharge*
dans la Mer Noire, ὁ Δούναβις
 ἐκβάλλει, γύνεται εἰς τὸν Εὐξείνιον
 Πόντον.

déchargeur, ἐκφορτωτής.

décharné, e, κάτισχνος, ἄσαρ-
 κος, κατεσκλητικώς·

décharner, ῥ. ἐν. ἐκσαρκίζω,
 κατίσχνάινω.

décharpir, ῥ. ἐν. γωρρίζω βιαίως.

déchaumer, ῥ. ἐν. ἀνακυλίω
 τὸν ἀγρόν, καταγώννω τὰ ἄχυρα διὰ
 τοῦ ἀρότρου μετὰ τὸν θερισμὸν.

déchaussage, déchaussement,
 ἀφαίρεσις τῶν ὑποδημάτων· περιό-
 ρυξις παρὰ τὴν ῥίζαν ἢ βάσιν.

déchausser, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰ
 ὑποδήματα· περιορύσσω, σκάπτω
 περὶ τὴν ῥίζαν.

déchaussoir, ἐργαλεῖον χει-
 ρουργικὸν πρὸς περιορύξιν τῶν ὀ-
 δόντων, οὐλογλυφίς.

déchaux, σανδαλιοφόρος μονα-
 χός.

déchéance, πτώσις βασιλείας,
 ἔκπτωσις, ἀπώλεια δικαιοῦματος.

déchet, ἐλάττωσις βάρους ἢ ἀ-
 ζίας, κ. φύρα.

décheveler, ῥ. ἐν. βάλλω τὴν
 κόμην εἰς ἀταξίαν, συγγέω.

déchiffrable, διαλυτός, νοη-
 τός, εὐανάγνωστος.

déchiffrement, κατανόησις, ἀ-
 νάγνωσις, ἐξήγησις.

déchiffrer, ῥ. ἐν. ἀναγινώσκω
 δύσκολον γραφήν, διαγινώσκω, κ.
 ξεδιαλύνω· ἀναγνώσκω, μέλπων μου-
 σικήν ἐκ πρώτης ὄψεως.

déchiffreur, δυσκόλων ἀναγνώ-
 στης, διαγνώστης.

déchiqueter, ῥ. ἐν. κατακερ-
 ματίζω.

déchiqueture, θ. διατομή.

déchirage, (ναυτ.) διάσπασις,
 διάσχισις ἀκατίου ἢ ἀμαξῶν.

déchirant, e, σπαραξικάρδιος.

déchirement, (ὀλίγον εὐχρη-
 στον) σπαραγμός· (μεταφ.)—*d'en-*
trailles, γαστραλγία·—*de coeur*,
 ἄκρα λύπη, ψυχῆς ἄλγος· πλ.θ.—*s*,
 ἐμφύλιοι σπαραγμοί, ταραχαί.

déchirer, ῥ. ἐν. σχίζω, διασχί-
 ζω, σπαράττω, κ. ξεσχίζω (μεταφ.)
 προξενῶ ἄφατον λύπην ἢ ὀδύνην·
 δυσφημῶ· βασανίζω.

déchirure, θ. σχίσις, σπαρα-
 γμα, κ. ξέσχισμα.

déchoir, ῥ. οὐδ. (παθ. μετοχ.
déchu, ἐνεργ. μετοχ. δὲν ἔχει· *je*

déchois, nous dechoyons, παρατ. δὲν ἔχει παρατατικὸν ὠρισμένον je déchus· μέλλων je decherrai· ὑποτακ. que je déchoie, que nous dechoyions κ. τ. λ.) πίπτω· ἐκπίπτω, ἐλαττοῦμαι, παρακμάζω· κλί- νεται κατὰ τὴν περίστασιν διὰ τοῦ avoir ἢ τοῦ être).

déchouer, ῥ. ἐν. καθέλκω, νε- ωιλκῶ, ὠθῶ εἰς βαθύτερον μέρος πλοῖον καθίσαν.

déchu, e, ἔκπτωτος.

déci—, συνθετικὸν μέρος σημαί- νον τὸ δέκατον, δεκατημόριον, οἶον· **décimètre**, δέκατον τοῦ μέτ. ου.

déciare, δέκατον τοῦ πλέθρου.

décidé, e, πρόδηλος, εὐτολμος, ἀποφασισμένος.

décidément, προδήλως, ἀπο- φασιστικῶς, ἐξ ἅπαντος.

décider, ῥ. ἐν. δικάζω, ἀποφα- σίζω, κρίνω· πείθω, κάμνω τινὰ νὰ θελήσῃ, ν' ἀποφασίσῃ.

décigramme, δέκατον τοῦ γραμ- μαρίου.

décilitre, δεκατόλιτρον.

décimable, δεκατιστός.

décimal, e, aux, δεκαδικός.

décimateur, δεκατιστής.

décimation, θ. ἀποδεκάτωσις· ἐλάττωσις.

décime, δέκατον τῆς δραχμῆς.

décimer, ῥ. ἐν. ἀποδεκατίζω· ἐλαττῶ, ἀφαιρῶ· θανατῶ ἕνα ἀνὰ δέκα· δεκατίζω.

décimètre, δέκατον τοῦ μέτρου.

décimo, ἐπίρ. δέκατον.

décintrage ἢ décintrement, ἀφαίρεσις τῶν ὑποστηριγμάτων ἀφ' οὗ κτισθῆ ὁ θόλος.

décintrer, ἀφαιρῶ τὰ ὑποστη- ρίγματα ἀφ' οὗ κτισθῆ ὁ θόλος.

décisif, ive, ὀριστικός, ἀποφασι- στικός, τελειωτικός, τολμηρός.

décision, θ. ἀπόφασις, κρίσις, λύ- σις· θάρρος, τόλμη.

décisivement, ὀριστικῶς, ἀπο- φασιστικῶς.

décisoire, ἀποφασιστικός.

décistère, δεκατοστέρειον, δέκα- τον τοῦ κυβικοῦ μέτρου.

déclamateur, ῥητορεύων, ἐπι- δεικνύμενος, λογοποιός στόμφας· ἐπιθ. πεφουσιωμένος.

déclamation, θ. ῥητορεία, ὑψη- γορία, στόμφος, ἐπίδειξις λόγου.

déclamatoire, ἐπιδεικτικός, ῥη- τορικός.

déclamer, ῥ. οὐδ. ῥητορεύω, ἐπιδείκνυμαι λόγον ἢ ἀπαγγελίαν, ἀπαγγέλλω μετ' ἐμφάσεως· φωνασκῶ, καταβοῶ.

déclarable, δηλώσιμος.

déclarateur, trice, κήρυξ.

déclaratif, ive, δηλωτικός.

déclaration, θ. διακήρυξις, ἀ- πόφασις, ἐκδήλωσις· κατάθεσις μαρ- τυρίας· ἔκφρασις αἰσθήματος ἑραστοῦ πρὸς ἐρωμένην, ἐξηγήσις· ἀπαρί- θμησις.

déclaratoire, (νομ.) δηλωτικός.

déclarer, ῥ. ἐν. διακηρύττω, δη- λοποιῶ, γνωστοποιῶ, ἀποφάινομαι· καταγγέλλω, φανερώνω· se — pour qqn, κηρύττομαι ὑπὲρ τινος.

déclassé, e, ἐκπεπτωκῶς ἢ ἐξελ- θὼν ἐκ τῆς οἰκείας κοινωνικῆς τάξεως.

déclassement, ἔκπτωσις ἐκ τῆς προσηκούσης κοινωνικῆς τάξεως.

déclasser, ῥ. ἐν. ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς οἰκείας τάξεως· διαγράφω ἐκ τοῦ ναυτικοῦ καταλόγου.

déclic, (-κλίχ) ἐπισχετήρ, κόραξ πρὸς ἐπίσχεσιν μηχανῆς.

déclimater, ῥ. ἐν. ἐκκλιματίζω, μεταφέρω εἰς ἄλλο κλίμα.

déclin, ἐλάττωσις· παρακμῆ.

déclinable, κλιτός.

déclinaison, θ. (γραμμ. Ἑλλ- λην. καὶ Λατ.) κλίσις πτωτικοῦ· (ἀστρ.) ἀπόστασις ἀστέρος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἰσημερινοῦ.

déclinant, e, φθίνων, ἔξασθενούμενος, παρακμάζων.

déclinatoire, (νομ.) ἔγγραφος ἔνστασις πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον δικαστηρίου ἀναρμοδίου· ἐπιθ. παραγραφικός.

décliner, ῥ. οὐδ. κλίνω πρὸς τὸ τέλος, παρακμάζω, φθίνω· ἀποκλίνω, ἀφίσταμαι τοῦ μεσημβρινοῦ ἢ τοῦ ἰσημερινοῦ· ῥ. ἐν. ἀπορρίπτω, ἀποποιούμαι· (γραμμ.) κλίνω ὄνομα· λέγω το ὄνομά μου· (νομ.) ποιούμαι ἔνστασιν περὶ ἀρμοδιότητος.

déclive, ἐπικλινής, κατωφερής.

déclivité, θ. κλιτύς, κατωφέρεια.

déclôre, ῥ. ἐν. ἀποφράττω.

déclouer, ῥ. ἐν. ἀποκαθηλώ, κ. ξεκαρφώνω.

décochement, βολή, ἐκτόξευσις.

décocher, ῥ. ἐν. ἐκτοξεύω, ἔξακοντίζω.

décoction, θ. (φαρμακ.) ἀφέψημα, ἀπόβρασμα.

décoiffer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς· γαλῶ τὸ κένισμα, βάλλω τὴν κόμην εἰς ἀταξίαν.

décollation, θ. ἀποκεφάλισις, καρατομία.

décollement, ἀποκόλλημα, κ. ξεκόλλημα.

décoller, ῥ. ἐν. ἀποσπῶ, ἀποκόλλω. κ. ξεκόλλω.

décolletage, ἀπογύμνωσις τοῦ τραχήλου ἐσθῆτος.

décolleté, ἀποκάλυψις τοῦ στήθους, τῶν ὤμων καὶ τῶν βραχιόνων· τὸ ἐπὶ τούτῳ κεκομμένον μέρος τῆς ἐσθῆτος.

décolleter, ῥ. ἐν. ἀποκαλύπτω τὸν λαμόν, τὸ στήθος, τοὺς ὄμους.

décoloration, θ. ἀπόχρωσις, ἀμύδρωσις. κ. ξεδαμμα.

décoloré, e, ἀποκεχρωσμένος, δύσχρους, κ. ξεδαμμένος.

décolorer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν βαφήν, ἀποχρωματίζω, κ. ξεβάφω.

décombrer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰ συντριμματα, τὰ ἐμπόδια, τὰ περιττά.

décombres, πληθ. ἐρείπια, συντριμματα, γαλασμένα.

décommander, ῥ. ἐν. ἀντιπαραγγέλω, ἀναιρῶ τὴν παραγγελίαν.

décompléter, καθιστῶ ἀτελής.

décomposable, διαλυτός, ἀποσυνθετός.

décomposé, e, ἀποσυντεθειμένος, διαλελυμένος· τετρασχίμενος.

décomposer, ῥ. ἐν. ἀποσυντίθημι, ἀποσυνθετῶ διαλύω.

décomposition, θ. ἀποσύνθεσις· διατάραξις· σῆψις.

décompte, ὑφαίρεσις, ἔκπτωσις· ἀπάτη, διάψευσις ἐλπίδος.

décompter, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ, κ. ξεπέφτω· ῥ. οὐδ. μετριάζω τὰς ἐλπίδας μου.

déconcertement, κατατάραξις, διατάραξις.

déconcerter, ῥ. ἐν. διαταράσσω, φέρω εἰς ἀμηχανίαν, εἰς ἔκστασιν· se —, ἐξίσταμαι, μένω ἔκστατικός.

déconfire, ῥ. ἐν. κατατροπώνω, ἐξολοθρεύω.

déconfit, e, συγκεχυμένος, ἐκστατικός.

déconfiture, θ. κατατρόπωσις, ἐξώλεια, ὄλεθρος· πτώχευσις.

déconforter, ῥ. ἐν. ἀποθαρρύνω.

déconseiller, ῥ. ἐν. ἀποτρέπω.

déconsidération, θ. τιμῆς ἀπώλεια. κ. ἀνυποληψία.

déconsidéré, e, ἄδοξος, ἀνυπόληπτος, καταφρονούμενος.

déconsidérer, ῥ. ἐν. ἀτιμῶ, ἀφαιρῶ τὴν πρὸς τινὰ ὑπόληψιν, τὴν σέβας τῶν ἀνθρώπων.

décontenancer, ῥ. ἐν. ταράττω, ἐξίσταμι, ἀποθαρρύνω.

déconvenue, θ. ἀποτυχία, δυστυχία.

décor, διακόσμησις, σκηνογραφία θεατρικαί.

décorateur, διακοσμητής.
décoratif, ἴνε, διακοσμητικός.
décoration, θ. κόσμημα· διακόσμησις· παράσημον· σχηνογραφία θεάτρου.
décorer, ῥ. ἐν. ἀναλύω, ἐκτυλίσσω, χαλῶ τὴν χορδὴν.
décoré, παρασημοφόρος.
décorer, ῥ. ἐν. κοσμῶ, διακοσμῶ· τιμῶ διὰ παρασήμου.
décorner, ῥ. ἐν. ἀποκερατῶ.
décortication, θ. ἀφαίρεσις τοῦ φλοιοῦ δένδρου ἢ κλάδου.
décortiquer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸν φλοιόν.
décorum, τὸ πρέπον, εὐκοσμία, εὐπρέπεια.
découcher, ῥ. οὐδ. ἀποκοιτῶ, κοιμῶμαι· ἔξω τῆς κατοικίας μου, ἐν ξένη οἰκίᾳ.
découdre, ῥ. ἐν. διαλύω τὴν ῥαφὴν, κ. ξυλόνω· οὐδ. ἐπ—, συμπλέκωμαι, συγκρούομαι.
découlement, ἔκρυσις, ἀπορροή.
découler, ῥ. οὐδ. ἐκρέω. ἀπορρέω· (μεταφ.) πηγάζω, προκύπτω.
découpage, κατατομή, διαμελισμός.
découper, κατατέμνω, διαμερίζω.
découpeur, ὁ κατατομεύς.
découplé, ε, εὐειδής, γαρβίς.
découple ἢ **découpler**, διαζευξίς κινῶν ἐπὶ θήραν.
découpler, ῥ. ἐν. διαζευγνύω κίνας συνδεδεμένους ἀνά δύο.
découpoir, τομεύς.
découpure, θ. τομή, φαλίδισμα.
décourageant, ε, ἀποθαρρυντικός.
découragement, ἀποθάρρυνσις, ἀθυμία.
décourager, ῥ. ἐν. ἀποθαρρύνω, ἐμβάλω εἰς ἀθυμίαν.
découronnement, ἀφαίρεσις τοῦ στέμματος, καθαίρεσις.
découronner, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ

στέμμα, καθαιρῶ, ἀποτέμνω, κλαδέω τὴν κορυφὴν δένδρου.
décours, φθίσις τῆς σελήνης· ἐλάττωσις νόσου.
décousu, ἀσύρραπτος, ἀσύνδετος, κ. ξυλωμένος· (μεταφ.) ἀσυνάρτητος.
décousure, θ. ῥαφῆς διάλυσις, κ. ξυλωμα.
découvert, e, (παθ. μετ. τοῦ découvrir) ἀποκεκαλυμμένος, ἀσχεπής· ἀπροφύλακτος· ἄδενδρος· à découvrir, ἀνοικτά, ἀπροφυλάκτως.
découvert, e, τὸ πλεονάζον τῆς ἀπωλείας κυβιστοῦ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ.
découverte, θ. ἀνακάλυψις, εὑρεσις· εὑρημα.
découvrir, ῥ. ἐν. ἀνακαλύπτω, εὑρίσκω· ἀποκαλύπτω, κ. ξεσκεπάζω· διορῶ, βλέπω· ἀπογυμνῶ τὴν γούραν στρατευμάτων, ἐκτίθημι se —, ἀποκαλύπτομα· (μεταφ.) κηρύττω ἀναφανδὸν τὴν γνώμην μου· (ξίφομαχ.) παρέχω πολλὴν λαβὴν ἢ εὐκαιρίαν εἰς τὸν ἀντίπαλον.
décrassement, κάθαρσις, ἀπορρύπανσις.
décrasser, ῥ. ἐν. καθαίρω, ἀπορρυπαίω, κ. ξελεκιάζω.
décréditement, ἀφαίρεσις τῆς ὑπολήψεως.
décréditer, βλάπτω τινὸς τὴν ὑπόληψιν, δυσφημῶ.
décrépir, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ ἀσθέστομα, τὸ ἐπίγρισμα.
décrépissage, ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ἐπίγρισματος, ἀσθεστούματος.
décrepit, ὑπέργηρος.
décrépitation, πυροκρότημα. κριγμός φλογός.
décrépiter, ῥ. ἐν. πυροκροτῶ, ἐκκροτῶ καίων ἢ καιόμενος.
décrépitude, θ. ἔσχατον γῆρας.
decrescendo Ἰταλ. μουσ. κατ' ἔντασιν κατιούσαν, ἐλαττουμένην.

décret, θέσπισμα, διάταγμα· βου-
λή, βούλευμα.

décréter, βουλεύομαι, ψηφίζο-
μαι, διατάσσω.

décrétale, θ. ἐπιστολή τῶν ἀρ-
γύων παππῶν.

décri, ἀποδοκιμασία νομίσματος
ἢ ἐμπορεύματος· (μεταφ.) δυσφημία.

décrier, ῥ. ἐν. δυσφημῶ,

décrire, ῥ. ἐν. (κλίβ. ὡς écrire) πε-
ριγράφω· (γραμμ.) γράφω, διαγράφω

décrochement, ἀφαίρεσις, ἀπό-
σπαισις, ἀπαίλαξη.

décrocher, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ ἀπὸ τοῦ
κράτους, ἀπὸ τῆς ἀρχαίης, ἀποσπῶ.

décroiser, ῥ. ἐν. ἀποσταυρῶ.

décroissement, ἢ décrois-
sance, θ. μείωσις, ἐλάττωσις, ὀλι-
γώστευσις.

décroit, φθίσις τῆς σελήνης κατὰ
τὸ τέταρτον αὐτῆς τετράγωνον.

décroître, ῥ. ἐν. (κλίβ. ὡς
croître) μειοῦμαι, ἐλαττοῦμαι, ὀλι-
γώστεύω.

décrottage, καθάρσις πηλοῦ.

décrotter, καθαίρω, ἀφαιρῶ τὸν
πηλόν, κ. παστρεύω, λουστράρω.

décrotteur, πεδιδολοκαθάρτης, κ.
λουστρός.

décrottoir, τὸ πρὸ τῆς εἰσόδου
τῆς θύρας ξύστρον τῶν υποδημάτων.

décrottoire, θ. ψήκτρα πηλο-
καθαριστική.

décru, μείωσις τῶν ὑδάτων πο-
τανοῦ, ἐλάττωσις πλημμύρας.

décruer, ῥ. ἐν. πλύνω, παρα-
σκευάζω τὴν μέταξαν πρὸς βαφήν.

décruement, ἐξεργασία καὶ προ-
παρασκευή τῆς μετάξης πρὸς βαφήν.

décrusage ἢ decrusement, ἀ-
πόθερασις, ζεμάτισμα τῶν βομβύκων
πρὸς ἀφαίρεσιν τῆς μετάξης.

décruser, ῥ. ἐν. ἐμβάλλω εἰς
ζέον ὕδωρ, ζεματῶ τοὺς βομβύκας,
κ. τὰ κουκούλια, ἵνα ἀφαιρέσω τὴν
μέταξαν αὐτῶν.

déçu, e, ἠπατημένος, μεματανη-
μένος· espoir—, διαφευθεῖσα ἐλπίς.

déculotter, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν
περικελεύδα, κ. ξεβρακῶνω.

décuple, ῥ. ἐν. δεκαπλασιάζω.

décurie, θ. δεκάς, συμμορία ἐκ
δέκα στρατιωτῶν ἢ πολιτῶν παρὰ
τοῖς Ῥωμαίοις.

décurion, θ. δέκαρχος.

décuvage ἢ decuvaison, θ. με-
τάγγισις τοῦ οἴνου ἐκ τοῦ ληνοῦ εἰς
ἄλλα ἀγγεῖα.

décuver, ῥ. ἐν. μεταγγίζω τὸν
οἶνον ἀπὸ τοῦ ληνοῦ εἰς ἄλλα ἀγ-
γεῖα.

dédaigner, ῥ. ἐν. ἀπαξίω, πε-
ριφρονῶ, κ. δὲν καταδέχομαι.

dédaignusement, περιφρο-
νητικῶς.

dédaigneux, euse, περιφρονη-
τικὸς, ἀκατάδεκτος.

dédain, περιφρόνησις· ἀπαξίω-
σις, κ. ἀκαταδέξια.

dédale, δαίδαλος, λαβύρινθος,
ἀδιεξιτήτων τι· le—des lois, αἱ πε-
ριπλοκαὶ τῶν νόμων.

dedans, ἐνδόν, ἐντός, τὸ ἐνδόν.

dédicace, θ. ἀφιέρωσις· ἐγκαί-
νια· ἐρητὴ ἐγκαινίων.

dédicatoire, ὀφιερωματικὸς.

dédier, ῥ. ἐν. ἀφιερῶ, ἀφοσιῶ εἰς
τὸν Θεόν· ἀφιερῶ, βιβλίον.

dédire, ῥ. ἐμ. (κλίβ. ὡς dire,
πλὴν ἐν τῷ δευτέρῳ πλ.θ. προσωπ.
ποιῶν vous dédisez,) ἀντιλέγω,
ἐλέγγω, ἀποκηρύττω· se—, ἀναρῶ
τὰ ὑπ' ἐμοῦ λεγθέντα, παλινοῶ.

dédit, παλινοῦδία, ἀναίρεσις τῶν
προτέρων λόγων· ἀποζημίωσις διὰ
τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν υποχρεώσεων.

dédomagement, ἀποζημίωσις,
ἀμοιβή.

dédomager, ἀποζημιῶ, ἀντα-
μεῖδω.

dédorer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ χρυ-
σωμα.

dédoublement, ἀφαίρεσις τοῦ ὑπογράματος ἐσθῆτος· διχοτομία.

dédoubler, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ ὑπόγραμμα, τὴν φόδραν· διχοτομῶ, διαιρῶ εἰς δύο.

déduction, θ. ἀφαίρεσις· πόρισμα, συμπεράσμα.

déduire, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ· συμπεραίνω, πορίζομαι.

déduit, τέρψις, διασχέδασις.

déesse, θ. θεά.

défâcher, se—, πρᾶννομαι.

défaillance, θ. ἀδυναμία· λειποθυμία· (μεταφ.) λιποφυγία, ἔλλειψις θάρρους.

défaillant, e, λειπόθυμος, ὀλιγοδρανής· (νομ.) φυγόδικος.

défaillir, ῥ. οὐδ. (nous défail-lons, vous défaillez, ils défail-lent· παρατ. je défail-lais, je défail-lis, j'ai défail-li, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς χρόνοις· ἐνεργ. μετοχ. défaillant) ἔλλειπω· ἀσθενῶ, ἀδυνατῶ, τήχομαι, λειποθυμῶ.

défaire, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς faire) ἀποσυντίθηναι, καταστρέφω, κ. χαλῶ· (μεταφ.) ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω· ἰσχυραίνω· ἀπαλλάττω· se—, ἐκποιῶ, πωλῶ· ἀπαλλάτομαι, ἀποπέμπω.

défait, e, ὠχρός, ἀδύνατος, καταβεβλημένος, ἡττημένος.

défaite, θ. ἥττα.

défalcation, θ. ἀποκοπή.

défalquer, ῥ. ἐν. ἀποκόπτω, ἀφαιρῶ.

défausser, se—, ἀπαλλάττομαι τῶν ψευδῶν χαρτίων.

défaut, ἐλάττωμα· ἔλλειψις, στέρησις· φυγόδικία· (μεταφ.) le dé-faut de la cuisasse, τὸ τρωτὸν μέρος, ἢ ἀδυναμία τινός· à — de, ἐν ἐλλείψει, δι' ἐλλείψιν.

défaveur, θ. δυσμένεια· ἀπώλεια πίστεως, ἀνυποληψία.

défavorable, δυσμενής, ἐναντίος· ἄκαιρος, ἀκατάλληλος.

défavorablement, δυσμενῶς, κακῶς.

défecation, θ. (χημ.) διῶλισις δι' ἀποχύσεως, διαστάλαξις.

défectible, ἀτελής.

défectif, ive, ἔλλειπής.

défection, θ. ἀποσχίρτησις; — de troupes, λειποταξία στρατιωτῶν.

défectueusement, ἔλλειπῶς.

défectueux, euse, ἔλλειπής, ἀτελής, (γραμμ.) ἰδὲ defectif.

défectuosité, ἐλάττωμα, ἀτέλεια.

défendable, εὐφύλακτος, εὐπεράσπιστος.

défendeur, eresse, ὁ ἐναγόμενος, κατηγορούμενος.

défendre, ῥ. ἐν. ἀμύνω τινί, ὑπερασπίζομαι· συνηγορῶ· προφυλάττω ἀπαγορεύω.

défends, ἢ ἀπαγόρευσις ὑλοτομίας ἢ νομῆς.

défense, θ. ἄμυνα, ὑπεράσπισις· ἀντίστασις· ἀπαγόρευσις· (νομ.) ὑπεράσπισις, ἀπολογία· πλθ. οἱ χαυλιόδοντες τοῦ ἐλέφαντος, τοῦ κάπρου.

défenseur, ἀμύντωρ, ὑπέμμαχος, ὑπερασπιστής, φύλαξ· ἀπολογογητής, συνηγορός.

défensif, ive, ἀμυντικός· ἀλεξιτήριος, προφυλακτικός· οὐσ. la — ive, ἀμυντικὴ στάσις.

défensivement, ἀμυντικῶς.

défequer, διῶλίζω, διασταλάζω.

déferant, e, ὑπεικτικός, συγκαταβατικός.

déférence, θ. συγκατάβασις, σέβας.

déferer, ῥ. ἐν. δίδωμι, ἀπονέμω· καταγγέλλω, καταμηνύω· ῥ. οὐδ. ὑπέικω, ὑποχωρῶ· συγκαταβαίνω.

déferlage, ἀνάπτυξις, κ. ξεδίπλωμα.

déferler, ῥ. ἐν. ἀναπετάννυμι, ἀνοίγω (οἶον ἰστία) ῥ. οὐδ. ἀνοίγομαι, ἐκτυλίτσομαι.

déferrage, déferrement, ἀφαί-
ρσεις τοῦ σιδήρου· ἀποπετάλωσις.

déferer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸν σί-
δηρον· ἐκπεταλόνω.

défets, φύλλα βιβλίου περιττά,
ἐλλείποντα ἢ ἀταίριαστα.

défeuiller, ῥ. ἐν. ἀποφυλλίζω·
se—, φιλλορροῶ.

défeuillaison, θ. φυλλόρροια.

défi, πρόκλησις εἰς μονομαχίαν,
εἰς ἀγῶνα.

défiance, θ. δυσπιστία.

défiant, e, δυσπιστῶν· φιλύπο-
πος.

déficeler, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ κα-
λώδιον λύω, κ. τὸν σπάγον.

déficit, ἔλλειμμα, τὸ ἐλλείπον.

défier, ῥ. ἐν. προκαλῶ εἰς μάχην·
je vous défie de le faire, ἂν τολ-
μᾶς κάμε το· περιφρονῶ, ἀψηφῶ· se
—, δυσπιστῶ· ὑποπτεύω.

défigurer, ῥ. ἐν. ἀσχημίζω· πα-
ραμορφώνω, ἀλλοιῶ.

défilade, θ. παρέλασις.

défilé, στενοπορία, δίαυλος ὄρους,
στενόν.

défilement, (ὄχυρ.) ὄχύρωσις
κατὰ τῶν ἐξ ὕψους βλημάτων.

défiler, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ νῆμα,
κ. ξεπερνῶ (μεταφ.) διηγοῦμαι κατὰ
σειράν· (στρατ.) οὐδ. παρελαύνω,
παραλάσσω.

défini, e, ὠρισμένος.

définir, ῥ. ἐν. ὀρίζω, ἐξηγῶ,
δίδω τὸν ὀρισμὸν τινος· προσδιορίζω.

définissable, ἐπιδεκτικὸς ὀρι-
σμοῦ.

définitif, ive, ὀριστικὸς, τελειω-
τικὸς· ἐπιφρ. en définitive, ἐπὶ τέ-
λους, τὸ κάτω κάτω· ὀριστικῶς.

définition, θ. ὀρισμός.

définitivement, ὀριστικῶς, βε-
βαίως· τελευταίον.

déflagration, θ. ἐμπρησμός.

défleurer, ῥ. οὐδ. ἀπανθῶ· ῥ.
ἐν. κάμνω γὰ πείσσωσι τὰ ἄνθη.

défloraison ἢ défleuration, θ.
ἀπάνθησις.

défloration, θ. διακόρευσις.

déflorer, ἐκπαρθενεύω, διακο-
ρεύω.

défonçage, ἢ défoncement,
πυθμένος ἀφαίρσεις, κ. ξεπάτωμα.

défoncement, ἀφαίρσεις, τοῦ
πυθμένος, ἢ τῆς βάσεως, κ. ξεπά-
τωμα.

défoncer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸν πυ-
θμένα· σκάπτω βαθείως.

déformation, θ. ἀλλοιώσις μορ-
φῆς· παραμόρφωσις, διαστροφή.

déformer, ῥ. ἐν. μεταμορφῶ·
κ. διαπτρέφω.

défourner, ἐκ κλιβάνου ἀφαιρῶ,
ξεφουρνίζω.

défraichir, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν
ζωηρότητα, τὴν ἰκμάδα.

défrayer, ῥ. ἐν. χορηγῶ τὴν
δαπάνην—la conversation, δια-
τηρῶ, ζωογονῶ τὴν συνομιλίαν· κα-
θίσταμαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς.

défrichement, (γεωρ.) νεατμός.

défricher, ῥ. ἐν. (γεωρ.) νεῶ,
νεοποιῶ τὴν γῆν.

défricheur, νεωτής.

défriser, ῥ. ἐν. τοὺς βοστρύχους
λύω, εὐθύνω· (δημωδ.) δυσαρεστῶ.

défroncer, ῥ. ἐν. τὸ ἔρυσσόν ὀμα-
λύνω· τὰς ὀφρῦς, τὸ μέτωπον ἀνίημι.

défroque, θ. τὰ τοῦ ἀποθανόν-
τος ἔπιπλα καὶ μικρολόγια.

défroqué, e, ἀρνησίερος, ἀπόπ-
παπας.

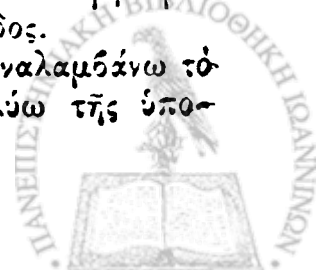
défroquer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τινα
τὸ ράσον, τὴν ἱερωσύνην.

défunt, e, ἀποθανών.

dégagé, e, ἔκλυτος, λελυμένος,
ἀπηλλαγμένος· ἐλεύθερος· εὖζωνος·
εὖχαρις.

dégagement, ἀπαλλαγὴ· ἔα-
θυμία· μυστικὴ πύροδος.

dégager, ῥ. ἐν. ἀναλαμβάνω τὸ
ἐνέχυρον· (μεταφ.) λύω τῆς ὑπο-

υπέσσεως, τῆς ὑποχρεώσεως· ἀπαλάττω· ἐλευθερῶ· (ξίφομ.) ἀποσύρω τὸ ξίφος· (χημ.) ἀναδίδω, ἀναθυμιάζω.

dégaine, γελοία στάσις.

dégainer, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. ξιφουλπέω, κ. ξεσπαθόνω.

déganter, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰς περιχειρίδας, κ. γάντια.

dégarnir, ῥ. ἐν. ἀποσκευάζω, ἀπογυμνῶ· ἀποχοσμῶ· ἀραιῶ.

dégât, φθορά, καταστροφή, ζημία· βλάβη· σπατάλη.

dégauchir, ῥ. ἐν. εὐθύνω, ὁμαλύνω, ἰσάζω· (μεταφ.) καθιστῶ εὐστροφον, γαριέντα.

dégauchissement, εὐθυνσις, ὁμάλυνσις, κ. ἴσιωμα

dégel, διάλυσις τοῦ πάγου.

dégelée, θ. βραγδαία ξυλισματα.

dégeler, ῥ. ἐν. τήκω, λυόνω τὸν πάγον.

dégénérateur, διαφθορεύς, ἐκφυλιστής.

dégénération, θ. ἐκφυλισμός, παρακμή, ἐκπτώσις, διαφθορά.

dégénérer, ῥ. οὐδ. ἐκφυλιζομαι, νοθεύομαι, ἐκπίπτω τοῦ γένους ἢ τῆς χρηστοτηθείας, διαφθείρομαι.

dégénérescence, θ. τάσις πρὸς παρακμήν, διαφθοράν.

dégigandé, e, ἐκλυτος, ἐκνευρισμένος, κ. ξεθιδωμένος.

dégigander, se-, ἐκλύομαι, βαδίζω, κινουῖμαι νοιγελῶς.

dégluer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸν γλοιόν, τὴν κόλλαν.

déglution, θ, κατάποσις.

dégobiller, ῥ. οὐδ. ἐμῶ ἐκ κραιπάλης.

dégoiser, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. φλυαρῶ.

dégommer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ κόμμι, τὴν κόλλαν· παύω τινὰ τῆς θέσεώς του· les—és, οἱ ἄνευ θέσεως ὑπάλληλοι.

dégonflement, διαφόρημα τοῦ οἰδήματος, κ. ξεφούσκωμα.

dégonfler, ῥ. ἐν. ἀῖρω τὸ οἶδημα, κ. ξεπρίσκω, ξεφουσκώνω.

dégorgement, ἀναστόμωσις, ἔκρυσις· πλημμυρίς· κάθαρσις.

dégorger, ῥ. ἐν. ἀναστομῶ, ἀνοίγω· ἀποκαθαίρω, καθαρίζω· ἐξερμῶ.

dégorgeoir, ἀναστομωτήρ, ἔργαλειον πρὸς διάνοιξιν ὀπῆς· κοπεύς σιδηρουργοῦ· μύλος πρὸς πλύσιν ὑφασμάτων.

dégoter, ῥ. ἐν. καταβάλλω, ἐξωθῶ· ὑποσκελίζω.

dégourdi, e, ἀγχίνους, ὀξύνους· ἐλαφρόπους.

dégourdir, ῥ. ἐν. ἐκ τῆς νάρκης ἀπαλλάττω, κινῶ, θερμαίνω τὰ μέλη· (μεταφ.) καθιστῶ νοημονέστερον τὸν εὐτήθη.

dégourdissement, ἡ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀπαλλαγὴ, ἔγερσις.

dégout, ἀηδία, ἀνορεξία· (μεταφ.) ἀποσττροφή· δυσἀρέσκεια.

dégoutant, ἀηδής, δυσἀρεστος· βυπαρξής, ἀποθαρρυντικός.

dégouté, ἀσώδης, ἀψίχορος.

dégouter, ῥ. ἐν. ἐμποιῶ ἀηδίαν, κόρον, ἀνορεξίαν· ἀθυμίαν· ἀποσττροφήν.

dégouttant, e, ἀποστάζων.

dégouttement, ἀπόσταξις.

dégoutter, ῥ. οὐδ. ἀποστάζω, σταλάζω.

dégradant, e, ἐξευτελιστικός, ἐξαχρειωτικός· ἀτιμωτικός.

dégradation, θ. καθαίρεσις ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ· ἀτίμωσις· ἐξευτελισμός, ἐξαχρειώσις· βλάβη, φθορά· (ζωγραφ.) βαθμηδὸν χειροτέρευσις τῶν χρωμάτων εἰκόνης.

dégrader, ῥ. ἐν. ἐξευτελίζω, ἐξαχρειῶ· ἐκφαυλίζω· ἀτιμῶ· καθαιρῶ τοῦ βαθμοῦ.

dégrafer, ῥ. ἐν. ἐκπορπῶ.

dégraissage ἢ **degraissement**, σμηξίς, ἀφαιρέσεις τοῦ ῥύπου, κ. ξελέκλιασμα.

dégraisser, ῥ. ἐν. διασμήχω, ἀποχρίω, κ. ξελεκιάζω· ἀφαιρῶ τὸ λίπος τοῦ ζωμοῦ.

dégraisseur, σμηξίτης, κηλιδοκαθαριστής.

dé gras, μίγμα ἰχθυελαίου καὶ νιτρικοῦ ὕξους, ᾧ χρῶνται οἱ βυρσοδέφαι.

dégravolement ἢ **dégravolement**, φθορὰ ἐξ ἐπιρρέοντος ὕδατος κατὰ τοίχου.

dégravoyer, ῥ. ἐν. ὑποσκάπτω τοίχον δι' ἐπιρρέοντος ὕδατος.

dégré, βαθμός, βαθμίς, κ. σκαλοπάτι (μεταφ.) βαθμός συγγενείας· βαθμός ἐν ὑπηρεσίᾳ· ἐν τῇ κοινωνικῇ τάξει· $\frac{1}{360}$ τοῦ κύκλου· (γραμμ.) βαθμός παραθέσεως, θετικοῦ συγκριτικοῦ, ὑπερθετικοῦ.

dégrément, ἀφόπλισις πλοίου, ἀφαιρέσεις τῶν ἰστῶν, κ. λ. ἐξαρμάτωμα.

dégréer, ῥ. ἐν. ἀποσκευάζω, ἀφοπλίζω, ἐξαρματόνω πλοῖον.

dégrèvement, μερική ἐκ τῶν φόρων ἀπαλλαγὴ, ἀνακούφισις.

dégrever, ῥ. ἐν. ἐλαττῶ τοὺς φόρους.

dégringoler, ῥ. οὐδ. καταπίπτω κυλινδούμενος, κατακυλῶ.

dégrisement, κυρίως καὶ μεταφ. ἀνάνηψις ἐκ τῆς μέθης.

dégriser, ῥ. ἐν. παύω τὴν μέθην, ἀνανήφω· (μεταφ.) ἐξάγω τῆς ἀπάτης.

dégrossir, ῥ. ἐν. λεπτύνω, πελεκῶ· (μεταφ.) ἐξευγενίζω.

dégrossissage ἢ **dégrossissement**, λέπτυνσις, πελέκημα.

déguenillé, e, ῥακενδύτης, κ. κουρελλιάρης.

déguerpier, ῥ. ἐν. ἀναχωρῶ ἄκων ἢ κατεσπευσμένος.

déguerpissement, φυγή.

dégueuler, ἐμοῦ ἐν κραιπάλῃ· (μεταφ.) ἐρεύγομαι ὕβρεις.

déguignonner, διαλύω τὴν κακὴν μοῖραν, κ. τὸ κακὸν ὄγοῦρι.

déguisement, πλαστὴ μορφή, μεταμόρφωσις· (μεταφ.) προσποίησης.

déguiser, ῥ. ἐν. μεταμφιέννυμι, πλαστομορφῶ, (μεταφ.) μεταμορφῶ ἄλλοιῶ, κρύπτω, καλύπτω.

dégustateur, προγεύστης, οἰνογεύστης.

dégustation, θ. πρόγευσις, δοκιμή.

déguster, ῥ. ἐν. γεύομαι πρὸς δοκιμήν, προγεύομαι.

déhâler, ῥ. ἐν. ἀπολευκαίνω, ἀφαιρῶ τὸ ἠλιόκαυμα.

déhanché, ἀπόγλουτος,

déhanchement, ἀπογλούτωσις.

déhancher, ῥ. ἐν. ἀπόγλουτον ποιῶ, ἐξαρθρῶ τοὺς γλουτούς· se —, ταλαντεύομαι, λυγίζομαι.

déharnachement, τὸ ἀποσάττειν, κ. ξεσαμάρωμα.

déharnacher, ῥ. ἐν. ἀποσάττω, κ. ξεσαμαρόνω.

déhiscence, θ. (βοτ.) διάρρηξις τῆς ἀνθήλης, τοῦ λοβοῦ, τῶν καρπῶν.

déhiscent, e, (βοτ.) διανοιγόμενος.

déhonté, e, ἀναιδής.

dehors, ἐκτός, ἔξω, a—, εἰς τὰ ἐκτός· du—, ἔξωθεν· en—, παρά, τόν, τὴν, τό, ἐκτός, πλὴν τοῦ, τῆς, τῶν· πληθ. les—, τὰ ἐξωτερικὰ φαινόμενα, προσποιήσις.

déicide, θεοκτόνος.

déification, θ. θεοποίησης, ἀποθέωσις.

déifier, ῥ. ἐν. θεοποιῶ, ἀποθεῶ.

déisme, μονοθεΐα.

déiste, μονοθεϊστής.

déité, θ. μυθική θεότης.

déjà, ἤδη, κ. πλέον.

déjection, θ. ἀφόδευσις, κένωσις τῆς γαστρῶς· κόπρος.

déjeter, sc — (περὶ ξύλου) συμπερίσταμαι, συστρέφομαι, κυρτοῦμαι, κ. σκεβρόνω.

déjeuné, ἢ **dejeuner**, ἀκρατισμός, πρόγευμα.

déjeuner, ῥ. οὐδ. ἀκρατίζομαι, προγευματίζω.

déjoindre, ῥ. ἐν. χωρίζω, λύω.

déjouer, ῥ. ἐν. ἀντικρούω, μεταίω, διαψεύδω τῶν ἐλπίδων.

déjucher, ῥ. ἐν. ὕρνιας ἐξανίστημι, κ. ξεκουρνιάζω.

déjuger, se —, πράττω ἄλλως ἢ ὡς ἀπεφάσισε τὸ δικαστήριον.

delà, πέραν, προηγουμένων τῶν μορίων au, en, par· deca de là, ἐνθεν ἀκχεῖθεν.

délabré, e, διεσπαραγμένος, ρακώδης, σαθρός.

délabrement, σπαραγμός, φθορά, ἐρειπιώδης κατάστασις.

délabrer, διασπαραύω, καταστέρω, φθείρω, γαλιῶ.

delaer, ῥ. ἐν. λύω τὸν σφαιρωτῆρα, τὸν ἱμάντα, ἀποζώννυμι τὸ περιστῆθιον γυναικός.

délai, ἀναβολή, μέλλησις· ὑπέροεσις· προθεσμία.

délaissement, ἐγκατάλειψις.

délaisser, ῥ. ἐν. ἐγκαταλείπω· (νομ.) παραιτοῦμαι ἰδιοκτησίας.

délassement, ἀνάπαυσις.

délasser, ῥ. ἐν. ἀναψύχω, ἀναπαύω· se —, αναπαύομαι.

délateur, ἱρῖος, γαμερπῆς, δουλοπρεπῆς συκοφάντης.

délation, μυστικὴ καταγγελία ἐπὶ σκοπῷ κέρδους, διαβολή.

délatter, ἀφαιρῶ τὰ πέταυρα στέγης.

délavage, ἀπόλυσις ἢ ἀραιωσις χρωμάτος ἐπὶ γάρτου δι' ὕδατος.

délaver, ἀπολύω ἢ ἀραιῶ δι' ὕδατος χρωμα ἐπὶ γάρτου.

délayage ἢ **delayement** σύμφυρσις, διαβροχή.

delayer, ῥ. ἐν. ὑγραίνω, διαβρέχω, διαλύω ἐν ὑγρῷ. — *une pensée*, διὰ μακρῶν ἐκφράζω ἰδέαν τινά.

déleatur, (λατ. προστ.) ἐξαλειφθήτω, ἤτοι τὸ δηλοῦν τοῦτο τυπογρ. σημεῖον } ἐν ταῖς διορθώσεσιν.

délébile, ἐξαλειπτός.

délectable, λίαν ἀρεστός, θελκτικός.

délectation, θ. Ουμηδία, ἡδυπάθεια.

délecter, ῥ. ἐν. εὐφραίνω, se — εὐφραίνομαι.

délégation, θ. ἐπιτροπή.

délégué, e, ἐπιτετραμμένος, ἀπεσταλμένος, ἐπίτροπος.

délestage, ἀφαίρεσις τοῦ ἔρματος.

délester, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ ἔρμα.

délesteur, ἐξερματιστής.

délétere, δηλητηριώδης (κυρ. καὶ μεταφ.) καταστρεπτικός.

delibérant, e, βουλευόμενος· *assemblée*, — e, βουλή.

délibératif, ive, βουλευτικός, συμβουλευτικός, δημηγορικός, *avoir voix* — ive, βουλῆς μετέχειν, ἔχειν δικαίωμα ψήφου.

délibération, θ, σύσκεψις, συζήτησις, ἀπόφασις.

délibéré, e, ἐλεύθερος, ἀπόφασιν ἔγων· *de propos* —, προθεβουλευμένως· οὐσ. (νομ.) ἢ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἀπόφασις τῶν δικαστῶν.

délibérement, θαρραλέως.

délibérer, ῥ. οὐδ. διαβουλεύομαι.

délicat, e, ἀπαλός, ἀβρός· τρυφερός· σκιατραφής· εὐπαθής· λεπτός· ὀξύς· εὐαίσθητος· σεμνός.

délicatement, ἀπαλῶς, μαλακῶς, ἀβρῶς, λεπτῶς.

délicatesse, θ. ἀδρότης, λεπτότης· εὐπάθεια· τὸ ἀκροσφαλές· εὐαισθησία· φιλοτιμία.

délice, ἡδονή, γαρά, τέρψις· θηλ. πληθ. αἱ ἡδοναί, τρυφαί, ἀπολαύσεις.

délicieusement, μεθ' ἡδονῆς, τερπνῶς, εὐφροσύνῳς.

délicieux, euse, ἡδονικός, γλυκύς, ἡδύς, τερπνότατος.

délicoter, ῥ. ἐν. λύω τὴν φορέειαν, κ. τὸ καπίστρι ἵππου ἢ ὄνου.

délictueux, euse, παράνομος, ἐγκληματικός.

délié, e, λυτός· ἰσχνός, λεπτός· (μεταφ.) ὀξύς, διαπεραστικός.

déliér, ῥ. ἐν. λύω· ἀπαλλάττω· (μεταφ.) ἀπαλλάττω τῆς ὑποχρεώσεως ἢ τοῦ ὄρκου· (θεολ.) συγχωρῶ.

délimitation, θ. ὁροθεσία.

délimiter, ῥ. ἐν. ὁροθετῶ, ὀρίζω.

délinéation, θ. διαγραφή.

délinquant, e, (νομ.) ἔνοχος.

déliquescence, θ. ὑγροσκοπικότης.

déliquescent, ὑγροσκοπικός, εὐνότιστος.

déliquium, τὸ αὐτομάτως ἐκ τῆς ὑγρασίας τοῦ ἀέρος ὑγρανθέν.

délirant, e, παραληρῶν, μανιακός, φρενητιῶν.

délire, παρακοπή φρενῶν, παράνοια, παραλήρημα, παραλογισμὸς ἐκ νόσου· (μεταφ.) ἔξαψις, ἐνθουσιασμὸς, παραφορά.

délirer, ῥ. οὐδ. παραληρῶ, φρενητιῶ.

délirium tremens (déli-ριόμ-τρέμενς), τρομώδης κατάστασις ἐξ οἴνοφλυγίας προελθοῦσα.

délit, πταίσμα, πλημμέλημα· **le corps tu**—, τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος· **prendre en flagrant**—, συλλαμβάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ.

délitescence, θ. (ιατρ.) αἰφνίδια διάλυσις οἰδήματος.

délivrance, θ. ἀπαλλαγὴ, ἀπελευθέρωσις, ἀπόλυσις· ἀπολύτρωσις.

délivrer, ῥ. ἐν. ἀπολύω, ἀπάλ-λάττω, ἀπελευθερῶ· παραδίδω.

délogement, μετοίκησις.

déloger, ῥ. οὐδ. μετοικῶ, μετακομίζομαι· (μεταφ.) — **sans trompelle**, ἀναχωρῶ μυστικῶς· ῥ. ἐν. μετοικίζω, ἐκβάλλω τινὰ ἐκ τῆς θέσεώς του.

déloyal, e, aux, perfide, ἄπιστος, δόλιος, ἄτιμος.

déloyalement, ἀπίστως, προδοτικῶς.

déloyauté, θ. ἀπιστία, δολιότης.

delta, τὸ ὑπὸ δύο ἐκβολῶν ποταμοῦ σχηματιζόμενον τρίγωνον, τὸ δέλτα, οἶον τὸ τοῦ Νεῖλου.

déluge, κατακλυσμὸς· μεγάλη πλημμύρα· **après moi le**—, ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιγίτω πυρ!

déluré, e, ζωηρός, εὐστροφος.

délustrer, ῥ. ἐν. ἀποστιλβῶ.

déluter, ῥ. ἐν. ἀπογριῶ.

démagogie, θ. δημαγωγία.

démagogique, δημαγωγικός.

démagogue, δημαγωγός.

démaigrir, ῥ. οὐδ. παχύνω ὀλίγον.

démailloter, ῥ. ἐν. ἀποσπαργανῶ.

demain, αὔριον· **après**—, μεθαύριον.

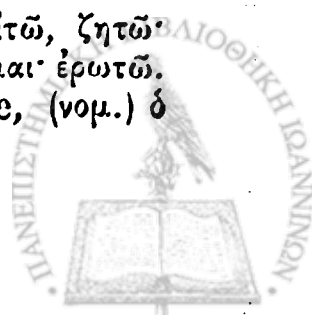
démanchement, λαβῆς ἀφαιρέσις, κ. ξεμανίκωμα· (μουσ.) χειρουργία ὑπερβατή, ὀξύφωνος.

démancher, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν λαβὴν, κ. ξεμανικόνω· (μουσ.) ῥ. οὐδ. ἀναβιβάζω τὴν χεῖρα πλησίον τοῦ σώματος τοῦ βιολίου, ὀξύφωνῶ.

demande, θ. αἴτησις, ζήτημα· ἐρώτησις.

demander, ῥ. ἐν. αἰτῶ, ζητῶ· ἀπαιτῶ, δέομαι, χρειάζομαι· ἐρωτῶ.

demandeur, eresse, (νομ.) ὁ ἐνάγων, ἀπαιτητής.

démangeaison, θ. κνησμός, κ. σαγούρα.

démanger, ρ. οὐδ. κνηθόμαι· la tête lui démange, αἰσθάνεται κνησμόν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, κ. τὸν τρώγει τὸ κεφάλι του.

démantelement, ἀποτείχισις.

démanteler, ρ. ἐν. ἀποτείχιζω.

démantibuler, ρ. ἐν. θραύω τὴν σιαγόνα ἢ ἐκκρούω τοὺς ὀδόντας· καταστρέφω μηχανήν.

démarcation, θ. διαγραφὴ τῶν ὁρίων· ligne de—, ὁροθετικὴ γραμμὴ.

démarche, θ. βᾶδισμα· ὕψος, τρόπος· (μεταφ.) διάδημα, προσπάθεια.

démarier, ρ. ἐν. διαζευγνύω, χωρίζω ἀνδρόγυνον διὰ τοῦ νόμου.

démarquer, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ σημεῖον.

démarrage. (ναυτ.) ἡ τῶν πρυμνησίων (κ. παλαμαρίων), λύσις.

démarrer, ρ. ἐν. (ναυτ.) λύω τὰ πρυμνήσια, κ. παλαμάρια, ἀπαίρω.

démasquer, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τινος τὸ προσωπεῖον· (μεταφ.) ἀποκαλύπτω, δεικνύω τινα ὅποιος εἶναι.

démâtage, ἀφαίρεσις τῶν ἰστίων.

démâter, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ ἢ καταβλάλλω τοὺς ἰστούς πλοίου.

dème, (τῆς Ἀττικῆς) δῆμος.

démêlé, ἔρις, φιλονεικία.

démêlement, διάλυσις, κ. ξέπλεγμα.

démêler, ρ. ἐν. ἐξελίσσω, διαλύω, χωρίζω, κ. ξεμπερδεύω· (μεταφ.) διορῶ, διακρίνω, βλέπω, qu'avez-vous à démêler avec lui? τί ἔχετε νὰ πάρετε καὶ νὰ δώσητε μὲ αὐτόν;

démêloir, ἀραιὸν κτένι, κ. διαλυστήρι.

démembrement, διαμελισμός.

démembrer, ρ. ἐν. διαμελίζω.

déménagement, μετοίκησις.

déménager, ρ. οὐδ. μετοικῶ, μετακομίζομαι· (μεταφ.) sa tête déménage, παραληρεῖ, παραλογίζει.

déménageur, ὁ μετοικῶν.

démence, θ. παραφροσύνη.

démener, ρ. οὐδ. σφαδάζω, τάραττομαι.

démenti, διάψευσις· ἀντίφασις.

démentir, ρ. ἐν. κατελέγω, διαψεύδω· ἀντιλέγω· (μεταφ.) ἀντιφάσκω.

démérite, ἀπάξιον, τὸ μεμπτόν.

démériter, ρ. οὐδ. ἀποβάλλω τὴν εὐνοίαν, πράττω ἀξιόμειπτα.

démesuré, ὑπέρμετρος.

démesurement, ὑπερμέτρως.

démètre, ρ. ἐν. (κλιν. ὡς metre, ἐξαρθρῶ· se—, ἐξαρθροῦμαι· τι—de, παραιτοῦμαι.

démeublement, ἀφαίρεσις ἐπιπλων, σκευαγωγία, ἀποσκευή.

demeubler, ρ. ἐν. ἀποσκευάζω, ἀφαιρῶ τὰ ἐπιπλα, γυμνῶ.

demeurant, au —, ἄλλως τε, κατὰ τ' ἄλλα.

demeure, θ. διατριβή· κατοικία· ὑπερημερία· (δικ.) mettre qqn en demeure de... προσκαλῶ τινα ἐπισήμως ὅπως ἀποτίσῃ τὴν ὀφειλὴν, ἀναγκάζω.

demeurer, ρ. οὐδ. μένω, διατριβῶ, κατοικῶ, βραδύνω.

demi, ἡμισυς, ἡμίσεια· πρὸ ὀνόματος μένει ἀμετάβλητον. μετὰ δὲ τὸ ὄνομα συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ κατὰ γένος· une demi-heure, ἡμίσεια ὥρα· deux heures et demie, δύο ὥραι καὶ ἡμίσεια.

demi-brigade, (στρατ.) σύνταγμα ἐπὶ τῆς μεγάλ. ἐπαναστάσεως.

demi-cercle, ἡμικύκλιον.

demi-deuil, ἡμιπενθῆ γρώματα.

demi-dieu, ἡμίθεος.

demi-fortune, θ. εἶδος ἀμάξης μὲ ἓνα ἵππον.

demi-jour, λυκόφως, σκιδόφως.

demi-lune, θ. (ὄχυρ.) ἑξωτερικὸν ὄχυρωμα, ἡμιπύργιον.

demi-mesure, θ. ἀνεπαρκὲς μέτρον ἢ μέσον.

demi-mort, e, ἡμιθανής.

demi-mot, à —, δι' ὀλίγων, κ. μὲ μισὸ λόγον.

demi-pension, θ. ἡμισυσσίτιον.

demi-pensionnaire, ἡμισύσσιτος.

demi-savant, ἡμιμαθής.

demi-savoir, ἡμιμάθεια.

demi-solde, ἡμιμισθ.ον στρατιωτικοῦ ἐν ἀργίᾳ.

demi-soupir (μουσ.) σημεῖον διηλοῦν βραχυτάτην παῦσιν.

démision, θ. παραίτησις.

démisionnaire, ὁ παραιτηθεὶς.

demi-rond, ἡμίκυκλον, ἡμιστροφον· κοπίδι τῶν βυρσοδεψῶν.

demis, παθ. μετ. τοῦ demettre.

demi-teinte, θ. ἡμίχροια.

demi-ton (μουσ.) ἡμιτόνιον.

demi-tour, ἡμιστροφή.

démocrate, δημοκράτης.

démocratie (-σί) δι.μοκρατία.

démocratique, δημοκρατικός.

démocratiquement, δημοκρατικῶς.

démocratiser, β. ἐν. δημοκρατοποιῶ, τρέπω εἰς δημοκρατικόν.

demoiselle, θ. κόρη χρηστῆς οἰκογενείας ἄγαμος, δεσποινίς, δεσποσύνη (ἐντομ.) εἶδος ψυχῆς, ἄγριον (ἐργαλ. λιθοστρώσεως) λίστρον· αἰθιοπική ὄρνις, μελεαγρίς.

démolir, κατεδαφίζω, κατασκάπτω, καθαιρῶ, καταστρέφω.

démolisseur, κατεδαφιστής.

démolition, θ. καθαίρεσις, κατεδάφισις, κατασκαφή, καταστροφή.

démon, δαιμόνιον, διάβολος· ἀνθρωπος κακός, διστραμμένος· διαβόλοπαιδον.

démonétisation, θ. ἀφαίρεσις τῆς ἀξίας νομίσματος.

démonétiser, β. ἐν. καταργεῖ τὴν ἀξίαν νομίσματος.

démoniaque, δαιμονόληπτος.

démonographe, démonologie, δαιμονογράφος, δαιμονολογία.

démonographie, démonologie, δαιμονολογία.

démonomanie, θ. δαιμονομανία.

démonstrabilité, θ. τὸ εὐαπόδεικτον.

démonstrateur, ἀποδείκτης.

démonstratif, ive, δεικτικός, ἀποδεικτικός· ἐνδεικτικός (γραμμα.) pronomi—, δεικτικὴ ἀντωνυμία.

démonstration, θ. ἀπύδειξις ἀναμφιλέκτος· ἐνδείξις· ἐπίδειξις.

démonstrativement, ἐνδεικτικῶς, ἀποδεικτικῶς.

démontage, διάλυσις, ἀποσύνθεσις.

démonter, β. ἐν. ῥίπτω τινὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου· ἀποσυντίθημι, διαλύω (μεταρ.) τινάπτω, συγγέω.

démontrable, ἀποδεικτός.

démontrer, β. ἐν. ἀποδεικνύω μαθηματικῶς· ἀναμφιλέκτως.

démoralisant, e, διαφθοαρτικός· ἀποθαρρυντικός.

démoralisateur, trice, διαφθορεύς.

démoralisation, θ. διαφθορά ἠθῶν· ἀποθαρρυνσις, ἀθυμία.

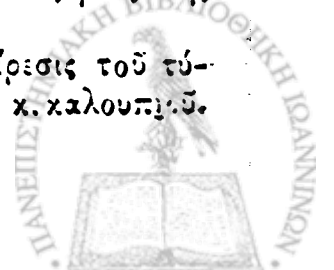
démoraliser, β. ἐν. διαφθείρω ἠθικῶς· ἀποθαρρύνω.

démordre, β. οὐδ. δακῶν ἀφίημι, ἀποδάκνω· παραιτοῦμαι· ἐλάττω τὰς ἀξιώσεις μου, συγκαταβάινω.

démotique, δι.μῶδης (γραφή τῶν Αἰγυπτίων, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀπὸ τῆς ἰερατικῆς).

démoucheter, β. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ κομβίου τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους τῆς ξιφασχίας.

démouillage, ἀφαίρεσις τοῦ τύπου, τῆς μήτρας, τοῦ κ. καλοῦ π. ὕ.

démouler, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ τύπου, ἐκ τοῦ κ. καλουπίου.

démunir, ρ. ἐν. στερεῶ τῶν ἐφοδίων, ἀποσκευάζω, γυμνῶ.

démurer, ρ. ἐν. ἀποφράττω, ἀνοίγω τὴν διὰ τείχους κλεισθεῖσαν θύραν ἢ θυρίδα.

démuseler, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ φ. μωιτρον κυνός, ἄρχτου.

dénaire, δεκαδικός.

dénantir, se —, ἀποστεροῦμαι ὧν ἔχω.

dénationaliser, ρ. ἐν. διαφθείρω τὸν ἐθνικὸν χαρακτήρα.

dénatter, ρ. ἐν. διαλύω, κ. ξεπλέκω.

dénaturaliser, ρ. ἐν. ἀποστερῶ τοῦ δικαιώματος τῆς πολιτογραφῆσεως.

dénaturé, διεφθαρμένος· ἄστοργος· ἀπάνθρωπος.

dénaturer, ρ. ἐν. διαφθείρω τὴν φύσιν τινός, ἀλλοιωῶ ἐπὶ τὰ χεῖρω.

dénégateur, trice, ἀρνητής.

dénégarion, θ. ἀρνησις.

déni, ἀρνησις τοῦ ὀφειλομένου· —de justice, ἀρνησιδικία.

déniaisement, ἡ τῆς εὐθελείας θεράπευσις.

déniaiser, ρ. ἐν. θεραπεύω τινός τὴν εὐθελίαν.

dénicher, ρ. ἐν. ἐκβάλλω ἐκ τῆς φωλεᾶς· (μεταφ.) ἀνακαλύπτω.

dénicheur, euse, ἐκφωλευτής.

dénier, ρ. ἐν. ἀρνοῦμαι.

denier, νόμισμα Ῥωμαϊκὸν τὸ ὀνάριον, ἰσοδυναμοῦν πρὸς λεπτὰ 84· ἀρχαῖον νόμισμα Γαλλικὸν $\frac{1}{2}$ λεπτόν τόκος· les—s publics, τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους· le —de saint Pierre, ἐκουσία συνεισφορά τῶν πιστῶν ὑπὲρ τοῦ πάππα· —à Dieu, ἀρραβὼν ἐνοικιάσεως ἢ μισθώσεως ὑπηρέτου, κ. καπάρο.

dénigrant, e, ἀτιμωτικός.

dénigrement, διαβολή, δυσφημία, ἀμαύρωσις.

dénigrer, δυσφημῶ, διαβάλλω.

dénigreur, ὁ δυσφημῶν.

dénombrement, ἀπαριθμησις.

dénombrer, ἀπαριθμῶ.

dénominateur, παρονομαστής.

dénommatif, ive, ὀνομαστικός.

dénomination, θ. ὀνομασία.

dénommer (δικ.) κατονομάζω.

dénoncer, ρ. ἐν. καταγγέλλω, αταμηνύω, ἐγκαλῶ.

dénonciateur, trice, καταμηνυτής.

dénonciation, θ. καταγγελία, μήνυσις, κατηγορία· διαβολή.

dénotation, θ. σήμανσις, δηλώσις.

dénoter, ρ. ἐν. ἐπισημαίνω, δηλῶ.

dénouement ἢ dénouement, λύτις, ἐκβάσις, καταστροφή δράματος.

dénouer, λύω· περατῶ.

dénouement, ἰδὲ dénouement.

denrée, θ. ἐδώδιμον, προῖόν καταναλώσεως, —s, τρόφιμα.

dense, συμπαγής, πυκνός.

densité, θ. πυκνότης.

dent, θ. ὀδούς, κ. δόντι· —s de fait, οἱ πρωτοφυεῖς ὀδόντες· —s de

sagesse, οἱ φρονιμίται· (μεταφ.) coupe—, διαβολή· être sur les—s,

εἶναι τινα ἀπειρηκότα, κεκμηκότα· ne pas desserrer les—s, σιωπᾶν

πεισματωδῶς· parler entre les—s, ἡμιφωνεῖν, prendre le mors aux

—s, ἀφηνιάζειν· déchirer à belles

—s, συκοφαντεῖν λυσσαλέως· avoir une—contre qqn, μισεῖν τινα.

dentaire, ὀδοντικός.

dental, e, ὀδοντοπρόφερτος, οἶον d, t, ἢ δ, θ, τ.

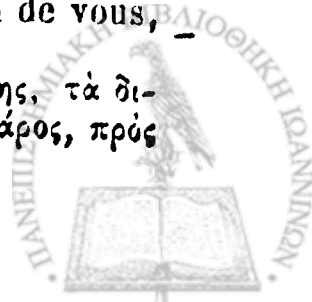
denté, ὀδοντωτός, πριονωτός.

dentée, θ. δῆγμα κυνός.

dentelé, e, ὀδοντωτός, πριονωτός.

- denteler**, ρ. έν. ὀδοντῶ, περιονῶ.
dentelle, θ. τρίχαπτον, κ. δαντέλλα.
dentellière, θ. ἡ τρίχαπτοποιός.
dentelure, θ. ὀδοντωτὴ γλυφὴ.
denticule, θ. ὀδόντιον. κ. δοντάκι· πλγθ. κόσμημα ἀρχιτεκ. έν εἶδει ὀδόντων.
dentier, σειρά τεγνητῶν ὀδόντων.
dentifrice, ὀδοντόκοις.
dentiste, ὀδοντοτέγνης.
dentition, θ. ὀδοντοφυία.
denture, θ. ἔρκος ὀδόντων.
dénudation, θ. ἐκγύμνωσις ὁστοῦ ἢ ὀδόντος.
dénuder, ρ. έν. ἐκγυμνῶ τοῦ κρέατος τὰ ὀστᾶ, ἀποδέρω· ἀφαιρῶ τὸν φλοιὸν δένδρου.
dénué, e, ἑστερημένος.
dénuement ἢ dénûment, ἀπογύμνωσις, παντελὴς τῶν χρειωδῶν στέρησις, ἔνδεια.
dénuer, ρ. έν. στερεῶ παντὸς χρειωδούς, ἀπογυμνῶ.
dénûment, ἰδὲ dénûment.
dépailier, ἀφαιρῶ, τὸ ἄγυρον.
dépailissager, οὐσ. τοῦ dépailisser.
dépailisser, ρ. έν. λύω τοὺς ἐπὶ τοῦ τοίχου προσδεδεμένους κλάδους δένδρουστοιγίας.
dépaqueter, λύω τὸν φάκελλον.
dépareiller, ἑτεροζυγῶ, ἀνομοιῶ, κ. ξιταιριάζω.
déparer, ρ. έν. ἀπαγαλάζω, ἀποκοσμῶ, ἀσχημίζω.
déparier, ρ. έν. ἀποζευγνύω, χαλῶ τὸ ζευγος.
déparler, ρ. οὐδ. σιωπῶ.
déparquer, ρ. έν. ἐξάω τῆς μάνδρας.
départ, ἀναχώρησις· ἀπόπλους.
départager, ρ. έν. πύσω τὴν ἰσοψηφίαν, καθιστῶ πλειονοψηφίαν.
département, νομός· μερὶς τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας, ὑπουργεῖον.
départemental, e, aux, νομαρχιακός.
départir, ρ. έν. (κλίν. ὡς partir) διανέμω, διδῶ· se—, ἀπέγω.
dépasser, ρ. έν. παραμελῶ, διαβαίνω πέραν, ἀφίνω ὀπίσω· υπερβαίνω, ὑπερτεροῶ.
dépavage, ἔκστρωσις τῆς λιθοστρώσεως.
dépaver, ρ. έν. ἀφαιρῶ τὴν λιθοστρωσιν, ἐξορύσσω.
dépaysé, e, ἀπόδημος, ἄποικος, κ. ξενιτευμένος.
dépaysier, ρ. έν. ἀποικίζω, μεταφέρω εἰς τὰ ξένα, ἐκτοπίζω.
dépècement, κατατομή, διαμελισμός, κ. κομματίασμα.
dépécer, ρ. έν. κατατέμνω, διαμελίζω, κ. κομματιάζω.
dépéceur, διαμελιστής.
dépêche, θ. ἐπιστολή ὑπουργικῆ· ἄγγελμα, εἶδησις, τηλεγράφημα.
dépécher, ρ. έν. σπεύδω, ἐπισπεύδω· πέμπω μετὰ σπουδῆς· se—, πράττω ταχέως.
dépéçoir. μάγαιρα πρὸς διαμελισμόν.
dépeindre, ρ. έν. (κλίν. ὡς peindre) ἐφεικονίζω, περιγράφω.
dépenaillé, e, ῥακενδύτης.
dépenaillement, ἡ ῥακενδυσία· ῥάκωσις· ῥυπαρότης.
dépendamment, ὑποτελῶς, έν ἐξαρτήσει.
dépendance, θ. ἐξάρτησις, ὑποταγή, ὑποτελεία· les—s, τὰ ἐξαρτήματα οἰκίας.
dépendant, e, ἐξαρτώμενος, ὑπεξούσιος, ὑπήκοος.
dépendre, ρ. οὐδ. ἐξαρτῶμαι, ὑπόκειμαι· cela dépend de vous, ὑμῖν ἀπόκειται τοῦτο.
dépens, δαπάναι· δόλις, τὰ δικαστικά· aux—de, εἰς βάρος, πρὸς

βλάβην, πρὸς ζημίαν τοῦ, τῆς, τῶν.

dépense, θ. ἀνάλωμα, δαπάνη·
— ὀψοθήκη, ταμεῖον τροφῶν.

dépenser, ῥ. ἐν. δαπανῶ, ἐξο-
δεύω· (μεταφ.) καταναλίσκω.

dépensier, ἰερε, φιλοδάπανος,
κ. ἐξοδευτής· οὐσ. οἰκονόμος, τρο-
φοδότης.

déperdition, θ. ἀπώλεια, φθορά.

dépérir, ῥ. οὐδ. φθίνω, τήκο-
μαι, φθείρομαι, μαραίνομαι.

dépérissement, φθίσις, ἀπό-
τηξις, μαρasmus.

dépersuader, ῥ. ἐν. μεταπειθῶ.

dépêtrer, ῥ. ἐν ἀπαλλάττω, λύω.

depeuplement, ἐρήμωσις.

depeupler, ῥ. ἐν. ἐρημῶ κα-
τοίκων κ. ξεκληρίζω (ἐπὶ ἀνθρ. καὶ
ζώων).

dépiécer, ῥ. ἐν. διαμερίζω.

dépilatif, ἰνε, ψιλωτήριος, κ.
μαιστικός.

dépilation, θ. ψίλωσις, ὀρωπα-
κισμός, κ. μάδισμα.

dépilatoire, ὀρωπαξ, ψιλωτι-
κὸν φάρμακον, κ. μαδιστικόν.

depiler, ῥ. ἐν. ψιλῶ, κ. μαδῶ.

dépiquage, ἡ δι' ἵππων ἀλώ-
νισις.

dépiquer, ῥ. ἐν. διαλύω τὰ κεν-
τήματα ἢ πιασίματα ὑφάσματος.

dépister, ῥ. ἐν. ἀνιχνεύω τὸ θή-
ραμα, ἰγνηλατῶ· (μεταφ.) ἀνακαλύ-
πτω· ἀποπλανῶ τὸν καταδιώκοντα,
ἀπατῶ.

dépit, πείσμα, ὀργή, ἀγανάκτη-
σις· en depit de, ἐναντίον, μεθ' ὅ-
λην· en—du bon sens, ἀθετουμέ-
νης τῆς ὀρθοφροσύνης.

dépiter, ῥ. ἐν. παροργίζω, εἰς
πείσμα ἐμβάλλω· se—, ἀποδυσπε-
τῶ, κ. πεισμώνω.

déplacé, ἐκτετοπισμένος· ἀπρε-
πής.

déplacement, μετάθεσις· ἐκτο-
πισμός.

déplacer, ῥ. ἐν. μετατίθημι ἐκ-
τοπίζω.

déplaire, ῥ. οὐδ. (κλίν. ὡς plaire
plaisant, plu, je plais, je plus)
δυσαρεστῶ· λυπῶ· ne vous en dé-
plaise, μὴ πρὸς βάρος· plait - il ?
ὄριστε ; τί εἶπατε ; que vous plait
—il ? τί ἀγαπᾶτε ; plutôt à Dieu !
εἶθε ! γένοιτο ! à Dieu ne plaise,
μὴ γένοιτο !

déplaisamment, δυσαρέστως.

déplaisance, θ. δυσαρέσκεια,
ἀποστροφή.

déplaisant, ε, δυσάρεστος.

déplaisir, δυσαρέσκεια· λύπη.

déplantage ἢ déplantation θ.
ἐκφύτευσις, ἐκρίζωσις.

déplanter, ῥ. ἐν. ἐκφυτεύω, ἐκ-
ρίζω.

déplantoir, (γεωρ.) ἐκφυτευτή-
ριον.

déplier, ῥ. ἐν. ἀναπτύσσω, ἐξε-
λίσσω, κ. ξεδιπλώνω.

déplissage, ἡ τῶν πτυχῶν ἄ-
πλωσις, ἀνάπτυξις, κ. ξεδίπλωμα.

déplisser, ῥ. ἐν. ἀπλῶ τὰς πτυ-
γὰς, ἀναπτύσσω, ὀμαλύνω.

déploiement ἢ deployment, ἀ-
νάπτυξις, ἐκτύλιξις, κ. ξεδίπλωμα.

déplombage, ἀφαίρεσις τῶν
μολυβδίνων σφραγίδων τοῦ τελωνείου.

déploMBER, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰς
μολυβδίνους σφραγίδας τοῦ τελωνείου.

déplorable, ἀξιοθρήνητος· ἄ-
ξιος οἴκτου, ἐλεεινός.

déplorablement, οἰκτρῶς, ἐ-
λεεινῶς.

déploreR, ῥ. ἐν. ὀρηγῶ, κλαίω,
οἰκτεῖρω, ἐλεεινολογῶ.

déployer, ῥ. ἐν. ἀνελίσσω, ἀνα-
πετάννυμι, ἀνοίγω, κ. ξεδιπλώνω·
ἐκφάνω ἐπιδεικνύω· rire à gorge
déployée, καγχάζω, ξεκαρδίζομαι
γελοῖν.

déplumer, ῥ. ἐν. τίλλω, μαδῶ.
τὰ πτερά.

dépocher, ῥ. ἐν. ἐκβάλλω ἐκ τοῦ θυλακίου.

dépoétiser, ῥ. ἐν. ἀραιρῶ τὴν ποιήσιν.

dépolir, ῥ. ἐν. ἀμαυρῶ, ἀραιρῶ τὴν στιλπνότητά.

dépolissage, ἀραιρέσεις τῆς στιλπνότητος.

déponent, (γρ. αὐτ. Δατ. Ἑλλ.) ἀποθετικόν, (ἐνν. ῥήμα.)

dépopularisation, θ. ἀπώλεια τῆς εὐνοίας τοῦ λαοῦ.

depopulation, θ. ἐρήμωσις.

déport, ἐξαιρέσεις δικαστοῦ ἀναβολή.

déportation, θ. ἡ ἐν νήσῳ ἐξορία, περιορισμός.

déporté, ἐξοριστός περιορισμένος εἰς τινὰ νήσον, οἷον Καυέντην ἢ Αὐστραλίαν.

déportements, κακὴ διαγωγή, παρεκτροπή.

déporter, ῥ. ἐν. καταδικάζω εἰς ἐξορίαν περιορισμένην.

déposant, e, ὁ καταθέτων, μαρτυρῶν ὁ καταβάλλων χροήματα εἰς ταμεῖον.

déposer, ῥ. ἐν. κατατίθημι, καταθέτω ἀφίνω (μεταρ.) καθαιρῶ οἷον βασιλέα — la couronne, παραιτοῦμαι τοῦ στέμματος.

dépositaire, θ. θεματοφύλαξ.

déposition, θ. καθαιρέσεις (ἄρχοντος, βασιλέως), προκρίσεις μαρτυρία, κατάθεσις.

déposséder, ῥ. ἐν. ἀραιρῶ τινὰ τι. ἀποστερῶ κτήματος.

dépossession, θ. ἀποστερήσεις.

déposter, ῥ. ἐν. ἐκδιώκω.

dépôt, κατάθεσις, κατάθεμα παρκαταθήκη, ἀποθήκη ταμείου τρούψ, ὑποστάθμη (στρατ.) τόπος ἐνθα γίνονται αἱ νεοσυλλεξίαι ὅπου φυλάσσονται τὰ ἀρκεῖα τοῦ στρατοῦ (ιατρ.) ἀπόστημα, οἰδήμα — demendicité, πτωχοκομεῖον.

dépotage ἢ dépotement, ἀλλαγὴ ἀγγείου· μεταγγισμα.

dépoter, ῥ. ἐν. ἀλλάσσω τὴν γάστραν ἀνθρώπου· μεταγγίζω ὑγρὸν,

dépotoir, λάκκος δεχόμενος τὰς ἀκαθαρσίας τῶν ὀχετῶν.

dépoudrer, ῥ. ἐν. ἀποτινάσσω τὴν κόκκιν, κ. ξεσκονίζω.

dépouille, ῥ. ἐν. λεβηρίς, σκύλον, τὸ ἀποβαλλόμενον ὑπὸ τινῶν ζώων. ἐρπετῶν, ὀστράκων ἢ ἐντόμων, δῖσμα, δορὰ θηρίου· σκύλα τῶν ἐν μάχῃ πεσόντων, λάφυρα· τὸ νεκρὸν σῶμα, ὁ νεκρός.

dépouillement, ἀπογύμνωσις, ἔλεγχος λογαριασμοῦ· διαλογὴ τῶν ψήφων μετὰ ὑπεροφίας.

dépouiller, ῥ. ἐν. ἀπογυμνῶ, κ. γδύνω· σκυλεύω, ληστεύω· ἐξελέγγω λογαριασμόν· ἀραιρῶ, ἀποστερῶ· ποιοῦμαι διαλογὴν ψήφων.

depourvoir, ῥ. ἐν. ἀποστερῶ τρωφῶν καὶ παντὸς χρειώδους.

dépourvu, e, ἐστερημένος· au —, ἐξαιρητός, ἀπροσδοκῆτως.

dépravant, e, διαφθορῆς ἡθῶν πρόξενος, ἐξαχρειωτικός.

dépravation, θ. διαφθορά.

dépravé, e, διεφθαρμένος.

dépraver, ῥ. ἐν. ἀλλοιῶ (μεταρ.) διαφθείρω, ἐξαχρειῶ.

déprécatif, ive, ἱκετευτικός.

dépréciation, θ. (ῥήτορ.) ἱκεσία.

dépreciateur, ἐφραυλιστής.

dépréciation, θ. ἐφραυλισμός, ἐξευτελισμός, περιφρόνησις.

déprécier, ῥ. ἐν. ἐφραυλίζω, ἐξευτελιζώ, ὑποδιβάλλω τὴν ἀξίαν.

déprédateur, trice, σκληρῆς, λυφυραγωγός.

déprédatif, ive, ληστεικός.

déprédation, θ. διαρπαγή, στήλσις, λυφυραγωγία.

déprendre, ῥ. ἐν. ἀποχωρίζω, ἀποσπῶ.

dépression, θ. καθίζτισις· κατάπτωσις, κατάβασις, ταπεινώσις.

déprier, ρ. ἐν. ἀναιρῶ ἢ ἀνακαλῶ τὴν πρόσκλησιν.

déprimer, ρ. ἐν. καθιζάνω ταπεινῶ· βυθίζω.

dépriser, ρ. ἐν. ἐξευτελίζω, ὑποτιθάζω τὸ τίμημα, τὴν ἀξίαν.

de profundis, (προφ. δὲρο-
fondisse, (Λατ.) ἐκ βαθέων (δηλ. ἐκέκραξα σοι, Κύριε κ.τ λ.) δέησις ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, ψαλμὸς μετανοίας.

dépuceler, ρ. ἐν διακορεύω.

depuis, (προθ.) ἀπὸ (ἐπὶ τόπου, χρόνου καὶ τάξεως)· ἐπίρρ. χρόνου, ἐκτοτε· σύνδ. ἀφ' οὔτου.

dépuratif, ἴνε, καθαρτικός.

dépuration, θ. κάθαρσις.

dépuratoire, καθαρτήριος.

dépurer, ρ. ἐν. καθαίρω, καθαρίζω.

députation, θ. ἀποστολή, πρεσβεία, ἐπιτροπή, ἐντολή.

député, ἀντιπρόσωπος· βουλευτής· chambre des—s, ἡ βουλή.

députer, ρ. ἐν. ἀποστέλλω ἀντιπρόσωπον· πέμπω πρεσβείαν.

déracinable, ἐκρίζωτός.

déracinement, ἐκρίζωσις.

déraciner, ρ. ἐν. ἐκρίζω, ἀποσπῶ. (μεταφ.) ἐξοντῶ.

dérader, ρ. οὐδ. (ναυτ.) ἐξορμίζω, παρασύρομαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

deraidir ἢ **deroidir**, κάμπτω, καθιστῶ εὐλύγιστον, εὐκαμπτον.

déraillement, ἐκτροπή τῆς συνολκοῦ (ἀμαξοστοιχίας) τοῦ σιδηροδρόμου ἐκ τῆς τροχιάς, ἐκτροχιάσις.

dérailer, ρ. ἐν. ἐκτροχιάζομαι, ἐκτρέπομαι τῆς γραμμῆς.

déraison, θ. ἀλογία, ἀπόνοια, παραφροσύνη.

déraisonnable, παράλογος.

déraisonnablement, ἀλόγως.

déraisonnement, παραλογισμός.

déraisonner, ρ. οὐδ. παραλογίζομαι, ληρῶ, μωρολογῶ.

dérangement, σύγχυσις, διατάραξις, ἀταξία, κ. γάλασμα, ἐνόχλησις, παραφροσύνη.

déranger, ρ. ἐν. ἀποκοσμῶ, συνταρόσσω, ἐμβάλλω εἰς ἀταξίαν· παρενοχλῶ· κωλύω, ἐμποδίζω· se —, βλάπτομαι, χαλῶ.

déraper, ρ. οὐδ. (ναυτ.) ἀποσπῶμαι ἀπὸ τοῦ πυθμένου· l' ancre avat dérapé, ἡ ἄγκυρα εἶχεν ἀσπασθῆ.

dératé, e, ἄσπληνος· il court comme un—, τρέγει ὄρομαίως.

dérater, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸν σωλήνα.

dérayer, ρ. ἐν. ὀρύττω αὐλάνα.

derby, (Ἀγγλ.) μέγα ἵπποδρομιον.

derechef, ἐξ ἀρχῆς, ἐκ νέου.

déréglé, e, ἄτακτος, ἀκανόνιστος· (μεταφ.) ἀκρατής, ἀσελγής.

dérèglement, ἀταξία, (μεταφ.) φουλοβιότης, ἀκολασία.

dérèglement, ἀτάκτως (μεταφ.) ἀκρατῶς, ἀμέτρως.

dérégler, ρ. ἐν. συνταράττω, διαστρέφω· χαλῶ.

dérider, ρ. ἐν. ἐξαλείφω τὰς ρυτίδας ὑμαλύνω· φαιδρύνω.

dériseur, γλευαστής.

dérision, θ. γλεύη, σαρκασμός, περίγελως.

dérisoire, γελοῖος.

dérivatif, ἴνε, ὀχητηγός.

dérivation, θ. μετοχέτευσις· (γραμμα.) παραγωγή.

dérive, (ναυτ.) ἐκκλισις, παρεκτροπή καὶ παραφορὰ πλοίου συρομένου εἰκῆ ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

dérivé, e, παράγωγος.

dériver, ρ. οὐδ. (ναυτ.) ἐκτρέπομαι, παρασύρομαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, ἀποκάμπτω· (μεταφ.) (γραμμα.) παράγομαι—ρ. ἐν. διοχετεύω.

dermatose, (ιατρ.) δερμάτωσις, εἶδος νόσου τοῦ δέρματος.

derme, (ἀνατ.) ὁ κυριώτερος χιτῶν τοῦ δέρματος, τὸ δέρμα.

dérmique, δερμικός.

dernier, ἰερέ, τελευταῖος· ἔσχατος· εὐτελέστατος· l'an—, πέρυσιν· en—lieu, τελευταῖον — né ὁ νεώτατος.

dernièrement, ἔσχατως· πρώην.

dérobé, e, μυστικός, κρύφιος· à la—ée, λάθρα κρυφίως.

dérober, ῥ. ἐν· κλέπτω· ὑπεξαιρῶ· κρύπτω, καλύπτω· se—, ὑπεκφεύγειν, ἀποδιδράσκειν· (μεταφ.) ἔξασθενοῦν· -σθαι· ses genoux se dérobent sous lui, τὰ γόνατά του κλοβοῦνται.

dérogação, θ. παράδοσις, παρανομία· ἐξευτελισμός.

dérogatoire, ἀναιρετικός.

dérogeance, θ. ἡ ἐκ παρανομίας ἀπώλεια τῆς εὐγενείας.

déroger, ῥ. οὐδ. μεταποιῶ, τροποποιῶ τὸν νόμον· παρανομῶ· πράττω τι ἐναντίον τῆς ἀξιοπρεπείας μου, ἐξευτελίζομαι.

déroïdir ἰδὲ déraïdir.

dérougir, ῥ. ἐν· ἀφαιρῶ τὸ ἐρύθημα· ῥ. οὐδ. ἀποβάλλω τὸ ἐρύθημα, γίνομαι ἤττον ἐρυθρός.

dérouillement, ἀποσκωρίασις, ἡ τῆς σκωρίας ἀπόσμηξις.

dérouiller, ῥ. ἐν· ἐξιῶ, ἀφαιρῶ τὴν σκωρίαν· (μεταφ.) μορφῶ τὰ ἦθη, ἐξευγενίζω.

déroulement, ἐξέλιξις.

dérouler, ῥ. ἐν· ἐξελίσσω, κ. ξετυλίγω, ἀνοίγω.

déroute, θ. ἤττα, κρατερὰ φυγή, θραῦσις· ἀναστάτωσις.

dérouter, ῥ. ἐν· παρεκτρέπω· ταράττω· ἐμβάλλω εἰς ἀμηχανίαν.

derrière, ὀπίσω· ὀπισθεν· ἐπίρρ. κατόπιν· sens devant—, συγκεχυ-

μένως, πρὸς τὰ ἐμπρός, ὀπίσω· οὐσ· τὸ ὀπισθεν μέρος, τὸ ὀπίσθιον

derviche ἢ dervis, δερβίσις.

des, ἄρθρ. γεν. πληθ. τῶν, ἀμφοτ. γεν. ἀφαιρ. παρά, ἐκ, περὶ τῶν· ἢ ἄρθρ. ἀόριστον, προτασσόμενον ἐν τῇ ὀνομ. καὶ αἰτ. ὅπου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τὸ ὄνομα ἀνάρθρως ἐκφέρεται, οἷον· des hommes, τῶν καὶ παρά τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀνθρωποι ἢ ἀνθρώπους.

dès, πρόθ. ἀπό· dès l'enfance, νηπιόθεν· dès sa source, ἀπὸ τῆς πηγῆς αὐτοῦ· dès demain, ἀπὸ αὔριον·— ἅμα τῷ, τῇ· dès le matin, ἅμα τῇ πρωΐᾳ· ἐπίρρ. ἅμα, εὐθύς ὅτε· dès qu'il vit le roi, ἅμα εἶδε τὸν βασιλέα·— συνδ. dès qu'il ne veut pas entendre raison, ἀφ' οὗ δὲν πείθεται εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον.

dés... μορ. ἀχώρ. ἰδὲ de.

désabusement, ἡ ἐκ τῆς ἀπάτης ἀπαλλαγῆ.

désabuser, ἐξάγω τῆς ἀπάτης.

désaccord, (μουσ.) ἀσυμφωνία, τὸ παράγορδον· διαφωνία.

désaccorder, ῥ. ἐν· ἐμβάλλω εἰς διχόνοιαν· (μουσ.) ἐξαρμόττω, καθιστῶ παράγορδον.

désaccouplement, διαζευξις.

désaccoupler, ῥ. ἐν· διαζευγνύω, χωρίζω τὰ ζεύγη.

désaccoutumer, ῥ. ἐν· ἀπειθίζω, ξεσυνθηθίζω.

désachalandage, ἡ τῶν πελατῶν ἢ θαμόνων ἀπώλεια.

désachalander, ῥ. ἐν· ἐπιφέρω τὴν τῶν πελατῶν στέρησιν.

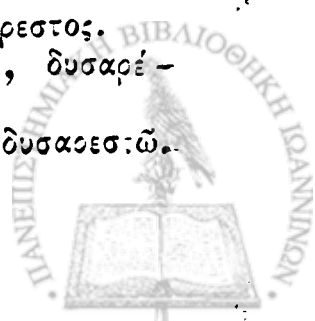
désaffection, θ. ἡ τῆς στοργῆς παῦσις.

désaffectionner, ῥ. ἐν· παύω, ἀφαιρῶ, τὴν ἀγάπην.

desagréable, δυσάρεστος.

desagréablement, δυσαρέστως.

desagréer, ῥ. οὐδ. δυσαρεσῶ.

désagrément, λύπη, δυσαρέσκεια.

désajuster, ρ. έν. έξαρμόττω, συνταράττω, κ. ξεσυγυρίζω.

désallier, ρ. έν. διαλύω τὴν συμμαχίαν.

désaltérant, ποτιστικός, δροσιστικός.

désaltérer, ρ. έν. παύω τὴν δίψαν, ποτίζω, δροσιζώ.

désancrer, ρ. έν. αἶρω τὴν ἄγκυραν, κ. σαλπάρω.

désappareillage, συστολή τῶν ἰστίων· ἀφαίρεσις τῶν ἰστίων.

désappareiller, ρ. έν. καταστειλῶ τὰ ἄρμενα, κ. μαϊνάρω.

désapparier, ρ. έν. διαζευγνύω.

désapointement, ἐλπιδῶν διάψευσις, λύπη δι' ἀποτυχίαν.

désappointer, ρ. έν. τὴν ἐλπίδα διαψεύδω, λυπῶ ἀπατῶν.

désapprendre, ρ. έν. ἀπομανθάνω.

desapprobateur, trice, ἀπαδοκιμαστής.

desapprobation, θ. ἀποδοκιμασία.

désappropriation, θ. παραίτησις, παραχώρησις κτήματος.

désapprouver, ρ. έν. ἀποδοκιμάζω.

désarçonner, ρ. έν. ἐκτραγγιζώ, ἀποκρούω ἐκ τοῦ ἐριπίου τὸν ἵππῆα (μεταφ.) ἀποστομῶ.

désargenter, ρ. έν. ἀπαργυρῶ, ἀφαιρῶ τὸ ἐπαργύρωμα.

désarmement, ἀφοπλισμός.

désarmer, ρ. έν. ἀφοπλίζω (μεταφ.) ἐυσωπῶ· οὐδ. ἀφοπλίζομαι.

désarroi, ἀταξία, σύγχυσις.

desarticulation, θ. ἐξάρθρωσις.

désarticuler, ρ. έν. ἐξarthρῶ.

désassembler, ρ. έν. διαχωρίζω, ἀποσυντίθημι, ἀποσπῶ.

désapproprier, ρ. έν. ἀφαιρῶ

κτῆσιν, περιουσίαν τινός.

désassocier, ρ. έν. διαλύω ἑταιρίαν, χωρίζω.

désassortir, ρ. έν. τὸ συγκρότημα (κ. φουρνιμέντο) χαλῶ.

désastre, μέγα δυστύχημα, δεινὴ συμφορά.

désastreusement, δεινῶς, ὀλεθρῶς.

désastreux, euse, καταστρεπτικός.

désavantage, μειονέκτημα, δυσκολία· βλάβη, ζημία.

désavantager, ρ. έν. ἤττον ἢ τοὺς ἄλλους ὠφελῶ, ζημιῶ.

désavantageusement, ἀλυσιτελῶς, ἀνωφελῶς.

désavantageux, euse, ἀλυσιτελής, μειονεκτικός, ἤττον ὠφελίμος.

désaveu, ἄρνησις· ἀποκήρυξις.

désaveuglement, ἡ τῆς τυφλώσεως θεραπεία ἢ τοῦ φωτός ἀπόδοσις.

désaveugler, ρ. έν. ἀνοίγω τινός τοὺς ὀφθαλμούς, φωτίζω· θεραπεύω τὴν τύφλωσιν.

désavouable, ἀπαρνίσιμος.

désavouer, ρ. έν. ἀρνοῦμαι· ἀπαρνοῦμαι, ἀποκηρύττω· ἀποδοκιμάζω (μεταφ.) κατακρίνω, ἐλέγγω.

descellement, ἀποσφραγίσις.

desceller, ἀποσφραγίζω, λύω.

descendance, θ. οἱ ἀπόγονοι.

descendant, ε. κατιών· οὐσ. ἔχγονος, γόνος, ἀπόγονος.

descendre, ρ. οὐδ. καταβαίνω, κατέρχομαι (μους.) καταβιβάζω, ταπεινῶ τὴν φωνήν· ρ. έν. καθίημι, καταβιβάζω· οὐδ. κατάγομαι·—à terre, ἀποβαίνω εἰς τὴν ξηράν·—à un hôtel, καταλύω εἰς ξενοδογεῖον·—συγκαταβαίνω, ταπεινοῦμαι.

descente, θ. κατάβασις· ἀπόβασις· κατωφέρεια· σωλήν, ὑδρορροή (χειρ.) ἐντεροκλήλη (νομ.) κατ' οἶκον ἔρευνα.

descriptif, ἴνε, περιγραφικός.

description, θ. περιγραφή.
désemballage, λύσις δέματος ἔμπορευμάτων.
désemballer, ρ. ἐν. λύω δέμα ἔμπορευμάτων.
désembarquement, ἡ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβίβασις, ἐκφόρτωσις.
désembarquer, ρ. ἐν. ἀποβιβάζω, ἐξάγω ἐκ τοῦ πλοίου.
désembourber, ρ. ἐν. ἐξάγω ἐκ τοῦ βορβορίου.
désemmaucher, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν λαβὴν, κ. τὸ μανίχι.
désemparer, ρ. οὐ. ἀφίσταμαι, ἀπέρχομαι· (μεταφ.) χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῶ· ἀνευδότης· ἐπιμόνος, ρ. ἐν. καθιστῶ ἄχρηστον, καταλείπω.
désempeser, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν κόλλαν ὑφάσματος.
désemplir, ρ. ἐν. κενῶ ἐν μέρει.
désenprisonner, ρ. ἐν. ἀπολύω, ἀποφυλακίζω.
désenchainer, ρ. ἐν. λύω τῶν δεσμῶν.
désenchantement, ἀπογοήτευσις.
désenchanter, ρ. ἐν. ἀπογοητεύω, κ. ξεμαγεύω.
désenchanteur, ἀπογοητευτής.
désenclaver, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰ ὄρια, ἐξάγω.
désenclouage, ἀφήλωσις, κ. ξεκάρφωμα.
désenclouer, ρ. ἐν. ἀφήλω, κ. ξεναρρόνω, τηλεβόλον ἢ πέταλον.
désencombement, τὸ ἐκποδῶν ποιεῖν πᾶν ἐμπόδιον.
désencombrer, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ πᾶν ἐμπόδιον. φραγμὸν ἢ βᾶρος.
désenfiler, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ περασμένον νῆμα, ξεπερνῶ τὸ νῆμα τῆς βελόνης.
désenflement, ἰδὲ desenfleur.
désenfler, ρ. ἐν. διαλύω τὸ οἶδημα, κ. ξεπρίσκω, ξεφρουσκώνω.

désenfleur, θ. οἶδηματος διάλυσις, κ. ξεφρούσκωμα.
désengorger, ρ. ἐν. ἀναστομῶ, διανοίγω, ἀποφράττω.
désengrener, ρ. ἐν. διαλύω, κ. ξεπλέκω τοὺς συμπεπλεγμένους ὀδόντας μηχανήματος.
désenvivrement, ἀπομέθουσις, ἀνάντησις.
désenvivrer, ρ. ἐν. ἀπομεθύσκω, κ. ξεμεθῶ τινα.
désenlaidir, ρ. ἐν. καλλύνω.
désennuyer, ρ. ἐν. διαλύω τὴν ἀνίαν, τέρπω.
désentrayer, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν τροχοπέδην, λύω τὸν τροχόν.
désenrhumer, ρ. ἐν. θεραπεύω τὸν κατάρρουν.
désentrouer, ρ. ἐν. θεραπεύω τὸ βράγχος, τὴν βραχνάδα.
désensabler, ρ. ἐν. ἐξάγω ἐκ τῆς ἄμμου, ἐλευθερῶ.
désensevelir, ρ. ἐν. ἐκθάπτω.
désensorcellement, διάλυσις τῆς μαγείας.
désensorceler, ρ. ἐν. λύω τὴν μαγείαν, κ. ξεμαγεύω.
désenterrer, ρ. ἐν. ἐκθάπτω.
désentortiller, ρ. ἐν. ἐξελίσσω, κ. ξετυλίγω.
désentraver, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰ ἐμπόδια, τὰς πέδας.
désert, ο, ἔρημος, ἐγκαταλειμμένος, ἀκατοίκητος, οὐσ. ἡ ἔρημος.
désertir, ρ. ἐν. ἐγκαταλείπω· ρ. οὐδ. λειποτακτῶ· αὐτομολῶ εἰς τὸν ἐγθρόν.
déserteur, λειποτάκτης.
désertion, θ. λειποταξία.
désespérance, θ. ἀπελπισία.
désespérant, ο, ἀπελπιστικός· αποθαρρυντικός· λυπηρός.
désespéré, ο, ἀπελπισ, ἀπληπισμένος, ἀπελπιστικός· μανιώδης.
désespérément, μανιωδῶς.

désespérer, ρ. έν. ἀπελπίζω· ρ. οὐδ. ἀπελπίζομαι, ἀδημονῶ.
désespoir, ἀπελπισία, ἀπόγνωσις.
déshabillé, ἀτημέλητος ένδυμασία ἢ έντός τῆς οἰκίας φορουμένη.
déshabiller, ρ. έν. ἐκδύω, ἀπογυμνῶ.
déshabituer, ρ. έν. ἀφαιρῶ τὴν ἔξιν. ξεσυνθίζω.
désherber, ρ. έν. ἐκβάλλω τὰ χόρτα.
déshérence, θ. (νομ.) ἀκληρία· ἀποκληρώσις· ἀποκήρυξις.
déshériter, ρ. έν. ἀποκληρῶ, ἀποκηρύττω.
déshonnête, θ. ἄτιμος, φαῦλος.
déshonnêtement, ἀτίμως, ἀγρειῶς, δολίως.
déshonnêteté, θ. ἀχρειότης, ἀχοσμία.
déshonneur, ἀτιμία, αἴσχος.
déshonorant, θ. ἀτιμωτικός.
déshonorer, ρ. έν. ἀτιμάζω· καταισχύνω· πορνεύω, μοιχεύω.
désidératum, τὸ ἐφετόν, τὸ ποθητόν, τὸ ἀπαραίτητον.
désignatif, ίνε, δηλωτικός.
désignation, θ. δηλωσις· ὀνομασία, διορισμός, προσδιορισμός.
désigner, ρ. έν. δηλῶ, δεικνύω, σημαίνω, προσδιορίζω, προσσημαίνω.
désillusion, θ. ἀπαλλαγὴ ἐκ τῆς πλάνης, ἐκ τῶν κενῶν ἐλπίδων.
désillusionner, ρ. έν. ἀπαλλάττω ἐκ τῆς πλάνης, ἐκ τῶν κενῶν ἐλπίδων.
désincorporer, ρ. έν. ἀποχωρίζω τι ἐκ τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκεν.
désinence, θ. κατάληξις.
désinfatuer, ρ. έν. θεραπεύω ἐκ τῆς προκαταλήψεως, τυφλῆς ἀφοσιώσεως.
désinfectant, θ. δυσωδίας διαλυτικός.
désinfecter, ρ. έν. ἀφαιρῶ τὴν δυσωδίαν, κ. ξεδρωμῶ.

désinfection, θ. παῦσις τῆς δυσωδίας.
désintéressé, θ. ἀφιλοκερδής.
désintéressement, ἀφιλοκερδεια.
désintéresser, ρ. έν. ἀφαιρῶ τὸ ένδιαφέρον, καθιστῶ ἀφιλοκερδῆ.
désinvolture, θ. χάρις, ἀφέλεια, εὐστροφία.
désir, πόθος, ἐπιθυμία.
désirable, ποθητός, ἐπιθυμητός.
désiré, ε, ὁ ποθούμενος, ποθητός.
désirer, ρ. έν. ἐφιεμαι, ποθῶ, ἐπιθυμῶ.
désireux, euse, πρόθυμος, ἐπιθυμῶν.
désistement, ἀποχή.
désister, se—, ἀφίσταμαι, ἀπέχω, παραιτοῦμαι, δὲν μετέχω.
désobéir, ρ. οὐδ. ἀπειθῶ, παρακούω.
désobéissance, θ. ἀπειθεια.
désobeissant, θ. ἀπειθής, παράχρος.
désobligeamment, ἀγροίκως, σκαιῶς, δυσαρέστως.
désobligeance, θ. σκαϊότης.
désobligeant, θ. σκαιός, ἀγροίκος, ἄγαρις, δυσάρεστος.
désobliger, ρ. έν. λυπῶ, δυσαρεστῶ.
désobstruant, θ. ἢ désobstructif, ίνε, ἀποφρακτικός.
désobstructif, ίνε, ἀποφρακτικός, ἀναστομωτικός.
désobstruction, θ. ἀπόφραξις διάνοιξις.
désobstruer, ρ. έν. ἀποφράττω.
désoccupation, θ. σχολή, ἀργία.
désoccupé, θ. ἀργός, σχολάζων.
desoeuvré, θ. ἀργός, ἀπορῶν τί νὰ χάρμη.
desoeuvrement, ἀπορία περὶ ἐργασίας· ἀργία· σχολή.

désœuvrer, ρ. έν. άπασχολῶ, καθιστῶ άργόν.

désolant, e, άλγεινός, λυπηρός.

désolateur, trice, θήωτής, έρημωτής.

désolation, θ. θήωσις, καταστροφή, έρημωσις· άκρα λύπη.

désolé, e, περιλυπος, άπαρηγόρητος· έρημωμένος, έρημος.

désoler, ρ. έν. θήῶ, έρημῶ, καταστρέφω· λυπῶ βαρέως.

désopilant, e, άναστομωτικός, άποφρακτικός.

désopilation, θ. άναστόμωσις, άπόφραξις.

désopiler, ρ. έν. προξενῶ γέλωτα· (ιατρ.) άποφράττω, διανοίγω· —la rate, διεγείρω εύθυμίαν.

désordonné, e, άτακτος, άγυλιώτος, άκόλαστος.

désordonnement, άκολάστως, άσώτως· άτάκτως· ύπερμέτρως.

désordre, άταξία· παραγή· σύγχυσις· έριδες· άκολασία· —des sens, διατάραξις φρενῶν.

désorganisateur, trice, άποδιοργανωτής, διαλύων όργανισμόν.

désorganisation, θ. άποσύνθεσις, διάλυσις.

désorganiser, ρ. έν. διαταράττω, διαλύω τόν όργανισμόν.

désorienter, ρ. έν. άποπλανῶ, γάνω τās διευθύνσεις, ταράττω.

désormais, εις τὸ έξῆς.

désosser, ρ. έν. άφαιρῶ τὰ ὀστᾶ, έξοστειζῶ.

désossement, έξοστείσμα.

désoxydation, άποξείδωσις, άφαίρεσις τοῦ ὀξυγόνου.

désoxyder, ἢ **désoxygéner**, ρ. έν. άποξείδῶ, άφαιρῶ τὸ ὀξυγόνον.

despote, δεσπότης, τύραννος.

despotique, δεσποτικός.

despotiquement, δεσποτικῶς.

despotisme, δεσποτισμός· άπολυταρχία.

déspumation, θ. έξάρρισμα.

déspumer, ρ. έν. έξάρριζῶ.

desquamation, (-ζουα-) θ. (ιατρ.) έκλέπισις τῆς έπίδερμίδος.

déssaisir, se—, άφίτημι· άπολύω.

déssaisissement, παραχώρησις, παραίτησις.

déssaisonner, ρ. έν. μεταβάλλω τῆν διαδογικῆν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

déssalement, έξαλμύρισμα.

déssaler, ρ. έν. έξαλμυρίζω.

déssangler, ρ. έν. άποζώννυμι ἵππον.

désséchant, άποξηραντικός.

désséchement, άποξήρανσις.

déssécher, ρ. έν. άποξηραίνω· έξικμάζω, έξατμίζω· ισχναίνω· (μεταφ.) —le coeur, σκληρόνω, καθιστῶ άναίσθητον τῆν καρδίαν.

dessein, σκοπός, πρόθεσις· άπόφρασις· à—, επίτηδες.

desseller, ρ. έν. άφαιρῶ τὸ έρπίπιον, άποσάττω.

dessemeller, ρ. έν. άφαιρῶ τὰ πέλματα, κ. τῆς σιύλαις.

desserre, θ. τὸ άνοίγειν τὸ βάλαντιον πρὸς άπότισιν· il est dure sur la—, είναιι κακοπληρωτής.

desserrer, ρ. έν. άνοίγω τὸ κλεισμένον, γαλαρόνω, κ. ξεσπείρω.

dessert, επίδειπνον, επίδῶρπιον.

desserte, θ. τὰ περισεύματα τοῦ γεύματος ἢ δαίπνου.

dessertir, άφαιρῶ τὸν πολύτιμον λίθον δακτυλιδίου.

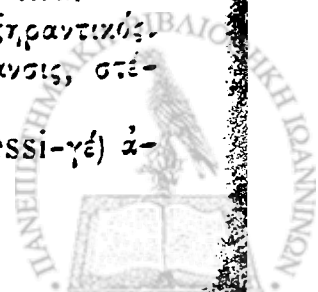
desservant, ὁ έσημερεύων ίερεύς.

desservir, ρ. έν. άποσκευάζω, κ. σιχνώνω τὸ τραπέζι· έκτελῶ τῆν ύπηρεσίαν τινός· έσημερεύω έν τινι ένορία· (μεταφ.) βλάπτω τινά.

dessicatif, ive, άποξηραντικός.

dessication, θ. ξήρασις, στεγνωμα.

dessiller, ρ. έν. (dessi-γέ) ά-

φαιρῶ τὴν ἀγλὺν, ἀνοίγω (ἐπὶ ὀφθαλμῶν) (μεταφ.)—les yeux à qqn, ἐξάγω τινὰ τῆς ἀπάτης, φωτίζω αὐτόν.

dessin, ἰχνογραφία· σχέδιον· σχεδιογράφημα.

dessinateur, σχεδιογράφος.

dessiner, ῥ. ἐν. σχηματογραφῶ, ἰχνογραφῶ, σχεδιογραφῶ.

desolement, (γεωρ.) μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῆς καλλιεργείας.

desoler, ῥ. ἐν. ἀλλάσσω τὴν τάξιν τῆς καλλιεργείας· ἐξονυχίζω ἵππον.

desolure, θ. ἵππου ἐξονύχισις.

dessouder, ῥ. ἐν. ἀποκολλῶ, τήνω μετάλλινον συγκόλημα.

desouler, ῥ. ἐν. ἀπομεθύσκω.

dessous (de-sou) κάτω, ὑποκάτω· (προθ.) sortir de—terre, ἐξέρχεσθαι ἐκ τῆς γῆς· au,—κατωτέρω, par —, ὑποκάτω· là —, ὑπ' ἐκεῖνο, ἐκεῖ κάτω· ci-dessous, (ἐν ἐπιστολαῖς) κατωτέρω.

dessus (de-su) ἄνω· ἐπάνω, ἐπὶ· là —, ἐπὶ τούτῳ, τότε· en —, par —, au —, ἐπί, ἐπάνω, ὑπέρ· de —, ὑπὲρ· de —, ἐπὶ, ἐπάνω, ὑπὲρ· de —, ὑπὲρ· de —, ὑπὲρ· de —, ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ πᾶσιν, ἐκ περισσοῦ· sens dessus dessous, ἄνω κάτω, ἀτάκτως· avoir le — sur qqn, ὑπερτερεῖν τινος.

destin, εἰμαρμένη, τὸ πεπρωμένον, ἡ τύχη.

destinataire, ὁ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τὸ ἀποστελλόμενον, ὁ παραλήπτης.

destinateur, ὁ πέμπων τι πρὸς ἄλλον.

destination, θ. προορισμός· ὁ πρὸς ὃν ὄρος, τὸ ὀρισμένον μέρος.

destinée, θ. τύχη, εἰμαρμένη.

destiner, ῥ. ἐν. προορίζω· ἐπιφυλάττω, ἀποτάσσω.

destituable, παύσιμος.

destitué, θ. ἐστερημένος· πεπαυμένος τῆς ὑπηρεσίας.

destituer, ῥ. ἐν. καθαίρω, παύω, ἀφαιρῶ τινὰ τὸ ὑπουργημά του.

destitution, θ. παύσις ὑπαλλήλου.

destrier (ἀρχ.) τῆς μάχης ἵππος.

destructeur, trice, ὀλετήρ, καταστροφεύς, ἐξολοθρευτής.

destructibilité, θ. τὸ ὑπόκεισθαι εἰς καταστροφήν, τὸ φθαρτόν.

destructible, φθαρτός.

destructif, ive, καταστρεπτικός, ὀλέθριος.

destruction, θ. καταστροφή, ὀλεθρος.

destructivité, θ. καταστρεπτικότητα.

désuétude, θ. ἀχρηστία.

désunion, θ. χωρισμός.

désunir, ῥ. ἐν. διαζευγνύω, χωρίζω· φέρω εἰς διάστασιν.

détachement, ἀποχωρισμός, ἀπόσπασμα στρατοῦ· παραίτησις.

détacher, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰς κηλίδας· ἀποσπῶ· ἀποχωρίζω· λύω· —des soldats, ἀποσπῶ, χωρίζω στρατὸν ἢ πλοῖα πρὸς ἀποστολήν· (ζωγρ.) ἀναδεικνύω ἐναργέστερον τὰς περιφερείας τῶν ἀντικειμένων· (μεταφ.) —son coeur du monde, ἀπαρνοῦμαι τὰ ἐγκόσμια.

détail, λεπτομέρεια, τὰ καθέκαστα· καπηλεία, κ. λιανοπούλι.

détaillant, κάπηλος, λιανοπώλης.

détailler, ῥ. ἐν. κατατέμνω· καπηλεύω, κ. λιανοπωλῶ· (μεταφ.) διηγοῦμαι λεπτομερῶς.

détalage, ἐκθεσις ἐμπορευμάτων.

détaler, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰ πρὸς πώλησιν ἐκθέματα· ῥ. οὐδ. ἀποδιδράσκω, φεύγω.

déteindre, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς teindre) ἀφαιρῶ τὴν βαφήν, τὸ χρῶμα, κ. ξεβάφω· οὐδ. χάνω τὸ χρῶμά μου.

dételage, ἀπόζευξις.

dételer, ῥ. ἐν. ἀποζευγνύω.

détendre, ῥ. ἐν. χαλῶ, χαλα-

ρόνω, κ. ξετεντόνω· (μεταφ.) ἀναπαύω.

détenir, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς tenir) κατακρατῶ, κατέχω, καθείργω, φυλακίζω.

détente, θ. τὸ σκανδάλι τοῦ ὄπλου· (μεταφ.) ἀνεσις.

détenteur, trice, κάτοχος.

détention, θ. κάθειρξις, κράτησις, φυλάκισις — preventive, προφυλάκισις.

détenu, e, δέσμιος, δεσμώτης, φυλακισμένος.

détergent, e, (ιατρ.) ἀποσμηκτικός.

déterger, ρ. ἐν. (ιατρ.) ἀποσμήγω, καθαρίζω.

détériorant, e, φθαρτικός.

détérioration, θ. λύμανσις χειροτέρευσις, βλάβη.

détériorer, ρ. ἐν. λυμαίνομαι, βλάπτω, χειροτερεύω.

déterminant, e, πειστικός, ὀριστικός, ἀποφασιστικός.

déterminatif, ive, (γραμμ.) ὀριστικός, προσδιοριστικός.

détermination, θ. ἀπόφασις.

déterminable, ὀριστός.

déterminément, θαρραλέως, διαρρηθῆν· ὀριστικῶς· μετ' ἀποφάσεως.

déterminer, ρ. ἐν. ὀρίζω, προσδιορίζω· ἀποφασίζω· διαστελλῶ· se —, ἀποφασίζω.

déterrér, ρ. ἐν. ἐκθάπτω, κ. ξεγυώνω· (μεταφ.) ἀνακαλύπτω.

détersif, ive, idè détergent.

détestable, μισητός, αποτρόπαιος.

détestablement, βδελυρῶς.

détestation, θ. βδελυγμός, ἀπέγθεια.

détester, ρ. ἐν. βδελύττομαι, ἀπεγθάνομαι, ἀποστρέφομαι.

détirer, ρ. ἐν. τανύω.

détisser, ρ. ἐν. διαλύω τὴν ὑφῆν.

détonant, ἐκπυρσοκροτῶν.

détonation, θ. ἐκπυρσοκροτήσεις.

détoner, ρ. οὐδ. ἐκπυρσοκροτῶ.

détonner, ρ. οὐδ. (μουσ.) παραρωνῶ.

détordre, ρ. ἐν. ἐξελίσσω, κ. ξεστρέφω.

détorquer, ρ. ἐν. ἐξηγῶ βεβιασμένως.

détors, e, ἀνειλιγμένος, κ. ξεστριμμένος.

détortiller, ρ. ἐν. ἀνελίσσω, κ. ξετυλίγω.

détour, περιστροφή, καμπή, ἕλιξις· (μεταφ.) ὑπεφυγή.

détourné, e, παράμερος· voie — e, κρυφία ὁδός.

détournement, ὑπεξάρεσις.

détourner, ρ. ἐν. ἀποτρέπω· ἐκτρέπω· παρεκτρέπω· ἀποπλανῶ· ὑπεξαιρῶ, κλέπτω· (μεταφ.) παρακνίθω.

détracter, ρ. ἐν. δυσφημῶ, διασύρω, κακολογῶ.

détracteur, φιλόσοφος, κακὸς γλωσσος.

détraction, θ. δυσφημισμός.

détraquement, διάλυσις, ἀποσύνθεσις μηχανῆς, γάλασμα.

détriquer, ρ. ἐν. συνταράττω, ἀποσυνθίτω, κ. χαλῶ· ταραττω.

détrempe, θ. γρῶμα ἐζυμωμένον δι' ὕδατος, λευκώματος ὡσὺ ἢ κόλλας· ἔργον ἐκ τοιούτων χρωμάτων.

détremper, ρ. ἐν. διαλύω ἐν ὑγρῶ· ἀραιρῶ τὴν στόμωσιν τοῦ χάλυβος, κ. ξεδάρω.

détresse, θ. στενοχωρία, ἀμηχανία, θλίψις· ἀδημονία· μέγας κίνδυνος.

détriment, βλάβη, ζημία.

détrition, θ. φθορά ἐκ τριβῆς.

détritus, (-tuce) ὑποστάθμη, κ. τῆς ἀποσυνθίσεως ἐνοργάνων σωμάτων.

détroit, στενόν, πορθμός· στενοπορία, διάυλος ὄρυς.

détromper, ρ. έν. ἐξάγω τῆς ἀπάτης, φωτίζω.

détrônement, καθαίρεσις, ἐκθρονισμός.

détrôner, ρ. έν. ἐκθρονίζω.

détroussement, τὸ χαλᾶν καταβιάζειν τὸ ἀνεσταλμένον, ἀποζώνυμι· λήστευσις, ἀπογύμνωσις.

détrousser, ρ. έν. ἀποζωννύω, ἀρίνω νὰ πέση ἡ ἀνεσταλμένη ἐσθῆς· ἀπογυμνῶ, ληστεύω.

détrousseur, ληστής, κλέπτης.

détruire, ρ. έν (détruisant, détruit, je détruis, je détruisis) καταστρέφω· ἀφανίζω· καταδαφίζω, χαλῶ. s'entre—, ἀλληλοκτονεῖν.

dette, θ. ὀφειλή, χρέος.

deuil, πένθος· λύπη· vous rouvez en faire votre—, κλάψετε τα πιά.

deutosulfure (χημ.) διθειούχον.

deutoxyde, διοξειδίου.

deux, δύο· δεύτερος· tous—, tous les—, ἀμφότεροι, -ους.

deuxième, δεύτερος.

deuxièmement, δεύτερον.

deux-quatre (μουσ.) μέτρον ἐκ δύο τετάρτων.

deux-points, τὸ σημεῖον (:)

dévaler, ρ. έν. καταβιάζω· ρ. οὐδ. κατέρχομαι, καταβαίνω.

dévaliser, ρ. έν. ληστεύω, κλέπτω, ἀπογυμνῶ.

dévaliseur, euse, κλέπτης.

devancer, ρ. έν. προηγοῦμαι· τινος· προπορεύομαι· ὑπερτερῶ.

devancier, ière, προκάτοχος.

devant, πρό, ἐνώπιον, πρόσω, κ. ἐμπροστά au—de, εἰς προὔπαντι· σιν· en—! ἐμπρός! ci-devant, ἀνωτέρω, προ γουμένως· ὁ πρώτῃν οὖς. le—, τὸ μέτωπον, ἐμπροσθινὸν μέρος· prendre les—s, προπορεύομαι, προχωρῶ, ἀναχωρῶ.

devantier, ποδιά τῶν γυναικῶν τοῦ λαοῦ

devantière, θ. ποδήρης μὲν ἀλλ'

ἐξόπισθεν σχιστὴ ἐσθῆς, ἣν φέρουσιν αἱ γυναῖκες ὅταν περιβάδην ἦτοι· ὡς οἱ ἄνδρες ἰππεύουσιν.

devanture, θ. τὸ ἐμπροσθεν μέρος ἐργαστηρίου.

dévastateur, trice, πορθιτής, ἐρημωτής, καταστροφεύς.

dévastation, θ. ἐκπόρθησις, ἀναστάτωσις, καταστροφή, ἐρήμωσις.

dévaster, ρ. έν. ἐκπορθῶ, λεηλατῶ, ἐρημῶ, κασαστρέφω.

développement, ἀνάπτυξις· αὔξεισις, τελεοποιήσις.

développer, ρ. έν. ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, αὔξάνω, τελειοποιῶ· (μεταρ.) ἐξηγῶ· se—, αὔξάνομαι.

devenir, ρ, οὐδ. (κλίν. ὡς venir) γίγνομαι, καθίσταμαι, ἀποβαίνω· que deviendrai-je, τί θὰ γίνω; que sont devenues vos promesses? τί ἔγιναν αἱ ὑποσχέσεις ὑμῶν· l' enfant devint homme, τὸ νήπιον ἐγένετο ἀνήρ.

dévergondage, ἀναίδεια, ἀναίσχυντία, ἀκολασία.

dévergondé, e, ἀναιδής, ἀναίσχυντος, ἀκόλαστος.

dévergonder, ρ. έν. καθιστῶ· ἀναιδῆ.

déverrouiller, ρ. έν. ἀπωθῶ, ἀφαιρῶ τὸν μοχλόν.

devers, πρὸς, par —, ἐνώπιον· par —le juge, ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ· par—soi, παρ' ἑαυτοῦ.

devers, e, λοξοτενής.

deverser, ρ. οὐδ. κλίνω· ρ. έν. χύνω· ἐπιχέω.

deversoir, τὸ μέρος ὅθεν γύνεται τὸ ὑπερβάλλον ὕδωρ μύλου.

dévêtir, se —, (κλίν. ὡς vêtir) ἀπεκδύομαι.

dévêtissement, ἀπέκδυσις, ἀπόθεσις.

déviation, θ. ἐκτροπή, παρεκτροπή· ἀποκύφωσις.

dévidage, ἀναπνεύσις, ἀναπνευστής, ἢ ἀναπνευσμα.

dévider, ῥ. ἐν. ἐξέλκω· ἀναπνεύω, ἢ ἀναπνεύω.

dévideur, εὐσε, ἀναπνευστής, ἢ ἀναπνευστής.

dévidir, ἐξέλκω, ἢ ἀναπνεύω.

dévier, ῥ. ὠδ. ἐπιτρέπω, παραιτρέπω ῥ. ἐν. ἐπιτρέπω.

devin (η). **devineresse**, μάντις (ἄρμωδ.) ὄρις ὁ βίας.

devinable, μαντιώδης.

deviner ῥ. ἐν. μαντεύω, ἐπάξω.

devineur, εὐσε, μαντιώδης.

devis, λόγος, συνομιλία ὑπολογισμός τῆς δαπάνης οὐλομῆς.

dévisager, ῥ. ἐν. σπαράσσω, ἀμωρῶ τὸ πρόσωπον, ἀμωρῶ, ἢ σπυλλῶ ἐπιπέτω ἀναδῶς.

devise, ἡ. ῥήσις, ῥήτων γαλακτιστική, ἐπιγραφή, ἐπιθήμα.

déviser, ῥ. ὠδ. συνομιλῶ.

dévissage ἢ **dévissage**, ἐπιστροφή, ἢ ἐξέλιξις.

dévissier, ῥ. ἐν. ἐπιστρέφω, ἢ ἐξελίσσω.

dévoilement, ἀποκάλυψις, ἀποκάλυψις.

dévoilement, ἀποκάλυψις, ἀποκάλυψις.

dévoiler, ῥ. ἐν. ἀραιρῶ τὴν σκέπη, τὸ κάλυμμα (μεταφ.) ἀποκαλύπτω, ἀποκαλύπτω.

dévoiment, ἰδέ **dévoiment**.

devoir, ῥ. ἐν. ὀφείλω, χρεωστῶν μέλλω τυχεῖν· il doit être riche aujourd'hui, ἐπάξω ὅτι (πιθανόν, ὅτι) εἶναι πλούσιος τὴν σήμερον (ἐμπροσ.) doit—, avoir, δοῦναι.—λαβῆν ἢ παθ. μεταφ. περισπᾶται du, ἀλλὰ μόνον ἐν τῇ ἀρσενικῇ.

devoir, καθήκον, χρεὼς· μαθητῶν ἔργα, ἐπιτηδεύματα, θέματα πλῆθ. φιλοσοφίας, ἐπιτηδεύματα, περιπονήσεις, σέβας· les derniers—α, αἱ εἰς τὸν νεώτερον ἀπονεμόμενοι τιμαί.

dévole, ἡ. (γαρσοπαλ.) ἢ ἀπόλησις τῶν γαρσοπαλῶν.

dévoué, e, παραθήκη, ἀπονημθής, ἰαχίον, προσήμων ὄρις. jeter son—sur qqc, ἀπονημθῆσαι τινος.

dévolutif, ἰνε (νομ.) μεταθετικός.

dévolution, ἡ. παραθήκη.

dévonien, ἰεσε, (γεωλ.) Δελφίνος, ὄρις πρὸς τὰ γεωλογικά στοιχεία τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ Δελφίνος.

dévorant, e, παρωδός, καταδρωτικός ἀδυσχερῶς ὀδύνης.

dévorateur, τρισε, βροχάριος, παρωδός.

dévorer, ῥ. ἐν. καταδρωτικῶς, καταδρωτικῶς σπαράσσω (μεταφ.) κατακαίω, καταστρέφω ἀφανίζω—ses larmes, ses chagrins, κατακαίω τὰ δάκρυά μου, τὰς λύπας μου—des yeux, ἐπισημαίνω ἀπληστίας—un affront, ὑποδέχομαι ἀπογύστους ὄρις, προσέβλητον.

dévo, e, ὑπερωδός, ὀδύνης.

dévotement, ὠλομῆς, ὠλομῆς.

dévotion, ἡ φιλοθία, ὠλομῆς ἀποσίσεις λατρεία faire ses—α, ὠλομῆς τῶν ἀγαθῶν μυστηρίων.

dévoué, e, ἀπονημθής,

dévouement, ἀπονημθής.

dévouer, ῥ. ἐν. ἀπονημθῶ, ἀπονημθῶ—, ἀπονημθῶ· θυσιάζομαι ὑπὲρ τινος.

dévotiment, ἰδέ **dévouement**.

dévoyer, ῥ. ἐν. ἐπιτρέπω παραιτρέπω τὴν κόλπον ἰδέω.

dextérité, ἡ δεξιότης, δεξιότης, ἐπιτηδεύτης.

dextre (ποιητ. καὶ σιματ.) ἢ δεξιά.

dextrement, δεξιῶς, ἐπιτηδεύτης.

dextrine, δεξιότης, κομμωδός ὅλη ἐξαγομένη ἐκ τοῦ ἀμάου.

dey, ὁ ἄρχων τῆς Ἀγγλίας πρὸ τῆς καταπτώσεως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Γάλλων, ἄρις.

dia! ντέ! φωνή προτρεπτική τῶν ἁμαρτηλατῶν πρὸς τὰ ὑποζύγια· n'en tendre ni à hulahu ni à dià, κωφεύειν παντελῶς πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον.

diabète (πάθος) ὁ διαδότης.

diabétique (ιατρ.) διαβητικός· πύσγων ὑπὸ διαβήτου.

diable, διάβολος, δαίμων· χαμηλότροχον, ἀμάξιον φορτηγόν· (μεταφ.)—incarné, δαιμονισμένος, διαβολάνθρωπος· pauvre—, δυστυχής, κακόμοιρος· faire le—à quatre, κάμνω πολὺν θόρυβον, πολλὴν παραγίν· avoir le—au corps, εἶναι τινα λίαν δραστήριον ἢ φιλοτάραχον· tirer le—par la queue, ζῆν μετὰ πολλῆς δυσκολίας· c'est là le—, τοῦτο εἶναι πολὺ δυσάρεστον ἢ δυσκολώτατον· loger le—dans sa hourse, μὴ ἔχειν ὄβολόν· ἐπιφ.—! ὦ διάβולה! en—, δυνατά, σφόδρα· au—, μακρὰν, ἔρρέτω.

diablement, εἰς ἄκρον.

diablerie, θ· μαγεία.

diabliesse, θ· διαβολογυναίκα.

diablotin, διαβολάκι.

diabolique, διαβολικός, σατανικός, ὀλέθριος· δύσκολος.

diaboliquement, σατανικῶς.

diachylon ἢ **diachylum** (χημ.) διάχυλον, ἔρπλαστρον μαλακτικόν.

diacode, σιρόπιον ἐκ μηκόνων.

diaconal, e, aux, διακονικός.

diaconat, διακονία.

diaconesse, ἡ διάκονος.

diacre, ὁ διάκονος.

diadelphie (βοτ.) διάδελφοι στήμονες.

diadelphie, θ· (βοτ.) διαδελφία.

diadème, διάδημα· (μεταφ.) ἡ βασιλεία, τὸ βασιλικὸν ἄξιωμα.

diagnostic, τὸ διαγνωστικὸν μέρος τῆς ἰατρικῆς.

diagnostique, διάγνωσις νόσου.

diagnostiquer, ῥ· ἐν· (ιατρ.)

διαγιγνώσκω τὴν νόσον ἐκ τῶν συμπτωμάτων.

diagonale, θ· γραφὴ διαγώνιος.

diagonalement, διαγωνίως.

diagramme γεωμ.) διάγραμμα.

dialecte, διάλεκτος.

dialecticien (φιλοσ.) διαλεκτικός.

dialectique, θ· ἡ διαλεκτικὴ τέχνη, τὸ μεθοδικῶς λέγειν καὶ συζητεῖν φιλοσοφικῶς.

dialectiquement, διαλεκτικῶς.

dialogique, διαλογικός.

dialogisme, τὸ διαλογικὸν εἶδος.

dialogue, διάλογος.

dialoguer, ῥ· οὐδ· διαλέγομαι, συνομιλῶ· ῥ· ἐν· τρέπω εἰς διάλογον.

diamant, ἀδάμας.

diamantaire, ἀδαμαντουργός ἢ ἀδαμαντοπόλις.

diamanter, ῥ· ἐν· ἀδαμαντοποιῶ, λαμπρύνω, στιλβῶ.

diamantifère, ἀδαμαντοφόρος.

diamantin, e, ὁμοιος ἀδάμαντι.

diamétral, e, διαμετρικός.

diamétralement, ἐκ διαμέτρου, κατὰ διάμετρον· (μεταφ.) ὅλως διόλου.

diamètre, διάμετρος.

diandrie, θ· (βοτ.) διανδρία, τάξις φυτῶν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Λινναίου.

diane, θ· ἐγερτήριον σάλπισμα τῶν στρατιωτῶν, τὸ ἐωθινόν (ποιητ.) ἢ σελήνη.

diantre, παραφθορά τῆς λέξεως diable, διάβολος· ἐν ἐπιφωνήματι.

diapason (μουσ.) ἡ διὰ πασῶν τῶν φωνῶν· ἐργαλεῖον δίκρανον ἐκ γάλυθος.

diaphane, διαφανής.

diaphanéité, διαφάνεια.

diaphragmatique, διαφραγματικός.

diaphragme (ἀνατ.) διάφραγμα.

diaprer, διαποικίλω διαφόροις χρώμασιν.

diaprure, θ. ποικιλόχροια.
diarrhée, θ. διάρροια.
diascordium (φαρμ.) διασκόρδιον.
diastase, θ. διάστασις ὀστών.
diastole, θ. (ιατρ.) διαστολή τῆς καρδίας ἢ τῶν ἀρτηριῶν.
diathèse, θ. (ιατρ.) διάθεσις ἧτοι τὸ ἐπιρρεπὲς εἰς τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα ἀσθένειαν.
diatonique (μουσ.) διάτονος.
diatoniquement, διατονικῶς.
diatribe, θ. διατριβὴ πικρά, ἐπίκρισις δριμεία, λίβελλος.
dichotome (-χο-) διχότομος.
dichotomie (-χο-) (βοτ.) θ. διχοτομία.
dicline (βοτ.) δίχλινον.
dicotylédones ἢ **dicotyledonées** θηλ. πληθ. (βοτ.) φυτὰ δικοτυλήδονα.
dictame, (βοτ.) δίχταμον (μεταφ.) παραμυθία.
dictamen (-μεν) ἐνδόμυχος εἰσήγησις, ἔμπνευσις.
dictateur, δικτάτωρ.
dictatorial, **e**, **aux**, δικτατορικός.
dictature, θ. δικτατορία.
dictée, θ. ὑπαγόρευσις.
dicter, ῥ. ἐν. ὑπαγορεύω· ὑποέλλω τινι τοὺς λόγους τῆς ἀπαντήσεώς του· (μεταφ.) ἔμπνέω· ἐπιβάλλω.
diction, θ. ὀρθοέπεια, καλλιέπεια, φράσις.
dictionnaire, λεξικόν.
dicton, παροιμία, ῥητόν.
dictum (-τομ) μέρος ἢ διατακτικὸν δικαστικῆς ἀποφάσεως.
didactique, τὸ διδακτικὸν εἶδος τῆς συγγραφῆς ἢ ποιήσεως.
didactiquement, διδακτικῶς.
didelphe (ζωολ.) ἢ διδελφός.
dièdre, (γεωμ.) διέδρος γωνία.

Dieppois, ὁ ἐκ Διέπτης, παραθαλασσίου πόλεως τῆς Γαλλίας.
diérèse, θ. διαίρεσις.
dièse, θ. (μουσ.) δῖεσις.
diésér, ῥ. ἐν. (μουσ.) ἀνυψῶ τὴν φωνὴν καθ' ἡμίτονον.
diète, θ. διαίτα ἐν τῇ τροφῇ· σύνοδος Γερμανική.
diététique, διαιτητικός.
Dieu, ὁ Θεός· ἐν ἐπιφωνήσεσιν· Bon Dieu! Θεὲ πανάγαθε! Mon Dieu! Θεέ μου! Grand Dieu! Μέγιστε Θεέ!
diffamant, **e**, ἀτιμάζων, λοιδορός, δυσφημος.
diffamateur, δυσφημιστής.
diffamation, θ. δυσφημία.
diffamatoire, δυσφημιστικός.
diffamer, ῥ. ἐν. δυσφημῶ, κακολογῶ.
différemment, διαφόρως, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον.
différence, θ. διαφορά.
différencier, ῥ. ἐν. δεικνύω, διακρίνω τὴν διαφορὰν.
différend, ἔρις, διαφορά.
différent, **e**, διάφορος, ἄλλοιός· πληθ. διάφοροι.
différentiel, **elle** (μαθ.) διαφορικός, κατ' ἀπειροστόν.
différentier, ῥ. ἐν. (μαθ.) λαμβάνω τὴν ἀπειροστὴν διαφορὰν ποσότητος.
différer, ῥ. οὐδ. διαφέρω· διαφωνῶ· ῥ. ἐν. ἀναβάλλω.
difficile, δυσχερής, δύσκολος· (μεταφ.) ἀπαιτητικός· **temps** — **s**, δειναὶ περιστάσεις.
difficilement, δυσκόλως.
difficulte, θ. δυσκολία, δυσγέγεια· κώλυμα, ἐμπόδιον· ἔκστασις· ἔρις, φιλονεικία.
difficultueusement, μετὰ δυσκολίας ἢ δυστροπίας.
difficultueux, **euse**, δύσκολος, δύστροπος, μικρόλογος.

difforme, δύσμορφος.
difformer, ῥ. ἐν. ἀσχημίζω· κα-
 οιστῶ δύσμορφον.
difformité, θ. δυσμορφία, δια-
 στροφή, ἀσχημία.
diffraction, θ. διάθλασις.
diffus, e, σχοινοτενής, μακρή-
 γορος, πολύλογος.
diffusement, διακεχυμένως·
 σχοινοτενωῶς.
diffusion, θ. διάχυσις· (μεταφ.)
 μακρηγορία, περιττολογία.
digérer, ῥ. ἐν. πέπτω, χω-
 νεύω· (μεταφ.) ὑποφέρω μεθ' ὑπο-
 μονῆς.
digeste, συλλογή ῥωμαϊκῶν νό-
 μων συγκροτηθεῖσα κατὰ διαταγὴν
 τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ, τὰ
 δέγιστα.
digesteur, ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἐρ-
 μητικῶς κλειστόν, ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ ἀ-
 ναβιβάζεται εἰς ὑψίστην θερμοκρα-
 σίαν.
digestif, ive, πεπτικός, χω-
 νευτικός.
digestion, θ. πέψις, κ. χώνευσις.
digital, e, aux, δακτυλικός.
digitale, θ. (βοτ. φ.) ἀνάρρινον,
 δακτυλίτις.
digitaline, θ. δηλητήριον σφο-
 δρὸν ἐκ τοῦ φυτοῦ δακτυλίτιδος.
digité, θ. δακτυλιοειδής.
digitigrades (ζωολ.) δακτυλο-
 εἶται.
digne, ἄξιος (καλοῦ ἢ κακοῦ)· ἀ-
 ξιοπρεπής, σεβαστός· ἐνάρετος.
dignement, ἀξίως, πρεπόντως.
dignitaire, ὁ ἐν ἀξιώματι, με-
 γιστάν.
dignité, θ. ἀξίωμα· σεμνοπρέ-
 πεια, ἀξιοπρέπεια.
digression, θ. παρέκβασις.
digue, θ. ἐπίχωμα, ἀπόχωσις,
 φραγμός ὕδατος.
dijonnais, ἐκ Διζόν πόλεως τῆς
 Γαλλίας.

dilacération, θ. διασπάραξις.
dilacérer, ῥ. ἐν. διασπαράττω,
 κατακερματίζω.
dilapidateur, trice, ἄσωτος.
dilapidation, θ. σπατάλη, κα-
 τασιώτευσις· νοσοφισμός τῶν δημοσίων.
dilapider, ῥ. ἐν. ἄσωτεύω, σπα-
 τάλω· νοσοφίζομαι τὰ δημόσια.
dilatabilité, θ. διασταλτικότης.
dilatable, θ. διασταλτός.
dilatant, διασταλτικός.
dilatateur (χειρ.) διαστολεύς,
 ἐργαλεῖον διαστέλλον, διανοίγον.
dilatation, θ. διαστολή.
dilater, ῥ. ἐν. διαστέλλω, εὐ-
 ρύνω, πλατύνω.
dilatoire, (νομ.) ἀναβλητικὸς·
 moyen—, παραγραφή.
dilatoirement, ἀναβλητικῶς.
dilection, θ. ἀγάπη, στοργή.
dilemme, δίλημμα.
dilettante, ἐρασιτέγνης.
dilettantisme, ἐρασιτεχνία.
diligement, ἐπιμελῶς· μετὰ
 σπουδῆς.
diligence, θ. ἐπιμέλεια, σπου-
 δή· ταχύτης· ἄμαξα ὄδοιπορική,
 (νομ.) à la—de, κατ' αἴτησιν τοῦ.
diligent, e, ἐπιμελής· δραστή-
 ριος· ταχύς.
diligenter, ῥ. ἐν. ἐπισπεύδω.
diluer, διαλύω ἐν ὑγρῷ.
dilution, θ. διάλυσις ἐν ὑγρῷ.
diluvien, ienne, κατακλυσμαῖ-
 ος, τοῦ κατακλυσμοῦ.
diluvium (-ομ) (γεωλ.) κατακλυ-
 σμαία, προσχώσεις.
dimanche, ἡ κυριακή.
dime, θ. τὸ δέκατον τῆς συγκο-
 μιθῆς, ὁ φόρος,
dimension, θ. διάστασις.
dimer, ῥ. ἐν. δεκατίζω.
diminuer, ῥ. ἐν. μειῶ, ἐλαττῶ.
diminutif, ive, ὑποκοριστικός·
 μικρός, μικροσκοπικός.
diminution, θ. ἐλάττωσις.

dimissoire, ἀδεια χειροτονίας.
dimissorial, e, ἐπιτρεπτικός, ἀδείας πάροχος.
dinanderie, θ. γαλαώματα.
dinatoire, ἐπέχων τρόπον γεύματος.
dinde, θ. ὄρνις Ἰνδική, κούρκος.
dindon, Ἰνδικός ἀλέπτωρ, ἄρστην κούρκος, γάλλος.
dindonnier, Ἰνδικῶν ὀρνέθων βροστής.
diné, γεῦμα, ἰδὲ diner.
dinée, θ. ὀδοιπορικὸν γεῦμα καὶ ἡ πρὸς τοῦτο ὁπλάνη· τὸπος ἐστὶν τοῦτο γίνεταί.
diner, ῥ. ἐν. ἀριστῶ, γευματίζω.
diner, ἀριστον, γεῦμα, τὸ κυριώτερον φαγητόν.
dinette, θ. γευματίων (λέξις νηπιακή).
dineur, συνδακτυμῶν, ἀριστητής· πολυεργός, λαίμαργος.
dinothérium (-ομ) τὸ δεινοθήριον, ἀπολιθωσὶς τις μεγάλου θηρίου.
diocésain, e, τῆς ἐπισκοπῆς ἐπαρχιώτης.
diocèse, ἐπισκοπή, ἐπαρχία ἐπισκόπου.
diolique (βοτ.) δίολκος, διόλικος.
dionée, θ. διωνία· φυτὸν ἐντομοκλήπον.
Dionysiaques, τὰ Διονύσια.
dioptrique, θ. (φυσ.) ἡ διαπρική.
diorama, διόραμα.
dipétale, (βοτ.) ἀνή. διπέταλον.
diphthongue, θ. δίφθογγος.
diplomate, διπλωμάτης.
diplomatie, (-σί) θ. διπλωματία.
diplomatique, διπλωματικός.
diplomatiquement, διπλωματικῶς.
diplôme, πτυχίον, διπλωμα.
diplômé, πτυχιούχος.
diplopie, θ. (ιατρ.) διπλωπία.

diploptère, διπλόπτερος.
diptère, ἐντομον δίπτερον.
diptyque, τὸ δίπτυχον τῶν ἀρχαίων, μετρῶν.
dire, ῥ. ἐν. (disant, dit, je dis, nous disons, vous dites, je dis, nous dites) λέγω· διαγροῦμαι· ἐκφράζω· διατάσσω, καλεῶ· προλέγω· — la messe, ἱερουργῶ· le coeur me le dit, προϊσθίμα τι μοι τὸ λέγει· si le coeur vous en dit, εἰν προαισθῆσι· c' est à dire, δηλαδή· cela va sans—, τοῦτο ἐνοεῖται qu'est-ce à—? τί πρὸς τοῦτο; τί σημαίνει; c' est trop—(εἰρων.) πολὺ δὲ εἶναι καὶ τοῦτο vous avez beau—, τὰ λόγια σας γίνετα, μάτην λέγετα, pour ainsi—, οὕτως εἰπὲν· en—à qqn, τοιοῦτο τινά· comme qui dirait, ὡς νὰ ἔλεγε τις· qui l'eût dit? τίς ἤθελε τὸ πιστεῖσαι· il dit d'or, τὰ λόγια τοῦ εἶναι χρυσᾶ· d'après les ont dit, κατὰ τὰ ἄδόμενα· il se moque de qu' en dira-t-on, ὀλέγον τῶ μελεῖ πρὸς τοῦ τί θὰ εἴπη ὁ κόσμος.
dire, τὸ λέγειν, ὁ λόγος αὐ— de chacun, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ καθενός.
direct, e, ἄμεσος, ὁ κατ' εὐθείαν εὐθεός, εὐθυτανής, ὀρθός, ἴστος.
directement, κατ' εὐθείαν, ἀπ' εὐθείας, ἄμεσως.
directeur, trice, διορθωντής.
directoir, διορθωτήριο, διοίκησις, ἀρχή· ἡ τῆς Γαλλικῆς ἐπανάστασις ἢ ἐκ πέντε ἀρχόντων, ἧτις ἐκυβέρνησε τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τοῦ 1795, μέχρι τοῦ 1798.
directorial, διορθωτηρίου.
dirigeant, e, ὁ διορθωνών.
diriger, ῥ. ἐν. διορθῶν· διοικῶ, κυβερνῶ· ὁδηγῶ.
dirimant, e, ἀπορρωτικός.
dirimer, ῥ. ἐν. ἐπιφέρω· ἀπορρῶν.

discaler, ρ. οὐδ. ἐκλείπω, ὀλιγοστεύω.

discernable, εὐδιάκριτος.

discerner, ρ. ἐν. διορῶ, διακρίνω.

disciple, μαθητής· ὀπαδός.

disciplinable, πειθήνιος.

disciplinaire, πειθαρχικός.

disciplinairement, πειθαρχικῶς.

discipline, θ. πειθαρχία· διοικήσις, τάξις· νόμοι· κανόνες πειθαρχικοί· ποινάι.

discipliner, ρ. ἐν. ἐθίζω εἰς τὴν πειθαρχίαν· γυμνάζω.

discontinu, e, διακεκομμένος.

discontinuation, θ. διακοπή, παῦσις, διάλειψις.

discontinuer, ρ. ἐν. διακόπτω, παύω, διαλείπω.

inconvenance, θ. ἀναρμοστία, ἀνισότης.

inconvenir, ρ. οὐδ. διαφωνῶ, δὲν συμφωνῶ.

discord (ἀργ.) διχόνοια· (ἐπιθ.) ὄργανον μουσ. ἀνάρμοστον.

discordance, θ. παρήχησις, ἀναρμοστία, ἀσυμφωνία ἤχων ἢ χρωμάτων.

discordant, e, ἀσύμφωνος, κἀκόνωνος, ἀνάρμοστος.

discord, θ. διχόνοια, διαφωνία· (μυθολ.) ἡ θεὰ Ἐρίς· la pomme de discorde, τὸ μήλον τῆς ἐριδος.

discorder, ρ. οὐδ. παραφωνῶ·

discoureur, euse, πολυρρημῶν, κ. πολυλογᾶς.

discourir, ρ. ἐν. ὁμιλῶ διεξοδικῶς· διαλέγομαι.

discours, λόγος, ὁμιλία.

discourtois, σκαιός.

discourtoisement, σκαιῶς.

discourtoisie, θ. σκαιότης.

discredit, ἀνυποληψία· ἀπώλεια πίστεως, ἐμπιστοσύνης· ἐλάττωσις ἀξίας.

discrediter, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν ὑπόληψιν, ἐξευτελίζω.

discret, etc, νουνεχής, σώφρων, διακριτικός· ἐχέμυθος, κρυφίνους.

discretement, νουνεχῶς, περισσευομένως· ἐφεκτικῶς.

discretion, θ. σωφροσύνη, ἐχεμυθία· διάκρισις· à—, κατὰ βούλησιν· ἄνευ ὄρων.

discretionnaire, αὐτοθέλητος, αὐτόδουλος, αὐτοπροαίρετος.

disculpation, ἀθώωσις, ἀπόλυσις.

disculper, ἀθωῶ, ἀπολύω.

discursif, ive, συλλογιστικός.

discussion, θ. συζήτησις, ἐξέτασις, λογοτριβή.

discutable, συζητήσιμος.

discuter, ρ. ἐν. συζητῶ, ἐξετάζω, ἀμφισβητῶ.

discuteur, euse, συζητητής, φιλόνοιος.

disert, e, εὐφραδής.

disertement, εὐφραδῶς.

disette, σιτοδεία.

disetteux, euse, ἐνδεής.

diseur, euse, ὁ ἰδιαιτέρως λέγων περί τινος πράγματος· beau—, ὁ ἐπιτηθεύμενος καλλιπέειαν, ληρολόγος.

disgrâce, δυσμένεια, ὀργή· δυστύχημα, συμφορά.

disgracié, e, ὁ ὑποπεσὼν εἰς δυσμένειαν· (μεταφ.) φυσικά ἔχων ἐλαττώματα.

disgracier, ρ. ἐν. ἀποστερῶ τινα τῆς εὐνοίας μου.

disgracieusement, ἀχαρίτως.

disgracieux, euse, ἀχαρις, δυσάρεστος.

disrégation, θ. χωρισμός, διασχορπισμός.

disjoindre, ρ. ἐν. γωρρίζω.

disjonctif, ive, διαζευκτικός.

disjonction, θ. (νομ.) διχασμός· δίχης, διαστολή.

dislocation, θ. ἐξάρθρωσις.
disloquer, ρ. ἐν. ἐξάρθρω.
disparaître, ρ. οὐδ. (κλίν. ὡς peraltre) ἐξαφανίζομαι, γίνομαι ἄφαντος.
disparate, θ. ἀσυμφωνία, ἀναρμοστία, ἀνομοιότης.
disparité, θ. ἀνισότης.
disparition, θ. ἐξαφάνισις.
dispendieusement, δαπανηρῶς.
dispendieux, euse, δαπανηρὸς.
dispensaire, κατάστημα πρὸς παροχὴν φαρμάκων καὶ ἰατρικῶν συμβουλῶν τοῖς ἀπόροις.
dispensateur, trice, ταμίας, διανομεύς, χορηγός, ποριστής.
dispensation, θ. ἀπονομή, διανομή, οἰκονομία, διοικήσις.
dispense, θ. ἄδεια, ἀτέλεια.
dispenser, ρ. ἐν. ἀπολύω, ἀπαλλάττω, ἐξαίρω, ἀφίημι, διανέμω.
disperser, ρ. ἐν. διασκορπίζω.
dispersion, θ. διασπορά.
disponibilité, θ. διαθέσιμότης.
disponible, διαθέσιμος.
dispos, e, ἐλαφρὸς, εὐθυμος.
disposer, ρ. ἐν. διατίθημι, διευθετῶ, κατατάσσω, πέθω, ἀπαλλοτριῶ, πωλῶ, κάμνω (μεταρ.)
l'homme propose et Dieu dispose, ἄλλα· μὲν βουλαὶ ἀνθρώπου, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει· se—, παρασκευάζεσθαι, ἐτοιμάζεσθαι.
dispositif, τὸ διατακτικὸν μέρος ἀποράσεως ἢ διατάγματος.
disposition, θ. διάθεσις, κλίσις, διάταξις, διευθέτησις, μέτρα, ἐξουσία, προαίρεσις, φυσικὴ ἰκανότης ἢ κλίσις, εὐφυΐα, δικαστικὴ ἀπόφασις· je suis à votre—, εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας.
disproportion, θ. δυσαναλογία.
disproportionné, e, δυσανάλογος.

disproportionner, ρ. ἐν. καθιστῶ δυσανάλογον ἢ ἀσύμμετρον.
disputable, ἀμφισβητήσιμος.
disputailler, φιλονεικῶ ματαίως.
disputailler, φιλόνηκος.
dispute, θ. ἔρις, φιλονεικία.
disputer, ρ. ἐν. ἐρίζω, φιλονεικῶ.
disputeur, φιλερις, φιλόνηκος.
disqualifier, ρ. ἐν. ἐξαίρω, ἀφίημι ἔξω τοῦ ἀγῶνος.
disque, δίσκος, ἀγὼν τῶν ἀρχαίων· δίσκος ἡλίου, σελήνης· δίσκος φανοῦ σιδηροδρόμου.
disquisition, θ. ἐρευνα.
dissection, θ. ἀνατομία.
dissemblable, ἀνόμοιος.
dissemblance, θ. ἀνομοιότης.
dissémination, θ. διασπορά, ἐξάπλωσις.
disséminer, ρ. ἐν. διασπείρω, διαδίδω.
dissension, θ. ἔρις, διχόνοια, στάσις.
dissentiment, διαφωνία, διαφορά αἰσθημάτων καὶ γνωμῶν.
disséquer, ρ. ἐν. ἀνατέμνω.
disséqueur, ἀνατόμος.
dissertateur, μακρολόγος.
dissertation, θ. πραγματεία.
dissserter, ρ. οὐδ. πραγματεύομαι θέμα τι.
dissidence, θ. διαφωνία, ἑτεροδοξία, διχόνοια.
dissident, e, ἑτεροδόξος, αἰρετικὸς διαφωνῶν.
dissimilaire, ἀνόμοιος.
dissimilitude, θ. ἀνομοιότης.
dissimilateur, trice, ὑποκριτής, κλεψύρρων.
dissimulation, θ. προσωποποιήσις, ὑπόκρισις, κλεψύνοια.
dissimulé, e, πλαστὸς, ψευδής, ὑποκρυμμένος.
dissimuler, ρ. ἐν. ὑποκρύπτω,

προσποιούμαι, υποκρίνομαι· παρασιωπῶ.

dissipateur, trice, άσωτος, φιλοδάπανος, σπάταλος.

dissipation, θ. άσωτεύσις, σπατάλη· άσωτεία· άταξία.

dissipé, e, φιλήδονος, έκδοτος· εις σπατάλην· élève —, μαθητής άτακτος.

dissiper, ρ. έν. διαλύω, διασχορπίζω· εξαλείφω, καταπαύω· άσωτεύω, σπαταλῶ — son temps, son argent, άσωτεύω τόν καιρόν μου, τά χρήματά μου, τέρπω, διασκεδάζω.

dissolu, e, άκόλαστος, λάγνος.

dissoluble, διαλυτός.

dissolument, άκολάστως, λάγνως.

dissolutif, ive, διαλυτικός.

dissolution, θ. διάλυσις· ύγροποιήσις, τήξις· (μεταφ.) διάσπασις, διάζευξις· διαφθορά, έκλυσις ήθών.

dissolvant, διαλυτικός, τηκτικός· ούσ. ούσία διαλυτική.

dissonance, θ. (μουσ.) παραφωνία· (γραμμ.) καχοφωνία.

dissonant, e, μουσ.) καχοφώνος, παραφώνος.

dissoner, ρ. ούδ. παραφωνῶ.

dissoudre, ρ. έν. (κλίν. ώς absoudre) διαλύω δι' ύγροῦ, ύγροποιῶ, τήκω· (μεταφ.) διαζεύγνυμι, χωρίζω, οίον συνοικέσιον· διασχορπίζω, άφανίζω.

dissous, oute, διαλελυμένος· τετηγμένος· διεσχορπισμένος· διαζευγμένος, χειωρισμένος.

dissuader, ρ. έν. αποτρέπω· τινά εκ τινος άποφάτει.

dissuasif, ive, αποτρεπτικός, μεταπειστικός.

dissuasion, θ. άποτροπή.

dissyllabe, λέξις δισύλλαβος.

dissyllabique, δισύλλαβος.

distance, θ. άπόστασις, διάστη-

μα· tenir é—, κρατῶ τινά μακράν· κωλύω τήν οικειότητα, τὸ θάρρος· **approcher les —s**, κάμνω να έκλείψουν αί άνισότητες.

distancer, ρ. έν. άφίνω όπίσω, ύπερβαίνω, κ. ξεπερνῶ.

distant, e, άπέχων, πόρρω κείμενος.

distendre, ρ. έν. ύπερτείνω.

distension, θ. βίαιον τάνυσμα.

distillateur, άποσταλακτής, μυρεψός· οίνοπνευματοποιός.

distillation, θ. άπόσταξις, διαστάλαξις· οίνοπνευματοποιία.

distillatoire, άποσταλακτικός· γυμευτικός.

distiller, ρ. έν. έκχυλίζω, διασταλάζω· κατασκευάζω οινόπνευμα.

distillerie, θ. έργοστάσιον διασταλάξεως οίνοπνευμάτων κ. τ. λ.

distinct, e, χωριστός, εύκρινής, διακεκριμένος, σαφής, όρατός.

distinctement, διακριδόν, διακεκριμένως, σαφώς.

distinctif, ive, διακριτικός.

distinction, θ. διάκρισις· χωρισμός· διαφορά· σέβας, τιμή, περιποιήσις· ύπεροχή, αξία· εύπρέπεια· εύγένεια ήθών, τρόπου.

distingué, e, διακεκριμένος, έξοχος· εύπρεπής, κομψός.

distinguer, ρ. έν. διακρίνω, διαγινώσκω· διορῶ· χωρίζω, διαστέλλω· κ. ξεχωρίζω· χαρακτηρίζω· sc—, διαπρέπω· κλείζομαι, άριστεύω.

distique, δίστιχον.

distordre, διαστρέφω.

distors, e, διάστροφος.

distorsion, θ. διαστροφή.

distraktion, θ. άπροσεξία, περισπασμός, άλλοφροσύνη· τέρψις, διασκέδασις.

distraire, ρ. έν. αποσπῶ, αποχωρίζω· άφέλκω· ύπεξαιρῶ, κλεπτω· (μεταφ.) τέρπω, διασκεδάζω· άναπαύω.

distrain, e, ἀπρόσεκτος, ἀλλόφρων, ἀφηρημένος, βρεμδός.

distrayant, e, διασκεδαστικός, τερπνός.

distribuable, διανεμητός.

distribuer, ρ. ἐν. διανέμω, μοιράζω, διαιρῶ.

distributeur, trice, διανομεύς.

distributif, ive, διανεμητικός, ἐπιμεριστικός.

distribution, θ. διανομή, μοίρασμα· διάταξις.

distributivement, διανεμητικός, ἐπιμεριστικῶς.

district, ἐπαρχία, διαμέρισμα.

dit, e, (παθ. μετ. τοῦ dire) εἰρημένος, δεκτός, παραδεδογμένος· ἐπονομαζόμενος.

dithyrambe, δ.θύραμβος.

dithyrambique, διθυραμβικός.

dito, ἔτι, ὁμοίως, ὡς ἄνω.

diurétique, διουρητικός.

diurnal, (ἐκκλ.) ἡμερολόγιον, βιβλίον καθημερινῶν προσευχῶν.

diurne, ἡμερήσιος τῆς ἡμέρας. (βοτ.) ἡμερόβιος.

divagation, θ. παρέκβασις, λήρος. ἀλλ' ἀντ' ἄλλων.

divaguer, ρ. ἐν. ἀλλοτριολογῶ, παραληρῶ.

divan, διβάνιον, ὑπουργεῖον Ὀθωμανικόν· εἶδος ἀνακλίντρου, σοφᾶ.

divarication, θ. (ιατρ.) διένοιξις.

divariquer, ρ. ἐν. διανοίγω.

dive, ἐπίθ. ἀρχ. θηλ. θεία.

divergeance, θ. ἡ κατὰ μῆκος, αὔξουσα διάστασις ἢ διάσχισις ἀπ' ἀλλήλων γραμμῶν ἢ ἀκτίνων· — d' opinions διχογνωμία· διάφοροι γινῶμαι ἢ δοξασταί.

divergent, e, δι᾽στάμενος.

diverger, ἀφίσταμαι ἀπὸ τῆς κεντρικῆς ἐνώσεως (ἐπὶ γραμμῶν καὶ ἀκτίνων) διασχιζομαι.

divers, e, διάφορος, ἀνόμοιος· πλ.θ. διάφοροι, πολλοί.

diversement, διαφθέρως.

diversification, θ. διαποικιλισις.

diversifier, θ. ποικίλλω.

diversion, θ. ἀντιπερισπασμός.

diversité, θ. διαφθορά· ποικιλία.

divertir, ρ. ἐν. τέρπω, διασκεδάζω· ἀποτρέπω, περισπῶ· ὑπεξαιρῶ, κλέπτω.

divertissant, e, τερπνός, διασκεδαστικός.

divertissement, τέρψις, διασκεδάσις.

dividende, (ἀριθ.) ὁ διαιρετέος· τὸ διανεμητέον κέρδος τῶν μετόγων, μέροςμα.

divin, e, θεῖος, θεϊκός· (μεταφ.) ἐξάίρετος.

divinateur, trice, μάντις.

divination, θ. μαντεία.

divinatoire, μαντικός.

divinement, θείως· τελειότατα. — bien, ἐξάίρετα, ἀξιόλογα.

diviniser, ρ. ἐν. θεοποιῶ· ἀποθεῶ· ἐκθειάζω.

divinité, θ. θεότης, ἡ θεία οὐσία ἢ ἰδιότης· ὁ Θεός.

diviser, ρ. ἐν. διαιρῶ· μοιράζω· χωρίζω· ἐμβάλλω εἰς διχόνοιαν.

diviseur, ὁ διαιρετής.

divisibilité, θ. διαιρετόν.

divisible, διαιρετός.

division, θ. διαίρεσις· χωρισμός· διχόνοια, ἔρις· (στρατ.) μεραρχία ἢ μοῖρα· τμήμα ὑπουργείου.

divisionnaire, (στρατ.) μεραρχικός· οὐσ. στρατηγός μεραρχίας.

divorce, διαζύγιον· (μεταφ.) ἀποχωρισμός· ἀπάρνησις.

divorcer, ρ. οὐ. διαζευγνύομαι, χωρίζομαι ἀπὸ τῆν γυναῖκά μου.

divulgateur, trice, διαφημιστής, διασαλπιστής.

divulgation, θ. διαθρύψις, περιθύσις, διασάλπισις.

divulguer, ρ. ἐν. κοινολογῶ, διαθρῦλῶ, διαλαλῶ.

dix, (προφ. πρό συμφώνου di, ἐν τέλει λόγου disse· πρό φων. dize), δέκα· δέκατος· ἡ δεκάτη τοῦ μηνός.

dix-huit, (dizuite) ὀκτωκαίδεκα· δέκατος ὄγδοος· ἡ δεκάτη ὄγδοή τοῦ μηνός.

dix-huitième, δέκατος ὄγδοος.

dix-huitièmement, ἐν δεκά ἡ ὄγδοή τάξει.

dixième, δέκατος· τὸ δέκατον ἢ δεκατημόριον.

dixièmement, δέκατον, κατὰ δεκατον λόγον.

dix-neuf, ἐννεακαίδεκα, δεκαεννέα· δέκατος ἑννάτος· ἡ δεκάτη ἐννάτη τοῦ μηνός.

dix-neuvièmement, δέκατον ἑννάτον.

dix-sept, (ἐν τέλει λόγου ἢ πρό φωνήεντος προφ. (disselle) ἑπτακαίδεκα, δεκαεπτά· δέκατος ἑβδομος ἢ δεκάτη ἑβδόμη τοῦ μηνός.

dix-septième, δέκατος ἑβδομος.

dix-septièmement, δέκατον ἑβδομον.

dizain, στροφή δεκάστιχος· κομολόγιον δέκα κόκκων· δέσμη περιέχουσα δέκα φακέλλους χαρτοπαγνίων.

dizaine, δεκάς.

dizainier ἢ dizenier, δέκαρχος.

do, ὄνομα τῆς πρώτης φωνῆς τῆς μουσικῆς κλίμακος, πᾶ.

docile, εὐμαθής, εὐάγωγος, εὐήνης, εὐπειθής.

docilement, εὐπειθῶς, εὐμαθῶς.

docilité, θ. εὐμάθεια· εὐπειθεια, τὸ εὐάγωγον

docimasia, θ. (χημ.) ἀνάλυσις, δοκιμασία.

dock, ('Αγγλ.) μόνιμος δεξαμενὴ ναυστάθμου· ἀποθήκη παμμεγέθους διαμεταχομίσεως ἔμπορευμάτων.

docte, σοφός, πολυμαθής.

doctement, σοφῶς.

docteur, διδάκτωρ· ἰατρός.

doctoral, ε. aux, διδακτορικός.

doctoralement, διδακτορικῶς.

doctorat, βαθμὸς διδάκτορος, διδακτορία, διδακτορικὸν πτυχίον.

doctrinaire, θιασώτης τοῦ μέσου ὅρου ἐν τῇ πολιτικῇ.

doctrinal, ε, δογματικός.

doctrine, θ. δόγμα, διδασκαλία, δοξασία.

document, ἔγγραφον.

dodécaèdre, (γεωμ.) δωδεκάεδρον.

dodécagone (γεωμ.) δωδεκάγωνον.

dodeliner, ναναρίζω· λικνίζω· ἐλαφρῶς καὶ κανονικῶς.

dodiner, se—, θρύπτομαι, περιποιῶμαι πολὺ ἑμαυτόν.

dodo (λέξις νηπιακῆ) νάνι-νάνι.

do du, ε, παχύς, πολύσαρκος.

dogaresse, δόγισσα, σύζυγος τοῦ δόγου τῆς Ἑνετίας.

dogat, τὸ ἀξίωμα τοῦ Δόγου.

doge, δόγης, ἄρχων τῆς Ἑνετίας.

dogmatique, δογματικός· (μεταφ.) γνωμολογικός.

dogmatiquement, δογματικῶς.

dogmatiser, δογματίζω, ἐκφέρω νέα δόγματα· γνωμολογῶ.

dogmatiseur, γνωμολόγος· δογματιστής.

dogmatisme, δογματισμός.

dogmatiste, δογματιστής.

dogme, δόγμα.

dogre, πλοῖον ἀλιευτικὸν ἰδίως τῆς μαινίδος.

dogue, κύων μολοσσός.

doguin, μολλοσιδίον.

doigt, δάκτυλος· (μεταφ.) montrer du—, δακτυλοδεικτῶ, σκώπτω δημοσίως· mettre le—dessus, μαντεύω τὸ μυστικόν· ἀνακαλύπτω· être à deux—s de sa perte, εἶναι τινα ἐγγύτατα τοῦ ὀλέθρου· s' en moq—

dre les—s, μετανοεῖν· savoir sur les—s, γινώσκειν ἐντελῶς καὶ παρ' ἡμῖν· ἐπάνω ἑστὰ δάκτυλα ἢ σὰν νερόν· le—de Dieu, θεία βουλή, ἄνωθεν ἀντίληψις.

doigté, ἰδὲ doigter.

doigter, ῥ. ἐν. ἐπιδακτυλιζῶ, χειρίζομαι μουσικὸν ὄργανον.

doigter, ἐπιδακτυλισμός, χειρισμός μουσικοῦ ὄργάνου.

doigtier, δακτυλοθήκη διὰ βεβλαμμένον δάκτυλον.

dol (νομ.) δόλος.

dolce (ντόλτσε) (μουσ.) γλυκέως, γλυκεία μολπῆ.

doléances, θ. πληθ. ὄδυρμός, παράπονα.

dolement, θρηνηδῶς, οἰκτρῶς.

dolent, e, περίλυπος, καρδιαλγής.

doler, ῥ. ἐν. σκεπαρνίζω.

dollar, δολάριον, τάλληρον τῶν Ἰν. Πολιτειῶν.

dolman, βραχεῖα ἐπώμιος χλαίνα τοῦ ἵππικοῦ τῶν οὐσάρων.

dolmen (-μέν) δρυϊδικὸν μνημεῖον ἐν εἶδει τραπέζης, συγκεῖμενον ἐξ ὄγκώδους λιθίνης πλακῶς βασταζομένης ἐκατέρωθεν ὑπὸ ἐτέρων δύο καθέτως ἰσταμένων.

doloire θ. σκέπαρνον.

dolomie ἢ dolomite, θ. (ὄρυκτ.) δολομίτης.

dom, τό πάλαι προὔτασσετο εἰς τὸ κύριον ὄνομα κληρικῶν τινῶν ἐν Γαλλίᾳ ὡς καὶ νῦν ἔτι παρ' ἡμῖν τὸ Δόν τῶν Ῥωμανοκαθολικῶν ἱερέων, παρὰ τοῦ Λατινικοῦ dominus, δεσπότης, κύριος· τίτλος εὐπατρίδου ἐν Πορτογαλίᾳ.

domaine, κτῆσις, κτῆμα· δεσποτεία, κυριότης· ἐξουσία· προσῆκον, ἀρμοδιότης· περιοχὴ.

domanial, e, αυχ, ἀνήκων εἰς τὴν δεσποτείαν, εἰς τὸ δεσποτικὸν κτῆμα ἢ γωρῖον.

dome, ἡμισφαιρικός θύλος.

domestication, θ. τιθάσσεισις, ἡμέρωσις ἀγρίων θηρίων.

domesticité, θ. τὸ οἰκετικόν, ἢ τοῦ ὑπηρετοῦ κατάστασις· ὁ τῶν ζώων συνανθρωπισμός, ἡμερότης.

domestique, οἰκιακός· des animaux —s, ἡμερα κατοικίδια ζῶα, οὐσ. οἰκέτης, ὑπηρετής· ἀπασα ἢ θεραπεῖα, τὸ σύνολον τῶν ὑπηρετῶν.

domestiquement, ὑπηρετικῶς.

domestiquer, ῥ. ἐν. τιθασσεύω, ἡμερόνω.

domicile, κατοικία, οἰκία, οἶκος.

domiciliaire, οἰκιακός· visite —, ἢ κατ' οἶκον ἔρευνα.

domicilié, e, ἐνοικῶν, μένων.

domicilier, se—, ἐγκαθίσταμαι.

dominance, θ. ἐπικράτησις.

dominant, e, ὁ ἄρχων, ἐπικρατῶν, ὑπερέγων· la religion —e, ἢ ἐπικρατοῦσα θρησκεία· (μουσ.) —e, ὁ ἡγούμενος φθόγγος, ὁ κυριώτερος φθόγγος τοῦ ὀκταχόρου.

dominateur, ἄρχων, δυναστής, αὐτοκράτωρ, κύριος.

domination, θ. κυριαρχία, ἐξουσία, δεσποτεία, δυναστεία.

dominer, ῥ. ἐν. ἄρχω, δεσπύζω, εἶμαι κύριος· ἐπικρατῶ, ὑπερισχύω· ῥ. ἐν. κυβερνῶ, διοικῶ· ἐπιβλέπω ἐκ περιωπῆς· le fort domine la ville, τὸ φρούριον ἐπικείται τῇ πόλει, ἤτοι κεῖται ὑψηλότερον τῆς πόλεως.

dominicain, e, δομινικανός-τή· τοῦ τάγμ. τοῦ Ἀγ. Δομινίκου.

dominical, e, τοῦ Κυρίου, κυριακός· oraison —e, ἡ κυριακὴ προσευχὴ, τὸ Πάτερ ἡμῶν.

domino, τὸ παίγιον δόμινον· ἐπενδύτης κατάκλειστος μὲ ἐπικεφαλίδά (κουκούλαν) διὰ γωρῶν μετρηφισμένων ἢ προσωπιδοφόρων.

dominoterie, θ. χαρτία ποικιλόχροα ἢ μαρμαρωτά.

dominotier, ἔμπορος χαρτίων ποικιλοχρόων.

dommage, βλάβη, ζημία· quel —! τί κρίμα! —s intérêts, ἀποζημιώσεις.

dommageable, ἐπιζήμιος.

domptable, εὐδάμαστος.

dompter, ῥ. ἐν. δαμάζω, κυριεύω, ὑποτάσσω· ταπεινῶ.

dompte-venin, φυτὸν ἀντιδοτον κατὰ τῶν φαρμακερῶν δηγημάτων.

don, δῶρον, δωρεά, δῶρημα· χάρισις· (μεταφ.) εὐφυΐα, ἰκανότης, προίκισμα· — τίτλος Ἰσπανικὸς, κύριος ἄρχων.

donataire, ὁ δωροδέκτης.

donateur, trice, δωρητής.

donnation, θ. δωρεά, δῶρον ἐπίσημον· τὸ ἔγγραφο τοῦ δωρηματος.

donatiste, ὁπαδὸς τοῦ Δονάτου.

donc, οὖν, λοιπόν. Eh bien, donc, καὶ λοιπόν· allons donc! ἔλα δά! ἀμή δέ· dites donc! γὰρ νὰ σοῦ πῶ! ἀκουσον! πῆτέ μου.

dondon, παγουλόν, εὐσαρκον κορμίσιον ἔγγυθι.

donjon, ὁ γυρὸς πύργος.

donnant, ε. μεταδοτικὸς.

donne, θ. διανομή τῶν χαρτίων.

donnée, θ. τεκμήριον, διδόμενον, ἀπόδειξις· (μαθ.) τὸ δεδομένον.

donner, ῥ. ἐν. δίδωμι, δίδω· παρέχω, προσενῶ· χορηγῶ· κοινωνῶ, γνωστοποιῶ· ἀποδίδω· ἀφιερῶ· θυσιάζω· ὑρῖζω· jé vous le donne pour bon, σᾶς τὸ ἔγγυθμα· ὡς καλόν· — une pièce de théâtre, παριστῶ δρᾶμα· — un assaut, προσεῶλλον φρούριον, ἔφοδον ποιῶμαι.

— la mort, φονεύω· — la main à une chose, μετέχω τινός· — sa main, νυμφεύομαι, ὑπανδρεύομαι· — la chasse, καταδιώκω· — un coup d' épaule, βοηθῶ· ῥ. οὐδ. ἀφίεμαι, παραδίδομαι.

Les troupes n' ont pas donné, τὰ στρατεύματα δὲν προσέβαλον, δὲν συνεπλάκησαν· les

blés ont donné, ὁ σίτος συνεκομίσθη ἄφθονος· — dans le piège, ἐμπίπτω εἰς παγίδα· cette fenêtre donne sur la rue, αὕτη ἡ θυρὶς βλέπει εἰς τὴν ὁδόν· — tête b' issée, ἐπιδίδομαι προθυμότερα· — du cor, σαλπίζω διὰ τοῦ κέρατος· ne savoir où — de la tête, ἀμηχανεῖν περὶ τοῦ πρακτέου· — sur les doigts, δέρειν, τιμωρεῖν. Ἄπρὸσωπ. il n' est pas donné à tout le monde, οὐ παντός, οὐ παντὶ δέδοται· se — de garde, ἀπέχειν, φυλάττεσθαι· se — pour, προσποιεῖσθαι, ἐπαγγέλλεσθαι· se — des airs, γαυριᾶν, σεμνύνεσθαι.

donneur, euse, δοτήρ.

Don-Quichotte, ὁ Δὸν - Κιχόττης· (μεταφ.) ὁ ἀξιῶν νὰ ἐπανορθώσῃ διὰ τῆς ἐπεμβάσεως πᾶν κακῶς ἔχον, νὰ τιμωρήσῃ πᾶν ἀδικίαν.

dont· (ἀναφ. ἀντων. κοινοῦ γένους καὶ ἀριθ.) οὗ, ἧς, ὧν, ἐκ, παρά, περὶ οὗ, ἧς, ὧν, τοῦ ὁποίου-ας-ων.

donzelle, θ. γυνὴ μετρίας καταστάσεως καὶ ἡθῶν ἀμφιβόλων.

dorade, θ. (ἰχθ.) ὁ χρύσοφρος, κ. χρυσόφα, τσιπούρα.

dorage, χρύσωσις.

doré, ε, ἐπίχρυσος, κ. μαλαματοκαπνισμένος· (μεταφ.) jeunesse, —ée, νεολαία χρυсуλαμπής, πλουσία.

dorénavant, τοῦ λοιποῦ, ἀπὸ τοῦδε, εἰς τὸ ἔξης.

dorer, χρυσῶ-νωτι· — la pilule, μετριάζω τὴν πικρίαν πράξεώς τινος διὰ χολακευτικῶν λόγων.

doreur, euse, ἐπιχρυσωτής.

dorien, ienne, Δωριεύς, Δωρικὸς.

dorique, style —, ὁ Δωρικὸς ρυθμὸς τῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

dorloter, διαθρύπτω· περιποιῶμαι· se —, διαθρύπτομαι.

dormant, ε, κοιμώμενος· (με-

ταφ.) eau — e, στάσιμον, λιμνάζον ὕδωρ.

dormeur, euse, φιλυπνος, ὑπνηλός.

dormeuse, θ. ὀδοιπορικὴ ἄμαξα κατάλληλος πρὸς ὕπνον.

dormir, ῥ. οὐδ. (dormant, dormi, je dors, je dormis) καθεύδω, κοιμῶμαι (μεταφ.) ἀκίνητῳ· la nature dort, ἡ φύσις ἡρεμεῖ· laisser — une affaire, ἀμελεῖ ἢ λησμονῶ ὑπόθεσιν τινα· — la grasse matinée, κοιμῶμαι τὴν πρωτὴν ὄλην· — pour toujours, ἀποθανεῖν οὐσ· — ὁ ὕπνος.

dormitif, ive, ὑπνωτικός.

dorsal, e, aux, νωτιαῖος.

dortoir, κοιτῶν ἐκπαιδευτηρίου, μοναστηρίου, κ.λ.

dorure, θ. ἐπιχρῦσωμα· ἐπιχρῦσωσις· τὰ χρυσώματα.

doryphore, θ. δορυφόρος, ἔντομον καταστρεπτικὸν τῶν γεωμήλων.

dos, τὰ νῶτα, ἡ ῥάχις· — de la main, ὀπισθέναρ τῆς χειρός· ἐρεσιίνωτον καθίσματος, βιβλίου· κ. τ. λ. tourner le — à qqn, (μεταφ.) ἐγκαταλείπω τινὰ περιφρονητικῶς· renvoyer — à —, ἀποπέμπω τοὺς ἔχοντας διαφορὰν ἄνευ δικαιοσύνης οὐδετέρου αὐτῶν· en — d' àne, ἀμφικλινῶς, μὲ κατωφέρειαν ἐκατέρωθεν.

dosage, ἡ κατὰ δόσεις διανομή.

dose, θ. δόσις φαρμάκου.

doser, ῥ. ἐν. παρασκευάζω τὰς δόσεις, ἀναλογίζω αὐτάς.

dossier, ἐρεσιίνωτον ἔδρας· φάκελλος δικογραφίας.

dossière, θ. τὸ ἐπὶ τῶν νώτων ἱππων μέρος τῶν φαλάρων.

dot (προφ. dotte) προίξ.

dotal, e, aux, προικῶς.

dotation, θ. προικισμός, προικοδοτίσις, εἰσόδημα προωρισμένον εἰς κοινωφελές καθίδρυμα ἢ τὰ μέλη τοῦ βασιλικοῦ οἴκου.

doter, ῥ. ἐν. προικίζω, προικοδοτῶ (κυρίως καὶ μεταφ.).

douaire, προικοδοτίσις τῆς γυναικὸς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐν περιπτώσει γηρείας· ἔδνα.

douairière, θ. χήρα ὑψηλῆς περιωπῆς ἐπίκλητος, ἥτοι νεμομένη κληρονομίαν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τῆς.

douane, τελωνεῖον.

douanier, τελώνης, ὑπάλληλος τελωνείου· ἐπιθ. τελωνιακός.

douar (ἄραβ.) σκηνῶν ἄθροισμα.

doublage, διπλασίαισις, ὑπορραφή, κ. φοδράρισμα· (ναυτ.) ἐπικάλυψις τῶν ὑφάλων τοῦ πλοίου διὰ φύλλων χαλκοῦ.

double, διπλοῦς, διπλάσιος· δίπτυχος· (μεραφ.) διπρόσωπος, δόλιος· emploi —, ποσὸν δις ἐγγραφέν εἰς τὸν λογαριασμόν· fleur —, ἄνθος πυκνοπέταλον· expression à — sens, φράσις διαφορουμένη· tenue de livres en partie —, διπλογραφία νοῖρ —, ὄραν διπλοῦν τὸ ἀπλοῦν.

doublé, χρυσοτέχνημα ἢ ἀργυροτέχνημα ἐπικάλυπτον, ἥτοι διὰ μόνις πλακὸς κεκαλυμμένον.

doubleau (ἄρχιτ.) μεσόδημη, δοκὸς τοῦ πατώματος διπλῆ.

doublement, διπλασίως, διττῶς.

doubler, ῥ. ἐν. διπλῶ· διπλασιάζω· ὑπορράπτω, κ. φοδράρω· — le pas, βαδίζω ταχύτερον· (ναυτ.) παρακάμπω — le cap, τὸ ἀκρωτήριον.

doublet, ψευδὴς λίθος· ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς τῶν δύο κύβων.

douleur, euse, περιελικτῆς μετὰξις κ. τ. λ. περὶ τὸν τροχόν.

doublon, χρυσοῦν νόμισμα Ἰσπανικὸν δυνάμενον περίπου δραχμὰς 80.

doublure, θ. ὑπόρραμμα, κ. φάδρα.

douce-amère, θ. (β.) γλυκύπικρον, βοτάνη ἰαματική.

douceâtre, υπόγλυκος.

doucement, πρᾶως, ἡσυχῶς, ἔλαφρῶς, ἀσθενῶς· βραδέως· ἀγάλια· ἡδέως· χαμηλῆ τῆ φωνῆ, κ. σιγανά·
doucement! ne vous échauffez pas, σιγά! μὴν ἐξάπτεσθε.

doucereusement, μειλίχως, ἡδυφώνως, ἡδυλόγως.

doucereux, euse, ἡδυλόγος, γλυκάζων, μειλίχιος.

doucet, elle, υπόγλυκος· τὸ θηλ. εἶδος ἀγρίας νάρδου χρησιμευούσης πρὸς ὀξάλην, κ. σαλάταν.

doucettement, πολὺ ἔλαφρῶς.

douceur, θ. γλυκύτης, ἡδύτης· πρᾶότης, μειλίχια· ἡδυλογία, φιλαρέσκεια.

douche, θ. κατάντησις, ἐπιχυσίς ψυχροῦ ὕδατος ἐπὶ τὸ πάσχον μέλος τοῦ σώματος ἢ ἐφ' ὅλον τὸ σῶμα, ψυχρολουσία.

doucher, ἐπαντῶ, ἐπιχύνω ψυχρὸν ὕδωρ.

douci, στιλβωσις κατόπτρου.

doucine, θ. (ἀρχιτ.) γλυφὴ ἢ γραμμὴ κορωνίδος διπλῆ, ἥτοι ἄνωθεν μὲν κοίλη, κάτωθεν δὲ ἡμικυλινδρική, τὸ κυμάτιον· βόκάνη πρὸς σχηματισμὸν τῆς τοιαύτης γραμμῆς.

doucir, β. ἐν. λεαίνω, στιλβῶ.

douelle, θ. καμπὴ θύλου.

douer, β. ἐν. δωροῦμαι, προικίζω, κοσμοῦ μὲ χάρισματα σωματικά ἢ διανοητικά.

douille, θ. τὸ πρὸς ἑναρμογὴν κοίλον τοῦ σιδήρου τῆς λόγχης, τοῦ λίσσου, κ. τ. λ.

douillet, elle, ἀβρός, μαλακός.

douillette, θ. γυναικεῖος ἐπενδύτης ἐμβελαμβακωμένος, κ. λιπατάς.

douillettement, μαλακῶς.

douillon, ἔριον πρὸς τυχόν.

douleur, θ. ἄλγος, ὀδύνη, πόνος· λύπη.

doulouresement, ἀλγεινῶς, ὀδυνηρῶς· λυπηρῶς.

douloureux, euse, ἀλγεινός, ὀδυνηρός· λυπηρός.

dourd, νόμισμα Ἰσπανικὸν ἀξίας δραχμῶν 5, 21.

doute, ἀμφιβολία, διαπορία, ἐνδοιασμός, δισταγμός· sans—, ἀναμφιβόλως.

douter, β. οὐδ. ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω, διστάζω· doutez-vous de cela? ἀμφιβάλλετε περὶ τούτου; j'en doute, ἀμφιβάλλω (περὶ αὐτοῦ)· je n'en doute point, δὲν ἀμφιβάλλω ποσῶς· je ne doute pas qu'il ne soit tres-instruit, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι εἶναι πολὺ πεπαιδευμένος· il ne doute de rien, ἔχει πολλὴν τόλμην, πολὺ θάρρος· se—de, ὑποπεύω.

douteur, ὁ ἀμφιβάλλων.

douteusement, ἀμφιβόλως.

douteux, euse, ἀμφίβολος· ἀμφιρρεπής· διαφορούμενος, ἐπαμφοτερίζων· jour—, φῶς ἀμυδρόν.

douvain, ξύλον διὰ δούγας.

douve, θ. δούγα, σανὶς βαρελίου· (βοτ.) βατράχιον τῶν ἐλῶν.

doux, θηλ. douce, γλυκός, ἡδύς· τερπνός· ἥπιος, πρᾶος· μειλίχιος· ἀπαλός· λείος, ὑμαλός· une pente douce, κατωφέρεια μετρία, ὄχι πολὺ ἀνάντης· roulage trop—, ζωμὸς ἀτελῶς ἠρτυμένος· faire les yeux—, βλέπω ἐρωτικῶς· vent—, ἄνεμος μέτριος· métal—, μέταλλον σφυρηλατούμενον, οὐχὶ εὐθρυπτον· billet—, ἐρωτικὴ ἐπιστολή, ἐπιρρ. lout—, ἔλαφρά· μὴ σπεύδης· σιγά δά!

douzaine, δωδεκάς.

douze, δώδεκα· δωδέκατος· ἡ δωδεκάτη τοῦ μηνός.

douzième, δωδέκατος· τὸ ἐν δωδέκατον ἢ δωδεκατημόριον.

douzièmement, ἐπίρρ. δι δέκατον.

douzil, πείρος τῆς κάνουλας βαρελίου.

doyen, ὁ πρεσβύτερος σωματείου τινός. ὁ δέκανος· κοσμητήτωρ.

doyenné, τὸ ἀξίωμα τοῦ doyen.

doyenneté, θ. τὰ πρεσβεῖα, ἡ κοσμητεία.

drachme, (προφ. dragme,) δραχμή.

draconien, ienne, Δρακόντειος.

dragage, ἀφαίρεσις, κάτασις ἵλύος ἢ προσχώσεως ποταμοῦ ἢ λιμένος διὰ βορβοροράγου.

dragée, θ. σακχαρωτὸν ἀμύγδαλον· σφαιρίδια, κ. σκάγια· tenir la — haute à qqn, κάμνω τινὰ νὰ μοὶ πλιθρόνῃ ἀκριθὰ τὴν χάριν, τὸ παρρωροῦμενον.

drageoir, δοχεῖον σακχαρωτῶν.

drageon, παραφυὰς δένδρου.

drageonner, ῥ. οὐδ. παραφύω βλαστούς.

dragon, δράκων, ὄφις μυθώδης· γυνή θρασεῖα καὶ δύστροπος· εἶδος μικρᾶς καὶ ἀσινοῦς σαύρας· ἱππεὺς μαχόμενος καὶ ὡς πεζός· (ἀστρον.) ὁ ἀστερισμὸς δράκων.

dragonnades, θ. πληθ. αἱ κατὰ τὸ 1665, διωγμοὶ τῶν καθολικῶν κατὰ τῶν διαμαρτυρουμένων ἐν ταῖς νοτιοῖς ἐπαρχίαις τῆς Γαλλίας.

dragonne, θ. θύσανος ξίφους.

drague, θ. μάκελλα, γάγγαμος, μηχανήματα πρὸς σκαρὴν ἢ κάθαρσιν ἵλύος, βορβοροράγος.

draguer, ῥ. ἐν. καθαίρω διὰ τῆς μακέλλης ἢ τῆς βορβοροράγου.

draguette ὑποκορ. τοῦ drague.

dragueur, ἱλοκαθάρατης, ἀμωρούκτης.

drain, ὑπόγειος τάφρος πρὸς διοχέτευσιν ὑδάτων.

drainable, ὑνάμενος ν' ἀποξηρανθῇ.

drainage, ἀποξηρανσις.

draine, θ. (ὄρνιθ.) εἶδος κίγλης.

drainer, ῥ. ἐν. ἀποξηραίνω ὑγρὸν ἔδαφος.

draineur, ἀποξηραντής.

dramatique, δραματικός.

dramatiquement, δραματικῶς.

dramatiser, ῥ. ἐν. δραματοποιῶ, τρέπω εἰς δράμα.

dramaturge, δραματοουργός.

drame εἶδος τραγωδίας ἐν τῷ πεζῷ πολλακίς ἀναμειγμένῃς μετὰ κωμικῶν σκηνῶν, δράμα· — lyrique, μελοδράμα, ὑπερσυνθέστερον opéra λέγεται· (μεταφ. τραγικά συμβάντα, σκηναὶ τραγικαί.

drap (προφ. dra) ἐριούχον ὄρασμα, κ. τσόχα· συνδῶν — mortuaire, κάλυμμα μέλαν τῶν νεκροφορέων.

drapeau, σημαία στρατιωτική· (μεταφ.) être sous le — x, ὑπηρετεῖν ἐν τῷ στρατῷ· se ranger sous es — x de... συντάσσομαί τινι κόμματι.

draper, ῥ. ἐν. διευθετῶ οὕτως ἢ ἄλλως τὰς πτυχὰς ἐσθῆτος εἰκόνης ἢ ἀγάλματος, ἐπικοσμῶ· (μεταφ.) γλευάζω, σκώπτω τινὰ· on l' a drapé d'importance, καλὰ σοῦ τὸν ἐσυγύρισαν· se —. διευθετῶ τὸ ἐνδομά μου· ἐπιδεικνύομαι, σεμνύνομαι.

draperie, θ. ἐργοστάσιον ἐριούχων· ἐριουργία· παραπετάσματα κοσμητικὰ τῶν τοίγων (ζωγορ. καὶ γλυπτ.) ἱματισμοὶ ἐπικρεμάμενοι κοσμητικῶς.

drapier, ἐριουργός ἢ ἔμπορος ἐριούχων ὄρασματῶν.

drapière, εἶδος μεγάλης καρφίδος.

draw-back (προφ. dró-bak) ἀπόστισις μερικὴ ἢ ὀλικὴ τέλους πληρωθέντος δι' ἐμπορεύματα εἰσαγωγῆς πάλιν ἐξαγόμενα.

drèche, θ. στέμφυλον κριθῆς ζυθοποιηθείσης.

drelin, τὸ τριν-τρίν κώδωνος.

dressage, δάμασις, γύμνασις, παιδευσις ὀρθωσις, στήσιμον.

dresser, ῥ. ἐν. ὀρθῶ, ἀνορθῶ, ἴστημι, ἰδρύω· ἐγείρω, κτίζω· εὐθύνω.—un buffet· κοσμῶ, σκευάζω κυλικεῖον· δαμάζω, γυμνάζω, παιδεύω· se—, ἴσταμαι, ὀρθοῦμαι.

dresseur, γυμναστής· ἐξομαλιστής· παρασκευαστής.

dressoir, σκευοθήκη μαγειρείου.

drille (τὸ πάλαι) στρατιώτης· bon —, καλὸς σύντροφος· vieux—, γέρον ἀκόλαστος (ἐν οἰκείῳ λόγῳ)· οὐσ. πληθ. ῥάκη πρὸς κατασκευὴν γάρτου.

drisse, θ. (ναυτ.) κερσίαξ, σχοινίον πρὸς ἀναπέτασιν τῶν ἰστίων.

drogman, διερμηνεὺς ἐπίσημος ἐν ταῖς πρεσβείαις καὶ τοῖς προξενείοις.

drogue, θ. φαρμακευτικαὶ καὶ χημικαὶ ὕλαι (μεταφ.) ἐλεεινόν τι πρᾶγμα· παίγνιον τι ἐν τοῖς στρατῶσιν.

droguer, ῥ. ἐν. παρέχω πολλὰ φάρμακα εἰς τὸν ἀσθενῆ· (μεταφ. ἐν οἰκείῳ λόγῳ) οὐδ. περιμένω πολὺ.

droguerie, θ. φαρμακευτικαὶ ὕλαι.

droguier, κιβώτιον περιέχον φάρμακα ἢ ἀρώματα καλῶς τεταγμένα.

droguet, εἶδος ἔρεοῦ βαμβακομιγοῦς ἢ λινομιγοῦς ὑφάσματος.

drogueur, φιλοφάρμακος.

droguiste, φαρμακέμπορος, ἄρωματέμπορος.

droit, e, δίκαιον, δικαίωμα· νόμος· ἡ νομικὴ ἐπιστήμη· φόρος, τέλος· faire— ἀπονέμω δικαιοσύνην· divin, τὸ θεῖον δίκαιον, ἤτοι τὸ ἐλέω Θεοῦ βασιλεύειν· à bon—, δικαίως·—ἐπιθ. εὐθύς, εὐθυτενής, ὀρθός, κ. ἴσιος· ligne—e, εὐθεῖα γραμμῆ· δεξιός, τοῦ δεξιοῦ μέρους· la—e, ἡ δεξιὰ· à—, πρὸς δεξιάν· ἐπίρρ.—, εὐθύς, κατ' εὐθειαν.

droitement, μετ' εὐθύτητος δικαίως.

droitier, δεξιόχειρος.

droiture, θ. εὐθύτης, δικαιοσύνη.

drôlatique, γελωτοποιός, ἀστεῖος, κωμικός.

drôlatiquement, παιγνιωδῶς, κωμικῶς.

drôle, ἀστεῖος, νόστιμος· (ἐπιπραγμ.) ἀλλόκοτον, παράξενον, περιεργον· οὐσ. φαῦλος, κατεργάρης, γελοῖος.

drôlement, γελοῖως, ἀστείως.

drôlerie, θ. ἀστειότης, γελωποιία· γελεῖόν τι.

drôlesse, θ. γυνὴ ἀναιδής, περιφρονητέα.

dromadaire, ἡ ὄρομας λεγομένη κάμηλος.

dru, e, εὐρωστος, δυνατός, ζωηρός· ἄδρός, πυκνός· εὐθυμος· ἐπίρρ. ἀφθόνως, βαγδαίως.

druide, -esse, δρυΐδης, ἱερεὺς, ἱέρεια, τῶν ἀρχαίων Γαλατῶν ἢ Κελτῶν.

druidique, δρυΐδικός.

druidisme, δρυΐδισμός.

drupe, καρπὸς μονοπύργητος, δρυπεπής, οἷον τὸ κεράσιον, τὸ ῥοδάκινον, τὸ κοκκύμηλον.

dryade, θ. ὄρυς, νύμφη τῶν ὄρυων.

du (ἀρθ. συνηρ. ἐκ de le) τοῦ.

dû, e, ὀφειλόμενος, χρεωστούμενος, πληρωτέος· ἀποδοτέος· προξενηθεὶς ὑπὸ· οὐσ. τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ἢ πρᾶγμα.

dualisme, δυαδισμός, τὸ διφυές ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, ἤτοι ἡ παραδοχὴ δύο ἀρχῶν ἢ στοιχείων· π. γ. τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὕλης ἢ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

dualiste, δυαδιστής.

dualité, θ. διφυία, δυάς.

dubitatif, ἰνε, (γραμμ.) ἀπορηματικός, ἀπορίας ἐκφραστικός, διαπορητικός.

dubitation, θ. (ρήτ.) ἡ κατ' εἰρωνείαν ἀπορία, διαπόρησις.

dubitativement, ἀπορηματικῶς, διδακτικῶς.

duc (τίτλος εὐγενείας) δούξ· ἄρχων δουκάτου.

ducal, e, αυχ, δουκικός.

ducat, νόμισμα τὸ δουκάτον, κ. φλωρί Βενέτικον.

duché, δουκάτον, τὸ κράτος δουκός.

duchesse, θ. δούκισσα· γυνὴ δουκός ἢ κυβερνώσα δουκάτον· εἶδος κλίνης πρὸς ἀνάπαυσιν μετ' ἔρεισι-νώτου· εἶδος φθινοπωρινοῦ ἀπίου.

ducroire, προμήθεια διδομένη εἰς τὸν ἀναδεχόμενον τὴν πώλησιν ξένων ἐμπορευμάτων ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνη.

ductile, ἔλατός, σφυρηλατούμενος ἄνευ θραύσεως.

ductilité, θ. τὸ ἔλατὸν μετάλλου, ἢ ἔλατότης.

duègne, γραῖα παρθεναγωγός εὐγενοῦς οἰκογενείας ἐν Ἰσπανίᾳ.

duel, μονομαχία.

dueliste, μονομάχος.

duire (ἀργ.) συμφέρω, ἀρέσκω.

dulcification, θ. χημ. γλυκοποίησης, γλύκανσις.

dulcifier, ῥ. ἐν. γλυκαίνω.

dulcinée, θ. Γλυκερία, ἢ κατὰ φαντασίαν ἐρωμένη τοῦ Δογκιχώττου.

dulie, θ. ἡ τῶν ἀγγέλων καὶ ἀγίων λατρεία.

dument, δεόντως, πρεπόντως.

dune, θ. θίν, ψάμμαθος.

dunette, θ. (ναυτ.) τὸ τῆς πρύμνης κατάστρωμα, ὑψηλότερον τοῦ λοιποῦ μέρους.

duo (μουσ.) διωδία, κ. ντουέττον.

duodécimal, e, δωδεκαδικός.

duodécimo, ἐπιρρ. δωδέκατον.

duodénum (-νομ) πυλωρός, τὸ ἀμέσως μετὰ τὸν στόμαχον ἔντερον.

duodi, ἡ δευτέρα τῆς δεκάδος κατὰ τὸ δημοκρατικὸν τῶν Γάλλων ἡμερολόγιον.

dupe, φενακισθεὶς, ἀπατιθεὶς.

duper, ῥ. ἐν. φενακίζω, ἀπατῶ.

duperie, θ. φενακισμός, ἀπάτη.

dupeur, ἀπατεών, φενακιστής.

duplicata, διπλόγραφον.

duplication, διπλασίασις, διπλωσις.

duplicité, θ. διπροσωπία.

duquel, οὗ, οὔτινος, τοῦ ὁποῖου.

dur, e, σκληρός, στερεός· (μεταφ.) ἀναίσθητος, ἀπτηνής, ἀπάνθρωπος· **vie—e**, βίος αὐστηρός, σκληραγωγημένος· **tête—e**, δύσνους, κ. γονδροκέφαλος· **temps—s**, δειναὶ περιστάσεις, δυστυχεῖς καιροί· **coucher sur la—e**, κακοπερνῶ τὴν νύκτα ἐπὶ σκληρᾶς κλίνης λίθων ἢ σανίδων.

durabilité, θ. μονιμότης, δύναμις τοῦ διαρκεῖν.

durable, δυνάμενος νὰ διαρκέσῃ, χρόνιος, μόνιμος.

durandal, (μεταφ.) ξίφος ὡς τὸ τοῦ περιφήμου Ρολάνδου.

durant, προθ. καθ' ὄλον τὸν χρόνον, κατὰ τὸ διάστημα, καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν, ἐπὶ, κατὰ.

durcir, σκληρύνω· οὐ· σκληρύνομαι

durcissement, σκληρύνσις.

durée, θ. διάρκεια.

durement, σκληρῶς· ἀπτηνῶς, ἀπανθρώπως· αὐστηρῶς.

dure-mère, θ. ὁ σκληρότατος καὶ ἐξωτερικὸς ὑμῆν τοῦ ἐγκεφάλου, ἢ σκληρὰ μήνιγξ, τὸ περικράνιον.

durer, ῥ. ἐν. διαρκῶ.

duret, ette, ὑπίσκληρος.

dureté, θ. σκληρότης, στερεότης· (μεταφ.) ἀναίσθησία· οὐσ. πληθ. **des—s**, λόγοι προσβλητικοί.

durham, γένος βουῶν Ἀγγλικῶν εἰσαχθέντων καὶ εἰς Γαλλίαν ἐκ τοῦ κοιτιτάτου τῆς Δουρχάμης.

durillon, τύλος, σκίρρωμα, κ. κάλος.

durilloner, ῥ. οὐδ. τιλοῦμαι, κ. κάνω κάλους.

duriuscule, ὑπωσοῦν σκληρός.
duumvir (ἀρχ. Ῥωμ.) δυάρχος.
duumviral, e, δυανδρικός.
duumvirat, δυαρχία, δυανδρία.
duvet, πιλόν, χνούς, βουλος.
duveteux, euse, λαχνώδης, πι-
 λωδής.
dynamie, θ. δυναμική μονάς.
dynamique (φυσ.) ἡ δυναμική
 ἐπιστήμη.
dynamisme, δυναμισμός, φλο-
 σοφία παραδεγμένη μόνον τὴν δύ-
 ναμιν ἐν τῇ φύσει.
dynamite, θ. ἡ δυναμίτις.

dynamiteur, ὁ τῇ δυναμίτιδι
 χρώμενος, ὁ δι' αὐτῆς συνωμοτῶν.
dynamomètre, δυναμόμετρον.
dynaste, δυνάστης, ἄρχων.
dynastie, θ. δυναστεία, βασι-
 λικός οἶκος, γένος, γενεά.
dynastique, δυναστικός, τοῦ
 βασιλικοῦ γένους.
dyscole, δύσκολος, δύστροπος.
dysentérie, θ. δυσεντερία.
dysentérique, δυσεντερικός.
dyspepsie, δυσπεψία.
dyspnée, θ. δύσπνοια.
dysurie, θ. δυσουρία.

E

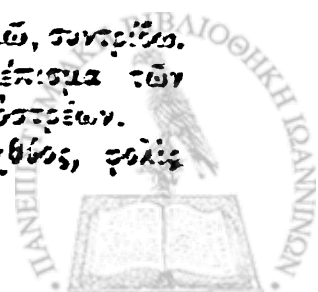
E, τὸ πέμπτον στοιχεῖον τοῦ Γαλ-
 λικοῦ ἀλφαβήτου, καὶ τὸ δεύτερον
 εωνῆεν. Ἐν τέλει λέξεως μὴ τονι-
 ζόμενον δὲν προφέρεται, οἷον· je
 parle, ville, cage, ἔτι καὶ ἂν ἐπη-
 ται αὐτῷ τὸ s τοῦ πληθυντικοῦ τῶν
 ὀνομάτων καὶ ἐπιθέτων, τὸ s τοῦ
 δευτέρου ἐνικοῦ προσώπου τοῦ ῥή-
 ματος καὶ τὸ nt τοῦ τρίτου πληθυν-
 τικοῦ προσώπου αὐτοῦ, hommes,
 femmes. tu parles, ils parlent.
e, ἀχώριστον μύριον προτακτικόν,
 σημαῖνον τὴν ἐξαγωγήν, ἔξοδον, πη-
 ράλειψιν καὶ ἀπάλειψιν· λαμβάνει δὲ
 καὶ τὴν μορφήν é, es, es, es καὶ
 ex, κατὰ τὴν περιστάσιν.
eau, θ. ὕδωρ, νερόν· βροχή·
 il — tombe de l'—, βρέχει· — de
 Cologne, μύρον τῆς Κολωνίας· κο-
 λωνία· — seconde, νιτρικὸν ὀξύ ἡ-
 ραιωμένον δι' λουτρά· — θάλασσα,
 ποταμός, λίμνη· aller prendre les
 — x, παρεῦσθαι πρὸς θαλάσσια,
 θερμά ἢ μεταλλικὰ λουτρά· (μεταφ.)
 il est tout en eau, εἶναι καθιδρωτός· —
 λαμπρότης τῶν πολυτίμων λίθων·

nager entre deux — x. οἰκονομῶ
 καὶ τὰ δύο ἀντιμαχόμενα μέρη, πο-
 λιτεύομαι δεξιῶς· coup d'épée dans
 l'—, ἀπόπειρα ματαία· les—x sont
 basses, (ἐπὶ ποταμῶν) τὸ ὕδωρ ἡ-
 λαττώθη, καὶ μεταφ. στερούμεθα
 χρημάτων.
eau-de-vie, θ. οἰνόπνευμα, ρακί.
eau-forte, ἄζωτικὸν ἢ νιτρικὸν
 ὀξύ.
ébahi, e, ἐπτοημένος, ἐνεός, ἐμ-
 βρόντητος.
ébahir, ῥ. ἐν, πτοῶ, ἐκπλήττω·
 s'—, ἐκπλήττομαι, πτοοῦμαι.
ébahissement, πτόησις, ἐκ-
 πληξις.
ébarber, ῥ. ἐν. ἀποκόπτω τὰ
 ἐξέχοντα καὶ περιττὰ μέρη.
ébarboir (ἐργαλ.) περιτομεύς.
ébarbure, θ. τὰ ψαλιδίσματα.
ébat, πληθ. τέρψις, ψυχαγωγία·
 prendre ses—s, τέρπομαι.
ébattement, διάχυσις, ψυχα-
 γωγία, τέρψις.
ébattre, s'—, τέρπομαι.
ébaubi, e, ἐκθαμβός.

ébauchage, πρόσχεδιάσμα.
 ébauche, θ. σκιαγράφημα, πρό-
 τον σχέδιον.
 ébaucher, ρ. ἐν. προσχεδιάζω,
 σκιαγραφῶ.
 ébauchoir, ἐργαλείον δι' οὗ ὁ
 γλύπτης σχεδιάζει.
 ébaudir, ε'—, εὐφραίνομαι, ὑ-
 περγάζω.
 ébaudissement, εὐφροσύνη,
 γαστήρ.
 ébène, θ. ἔβενος, κ. ἀμπανόζι,
 ξύλον μέλαν.
 ébéner, ἔβενοχρωματίζω.
 ébénier, δένδρον ἔβενου.
 ébéniste, ἐπιπλοποιός, τορευ-
 τής, ἔβενουργός.
 ébénisterie, ἐπιπλοποιεῖα.
 ébiseler, ρ. ἐν. τρυπῶ κωνοειδῶς.
 éblouir, ρ. ἐν. θαμβῶ τοὺς ὀ-
 φθαλμούς, (μεταφ.) ἐκπλήττω ἀ-
 πατῶ γοητεύω.
 éblouissant, e, περιλαμπής (με-
 ταφ.) beauté—e. κάλλος ἐξάριστον.
 éblouissement, θάμβωσις τῶν
 ὀφθαλμῶν ὑπὸ λάμπσεως· θόλωσις
 τῆς ὀράσεως, σκοτισμός.
 éborgnage, ἐξόρυξις τοῦ ἑτέρου
 τῶν ὀφθαλμῶν ἀποκοπή, τῶν ὄζων
 ἀμπέλου ἢ θάμνου.
 ébotter, ρ. ἐν. κλαδεύω.
 ébouillir, ρ. οὐδ. ἐλαττοῦμαι
 βράζων.
 éborgner, ἐξορύττω τὸν ἕτερον
 ὀφθαλμὸν ἀφαιρῶ τοὺς περιττοὺς
 ὄζους ἀμπέλου ἢ θάμνου.
 éboulement, τοῖγος ἢ στήγις
 πτώσις, κρήνησιμα, κ. βουλήσιμα.
 ébouler, ε'— (ἐπὶ οἰκοδομῆς)
 πίπτω, καταρρέω, κ. βουλῶ, κρη-
 νηίζομαι.
 éboulis, ἐρείπια, συντρίμματα,
 γυάλισματα.
 ébourgeonnement, οἰναρι-
 σμός, ἀποκοπή τῶν περιττῶν βλαστῶν.
 ébourgeonner, ρ. ἐν. βλαστο-

λογῶ, ἀποκόπτω τοὺς περιττοὺς
 βλαστούς.
 ébourrifiant, e, παρὰδοξος, ἀ-
 πίστευτος.
 ébourrifier, ρ. ἐν. (ἐπὶ ἵππων)
 βάλω εἰς ἀταξίαν, ταράττω.
 ebousiner, ρ. ἐν. ἀποτέμνω τὰ
 μάλακὰ τῶν λίθων.
 ébranchement, κλάδευσις.
 ébrancher, ρ. ἐν. κλαδεύω, κό-
 πτω ἢ θραύω τοὺς κλάδους.
 ébranchoir, κλαδευτήρ.
 ébranlement, σάλεσμα, κλόνη-
 σις (μεταφ.) ἐκπλήξις.
 ébranler, ρ. ἐν. διασειῶ, συγ-
 κλινῶ, σαλεύω (μεταφ. ἐξασθενῶ
 συγκινῶ) ε'—, κινῶμαι, προσγυρῶ,
 βιάζω.
 ébrasement, εὐρύτης ἔσωτε-
 ραῖ, ἕρπας ἢ ἑρπιδος.
 ébraser, ρ. ἐν. εὐρύτω ἔσωθεν
 ἕρπαν ἢ ἑρπιδά.
 ébrèchement, ἀμείλιχτις, ὀ-
 δοντωσις, οἶον μαχίρας τεμνοῦσις
 σῶμα σκληρότατον.
 ébrécher, ρ. ἐν. ἀμείλικω, ὀ-
 δοντῶ μαχίραν ἢ ἄλλο ἐργαλείον.
 ébriété, θ. μέθη, μετρία.
 ébroicien, ienne, ὁ, ἡ, ἐξ Ἐ-
 βροσίου (Evreux) τῆς Γαλλίας.
 ébrouement, βρώωνισμός (ἵπ-
 που ἢ πταρμός αὐτοῦ).
 ébrouer, ε. ἐν. διαβρέχω ὑφα-
 σμα· ε'—, (ἐπὶ ἵππου) βρώωνίζω
 ἐκ φέου.
 ébruitement, διαθροῦλλισις.
 ébruiter, διαθροῦλλῶ, διαθροῦ,
 κρονολογῶ.
 ébullition, θ. βράσις, ἀναβρα-
 σμός, κόχλασμα.
 écachement, λεπτοσύνη διακα-
 ταπατήσεως.
 écacher, ρ. ἐν. συνθίω, συντριῶ.
 écailage, θ. ἐκλέπισμα τῶν
 ἐγθύων· διανοίξις τῶν ὀστρέων.
 écaille, θ. λέπις ἐγθύου, τολίς

έροπετου· πλάξ όστρακοδέρμου· ό-
στράκιον· γελώνειον.

écailer, β. έν. έκλεπίζω τούς
ί/θής· άνοίγω τά ύστρεα.

écailleux, cusc, λεπιδώδης, λε-
πιδωτός, φολιδωτός.

écale, θ. κέλυφος, λέπυρον.

écaler, β. έν. έκλεπίζω, έκλε-
πυρώ, κ. ξεφλουδίζω.

écang, κόπανος διά τó λινον.

écanguer, κοπανίζω λινον.

écangueur, λινοτρίπτης.

écarbouiller, β. έν. συνθλώ.

écarlate, φοινικούς, κόκκινος, κ.
άλκιος.

écarquillement, διάνοιξις τών
σκέλων ή τών όμμάτων.

écarquiller, β. έν. διανοιγω τά
σκέλη, τούς όφθαλμούς.

écart, έκκλησις, έκτροπή, κ. πα-
ραμέρισμα· παρέκθεσις λόγου· πα-
ρεκτροπή διαγωγής· πλάνη· παρα-
λογισμός.

écartable, άποσοβητέος.

écarté, μνηήτης, παράμερος· ούς.
είδος χαρτοπαιγνίου.

écartèlement, τετραμερής· δι-
άσπασις, διασπάραξις.

écarteler, τετραμερώς διασπῶ,
διασπαράττω.

écartement, άπομάκρυνσις.

écarter, β. έν. άποχωρίζω, ά-
ποσπῶ· άπομακρύνω· αφαιρώ· έκ-
τρέπω· άπορρίπτω χαρτία έν τῷ
παιγνίῳ διά να πάρω άλλα· s' —,
άφίσταμαι· άπέργομαι.

ecce-homo, ίδού ό άνθρωπος.
είκων παριστώσα τόν Χριστόν έστε-
φανωμένον με άκάνθινον στέφανον·
(μεταφ.) άνθρωπος ώχρός και ισχνός.

ecchymose (έ-χι-) (ιατρ.) οί-
δημα, έκχύμωσις έκ μύλωπος.

ecchymoser, β. έν. προξενῶ έκ-
χύμωσιν.

ecclésiastique, Έκκλησιαστι-
κός· ούς, τó βιβλίον τών Γραφῶν τó

έπιγραφόμενον έκκλησιαστικής· κλη-
ρικός, ιερωμένος.

ecclesiastiquement, έκκλη-
σιαστικῶς.

écervelé, άνους, άφρων, κοῦφος,
κ. ξεμυαλισμένος.

échafaud, ίκρίον, κ. σκαλωσιά·
ίκριωμα, λαιμητόμος.

échafaudage, τά ίκριώματα,
σανιδώματα τών χτιστῶν περι τήν
οικοδομήν· (μεταφ.) τó σύνολον ψευ-
δῶν συλλογισμῶν.

échafauder, β. οὔδ. ίκριῶ, έ-
γείρω ίκριώματα περι τήν οίκοδο-
μήν· β. έν. συνεπισωρεύω.

échalas, γάραξ, άμπέλου ή άλ-
λων φυτῶν στήριγμα· (μεταφ.) λι-
γνός και ισχνός άνθρωπος.

échalassement, στύλωσις.

échalasser, χαρακίζω, στυ-
λώνω.

échalier, άκ κλάδων φράκτης.

échalotte, είδος σκόρδου.

échampir ιδέ réchampir.

échancrer, έγκόπτω τοξοειδῶς.

échancrure, έγκοπή τοξοειδής,
διάδρωμα, κ. σκάψιμον.

échange, άνταλλαγή· άντάλλα-
γμα, άνταπόδωσις· (μεταφ.) άμοι-
βαιότης.

échangeable, άνταλλακτός.

échanger, β. έν. άνταλλάσσω·
—des présents· άμείβω, άντιδω-
ροῦμαι.

échangiste, άνταλλάκτης.

échanson, οίνοχός.

échantillon, δείγμα, κ. μύστρα.

échantillonner, β. έν. παρα-
βάλλω, δοκιμαζῶ· κόπτω δείγματα.

échappade, πράξις έκ κουφό-
τητος, κ. καχοκεφαλιά.

échappatoire, θ. ύπεκφυγή.

échappé, θ. δραπέτης, φυγός.

échappée, θ. άφροσύνη, παρε-
κτροπή νεανική· (ζωγρ.) φῶς διά-
μεσον.

échappement, μηχανισμός κα-
νονίζων τὴν κίνησιν ὠρολογίου.

échapper, ἐκφεύγω, δραπετεύω·
cela m' a échappé, τοῦτο διέφυγε
τὴν προσοχὴν μου, δὲν τὸ παρετή-
ρησα· cela m' est échappé, μὲ ἐξέφυ-
γε, τὸ εἶπον ἢ τὸ ἐπραξα ἀπερισκέ-
πτως· il l' a échappé belle, παρ' ὀλί-
γον νὰ τὴν πάθῃ, ἢ καλὰ τὴν ἐγλύτωσε.

écharde, ἀκίς, ἀκάνθιον, σχί-
διον, κ. ἀγκύλι.

échardonnage, ἐκρίζωσις τῶν
ἀκανθῶν.

échardonner, ἐκρίζω τὰς ἀ-
κάνθας ἀγροῦ τινος.

écharner, ἐκσαρκίζω.

écharnoir, μάχαιρα ἐκσαρκι-
στικὴ.

écharnure, θ. τεμάχιον δέρ-
ματος ἀποκοπέντος ἐν τῇ ἐκδορᾷ.

écharpe, θ. εὐρυτάτη ταινία, κ.
σάρπα, οἶον ζωστήρ, λαιμοδέτης
ἢ ζώνη· τελαμῶν ἐξ ὑφάσματος· il
porte les bras en—, φέρει τὸν βρα-
χίονα κρεμάμενον ἀπὸ τοῦ τραχή-
λου διὰ περιδέσμου.

écharper, κατακόπτω.

échasse, θ. καλόδαθρον, κ. ξυ-
λοποδᾶρα· ἐπὶ ζεύγους αὐτῶν περι-
πατεῖ τις ὑψηλότερον ἢ ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους· (μεταφ.) être toujours monté
sur des échasses, σεμνολογεῖν, ὀ-
μιλεῖν ἐπηρμένως.

échassiers (ὄρνιθ.) ἱμαντόπο-
δες, πτηνὰ μακροσκελῆ φιλυδρα.

echauboulé, ἔχων ἰδρωῖτα, φλυ-
κτίδας, ἰδρωτῆρας.

echauboulure, θ. φλυκτίς, κ.
ὑδρωτῆρα.

échaudage, ἀσδέστωμα, κ. ἄ-
σπρισμα.

échaudé, πόπανον, κ. τηγανίτα.

échaudé, e, ζεματισμένος· (πα-
ροιμ.) chat—craint l' eau froide,
ὅποιος κατ' ὀσθ' οὐ παρ' οὐσᾶ ὅσ' οὐ
γιαγοῦρετι.

échauder, ρ. ἐν. ὕδατι θερμῷ
ζέοντι διαδρέχω, καίω, κ. ζεματῶ.

échaudoir, ἄγγειον καὶ τόπος
ἐνθα ζεματοῦσιν.

échauffaison, φλυκταίνωσις, ἐ-
ρυσσίπελας.

échauffant, e, θερμαντικός, ἐκ-
καυστικός, κ. πυρός.

échauffé, ὀσμὴ ἐκ πυρώσεως.

échauffement, θέρμανσις, ἔξα-
ψις.

échauffer, ρ. ἐν. θάλπω, θερ-
μαίνω· διακαίω, φλογίζω, ἐξάπτω·
—la bile à qqn, διεγείρω τὴν γο-
λὴν, τὴν ὀργὴν τινος· s' —, ἐξά-
πτομαι, παραφέρομαι.

échauffourée, θ. τολμηρὰ καὶ
ἀπερίσκεπτος ἐπιχείρησις· ἀψιμαχία.

échauffure, ἐρύθημα τοῦ δέρ-
ματος, ἐκζεσις, ἐξάνθημα.

échaugnette, θ. σκοπιά.

échauler, ἰδὲ chauler.

échaux, τάφος διοχετευτικὴ ὕ-
δατος.

échéance, θ. λήξις τῆς διορίας.

échec, ἀποτυχία, δυστύχημα·
ἦττα· πληθ.—s, ἢ jeu d' —s. τὸ
ζατρίκιον ἢ σκάκι·—au roi, ὁ βα-
σιλεὺς προσβάλλεται (ἐν τῷ παι-
γνίῳ τούτῳ)·—et mat, ὁ βασιλεὺς
ἠχμαλωτίσθη, καὶ διὰ τοῦτο τὸ
παιγνίδιον εἶναι κερδισμένον.

échelette, θ. μικρὰ κλίμαξ.

échelle, θ. κλίμαξ ἐν πάσαις αὐ-
τῆς ταῖς σημασίαις, κ. σκάλα, οἰκο-
δομικῇ, μαθηματικῇ, μουσικῇ κ.τ.λ.
—du Levant, ἐμπορεῖον ἐν τῇ Ἀ-
νατολῇ, λιμὴν ἐμπορικὸς.

écheleon, βαθμῖς, κ. σκαλοπάτι.

échelonner, ρ. ἐν. κλιμακῆδόν
διατίθημι, τάττω.

échenal, ξυλίνη ὑδρορροή τῆς
στέγης.

échenillage, ἡ τῶν καμπῶν ἐ-
ξόντωσις.

écheniller, συλλέγω καὶ καταστρέφω τὰς κάμπας.

échenilleur, ὁ καθαρίζων τὰ δένδρα ἀπὸ τῶν καμπῶν.

échenilloir, καμπολέκτης, ψαλὶς πρὸς συλλογὴν καμπῶν.

écheoir, ἰδὲ échoir.

écheveau, ἀγαθὸς, κ. ἔλγᾶ ἢ μάτσο.

échevelé, λυσίκομος, ἔχων τὴν κόμην ἄτακτον, κ. ἀναμαλλιάρης.

échevin, ἀστυνόμος καὶ δήμαρχος ἐν Γαλλίᾳ πρὸ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως τοῦ 1789.

échevinage, τὸ ἀξίωμα τοῦ échevin,

échidné, (-κ-) (ζωολ.) ἐχιδνοειδὲς, νωθὸν τι ζῶον ἀπὸ γῆς ζῶν.

échine, θ. χυδαῖον ὄνομα τῆς σπονδυλικῆς στήλης, κ. βραχοκόκαλον.

échinée, μέρος τῆς βράχως χοίρου.

échiner, ῥ. ἐν. θραύω τὴν βράχιν, φονεύω· s' —, μοχθῶ, κοπιᾶζω πολὺ.

échinodermes, (-κο-) (ζωολ.) τὰ ἐχινόδερμα.

echiquier, ἀδάκκιον τοῦ ζατρίκίου, κ. σκακιέρα· ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας.

écho, (εχὸ) ἠχώ, ἀντήχησις· ῥ. οὐδ. il se fait l' écho de ses protecteurs, ἐπαναλαμβάνει τοὺς λόγους τῶν προστατῶν του, συνηγορεῖ ὑπὲρ αὐτῶν.

échoir, ῥ. οὐδ. εὐχρηστον μόνον ἐν τοῖς ἐξῆς χρόνοις καὶ προσώποις (il échoit, ils échoient, il échéait, ils échéaient· il échut, ils échurent, il écherra, ils écherront. Il écherrait, ils écherraient. Qu' il échée, qu' ils échéent. Qu' il échût, qu' ils échussent)· κληροῦμαι, λαγχάνω· cela m' est échu en partage, τοῦτο ἔλαχεν εἰς τὸ μέρος μου· — λήγω (ἐπὶ

προθεσμίας) mon billet échoit demain, ἡ ὁμολογία μου λήγει αὔριον. le cas échéant, περιστάσεως τυχοῦστος.

échome, σκαλμός.

échomètre, (-κο-) ἠχώμετρον.

échoppe, μικρὸν ἐργαστήριον σανατόκτιστον· καπηλεῖον· γλυφίς, τοῦ διὰ νιτρικοῦ ὀξέος χαράττοντος.

échopper, ῥ. ἐν. χαράττω, ἐργάζομαι διὰ τῆς γλυφίδος.

échouage, κάθισμα πλοίου, πρόσκρουσις, προσάραγμα.

échouement, προσάραξις κάθισμα πλοίου.

échouer, ῥ. οὐδ. (ναυτ.) προσάρασσει, καθίζει εἰς βυγὰ τὸ πλοῖον, ἐξωκέλλει· (μεταφ.) ἀποτυγχάνει· son entreprise a échoué, ἡ ἐπιχείρησις του ἀπέτυγεν.

écimage, κορυφοτομή.

écimer, ῥ. ἐν. ἀκροτομῶ, ἀποκείρω τὰς κορυφὰς τῶν φυτῶν.

éclapoussement, βάντισμα, πιτυλισμός, κ. πιτσίλισμα.

éclabousser, ῥ. ἐν. βάννω, σπιλῶ, βάντιζω, κ. πιτσλίζω.

éclaboussure, θ. σπῖλος, βάντισμα, πιτσίλισμα.

éclair, ἀστραπή· il fait des—s, ἀστράπτει· comme un—, τάχιστα, ὡς ἀστραπή· (μεταφ.) λάμψις στιγμιαία· des —s de génie, ἐκ λάμψεως μεγαλοφυΐας.

éclairage, φωτισμός· τὰ πρὸς φωτισμὸν καίόμενα.

éclaircie, θ. ἀνοιχτὸν μέρος ἐν ταῖς νεφέλαις, διάφρασις· ἀραιὸν μέρος, ἄδενδρον ἐντὸς δάτους.

éclaircir, ῥ. ἐν. διαφωτίζω· καθαρίζω· διαθριάζω, διασκορπίζω τὰ νέφη· διαυγές ποιῶ· ἀραιῶ· σαφηνίζω, ἐξηγῶ, φανερόνω.

éclaircissement, διασάφησις, ἐξηγήσις.

éclaire, θ. ἰδὲ chélidoine.

éclairer, ῥ. ἐν. φωτίζω, (μεταφ.) διδάσκω, φωτίζω τὸν νοῦν· ῥ. οὐδ. φέγγω, λάμπω· ἀπρόσωπ. il éclaire, ἀστράπτει.

éclairer, (στρατ.) πρόσκοπος.

eclampsie, θ. (ιατρ.) ἐκλαμψία.

éclanche, θ. ὤμος, προβάτου ἀποκεκομμένος.

éclat, λάμψις· λαμπρότης· κτύπος, πάταγος, βρόντημα· φωνή μεγάλη θρόλλος· φήμη· cela fera de l'éclat, τοῦτο θὰ προξενήσῃ μεγάλην συγκίνησιν· θραῦσμα, κομμάτιον· les carreaux des fenêtres volèrent en —s, αἱ ὕαλοι τῶν θυρίδων διεσπάρησαν εἰς συντρίμματα· (μεταφ.) κλέος, δόξα· ἄκουσμα, φήμη· σκάνδαλον· craindre l'—, φοβεῖσθαι τὸ σκάνδαλον· action d'—, πράξις λαμπρά, κατόρθωμα.

éclatant, e, θ. λαμπρός· περιλαμπής, φαεινός· (μεταφ.) περιφανής, εὐκλεής, λαμπρός, ἐνδοξός.

éclatement, ἐκρηξις.

éclater, ῥ. οὐδ. ἐκρήγνυμαι, κ. σκάνω ἢ σκῶ· κροτῶ· ἀστράπτω, ἐκλάμπω· (μεταφ.) παραφέρωμαι, κ. ξεσπῶ· ἐκδηλοῦμαι, ἐνδείκνυμαι.

éclipse, θ. ἐκλειψις ἡλίου, σελήνης κ. τ. λ.

éclipser, ῥ. ἐν. ἐπισκιάζω, καλύπτω τὴν λάμψιν τινός, καθιστῶ ἀόρατον· (μεταφ.) ἐλαττῶ τὴν ἀξίαν ἄλλου διὰ τῆς ὑπεροχῆς μου, νικῶ· s'—, γίνομαι ἄφαντος, φεύγω.

écliptique, οὐσ. ἡ ἐτήσια φαεινομένη τροχιά τοῦ ἡλίου περὶ τὴν γῆν· ὁ ἐκλειπτικὸς κύκλος.

éclisse, θ. (χειρ.) πλάξ ξυλίνη ἢ ἐκ ναστογράφου περιδεδωμένη εἰς κατάγραμμα ὅσπου ἵνα συνέχη τὰ μέρη αὐτοῦ.

éclisser, ῥ. ἐν. περιδένω μὲ πλάκας ξυλίνας κατεαγὸς μέλος, νερθαρίζω αὐτό.

écloper ἢ **écloppé**, χωλός.

écloper, καθιστῶ χωλόν.

éclore, ῥ. οὐδ. (il éclôt, ils éclosent· il éclorat, ils écloront· il éclorait, ils écloreraient· qu' il éclosse, qu'ils éclosent· éclos, e)· ἐκκολάπτωμαι τοῦ ὄντος· (ἐπὶ ἀνθ.) ἀνοίγωμαι, ἐκπετάγγυμαι· (μεταφ.) ὑποφώσκω, le jour vient d'—, ἡ ἡμέρα ἀνατέλλει· son projet est près d'—, ὁ σκοπὸς τοῦ εἶναι ἐγγὺς τοῦ γὰ ἐκδηλωθῆ.

éclosion, θ. ἐκκόλαψις· ἀνοίγμα ἀνθους· (μεταφ.) l'— d' un projet, ἡ ἐκδηλωσις σκοποῦ τινος.

éclosure, θ. φραγμὸς ποταμοῦ μετὰ θύρας κινητῆς πρὸς ἄρσεις ἢ ἐπίσχεσιν τοῦ ὕδατος.

éclosée, ὅσον ὕδωρ κενωθῆ ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ φραγμοῦ ποταμοῦ ἢ διώρυγος μέχρι τῆς κλείσεως αὐτοῦ.

éclosier, ἐπιστάτης ὑδατοφράκτου ποταμοῦ.

écobuage (γεωργ.) καῦσις τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους καὶ διασπορά ἐπ' αὐτοῦ τοῦ προϊόντος τῆς καύσεως.

écobue, θ. κυρτὴ σκαπάνη.

écobuer, ῥ. ἐν. ἀραιζῶ τὸ ἀνώτερον στρώμα τοῦ ἐδάφους, τὸ καίω, διασπείρω τὸ ἐκ τῆς καύσεως προελθόν διὰ κόπρισμα.

écoeurer, προξενῶ ἀηδῖαν.

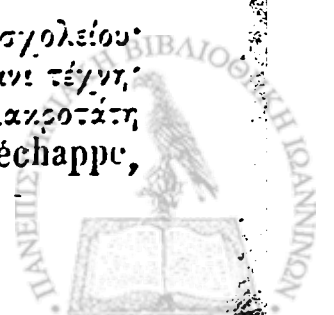
écoinçon, λίθος ἀκρογωνιαῖος· ἐπιπλον γωνίας.

écolage, διδάκτρα, μαθητεία.

écolâtre, θεολόγος καθεδρικοῦ ναοῦ· ἐπιτηρητῆς τῶν σχολείων τῆς ἐπισκοπῆς ἢ ἐπαρχίας.

école, σχολή, σχολεῖον· (μεταφ.) δόγματα, διδασκαλία· faire l'— buissonnière, λειποσκολῶ, φεύγω ἐκ τοῦ σχολείου.

écolier, ière, μαθητῆς σχολείου· (μεταφ.) πρωτόπειρος ἐν τινι τέχνῃ· le chemin des —s, ἡ μακροτάτη ὁδός· c'est une écolière échappé,

εἶναι δραπέτις μαθήτρια, λέγουσι προκειμένου περὶ νεάνιδος προώρων νυμφευθείσης, ὑπανδρευθείσης.

éconduire, ῥ. ἐν. ἀποπέμποι μετὰ πλείονος ἢ ἥττονος ἀδρότητος.

éconduite, θ. εὐσχημος ἀποπομπή.

économat, θέσις τοῦ οἰκονόμου γραφ. ἰον αὐτοῦ, οἰκονομεῖον.

économe, οἰκονόμος, ἐπιστάτης, ταμίας οἴκου ἢ σχολῆς· ἐπιθ. οἰκονόμος, φειδωλός.

économie, θ. οἰκονομία, φειδώ· —ς, ταμιεύματα ἐκ τῶν κερδῶν· —, διοικήσις (μεταφ.) συναρμογή τῶν διαφόρων μερῶν ποιήματός τινος.

économique, οἰκονομικός, ὀλιγοδάπανος, εὐθιγός.

économiquement, οἰκονομικῶς.

économiser, ῥ. ἐν. οἰκονομῶ, φείδομαι, ταμιεύω.

économiste, οἰκονομολόγος.

écope ἢ **escope**, ἀντλῖον, ἀντλητήρ λέμβου πρὸς ἐκκένωσιν τῶν ὑδάτων.

écorçage, ἀποφλοῖωσις.

écorce, θ. φλοιός, κ. φλοῦδι· ἐπιφάνεια· 1° — de la terre, ὁ ἐπίπαγος ἢ φλοιός τῆς γῆς.

écorcer, ἐκφλοῖζω, περιαίρω τὸν φλοιόν, κ. ξεφλουδίζω.

écorché, οὐσ. σῶμα ζώου ἢ ἀνθρώπου ἐκδεδαρμένον ἐπὶ σκοπῷ ἀνατομικῆς μελέτης.

écorchement, ἐκδορά, κ. γδάρσιμον.

écorcher, ῥ. ἐν. ἐκδέρω, κ. γδέρνω· σπαράττω· (μεταφ.) — les oreilles, ἐνογλῶ τὰ ὄτια, τὴν ἀκοήν· — ses pratiques, πωλῶ ἀκριβὰ εἰς τοὺς πελάτας, τοὺς ἀφανίζω· — une langue, διαστρέφω, κακομιλῶ ξένην τινὰ γλῶσσαν.

écorcherie, θ. ἐκδορεῖον.

écorcheur, ἐκδορεύς, κ. γδάρ-

της· (μεταφ.) ἀκριβοπωλητής, ἀργυρολόγος.

écorchure, θ. δρυφή, ἀμυχή, κ. γδάρσιμον.

écorner, ῥ. ἐν. ἀποκόπτω τὰ κέρατα· (μεταφ.) κολοῦόνω, ἀμβλύνω, ἀκροτομῶ, ἐλαττῶ.

écornifer, ῥ. οὐδ. παρασιτῶ, τρώγω ἀπροσκλητήτως εἰς τὰ ξένα.

écorniflerie, θ. παρασιτία.

écornifleur, παράσιτος.

écornure, τμημα, κλάσμα γωνίας λίθου ἢ ἐπίπλου.

Écossais, Σκώτος, κάτοικος τῆς Σκωτίας.

écosser, ῥ. ἐν. ἐκλοβῶ, ἐκλεπίζω, κ. ξεφλουδίζω, παστρεύω.

écosseur, euse, ἐκλοβωτής.

écot, ἔρανος, τὸ μέρος ἐκάστου ἐν κοινῇ δαπάνῃ.

écoulement, ῥῦσις, ῥοῦς, ἐκροή, κ. ῥεύσιμον· (ἐμπόρ.) πώλησις, ἐξουδευσις.

écouler, s'—, ἀπορρέω, ἐκρέω· (μεταφ.) παρέργομαι (ἐπὶ χρόνου)· ῥ. ἐν.—des marchandises, πωλῶ ἐμπορεύματα.

écourgeon, ἰδὲ escourgeon.

écourter, ῥ. ἐν. βραχύνω, συντέμνω, κ. κοντύνω.

écoute, θ. (ναυτ.) κεροῖαξ, κ. σκότα ἢ στίγγος· πληθ. τύπος ὃ ἐν κρυφίως ἀκροᾶται τις· être aux—s, ἀκροᾶσθαι λάθρα.

écouter, ῥ. ἐν. ἀκροῦμαι, ἀκούω εὐμενῶς ἢ μετὰ προσοχῆς· s—, περ. — ποιῶμαι ὑπερμέτρως τὴν ὑγείαν μου.

écouteur, euse, προσεκτικός· ἀκροατής· ὠτακουστής.

écoutille, θ. θυρίς ἢ καταρράκτης τοῦ καταστρώματος πλοίου, κ. ταμπούκιο ἢ μπουκαπόρτα.

écouvillon, μάκτρον, ἱπνόμακτρον, κ. πάνα, φουρνόπανον.

écouvillonner, ῥ. ἐν. ἀπομάσσω, ἀποσπογγίζω φουρνον.

écran, ἀλεξίπυρον ἐστίας.

écrasage, σύνθλασις.

écrasant, καταθλιπτικός· δεινός.

écrasement, σύνθλασις, σύντριψις.

écraser, ῥ. ἐν. συνθλῶ, συντρίδω· (μεταφ.) καταβάλλω, νικῶ· μηδενίζω.

écrémage, ἀπάνθισμα τοῦ γάλακτος.

écrémer, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ πῆαρ, κ. τὸ καϊμάκι· (μεταφ.) ἀπανθίζω, ἀφαιρῶ ὅ τι κρεῖττον.

écrêter, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν κυρτάσιαν ἀλέκτορος· ἀποθριγγῶ, ἀφαιρῶ τὸ ἀνώτερον μέρος φρουρίου ἢ προμαγῶνος.

écrevisse, θ. καραβίς· σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ ὁ καρκίνος.

écrier, s'—, ἀναβοῶ, ἀναφωνῶ.

écritle, θ. καλαμιά κωλύουσα τὴν ἀπόδρασιν ἰχθύων ἐκ λίμνης ἢ δεξαμενῆς.

écrin, κιβώτιον, θήκη πολυτίμων.

écrire, ῥ. ἐν. ἀνωμ. (écrivant, écrit, j'écris, nous écrivons, j'écrivis) γράφω· ἐπιστέλλω· ὀρθογραφῶ· (ἀπροσώπ.) ils est écrit, γέγραπται, ἀπεφασίσθη ἢ εἶναι πεπωμένον.

écrit, e, γραπτός· ἐντετυπωμένος, προφανής· οὐσ. ἔγγραφον· συμβόλαιον—s—, τὰ συγγράμματα.

écriteau, ἐπιγραφή μεγάλης γραμμασιν ἐπὶ σανίδος ἢ χαρτου ἐν εἶδει ἀγγελίας πωλήσεως ἢ ἐνοικιάσεως.

écritoir, θ. μελανοδοχεῖον καὶ καλαμοδοχεῖον, κ. καλαμάρι.

écriture, θ. γραφή, κ. γράψιμον· ἢ Ἱερὰ Γραφή· ἔγγραφη ἐμπορική ἢ τὰ ἔγγραφα ἐμπορίου.

écrivain, ῥ. ἐν. κακογράφω, κακοσυνθέτω.

écrivainerie, θ. κακογραφία, συγγραφή ἄμουςος.

écrivain, πολυγράφος, συγγραφεὺς μικρᾶς ἀξίας, εὐτελής.

écrivain, συγγραφεὺς.

écrivassier, ληρογράφος, πολλὰ καὶ ἀνόητα γράφων.

écrou, περικόγλιον, σύριγξ, κ. τρύπα τῆς βίδας· ἔγγραφη δεσμώτου.

écrouelles, θ. χοιράδες, κ. χελώνια.

écrouer, ῥ. ἐν. καθείργω, συλακίζω· ἔγγραφω ὡς δεσμώτην·

écrouir, ῥ. ἐν. σφυρηλατῶ.

écrouissement, σφυρηλάτημα.

écroulement, κατάπτωσις, κατάρρευσις οἰκοδομῆς, κ. κρήνισμα, βούλημα, χάλασμα· (μεταφ.) ὄλεθρος, καταστροφή τελεία.

écrouler, s'—, καταπίπτω, καταρρέω, κ. κρημνίζομαι, βουλῶ.

écrouter, ῥ. ἐν. ἀπολέπω ἄρτον, κ. ἀφαιρῶ τὴν κόραν, τὸ καύκαλον.

écru, e, ὠμός, ἀκατέργαστος, οἶον μέταξα· toile—e, ἀλεύκαστον ὕψωμα.

écrués, θ. πλθ. δάσος νεόφυτον ἐπὶ γῆς ἀροτῆς.

éctropion, θ. (χειρ.) ἐκτρόπιον, ἀνατροπή τῶν βλεφάρων.

écu, ἵππική ἀσπίς, θυρεός, ἀρχαῖον τρίδραχμον· ὑπῆρχε δὲ καὶ ἑξάδραχμον· τανῦν πεντάδραχμον· (σηματ.) ἀσπίδος σχῆμα ἐφ' οὗ γράφονται τὰ οἰκόσιμα.

écueil, σχόπελος· les—s, αἱ σπινθάδες· (μεταφ.) πρᾶγμα ἐπικίνδυνον.

écuelle, λοπάς, κύαθος, λεχάνιον, κοτύλη, κ. γαδάθα.

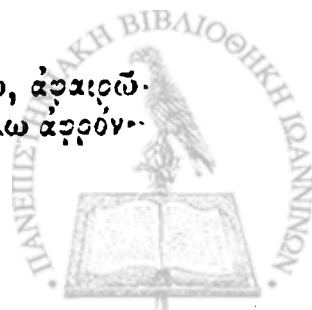
écuelle, θ. τὸ περιεχόμενον κύαθου, λοπάς.

écuisser, δενδροτομῶ.

éculer, ῥ. ἐν. πτεροπατῶ τὰ πέδιλα.

écumage, ἐξάρσισμα.

écumer, ῥ. ἐν. ἐξαρρίζω, ἀφαιρῶ τὸν ἀφρόν· ἀρρίζω, ἐκθάλλω ἀφρόν·

καλύπτομαι ὑπὸ ἀφροῦ· (μεταφ.)—
de colère, ὀργίζομαι, λυσσω.

écumeur, — de mer, πειρατής,
κ. κορσάρος.

écumeux, euse, ἀφρώδης.

écumoir, πολύτρητος σπαθίς, ἐ-
ξαφριστήρ.

écourage, ἐκκάθαρσις.

écurer, ἐκκαθαίρω, κ. παστρεύω.

écureuil (ζωολ.) σκίουρος.

écureur, euse, χαλκοτροίβης,
καθαριστής.

écurie, θ. ἵπποστάσιον, σταῦλος.

écusson, θυρεὸς σηματοφόρος,
ἀσπίς φέρουσα οἰκότημα· πλάξ με-
ταλλίνη ἐν εἴδει θυρεοῦ ἐπὶ κλειθροῦ·
τεμάχιον φλοιοῦ ἔχοντος ὀφθαλμὸν
ἢ ὕψιν πρὸς ἐγκεντριισμόν.

écussonner, ῥ. ἐν. ἐγκεντρίζω,
ἐνοφθαλμίζω δένδρον.

écussonnoir, ἐγκεντριστήρ.

écuyer, ὁ ἀσπιδοφόρος ἢ ὑπα-
σπιστής ἵπποτου· διδάσκαλος ἵππα-
σίας· ἵππηλάτης ἐν ἀμφιθεάτρῳ, ἐν
ἵπποδρομείῳ·—cavalcadour (ἀρχ.)
σταυλάρχης τοῦ βασιλέως.

écuyère, γυνὴ ἵππηλατοῦσα ἐν
ἀμφιθεάτρῳ· hottes à—, πρὸς ἵπ-
πασίαν μακρὰ ὑποδήματα.

Eden (-dene) ἢ Ἐδέμ, ὁ ἐπίγειος
παράδεισος· (μεταφ.) τόπος τέρψεως.

édenté, e, νωδός, κ. κουτσοδόν-
της· οὐσ. πληθ. (ζωολ.) τὰ νωδὰ
τῶν ζώων, ἧτοι τὰ ἔστερημένα το-
μείων.

édenter, ῥ. ἐν. ἐξοδοντέζω.

édicter, ἐκδίδω διάταγμα.

édifiant, e, προτρεπτικός εἰς
ἀρετήν, εἰς εὐσέβειαν.

édificateur, οἰκοδόμος.

édification, θ. οἰκοδομή· ἡθικὴ
ἢ ὀρθοσκευτικὴ ἐποικοδόμησις, στε-
ρεώσεις ἐν τῷ ἀγαθῷ.

édifice, οἰκοδομὴ εὐμεγέθης· (με-
ταφ.) καθίδρυμα, θεσμός.

édifier, ῥ. ἐν. οἰκοδομῶ· (με-

ταφ.) ἄγω εἰς ἀρετήν, μορφῶ πρὸς
εὐσέβειαν διὰ καλῶν συμβουλῶν ἢ
παραδειγμάτων.

édile (παρὰ τοῖς πάλαι Ῥωμαί-
οις) ἀγορανόμος, ἀστυνόμος, ἐπιτη-
ρητὴς τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν.

édilité, θ. (παρὰ τοῖς πάλαι Ῥω-
μαίοις) ἀγορανομία, ἀστυνομία.

édit, θέσπισμα, διάταγμα.

éditer, ῥ. ἐν. ἐκδίδω βιβλίον ἢ
ἐφημερίδα ἰδίᾳ δαπάνῃ.

éditeur, θ. ἐκδότης.

édition, θ. ἐκδοσις.

édredon, πτίλον νήσσης, κ. πού-
πουλον.

éducable, ἐπιδεκτικὸς ἀγωγῆς.

éducabilité θ. δεκτικότης παι-
δεύσεως καὶ ἀγωγῆς.

éducateur, παιδαγωγός, ἐκπαι-
δευτής.

éducatif, ive, ἐκπαιδευτήριος,
ἐκπαιδευτικός.

éducation, θ. ἐκπαίδευσις, ἀ-
γωγή, ἀνατροφή· καλὴ συμπεριφο-
ρά, χρηστοθήθεια, εὐχοσμία, καλοὶ
τρόποι·—des abeilles, μελισσοτρο-
φία·—des vers à soie, ἡ τοῦ μετα-
ξοσκώληκος καλλιέργεια.

édulcoration, θ. γλύκανσις φαρ-
μάκου.

édulcorer, ῥ. ἐν. γλυκαίνω ἀη-
δές ἢ πικρὸν φάρμακον.

éduquer, ῥ. ἐν. ἀνατρέφω, ἐκ-
παιδεύω.

éfaufiler, διατίλλω, διαλύω ὕ-
φασμα, κ. ξεφτιῶ.

effaçable, ἐξαλειπτός.

effacement, ἐξάλειψις, ἡ ιδιό-
της τοῦ ἐξαλείφου.

effacer, ῥ. ἐν. ἐξαλείφω, κ. σβύ-
νω· διαγράφω· (μεταφ.)—la gloire
d'un autre, ἐπισκιαζῶ τὴν δόξαν
ἄλλου· s'—, στρέφω τὸ σῶμα πλα-
γίως ἐν τῇ ξιφομαχίᾳ ἵνα προφυ-
λάττω αὐτὸ ἐκ τῶν πλῃγῶν τοῦ ἀν-
τιπάλου μου· παραμερίζω·

effaçure, θ. ἐξάλειψις, ἀπαλοιφή.
éffanage, ἀποκοπή τῶν ζηρῶν φύλλων, κορυφοτομή.
effaner, ρ. ἐν. φυλλοτομῶ.
effacement, ἐκπληξίς, τρόμος.
effaiver, ρ. ἐν. ἐκπλήττω, συνταράττω, πτωῶ, ἀγριῶ.
effarouchement, ἐξαγριώσεις, πτόσεις, τρόμος.
effaroucher, ρ. ἐν. ἐξαγριῶ, πτωῶ, τρομάζω, φυγαδεύω.
effectif, ive, ἀληθής, ἔργῳ ὑπάρχων, πραγματικός: l'—de l'armée, ὁ ἐν ἐνεργείᾳ στρατός, ἡ πραγματικὴ αὐτοῦ δύναμις.
effectivement, ἔργῳ, πράγματι, τῷ ὄντι, ἀληθῶς.
effectuer, ρ. ἐν. ἐκτελῶ, ἐπιτελῶ, πραγματοποιῶ.
effémination, θ. μαλθάκωσις, χάνωσις.
efféminé, ἀθρόος, γυναικώδης, μαλθακός, ἐκτεθλυμένος.
efféminer, ρ. ἐν. ἐκθηλύνω, καθιστῶ μαλθακόν, ἀνανδρον.
effendi, (παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς) δημόσιος ὑπάλληλος, κληρικός, νομομαθής, πεπαιδευμένος.
effervescence, θ. βρασμός, ζέσις, ψυγῆς, ἀναβρασμός, θυμός.
effet, ἀποτέλεσμα, ἐπακόλουθον ἐντύπωσις· ἐκτέλεσις· (ἐμπορ.) γραμματίον εἰς διαταγὴν· πληθ. σκεύη, ἐνδύματα, πράγματα· επ—, τῷ ὄντι, πράγματι.
effeuillage, ἀποφύλλωσις.
effeuillaison, θ. πτώσις τῶν φύλλων, φυλλόρροια.
effeuiller, ρ. ἐν. ἀποφυλλίζω.
efficace, ἐνεργός, δραστικός, ἀποτελεσματικός.
efficacement, δραστικῶς, ἐνεργῶς, ἀποτελεσματικῶς.
efficacité, θ. δραστικότης, ἐνεργεία, δύναμις, ἀποτελεσματικότης.

efficient, e, πρόξενος, αἴτιος, ποιητικός (ὡς αἴτιον).
effigie, θ. εἰκὼν, εἰδωλον, ἐκμαγεῖον, ὁμοίωμα.
effigier, ρ. ἐν. παριστῶ καθ' ὁμοίωμα· ἐκτελῶ τὴν κατὰ τοῦ φυγοδίκου ποινὴν ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματός του.
effilage, διάλυσις ὑφάσματος, τιλμός, κ. ζεφτισμα.
effilé, ἰσχνός, λιγνός.
effiler, ρ. ἐν. διαλύω, διατίλλω ὑφασμα, κ. ζεφτίζω.
effilocher, ἢ effiloquer, ἀποτίλλω, διαλύω βράκη ἵνα μεταβάλω αὐτὰ εἰς βαμβάκωμα, κ. βάταν.
efflanqué, e, λιπόσαρκος, ἰσχνός κύων, ἵππος, κτλ. λέγεται ὄμως καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.
efflanquer, ρ. ἐν. ἰσχναίνω.
effleurement, ἀπάνθησις, ἀραιρέσις ἐκ τῆς ἐπιφανείας· (μεταφ.) ἐπίψαυσις.
effleurer, ρ. ἐν. ἀπανθίζω, ἀραιρῶ κατ' ἐπιπολήν, ἀκροθιγῶς· (μεταφ.) ἐπιψαύω.
eflorescence, θ. (βοτ.) ἐξάνθησις· (χημ.) ἐξάνθησις ἀλάτων· γινούσ· εὐρώς· (ιατρ.) ἐξάνθημα τοῦ δέρματος.
efflorescent, e, ἐξανθῶν· γινούσων.
effluence, θ. ἐξάτμισις, ἀναθυμιάσις ἐνοργάνου σώματος, ἐκροή.
effluent, e, ἐκρεῶν, ἐξάτμιζόμενος, ἀναθυμιάζων, ἐκρέων.
effluve, ἀναθυμιάσις ἐλώδης τῶν λιμναζόντων ὑδάτων.
effondrement, βαθεῖα τῆς γῆς ἀνασκαφή· (μεταφ.) ἀπώλεια, καταστροφή.
effondrer ἀνασκάπτω τὴν γῆν βαθέως· θραύω, συντρίβω· s'— θυθίζομαι.
effondriles, θ. πληθ. μετὰ βρασμόν ὑποστάθμη.
efforcer, s'— ἀγωνίζομαι, προσπαθῶ· διατείνομαι.

effort, ἀγών, προσπάθεια· διά-
τασις· ὀδύνη ἐκ τῆς διατάσεως τῶν
μυῶν.

effraction, 0. διάρρηξις ἐπὶ σκο-
πῇ κλοπῆς.

effraie, 0. εἶδος γλαυκός.

effrayant, e, δειμαλέος, φοβε-
ρός, τρομερός, φρικτός.

effrayer, ρ. ἐν. φοβῶ, ἐκφοβῶ,
πατάσσω, τρομάζω, ἐκπλήττω, κ.
ξίπάζω.

effréné, e, ἀχαλίνωτος, ἀκάθε-
κτος, ἀκράτητος.

effritement, στείρωσις γῆς.

effriter, στείρω τὴν γῆν, ἐξαν-
τλώ τὴν γονιμότητα.

effroi, τρόμος, πανικός φόβος,
φρίκη.

effronté, e, ἀναιδής, ἀναίσχυ-
τος, ἰταμός.

effrontément, ἀναιδῶς, ἀναι-
σχυντία, ἰταμότης.

effronterie, 0. ἀναίδεια, ἰτα-
μότης, ἀναισχυντία.

effroyable, τρομερός, δειμα-
λέος, φρικώδης· δυσειδέστατος, ἀπο-
τρόπαιος.

effroyablement, τρομερῶς,
φρικτῶς· δεινῶς.

effruiter, ἀφαιρῶ τοὺς καρπούς.

effusion, 0. χύσις, ἔχχυσις· —
de sang, αἱματοχυσία· (μεταφ.) ἔκ-
φρασις, διάχυσις, ἀνακοίνωσις θέρ-
μου αἰσθήματος· αἱ πρὸς τὸν Θεὸν
ἐνθερμοὶ δεήσεις.

efforceau, δέτρογον ἀμάξιον
μετακομίσσεως βαρέων φορτίων.

égal, e, aux, ἴσος· ὅμοιος· ὅμα-
λός· λείος· σταθερός, ἀμετάβλητος·
ἀδιάφορος· cela m' est égal, μοὶ
εἶναι ἀδιάφορον, δὲν μοὶ μέλει οὐσ.
ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς τάξεως ἢ ἀξίας·
vivre avec ses égaux, ζῆν μετὰ
τῶν ὁμοίων· d' — à —, ἴσος πρὸς
ἴσον.

également, ἐξίσου, ἐπίσης.

égaler, ρ. ἐν. ἰσῶ, ἐξισῶ, κα-
θιστῶ ἴσον πρὸς ἄλλον ἢ ἴσου· πρὸς
ἄλλήλους· ἐξισοῦμαι· συγκρίνω, πα-
ραβάλλω.

égalisation, 0. ἐξίσωσις, ἀφο-
μοίωσις.

égaliser, ρ. ἐν. ἀφομοιῶ, ἐξισῶ.

égalitaire, φίλος τῆς ἰσότητος.

égalité, 0. ἰσότης· ὁμαλότης· —
des droits, ἰσότης δικαιομάτων,
ἰσονομία· — d' humeur, ὁμαλότης
χαρακτήρος, ψυχικῆς διαθέσεως.

égard, σέβας, ὑπόληψις· περι-
ποίησις, φιλοφροσύνη· à l' —, κατὰ,
ὡς πρὸς· à cet égard ὡς πρὸς
τοῦτο· à tous —s, κατὰ πάντα·
eu — à l'état present des choses,
ὡς ἐκ τῶν νῦν πραγμάτων.

égaré, πεπλανημένος· τεταρα-
γμένος, ἔξω φρενῶν· avoir les yeux
—s, ἔχειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκστα-
τικούς.

égarement, ἀποπλάνησις, πλά-
νη, παραλογισμός· —s de la jeu-
nesse, παρεκτροπαὶ νεανικαί, νε-
νικὰ ἀμαρτήματα.

égarer, ρ. ἐν. (κυρίως καὶ με-
ταφ.) πλανῶ, ἀποπλανῶ· ἀπατῶ·
s' —, βεμβάζω· s' — l' esprit, πα-
ραφρονῶ.

égayement, εὐθυμίας παροχή,
διέγερσις, τέρψις.

égayer, ρ. ἐν. εὐφραίνω, τέρπω,
παρέχω εὐθυμίαν, χαροποιῶ· s' —
aux dépens de qqn, ἐρπαίζω, σκώ-
πτω τινά.

égide, 0. ἡ αἰγίς ἦτοι ἀσπίς τῆς
Ἀθηνᾶς· (μεταφ.) σκέπη, προστα-
σία.

églantier, (βοτ.) ἡ κυνάς, κ.
ἀγρία τριανταφυλλία.

églantine, 0. κυνόρροδον.

église, 0. ἐκκλησία, τὸ πλήρωμα
τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων· ὅποιος
δήποτε κλάδος ἢ διαίρεσις αὐτῆς,
οἶον· l' église catholique, latine

ἡ d' Occident, ἡ καθολικὴ, λατινικὴ ἢ δυτικὴ ἐκκλησία, l' église grecque, orthodoxe ἢ d' Orient, ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξος ἢ ἀνατολικὴ ἐκκλησία· l' Église protestante, ἡ τῶν διαμαρτυρουμένων ἐκκλησία, ἡ πρὸς θεῖαν λατρείαν οἰκοδομὴ, ἐκκλησία, ναὸς· τὸ ἱερατεῖον, ὁ κληρὸς.

églogue, θ. (ποίημα ποιμενικὸν) ἐκλογὴ, εἰδύλλιον.

égoïsme, φιλαυτία, ἰδιοτέλεια, ἐγωϊσμός.

égoïste, φιλαυτος, ἰδιοτελής, ἐγωϊστής.

égorger, ῥ. ἐν. σφάζω, φονεύω.

égorgeur, σφαγεύς.

égosiller, s'—, κράζω, βοῶ, κ. ξελαρυγγίζομαι.

égotisme, φιλαυτία.

égout, ὀχετός ἀκαθαρσιῶν· (μεταρ.) γκαυτιυπεῖον.

égoutier, ὀχετοκαθαριστής.

égouttage, ἐκπίσεις τοῦ ὕδατος, κ. στραγγισμα.

égoutter, ῥ. ἐν. ἐκπιέζω τὸ ὕδωρ, κ. στραγγίζω.

égouttoir, στραγγιστήρι.

égoutture, θ. αἱ τελευταῖαι ἀποστάξεις.

égrainer, ἰδὲ égrener.

égrappage, ῥ. ἐν. βοτρυῶν ἐκκόκισμα, ῥαγολόγημα.

égrapper, ῥ. ἐν. βότρυας ἐκκοκίζω, ῥαγολογῶ.

égratigner, ῥ. ἐν. ἀμύσσω, κ. τσουγκρανῶ.

égratignure, θ. ἀμυχή, κ. τσουγκρανιά.

égravillonner, καθαρίζω τὰς ῥίζας ἐκφυτευθέντος δένδρου πρὸς μεταφύτευσιν.

égrenage, ἐκκοκισμός.

égrener, ῥ. ἐν. ἐκκοκίζω.

égrillard, e, σκιρτητικός, ζωτήριος, φιλοπαίγμων.

égriser, ῥ. ἐν. λειαίνω τοὺς ἀδάμαντας παρατρῖβων πρὸς ἀλλήλους.

égrugeoir, τριπτήρ ἄλατος, ζαχαρέως κ. τ. λ.

égruger, τρίβω ἄλας, κ. τ. λ.

égueulemeut, βλάβη τοῦ στόμου τηλεδύλου ἢ ὄρχεῖου.

égueuler, ῥ. ἐν. θραύω τὸ στόμιον ἢ λαιμὸν ὄρχεῖου.

Égyptien, ienne, Αἰγύπτιος.

eh! (ἐπιφ. θαυμ. ἐκκλ.) ῥ! αἰ! — bien, λοιπόν· — ? λοιπόν; εἶτα δέ;

éherber, καθαίρω ἐκ τῶν βλαβερῶν γόρτων, ἰδὲ sarcler.

éhonté, e, ἀναιδής, ἀναίσχυτος.

eider, νῆσσα ἢ πτιλοφόρος ἢ ἄλλως ὑπερδόρειος.

éjaculation, θ. ἐξακόντισμα, ἰδίως σπέρμ. τος· ἐνθερμος εὐγή.

éjaculer, ῥ. ἐν. ἐξακοντίζω ἐκ τὸς ἑμαυτοῦ· ἐκσπερματίζω.

éjection, θ. ἐκβολή, κένωσις ἀκαθαρσίας τοῦ σώματος.

élaboration, θ. ἀπεργασία.

élaborer, ῥ. ἐν. ἀπεργάζομαι, κατεργάζομαι· φιλοπονῶ.

élagage, κλάδευμα.

élaguer, ῥ. ἐν. κλαδεύω· κολλάζω, περιστέλλω.

élan, (ζωολ.) ἀλκή, ἰππέλαρος ὄρμη, ἐφόρμισις.

élancé, προμήκης, λυγρός.

élanacement, νυγματώδης ὀδύνη, δτηγμός, κ. σουβλιά.

élancer, s'—, ὄρμῶ, ἐφορμῶ.

élargir, ῥ. ἐν. εὐρύνω, πλατύνω· λύω τῶν δεσμῶν, ἀπολύω.

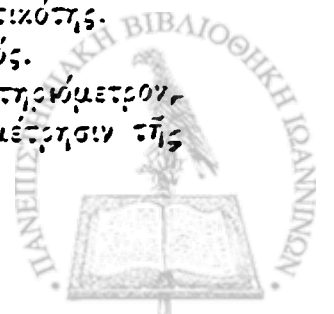
élargissement, διάτασις, εὐρυνσις· ἀπόλυσις, ἀποφυλάκισις.

élargissure, θ. τὸ προστιθέμενον πρὸς εὐρυνσιν, ἐπίρραμμα.

élasticité, θ. ἐλαστικότης.

élastique, ἐλαστικός.

élatéromètre, ἐλατηριόμετρον, μιχάνημα πρὸς καταμέτρησιν τῆς

ἐντάσεως ἢ δυνάμεως ἐλατηρίου, ἀτμοῦ κ. τ. λ.

elbeuf, ἐριοῦχον καλλίστης ποιότητος κατασκευαζόμενον ἐν Elbeuf τῆς βορείου Γαλλίας.

eldorado, γῆ μυθώδης, αἱ νῆσοι τῶν μακάρων, ἐνθα πάντες ἦσαν εὐδαίμονες· παράδεισος, κῆπος παντοίων ἀπολαύσεων.

eléatique, τῆς Ἐλεατικῆς σχολῆς.

électeur, ἐκλογεὺς, ψηφοφόρος· ἐκλέκτωρ, ἢτοι πρίγκιψ ἢ ἐπίσκοπος προσκαλούμενος ἵνα ψηφοφορήσῃ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

électif, ive. αἵρετός, ἐκλεγόμενος, χειροτονούμενος.

élection, θ. ἐκλογή διὰ ψηφοφορίας. ἀνάδειξις.

électivité, θ. τὸ εἶναι τινα ἐκλέξιμον.

électoral, e, αυκ, ἐκλογικός.

électorat, ιδιότης τοῦ ἐκλογέως· τὸ ἀξίωμα ἐκλέκτορος τῆς Γερμανίας.

électricité, θ. ἠλεκτρισμός.

électrique, ἠλεκτρικός.

électrisable, δεκτικός ἠλεκτρισμοῦ, ἠλεκτρίσιμος.

électrisant, e, ἠλεκτρίζων, ἠλεκτριστικός.

électriser, ρ. ἐν. ἠλεκτρίζω· (μεταφ.) διεγείρω, πληρῶ ἐνθουσιασμοῦ, συγκινῶ.

électro-aimant, ἠλεκτρομαγνήτης.

électro-chimie, ἠλεκτροχημεία.

électro-chimique, ἠλεκτροχημικός.

électrode, ἠλεκτρίδιον, σημεῖον δι' οὗ τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα εἰσέρχεται εἰς τὸ σῶμα.

électrodynamique, (φυσ.) ἠλεκτροδυναμική.

électro-magnetisme, ἠλεκτρομαγνητισμός.

électromètre, ἠλεκτρόμετρον.

électromoteur, ἠλεκτροφόρος, ἠλεκτρεγέρτις μηχανή.

électromotrice, ἠλεκτροκινητική (δύναμις), ἠλεκτρενεργός.

électronégatif, ive, ἠλεκτροαρνητικός.

électrophore, μηχανή ἠλεκτροφόρος.

électropositif, ive, ἠλεκτροθετικός.

électroscope, ἠλεκτροσκόπιον.

électuaire (φαρμ.) ἐκλειγμα.

élegamment, γλαφυρῶς, κομφῶς, φιλοκάλως, ἐπιχαρίτως.

élegance, θ. κομψότης, γλαφυρότης, εὐπρέπεια.

élegant, e, γλαφυρός, κομφός, φιλόκαλος, χαρίεις, εὐπρεπής· οὐσ. καλλωπιστής, κομφευόμενος, φιλάρεσκος.

élégiaque, ἐλεγειακός.

élegie, θ. ἐλεγείον.

élément, στοιχείον· les quatre —s, τὰ τέσσαρα στοιχεῖα· αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχειώδη μαθήματα.

élémentaire, στοιχειώδης.

éléphant, ἐλέφας.

éléphantiasis, (ιατρ.) ἐλεφαντίασις.

élevage, κτηνοτροφία, κομιδὴ ζώων.

élevateur, μῦς ὑψωτής.

élévation, θ. ὑψωσις, ἀνύψωσις· περιωπή, ὑψωμα, ὑψηλὸν μέρος· ἢ τῆς θείας κοινωνίας ὑψωσις ὑπὸ τοῦ λειτουργούντος ἱερέως· (ἀρχιτ.) ὁ τοῦ μετώπου οἰκίας σχηματισμὸς ἢ παράστασις· (μουσ.)—de la voix, ὑψωσις τῆς φωνῆς· (μεταφ.) γενναίω φροσύνη, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοφυγία· ὑψωσις τοῦ τιμήματος, τοῦθ' ὅπερ καὶ hausse λέγεται.

élytre, (έντομ.) ἔλυτρον.

élzer ir, βελίον ἐκδεδομένον ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν Ἑλζεβίρ.

émaciation, θ. ἄκρα ἰσχνότης.

émacié e, ἰσχνότατος, ἄσαρκος.

émail, ἔγκαιστον, κ. σμάλτον.

émailler, ῥ. ἐν. ἐγκαίω, κ. σμαλτώνω διαποικίλλω.

emailleur, ἐγκαιστής, κ. σμαλτωτής.

émaillure, θ. ἡ ἐγκαιστική τέχνη, κ. τὸ σμάλτωμα.

émanation, θ. ἀπόρροια, ἀτμίς ἀναθυμιάσις.

émancipateur, ὁ χειραφετῶν, ποιῶν αὐτεξούσιον, χειραφετῶν.

émancipation, θ. χειραφέτησις, ἀπελευθέρωσις, ἀπόλυσις.

émanciper, ἀπελευθερῶ, ποιῶ αὐτεξούσιον, χειραφετῶ.

émaner, ῥ. οὐδ. ἀπορρέω, πηγάζω, ἐξατμίζομαι.

émargement, παραγραφή.

émarger, ῥ. ἐν. παραγράφω, σημειῶ εἰς τὸ περιθώριον λογαριασμοῦ ἢ καταλόγου.

emballage, δεμάτωσις, συσκευασία, κ. ἐμπαλλάρισμα.

emballer, ῥ. ἐν. συσκευάζω, κ. δεματόνω, ἐμπαλλάρω.

emballeur, συσκευαστής, δεματιστής, κ. μπαλαδόρος.

embarbouiller, χραίνω, κ. καταμουντσαλόνω.

embarbouiner, ῥ. ἐν. πείθω διὰ κολακείας, πειθαναγκάζω.

embarcadère, ἀποβάθρα, προκυμαία, κ. σκάλα· σταθμός.

embargo, ἀποκλεισμός πλοίων.

embarquement, φόρτωσις· ἐπιβίβασις, ἀνάβασις εἰς πλοῖον.

embarquer, ῥ. ἐν. ἐπιβιβάζω εἰς πλοῖον· (μεταφ.) ἐμβάλλω, εἰσάγω, ἐμπλέκω τινα εἰς τινα ὑπόθεσιν· s' —. ἐπιβαίνω, ἐπιβιβάζομαι, κ. ἐμβαρκαρίζομαι.

embarras, ἐμπόδιον, κώλυμα δυσκολία· (μεταφ.) ἀμηχανία, στενοχωρία· ἀχρηματία· μεγάλαι αξιώσεις· δισταγμός· ταραχή, συγκίνησις.

embarrassant, e, ἀμηχανος, ἄπορος, δύσκολος.

embarrassé, e, περιπεπλεγμένος, ἐν ἀμηχανία ὢν.

embarrasser, ῥ. ἐν. ἐμποδοῖν γίνονται, ἐμποδίζω ἐμβάλλω εἰς ἀπορίαν, ἀμηχανίαν, στενοχωρίαν· ἐμποδίζω, ἐμπλέκω, κ. ἐμπερδεύω.

embasement, κατὰ μήκος τοῦ τείχους ἐξεχουσα βάσις, βάθρον.

embastillement, κάθειρξις.

embastiller, ῥ. ἐν. καθείργω· περιβάλλω τὴν πόλιν με φρούρια.

embatage, ἐπισώρευσις, περισιδήρωσις τροχοῦ.

embâter, ῥ. ἐν. ἐπισωρεύω, περισιδηρῶ τροχόν.

embauchage, μίσθωσις ἐργάτου στρατολογία διὰ τεχνάσματος· προτροπή εἰς λιποταξίαν.

embaucher, ῥ. ἐν. μισθῶ ἐργάτην· στρατολογῶ διὰ τεχνάσματος· παρορμῶ εἰς λιποταξίαν.

embaucheur, ὁ ψυχέμπορος, ὁ δεκάζων καὶ συλλέγων στρατιώτας κρυφίως.

embauchoir, ὑψηλὸν καλοπόδιον ὑποδήματος.

embaumement, ἐμβαλσάμμα, ταρίχευσις νεκροῦ.

embaumer, ῥ. ἐν. ἐμβασαμῶ, ταριχεύω νεκρόν.

embaumeur, ταριχευτής νεκρῶν, βαλσαμωτής.

embecquer, ῥ. ἐν. ψωμίζω, σιτίζω τοὺς νεοσσούς.

embéguiner, περιβάλλω τὴν κεφαλὴν διὰ καλύπτρας· ἐμβάλλω τι εἰς τὸν νοῦν τινος, τὸν καθιστῶ φαντατικόν ἐπὶ τούτῳ.

embellie, θ. (ναυτ.) σχετική γαλήνη μετὰ σφοδρὰν τρίκυμیان.

embellir, ρ. έν. καλώνω, καθω-
ραίζω, κοσμῶ, καλλωπίζω, στολι-
ζω· (μεταφ.)—une histoire, χρω-
ματίζω τὴν ἱστορίαν ὑπερβαλλόντως,
ὑπερβολῆ ἡ χρωματίζουμενος.

embellissement, καθωραΐσµα,
καλλωπισµός.

embellisseur, καλλυντής, ὠρα-
ϊστής.

emberlucoquer, s'—, ἐμβάλ-
λω ἢ καρφώνω εἰς τὸν νοῦν μου μίαν
ἰδέαν.

embesogné, λίαν ἐνησχολημέ-
νος.

embêtant, e, ὀχληρός, δυσά-
ρεστος.

embêter, ρ. έν. ἐνοχλῶ, δυσά-
ρεστῶ.

emblavage, σπορά σίτου.

emblaver, ρ. έν. σπείρω τὸν
ἀγρὸν με σίτον.

emblayure, θ. σιτών, σιτοφόρον
μέρος.

emblée, d'—, εὐθύς, παραχρη-
µα, διὰ μιᾶς.

emblème, ἔµβλημα, σύµβολον·
παράσηµον.

emboire, s'—, (ἐπὶ χρωμάτων
εἰκόνας, συγχέονται, πίνουσι.

emboiter, ἐναρµύζω, συναρτῶ·
(στρατ.)—le pas, βαδίζω βῆµα πρὸς
βῆµα, κατὰ στίχον· (μεταφ.) ἀκο-
λουθῶ τὰ ἔχνη τινός, μιµουµαί τινα.

emboiture, θ. ἐναρµογή, συ-
νάρθωσις· ἀρµός.

embolie, ἐξαφάνισις ἀρτηρίας διὰ
πήξεως ὑπὸ ἐτέρας ἀρτηρίας µεΐζο-
νος, ἐμβολή.

embolisme, ἐμβολισµός.

embolismique, ἐμβολιµαΐος.

embonpoint, εὐσαρκία, πάχος.

embossage (ναυτ.) προσκάθισις
πλοίου, στερέωσις, δέσις ἐκ πρύµνης
καὶ πλώρας.

embosser, ρ. έν. (ναυτ.) ἀντι-
πασακαθίζω πλοῖον, ἤτοι προσφέρω

τὴν πλευρὰν αὐτοῦ κατὰ θρουρίου ἢ
κατ' ἐγθρικοῦ πλοίου· προσδένω αὐτὸ
ἐκ πρύµνης καὶ πλώρας.

emboucher, ἐμψυσῶ εἰς σάλ-
πιγγα ἢ αὐλόν, ἐνστοµίζω· — la
trompette, σαλπίζω· (μεταφ.) ὑψη-
γοῦν, αἶρω τὸν λόγον.

embouché, e, il est mal —,
δὲν ὀμιλεῖ κοσµίως ἢ εὐγενῶς.

emboitement, συναρµογή, ἐ-
νάρθρωσις.

embouchoir, τὸ ἐπιστόμιον ἢ
ἀκροστόμιον τῆς σάλπιγγος.

embouchure, θ. στόμιον ἢ ἐκ-
βολαὶ ποταμοῦ· κηµός ἵππου, ἐπι-
στόμιον· τρόπος τοῦ ἐνστοµίζειν ἐμ-
πνευστὸν ὄργανον· ἐπιγλωττίς, χει-
λωσις αὐτοῦ.

embouer, ρ. έν. πηλῶ, ῥυπῶ,
σπιλῶ, κ. λασπόνω.

embouquement, εἴσοδος εἰς
πορθµόν, εἴσπλευσις.

embouquer, ρ. έν. εἰσέρχοµαι
εἰς πορθµόν, διαπλέω αὐτόν.

embourber, ρ. έν. εἰς βόρβορον
ἐμβάλλω· γραίνω, κ. λασπόνω.

embourrer, ρ. έν. πληρῶ γνα-
ράλου, σάττω, γεµίζω.

embourure, πλήρωσις διὰ γνα-
ράλου, σάξις, κ. γέμισµα.

embourser, ρ. έν. ἐμβάλλω εἰς
τὸ βαλάντιον, εἰσπράττω.

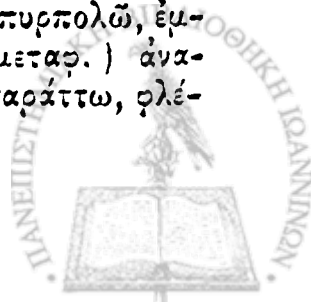
emboutir, ρ. έν. κυρτῶ μέταλ-
λον· περιβάλλω σκεῦος διὰ μετάλλου.

embranchement, διακλάδωσις
ὁδῶν· ἔνωσις σωλήνων κατὰ τι ση-
µεῖον.

embrancher, ρ. έν. συνάπτω
πολλοὺς σωλήνας.

embrasement, ἐμπρησµός, µε-
γάλη πυρκαϊά· (μεταφ.) ταραχὰί πο-
λιτικάί.

embraser, ρ. έν. πυρπολῶ, ἐμ-
ολέγω, κατακαίω· (μεταφ.) ἀνα-
στατῶ πολιτείαν· συνταράττω, φλέ-
ω τὴν καρδίαν.

embrassade, θ. συναναγκάλισμα, περίπτυξις.

embrasse, θ. περιέδεσμος, (κ. πικρισμον) παραπετάσματος.

embrassement, περίπτυξις, ἐναγκαλισμα· φίλημα.

embrasser, ρ. ἐν. ἐναγκαλιζομαι, περιπτύσσομαι· φιλῶ (μεταφ. περιβάλλω, περικυκλῶ, περιζώννω, περιλαμβάνω· ἐνστερνίζομαι, ἀσπάζομαι· ἀκολουθῶ θρησκείαν τινά, ἐπαγγελά τι· ἐπιχειρῶ (παροιμ.) qui trop embrasse mal etreint, ὕπονος κυνηγᾷ πολλοὺς λαγοὺς δὲν πᾶνει κανένα· s'—, συναναγκαλιζομαι συνασπάζομαι.

embrasseur, ἐναγκαλιστῆς· ὀπή, ἄνοιγμα θύρας ἢ θυρίδος· θυρίς δια πυροβόλον.

embrigadement, συντάγματος· περιλήψις εἰς ταξιαρχίαν.

embrigader, ρ. ἐν. περιλαμβάνω σύνταγμα εἰς ταξιαρχίαν.

embrocation, θ. (ιατρ. ἐντριψι· ἐλαιώδους ἀλοιφῆς ἐπὶ πάσχοντος μέλους.

embrochement, διοβελισμός, κ. σουβλισμα.

embrocher, ρ. ἐν. διαπείρω, κ. σουβλίζω.

embrouillamini, idè brouillamini.

embrouillement, ταραχή, σύγχυσις, κυκεών.

embrouiller, ρ. ἐν. συγγέω, συνταράττω, ἀνακυκῶ, κ. ἐμπερδεύω.

embromilleur, euse, ταραξίας.

embrumer, ρ. ἐν. ὀμιχλῶ, ὀμίχλη περιβάλλω.

embrunir, καθιστῶ μελάντερον· στυγνάζω.

embryogenic, θ. ἐμβρυογονία· ἐμβρυολογία.

embryogénique, ἐμβρυογονικός, ἐμβρυολογικός.

embryon, ἐμβρυον.

embryonnaire, ἐμβρυώδης

embûche, θ. ἔνεδρα, παγίς.

embûcher, s'— (ἐπὶ ἐλάφου) εἰσέρχεται εἰς τὸ δάσος.

embuscade, θ. ἔνεδρα, λόγος, κ. καρτέρι.

embusquer, ρ. ἐν. εἰς ἔνεδραν καθίζω· s'—, ἐνεδρεύω, παραφυλάττω, παραμονεύω.

émender, ρ. ἐν. (νομ.) ἐπανορθῶ, διορθῶ.

éméraude, θ. σμάραγδος.

émergence, θ. ἀνάδυσις.

émerger, ρ. ἐν. ἀναπηθῶ, ἀναδύομαι, ἐμφανίζομαι.

éméri (ὄρυκτ.) σμύρις, σμυρίτης λίθος, κ. σμυρίλι.

émérillon, εἶδος ἀρπάγης ἢ μεγάλου ἀγκίστρου στρεφομένου περὶ τὸ ἄκρον ἀλύσεως καὶ χρησιμεύοντος πρὸς ἀλιεῖαν καργαριῶν καὶ τοιούτων (ὄρνιθ.) μικρὸς ἰέραξ, αἰσάλων.

émérillonné, e, εὐθυμος, ζωηρός.

émérite, ἀργαῖος, συνταξιοῦχος.

émersion, θ. ἀνάδυσις ἐξ ὕδατος (ἀστρ.) ἐπιτολή.

émerveiller, ρ. ἐν. πληρῶ θαυμασμοῦ. λάμβους.

émétique, ἐμετικόν.

émétiser, μιγνύω μὲ ἐμετικόν.

émettre, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς mettre) ἐκδέδω, βάλλω εἰς κυκλοφορίαν ὁμολογα, χαρτονομίσματα· ἐκφράζω, προφέρω, ἀποφαίνομαι γνώμην.

émeute, θ. στάσις, ταραχή, ὄχλαγωγία.

émeutier, στασιαστής, ταραχοποιός.

émier, θρύπτω διὰ τῶν δακτύλων, κάμνω θρύμματα.

émiettement, θρύψις.

émietter, ρ. ἐν. μεταβάλλω εἰς ψιγία. θρύπτω.

émigrant, e, μετανάστης, ἄποικος.

émigration, θ. μετανάστευσις, ἀποικία.

émigré, μέτοικος, μετανάστης· φυγάς, ἐξόριστος.

émincé, καρύκευμα κρέατος εἰς λεπτὰ τεμάχια.

émincer, ῥ. ἐν. λεπτοτομῶ.

éminentement, ἐξόχως, ὑπερβαλόντως, εἰς ἄκρον.

éminence, θ. περιωπή, ὕψος· ὕψωμα, γήλοφος· ἐξοχότης· τίτλος καρδινάλιου.

éminent, ε, ἐξοχος, ὑπέροχος, διαπρεπής· ὑψηλός.

éminentissime, πανιερώτατος (καρδινάλιος).

émir, ἐμίρης, ἀπόγονος τοῦ Μωάμεθ· ἀρχηγός Ἀραβικῆς φυλῆς.

émissaire, ἀπεσταλμένος, ἀποστολος μυστικῆν ἔχων ἐντολήν· ἐπίθ. bouc—, ὁ ἀποδιοπομπαῖος τράγος, ὁ εἰς ὃν ἀποδίδεται πᾶν σφάλμα καὶ πταῖσμα.

émission, θ. ἐκπομπή, ἐκφορᾶσις (ἐμπορ.) τὸ ἐμβάλλειν εἰς κυκλοφορίαν ὁμόλογα, γραμμάτια· μετοχές, κ. τ. λ.

emmagasinage ἢ **emmagasinement**, ἐναποθήκευσις, ταμειύσις.

emmagasiner, ἐναποθηκεύω, ταμειεύω.

emmaigrir, ἰσχναίνω, καθιστῶ ἰσχνόν, ἀδυνατίζω.

emmaillotement, ἐνσπαργάνωσις.

emmailloter, ῥ. ἐν. σπαργανῶ.

emmanchement, λαβῆς προσάρμοσις, κ. μανίκωμα.

emmancher, ῥ. ἐν. λαβὴν προσαρμύζω, κ. μανικόνω.

emmanchure, θ. τὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου κυκλοειδὲς ἄνοιγμα τοῦ ἱματίου εἰς ὃ περιρράπτεται τὸ μανίκιον.

emmanequiner, ἐμβάλλω φυτὸν εἰς κόρυνον πρὸς μεταρύτευσιν.

emmariner, ῥ. ἐν. καθιστῶ τὸ πλοῖον ἱκανόν νὰ πλεύσῃ.

emmêler, συμμιγνύω, συγγέω, κ. ἐμπερδεύω.

emménagement, κατάταξις, κ. συγύρισμα ἐπίπλων.

emménager, ῥ. ἐν. διευθετῶ, κατατάττω τὰ ἐπιπλα· ἐγκαθίσταμαι εἰς νέον οἶκτον.

emmener, ῥ. ἐν. ἀπάγω ἐντεῦθεν, φέρω ἀπ' ἐδῶ ἄλλου, τούναντίον τοῦ amener.

emmenotter, χειροπέδαις δεσμεύω.

emmeuler, ῥ. ἐν. θημωνιάζω.

emiellé, μελιτάλειπτος, μελιτόμικτος, γλυκύς.

emieller, ῥ. ἐν. μέλιτι ἀλείφω ἢ μιγνύω, γλυκαίνω.

emmiellure, θ. μελιταλοιφή.

emmitoufler, ἐγκορδουλῶ, περιβάλλω, περιτυλίσσω τὴν κεφαλὴν, κ. κουκουλόνω.

emmortaiser, ῥ. ἐν. ποιῶ ἐντομὴν εἰς δοκὸν πρὸς ἐναρμογήν τοῦ ἄκρου ἢ ἄρμου ἑτέρας δοκοῦ.

emmotte, ε, ἔχων τὴν ρίζαν βωλοσκεπῆ.

emmuseler, ῥ. ἐν. ριμῶ, βάλω κημόν.

emmusquer, ῥ. ἐν. ἀλείφω μεμόσχον.

émoi, συγκίνησις, ταραχή, ἀνησυγία.

émolient, ε, μαλακτικός.

émolument, κέρδος, ὄφελος, ἐπικαρπία· εἰσόδημα, μισθός.

émonctoire, πόρος τοῦ σώματος διὰ τὰς ἐκκρίσεις.

émondage, περικθήσεις, κλάδευσις δένδρου.

émonder, ῥ. ἐν. καθαίρω. κλαδεύω· ἐκλεπίζω, κ. ξεφλουδίζω.

émondés, θ. πλθ. κλαδεύματα, ἀποκεκομμένοι κλάδοι.

émondieur, κλαδευτής.

émondoir, κλαδευτήρι.
émotion, θ. συγκίνησης.
émotionner, ρ. έν. συγκινῶ τὴν ψυχὴν, διεγείρω, ταραττώ.
émottage, βωλοκόπημα.
émotter, ρ. έν. βωλοκοπῶ.
émoucher, ρ. έν. μπισσοῦν, κ. ξεμυιάζω.
émouchet (ὄρνιθ.) κεγγρίς.
émouchette, θ. μπισσόβον, δίκτυον τῶν ἵππων.
émouchoir, μπισσόβη.
émoudre, ρ. έν. (κλίν. ὡς mou-dre) θήγω, ἀκονῶ, τροχίζω.
émouleur, ἀκονητής.
émoulu, e, ἠκονημένος, κοπτερός.
émousser, ρ. έν. ἀμβλύνω.
émoustillier, ρ. έν. παρακινῶ εἰς εὐθυμίαν, καθιστῶ εὐθυμον.
émouvant, e, συγκινητικός.
émouvoir, ρ. έν. (κλίν. ὡς mou-voir) συγκινῶ τὴν ψυχὴν, τὴν καρδίαν, διεγείρω οἶκτον.
empaillage, empaillement, παραγέμισμα ἐξ ἀγύρου ἐπίπλου ἢ δέρματος ἀγρίου θηρίου πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ.
empailler, ρ. έν. πληρῶ ἀγύρου ἐπίπλον· ταριχεύω ζῷα.
empailleur, παραγεμιστής ἐπίπλων· ταριχευτής ζῴων.
empalement, ἀνασκολοπισμός, κ. παλούκωμα.
empaler, ἀνασκολοπιζῶ, κ. παλούκωνω.
empan, σπιθαμή.
empanacher, ἐπικοσμῶ διὰ λόφου ἐκ πτερῶν τὴν κεφαλὴν.
empanner, ρ. έν. (ναυτ.) ἐπίσχω, ἀναγκαιτίζω τὸν πλοῦν ἀντιστρέφων τὰ ἰστία τῆς πρύμνης κατὰ τὴν τῆς πρῶρας, κ. κάμνω ὕρτα-λαπάντα.
empaquetage, φακελλοποίη-σις, φακέλλωσις.
empaqueter, συσκευάζω, ἀπο-

δεσμῶ, φακελλοποιῶ.
emparer, s'—, καταλαμβάνω τι, κυριεύω, ἀρπάζω· (μεταφ.) κατέχω, πληρῶ.
empâtement, παχυστομία, τὸ κολλωδῆδες ἢ σιέγνωσις τοῦ στόματος, κ. γάνισμα· πάχυνσις ὀρνίθων (ζωγρ.)
empattement, ἡ παχύτης τῆς βάσεως τείγους.
empater, ρ. έν. φυράμασι πλάττω· ὄρνιθα σιτεύω. ἐπιθέτω τὰ χρώματα τῆς εἰκόνης ἵνα συναρμύσω καὶ συγκεράσω αὐτά.
empaumer, ρ. έν. ἀποκρούω διὰ τῆς παλάμης τὴν ἐμπετοῦσαν εἰς αὐτὴν σφαιραν· (μεταφ.) κυριεύω τινὸς τὸν νοῦν.
empaumure, θ. τὸ ἐπὶ τῆς παλάμης μέρος τῆς περιχειρίδος.
empêché, e, κωλυόμενος.
empêchement, κώλυμα.
empêcher, ρ. έν. κωλύω, ἐμποδίζω· ἀποτρέπω.
empaigne, θ. τὸ ἄνω μέρος τοῦ ὑποδήματος, ἐπιτάρσιον.
empenner, ρ. έν. πτερῶ τὸ βέλος.
empereur, αὐτοκράτωρ, θηλ. impératrice. αὐτοκράτειρα.
empesage, δι' ἀμύλου κόλλησις, κ. κολλάρισμα.
empesé, e, ἀμυλοκόλλητος, κ. κολλαρισμένος· (μεταφ.) στητός, ἐπιτηδεύόμενος εὐπρέπειαν.
empeseur, euse, κολλητής.
empester, ρ. έν. μολύνω, καθιστῶ λοιμώδη ἢ δυσώδη, βρωμῶ.
empêtrer, ρ. έν. συμποδίζω, περιπλέκω τοὺς πόδας, κ. ἐμπερδεύω.
emphase, θ. ἔμφασις, στόμφορ· λόγου ἢ τόνου τῆς φωνῆς, κομπασμός.
emphatique, ἔμφατικός.
emphatiquement, ἔμφατικῶς.
emphysème, (ιατρ.) ἐμφύσημα, οἴδημα, κ. πρξιμον.
emphytéose, θ. ἐμφύτευσις, πολυχρόνιος μίσθωσις.

emphytéote, ὁ καρπούμενος τὴν ὠφέλειαν πολυχρονίου μισθώσεως, ἐμφυτευτής.

emphytéotique, ἐμφυτευτικός, ἀντίκων εἰς πολυχρόνιον μίσθωσιν.

empierrement, ὁδοῦλιθός ρωσῖς

empiétement, σφετερισμὸς, παρορισμὸς, ἀντιποιήσις.

empiéter, ῥ. ἐν. σφετερίζομαι ξένον ἔδαφος, ἰδιοκτησίαν ἢ δικαιοσύνην, παρορίζω, κ. καταπατῶ καὶ οὐδ.—**sur son voisin**, τὰ τοῦ γείτονος σφετερίζομαι ἢ παρατέμνω.

empiffrer, ῥ. ἐν. χορταζῶ τινά· **s'**—, τρώγω κατακίρον, παρατρῶγω.

empilement, ἐπισώρευσις.

empiler, ῥ. ἐν. ἐπισωρεύω.

empire, κράτος, αὐτοκρατορία· ἰσχύς μεγάλη, ἐπίδρασις.

empirer, ῥ. ἐν. ἐπὶ τὸ χεῖρον τρέπω· ῥ. οὐδ. ἐπὶ τὰ χεῖρω φέρομαι, χειροτερεύω.

empirique, ἐμπειρικός, ἀγύρτης.

empiriquement, ἀγύρτικῶς.

empirisme, ἐμπειρικὴ θεραπεία, κ. ἀγυρτία.

empiriste, ἐμπειρικός.

emplacement, οἰκόπεδον, χῶρος, τόπος.

emplâtre, κηρωτὴν, ἐμπλαστρον.

emplette, θ. ἀγορὰ ἐμπορεύματος· ἀγόρασμα, ὄνιον· ἐμπόρευμα.

emplir, ῥ. ἐν. πλτρῶ, γεμίζω.

emploi, χρῆσις, μεταγείρησις, ἀρχή, λειτουργία, ὑπαλλήλου θέσις, ἔργον, ὑπηρεσία.

employé, e, μεμισθωμένος· οὐσ. ὑπάλληλος.

employer, ῥ. ἐν. γρῶμαι, μεταχειρίζομαι· ἀπανῶ, καταναλίσκω, ἐξοδεύω· μισθῶ, λαμβάνω εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου· **s'**—, χρῆσιμεύω· **ce mot ne s'**—**plus**, αὐτὴ ἢ λέξις δὲν εἶαι πλέον ἐν χρῆσει.

emplumer, ῥ. ἐν. πτερῶ, κοσμῶ διὰ πτερῶν.

empocher, ῥ. ἐν. ἐμβάλλω εἰς τὸ θυλάκιόν μου, εἰς τὸν κόλπον.

empoigner, ῥ. ἐν. δράττομαι, ἀρπάζω, κ. πιάνω σφιγκτά.

empois, κόλιν· ἀξ ἀμύλου.

empoisonnement, δηλητηρίασις, φαρμάκευμα.

empoisonner, ῥ. ἐν. δηλητηριάζω, φαρμακεύω· (μεταφ.) πικραίνω· διασθεῖρω.

empoisonneur, euse, δηλητηριαστής, φαρμακευτής.

empoisser, ῥ. ἐν. πισσῶ, περιπισσῶ, κ. πισσόνω.

empoisonnement, ἡ δι' ἰγθύων πλήρωσις λίμνης.

empoissonner, ῥ. ἐν. πλτρῶ ἰγθύων λίμνην ἢ δεξαμενὴν.

emporté, e, παράφορος, θυμώδης. ὀργίλος.

emportement, παραφορά, ὀρμή, ὀργή.

emporte-pièce, τομεύς, κοπτικὸν μηχανήμα· (μεταφ.) style à l'—, ὕψος δηκτικόν·

emporter, ῥ. ἐν. ἐκφέρω, ἀποκομίζω, παρασύρω· l'— ὑπερισχύω, ὑπερτερῶ· **s'**—, παραφέρωμαι, ὀργίζομαι· (ἐπὶ ἵππων) ἀφηνιάζω.

empotage, ἐγγύτρισμα, τὸ ἐμβάλλειν εἰς γύτραν.

empoter, ῥ. ἐν. ἐγγυτριάζω, ἐμβάλλω εἰς γύτραν.

empourprer, ῥ. ἐν. πορφυρῶ.

empreindre, ῥ. ἐν. (κυρ. καὶ μεταφ.) ἐντυπῶ, ἐγχαράττω.

empreinte, θ. τύπος, ἀποτύπωμα.

empresé, e, πρόθυμος, ἐσπευσμένος, ταχύς, πολυπραγμων.

empressement, προθυμία, σπουδή, ἐτοιμότης.

empresser, s'—, προθυμοῦμαι, σπεύδω.

emprisonnement, κάθειρξις, φυλάξις.

emprisonner, ρ. έν. καθείργω, φυλακίζω.

emprunt, δάνειον.

emprunté, δεδανεισμένος, ξένος.

emprunter, ρ. έν. δανειζομαι (μεταφ.) απομιμουμαι.

emprunteur, euse, ó δανεισθείς· ó φιλοδάνειος.

empuantir, ρ. έν. κατόζω, καθιστώ δυσώδη.

empuantissement, τó δυσώδες γενέσθαι, δυσώδης κατάστασις.

empyème, (ιατρ.) έμπύημα.

empyrée, τά ύψη του ύρανου, ή κατοικία των θεών.

empyreume, έμπύρευμα, όσμη δυσάρεστος καύματος.

ému, e, συγκεκινημένος.

émulateur, trice, ζηλωτής, αντίζηλος.

émulation, θ. άμιλλα, αντίζηλεία, ανταγωνισμός.

émule, αντίζηλος, αντίπαλος.

émulgent, e, νεφρικός, εις τους νεφρούς άνήκων.

émulcif, ive, έλαιοφόρος (έπί σπόρων παρεχόντων έλαιον).

emulsion, (φαρμακ.) γαλακτώδες σκεύασμα, γαλακτωμα.

emulsionner, ρ. έν. μιγνύω μετά γαλακτώματος άλλο φάρμακον.

en, πρόθ. έν, εις, προς έντός. Έπί τόπου προτάσσεται κυρίως εις όνόματα χωρών έπικρατειών, έπαρχιών οίον en France, en Italie, en Grèce, καί τινων μεγίστων νήσων, διότι ώς γῶραι καί έπικράτεια θεωροῦνται καί αὐται οίον en Angleterre, έν Άγγλία, en Irlande, έν Ίρλανδία, en Australie, έν Αυστραλία· πρό δέ των όνομάτων πόλεων καί χωρίων τάσσεται ή πρόθεσις ά, οίον ά Paris, εις Παρισίους ή έν Παρισίοις κ.τ.λ. Προτάσσεται δέ καί εις την ένεργητικήν

μετοχήν την εις τó υποκείμενον της προτάσεως αναφερομένην τροπικῶς ή χρονικῶς, ότε προς τó Λατινικόν γερούντιον αντιστοιχεί, οίον il parle en écrivant, όμιλει γράφων· il chante en dansant, άδει χορευών· je l' ai rencontré en allant á l' église, τόν άπήντησα πορευόμενος εις την έκκλησίαν· έτι δέ τίθεται τροπικῶς πρό έθνικῶν όνομάτων, καί σημαίνει τόν λόγον, την γλώσσαν, οίον en grec, Έλληνιστί, en latin, Λατινιστί, κ.τ.λ. Αποτελει δέ καί πολλάς έπιρρηματικές φράσεις μετ' άλλων λέξεων, οίον en songe, κατ' όναρ, en public, δημοσία, κτλ., 'Επίρρ. ώς· en roi, ώς βασιλεύς· βασιλικῶς, en hiéros, ώς ήρωος, ήρωικῶς· — άντων· προσωπ. ή άναφ. ή δεικτ. κοινού γένους καί άριθμού, πτώσεως γενικῆς ή άφαιρετικῆς· voici de la viande, en voulez — vous? ίδου κρέας, θέλετε; Oui, j' en veux, ναί, θέλω (έξ αὐτοῦ).—Avez-vous des amis? έχετε φίλους; Nous en avons, έχο εν, (έξ αὐτῶν) vous occupez-vous de vos enfants, φροντίζετε περι των τέκνων σας; Oui, monsieur je m' en occupe, ναί, κύριε, φροντίζω περι αὐτῶν κτλ.

enamourer, ρ. έν. έμβάλλω, έμπνέω έρωτα· s' —, έρωτεύομαι.

énarrable, διηγητός.

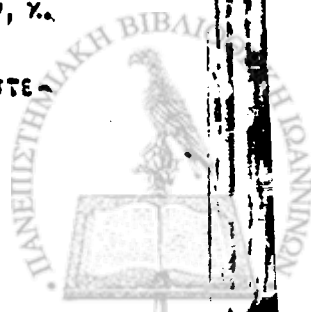
enarrer, ρ. έν. διηγοῦμαι.

encablure, θ. μήκος κάλου, κ. γούμενας όργυιῶν 120, ή μέτρων περίπου 200.

encadrement, περιγείλωσις· πλασιον, γῦρος εικόνας, κ. κορνίζα.

encadrer, ρ. έν. περιγείλω εικόνα, περιβάλλω εις αὐτήν γῦρον, κ. κορνίζαν.

encadreur, πλασιοθέτης, στεφανοθέτης, κ. κορνιζοπούς.

encager, ρ. ἐν. ἐγκλείω εἰς κλω-
βόν. (μεταφ.) φυλακίζω.

encaisse, θ. τὰ ἐν τῷ ταμείῳ
χρήματα ἢ ἀξίαι.

encaissé, e, τεταμειυμένος· τε-
θειμένος ἐν κιβωτίῳ· riviére — ée,
ποταμός ἔχων ὑψηλὰς ὄχθας.

encaissement, ἡ εἰς κιβώτιον
ἐναπόθεσις, ταμείυσις.

encaisser, ρ. ἐν. ἐναποθέτω εἰς
κιβώτιον, ταμειύω.

encan, δημοπρασία, πλειστηρι-
ασμός.

encanailler, ρ. ἐν. ἀναμιγνύω
μετὰ τοῦ συρφετώδους ὄχλου, δια-
φθείρω τὰ ἦθη· s' —, συναναστρέφο-
μαι μετὰ τῶν χυδαίων, ἀποχυδαί-
οῦμαι.

encapuchonner, s' —, φορῶ
καλύπτραν, περικεφαλίδα, κ. κου-
κούλαν.

encaqué, e, ἐστοιβασμένος ἐν-
τός· κάδου, κ. βαρελωμένος.

encaquer, ρ. ἐν. στοιβάζω ἐντός
κάδου, κ. βαρελίου· ταριχεύω μαι-
νίδας, κ. βέγγας· (μεταφ.) συμπικνῶ
ἐπιβάτας.

encaqueur, euse, ταριχευτῆς
μαινίδων.

en-cas, πρᾶγματι ἐπιφυλασσόμε-
νον ἵνα χρησιμεύῃ χρείας τυχούσης.

encasteler, s' — (ἐπὶ ἵππων),
στενοῦμαι τὴν ὄπλην.

encastelure, θ. (πάθος ἵππου)
διαστροφή τῆς ὄπλης.

encastillement, ἐνάρμοσις ὡς
ἐν θήκη.

encastiller, ρ. ἐν. ἐγκλείω, ἐν-
αρμόζω· καθείρω.

encastrement, ἐγγόμφωσις.

encastrer, ρ. ἐν. συναρμόζω,
ἐγγομφῶ ξύλα.

encaustique, σκευασία πρὸς
στίλβωσιν ἐπίπλων, ἐγκαυστικόν.

encaustiquer, ρ. ἐν. περιαι-
λείρω δι' ἐγκαυστικῶν.

encavement, ταμείυσις οἴνου
εἰς τὸν οἴνωνα ἢ εἰς ὑπόγειον.

encaver, ρ. ἐν. ταμειύω οἶνον
ἐν οἴνωσι ἢ ὑπογείῳ.

encaveur, ταμειυτῆς οἴνου.

enceindre, περιβάλλω — une
ville de muraille, περιτειχίζω πό-
λιν.

enceinte, θ. περιβολος, περιτει-
χισμα· ἐπίθ. ἔγκυος.

encens, λίβανος, θυμίαμα· (με-
ταφ.) ἐγκώμιον, κολακεία.

encensement, θυμιάσις.

encenser, ρ. ἐν. θυμιάζω (με-
ταφ.) κολακεύω.

encenseur, ἐγκωμιαστής, κολαξ.

encensoir, θυμιατήριον, κ. θυ-
μιατόν· donner de l' — à qqn, κο-
λακεύω τινα.

encéphalalgie, θ. ἐγκεφαλαλα-
γία.

encéphale (ἀνατ.) ἐγκέφαλος.

encéphalique, ἐγκεφαλικός.

encéphalite, θ. (ἰατρ.) ἐγκε-
φαλίτις.

enchainement, εἰρμός, ἀλλη-
λουχία, σύνδεσις.

enchaîner, ρ. ἐν. δεσμεύω δι'
ἀλύσεως, κ. ἀλυσσοδένω· (μεταφ.)
προσδένω, προσκολλῶ· τάσσω κατὰ
σειράν, συνείρω.

enchainure, θ. συναρμογή τε-
χνουργήματος.

enchanté, e, μεμαγευμένος, γο-
ητευμένος· (μεταφ.) περιχαρής· θαυ-
μάσιος.

enchantement, μαγεία, ἐπω-
δή, γοητεία· θαῦμα· (μεταφ.) χαρά,
ἀγαλλίασις.

enchanter, ρ. ἐν. μαγεύω, ἐπε-
νεργῶ διὰ μαγείας, γοητεύω· (με-
ταφ.) θέλω, χαροποιῶ· εὐφραίνω,
πραύνω, ανακουφίζω.

enchanteur, eresse, γοητευ-
τικός, θελκτικός, ἠδύς, γλυκῶς· οὐς·
γότης, μάγος.

enchaper, ρ. ἐν. ἐγκλείω, εἰσαίγω ἐν βαρέλιον εἰς ἄλλο.

enchaperonner, ρ. ἐν. καλύπτω διὰ περικεφαλίδος, κ. κουκούλας· — l'oiseau, θέτω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἱέρακος κουκούλαν.

enchasser, ἐμβάλλω εἰς θήκην, ἐναρμόζω, ἐναποθέτω.

enchassure, θ. ἐνθεσις, ἐναρμογή.

enchausser, ρ. ἐν. καλύπτω τὰ λαχανικά δι' ἀχύρου ἵνα λευκανθῶσι καὶ ἵνα προφυλαχθῶσιν.

enchère, θ. ὑπερθεματισμός· folle—, ὑπὲρ ἀξίαν πλειστηριασμός.

enchérir, ρ. ἐν. ὑπερθεματίζω, πλειστηριάζω· (μεταφ.) ὑπερβαίνω τινὰ κατὰ τοὺς λόγους ἢ τὰς πράξεις.

enchérissement, τοῦ τιμήματος ἐπαύξεισις, ἀνατίμησις, ὑψωσις.

enchérisseur, ὑπερθεματιστής, πλειοδότης.

enchevalement, πρὸς ἐπισκευὴν οἰκίας στήριγμα.

enchevauchure, θ. ἡ διὰ συνεπιθέσεως ἔνωσις.

enchevêtrement, ἐμπλοκὴ τῶν ποδῶν, πεδίκλωμα· (μεταφ.) περιπλοκὴ θεῶν.

enchevêtrer, ρ. ἐν. ἐμβάλλω κημόν εἰς τὸ στόμα τοῦ ἵππου· πεδίκλω· (μεταφ.) περιπλέκω· s'—, ἐμπεριπλέκομαι, ἐμπερθεύομαι.

enchevêtrure, θ. τὸ ἄθροισμα, ἡ συνένωσις τῶν δοκῶν τῆς ἐστίας περὶ τὴν καπνοδόχην.

enchifrenement, ἔμφραξις τῆς ῥίνος, κατάρρους.

enchifrener, ρ. ἐν. ἐμφράττω τὴν ῥίνα, προξενῶ κατάρρουν.

enchymose (-χι-) (ιατρ.) ἐγγύμωσις.

encirement, κήρωσις.

encirer, ρ. ἐν. κηρόνω.

enclave, θ. γῆπεδον ἐμπεριεχόμενον εἰς ἄλλο

enclavement, ἐγκλεισμός.

enclaver, ἐγκλείω ἐν γῆπεδον ἐντὸς ἄλλου.

enclin, θ. ἐπιρροπῆς, τείνων.

encliquetage, (ὠρολ.) τροχοῦ ἐπίσχετρον, μηχανήματα κωλύον τὴν ὀπισθοστροφὴν.

encliqueter, ρ. ἐν. κωλύω τὴν ὀπισθοστροφὴν τροχοῦ.

enclitique, (γραμματ.) λέξις ἐγκλιτική, ὡς αἱ μου, μοι, με, τις.

encloftreer, ρ. ἐν. ἐγκλείω εἰς μοναστήριον.

enclore, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς clore) περικλείω, περιτειχίζω.

enclos, περίφραγμα, περίβολος.

enclouage, καθήλωσις, κάρφομα τηλεβόλου, ἔμφραξις τῆς ὀπῆς αὐτοῦ.

enclouer, ρ. ἐν. νύττω πληρόνω τὸ ζῶον διὰ καρφίου πεταλόνων· — un canon, καθήλω τηλεβόλον, κλείω τὴν ὀπὴν αὐτοῦ διὰ καρφίου, ὥστε νὰ καταστῇ ἄχρηστον εἰς τὸν ἐχθρόν.

enclouure, θ. πληγὴ διὰ καρφίου κατὰ τὸ πετάλωμα τοῦ φορητοῦ ζώου.

enclume, θ. ἄκμων κ. ἀμόνι.

enclumeau, ἢ enclumot ἀκμόνιον, μικρὸς ἄκμων.

enclumette, θ. ἀκμόνιον.

encoche, θ. τηλία, τραπέζιον τοῦ κρουπέζο (-τροκαρο-) ποιοῦ· ἐντομὴ ἐπὶ τῆς βαλάνου κλειθροῦ ἢ ἐπὶ τῆς τσέτουλας ἀρτοποιοῦ, κτλ.

encochement, οὐσ. τοῦ encocher.

encocher, ρ. ἐν. βάλλω τὴν χορδὴν τοῦ τόξου εἰς τὴν ἐντομὴν τοῦ βέλους.

encoffrer, ρ. ἐν. ἐγκλείω εἰς κιβώτιον.

encoignure, ἢ encognure, θ. ἀγκών, ἐξέχουσα γωνία τείχους, κ. ἀγκωνναριά.

encollage, ἐπικόλλημα.

encoller, ρ. έν. έγκολλῶ· έμβρέχω διά κόλλας ή κομμειως.

encolure, θ. αύχήν ή ππου τράχτος από τών ώμων μέχρι τής κεφαλής αυτού.

encombrant, ς, κωλυματικός, φρακτικός, όχληρός.

encombre, κώλυμα, έμπόδιον έξ άτυχήματος.

encombrement, παρακώλυσις έξ έπισωρεύσεως· έμποδών, κώλυμα, έμπόδιον.

encombrer, ρ. έν. έμποδών γίνομαι, κωλύω διά τυχαίων έπισωρεύσεων.

encontre, à l'—de, έναντίον τινός.

encorbellement, τὸ έξέχον οίκοδομής.

encore, έτι, άκόμη· έως τώρα· τούλάχιστον—que, καίτοι, μολοντί. Έν ποιήσει έπιτρέπεται και ή γραφή encor.

encorné, e, κερασφόρος, ύψίκερως.

encorner, ρ. έν. κερατίζω· προστίθημι· κέρατα εις τὰ άκρα του τόςου.

encourageant, ένθαρρυντικός· έμψυχωτικός, προτρεπτικός.

encourager, ρ. έν. ένθαρρύνω, έμψυχῶ, προτρέπω.

encourir, ρ. έν. ύπόκειμαι, έχτιθεμαι εις...

encrage, e, μελάνωμα τών κυλίνδρων πιεστηρίου.

encrassement, ρύπος, πιναρότης, κ. λέρωμα, λιγδισμα.

encrasser, ρ. έν. ρυπῶ, κ. λερώνω, λιγδιάζω.

encre, θ. τὸ γραφικόν μελαν, ή μελάνη—de chine, μελάνη εις ξηράν κατάστασιν χρήσιμος έν τή ζωγραφική.

encrer, ρ. έν. μελανῶ.

encrier, ρ. έν. μελανοδοχείον, κ. καλαμάρι.

encroué, δένδρον οὔ τινος οί κλάδοι ένεπλέχθησαν έν τή πτώσει αυτού εις τούς κλάδους άλλου δένδρου.

encrouéte, φλοιοκάλυπτος· κονιατός· (μεταφ.) παχύφρων —des préjugés, κατεχόμενος υπό προλήψεων.

encrouéter, ρ. έν. έπιγρίω· τριγον δι' άμμοκονίας· καλύπτομαι διά φλοιού· (μεταφ.) έμμένω φανατικῶς εις πεπαλαιωμένας και μικράς δοξασίας.

encuirasser, s'—, καλύπτομαι υπό ρύπους.

encuvage, οὔς. έχ του encuver.

encuver, ρ. έν. έμβάλλω σταφυλάς ή δέρματα εις ληνόν.

encyclique, θ. έγκύκλιος έπιστολή του πάππα ή του πατριάρχου.

encyclopédie, θ. έγκυκλοπαιδεία.

encyclopédique, έγκυκλοπαιδικός.

endécagone, ιδέ hendécagone.

endécasyllabe, ιδέ hendécasyllabe.

endémie, θ. ένδημική νόσος.

endémique, ένδημικός.

endented, e, όδοντοφόρος· (μεταφ.) bien—, έχων καλήν όρεξιν.

endenter, ρ. έν. όδοντῶ τροχόν.

endettement, καταχρέωσις.

endetter, ρ. έν. έμβάλλω εις χρέη, κατάχρεων ποιῶ, κ. καταχρεώνω.

endêvé, e, άγανακτών, ώργισμένος, πείσμων.

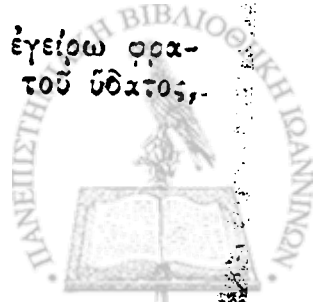
endêver, ρ. οὔδ. δυνασχετῶ, άγανακτῶ, δυσχεραίνω.

endiablé, e, δαιμονόληπτος, δαιμονισμένος.

endiabler, ρ. οὔδ. μαίνομαι, δαιμονίζομαι.

endiguement, άπόφραξις ύδατος.

endiguer, ρ. έν. έγειρω φραγμόν, προχωμα κατά του ύδατος, αποφράττω.

endimancher, *s'* —, ἐ.δύομαι
ὡς ἐπὶ ἑορτῇ, λαμπροφωρῶ.

endive, *θ.* σέρεις, κ. ἀντιδι.

endocardie (ἀνατ.) ἐνδοκαρδῖος
ὕμην.

endocardite, *θ.* (ἰατρ.) ἐνδο-
καρδίτις, φλόγωσις τοῦ ἐνδοκαρδίου.

endocarpe (βοτ.) ἐνδοκάρπιον,
περίβλημα τῶν σπόρων.

endoctrinement, διδασχῆ, κα-
τήγησις, προσηλυτισμῖς.

endoctriner, *ρ.* ἐν. κατηγῶ, δι-
δάσκω, προσηλυτίζω.

endoctrineur, κατηγητής, δι-
δάσκαλος.

endolorir, *ρ.* ἐν. ἀλγύνω, καθι-
στῶ περίλυπον.

endommagement, βλάβη.

endommager, *ρ.* ἐν. βλάπτω,
φ'εἶρω, ζημιῶ.

endormant, *e*, discours —,
λόγος, ὑπνωτικός, ἀνιαρός.

endormeur, *euse*, κολακευτι-
κός, θωπευτικός.

endormi, *e*, γαῦνος, νωθρός, ἀ-
δρανής, ναρκώδης, κ. κοιμισμένος.

endormir, *ρ.* ἐν. ἀποκομίζω·
(μεταφ.) ναρκῶ, πρᾶννω· κατευνά-
ζω· θωπεύω· ἀπατῶ διὰ κολακειᾶς·
s'—ἀποναρκοῦμαι, ὄκνω.

endos ἢ **endossement**, ὀπισθο-
γραφή συναλλάγματος.

endosmose, *θ.* (φυσ.) ἐνδοσμός,
ῥεῦμα ἔξωθεν εἰς τὰ ἔσω μεταξύ δύο
ὑγρῶν.

endosperme (βοτ.) ἐνδοσπέρ-
μιον ἢ λεύκωμα.

endosse, *θ.* εὐθῆνη, ἀμηχανία.

endossement, ἰδέ **endos**.

endosser, *ρ.* ἐν. καλύπτω τὰ
νῶτα, ἐνδύομαι· ὀπισθογραφῶ γραμ-
μάτιον ἢ συναλλάγμα.

endosseur, ὀπισθογράφος γραμ-
ματίου ἢ συναλλάγματος.

endroit, τόπος, μέρος, θέσις· χω-
ρίον βιβλίου· ἢ καλῆ ὄψις ὑφάσματος.

enduire, *ρ.* ἐν. ἐπιγρῖω, περι-
λείφω.

enduit, ἀλοιφή, ἐπίχρισμα.

endurant, *e*, καρτερικός.

endurcir, *ρ.* ἐν. σκληρύνω· (με-
ταφ.) καθιστῶ ἀναίσθητον, ἀνηλεῆ·
s'—, σκληρύνομαι.

eudurcissement, σκληρυνσις.

endurer, *ρ.* ἐν. ὑπομένω· ὑπο-
φέρω· ἀνέρχομαι.

énergie, *θ.* δύναμις, ἐνέργεια·
(μεταφ.) ζέσις· σταθερότης·

énergique, ἐνεργός, δραστηκός·
δραστήριος.

énergiquement, ἐνεργῶς, δρα-
στηρίως· ἐντόνως.

énergumène, δαιμονιῶν, δαι-
μονισμένος· (μεταφ.) ἐνθους, παρά-
φορος, σφοδρός.

énervant, ἐκνευριστικός, ἐξα-
σθενωτικός.

énervement, ἐκνευρισμός, ἐξα-
σθένησις, κ. ἀδυνατίσμα.

énerver, *ρ.* ἐν. ἐκνευρίζω, ἐξα-
σθενίζω, ἀδυνατίζω.

enfalteau, κεραμῖς κοίλη ἐπὶ
τῆς κορυφῆς τῆς στέγης.

enfatement, πλάξ ἐκ μολύβδου
ἐπὶ τῆς κορυφῆς στέγης.

enfacter, *ρ.* ἐν. καλύπτω τὴν
κορυφήν στέγης διὰ μολύβδου ἢ κε-
ραμίδων κτλ.

enfance, *θ.* νηπιότης, νηπιακή,
ἡλικία· οἱ παῖδες· *dès l'*—, νηπιό-
θεν, ἐκ παιδῶν· (μεταφ.) γεροντικὴ
ἀπομώρανσις, κ. ξεμωράγματα·
tomber dans l'—, γίνομαι παλιμ-
παις· *l'*— *du monde*, ἡ ἐν ἀρχῇ
κατάστασις τοῦ κόσμου.

enfanton, νηπίον, παιδάριον.

enfant, νηπίον, παιδίον· τέκνον·
ἀπόγονος· καρπός, προτόν· *les*—
s d' Apollon, οἱ ποιηταί· *les*—
s de Mars, τέκνα τοῦ Ἄρεως, οἱ μαχι-
ταί, οἱ στρατιωτικοί·—*de coeur*,
ὁ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψάλλων ἐν χορῶ.

παῖς· — naturel ἢ de l' amour, νόθον τέκνον. ἡ λέξις enfant, ὅταν μὲν σημαίη τὸν παῖδα εἶναι γένους ἀρσενικοῦ, ὅταν δὲ τὴν κόρην γένους θηλυκοῦ, ἐν τῷ πληθυντικῷ ὁμῶς εἶναι πάντοτε γένους ἀρσενικοῦ.

enfantement, γέννησις, τοκετός.

enfanter, ῥ. ἐν. τίκτω, παιδοποιῶ, γεννῶ (μεταφ.) — un projet, κυροφῶ, ἐπινοῶ σχέδιόν τι.

enfantillage, τὸ νηπιῶδες, παιδιῶδες, ἡ παιδαριώδης πράξις, κ. τὸ παιδαχίσιον κάμωμα.

enfantin, e, παιδικός, νηπιώδης.

enfariné, ἐπίπαστος, κ. ἀλευρωμένος· (δημῶδ.) avoir la gueule — ee, ματαίως τρέφειν ἐλπίδας.

enfariner, ῥ. ἐν. ἐπιπάσσω ἄλευρον, κ. πασπαλίζω, ἀλευρόνω.

enfer, ὁ ἄδης, ἡ κόλασις, τὰ καταχθόνια· (μεταφ.) τόπος κακοδαιμονίας, τόπος βασάνων· un feu d' —, πῦρ σφοδρότατον· un jeu d' —, γαρτοπαίγνιον ἐν ᾧ κυβεύονται ὑπέρογκα ποσά.

enfermé, odeur d' —, ὁσμὴ μέρους ὅθεν ἀποκλείεται ἡ κυκλοφορία τοῦ ἀέρος.

enfermer, ῥ. ἐν. κλείω ἐντός, ἐγκλείω, ἐγκατακλείω· καθεῖργω, φυλακίζω.

enferrer, διαξίφίζω· s —, ἐφορμῶ ἐπὶ τὴν αἰχμὴν τοῦ ξίφους τοῦ ἀντιπάλου μου· (μεταφ.) ἐμπίπτω εἰς παγίδα ἐκ τῶν λόγων μου, διὰ τῆς ψευδολογίας μου.

enfièvre, ῥ. ἐν. προξενῶ πυρετόν· (μεταφ.) διεγείρω, ἐμποιῶ ἐνθουσιασμόν.

enfilade, ἀλληλουγία, σειρά πραγμάτων· ἐκπυροσχορῆσις πυροβολοστοιχίας προσβάλλουσα τάξιν ὅλην στρατιωτῶν ἢ πλοῖον ἀπὸ τῆς πρῶρας μέχρι τῆς πρῶμης.

enfiler, ῥ. ἐν. ὀρμαθίζω· διείρω, περῶ διὰ τοῦ κύραρος (τῆς τρύπας)

τῆς βελόνης, μαργαρίτου, κτλ. (μεταφ.) — un chemin, ἀκολουθῶ ὁδόν· (στρατ., προσβάλλω κατὰ σειράν, στιγληδόν.

enfin, τέλος, τέλος πάντων, τελευταῖον.

enflammé, περλογισμένος, πεπωρωμένος.

enflammer, ῥ. ἐν. φλέγω, φλογίζω μεταφ.) ἐξάπτω, διεγείρω.

enflé, e, περυσιωμένος, φουσκωμένος, (μεταφ.) ἀλαζών, ἐπτημένος.

enfler, ῥ. ἐν. φουσιῶ, κ. φουσκώνω· — πληρῶ, ἐξογκῶ les pluies ont

enflé· la rivière, αἱ βροχαὶ προῦξένησαν πλημμύραν εἰς τοὺς ποταμούς· (μεταφ.) ὑπεροχίην γρῶμαι ἐν τοῖς λόγοις, μεγαλοποιῶ· ῥ. οὐδ. ἐξογκοῦμαι, κ. φουσκώνω· la voile s' enfle, τὸ ἰστίον ἐξογκοῦται, φουσκώνει.

enflure, θ. οἰδημα, κ. πρήξιμον· (μεταφ.) στόμφορ, ὑψηγορία.

enfoucement, ἐμπήξις, κατάχωσις, κ. μπτήξιμον, χῶσιμον· θραύσις δι' ἐμπήξεως· μυγός, βυθός, εἰσέχον μέρος.

enfouçure, θ. κοῖλον, κοιλότης.

enforcir, ῥ. ἐν. ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ· οὐδ. ἐνδυναμοῦμαι.

enfouir, ῥ. ἐν. ἐνθάπτω, ἐγκρύπτω εἰς τὴν γῆν, παραχώννω.

enfouissement, κατορυγή, κατάχωσις, κ. παράχωμα.

enfouisseur, καταχῶστης.

enfourcher, ῥ. ἐν. περιβάδην ἵππεύω, ὡς οἱ ἄνδρες.

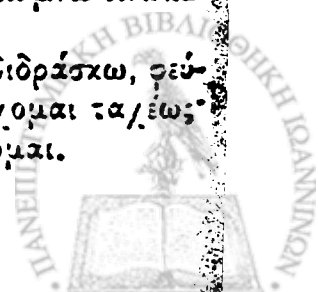
enfournage, θ. φούρνημα.

enfourner, ῥ. ἐν. φουρνίζω.

enfrenindre, ῥ. ἐν. παραυαίνω, αἰθετῶ.

enfroquer, ῥ. ἐν. κάμνω τινὰ καλόγηρον, μοναχόν.

enfuir, s' —, ἀποδιδράσκω, φεύγω· (μεταφ.) παρέρχομαι ταχέως· ἐκρέω, χύνομα· χάνομαι.

enfumer, ἐκτύφω, καπνίζω· αἰθαλώ, μαυρίζω δια τοῦ καπνοῦ ἐνοχλῶ δια τοῦ καπνοῦ.

enfutailler, ῥ. ἐν. ἐμβάλλω εἰς βυτίνας, εἰς, κ. βυτιά, βαρέλια.

engageant, ε, ἐλκυστικός, θελακτικός, ἐπαγωγός.

engagé (στρατ.) ὑπόχρεως ὡς ἐθειλοντής·—περιπεπλεγμένος.

engagement, ἐνεχυρασμός· ἐνεχυρῶν ὑπόσχεσις, ὑποχρέωσις, συμφωνία· μίσθωσις· ἐγγραφή ἐθειλοντοῦ στρατιώτου· μάχη, συμπλοκή.

engager, ῥ. ἐν. ἐνεχυράζω, ὑποθηκεύω·—ma parole, ὑπὸ στυγνοῦμαι, ὑποχρεοῦμαι δι' ὑποσχέσεως· π. στρέπω, παρακινῶ· προσηλαῶ· ὑποχρεῶ· ἄρχομαι —le combat, ἀσπανάπτω μάχην·—des soldats, ἐγγράφω στρατιώτας· θελοντάς· ἐμπλέκω, περιπλέκω· s' —, ὑποχρεοῦμαι· ἀναδέχομαι· στρατιώτης ἐγγράφομαι εἰσέρχομαι.

engagiste (τὸ πάλα) ἀποκαρπούμενος διὰ συμφωνίας· τιμάριον ἀνῆχον εἰς τὸν βασιλέα.

engainer, ῥ. ἐν. βάλλω μάχαιραν, ξίφος εἰς τὴν θήκην.

engeance, γένος, γενεά καὶ περὶ ἀνθρώπων (περιφρονητικῶς) maudite—, καττραμένον γένος.

engeigner, ῥ. ἐν. (ἀρχ.) ἀπατῶ.

engelure, θ. χειμέλιον, κ. χιονίστρα, ξεπάγιασμα.

engendrer, ῥ. ἐν. γεννῶ, παύω, προξενῶ· l'oisiveté engendre le vice, ἡ ὀκνηρία γεννᾷ τὴν κακίαν.

engerbage, ἀμάλλευμα, δραγματευμα, κ. δεμάτισμα.

engerber, ῥ. ἐν. ἀμαλλεύω, δραματεύω, δεματιάζω τοὺς στάχους.

engin, μηχανή.

englober, ῥ. ἐν. συμπεριλαμάνω πολλά εἰς ἓν ὅλον.

engloutir, ῥ. ἐν. καταπίνω, κα-

ταδροχθίζω, καταρροφῶ· (μεταφ.) καταποντίζω· il a englouti toute sa fortune, κατεσπατάλησεν ὅλην τὴν περιουσίαν του.

engloutissement, καταβρόχθισις, ἀπορρόφησις.

engloutisseur, κατωφαγᾶς.

englument, δι' ἰξοῦ περιαιοιφή.

engluer, ῥ. ἐν. ἰξῶ περιαιείφω.

engoncement, ἡ περὶ τὸν τράχηλον ὕψωσις τοῦ ἐνδύματος.

engoncer, ῥ. ἐν. (ἐπὶ ἐνδύματος) κάμνω ὥστε ὁ τράχηλος νὰ φαίνεται κερωσμένος εἰς τοὺς ὤμους.

engorgement, ἐμφραξις.

engorger, ῥ. ἐν. ἐμφράττω.

engouement, ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τινος, προκατάληψις.

engouer, ῥ. ἐν. ἐμφράττω τὸν λάρυγγα, πνίγω, μεταφ. ἐνθουσιάζω.

engouffrer, ῥ. ἐν. ἐμβάλλω, ῥίπτω, κρημνίζω εἰς βάραθρον· s —, ἐμπίπτω, βυθίζομαι εἰς βάραθρον, χυίννομαι· καταδύομαι.

engouler, ῥ. ἐν. καταβροχθίζω.

engoulevent (ὄρνιθ.) αἰγοθήλης, κ. (στρουθοειδές τι πτηνόν).

engoument, ἰδὲ engouement.

engourdir, ῥ. ἐν. ἀποναρκῶ, κ. μουδιαζῶ· (μεταφ.) ἀμβλύνω, καθιστῶ νωθρόν.

engourdissement, νάρκη, νάρκωσις, κ. μουδιασμα· (μεταφ.) νωθρότης, ἀμβλύτης, ἀδράνεια.

engrais, νομή, φορβή, τροφή κτηνῶν· τροφή πτηνῶν· σεσηπυτά φύλλα ἢ κόπρος πρὸς λίπανσιν τῆς γῆς, λίπασμα, κοπριά.

engraissage, πάχυνσις.

engraissement, λίπανσις, λίπασμα, πάχυνσις· κοπρισμός τῆς γῆς.

engraisser, ῥ. ἐν. σιτεύω, λιπάζω, παχύνω· τρέφω· ῥ. οὐδ. παχύνομαι.

engraisseeur, ὁ παχύνων, κτηνοτρόφος.

engrangement, ἐναπόθεσις τῶν σιτηρῶν εἰς τὸν σιτοβολῶνα.

engranger, ῥ. ἐν. ἐναποτίθημι τοὺς στάχυς εἰς τὸν σιτοβολῶνα, συγχομίζω τὰ σπαρτά.

engrèvement, πρόσκρουσις εἰς ἄμμον, προσάραγμα, κάθισμα.

engraver, ῥ. ἐν. ἐπικαθίζω πλοῖον εἰς τὴν ἄμμον, προσκρούω, προσαράσσω.

engrêler, ῥ. ἐν. προστίθημι ἐπίχροσον εἰς τὸ τρίχαπτον.

engrêlure, θ. ἐπικρόσσιον τρίχαπτου.

engrenage, συμπλοκή, συγγρόμωσις, συνοδόντωσις τροχῶν.

engrener, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. ἐμβάλλω σίτον εἰς τὴν χώνην τοῦ μύλου· σιτίζω τὰς ὄρνιθας· συμπλέκω τοὺς ὀδόντας τροχῶν, συγγυγλιμῶ.

engrenure, θ. συμδολή, συναρμογή τῶν ὀδόντων δύο τροχῶν.

engri, εἶδος λεοπαρδάλεως.

engrosser (χυδ.) ἐγκαστρώνω.

engrumeler, s' —, θρομβοῦμαι.

engueniller, καθιστῶ βρακώδη.

engueuser, ἀπατῶ, ἀποπλανῶ.

enguirlander, ῥ. ἐν. στεφάνοις περικοσμῶ, στεφανῶ.

enhardir, ῥ. ἐν. θαρσύνω, ἐνθαρρύνω, ἐμποιῶ θράσος.

enharmonique, (ἐπί διαστήματος ἐλάσσονος ἡμιτόνου) (μουσ.) ἐναρμόνιος.

enharnachement, ἐπίσαξις.

enharnacher, ῥ. ἐν. ἐπισάττω, ἐπισκευάζω ἵππον· (μεταφ.) ἐνδύω γελοιωδῶς.

enherber, ῥ. ἐν. ἀφίνω νὰ καλύπτηται ὁ ἄγρος ὑπὸ χόρτων μὴ καλλιεργῶν αὐτόν.

énigmatique, αἰνιγματώδης.

énigmatiquement, αἰνιγματωδῶς.

énigme. θ. αἰνίγμα· (μεταφ.) λόγος ἀσαφής, δυσνόητος.

enivrant, e, (ἀνι-) (χυρ. καὶ (μεταφ.) μεθυστικός· θυμηδής, ἐνθουσιώδης.

enivrement, (πρόφ. ανι-) μέθη· παραφορά, ἔκστασις, ἐνθουσιασμός.

enivrer, ῥ. ἐν. (πρόφ. ανι-) μεθύσκω· μεθῶ· (μεταφ.) παραφέρω, ἐπαίρω· s' — d'orgueil, πληροῦμαι ὑπὸ ἀλαζονείας, μέγα φρονῶ.

enjambée, θ. διασκέλισμα.

enjambement, (ποιητ.) ἡ τῆς ἐννοίας τοῦ στίχου ἀπὸ τοῦ ἡγουμένου εἰς τὸν ἐπόμενον μετάδασις, παράτασις ἢ συμπλήρωσις, ὑπέρδασις.

enjamber, ῥ. ἐν. διασκελίζω, ὑπερπηδῶ, ὑπερβαίνω· ῥ. οὐδ. βηματίζω, βαίνω μεγάλοις βήμασιν· περατῶ τὴν ἐννοιαν τοῦ ἡγουμένου στίχου διὰ τοῦ ἐπομένου· (μεταφ.) — sur, σφετερίζομαι, ἀφαιρῶ ἐκ παρακειμένου ἀγροῦ προστιθεὶς εἰς τὸν ἑμὸν.

enjaveler, ῥ. ἐν. συλλέγω τὸν σίτον εἰς δράγματα, δραγματεῦω, χειροδολιάζω.

enjeu, ἐνθήκη, ποσὸν χρημάτων εἰς κυβείαν ἢ χαρτοπαίγνιον κατατιθέμενον, κατάθεμα, κ. μίζα.

enjoindre, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς joindre) διατάττω, προστάττω.

enjolement, θωπεία, κολακεία.

enjôler, ῥ. ἐν. ἐπιθέλω, ἀπατῶ διὰ κολακείας.

enjôleur, θελκτήρ, κόλαξ.

enjolivement, ἐπικόσμημα, γκαλώπισμα, ποικίλημα.

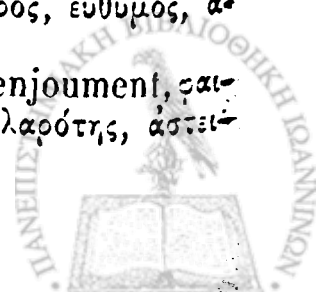
enjoliver, ῥ. ἐν. καλλωπίζω, ἐπικαλλύνω, διακοσμῶ.

enjoliveau, καλλυντής.

enjolivre, θ. κοσμημάτια, μικρά ποικίλιμα, καλλωπίσματα.

enjoué, e, φαιδρός, εὐθυμος, ἀστεῖος, εὐτράπελος.

enjouement, ἢ enjouement, φαιδρότης, εὐθυμία. ἑλαρότης, ἀστεϊότης.

enkystè, e, (ιατρ.) ἐξωθηκώς
κυστεοειδής; ὁ ἐντὸς κύστεως.

enkyster, s—, (ιατρ.) περικυ-
στοῦμαι;

enlacement, σύμπλεξις.

enlacer, ρ. ἐν. πλέκω μπλέκω,
συμπλέκω, συσφίγγω.

enlaidir, ρ. ἐν. ἀσχημίζω ρ.
οὐδ. γίνομαι δυσειδής, ἀσχημος.

enlaidissement, ἀσχημισμός.

enlèvement, ἀρπαγή, ἀπαγωγή.
— d' Hélène, ἡ ἀρπαγή τῆς Ἑ-
λένης.

enlever, ρ. ἐν. αἴρω, ἀνυψῶ,
ἀρπάζω, ἀπάγω ὡς ἐραστής ἐρω-
μένην· ἐκβάλλω ἀπὸ τοῦ μέσου, ἀ-
φαιρῶ· ἐμποιῶ ἐνθουσιασμόν· — les
suffrages, ὑπὲρ ἐμοῦ διατίθημι πάν-
τας· — une montre, κλέπτω ὠρο-
λόγιον· — un poste, κυριεύω θέσιν
τινὰ ἐξ ἐφόδου.

**enlier, ρ. ἐν. συνδέω λίθους οἰ-
κοδομῶν, τειχοποιῶ.**

enlignement, ἡ κατὰ γραμμὴν
τάξις ἢ θέσις.

**enligner, ρ. ἐν. ἐπὶ μιᾶς γραμ-
μῆς τάττω.**

enluminer, ποικίλλω, κοσμῶ
διὰ χρωμάτων, οἷον εἰκόνας, βιβλία,
χαρτῖα, κτλ.

enlumineur, euse, χρωστήρ,
χρωματιστής.

**enluminure, θ. ἡ χρωματιστι-
κή ἢ ἐγχρώματος εἰκῶν.**

ennéagone, ἐννεάγωνον.

**ennemi, e, ἐχθρός· ἐπίθ. ἐχθρι-
ρός, πολέμιος.**

**ennoblir, ρ. ἐν. ἀνυψῶ, λαμ-
βρύνω, ἐξευγενίζω ἠθικῶς· τὸ δὲ ἐ-
ευγενίζειν διὰ τίτλου, λέγεται καὶ
ἀφαιρῆται anoblir.**

ennoblement, ἐξευγενισμός
ἠθικός.

ennui, ἀνία, κ. βαρεμύς, ἀηδία·
ἀγχυσίς· λύπη· ἀδημονία· βίασана.

ennuyant, e, ἀνιαρός, ὀχλη-

ρός, ἀηδής, ἐπαχθής.

ennuyer, ρ. ἐν. ἀνιῶ, βαρύνω,
ἐνοχλῶ, κ. σκοτίζω· προξενῶ ἀη-
δία· s'—, ἀνιῶμαι, βρύνομαι, ἀη-
διάζω.

**ennuyusement, ἀνιαρῶς ὀχλη-
ρῶς, ἐπαχθῶς.**

**ennuyouseuse, ἄχαρις, ἀτερ-
πής· ὁ διαρκῶς βαρύνων, ἀηδής, κ.
βαρετός.**

**énoncé, ἡ ἔκφρασις, ἡ τοῦ δια-
νοήματος προφορικὴ ἐκδήλωσις, ἀ-
πόφανσις**

**énoncer, ρ. ἐν. ἐκδηλῶ προφο-
ρικῶς, ἐκφράζω· s'—, ἀποφαίνομαι.**

énonciatif, ive, ἐκφραστικός,
ἐκφραντικός, ἀπαγγελτικός.

**énonciation, θ. ἔκφρασις ἐκδή-
λωσις, ἀπαγγελία· — d' une idée, ἡ
διὰ λόγου τῆς ιδέας παράστασις.**

**enorgueillir, (an -por-) ἐπαί-
ρω, τυρῶ, ὀγκῶ· s'—, ἐπαίρομαι,
γαυριῶ, ἀλαζονεύομαι, ὑπερηφα-
νεύομαι.**

**énorme, παμμεγέθης, ὑπερμεγέ-
θης, πελώριος.**

**énormément, ὑπερμέτρως, ὑ-
περβολικῶς, ἄγαν, εἰς ἄκρον.**

enormité, θ. τὸ ὑπερβάλλον·
(μεταφ.) — d' une faute, βαρύτης
σφάλματος. — d' un crime, βαρύ-
της ἐγκλήματος· dire des —s, λη-
ρεῖν, λέγειν ἀνοησίας.

**énouer, ρ. ἐν. ἀφαιρῶ τοὺς κόμ-
βους, τὰς ἀνωμαλίας ἐριούχου, λε-
αίνω.**

enquérir, ρ. ἐν. ἐρευνῶ, ἐρωτῶ,
πληροφοροῦμαι.

enquête, θ. ἔρευνα, ἀστυνομικὴ
ἐξέτασις, ἀνάκρισις.

enquêter, s'—, ἐρευνῶ.

**enquêteur, ἐρευνητής, ἐξετα-
στής, ἀνακριτής.**

enracinement, ρίζωσις.

**enraciner, ρ. ἐν. ρίζω· s'— ρι-
ζοῦμαι, ρίζοῦμαι.**

enragé, e, λυσσῶν, λυσσαλέος· (μεταφ.) σφοδρός, μανιώδης.

enrageant, e, ἀνιαρός, ἀφόρητος.

enrager, ῥ. οὐδ. λυσσῶ, μαίνομαι· (μεταφ.) ἀγανακτῶ· ποθῶ διακαῶς· *faire—*, παροργίζω, πειράζω.

enrayement ἢ **enraiment**, ἐποχλεύς, τροχοπέδη.

enrayer, ἀναγκαιτίζω, ἐμποδίζω τὴν κίνησιν τοῦ τροχοῦ διὰ τροχοπέδης, ἐποχλεύω.

enrayure, θ. ἐποχλεύς, τροχοπέδη.

enrégimenter. (στρατ.) σχηματίζω σύνταγμα ἐμβάλλω· εἰς σύνταγμα.

enrégistrement, ἐγγραφή εἰς βιβλίον, καταγραφή.

enrégistrer, ῥ. ἐν. ἀπογράφω, καταγράφω, ἐγγράφω.

enrégistrateur, ὁ ἐγγράφων.

enrhumer, ῥ. ἐν. προξενῶ κατάρρουν, καταρροίζω· *s'—*, καταρροίζομαι, κ. ἀρπάζω συνάχι.

enrichi, e, νεόπλουτος, ὀψίπλουτος (συνήθως ἐν κακῇ σιμ.).

enrichir, ῥ. ἐν. πλουτίζω· κοσμοῦ· *s'—*, πλουτῶ.

enrichissement, πλουτισμός· καλλωπισμός, κόσμος.

enrochement, ὀγκώδη θεμέλια πρὸς οἰκοδομὴν ἐντὸς ὕδατος.

enrôlé, ἐγγεγραμμένος στρατιώτης.

enrôlement, καταγραφή, στρατολογία.

enrôler, ῥ. ἐν. καταγράφω· στρατολογῶ.

enrôleur, ὁ καταγράφων.

enroué, e, βραγχιώδης, κ. βραχνός.

enrouement ἢ **enrouement**, βράγγυς, κ. βραχνάδα.

enrouer, *s'—*, βραγχνιῶ, κ. βραγχνιάζω.

enrouillement, ἴωσις, σκωρίασμα.

enrouiller, ῥ. ἐν. ἰώω, σκωριῶ, σκουριάζω.

enroulement, ἔλειξις, συσπείρωσις.

enrouler, ἐλίσσω, τυλίσσω.

enrubanner, ῥ. ἐν. κοσμοῦ διὰ ταινιῶν.

enrue, θ. εὐρεῖα τοῦ τροχοῦ σειρά, τροχιά.

ensablement, ἀμμογωσία.

ensabler, ῥ. ἐν. καλύπτω δι' ἄμμου· καθίζω τὸ πλοῖον ἐπὶ ἄμμου.

ensachement, ἐνθυλάκωσις, κ. σακκούλιασμα.

ensacher, ῥ. ἐν. ἐμβάλλω εἰς σάκκον, κ. σακκουλιάζω.

ensaisinement, ἐπίσημος κατοχή.

ensaisiner, ῥ. ἐν. (τιμαρ.) ἐγκαθιστῶ δι' ἐγγράφου νέον κάτοχον γῆς.

ensangler, ῥ. ἐν. καθαιμάσσω, καθαιματῶ, κ. αἱματόνω.

enseignable, διδασκτός.

enseignant, e, διδασκαλικός· *le corps—*, ὁ σύλλογος τῶν διδασκόντων.

enseigne, θ. σῆμα, εἰκὼν, σύμβολον, ἐπὶ τῆς θύρας ἐργαστηρίου, καταστήματος, γραφείου, κ.τ.λ· σημεῖον ἐν γένει· (ἀρχ.) σημαία· ἀρσ. σημαιοφόρος· (ναυτ.) ἀνθυποπλοίαρχος.

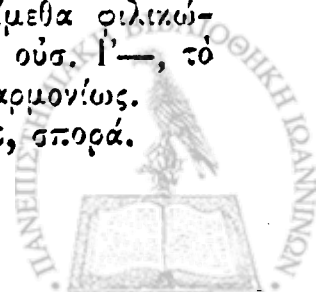
enseignement, διδασκαλία· τὸ διδάσκειν· ἢ δημοσία ἐκπαίδευσις.

enseigner, ῥ. ἐν. διδάσκω· δεικνύω.

ensemble, ὁμοῦ, κ. μαζί· *nous vivons—*, συζῶμεν, συνδιαιτώμεθα, συγκατοικοῦμεν· *nous sommes*

très bien—, διακείμεθα φιλικώτατα πρὸς ἀλλήλους· οὐσ. *l'—*, τὸ σύνολον· *avec—*, ἐναρμονίως.

ensemencement, σπορά.

ensemencer, ῥ. ἐν. σπείρω, σπερματῶ.

enserrer, ῥ. ἐν. ἐγγλείω, περιλαμβάνω, περιέχω· συσφίγγω.

ensevelir, ῥ. ἐν. περιβάλλω τὸν νεκρὸν διὰ σινδόνος, ἐντυλίσσω, κ. σαβανόνω· θάπτω· (μεταφ.) κρύπτω. παίρνω καὶ φεύγω· s'—(μεταφ.) ἀποχωρῶ, κρύπτομαι, θάπτομαι· s'—dans la solitude, ζῶ ἐν ἐρημίᾳ· —dans les livres, ἐνθάπτομαι ἐν βιβλίοις, ἐν μελέταις· s'—sous les ruines d'une place, ἐνθάπτομαι ἐν τοῖς ἐρείπιοις φρουρίου μαχόμενος.

ensevelissement, ἐνταφιασμός.

ensevelisseur, euse, νεκροθάπτης· ἐνταφιαστής· σαβανωτής.

enseueillir, ῥ. ἐν. ἠλιάζω.

ensorceler, ῥ. ἐν. βασκαίνω, μαγεύω.

ensorcellement, βασκανεῖα, μαγεία, γοητεία.

ensouffrer, ῥ. ἐν. θειῶ, κ. θειαφῶνω.

ensouple, θ. ἀντίον ὑφαντοῦ.

ensuite, εἶτα, ἔπειτα.

ensuivant, e (ἀρχ.) ἐπόμενος, ἀκόλουθος, ὁ κατόπιν.

ensuivre, s'—, (ἀπρὸς.) ils s' en suit que... ἔπεται ὅτι...

ensurir, ῥ. οὐδ. ὀξυνίζω.

entablement, γείσον, γείσωμα, ὀριγκός, στεφάνη.

entacher, ῥ. ἐν. μολύνω, χραίνω, κηλιδῶ, ρυπαίνω.

entaille, θ. ἐντομή, γλυφή, κ. χαρακιά, κόψιμον.

entailler, ῥ. ἐν. ἐγκόπτω.

entailleure, ἰδὲ entaille.

entame ἢ **entamure**, θ. τὸ πρῶτον τεμάχιον, πρωτότομον.

entamer, ῥ. ἐν. τέμνω ἐλαφρῶς, ἐντέμνω, ἐκτέμνω, κόπτω, ἀποκόπτω τὸ πρῶτον τεμάχιον· (μεταφ.) ἀπτομαι, ἀρχομαι· ἐπιχειρῶ· βλάπτω.

entamure, ἰδὲ entame.

entassement, ἐπισώρευσις.

entasser, ῥ. σωρεύω, ἐπισωρεύω, στοιβάζω· (μεταφ.) πολλαπλασιάζω.

entasseur, ἐσωρευτής.

ente, θ. ἔμβλημα, εἶδος ἐγκεντρίσεως, ἐμβολιασμοῦ· λαβὴ χρωστῆρος.

entement, ἐγκεντρισμός, ἔμβλημα.

entendement, νόησις, τὸ διανοητικόν, ἡ δύναμις τοῦ νοεῖν· κρίσις· ἔννοια, νόημα.

entendeur, ὁ εὐκόλως ἐννοῶν· à bon—salut, ὁ νοῶν νοεῖτω.

entendre, ῥ. ἐν. ἀκούω· προσέχω τὸ οὖς ἀκροῶμαι· —dur, βαρυκούω· (μεταφ.) ἀξιῶ, ἀπαιτῶ, j'entends qu' on m'obeisse, ἀξιῶ νὰ μοὶ ὑπακούωσιν·—γινώσκω· j'entends le commerce, εἶμαι εἰδήμων τοῦ ἐμπορίου· —ἀνέχομαι· il entend raillerie, δέχεται τοὺς ἀστεϊσμούς· il entend la raillerie, γινώσκει τὸν τρόπον τοῦ ἀστείζεσθαι. donner à—, ὑπαινίττεσθαι, ὑπερφάνειν·—raison, ὑπέκειν εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον· s'—, συνεννοεῖσθαι, συμφωνεῖν· γινώσκειν ἀλλήλους.

entendu, e, ἐπίθ. νοήμων, ἔμπειρος, ἱκανός· συμπεφωνημένον, συνωμολογημένον· c' est une affaire—c, τοῦτο συμφωνήθη, εἶναι παραδεδεγμένον, εἴμεθα σύμφωνοι· οὐσ. faire l'—, προσποιεῖσθαι τὸν ἔμπειρον, τὸν σπουδαῖον.

entente, θ. ἔρμηνεῖα, ἔννοια· un mot à double—, λέξις διαφορουμένη·—des affaires, γνώσις τῶν πραγμάτων, τοῦ ἐμπορίου·—cordiale, σύμπνοια, φιλικὴ σχέσις, συμφωνία.

enter, ῥ. ἐν. ἐγκεντρίζω, ἐνοφθαλμίζω, ἐμβολιάζω δένδρον.

entéralgie, θ. ἐντεραλγία.

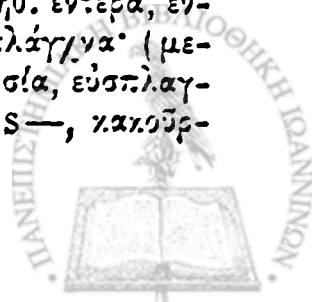
entérinement, κύρωσις.

enteriner, ῥ. ἐν. (νομ.) κυρῶ

entérique, έντερικός.
entérite, θ. (ίατρ.) έντερίτις, φλόγωσις τῶν έντέρων.
enterrement, ένταφιασμός· κη-
 δεία.
enterrer, ρ. έν. γώννω, κατα-
 γώννω, ένθάπτω, ένταφιάζω· s'—,
 άποχωρῶ έκ τῆς κοινωνίας, έκ τοῦ
 κόσμου. ζῶ έν έρημίᾳ.
entêté, e, ισχυρογνώμων, πει-
 σματώδης.
en-tête, έπικεφαλίς.
entêtement, ισχυρογνωμοσύνη,
 έπιμονή.
entêter, ρ. έν. προξενῶ κεφα-
 λαλγίαν, καρθηδαρίαν· s'—, ισχυ-
 ρογνωμῶ, έπιμένω.
enthousiasme, ένθουσιασμός,
 ευγενής συγκίνησις· θαυμασμός.
enthousiasmer, ρ. έν. πληρῶ
 ένθουσιασμοῦ, ένθουσιάζω· s'—,
 ένθουσιῶ, ένθους γίνομαι.
enthousiaste, ένθουσιώδης.
enthymème, (λογικ.) ένθύμημα,
 συλλογισμός έκ δύο προτάσεων.
entiché, e, προκατελημμένος.
entichement, προκατάληψις.
enticher, ρ. έν. σήπω, βλάπτω·
 έμποιῶ τινι φανατικὴν προκατάλη-
 ψιν υπέρ τινος προσώπου, ιδέας ἢ
 πράγματος.
entier, ière, ὅλος, ὀλόκληρος,
 ὀλοσχερής· ισχυρογνώμων.
entièrement, ὅλως, ὀλοσχε-
 ρῶς, ὀλοκληρῶς.
entité, θ. (φιλοσοφ.) οὐσία.
entoilage, έπικόλλημα γεωγ.
 γάρτου ἢ εἰκόνης εἰς ὕψασμα.
entoiler, ρ. έν. έπικολλῶ γε-
 ωγρ. γάρτην ἢ εἰκόνα εἰς ὕψασμα.
entoir, μαχαίριον πρὸς έγκεν-
 τρισμόν.
entomologie, θ. έντομολογία.
entomologique, έντομολογι-
 κής.
entomologiste, έντομολόγος.

entonnement, μεταγγισμός εἰς
 βυτίον.
entonner, ρ. έν. έγγέω, μεταγ-
 γίζω οἶον εἰς πίθον, εἰς βυτίον·—
 ὡδῆς άρχω, μέλος άνακρούομαι.
entonnoir, γόανη, κ. γωνίον.
entorse, θ. διάστρεμμα, έξάρ-
 θρωσις, κ. στραγκούλισμα.
entortillage, ύπεκρυγή· άσά-
 φεία λόγου.
entortillé, e, περίπλοκος· (με-
 ταφ.) δυσνόητος.
entortillement, περιελιγμός,
 περιπλοκή.
entortiller, ρ. έν. περιπλέκω,
 περισπαίρω, περιελίσσω· (μεταφ.)
 περιπλέκω τὸν λόγον.
entour, περίμετρος, περιφέρεια·
 πληθ. les—s, τὰ πέριξ.
entourage, ὁ περιβάλλων κό-
 σμος, στολισμός (μεταφ.) οἱ συνή-
 θεις, οἱ περί τινα, οἱ φίλοι.
entourer, ρ. έν. περιβάλλω,
 περιουκλῶ· (μεταφ.) έπιθαψιλεύω.
eutournure, θ. ἡ περί τὴν μα-
 σχάλην τομή τῆς χειρὶδος.
en-tout-cas (εἰς πᾶσαν περι-
 στασιν)· εἶδος μετρίου μεγέθους άλε-
 ξιφόρου.
entozoaires, ένδόζωα, παρά-
 σιτα· τάξις τις σκωλήκων έντερι-
 κῶν.
entr' accorder, s'—, παρα-
 χωρῶ άμοιβαίως.
entr' accuser, ρ. έν. s'—, άλ-
 τηλοκατηγοροῦμαι.
entr' acte, δραματικὸν διάλειμα,
 τὸ μεταξὺ πράξεων κενόν.
entr' admirer, s'—, άλληλο-
 θαυμάζομαι.
entr' aider, s—, άλληλοβοη-
 θοῦμαι.
entrailles, θ. πληθ. έντερα, έν-
 τέρθια, έγκοιλία, σπλάγγνα· (με-
 ταφ.) στοργή, ευαίσθησία, ευσπλαγγ-
 χνία· un coquin sans—, κακοῦρ-

γος ἄσπλαγγνος:—paternelles, πατρική στοργή.

entr' aimer, s'—ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

entrain, e, εὐθυμία, ὄρμη.

entraînant, e, (μεταφ.) ὁ παρασύρων, ἀφαρπάζων, πειστικώτατος, ἐλκυστικώτατος.

entraînement, βιαία φορά, ἡ ἀγωγὸς δύναμις τοῦ λόγου.

entraîner, e, ῥ. ἐν προσέλκω, παρασύρω· παρασκευάζω τὸν ἵππον πρὸς ἵπποδρόμιον· (μεταφ.) ἀφαρπάζω διὰ τῆς εὐγλωττίας, πείθω ἰσχυρῶς· συνεπάγω, ἐπιφέρω, προξενῶ.

entraîneur, ὁ προπαρασκευάζων ἵππους, πρὸς ἵπποδρόμιον.

entraîné, μεσόδημη, δοκὸς τῆς στέγης.

entrant, e, ὁ εἰσερχόμενος· les—s et les sortants, οἱ εἰσερχόμενοι καὶ ἐξερχόμενοι.

entr' appeler, s'—, συγκαλοῦμαι.

entrave, e, θ. πέδη ἵππου ἢ ἄλλου ζώου· (μεταφ.) ἐμπόδιον.

entraver, e, ῥ. ἐν. ἐμπεδῶ, κ. πεδύκλωνα ἵππον· (μεταφ.) παρεμποδίζω, παρακωλύω.

entraves, e, θ. πλ.θ. πέδαι, κ. πέδικλα ἵππου· (μεταφ.) ἐμπόδια, κωλύματα, πρόσκομμα.

entr' avertir, s'—, συνειδοποιεῖσθαι.

entre, μεταξύ· ἐν τῷ μέσῳ· μεταξύ δύο προσώπων, μερῶν ἢ πραγμάτων· προστιθεμένη εἰς τὰ ῥήματα ἐν μέσῳ φωνῆ ἢ πρόθεσις αὕτη σημαίνει ἀμοιβαιότητα· οἷον· s'entr' aimer, ἀγαπᾶν ἀλλήλους· προτασσομένη ὁ ἐν πλήρει συνθέσει καὶ φωνῆ ἐνεργητικῆ σημαίνει σμίχρυντιν, μείωσιν, οἷον· entrevoir, διορᾶν, entr'ouvrir, διανοίγειν·—entre nous, μεταξύ ἡμῶν· entre nous

soit dit, εἰρήσθω μεταξύ ἡμῶν, διγλ. ἐν ἐχευθία· entre autres, μεταξύ ἄλλων, σὺν τοῖς ἄλλοις· entre deux tasses de café, ἐν ᾧ συμπίνομεν τὸν καφέν· entre deux vins, περὶ μέρην· entre quatre planches, ἐν τῇ σορῷ, ἐν τῷ φερέτρῳ· nous serons entre nous, ὅα ἡμεθα μόνοι.

entre-baillement, διάνοιγμα, ὑπάνοιγμα.

entre-bailler, e, ῥ. ἐν. ὑπανοίγω, διανοίγω.

entre-baiser, s'—, φιλεῖν, ἀσπάζεσθαι ἀλλήλους.

entre-battre, s'—, ἀλληλομαχεῖν· ὀρέεσθαι.

entrechat, πῆδημα, ἡ θερμαῦσις ἐν τῇ ὀρχήσει, ἥτοι συνανταλλαγὴ ταχεία τῶν ποδῶν πρὶν πατήσῃσιν πάλιν ἐπὶ τὸ ἔδαφος.

entre-choquer, s'—, συγκρούομαι.

entre-colonne ἢ entrecolonnement, μεσοστύλιον.

entre-cote, κρέας κοπὴν μεταξύ δύο πλευρῶν· μεσόπλευρον.

entre-coupé, e, διακεκομμένος.

entre-couper, e, ῥ. ἐν. διακόπτω, τέμνω ἐν πολλοῖς, κατατέμνω.

entre-croiser, συνδιασταυροῦσθαι.

entre-déchirer, s'—, ἀλληλοσπαράττεσθαι.

entre-détruire, s'—, συγκαταστρέφεσθαι, ἀλληλοκτονεῖν.

entre-deux, τὸ μέσον, μεταίχμιον, τὸ μεταξύ δύο· στενὸν διάμεσον τρίγαυτον.

entre-dévoré, e, ῥ. ἀλληλοτρώγεσθαι, ἀλληλοφαγεῖν.

entre-donner, s'—, παρέχεσθαι ἀλλήλοις, δίδεσθαι ἀλλήλοις.

entrée, e, θ. εἴσοδος, κ. ἔμβασμα· θύρα, πύλη· πρόθυρα· (μεταφ.) ἔναρξις· δικαίωμα ἢ προνόμιον εἰσόδου· φόρος εἰσόδου, εἰσόδια· δικαίωμα τοῦ

αυτοβλήτων ἐν αὐτοβλήτων ἑπιπέδῳ, ἐπιπέδῳ ἑπιπέδῳ, ἐν ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ τῶν ἑπιπέδων, τῶν ἑπιπέδων ἑπιπέδῳ τῆς παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ — Au bal, ἡ παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ, ἡ παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ, αὐτοβλήτων, ἡ αὐτοβλήτων.

entrefaite, dans celle —, sur ces —. ἐν τῇ παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ, ἐν τῶν ἑπιπέδων, τῶν ἑπιπέδων τῆς παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ.

entrefilet, ἑπιπέδῳ ἐν ἑπιπέδῳ, ἑπιπέδῳ.

entre-frapper, ἡ. ἐν. ἡ —, αὐτοβλήτων, ἑπιπέδῳ.

entr' egorgement, ἀλλοτρίων.

entr' égorger, ἡ —, ἀλλοτρίων, ἀλλοτρίων.

entregent, ἐπιπέδῳ ἐν αὐτοβλήτων, τῶν ἑπιπέδων.

entre-hair, ἡ —, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ.

entre-heurter, ἡ —, αὐτοβλήτων.

entrelacement, αὐτοβλήτων, αὐτοβλήτων.

entrelacer, ἡ. ἐν. αὐτοβλήτων, αὐτοβλήτων.

entrelacs (-lâ-) (ἑπιπέδῳ. τῶν ἑπιπέδων, αὐτοβλήτων ἑπιπέδῳ, αὐτοβλήτων).

entrelardé, ο, ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entrelardement, ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entrelarder, ἡ. ἐν. ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entrelligne, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ, ἑπιπέδῳ.

entre-louer, ἡ —, αὐτοβλήτων.

entre-luire, ἡ. ἑπιπέδῳ. ἑπιπέδῳ, ἑπιπέδῳ.

entre-manger, ἡ —, ἀλλοτρίων, ἀλλοτρίων.

entremêler, ἡ. ἐν. αὐτοβλήτων, αὐτοβλήτων, ἡ. ἀλλοτρίων.

entremets, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ, τῶν ἑπιπέδων παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entremetteur, εὐσεβῶν, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ.

entremettre, ἡ —, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ.

entremise, ἡ. παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ.

entre-nœud, (ἑπιπέδῳ) τῶν παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ.

entre-nuire, ἡ —, ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entrepas, ἑπιπέδῳ τῶν ἑπιπέδων ἑπιπέδῳ.

entre-percer, ἡ —, αὐτοβλήτων, αὐτοβλήτων.

entre-pont, τῶν παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ.

entreposer, ἐπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entreposeur, ἐπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entrepositaire, ἡ ἐπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entrepôt, ἑπιπέδῳ, ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entre-pousser, ἡ —, αὐτοβλήτων.

entreprenant, ε, παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ, τῶν ἑπιπέδων ἑπιπέδῳ.

entreprendre, ἡ. ἐν. ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

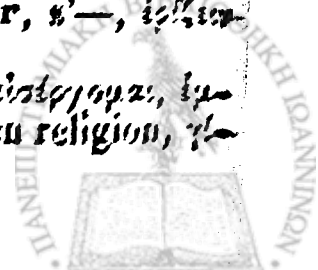
entrepreneur, εὐσεβῶν, ἑπιπέδῳ, ἑπιπέδῳ.

entrepris, ε, αὐτοβλήτων, ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entreprise, ἡ. ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entre-quereller, ἡ —, ἑπιπέδῳ ἑπιπέδῳ.

entrer, ἡ. ἑπιπέδῳ. ἑπιπέδῳ, ἑπιπέδῳ (παρὰ τὴν ἑπιπέδῳ) — en religion, ἑπιπέδῳ.

νομαι κληρικός, λαμβάνω τὸ ἱερα-
τικὸν σχῆμα.—au service, ἐγγρά-
φομαι στρατιώτης.—en condition,
γίνομαι τινος ὑπηρέτης.—dans une
famille, συνδέομαι συγγενικῶς μετὰ
τινος οἰκογενείας, διὰ τοῦ γάμου.—
en pourparler, ἄρχομαι συνδια-
λέξεων περὶ συμβιβασμοῦ τινος.—
en relations, συνάπτω σχέσεις.—
en matiere, ἄπτομαι τοῦ προκειμέ-
νου, τῆς ὑποθέσεως, κ. ἐμβαίνω εἰς
τὴν ὑπόθεσιν.—en negociations,
ἄρχομαι διαπραγματεύσεων.—en
accommodement—, συμβιβάζομαι.—
en colere, ὀργίζομαι. ῥ. ἐν.—un
cheval dans l'écurie, εἰσάγω ἵππον
εἰς τὸν σταῦλον. κ. τ. λ.

entre-regarder, s'—, ἐμβλέ-
πεσθαι, βλέπειν ἀλλήλους.

entre-secourir, s'—, συμβο-
ηθεῖσθαι.

entresol, τὰ μεταξὺ τοῦ ἰσο-
γείου καὶ τοῦ πρώτου πατώματος
διωμάτια παρὰ τὴν διάθλασιν ἢ στρο-
φὴν τῆς κλίμακος.

entresuivre, s'—, συνακολου-
θεῖσθαι.

entre-tailler, s'—, (λέγεται
ἐπὶ τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου) συμπα-
ρατρίθεσθαι.

entretailure, θ. παράτριψις,
κ. σύγκαμμα τῶν σκελῶν ἵππου.

entre-temps, ὁ μεταξὺ χρόνος.

entretènement, ἰδὲ entretien.

entreteneur, συντηρητής.

entrettenir, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς tenir)
διασώζω, διατηρῶ, ἐν καλῇ κατα-
στάσει συντηρῶ, διατρέφω· ὁμιλῶ,
τέρπω διαγούμενος· s'—, συνομιλῶ.

entreteneue, θ. παλαιχίς.

entretien, διατήρησις· σίτησις,
συντήρησις, διατροφή κ.τ.λ. συνο-
μίλια.

entretoile, θ. συμπαρυφή, με-
σοστρίγαπτον, στενὴ δαντέλλα με-
ταξὺ δύο μερῶν ὑφάσματος.

entretoise, θ. ξύλινος ἢ σιδε-
ροῦς σύνδεσμος.

entre-tuer, s'—, ἀλληλοκτονεῖν,
φονεύειν ἀλλήλους.

entre-visiter, s'—, ἀνταλλάσ-
σειν ἐπισκέψεις.

entrevoir, θ. τὸ μεταξὺ δύο
σιδηροδρόμων διάστημα.

entre-voir, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς
voir) διορῶ, βλέπω διὰ μέσου· βλέ-
πω στιγμιαίως, ἢ ἀμυδρῶς, κ. μι-
σοβλέπω· (μεταφ.) ὑποπτεύω, εἰ-
κάζω.

entrevous, (ἀρχιτεκ.) τὸ μεταξὺ
δύο δοκῶν διάστημα.

entrevue, θ. συνέντευξις.

entr'obliger, s'—, συνυπο-
χρεοῦσθαι, χαρίζεσθαι ἀμοιβαίως.

entr'ouir, ῥ. ἐν. ἀκούω ἀμυ-
δρῶς ἢ ἀπαρατήρητος.

entr'ouvert, θ. ἡμίκλειστος.

entr'ouverture, θ. ἡμιάνοιγμα.

entr'ouvrir, ῥ. ἐν. ὑπανοίγω,
διανοίγω, ἡμιανοίγω.

enture, θ. (κηπουρ.) ῥωγμὴ δέν-
δρου δι' ἔμβλημα ἢ ἐγκέντρισμα.

énumérateur, ἀπαριθμητής.

énumératif, ἴνε, ἀπαριθμητι-
κός.

énumération, θ. ἀπαριθμησις.

énumérer, ῥ. ἐν. ἀπαριθμῶ.

envahir, ῥ. ἐν. εἰσβάλλω εἰς
τινα χώραν, εἰσέρχομαι εἰς αὐτὴν
ἐχθρικῶς ἢ κατακτητικῶς· (μεταφ.)
διαχύνομαι ἐξαπλοῦμαι, καταπλα-
κόνω.

envahissant, θ. ἐπιδρομικός.

envahissement, εἰσβολή, εἰς-
έλασις.

envahisseur, ὁ εἰσβάλλων εἰς
ξένην χώραν, ὁ ἐπιδραμῶν ξένην
γῆν.

enveloppant, θ. περιπτυκτι-
κός, περιβλητικός.

enveloppe, θ. περίβλημα φά-
κελλος ἐπιστολῆς.

envelopper, ρ. έν. περιβάλλω, περικαλύπτω, περιτυλίσσω, ένδύω· περικυκλώ· έγκρύπτω· περιλαμβάνω.

envenimer, ρ. έν. δηλητηριάζω, φαρμακεύω· (μεταφ.) έρεθίζω, άγριώ, οίον πληγήν, πάθος, έριδας.

enverger, ρ. έν. περιβάλλω, ζώννω με βέργας λύγου.

enverguer, ρ. έν. προσάπτω τὰ ιστία εις τὰς κεραίας.

envergure, θ. μήκος τών ιστίων του πλοίου· έκτασις τών έξηπλωμένων πτερύγων.

envers, (έπί προσώπ.) εις, πρός, ώς πρός.

envers, τὸ ὀπισθεν, ἡ κακή ὄψις ὑφάσματος, κ. ἡ ανάποδη.

envi, à l'—, έφαμιλλως, φιλοτίμως, ποίος νὰ ὑπερβῆ.

enviable, ζηλευτός.

envie, θ. φθόνος, κ. ζήλια· έπιθυμία, πόθος, διάθεσις ὀρεξις· άνάγκη σωματική· — de femme, ἡ τῆς έγκυμονούσης κνίσσα, ἥτοι άλλόκοτος έπιθυμία φαγητῶν· κηλὶς εκ γενετῆς· παρωνυχίς.

envieillir, ρ. έν. δεικνύω τινὰ γεροντότερον ἢ ὅσον εἶναι.

envier, ρ. έν. φθονῶ, κ. ζηλεύω· έπιθυμῶ, εὔχομαι.

envieux, euse, φθονερός.

enviné, e, οἴνου ὄζων, κ. κρασωμένος

environ, σχεδόν, περίπου.

environant, e, ὁ περίξ, γειτονικός.

environner, ρ. έν. περιβάλλω· περιστοιγῶ, περικυκλώ.

environs, τὰ περίξ, περίγωμα.

envisager, ρ. έν. έμβλέπω, ένορῶ, έξετάζω.

envoi, άποστολή· τὸ άποστελλόμενον πρᾶγμα.

envoyé, άπεσταλμένος αντιπρόσωπος.

envoyer, ρ. έν. (j' envoie, tu

envoies, il envoie, nous envoyons, vous envoyez ils envoient. μέλλ. j' enverrai, κ.τ.λ. πέμπω, στέλλω.

éocène (γεωλ.) έώκενον, τὸ άρχαιότατον τών τριτογενῶν στρωμάτων.

éolien ienne, ὁ του Αἰόλου· αἰολικός· harpe—, Αἰολική φόρμιγξ, ἡ ὑπὸ του ανέμου κρουομένη.

éolipyle, αἰολόπυλον, σφαῖρα κοιλῆ, μεταλλίνη, ἥτις θερμαινομένη εκθάλλει άδιακόπως άτμόν διά κυρτου σωλῆνος.

éolique, αἰολικός.

épacte, θ. ἡ έπακτή, ὁ άπαιτούμενος αριθμός τών ἡμερῶν, ἵνα εξίσωση τὸ σεληνιακόν πρός τὸ ἡλιακόν έτος.

épagneul, ισπανικός κύων με μακρὰ ὠτα καὶ μαλλιά.

épais,—aisse, πυκνός, άδρός, παχύς· fumée epaisse, πυκνός καπνός· encre epaisse, μελάνη πηκτῆ· (μεταφ.) παχυλός, γοντροκέφαλος· avoir la langue épaisse, εἶναι τινὰ βραδύγλωσσον.

épaisseur, παχύτης σώματος, ὕψος καὶ πλάτος· πυκνότης.

épaissir, ρ. έν. συμπυκνῶ, πηγνύω, παχύνω· ρ. οὐδ. πυκνοῦμαι, παχύνομαι.

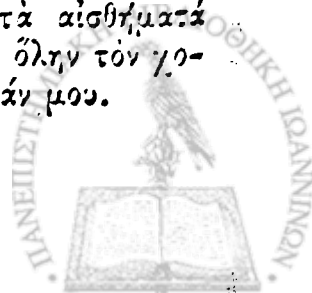
épaississement, πύκνωσις· πάχυνσις, πῆξις.

épamprage ἢ epamprement, βλαστολόγημα τῆς άμπέλου.

épamprer, βλαστολογῶ, κόπτω τὰ φύλλα τῆς άμπέλου.

épanchement, εκχυσις, εκροή· συμφορησις (χυμῶν ἢ αἵματος)· (μεταφ.) αἰσθημάτων ανακοίνωσις έν έγχεμυθία ἢ μετὰ στοργῆς.

épancher, ρ. έν. εκχέω ὑγρὸν βραδέως· (μεταφ.)—son coeur· άνοίγω εἰς τινὰ φίλον τὴν καρδίαν μου, ανακοινῶ αὐτῷ τὰ αἰσθητά μου·—sa bile, έξεμῶ ὄλην τὸν γόλην μου, τὴν εμπάθειάν μου.

épandre, ρ. έν. διασπείρω, δια-
χύνω.

épanouir, ρ. έν. ανοίγω άνθος·
s' —, ανοίγομαι, αναπετάννυμαι·
(μεταφ.) φαιδρύνω — la gate, προ-
ξενώ γέλωτα.

épanouissement, ανάπτυξις,
άνοιγμα του άνθους· (μεταφ.) φαι-
δρότης, χαρά.

épargne, θ. φειδώ, οικονομία·
το οικονομηθέν ποσόν, άποταμείωμα·
caisse d' —, ταμειυτήριον, οικονο-
μική τράπεζα.

épargner, ρ. έν. φείδομαι, μετά
φειδους χρωμαι, οικονομώ· χαρίζο-
μαι, δέν βλάπτω, συγχωρώ.

éparpillement, διασπορά, δια-
σχορπισμός.

éparpiller, ρ. έν. διασχεδάν-
νυμι, διασπείρω, διασχορπίζω.

épars, e, διεσπαρμένος, διεσχορ-
πισμένος· cheveux —, κόμη έν ά-
ταξία.

éparvin ή épervin, οϊδημασκλη-
ρόν επί των μεσοκνημίων του ίππου.

épaté, e, nez —, ξίς σιμη.

épatement, κολόεωσις· — du
nez, σιμότης.

épater, ρ. έν. συντρέβω την βά-
σιν, τον πόδα ποτηρίου κ. τ. λ.

épaulard, είδος δελφίνος.

épaule, θ. ώμος· (μεταφ.) don-
ner un coups d' —, βοθηώ· — d'un
bastion, πλευρά προμαχώνας.

épaulée, θ. ώθησις διά του ώμου,
κ. κουντιά.

épaulement, πρόχωμα όχυρω-
ματικόν, προσολή, περιστέγασμα.

épauler, ρ. έν. εξαρθρώ τον ώ-
μον τετραπόδου· προφυλάττω από
των σφαιρών του τηλεβόλου διά προ-
χωμάτων· βαστάζω επ' ώμου.

épaulette, θ. (στρατ.) έπωμίς.

épave, θ. σύντριμμα εκ ναυαγίου,
έκθρασμα τής θαλάσσης· άδέσποτον
εύρημα, έρμαιον.

épeautre, ζέα, όλυρα.

épée, θ. ξίφος, κ. σπαθί· (μεταφ.)
το στρατιωτικόν έπάγγελμα.

épeler, ρ. έν. συλλαβίζω.

épellation, θ. συλλαβισμός.

épenthèse, θ. έπένθεσις.

épenthétique, έπενθετικός.

éperdu, e, τεταραγμένος, έκστα-
τικός, έξω φρενών.

éperdument, σφοδρώς, περιπα-
θώς.

éperlan, άθερίνη.

éperon, πτερνιστήρ· κέντρον ή
πλήκτρον άλέκτορος· έμβολον νηός·
όχύρωμα με γωνίαν έξέχουσαν, κέ-
ρας· στήριγμα τείλους, άντηρίς.

éperonné, έγκεντρος· κεντροφό-
ρος, έμβολοφόρος.

éperonner, ρ. έν. κεντώ διά του
πτερνιστήρος· (μεταφ.) διεγείρω, πα-
ροτρύνω, έρεθίζω.

éperonnier, πτερνιστηροποιός,
πτερνιστηροπώλης.

épervier, ιέραξ ή πλανήτης· εί-
δος δικτύου.

épervière, θ. είδος φυτού του
γένους των συνθέτων, ιεράκιον.

épervin, ιδέ éparvin.

éphèbe, έφηβος.

éphélide, κηλίς επί του προσώ-
που, έφηλίς.

éphémère, έφήμερος· ούσ. (έν-
τομ.) το έφήμερον.

éphémérides (άστρον.) έφημε-
ρίδες, άστρονομικοί πίνακες δηλούν-
τες τάς καθημερινάς θέσεις των πλα-
νητών.

éphésien, enne, έφείσιος.

éphod, το έφώδ, ήτοι χιτών των
Ιουδαίων ιερέων.

épi, στάχυς.

épiage, ανάπτυξις του στάχυος,
σταχυοφυία.

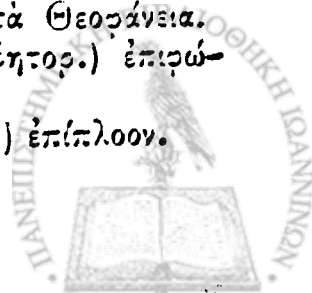
épiale, θ. ήπιαλος ή διενεκής
πυρετός.

épicarpe (βοτ.) το έπικάρπιον.

épice, θ. ἄρωμα· ἡδυσμα.
épicene (γραμμ.) ἐπίκοινον.
épicer, ῥ. ἐν. ἀρωματίζω, ἀρτύω δι' ἀρωμάτων.
épicerie, θ. τὰ τοῦ παντοπω-
 λου ἐμπορεύματα.
épicherème, (-κέ-) (λογικ.) ἐ-
 πιχείρημα.
épicier, ière, παντοπωλῆς· ἀ-
 ρωματοπώλης.
épiscane, (ἀνατ.) ἐπίκρανον.
épiscurien, ienne, ἐπικούρειος.
épiscurisme, ἐπικούρειος φιλο-
 σοφία.
épicycle (γεωμ.) ἐπίκυκλον.
épicycloïde, (γεωμ.) ἐπικυκλο-
 εἰδής.
épidémie (ιατρ.) ἐπιδημία.
épidémique, ἐπιδημιακός.
épidémiquement, ἐπιδημιακῶς.
épiderme, ἐπιδερμίς.
épier, ῥ. ἐν. κατοπτεύω, κατα-
 σκοπεύω, παραφυλάττω· σταχυοῦ-
 μαι, σχηματίζω στάχυον.
épierrage ἢ **épierrément**, κά-
 θαρσις ἀπὸ τῶν λιθαρίων.
épierrer, ῥ. ἐν. καθαίρω ἀπὸ
 τῶν λιθαρίων.
épieu, συσφόντις λόγχη, ὄβελός.
 κοντός, κ. κοντάρι.
épigastre (ἀνατ.) ἐπιγάστριον.
épigastrique, ἐπιγάστριος.
épiglote, ἐπιγλωττίς, κ. στα-
 φυλίτης.
épigrammatique, ἐπιγραμμα-
 ματικός.
épigrammatiste, ἐπιγραμμα-
 τογράφος.
épigramme, θ. σκῶμμα ἐπί-
 γραμμα, ὀηκτικός λόγος.
épigraphe, θ. ἐπιγραφή.
épigraphie, θ. ἡ ἐπιγραφικὴ τέ-
 χνη. ἢ τῶν ἐπιγραφῶν ἀνάγνωσις.
épigraphiste, ἐπιγραφολόγος.
épilation, θ. ψίλωσις, κ. μά-
 ῥημα τῶν τριχῶν.

épilatoire, ψιλωτικός.
épileptique, ἐπιληπτικός· (με-
 ταφ.) μανιώδης, παράφορος.
épiler, ῥ. ἐν. ψιλῶ, κ. μαθῶ τὰς
 τρίχας.
épilogue, ἐπίλογος.
épiloguer, ῥ. οὐδ. ἐπιλέγω,
 ψέγω.
épilogueur, ἐπικριτής, φιλόφο-
 γος.
épinard, (βοτ.) ὀνόβλιτον, κ.
 σπανάκιον.
épine, θ. ἄκανθα, κ. ἀγκάθι.—
 du dos ἢ — dorsale, σπονδυλική
 στήλη, κ. ἔαγοκόκκαλον· être sur
 des —s, εἶναι τινὰ λίαν ἀνίσχυρον·
 (μεταφ.) —s, κωλύματα, δυσκολία,
 ἐμπόδια.
épinette, θ. μικρὸν κλειδοκύ-
 βαλον· κλωβίον πρὸς λίπανσιν τῶν
 ὄρνιθίων.
épineux, euse, ἀκανθώδης· (με-
 ταφ.) δύσκολος, ἀμήχανος.
épine-vinette, (βοτ.) ὀξύάκανθα.
épingle, θ. περονίς, βελονίς, καρ-
 φίς, κ. καρφίτσα· θληθ. —s, δῶρον
 κατόπιν ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ
 πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ πωλητοῦ ἢ
 τανάπαλιν· il est tiré à quatre—s,
 εἶναι ἐνδεδυμένος πολυτελέστα, κομ-
 ψότατα.
épingler, ῥ. ἐν. προσάπτω διὰ
 καρφίδων.
épinglerie, θ. καρφιδουργία.
épinglette, θ. βελονίς διανοί-
 γουσα τὴν πυριτοβολὴν ἢ τὴν ὀπὴν
 τοῦ πυροβόλου ὄπλου.
épinglier, καρφιδοποιός· πωλῆς.
épinière, moëlle —, ὀνωτιαῖος
 μυελός.
épiniers, ἀκανθῶνες.
épinoche, (ἰγθ.) ἀκανθίας.
épiphanie, θ. τὰ Θεοφάνεια.
épiphonème, (ῥητορ.) ἐπιφώ-
 νημα.
ériploon, (ἀνατ.) ἐπίπλοον.

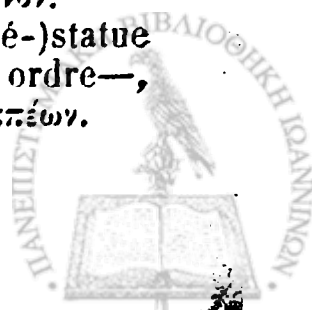
érique, ἐπικός.
 Épirote, Ἡπειρώτης.
 episcopal, ε. αυχ, ἐπισκοπικός.
 épiscopalement, ἐπισκοπικῶς.
 épiscopat, τὸ τοῦ ἐπισκόπου ἀξίωμα, ἐπισκοπή· ἐπισκοπεῖα.
 épisode, ἐπεισόδιον.
 épisodique, ἐπεισοδικός.
 épisodiquement, ἐπεισοδικῶς.
 épispastique, (ιατρ.) ἐπισπαστικός.
 épisperme, (βοτ.) ἐπίσπερμα.
 épisser, ῥ. ἐν. συνυφαίνω ἢ συμπλέκω τὰ δύο ἄκρα σχοινίων διὰ τῶν νημάτων αὐτῶν.
 épissoir, (ἐργαλεῖον τῶν ναυτῶν) συμπλεκτήρ σχοινίων.
 épissure, θ. συνύφασμα δύο ἄκρων σχοινίων.
 épistaxis, (ιατρ.) ἐπίσταξις, ἤτοι αἱμορραγία τῆς ῥίνος.
 épistolaire, ἐπιστολμαίος, ἐπιστολογραφικός.
 épistolier, ière, ἐπιστολογράφος.
 épistyle, (ἀρχιτ.) ἐπιστύλιον.
 épitaphe, θ. ἐπιτύμβιον, ἐπιγραφή τάφου.
 épithalame, ἐπιθαλάμιον.
 épithète, θ. ἐπίθετον. (συνήθως ἐν κακῇ σημ.).
 épithétique, ἐπιθετικός.
 épitoge, θ. ἐπιτήθενος μανδύας τῶν πάλαι Ῥωμαίων ἐπώμιον, τεμάχιον ἐκ μεταξωτοῦ ὑφάσματος, ὅπερ οἱ καθηγηταὶ φοροῦσιν ἐπὶ τοῦ μανδύου των ἐν Γαλλίᾳ, κίτρινον μὲν οἱ τῶν γραμμάτων, ἐρυθρόν δὲ οἱ τῶν ἐπιστημῶν.
 épitomé, ἐπιτομή.
 épître, θ. ἐπιστολή.
 epizootie, (-τί-) ἐπιζωοτία, νόσος, λοιμὸς τῶν ζώων.
 epizootique, ζωολοιμώδης.
 exploré, ε, περιδακρυσ.
 éployé, ε, (σηματογραφ.) τανύπτερος.

épluchage, ἢ epluchement
 ἐκκάθαρσις.
 épluchement, ἀποκάθαρσις, κ. πάστρεμμα.
 éplucher, ῥ. ἐν. ἐκκαθαίρω, καθαρίζω, κ. παστρεύω.
 éplucheur, euse, ἐκκαθάρτης.
 épluchoir, ξύστρον, σμηκτρίς.
 épluchure, θ. γνάφαλον, ἀποκάθαρμα.
 épode, θ. (ποιητ.) ἐπώδη.
 époutage, ἢ epointement, ἀφαίρεσις τῆς αἰγμῆς, ἀμβλυνσις.
 épouter, ῥ. ἐν. ἀμβλύνω, ἀφαιρῶ τὴν αἰγμῆν.
 épois, ἀκροκεράτιον τῆς ἐλάφου.
 éponge, θ. σπόγγος, κ. σφουγγάρι· passer l'—sur, ἐξαλείφω τι διὰ τοῦ σπόγγου.
 éponger, καθαίρω, ἐξαλείφω διὰ σπόγγου σπογγίζω.
 éponyme, ἐπώνυμον· ὁ παρ' Ἀθηναίοις ἐπώνυμος ἄρχων.
 épopée, θ. ἐποίτα· ἔπος, ἐπικὸν ποίημα.
 époque, θ. ἐποχή· χρονολογία· χρόνος, καιρός.
 épouiller, ῥ. ἐν. φθειρίζω κ. φειρίζω.
 époumoner, ῥ. ἐν. φθείρω ἢ καταπονῶ τοὺς πνεύμονας· s'—, πνευστιῶ.
 épousailles, θ. πληθ. ἢ τοῦ γάμου τελετή, νύμφευμα, γάμος.
 épouse, θ. μνηστή, μελλονύμφος, νύμφη· σύζυγος, γυνή.
 épousée, θ. νεόγαμος, νύμφη.
 épouser, ῥ. ἐν. νυμφεύομαι (μεταφ.) — un parti ἀφοσιῶμαι εἰς τι κόμμα.
 épouseur, ὁ μελλονύμφος· ὁ ζητῶν νύμφην ἵνα νυμφευθῇ.
 époussetage, ἐκχονισμός, κ. ξεσχόνισμα.
 épousseter, ῥ. ἐν. ψήγω, ἐκχονίζω, κ. ξεσχονίζω.

époussette, θ. ψήκτρα, κ. βοῦρσα.
épouvantable, φοβερός, τρομερός.
épouvablement, φοβερώς, δεινῶς,
épouvantail, φόβητρον, κ. σκιάχρον.
épouvante, θ. φόβος, τρόμος.
épouvamment, μέγιστος τρόμος.
épouvanter, ῥ. ἐν. φοβῶ, καταπλήσσω, τρομάζω.
époux, épouse, ἀνὴρ, θηλ. γυνή (σύζυγος, νυμφίος, νύμφη).
épreindre, ῥ. ἐν. ἐκχυλίζω, ἐκπιέζω, κ. στραγγίζω.
épreinte, θ. ἡ πρὸς ἐκκένωσιν ἐπιθυμία, τανυσμός.
éprendre, ῥ. ἐν. s'—, ἀφαρπάζεσθαι ὑπὸ πάθους.
épreuve, θ. δοκιμή· δοκιμασία· δυστυγία· un ami à toute—, φίλος δεδοκιμασμένος, ἀντέγων εἰς πᾶσαν δοκιμασίαν· —δοκίμιον τυπογραφικὸν διόρθωσις· —ἐξέτασις, ἔρευνα.
épris, e, ἐρωτόληπτος, ἐρωτευμένος.
éprouver, ῥ. ἐν. ὑποβάλλω εἰς δοκιμασίαν, δοκιμάζω· (μεταφ.) ὑποφέρω, παθαίνω.
éprouvette, θ. μηγάντιμα δοκιμαστικόν, δοκιμαστήρ.
épucer, ῥ. ἐν. ψυλλίζω.
épuisable, ἐξαντλητός, δυναμικὸς νὰ ἐξαντληθῆ, νὰ κενωθῆ.
épuisement, ἐξαντλησις, κένωσις, ἔνδεια, σπάνις· (μεταφ.) ἐξασθένωσις, δυνάμειος ἐπιλείψις, ἀτονία.
épuiser, ῥ. ἐν. ἐξαντλῶ, κενῶ· πτωχύνω· ἐλαττῶ· ἐξασθενῶ, φθείρω, ἀδυνατιζῶ.
épousette, θ. δίκτηρον ἐν εἴδει σάκκου κρεμάμενον ἀπὸ στεφάνης ἢ κύκλου μετὰ λαβῆς πρὸς ἀλιείαν ἐν ποταμοῖς χρησίμου, κ. σκυτάλη· ἀντλητήρ πλοιαρίου.

épulide, ἢ épulie, θ. ἐπουλίς, οἶδιμα ἢ φλύκταινα τῶν οὔλων.
épulon, (παρὰ τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις) ὁ ἐπὶ τῶν ἱερῶν εὐοργιῶν καὶ συμποσιῶν ἐπιστάτης ἱερεὺς.
épulotique, (ἰατρ.) ἐπουλωτικός.
épuratif, ive. καθαρτικός.
épuration, θ. κάθαρσις, ἀποκάθαρσις.
épure, θ. ἀναγραφή, σχέδιον οἰκοδομῆς εἰς μέγα, διαγραφόμενον ἐπὶ τοίχου ἢ ἐδάφους,
épurement, κάθαρσις· ἀγνισμός.
épurer, ῥ. ἐν. καθαίρω, καθαρίζω· (μεταφ.) ἀφαιρῶ πᾶν ὅτι ἐπιλήψιμον ἡθικῶς, ἀγνίζω.
épurgre, (βοτ.) γυδαία ὀνομασία εἴδους εὐφορβίου, ἰσχυροῦ καθαρσίου.
équarrir, ῥ. ἐν. τετραγωνίζω, τέμνω ὀρθογωνίως· κατατέμνω ζῶον εἰς τέσσαρα.
équarrissage, ἢ équarrissement, ἡ κατ' ὀρθὰς γωνίας τομῆ· ἢ ἐκδορά καὶ τομῆ ζώου.
équarrisseur, ὁ τετραγωνιστής· ὁ ἐκδέρων καὶ κατατέμνων, τοὺς ἀγρήστους ἵππους, σφαγεύς.
équateur, (-κουα-) (γεωγρ.) ὁ ἰσημερινός.
équation, (-κουα-) θ. (ἀλγεβρ.) ἐξίσωσις· (ἀστρ.) διαφορὰ μετὰξὺ τῆς πορείας τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ὑπὸ ὥρολογίου ὀηλουμένου χρόνου·
équatorial, e, aux, (-κουα-) (γεωγρ.) ὁ ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν· (ἄστρον.) ἀστρονομικόν τι ἐργαλεῖον χρησιμεῦον πρὸς παρατήρησιν τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων σωμάτων.
équerre, θ. γνώμων, γωνιόμετρον, κ. ἀλφάδι· d'—, τὸ καθέτως ἢ κατ' ὀρθὴν γωνίαν κείμενον.
équestre, (προσ. ékué-) statue —ἔριππος (ἄστρον. ἀνδριάς) ordre—, παρὰ τοῖς Ῥωμ. τάγμα ἵππέων.

équiangle, (-ku-i-), ἰσογώνιος.
équidifférence, θ. (μαθ.) ἰσοδιαφορά.
équidistant, e, (ku-i-), (γεωμ.) ἰσαπόστατος, ἐξ ἴσου ἀπέχων.
équilatéral, e, aux, (γεωμ.) ἰσόπλευρος.
équilatère, (γεωμ.) ἰσόπλευρος πρὸς ἄλλον, ὅμοιος.
équilibre, ἰσορροπία.
équibrer, ῥ. ἐν. ἰσοσταθμίζω, τίθῃμι ἐν ἰσορροπία.
équibriste, ὁ ἰσορροπίαν ἐπιζητῶν· σχοινοβάτης.
équimultiple, ἰσοπολλαπλάσιος.
équinox (ἄστρον.) ἰσημερία.
équinoxial, e, aux, ἰσημεριοί, τῆς ἰσημερίας.
équipage, σκευασία, ὕχηματα. θεράποντες, ἀκολουθία· (ναυτ.) τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου· (στρατ.) ἀποσκευὴ τοῦ πυροβολικοῦ.
équiper, σειρὰ λέμβων συνδεδεδεμένων· ὁμᾶς ἐργατῶν συνεργαζομένων.
équipée, θ. παράβολος ἐπιχειρήσις· ἀφροσύνη, τρέλλα.
équipement, ἐξοπλισμός, ἐφόδια, προμήθεια παντός χρειώδους καὶ ἰδίως ἱματισμοῦ.
équiper, ῥ. ἐν. ἐξοπλίζω, σκευάζω· καταρτίζω· προμηθεύω πᾶν χρειώδες καὶ ἰδίως ἱματισμόν.
équipondérance, θ. τὸ ἰσοβαρές, ἰσοσταθμία.
équipondérant, ἰσοβαρής.
équipollence, θ. ἴση ἀξία, τὸ ἰσοδύναμον.
équipollent, e, ἰσάξιος, ἰσοδύναμος.
équipoller, ῥ. οὐδ. ἰσοδυναμῶ, γίνομαι ἰσάξιος.
équivalement, ἰσαξίως.
équitable, δίκαιος, εὐθύς.
équitablement, δικαίως, μετ' εὐθύτητος, ἐπιεικῶς.

équitation, θ. ἵππασία, ἵππικὴ τέχνη.
équité, θ. ἰσότης, εὐθύτης.
équivalence, θ. τὸ ἰσοδύναμον εἶναι, ἴσην ἀξίαν ἔχειν.
équivalent, e, ἰσοδύναμος, ἰσάξιος.
équivaloir, (κλίν. ὡς valoir) ἰσοδυναμῶ, ἴσην ἀξίαν ἔχω.
équivoque, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, διφορούμενος· οὐσ. θηλ. ἀμφιβολία, ἀμφιλογία.
équivoqueur, ἀμφιλέκτης.
érable (βοτ.) σφένδαμνος.
éradicatif, ἴνε, ἐκρίζωτικός.
éradication, θ. ἐκρίζωσις.
érafler, ῥ. ἐν. ἀμύσσω ἐλαφρῶς, ἐπιπολαίως.
éraflure, θ. ἀμυχή ἐλαφρά, ἐπιπόλαιος.
éraillé, ée, ὕφαιμος τοὺς ὀφθαλμούς· avoir les yeux —s, τὰ βλέφαρα ἐκτραπήναι.
éraillement, ἡ τῶν βλεφάρων ἐκτροπή, ἐκτρόπιον.
érailler, ῥ. ἐν. διαλύω ὕφασμα, κ. ξεφτῶ· ἀνατρέπω τὰ βλέφαρα.
éraillure, διάλυσις ὕφασματος, κ. ξέφτισμα.
érater, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸν σωλήνα· s'—, πνευστιῶ ἐκ πολλοῦ ὀρόμου.
ère, θ. ἐποχὴ· χρονολογικὴ ἀφετηρία, οἷον ἡ ἀπὸ κτίσεως κόσμου. ἡ τῶν Ὀλυμπιάδων, ἡ ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης, ἡ ἀπὸ Χριστοῦ, ἡ τῆς Ἐγίρας τῶν Μωαμεθανῶν, κ. τ. λ.
èrebe, ὁ Ἴερεβος, ὁ ἄδης.
érection, θ. ἰδρυσις, κτίσις, ἔγερσις, κ. κτήριμον, σύστασις· ὀρθίασις τοῦ καυλοῦ, στῆσις, σατυρίασις, πριαπισμός.
éréitement, κόπωσις, ἐκνευρισμός.
éreinter, ῥ. ἐν. τὴν ὀσφὺν ἀπογυιῶ, νωτοκοπῶ, ἐκνευρίζω.

éremétique, έρημιτικός.
érésipéle, ιδέ érysipéle.
éréthisme, έρεθισμός.
ergastule, υπόγειος είρκη παρά τοίς πάλαι Ρωμαίοις διά τούς εἰς επίπονον έργασίαν καταδεδικασμένους δούλους.
ergo (Λατ.) άρα, όθεν, λοιπόν.
ergot, κέντρον, πληκτρον τοῦ αλέκτορος, κ. τ. λ. (βοτ.) έρυσίθη τῆς σηκάλειως.
ergotage, ergoterie, θ. φιλολονεικία, συζήτησις μικρόλογος ή έν οὐ θέοντι.
ergoté, e, πληκτροφόρος· βεβλαμμένος υπό τῆς έρυσίθης.
ergoter, ρ. οὐδ. λογομαχῶ, συζητῶ έν οὐ θέοντι, μικρολογῶ.
ergoterie, θ. ιδέ ergotage.
ergoteur, euse, λογομάχος, λεπτολόγος.
ergotisme, ιδέ ergotage, ergoterie.
éricinées, θ. πληθ. τὰ έρεικοειδή φυτά.
ériger, ρ. έν. έγείρω, ιδρύω· κτίζω· συνιστῶ· μεταποιῶ, μεταβάλλω· s'—, καθίστημι έμαυτόν αὐτεπαγγέλτως· s'—en juge de qqn· καθίστημι έμαυτόν άνευ άρμοδιότητος ή αὐτοκλήτως δικαστήν τινος.
érigne ή erine, θ. χειρουργικόν έργαλείον συνεκτικόν τῶν διεστώτων μερῶν.
erminette ή hermanette, θ. εἶδος μικρᾶς άξίνης.
ermitage, έρημιτήριον, κ. άσκηταριό.
ermite, έρμιτής, άσκητής.
éroder, ρ. έν. περιδιβρώσκω, περιτριβῶ.
érosion, θ. περιβρωσις, διάβρωσις, άποτριβή, κ. φάγωμα.
érotique, έρωτικός.
erpétologie, θ. έρπετολογία.

errant, e, άλήτης, πλάνης, περιπλανώμενος.
errata, κατάλογος παροραμάτων. Προκειμένου περι ένός μόνου παροράματος λέγουσιν erratum.
erratique (ιατρ.) πλάνης, (έπι πυρετοῦ) άτάκτως διαλείπων.
erratum, ιδέ errata.
erre, θ. βήμα, βάδισμα· a grand' erre, a belle—, ταχέως, ταχεί βήματι.
errements, τὰ έγνη· οἱ συνήθεις τρόποι τινός, αἱ συνήθειαι αὐτοῦ
errer, ρ. οὐδ. πλανῶμαι· περιπλανῶμαι, περιφέρομαι (μεταφ.) πλανῶμαι, άπατῶμαι, σφάλλομαι.
erreur, θ. πλάνη, άπάτη· λάθος, σφάλμα· vous êtes dans l'—, άπατάσθε· πλανᾶσθε.
erroné, e, έσφαλμένος, ήπατημένος, ήμαρτημένος.
erronément, έσφαλμένως.
erse, τῶν όρεινῶν τῆς Σκωτίας, Σκωτικός.
eructation, θ. έρευγμός.
éructer, ρ. οὐδ. έρεύγομαι.
érudit, e, πεπαιδευμένος, λόγιος.
érudition, θ. παιδεία, πολυμάθεια, λογίτης.
érugineux, euse, ιώδης, σκωριώδης.
éruptif, ive, έρηκτικός.
éruption, θ. έκρηξις (οἶον ήφαιστείου)· (ιατρ.) αίφνιδια, όρρηκτική έκκένωσις αίματος, πύου κ.τ.λ. έξάνθημα έπι τοῦ δέρματος.
érysipélateux ή érysipelateux, euse, έρυσιπελατώδης.
érysipéle (ιατρ.) έρυσίπελας· κ. άνεμοπόρωμα.
escabeau, escabelle, θ. σκιμπος, υποπόδιον, κ. σκαμνάκι.
escadre, θ. (ναυτ.) άπόστολος, στολος· εξ όλίγων πλοίων· chef d'—, άντιναύαρχος.
escadrille, θ. στολίσκος.

escadron, ἴλη ἱππικοῦ.
escadronner, ῥ. ἐν. ποιῶ στρατιωτικὰς ἀσκήσεις ἰλαρχίας.
escalade, ἀνάβασις διὰ κλίμακων.
escalader, ῥ. ἐν. διὰ κλίμακος ἀναβαίνω, ὑπερβαίνω, κ. σκαρδώνω.
escale, ἀπόβαθμος πλοίου, ἐλλειμένισμα διὰ προμήθειαν τῶν χρειωδῶν.
escalier, κλίμαξ, κ. σκάλα κτιστή, στερεά, μόνιμος.
escalin, νόμισμα τῶν Κάτω χωρῶν ἀξίας ὄρ. 0,65.
escalope, θ. τεμάχην κρέατος κατὰ τινὰ τρόπον παρεσκευασμένα.
escamotage, ταχυδοκτυλουργία, ἀγυρτικὴ εὐχέρεια.
escamoter, ῥ. ἐν. ψηροπαικτῶ, ταχυδοκτυλουργῶ.
escamoteur, ψηροπαικτής, ταχυδοκτυλουργός.
escamper, ῥ. οὐδ. ἀποδιδράσχω, φεύγω
escampette, θ. prendre la poudre d'—, ἀποδιδράσχω, φεύγω ἐν τάχει.
escapade, θ. ἀπόδρασις· ἀκολάστημα, παρεκτροπή.
escape, θ. στήλη, κορμὸς αὐτῆς.
escarbille, θ. τεμάχιον γαιάνθρακος ἡμιεκαυμένου.
escarbot (ἐντομ.) κάνθαρος.
escarboucle (λίθος τις πολυτιμοσι ὁ ἀνθραξ.
escarcelle, θ. μέγα βαλάντιον κατὰ τὸν ἀρχαῖκόν τρόπον.
escarcelle, θ. (χυδ.) κοχλίας, κ. σάλιαγκας.
escargot, (ὄτημῶδ.) κοχλίας, κ. σάλιαγκας.
escarmouche, θ. ἀκροβολισμός, ἀψιμαχία.
escarmoucher, ῥ. οὐδ. ἀψιμαχῶ, διακροβολίζομαι.
escarmoucheur, ἀψιμαχος, ἀκροβολιστής.

escarole ἢ scarole (χυδ.) εἶδος κηωρίου, κ. ἀντιδίου.
escarotique (ἰατρ.) ἐσχάρωτικός, σχηματίζω ἐσχάρον ἐπὶ τῆς πληγῆς.
escarpe, θ. (ὄχυρ.) ὄφρυς τάφρου, κρημνός.
escarpé, e, ἀπότομος, ἐπίκρημνος, ἀπόκρημνος.
escarpement, (ὄχυρ.) ὄφρυς, ὄφρῶσις, ἀπόκρημνον τάφρου.
escarper, ῥ. ἐν. δυσβάτοποιῶ, ἀποκρημνῶ.
escarpin, ἐμβάς, κ. σκαρπίνι.
esarpoulette, θ. αἰώρα, κούνια μὲ σανίδια καὶ σχοινία.
escarre, θ. ἐφελκίς, ἐσχάρα πληγῆς.
escient, ἐν τῇ φράσει à bon—, à son—, ἐν γνώσει, εἰδῶς.
esclandre, συμβάν σκανδαλῶδες, σκάνδαλον.
esclavage, δουλεία, κ. σκλαβιά.
esclavagiste, θιασώτης τῆς δουλείας, δουλόφρων.
esclave, δοῦλος, κ. σκλάβος.
esclavon, Σκλαβοῦνος.
escobar, σοφιστής, πανοῦργος, ὅμοιος τῷ περιφώμῳ Ἰσπανῶ Ἰησοῦ τῷ Escobar.
escobarder, σοφιστεύομαι, δισσολογῶ, ἀποσιωπῶ δολίως.
escobarderie, θ. ὑπεκφυγή, δολιότης, ψεῦδος.
escogriffe, φιλάρπαξ, ἀναιδῶς λαμβάνων ἀνευ ἀδείας· (μεταφ. καὶ οἰκειῶς) grand—, ὑψηλοῦ ἀναστήματος.
escompte, ὑπέρβασις, ἔκπτωσις, προεξόφλησις.
escompter, προεξοφλῶ.
escompteur, προεξοφλητής.
escope, θ. ἰδὲ ἔσπερ.
escoperche, θ. (μηχαν.) γέρανος.
escopette, θ. εἶδος καρβίνης.

escorte, θ. θεραπεία, συνοδία, ἀκολουθία.

escorter, ρ. έν. συνοδεύω. διά φρουρῶν, παραπέμπω, παρακολουθῶ.

escot, εἶδος μαλλίνου ὑφάσματος (ναυτ.) σκότα πανίου.

escouade (στρατ.) οὐλαμός.

escourgée, θ. εἶδος μάστιγος.

escourgeon ἢ **scourgeon**, κριθὴ πρῶμος, ἀλίκαστρον, γραῆστις, κ. γρασίδι.

escousse, θ. δρόμος πρὸ πηδῆματος, ὄρμη, γ. φόρα.

escrime, θ. ξιφασκία.

escrimer, θ. ἔ. οὐδ. ξιφομαχῶ. s'— προσπαθῶ δεινῶς.

escrimeur, ξιφομάχος.

escroc, ἐπιτηδῆσις κλέπτῃς, κομβολύτης· αἰσχροκερδῆς.

escroquer, ρ. έν. ἀρπάζω δολίως, κλέπτω, αἰσχροκερδῶ.

escroquerie, θ. ἀρπαγή, κλοπή, αἰσχροκέρδεια.

escroqueur, κομβολύτης, δόλιος ἀρπαξ, αἰσχροκερδῆς.

esculape, Ἀσκληπιός, ἰατρός.

ésotérique (φιλοσ.) ἢ ἐσωτερικὴ διδασκαλία, ὁτλ. ἡ τοῖς μεμνημένοις ἐπιφυλασσομένη, οἱ ἀχροαματικοὶ λόγοι.

espace, γῶρος· διάστημα, διάλειμμα· τόπος (ἀπολυτ.) τὸ ἄπειρον διάστημα, ὁ γῶρος τοῦ σύμπαντος.

espacement, ἡ μεταξύ δύο σωμάτων διάστασις.

espacer, διίστημι, τάσσω κατὰ διαλείμματα· (τυπογρ.) χωρίζω ἀπ' ἀλλήλων τὰς λέξεις.

espadon (ἰγθ.) ξιφίας· βαρυσίδηρος ξομφαία, σπάθη τῶν πάλαι, ἡ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ὁμοῦ ἐγρῶντο.

espadonner, ρ. έν. ξιφομαχῶ διὰ βαρυσιδήρου σπάθης.

espadrille, θ. εἶδος ὑποδήμα-

τος με λινοῦν πρόσωπον.

espagnol, e, Ἰσπανός, Ἰσπανικός.

espagnolette, θ. θυρίδος μογλός· Ἰσπανικὸν τι ὕψασμα.

espalier, δένδρροστοιχία καρποφόρων δένδρων παρά τοῖγον.

espalme, μίγμα πρὸς ἐπαλοιφήν τῆς τρόπιδος τοῦ πλοίου.

espalmer, ρ. έν. ἀλείφω με πίσσαν ἢ λίπος τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου, κ. παλαμίζω.

espar, μογλός πρὸς χρῆσιν τοῦ ξαρέος πυροβολικοῦ· (ναυτ.) δοκοὶ ἐλάτης χρῆσιμεύουσαι δι' ἐνδεχομένης περιστάσεις.

esparcette, (βοτ.) θ. ὄνοβρυγίς.

espèce, θ. εἶδος, ὑποδιαίρεσις γένους· γένος· — humaine, τὸ ἀνθρώπινον γένος· ποιότης· bonne — de fruits, καλὸν εἶδος, καλὴ ποιότης καρπῶν· πληθ. ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ νομίσματα (θεολ.) ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος τῆς μετουσιώσεως, τῆς θείας κοινωνίας.

espérable, ἐλπιστός, πιθανός.

espérance, θ. ἐλπίς· ἀντικείμενον τῆς ἐλπίδος.

espérer, ρ. έν. ἐλπίζω οὐδ. — en Dieu, εἰς Θεὸν ἐλπίζειν.

espigle, ὀξύνοος, πανούργος, δολιόφρων, πονηρός.

espiglerie, θ. πανουργία, πονηρία, κ. κατεργαρία.

espingle, θ. εἶδος καραβίνης.

espion, κατάσκοπος· ὠτακουστής.

espionnage, κατασκόπευσις.

espionner, ρ. έν. κατασκοπεύω, παραφυλάττω, ὠτακουστῶ.

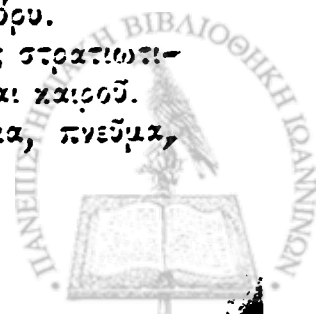
esplanade, θ. πρόπεδον, ἐξέγυρσα πλατεία.

espoir, ἐλπίς.

esponton, βραχὺ δόρυ.

espingale, θ. εἶδος στρατιωτικῆς σφενδόνης τοῦ πάλαι καιροῦ.

esprit, νοῦς, δεινόσια, πνεῦμα,

ψυχή· εὐφυΐα, νοημοσύνη, δαιμόνιον· ψυχική διάθεσις· κλίσις, τάσις· ἔννοια, σημασία· bel—, ὁ ἔχων ἀξιώσεις νοημοσύνης καὶ εὐφυΐας· — fort, ὁ ἀπαξιῶν νὰ φρονῆ ὡς οἱ πολλοί, ὁ ἐλευθεροφρονῶν περὶ θρησκείας·—de vin, οἶνόπνευμα·—malin, δαιμόνιον, διάβολος· (γραμμα.) πνεῦμα·—doux, ἡ ψιλὴ (')—dur, ἡ δασεία (').

esquif, σκάφος, πλοῖον.

esquille, κλάσμα ὀστοῦ, ἀποσχίς.

esquinancie, θ. κυνάγχη, δεινὴ φλόγῳσις τῶν ἀμυγδαλῶν, τοῦ λαιμοῦ.

esquine, θ. οἱ γόμφοι τοῦ ἵππου.

esquipot, κουμπάρᾶς.

esquire, τιμητικὴ προσωνυμία ἐπιτασσομένη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ταῖς Ἡν. Πολιτείαις τῆς Β. Ἀμερικῆς εἰς τὸ κύριον ὄνομα παντὸς μὴ μετερχομένου βάνουσον ἐπάγγελμα ἢ μὴ φέροντος τίτλον εὐπατρίδου, οἷον· William Robertson Esquire ἢ ἀπλῶς Esq.

esquisse, θ. προσχεδιάσμα, διαγραφή, σκιαγραφία εἰκόνης· σχέδιον τοῦ ὅλου ποιήματος, συγγράμματος.

esquisser, ῥ. ἐν. σχεδιάζω, σχεδιαγραφῶ, διαγράφω.

esquiver, ῥ. ἐν. ἀποφεύγω ἐντέλῳσι· s'—, ὑπεκφεύγω, λάθρα ὑπεξέρχομαι.

essai, δοκίμιον, δοκιμασία, δοκιμή (μεταφ.) πραγματεία, ἐγγεῖριδιον.

essaim. σμήνος ἐντόμων, οἷον μελισσῶν, ἀκρίδων, κ. τ. λ.

essaimage, ἐξοδὸς τῶν νέων μελισσῶν ἐκ τῆς κυψέλης.

essaimer, ῥ. οὐδ. σμηνουργοῦμαι, σχηματίζομαι εἰς σμήνος.

essanger, ῥ. ἐν. διαβρέγω τὰ πρὸς πλῆσιν φορέματα, προπλύνω.

essartement, κάθαρσις γῆς, ἀγροῦ.

essarter, καθαίρω τὴν γῆν, τὸν ἀγρὸν, ἐκρίζω τὰς ἀκάνθας κ. τ. λ.

essarts, τόποι καθαρθέντες πρὸς καλλιέργειαν, ἀγροὶ ἔτοιμοι.

essayer, ῥ. οὐδ. πειρῶμαι, προσπαθῶ· ῥ. ἐν. λαμβάνω πείραν, δοκιμάζω.

essayeur, ἀργυρογνώμων, χρυσογνώμων.

esse θ. σιδηροῦς πασσαλίσκος ἢ περονίσκος ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἄξονος ἵνα συνέχη τὸν τροχόν.

essence, θ. οὐσία· φύσις· τὸ κεφάλαιον· μύρον, μύρωμα· εἶδος προκειμένου περὶ δένδρων δάσου, τινός.

essénien, ienne, Ἑσσαῖος-α, αἰρετικὸς ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἵτινες ἐν κοινῷ ἔζων.

essentiel, elle, οὐσιώδης, ἀχώριστος· ἀναγκαῖος, ἀπαραίτητος· οὐδ. τὸ κυριώτερον μέρος, τὸ οὐσιώδες.

essentiellement, οὐσιωδῶς.

essette, ἐργαλεῖον τοῦ ἀμαξοπηγροῦ, εἶδος σφύρας

esseulé, e, μεμονωμένος.

essieu, ἄξων τῆς ἀμάξης.

essor, πτήσις, ἀνάπτησις· (μεταφ.) ὄρμη, πρόοδος.

essorant, e, (σηματογρ.) ἀφιπτάμενος.

essorer, ῥ. ἐν. ἐξαιθριάζω, ἐκτίθημί τι ἵνα στεγνώσῃ· s'—, ἀφιπταμαι.

essoriller, θ. ἀποκόπτω τὰ ὄψα.

essoucher, ῥ. ἐ. ἐκτέμνω τὸν κορμόν.

essoufflement, τὸ ἀσθμαίνειν, πνευστιᾶν.

essouffler, ῥ. ἐν. πνευστιᾶν ποιῶ, κόπτω τὴν ἀναπνοήν.

essui, τόπος ἀποξηράνσεως, στεγνώσεως, κ. ἡλιακόν.

essuiemain, χειρόμακτρον, κ. προσόψι, πεσσίρι.

essuyage, ἀπόμαξις, σπόγγισμα.

essuyer, ῥ. ἐν. ἀπομάσσω, κ.

τιώτης Ἑλλην κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐν ὑπηρεσίᾳ εὐρωπαϊκῇ.

estragon (βοτ.) τὸ δρακόντιον.

estramazon, παλαιὸν εἶδος ξίφους, ξομφαία.

estramazonner, πλήττω διὰ τοῦ βηθέντος εἶδους τοῦ ξίφους.

estrapade, σχοιניσμός, ποιητὴ ναυτικὴ (ἄλλοτε) συνισταμένη εἰς τὸ νὰ δένωσι τὸν ἐνοχὸν εἰς τὸ ἄκρον κεραιᾶς καὶ νὰ τὸν καταποντίζωσιν ἐπανειλημμένως· κατὰ ξηρὰν δὲ ἀνυψοῦντες τὸν ἐγκληματίαν εἰς ὕψος ἐνὸς μέτρου, ἀρίνον αὐτὸν νὰ πῆσῃ κατ' ἐπανάληψιν δεδεμένους ὀπισθεν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

estrapader, βασανίζω διὰ τοῦ σχοιनिσμοῦ estrapade, ὅπερ ἰδέ.

estrapasser, β. ἐν. καταπονῶ τὸν ἵππον.

estropié, ε, ἀνάπηρος, κ. σακάτης.

estropier, β. ἐν. πηρῶ, ἀκρωτηριάζω, κολοβῶ, κ. σακατεύω.

estuaire, θ. παραποτάμιος κόλπος.

esturgeon, (ἰχθ.) ὀξύρρυγχος, κ. στουρόνι, μερσίνι, ξυρρύχι.

et, (πρὸς πάντοτε ἔ) συνδ. συμπ. καί.

éta blage, ἐπαυλισμός, ἐνοίκιον σταύλου, κ. σταυλιάτικα, μάνδρισμα.

étable, σηκός, μάνδρα, σταῦλος.

éta bler, β. ἐν. μανδρίζω.

éta bli, τήλια, τράπεζα τεχνίτου, κ. (Γουρ.) τσιγιάχι.

éta blir, β. ἐν. ἐγκαθίστημι, συνίστημι, καταρτίζω· ἀποκαθίστημι· βασίζω, στερεῶ, στηρίζω· θεμελιῶ· παρέχω στάδιον, θέσιν ὑπαλληλίαν· — sa fille, ἐκδοῦναι, ὑπανδρεύειν θυγατέρα· — ἀποδεικνύω.

éta blissement, καθίδρυμα, κατάστημα· ἐγκατάστασις, ἀποκατάστασις.

éta ge, ὀροφή, κ. πάτωμα, στρώσις, θέσις πράγματος συνεπιτεθειμέ-

νου μετ' ἄλλου, τάξις· gens de bas —, ἄνθρωποι χυδαῖοι, τοῦ ὄχλου.

éta gement, ἡ κλιμακῆδὸν κατὰ τάξις.

éta ger, κλιμακῆδὸν συνεπιτίθημι, συνεπιτάσσω.

éta gère, θ. γωνιοσανίς, γωνιοστατον· ἀνοχεύς, κ. ἐταζέρα.

éta i, ὑπέρεισμα, στήριγμα· (ναυτ.) παχὺ σχοινίον κωλύον τὸν ἴσθον τοῦ νὰ πῆσῃ πρόσω ἢ ὀπίσω, πρότονος·

éta im, τὸ λεπτότατον μέρος τοῦ κτενισθέντος μαλλίου.

éta in, κασσίτερος, κ. καλάϊ.

éta l, κρεωπώλου τράπεζα, ἐφ' ἧς ἐκτίθεται ἢ κόπτεται τὸ πρὸς πώλησιν κρέας.

éta lage, ἔκθεσις ἐμπορευμάτων πρὸς πώλησιν (μεταφ.) ἐπίδειξις, ἐπιτήδευσις, πομπή.

éta lagiste, πωλητὴς ἐν ὑπαίθρῳ, προπώλης, κ. πραιμματευτὴς.

éta le, mer—, θάλασσα στάσιμος, ἄνευ παλιρροίας.

éta ler, β. ἐν. ἐκτίθημι πρὸς πώλησιν, ἐξαπλῶ ἐμπορεύματα· (μεταφ.) ἐπιδεικνύω, ἐκτίθημι πομπῶδως· s'—, ἐξαπλοῦμαι· — par terre, πίπτω γαμαί.

éta lier, ière, θ. κρεωπώλης ὁ παρὰ τὴν τράπεζαν πωλῶν.

éta linguer, β. ἐν. προσδένω τὸν κάλων εἰς τὸν κρίκον τῆς ἀγκύρας.

éta lon, θ. σταθμὰ καὶ μέτρα ἐγκεκριμένα, δεδοκιμασμένα ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας· ἵππος ὀχευτὴς, ἀνευνοῦχιστος.

éta lonnage οὐ ἑταλονnement, ἡ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς δοκιμασία καὶ ἐγκρίσις τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων.

éta lonner, β. ἐν. ἐπιστημαίνω, σφραγίζω τὸ ἐγκριθὲν βᾶρος ἢ μέτρον.

éta lonneur, ὁ ἐπὶ τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων, ἐπισφραγιστής.

éta mage, κασσιτέρωσις, γάνωμα·

éta mbot, τὸ τερματίζον τὴν τρέ-

étisie, θ. φθίσις, μαρασμός, ισχνότης ἐκ χρονίας νόσου.

étouffe, θ. ὑφασμα, κ. πανί· (μεταφ.) εὐφύια, φύσις δεξιὰ, ἰκανότης, εἶδος, γένος, ποιότης.

étouffé, θ. πλήρης, ἄφθονος.

étouffer, ρ. ἐν. βάλλω τὸ δέον ποσὸν ὑφάσματος· στολίζω, ἐνδύω· στρώνω.

étoile, θ. ἀστήρ, κ. ἄστρον· (μεταφ.) μοῖρα, τύχη· — de la légion d'honneur, παράσημον τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς· (τυπογρ.) ἀστερίσκος, ὅπερ καὶ astérisque λέγεται.

étoilé, θ. ἀστερόεις.

étoilement, ῥωγμὴ ἀστεροειδής.

étoiler, σ' —, διασχίζομαι, ῥήγνυμαι· ἀστεροειδῶς.

étole, περιτραχήλιον ἱερέως.

étolien, ienne, Αἰτωλός, Αἰτωλικός.

étonnamment, θαυμασίως, ἐκπληκτικῶς.

étonnant, e, ἐκπληκτικός, θαυμάσιος.

étonnement, ἐκπληξις, θαυμασμός.

étonner, ρ. ἐν. ἐκπλήττω, θαμβῶ, προξενῶ θαυμασμόν· σ' —, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι.

étouffade, θ. (μαγειρ.) στουφάδο, καπαμαῆς.

étouffant, e, πνιγηρός.

étouffée, θ. ἰδὲ étouffade.

étouffement, πνιγμός· μεγάλη δύσπνοια.

étouffer, ρ. ἐν. πνίγω· (μεταφ.) καταστέλλω, — le feu, la flamme, πνίγω· σβύνω τὸ πῦρ, τὴν φλόγα· — sa colère — son rire, καταπνίγειν τὴν ὀργὴν, τὸν γέλωτα.

étouffeur, πνίκτης.

étouffoir, πνιγεύς, σχεῦος μετάλλινον πρὸς ἀπόσβεσιν ἢ διατήρησιν τοῦ πυρός· (μουσ.) μηχανισμός δι' οὗ

αἰφνιδίως διακόπτονται οἱ δονισμοὶ τῶν χορδῶν, στισίχορδον.

étoupe, θ. στουπίον, κ. στουπί.

étoupelement, βύσμα διὰ στουπίου.

étouper, ρ. ἐν. βύω, φράττω, κ. στουπόνω, ταπόνω.

étouperie, χονδρόπανον· (ναυτ.) τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐναποτίθενται τὰ στουπία.

étoupille, θ. θρυαλλίς, ἄπτρα τηλεβόλου, ἢ πυροτεχνήματος, κ. φυτίλι.

étoupiller, ρ. ἐν. προσάπτω θρυαλλίδα, ἄπτραν εἰς τηλεβόλον ἢ πυροτέχνημα.

étoupillon, βύσμα τῆς ὀπῆς τηλεβόλου προφυλάττων τὴν πυριτιδοβολὴν ἀπὸ τῆς ὑγρασίας.

étourderie, θ. ἀβουλία, προπέτεια, ἀπερισκεψία, κ. τρελλὸν κάμμα.

étourdi, e, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, κ. τρελλός· ζαλισμένος.

étourdimment, ἀβούλως, ἀπερισκέπτως, ἀνοήτως, κ. τρελλά.

étourdir, ρ. ἐν. ἰλιγγιῶ, σκοτοδινῶ, ζαλίζω· κωφῶ· παραζαλίζω, ἐνογλῶ· σ' —, τέρπομαι, διασκεδάζω.

étourdissant, e, θορυβώδης, βαρύχροτος, βαρύφωνος.

étourdissement, σκοτοδινία, ἰλιγμός, ζάλη.

étourneau (ὄρνιθ.) ψάρ, κ. ψαρόνι· (μεταφ.) νεανίας κοῦρος, ἄτρεπτος, ἀμυαλός.

étrange, παράδοξος, παράξενος, ἀλλόχοτος.

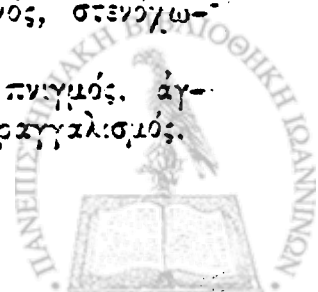
étrangement, παραδόξως.

étranger, ère, ξένος, ἀλλοτριός, ἀλλοδαπός· ἀμέτοχος· ἀδιάφορος.

étrangeté, θ. ἀτοπία, τὸ παράξενον· ἀλλοτριότης.

étranglé, e, στενός, στενόχωρος· πνιγηρός.

étrangement, πνιγμός, ἀγχόνη, στραγγάλη, στραγγαλισμός.

étrangler, ρ. έν. ἄγγω, ἀπαγγονίζω, πνίγω σφίγγων, στραγγαλίζω.

étranguillon, ἱπποκυναγγή, πονόλαιμος τῶν ἵππων καὶ τῶν βοῶν.

étrape, θ. ἀχυροδρέπανον.

étraper, ρ. έν. θερίζω τὴν καλάμην.

étrave, θ. (ναυτ.) συνέχεια τῆς τρόπιδος ἐπὶ τῆς πρῶρας, πρῶρόξυλον.

être, εἶναι (je suis, tu es, il est, nous sommes, vous êtes, ils sont, j'étais, je fus, je serai, Προστ. sois, soyons soyez. Ὑποτ. que je sois· πληθ. que nous soyons, que vous soyez, qu'ils soient) εἶμαι, ὑπάρχω· ἀνήκω· je suis à vous, εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας· cela est-il à vous? εἶναι τοῦτο ὑμέτερον; je suis de garde, φρουρῶ· j'y suis, εὗρον τὸ ζητούμενον· c'est selon, κατὰ τὰς περιστάσεις· c'est à dire, τουτέστι, δηλαδή· οὐσ. l'—, τὸ ὄν· l'—suprême, τὸ ὑπέρτατον ὄν, ἡ θεότης.

étrécir, ρ. έν. στενόω, συστέλλω.

étrécissement, στένωσις, συστολή.

étrécissure, ἰδὲ étrécissement.

étrénoir, ἀγκτήρ, συνοχεὺς τῶν λεπτουργῶν.

êtreindre, συσφίγγω δένων· έν ἀγκάλαις σφίγγω· qui trop embrasse mal étreint, ὅποιος κυνηγᾷ πολλοὺς λαγούς δὲν πιάνει κανένα.

étreinte, θ. σφίγξις· περίπτυξις, κ. σφιγξαγκάλισμα.

étrenne, θ. δῶρον τοῦ νέου ἔτους· ἡ πρώτη πώλησις τῆς ἡμέρας, κ. σεφτές· πρώτη χρῆσις πράγματός τινος.

étrenner, ρ. έν. πρωταγοράζω παρά τινος ἐμπύρου, τοῦ κάμνω καλὴν ἀρχὴν, κ. σεφτέ· χρῶμαι πρῶτος· δωροῦμαι δῶρα τοῦ νέου ἔτους.

étrésillon, ἀντηρὶς τάφρου ἢ ὑπνόμου.

étrésillonner, ἀντερεῖδω, ὑπερεῖδω τάφρον ἢ ὑπόνομον, ἵνα μὴ πέσωσι τὰ χώματα.

étrier, ἀναβολεύς, κ. Τουρ. ζεγκί· σιδηροῦς σύνδεσμος πρὸς συγκράτησιν τεθραυσμένης δοχοῦ.

étrille, στλεγγίς, ξύστρον τοῦ ἵππου, κ. ξυστρί.

étriller, ρ. έν. στλεγγίζω, ψηκτρίζω, ξυστρίζω· (μεταφ.) δέρνω, ξυλοφορτόνω· κάμνω νὰ πληρώσουν ἀκριθά.

étripper, ρ. έν. ἐξεντερίζω.

étriquer, ρ. έν. στενόω, περικόπτω· (μεταφ.) συντέμνω.

étrivière, θ. τελαμών, λωρὶ τοῦ ἀναβολέως· donner les—s, μαστιγῶ.

étroit, θ, στενός· (μεταφ.) στενόχωρος, περιωρισμένος· esprit—, στενοκέφαλος, μικρόνους· nous vivons à l'étroit, ζῶμεν πτωχικά· nous sommes logés à l'—, κατοικοῦμεν εἰς οἶκημα στενόχωρον.

étroitement, στενώως, στενόχωρα· οἰκείως.

étroitesse, θ. στενότης.

étronçonner, ρ. έν. κορυφοτομῶ, κλαδεύω ὀλοσχερῶς, κ. κουτσουρεύω.

étrusque, Ἐτρουσκικός.

étude, θ. σπουδὴ, μελέτη· σπουδαστήριον τῶν μαθητῶν· αἱ ὥραι ἃς δαπανῶσιν έν αὐτῷ· γραφεῖον συμβολαιογράφου ἢ δικηγόρου· πελατεία τοῦτου·—προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι, προσγεδιάσματα· πληθ. σπουδαὶ μαθητοῦ· ἱγνογράφημα ἢ εἰκὼν πρὸς μελέτην ἢ διδασκαλίαν.

étudiant, σπουδαστής, φοιτητής.

étudié, θ, πεφιλοπονημένος· πλαστός, ἐπιτηδευόμενος.

étudier, ρ. οὐδ. μελετῶ, σπουδάζω· ρ. έν. προσπαθῶ νὰ ἐννοήσω· παρατηρῶ τινα προσεκτικῶς ἵνα κα-

λῶς μάθω τοὺς τρόπους αὐτοῦ καὶ τὰ φρονήματα. — *sa leçon*, ἀπομνημονεύειν τὸ μάθημα. — *un projet de loi*, προπαρασκευάζειν νομοσχέδιον. *s'—*, ἐπιτηδεύομαι· φιλοτιμοῦμαι.

étui, θήκη· βελονοθήκη.

étuve, θ. αἴθουσα λουτροῦ θερμαινομένη διὰ θερμογαιῶν σωλῆνων ἢ δι' ἀτμοῦ ζέοντος ὕδατος· κλιεανίσκος πρὸς ἀποξήρανσιν διαφόρων πραγμάτων.

étuvée, θ. στυφάδον.

étuvement, πυρίασις· θέρμανσις· ξήρανσις· πνικτομαγείρευμα.

étuver, ρ. ἐν. πλύνω ἐλαφρά, ἰδίως δὲ πληγὴν· πυριῶ, θερμαίνω, ξηραίνω.

étuviste, βαλανεύς, κ. λουτράρης.

étymologie, θ. ἐτυμολογία.

étymologique, ἐτυμολογικός.

étymologiquement, ἐτυμολογικῶς.

étymologiste, ἐτυμολόγος.

eubage, ἱερεὺς γαλάττης ἐκ τῶν δρυϊδῶν ἐνασχολούμενος εἰς φυσικὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας καὶ εἰς τὴν ἀστρονομίαν, εὐαγής.

eucalypte ἢ **eucalyptus**, δένδρον γιγαντιαῖον τῆς Αὐστραλίας, ὃ εὐκάλυπτος.

eucharistie, (-κα-) θ. ἡ θεία εὐχαριστία ἢ κοινωνία, ἢ μετάδοσις.

eucharistique, ἀνήκων εἰς τὴν θείαν εὐχαριστίαν.

euchologe, εὐχολόγιον διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν κυριακῶν καὶ τῶν ἑορτῶν.

Euménides, θ. πληθ. αἱ Εὐμενίδες, Ἑριννύες.

eudiomètre, εὐδιόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς διάλυσιν τῶν ἀερίων.

eudiometrie, εὐδιομετρία· ἀνάλυσις τῶν ἀερίων τοῦ εὐδιομέτρου.

euh! ἐπιφώνημα θαυμασμοῦ ἢ ἀμφιβολίας.

eunuque, εὐνοῦχος.

euphémique, εὐφημικός, εὐφημιστικός, ἀποτρεπτικός.

euphémisme, εὐφημισμός, ἀποτροπή ἢ περιστολή κακοῦ διὰ καλοῦ λόγου.

euphonie, θ. εὐφωνία.

euphonique, εὐφωνικός.

euphorbe, θ. (βοτ.) εὐφόρβιον.

euphorbiacées (βοτ.) τὰ εὐφορβοειδῆ φυτά.

européen, enne, Εὐρωπαῖος.

eurythmie, θ. εὐρυθμία.

eustache, μαχαίριον ἀτεχνον μελαβὴν ξυλίνην, σουγιάς.

eutichéen, enne, τῆς αἰρέσεως τῶν Εὐτυχιανῶν.

eux, ἀντῶν. προσ. τρίτου πληθ. προσωπ. αὐτοί.

évacuant, e, (ἰατρ.) κενωτικός, εὐκολίσιος, καθαρτικός.

évacuation, θ. (ἰατρ.) κένωσις, ἄφοδος· (μεταφ.) ἔξοδος ἐκ τινος τόπου, πόλεως ἢ φρουρίου, παράδοσις.

évacuer, ρ. ἐν. κενῶ ἐκ τῆς γαστρῆς, ἀφοδεύω· (πολεμ.) ἐκκενῶ πόλιν, φρούριον πολιορκούμενος καὶ παραδίδωμι τοῖς πολεμίοις.

évaider, s'—, ἀποδιδράσκω, δραπετεύω. φεύγω κρυφίως.

évaluable, ἐκτιμητός.

évaluation, θ. ἐκτίμησις, ὑπολογισμός τῆς δαπάνης.

évaluer, ρ. ἐν. ἐκτιμῶ, διατιμῶ.

évangélique, βιβλίον ἐκκλησιαστικὸν περιέχον δι' ἐκάστην λειτουργίαν τοῦ ἔτους ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελίου, κ. τετραεὐαγγέλιον.

évangélique, εὐαγγελικός.

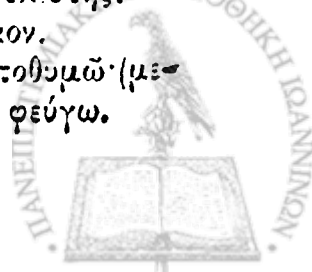
évangéliquement, εὐαγγελικῶς.

évangéliser, ρ. ἐν. εὐαγγελίζω.

evangéliste, εὐαγγελιστής.

évangile, Εὐαγγέλιον.

évanouir, s'—, λειποθυμῶ· (μεταφ.) γίνομαι ἄφαντος, φεύγω.

évanouissement, λειποθυμία.
évanaporation, θ. ἐξάτμισις, ἀναθυμίασις.

évanoré, e, κοῦφος, κουφόνους.

évanorer, ρ. ἐν. ἐξατμίζω, μεταβάλλω εἰς ἀτμόν· s'—, ἐξατμίζομαι· (μεταφ.) sa colère s'évanore, en menaces, ἡ ὀργή του περιορίζεται εἰς ἀπειλάς, κ. ξεθυμαίνει μετῆς φοβέρας.

évasé, e, εὐρύστομος, πλατύστομος, πολὺ ἀνοικτός.

évasement, εὐρυστομία, πλατύτυνσις.

évaser, ρ. ἐν. εὐρύνω τὸ ἀνοίγμα, πλατύνω, ἀνευρύνω.

évasif, ive, διακρουστικός, ὑπεκφεύγων, διαδυτικός.

évasion, θ. διαφυγή, ἀπόδρασις, δραπέτευσις.

évasivement, δ' ὑπεκφυγῆς.

évasure, θ. εὐρύτης ὀπῆς ἢ στομίου.

évêché, ἐπίσκοπη, διοίκησις ἐπισκόπου, ἐπαρχία καθέδρα, κατοικία ἐπισκόπου, κ. μητρόπολις.

évection, θ. (ἀστρον.) περιοδική ἀνωμαλία ἐν τῇ τροχίᾳ τῆς σεληνης ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου ἑλξείως προεργουμένη.

éveil, ἔγερσις, ἐξέγερσις, εἰδοποιήσις περὶ κινδύνου.

éveillé, e, ἔξυπνος· ζωηρός, εὐθυμος.

éveiller, ρ. ἐν. ἐξεγείρω, ἀφυπνίζω, κ. ἐξυπνῶ· (μεταφ.)—éveiller l'attention, διεγείρω, ἐφιστῶ τὴν προσοχήν—des soupçons, διεγείρω ἢ παρέγω ὑπονοίας· s'—, ἀφυπνίζομαι, κ. ξυπνῶ· s'—en surgant, ἀφυπνίζομαι ἔντρομος.

événement, συμβάν, συμβεβητικός, γεγονός.

évent, ἀτμοσφαιρική ἐπήρεια ἐπὶ τῶν τροφῶν καὶ ποτῶν, ἐκτροπή· φεκατῆρ κήτους· σωλήν πρὸς ἀερισμόν.

éventail, ῥίπλις, κ. βεντάγια.

éventailiste, ῥιπιδιοποιός.

éventaire, πλατὺ κάνιστρον φερόμενον ὑπὸ τῶν ἀνοπωλῶν καὶ ὀπωροπωλῶν.

éventé, ἀτμιστός, ἐξίτηλος, ἔξοινος, κ. ξεθυμασμένος· (μεταφ.) κουφόνους· διαδεδομένος, ἀκουσθεῖς, κοινός.

éventer, ρ. ἐν. ῥιπίζω· ἀερίζω, ἀνεμίζω· (μεταφ.) διαδίδω, κοινολογῶ μυστικόν—une mine, ἀνακαλύπτω ὑπόνομον καὶ καταστρέφω αὐτήν.

éventoir, ῥιπίδιον χονδρὸν πρὸς ἀναρρίπισιν τοῦ πυρός.

éventrer, ἐξεντερίζω, κ. ξεκοιλιάζω, βγάζω τ' ἄντερα.

éventualité, θ. τὸ τυχόν, ἐνδεχόμενον, σύμπτωσις.

éventuel, elle, ἐνδεχόμενος, τυχαῖος· οὐσ. τὰ τυχηρὰ κέρδη ὑπαλλήλου.

éventuellement, τυχαίως.

évêque, ἐπίσκοπος, ἀρχιερεὺς.

éversion, θ. ἀνατροπή, καταστροφή.

evertuer, s'—, προσπαθῶ μεγάλως.

evhémérisme (φιλοσ.) σύστημα ἑρμηνευτικόν τοῦ φιλοσόφου Εὐημέρου διὰ τὴν μυθολογίαν.

éviction, θ. (νομ.) ἀνάκτισις, ἐκβολή τοῦ ἀνόμως κατέχοντος.

évidage, σκαφή, γλυφή.

évidement, ἐκκένωσις· λέπτυνσις ἔσωθεν· κατατομή· διάτρησις.

évidemment, προφανῶς, προδήλως.

évidence, θ. τὸ προφανές, καταφάνεια, μαρτυρία.

évident, e, δῆλος, προφανής, φανερός.

évider, ρ. ἐν. κοιλαίνω, αὐλακίζω· σκάπτω, γλύφω.

évidoír, γλυφεῖον.

évier, μαγειρείου ὑδρορρόη, κ. νερογύτης.

évincer, ἐκβάλλω διὰ νόμου τὸν παράνομον κάτοχον, ἀνακτῶμαι.

évitabile, ἀποφευκτός.

évitage, ἢ **évitée**, θ. στροφή πλοίου περὶ τὴν ἄγκυραν ἥτις κρατεῖ αὐτό.

évitement, γῶρος κενός παρά τινι σιδηροδρομικῷ σταθμῷ διὰ τὰς ἀμαξας.

éviter, ῥ. ἐν. ἀποφεύγω, ἐκφεύγω, διαφεύγω· παρεκκλίνω· φυλάττομαι, ἀπέγω.

évocable, ἐφέσιμος· δυνάμενος νὰ ἐκκληθῆ ἢ προσκληθῆ.

évocation, θ. ἐκκλησις, ἐπίκλησις, πρόσκλησις τεθνεώτων, ψυχῶν δαιμόνων.

évocatoire, ἐκκλητικός.

évoluer, ῥ. οὐδ. ἐκτελῶ ἐξελιγμούς, ἐνόπλους κινήσεις.

évolution, ἐξελιγμός, ἐνοπλος κινήσις, διάλυσις, μεταβολή, κινήσις, στροφή.

évoquer, ῥ. ἐν. ἐκκαλῶ, ἐφίτημι δίκην, ἐφρῶ· ποιούμαι· ψυχὰς ἀνάγω, ἐκκαλῶ· δαίμονας ἐπάγω.

évulsif, ive, ἀποσπαστικός.

évulsion, θ. ἀπόσπασις, ἐξολκή, ἐξόρυξις.

ex, (Λατ. πρόθ.) μέροςιον προτακτικὸν ἐν συνθέσει ἐκ, ἀπό.

exascerbation, θ. παροξυσμός πάθους.

exact, e, ἀκριβής, ὑπερακριβής, ἐπιμελής, ἐμπρόθετος, ὀρθός.

exactement, ἀκριβῶς· ὀρθῶς.

exacteur, εἰσπράκτωρ· παράνομος φορολόγος.

exaction, θ. ὑπὲρ τὸ νενομισμένον, ἄδικος εἰσπραξις.

exactitude, θ. ἀκρίβεια· σπουδή, ἐπιμέλεια· ὀρθότης.

exagérateur, trice, ὑπερβολορροίμων, μεγαλοποιός.

exagératif, ive, δεινωτικός.

exagération, θ. ὑπερβολή, δεινωσις, μεγαλοποιήσις.

exagéré, e, ὑπερβολικός, ὑπερβάλλον, δεινωτικός, μεγαλοποιός.

exagèrement, μεθ' ὑπερβολῆς.

exagérer, ῥ. ἐν. μεγαλοποιῶ, ἐξογκῶ, δεινοποιῶ, παριστῶ τι μείζον τοῦ ἀληθοῦς.

exaltation, θ. ὑψωσις· ὕγκωσις, ἔπαρσις· ἐξέγερσις, ἐρεθισμός, ἐνθουσιασμός, ἔξαψις.

exalté e, ἐξημμένος, ἐνθουσιώδης, ἐπηρμένος.

exalter, ῥ. ἐν. ἀνυψῶ διὰ λόγων, ἐνθουσιάζω, διεγείρω, παραφέρω.

examen, (-min) ἐξέτασις, ἔρευνα, ἔλεγχος· j' ai passé mon examen, ἐξητάσθην.

examineur, trice, ἐξεταστής.

examiner, ῥ. ἐν. ἐξετάζω, βασανίζω, ἐλέγχω, ἐρευνῶ.

exanthémateux, euse, ἢ **exanthématique**, (ιατρ.) ἐξανθηματικός.

exanthème, (ιατρ.) ἐξάνθημα.

exarchat, (-κα) ἐξαρχία.

exarque, ἔξαρχος.

exaspération, θ. ἐξαγρίωσις, ἀγανάκτησις, ἐρεθισμός.

exaspérer, ῥ. ἐν. ἐξαγριῶ, παροργίζω, ἐρεθίζω.

exaucement, ἐπίνευσις, εἰσακούη.

exaucer, ῥ. ἐν. εἰσακούω, ἐπακούω· ἐπινεύω, παραχωρῶ.

excavateur, trice, ἀνασκαφεύς.

excavation, θ. ἐξόρυξις, ἀνασκαφή, κ. σκάψιμον.

excaver, ῥ. ἐν. ἐξορύττω, σκάπτω, κοιλαίνω.

excédant, e, πλεονάζων, περισσός.

excédent, τὸ πλεόνασμα, ὑπόλοιπον.

excéder, καταβεβλημένος.

excéder, θ. ὑπερβάλλω, ὑπερβαίνω, ποιῶ ὑπέρβασιν, (μεταφ.) καταπονῶ, κατακουράζω.

excellément, ἐξαιρέτως, ἐξοχως, ἀξιόλογα.

excellence, θ. ἐξοχότης, τὸ ἐξοχόν, διαπρέπεις, τὸ ἐξαισίον. S. E. 1 Son Excellence ἢ A. Ἐξοχότης, παρ—, κατ' ἐξοχήν, ἐξαιρέτως.

excellent, ο, εἰσίσιος, ἔξοχος, ἐκλαμπρότατος, πανέξοχος.

excellantissime, ὑπέροχος, ὑπερέξοχος.

exceller, ρ. οὐδ. ἐξέχω, ὑπερέχω, ὁ ἀπρέπω.

excentricité, θ. ἰδιοτροπία, χαρακτήρ ἀλλόκοτος, ἀπόστασις, ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοῦ κέντρου.

excentrique, ἀλλόκοτος, παράξενος, ἰδιότροπος (γεωμ.) ἐκκεντρικός, παράκεντρος, ἄλλο ἔχων κέντρον.

excentriquement, ἐκκεντρικῶς, ἰδιοτρόπως, ἀλλοκότως.

excepté, προθ. πλὴν, ἐκτός, ἐπιθ. ἐξαιρούμενος, μόνον ἐπιτασσόμενον συμφωνεῖ).

excepter, ρ. ἐν ἐξαιρῶ.

exception, θ. ἐξαιρέσις, τὸ ἐξαιρούμενον, à l'—de, πλὴν, ἐκτός τοῦ τῆς τῶν.

exceptionnel, elle, ἐξαιρετικός, σπάνιος, μοναδικός, ἔξοχος.

exceptionnellement, ἐξαιρετικῶς, κατ' ἐξαιρέσιν.

excès, τὸ περισσόν, περισσεΐα, ὑπερβολή, ἀμετρία, les—, αἱ καταχρήσεις, ἀκολασία, ὕβρεις, κακώσεις.

excessif, ive, ὑπέρμετρος, ὑπερβολικός.

excessivement, ὑπερμέτρως, ὑπερβολικῶς.

exciper, ρ. οὐδ. (νομ.) —de,

προτείνω ἔνστασιν, παραγράφομαι, ἀναιρῶ.

excipient (χαρμ.) ὑγρὸν διαλυτικόν, προσληπτικόν, εἴλησις.

excise, (ἐν Ἀγγλίᾳ) φόρος ἐπὶ τῶν ποτῶν.

exciser, ρ. ἐν. τέμνω, κόπτω.

excision, θ. ἐκτομή, ἀποκοπή.

excitabilité, θ. τὸ εὐερέθιστον.

excitable, εὐερέθιστος.

excitant, ο (ιατρ.) ἐρεθιστικός, διεγερτικός, οὐσ. φάρμακον ἐρεθιστικόν.

excitateur, trice, διεγέρτης, ἐρεθιστής, παραχοποιός (φυσ.) σωλήν ἐκκενωτῆς τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

excitatif, ive, διεγερτικός, ἐρεθιστικός.

excitation, θ. ἐρεθισμός, διεγερσις, παρόρμησις.

exciter, ρ. ἐν. διεγείρω, ἐρεθίζω, προξενῶ, παροτρύνω, παρορμῶ.

excitateur, trice, διεγέρτης, ἐρεθιστής.

exclamatif, ive, ἐπιφωνηματικός, point—(!) θαυμαστικόν.

exclamation, θ. ἀναφώνησις, ἐπιφωνήμα, point d'—, ἐπιφωνηματικόν (!)

exclamer, ρ. ἐν. ἀναφωνῶ, ἀναβοῶ.

exclu,-e, ἔκδητος, ἀποκλεισμένος.

exclure, ρ. ἐν. ἀπείργω, ἀποκλείω, ἐκβάλλω, ἐξαιρῶ, ἀποπέμπω.

exclusif, ive, ἀποκλειστικός, ἐξαιρετικός, αὐτάρεσχος.

exclusion, θ. ἀποκλεισμός, ἔξωσις, ἐξαιρέσις.

exclusivement, μόνον, ἀποκλειστικῶς.

exclusivisme, ἀποκλειστικότης, αὐτάρεσχεια.

excommunication, θ. ἀφορισμός, ἀναθεματισμός.

excommunié, e, ἀφωρισμένος, ἀναθεματισμένος, ἀποσυνάγωγος.

excommunier, ῥ. ἐν. ἀφορίζω, ἀναθεματίζω.

excoriation, θ. ἐκδορά, χ. γδάρισμα.

excorier, ῥ. ἐν. ἐκδέρω, χ. γδέρνω.

excortication, θ. ἐκλέπισμα, χ. ξεφλουδίσμα.

excortiquer, ῥ. ἐν. ἀπολέπω, χ. ξεφλουδίζω.

excrément, σκῶς, περίττωμα, ἀποχώρημα, κόπρος.

excrémenteux, euse, excrementiel, elle ἢ **excrémentitiel, elle**, περιττωματικός, κοπρώδης.

excréteur, ἀποδευτής, συντελών εἰς ἐκκρίσεις.

excréteur ἢ **excrétoire**, ἐκκριτικός, ἐκκριτικὸν ὄργανον.

excrétion, θ. (φυσιολ.) ἐκκρίσις, ἀποχώρημα.

excrétoire ἰδὲ **excréteur**.

excroissance, θ. ἐκσάρκωμα, ὑπερσάρκωσις, οἷον ἀκροχορδῶνες κ. τ. λ. (ἐπὶ φυτῶν) ἔκφυμα, ἔκφυσις, ἐξόγκωμα.

excrucier, ῥ. ἐν. βασανίζω δεινῶς.

excursion, θ. ἐκδρομή· ὁδοιπορία, περιουσία· εἰσβολή.

excursionniste, ὁδοιπόρος, περιουδευτής.

excusable, συγγνωστός, συγχωρητέος.

excuse, θ. ἀπολογία, πρόφασις, συγγνώμη.

excuser, ῥ. ἐν. ἀπαλλάσσω τινὰ τῆς κτηγορίας, δικαιολογῶ· συγγνώσκω, συγγνώμην παρέχω· s' —, παρατιθῆμαι, προσασθῆμαι.

excuseur, συγγνωστής.

exéat (eg-zé-ate) ἄδεια ἐπισκόπου πρὸς ἱερέα ἵνα ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἐπαρχίας του· ἄδεια ἐξόδου ἐκ τοῦ

σχολείου ἢ ἐκ τοῦ νοσοκομείου πρὸς μαθητὴν διδόμεντῃ πρὸς ἀσθεντὴ ἀναρρόσονται.

exécrabilité, θ. βδελυγμία, βδελυροσύνη.

exécration, βδελυρός, ἀποτρόπαιος· (μεταφ. ἐπὶ φαγητῶν) ἔλεεινός. ἄθλιος.

exécrationnement, βδελυρῶς, μυσαρῶς.

exécration, θ. μυσαρότης, βδελυγμία· ἀρά, κατάρα.

exécuter, ῥ. ἐν. βδελύττομαι, ἀποστρέφομαι, καταρῶμαι.

exécutable, ἐκτελεστός, ἐκτελεστής.

exécutant, ὁ ἐν συναυλίᾳ μέλων μουσικός.

exécuter, ῥ. ἐν. ἐκτελῶ, ἐργάζομαι τι, πράττω· θανατῶ, ἐκτελῶ θανατικὴν ποινὴν· s' —, πείθομαι ἢ πειθαναγκάζομαι· νὰ πράξω τι, νὰ κάμω θυσίαν τινά.

exécuteur, trice, ἐκτελεστής, οἷον διαθήτης, ἐπίτροπος· δῆμιος.

exécutif, ive, ἐκτελεστικός· ρουνοίφ —, ἐκτελεστικὴ ἐξουσία.

exécution, θ. ἐκτέλεσις, πράξις· θανάτωσις καταδίκου, ἀποκρηλισμός.

exécutoire, ἐκτελεστήριος· οὐς. ἐκτελεστήριον ἔγγραφο.

exégèse, θ. ἐξηγήσις, ἐρμηνεία συγγραφέων καὶ ἰδίως τῆς Ἱερῆς Γραφῆς.

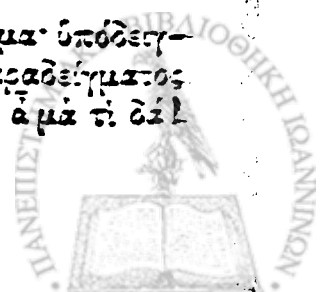
exégète, ἐξηγητής, ἐρμηνευτής, ἰδίως τῶν Ἱερῶν Γραφῶν.

exegetique, ἐξηγητικός, ἐρμηνευτικός.

exemplaire, παραδειγματικός· οὐς. ἀντίτυπον, ἀντίγραφο.

exemplairement, παραδειγματικῶς.

exemple, παράδειγμα· ὑπόδειγμα, πρότυπον· παρ —, παραδείγματος χάριν (ἐπιφών) παρ —! ἀ μὰ τὶ δὲ!

exempt, e, ἀπηλλαγμένος· ἐξηρημένος· λειτουργίων ἀτελής, ἀφορολόγητος· ἀστράτευτος· οὐσ. (τὸ παλαι) ἀστυνομικός κλητῆρ.

exempter, ῥ. ἐν. ἀπαλλάττω, ἐξαίρω στρατολογίας, φόρου ἢ ὑποίου ὅποτε βάρους ἢ ἐκτελέσεως καθήκοντος.

exemption, θ. ἀπαλλαγὴ· ἐξαίσεις ἀπὸ εἰσφορῶν καὶ ὑπηρεσίας· ἀπόδειξις χορηγούμενη εἰς μαθητὴν δι' ἐπιμέλειαν, δι' ἧς ἀπαλλάσσεται ἐξ ἐνδεχομένης ποινῆς.

exequatur (eg-zé-koua) (Λατ. ἐκτελεσάτω) ἐκτελεστήριον προξένου.

exercer, ῥ. ἐν. ἀσκῶ, γυμνάζω, ἐθίζω (μεταφ.) ἐξασκῶ, μετέργομαι, ἐπαγγέλλομαι· — des fonctions, ἐκτελῶ ἔργα, καθήκοντα· — un droit, ποιῶμαι χρῆσιν δικαιώματος· — la patience, χρῶμαι ὑπομονῇ· — une autorité absolue sur qqn· ἐξασκῶ ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἐπὶ τινος.

exercice, ἄσκησις· γύμνασις σωματικῆ· στρατοῦ γυμνάσιον· ἐνάσκησις τέχνης, ἐπαγγέλματος· γύμνασμα, θέμα μαθητοῦ· (μεταφ.) enliger en —, ἀναλαμβάνω τὴν λειτουργίαν, τὰ καθήκοντά μου· εἰσπραξις καὶ χρῆσις τῶν εισοδημάτων ἢ φόρων· — s spirituels, καθήκοντα θρησκευτικά.

exérese, θ. (χειρ.) ἐξάξεις, ἀποκυπὴ τινος περιττοῦ ἐκ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος.

exergue, τὸ κάτω μέρος τοῦ νομίσματος.

exfoliation, θ. (χειρ.) ἀποφολιδώσεις τῶν νεκρουμένων μερῶν, ἀφαίσεις κατὰ φύλλα.

exfolier, ῥ. ἐν. ἀποφυλλίζω· ἀφαιρῶ κατὰ λεπιδάς· (ιατρ.) s' —, ἀποφολιδοῦμαι.

exhalaison, θ. ἀναθυμιάσις, ἀτμίς, ἀτμισμός.

exhalant, e, organes —, δια-

πνευστήρια, ὄργανα, διαπνευστικά· **exhalation**, θ. ἐξάτμισις, ἀναθυμιάσις.

exhaler, ῥ. ἐν. ἐξατμίζω, ἀναθυμιῶ, ἀναδίδωμι ὄσμήν· (μεταφ.) ἀφίνω, ἐκχέω· — sa colère ἢ sa bile, ἐκχέω τὴν ὀργήν, τὸν θυμόν, κ. ξεσπῶ, ξεθυμαίνω· — le dernier soupir, ἐκπνέω· ἀποθνήσκω· s' — en inéures, ἐξεμῶ ὕβρεις.

exhaussement, ἀνύψωσις.

exhausser, ῥ. ἐν. ἀνυψῶ, ἐξάιρω· μετεωρίζω (μεταφ.) ἐποικοδομῶ· ἐγκωμιάζω.

exhérédation, θ. ἀποκληρώσις.

exhéréder, ῥ. ἐν. ἀποκληρῶ.

exhiber, ῥ. ἐν. παρίστημι, ἐκτίθημι, κ. ἐκθέτω (νομ.) προσάγω· ἔγγραφα.

exhibition, θ. παράστασις, ἐκθεσις· προσαγωγή ἔγγράφων.

exhortation, θ. προτροπή, ἐπικέλευσις, παραίνεσις.

exhorter, ῥ. ἐν. προτρέπω, παραινῶ, παρακελεύω.

exhumation, θ. ἐξόρυξις νεκροῦ, ἐκθάψις.

exhumer, ἐκθάπτω, ἐξορύττω, ἀνορύττω.

exigeant, e, ἀπαιτητικός, πικρὸς ἀπαιτητής.

exigence, θ. ἡ ἀπαίτησις· τὸ δέον, ἡ ἀνάγκη.

exiger, ῥ. ἐν. ἀπαιτῶ, ἀξιῶ· χρειάζομαι· βί'α εἰσπράττω.

exigibilité, θ. τὸ δυνάμενον ἀπαιτηθῆναι.

exigible, ἀπαιτητέος.

exigu, uθ, σμικρὸς, μικκύλος· ἰσχνός· λιτός.

exiguité, θ. σμικρότης, ἰσχνότης, λιτότης.

exil, ἐξορία, φυγή, φυγάδευσις, ὑπερορία.

exilé, ἐξόριστος.

- exiler**, ῥ. ἐν. ἐξορίζω, ἐξοστρα-
ρίζω, φυγαδεύω.
- existant**, e, ὢν, ὑπάρχων· πα-
ρῶν, καθεστώς.
- existence**, ὁ. ὑπαρξίς· ὁ βίος·
τὸ ζῆν, τὰ ἐπιτηδεῖα, τὰ πρὸς τὸ
ζῆν κοινωνικὴ θέσις, κατάστασις.
- exister**, ὑπάρχω, εἶμαι ζῶ.
- exocet** (ἰχθ.) εἶδος χελιδονο-
ψάρου.
- exonération**, ὁ. ἀπαλλαγὴ βά-
ρους ἢ φόρου, ἀνακούφισις.
- exonérer**, ῥ. ἐν. ἀπαλάττω βά-
ρους ἢ φόρου· ἐξαιρῶ.
- exophthalmie**, ὁ. ἐξοφθαλμία,
ἐκβολὴ τοῦ ὀφθαλμοῦ.
- exorable**, εὐδυσώπητος.
- exorbitamment**, ὑπερμέτρως.
- exorbitant**, e, ὑπέμετρος, ὑ-
πέρογκος.
- exorciser**, ῥ. ἐν. ἐξορκίζω, ἐκ-
διώκω τὰ δαιμόνια.
- exorciseur**, ἐξορκιστὴς τῶν δαι-
μόνων.
- exorcisme**, ἐξορκισμός, ἐκδίω-
ξις τῶν δαιμόνων.
- exorciste**, ἱερεὺς ἐξορκιστὴς τῶν
δαιμονίων.
- exorde**, προοίμιον δημηγορίας,
λόγου.
- exostose**, ὁ. ἐξόστωσις, ἔκφυσις
ἐπὶ τοῦ ὀστού.
- exotéique**, ἐξωτερικὴ διδασκα-
λία (ἢ φανερά καὶ πάνδημος τῶν
ἀρχ. φιλοσόφων).
- exotique**, (ἐπὶ φυτῶν καὶ ζώων)
ἐξωτερικὴς, ὁ μὴ ἰθαγενής.
- expansibilité**, ὁ. ἰφύς· τὸ εὐ-
διάχυτον, τὸ ἐπιδέχεσθαι ἐξάπλωσιν.
- expansible**, εὐδιάχυτος, ἐπι-
δεκτικὸς ἐξαπλώσεως.
- expansif**, ive, εὐπέταστος, εὐ-
εξέπλωτος· (μεταφ.) κοινωνικὸς, φι-
λοπροσήγορος, ὁμιλητικὸς.
- expansion**, ἐξάπλωσις, ἀνάπτυ-
ξις, ἔκτασις.
- expatriation**, ὁ. ἐκ τῆς πα-
τρίδος ἀπέλασις, ἐκπατρισμός, ἐξοι-
κισμός, μετάστασις.
- expatrier**, ῥ. ἐν. ἀπελαύνω ἐκ
τῆς πατρίδος, μεθίστημι· s' —, με-
θίσταμαι, φεύγω ἐκ τῆς πατρίδος.
- expectant**, e, ὁ προσδοκῶν, πε-
ριμένων τὴν γήρευσιν θέσεως, ὑπο-
ψήφιος, ἐπίδοξος· médecine—e, ἰα-
τρικὴ παρατηρητικὴ, μὴ σπεύδουσα,
ἀλλὰ προσεκτικῶς ἐπιτηροῦσα τὴν
πορείαν τῆς νόσου.
- expectatif**, ive, εὐελπις.
- expectative**, ὁ. ἀπεκδοχί,
προσδοκία.
- expectant**, e, ἀποχρεμπτι-
κός, ἀποφλεγματικὸς.
- expectoration**, ὁ. ἀπόχρεμψις,
πτύσις, ἀποφλεγμάτωσις.
- expectorer**, ῥ. οὐδ. ἀποχρέμ-
πτομαι, ἀποφλεγματίζω, ἀποπτύω.
- expédiee**, ὁ. εἶδος γραφῆς ἐπι-
τροχάδην.
- expédient**, τρόπος, ὁδός, μέσον,
τέχνημα, μηχανήμα, σόφισμα.
- expédier**, ῥ. ἐν. πέμπω, ἀπο-
στέλλω, διεκπεραιῶ· ἐπισπεύδω, ἐ-
κτελεῶ ταχέως.
- expéditeur**, ὁ ἐξαποστέλλων
ἐμπορεύματα.
- expéditif**, ive, ταχυεργής, δρα-
στήριος, ἄοκνος.
- expédition**, ὁ. ἀποστολὴ ἐμπο-
ρευμάτων· ἐκστρατεία· ἀντίγραφον
πρακτικοῦ ἢ συμβολαίου.
- expéditionnaire**, γραμματεὺς,
γραφεὺς, ὁ εκπεραιωτής· ἀποστολεὺς
ἐμπορευμάτων· ἐπιθ. armée —, ὁ
ἐν ἐκστρατεία στρατός.
- expérience**, ὁ. πείρα· γυνῶσις·
δοκιμὴ, πείραμα φυσικῆς, χημείας
κ. τ. λ.
- expérimental**, e, ὁ. πειραμα-
τικὸς.
- expérimentalement**, πειρα-
ματικῶς.

expérimentateur, πειραμα-
τουργός.

expérimentation, θ. πειραμα-
τουργία, δοκιμή.

expérimenté, ε, ἔμπειρος.

expérimenter, ρ. οὐδ. πειρῶ-
μαι, δοκιμάζω, πειραματουργῶ.

expert, ε, ἔμπειρος, πεπειρα-
μένος, ἔμπειροτέχνης οὐσ. πραγμα-
τογνώμων.

expertement, ἔμπειρως, ἐντέ-
χτως, ἐπιτηδείως.

expertise, θ ἐπίσκεψις καὶ ἐκτί-
μησις ὑπὸ τῶν πραγματογνώμωνων.

expertiser, ρ. ἐν. ἐπισκέπτο-
μαι καὶ κρίνω ὡς πραγματογνώμων.

expiateur, trice, ἐξιλεωτικός,
ἐξιλαστήριος.

expiation, θ. ἔκτισις, ἀπότισις,
ἱλασμός, ἄγνισμός, ἐξάλειψις ἀνομ. ας.

expiatoire, θ. ἱλαστήριος, ἀγνι-
στήριος, καθαρτήριο.

expier, ρ. ἐν. δίχην ἀνομήματος
δίδωμι, ἐξιλάσχομαι, ἐξάλειψω, ἀ-
ποπλύνω.

expirant, ε, ψυχορραγῶν, ἐκ-
πνέων, ἀποθνήσκων.

expirateur, (ἀνατ.) ἐκπνευστή-
ρες, συσταλτικοὶ τοῦ πνεύμονος,
εκπνευστήρες μῦς.

expiration, θ. ἐκπνοή, παρέ-
λευσις γρόνου, λήξις προθεσμίας.

expirer, ρ. οὐδ. ἐκπνέω· ἀπο-
θνήσκω· (μεταφ.) παύω, λήγω· πα-
ρέρχομαι· οὐδ. ἀποφυσῶ.

explétif, ive, παραπληρωματι-
κός.

explétivement, παραπληρω-
ματικῶς.

explicable, εὐεξήγητος.

explicateur, ἐξηγητής, ἑρμη-
νευτής.

explicatif, ive, ἑρμηνευτικός,
ἐξηγητικός.

explication, θ. ἑρμηνεία, ἐξη-
γησις.

explicite, ρητός, ἐναργής, σα-
φής, εὐληπτος, εὐνόητος.

explicitement, διαορηδῶν, ρη-
τῶς, σαφῶς, ἐναργῶς.

expliquer, ρ. ἐν. ἐξηγῶ, ἑρ-
μηνεύω· ἐκφράζω· s'—, ἀποφάινο-
μαι, ἐκφράζομαι· ἐξηγῶ τὴν διαγω-
γὴν μου.

exploit, τὸ καλῶς πεπραγμένον,
πρᾶξις λαμπρά, ἀριστεία, κατόρθω-
μα, ἀνδραγαθία (νομ.) κλησις.

exploitabilité, θ. τὸ δυνατόν
τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

exploitable, γεωργήσιμος· ἐκ-
μεταλλεύσιμος.

exploitant, e, καλλιεργητής· ἐκ-
μεταλλευτής· ὁ ἐπιχειρῶν ἔργον μέ-
γα χάριν κέρδους· ἄρπαξ, αἰσχρο-
κερδής· κλητῆρ ἐγγειρίζων τὴν κλη-
σιν· ὁ ὑπαλούων εἰς κλησιν δικα-
στικὴν.

exploitation, θ. κερδοσκοπικὴ
ἐπιχείρησις, κατεργασία, χρήσις ἐπὶ
κέρδει· γεωργία, γεωπονία· ἐκμε-
τάλλευσις.

exploiter, ρ. ἐν. ἀσχολοῦμαι εἰς
ἐκτεταμένον ἔργον κερδοσκοπικῶς·
καλλιεργῶ· μεταλλουργῶ.

exploiteur, καλλιεργητής· ἐκ-
μεταλλευτής· κερδοσκόπος, δολίως
ὠφελούμενος ἐκ τῶν κόπων τῶν
ἄλλων.

explorable, δυνάμενος νὰ ἔρευ-
νηθῆ, ν'ἀναλυθῆ.

explorateur, διερευνητής γω-
ρῶν καὶ τόπων, κατοπτευτής, ὁ ἀ-
νακαλύπτων.

exploration, θ. κατόπτευσις,
διερεύνησις γῶρας.

explorer, ρ. ἐν. διερευνῶ, ἀνα-
καλύπτω περιουθεύων εἰς ἄγνωστον
γῆν ἢ θάλασσαν.

explosible, ἐκρηξίως δεκτικός.

explosif, ive, ἐκρηκτικός.

explosion, θ. ἐκρηξις, ἐκπυρσο-
κρότησις· βρῦντιμα.

expolier, ἀποκόπτω τὰ ξηραν-
θέντα μέρη τοῦ φυτοῦ.

exponentiel, elle, (ἀλγεβρ.)
ἔρευνῶν τὸν ἀπροδιόριστον ἐκθέτην.

exportateur, ἐξαγωγεὺς.

exportation, ἐξαγωγή ἐμπο-
ρευμάτων· τὰ ἐξαγόμενα εἰς ξένην
χώραν ἐμπορεύματα.

exporter, ῥ. ἐν. ἐξάγω ἐμπο-
ρεύματα εἰς ξένην χώραν, ἐκφέρω,
ἀποκομίζω.

exposant, e, ὁ ἐκθέτων τὰς ἀ-
παιτήσεις του δι' ἀναφορᾶς· (ἀλγεβ.)
ὁ ἐκθέτης ἀριθμοῦ, ποσοῦ, οἶον τὸ
2, ἐν τῇ τετραγωνικῇ δυνάμει, τὸ 3
ἐν τῇ κυβικῇ.

exposé, e, ἐκθεσις· ἀφήγησις· ἀ-
πολογισμὸς.

exposer. ῥ. ἐν. ἐκτίθῃμι, παρί-
στημι, προτίθῃμι, κ. ἐκθέτω· ἀφη-
γοῦμαι· — un système, καθιστῶ
γνωστὸν σύστημά τι· — sa vie, ἐκ-
τίθῃμι, ἐμβάλλω τὴν ζωὴν μου εἰς
κίνδυνον· — un enfant nouveau-
né, ἐκτίθῃμι νεογνὸν εἰς ὕληθρον,
ἐκθετον ποιῶ· S' —, ἐκτίθεσθαι εἰς
κίνδυνον.

expositeur, ὁ βάλλων εἰς κυ-
κλοφορίαν κίβδηλα νομίσματα.

exposition, θ. ἐκθεσις· ἀφήγη-
σις, διήγησις· λογοδοσία· ἐκθεσις
προϊόντων γεωργικῶν, βιομηχανι-
κῶν, καλλιτεχνικῶν, κ. τ. λ. — uni-
verselle, παγκόσμιος ἐκθεσις.

expres, ἀγγελιαφόρος, ταχυδρό-
μος μὲ ἰδιαίτεραν ἐντολήν· ἐπιρρ.
ῥητῶς, ἐπίτηδες· ἐπίθ. ὅτλ. — esse,
ἐπὶ τούτῳ, ἐπίτηδες γινόμενος.

express (Ἀγγλ.) μεγίστη ταχυ-
δρομικὴ ταχύτης.

expressément, ῥητῶς, ἐπίτη-
δες, σαφῶς.

expressif, ive, ἐκφραστικὸς.

expression, θ. ἐκπίεσις, ἐκθλι-
ψις, κ. στραγγισμα· (μεταφ.) ἐκφρα-
σις, προφορικὴ παράστασις τοῦ δι-

ανοήματος· χαρακτήρ· ἢ διὰ τῆς ὀ-
ψεως καὶ τῶν ἐξωτερικῶν κινήμα-
των δῆλωσις τῆς ψυχικῆς τοῦ ἀν-
θρώπου καταστάσεως.

expressivement, ἐκφραστι-
κῶς· ζωηρῶς.

exprimable ἐκφραστὸς.

exprimer, ῥ. ἐν. ἐκπιέζω, ἐκ-
θλίβω, κ. στραγγίζω· (μεταφ.) ἐκ-
φράζω, δηλῶ, φανερόνω διὰ λόγου
προφορικοῦ τὰ διανοήματα· ἐκδη-
λῶ ἐξωτερικῶς διὰ τῆς ὀψεως ἢ τῶν
κινήματων.

expropriation, θ. ἀποστέρησις
κτῆματος, ἀπαλλοτριώσεις.

exproprier, ῥ. ἐν. ἀποστερῶ
διὰ νόμου, διὰ καταστροφῆς κτῆμα,
ἰδιοκτησίαν, ἀπαλλοτριῶ.

expulser, ῥ. ἐν. ἐξωθῶ, ἐκδι-
ώκω, ἐκβάλλω.

expulsif, ive, ἐξωστικός.

expulsion, ἐξωσις, ἐκδιώξις, ἐκ-
βολή.

expurgatoire, κατάλογος παρὰ
τῆς παπικῆς ἐκκλησίας τῶν καθαρι-
στέων βιβλίων.

expurger, ῥ. ἐν. καθαίρω, κα-
θαρίζω βιβλίον ἐκ παντὸς ὅ τι πε-
ριέγει ἐπιλήψιμον.

exquis, e, ἐλεγκτός, ἐξείρετος.

exsangue, ἀναίματος, ἐστερημέ-
νος ἢ ἀπωλέσας τὸ αἷμά του.

exsiccation, ἀποξήρανσις, στέ-
γνωσις.

exsuccion, θ. ἐκμύζησις, ἀπορ-
ρόφησις.

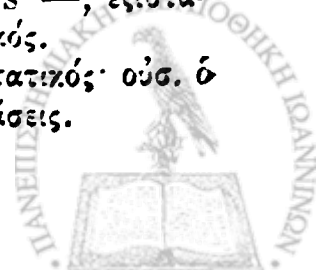
exsudation, θ. ἀφίδρωσις.

exsuder, ῥ. ἐν. ἀφιδρῶ, ἐξιδρῶ,
ἐξέρχομαι ἐκ τῶν πόρων τοῦ δερ-
ματος.

extase, θ. ἔκστασις, ἐκπληξις.

extasier, ῥ. ἐν. ἐξίστημι, ἐμ-
βάλλω εἰς ἔκστασιν· S' —, ἐξίστα-
μαι, γίνομαι ἐκστατικός.

exstatique, ἐκστατικός· οὐσ. ὁ
ὑποκείμενος εἰς ἔκστασις.

extenseur, ὁ ἐκτείνων, ἐκστατικός· muscle—, ἐκτείνων μῦς.

extensibilité, ὁ. τὸ ἐκτατὸν ἢ ἐλατόν, τὸ ἐπιδεκτικὸν ἐκτάσεως.

extensible, ἐκτατός, ἐλατός, ἐπιδεκτικός ἐκτάσεως.

extensif, ive, ἐκτάσεως πρόξενος, ἐκτατικός.

extension, ὁ. ἔκτασις, διάτασις, μίχυνσις, πλάτυνσις· αὔξησις· ἐξάπλωσις—de signification, ἐπέκτασις τῆς σημασίας λέξεως.

exténuation, ὁ. σμίχρυνσις, ἐλάττωσις· ἀτονία· ἐξασθένησις· μειώσεις.

exténuer, ῥ. ἐν. ἐλαττώ, λεπύνω, ἰσχυαίνω.

extérieur, e, ἐξωτερικός· ministre des affaires—s'η étrangères, ὑπουργός ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν οὐσ. τὸ ἐξωτερικὸν φαινόμενον, ἢ ἐξωτερικὴ ὄψις· τὸ ἐξωτερικόν, αἱ ξένηαι χώραι, ἢ ἀλλοδαπή.

extérieurement, ἐξωτερικῶς.

exterminateur, ἐξολοθρευτής, ἐξοντωτής.

extermination, ὁ. ἐξολόθρευσις, ἐξόντωσις.

exterminer, ῥ. ἐν. ἐξολοθρεύω, ἐξοντῶ.

externat, σχολεῖον ἐξωτερικῶν μαθητῶν.

externe, ἐξωτερικός· μαθητῆς ἐξωτερικός.

extinction, ὁ. σθέσις, ἀπόσβεσις· (μεταφ.) παῦσις, ἐξάλειψις, ἐκλείψις· τελευτή, θάνατος· ἐξαφάνισις· ἀπόσβεσις, ἤτοι ἡ βαθμηδὸν ἀποτίσις ὄφειλῆς· κατάργησις.

extirpateur, ἐκρίζωτής, ἐξοντωτής· καταστροφεύς.

extirpation, ὁ. ἐκρίζωσις, ἐξόντωσις, καταστροφή.

extirper, ῥ. ἐν. ἐκρίζω, ἐξολοθρεύω, καταστρέφω.

extorquer, ῥ. ἐν. βία ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ, ἐκδιάξομαι τι.

extorqueur, ὁ ἐκδιάξων, ἀποσπῶν, ἀφαιρῶν διὰ τῆς βίας.

extorsion, ὁ. ἐκβίασις, ἀρπαγὴ χρημάτων, ὑπογραφῆς, ἐγγράφου.

extorsionnaire, ἀρπαξ, ἐκβιαστής.

extra, ἐκτὸς τοῦ ὀφειλομένου, ἐκ περισσοῦ, ἐν ἐπιμέτρῳ· χωριστά.

extractif, ive (γραμμ.) ἀφαιρετικός, στερητικὸς· οἷον μόριον ἀχωριστὸν ἢ προτακτικόν· ἐκχυλιστικός.

extraction, ὁ. ἀφαίρεσις, ἀπόσπασις, ἐκρίζωσις· (ἀριθ.) ἐξαγωγή τῆς ῥίζας ἀριθμοῦ τινος· (μεταφ.) καταγωγή, γένος.

extrader, ῥ. ἐν. παραδίδω ἐγκληματίαν εἰς τὴν οἰκείαν κυβέρνησιν.

extradition, ὁ. παράδοσις προσφυγος πολιτικοῦ ἢ κακούργου εἰς τὴν ἑαυτοῦ κυβέρνησιν.

extrados, ἡ ἐξωτερικὴ τοῦ θόλου ἐπιφάνεια, ἢ ὁ ἐσωτερικὴ intrados.

extradossé, e, vouite—ée, θόλος μὲ λείαν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν.

extra-fin, καλλίστης ποιότητος.

extraire, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς traire) ἀφαιρῶ, ἀφελκῶ, ἐξάγω, ἐκβάλλω· ἐκρίζω· ἀποσπῶ, χωρίζω, λαμβάνω· (ἀριθ.) ἐξάγω τὴν ῥίζαν ἀριθμοῦ τινος ἢ τοὺς ἀκεραίους ἐκ τῶν κλασματικῶν.

extrait, ἀπόσπασμα, ἀντιγραφή μέρους· ἀποτομή· ἐκχύλισμα, οὐσία· —baptistiaire, ἀντίγραφον βαπτιστικοῦ.

extrajudiciaire, ἐξώδικος.

extrajudiciairement, ἐξωδίκως.

extraordinaire, ἐκτακτος, ἀσυνήθης· ἀλλόκοτος, παράδοξος· ἀπροσδόκητος· τεράστιος, ὑπερφυής.

extraordinairement, ἐκτάκτως, παρά το συνήθες· ὑπερμέτρως· παραδόξως, ἐξαισίως.

extraséculaire, (ὀλίγον εὐχρηστον) ὑπὲρ αἰῶνα ζήσας.

extravagamment, ἀλλοκότως· ἀφρόνως, ἀνοήτως.

extravagance, θ. παράνοια, παραλογισμός, ἀπόνοια, ιδιοτροπία.

extravagant, e, ἀλλόκοτος, ιδιότροπος· ἀνόητος.

extravaguer, ῥ. οὐδ. μωραίνω, ληρῶ, παραφρονῶ, παραλαλῶ.

extravasation ἢ extravasation, θ. (ἰατρ.) ἐκχύμωσις, ἐκχυσις αἵματος ἢ ἄλλων ὑγρῶν ἐκ τῶν ἀγγείων αὐτῶν.

extravaser, ῥ. ἐν. ἐκχυμῶ, ἐκχέω αἷμα ἢ ἄλλο ὑγρὸν ἐκ τῶν ἀγγείων τοῦ σώματος.

extrême, ἄκρος, ἔσχατος, ὕστατος· ὑπερβάλλων, ὑπερβολικός, ὑπέριστατος.

extrêmement, εἰς ἄκρον, λίαν, ἄγαν, ὑπερβαλλόντως.

extrême-onction, θ. τὸ ἔσχατον χρίσμα, τὸ εὐχέλαιον ἐπὶ θνήσκοντος.

extremis, in—(Λατιν.) ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ τῆς ζωῆς, ἐγγὺς τοῦ θανάτου.

extrémité, θ. ἄκρα, ἄκρον, ἐσχρατία· ἢ τελευταία στιγμή· δεινή

θέσις, ἀθλία κατάστασις· τὰ λολσθια· πληθ. βίαιαι πράξεις, βιαιοπραγία· αἱ χεῖρες, οἱ πόδες.

extrinsèque, ἐξωτερικός, ἔξωθεν προεργόμενος.

extrinsèquement, ἐξωτερικῶς.

exubéramment, περισσῶς, ἀφθόνως.

exubérance, θ. ἀφθονία, ὄργασμός, περιουσία, εὐθηνία.

exubérant, e, ἀφθονος, περισσός, ὑπεράφθονος, ὑπερβάλλων.

exubérer, ῥ. οὐδ. ἀφθονῶ, περισσεύω, πλεονάζω.

exulcératif, ive, ἐλκωτικός.

exulcération, θ. ἐλκωσις, ἐξέλκωσις.

exulcérer, ῥ. ἐν. ἐξελκῶ, ἐλκοποιῶ, προξενῶ ἐλκος.

exultation, θ. ἀγαλλίασις, σκίρτησις ἐκ χαρᾶς.

exulter, ῥ. οὐδ. ἀγάλλομαι, γίνομαι ἐκ χαρᾶς ἐξαλλος, σκίρτῶ.

exutoire (ἰατρ.) τεχνητὴ πληγή, οἶον καυτήριον, ἐκδῶριον κ. τ. λ.

ex-voto, ἀνάθημα, ἀφιέρωμα, τάξιμον εἰς τὸν Θεὸν ἢ εἰς ἅγιον πρὸς θεραπείαν νοσήματος ἢ ἀπαλλαγὴν ἐκ κινδύνου.

F

F, ἕκτον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαῦτου.

fa, φθόγγος μουσικός, φα, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν τῆς ἐκκλ. μουσ. γᾶ.

fable, θ. μῦθος, μυθολογία· ἀλληγορία· φεῦδος· ἀντικείμενον κοινῶ γέλωτος, περίγελως.

fabliau, διηγημάτιον ἔμμετρον, σύνηθες κατὰ τὸν IB'. καὶ IΓ'. αἰῶνα.

fablier, μυθολόγιον.

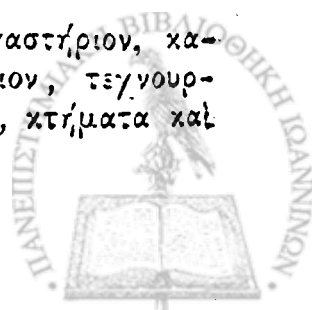
fabriquant, κατασκευαστής, καταστηματοάρχης, τεχνίτης.

fabricateur (ἐπὶ κακοῦ) ἐφευρέτης ψευδῶν, ψευδολόγος.

fabrication, θ. κατασκευή.

fabricien ἢ fabricier, μέτοχος τῶν κτημάτων καὶ εἰσοδημάτων ἐκκλησίας.

fabrique, θ. ἐργαστήριον, κατάστημα, ἐργοστάσιον, τεχνουργεῖον —, τὰ ἐπιπλα, κτίματα καὶ

εἰσοδήματα ἐκκλησίας.

fabriquer, ῥ. ἐν. ποιῶ, ἐργάζομαι, κατασκευάζω διὰ μηχανικῶν μέσων· (μεταφ.) πλάττω, ἐφευρίσκω.

fabuleusement, μυθωδῶς, μυθολογικῶς.

fabuleux, euse, μυθικός, μυθολογικός· ἀπίστευτος, παράδοξος, θαυμαστός.

fabuliste, μυθοποιός.

façade, θ. ὄψις, πρόσωπον, πρόσηψις, μέτωπον.

face, θ. πρόσωπον· ὄψις· ἐπιφάνεια· τὸ πρόσωπον νομίσματος· (μεταφ.) ἄποψις, ἡ φαινομένη κατάστασις· **faire** —, ἀντιμετωπίζω, ἀντιχρῶ, ἀντέγω· **en** —, ἀπέναντι, ἀντικρῶ· **κατὰ πρόσωπον**· **de** —, ἀπὸ τῆς ὄψεως, ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν· **à** —, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

facétie, θ. (-σί·) ἀστειότης, ἀστεϊσμός.

facétieusement (-σι-) ἀστεϊῶς, γαριέντως, παιγνιωδῶς.

facétieux, euse, (-σι-) ἀστεῖος, παιγνιωδής.

facette, θ. ἔδρα, πλευρὰ πολυέδρου, οἷον πολυτίμου λίθου, κ. κόψις.

facetter, ῥ. ἐν. τέμνω στερεοῦν σῶμα κατὰ πλευρὰς ἢ ἔδρας.

fâcher, ῥ. ἐν. λυπῶ, δυσαρεστῶ· παροργίζω.

fâcherie, θ. ὀργή, δυσάρεσκεια· ἔρις.

fâcheusement, λυπηρῶς, δυσαρέστως.

fâcheux, euse, δυσάρεστος, λυπηρός· οὐσ. ἄνθρωπος ὀχληρὸς, ἀνιάρης.

facial, e, aux, (ἀνατ.) προσωπικός, τὸ κατὰ πρόσωπον· **angle** —, ἡ προτομή.

facies (-ές) ὄψις.

facile, εὐκολός, εὐχερής· ἄνετος· εὐρύς, μαλακός· πρᾶος, ἐνδοτικός, εὐκολοκατάπειστος.

facilement, εὐχερῶς, εὐκόλως· ἀνέτως.

facilité, θ. εὐχέρεια, εὐκολία· (μεταφ.) εὐφυΐα· εὐμάθεια· πράτης, ἐπιείκεια, ἀγαθότης· πληθ. προθεσμιαὶ παραχωρούμεναι πρὸς πληρωμὴν.

faciliter, ῥ. ἐν. διευκολύνω.

façon, θ. τρόπος· καλλιέργεια, γεωργία· ἐργασία, κατασκευὴ· τιμὴ· ἐργασίας, κ. φτιαστικά· τρόπος τοῦ φέρεσθαι, διαγωγῆ.

faconde, θ. εὐγλωττία, εὐφράδεια, εὐχέρεια λόγου.

façonnement, κατασκευὴ· ἐργασίας τρόπος.

façonner, ῥ. ἐν. πλάττω, σχηματίζω, κατασκευάζω· (μεταφ.) μορφῶ· διαπλάττω ψυχικῶς· ἐθίζω, συνηθίζω.

façonnier, ière, ἀκκιζόμενος· θηλ. ἀκκίω, κ. τσαλίστρα, κεράτσα.

fac-similaire, ὁμοίωτος, ὁμοιωματικός, μιμητικός.

fac-simile, πανομοιότυπον, μιμήσις εἰκόνος, ὑπογραφή, ἐγγράφου, κ. τ. λ.

factage, μετακόμισις ἐμπορευμάτων εἰς ἀποθήκας, διανομὴ ἐπιστολῶν καὶ φακέλων ὑπὸ τοῦ γραμματοχομιστοῦ ἢ διανομέως.

facteur, γραμματοχομιστής, διανομέυς· ἐμπορομεσίτης· κατασκευαστής, τεχνίτης μουσικῶν ὀργάνων.

factice, πλαστός, ψευδής· τεχνητός.

factieusement, κομματικῶς· στασιωδῶς.

factieux, euse, στασιωδής.

faction, θ. φατρία, μέρος, κόμμα· στασιῶδες· φρούρησις στρατιώτου.

factionnaire, φρουρός, φύλαξ.

factorat, τὸ ἔργον τοῦ κομιστοῦ, μετακομιστοῦ, ἢ τοῦ μεσίτου.

factorerie, θ. γραφεῖον, πρακτορεῖον ἐμπορικῆς ἐταιρίας ἰδίως ἐν ταῖς Ἰνδίαις.

factotum, ὁ τὰ πάντα ποιῶν,

παντοπράκτης, ἐν πᾶσι γρήσιμος·
(εἰρων.) ὁ τὰ πάντα ἐπαγγελλόμενος.

factum (-τομ) ἔντυπος ἔκθεσις
τῶν διαδίκων πρὸς φωτισμὸν τῶν
δικαστῶν (ἐν κακῇ σιμ.) λίβελλος.

facture, θ. σημείωσις ἀποστελ-
λομένων ἐμπορευμάτων, τιμολόγιον·
ἐργασία, τὸ ποιὸν τοῦ ἔργου, ἐκτέ-
λεσις.

facturer, ἐγγράφω εἰς τὸ τιμο-
λόγιον.

facultatif, ive, προαιρετικός,
θεληματικός, ἐλεύθερος.

facultativement, προαιρετι-
κῶς, ἐλευθέρως, κατὰ βούλησιν.

faculté, θ. δύναμις διανοητικὴ ἢ
σωματικὴ· ιδιότης· (μεταφ.) ἐξου-
σία, δικαίωμα· *ce qui est en notre*
—, τὸ ἐφ' ἡμῖν· σύλλογος ἀνωτέρων
καθηγητῶν, σχολή, οἷον φιλοσο-
φική, ἰατρική, νομική, κ. τ. λ. ἐν
γένει δὲ *la* —, ἡ ἰατρικὴ σχολή·
πληθ. —s, τὰ ὑπάρχοντα, ἡ περι-
ουσία.

fadaise, θ. ἀδολεσγία, φλυα-
ρία, λήρος, κ. ἀνοστία.

fadasse, πλαδαρώτατος, ἀνο-
στότατος.

fade, ἄχυρος, ἀνούσιος, ἀηδής,
ἀναλος, κ. ἀνάλατος, ἀνοστος.

fadement, ἀηδῶς, ἀνοσίως.

fadeur, θ. τὸ ἄχυμον, ἀναλον, κ.
ἀνοστία.

fagot, δέσμη, δεμάτιον, ἀγκα-
λιά· *debiter des* —s, λέγειν ψεύδη,
φλυαρίας· *sentir le* —, αἰρέσεως
ἕξειν.

fagotage, συσκευασία ξύλων,
σύνδεσις ξύλων ἢ φρυγάνων.

fagoter, ῥ. ἐν. συνδέω τὰ ξύλα,
φακελλῶ, κ. δεματιάζω.

fagoteur, φρυγανολέκτης, δε-
ματιστατής.

fagotin, ἐνδεδυμένος καὶ περι-
φερόμενος π(θηκός· (μεταφ.) γελω-
τοποιός ἀνοστος.

fagoue, θ. θύμος, παρασφαγίς,
ἀδὴν ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ στῆ-
θους ζώου.

faible, ἀσθενής, ἀδύνατος· μέ-
τριος· (μεταφ.) ἀμυδρός, ἀμαυρός·
σμηκρός, λεπτός· — *de caractère*,
μαλακίψυγος· οὐσ. ἀδυναμία, τὸ
τρωτὸν μέρος· τὸ πάθος.

faiblement, ἀσθενῶς· ἀμυδρῶς.

faiblesse, θ. ἀδυναμία, ἀτονία·
ἀμυδρότης· λειποθύμια· στοργή· συγ-
κατάδοσις.

faiblir, ῥ. οὐδ. ἐξασθενῶ, ἀδυ-
νατιζῶ.

faiblissant, e, φθίνων, ἐλατ-
τούμενος, ἐξασθενῶν.

faïence, θ. τὰ μεγαρικά κέραμα,
φαιεντιανὸν ἀγγεῖον, κ. φαγιάνσα.

faïencerie, θ. σκεύη φαιεντιανά.

faïencier, ière, κερამεὺς τῶν
φαιεντιανῶν ἀγγείων καὶ τῶν τοιοῦ-
των.

faillant, μετγ. (ἀργ.) σφάλλων·
παραβαίνων· καθιστερῶν, *on ap-
prend en* —, σφάλλων τις μαθηάνει·
ἐπίθ. *au jour* —, περὶ λύγων ἀφάς,
ἐν ἀρχῇ τῆς νυκτός.

faïlle, θ. (γεωλ.) ῥωγμὴ ἐν στρώ-
ματι· γῆς· μέλαινα καὶ γονδρὴ μέταξα.

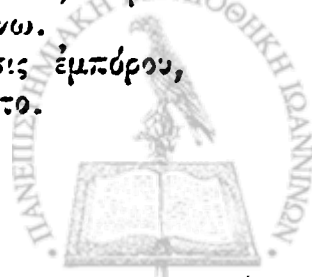
failli, γρεωκόπος ἔμπορος.

faillibilité, θ. τὸ λαυθαστὸν, τὸ
σφαλερὸν.

faillible, σφαλερὸς, ἐπισφαλής,
ὑποκείμενος εἰς ἀμάρτημα.

faillir, ῥ. οὐδ. (εὐγρηστον σχε-
δὸν μόνον ἐν τῇ ἀπαρμῶ. *preterit*
déf. je faillis, prit. indéf. j' ai
failli, καὶ λοιποῖς συνθ. γρόνοις·
μέλλ. *je faudrai, condit. je fau-
drais*· ἐνερ. μετογ. *faillant*· παρ.
μετογ. *failli*· ὀκνῶ, δειλιῶ· πτω-
γεύω, γρεωκοπῶ, κ. φαλίρω· ἐλ-
λείπω· *j' ai failli tomber*, παρ' ὀ-
λίγον ἐπιπτον· ἀμαρτάνω.

faillite, θ. πτώχευσις ἔμπορου,
γρεωκοπία, κ. φαλίμεντο.

faim (προφ. fain) θ. πείνα·—captive, κυνώδης πείνα· j'ai—, πεινώ.

faim-valle, θ. νόσος (ππου θεραπευομένη ἅμα φάγη καλῶς· j'ai—, πεινώ πολύ.

faine, θ. βάλανος τῆς φηγού.

fainéant, e, ἀργός, φυγόπνοος, ὄκνηρός.

fainéanter, ῥ. οὐδ. διατελῶ ἀργός, ὄκνω πρὸς ἐργασίαν, κ. τεμπελεύω.

fainéantise, θ. ἀποστροφή πρὸς ἐργασίαν, ὄκνηρία.

faire, ῥ. ἐν. (faisant, fait, je fais, tu fais, il fait, nous faisons, vous faites, il font, je ferai, que je fasse) ποιῶ, πράττω, ἐργάζομαι·

κατασκευάζω· ἐπαγγέλλομαι, μετέρχομαι· κατορθῶ, μετατρέπω, μεταβάλλω· τίκτω, γεννῶ· ἐκτελῶ, ἐκπληρῶ·—le lit, διευθετῶ τὴν κλίνην, στρώννω·—un personnage, ὑποκρίνομαι, προσποιῶμαι πρόσωπόν τι·—le généreux, κάμνω τὸν

γενναῖον, τὸν μεγαλόδοξον·—σπουδάζω, μανθάνω· il a fait sa philosophie, ἐσπούδασε τὴν φιλοσοφίαν, δηλ. ἐτέλειωσε τὸ γυμνάσιον· il a fait son droit, ἐσπούδασε τὰ νομικά· combien faites-vous cela? πόσα ζητεῖτε διὰ τοῦτο;—un élève, ἐκδιδάσκω μαθητὴν, γυμνάζω· cela m'a fait du bien, τοῦτο μοι ἐπροξένησε καλόν· faire de l'eau, du bois, προμηθεύομαι, κάμνω προμηθεϊαν ὕδατος, ξύλων, ἐσοδιάζω· οὐδ.

le gris fait bien avec le bleu, τὸ σποδόχρουν συμφωνεῖ μετὰ τὸ κυανοῦν· se—vieux, γηράσκω· se—prêtre, γίνομαι ἱερέυς·—son chemin, προάγομαι, προκόπτω, πλουτῶ·—de son mieux, πράττειν τὸ κατὰ δύναμιν· c'en est fait, τετέλεσται·—maison nette, ἀποπέμπει πάντας τοὺς ὑπηρέτας·—pitié, προξενεῖν οἰκτιρόν·—sentinelle, φυλάττειν, φρου-

ρεῖν·—des armes, μανθάνειν ξιφομαχίαν·—faillite, πτωχεύειν, χρεωκοπεῖν·—sa fortune, πλουτεῖν·—naufrage, ναυαγεῖν· il ne fait que rire, δὲν παύει τοῦ νὰ γελά· il ne fait que d'arriver, μόλις, πρὸ ὀλίγου ἔφθασε· il fait semblant de dormir, προσποιεῖται τὸν κοιμώμενον·—cas de ἢ compte de, σέβασθαι, ἀναλογίζεσθαι·—un sot personnage, φαίνομαι μωρός·—bonne mine, βλέπω εὐμενῶς·—les yeux doux, βλέπω ἐρωτικῶς, γλυκοχυτάζω· il fait froid, εἶναι ψῦχος· il fait chaud, εἶναι ζέστη· il fait tard, εἶναι ἀργά· il fait sombre, εἶναι σκοτεινά· il fait de la neige, χιονίζει·—bone mine contre mauvaise fortune, τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιεῖσθαι.

faire, οὐσ. ὁ τρόπος τοῦ ἐργάζεσθαι, ἡ ἐργασία.

faire-le-faut, τὸ ἀναπόφευκτον ἢ ἀπαραίτητον.

faisable, κατορθωτός.

faisan, φασιανός· poule faisane ἢ faisande, τὸ θῆλυ, ἡ ὄρνις τοῦ φασιανοῦ.

faisances, θ. ὀφειλὴ τοῦ γεωργοῦ παρὰ τὴν τῆς ἐκμισθώσεως τοῦ ἀγροῦ.

faisandeau, φασιανιδεύς.

faisander, ῥ. ἐν. ἐωλίζω τὴν ἄγραν, τὴν ἀφίνω νὰ γίνη τρυφερωτέρα διὰ τῆς ἀναβολῆς τοῦ μαγειρεύματος.

faisanderie, θ. φασιανοτροφεῖον.

faisandier, φασιανοτρόφος.

faisane, θ. ἡ θῆλεια τοῦ φασιανοῦ, φασιανόρνις.

faisceau, δέσμη, δέμμα· φάκελλος· πυραμὶς ὀπλων, τουφεκίων· περὶ τὸν πέλεκυν ράβδων δέσμη, ἣν ἔφερον ὁ licitor, ἤτοι ραβδοῦχος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις.

faiseur, euse, τεχνίτης, κατασκευαστής· ραδιοῦργος.

fait, πράξις, γεγονός, συμβάν, ἀλήθεια, πρᾶγμα· hauts—s, κατορθώματα· au—, τέλος πάντων, καθ' ὅλου εἰπεῖν· allons au—, ἄς προδῶμεν εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος· le—est que, τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι... être sûr de son—, λέγειν ἢ πράττειν ἐν πεποιθήσει· voies de —, βία, βιαία πράξις, δαρμοί· prendre qqn sur le—, συλλαμβάνειν ἐπ' αὐτοῦ ὥρῳ· de—, ἔργῳ, πράγματι· dans le—, par le—, τῷ ὄντι, πραγματικῶς· tout à—, ὅλως δι' ὅλου· si—, ναί, τῷ ὄντι· en—de, ὡς πρὸς, ὅσον διὰ.

fait, e, συνειθισμένος, γεγυμνασμένος, κατάλληλος· ὥριμος, homme—, ἀνὴρ ὥριμου ἡλικίας· caractère mal—, ἄνθρωπος εὐερέθιστος, ὀργίλος.

faitage, (ἀρχιτεκ.) ἡ κορυφαία δοκὸς οἰκοδομῆς, εἰς ἣν προσαρμόζονται αἱ πλάγια· ἡ ἐγκάρσιαι τῆς στέγης δοκοί.

faite, κορυφή, πτερύγιον, ἀέτωμα· ἄκρον, κολοφών· le faite des grandeurs, ἡ de la gloire, ὁ κολοφών τοῦ μεγαλείου, τῆς δόξης.

faitière, θ. κεραμὶς κυρτή, καμπύλη δι' ἧς καλύπτεται ἡ κορυφαία δοκός· φεγγίτης εἰσάγων φῶς ὑπὸ τὴν στέγην.

faix, βάρος, φορτίον· le—des années, τὸ γῆρας.

fakir, ἰδὲ faquir.

falaise, θ. βραχίον, ἀκτὴ, παρὰ τὴν θάλασσαν, ὑψηλὴ καὶ ἀπορρώξ πέτρα.

falaiser, (ναυτ. ἐπὶ κυμάτων) κατὰ πετρῶν ῥίγνυμαι.

falarique, θ. φαλαρική λόγχη, ἡ βέλος ἐμπρηστικὸν τῶν ἀρχαίων.

falbala, παρυφή, κ. φραμπαλαῶς.

falciforme, δρεπανοειδής.

falerne, οἶνος φαλέρνιος, τοῦ

Φαλέρνου.

fallage, θ. (ἀρχ.) δόλος, ἀπάτη· **fallacieusement**, δολίως.

fallacieux, euse, δόλιος, ἀπατηλός.

falloir, ῥ. ἀπρόσωπ. (il faut, il fallait, il fallut, il faudra, qu' il faille) δεῖ, γρή, πρέπει, εἶναι ἀνάγκη· il s' en faut de beaucoup, πολλοῦ γε καὶ δεῖ· peu c' en est fallu, μικροῦ ἐδέησεν.

falot, φανός, πυρσός, κ. μασαλαῶς.

falot, οτε, εὐθυμος, ἀστεῖος.

falotement, εὐθύμως, ἀστεῖως.

falourde, θ. ὀγκώδης δέσμη ξύλων κτυσίμων.

falsifiable, νοθεύσιμος.

falsificateur, trice, νοθευτής· κίβδηλευτής.

falsification, θ. νόθευσις, παραποίηση· τὸ κίβδηλον πρᾶγμα.

falsifier, νοθεύω, κίβδηλεύω, παραποιῶ, ἐλαττώ τὴν ποιότητα, τὴν ἀξίαν διὰ μίξεως·—du vin, νοθεύω οἶνον.

falun, (γεωλ.) πέτρωμα ἐκ κογχυλίων, κογχυλιόπηκτον, χρησιμεῦον καὶ ὡς κόπρισμα τῶν ἀγρῶν.

falunage, λίπασμα τοῦ ἀγροῦ διὰ κογχυλιοπήκτου πετρώματος.

faluner, λιπάζω, κοπρίζω τὸν ἀγρὸν διὰ κογχυλιοπήκτου κοπρίσματος.

falunière, θ. (γεωλ.) στρωμα γῆς ἐκ κογχυλίων, κογχυλιόπηκτον.

famé, e, bien—, εὐώνυμος, εὐδόκιμος· mal—, κακώνυμος, κακόφρων, ἄτιμος.

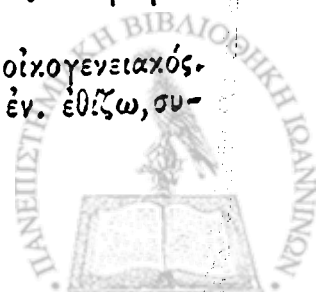
famélique, πειναλέος.

fameusement, περιφήμως.

fameux, euse, περίφρων, ἀκουστός, περίδοξος· μέγας· λαμπρός· ἀξιόλογος.

familial, e, aux, οἰκογενειακός.

familiariser, ῥ. ἐν· εὐθίζω, συνηθίζω, ἐξοικειῶ.

familiarité, θ. οικειότης, θάρρος ἐκ στενῆς σχέσεως.

familier, ière, οικείος, στενός φίλος· συνήθης, πολὺ γνωστός, εὐχολος ἔνεκεν μακρᾶς πείρας· λιτός, ἄνευ κοσμήματος, ἀπλοῦς· οὐσ. ἑταῖρος· οικείος, ἐπιστήθιος φίλος, —s du saint-office, ὄργανα, κατ'άσκοποι τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως ἵνα ἀνακαλύπτωσι καὶ παραδιδῶσιν αὐτῇ τοὺς ὑπόπτους ἐπὶ αἰρετικοῖς φρονήμασιν.

familièrement, οικείως, μετ' οικειότητος, κ. μεθ' ἄρρους.

famille, θ. οἶκος, οἰκογένεια, γένος, συγγένεια· fils de—, νέος καλῆς οἰκογενείας· (φυσ. ἰστ.) γένος, τάξις ζώων, φυτῶν καὶ ὄρυκτῶν.

famine θ. λιμός, πείνα, σιτοδεία.

fanage, μετακλίσεις χόρτου πρὸς ξήρανσιν.

fanaison, θ. μετακλίσεις χόρτου θερισθέντος πρὸς ἀποξήρανσιν.

fanal, φάρος, φανός, κ. φανάρι.

fanatique, ὀρθοκομανής, θεοελαθής, κ. φανατικός· μισαλλόδοξος, μισαλλόθρησκος· ἐνθουσιώδης· ἀφωσιωμένος.

fanatiser, καθιστῶ ὀρθοκομανῆ, ἐμπνέω μισαλλοδοξίαν, φανατισμόν.

fanatisme, ὀρθοκομανία· μισαλλοθρησκία, κ. φανατισμός· ἐνθουσιώδης ἀφοσίωσις.

fanchon, θ. κεικρόφαλος γωρικῆς, κ. φακιόλι, τσεμπέρι, ἢ μαγουλίνα.

fandango, ὄργανοις, χορὸς Ἰσπανικὸς ζωηρὸς, τρίχρονος 3/4.

fané, θ. φύλλα ξηρά, πεπτοιχότα· φύλλα βοτανῶν τινων.

faner, ῥ. ἐν. μετακυλίω, στεγνώνω χόρτον· μαραίνω.

fanéur, euse, μετακυλιστῆς χόρτου.

fanfan, παιδίον, νήπιον.

fanfare, θ. διασαλπίσματα, συ-

ναυλία σαλπίγγων καὶ τῶν τοιούτων ὀργάνων.

fanfaron, οππε, γαύραξ, κομπαστής, κομπορρήμων, θρασύδειλος.

fanfaronnade, θ. ἀλαζόνευμα, κόμπασμα, μεγαλορρημοσύνη.

fanfaronnerie, θ. κομπασμός, κομπορρημοσύνη, ἀλαζονεία.

fanfreluche, θ. ἀλλόκοτον ἢ εὐτελές κόσμημα.

fange, θ. κόσμημα εὐτελές, μηδαμινόν.

fangeux, euse, βορβορώδης, τελματώδης.

fanion, φάρσος, σημάτιον, μικρὰ σημαία.

fanon, λαμυρίς, τὸ ὑπὸ τὸν λαιμὸν τοῦ βοός κρεμάμενον δέρμα, κ. πρισγοῦλι· χονδρώδης τοῦ κήτους πύγων· τῆς μίτρας ἀρχιερέως φασκίαι ἢ ταινίαι φασκία ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος φερρομένη ὑπὸ τῶν ἱερέων τῶν Λατίνων ἐν τῇ λειτουργίᾳ.

fantaisie, θ. φαντασία, ἰδιοτροπία, κ. καπρίτσιο· θέλησις, βούλησις, ἐπιθυμία· ἀταξία, ἔργον ἀκανόνιστον· (μουσ.) παράφρασις κατὰ βούλησιν μέλους τινὸς μεγάλου μουσικοῦ ὑπ' ἄλλου τινός, κ. φαντασία.

fantaisiste, συγγραφεὺς ἢ καλλιτέχνης ὑπέκωνεῖς τὰς ἐμπνεύσεις τῆς φαντασίας του.

fantasia, ἵπποδρόμιον τῶν Ἀράβων τελούμενον ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῶν.

fantasmagorie, θ. φαντασμαγορία, παράστασις ὑπερφυσικῶν θεαμάτων ἐν σκοτεινῇ θαλάμῳ· κατάχρησις τοῦ ὑπερφυσικοῦ εἶδους ἐν ταῖς συγγράμμασι καὶ ταῖς τέχναις, τερατολογία.

fantasmagorique, φαντασμαγορικὸς, φαντασιώδης.

fantasmagoriquement, φαντασμαγορικῶς.

fantasque, δύστροπος, δύσχο-

λος· ιδιότροπος· παράδοξος· γε-
λοιός.

fantasquement, ιδιοτρόπως.

fantassin, πεζός στρατιώτης.

fantastique, φαντασιώδης, φαν-
ταστικός, χιμαιρικός.

fantastiquement, φαντασιω-
δῶς.

fantoccini (-totchini) νευρό-
σπαστα Ἰταλικά, μαριονέτται.

fantôme, φάσμα, φάντασμα.

fanum, (Λαν.) (παρά τοῖς Ῥωμ.)
γῆ ἀφιερωμένη εἰς τινὰ θεότητα·
ἥρωον, ναός.

faon (προφ. fan) νεβρός ἐλάφου.

faonner, ῥ. οὐδ. (ἐπὶ ἐλάφου)
τίκτειν.

faquin, οὐτιδανός καὶ χαμερπής.

faquinerie, θ. χαμέρπεια, πρά-
ξις ἀγενής.

farailon, μικρὸς φάρος.

faraison, θ. ἡ πρώτη μορφή ἦν
δίδουσι εἰς τὴν ῥευστὴν ὑαλον διὰ
τοῦ σιδηροῦ σωλήνος.

faquir, κληρικός ἐπαίτης τῶν
Μωαμεθανῶν.

farandole, θ. ὄρχησις τῶν με-
σημβρινῶν κατοίκων τῆς Γαλλίας.

faraud, κομψότης, ἐπιτήδευσις
περὶ τὸν ἱματισμόν.

farce, θ. κωμικὸν δραμάτιον, κο-
βολία, γελωτοποιία, ἀστεϊότης, πε-
ρίγελως ἀπατηλός (διαγωγή εὐτρά-
πελος, παρεκτροπή) τὸ μυττωτόν,
κ. παραγέμισμα, κιγμᾶς μετ' ἄλλων
πραγμάτων.

farcer, ῥ. οὐδ. ἀστείζομαι φορ-
τικῶς.

farceur, γελωτοποιός· ἐμπαί-
κτης, ἀπατεών.

farcin, ψώρα τῶν ἵππων, κ. γαί-
δουρόψωρα.

farcineux, euse, (ἐπὶ ἵππων)
ψωριῶν, ψωραλέος.

farcir, ῥ. ἐν. παραγεμίζω, πα-
ραπληρῶ, ὀνθυλεύω.

farciure, θ. (κυρίως καὶ με-
ταφ.) παραγέμισμα.

fard, κομμωτικῆς φάρμακον, πηρ-
φυροῦν ἄνθος, φοινικουῦν φῦκος· —
blanc de céruse, ψίμυθος, ψιμμί-
θιον, κ. φτιασίδι.

fardeau, φορτίον, βάρος.

farder, φουκιῶ, ψιμμιθιῶ, κ. φτια-
σιδόνω.

fardier, ἄμαξα φορτηγός.

farfadet, δαμόλιον, φάντασμα.

farfouiller, σκαλεύω, ἀνερευνῶ,
ζητῶ, κ. ψάγγω ἀτάκτως.

faribole, λήρος, μηδαμινὸν πρά-
γμα.

farinacé, e, ἀλευρώδης.

farine, θ. ἄλευρον.

fariner, ῥ. ἐν. ἀλευρῶ-οῦμαι.

farinet, κύβος ἐστιγμένος ἐπὶ
μιάς μόνης πλευρᾶς ἢ ἔδρας.

farineux, euse, ἀλευρώδης·
(μεταφ.) ἐμφύτω κόνει πεπασμένος,
πιτυρώδης.

farinier, ἀλευροπώλης, κ. ἀλευ-
ρᾶς.

farniente (φαρνιέντε) (Ἰταλ.)
θυμηδὴς ἀργία, τὸ ἀμέριμον. κ.
τουρ. ῥαγάτι, γουζοῦρι.

farouche, ἄγριος, ἀτίθασσος, ἀ-
νημέρευτος· (μεταφ.) ἀκοινωνήτος,
μισάνθρωπος.

farrage, μίγμα ἐκ διαφόρων σι-
τηρῶν· κυκεών, πανσπερμία.

fasce, θ. (σηματ. καὶ ἀρχιτ.) ζώνη,
ταινία κοσμηματικῆ.

fascé, e, (σηματ.) διηρημένος
εἰς ζώνας ἢ ταινίας ἴσου πλάτους.

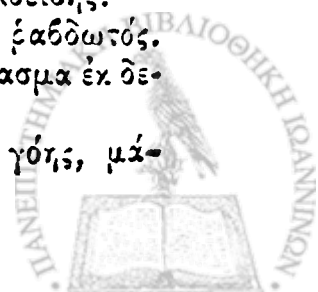
fascicule, τεῦχος βιβλίου ἐκδι-
δομένου, φυλλάδιον· δέσημη γόρ-
των ὅσῃν δύναται τις νὰ λάβῃ ὑπὸ
μάλης.

fasciculé, e, φακελλοειδής.

fascié, e (φυσ. ἱστ.) ξαβδωτός.

fascinage, κατασκευάσμα ἐκ δε-
ματίων.

fascinateur, trice, γόγης, μά-

γος, ἐπίθ. βάσκανος· γοητευτικός, μαγευτικός.

fascination, θ. ἐπωδή, μαγεία, βασκανία.

fascine, θ. δέσμη φρυγάνων, ἀγκυλίς· διὰ τῶν τοιούτων δὲ πληροῦσι τὰς ὀχυρωματικὰς τάφρους φρουρίου.

fasciner, ῥ. ἐν. γοητεύω, μαγεύω, καταδασκαίνω, ἐλκύνω ὡς διὰ μαγείας· κυριεύω, δεσπόζω τινός διὰ τοῦ βλέμματος, ὡς λέγουσιν ὅτι δύναται νὰ πράττη ὁ ὄφης δεσμεύων οὕτω τὴν λείαν του.

faséole, θ. φάσηλος, φασίολος, εἶδος φασουλίου.

fashion (προφ. faschon) ἡ τοῦ συρμοῦ νεολαλα· ὁ συρμός.

fashionable, καλλωπιστής, ὁ ἀκολουθῶν τὸν συρμόν.

faste, εὐδαιμονίας ἐπίδειξις, πομπή, μεγαλοπρέπεια· ἐπίθ. αἴσιος, καλῆς τύχης· οὐσ. πληθ. χρονολογικοὶ πίνακες παρὰ τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις· βιβλίον ἱστορίας, χρονογράφος, χρονικά· ἱστορία.

fastidieusement, ἀνορέκτως, ὕλητρῶς, ἀηδῶς.

fastidieux, euse, φορτικός, ὀχληρός, ἀηδής.

fastueusement, ἐπιδεικτικῶς, πομπικῶς, μεγαλοπρεπῶς.

fat, φιλαυτος, μετὰ βλακείας ἐπιρμένος, κοῦφος· κενόδοξος· αὐθάδης.

fatal, e, πληθ. —als, ὀλέθριος μοιραῖος, πεπρωμένος, εἰμαρμένος.

fatalément, μοιραίως, ὡς πέπρωται· ὀλεθρίως, δυστυγῶς.

fatalisme, πίστις εἰς τὸ πεπρωμένον.

fataliste, ὁ πιστεύων εἰς τὸ πεπρωμένον.

fatalité, θ. ἡ εἰμαρμένη, ἡ μοῖρα, τὸ πεπρωμένον· συμφορά, δυστύχημα.

fatidique, χρησμοδός, χρησμολόγος, μαντικός.

fatidiquement, ὡς ἀπὸ τρίποδος, χρησμοδικῶς, μαντικῶς.

fatigant, e, ἐπίμοχθος, ἐπίπονος, κοπιώδης· ὀχληρός, κ. βαρετός.

fatigue, κάματος, μόχθος, πόνος, κόπος.

fatigué, e, κεκμηκῶς, πεπονημένος, κεκοπιακῶς, κ. κουρασμένος.

fatiguer, ῥ. ἐν. καταπονῶ, κατατρώχω, βαρύνω, ταλαιπωρῶ, προξενῶ κάματον, κ. κουράζω· ῥ. οὐδ. κοπιᾶζω ὑπερμέτρως, κ. κουράζομαι.

fatras, συσσωρεύσεις ἀνομοίων, κυκεῶν, συρφετός.

fatrasserie, ἰδὲ fatras.

fatrassier, μωρολόγος.

fatuairie, θεόληπτος, χρησμοδός.

fatuisme, ἰδὲ fatuité.

fatuité, θ. μωρὰ οἴησις, περπερεία, φιλαυτία.

fatum, (τομ.) τὸ πεπρωμένον· ἡ εἰμαρμένη.

faubourg, προάστειον.

faubourien, ienne, προάστειος, ἐκ τῶν προαστείων.

fauchage, θερισμός, χορτοκοπία.

fauchaison, θ. ἡ τοῦ θερισμοῦ ἐποχή, ἀμητός, θερισμός.

fauché, θ. τὸ προϊόν ἢ ὁ χρόνος τοῦ θερισμοῦ· ὕσον ἐθερίσθη ἀπαξ.

fauchée, θ. ὕσον θερίζεται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ

faucher, ῥ. ἐν. θερίζω.

fauchet, δίκρανον πρὸς μετατόπισιν τοῦ θερισθέντος.

fachette, θ. δρεπανίδιον πρὸς κλάδουσιν.

fauchouse, θεριστικὴ μηχανή.

fauteur, θεριστής, χορτοκόπος.

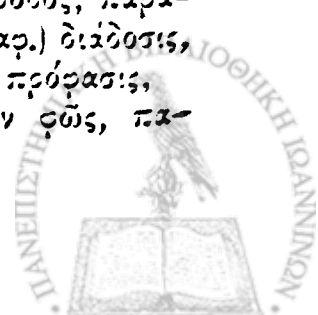
fauchteux ἢ **faucheur**, (εἶδος ἀράγνης) ὁ θεριστής, τὸ δίκτυον.

faucille, θ. δρεπαντής, κυρτὸν κερατοειδὲς δρέπανον.

faucillon, ὄρεπανίδιον.
faucou, ὠκύπτερος, ἱέραξ, κίρκος.
faucouneau, ἱερακιδοῦς.
faucounerie, θ. ἱερακοτροφία.
faucouner, ἱερακοτρόφος.
faucouler, ῥ. ἐν. παραρράπτω, κ. τρουπόνω· se —, παρεισθύνω· se — auprès des grands, εἰσχωρῶ εἰς τὴν συναναστροφὴν τῶν μεγάλων.
faucoulerie, θ. τρούπημα.
faucoules, οἱ Πᾶνες· le — d' un pays, τὸ σύνολον τῶν ἐν τινι χώρᾳ γεννωμένων ζώων.
faucouler, πλαστογράφος.
faucouler-clef, ἀντικλειδίον.
faucouler-couche, θ. ἔκτροσις, ἐξάμβλωμα, ἀποβολή.
faucouler-fenêtre, ψευδοθυρίς.
faucoulerment, ψευδῶς.
faucouler-monnaie, κίβδηλον νόμισμα, κ. κάλπικον.
faucouler-page, ἡ σελὶς τῆς ἐπιγραφῆς βιβλίου, ψευδοσελίς.
faucouler-porte, ψευδοθύρον.
faucouler-position, θ. θέσις, κατάστασις ἐπιψογος, μεμπτή, ἄπορος.
faucouler, ῥ. ἐν. στρεβλῶ, παραστρέφω σῶμα στερεὸν μὴ ἔχον τὴν ιδιότητα διὰ τῆς ἐλαστικότητος ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχικὴν μορφήν· (μεταφ.) διαστρέφω, βιάζω, παραβαίνω, μεταβάλλω δι' ἡθικῆς πιέσεως παρερμηγεύω, διδῶ ἀλλοίαν σημασίαν, διαστρέφω ἐπίτηδες τὴν ἔννοιαν· — la voix, παραφωνῶ, παραποιῶ τὴν φωνήν· — une serrure, διαστρέφω, γαλῶ τὸ κλειθρον· — compagnie à qqn, ἀπολείπω, ἐγκαταλείπω τινά.
faucouler (μουσ.) κρωγμός, ὄξυφωνία πλαστή, ἡ συνήθως λεγομένη φωνὴ τῆς κεφαλῆς· σφηνίσκος, τάπα βαρελίου.
faucoulereté, θ. τὸ ψευδές, ἀπατηλόν, τὸ ψεῦδος.
faucouler, θ. ἀμάρτημα, σφάλμα·

παράπτωμα, πταῖσμα· λάθος· — d' orthographe, ἀνορθογραφία· — d' impression, παρόραμα τυπογραφικόν· — de, ἐλλείψει, δι' ἔλλειψιν· se faire — de, ἀπέχουμαι τινος· sans —, ἐξάπαντος, ἀφελύτως, κ. χωρὶς ἄλλο.
faucouler, θρονίον, ἔδρα, κ. πολυθρόνα· — academique ἀκαδημαϊκὴ ἔδρα τῆς Γαλλίας· occuper le —, προεδρεύω συνελεύσεώς τινος.
faucoulerif, ἴνε, ἐσφαλμένος, πλυμμελής.
faucouler, (ἐπὶ κακοῦ) αὐτοφρόνης, αἰτίας.
faucouler, ὑπόπυρρος, λυκόχρους· οὐσ. θήρ, ἄγριον ζῶον.
faucoulerette, θ. (ὄρνιθ.) ὑπολαΐς.
faucouler, ὄρεπανον μέγα.
faucouler, θηλ. faucouler, ψευδῆς ἐσφαλμένος· ἀτελής, ἀνεπιτυχής· κίβδηλος· bruit —, ψευδῆς σήμα, ψευδὲς ἄκουσμα· — πλαστός· faucouler douceur, πλαστὴ πραύτης, γλυκύτης τρόπου· — ἄτοπος· faucouler crainte, φόβος ἄνευ λόγου.
faucouler-accord, (μουσ.) ἀσυμφωνία, παραφωνία, ἀναρμωσία.
faucouler-bond, πλάγιον πῆδημα· faire — à un ami, προδίδωμι τὸν φίλον· faire — à ses créanciers ἀπατῶ τοὺς δανειστάς, δὲν τοὺς πληρώνω.
faucouler-bourdon, εἶδος πολυμεροῦς ἐκκλησιαστικῆς ψαλμοῦδιαις.
faucouler-brillants, φαῦλα σχήματα· ἀκαίρια χρώματα.
faucouler-frais, παραναλώματα, κ. στραβά ἐξοδα.
faucouler-frère, ψευδάδελφος, ἐταῖρος ἄπιστος, προδότης.
faucouler-fuyaut, πάροδος, παράμετρον μονοπάτι· (μεταφ.) διάδοσις, διάκρουσις, ὑπεκφυγή, πρόφασις.
faucouler-jour, πλάγιον φῶς, παραφωτισμός.

faux-monayer, παραχαράκτις, κισθηλοποιός.

faux-pas, ὀλίσθημα, παραπάτημα (μεταφ.) ἀμάρτημα, σφάλμα.

faut-semblant, προσποιήσις.

favelle, θ. μῦθος· κολακεία.

faveur, χάρις, εὐεργέτημα· εὐνοια, εὐμένεια· ταινία στενή μεταξοῦφαντος· en—de, ὑπέρ, χάριν τινός· à la—de, τῇ βοήθειᾳ, διὰ μέσου· (ἐμπορ.) jours de—, πρόσθετος, παραπληρωματικὴ προθεσμία.

faveux, euse, teigne—se (i—ατρ.) κυτταρώδης ψώρα, εἶδος κασίδας.

favorable, εὖνους, εὐμενής, εὐνοϊκός· φιλικός· βοηθός· συγκαταβατικός· πρόσφορος, εὐθετος, κατάλληλος, ἀρμόδιος.

favorablement, εὐμενῶς, εὐνοϊκῶς· φιλικῶς· εὐθέτως· αἰσίως.

favori, θηλ. favorite, εὐνοούμενος, ἑταῖρος, προσφιλής, ἀγαπητός, ἐπιστήθιος φίλος βασιλέως, ἄρχοντος, ὁ τὰ μάλιστα παρὰ τῷ βασιλεῖ ἰσχύων· les—s, τὰ παραγνάθια γένεια, κ. αἰ φαβορίται.

favoriser, ῥ. ἐν. εὐνοῶ, χαρίζομαι, εὐεργετῶ, βοηθῶ.

fayence, fayencerie, fayencé, idè faïence, κ. τ. λ.

féal, e, πληθ. —aux (ἀρχ.) πιστός.

fébricitant, e, πυρέσσων.

fébrifuge, ἀντιπυρετικός.

fébrile, πυρετώδης· πυρετικός.

fécale, περιττωματικός, κοπρώδης.

féces, θ. ὑποστάθμη, τρύξ, ὑπόστημα, κ. κατακάθισμα· κόπρος.

fécial, ἱερεὺς παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἢ κῆρυξ παρεμβαίνων ἐν ταῖς κηρύξεσι τῶν πολέμων ἢ ταῖς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεσι, σπονδοφόρος.

fécond, e, γόνιμος, εὐγονος, εὐ-

τοκος, πολυτόκος· εὐκαρπος, εὐμορφος (μεταφ.) δαψιλής, εὐροϊαν ἔχων λόγου, εὐγλωττος,

fécondance, θ. γονιμοποιός δύναμις.

fécondant, e, γονιμοποιός.

fécondation, θ. γονιμοποιήσις.

féconder, ῥ. ἐν. γονιμοποιῶ· καθιστῶ ἔγκυον, ἐγγαστρόνω.

fécondité, θ. γονιμότης, εὐτοκία, πολυτεκνία· εὐφορία, εὐκαρπία. εὐφυία, εὐροϊα λόγου, δαψίλεια.

fécule, θ. λαγάνων ἄλευρον, τὸ ἀμυλώδες σπαρτῶν καὶ ριζῶν τινων.

féculence, θ. τὸ τρυγῶδες, ὑποσταθμικόν.

féculent, e, τρυγώδης.

féculerie, θ. ἀμυλοποιεῖον.

féculeux, euse, ἀμυλώδης.

féculiste, ἀμυλοποιός.

féderal, e, aux, ὁμοσπονδιακός, ὁμόσπονδος.

féderaliser, ῥ. ἐν. συνάπτω εἰς ὁμοσπονδίαν.

féderalisme, ὁμοσπονδικόν σύστημα.

féderaliste, ὁπαδός τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ πολιτεύματος.

féderatif, ive, ὁμοσπονδιακός· συμμαχικός.

féderation, θ. ἔνωσις, συνασπισμός, ὁμοσπονδία.

féderé, e, σύμμαχος, ὁμόσπονδος,

féderer, ῥ. ἐν. καταρτίζω, ὁμοσπονδίαν συνάπτω, συνῶ λαούς.

fee, γυναικείου εἴδους δαιμόνιον, νηρηὶς ἀγαθοποιός.

féerie, θ. μαγεία· θεατρικὴ παράστασις ὑπερφυσικῆ δαιμονίων καὶ νηρηίδων.

féérique, μαγικός.

feindre, ῥ. ἐν. (feignant, feint. je feins, nous feignons, je feignis) προσποιῶμαι, ὑποκρίνομαι.

feinte, θ. ἐπιτήδευσις, ὑπόκρισις,

προσπολήσεις· ἀπάτη ἐν τῇ ξίφομα-
χίᾳ.

feintise, θ. (ἀρχ.) ἰδέ feinte.

feld-maréchal, (παρ' Ἀγ-
γλοῖς, Γερμανοῖς καὶ Ῥώσσοις)
στρατάρχης.

feld-spath, (ὄρυκτ. λίθ.) ἄστρι-
ον, σπάθιον.

feld-spathique, ἄστριος.

fèle, ἢ felle, θ. βιάδος σιδηρᾶ
κοίλη, δι' ἧς ἡ διαλελυμένη ὕαλος
ἐμυσαῖται καὶ σχηματίζεται εἰς φι-
άλας.

félé, e, διερωγῶς, ἐσχισμένος·
tête — ee, κεφάλι τρελλούτσικο.

fêler, β. ἐν. ὑποσχίζω, διαρρή-
γνυμι, κ. βραγίζω.

félicitation, θ. μακαρισμός,
συγχαρητήρια.

félicité, θ. μακαριότης, ἄκρα εὐ-
δαιμονία·

féliciter, β. ἐν. μακαρίζω, συγ-
χαίρω τινὶ ἐπὶ εὐτυχίᾳ· se—, συγ-
χαίρω ἑμαυτῶ, χαίρω.

félin, e, αἰλουροειδής.

fellah, Φελλάχης, γεωργὸς ἢ ἐρ-
γάτης Αἰγύπτου.

félon, onne, ἄπιστος πρὸς τὸν
ἑαυτοῦ κύριον, προδότης.

félonie, θ. ἀπιστία· προδοσία.

félouque, θ. πλοίαριον στενό-
μακρον, κ. φελούκα.

fêlure, θ. βωγμή, κ. ἐράγισμα.

femelle, θ. ἡ θήλεια, τὸ θῆλυ.

fémineau, γυναικίαις, θηλυμανής.

féminin, e, θηλυκός· θηλυπρο-
πής· rime — e, ὁμοιοκαταληξία λή-
γουσα εἰς e ἄφωνον (γραμμ.), le
genre—, τὸ θηλυκὸν γένος.

féminiser, β. ἐν. (γραμμ.) πρέ-
πω εἰς τὸ θηλυκὸν γένος.

femme, θ. γυνή, κ. γυναῖκα·—
de chambre, ἡ θαλαμηπόλος κυ-
ρίας·—de charge, οἰκονόμος· sa-
ge—, μαῖα·—publique, —per-
due, πόρνη.

femmelette, θ. γύναιον, γυνα-
κάριον· (μεταφ.) ἄνθρωπος μαλα-
κός, ἀσθενοῦς χαρακτήρος.

fémoral, e, αυλ, μηριαῖος.

fémur, ὁ μηρός, τὸ τοῦ μηροῦ
ὄστον.

fenaison, θ. χορτολογία, χορ-
τοκοπία.

fendant, κομπαστής, κ. καυρη-
σιάρης· ξίφισμα, σπαθιά.

fenderie, θ. σιδηροτομία κατὰ
βιάδους· ἢ ἐπὶ τούτῳ μηχανή.

fendeur, σχίστης, ξυλοσχίστης,
λιθοσχίστης κ.τ.λ.

fendillé, e, βραγώδης, πολυ-
σχιδής.

fendiller, se—, καταρρήγνυμαι,
κ. καταρραγίζομαι.

fendoir, ἐπισχίς, σχίστης.

fendu, e, ἐσχισμένος· πολυσχι-
δής· κ. βραγισμένος.

fenestré, e, πολυσχιδής, πολυ-
τρητός.

fenêtrage, τὸ σύνολον τῶν θυ-
ρίδων οἰκίας.

fenêtre, θ. θυρίς, παράθυρον.

fenêtrer, ἀνοίγω θυρίδας.

fenil, χορτοβολών.

fenouil, ἄνηθον, μάραθρον.

fenouillet, ἢ fenouillette, θ.
εἶδος μήλου· μαραθρόμηλον.

fente, θ. ἐσχάς, κ. γαραμίδα.

fenton, ἢ fanton, σιδηροῦς δε-
σμός ἐν τῇ τεκτονικῇ.

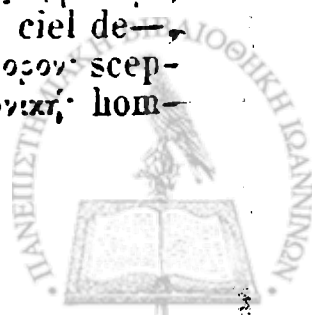
fenugrec (βοτ.), τήλις, κ. μο-
σχοσίτι.

féodal, — e, τιμαριωτικός, φε-
ουδαλικός.

féodalement, τιμαριωτικῶς.

féodalité, θ. τιμαριωτισμός, φε-
ουδαλισμός.

fer, σιδερός· ξίφος· μάχαιρα· les
—s, τὰ δεσμά, ἀλύσεις· (μεταφ.)
αἰγμαλωσία, δουλεία· ciel de—
κλίμα δυσχεαῖς, ἀνυπόφορον· scep-
tre de—, ἐξουσία τυραννική· hom—

me de—, λίαν εὔρωστος, σιδηρᾶς, ὡς λέγουσι, κράσεως·

fer-blanc, λευκοσίδηρος, κ. τενεκές.

ferblantier, λευκοσιδηρουργός, κ. τενεκεζής.

fer-chaud (ιατρ.), αἰσθημα πυρακτώσεως ἐν τῷ στομάχῳ.

fèrial, ἑορτάσιμος.

fèrie, θ. ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος· (παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, ἡμέρα ἑορτάσιμος, ἀργίας.

fèrié, e, jour—, ἡμέρα ἑορτάσιμος.

fèrin, e, θηριώδης, ἄγριος, σκληρός.

fèrir, ῥ. ἐν. (εὐχρηστον μόνον ἐν τῇ φράσει) sans coup—, ἀναιμιτεί, ἀμαχητί.

ferlage, (ναυτ.) περίδεσις, σύμπτυξις ἰστίων ἐπὶ τῆς κεφαλᾶς.

ferler, ῥ. ἐν. (ναυτ.) συμπτύσσω, περιδένω τὰ ἰστία ἐπὶ τῶν κεραιῶν, κ. μαζεύω τὰ πανιά.

fermage, ἐκμισθωσις ἀγροῦ.

fermail, πόρπη, περόνη.

fermant, e, κλειόμενος· a portes — es, κλειομένων τῶν πυλῶν φρουρίου· à jour—, περί λύχνων ἀφάς, δύνοντας τοῦ ἡλίου.

ferme, θ. ἀγρὸς μισθούμενος, κ. ὑποστατικόν· — modèle, — école, πρότυπον ἀγροῦ, ἀγρὸς χρησιμεύων πρὸς διδασκαλίαν τῆς γεωπονίας· prendre à—, ἐκμισθῶ, γῆν, ἐνοικιάζω ὑποστατικόν.

ferme, σταθερός, ἀκίνητος, ἀκράδαντος· ἀκλόνητος, εὐσταθής· ιστερός· terre—, ξηρά, ἤπειρος· de pied—, ἀκλονήτως· avoir la main—, εἶναι τινα ῥωμαλέον καὶ ἀκράδαντον· ἐπιφ.—! θάρρος! σταθερά!

fermement, σταθερῶς, ἀκλονήτως.

ferment, ζυμωτικόν· ζύμη· (μεταφ.) ὑπόθαψις, σπέρμα ταραχῶν.

fermentable, ζυμώσιμος, ὀργάσιμος, δεκτικὸς ζυμώσεως.

fermentatif, ἴνε, ζυμωτικός.

fermentation, θ. ἀναζύμωσις· (μεταφ.) ἀνάβρασμός, ταραχή.

fermenter, ῥ. οὐδ. ζυμοῦμαι, ἀναβράζω· (μεταφ.) συνταράττομαι.

fermentescibilité, θ. τὸ εὐζύμωτον.

fermentescible, ζυμώσιμος.

fermer, ῥ. ἐν. κλείω, σφραλλῶ· συμπτύσσω. κλείω διὰ κλειδός, κ. κλειδόνω· παύω κλείων· κωλύω, ἀπαγορεύω τὴν εἴσοδον· — la marche, βαίνω τελευταίος, βαδίζω ἔσχατος ἐν τῇ συνοδείᾳ· — une discussion, περατῶ τὴν συζήτησιν· — une plaie, ἐπουλῶ πληγὴν· οὐδ· cette porte ne ferme pas, αὕτη ἡ θύρα δὲν κλείει.

fermeté, θ. σταθερότης· στερεότης· εὐστάθεια, θάρρος· (μεταφ.) — d'âme, καρτεροφυγία· — du pinceau, ζωηρὰ ἐκτέλεσις ἐν τῇ ζωγραφικῇ.

fermeture, θ. κλείσις, κ. κλείσιμον· κλειθρον· ὥρα καθ' ἣν κλείουσι· λῆξις, παῦσις.

fermier, ière, ἐκμισθωτής, ἐνοικιαστής ἀγροῦ ἢ κτήματος ὁποῦν δήποτε.

fermoir, πόρπη, κ. θηλυκωτῆρι· γναμπτήρ βιβλίου, σάκκου καὶ τῶν τοιούτων.

féroce, ἄγριος, θηριώδης· regard—· βλ. μμα ἀγριωπὸν, μεταφ.)· σκληρός, ἀπηνής, αἰμογαρής.

férocité, θ. ἀγριότης, θηριωδία· σκληρότης, ὠμότης.

ferrage, σηδῆρωμα, περισιδήρωσις τροχοῦ· πετάλωμα ἵππου.

ferraille, θ. γρυτάρια, παλαιοσίδηρα, σιδηρώματα.

ferrailler, ῥ. οὐδ. διαξίφίζομαι, μαχαιρομαχῶ.

ferailleur, διαξίφιστής, κ. μαχαιροβγάλτης.

ferrant, πεταλωτής.
ferré, e, σιδηρόδετος· chemin—, γαλιχόστρωτος ὁδός· voie—ée, σιδηρόδρομος· cau—ée, ὕδωρ σιδηρούχον· (μεταφ.) être—sur une manière, ἐντρίβῃ εἶναι τινα περί τι.
ferrement, σιδηροῦν τι ἐργαλείον ἢ σιδηροῦν σκεῦος· σιδήρωμα, σιδηροῦς σύνδεσμος· σιδηροδέσμευσις τῶν καταδίκων.
ferrer, σιδηρῶ·—un cheval, πεταλόνω ἵππον.
ferret, αἰγμὴ σιδηρᾶ ἱμάντος, σιδήριον κατὰ τὸ ἄκρον θηλυκωτῆρος.
ferreur, πεταλωτής· περισιδηρωτής.
ferrière, θ. θυλάκιον δερμάτινον περιέχον πάντα τὰ ἐργαλεία τοῦ πεταλωτοῦ.
ferrique, (χημ.) σιδηρικός· oxyde—, σιδηρικὸν ὀξειδῖον.
ferron, σιδηροπώλης, σιδηρέμπορος.
ferronnerie, θ. σιδηρουργεῖον γονορῶν σιδηρικῶν· μικρὰ ἐργαλεία καὶ σκεῦη σιδηρᾶ καὶ γαλιχᾶ.
ferronnier, ière, ἔμπορος σιδηρικῶν, σιδηροπώλης.
ferronière, θ. ἄλυσις κοσμηματικῆ μετὰ πολυτίμου λίθου ἐντῷ μέσῳ.
ferrugineux, euse, σιδηρούχος.
ferrure, θ. σιδήρωμα, σιδηρώματα οἰκοδομῆς· πετάλωσις.
fertile, εὐφορος· (μεταφ.), esprit—, νοῦς γόνιμος, εὐφάνταστος· sujet—, ὑπόθεσις λόγου ἄφθονος.
fertilement, γονίμως, ἀφθότως, καρποφόρως.
fertilisable, ἐπιδεκτικὸς γονιμοποιήσεως.
fertilisant, e, γονιμοποιός.
fertilisation, θ. γονιμοποιήσις.
fertiliser, γονιμοποιῶ, καθίστημι εὐφορον, καρποφόρον.
fertilité, θ. γονιμότης, εὐφορία, πολυκαρπία.

féru, e, θ. ὠργισμένος· τραυματίας, ἐρωτόληπτος.

férule, θ. (βοτ.) νάρθηξ· χειροπλήγιον, βλάβδος τοῦ διδασκάλου.

ferveement, ἐνθέρμως, διαπύρωσις, λιπαρῶς.

fervent, e, διάπυρος, ἐνθερμος.

ferveur, θ. ζέσις, ζήλος, διάπυρος ζήλος, ἐνθερμος πόθος.

fesse, θ. πυγή, ὄρρος, γλουτός, τὰ ὀπίσθια σφαιρώματα.

fessée, θ. ξάπισμα ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου.

fesse-mathieu, τοχογλύφος, ρυπαρὸς φιλάργυρος.

fesser, ῥ. ἐν. μαστιγῶ ἐπὶ τῶν γλουτῶν.

fesseur, euse, μαστιγωτής.

fessier, πυγή, τὰ ὀπίσθια.

fessier, ière, πυγαῖος· muscle—, πυγαῖος μῦς.

fessu, e, καλλίπυγος, κ. κωλαρᾶς.

festin, συνεστίασις, εὐωχία, συμπόσιον.

festiner, ῥ. ἐν. ἐστιῶ, εὐωχῶ· οὐδ. εὐωχοῦμαι, συμποσιάζω.

festival, μεγάλη ἑορτή, πανηγυρίς μετὰ μουσικῆς· πλθ. des festivals.

feston, στέμμα, πλεκτός, ἀνόπλεκτος στέφανος· ἔγκαρπα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, περιπλοκάδες, ποικιλματα.

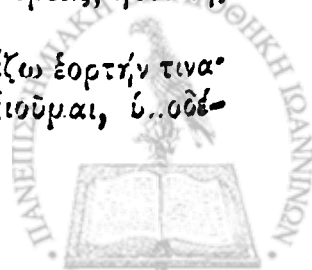
festonner, στεμματῶ, κοσμῶ στεφάνοις.

festoyer ἢ fêtoyer, ῥ. ἐν. εὐωχῶ, δεξιοῦμαι καλῶς, περιποιοῦμαι.

fête, θ. ἑορτή, ἡμέρα ἑορτάσιμος, ἡμέρα ἁγία· ἡμέρα ἐπέτειος γαρμύσωνος συμβάντος.

Fête-Dieu, θ. (παρὰ Λατίνοις) ἡ ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Δωρεᾶς, ἥτις τῆς Θείας κοινωνίας.

fêter, ῥ. ἐν. ἑορτάζω, ἑορτῆν τινα· (μεταφ.)—qqn, δεξιοῦμαι, ὑ. οὐδέ-

χομαί· τινα λίαν φιλοφρόνως, μεγά-
λως περιποιῶμαι.

fetfa, ἀπόφρασις δογματικῆ παρὰ
τοῖς Τούρκοις.

fétiche, ἄτεγνον ἄγαλμα, εἰδω-
λον τῶν Αἰθιοπίων.

fétichisme, εἰδωλολατρεία· (με-
ταφ.) φανατικῆ, δεισιδαίμων ἀφοσί-
σεις.

fétichiste, εἰδωλολάτρης.

fétide, δυσωδῆς. βρωμερός.

fétidité, θ. δυσωδία.

fêtoyer, ἰδὲ festoyer.

fétu, κάρφος ἀγύρου· (μεταφ.)
μηδαμινόν τι.

fétuque, μονοκοτυλῆδονά τινα
φυτὰ χορτοειδῆ.

feu, πῦρ, κ. φωτιά· πυρά· πυρκαϊά·
θερμότης, καύσων· (μεταφ.) ὄρμη, ζέ-
σις· θυμός· ὄργη· ἐστία· οἶκος· οἰ-
κογένεια· faire le—ἢ allumer le—,

ανάπτω πῦρ· faire —, πυροβολῶ·
un village de trois cents—x, χω-
ρίον ἐκ τριακοσίων οἰκιῶν· il n'a ni

—ni lieu, εἶναι ἀνέστιος, ἀλήτης,
πλάνης· condamner au —, κατα-
δικάζειν εἰς τὸν διὰ πυρὸς θάνατον·

arme à—, πυροβόλον ὄπλον· coup
de—, πυροβόλημα, βολή τουφεκίου
ἢ πιστολίου·—d'artifice, πυροτέ-
χνημα·—follet, φωσφοροῦχον φω-
ταερίον, ἐξατμιζόμενον ἐξ ἐλῶν, πτω-
μάτων ἢ τάρων, ὅπερ ἀναπτόμενον

τὴν νύκτα φέρεται· ὡς σφαῖρα πυρίνη
καὶ προξενεῖ φόβον εἰς τοὺς δεισι-
δαίμονας, φωτειναὶ ἀτμίδες· (μεταφ.)
ἔμπνευσις· αἴσθημα διάπυρον· —

grégeois, τὸ ὑγρὸν ἢ Ἑλληνι-
κὸν πῦρ· (μεταφ.) le —du guer-
rier, ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ μαχη-
τοῦ· les —x de la canicule, τὰ
κυνικά καύματα· les —x de l'

été, τὰ θάλαπῃ, οἱ καύσωνες τοῦ θε-
ριου· le —du génie, ἡ ἔμπνευσις
τῆς μεγαλοφυΐας· prendre—, ἀνα-
φλέγομαι· (μεταφ.) ὀργίζομαι· aller

en—, πορεύομαι ἐπὶ μάχην· jeter
—et flamme, μένεα πνέω, ὀργίζο-
μαι σφόδρα·—de paille, στιγμιαῖος
ἔρως· un beau —, σφοδρὸς ἔρως·
feu! (πρόσταγμα) πῦρ!

feu, e, ὁ ἀποθανὼν, ὁ μακαρίτης·
feu ma mère ἢ ma feue mère, ἡ
μακαρίτις μήτηρ μου.

feudataire, τιμαριούχος, δε-
σπότης ὑποκείμενος εἰς ἀνώτερον
ἀρχοντα.

feudiste, εἰδήμων τρυ τιμαριω-
τικῷ νόμου καὶ συστήματος.

feuillage, φυλλάς, φύλλωμα,
κλάδοι τετμημένοι μετὰ φύλλων· κο-
σμηματικὰ φυλλώματα ἐν τῇ καλ-
λ. τεχνίᾳ.

feuillaison, θ. φυλλοφυΐα, ἐκ-
δλάστρισις.

feuillant, -ine, μοναχὸς ἢ μο-
ναχὴ τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῶν
κανόνων τοῦ Ἁγ. Βερνάρδου· ἐπα-
ναστάται τῶν συλλόγων τοῦ 1792,
ἐν Γαλλίᾳ· πλακούντιον φυλλωτόν.

feuillard, κλάδοι ἰτιάς ἢ κα-
στανέας οἵτινες σχιζόμενοι χρησι-
μεύουσιν εἰς τοὺς βαρελοποιούς διὰ
βεργία ἢ στεφάνας.

feuille, θ. φύλλον· πέταλον ἄν-
θους· (μεταφ.) ἔλασμα μετάλλου,
πάφυλας· φύλλον γάρτου· φύλλον
βιβλίου·—d'impression, τυπο-
γραφικὸν φύλλον·—volante, φύλ-
λον χωριστὸν ἐντυπον ἢ χειρόγρα-
φον· ἑφημερίς, περιοδικὸν φύλλον
κοσμηματικὸν τοῦ Κορινθιακοῦ ῥυ-
θμοῦ.

feuilleé, e, ἔμφυλλος· οὐδ. (ζωγρ.)
τρόπος τοῦ παριστάναί τὰ φύλλα.

feuillee, θ. φύλλωμα· σκιάς ἐκ
φύλλων καὶ κλάδων.

feuille-morte, χρῶμα ξηρῶν
φύλλων.

feuilleer, φυλλοφυῶ· (ζωγρ.) φυλ-
λογραφῶ.

feuilleet, φύλλον βιβλίου· τρίτος

στόμαχος τῶν μπρυκωμένων ζώων.

feuilletage, πλακούντιον πολύφυλλον καὶ τρόπος τοῦ κατασκευάζειν αὐτό.

feuilleter, φυλλοστροφῶ, φυλλομετρῶ· διέρχομαι βιβλίον ἐπὶ τροχάδην· πλάττω φύλλα ζύμης διὰ πλακούντιον.

feuilleton, ἐπιφυλλίς ἐφημερίδος.

feuilletoniste, συγγραφεύς, συντάκτης ἐπιφυλλίδων.

feuillette, θ. βυτίον, βαρέλιον χωρητικότητος ἀπὸ 100 ἕως 140 λίτρων.

feuillu, e, πυκνόφυλλος.

feuillure, θ. κοίλωσις, βράδωσις θύρας ἢ θυρίδος ἵνα καλῶς ἐναρμόζηται.

feurre (ἀρχ.) ἄχυρον σίτου.

feutrage, κατασκευὴ τοῦ πύλου, τοῦ κ. κετσέ.

feutre, πύλος, κ. τουρκ. κετσές· κάλυμμα, πέτασος ἐκ πύλου.

feutrer, κατασκευάζω πύλον.

feutrier, πιλοποιός.

fève, κύαμος, κ. κουκκί· *écosser des—s*, ἐκλεπίζω κύαμους· *roi de la—*, ὁ λαχὼν τὸν κύαμον ἢ τὸ νόμισμα τοῦ πλακουντίου, παρ' ἡμῖν μὲν κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ νέου ἔτους, ἐν Γαλλίᾳ δὲ κατὰ τὴν τῶν Θεοφανείων.

féverole, θ. κυάμιον τῶν ἐλῶν.

février, εἶδος δένδρου μὲ ἀκανθώδη κορμόν.

Février, ὁ μὴν Φεβρουάριος.

fez, τὸ φέσιον.

fi! (ἐπιφ. ἀποστροφῆς) φεῦ! ἄπαγε! οὐφ! ὄχ! (ἐν Σμύρνῃ) οἶβοι!

fiacre, ὄχημα, ἄμαξα ἀγοραία.

fiançailles, θ. μνηστεία, μνηστεύματα, ἀρραβῶνες.

fiancé, e, ὁ μνηστός-ῆ, ὁ, ἡ μελλονύμφος.

fiancer, ῥ. ἐν. μνηστεύω, ἀρραβῶν ῶ.

fiasco (Ἰταλ.) ἀποτυχία ἐπονεῖδιστος ὁποῖου δήποτε εἶδους.

fiat (λατ.) ἔστω· οὐς. (δημῶδ.) ἐμπιστοσύνη.

fibre, θ. ἴς, εἴτε ζωϊκῆς εἴτε φυτικῆς οὐσίας, νῆμα· (μεταφ.) *avoir la—sensible*, εἶναι τινα εὐαίσθητον, εὐερέθιστον.

fibreux, euse, ἰνώδης.

fibrille, θ. λεπτή ἴς, ἰνίδιον, νευρίδιον.

fibrine, οὐσία ζωϊκῆ λευκῆ ἄσμος καὶ ἄγευστος, ἣτις ἀποτελεῖ τὰς ἴνας, τὴν σάρκα τῶν μυῶν, τὸ αἷμα, τὸν γυλὸν κ. τ. λ. τὸ ἰνώδες.

fic (ιατρ.) σαρκώδης ἀπόφυσις, σῦκον, ἀκροχορδῶν ἐκσάρκωμα τῶν ποδῶν τῶν ἵππων, σύκωσις, συκίς.

ficaire (βοτ.) φυτὸν τι τοῦ εἶδους τῶν βατραχοειδῶν, χελιδόνιον.

ficeler, δένω διὰ θώμιγγος, κ. κ. σπάγου.

ficelier, ἐξέλικτρον θώμιγγος.

ficelle, θ. καλώδιον, μήρινθος, θώμιγγξ. κ. σπάγος· *donner de la—*, σύρω τὸ καλώδιον τοῦ κώδωνος τῆς θύρας.

fiche, θ. σιδηροῦς σύνδεσμος· ἐφηλῖς· γιγγλιμωτή, στρόφιγγξ· φύλλον μεμονωμένον προσκαίρου σημειώσεως· σημεῖον ἐν τῷ χαρτοπαγνίῳ· (μεταφ.) *une—*, μικρὰ παρηγορία ἐν μεγάλῃ ζημίᾳ.

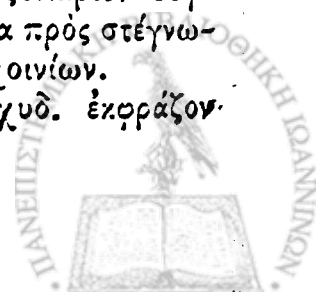
ficher, ῥ. ἐν. εἰσάγω διὰ τῆς αἰχμῆς, ἐμπήγω, εἰσωθῶ· *se —de*, περιφρονεῖν, ἀδιαφορεῖν.

fichet, τὰ ἐλεφάντινα κοσμήματα τοῦ ἄδακος τοῦ ταβλίου.

ficheur, τέκτων ἐγγέων ἀμμοκονίαν εἰς τὰς βραγάδας ἢ χάσματα τῶν λίθων.

fichoir, σχιστὸν ξυλάριον συγκρατοῦν τὰ ἠπλωμένα πρὸς στέγνωσιν ἐπὶ τεταμένων σχοινίων.

fichtre! ἐπιφ. χυδ. ἐκφράζον ἀγανάκτησιν.

fichu, e, ἄθλιος, κακός· mes gants sont —s, ἀπώλεσθισαν τὰ χεῖρόκτιά μου.

fichu, περιτραχήλιον ἢ περιστήθιον γυναικός, κ. μανδηλάκι.

ficoïde (βοτ.) τὰ συκοειδή.

fictif, ive, πλαστός· προσποιητός· ὑποθετικός.

fiction, θ. μῦθος, ἐπινόημα· παραμῦθι.

fictivement, μυθικῶς, πλαστῶς, κατὰ φαντασίαν.

fidéicommis, παρακαταθήκη κληροδοτήματος παραδοτέου ὀριστικῶς εἰς ἄλλον βραδύτερον.

fidéicommissaire, ὁ ἐμπειστητευμένος κληροδοτήμα, θεματοφύλαξ.

fidéjusseur, ἐγγυητής.

fidéjussion, θ. ἐγγύτης.

fidèle, πιστός· στοθερός· καρτερικῶς ἐπιμένων· τακτικός, ἀκριβής, τίμιος· μνήμων, καλῶς ἐνθυμούμενος· ἀφοσιωμένος· βέβαιος· οὐσ. les —s. οἱ πιστοί, οἱ χριστιανοί.

fidèlement, πιστῶς· ἀκριβῶς.

fidélité, θ. πιστότης· ἀλήθεια· ἀφοσίωσις.

Fidénate, Φιδενίτης, ὁ ἐκ Φιδηνῶν τῆς Ἰταλίας.

fiduciaire, ὁ ἐπὶ πίστει κληρονόμος δι' ἄλλον, ὁ τὴν παρακαταθήκην δεξάμενος· monnaie—, χαρτονομίσματα.

fiduciairement, καταπιστευματικῶς, ἐπὶ πίστει.

fiducie, θ. (Ῥωμ. δικ.) εἰκονικὴ πώλησις· ἐμπιστευτικὴ.

fief, τιμάριον, φέουδον, κτῆμα ὑποταλοῦς ἄρχοντος.

fiefé, e, τιμαρίου κάτοχος· κάκιστος· coquin—, πρωτοκατεργάτης.

fieffer, παραδίδωμι τιμάριον.

fiel, γολθί· (μεταφ.) πικρία, ὀργή, θυμός, πάθος.

fielleux, euse, γολώδης.

fiente, θ. κόπρος, περίτωμα ζώων τινῶν, βοῶν, κ.τ.λ.

fienter, ἐκβάλλω κόπρον κοπρίζω.
fier (se) ἐμπιστεύομαι, ἐμπιστεύω ἑμαυτόν· ῥ. ἐν. ἐμπιστεύω τινί τι.

fier, fière, ὑπερήφανος, μεγάθυμος, μεγαλόφρων· ὑπερόπτης, ἐπηρεμένος.

fier-à-bras, ἀλαζών, κομπορήμων, θρασύδειλος.

fièrement, ὑπερηφάνως, μεγαθύμως, φιλοτίμως· εἰς ἄκρον.

fierté, θ. ὑπερηφάνεια, μεγαλοφροσύνη, ἔπαρσις.

fierte, θ. λειψανοθήκη ἀγίου, ἀγίων λειψάνων.

fièvre, θ. πυρετός, θέρμη· —intermittente διαλείπων πυρετός· —remittente, πυρετός ὑφιέμενος ἐκ διαλειμμάτων· —lerge, πυρετός τριταίος ἢ τεταρταίος· —pernicieuse, πυρετός κακοήθης, κ.τ.λ. (μεταφ.) ἔξαψις, ὄρμη, ἐνθουσασμός.

fiévreux euse, πυρετώδης· (μεταφ.) ἐνθουσιώδης.

fiévroite, θ. πυρετός ἐλαφρός.

fièvre, συρικτήρ, αὐλίσκος, κ. πύριον.

figement, πήξις, κ. πήξιμον.

figer, ῥ. ἐν. πήγνυμι, κ. παγόνω.

figoler (δημῶδ.) προσπαθῶ νὰ ὑπερέγω διὰ τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τοῦ τρόπου, κομψεύομαι.

figue, θ. σῦκον· (μεταφ.) faire la—à qqn, ἐμπαίζω.

figuerie, θ. συκεών.

figuier, συκῆ· —sauvage, ἐρινεύς, ἀγρία συκῆ —d'Inde, συκῆ Ὀπουντία ἢ τῶν Ἰνδιῶν, κ. φραγκοσυκιά.

figuline, θ. σκεῦος κεραμικόν.

figurabilité, θ. (φιλοσ.) τὸ εὐσχημάτιστον.

figurable, εὐσχημάτιστος, εὐεικόνιστος.

figurant, e, ἄφρων ἢ δευτε-

ρῦον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου πρόσωπον.

figuratif, ive, χαρακτηριστικός, τυπικός, συμβολικός· la—ive, (γραμμ. Ἑλλ.) ὁ χαρακτήρ, τὸ πρὸ τῆς καταλήξεως γράμμα.

figuration, θ. παράστασις, ἀποτύπωσις, ἀπεικόνισις.

figurativement, συμβολικῶς, εἰκονικῶς.

figure, θ. μορφή, σχῆμα· πρόσωπον, ὄψις· ὕψος, παράστημα· στάσις· ἐπιδείξις· faire—triste, καταισχύνομαι, ἐντροπιάζομαι· ζῶ περιφρονημένος· faire bonne—, διαπρέπω, εὐδοκιμῶ (Γεωμ.) σχῆμα, διάγραμμα· (γραμμ. ῥητορ.) σχῆμα λόγου· (ὁργ.) σχῆμα, κ. φιγοῦρα.

figuré, e, γραπτός, συμβολικός· μεταφορικός.

figurément, μεταφορικῶς.

figurer, ῥ. ἐν. σχηματίζω· παριστῶ συμβολικῶς ἢ διὰ γραπτῶν σημείων· ἐκφράζω μεταφορικῶς· οὐδ. ἐπιδείκνυμαι· se—, φαντάζεσθαι.

figurine, θ. εἰδώλιον, ἀγαλμάτιον γύψινον ἢ μετάλλινον.

figurisme, οἱ προεικονισταί, οἱ πρεσβεύοντες ὅτι ἡ παλαιὰ διαθήκη ἦτο προεικόνισμα τῆς νέας.

figuriste, ἀγαλματοποιός εἰδωλίων, γυψοπλάστης· ὁπαδὸς τοῦ προεικονισμοῦ.

fil, νῆμα, μῖτος, κ. κλωστή· ἀκωκῆ, στόμα ξίφους, μαχαίρας κ. τ. λ.—d' archal, σύρμα· passer au—de l' epée, κατασφάζω· donner le—à un rasoir, ὀήγω, ἀκονῶ ξυράριον—d' eau, βεῖθρον—à plomb, στάθμη, κ. βαρίδι· —de la vierge, ἰδὲ filandre· (μεταφ.) σειρά, συνάφεια, συνέγεια· —d' un discours, σειρά λόγου· le—de la rivière, ὁ ῥοῦς, τὸ βεῖθρον τοῦ ποταμοῦ· le—de la vie, ὁ βίος, ἡ διαρκεία τῆς ζωῆς· ils nous donnera

du—à tordre, θὰ μᾶς παρόσχη πράγματα, θὰ μᾶς ἀνολεξῆ δουλειαῖς· de—en aiguille, ἀπὸ λόγου εἰς λόγον.

filage, νῆσις, κλώσις, κ. γνέσιμον.

filagramme, ἰδὲ filigrane.

filaire, θ. εἶδος παρασίτου σκώληκος.

filament, ἴς, στῆμα, νῆμα τῶν νεύρων, τῶν μυῶν καὶ τῶν οὐτῶν.

filamenteux, euse, ἰνώδης, νηματώδης.

filandière, θ. κλώστρια· les soeurs—s, αἱ μυθολογούμεναι τρεῖς Μοῖραι.

filandre, θ. λεπτή καὶ μακρὰ ἴς ἐν σκληρῷ κρέατι· νῆμα λευκὸν καὶ ἐλαφρον αἰωρούμενον ἐν τῇ ἀτμοσφαίρα κατὰ τὰς αἰθρίας ἡμέρας τοῦ φθινοπώρου.

filandoux, euse, ἰνώδης, νηματώδης.

filant, e, ὁ βέων ἢ τρέγων ἀδιασπάστως· étoile—e, διάττων ἀστῆρ.

filardeux, euse, (μάρμαρον ἢ λίθος) ἰνώδης, φλεβώδης.

filasse, θ. ἴνες καννάβειος πρὸς κλώσιν, λίνον ἄκλωστον, στυπλίον.

filassier, ière, στυπλιοποιός· στυπλιοπώλης.

filateur, νηματοκλώστης.

filature, θ. κλώσις· νηματουργεῖον.

file, θ. στῆχος, τάξις, σειρά· γραμμῆ· chef de—, ὁ ἀρχός, ὁ πρῶτος τῆς γραμμῆς, τῆς τάξεως· (στρατ.) feu de—, πῦρ, στιγχιδόν· se mettre à la—, τόσσομαι εἰς γραμμῆν.

filé, σύρμα· χρυσόνημα, ἀργυρόνημα.

filement, νῆσις, κλώσις.

filer, ῥ. ἐν. νῆθω, κλώθω, κ. γνέθω· (μεταφ.) —un son, ἀναδιδάξω τὴν φωνήν μου· —ses iours.

διανύειν τὸν βίον· —des jours filés d' or et de soie, βίος εὐδαίμων καὶ γαλήνιος·—il file sa corde, πρᾶττει κακουργήματα ἄγοντα εἰς τὴν ἀγγόνην· (ναυτ.) —un noeud, deux noeuds, διέρχομαι· ἄπαξ, δὶς, κτλ. 15 μέτρα ἐν 15 δευτερολέπτοις· ῥ. οὐδ. ῥέω βραδέως· ce vin file, ὁ οἶνος ῥέει παχύς· la lampe file, ἡ φλόξ τοῦ λύχνου μηκύνεται· —διαδύομαι, ἀπέρχομαι, φεύγω· —allons, filez, ἄγε, φύγετε.

filerie, κλωστήριον καννάβευς.

filet, ἀμφίβληστρον, σαγήνη, δίπτυον· λεπτόν νῆμα, τὸ στημόνιον· κεκρύφαλος, δίπτυον τῆς κόρης· —de noix, ἰσχυροφωνία· un—d' huile, ὀλίγιστον, κ. μιὰ στάλα ἔλαιον· ψόα κρέατος βοείου, κ. τὸ φιλέττον· κόσμημα ταινιωδὲς ἀρχιτεκτονικῆς ἢ ξυλουργικῆς· (τυπογρ.) γραμμὴ διαφόρων εἰδῶν καὶ γρησεων.

fileter, ῥ. οὐδ. περῶ διὰ τοῦ ὀγκοῦ ἢ τρυπητοῦ τὸ μέταλλον.

fileur, euse, κλώστης· συρματοποιός.

filial, e, aux, υἱικός· amour—, υἱική στοργή.

filialement, υἱικῶς.

filiation, θ. γενεαλογικὴ σειρά· (μεταφ.) ἀλληλουγία, σχέσις.

filière, θ. ὁ πολύτερητος χάλυψ, ὀγκὸς τῆς συρματοποιίας.

filiforme (βοτ.) νηματοειδής.

filigrane ἢ filigramme, τὰ διαφανόμενα λευκὰ γράμματα, ἐπὶ φύλλου γάρτου· διάτρητον ἢ δικτυωτὸν χρυσοχοϊκὸν φιλοτέχνημα.

filigraner, ῥ. ἐν. ἀποτυπῶ λευκὰ γράμματα ἐπὶ τοῦ γάρτου.

filin (ναυτ.) εἶδος σχοινίου.

fille, θ. θυγάτηρ, κόρη, παρθένος· μοναχὴ· γυνὴ κοινή, δημοσία.

fillette, θ. κοράσιον.

filleul, e, ἀναδεχτός, ἀναδεξιμαίος, κ. βαπτιστικός.

filoche, θ. δικτύωμα μεταξωτὸν· ἢ λινούν.

filon (γεωλ.) φλέψ μεταλλικὴ μεμονωμένη ἐντὸς ὕλης διαφόρου, ἀλλοτριίας.

filoselle, θ. γονδροειδῆς μέταξα, μεταξογονάφαλον.

filou, λωποδύτης, κλέπτης.

filoutage, λωποδυσία, κλοπή.

filouter, ῥ. οὐδ. λωποδυτῶ, κλέπτω.

filouterie, θ. κλοπεία, λωποδυσία.

fils, υἱός·—adoptif, υἱὸς θετός·—naturel, νόθος· petit-fils, δισέγγονος· beau-fils, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ· les—d'Apollon, οἱ ποιηταί.

filtrage, διήθησις, διαστάλαξις, κ. στράγγισμα.

filtrant, e, διηθητικός.

filtration, θ. διήθησις, διασταλάγμος, ἀφύλισμα.

filtre, ἡθμός, ἡθητήριον, στραγγιστήριον.

filtrer, ῥ. ἐν. διηθέω, διῦλίζω, διασταλάζω, καθαρίζω στραγγίζων.

filure, θ. νῆσις, κλώσις, κ. γνέσιμον.

fin, θ. πέρας, τέλος, ἄκρον· ἐσχατιά· σκοπός· τέρμα· τελευτή· θάνατος· toucher à sa—, εἶναί τινα ἐγγὺς τοῦ θανάτου· en venir à ses—s, κατορθοῦν τὸ ποθούμενον, φθάνειν εἰς τὸν σκοπὸν· (νομ.) fin de mon recevoir, ἔνστασις, παραγραφή, ἀρνησικυρία κατὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως· mettre—à, περατῶ, παύω· mener à bonne —, διεξάγω αἰσίως· à la—, ἐπὶ τέλους· en—de compte, τέλος πάντων.

fin, fine, λεπτός, ἰσχνός, ψιλός· λεπτοκομμένος· φιλοκομμένος· (μεταφ.) ἐξαιρετός, ἐκλεκτός, καλλίστης ποιότητος· καθαρός, γνήσιος· εὐφυής, ἔξυπνος, δεξιός· πανοῦργος, πονηρός· ὄξύς, εὐαίσθητος· oreille—e,

ὄξυκοίτα· (ἐν σφαιριστηρίῳ) prendre une bille trop —, ἄπτομαι τῆς σφαιράς πλαγίως καὶ ἐλαφρῶς· c'est une—e lame, εἶναι δεξιὸς ξιφομάχος· (μεταφ.) πονηρός, πανούργος· jouer à plus—, μηχανῶμαι τὰ πάντα, ἀμιλλῶμαι περὶ πονηρίας.

finage, ἔκτασις, ὄρια δήμου.

final, e, als, τελικός, ληκτικός· cause—e, τὸ τελικὸν αἴτιον, ὁ σκοπός· οὐσ. ἡ λήγουσα, ἡ κατάληξις· (μουσ.) ὁ τονικός φθόγγος, δι' οὗ καὶ καταλήγει τὸ μελωδίμα.

finale, θ. (μουσ.) ἡ ἔκτασις τοῦ μέλους, τὸ τελικὸν μελωδίμα.

finalement, τελευταῖον, τέλος, ἐπὶ τέλος.

finalité, θ. (φιλοσ.) ὁ τελικός σκοπός.

finance, θ. τὰ οἰκονομικά τινος· τὰ χρήματα· —s, τὰ δημόσια χρήματα, τὰ οἰκονομικά τοῦ κράτους· ministre des—s, ὑπουργός τῶν οἰκονομικῶν.

financer, β. ἐν. χορηγῶ τὰ ἀπιτιούμενα χρήματα.

financier, ταμιακός, οικονομικός, χρηματικός· οὐσ. χρηματιστής, κεφαλαιοῦχος· (μαγειρ.) εἶδος πολυτελοῦς μαγειροῦματος.

financièrement, χρηματικῶς, χρηματιστικῶς.

finasser, δολοπλοκῶ, δολορραφῶ, κ. πονηρεύομαι.

finasserie, θ. δολορραφία, δολοπλοκία, κ. πονηρεύματα.

finasseur, euse, δολοπλόκος, πονηρευόμενος.

finassier, ière, χρώμενος ὑπεκφυγῆ, δόλιος.

finaud, e, ὑπουλος, μικροπότηρος.

finement, λεπτῶς, τεχνηέντως.

finesse, θ. λεπτότης· ἀδρότης· καλὴ ποιότης, ἐκλεκτότης· ὄξύτης, ὄξυνοια· δεξιότης· εὐφυΐα· λεπτότης

ἐργασίας· ὑψῆς· ὄξύτης αἰσθήσεως, οἶον ἀκοῆς, ὀσφρήσεως κ. τ. λ.

finet, ette, πανούργος, πονηρός.

finette, θ. ὑφασμα λεπτόν.

fini, e, τέλειος, ἐντελής· κάλλιστα ἐξειργασμένος· πεπερασμένος, στενὰ ἔχων ὄρια· οὐσ. τελειότης ἐργασίας.

finir, β. ἐν. τελειῶ, περατῶ· τελειοποιῶ· οὐδ. παύω, λήγω· cet enfant finira mal, τὸ παιδίον τοῦτο θὰ ἔχη κακὸν τέλος· as-tu fini? νογὼνς! αἴ! δὲν ἐτελείωσες ἀκόμη; φθάνει σου πειά.

finiteur, ὀριστικός, ὁ ὀρίζων.

Finlandais, e, Φιλλανδός· Φιλλανδικός.

finnois, e, ὁ ἐκ τῶν βορειανατολικῶν ἐσχατιῶν τῆς Φιλλανδίας, Φιλλανδός.

fiolle, θ. ληχύθιον, φιαλίδιον.

fioriture, θ. (μουσ.) κοσμήματα πρόσθετα κατ' ἀρέσκειαν εἰς μουσικὴν μολπὴν ἢ μελωδίμα.

firmament, τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, ὁ οὐράνιος θόλος, ὁ αἰθήρ.

firman, φερμάνιον, σουλτανικὸν διάταγμα.

fisc, τὸ δημόσιον ταμεῖον· οἱ δημόσιοι εἰσπράκτορες.

fiscal, e, aux, ταμιακός.

fiscalement, ταμιακῶς.

fiscalité, θ. ταμιακοὶ νόμοι· ἡ τῶν ταμιακῶν πείρα.

fissile, εὐσχιστος, διαίρετός εἰς φύλλα.

fissilité, θ. τὸ εὐσχιστον.

fissipare, σχιστόγενος, σχισίγονος, σχιστογενής, ὁ ἀναφυόμενος διὰ τῆς κατατομῆς τοῦ ἰδίου αὐτοῦ σώματος.

fissipède, σχιζόπους, σχιδώνυχος, διχτύλος, πολυδάκτυλος.

fissirostre, σχιστόστροφος.

fissure, θ. σχίσμα, ῥήγμα, κ. σχισμάδα, ῥάγισμα.

fistule, θ. (ιατρ.) σύριγξ, συρίγγιον κ. φίστουλας.

fistuleux, euse, συριγγιώδης, συριγγίας.

fixatif, ive, στερεωτικός· προσδιοριστικός.

fixation, θ. προσδιορισμός, καθορισμός.

fixe, ακίνητος, προσδιορισμένος· καθεστῆκώς, σταθερός· étoile —, ἀπλανής ἀστήρ· prix —, τμήμα ἀμείωτον, ὠρισμένον· idée —, ἰδέα ἔμμονος, σταθερά, ἀσάλευτος, ἐπικρατούσα· οὐς. le —, ὁ σταθερός ἢ τακτικός μισθός· ὑπαλλήλου· à jours —s, καθ' ὠρισμένας ἡμέρας· (ἐπιφ.) —! στῆτε! les yeux —, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀτενεῖς· τὰ βλέμματα προσηλωμένα.

fixé, παθ. μετ. ὠρισμένος· προσηλωμένος· εἰκὼν ἐλαιόγραφος, προσκεκολλημένη ὕπισθεν ὑάλου, ἣτις ἰρσιμεύει πρὸς στίλβωσιν.

fixement, ἀτενεῖς, σταθερῶς, ἀκαρδामυκτί, ἀκινήτως.

fixer, στερεῶ, προσηλῶ· καθιτῶ βεβαίαν τὴν νίκην· —un prix, προσδιορίζω τιμὴν· —son choix, κλέγειν ὀριστικῶς· —sa résidence, κλέγω τόπον ὀριστικῆς διαμονῆς, πατριδῆς· —l'attention de qqn, λκῶ τὴν προσοχὴν τινος· —un esprit léger, τὸν κοῦφον σοβαρώτερον, φρονιμώτερον, καθίστημι· —ans la mémoire, ἐγκολάπτω ἐν ἡμνήμῃ· se —, ἐγκαθίσταμαι, ἀκαθίσταμαι· il s' est fixé à aris, ἀπεκατέστη ἐν Παρισίοις· μφεύομαι, ὑπανδρεύομαι.

fixité, θ. στερεότης, σταθερότης· (μεταφ.) μονιμότης, τὸ ἀμετάβλητον· ἔδραιότης.

fla, διπλῆ τυμπανοκρουσία διὰ τῆς ξιάς καὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρός.

labellation, θ. ἀερισμός.

labeller, ῥ. ἐν. ἀερίζω, ἀνεμίζω.

flaccidité, θ. μαλακότης, χαλάρωσις.

flacon, λήκυθος, φιάλιδιον· λαγγίνιον.

flagellant, μέλος αἰρέσεώς τινος φανατικῶν τινῶν αὐτομαστιγούμενων δημοσίᾳ κατὰ τὸν ΙΓ'· καὶ ΙΔ' αἰῶνα, μαστιγούμενος.

flagellation, θ. μαστίγωσις· βιβλίομοι· εἰκὼν τῆς μαστιγώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

flageller, ῥ. ἐν. μαστίζω, μαστιγῶ· (μεταφ.) στηλιτεύω.

flageoler, ῥ. οὐδ. κλονοῦμαι τὰ γόνυτα, τὰ σκέλη.

flageolet, εἶδος αὐλοῦ, σύριγξ, φωτίγγιον· εἶδος φασήλου.

flageoleur, αὐλιτῆρ τοῦ flageolet.

flagorner, ῥ. ἐν. κολακεύω συνεχῶς καὶ χαμερπῶς.

flagornerie, θ. χαμερπῆς κολακεία.

flagorneur, euse, κόλαξ χαμερπῆς.

flagrance, τὸ αὐτοφώρατον.

flagrant, e, αὐτόφωρος, αὐτοφώρατος· pris en—delit, ληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ.

flair, ὄσφρησις κυνός· (μεταφ.) ὀξύνοια· il a le—fin, εἶναι ὀξυνοῦστος.

flairer, ῥ. ἐν. ὄσφραίνομαι, κ. μυρίζομαι· (μεταφ.) προαισθάνομαι, κατανοῶ.

flaireur, ὄσφραντής.

Flamand, e, Φλαμανδός.

flamant ἢ flammant (ὄρνιθ.) φοινικόπτερος.

flambage, φλόγισμα, καψάλισμα.

flambant, e, φλογερός.

flambart, ἀνθραξ ἡμίκαυστος· λάμψις ἠλεκτρικὴ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν κεραιῶν καὶ τῶν κορυφῶν τῶν ἰστωῶν ἐν ὥρᾳ θυέλλης.

flambe (βοτ.) ἴρις τῶν ἐλῶν.

flambé, περίφλεκτος, κ. καψαλι-
στός· (μεταφ.) ἀπολωλώς, κατε-
στραμμένος, κ. γαμένος.

flambeau, ὄψ, πυρσός· λαμ-
πάς· le—du jour, ὁ ἥλιος·—de la
nuit, ἡ σελήνη· (μεταφ.) τὸ φῶς
τῆς διανοίας, τῆς μεγαλοφυΐας· al-
lumer le—de l'hymen, νυμφεύομαι.

flambée, θ. λάμψις φρυγάνων
καιομένων.

flamber, ῥ. ἐν. φλογίζω, περι-
καίω, κ. καψαλίζω· (οἷον ὄρνιθα μα-
θημένην)· ῥ. οὐδ' φλέγω, φλογίζο-
μαι, ῥίπτω φλόγας.

flamberge, θ. ξίφος, σπάθη·
mettre—au vent, ξιφουλκῶ, κ. ξε-
σπαθῶνω.

flamboiement, πυραύγεια, φεγ-
γοβόλημα.

flamboyer, ῥ. οὐδ. περιφλέγω,
φεργοβολῶ, ῥίπτω φλόγας.

flamine, ἕκαστος τῶν ἱερέων οὓς
ὁ λαὸς τῆς Ῥώμης ἐξέλεγε πρὸς
χειροτονίαν τοῦ ἀρχιερέως (ποντί-
φικος), τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τὴν λα-
τρείαν θεοῦ τινος.

flammant ἰδὲ flamant.

flamme, θ. φλόξ, κ. φλόγα· (με-
ταφ.) ἔρωσ· les—s éternelles,
ἡ αἰώνιος κόλασις· jeter feu et—
μένεα πνέω, γίνομαι ἐξάλλος ὑπ' ὄρ-
γῆς· (ναυτ.) ταινία ἐρυθρὰ καὶ μα-
κρὰ κυματίζουσα ἐπὶ τῆς κορυφῆς
τοῦ ἱστοῦ πολεμικοῦ πλοίου· (ἵπ-
πιατρ.) εἶδος νυστηρίου, φλεβοτόμου
διὰ τοὺς ἵππους.

flammèche, φέφαλον, φλόγιον,
τὸ ἐκ πυρκαϊᾶς ἐξακοντιζόμενον.

flammerole, θ. ὄνομα δημιῶδες
τῆς φωσφορικῆς ἢ φωταερικῆς ἀτμί-
δος, τῆς ἐπὶ τῶν ἐλῶν καὶ τάρων
φαινομένης ἐν ὥρᾳ νυκτός.

flammette, θ. μικρὰ φλόξ· (χειρ.)
ἐργαλεῖον πρὸς ἐντομὴν μετὰ τὰς
σικύας κ. βεντούζας.

flan, εἶδος πλακουντίου μετ' ὠδῶν·
καὶ γάλακτος, ἴσως τὸ κ. γαλατο-
μπούρεκον· ἔλασμα μετάλλινον πρὸς
νομισματοκοπίαν· (τυπογρ.) φύλλα
προπαρασκευαστικὰ διὰ τὴν στερεο-
τυπίαν.

flanc, (ἀνατ.) πλευρὰ, πλευρὸν·
λαγών, τὸ ἀπὸ τῶν πλευρῶν μέγρι-
τῶν ἰσχύων μέρος τοῦ σώματος, κεν-
εῶν· πλευρὰ ὁποῖου δῆποτε πράγ-
ματος· prêter le—, παρέγω λαδίην,
καθίσταμαι εὐτρωτός· se battre les
—s pour qqc, ἀγωνίζομαι νὰ κα-
τορθώσω τι· le —d' une mère, ἡ
γαστήρ μητρός.

flandrin (γλευστικῶς), ἰσχυρό-
μακρος ἄνθρωπος, κ. ξεσκονίστρα.

flanelle, θ. φανέλλα.

flâner, ῥ. οὐδ. περιέρχομαι ἀρ-
γός, θεατής, διὰ νὰ περάσω τὴν ὥ-
ραν, κ. σουλατσάρω.

flânerie, θ. ἡ ἀνά τὰς ὁδοὺς πε-
ριπλάνησις, κ. σουλάτσο.

flâneur, euse, ὁ εἰκῆ περιπλα-
νώμενος, περιαγοράσις, κ. σουλατσα-
δόρος.

flanquant, e, (ὄχυρ.) προφυ-
λακτικός τῶν πλευρῶν.

flanquement, ἡ τῶν πλευρῶν
τῶν προμαγώνων προφυλαξίς.

flanquer, πυρῶ, ἀντοχυρῶ,
τὰς πλευρὰς κρατύνω, ἐνισχύω δι-
ἄλλων ὄχυρωμάτων· προφυλάττω
τὰς πλευρὰς τοῦ στρατοῦ· τάσσω
παραπλεύρως τινί τι· —un souf-
flet, καταφέρω, θίδω, ῥάπισμα· —
une assiette par terre, ῥίπτω κά-
τω πινάκιον βιάτως· —qqn à la
porte, ἐξωθῶ τινά διὰ τῆς θύρας
ἀποβάλλω αὐτὸν ἀγρίως.

flanqueur, παράπλευρος πεζὸ
στρατιώτης.

flaque, θ. τέλμα, λιμνάζον ὕδωρ
μικρὸν ἔλος.

flaquée, θ. βία· χύσις ὕδατος
ἢ ὕγροῦ κατὰ τινος.

flaquer, ῥ. ἐν. περιχύνω τινά.

flasque, πλαδαρός, λαγαρός, χαλαρός, μαλακός· πλευρά κιλλίθαντος.

flasquement, πλαδαρῶς, χαλαρῶς, μαλακῶς, χαύνως.

flatir, πλατύνω ἔλασμα διὰ χάραιν νομίσματος.

flatoir, σφῦρα νομισματοκοπέου.

flâtrer, καυτηριάζω κῦνα διὰ νὰ τὸν προφυλάξω ἀπὸ τῆς λύσσης.

flatter, ῥ. ἐν. χολακεύω· διασαίνω· θωπεύω· ἐλαφρῶς ἐπιψάυω· τέρπω· la musique flatte l'oreille.

ἡ μουσικὴ διακηλεῖ, τέρπει τὴν ἀκοήν—un portrait. καλλύνει τὴν εἰκόνα ὑπὲρ τὸ ἀληθές· se—, ἐλπίζω· καυχῶμαι· ἀπατῶ ἑμαυτόν.

flatterie, θ. χολακεία, θωπεία.

flatteur, euse, κόλαξ· (ἐπιθ.) περιποιητικός, φιλόφρων, ἐπαινετικός, αἰμύλος.

flattueux, euse. (ἰατρ.) φουσίθης. πληρῶν ἀερίων τὰ ἐντόσθια.

flatulence, θ. τὸ φουσίθες, ἡ ἐμπνευμάτωσις, ἐρυγή· ἡ τοῦ πέρδεσαι ἀνάγκη, πέρδησις.

flatusité, θ. τὸ φῦσος, τὰ ἐν τῇ γαστρὶ ἀέρια.

fléau, βλάβος ἀλωνιστοῦ· φάλαγξ ἢ ζυγός τῆς πλάστιγγος· (μεταφ.) θεία μάστιξ, λοιμὸς ἢ λιμὸς· συμφορά, καταδρομή, ὕλεθρος, τυραννία· αἰμοθύρος τύραννος.

flèche, θ. βέλος. ἀμάξης βυρός, ἀξόνων ζυγός· ὕβελισκος κωδωνοστασίου.

flécher, (ἐπὶ ζαγαροκαλάμου) φύω, κ. βγάζω κλαδιά.

fléchir, ῥ. ἐν. κάμπτω, κλίνω, λυγίζω· (μεταφ.) δυσωπῶ διὰ πρῶτων ἢ ἰκεσιῶν, καθιστῶ ἴλεων, πείθω, κάμνω νὰ θέλῃ τις· ῥ. οὐδ. κάμπτομαι, κυρτοῦμαι, κλίνω· (μεταφ.) δυσωποῦμαι· ἐνδίδω, ὑποχωρῶ, ὑπείκω.

fléchissable, ἰδὲ flexible.

fléchissement, ὄκλασμα (ὡς πρὸς τὸ γόνυ)· κάμψις· ἐνδοσις.

fléchisseur, (ἀνατ.) muscle—, μῦς καμπτήρ· οὐσ. les—s du genou, de la jambe, οἱ καμπτήρες τοῦ γόνατος, τῆς κνήμης.

flegmasie, ἰδὲ phlegmasie.

flegmatique, φλεγματικός, λυμπατικός· (μεταφ.) ψυχρός, ἀπαθής.

flegmatiquement, φλεγματικῶς, ψυχρῶς, ἀπαθῶς.

flegme, φλέγμα τὸ ἀποχρεμπτόμενον· (μεταφ.) ἀπάθεια, ἀταραξία.

flegmoneux, ἰδὲ phlegmoneux.

flétri, e, μεμαραμμένος· (μεταφ.) δύσφημος, ἀτιμασθεὶς.

flétrir, ῥ. ἐν. μαραίνω, ξηραίνω, ἀφαιρῶ τὸ κάλλος, τὴν λαμπρότητα τὴν ζωηρότητα, ἀμαυρῶ· ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω· (μεταφ.) ἀτιμάζω, δυσφημῶ· (τὸ πάλαι), καυτηριάζω τὸν δεξιὸν ὤμον πρὸς ἀτίμωσιν, στιγματίζω τὸν κατάδικον.

flétrissant, e, ἀτιμωτικός.

flétrissure, θ. μάρανσις, ξηρανσις· (μεταφ.) ἀτίμια, στίγμα.

fleur, θ. ἄνθος, κ. λουλοῦδι· (μεταφ.) τὸ ἄωτον, τὸ ἐκλεκτὸν παντός πράγματος· ἡ ἀκμή, νεότης· la —de l'age, ἡ ἀκμή, τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας· la —de la jeunesse, τὸ ἄνθος τῆς νεολαίας, οἱ κάλλιστοι τῶν νέων, la —de l'armée, τὸ κάλλιστον μέρος, οἱ λογάδες, τοῦ στρατοῦ· —de farine, γῦρις, ἄχνη ἀλεύρου· les —s de la rhétorique, τὰ ῥητορικὰ τοῦ λόγου κοσμήματα· —de lis, τὸ κρίνον ὡς ἔμβλημα τῆς Βουρβονικῆς δυναστείας τῆς Γαλλίας· —du vin, εὐρώς ἢ ἄνθος οἴνου· —s ἢ —s de femmes, ὁ ἐρυθρὸς ροῦς, τὰ ἔμμηνα, (ἰδὲ menstrues)· —s blanches, ἡ λευκόρροια· à —de (πρόθ.) ἴσα τῇ ἐπιφανείᾳ, ἐν γρῶ, ἐπιπολῆς.

fleuraison, ἡ floraison, θ. ἀνθῆσις, ἐπογῆ αὐτῆς.

fleurdeliser, ῥ. ἐν. κοσμῶ διὰ κρίνων τὸ οἰκόσημον.

fleurer, ῥ. οὐδ. εὐοσμῶ, εὐωδιῶ· (μεταφ.) cela fleure comme baume, τὸ τοῦτο εἶναι λίαν εὐωδές.

fleuret, τὸ λεπτόμακρον ξίφος πῆς ξιφασκίας μὲ κομβίον εἰς τὸ ἄκρον· νῆμα ἐκ τοῦ γραφάλου τῆς μετᾶξης.

fleurette, ἀνθύλλιον· (μεταφ.) conter—, προφέρειν λόγους ἐρωτικούς.

fleuri, ἠνθ.σμένος· tein—, χρῶμα τοῦ προσώπου ἀνθηρόν, ζωηρόν· style—, ὕφος ἀνθηρόν, μὲ ῥητορικά κοσμήματα· Pâques—es, ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων.

fleurir, ῥ. οὐδ. ἀνθῶ, κ. ἀνθίζω· (μεταφ.) ἀκμάζω, εὐήμερῶ, διαπράσσω· ἐν τῇ τοιαύτῃ σημασίᾳ ποιεῖ ἐν τῇ ἐνεσ. μετοχ. florissant, καὶ ἐν τῷ παρατ. τῆς Ὀριστ. je florissais, κτλ. ῥ. ἐν. κοσμῶ δι' ἀνθέων, ἀνθοστολίζω.

fleuriste, ἀνθοκόμος, ἀνθοτέχνης, ὁ κατασκευάζων ἀνθη τεγνητά.

fleuron, κόσμημα ἐν εἶδει ἀνθους· (μεταφ.) πᾶν ὅτι ἔχει τις τιμαλφές ἢ προσοδοφόρον, κειμήλιον· (βοτ.) ἕκαστον τῶν συνθετικῶν μερῶν συνθέτου ἀνθους.

fleuronné, e, ἀνθοστόλιστος, κεκοσμημένος, διανθής.

fleuve, μέγας ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς θάλασσαν.

flexibilité, θ. εὐκαμψία, τὸ εὐλύγιστον.

flexible, εὐκαμπτος, εὐλύγιστος.

flexion, θ. κάμψις, λύγισμα· (γραμμα.) μεταβολὴ τύπου.

flexueux, euse, ἐναλλάξ κυρτούμενος κατὰ διαφόρους διευθύνσεις.

flexuosité, καμπυλότης, τὸ ἐλικοειδές.

flibuster, ῥ. οὐδ. λωποδουτῶ, κλέπτω· πειρατεύω.

flibusterie, θ. πειρατία· λωποδυσία· κλοπή, ἀπάτη, δόλος.

flibustier, πειρατῆς τῶν θαλασσῶν τῆς Ἀμερικῆς· (κατ' ἐπέκτ.) ἀπατεῶν, λωποδύτης.

flic-flac (λέξις πεποιημ.) πῆφ-πάρ! κλίχ-κλαχ, κρότος μαστίγων καὶ τῶν τοιούτων.

flint-glass (Ἀγγλ.) εἶδος καθαρωτάτου κρυστάλλου.

floche, γνοῦδης, κ. βελουδάτος.

flocon, μαλλός, γνάφαλον, κροκίς· νιφάς γιόνος.

floconneux, euse, γραφαλλώδης· νιφαδοειδής.

flonflon (μους.) ἐπωδή, στροφή.

floraison, ἰδὲ fleuraison.

floral, e, ἀνθικός· πληθ. οὐς.

floraux, τὰ Ἀνθεστήρια, ἤτοι ἐορτὴ τῶν ἀνθέων παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις τελούμενη κατ' ἔτος εἰς τιμὴν τῆς θεᾶς Χλωρίδος (flora). Τανῶν δὲ ποιητικὸς ἀγὼν τελούμενος ἐν Τολώσῃ τῆς Γαλλίας ἐν ᾧ τῷ νικητῇ δίδοται χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν ἄνθος. Συνεστάθη δ' οὗτος ἐν ἔτει 1332, ὑπὸ τῶν Γαλατῶν βασιλευσάντων ἐπὶ σκοπῶ ἐμφυγώσεως καὶ προαγωγῆς τῆς ποιήσεως. Νέαν δὲ λαμπρῶνα προεβλήθη εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐν ἔτει 1500, δέσποινά τις πλουσία καὶ ἐξόχου πνεύματος, Κλημεντία Ἰσαύρου; ἀριερώσατα πρὸς διαιώνισιν αὐτοῦ μέρος τῆς ἑαυτῆς περιουσίας.

flore, θ. ἡ γλωρίς, τὸ σύνολον τῶν ἀνθέων χώρας τινός· τὸ τῶν ἀνθέων μέρος τῆς βοτανικῆς.

floréal, ἀνθεστηριῶν τῶν Γαλλῶν, ὁγδοὸς δημοκρατικὸς μῆν τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως (ἀπὸ 20 ἀπριλίου μέχρι 19 Μαΐου).

florence, λεπτόν μεταξωτόν ὕφασμα.

florentin, ine, Φλωρεντιανός.

florès (-rés) ὀπμῶδ. faire —, διαπρέπω, διαλάμπω.

floriculture, θ. ἀνοθοκομία.

florifère, ἀνθοφόρος.

florilège, ἀνθολογία· ἐντομόν τι ὑμενόπτερον.

florin (νόμισμα ξένο) φλωρίνιον ἢ φιορίνιον.

floripare, ἀνθογόνος.

florissant, e, ἀνθῶν, εὐανθής, ὀνθηρός· ἀκμάζων, ἀκμαίος, εὐδαίμων.

floriste, ἀνθογνώμων, ἀνθολόγος.

florule ἢ **floscule**, ἄνθος μεμονωμένον.

flosculeux, euse, βοτ. ἀνθούσυνθετος.

flot, κύμα· παλίρροια· (μεταφ.) συρροή, πλήθος· mettre à—, καθέλκω πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἀνῆναι καθισμένον τὸ κάμνω νὰ πλεύσῃ· —ρόυς, βεῖθρον, πᾶν ὕδωρ κινούμενον· des—s de sang, χεῖμαρροι αἱμάτων.

flottable, κυμαντός, κινητός, πλευστός.

flottage, μεταφορὰ ξυλείας διὰ σχεδιῶν.

flottaison, θ. ἡ περὶ τὰ ὑφαλα καὶ τὰ ἔξαλα τοῦ πλοίου γραμμὴ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος.

flottant, e, κυμαινόμενος, κυματίζων εἴτε ἐπὶ τοῦ ὕδατος εἴτε ἐν τῷ αἵματι· εὐρύς, ἀμφιλαφής· globe —, ἐπέλη· ποδάρτης, εὐρεία· (μεταφ.) ἄστατος, ἀναποράσιτος· delle—e, χρέος ὀπμῶσιον αὐξομειούμενον, κυμαινόμενον.

flotte (ναυτ.) στόλος.

flottement, σάλος στρατοῦ ἐν πορείᾳ.

flotter, β. οὐδ. ἐπιπλέω, ἐπιπο-

λάζω· κυμαίνομαι, κυματίζω· (μεταφ.) διστάζω, διατελῶ ἀμφιρρεπῆς, ἀβέβαιος.

flotteur, ξυλαγωγός, ὀδηγός σχεδιῶν.

flottille, θ. στολίσκος.

flou (ζωγρ.) οὐσ. καὶ ἐπίθ. τὸ βευστοφανές τῆς εἰκόνας, ἢ ἐλευθερία τῶν γραμμῶν, τῆς γραφῆς, τὰ ἀτμῶδες, τὸ ἀβρόν.

flouer, β. ἐν. (χυδ.) κλέπτω, ἀφανίζω.

floueur, κλέπτης.

fluant, e, ὀλισθηρός, κ. γυαλιστερός.

fluate, φθοριοῦχον ἄλας.

fluaté, e, περιέχων φθορικὸν ὀξύ.

fluctuant, e, κυμαινόμενος· (μεταφ.) ἄστατος, κινητός, μαλακός.

fluctuation, θ. κυματισμός· (μεταφ.) μεταβολὴ ἀκατάπαυστος, ἀστασία.

fluctueux, euse, τεταραγμένος, κυμαινόμενος.

fluer, β. οὐδ. βέω.

fluet, elle, ἰσχνός, λεπτός.

fluide, θ. βευστός· οὐσ.—όν· οἶον ὁ ἀήρ, τὸ ὕδωρ κ. τ. λ.

fluidification, θ. βευστοποίησης.

fluidité, θ. βευστότης.

fluor, (χημ.) (ἰέριον λεπτότατον καὶ ἄχρουν) φθόριον· (ὀρυκτ.) κρυσταλλὸν διαφόρων χρωμάτων, ὁμοιάζον πρὸς πολυτίμου; λίθους, καλούμενον καὶ spath fluor, φθορίτης.

fluorhydrique (χημ.) acide —, ὑδροφθορικὸν ὀξύ.

fluorine, θ. φθόριον· φθοριοῦχον ἀσβέστιον φυσικόν.

fluorique (χημ.) acide—, φθορικὸν ὀξύ.

flute, θ. αὐλός, πλαγίαυλος, κ. φλάουτον· ὁ παίζων τὸν αὐλόν· μέγα φορτηγὸν πλοῖον· μικρός ἄρτος

Ξπιμήκης· accorder ses —s, σύμφημι, καθομολογῶ· (παροιμ.) ce qui vient à la flute s' en va au tambour (ἀνάλογον τῷ παρ' ἡμῖν) ἀνεμομαζώματα, διαβολοσκορπίσματα.

fluteau, παίγνιον τῶν παίδων, ἰδὲ mirliton.

flûter, ῥ. οὐδ. αὐλῶ· λέγεται ἰδίως περὶ κοσσύφου· (μεταφ.) οἰνοποτῶ.

fluteur, euse (ἐπὶ γλεύτης) αὐλητής, αὐλητρίς.

flutiste, μουσικός παίζων αὐλόν, αὐλητής.

fluvial, e, anx, ποτάμιος.

fluviate, ποταμόβιος, ποτάμιος, ἔνυδρος.

flux (flu) πλημμυρίς κανονική τῆς θαλάσσης, τὸ ἀντίθετον τοῦ reflux, ἄμπωτις· (μεταφ.) μεγάλη ἀφθονία· (ιατρ.) ῥύσις·—de sang, αἱμόρροια·—de ventre, διάρροια.

fluxion, θ. ἡ περὶ τὰ οὖλα φλεγμονή, παρουλίς·—de poitrine, περιπνευμονία, ὁ τοῦ θώρακος ρευματισμός.

fluxionnaire, ἐπιρρεπής εἰς φλεγμονάς.

foc (ναυτ. ἰστίον τῆς πλώρας τρίγωνον) ὄσον, κ. φλόκος.

focal, e, aux, (ἐπὶ κατόπτρων καὶ φακῶν) ἐστιακός, κεντρικός.

foerre ἢ foarre, (ἀρχ.) ἄχυρον μακρόν.

foetus, (fétusse) ἔμβρυον.

foi, θ. πίστις ἢ εἰς Θεόν· πίστις, πεποιθήσις περὶ ὁποῦν δὴποτε πράγματος· nouvelle digne de—, ἀγγελία, εἰδησις ἀξιοπίστος· ἐμπιστοσύνη· εὐθύτης, τιμιότης· ἀφοσίωσις· un homme sans foi ni loi, ἄνθρωπος ἀσυνείδητος· gages de—, τὰ πιστά, ἐγγύγια πίστεως· en—de quoi, εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου (φράσις ἐν τέλει ἐνδεικτικοῦ, πιστοποι-

ητικοῦ· sur la—de, ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ . . ., ajouter—, παρέχω πιστίν, πιστεύω.

foie, ἡπαρ, κ. συκότη.

foin, ξηρόν γόρτον· τρίγες μεταξοειδῆς τῆς κινάρας· foin de!.. ἐπιφ. περιφρονήσεως, ἐρρέτω!

foire, θ. πανήγυρις ἐμπορική, ἀγορά, καθ' ὠρισμένας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, τοῦ μηνός ἢ τοῦ ἔτους. (ιατρ.) εὐκοιλιότης, διάρροια.

foirer, ῥ. ἐν. ἀφοδεύω, πάσχω διάρροϊαν.

foireux, euse, ὑγροκολίος, κ. τσιρλιάρης· (μεταφ.) δειλός.

fois, θ. φορά· une fois, ἅπαξ, mille fois, ἀπειράκις, (χρονικῶς) ποτέ, ἄλλοτε, μίαν φοράν· Il y avait une fois un roi et une reine, ἦτο ποτὲ βασιλεύς τις καὶ βασίλισσα· des fois à autres, πότε καὶ πότε, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν· à la fois, συγχρόνως, ἐνταυτῷ· chaque fois, ἐκάστοτε· chaque fois que, ὁσάκις· une fois que, ἀφ' οὗ, ἐπειδὴ.

foison, ἀφθονία, πληθός· à—, γύδην, ἀφθόνως.

foisonnement, αὕξησις· ἐξόγκωσις σώματος ἀλλοιουμένου.

foisonner, ῥ. οὐδ. βρύω, γέμω, ἔχω ἀφθονίαν· αὐξάνω, πληθύνω· πολλαπλασιάζομαι, γεννοβολῶ.

fol, folle, ἰδὲ fou.

folâtre, φιλοπαίγμων, παιγνιώδης, εὐτράπελος.

folâtement, παιγνιωδῶς.

folâtrer, παίζω, χαριεντίζομαι, ἀστείζομαι.

folâtrerie, θ. παιγμοσύνη, παιδιά, ἀστειότης.

foliacé, e, (βοτ.) φυλλοειδής.

foliaire, (βοτ.) φυλλικός.

foliation, θ. φύλλωσις, φυλλοθεσία.

folichon, onne, ἀστεῖος, παιγνιώδης, εὐτράπελος.

folichonner, ρ. οὐδ. παίζω, χαριεντίζομαι, τρελλοπαίζω.

folie, θ. παραφροσύνη, φρενοελάβεια· μανία· απόνοια, άφρυσύνη, μωρία, κ. τρέλλα· (μετρ.) παρεκτροπή, άκολασία· νεανιεύματα, εΰτραπελία.

folié, e, (βοτ.) έμφυλλος, περίφυλλος.

folio, σελίς βιβλίου· in —, είς σχήμα δεύτερον βιβλίου, τὸ μέγιστον.

foliole, θ. (βοτ.) φυλλάριον, έκακτον τῶν φύλλων συνθέτου άνθους οἶον τῆς άκακίας, τῆς μελίας κτλ. έκαστον μέρος τοῦ κάλυκος άνθους.

foliotage, άριθμησις, σελιδοποίησις τῶν σελίδων καταστίχου.

folioter, ρ. έν. άριθμῶ τὰς σελίδας καταστίχου, μητρώου.

follement, παραφόρως, μανιωδῶς, άνοήτως, μωρῶς· άφρόνως, άσυνέτως, άκρίτως.

folle idè fou.

follet, ette, υπόμωρος, κ. τρελούτσικος· feu-follet, ύδροφωσφορική άτμίς, άναθυμίασις εκ τῶν έλῶν και τάφων θεατή έν είδει πυρός έν εῶρα νυκτός.

folliculaire, (περιφρον.) έφημεριδαρίου συντάκτης.

follicule, θ. (βοτ. είδος καρπού) φυλάκιον· (άνατ.) άδην θυλακώδης.

fomentateur, ό ύποθάλπων, άναρριπίζων, διεγέρτης, ταραχοποιός.

fomentatif, θ. (ιατρ.) θαλπητός· (ούσ.) πυρίαμα, θερμαντικόν.

fomentation, θ. θάλψις, πυρίσσις, γλίανσις, θέρμανσις, ύγρόθερμος θάλψις, κ. φουμέντο· — de troubles, ταραχῶν ύπόθαλψις, διεγερσις.

fomenter, ρ. έν. ύποθάλπω, θερμαίνω· (μεταφ.) διεγείρω, διατηροῦ.

foncé, ée, (έπί χρωμάτων) βαθύς, σκοτεινός, κ. σκοῦρος.

fonceau, μικρά κοιλάς.

foncée, θ. όρυγμα σχιστολθίου έν λατομείῳ.

foncer, ρ. έν. πυθμένα ύποτίθημι, κ. βάζω πάτον· καθιστῶ τὸ χρῶμα βαθύτερον· χορηγῶ χρήματα.

foncier, ière, έγγειος· impôt—, έγγειος φόρος· rente—, κτηματικόν εισόδημα· propriétaire—, κτηματίας.

foncièrement, κατά βάθος.

fonction, θ. λειτουργία όργάνου ή ύπαλλήλου, έργον, ύπηρεσία· s'acquitter de ses —s, εκτελῶ τὸ έργον μου, τὰ καθήκοντά μου.

fonctionnaire, δημόσιος ύπάλληλος· les hauts —s, οί άνώτεροι ύπάλληλοι, οί έν τέλει.

fonctionnement, λειτουργία, κίνησις μηχανῆς.

fonctionner, ρ. έν. λειτουργῶ, ενεργῶ, εργάζομαι, κ. δουλεύω.

fond, πυθμήν, κ. πάτος· βάσις· έδαφος· βάθος· τὸ ένδον, τὸ άπότερον άκρον θαλάμου ή μέρους τινός, μυχός· τρύξ, ύποστάθμη· ή βάσις είκόνος ή κεντήματος· τὸ κύριον συστατικόν, ή ούσία πράγματός τινος· τὸ θεμέλιον· pècher par le —, τὸ κατ' ούσίαν είναί τι πλημμελές· couler à —, βυθίζω· de — en comble, άρῶην, εκ θεμελίων· savoir une chose à —, γινώσκειν τι κατά βάθος, έντελῶς· au —, καθ' όλου είπεῖν, κυρίως.

fondamental, e, αυχ, θεμελιώδης· pierre —e, θεμελιώδης λίθος.

fondamentalement, θεμελιωδῶς, εκ θεμελίων.

fondant, e, εΰδιάλυτος, ταχερός· ύγρός, εΰχυμος, διαλυόμενος έν τῷ στόματι· ούσ. (φαρμακ.) διαλυτικόν τῶν οἰδημάτων· ούσία διευκολύνουσα τήν τήξιν τῶν όρυκτῶν και μετάλλων.

fondeur, trice, ιδρυτής, θεμελιωτής.

fondation, θ. τάφος διὰ τὰ θεμέλια· θεμέλιον, θεμελίωσις, καθιδρύσις· κτίσις, σύστασις, ποσὸν ἀφιερωμένον πρὸς ἰδρυσιν φιλανθρωπικοῦ κατ'οστήματος.

fondé, e, εὐλογος, δίκαιος, βάσιμος· ἔχων ἄδειαν ἢ ἐξουσίαν — **de pouvoir**, νόμιμος πληρεξούσιος, νόμιμον ἔχων ἐντολήν.

fondement, θεμέλιον, βάσις· (μεταφ.) στήριγμα· ἀλήθεια· αἴτιον, σκοπός· — πυγή, πρωκτός, ἔδρα τοῦ σώματος.

fonder, ῥ. ἐν. θεμελιῶ, ἰδρύω, καθιδρύω, στηρίζω, βασίζω· συνιστῶ· χορηγῶ, παρέχω τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν πρὸς σύστασιν διαγωνίσματος ἢ ἄλλου κοινωφελοῦς ἔργου.

fonderie, θ. χυτήριον μετάλλων, χωνευτήριον, ἐργοστάσιον τηλεβόλων καὶ ἄλλων χυτῶν σιδηρῶν.

fondeur, χωνευτής μετάλλων, τήκτης, χυτουργός, σιδηροκόπος.

fondis, καθίζησις γῆς, κοῖλον.

fondoir, χωνευτήριον λίπους τῶν κρεωπωλῶν.

fondre, ῥ. ἐν. τήκω, διαλύω, κ. λιόνω· χωνεύω μέταλλον· (μεταφ.) συγχωνεύω, ἐνῶ, συνάπτω, συμμιγνύω· (ἰατρ.) διαλύω· (ζωγρ.) συμμιγνύω, συγκεράννυμι τὰ χρώματα· ῥ. οὐδ., τήκομαι, διαλύομαι· — ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω, προσβάλλω.

fondrière, θ. βωγμὴ ἐν τῇ γῇ, γαράδρα, γάσμα· ἔδαφος τελευτωῖδες, βορβορώδες.

fondrilles, θ. πληθ. τρύξ, ὑποστάθμη ζωμοῦ.

fonds, ἔδαφος γῆς, ἀγροῦ, γῆπεδον· — χρηματικὸν ποσὸν· **avoir des** —· ἔχειν χρήματα· κεφάλαιον χρηματικόν· **manger le fonds et le**

revenu, δαπανῶ τὸ κεφάλαιον κατὰ τὸ εἰσόδημα· κατάστημα ἐμπορικόν ἢ ἐργαστήριον μετὰ τῆς πελατείας· αὐτοῦ· — **publics**, εἰσοδήματα ἐκ τῶν τόκων οὓς ἀποτίνει τὸ κράτος διὰ τὰ χρέη του· — **perdus**, δάνεια· ἰσόδια, τόκοι ἰσόβιοι· **bien** —, ἀκίνητος κτηματικὴ περιουσία· (μεταφ.) ποσὸν ἠθικόν, μέγεθος ἀρετῆς· **cet homme a un grand** — **de probité**, ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι πολὺ εὐθύς, τιμιώτατος.

fondue, e, τηκτός, κ. λυωμένος· χυτός, οἶον μέταλλον· **cheval** —, εἶδος παιγνίου, ἵππας, ἐφεδρισμός, κ. τὸ πηδηκτόν.

fondue, θ. (μαγειρ.) κτυπητῶν μετὰ τυροῦ.

fonger, ῥ. οὐδ. ἀπορροφῶ, ἀναπίνω, οἶον τὸ στυππόχαρτον.

fongible (νομ.) τὸ δυνάμενον ἀποτίνεσθαι ἄλλως ἢ διὰ φυσικοῦ προϊόντος· σταθμητός, ἀριθμητός, μετρητός.

fongiforme, μυκητοειδής.

fongineux, μυκητώδης (γῆ).

fongosité, θ. (ἰατρ.) μυκητώδης σαρκουσία.

fongueux, euse, μυκητινος, μυκητοειδής, σπογγοειδής.

fongus (ἰατρ.) μυκητοειδής, σπογγοειδής ἀπόφυσις, σάρκωμα.

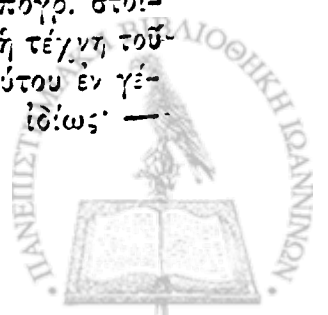
fontaine, θ. κρήνη, βρύσις.

fontainier, ἰδὲ fontenier.

fontanelle, θ. (ἀνατ.) τὸ βρέγμα.

fontange, θ. κρώβυλος ἐκ ταινιῶν, ὃν ἔφερον ἄλλοτε αἱ γυναῖκες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

fonte, θ. τῆξις, κ. λυώσιμον· **la** — **des métaux**, ἡ τῶν μετάλλων τῆξις, χώνευσις, **ouvrage en** —, χώνευμα, ἔργον μέταλλινον τηκτόν, χυτόν· **une** — **corps**, 8, τυπογρ. στοιχεῖα τῶν ὀκτὼ στοιχείων ἢ τέχνη τοῦ χωνευτοῦ, τοῦ μεταλλοχύτου ἐν γίνεσθαι ἢ ταῦ στοιχειοχύτου ἰδίως· —

Οήκη, δερματίνη ζεύγους πιστολίων ἐπὶ τοῦ προσθίου τοῦ ἐπιπέλου.

fontenier, κρηνοποιός, ὁ ποιῶν καὶ πωλῶν διύλιστικὰς κρήνας.

fonticule, (χειρ.) εἶδος γαυτηρίου.

fonts, πληθ. κολυμβήθρα· tenir un enfant sur le — de baptême, βραπτίζω βρέφος.

for, —intérieur, τὰ ἐνδύμυχα, ἢ συνείδησις, τὸ συνειδός.

forage, διάτρησις, ἐξόρυξις· le — d' un puits artésien — ἀργαῖος τιμαριωτικὸς ὄρος πρὸς τὸν ἀργοντα.

forain, e, ξένος, ἀλλοδαπός· marchand —, ἔμπορος, πωλητὴς τῶν πανηγύρεων.

foraminé, e, (βοτ. ζωολ.) λεπτότρητος διάτρητος.

forpannir, ἰδὲ bannir.

forban, πειρατής, κ. κορσάρος· —littéraire, λογοκλόπος, τυποκάπηλος.

forçage, τὸ πλεονάζον τοῦ βάρους νομίσματος.

forçat, κατάδικος, δεσμώτης.

force, θ. ῥώμη, ἀλήθεια, δύναμις· ἰσχύς· ἔντασις· βία· —d'âme, καρτεροψυχία, ἀνδρεία· —στερεότης· —s, στρατιωτικαὶ δυνάμεις· —(μεταφ.) δεινότης, ἱκανότης περὶ τι ζέσις, ἔκφρασις· ἐξουσία· maison de —, σιφρονιστήριον· être en —, εἶναι τινα ἱκανῶς ἰσχυρὸν πρὸς πόλεμον· faire —de rames, κωπηλατεῖν σθεναρῶς, ῥωμαλέως· —du sang, ἡ ἰσχύς τῆς συγγενείας, ἡ στοργή· —d' inertie, ἀκίνητος ἀντίστασις, ἡ δύναμις τῆς ἀδρανείας (μηχ.) —de cheval, ἵππου δύναμις λαμβανομένη ὡς μονὰς δυνάμεις ἐν τῇ μηχανικῇ· (ποσοτ.) πολλοί· —gens, πολλοὶ ἄνθρωποι· a toute —, πάσαις δυνάμεισιν, ἀπολύτως, ἀντὶ πάσης θυσίας· de vive —, διὰ τῆς βίας, ἐξ ἐφ' ἑαυτοῦ· de gré ou de —, ἐκὼν ἄκων· à —de, δυνάμει, διὰ τοῦ· à —

de forger ou devient forgeron, σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσιν ἢ ἄλλως· τῇ ἐπιμελείᾳ τὰ πάντα δοῦλα γίνονται.

forcé, e, βεβιασμένος, ἀναγκαστικός, οὐχὶ φυσικὸς, προσποιητός.

forcément, βία, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαστικῶς, ἀκουσίως.

forcement, βία, καταναγκασμός.

forcené, ἐμμανής, παράφρων, ἔξω φρενῶν, οἰστορηλατούμενος.

forceps, (χειρ.) ἔργαλειον ἐκμαευτικόν, ἐμβρυουλκός, βρεφουλκός.

forcer, ῥ. ἐν. βιάζω, ἀναγκάζω.

—une porte, un coffre, συντρίβων, θραύων ἀνοίγω θύραν ἢ κιβώτιον· —une clef, συνθλῶ, διασιρέφω κλειδίον· —la consigne, διὰ τῶν φυλάκων βιάζομαι, παραβιάζω τὴν φρουρήσιν, τὴν ἀπαγόρευσιν, εἰσέρχομαι διὰ τῆς βίας· —un coup, κυριεύω στρατόπεδον ἐξ ἐφόδου· —une jeune fille, κόρην βιάζω· —les obstacles, περιφρονῶ καὶ ὑπερβαίνω τὰς δυσκολίας· —qqn à faire qqc· ἀναγκάζω τινα ποιῆσαι τι· (μεταφ.)

—la nature, ὑπὲρ φύσιν, ὑπὲρ δύναμιν ἀγωνίζομαι· —le pas, ταχύνω τὸ βῆμα· —voix, ἐντείνω, διατείνω τὴν φωνήν· —un cerf, φέρω ἔλαφον εἰς ἀμηχανίαν.

forces, θ. πληθ. μεγάλη ψαλὶς δι' ἧς κείρουσι τὰ ἐριοῦχα.

forcet, θώμιγξ, σπάγος γονδρός.

forcettes, θ. πληθ. μικρὸν ψαλίδιον.

forcière, θ. ἰγθυοτροφεῖον.

forcine, θ. ὄζος κλάδου.

forclure, (κλίν. ὡς clore) κηρύττω τὸ ἀπαράδεκτον πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον δικαστηρίου ἐνεκεν ὑπερημερίας· la partie adversaire fut déclaré forclose, ὁ ἀντίδικος ἐκηρύχθη ἀπαράδεκτος.

forclusion, θ. ἐξάρσεις δικαιοματος, ἀπόκλεισις παραγραφῆς.

forcultiver, ρ. έν. (γεωπ.) ἐξ-
αντλῶ τὸν ἀγρὸν διὰ συνεχοῦς καλ-
λιεργείας.

forer, ρ. έν. τιτραίνω, διατρυπῶ,

forerie, θ. διατορεῖον, ἐργαστή-
ριον διατροπήσεως τηλεβόλων κ.τ.λ.

forestier, δασονομικός· δρυμο-
νικός· garde—, δασοφύλαξ.

foret, τέρετρον, τρύπανον.

forêt, θ. ὕλη, δρυμός, δάσος·—

vierge, δάσος ἀνέπαφον·—(μεταφ)
πλήθος.

forfaire (εὐγρηστον μόνον έν τῷ
ένεστ. ἀπαρεμφ. ένεστ. ὀριστ. και
έν συνθ. γρόν.) ἀθετῶ, παραβαίνω,
παρανομῶ·—à son devoir, ἀθετῶ
τὸ καθήκον·—à son honneur, ἀτι-
μάζομαι.

forfait, πρᾶξις μιανρά, δεινὸν ἀ-
σέβημα, κακούργημα, ἐγκλημα, ἐρ-
γολαβεία κατ' ἀποκοπήν.

forfaiteur, παράνομος, παρα-
θεκτής.

forfaiture, θ. παρανομία δημο-
σίου ὑπαλλήλου· (τιμαρ.) ἐγκλημα
ὑποτελοῦς κατὰ τοῦ κυριάρχου αὐτοῦ.

forfante, ἀγύρτης, κομπορρή-
μων.

forfanterie, θ. κομπορρημο-
σύνη, ἀλαζονεία, καύγησις.

forficule, θ. (έντομ.) ὠτοσκώληξ.

forgager, ρ. έν. ἀπαλάττω ἐνέ-
χυρον· ἐξωνοῦμαι τὸ πωληθέν.

forge, θ. χαλκείον, σιδηρουργεῖον,
κάμινος σιδηρουργεῖου.

forgé, e, χαλκότευκτος· σφυρή-
λατος· (μεταφ.) πλαστός, πεποη-
μένος, ψευδής.

forgeable, σφυρηλατήσιμος.

forgeage, σφυρηλάτησις, σφυ-
ροκοπία μετάλλου.

forger, ρ. έν. χαλκεύω, σφυρο-
κοπῶ, σφυρηλατῶ μετάλλον· σχη-
ματίζω αὐτό· (μεταφ.) πλάττω, ἐ-
φευρίσκω, διαδίδω ψευδῶς· se—des
chimères, ὄνειροπολῶ, φαντασιο-

κοπῶ (παροιμ.) à force de —on
devient forgeron, σταγόνες ὕδατος
πέτρας κοιλαίνουσι, διὰ τῆς συνεχῆς
ἐπαναλήψεως μαυθάνει τις ὅ τι ὀψι-
ποτε.

forgeron, χαλκεύς, σιδηρουργός.

forgeur, ἐργάτης σιδηρουργεῖου·
(μεταφ.)—de nouvelles, ὁ πλάτ-
των και διαδίδων ψευδεῖς εἰδήσεις.

forjet (ἀρχιτεκ.) τὸ ἐξέγον τῆς
στάθμης, προβολή, ἐξοχή.

forjeter, ρ. έν. (ἀρχιτεκ.) προ-
έγω, ἐξέγω· ce mur forjette, οὗ-
τός ὁ τοῖχος ἐκκλίνει τῆς γραμμῆς,
ἐξέγει, προκλίνει.

forlancer, ρ. έν. ἐξάγω ἄγριον
ζῶον ἐκ τῆς κοίτης του.

forligner, ρ. οὐδ. (ἀρχ.) ἐκφυ-
λίζομαι, ἐλαττοῦμαι τῶν προγόνων,
ἐκπίπτω, ἀτιμάζομαι.

forlonger, ρ. οὐδ. (κυνηγ.) ἀ-
πομακρύνομαι τῶν συνήθων ὀρίων.

formable, εὐπλαστός.

formaliser, se—, δυσχεραίνω,
δυσπαραστοῦμαι· δυσφύρω.

formalisme, τυπικότης, ἡ κατὰ
τοὺς τύπους αὐστηρότης.

formaliste, αὐστηρὸς τῶν τύ-
πων τηρητής, τυπικός.

formalité, θ. νόμιμον, ἔθιμον,
τύπος, τυπικότης.

formariage, γάμος παράνομος
ἀνευ ἀδείας, παρά τοὺς κανόνας.

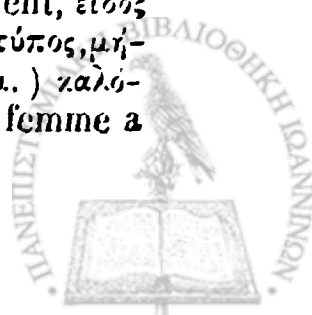
format, σχῆμα, μέγεθος βιβλίου.

formateur, trice, πλάστης.

formatif, ive, μορφωτικός.

formation, θ. σχηματισμός, μόρ-
φωσις, διάπλασις.

forme, θ. εἶδος, μορφή, σχῆμα,
ὄψις· τύπος, νόμιμον, συνήθεια, ἡ
κατὰ τύπους διαγωγή, συμπεριφορὰ·
τρόπος τοῦ ἐκφράζεσθαι ἢ τοῦ σέ-
ρεσθαι·—de gouvernement, εἶδος
κυβερνήσεως, πολίτευμα· τύπος, μή-
τρα, κ. καλοῦπι· (ὑποδερμ.) καλό-
πους, κ. καλαπόδι· cette femme a

de belles—s, ἡ γυνὴ αὐτὴ εἶναι εὐ-
μορφος, εὐειδής· (τυπογρ.) πλαί-
σιον, τύμπανον· en—, κατὰ τὸν τύ-
πον, κανονικῶς· pour la—, διὰ τὸν
τύπον, οὐ γὰρ κατ' οὐσίαν· en —de,
par—de, ἐν εἴδει, κατὰ τὸν τύπον,
ἐν μοίρᾳ· sous une—ou sous une
autre, οὕτως ἢ ἄλλως.

formé, e, μεμορφωμένος, παι-
δαγωγημένος· ἐξησχτημένος.

formel, elle, ῥητός· σαφής, ἀ-
κριβής, καθαρὸς· θετικὸς· τυπικός.

formellement, ῥητικῶς, ἀκρι-
βῶς, σαφῶς, καθαρῶς, θετικῶς· τυ-
πικῶς.

former, ῥ. ἐν. μορφῶ, σχημα-
τίζω, πλάττω· συνιστῶ, ἀποτελῶ·
κάμνω· διδάσκω, διαπλάττω, παι-
δαγωγῶ· (μεταφ.)—une idée, συλ-
λαβάνω· ἰδέαν, παριστῶ εἰς τὸν νοῦν
μου· se—, λαμβάνω μορφήν· (με-
ταφ.) μορφοῦμαι, προκόπτω εἰς τὸ
ἀγαθόν.

formiate (χημ.) μυρμηκικὸν
ἄλας.

formica-leo, (ἐντομ.) μυρμη-
κολέων.

formicaire, μυρμηκικός.

formicant, rouls—(ιατρ.) σφυ-
γμὸς ἀσθενῆς καὶ γοργός, μυρμη-
κίζων.

formication, θ. μυρμηκισμὸς·
τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν.

formicivore, μυρμηκοφάγος.

formidable, φοβερός, τρομερός,
δεινός.

formidablement, τρομερῶς,
φοβερῶς, δεινῶς.

formier, καλοποδοποιός.

formique, (χημ.) acide—, μυρ-
μηκικὸν ὄξύ.

formulaire, συλλογὴ τύπων, τὸ
τυπικόν· συνταγολόγιον.

formule, θ. τύπος, διατύπωσις,
κανὼν—de politesse, προσρήσεις
καλῆς συμπεριφορᾶς· (μαθ.) διατύ-

πωσις, ἐξαγόμενον, πόρισμα· (φαρ-
μακ.) συνταγή.

formuler, ῥ. ἐν. διατυπῶ, ἐκ-
φράζω, συντάσσω κατὰ τύπους.

fornicateur, trice, πόρνος· η·
μοιχός, μοιχαλῆς.

fornication, θ. πορνεία, μοι-
χεία.

forniquer, ῥ. οὐδ. μοιχεύω,
πορνεύω.

forpaître, ῥ. οὐδ. (ἐπὶ θηραμά-
των) βόσκω μακράν.

fors (ἀρχ.) πλὴν, ἐκτός· tout est
perdu fors l'honneur, τὸ πᾶν ἀ-
πώλετο πλὴν τῆς τιμῆς.

fort, e, ἰσχυρός, δυνατός, ἄλκι-
μος, ῥωμαλέος· ὄχυρός, ὠχυρωμέ-
νος· στερεός· ἀντέχων καλῶς, κ. γε-
ρός· (μεταφ.) καρτερικός, καρτερό-
ψυχος, δραστήριος· ἰκανός, οὐκ ὀ-
λίγος· une somme forte, μέγα πο-
σὸν χρημάτων· tâche—e, ἔργον ἐ-
πίπονον—e pluie, βραγαία βροχῆ·
un beurre—, βούτυρον δριμύ, κ.

ταχόν· il est—en histoire, εἶναι
δεινός, ἐντριβής εἰς τὴν ἱστορίαν· Ah!
mais cela est trop—· Ἄ! τοῦτο
εἶναι δεινόν· (χυδ.) αὐτὸ δὲν τρώ-
γεται· café—, καφὲς βαρὺς· voix

—e, φωνὴ ἔντονος, ἡχηρά, μεγάλη·
terre—e, γῆ δυσκαλλιέργητος· e-
sprit—, ἄθρησκος· se faire—de, ἀ-
ναλαμβάνω, ἀναδέχομαι· se porter

—pour qqn, ἐγγυᾶσθαι περὶ τῆς
συγκαταθέσεώς τινος·—ἐπίρρ. λίαν,
σφόδρα, πολὺ· οὐδ. φρούριον, ὄχυ-
ρωμα· —τὸ μέγιστον προτέρημα·
l'algebre est son—, διαπρέπει ἐν

τῇ ἀλγέβρᾳ· au plus—de l'hiver,
ἐν τῇ ἀκρῇ τοῦ χειμῶνος.

forte (φύρτε) (μουσ.) σφοδρῶς,
δυνατά.

fortement, ἰσχυρῶς, ἐντόνως,
σθυναρῶς, δυνατά.

forte-piano, κλειδοκύμβαλον,
κ. πιάνο.

forteresse, θ. φρούριον, ὀχύρωμα, ἀκρόπολις.

fortifiant, e, βρωστικός, δυναμωτικός.

fortificateur, ὀχυρωτής.

fortification, θ. ὀχύρωμα ἢ ὀχυρωτική τέχνη.

fortifier, ῥ. ἐν. ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ, ὀχυρῶ· ἐπιρροώνυμι, ἐπιθεβαιῶ· ἐντείνω, σφοδρύνω· αὐξάνω· (ζωγραφ.) σκιαζῶ βαθύτερον· (μεταφ.) ἐνθαρρύνω.

fortin, ἐρυμάτιον, μικρὸν φρούριον.

fortiori (Λατ.) a—, κατὰ κρείσσονα λόγον, πολλῶ μᾶλλον.

fortissimo (Ἰταλ. μουσ.) ἐντονώτατα.

fortrait, e, cheval—, ἵππος κατὰ τάκος.

fortraiture, θ. ὑπερβολικὸς κάματος τοῦ ἵππου.

fortuit, e, τυχαῖος.

fortuitement, τυχαίως, κατὰ τύχην.

fortune, θ. τύχη· ὄλθος, πλοῦτος, περιουσία· tenter la —, δοκιμάζω τὴν τύχην· officier de—, ἀξιωματικὸς ἐξ ἀπλοῦ στρατιώτου δι' ἱκανότητος προαχθεῖς· revers de—, δυστύχημα, δυστυχία· bonne—, ἐπιτυχία παρὰ γυναῖκα·—ἢ καλὴ μοῖρα προφητευομένη· faire—, εὐδοκιμῶ, προάγομαι· a la—du pot (ἐπὶ φαγητῶν τραπέζ.) τὸ εὐρισκόμενον, τὸ τυγόν· faire contre manvaise — bonne mine, τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιῶμαι.

fortuné, e, τυχηρὸς, εὐτυχής, εὐδαίμων.

forum (φορομ) ἀγορὰ τῶν πάλαι Ῥωμαίων, τόπος ἐκκλησίας τοῦ λαοῦ.

forure, θ. διάτρησις, τρύπημα διὰ τρυπάνου.

fosse, θ. βόθρος, λάκκος· τάφος·—commune, κοινός, ἥτοι τάφος,

ὁ μὴ ἀγοραστός, τάφος χρησιμεύουσας πρὸς ἐνταφιασμὸν τῶν πολλῶν.—d'aisances, κοπρῶν, καταβόθρα· basse—, βαθυτάτη καὶ ζοφερὰ φυλακή.

fossé, τάφος, γάνδαξ.

fosset, ἰδὲ fausset.

fossette, θ. βόθριον, λακκάκι τῶν παιζόντων τὰ σφαιρίδια παιδιῶν· τὸ τῶν παρειῶν ἐν τῷ γέλωτι, γαλασίγη.

fossile, ὄρυκτός, ὄν· ἀπολιθωμένος· οὐς· ἀπολιθώσις φυτικῶν καὶ ζωικῶν ὄντων.

fossiliser, se—, ἀπολιθοῦμαι.

fossoir, εἶδος σκαφεῖου, ἀξινάρῃου.

fossoyage, τυμβωρυγία· τάφρευσις, σκαφή.

fossoyer, ὀρύσσω, σκάπτω· ταφρεύω, περιβάλλω διὰ τάφρων.

fossoyeur, τυμβωρύχος, νεκροθάπτης.

fou, ἢ fol, folle, παράφρων, φρενοβλαβής, μανιώδης, κ. τρελλός· être—pour, ἐπιμαίνομαι, ὑπεραγαπῶ· μωρός, εὐήθης· ἀστεῖος, εὐτράπελος· un prix—, τιμὴ ὑπέρογκος· payer la folle enchere, λαμβάνειν τὰ ἐπιχειρα τῆς μωρίας· οὐς· γελωτοποιὸς ἡγεμόνος· εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων πεσσῶν τοῦ ζατρικίου.

fouace, θ. ἄρτος σποδίτης, κστακτόπηττα.

fouage, φόρος, (τὸ πάλαι) καθ' ἐστίαν ἢ οἰκίαν.

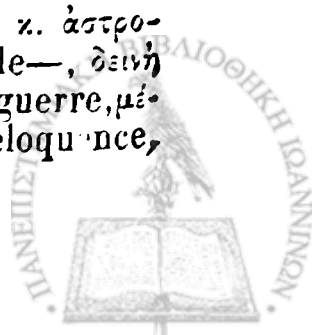
fouaille, θ. ἡ ἐκ τῆς ἄγρας τοῦ ἀγριοχοίρου μερὶς τῶν κυνῶν.

fouailler, ῥ. ἐν. πλήττω, μαστιζῶ συνεχῶς καὶ σφοδρῶς.

fouarre, ἰδὲ foarre.

foucalt, (φουκό) ἰδὲ Bécassine.

foudre, θ. κεραυνός, κ. ἀστροπελέκι· (μεταφ.) coud de—, δεινὴ συμφορὰ· ἄρσ. un—le guerre, μέγας στρατηγός· un—d'eloquence,

δεινός ῥήτωρ· (ποιητ.) des—s d'airain, τριεσόλα· θηλ. les—s lancées par les papes, οἱ ἀφορισμοὶ οὗς ἐξηκόντισαν οἱ πάππαι.

foudre, βυτίον, βαρέλι μέγα.

foudroiement ἢ **foudroiment**, κεραυνώσεις.

foudroyant, e, κεραυνοδόλος· (μεταφ.) φοβερός, ὀριμύτατος, σφοδρότατος· καταστρεπτικός.

foudroyer, ῥ. ἐν. κεραυνῶ, κεραυνοβολῶ· (μεταφ.) καταστρέφω διὰ τηλεόλου· καθάπτομαι δεινοῖς λόγοις.

foudroyeur, κεραυνωτής.

fouée, θ. ὀρνιθοθυρία νυχτερινή διὰ πυρῶν.

fouet, μάστιξ, κ. καμτσί, φρούστα μαστίγωσης.

fouetté, e, ὀαρμένος· δεινῶς τεταραγμένος.

fouetter, ῥ. ἐν. μαστιγῶ, μαστίζω, δέρω διὰ τῆς μαστίγος· ῥ. οὐδ. (ἐπὶ βρογχῆς, χαλαζῆς, χιόνος) πείπτωσθόνως, βραγδαίως, ὀρμητικῶς.

fouetteur, euse, μαστιγωτής.

fougasse, θ. ὑπονόμου κάμινος.

fouger, ῥ. ἐν. ἐξορύσσειν τὰ φυτὰ διὰ τοῦ ῥύγγους.

fougeraie, θ. τύπος ἐν ᾧ φύονται πτέριδες.

fougère, θ. (βοτ.) πτέρις.

fougon, μαγειρεῖον πλοίου, κ. φουγάρον.

fougue, θ. ἀκροχολία, ἄγροικος ὀργή, ὀρμή, παραφορά, ζέσις.

fougueusement, ὀρμητικῶς, βιαίως, ὀργίλως.

fougueux, euse, ἀκρόχιλος, ὀργίλος· θυμώδης· ὀρμητικός.

fouille, θ. ἀνασκαφή.

fouille-au-pot, ὑπομαγειρείοσος.

fouiller, ῥ. ἐν. σκάπτω, ὀρύσσω· μεταλλεύω· ἐρευνῶ, ἀναζητῶ, κ. ψάχνω.

fouillis, κυκεών, σωρὸς πραγμάτων ἀτάκτως ἐρριμμένων.

fouillures, θ. πλ. κάπρου ἀνιχνεύματα ἐν βορβόρω.

fouine, θ. ἰκτίς, κ. κουνάβι· δίκρανον.

fouiner, ὑποδύομαι, φεύγω ὡς δειλός.

fouir, ὀρύττω, σκάπτω.

fouissement, ἀνόρυξις.

fouisseur (ἐπὶ ζώων) γεωρύχος.

fouillage, πίεσις· γνάφουσις, πύλησις· πάτησις σταφυλῶν· (τυπογρ.) ἀποτύπωσις τῶν στοιχείων ἐπὶ τῆς ὀπισθεν σελίδος ἄνευ μελάντης.

foulant, e, pompe—e, ἀντλία πιεστική.

foulard, εἶδος ὑφάσματος μεταξωτοῦ· ῥινόμακτρον μεταξωτόν.

foule, θ. πλῆθος ἄπειρον, ὄχλος· ὁ χυδὴν λαός, οἱ πολλοί· en —, παμπληθεῖς, σωρηδόν.

foulée, θ. ἵχνη ζώου ἐπὶ τῆς χλότης ἢ ἐπὶ τῶν πεπτωκότων φύλων.

fouler, ῥ. ἐν. πατῶ, καταπατῶ, ποδοπατῶ· θλίβω, πιάζω· συνθλῶ, συντριβῶ· πληγόνω· διαστρέφω, συστρέφω· βυρσοδεψῶ· (μεταφ. —le peuple, καταθλίβω, τυραννῶ· —aux pieds, καταπατῶ, περιφρονῶ.

foulerie, θ. γναφεῖον, βυρσοδεφεῖον, κ. τ. λ.

fouleur, ἰδὲ foulon.

fouloir, γναφεῖον, κόπανος γναφείως.

foulon, γναφεύς ἐρέας· terre à —, ἄργιλλος γναφευτική· (βοτ.) herbe à —, τὸ στρούθιον· moulin à —, γναφεῖον, γναφευτήριον.

foulonnier, διευθυντῆς γναφεῖου, γναφεύς.

foulque, θ. (ὀρνιθ.) φαλακρίς.

foulure, θ. στρέμμα, ἐξάρθρωσις, θλάσις, κ. στραγγάλισμα.

four, ἱπνός, κλίβανος, κάμινος,

κ. φοῦρνος· —de campagne, φορητός κλίβανος μετάλλινος· — à chaud, ἀσβεστοκάμινος· — à bon ή bonal, κλίβανος πρὸς δημοσίαν χρῆσιν ἀντὶ πληρωμῆς· chauffer le—, ἀνάπτω τὸν κλίβανον· vous viendrez cuire à mon—, θὰ πέσης 'στὰ χέρια μου.

fourbe, πανουῦργος, ἀπατεών, δόλιος.

fourbe, θ. ἀπάτη, δόλος.

fourber, ἀπατῶ, δολιεύομαι.

fourberie, θ. ἀπάτη, πανουργία, δόλος· ἕξις τοῦ ἀπατᾶν.

fourbir, ρ. ἐν. στιλβῶ, τρίβων λαμπρύνω, καθαίρω, καθαρίζω.

fourbisseur, στιλβωτής.

fourbissure, θ. στιλβωσις, τριβή, κάθαρσις.

fourbu, e (ἐπὶ ἵππων) κυνοδάτης, παράλυτος.

fourbure, θ. κυνοδασία, παραλυσία ἵππου.

fourche, θ. δίκρανον, τρίκρανον, τρίαίνα· ὁδὸς διασχιζομένη, δίοδος, τρίοδος· —s patibulaires (τιμαρ.) αἱ τῶν ἀρχόντων πολύστυλοι ἢ πολύκλαδοι ἀγρόναι.

fourchée, θ. ὅσον ἄχυρον δύναται τὸ δίκρανον νὰ λάβῃ.

fourcher, ρ. οὐδ. διχοτομοῦμαι, διασχιζομαι· la langue lui a fourché, τοῦ ὠλίσθησεν ἢ ἐκωλύθη ἢ γλώσσα.

fourchet, φλόγωσις τῆς ὀπλῆς τῶν διγλήλων τετραπόδων.

fourchetée, θ. ὅσον κρεάγρα λαμβάνει, κ. μία πειρουνιά.

fourchette, θ. κρεάγρα, κ. πειρουνί· déjeuner à la—, πρόγευμα πρόχειρον ἐκ τροφῆς στερεᾶς.

fourchon, ὀδόντι δικράνου ἢ πειρουνίου.

fourchu, e, δισχιδῆς, διγλήλος, δίκρανος.

fourchure, θ. σχίσμα, διχοτομία.

fourgon, ἀπήνη, ἄμαξα σκευοφόρος στρατιωτικῆ· σκάλευθρον κλίβανου.

fourgonner, ρ. ἐν. σκαλεύω τὸ πῦρ κλίβανου.

fourmi, θ. μύρμηξ.

fourmilier, μυρμηκοφάγος.

fourmilière, μυρμηκιά· (μεταφ.) πλῆθος, ἀγέλη, συμῆνος.

fourmi-lion, (ἐντομ.) μυρμηκολέων.

fourmillement, μυρμηκίαισις τῶν ποδῶν, τῶν δακτύλων.

fourmiller, ρ. οὐδ. γέμω, βρούω· αἰσθάνομαι νυγμούς, μυρμηκίζω.

fourmilles, θ. πλῆθ. ἀκροκλάδια.

fournage, τὰ ὄπτρα, κ. ψηστικά.

fournaise, θ. βαῦνος, κάμινος, κ. καμίνι.

fourneau, πυρεῖον, βαύνη, κάμινος· haut—, ὑψηλὴ ἢ χωνευτικῆ, μεταλλουργικὴ κάμινος.

fournée, θ. καμινεία, κ. φουρνιά· (μεταφ.) πλῆθος διορισμῶν ὑπαλλήλων ἢ ἀξιωματικῶν.

fourni, e, πυκνός, δασύς.

fournier, ière, κλίβανεύς, ἄρτοποιός, κ. ψωμᾶς, φούρναρτης,

fournil, ἄρτοκοπεῖον, κ. ζυμωταρειό.

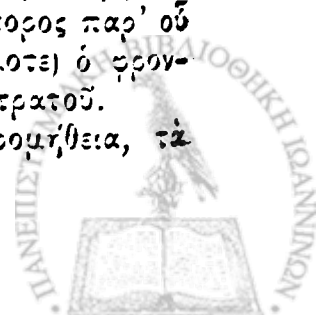
fourniment, στρατιώτου σκευή·

fournir, ρ. ἐν. παρασκευάζω, χορηγῶ, παρέχω, δίδω, προμηθεύω· τροφοδοτῶ· ρ. οὐδ.—aux besoins de qqn· διατρέφω τινά· se —chez tel marchand, προμηθεύομαι παρὰ τοῦ δεῖνα ἐμπορίου.

fournissement, χρηματικὸν κεφάλαιον ἐκάστου ἐταίρου ἐταιρίας τινός.

fournisseur, προμηθευτής, ποριστής, ὁ συνήθης ἔμπορος παρ' οὗ προμηθεύεται τις· (ἀλλοτε) ὁ φροντιστής, προμηθευτής στρατοῦ.

fourniture, θ. προμήθεια, τὰ

χρειώδη· τὰ παρά τινος ἐμπόρου ἢ τεχνίτου εἰδικῶς προμηθεύμενα· λεπτά χόρτα δι' ὧν ἀρτύεται ἡ ὀξάλμη, κ. σαλάτα.

fourquet, πτύον ἢ σφάλευθρον τῶν ζυθοποιῶν.

fourquette, θ. ἄγκυρα τῆς ὀρμειᾶς τοῦ ἀλιέως.

fourrage, χιλός, χόρτος, προνομή, φορβὴ παρεχομένη εἰς τὰ ζῶα· ὁ ἐν τῷ στρατῷ παρεχόμενος τοῖς ζώοις χόρτος.

fourrager, ῥ. οὐδ. χορτολογῶ, προνομήν ποιῶ, προμηθεύομαι χόρτον· ῥ. ἐν. — un jardin, λεηλατῶ κήπον.

fourragère, plante —, φυτὸν κατάλληλον πρὸς τροφήν τῶν ὑποζυγίων.

fourrageur, προνομευτής.

fourré, e, διφθερωτός, τριχωτός· langue—ée, γλῶσσα μαγειρευμένη μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτῆς δέρματος· coup — (ξίφομ.) ταυτόχρονον ἀμοιβαῖον τραῦμα· οὐσ. πυκνότετον μέρος δάσους.

fourreau, χολεός, ξιφοθήκη, κ. θηκάρι.

fourrelier, χολεοποιός, θηκοποιός.

fourrer, ῥ. ἐν. ἐντίθημι, ἐμβάλλω, γώννω, δίδω, χορηγῶ ἀσώτως, εἰσάγω, (τροφὴν), κ. μπουκόνω· διφθερῶ, ὑπορράπτω διφθέραν, κ. γοῦναν· se—, παρεισδύω, εἰσέρχομαι ἀπρόσκλητος, κατορθένω νὰ εἰσέλθω· il fourre son nez partout, ἀναμιγνύεται εἰς πάντα, κ. παντοῦ γώννεται.

fourreur, διφθεροπώλης, κ. γούναρης.

fourrier (στρατ.) καταλυματίας.

fourrière, φυλακὴ τῶν κατασχεθέντων κτηνῶν, ἵππων καὶ ἀμαξῶν μέχρις ἀποτίσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν προξενηθειῶν ζημιῶν.

fourrure, θ. διφθέρα, σισύρα, κ. γουναρικόν.

fourvoisement, ἀποπλάνησις, ἀπάτη, παρεκτροπή.

fourvoyer, ῥ. ἐν. ἀποπλανῶ, παρεκτρέπω· (μεταφ.) ἀπατῶ.

fouteau, χυδαῖον ὄνομα τῆς φηγῶ.

foutelaie, θ. φηγοφυτεία.

foyer, ἐστία, κ. τὸ τζάκι· τὸ ἐν τῇ ἐστίᾳ καιόμενον πῦρ· μέρος τοῦ θεάτρου ἐν ᾧ συνέρχονται οἱ ἠθοποιοί, οἱ συγγραφεῖς καὶ ἄλλοι προνομιούχοι· αἴθουσα εἰς ἣν κατὰ τὰ διαλείμματα τῆς παραστάσεως συνέρχεται τὸ πλῆθος· (μεταφ.) ἡ ἔδρα, τὸ κέντρον, τὸ κυριώτερον μέρος· πληθ. πατρίς· οἶκος, οἰκογένεια· (φυσ.) ἡ τῶν ἀκτίνων τοῦ φωτός συγκέντρωσις ὡς ἐν τῷ φακῷ, ἡ ἐστία.

frac, ἀνδρικὸν ἐνδύμα μὲ ὑβάν, ὅπερ φοροῦσιν ἐν τοῖς χοροῖς, τοῖς συμποσίοις κ.τ.λ. κ. φράκον, βελάδα. Συνηθέστερον λέγουσιν habit.

fracas, κτύπος, πάταγος· δοῦπος, βρόντημα· ταραχὴ, θόρυβος· διαθρύλλησις.

fracasser, ῥ. ἐν. κατασυντριβῶ, καταβράβω.

fraction, θ. τμήμα, μέρος, (ἀριθ.) κλάσμα.

fractionnaire, (ἀριθ.) κλασματικός.

fractionné, κατὰ τμητος, διηρημένος εἰς τεμάχια.

fractionnement, ἡ εἰς κλάσματα διαίρεσις.

fractionner, ῥ. ἐν. κατατέμνω, διαμελίζω.

fracture, θ. κάταγμα, θλάσις, θραῦσις, κ. σπάσιμον.

fracturé, κατεαγώς, τεθραυμένος, κ. σπασμένος.

fracturer, ῥ. ἐν. (ἐπὶ ὀστέων) κατάγνυμι, θραύω, σπῶ.

fragile, θραυστός, εὐθραυστος· ἐπίκηνρος, φαρτός, ἀκροσφαλής.

fragilité, θ. τὸ εὐθραστον, ἡ σαθρότης (μεταφ.) σφαλέρητις, ἀστασία, ματαιότης.

fragment, θραύσμα, κλάσμα, τεμάχιον, κ. κομμάτι ἀπόστασμα, γωρίον, τεμάχιον συγγράμματος.

fragmentaire, διηρημένος κατὰ τεμάχια.

fragmenter, ῥ. εν. διαίρω εἰς τεμάχια.

fragon, (βοτ.) σπάλαξ ἢ σφάλιαξ, εἶδος σφίλιακος.

frai, ἡ ἐποχή τῆς ὠστοκίας τῶν ἔχθρων αὐτῶν τῶν ὀστέων.

fraiche, ἰδέ frais.

fraichement, ὀροσερῶς, ἐσχατωίς, ἀρτίως, νεωστί.

fraicheur, θ. ὀροσερότης, ψυχρός κροσίδιγμα (μεταφ.) ζωηρότης, λαμπρότης γλώσσας καὶ συστάσεως τῶν ἀνθέων ἢ καρπῶν, εὐκρίτων, ὑψασμάτων, κτλ.

franchir, ῥ. οὐδ. (ναυτ.) le vent franchit, ὁ ἀνεμος πνέει σφοδρότερον, κ. φρεσικάρει, ἐφρεσικάρειεν ψύχουμαι, ψυχραίνουμαι: il franchit, ὁ καιρὸς ὀροσίζει.

frairie, θ. συνεισίασις, συμπόσιον, πανήγυρις.

frais, θ. fraiche, ψυχρός, ὀροσερός, νεαρός, πρόσφατος, νωπός, κ. φρέσκος: du beurre frais, βούτυρον ἀνάλογον, ἀνάλατον (μεταφ.) ζωηρός, παιδρός, ἀνμαῖος.

frais, ἀναλώματα, δαπάναι, ἔξοδα. faire de grands —, δαπανῶ μεγάλως: se mettre en —, δαπανῶ πλέον τοῦ συνήθους: à peu de —, μὲ μικρὰ ἔξοδα, ἄνευ πολλοῦ κόπου: cet homme fait tous les — de la conversation, οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἀνέλαθε νὰ τέρπη πάντα διὰ τῆς ὁμιλίας, ζωογονεῖ τὴν συνομιλίαν.

fraise, (βοτ.) γαμαϊκόμαρον, γαμαϊκέρατον, μεμάκλον κ. φράουλα: μεμβράνη περικαλύπτουσα τὰ ἐντό-

σθια μίσχου, ἀργίου κ.τ.λ. ποδύπτωρον τι περιθέριον, περιδαίρων γαμαϊκόμα, ὀρόρισμα.

fraisement, περιγαμαϊκόμα.

fraiser, πτόσσω, κ. σουφρόνω.

fraissette, θ. μικρόν γαμαϊκέρατον.

fraisiere, τὸ φυτόν τοῦ γαμαϊκέρατου.

fraisiere, θ. φυτεία γαμαϊκόμαρων, γαμαϊκέρατων.

fraissil, (-ζί) τέφρα τοῦ γαιάνθρακος.

framboise, θ. βάτος ὀρθοφυής, κ. νάουρον, σμέουρον.

framboiser, ῥ. εν. ἀρτίω διὰ τοῦ γουρῶ τοῦ σμεούρου.

framboisier, βάτος ἰθαία ἢ ὀρθοφυής, κ. σμεουριά.

framée, θ. ὄπλον τι τῶν ἀργύρων φράγκων.

franc, νόμισμα τὸ φράγκον ἢ δραχμή.

franc θ. franche, ἐλεύθερος, ἀσυντελής, ἀφορολόγητος, (μεταφ.) εὐθὺς γλωσσος, εὐκρινής, φιλαλήθης, ὁ μετὰ παρρησίας λαλῶν, εὐπαρρησιαστος: — de port, ἄνευ δαπάνης μετακομιστικῆς, ἀνέξοδος: parler —, ὁμιλεῖν μετὰ παρρησίας.

Franc, θ. franque, φράγκος.

Français, e, Γάλλος, Γαλλική.

franc-alleu, ἰδέ alleu.

francatu, εἶδος μήλου.

franc-bord, ἡ παρόρθητος γῆ, ἡ πέραν τῶν ὀρθῶν γῶρα.

franc-comtois, κάτοικος τῆς Franche-comté.

franchement, εὐκρινῶς, ἐλευθέρως παρρησία, ἀνοποκρίτως, ἀντικρυς.

franchir, ῥ. εν. ὑπερβαίνω, ὑπερπηδῶ, διαβαίνω, περῶν (μεταφ.) — des obstacles, καταβάλλω τὰ ἐμπόδια, νικῶ τὰς δυσκολίας: — les bornes de la pudeur, ἀθετῶ τὰ ὄρια τῆς αἰδοῦς.

franchise, θ. (νομ.) ἀτέλεια, ἀ-
συδοσία, ἀπαλλαγή ἀπὸ φόρου· (με-
ταρ.) ἀπλότις, εἰλικρίνεια, εὐθυρ-
ρημοσύνη, παρρησία, θάρρος.

franchissable, διαβατός, ὑπερ-
ελητός, εὐδιάβατος.

francisation, θ. ἐγκαλλικισμός·
πιστοποιητικὸν Γαλλικῆς ἰθαγενείας·
ἐνδεικτικὸν πλοίου ὅτι εἶναι Γαλ-
λικόν.

franciscain, φραγκισκανός, μο-
ναχὸς τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγ. Φραγ-
κίσκου.

franciser, β. ἐν. ἐγκαλλίζω,
τρέπω ἐπὶ τὸ γαλλικώτερον.

francisque, ὄπλον πολεμικὸν
τῶν ἀρχαίων Φράγκων ἐν εἴδει πε-
λέκει· βριπτομένου κατὰ τοῦ ἐγθροῦ.

franc-juge, μέλος μυστικοῦ καὶ
φοβεροῦ τινος δικαστηρίου ἐν Γερ-
μανίᾳ κατὰ τὸν μεσαίωνα.

franc-maçon, ἐλεύθερος τέκτων,
κ. φραμμασῶνος.

franc-maçonnerie, θ. μυστι-
κῆ ἑταιρεία παγκόσμιος, ἧς τὰ μέλη
ἀναγνωρίζονται ἀμοιβαίως διὰ ση-
μείων τινῶν, θεωροῦνται δὲ ὡς ἀδελ-
φοὶ καὶ ὑπογρεοῦνται εἰς ἀλληλοβο-
ήθειαν ἐν ἀτυχεῖσι.

franco, ἀνεξόδως, (ἐμπορ.) ἀ-
δαπάνως.

francolin, εἶδος πέρδικος.

franc-parler, ἐλευθεροστομία.

franc-réal, εἶδος ἀπίου.

franc-tireur, στρατιώτης ἄτα-
κτος, ἀκροβολιστής.

frange, θ. θύσανος, κροσσός.

franger, β. ἐν. κροσσῶ, κρα-
σπεδῶ, περικοσμῶ.

frangier, θυσανοποιός.

frangible, ἰδὲ fragile.

frangipane, εἶδος γλυκίσμα-
τος ἢ πλακουντίου μὲ πιαρ, ἀμύ-
γδαλα κ. τ. λ.

frangipanier (βοτ.) εἶδος βο-
δοδάφνης ἐν Ἀμερικῇ.

franquette, θ. (εὐχρηστος ἐν
τῇ φράσει) à la bonne —, ἐλευθέ-
ρως, ἀσυστόλως.

frappant, e, ἐκπληκτικός, πα-
ραδειγματικός, ἐναργής, εὐδηλός·
ισχυρός.

frappe, ἀποτύπωσις, τύπος νο-
μίσματος.

frappé, e, ἐκπληκτος, ἐκστατικός·
προσδεδημένος, κτυπημένος· de l'
eau—ée, du vin—, ὕδωρ κατεψυ-
γμένον ἢ οἶνος κ. τ. λ. διὰ πάγου
ἐμβαλλομένου εἰς αὐτά· ouvrage—
au bon coin, ἔργον καλῶς ἐκτετε-
λεσμένον.

frapper, β. ἐν. τύπτω, πλήττω,
κτυπῶ· διαξιοῖζω, διατοξεύω· κε-
ραυνῶ—de la monnaie, χαράττω
νομίσματα· (μεταρ.) ἐνσκήπτω, προ-
σβάλλω, ἄπτομαι θανατηφόρως, ὀλ-
λυμι, κτείνω· la mort frappa tous
les hommes, πάντες οἱ ἄνδρες ἀ-
πέθανον· φέρω ἀποτέλεσμα μέγα· il
a frappé un grand coup, κατώρ-
θωσε μέγα πρᾶγμα διὰ μιᾶς, ἐπέ-
τυχε μεγάλως· ἐπιπίπτω, προσβάλ-
λω, la lumière—les objets, τὸ
φῶς προσβάλλει τὰ ἀντικείμενα· —
l'imagination, διεγείρω, πλήττω
τὴν φαντασίαν· —du vin. —de l'
eau, καταψύχω οἶνον ἢ ὕδωρ διὰ
πάγου·—qqn d'anathème, ἀναθε-
ματίζω τινά· on frappe à la porte,
κρούουσι τὴν θύραν.

frappeur, euse, πλήχτης.

frasque, θ. πρᾶξις κακόδουλος·
ἀλλόκοτος.

frater, καλόγηρος ἀγράμματος·
χειρουργός ἢ κουρεὺς ἀνίκανος· κου-
ρεὺς ἐν στρατῷ ἢ ἐπὶ πλοίου.

fraternel, elle, ἀδελφικός.

fraternellement, ἀδελφικῶς,
μετ' αἰσθήματος ἀγάπης, στοργῆς·
ἐν ὁμονοίᾳ.

franterniser, β. οὐδ. πολιτεύ-
ομαι ἢ συμβιῶ ἀδελφικῶς, συνα-

δελφουμαι ἐν συστοίσις συνωχουμαι, συντρούγω.

fraternité, θ. ἀδελφότης ἀδελφότης, φιλαδελφία.

fratricide, ἀδελφοκτονία ἐπίθ. ἀδελφοκτόνος.

fraude, θ. δόλος, δολιότης ἀπάτη, λαθρεμπόριον.

frauder, ρ. ἐν. ἢ οὐδ. δολιεύομαι, ἐξαπατῶν μετέργομαι δόλον.

frandeur, euse, δόλιος ἀπατεῶν λαθρεμπόρος.

frauduleusement, δολίως, ἀπατηλῶς.

frauduleux, euse, δόλιος, ἀπατηλός.

fraxinées, θ. (βοτ.) τὰ μελιωειδῆ φυτά.

fraxinelle, (βοτ.) φυτὸν παρμεριές τῆ μελίω.

frayer, ρ. ἐν. τέμνω, ἀνοίγω ὁδόν, ἀτραπὸν, δίοδον οὐδ. (ἐπί ἰγθ.) ἀναγεννώμαι, γεννοβολῶ (μεταφ.) ὁμοιοῶ, συμφωνῶ se—, ἀνοίγω δι' ἑμαυτὸν—un chemin, τέμνω ὁδὸν ἵνα διέλθω, κἀνοίγω ὁρῶμαι.

frayère, τόπος καὶ χρόνος καθ' ὃν γεννοβολοῦσιν οἱ ἰγθῆες.

frayeur, φόβος, τρόμος, φρίκη.

frayure, σημεῖον ἐπὶ θενδρίων δάσους, προελθὸν ἐκ προστριβῆς τῶν κεράτων φευγούσης ἐλάφου.

fredaine, θ. ἀκόλαστον νεανίευμα, κ. νεανική τρέλλα.

redon, τερετισμα.

redonnement, τερετισμός, σιγανή ὡδὴ μεταξύ τῶν ὁδόντων, μινύρισμα.

redonner, ἄδω ἡμιφώνως, μινυρίζω, τερετιζῶ.

frégate, θ. τριήρης, πολεμικὸν πλοῖον ἔργων μίαν καὶ ἡμίσειαν σειρὰν τελεθόλων ἐκατέρωθεν, κ. φρεγάτα (ὁρνθ.) ἀλιάετος.

frégaton, εἶδος μικροτέρου καὶ παλαιοῦ εἶδους τῶν Ἐνετῶν φρε-

γάτας, ἀλιευτικὸν ὄξύπρωρον καὶ ὄξύπρωρον.

frein, ἐνστόμισμα ἵππου, κηλός, γαλινός, (μεταφ.) κώλυμα, μέσον πρὸς συστολήν ἢ ἀναχαίτισιν (μηγ.) μηχανήματα πρὸς ἐλάττωσιν ἢ παύσιν τῆς κινήσεως, ἐπίσχεσις.

frelatage, νόθευσις, καπηλεύσις.

frelaté, e, κεκαπηλευμένος, νοθευμένος.

frelater, ρ. ἐν. καπηλεύω, νοθεύω, τὸ γάλα, τὸν οἶνον καὶ τὰ ποτὰ ἐν γένει.

frelaterie, ἰδὲ frelatage.

frelateur, νοθευτής.

frêle, φθαρός, εὐθραστός (μεταφ.) ἀσθενής, ἰσχνός, λεπτός, ἀδρός.

frelon, (ἐντομ.) ἀνθηρήκη, κηφήν, σφήξ, κ. ἀγριομελίσσα.

freluche, θ. μικρὸς θύσανος, κροκίδιον, κ. φούντα.

freluquet, ἀνθρωπος κοῦρος, οὐτιδανός.

frémir, ρ. οὐδ. φρίττω φρουάτω φρούγω ἀναθράζω.

frémissant, e, φρουαττόμενος, φρίττων.

frémissement, φρουγμός, φρουαγμός, φρίκη, δόντις, κίνησις, κ. τρεμούλα ἀρχὴ βρασμοῦ.

frénaie, θ. φυτεία μελιῶν.

frêne, (βοτ.) μελία.

frénésie, θ. φρενίτις παραφροσύνη, μανία (μεταφ.) σφοδρότης πάθους, παραφροά.

frénétique, φρενήρης, φρενιτιῶν, μανιώδης, παράφρων.

frénétiquement, μανιωδῶς.

fréquemment, συνεχῶς, συχνάκις.

fréquence, συχνότης, πυκνότης, τὸ συνεχές.

fréquent, e, συνεχής, συχνός, ἀλλεπάλληλος.

fréquentatif, ive (ἐπί ῥήματος) τὸ συχνότητα ἐνεργείας ἐκφρά-

τον, οἷον τὸ cliqueter, ἀνοικοκλείω
τοὺς ὀφθαλμούς· crachoter, συχνο-
πτύω, κτλ.

fréquentation, θ. συχνὴ ἐπι-
σκεψίς, συναναστροφή, φοίτησις.

fréquenter, ῥ. ἐν. φοιτῶ παρά
τινι ἢ εἰς τι, συχνάζω, ἐπισκέπτο-
μαι συνεγῶς.

frère, θ. ἀδελφός — aîné, ἀδελ-
φός πρωτότοκος — ruiné, ὑστερό-
τοκος — utérin, ὁμομήτριος — na-

turel, ἀδελφός νόθος — s jumeaux,
δίδυμοι ἀδελφοί — du lait, ἀδελ-
φός ὑμογάλακτος. διηλ. ὡς πρὸς τὸ

τέκνον τῆς τιθῆνης — s d' armes,
συστρατιῶται beau —, γαμβρός ἐπ'
ἀδελφῇ· ἀνδράδελφος, γυναικάδελ-
φος, σύγγαμβρος — καλόγηρος.

frérie, θ. ἀδελφότης.

fresaie, θ. (δημῶδ.) στρίγξ, αἰ-
γυλιός, κ. νυκτοπούλι.

fresque, τοιχογραφία, εἰκὼν ἐπὶ
τοίχου.

fressure, θ. τὰ σπλάγγνα ζώου,
τὰ ἔγκατα.

fret, ναύλωσις πλοίου· ὁ ναῦλος·
τὸ φορτίον.

frètement, ναύλωσις.

fréter, ῥ. ἐν. ναυλόνω.

fréteur, ναυλωτής.

frétillant, e, ζωηρός, ἀεικίνη-
τος, σκιστητικός, κ. σπαρταριστός.

frétillement, σκίρτησις, ἀνή-
συχος, ἀκατάπαυστος κίνησις, κ.
σπαρτάρισμα.

frétiller, ῥ. οὐδ. σκιστῶ, ἀσκα-
ρίω, ἀσπαίρω, κ. σπαρταρῶ.

frétillon, ἀνήσυχος, ἀεικίνητος.
frétin, ἰγθύδια, κ. μαρίδες· γρυ-
τάρια, μηδαμινὰ πράγματα.

frette, θ. ζώνη σιδηρᾶ περί ξύ-
λον, πλημνόμετον.

fretter, ῥ. ἐν. περιζώννω με σί-
δηρον.

freux, εἶδος κόρακος.

friabilité, θ. ψαθυρότης, εὐθρυψία.

friable, ψαθυρός, εὐθρυπτος.

friand, e, λίγνος, κ. γουλιάρης,
γλειγουδιάρης, φίλος τῶν ἐκλεκτῶν
φαγητῶν ἡδύς, κ. νόστιμος.

friandise, θ. λιγνία, κ. γούλα,
γλαιγουδία· ἐδέσματα, τὰ νόστιμα
φαγάκια.

Fribourgeois, e, Φριβούργιος.

fricandean, κρέας μόσχου μὲ
λεπτὰ τεμάχια χοιρίνου λίπους δια-
πεπαρμένον.

fricassée, θ. ἐζωμευμένα κρέα-
τα ἢ ὀρνίθια, κ. φρεκασσές.

fricasser, ῥ. ἐν. ζωμεύω λε-
πτόκοπτα κρέατα, καρυκεύω αὐτά·
(μεταφ.) δαπανῶ ἀσκόπως, σπα-
ταλῶ.

fricasseur, ἀδέξις μάγειρος.

friche, θ. γῆ χέρσος, ἀκαλλιέρ-
γητος.

fricot, κρέας κεκαρυκευμένον,
καρύκευμα.

fricoter, ῥ. ἐν. εὐωγοῦμαι· κα-
ρυκεύω· (μεταφ.) δαπανῶ εἰς καλὰ
φαγητά.

fricoteur, ὄψοποιός, ζωμοποιός,
λίγνος, κοιλιόδουλος.

friction, θ. τρίψις, ἔντριψις ἐπὶ
μελῶν ἢ μερῶν τοῦ σώματος.

frictionner, ῥ. ἐν. ποιῶ ἔντρι-
ψις, ἐντρίβω, προστρίβω.

frigidité, θ. ψυχρότης· ἀναφρο-
δισία, ἢ πρὸς συνουσίαν ἀνικανότης.

frigorigique, ψυχροποιός.

frileux, euse, ξιγηλός, πολὺ
εὐαίσθητος πρὸς τὸ ψῦχος, κ. τουρ-
τουριάρης.

frilosité, θ. (ἀρχ.) ξιγηλότης.

frimaire, ὁ τρίτος μῆν τοῦ δημο-
κρατικοῦ ἡμερολογίου τῶν Γάλλων
(ἀπὸ 21, νοεμβρίου μέχρι 20 δεκεμ-
βρίου.)

frimas, ὄροσπάχνη, πυκνὴ καὶ
παγετώδης ὁμίγλη, παγετός.

frime, θ. (δημῶδ.) προσποίηση,
ὑψις, μορφή.

frimousse, θ. (σκωπτικῶς) πρόσωπον, κ. μούρη, μούτρον.

fringale, θ. βούπεινα, βουλιμία, ἔκτακτος καὶ αἰφνιδία πείνα.

fringant, e, σφριγῶν, γαῦρος, ζωηρός, δυνατός, νεανικός.

fringoter, ῥ. οὐδ. κελᾶδῶ.

fringuer, ῥ. οὐδ. σκιρτῶ, χοροπηδῶ· ἀκμάζω, γαυριῶ.

friper, ῥ. ἐν. ῥυσσῶ, τρίβω, φθείρω, κ. γαλνῶ, κουρελιάζω.

friperie, θ. παλαιὰ ἐπιπλα ἢ ἐνδύματα, γρυτάρια· γρυτοπωλείον.

fripe-sauce, ἄθλιος μάγειρος.

fripièr, ière, γρυτοπώλης, παλαιοπώλης.

fripou, onne, ἐπιτήδειος, ἀπατεῶν, δεξιὸς κλέπτης.

fripouneau, κατεργασοῦτσος.

fripouner, ῥ. ἐν. κλέπτω δεξιῶς, ὑποκλέπτω.

fripounerie, θ. κλοπεία, δόλος, ἀπάτη, κ. κατεργαριά.

friquet, (ὄρνιθ.) πυργίτης, μικροῦ εἴδους στρουθίου.

frire, ῥ. ἐν. (je fris, tu fris il frit, πληθ. δὲν ἔχει je frirai, nous frirons, κ. τ. λ. jè frirais, nous fririons κ.τ.λ. προστ. ἄνευ πληθ. fris· παθ. μετ. frit, e· οἱ λοιποὶ χρόνοι εἰσὶν ἀγρηστοὶ ἀναπληροῦνται δὲ ὑπὸ τοῦ ῥήματος faire, ἀκολουθουμένου ὑπὸ τῆς ἀπαρεμμάτου τοῦ frire) τηγανίζω, φρύγω· οὐδ. le poison frit, ὁ ἰγθὺς τηγανίζεται, φήγεται (μεταφ., il n' y a rien à —, οὐδὲν τὸ πρακτέον, δὲν εὐρίσκομεν ἐδῶ τίποτε.

frise θ. (ἀρχιτεκ.) ὁ ζωφόρος, τὸ διάζωμα, ἡ ζώνη· μάλλινον ὑφανσμα γονδρόν καὶ οὖλον, κ. σγουρόν (στρατ.) cheval de—, ἔγιγος, ξύλον ὀγκῶδες περιβεβλημένον διὰ σιδηρῶν αἰγμῶν.

frisé, e, ἐνούλος, βουστρυγῶδης, κ. σγουρός, κατσαρός.

friser, ῥ. ἐν. ἐνούλλω, βουστρυγῶ, κ. σγουραίνω· (μεταφ.) ἐράπτουμαι ἀποκείρων· la balle lui a frisé le visage, ἡ σφαῖρα ἤψατο τοῦ προσώπου αὐτοῦ· τὸ ἐγγὺς ἡλικίας τινὸς εἶνε· il frise la quarantaine, κοντεύει νὰ φθάσῃ ἢ νὰ πατήσῃ, τοὺς σαράντα (δηλ.) χρόνους, τὰ τεσσαράκοντα ἔτη.

frisette, θ. βουστρυγιον,

friseur, euse, βουστρυγιστής.

frisoir, ἐργαλεῖον τοῦ βουστρυγιστοῦ, καλαμῖς.

frison, βουστρυγος· ὕφασμα μάλλινον.

Frison, onnes, Φρίσιοι, -αι.

frisotter, συνεχῶς βουστρυγίζω.

frisquet, ette, ὑπόψυχρος.

frisquette, (τυπογρ.) πλαίσιον τοῦ τυμπάνου τοῦ πιεστηρίου, περιθώριον.

frisson, φρίκη, φρικίασις, ῥίγος, κ. σύγκρυο, ἀνατριγίλα.

frissonnant, e, ῥιγῶν, ῥιγηλός.

frissonnement, φρικίασις, ῥίγος, κ. ἀνατριγίλα.

frissonner, ῥ. οὐδ. φρικιῶ, ῥιγῶ, κ. ἀνατριγιάζω· (μεταφ.) συγκινοῦμαι βαθέως.

frisure, θ. ἐνούλωσις, βουστρυγισίς, κόμμωσις.

frit, e, τηγανίτης, τηγανιστός.

fritillaire, (βοτ.) βολβῶδες καὶ ἀνοσφόρον τι λειριῶδες φυτόν, συρίγγη·

fritte, θ. ἄμμου καὶ σοδίου μίγμα πρὸς κατασκευὴν ὑάλου· ἔψης ὑάλου.

friture, θ. τηγάνισμα· πᾶν τι γανιστόν· τηγανιστός ἰγθὺς· τὰ πρὸ τοῦ τηγάνισμα γρήσιμα, οἷον ἔλαιον βούτυρον καὶ λίπος.

friturier, ière, ὁ πωλῶν τηγανιτά, συκωτάκια, ψαράκια κ.τ.λ.

frivole, μάταιος, ληρώδης, κ. νός, κοῦφος.

frivolement, κενῶς, κούφως.

frivolité, θ. κενότης, ματαιότης, κουφότης, λήρος.

froc, ἐπωμῖς μοναχοῦ καὶ κατ' ἔκτασιν τρίτων, βάσον· τὸ τοῦ μοναχοῦ ἐπάγγελμα· prendre le—, γίνομαι καλόγηρος· jeter le— aux orlies, ἀρίνω τὸ ἐπάγγελμά μου.

frocard (εἰρων.) καλόγηρος.

froid, ψύχος, κ. κρύο· ῥίγος· (μεταφ.) ὕψος σοβαρόν, ψυχρόν· il est d'un—glacial, ἡ ψυχρότης του σὲ παγώνει· j' ai—, ῥιγῶ, κρυώνω· il fait—, εἶναι ψύχος, κ. κάνει κρύο· cela ne me fait ni chaud ni—, τοῦτό μοι εἶναι ἀδιάφορον· il est transi de—, εἶναι παγωμένος ἀπὸ τὸ ψύχος· ἐπίθ. — ψυχρός, κρύος· κατεψυγμένος· (μεταφ.) σοβαρός, ἀπαθής· ἀνευ αἰσθήματος, ἀνευ πάθους· ἀτάραχος· ἀχαρις· sang—, ἀταραξία, ἀπάθεια, ἢ ὡς τινες λέγουσι ψυχραιμία· battre— à qqn, δέχεσθαί τινα ψυχρῶς· humeurs—es, γοιράδες.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froidement, ψυχρῶς· il est vêtu—, εἶναι ἐνδεδυμένος ἑλαφρά· accueillir—, ὑποδέχεσθαι τινα μετ' ἀδιαφορίας, ψυχρῶς.

froissure, θ. θλάσμα, προστριβή, κ. ζούλισμα.

frôlement, ἐπίψαυσις, παράψαυσις· ὁ ἦχος τῆς ἐπιψάυσεως, ὁ ψιθυρισμός τῆς ἑλαφρᾶς προστριβῆς.

frôler, ῥ. ἐπιψάύω ἑλαφρῶς, παραψάύω· ἐφάπτομαι διαβαίνων ὕφασμα, φύλλα, ἢ ἄλλο τι ἐκβάλλον συνήθως ψιθυρισμόν τινα, ἀκροθιγῶς ἐγγίζω.

fromage, τυρός, κ. τυρί.

fromager, εἶδος δένδρου ἄλλογενοῦς.

fromager, ère, τυροποιός, τυροπώλης, τυροκόσχινον.

fromagerie, θ. τυροποιεῖον· τυροποιεῖα.

fromageux, euse, τυρώδης.

froment, πυρός, ὁ καμακίας, ἐκλεχτός σίτος.

fromentacé, ο, σιτοειδής.

fromental, εἶδος βρόμου ἢ βρομίτου.

fromenteau, εἶδος σταφυλῆς.

fromenteux, euse, πολύσιτος.

fronce, θ. πτυχή, ῥυτίς ὑφάσματος ἢ χάρτου.

froncement, ῥυτιδῶσις, ῥύσσωσις· συνοφρῶσις.

froncer, ῥ. ἐν. ῥυσσῶ, ῥυτιδῶ· —les sourcils, συνοφρουῶμαι.

francis, αἰ πτυχαί ἐσθῆτος ἢ χιτῶνος.

fronde, θ. σφενδόνη· la fronde, πολιτικὴ τις μερίς ἐπαναστάσα ἐπὶ τῆς ἀνηλικιότητος Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ.'

fronder, ῥ. ἐν. ψέγω, κατακρίνω, ἐπικρίνω.

frondeur, σφενδονιστής· φιλόψυχος, ἐπικριτής· στασιαστής.

front, μέτωπον· (μεταφ.) τὸ πρόσωπον· τὸ ἔμπροσθεν μέρος ἢ μέτωπον στρατοῦ· de—, κατὰ μέτωπον, ἀπ' ἔμπροσθεν· aller de—, πορεύομαι κατὰ πλευράν· mener deux

affaires de—, διεξάγω δύο υποθέσεις ὁμοῦ· heurter de—, προσβάλλω ἀσυστόλως, θαρραλέως.

frontal, e, aux, μετώπιος, μετωπικός· (χειρ.) ἐπίδεσμος ἐπὶ τοῦ μετώπου.

fronteval (βοτ.) εἶδος λειρίου βοδολεύκου.

fronteau, λινουὸς ἐπίδεσμος ὃν φέρουσιν αἱ μοναχὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου.

frontière, θ. ὄριον, σύνορον, μεθόριος γραμμὴ.

frontignan, εἶδος οἴνου λευκοῦ καὶ ἀρωδούς.

frontispice, πρόσωπον, πρόψις, μέτωπον οἰκοδομῆς· ἐπικεφαλὴς βιβλίου.

fronton (ἀρχιτεκ.) τύμπανον, προμετωπίδιον, αἴτωμα, τὸ τρίγωνον τῆς προσόψεως.

froqué, καλόγηρος, βασοφόρος.

froquer, ἐνδύω βάσον, κάμνω καλόγηρον.

frottades, θ. πληθ. κακώσεις.

frottage, τρίψις· σμηξίς· τρίψιμον· ὁ ἐπὶ τριβῆ μισθός.

frottée, θ. βραγδαία χτυπήματα, δαρμολί.

frottement, τριβή, τρίψις, ἐπίτριψις, παράτριψις.

frotter, β. ἐν. τρίβω, ἐντρίβω, ἐπιτρίβω, προστρίβω· ἐπαλείφω, τρίβω διὰ κηροῦ, κηρῶ· (μεταφ.) θέρω· ὑβρίζω· κακοποιῶ· on l' a frotté d'importance, καλὰ τὸν δέκωρθωσαν· se — à, ἐπιτίθημι κατὰ τινος, ἀπτομαι αὐτοῦ· il ne faut pas s'y—, μὴ τὰ βάλῃς με αὐτόν.

frotteur, τρίπτης, καθαριστής, ἀπομάκτης.

frottis, ἀραιὸς καὶ διαφανὴς χρωματισμός.

frottoir, τρίπτης, ψήκτρα, ἀπόμακτρον.

frouement, συριγμοῦ καὶ πτή-

σεως μίμησις τοῦ αἰγωλίου ἵνα προσελκυσθῶσι τὰ πτηνά.

frouer, β. οὐδ. μιμοῦμαι τὴν φωνὴν καὶ τὴν πτήσιν τοῦ αἰγωλίου.

frou-frou (λέξις πεπονημένη) φροῦ-φροῦ, ἤχος τῶν φύλλων καὶ τῶν μεταξωτῶν ὑφασμάτων.

fructidor, δωδέκατος μῆν τοῦ δημοκρατικοῦ ἔτους τῶν Γάλλων (ἀπὸ 18 αὐγ. μέχρι 16 Σεπτεμβρίου).

fructifère, καρποφόρος.

fructifiant, e, γονιμοποιός, καρπογόνος.

fructification, θ. καρποφορία, πολυκαρπία.

fructifier, β. οὐδ. καρπογονῶ, καρποφορῶ.

fructueusement, λυσιτελῶς, ὠφελίμως.

fructueux, euse, εὐκαρπος, λυσιτελής, ὠφελίμος.

frugal, e, aux, ὀλιγαρχίης, λιτός· εὐτελής.

frugalement, λιτῶς, ὀλιγαρχίως, εὐτελῶς· σωφρόνως.

frugalité, θ. λιτότης, ὀλιγαρχία, ὀλιγοσιτία, εὐτέλεια.

frugivore, καρποφάγος.

fruit, καρπός· ὄπωρα, ὀπωρικόν· (μεταφ.) προϊόν, ὕφελος, κέρδος· ἀποτελεσμα.

fruiterie, θ. ὀπωροθήκη· ἐμπόριον ὀπωρῶν.

fruitier ière, ὀποροπώλης· λαχανοπώλης· arbre—, καρποφόρον δένδρον.

frusquin, τὰ γρήματα, ἡ περιουσία· on lui a volé tout son—, τοῦ ἔκλεψαν πᾶν ὅτι εἶχε.

fruste, ἀμυδρόν, ἐξίτλον νόμισμα.

frustrateur, ἀποστερητής, ἀπατεῶν, κλέπτης.

frustration, θ. ἀποστερήσις.

frustratoire (νομ.) ἀνωφελής.

frustratoirement, (νομ.) ἀνωφελῶς.

frustrer, ρ. ἐν. ἀποστερῶ, ἀ-
φαιρῶ παραγράφω.

frutescent, e, (βοτ.) θαμνοει-
δής.

fucacées, θ. φυκοειδῆ φυτὰ τῆς
θαλάσσης, τὰ φύκη.

fuchsia, θ. (βοτ.) φυτόν τι κο-
σμηματικόν ἢ φουξία, ἐκ τοῦ βοτα-
νικοῦ Φουξ εἰς ὃν ἀφιερώθη.

fuchsine, θ. φουξίνη, ἐρυθρά τις
βαφή.

fucus, τὸ φύκος, φυτόν θαλάσσιον.

fuero, προνόμιον, ὠφέλιμα, ἀ-
συδοσία ἐνιαχοῦ τῆς Ἰσπανίας.

fugace (ιατρ.) παροδικός, στι-
γμαίος.

fugato (μουσ.) μέλος κλιμακω-
τόν.

fugitif, ive, φυγαλέος, φευκτι-
κός, φυγόπολις, φυγὰς· πρόσκαιρος,
στιγμαίος, βραχύς.

figitivement, στιγμαίως, προ-
σκαίως, φύγδην.

fugue, θ. (μουσ.) ἀναδιπλωσις,
κλιμακωτόν· παρεκτροπὴ νεανική.

fuie, θ. μικρὸς περιστερεῖών.

fuir, ρ. ἐν. (fuyant, fui, je
fuis, nous fuions, je fuis, nous
fuimes) φεύγω· ἀποφεύγω, ἐκφεύ-
γω· ἀποδιδράσκω, δραπετεύω· δι-
αταίω, ὀλιγοστεύω.

fuite, θ. φυγή· ἀπόδρασις· met-
tre en—, τρίπω εἰς φυγὴν· pren-
dre la—, ἀποδιδράσκω, φεύγω.

fulgurant, e, ἀστραπηδόλος.

fulguration, θ. ἔκλαμψις.

fuligineux, αἰθαλώδης.

fuliginosité, θ. αἰθάλωσις.

fulmicoton, βαμβακοπυρίτις.

fulminaire, κεραυνικός.

fulminant, e, ἀστραπηδόλος,
κεραυνοδόλος· ἐκρηκτικὸς (μεταφ.)
ἀπειλητικός.

fulminate (χημ.) κροτοκυανου-
ρικά ἄλατα.

fulmination, θ. ἐκρηκτικὸς, ἔκλαμψις,

fulminatoire, κεραυνοδόλος.

fulminer, ρ. οὐδ. ἐκρίγνυμαι,
ἐκκροτῶ, ποιῶ ἐκρηξιν· (μεταφ.)
παραφέρομαι, ὀργίζομαι.

fulminique (χημ.) κροτοκυανου-
ρικόν, ἰσοκυανουρικόν ὄξύ.

fumage ἢ fumaison, ἐπιχρύ-
σωσις· λίπασμα, κόπρισμα τῶν ἀ-
γρῶν· ταρίχευμα τροφίμων διὰ κα-
πνίσματος.

fumant, e, καπνίζων, ἀχνίζων.

fumariacées, (βοτ.) τὰ κα-
πνοειδῆ, τὰ ἔχοντα ὡς τύπον τὴν
κάπνιον.

fumée, θ. ὁ καπνός· ἡ ἀτμίς· ἡ
κνίσσα ἢ ὁσμὴ τοῦ ὀπρωμένου κρέ-
ατος ἢ ἄλλου· (μεταφ.) κενόν, μά-
ταιόν τι· πληθ. les — s du vin, τὸ
τῶν ἀτμῶν τοῦ οἴνου ἀποτελεσμα,
ἡ μέθη.

fumer, ρ. οὐδ. ἐκβάλλω καπνόν,
καπνίζω· ἀτμίζω, κ. ἀχνίζω· (με-
ταφ. δηρώδ.) ἀγανακτῶ, ὀργίζο-
μαι· ρ. ἐν. ὑποβάλλω εἰς κάπνισμα,
ξηραίνω, ταρίχευω διὰ τοῦ καπνοῦ·
καπνίζω τὸ καπνόχαρτον, πίνω κα-
πνὸν διὰ καπνοσύριγγος ἢ σιγάρου·
κοπρίζω ἀγρὸν διὰ τὸν λιπάνω.

fumerolle, θ. βραγὸς ἠφαιστείου,
ὅθεν ἀναβρῶσκει καπνός.

fumeron, καπνώδης, ἡμίκαυ-
στος ἀν'ραῖ, φέψαλλος.

fumet, ἄρωμα, εὐωδία οἴνου,
κνίσσα ὀπρωμένου κρέατος κ. τ. λ.

fumeterre (βοτ.) ἡ καπνία.

fumeur, καπνιστής, κ. τεριακλῆς.

fumeux, euse, καπνώδης· (ἐπὶ
οἴνου) καρθηβαρικός, βαρὺς.

fumiaire, κοπροφυγής.

fumier, κόπρος, κοπριά· κο-
πρῶν, κοπροθέσιον· κόπρισμα διὰ
τοὺς ἀγρούς· (μεταφ.) εὐτελές τι
εἴτε ἐκ φύσεως εἴτε ἐκ τῆς χρήσεως·
ἐνδεῖα, πενία· il est sorti de son—,
ἐκ μηδαμίνου ἔγεινε μέγας, ἐπλού-
τισε.

fumigateur, υποκαπνιστής, θυμιαστής, απόλοιμαντής.

fumigation, θ. αποκαπνισμός, θυμίασις.

fumigatoire, αποκαπνιστικός· **boite**—, πυξίς, κουτίον περιέχον πᾶν βοηθητικὸν διακαπνίσματος πρὸς σωτηρίαν τῶν πεπνηγμένων ἢ ἀσφυξιώντων.

fumiger, ῥ. ἐν. υποβάλλω εἰς κάπνισμα, υποκαπνίζω, θυμιάζω.

fumiste, ὁ τὰ τῶν ἐστιῶν καὶ καπνοδογῶν φροντίζων, ὁ τῶν τοιούτων τεχνίτης.

fumisterie, θ. ἐπάγγελμα τοῦ **fumiste**.

fumivore, **appareil** —, καπνοδόρον, ἀλεξίκαπνον μηχανήμα.

fumoir, καπνιστήριον.

fumure, θ. κόπρος, κοπρισμὸς ἀγροῦ.

funambule, σχοινοβάτης.

funèbre, πένθιμος, ἐπικηδειός, νεκρώσιμος.

funèbrement, πενθίμως.

funérailles, θ. πλ. κηδεία, θανή, ἐνταφιασμός.

funéraire, ἐπικηδειός, ἐπιτάφιος.

funeste, ὀλέθριος, ἀπαίσιος, δυσοίωνος· φθοροποιός.

funestement, ὀλεθρίως.

funeur (ναυτ.) σχοινοδέτης.

funiculaire (βοτ.) τοῦ ὀμφαλικοῦ λώρου τῶν σπερμάτων· σχοινοπλεκτός.

funicule (βοτ.) ὀμφαλικὸς λώρος τῶν σπερμάτων.

funin ἢ **franc-funin**, (ναυτ.) ἀπίσσωτον σχοινίον.

fur, εὐχρηστος ἐν τῇ φράσει **au fur et à mesure**, ἢ **à fur et mesure**, αἰ., ἀπαύστως, κατ' ἀνάλογίαν, καθ' ὅσον.

furet, ταρτηρία γαλῆ.

fureter, ὁ. οὐδ. θηρεύω διὰ τῆ

ταρτηρίας γαλῆς διερευνῶ, ζητῶ νὰ εὕρω.

fureteur, διερευνητής.

fureur, θ. μανία, λύσσα, θυμός· στιγμιαία παραφροσύνη· πάθος σφοδρὸν ὀργῆ, βία.

furfures (ιατρ.) πιτυρίασις.

furibond, μανιώδης, παράφρορος, ἔξω φρενῶν.

furie, θ. ἐρινός· μανία, παράφρορος ὀργή· σφοδρὸν πάθος (μεταφ.) γυνή κακότεροπος, ὀργίλη.

furieusement, μανιωδῶς, ἐμμανῶς, λύσσωδῶς.

furieux, **euse**, μανιώδης, λύσσωδης· ὀργητικός, παράφρορος.

furioso (Ἰταλ. μουσ.) παράφρορος μολπή, ἔνθους.

furolles, φλογώδεις ἀνθημαΐσεις φαινόμεναι ἐνίοτε ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

furoncle, ἀθήραξ, δοθιήν, βουβών, κ. καρφί, σκληρὸν καὶ ὀδυνηρὸν οἰδήμα.

furtif **ivé**, λαθραῖος, κρυφίος, κλοπιμαῖος.

furtivement, λαθραίως, λάθρα, κρυφίως, κλοπιμαίως.

fusain, τρυφερόφυλον δενδρίον παρὰ τοὺς φράκτας φυόμενον· ἀθήραξ ἐκ τῶν κλάδων αὐτοῦ διὰ τὴν ζωγραφικὴν.

fuseau, ἄτρακτος, κ. ἀδραχτι.

fusée, θ. κλώσμα, τὸ περὶ τὴν ἄτρακτον νῆμα, κ. ἀδραχτιά· πύραυλος· φυσίγγιον πυροτεχνήματος, κ. βολέττα·—**à la congrée**, πύραυλος πολεμικός, καταστρεπτικός· ὁ κῶνος τῆς μηχανῆς ὠρολογίου, περὶ ὃν ἐλίσσεται ἡ ἀλυσίς (μουσ.) διατονική γραμμὴ ἐνοῦσα δύο φωνῆς χωριζομένης διὰ μεγάλου διαστήματος.

fuséen, στρατιώτης τοῦ πυροβολικοῦ ἔργου ἔχων νὰ ῥίπτῃ πολεμικοὺς πύραυλους.

fuselé, άτρακτοειδής.
fuser, β. οὐδ. τήκομαι, κ. λυ-
 ὠνω ἐκ τῆς θερμότητος.
fusibilité, τηκτικότητα, τὸ εὐ-
 τηκτον σώματός τινος.
fusible, τηκτός, εὐτηκτος, χω-
 νυτός, διαλυτός.
fusiforme (βοτ.) άτρακτόμορ-
 φος, άτρακτοειδής.
fusil (-ζί) ὄπλον πυροβόλον, κ.
 τουφέκι· σιδηροῦν ἢ χαλυβδίκον ἀ-
 κόνον τῶν κρησπυλῶν.
fusilier, ὄπλοφόρος, καρραβινο-
 φύρος στρατιώτης.
fusillade, θ. σύγγρονος ἢ στι-
 γηδὸν πυροβολισμὸς πολλῶν πυρο-
 βόλων.
fusiller, β. ἐν. φονεύω τὸν εἰς θά-
 νατον καταδικασθέντα στρατιώτην
 διὰ πυροβολισμοῦ, κ. τουφεκίζω.
fusion, θ. τήξις, χώνευσις, διά-
 λυσις, ῥευστοποιήσις ὑπὸ τῆς θερ-
 μότητος· (μεταφ.) ἔνωσις, μίξις.
fusionnement, ἔνωσις, συγχώ-
 νευσις δύο ἑταιριῶν ἢ φρατριῶν.
fusionner, β. ἐν. συγχωνεύω,
 ἐνόνω δύο ἑταιρίας ἢ φρατρίδας εἰς
 μίαν.
fusionniste, πολιτικός συγχω-
 νευτής, ἔνωτικός.
fustigation, μαστίγωσις, δαρ-
 μοί, ραβδισμοί.

fustiger, β. ἐν. μαστιγῶ, ρά-
 εδίζω.
fût, τὸ ξύλον ὄπλου, κοντάκιον·
 πύθος, βυτίον, βαρέλιον· (ἀρχιτ.)·
 στύλος, ὁ κορμὸς κίονος.
futaie, θ. δάσος ἐκ μεγάλων δέν-
 ῶρων, ὄρυμός.
futaille, οἴνου πύθος ἢ βυτίον·
 βαρέλιον.
futaine, θ. ὕφασμα χνοῶδες ἐκ-
 λίνου καὶ βάμβακος,
futé, θ. δολόφρων, πανοῦργος.
futé, θ. εἶδος ζύμης ἢ κόλλας
 πρὸς πλήρωσιν ἢ βύσμα τῶν ῥωγ-
 μῶν ξύλων.
futile, οὐτιδανός, μάταιος, λη-
 ρώδης, κ. τιποτένιος.
futilité, θ. τὸ μάταιον, τὸ λη-
 ρῶδες, τὸ κενόσπουδον· πρᾶγμα μη-
 ὀδαμινόν.
futur, θ. μέλλον· οὐσ. τὸ μέλ-
 λον, ὁ μέλλον χρόνος, ὁ ἐπερχό-
 μενος· (γραμμ.) ὁ μέλλον — μελ-
 λόνυμφος, ὁ μνηστήρ.
futurition, θ. μελλοντικότης.
fuyable, φευκταῖος.
fuyant, τὸ τῆς εἰκόνας ἀπωτέρω·
 κείμενον καὶ ἀμυδρὸν μέρος.
fuyard, ῥίψασπις, φυγάς, ἡττη-
 μένος καὶ φεύγων στρατιώτης.
fuyasser, δολιεύομαι, ὑποδύο-
 μαι.

G

G, τὸ ἕβδομον στοιχεῖον τοῦ Γαλ-
 λικοῦ ἁλφαβήτου, προφερόμενον πρὸ
 μὲν τῶν φωνηέντων e, i, y, ὡς ζ
 παχύ, οὐρανισχύφωνον, πρὸ δὲ τῶν
 a, o, u, καὶ πρὸ πάντος συμφώνου
 σχεδὸν ὡς γγ ἢ γκ μὴ ἀκουομένου
 ὅμως τοῦ g.
gaban, ἰδὲ caban.

gabare, ὀλκάς, πλοῖον φορτη-
 γόν, ἰστιοφόρον καὶ κωπήλατον· εἶ-
 δος μεγάλου δικτύου ἀλιευτικοῦ.
gabaret, πλοιάριον ἀλιευτικόν.
gabari, ἰδὲ gabarit.
gabarier, κυβερνήτης φορτηγοῦ·
 πλοίου τοῦ εἴδους gabare.
gabarit, ἢ gabari, τύπος·κατά-

τὸν ὑποῖον κατασκευάζουσι μέρη τινὰ τοῦ πλοίου ἐν τῇ ναυπηγίᾳ.

gabarot, ὀλιγάδιον.

gabegie, θ. ἀπάτη, κλοπή.

gabelage, ἀποθήκευσις καὶ φόρος ἁλατος.

gabeler, ἀποξηραίνω, στεγνόνω, ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ ἁλατος.

gabelleur, ὑπάλληλος τῆς κυβερνησεως ἐπὶ τοῦ ἁλατος.

gabelle, θ. (τὸ πάλαι) φόρος ἐπὶ τοῦ ἁλατος.

gabelon, οὕτως ὀνομάζει ὁ λαὸς τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

gabey, ῥ. ἐν. ἐμπάζω.

gabie θ. (ναυτ.) θωράκιον, κ. γάρμπια.

gabier (ναυτ.) ναύκληρος, κ. λοσιρμος.

gabion (ὄχυρ.) γαβίων, κόφινος πλήρης γυμᾶτος διὰ προφύλαξιν κατὰ τῶν σφαιρῶν τοῦ ἐχθροῦ.

gabionnade, θ. γαβιονόφραγμα, κοφινόφραγμα.

gabionnage, ὄχυρώσεις διὰ γαβιόνων, ἤτοι κοφίνων γυματοπληθῶν.

gabionner, καλύπτω, ὄχυρῶ διὰ γαβιόνων.

gâchage, ἀσδέστου ἀνάδευσις, διαβροχή, ζύμωμα.

gâche, θ. βαλανοδόκη κλειθροῦ ἀναδευτήριον κτίστου.

gâcher, ῥ. ἐν. διαδρέχω, φύρω, ζυμώνω ἄσδεστον.

gâchet, θαλασσία γελιδών.

gâchette, θ. σγεστηρία, σιδηρὸν ὑπὸ τὴν σκανδαλὴν ὄπλου ἢ ὑπὸ τὴν βάλανον κλειθροῦ.

gâcheur, euse, ἀσβεστοδρέκτης, ζυμοιτῆς (μεταφ.) κακοτέχνης.

gâcheux, euse, βορβορώδης, κ. λασπερός.

gâchis, βόρβορος, ῥύπος ἀμμοκονία, κυκεών.

gade (ἰχθ.) ὁ γάδος.

gadouard, κοπρολόγος τῶν ἀποπάτων.

gadoue, θ. κόπρος ἐξ ἀποπάτου.

gaélique, μία τῶν Κελτικῶν διαλέκτων, ἡ Γαελική.

gaffe, θ. (ναυτ.) κονταρπάγη τῶν πλοιαρίων, κόραξ, δι' οὗ οἱ ναῦται ὁράττουσι καὶ ἀποκρούουσιν.

gaffeau (ναυτ.) ἀγκυριδίων, ἀρπαγιδίων.

gaffer, ῥ. ἐν. ὁράττομαι, ἀρπάζω διὰ κονταρπάγης.

gage, ἐνέχυρον, ἐγγέχυρον ὕμνος· πληθ. μίσθωμα, μισθός.

gagé, ο, μίσθιος, μισθωτός.

gager, ῥ. ἐν. στοιχηματίζω· ἐγγυῶμαι· μισθοῦμαι, μισθώνω.

gagerie, θ. (νομ.) saisie—σύλλη, συντηρητικὴ κατάσχεσις.

gageur, euse, ὁ ἀγαπῶν νὰ στοιχηματίζη.

gageure, θ. ἡ ῥήτρα, τὸ στοιχημα.

gagiste, ὁ μίσθιος μὲν, ἀλλ' οὐχὶ σταθερός ὑπρέτης· στρατιωτικὸς μουσικὸς μὴ τεταγμένος ἐν τῷ στρατῷ.

gagnable, ἀλωτός, κερδαντός, εὐαπόκτητος.

gagnage, νομή, βοσκή.

gagnant, ο, ὁ κερδαίνων ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ ἢ τῷ λαχείῳ.

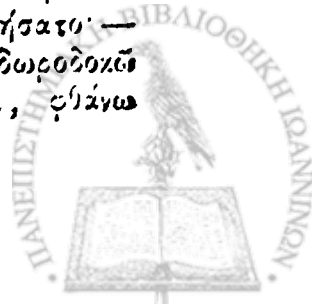
gagne-denier, ὁ κερδαίνων καὶ ζῶν ἀνευ ὠρισμένου ἐπαγγέλματος, ἀποχειροβίωτος, μεροδούλης μεροφαγῆς.

gagne-pain, τὸ βιότευμα, τὸ βιοποριστικὸν μέσον ἢ ἐργαλεῖον πρὸς χρηματισμόν.

gagne-petit, ἀκονητῆς περιερούμενος ἀνά τὴν πόλιν.

gagner, ῥ. ἐν. κερδαίνω, κ. κερδίζω—la bataille, νικῶ νίκην· il a bien gagné, ἐπαξίως ἐκτίσατο—

des témoins, διαφθείρω, δωροδοκῶ μάρτυρας· — ἀφικνοῦμαι, φθάνω

εἰς... il a gagné la frontière, ἔφθασεν εἰς τὰ σύνορα* (μεταφ.) — l'affection, τὴν ἀγάπην, τὴν εὐνοίαν κτῶμαι. — un rhume, συνάγγην πάσχω, καταρροῖζομαι* (ναυτ.) — le vent, περιγίγνομαι τοῦ ἀνέμου, προχωρῶ νικήσας αὐτόν.

gagneur, euse, ὁ κερδαίνων.

gagui, e, γυνὴ εὐτραφῆς καὶ εὐπράπελος.

gai, e, εὐθυμος, φαιδρός, κ. χαρούμενος· χαροποιός· allons gai! εὐθυμεῖτε! εὐθυμῶμεν!

gaïac (βοτ.) δένδρον τι τῆς Ἀμερικῆς, ἢ Ἀμερικῆ ἑλάτη.

gaïement ἢ **galment**, εὐθύμως, φαιδρῶς, ζωηρῶς, κ. χαρούμενα.

gaieté ἢ **gaité**, θ. εὐθυμία, φαιδρότης, εὐφροσύνη, ζωηρότης· de—cœur, ἐκ προθέσεως, ἐκουσίως.

gaillard, τὸ ἐπὶ τῆς πρώρας καὶ τὸ ἐπὶ τῆς πρύμνης ὑψηλότερον τιμῆμα τοῦ καταστρώματος.

gaillard, e, γεγηθῶς, ἱλαρός, ζωηρός· παιγνιωδῆς, εὐθυμος· ὑπομεθύων, ἡμιμεθύστος· καλῶς ἔχων, ὑγιής· propos—s, λόγοι ἐλευθεριάζοντες, ἄσεμνοι· vent—, ἄνεμος ζωηρός, κ. φρέσκος.

gaillarde, θ. στοιχεῖα τυπογραφικὰ τῶν 8 περίπου στιγμῶν.

gaillardement, ἱλαρῶς, γηθοσύνης, φαιδρῶς, ζωηρῶς, παιγνιωδῶς· ἀκολάστως.

gaillardise, θ. ζωηρὰ εὐθυμία· λόγοι ἀκόλαστοι.

gaillet, ἰδὲ caille-lait.

gaïment, ἰδὲ gaïement.

gain, κέρδος, ὄφελος· προκοπή· ἐπιτυχία.

gaine, θ. θήκη ἐν γένει· κολεὸς μαχαίρας, ξίφους, κ. θηκάρι· τὸ περιβάλλον τοῦ ὄνυχας τῶν ἀρπακτικῶν ὀρνέων μέρος.

gainerie, θ. πάντα τὰ εἶδη τῶν ερματοκαλύπτων θηκῶν καὶ κολεῶν.

gainier, κολεοποιός, θηκοποιός.

gaité, θ. ἰδὲ gaïeté.

gala, μέγα γεῦμα, εὐωγία, θάλασσα μεγαλοπρεπῆς καὶ εὐκοσμος.

galactomètre, ἐργαλεῖον γαλακτόμετρον.

galemment, χαριέντως, εὐγενῶς· εἰς τρόπον ἀρεστον ταῖς κυρίαις, ἀδροφρόνως.

galandage, μεσότοιγον ἐκ πλίνθων.

galango, γαλάγκης, ῥίζα τῶν Ἰνδιῶν φαρμακευτικῆ.

galant, e, χαρίεις, εὐπρεπῆς, εὐγενῆς τοὺς τρόπους· ἐπαφροδίτος, ἀδρόφρων ταῖς γυναῖξι, γυναικάρεσκος.

galanterie, θ. εὐγένεια ψυχῆς καὶ τρόπων, κομψότης, καλλιπρέπεια· ἐπαφροδισία, γυναικαρέσχεια.

galantin, γελοῖος ἐραστής, γελοιωδῶς γυναικάρεσκος, γυναικοπίτης.

galantine, θ. φαγητὸν ἐκ τεμαγίων ψυχροῦ κρέατος, κυρίως ὀρνιθίων, ἐπικοσμουμένων διὰ πικτῆς.

galantiser, ῥ. ἐν. ἐρωτοθηρῶ, γυναικοθηρῶ, κ. κορτεζάρω.

Galate, Γαλάτης.

galaxie, θ. (ἀστρον.) ὁ γαλαξίας.

galbanum, εἶδ. ῥητίνης, γαλβάνι.

galbe (ἀρχιτεκ.) μορφή, διαμόρφωσις, τὸ σύνολον τῆς διαγραφῆς τῶν σχημάτων.

galbule, θ. (βοτ.) γλωρίων, φυτὸν τι ἕκτερος διαρκῆς.

gale, θ. ψώρα.

galéasse ἢ **galéace**, μέγα πλοῖον τοῦ μεσαιῶνος ἰστιοφόρον καὶ κωπήλατον.

galée, θ. (τυπογρ.) συνθετήριον.

galène, θ. (ὄρυκτ.) γαλήνη ἢ γαληνίτης.

galénique, Γαλήνιος, ὁ κατὰ

τὸν τρόπον, τὴν μέθοδον τοῦ Γαληνοῦ.

galénisme, Γαληνισμός, ἡ διδασκαλία τοῦ Γαληνοῦ.

galéniste, ὁπαδὸς τοῦ Γαληνοῦ.

galéopithèque (ζωολ.) γαλεοπίθηκος.

galère, θ. τριήρης, κ. γαλέρα (μεταφ.) κόποι ἀνυπόφοροι, βάρος δυσβάστακτον· πλ.θ. καταναγκαστική ὑπηρεσία ἐν ταῖς τριήρεσι τοῦ κράτους, τὸ κάτεργον τῶν καταδικῶν. Ἡ Συντακτικὴ Συνέλευσις τῆς μεγάλης τῶν Γάλλων ἐπαναστάσεως ἀντικατέστησε τὰς γαλέρας ἢ κάτεργον τῶν καταδικῶν διὰ τῶν *travaux publics* (δημοσίων ἔργων)· ἔκτοτε δ' ἐσχηματίσθησαν μόνιμα καταστήματα ὀνομασθέντα *bagne* (δεσμωτήρια καταναγκαστικῶν ἔργων) ἐν οἷς καθεύρουντο οἱ καταναγκαστικῶς ἐργαζόμενοι καταδικοὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ τοῖς ἔργοις τῶν λιμένων. Ἐντεῦθεν δὲ τὸ ὄνομα *forçat*, ἦτοι ὁ καταναγκαστικῶς ἐργαζόμενος.

galerie, θ. στοά, μεταστύλιον, κ. μακρυνάρι, ἐξώστηρον, ἐξώστεργον· κρύπτη, στοά ὑπόγειος· ὑπόνομος· πολιορκητικὴ θεωρητήριον, εἶδος θεωρείου θεάτρου—*de peinture*, πινακοθήκη, μουσεῖον εἰκόνων.

galérien, κατάδικος, δεσμώτης ἐπὶ ἐγκλήματι, κ. κατεργάτης (μεταφ.) *mener une vie de —*, διαγεῖν βίον εἰς ἄκρον ἐπίμοχθον.

galerne, ἀργέστης ἢ βορειοδυτικὸς ἄνεμος.

galet, καγληξ, τρόγμαλος, κ. γαλίκι, λιθάρι· τροχαλία ποδὸς ἑδρας ἢ κλίνης.

galetas, ὑπώροφον, ὑπερωῶν, ζωμάτιον μικρὸν καὶ ἄθλιον ἀμέσως ὑπὸ τὴν στέγην.

galette, θ. πλακοῦς μετ' ἀλεύρου, ζουτύρου καὶ ὠῶν, πῆττα· ἔτι:

δὲ ὁ τοῖς ναύταις διδόμενος διπυρίτης, κ. γαλέττα.

galeux, euse, ψευράλιος (μεταφ.) *brebis galeuse*, πρόβατον ψευράλιον, ἦτοι διεσθαρμένος ἄνθρωπος, οὗ τινος ἡ συναναστροφή μολύνει.

galhauban (ναυτ.) ἀνώτεροι πρότονοι, ἐξάρτια τῆς κόφας καὶ τοῦ ἀλμπορίττου ἢ παπαρίγγου φθάνοντα ἐξ ὕψους τοῦ ἰστοῦ ἕως κάτω εἰς τὴν κουπαστήν.

Galiléen, enne, Γαλιλαῖος.

galimafrée, θ. καρβύκευμα, ἐκ περισσευμάτων κρέατος.

galimatias, λόγοι συγκεχυμένοι, ἀκατάληπτοι, κωκεῶν, λῆρος.

galion, γαλιόνι, μέγα πλοῖον Ἰσπανικόν, ὅπερ ἐγρησίμειεν ἄλλοτε γὰ μεταφέρει εἰς Ἰσπανίαν τὰ προϊόντα τῶν μεταλλείων τοῦ Περού καὶ τοῦ Μεξικῶ.

galiote, θ. πλοῖόν τι μετροῦ μεγέθους· μακρὸν πλοῖον μ' ἐπικάλυμμα, δι' οὗ ἄλλοτε διέπλεον τοὺς ποταμούς καὶ τὰς διώρυγας.

galipot, ῥητινομαστίχη ἢ πρὸς ἐπάλειψιν χρυσιμεύουσα.

galle, θ. ἀντιθάλανος, ὄνοκχις, ἀπόφυσις τῶν φύλλων.

gallican, e, Γαλλικανὸς ἦτοι ἀνήκων εἰς τὴν Γαλλικανὴν ἐκκλησίαν, ἧτις διέτηρησεν ἑαυτῇ ποίαν τινα ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ τοῦ πάππα.

gallicanisme, τὰ τῶν Γαλλικανῶν δόγματα.

gallicisme, γαλλισμός.

gallinacés (ὄρνιθ.) τὰ ἀλεκτοροειδῆ πτηνά.

gallinsecte (ἐντ.) εἶδος κάμπτης.

gallique, Γαλατικὸς.

gallon, μέτρον ὑγρῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἰσοδυναμοῦν πρὸς 4 1/2 λίτρας, ἢ 2 1/2 ὀκάδες.

Callo-romain, Γαλλορωμαῖος.

galoche, θ. ἀρβυλῖς, πηλοβατίς, κ. γαλόζα.

galon, κράσπεδον χρυσοῦφες ἢ ἀργυροῦφες, κ. γαλόνη, σειρίτι.

galonner, ῥ. ἐν. κρασπεδῶ, προστίθῃμι σειράδιον ἢ γαλόνην.

galonnier, σειραδοποιός, γαλόνη-νοπλέκτης, μεταξᾶς.

galop, ὁ ἀπὸ βυτιῆρος δρόμος τοῦ ἵππου, κάλπασμα.

galopade, κάλπασμα.

galopant, e, (ιατρ.) καλπάζων, phthisie—e, ὀρμητικὴ φθίσις.

galoper, ῥ. οὐδ. τρέχω ἀπὸ βυτιῆρος, καλπάζω.

galopin, διαβολόπαιδον, ἀναιδὲς παιδάριον.

galoubet, ἀρχαῖος ὄξυαυλος.

galuchat, δέρμα κατειργασμένον θαλασσίου κυνός ἢ ὀνάγρου, χρησιμεύοντος πρὸς κολεοποιίαν, κ. σαγρές.

galvanique, γαλβανικός.

galvanisation, θ. τὸ γαλβανίζειν ἢ ἠλεκτρίζειν διὰ τοῦ γαλβανισμοῦ.

galvaniser, ῥ. ἐν. ἠλεκτρίζω διὰ τῆς γαλβανικῆς στήλης.

galvanisme, γαλβανισμός, ἠλεκτρισμός διὰ τῆς γαλβανικῆς ἢ βολταϊκῆς στήλης.

galvanomagnétisme, γαλβανομαγνητισμός.

galvanomètre, γαλβανόμετρον.

galvanoplastie, θ. ἡ γαλβανοπλαστικὴ τέχνη τῆς ἐπιχρυσώσεως ἢ ἐπαργυρώσεως.

galvanoplastique, γαλβανοπλαστικός.

galvauder, ῥ. ἐν. ἐπιπλήττω δριμύως, πικρῶς· βάλλω εἰς ἀτάξίαν.

gamay ἢ **gamet**, εἶδος σταφυλῆς.

gambade, σκαρθμός, πηδῆμα ἄχαρι, ἄρρυθμον.

gambader, ῥ. οὐδ. ἀσκαρῶ, πηδῶ ἀτάκτως, ἄρρυθμῶς.

gambadeur, euse, πηδητής.

gambillard (σπάνιον) χλωός.

gambiller, ῥ. οὐδ. μετακινῶ τὰ σκελεθὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καθήμενος.

gambit, κίνησις τις ἐν τῷ παίγνιῳ τοῦ ζατρίκιου.

gamelle, θ. μεγάλη λοπάς, κάμελλα, κ. γαβάθα.

gamet, ἰδὲ gamay.

gamin, ine, ἀγυιόπαιδον, κ. μαγκόπαιδον.

gaminer, ῥ. οὐδ. φέρομαι ὡς ἀγυιόπαις, κ. τσακπινεύω.

gaminerie, θ. παιδικὴ πονηρία.

gamme, θ. (μουσ.) ἡ διὰ πασῶν, τὸ διάγραμμα, ἡ τῶν φωνῶν ἀρμονία· κλίμαξ, βαθμοὶ χρωμάτων ἢ φωτός· (δημωδ. μεταφ.) chanter sa—à qqn, λέγειν τινὶ πικρὰς ἀληθείας, κ. τοῦ τὰ φάλλω· changer de—, μεταβάλλω τόνον, ὕφος, διαγωγῆν.

ganache, θ. ἡ κάτω σιαγὼν τοῦ ἵππου· γονδρονέφαλος, εὐήθης.

gandin, νεανίας κομφευσόμενος, γελοῖος.

gandinerie, θ. ἐπιτήδευσις γάριτος, γυναικῶδεις τρόποι.

ganglion, (ἀνατ.) γάγγλιον.

ganglionnaire, γαγγλιακός.

gangrène, θ. γάγγραινα.

gangrené, γαγγραινώδης, (μεταφ.) διεφθαρμένος, φαῦλος.

gangrener, ῥ. ἐν. γαγγραινώσε—, γαγγραινοῦμαι.

gangreneux, euse, γαγγραινώδης.

gangué, θ. μεταλλομήτρα.

ganse, θ. σηρικὸν ταινίδιον, κ. μεταξωτὸν γοϊτάνι ἢ σειρίτι.

gant, χειρίδιον, περιχειρὶς, κ. χειρόκτιον, γάντι· (μεταφ.) jeter le à qqn, προκαλῶ τινα, περιφρονῶ τινα.

ganté, e, χειριδοφόρος.

gantelet, χειρίς σιδηρᾶ τῆς ἱποτικῆς πανοπλίας, μειλίγη.

ganter, ῥ. ἐν. περιχειριῶν, ἐνδύω τὴν χεῖρα, κ. γαντύνω· ῥ. οὐδ. ἀρμόζω καλῶς περὶ τὴν χεῖρα· ces gants gantent bien, αὐτὰ αἱ περιχειρίδες κομφῶς ἐνδύουσι τὴν χεῖρα.

ganterie, θ. χειριδοουργία· χειριδοπωλία· ἐργαστάσιον περιχειριῶν.

gantier, χειριδοουργός.

Gantois, e, Γανδηγός, ἐκ Γανδης

garage, ἡ εἰς σταθμὸν σιδηροδρόμου ἐναπόθεσις ἐμπροσθενμάτων.

garançage, βαφή δι' ἐρυθροδάνου, κ. ρίζαρίου.

garance, (βοτ.) ἐρυθρόδανον κ. ρίζαρι.

garancer, ῥ. ἐν. βάπτω δι' ἐρυθροδάνου.

garanciére, θ. ἀγρός ἐρυθροδάνου, κ. ριζαρότοπος· ἐρυθροδανοβαφείον.

garant, e, ἑγγυητής.

garanti, e, ἠγγυημένος, ἑγγυητός, ὃ ἐπὶ ἑγγυήσει πωλούμενος.

garantie, (-τή) ἑγγυήσις, τὰ πιστά.

garantir, ῥ. ἐν. ἑγγυῶμαι βεβαιῶ·—du froid, προσφυλάττω ἀπὸ τοῦ ψύχους.

garbure, θ. εἶδος ζυμοῦ συγκειμένου ἐξ ἄρτου ὀλυρίτου, χοιρίνου λίπους, λαγάνων κτλ.

garce, θ. (ὑβριστικῶς) κόρη ἢ γυνὴ φαυλόεις.

garcette, θ. (ναυτ.) μικρὸν σχοινίων δύο ἢ τριῶν μέτρων μήκους.

garçon, παῖς, κ. παιδί, ἀγόρι· ὑπηρέτης καφεῖνου ἢ ἐργάτης τεχνίτου.

garçonner, ῥ. οὐ. (ἐπὶ κορασίων) συναναστρέφομαι, συμπαίζω μετ' ἀρρένων.

garçonnet, παιδίον.

garçonnière, θ. φιλόπαις, ἡ συγνάζουσα παρὰ τοῖς παισὶ κόρη.

garde, θ. φρουρά, φρουροί, φύλακες ἡγεμόνος· γυνὴ νοσοκόμος· στρατιῶται φρουροῦντες, φρουροὶ τύπου τινός· φρούρησις· σκέπη, φύλαξις·—de l' épee, λαβή, κώπη τοῦ ξίφους·—nationale, ἐθνοφυλακή, ἐθνοφρουρά· (ξίφομ.) se mettre en—, διατίθεσθαι ἀμυντικῶς καὶ ἐπιθετικῶς· πλ. κλειθρῶν τινῶν ἐσωτερικαὶ προφυλάξεις· être sur ses—s, ἀγρυπνεῖν, προσέχειν· προσφυλάττεσθαι· monter la—, ἢ faire la—, φρουρεῖν· je suis de—, φρουρῶ εἰς τὴν σειρὰν μου, κατὰ τάξιν· battre la—, σημαίνω τὴν φρούρησιν· n' avoir—de, οὐδὲν ἐπιθυμεῖν, ἀδιαφορεῖν· se donner de—, προσέχειν, φυλάττεσθαι· se tenir en—contre qqn, φυλάττεσθαι τινα, δηλ. κατὰ τινός· être hors de—, ἀμεριμνᾶν ὅλως· οὐσ. ἀρσ. φρουρός, φύλαξ· des archives, ἀρχαιοφύλαξ·—des sceaux, σφραγιδοφύλαξ, ὑπουργός τῆς δικαιοσύνης ἐν Γαλλίᾳ· un—national, ἐθνοφύλαξ ἐθνοφρουρός·—champêtre, ἀγροφύλαξ·—forestier, δασοφύλαξ.

garde-barrière, ὄροφύλαξ, ἐπὶ τῶν συνόρων φύλαξ.

garde-bois, ἢ garde forestier, δασοφύλαξ.

garde-boutique, ἐμπορεύματα μένοντα πολὺν χρόνον ἀποίλητα.

garde-chasse, θηραμάτων φύλαξ, ὃ φυλάττειν ἵνα μὴ θηρεύωσι ξένοι ἐν τοῖς δάσεσι καὶ τοῖς ἀγροῖς τοῦ ἄρχοντος, τοῦ γαιοκτήμονος.

garde-chiourme, ἐπιστάτης τῶν καταδίκων τῶν δεσμοιωτῶν.

garde-côte, ἀκτοφύλαξ· (πλοῖον) ἀκταιωρός.

garde-crotte, ἀλεξιπηλὸν ἢ ἀ-

λεξιφόρον τῶν ἀμαξῶν, ὄρασμα
χρονῶν ἢ ὄραμα ἐν ταῖς ἀμάξαις
ἀνωθεν τῶν τροχῶν ἵνα προσυλάτ-
τη ἀπὸ τοῦ πηλοῦ.

garde-feu, ἀλεξίπυρον.

garde-fou, παράφραγμα κατὰ
μῆκος παρὰ τὰς προκυμάτας, τὰς
ὄχθας ποταμῶν καὶ ἐκατέρωθεν τῶν
γεφυρῶν, κ. παραπέτον.

garde-frein, φύλαξ τῆς κλει-
δός ἢ στροφῆς τοῦ σιδηροδρόμου.

garde-main, χάρτης ὑπὸ τὴν
χεῖρα τοῦ γράφοντος.

garde-malade, νοσοκόμος.

garde-manger, ἐδεσματρήκη,
κραιθήκη, ὄψοφυλάκιον.

garde-meuble, σευροφυλάκιον.

garde-note, (ἀργ.) συμβολαιο-
γράφος, τανῦν notaire.

garde-pêche, φύλαξ, ἐπιτηρη-
τὴς τῶν ἀλιευτικῶν διατάξεων.

garder, ῥ. ἐν. τηρῶ, φυλάττω,
κρατῶ, ἐπιτηρῶ, φρουρῶ, ἐποπτεύω,
προσυλάττω — *sa parole*, τηρεῖν,
ἐκπληροῦν τὴν ὑπόσχεσιν — *un se-
cret*, φυλάττειν τὸ ἀπόρητον, τὸ
μυστικόν — *la chambre, la mai-
son*, οἰκουρεῖν, μὴ ἐξέρχεσθαι τοῦ
δωματίου ἢ τῆς οἰκίας — *le silence*,
σιγᾶν, σιωπᾶν — *les commande-
ments de Dieu*, τηρεῖν τὰς ἐντο-
λάς τοῦ Θεοῦ — *un malade*, νοση-
λεύειν τὸν νοσοῦντα — *se—*, ἀποφεύ-
γειν, φυλάττεισθαι.

garde-robe, ἱματιοφυλάκιον·
ἅπας ὁ ἱματισμὸς τινος· ἀπόπατος.

gardeur, euse, φύλαξ, βοσκός.

garde-vue, ἀλεξίφωτον, θολία,
προστέγασμα τῶν ὀφθαλμῶν.

gardien, ienne, φύλαξ, φρου-
ρός· κειμηλιάρχης.

gardon, ἰχθυΐδιόν τι λευκὸν τοῦ
ποταμοῦ.

gare, θ. κεντρικὸς σταθμὸς, ὑψη-
λῆτος σταθμὸς σιδηροδρόμου· ἀπο-
κάλυφα ἐν ποταμῶ.

gare! ἐπιφ. προσοχὴ! φυλά-
χθητι; φυλάχθητε! κ. βάρδα!

garenne, θ. λαγωτροφεῖον, κο-
νιλοτροφεῖον.

garennier, λαγωτρόφος, κονι-
λοτρόφος.

garer, ῥ. ἐν. εἰσάγω εἰς ναύ-
σταθμον ἢ λιμένα· ἐναποθέτω εἰς
τὴν ἀποθήκην σταθμοῦ.

gargantua, λαίμαργος, γα-
στρίμαργος, παμφάγος.

gargariser, se—, ὕδατι δια-
κλύζω τὸ στόμα καὶ τὸν οὐρανίσκον.
γαργαρίζω.

gargarisme, γαργαρισμὸς καὶ
τὸ πρὸς τοῦτο ὑγρὸν, κ. γαργάρα.

gargotage, φαγητὸν βυπαρδόν,
τροφή ἀθλία.

gargote, θ. καπηλεῖον ἢ μαγει-
ρεῖον ἀθλιον.

gargoter, ῥ. οὐδ. μαγειρεύω
ἀθλίως· κακοτρώγω· φοιτῶ εἰς τὰ
εὐτελῆ μαγειρεῖα ἢ καπηλεῖα.

gargoterie, θ. ἀθλία φαγητά.

gargotier, εὐτελῆς ξενοδόχος,
κάπηλος παρέχων καὶ τροφήν κα-
κὸς μάγειρος.

gargouille, θ. τὸ τῆς ὑδρορροῆς
στόμα ὅθεν τὸ ὕδωρ πίπτει.

gargouillée, θ. ῥοὴ τῶν ὑδά-
των διὰ τῆς καταδόθρας.

gargouillement, βόρβορυγ-
μὸς, γουργούρισμα.

gargouiller, ῥ. οὐδ. βορβορύ-
ζω, γουργουρίζω· πηλοβατῆ, περι-
πατῶ ἐν τῷ βορβόρῳ.

gargouillis, ὁ κρότος τοῦ ἐκ
τῆς ὑδρορροῆς πίπτοντος ὕδατος.

gargousse, θ. πυριτιβολὴ τη-
λεβόλου ἐντὸς περιβλήματος.

gargoussier ἢ **gargoussière**,
θ. εἶδος σάκκου, θύλακος, ἐν ᾧ φυ-
λάττονται ἔτοιμα πυριτιβολαὶ τη-
λεβόλου, γυλιὸς τηλεβόλου.

garigue, θ. γῆ γέρσος, ἀκαλ-
λιέργητος.

garnement, ἐξώλης, οὐτιδανός.
garni, οἰκίμα, ὀωματίον μετ' ἐπίπλων, διασκευασμένον.
garnir, ῥ. ἐν. σκευάζω· ἐφοδιάζω, εὐτρεπίζω, παρέγω τὰ χρειώδη· κοσμῶ, στολίζω· ἐνδυναμῶ· πληρῶ· une foule de curieux garnissait la rue, πλῆθος περιέρχων ἐπλήρου τὴν ὁδόν.
garnisaire, ὁ περὺλακισμένος φορολογούμενος λόγῳ καθυστερήσεως.
garnison, θ. φρουρά πόλεως ἢ φρουρίου καὶ πόλις ἢ φρούριον φρουρούμενον.
garniture, θ. παρυφή, τὸ πρὸς χόσμον ἐπιφραπτόμενον, κ. γαρνιτούρα· καρύκευμα, φαγιτοῦ ἐπικόσμημα.
garon, εἶδος θάμνου.
garrot, ἵππου ὠμοπλάτη, ἀκρωμιον· ζυλάριον ἐμβαλλόμενον εἰς σχοινίον διὰ νὰ τὸ στρέψωσι, στρεγκτήρ.
garrotage, δεσμευσις ἰσχυρά.
garrote, θ. στραγγάλι, στραγγαλισμός.
garroter, ῥ. ἐν. δεσμεύω ἰσχυρῶς· στρίγγω, στραγγαλίζω.
garrulité, θ. ἀδολεσγία.
gars, παῖς, μαιράκιον.
garus (-ruce) πολυσύνθετόν τι ἔκλεισμα στομαχικόν.
Gascon, οἶνος, Γάσκων, ἐκ τῆς Γασκονίας· (μεταφ.) μεγαλορρημόν, ψευδαλαζών.
Gasconisme, Γασκονισμός.
gasconnade, θ. μεγαλαυγία.
gasconner, ῥ. οὐδ. ὁμιλῶ, προφέρω ὡς Γάσκων.
gaspillage, σπατάλη, ἀσώτευσις.
gaspiller, ῥ. ἐν. σπαταλῶ, ἀσωτεύω.
gaspilleur, euse, ἀσωτος, σπάταλος.

gaster (-tère) γαστήρ, στόμαχος.
gastéropodes (μαλάκια) γαστέροποδα.
gastralgie, θ. (ιατρ.) γαστραλγία, νευραλγία τοῦ στομάχου.
gastralgique, γαστραλγικός.
gastriloque, ἰδὲ ventriloque.
gastrique, γαστρικός· στομαχικός· suc—, ὁ γαστρικός χυλός.
gastrite, θ. (ιατρ.) γαστρίτις.
gastro-entérite, θ. (ιατρ.) γαστροεντερίτις.
gastronome, γαστρομαργός, γαστροφίλος, γαστρονόμος.
gastronomie, θ. γαστρομαργία, γαστρονομία.
gastronomique, γαστρονομικός, γαστρομαργικός.
gâté, e, ἐφθαρμένος, γαλασμένος· κεκολλακευμένος, ἐπιρμένος· enfant—, παιδίον μαμμόθρεπτον, γαυδεμένον, κακοανατεθραμμένον.
gâteau, πλακοῦς, πλακούντιον, γλύκισμα, ζυμαρικόν.
gate-métier, ἐξευτελιστής τοῦ ἐπιτηδεύματος, τοῦ ἐπαγγέλματος.
gâte-pâte, ἀδέξιος ἀρτοποιός.
gâter, ῥ. ἐν. βλάπτω, φθείρω, κ. γαλῶ· (μεταφ.)—le métier, πωλῶ εἰς εὐτελῆ τιμὴν τὸ προϊόν τῆς ἐργασίας μου, ἐργάζομαι εὐθηνά· — un enfant, διαφθείρω τὰ ἤθη παιδίου, τὸ καθιστῶ ἀνυπόφορον διὰ τῶν θωπειῶν, τὸ γαυδεύω, τοῦ κάνω τὰ θελήματα.
gâte-sauce, ἀνίκανος, ἀδέξιος μάγειρος.
gâteur, euse, φθορεύς, γαλαστής.
gâteux, euse, ἀνίκανος, βλάξ, παράλυτος, φρενοβλαβής.
gattilier (βοτ.) εἶδος λυγαριᾶς.
gauche, εὐώνυμος, ἀριστερός, κ. ζερβός· (μεταφ.) ἀδέξιος· ἀχαρῖς· οὐσ. θ. la—, ἡ ἀριστερά, τὸ ἀρι-

στερόν μέρος· mariage de la main —, γάμος ἢ συμβίωσις ἄνομος· prendre qqc. à gauche, ἐκλαμβάνω ἐπὶ καχοῦ, παρεξηγῶ· prenez à —, πορεύου πρὸς τὰ ἀριστερά· à droite et à —, πανταγῶθεν ἢ πανταγῶσε.

gauchement, ἀδεξίως, ἄνευ χάριτος.

gaucher, e, ἐπαρίστερος, ἀριστερόχειρ, κ. ζερβός.

gaucherie, θ. ἀνικανότης· ἀδεξιότης· τό ἄχαρι.

gauchir, ῥ. οὐδ. διαστρέφομαι, στρεβλοῦμαι, κ. σκεβρόνω.

gauchissement, διαστροφή, κ. σκεβρωμα.

gaude, θ. (βοτ.) φυτόν τι παρέχον κιτρίνην βαφήν, οἰνάνθη· — ἀλευριά δι' ἀλεύρου ἀραβοσίτου, κ. μμπομπότα.

gaudir (ἀρχ.) se —, χαίρω, ἀγάλλομαι.

gaudriole, θ. ἀκόλαστος ἀστεϊσμός.

gaufrage, ἡ διὰ πεφυρακτωμένου σιδήρου ἢ βαρέως κυλίνδρου τύπωσις γραμμάτων ἢ ποικιλμάτων ἐπὶ δέρματος ἢ ὑφάσματος.

gaufre, θ. μελίκηρον, κηρήθρα· (λεπτὸν τι ὡς χάρτης ζυμαρικών)· ψαιστή.

gaufre, ῥ. οὐδ. ἐντυπῶ γράμματα ἢ σχήματα ἐπὶ ὑφάσματος ἢ δέρματος διὰ πεφυρακτωμένου σιδήρου ἢ βαρέως κυλίνδρου.

gaufrier, σιδηρὸς ἐν ᾧ ὀπτῶνται τὰ χαρτοειδῆ ζυμαρικά gaufre.

gaufreur, τυπωτής, ποικιλτής ὑφασμάτων.

gaufroir, ἐκτυπωτήριον τῶν ὑφασμάτων.

gaufre, θ. ἀποτύπωσις γραμμάτων ἢ σχημάτων ἐπὶ δέρματος· ὑφάσματος.

gaulage, ῥάβδισμα τῶν κλάδων δένδρου ἵνα πέσωσιν οἱ καρποί.

gaule, θ. κάμαξ, κόντος, κεντάρι, μακρὰ ῥάβδος.

gauler, ῥ. ἐν. ῥαβδίζω τοὺς κλάδους δένδρου ἵνα πέσωσιν οἱ καρποί.

gaulis, κλάδοι ὑλοτομηθέντος δάσους ἐναπολειφθέντες ἵνα αὐξήσωσιν.

Gaulois, e, Γαλάτης.

gaupe, γυνή ῥυπαρά καὶ δυσάρεστος.

gaure, ὄπαδός τοῦ Ζωροάστρου.

gausser, ῥ. ἐν. γλευάζω.

gausserie, θ. γλεῦη, ἐμπαιγμός.

gasseur, euse, σκώμμων, γλευαστής.

gavache, ῥακενδύτης, φαῦλος.

gave (ἐν τοῖς Πυρηναίοις) χεῖμαρρος, ρεῖθρον ἀπὸ τῶν ὄρέων.

gaver, ῥ. ἐν. κορέννυμι· se —, κορέννυμαι, κ. παρατρῶγω.

gavial, εἶδος κροκοδείλου τῶν Ἰνδιῶν.

gavion (γυδ.) λάρυγξ.

gavotte, θ. εἶδος χοροῦ.

gaz, (χημ.) ἀέριον· φωταέριον.

gaze, θ. λεπτὸν τι καὶ ἡμιδιαφανές ὑφασμα ἐκ μετάρης ἢ λίνου, κάρπασσος, ὑμήν, κ. γάζα.

gazéifiable, (χημ.) ἀεριοποιήσιμος.

gazéifier, ῥ. ἐν. ἀεριῶ, ἀεριοποιῶ, μεταβάλλω εἰς ἀέριον.

gazéiforme, ἀεριοειδής.

gazelle, θ. κεμάς, γαζέλλη.

gazer, ῥ. ἐν. κολάζω, συγκρούπω τὸ τραχὺ ἢ τὸ ἄσμενον τοῦ λόγου.

gazetier, (ἀρχ.) ἐφημεριδογράφος, δελτιογράφος.

gazette, θ. ἐφημερίς· περιοδικόν· (μεταφ.) ἀδολέσγη, διαλαλητής, αὐτεπάγγελτος νεολόγος.

gazeux, euse, ἀεριώδης.

gazier, ὑπάλληλος, ὑπηρετής

καταστήματος αερίφωτος· τεχνί-
της, ὑφαντής γάζης.

gazomètre, αερίόμετρον.

gazon, χλόη βραχεῖα· λειμῶν ἐκ
χλόης, ἔδαφος χλοερόν.

gazonnant, ο, ἐπιχλοάζων.

gazonnement, ἐπιχλόασις.

gazonner, ῥ. εν. ἐπικαλύπτω διὰ
χλοης ἢ διὰ χορτοπλίνθων.

gazonneux, euse, χλωώδης,
χλοοφανής.

gazouillement, κελάδημα.

gazouiller, ῥ. οὐδ. κελადῶ.

gazouillis, ἰδὲ gazouillement.

geai κολοιός, κ. καλοιακοῦδα.

geant, γίγας.

gecko, σαυροειδὲς τι ἔρπετόν τῶν
θερμῶν κλιμάτων.

géhénne, γέεννα, τὸ πῦρ τῆς
κηλάσεως.

geignant, e, οἰμώζων, γογγυ-
στικός.

geindre ῥ. οὐδ. στενάζω, οἰ-
μώζω, γογγύζω ἐργαζόμενος.

gelasines, θ. πληθ. γελασῖναι
τῶν παρειῶν, κ. λακκάκια.

gélatine, θ. πηκτὴ ἐκ τῶν ὀστέων
ἔξαγομένη, κ. τζελατίνα.

gelatineux, euse, πηκτοειδής.

gelée, θ. παγετός, πάγος· χυμὸς
κρέατος κεκαθαρμένος καὶ πεπηγώς,
πῆγμα, πηκτὴ γλυκόν, πελτές, —
blanche, πάχνη ἰδίως τοῦ ἔαρος.

geler, ῥ. εν. κρυσταλλῶ, κατα-
πήγνυμι, παγόνω· προξενῶ ψῦχος·
ῥ. οὐδ. ῥιγῶ εἰς ἄκρον, κ. κρύνω·
κρυσταλλοῦμαι, καταπήγνυμαι, πα-
γόνω.

gélif, ive, παγόρρηκτος, παγό-
σχιστος, ὑπὸ πάγου ῥηγνύμενος.

geline, θ. (ἀρχ.) ὄρνις.

gelinotte, θ. νεαρά καὶ παχεῖα
ὄρνις, κ. πουλάδα — des bois, εἶδος
πέρδικος, τέτριξ, σχολόπαξ, ἀγρι-
ὄρνις.

gêmeaux, τὸ τρίτον σημεῖον τοῦ
ζωδιακοῦ Δίδυμον (μάϊος).

géminee (βοτ.) φυλλὰ ἢ ἄνθη
διδυμοειδῆ· (ἀρχιτεκ.) κίονες, στύ-
λοι κ. τ. λ. ἀνά δύο τεταγμένα, δι-
δυμα.

gémir, ῥ. οὐδ. στείνω, στενάζω·
οἰμώζω, κ. βογγῶ· (ἐπὶ πτηνῶν)
οἶον ἢ περιστέρα, ἢ τρυγῶν) γογ-
γύζω· λέγεται δὲ μεταφορικῶς καὶ
ἐπὶ πραγμάτων· οἶον faire — la
presse, ἐκτυπῶ ἀδιακόπως καὶ ἐκ-
δίδωμι συγγράμματα· l' enclume
gémit sous le marteau, ὁ ἄκμων
παταγεῖ ὑπὸ τὴν σφῦρον.

gémissant, e, στενοίεις, στενα-
κτός, στενακτικός· γοερός.

gémissement, οἰμωγή, στο-
ναχή, στεναγμός.

gemmation, θ. βλάστησις.

gemme, θ. πολυτίμος λίθος.

gemmifère, terre —, γῆ πλου-
σία εἰς πολυτίμους λίθους.

gemonies, θ. τύπος παρὰ τοῖς Ῥω-
μαίοις ἐνθα ἐξετελοῦντο αἱ θανατικαὶ
ποιναὶ καὶ ἐξετίθεντο τὰ πτώματα
τῶν κακούργων· (μεταφ.) trainer
qqn au —, καταισχύνω, στηλι-
τεύω τινά.

général, e, aux, τῶν παρειῶν, πα-
ρειακός, γναθικός.

généant, e, ὄχληρός, ἐμπόδιος,
στενόχωρος.

gencival, e, τῶν οὐλῶν.

gencive, θ. τὸ οὐλον, τὰ οὔλα,
κ. γούλια.

gendarme, χωροφύλαξ.

gendarmer, se —, παραφέρω-
μαι, ὀργίζομαι ἀτόπως διὰ μηδα-
μινὰ πράγματα.

gendarmérie, θ. χωροφυλακία

gendre, γαμβρός ἐπὶ θυγατρὶ.

gêne, θ. κατάστασις στενόχωρος

στενοχωρία· συστολή ὄχληρά· (με-
ταφ.) ἀπορία χρημάτων, ἐνδεια.

généalogie, θ. γενεαλογία.

généalogique, γενεαλογικός.
généalogiste, γενεαλόγος.
génépi (βοτ.) γενικὸν ὄνομα διαφόρων φυτῶν ἐπὶ τῶν Ἰαπωνικῶν, ἀρτεμισία

gêner, ῥ. ἐν. στενοχωρῶ, παρεμποδίζω, ἐνοχλῶ· σφίγγω· συστέλλω· (μεταφ.)—le commerce, παρακωλύω τὸ ἐμπόριον· sa présence me gêne ἡ παρουσία του μὲ κάμνει νὰ συστέλλωμαι· προξενῶ χρηματικὴν ἀμηχανίαν· cette dépense me gêne, αὕτη ἡ δαπάνη μὲ φέρει εἰς στενοχωρίαν.

général, ο, aux, γενικός, καθολικός, παγγενής, ὁ καθ' ὅλου· parler en termes généraux, ὁμιλεῖν γενικῶς· en —, γενικῶς, ἐν γένει· οὐσ. le —, αἱ γενικαὶ ἀρχαί, τὸ γενικόν· conclure du particulier au —, συμπεραίνει· ἐκ μερικῶν περὶ τοῦ καθ' ὅλου.

général, aux, οὐσ. στρατηγός· —Je brigade, ταξίαρχος· —de division, στρατηγὸς μεραρχίας· —en chef, ἀρχιστράτηγος· —ἀρχηγὸς τάγματός· τινος θρησκευτικοῦ· le —des Jésuites, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἰησουϊτῶν.

généralat, στρατηγία, ὁ βαθμὸς τοῦ στρατηγοῦ.

générale, θ. ἡ κυρία στρατηγῶν, κ. στρατηγίνα· τυμπανοκρουσία ἐν ᾧρα κινδύνου πρὸς συνάθροισιν τῶν στρατιωτῶν, ἐγερτήριον.

généralement, γενικῶς, ἐν γένει.

généralisateur, trice, γενικευτής, γενικευτικός.

généralisation, θ. γενίκευσις.

généraliser, ῥ. ἐν. γενικεύω, καθιστῶ γενικόν.

généralissime, ἀρχιστράτηγος.

généralité, θ. γενικότης· —s, λόγοι γενικοί, ἀόριστοι, οὐχὶ ἐν ἀ-

μέσῳ σχέσει μετὰ τοῦ προκειμένου.
générateur, trice, γεννήτωρ, γονεὺς· γεννητικός· (μηχ.) οὐσ. λέβης τοῦ ἀτμοῦ τῆς μηχανῆς.

génératif, ive, γεννητικός· organe—, τὰ γεννητικὰ μόρια.

génération, θ. γέννησις, γυνή· γόνος· γενεά, χρονικὸν διάστημα περίπου τριάκοντα ἐτῶν· de—en—, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· les—s futures, αἱ ἐπερχόμεναι γενεαί.

généreusement, γενναίως, εὐγενῶς· μεγαλοψύχως· ἀνδρικῶς· ἀνδρείως· ἐλευθερίως, μεγαλοδῶρως.

généreux, euse, γενναῖος, εὐγενής, μεγάλθυμος, μεγαλόψυχος· ἀνδρικός· ἀνδρεῖος· ἐλευθέριος, μεγαλόδωρος· κ. γαλαντόμος, sol—, γῆ εὐκαρπος, γόνιμος· vin—, οἶνος ζωογόνος.

générique, γενικός, περιεκτικός, τὸ γένος περιλαμβάνων.

génériquement, καθ' ὅλον τὸ γένος.

générosité, θ. γενναιότης, εὐγένεια, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία· ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία.

Génèse, θ. ἡ Γένεσις, τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς Μωσαϊκῆς Πεντατεύχου.

génésiacque, γενεσιακός, κοσμογονικός.

généstrolle, θ. (βοτ.) εἶδος σπάρτου χρησιμεύοντος ὡς κιτρίνη βαφῆ.

genêt, (βοτ.) σπάρτον.

genet, ἵππος Ἰσπανικός.

genette, θ. εἶδος μυογαλῆς.

Genevois, ο, Γενευαῖος, ἐκ Γενεύης τῆς Ἰταλίας.

génévrier, ἡ ἄρκευθος, ἡ κόμαρος.

génie, δαίμων· δαιμόνιον ἐκάστου ἀνθρώπου (κατὰ τὴν δοξασίαν τῶν ἀρχαίων)· le bon—, ὁ ἀγαθὸς δαίμων· le mauvais—, ὁ κακὸς

δαίμων. — Ἡ μεγαλοφυΐα, ὁ δαιμόνιος νοῦς· μέγας ἀνὴρ· κατὰ τι ἢ κατὰ πάντα χαρακτήρ, πνεῦμα, ἰδιότης· τὸ μηχανικὸν μέρος τῆς στρατιωτικῆς τέχνης, ἢ ὀχυρωματικῆ· οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ.

généièvre, ἀρχευθίς· κόκκος αὐτῆς· τὸ ἐξ αὐτῆς ποτόν, οἰνόπνευμα.

génisse, θ. δάμαλις.

génitif, (γραμμ.) ἡ γενικὴ πτώσις τῆς Ἑλληνικῆς ἢ Λατινικῆς.

génital, e, γεννητικός.

géniteur, γεννήτωρ, γονεὺς.

géniture, θ. γόνος, τέκνον.

Génois, e, Γενουήνσιος.

genou, πληθ. genoux, γόνυ, κ. γόνυκτον.

genouillère, θ. μέρος τῆς ἱπποτικῆς πανοπλίας ὅπερ ἐκάλυπτε τὸ γόνυ· γονατοσκέπη τῶν στεγαστῶν καὶ τῶν καμινοκαθαρτῶν.

genouilleux, euse (βοτ.) γονατώδης.

Genovéfain, κανονικός ἱερεὺς τῆς Ἀγ. Γενοβέρας.

genre, γένος ὄντων· le—humain, τὸ ἀνθρώπινον γένος· εἶδος, τρόπος· —de vie, τρόπος τοῦ ζῆν, δικάιτα· —de poésie, εἶδος ποιήσεως, οἷον δραματικῆς, ἐπικῆς, λυρικῆς· **habit d'un nouveau**—, ἔνδυμα νέου εἶδους ἢ κατασκευῆς· (φυσ. ἱστ.) κατηγορία ὄντων συγκειμένων ἐξ εἰδῶν, ἅτινα καὶ αὐτὰ ὑποδιαίρουσται εἰς παραλλαγὰς καὶ ἄτομα· (γραμμ.) γένος ἀρσενικόν, θηλυκόν, ἢ οὐδέτερον· le bon—, ἡ εὐπρέπεια, οἱ καλοὶ τρόποι· peintre de—, ζωγράφος ἰδιαιτέρου εἶδους ἢ κλάδου.

gens, ἄνθρωποι· —de guerre, στρατιωτικοί· —de lettres, λόγιοι· —de bien, ἐνάρετοι ἄνθρωποι· les—de la maison, οἱ ὑπηρέται· le droit des—, τὸ διεθνὲς δίκαιον· τὸ ὄνομα gens εἶναι γένους θηλυκοῦ μὲν ὡς πρὸς τὰ πρό αὐτοῦ ἐπιθέτα,

ἀρσενικοῦ δὲ ὡς πρὸς τὰ ἐπόμενα· οἷον· les vieilles gens sont soupçonneux, οἱ γέροντες εἶναι φιλόποπτοι· ἔνθα τὸ μὲν vieux γίνεται, θηλ. vieille, τὸ δὲ soupçonneux δὲν γίνεται soupçonneuse. Ἐξαιρεῖται τὸ ἐπιθ. ἢ ἀντων. tout: tous les (καὶ ὅχι toutes les) gens qui pensent bien, πάντες οἱ εὖ φρονοῦντες· ἢ τὸ tout μετ' ἐπιθέτου μονοκαταλήκτου· tous les honnêtes gens, πάντες οἱ χρηστοὶ ἄνθρωποι. Ἀρσενικόν εἶναι καὶ ὅταν δι' ἐπομένου προσδιορισμοῦ σημαίνη τάξιν τινὰ ἀνθρώπων, οἷον ἐν τοῖς ἀνωτέρω gens de guerre gens de lettres, κτλ.

gent, θ. γένος, φυλὴ, ἔθνος, la gent marécageuse, τὸ ἐλώδες ἔθνος, ἦτοι τὸ τῶν βατράχων.

gent, e (ἀρχ.) ὠραίος, χαρίεις.

gentiane, θ. (βοτ.) γεντιανή.

gentianée, θ. πληθ. (βοτ.) τὰ γεντιανοειδῆ φυτά.

gentil (-τί) ἔθνικός, εἰδωλολάτρης· les—s, τὰ ἔθνη, οἱ ἔθνικοί.

gentil, -ille (-ίγε) κομψός, τερπνός, χαρίεις, νόστιμος.

gentilhomme (τινόμε) εὐπατρίδης, εὐγενής, φέρων τίτλον εὐγενείας.

gentilité, θ. οἱ ἔθνικοί, τὰ ἔθνη.

gentillâtre, ἀρχοντίσκος ἀνάξιος λόγου.

gentillesse, θ. χάρις, κομψότης· ἀγαθότης, φιλοφροσύνη· χαριτολογία, εὐφρεῖς λόγοι.

gentillet, ette, ὀπωσοῦν χαρίεις, νόστιμος.

gentiment, χαριέντως, κομψῶς, καλῶς.

gentleman, (djaintlmann) (Ἀγγλ.) ἀνὴρ καλῶς ἀνατεθραμμένος· χρηστοτήτης, ἄνθρωπος τοῦ κόσμου.

gentleman-rider (τζέντλμαν-βάϊ-dar) φίλιππος, ἱππηλάτης κύριος ἐν ἵπποδρομίαις.

gentry (τζέντρυ ή djentri) ή μεσαία τάξις έν Ἀγγλίᾳ, ὁ καλὸς λαός, οἱ καλῆς ἀνατροφῆς ἄνθρωποι.

génuflexion, θ. γονυκλισία.

genuine, γνήσιος. ἀληθής.

généinité, θ. γνησιότης.

géocentrique (ἀστρον.) γεωκεντρικός.

géodesie, θ. γαιωδαισία, καταμέτρησις ἐπιφανείας ή ἀποστάσεως.

géodésiquement, γαιωδαισι-ακῶς.

géognosie, γεωγνωσία.

géognostique, γεωγνωστικός.

géographe, γεωγράφος.

géographie, θ. γεωγραφία.

géographique, γεωγραφικός.

géographiquement, γεωγραφικῶς.

géolage, δικαίωμα δεσμοφύλακος ἐπὶ τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου δεσμώτου.

geôle, θ. φυλακή, εἰρκτή· συνηθέστερον δὲ ή τοῦ δεσμοφύλακος κατοικία.

geôlier, δεσμοφύλαξ.

geôlière, γυνή τοῦ δεσμοφύλακος.

géologie, θ. γεωλογία.

géologique, γεωλογικός.

géologiquement, γεωλογικῶς.

géologue, γεωλόγος.

géométral, e, aux, καθαρῶς γεωμετρικός, ἄνευ ἄλλης ἐπιδράσεως.

géométralement, καθαρῶς γεωμετρικῶς.

géomètre, γεωμέτρης.

géométrique, γεωμετρικός.

géométriquement, γεωμετρικῶς.

géorama, γέωραμα, χάρτης μέγας ἀνάγλυφος.

Georgien, ienne, Γεωργιανός, κάτοικος τῆς Γεωργίας.

géorgique (ἐπὶ ποιήσεως) γε-

ωργικός· les —s de Virgile, τὰ γεωργικά τοῦ Οὐίργιλίου.

gérance, ἐπιστασία, διεύθυνσις, διαχείρισις.

geraniacées, θ. (βοτ.) τὰ γερανιοειδῆ.

gérant, διευθυντής, διαχειριστής τῶν ὑποθέσεων καταστήματός τινος ή ἐμπορικοῦ οἴκου.

gerbage, ή τῶν ἀμαλλῶν ή δραγμάτων τῶν σταχῶν θερισμοῦ μετακόμισις.

gerbe, θ. ἀμάλλη, δράγμα, δέσμη σταχῶν —d' eau, πίδακες ὁμοῦ ἀναπιδύοντες πολλοὶ κρουνοὶ συρρέοντες· —de feu ή ἀπλῶς gerbe, πυροτέχνημα ἐκ πολυπληθοῦς ὁμάδος φυσηγῶν ὁμοῦ ἀναφλεγομένων.

gerbée, θ. ἀχυροδέσμη.

gerber, ὁ. έν. συνδέω στάχυς εἰς ἀμάλλας ή δράγματα, ἀμαλλεύω, δραγματεύω.

gerbillon, δραγματίον.

gerbier, θυμῶν, θημωνιά.

gerbière, θ. ἄμαξα ἀμαλλοφόρος.

gerboise, θ. μῦς ὁ δίπους.

gerce, θ. βράγας, σχίσμα· (έντομ.) τερηθῶν, κ. βότρυδα, σκῶρος.

gercement, τὸ βύγνυσθαι, βράγισμα, κ. σκάσμα δέρματος ἐκ ψύχους, ή τῆς γῆς ἐκ τῆς θερμότητος.

gercer, β. έν. βήγνυμι, διασχίζω, βραγίζω, σκάζω οἶον τὰ χεῖλη, τοὺς δακτύλους διὰ τοῦ ψύχους, ή τὴν γῆν διὰ τῆς θερμότητος.

gerçure, θ. μικρὸν σχίσμα, βράγας, σκάσιμον, ἰδὲ gercement.

gérer, β. έν. διευθύνω, διοικῶ.

gerfaut, αἰσάλων, εἶδος ἱέρακος.

germain, e, cousins—s, πρῶτοι ἐξάδελφοι· cousins issus de—s, δεῦτεροι ἐξάδελφοι· —Germain, e, ἀρχαῖος Γερμανός.

germandrée, (βοτ.) χαμαῖδρυς, λινόδρυς.

germanique, Γερμανικός

germaniser, ῥ. ἐν. ἐκγεραμνίζω.
germanisme, γεραμνισμός.
germe, σπέρμα ζώου ἢ φυτοῦ, σπορά, σπῆρος· βλάστημα, βλαστός· (μεταρ.) ἡ πρώτη ἀρχή, τὸ αἷτιον· les—s d'une maladie, τὰ σπέρματα νόσου τινός.
germer, ῥ. οὐδ. βλαστάνω, ἐκφύομαι· (μεταρ.) ἀρχομαι ἀναπτυσσόμενος.
germinal, εἰδὸς μην τοῦ δημοκρατικοῦ τῶν Γάλλων ἡμερολογίου (ἀπὸ 21 μαρτίου μέχρι 19 ἀπριλίου).
germinateur, trice, βλαστικός.
germinatif, ive, ἐκβλαστικός, γονιμοποιός.
germination, θ. βλάστησις.
germoir, σποροθήκη, φυτοθήκη.
géromé, εἶδος τυροῦ τῶν Βοσγίων ὄρεων.
gerondif (γοραμ.) εἶδος μετοχῆς.
géronte, σύνθετος ὄνομα τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ σοβαροῦ προσώπου ἐν ταῖς ἀρχαῖς Γαλλικαῖς κωμωδίαις.
gerzeau (βοτ. δημῶδ.) μελάνθιον.
gésier, σιτοφάγων πτηνῶν ὁ στόμαχος, πρόβολος.
gésine, θ. λεγῶ, λεγοῦσα.
gésir, ῥ. οὐδ. (ἐλλειπ. il git, nous gisons, vous gisez, ils gisent· je gisais, tu gisais, il gisait, nous gisions vous gisiez, ils gisaient· gisant) κείμε· ci-git. ἐνθάδε κείται· (ὡς ἐπὶ τάφων εἰθίσται).
gesse, θ. (ὄσπριον) λάθυρος, κ. λαθοῦρι.
gestation, θ. κύησις, κυοφορία· ἢ διαρκεία τῆς κυοφορίας.
geste, στήμα, χειρονομία, κίνημα, ὑπόκρισις.—s, πράξεις ἀνδραγαθήματα, κατορθώματα· θηλ. εἶδος ποικίσεως μεσαιωνικῆς τοῦ ἱστορικοῦ ἢ ἐπικοῦ εἶδους.

gesticulateur, ὁ χειρονομῶν, θεατρικῶς, ὑποκριτής, μῖμος.
gesticulation, θ. χειρονομία, κινήσεις, μορφασμοί, θεατρικὴ ὑπόκρισις.
gesticuler, ῥ. ἐν. χειρονομῶ, κινῶ θεατρικῶς χεῖρας καὶ πόδας· προστίθημι κινήσεις τῶν μελῶν εἰς τοὺς λόγους.
gestion, θ. διοικήσις, οἰκονομία, διαχειρίσις.
geyser, (gai-zer) πηγὴ θερμοῦ ὕδατος ἀναπιδύοντος, θερμοῦς πίδαξ.
giaour, γκιούρης, ἄπιστος, ὡς καλοῦσιν οἱ Τούρκοι πάντα μὴ μουσουλμάνον.
gibbeux, euse, κυρτός, κ. καμπούρης.
gibbirostre, καμπυλόρραυτος.
gibbon, εἶδος πιθήκου, παρεμπεροῦς τῷ οὐραγγουτάγκω.
gibbosité, θ. κυρτότης, κύρσις, κ. καμπούρισμα.
gibecière, θ. μάρσπος, πήρα, σάκκος, κ. δορβάς, σάκκος θαυματοποιοῦ, ἀγύρτου.
gibelet, τρυπάνιον μικρόν.
gibelin, ἀνήκων εἰς τὴν μεσαιωνικὴν φατρίαν τῶν Γιβελίνων ἐν Ἰταλίᾳ. Ἰδὲ Guelfe.
giberne, θ. πυριτιδοθήκη, κ. παλάσκα.
gibet, σταυρός, ἀγγόνι, κ. κρεμάλα.
gibier, ἄγρα, θήραμα, τὸ ληφθὲν ἢ φονευθὲν κυνήγιον.
giboulée, βροχὴ αἰφνιδία, βροχὴ καὶ βραχίαια, γαλαξόβροχον εἶδος.
giboyer, ῥ. οὐδ. θηρεύω, κυνηγῶ.
giboyeur, φιλόθηρος.
giboyeux, euse, πολύθηρος τόπος, ἔχων πολὺ κυνήγιον.
gifle, θ. (γυδ.) βάπισμα.
gifler, ῥ. ἐν. βανίζω.
gigantesque, γιγαντώδης, γι-

γαντιαίος· (μεταφ.) μέγας, υπερμεγέ-
θης.

gigantesquement, γιγαντιαίως
gigantomachie, γιγαντομαχία.

gigogne, κύριον όνομα προσώ-
που θεάτρου νευροσπάστων διασω-
θέν εν τῇ φράσει mère Gigogne, ἡ
Καραχιόζαινα ἤτοι γυνὴ πολύτε-
κνος.

gigot, μηρὸς προβάτου, ἀρνίου ἢ
ἐλάφου κ. μποῦτι.

gigoter, ρ. οὐδ. κινῶ ἀκαταπαύ-
στως τὰ σκέλη.

gigue, θ. (γυδ.) σκέλος· εἶδος
ζωηρᾶς ὀρχήσεως· (μουσ.) τὸ μέλος
ὁ σκοπὸς ταύτης.

gilet, προστερνίδιον, κ. γελέκι.
σικάρδι· ὑπενδύτης.

giletier, βράπτης προστερνιδίων.

gille, θ. μῆμος, γελωτοποιὸς τῶν
θεάτρων τῶν πανηγύρεων, κ. παλιά-
τσος.

gillette, reine — γυνὴ φαυλόβιος
ἐπιτηδευομένη τὴν μεγάλην.

gimlette, θ. κουλοῦρα, σιμίτι.

gin (djinn) ('Αγγλ.) ἀρχευθό-
πνευμα, κ. ζινέβρα, ἰδὲ genièvre.

gindre, ἐργάτης ζυμωτῆς ἀρτο-
ποιείου.

gingas, ὕφασμα χονδρὸν διὰ
στρώματα.

gingembre, (βοτ.) ζιγγίβερις.

gingivité, θ. (ιατρ.) φλόγωσις
τῶν οὐλῶν.

ginguet, elle, (γυδ.) θ. εὐτελής,
μεινῶς ἀξίας· ἀδύνατος, ἀσθενής.

giorno (djorno) ('Ιταλ.) ἡ —
πεφωτισμένος ὡς ἐν ἡμέρᾳ μὲ ἀπλε-
τον φῶς.

gipsy (ἐν 'Αγγλίᾳ) 'Αθιγγανός,
κ. ἀτσιγγάνος, γύφτος.

girafe, καμηλοπάρδαλις.

girande, θ. παιδακὸδραγμα; σύρ-
ρους πολλῶν παιδάκων.

girandole, θ. πολύφωτος λυ-
χνία· ἀδαμάντινα ἐνώτια.

girasol (ὀρυκτ.) λίθος πολύτιμος
μαρμάρων, ἡ ἀστερία λίθος.

giratoire, περιστροφικός.

giraumont, εἶδος κολοκύνθης.

girofle (βοτ.) ἡ clou de— κα-
ρυσφύλλον, μωσχοκάρφιον.

giroflée, θ. (βοτ.) λευκόιον, τὸ
ἄνθος καὶ τὸ φυτόν αὐτοῦ.

girofler, (βοτ.) καρυσφυλλέα.

girolle, θ. εἶδος μύκητος.

giron, τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων μέ-
χρι τῆς ζώνης μέρος τοῦ καθημένου
ἀνθρώπου, κόλπος· (μεταφ.) le—de
l' église, ἀι ἀγκάλαι τῆς ἐκκλησίας,
ἡ κοινωμία τῶν πιστῶν.

Girondin, ο, Γιρονδίνος, ἐκ τῆς
πολιτικῆς φάτρας τῶν γιρονδίνων
ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ μεγάλης ἐπανα-
στάσεως τῆς Γαλλίας.

girouette, θ. ἀνεμοδείκτης.

gisant, ο, (-san) κείμενος, ἐξη-
πλωμένος.

gisement, (γεωλ.) διάστρωσις.

git, τρίτον ἐνικ. προσ. τοῦ ἐνεστ.
τοῦ ρ. gésir, κείται· ci-git, ἐνθάδε
κείται.

gitano, πλάνης 'Αθιγγανός· θηλ.
gitana.

gite, κοίτη, κατάλυμα, κατοικία·
φωλεὸς τοῦ λαγωῦ.

giter, ρ. οὐδ. μένω, καταλύω,
διατρέφω.

givre, ὀροσοπάγνη.

glabre (βοτ.) λείος, ἄθριξ.

glacage, στίλβωσις, οἶον χάρ-
του, κ. τ. λ.

glacant, ο, πηγνύων, παγερός.

glace, θ. πάγος, κρύσταλλος· κά-
τοπτρον εὐμέγεθες· παγωτόν, ποτόν
δροσιστικόν κρυσταλλωμένον· il est
de glace, εἶναι ἀπαθής, ἀνάσθητος,
ψυχρός.

glacé, ο, πετηγῶς. κ. παγωμέ-
νος· (μεταφ.) ἀπαθής, ἀδιάφορος,
ψυχρός.

glacer, ρ. ἐν. πήγνυμι· παγῶ,

παγώνω· ἐπικαλύπτω διὰ φλοιοῦ ἐκ σακχάρους ἢ χυρσταλλόνω δι' αὐτῆς ὀπίρας· — une étoffe, du papier, στιλβῶ ὕφασμα, γάρτην (μεταφ.) πτοῶ, φοβίζω, ἐμποιοῦ δειλίαν.

glacerie, θ. παγωτοποιεῖα, παγωτοπωλεῖον· κατοπτροποιεῖον καὶ ἐμπόριον κατόπτρων.

glaceur, euse, στιλβωτῆς γάρτου καὶ ὕφασμάτων.

glaceux, euse, (ἐπὶ πολυτίμων λίθων) κηλιδωτός.

glaciaire, χυρσταλλόεις, παγωδῆς.

glacial, e, als, κατεψυγμένος, κατάψυχρος, παγωμένος· mer — e, ἡ παγωμένη θάλασσα, βόρειος παγωμένος ὠκεανός.

glacier, παγών, λίμνη πεπηγυῖα διαρκῶς ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑψηλοῦ ὄρους· ὁ κατασκευάζων καὶ πωλῶν παγωτά, παγωτοπωλῆς.

glacière, θ. παγοφυλάκιον, τόπος ἐν ᾧ διατηρεῖται ὁ πάγος· (μεταφ.) τόπος ψυχρότατος.

glacis, κεκλιμένον ἐπίπεδον, (ὄχυρ.) πρηνές ἀνεπαίσθητον ὅπερ ἀπὸ τῆς κεκαλυμμένης ὁδοῦ ἐκτείνεται καὶ γίνεται ἀφαντον ἐν τῇ πεδιάδι· (ζωγρ.) ἀραιόν καὶ διαφανές χροῶμα ἐπικαλύπτον ἕτερον χροῶμα ξηρόν.

glacon, τμήμα πάγου, κρύσταλλον.

glacure, θ. ἐπίχρισμα στιλπνόν, ὑαλῶδες, τῶν κεραμικῶν σκευῶν.

gladiateur, μονομάχος ἐν παλαίστρα· (μεταφ.) φίλερις.

glafeul (βοτ.), ξιφίον, φάσγανον, ἔνεκα τῶν μακρῶν, στενῶν καὶ ὀξέων φύλλων του.

glaire (ιατρ.), τὸ λευκὸν φλέγμα· λεύκωμα ὠοῦ.

glairer, στιλβῶ πρὸς ἐπιχρῦσωσιν.

glaireux, euse, φλεγματώδης.

glaise, θ. ἀργίλλος, κεραμίτις γῆ, πηλός.

glaiser, ῥ. ἐν. ἀργιλλῶ, ἐπαλείφω διὰ κεραμίτιδος.

glaiseux, euse, ἀργιλλώδης.

glaisière, θ. ἀργιλλῶν.

glaiue, φάσγανον, μάχαιρα, σπάθη, ξίφος.

glanage, σταχυολογία.

gland, βίλανος, κ. βαλανίδι· θύσανος, κροσσός, κ. φοῦντα.

glandage, φόρος νομῆς τῶν βαλάνων διὰ τὰ κτήνη.

glande, θ. ἀδὴν, κ. γασγαλθῆρα, παρωτίς, οἰδημα ἐπὶ τοῦ λάρυγγος ἢ τοῦ στήθους.

glandée, θ. συγκομιδῆ βαλάνων.

glandiforme, βαλανοειδῆς.

glandulaire, ἢ glanduleux, euse, ἀδενώδης.

glandule, θ. μικρὸς ἀδὴν.

glanduleux, idē glandulaire.

glane, θ. ὄραγμα ἐκ σταχυολογημάτων, κ. χειρόβολον.

glaner, ῥ. ἐν. καλαμοῦμαι, σταχυολογῶ.

glaneur, euse, σταχυολόγος.

glanis, (ἰχθ.) γλάνις.

glanure, θ. λείψανα θερισμοῦ, σταχυολογήματα.

glapir, κλάζω, ὑλακτῶ ὀξέως ὡς αἱ ἀλώπεκες καὶ τὰ κυνάρια.

glapissant, e, ὀξύφωνος.

glapissement, κνουζιθμός, κλαγγή, ἀλώπεκος ἢ κυναρίου ὑλακή, κ. γαύγισμα.

glas, ἐπικηδεῖος ἢ νεκρικός κώδων.

glauber, sel de— (καθάρσιον). θεϊκὴ σόδα ἢ θεϊκὸν νάτρον.

glaucome (ιατρ.), γλαύκωμα, θόλωσις τοῦ ὑαλώδους τῶν ὀφθαλμῶν ὑγροῦ.

glauque, γλαυκός, θαλασσόχρους.

glèbe, θ. ἄρουρα, γῆ, ἔδαφος· serfs de la—, δουλοπάροικοι.

glène, θ. (ἀνατ.) γλήνη, κοτύλη, καιλάτης· ἀρθρώσεως ὀστοῦ.

glénoidal, e. ἡ glenoïde, γληνοειδής, κοτυλοειδής.

glette, θ. ὀξύδιον τοῦ μολύβδου, λιθάργυρος.

gleucomètre, γλευκόμετρον, ἐργαλείον πρὸς διάγνωσιν τῆς εἰδικῆς πυκνότητος τοῦ γλεύκου.

glissade, θ. ὀλισθημα.

glissant, e, ὀλισθηρός (μεταφ). terrain—, sentier—, pente—e, ἐπικινδυνός ἐπιχειρήσις, ἀμήχανος, δυσχερῆς θέσις.

glissé, ὀλισθηρόν τι βῆμα ὀρχήσεως.

glissement, ὀλισθημα, ὀλισθησις κ. γλιστρημα.

glisser, ῥ. οὐδ. ὀλισθαίνω, κ. γλιστρῶ (μεταφ.) ἐράπτομαι ἀντικειμένου τινός ἐλαφρῶς καὶ ὡς ἐν παρόδῳ· ῥ. ἐν. ἐμβάλλω, γίννω εὐκόλως, ἐλαφρῶς, ἀνεπαισθητῶς οἷον ἐπιστολὴν εἰς τὸ κιβώτιον τοῦ ταχυδρομείου, ἢ χρήματα εἰς τὸ θυλάκιον πτωχοῦ· — un mot à l'oreille de qqn, ψιθυρίζω ταχέως λέξιν τινὰ εἰς τὸ οὖς τινος.

glisseur, -euse, ὀλισθητής ἐπὶ τοῦ πάγου, παγοδρόμος.

glissoire, θ. ὀλισθος, τόπος ὀλισθήσεως διὰ τὰ παιδία.

globe, σφαῖρα (οἷον γεωγραφική, ἀστρονομική, κλ.)· ἡ γῆ.

globeux, euse, σφαιροειδής.

globulaire, σφαιροειδής, σφαιρικός.

globule, θ. σφαιρίδιον (ὑδατος, αἵματος, κτλ.).

globuleux, euse, συγκείμενος ἐκ σφαιριδίων, θρομβώδης· σφαιροειδής.

gloire, θ. κλέος, δόξα, εὐδοξία, τιμὴ· ἡ πρὸς τὸν Θεὸν λατρεία· — à Dieu, δόξα τῷ Θεῷ· ἐκλαμψίς, μεγαλείον· rendre — à la vérité, μαρτυρεῖν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

glomérule, ἀθροισμάτιον ὁμοειδῶν πραγμάτων, σύμπτηγμα (βοτ.)

ἄτακτον σύμπλεγμα φυτῶν καὶ ἀνθέων.

gloria, καφές μὲ ρακί, μὲ κονιάκ.

glorieusement, ἐνδόξως, εὐκλεῶς.

glorieux, euse, εὐκλής, ἔνδοξος· ἐπηρεμένος, κενόδοξος, ἀλαζών, καυχηματίας.

glorification, θ. ἐξύμνησις, δοξολογία, δοξασμός· ἀνύψωσις εἰς τὴν αἰώνιον δόξαν τῶν ἁγίων, τῶν μακαρίων ψυχῶν.

glorifier, θ. τιμῶ, δοξάζω, δοξολογῶ, ἐξυμνῶ· se —, ἐπαίρομαι ἐγκαυχῶμαι ἐπὶ τινὶ ἀρετῇ, ὑπεροχῇ· ἡ πράξει.

gloriole, θ. μικρὸν καύχημα, κενὴ δόξα, (γλευαστικῶς) δοξάριον.

glose, θ. ἐξήγησις σκοτεινοῦ κειμένου διὰ λέξεων καὶ φράσεων ἕτ μᾶλλον σκοτεινοτέρων.

gloser, ῥ. ἐν. σχολιάζω· ἐπικρίνω· κατακρίνω.

gloseur, euse, φιλόσοφος, ὁ τὰ πάντα ἐπὶ κακοῦ ἐρμηνεύων.

glossaire, γλωσσάριον, σύντομον λεξικὸν ἐν τέλει πονήματος λέξεων αὐτοῦ ἀπληρξαίωντων καὶ ἀχρηστων.

glossateur, γλωσσαριστής, συγγραφεὺς ἀκατανοήτου ἔρμηνείας.

glossite, θ. (ιατρ.) φλόγωσις τῆς γλώσσης, γλωσσίτις.

glossopêtre, ἀπολελιθωμένος ὕδου· ἰχθύος, γλωσσόπετρα.

glotte, θ. γλωσσίς.

glouglouter ἢ glouglouter, ὑγρά φλέγγομαι, κλώζω, κ. φωνάζω κλουκλού.

glouglou, ὑγροφωνία, κλού-κλού, κουκλούκισμα.

gloussissement, κλωγμός τῆς ὕρνιθος, κ. κακάρισμα.

glousser, ῥ. οὐδ. ἐπὶ ὕρνιθος μελλούσης νὰ γεννήσῃ ὦον ἢ καλούσης τοῦς νεοσσούς, κλώζω, κ. κακαρίζω.

glouteron, (βοτ.) ἄρκτιον.
glouton, onne, ἀδηφάγος, λαίμαργος, γαστροίμαργος, κ. φαγᾶς.
gloutonnement, λαίμαργως.
gloutonnerie, θ. λαιμαργία, γαστροίμαργία, ἀδηφαγία.
glu, θ. ἰξός.
gluant, γλοιώδης, ἰξώδης, γλιστρος, κολλώδης.
gluau, ἰξευτικός κάλαμος, κ. ἰξόβερρα.
gluer, ῥ. ἐν. ἰξῶ χρίω, ἀλείφω με ἰξόν.
glucose ἢ **glycose**, θ. τὸ σάκχαρ τῆς σταφυλῆς ἢ τοῦ τῶν λαχάνων ἀλεύρου.
glume, θ. (βοτ.) περίβλημα τῶν ἀνθέων τῶν πρωθῶν φυτῶν.
gluten, ἢ ἰξώδης, κολλώδης ὑποστάθμη τοῦ ἀμύλου, κ. τῆς κόλλας.
glutinant, e, ἢ **glutinatif**, ive, συγκολλητικός, κολλώδης.
glutineux, euse, κατάκολλος, ἔγκολλος, κολλώδης.
glycérine, θ. (χημ.) γλυκερίνη.
glycine (βοτ.) γλυκίνη.
glycose, θ. glucose.
glyptique, θ. ἢ ἐπὶ λεπτῶν λίθων γλυπτική.
gneiss (γγνείς) (ὄρυκτ.) γνεύσιον ἢ γνήσιον.
gnome, (γχνόμ) πνεῦμα, δαιμόνιον ὅπερ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους καθελιστὰς κατοικεῖ ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῆς γῆς καὶ φυλάττει τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς.
gnomite, θ. θήλεια τῶν πνευμάτων ἢ δαιμόνων **gnome**.
gnomique, γνωμικός.
gnomon (γχνόμ), γνώμων, ἐργαλεῖον ἡλιοσκοπικόν ἢ βελόνη τοῦ ἡλιακοῦ ὠρολογίου.
gnosticisme, ἢ τῶν γνωστικῶν αἵρεσις.
gnostique, γνωστικός, τῆς αἵρέσεως τῶν γνωστικῶν.

go, tout de—, ἐλευθέρως, ἀκολούτως, ἀσυστόλως.
gobbe, θ. βῶλος δηλητηριώδους μάχης διδόμενος εἰς τὰ βλαβερὰ ζῶα πρὸς ἐξόντωσιν αὐτῶν, κ. φόλα.
gobelet, κύπελλον, κύαθος, ποτήριον μικρὸν ποτήριον ἐκ λευκοσιδήρου τῶν θαυματοποιῶν.
gobelette, θ. πλοιάριον ἱστιοφόρον.
gobelotter, ῥ. οὐδ. συγκοπίνω.
gobe-mouches, εἶδος στρουθίου, ὁ μολοθήρας, μύιαγρος, (μεταφ.) εὐθήτης, μωρόπιστος.
gober, καταδρογθίζω, καταπίνω (μεταφ.) il gobe tout ce qu'on lui dit, πιστεύει εὐκόλως πᾶν ὅτι τῷ λέγουσιν.
goberge, βράχος ξυλοργοῦ ἕνα συσφίγγη τὸ ἔργον του.
goberger, se—, τέρπομαι, εὐφραίνομαι, τρώγω καὶ πίνω.
gobet, ψωμός, κ. γαψιά.
gobeter, ῥ. ἐν. πληρῶ ἀσδέστου τὰ γάσματα, τὰ διεσρωγῶτα τείλους.
gobeur, euse, κατωφαγᾶς, καταδρογθιστής.
gobille, θ. σφαιρίδιον λίθινον.
gobin, (ὄχι πολὺ εὐχρ.) κυφός.
godaille, θ. (γυδ.) μέθη, κραιπάλη.
godailier, ῥ. οὐδ. μεθοκοπῶ.
godailleur, μέθυσος.
godelureau, νεανίας φιλάρεκος, ἀδεξίως χαριεντιζόμενος.
godenot, ξύλινον εἰδωλίον τῶν θαυματοποιῶν, τῶν ἀγυρτῶν.
goder, ῥ. οὐδ. (ἐπὶ ἐνδυμάτων) πτύσσομαι κακῶς, ἐλαττωματικῶς.
godet, σκύφος, ποτήριον ἀστήρικτον καὶ ἄνευ λαβῆς.
godiche, βλάξ, εὐθήτης.
godille, θ. λέμβου, ἀκατιοῦ, κόπη τῆς πρύμνης, ἐπέχουσα τόπον ἐρετμοῦ τε καὶ κωπηλασίας.
godiller, κωπηλατῶ διὰ τῆς ὀπισθοκώπης.

godine, θ. γυνή ὀκνηρά.
godineau, κρεατόπηττα, τουρ. μπουρέκι.
godure, θ. πtyχή ἄχαρις, ἄσχημος.
goéland, (ὄρνιθ.) λάρος, κ. γλάρος.
goëlette, θ. ἡμιολία, κ. γολέττα.
goémon, οὕτω λέγεται ἑνιαχοῦ τὸ θαλάσσιον φῦκος.
goétie, (σί), γοητεία, μαγεία διὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν δαιμόνων.
gogaille, θ. (ἀρχ.) εὐωχία, κ. φαγοπότι.
gogo, ἀ—, ἐν ἀφθονία.
goguenard, σκωπτικός, γλευστικός, φιλόγελως.
goguenarder, ῥ. οὐδ. γλευάζω, σκώπτω, γελοιοποιῶ, ἀστείζομαι ἀτόπως, ἀπρεπῶς.
goguenarderie, θ. γλεῦτη, γελοιοποιία, ἀπρεπῆς ἀστεϊσμός.
goguettes, θ. πλθ. εὐθυμοὶ λόγοι être en —s, κωμάζειν, εἶναι τινα εὐθυμον, κ. εἰς τὸ κέφι chanter—, ὑβρίζειν, κακολογεῖν τινα.
goinfre, κοιλιόδουλος, γαστρίμαργος, λαίμαργος.
goinfrer, ῥ. οὐδ. ἀδηφάγῳ, τρώγω πολὺ καὶ ἀπλήστως.
goinfrerie, θ. ἀδηφαγία, πολυφαγία.
goitre, κήλη, βρογχοκήλη.
goitreux, euse, βρογχοκηλικός.
golfe (γεωγρ.) κόλπος θαλάσσης.
gombette, θ. νόμος τις παλαιῶς τῶν Βουργουνδῶν δι' οὗ πᾶν ἔγκλημα ἠδύνατο να τιμωρηθῆ διὰ προστίμου.
gommage, ἐκ κόμμεως μίξ.ς ἢ ἀλοιφή.
gomme, θ. κόμμι —arabique, κόμμι τῆς ἀκακίας —elastique ἢ zaoutchouc, κόμμι ἐλαστικόν, κ. καουτσού.
gomme-gutte, θ. ῥητινώδεις τι

κόμμι, ἐν χρήσει ὡς χρώμα κίτρινον ἐν τῇ ζωγραφικῇ.
gommer, ῥ. ἐν. κομμῶ, ἐπιχρίω διὰ κόμμεως.
gomme-résine, θ. ῥητινόκομι.
gommeux, euse, κομμιοφόρος, κομμιογόνος, πισσώδης.
gommier (βοτ.) εἶδος ἀκακίας τῆς Ἀμερικῆς.
gomphose, θ. (ἀνατ.) ὀστέων γόμφωσις.
gond, στρόφιγξ θύρας ἢ θυρίδος.
gondole, θ. Ἐνετικὸν ἀκάτιον, γόνδολα.
gondolier, Ἐνετὸς λεμβοῦχος, γονδολιέρος.
gonfalon, σημαία ἐκκλησιαστικῆ δὲ γλωσσος ἢ τρίγλωσσος, φάρσος.
gonfalonier ἢ gonfalonnier, τίτλος ἄρχοντος δημοκρατιῶν τινῶν τῆς Ἰταλίας.
gonflé, e, ἐξωδηκώς, κ. πρισμένος, φουσκωμένος.
gonflement, οἰδημα, κ. πριξιμον· ἐξόγκωσις.
gonfler, ῥ. ἐν ἢ οὐδ. οἰδαίνω, ἐξογκῶ, κ. πρίσκω, φουσκώνω.
gong, κίμβαλον τῶν Σινῶν, δίσκος μετάλλινος ὃν κρούουσι διὰ βάρδου.
gongorisme, ποιὰ τις ἐπιτήδευσις καὶ λεπτότης ὕφους, λόγου.
gonin, mallre—, πανοῦργος, κατεργάρης.
goniomètre, γωνιόμετρον.
goniometrie, θ. γωνιομετρία.
gonne, θ. κάδος πίσης, οἴνου, ἢ ζύθου.
gonorrhée, θ. γονόρροια, βλεννόρροια,
gord, ἀλιεῖα διὰ πασσάλων γωνιωδῶς τεταγμένων ἐν ποταμῷ καὶ ἀποληγόντων εἰς δίκτυον.
Gordien, Γόρδιος (δεσμός).
goret, χοιρίδιον.
goreter, ῥ. ἐν. καθαίρω τὰ ὑψαλα πλοῖου.

gorge, λάρυγξ, λαιμός· j'ai mal à la—, πονεί ὁ λαιμός μου.—λαιμός καὶ στῆθος γυναικός· ῥάβδος περὶ ἣν τυλίσσεται γεωγραφικός χάρτης· ῥάβδωσις τροχαλίας· φάρμαξ, χαράδρα, στενοπορία μεταξὺ ὄρεων· rire à—déployée, καγγάζω, κ. ξεκαρδίζομαι· γελῶν, κακονογελῶ· faire rendre—à qqn, ἀναγκάζω τινὰ ἵνα ἀνταποδώσῃ τὰ κλοπιμαία.

gorgé, ὑπερχορεσθείς.

gorge-de-pigeon, λάμπον, μαρμαίρον χρώμα.

gorgée, θ. ῥόφημα.

gorger, ῥ. ἐν. κορέννυμι, κ. ταγίζω ὑπερβολικῶς· (μεταφ.)—de biens, ἐπιδαψιλεύω ἀγαθὰ, ὑπερπληρῶ ἀγαθῶν, πλουτίζω.

gorgeret (ὄρν.θ.) ὑπολαίς.

gorgerette, θ. στηθόδεσμον, περιτραχήλιον νηπίου.

gorgerin, περιδερίς, περιστερνίδιον πανοπλίας.

gorgone, θ. εἶδος ζωοφύτου ὁμοιάζοντος πρὸς θάμνον.

Gorgones, θ. πλ.θ. αἱ Γοργόνες, τὰ τῆς μυθολογίας τέρατα.

gorille (ζωολ.), ὁ γορίλλας, πιθήκος, ὁ τὰ μάλιστα ὁμοιάζων τῷ ἀνθρώπῳ.

gosier, λαιμός, λάρυγξ, φάρυγξ.

gosse, θ. σκῶμμα· (ναυτ.) κρικὸς σιδηροῦς.

gothique, (ἀρτεκτ.) γοθικός (ῥυθμός) οὖσ. εἶδος γραφῆς.

gouache, θ. (ζωγρ.) κομμιομικτὸν χρώματα, εἰκῶν διὰ τοιοῦτων χρωμάτων κατεσκευασμένη, κομμιογραφία.

gouailler, ῥ. ἐν. (δημῶδ.) σκώπτω.

gouaillerie, θ. σκῶμμα, ἀστεϊότης, χαριεντισμός.

gouailleur, euse, σκῶμμων, σκωπτικός, εὐτράπελος.

goudron, ζώπισσα, ὑγρόπισσα· κ. κατράμι.

goudronnage, πίσσωσις.

goudronner, ῥ. ἐν. πισσῶ, πισσαλείφω, κ. κατραμῶνω.

goudronnerie, θ. τόπος ἐνθα παρασκευάζεται ἢ φυλάττεται ἡ ὑγρόπισσα.

goudronneur, πισσωτής, κ. κατραμωτής σχοινίων, πλοίων, κ.τ.λ.

goudronner, ῥ. ἐν. πισσαλείφω.

gouet (βοτ.) ὄρον, ὄρακόντιον.

gouffre, ἄβυσσος, βάραθρον, κρημνός, γάσμα.

gouge, θ. σμῆλη ξυλουργοῦ ἢ λιθοξόου.

goujat, πηλοφόρος, μαθητής τέκτονος· ῥυπαρός καὶ χυδαῖος ἄνθρωπος.

goujon (ἰγθ.) κωβιός.

goule, θ. πτωματοφάγον, νεκροφάγον φάντασμα.

goulée, θ. μέγας ψωμός, κ. μεγάλη γαστήρ.

goulet, στενός λιμένος πορθμός.

goulette, ἰδέ goulotte.

goulot, στόμιον δοχείου, λαιμός στάμνου, λαγήνου.

goulotte, θ. μικρὰ ὑδρορροή.

goulu, e, λαίμαργος, γαστρομαργος, ἀδηφάγος.

goulument, λαίμαργως.

goum, οἶκος, φυλή παρὰ τοῖς Ἀραβί.

goupille, θ. πασσαλίσκος μετάλλινος συνδέων δύο τινὰ ἐν ὀρολογίῳ ἢ ἐν πανοπλίᾳ.

goupillon, περιοργαντήριον ἀγιασμοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν ταῖς οἰκίαις ψήκτρα στρογγύλη μὲ λαβήν.

gour, κολῶμα ἐκ πτώσεως ὕδατος.

gourbi, καλύβη, καλαμοσκεπή· ἀγυροσκεπή παρὰ τοῖς Ἀραβί ἐν Ἀλγερίᾳ.

gourd, e, νεναρχωμένος, κρυοπαγής, κ. κοκκαλιασμένος.

gourde, θ. σικύα, ξηροκολοκύνθη και τὸ ἐξ αὐτῆς φλασκί.

gourdin, ρόπαλον.

goure, θ. νενοθευμένον φάρμακον.

gourer, ρ. ἐν. νοθεύω· απατώ.

goureur, νοθευτῆς φαρμάκων· απατεών.

gourgandine, θ. πόρνη, γυνὴ φαυλόβιος.

gourgane, θ. κυάμιον λιμναῖον.

gourmade, θ. κόνδυλος, κ. γρονθιά.

gourmand, e, πολυφάγος, λαίμαργος, γαστριμαργος, κ. φαγάς.

gourmandise, θ. γαστριμαργία, λαιμαργία, πολυφαγία.

gourmander, ἐλέγχω, δεινῶς ἐπιπλήττω, βαρέω.

gourmandine, θ. εἶδος ἀπίου.

gourmandise, θ. λαιμαργία, ἀδηφαγία, γαστριμαργία.

gourme, θ. κόρυζα τῶν πωλαρίων· (ιατρ.) jeter sa—, ἄρχεσθαι τῶν νεανικῶν παρεκτροπῶν.

gourmé, e, ὁ ἐπιτηδευόμενος ὕψος σοβαρόν, ἀξιοπρεπές.

gourmer, ρ. ἐν. κονδύλους ἐντρέβω, κονδύλιζω, γρονθοκοπῶ· ψελλίω ἤτοι ἵπποστομίω περιβάλλω τὸν ἵππον.

gourmet, λέγνος· λαίμαργος· οἰνογνώστης.

gourmette, θ. ψέλιον τοῦ ἵππου, ἄλυσις, ἵπποστόμιον.

goussant ἢ goussaut, ἵππος βραχὺς καὶ ῥωμαλέος.

gousse, λοβός, θύλαξ σίτου, λέπυρον ὀσπρίου· σκοροδοκεφαλή.

goussset, μασγάλη· κινάβρα, δωπιδία μασγάλης· θυλάκιον, κ. τσέπη τῆς ζώνης τῶν περισκελίδων· μικρὸν ῥοτραπέζιον ἢ στήριγμα τῶν σαλίδων ξυλουργῶν.

gouût, γεῦσις· μία τῶν πέντε αἰ-

σθησεων ἢ τῆς γεύσεως· ὀσμὴ· ὕρεξις πρὸς τα φαγητά· (μεταφ.) καλαισθησία, φιλοκαλία· κλίσις, προαίρεσις, προτίμησις· διαθέσις· χάρις, γλαφυρότης, κομψότης· γνώμη.

gouter, ρ. ἐν. γεύομαι, δοκιμάζω, διακρίνω διὰ τῆς γεύσεως· (μεταφ.) ἐπιδοκιμάζω, ἐγκρίνω· ὑποφέρω· ἀπολαύω· ρ. οὐδ. λαμβάνω πείραν πράγματός τινος· τρώγω ὀλίγον τι· τρώγω τὸ μικρὸν φαγητὸν τοῦ δειλινοῦ.

goutte, θ. σταγὼν ὕδατος, κ. σταλαγματιά· —à—, κατὰ σταγόνας· je ne vois—, je n'entends—, δὲν βλέπω οὐδέν, δὲν ἀκούω οὐδέν· —ἀρθρίτις, ποδάγρα· —sciatique, ἰσχιακὴ ἀρθρίτις· —sereine, ἀμαύρωσις τοῦ ὀφθαλμοῦ, παραλυσία τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου.

gouttelette, θ. μικρὰ σταγὼν, ῥανίς.

goutter, ρ. οὐδ. στάζω.

goutteux, euse, ἀρθριτικός· πάσχων ἐξ ἀρθρίτιδος.

gouttière, θ. ὑδρορροή τῆς στέγης

gouvernable, εὐδιοίκτητος, κυβερνητός.

gouvernail, πηδάλιον, κ. τιμόνι.

gouvernant, e, κυβερνῶν· la faction—e, ἡ κυβερνῶσα μερίς· les classes—es, αἱ κυβερνῶσαι τάξεις.

gouvernante, θ. ἡ σύζυγος τοῦ διοικητοῦ· ἡ παιδαγωγὸς τῶν τέκνων εὐπόρου ἢ μεγάλης οἰκογενείας ἢ ἐπιστάτις, ἡ οἰκονόμος.

gouvernat, τὸ ἀξίωμα κυβερνήτου.

gouverne, θ. ὁδηγία, κανὼν διαγωγῆς.

gouvernement, κυβέρνησις, διοικήσις, τὸ κυβερνᾶν· οἱ τὴν κυβέρνησιν τοῦ κράτους ἀποτελοῦντες ὑπουργοί, οἱ τὴν ἐξουσίαν ἔχοντες.

gouvernemental, e, αὐχ, κυβερνητικός.

gouverner, ῥ. ἐν. κυβερνώ, διοκῶ· διευθύνω.

gouverneur, θηλ. gouvernante, διοικητής, κυβερνήτης· ὁ παιδαγωγὸς βασιλοπαιδὸς ἢ εὐπατρίδου.

goyave, θ. εἶδος ἀπίου τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν Ἀνατ. Ἰνδιῶν.

goyavier, δένδρον τοῦ goyave.

grabat, ἀλλία κλίση, χαμεύνιον, κράβητος.

grabataire (δημῶδ) ἀσθενής.

grabuge, θόρυβος, ταραχή, ἔρως, πάλτ.

grâce, θ. χάρις, εὐεργεσία· accordez-moi cette —· χάμετέ μοι ταύτην τὴν χάριν· —· ἄρεσις, συγχώρησις· le roi lui a fait —· ἢ lui a accordé sa —· ὁ βασιλεὺς τὸν ἐσυγχώρησεν· je vous rends —·, σᾶς εὐχαριστῶ —· ἢ τοῦ Θεοῦ βοήθεια· par la —· de Dieu, χάριτι θεῖα, εὐτυχίς· par la —· de Dieu roi de France, ἐλέω Θεοῦ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας (ἔλεγον τὸ πάλαι)· —· ἢ χάρις τῆς μορφῆς, τοῦ λόγου ἢ τοῦ τρόπου, κομψότης· marcher avec —·, βαδίζειν μετὰ χάριτος, χαριέντως· de bonne —·, ἀσμένως, προθύμως· —· à vous, τῇ βοήθειᾳ ὑμῶν, χάρις ὑμῖν· —· à vos soins, τῇ φροντίδι ὑμῶν· coup de —·, ἀποπεράτωσις, ἀποτελείωσις, θανάτωσις· être dans les bonnes —·s de qqn, ἀπολαύειν τῆς εὐνοίας τινός· recours en —·, αἴτησις ἀφέσεως συγγνώμης· trouver —· devant qqn ἢ devant les yeux de qqn, ἀρέσκειν τινί· les trois —·s, αἱ τῆς μυθολογίας τρεῖς χάριτες, Ἀγλατά, Aglaè, Εὐφροσύνη, Euphrosine, Θάλεια, Thalie· (μεταφ.) une quatrième —·, τετάρτη χάρις, ἥτοι γυνὴ κάλλει διαπρέπουσα· ἐπιρρ.de —·, δι' ἀγάπην Θεοῦ, ἱκετεύω ὑμᾶς, σᾶς παρακαλῶ.

graciable, συγγνωστός, συχωρητός.

gracier, ῥ. ἐν. ἀφίημι, συγχωρῶ·
gracieusement, ἐπιχαρίτως, χαριέντως, μετὰ χάριτος· φιλοφρόνως.

gracieuser, ῥ. ἐν. δεξιούμαι· τινα φιλοφρονέστατα, χαρίζομαι· τινα.

gracieuseté, θ. εὐγένεια, χάρις, φιλοφροσύνη.

gracieux, euse, ἐπιχάρις, εὐχάρις, γαρίεις.

gracilité, θ. ἰσχνότης.

gracioso (Ἰταλ. μουσ.) χαριέντως.

gradation, θ. κλίμαξ, ἢ κατ' ἐπαγωγὴν αὐξήσις. (ῥητ.) τὸ κλιμακωτὸν σχῆμα· va, cours, vole, ἴθι, δράμα, ἵπτασο.

grade, βαθμὸς τιμῆς, ἀξιώματος· monter en —·, προοιβάζομαι.

gradé, βαθμοφόρος.

grader, ῥ. ἐν. βαθμολογῶ.

gradin, βαθμὸς, κ. σκαλί, σκαλοπάτι· —·s d' un théâtre, ἔδραι, βάρθρα, κερκίδες θεάτρου, ἀμφιθέατρου.

gradine, θ. ὄδοντωτὴ καὶ κοπερὰ ψάλις γλύπτου.

graduat, προδιδακμὸς καθηγητοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

graduation, θ. βαθμολογία, κατὰ βαθμοὺς διαίρεσις.

gradué, θ. ὁ φέρων βαθμὸν τινα πανεπιστημιακόν.

graduel, elle, ὁ βαθμηδὸν προβαίνων, αὐξων, κλιμακωτός· οὗς. (λειτουρ. ἐκκλ.) τὸ μεταξὺ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου ψαλλόμενον βιβλίον περιέχον πᾶν τὸ ἐν τῷ χορῶ· τῆς ἐκκλησίας ψαλλόμενον.

graduellement, βαθμηδόν.

grader, ῥ. ἐν. βαθμοτομῶ, διοικῶ κατ' ἴσους βαθμοὺς· αὐξίνω βαθμηδόν, οἷον γραμματικὰ γυμνάσματα κτλ.

gradus, λεξικὸν βοηθοῦν πρὸς Λατινικὴν στιχοφυγίαν.

graffite, ἡ διὰ χειρὸς χάραξις ἢ γραφή τῶν ἀρχαίων ἐπὶ τῶν μνημείων τῆς τέχνης.

graillement, φωνὴ βραγχώδης.

grailer, ῥ. ἐν. βραγγιῶ, κρώζω, ὀμιλῶ ἢ φωνάζω βραχνά.

grailon, κνίσσα, ὀσμὴ καιομένου λίπους ἢ κρέατος· φλέγμα, πτύσμα παχύτατον· ἐωλοκρασία, ὑπόλοιπον φαγητοῦ.

grailonner, ῥ. ἐν. ἀποχρέμπτωμα, πτύω συνεχῶς, ἀποφλεγματοῦ.

grailonneur, euse, ὁ ἀποχρεμπτόμενος, ἀποφλεγματοστής.

grain, κόκκος, κοκκίον, θρόμβος, μόνιον, κ. σπειρί, ῥάξ, κ. ῥάγα ἢ ῥῶγα σταφυλῆς· ἀνισότης ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος, βύρσης, ὑφάσματος, κτλ. τὸ $\frac{1}{60}$, δραχμῆς ὡς βάρους, ἢ τοῦ δραμίου, ἢ τὸ $\frac{1}{20}$ γραμμαρίου, κ. ἓνα σιταροκόκκιον—θύελλα, καταγίς· πᾶν ὃ τι ἔχει τὸ σχῆμα κόκκου—μικρὰ δόσεις, μικρὸν ποσόν· un—de bon sens, ὀλίγη ὑποπροσύνη, ὀρθὴ κρίσις.

grainage, κόκκωσις, κοκκοποιήσις.

grainaille, θ. ἄθλιος σπόρος· ψήγματα μετάλλου.

grainiller, ῥ. ἐν. ῥινίζω μετάλλου.

graine, θ. κοκκίον, σπέρμα, σπόρος φυτῶν τινῶν.

grainer, ῥ. ἐν. κοκκοποιῶ, κοκκίζω· στίζω· παράγω σίτον.

greineter, ῥ. ἐν. τραχύνω κοκκοειδῶς τὴν ἐπιφάνειαν.

graineterie, θ. σιτεμπόριον.

grainetier, ἰδὲ grenier.

grainier, ière, ἰδὲ grenetier.

graisage, χρίσις, ἐπάλειψις.

graisse, θ. λίπος, στέαρ, πάχος.

graisser, χρίω, ἀλείφω με λίπος· ῥυπαίνω, μολύνω διὰ λίπους· —la

patte à qqn, δωροδοκῶ, διαφθείρω, τινὰ με χρήματα.

graisset, εἶδος μικροῦ βατράχου.

graisseux, euse, λιπώδης, λιπαρός, στεατώδης.

gramen (-μεν) χλόη, γράσις, ἄγρωσις.

graminé, e, (βοτ.) ποώδης, χορτώδης, σιτηρός.

grammaire, θ. γραμματικὴ.

grammairien, γραμματικός, εἰδήμων τῆς γραμματικῆς.

grammatical, e, aux, γραμματικός, ἀνήκων εἰς τὴν γραμματικὴν.

grammaticalement, γραμματικῶς, κατὰ τὴν γραμματικὴν.

grammatiste, ἄθλιος γραμματικός.

gramme, γραμμάριον, γράμμον, βᾶρος ὕδατος κυβικοῦ ἑκατοστομέτρου.

grand, e, μέγας κατὰ τὸν ὄγκον, τὰς διαστάσεις· τὸ ἀνάστημα ὑψηλός· (μεταφ.) μέγας κατὰ τὴν ἀξίαν, ἔξοχος, ὑπερόχις· — maître, ἄρχων, ἀρχηγός· — père, κρημεύς· οὐσ. μεγιστάν· un—de l'Espagne, μέλος τῆς ὑψίστης ἀριστοκρατίας τῶν Ἰσπανῶν λέγουσι καὶ γράφουσ· grand' peine, μέγας κόπος, grand' pitié, μέγας οἶκτος, ce n'est pas grand' chose, δὲν εἶναι μέγα τι· à —s pas, μεγάλοις βήμασι· trancher du —, μεγαλοποιῶ ἑμαυτόν, ἐπαίρομαι, ἐπιδεικτιῶ· le—Seigneur, ὁ Σουλτάνος τῆς Τουρκίας· le—monde, ἡ ὑψηλὴ κοινωνία· le—air, τὸ ὑπαίθριον, ὁ ἐλεύθερος ἀήρ· — aigle, ὁ μέγιστος γάρτης· — jour, φῶς τῆς ἡμέρας· la —e armée, ὁ στρατὸς μεθ' οὗ Ναπολέον ὁ Α'. ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Ῥωσσίας· — croix, ἰδὲ ἀμέσως κατωτέρω· — livre, τὸ καθολικὸν ἢ μέγα διπλογραφικὸν κατάστιχον τῶν ἐμπόρων· grand

mère, προμήτωρ, μάμη, κτλ. en —, εἰς μέγα σχῆμα· κατὰ μέγα.

grand-croix, ὁ μεγαλόσταυρος (παράσημον)· ὁ φέρων τὸν μεγαλόσταυρον.

grand-duc, ἀρχιδούξ, μέγας δούξ· τίτλος τῶν βασιλοπαίδων τῆς Ῥωσσίας·—εἶδος γλαυκός, ὁ βύας.

grand-ducal, e, aux, ἀρχιδουκικός.

grand-duché, μέγα δουκάτον.

grande-duchesse, θ. ἀρχιδούκισσα, μεγάλη δούκισσα.

grandelet, elle, ἤδη ἀνδρωθεῖς.

grandement, μεγάλως, πολὺ, τὰ μέγιστα.

grandeur, μέγεθος διαστάσεων· μεγαλείον· τίτλος τιμητικὸς ἀρχιερέως. Sa Grandeur, ὡς παρ' ἑμῖν·

Ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης· (μεταφ.) ἠθικὸν ὕψος·—d'âme, τὸ μεγαθύμον, μεγαλοψυχία, ἡ τῆς ψυχῆς εὐγένεια· la—d'un crime, ἡ δεινότης, στυγερότης ἐγκλήματος· la—souveraine, τὸ βασιλικὸν μεγαλείον, ἡ ἰσχὺς, ἐξουσία.

grandiose, μεγαλοπρεπής, ἐπιβλητικὸς, σεμνοπρεπής.

grandir, μεγεθύνομαι, αὐξάνομαι, εὐρύνομαι, ἐπιδίδωμι, λαμβάνω ἐπίδοσιν.

grandissime (δημῶδ.) μέγιστος, ὑπερμεγέθης.

grand-livre, τὸ μέγα ἢ καθολικὸν βιβλίον τῶν ἐμπορῶν· τὸ γενικὸν τῆς διπλογραφίας κατάστιχον· βιβλίον τῶν ἐγγραφῶν τοῦ δημοσίου χρέους, ὅπερ λέγεται καὶ grand livre de la dette publique.

grand'maman, ὑποκορ. τοῦ grand'mère, πληθ. des grand'mamans.

grand'mère, προμήτωρ, μάμη, κ. κυρούλα, γιαγιά, νενέ.

grand'messe, θ. μεγάλη μετὰ χορωδίας λειτουργία.

grand-oncle, ἀδελφὸς τοῦ πάπου ἢ τῆς μάμμης· πληθ. des grands oncles.

grand-père, πάππος, πληθ. des grands-pères.

grand'tante, ἀδελφὴ τοῦ πάπου ἢ τῆς μάμμης.

grange, θ. ἀλωνία, ἀχυροβολῶν, σιτοβολῶν, ἀλώνιον.

grangée, θ. ὅσον ἡ ἀλωνία, ὁ σιτοβολῶν, περιέχει.

granit (ὄρυκτ.) ὁ γρανίτης ἢ συτηνίτης λίθος.

granitaire, γρανιτοειδής.

granitique, γρανιτικός.

granivore, σιτοβόρος, σιτοφάγος, κοκκοφάγος.

granulaire (ὄρυκτ.) κοκκοπαγής, κοκκοφυής.

granulation, θ. κοκκοποίησις, μεταβολὴ εἰς κόκκους, εἰς ψήγματα.

granule, κοκκίον.

granuler, ῥ. ἐν. κοκκοποιῶ, θρύπτω.

granuleux, euse, κοκκώδης.

granulosité, θ. (βοτ.) τὸ κοκκοειδὲς ρυτόν.

graphique, γραφικὸς· ζωγραφικός.

graphiquement, γραφικῶς.

graphite (ὄρυκτ.) γραφίτης.

graphomètre (γεωμ.) γραφόμετρον, γωνιόμετρον.

grappe, θ. βότρυς σταφυλῆς ἢ ἄλλων καρπῶν ἢ καὶ ἀνθέων.

grappeux, euse, πολύβοτρυς.

grapillage, ἐραγολογία.

grapiller, ῥ. οὐδ. καὶ ἐν. ἐπι-καρπολογῶ τὴν ἀμπελον, ἐραγολογῶ, ὀρέπω τοὺς τελευταίους βότρυας· (μεταφ.) καρποῦμαι λάθρα μικρὰ κέρδη, πολλάκις οὐχὶ ὄλως νόμιμα.

grapilleur, euse, ἐραγολόγος.

grapillon, βοτρυδίων.

grappin (ναυτ.) ἀγκύριον τετραχείριον· ἀρπάγη δι' ἧς δρᾶττους:

τὸ ἐγθρικὸν πλοῖον ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐν ἐφόδῳ ναυμαχίας· (μεταφ.) jeter ἢ mettre le—sur ἄρη, κυριεύω τὴν ψυγὴν τινος, σαγηνεύω αὐτόν.

grappiner, ῥ. ἐν. ἀρπάζω διὰ τῆς ἀρπάγης.

gras, **grasse**, πιμελής, λιπαρός, παχύς· στεατώδης, ῥυπαρός, κ. λιγδιαρής, γλιτσιασμένος· οὐσ. le — d'une viande, τὸ λιπαρὸν μέρος τοῦ κρέατος· faire—, τρώγω κρέας, τρώγω πασχαλινόν· ἐπίρρ. parler —, τραυλίζω προφέρων τὸ ρ, ἤτοι προσέρω αὐτὸ ὡς γ.

gras-double, μεμβράνα τοῦ στομάχου τοῦ βοός, ἐπίπλοον.

gras-fondu ἢ **gras-fondre**, (ἰκπιατρ.) φλόγωσις τοῦ ὑπογάστρου τῶν ἵππων.

grassement, ἐν ἀνέσει, ἐν εὐωχίᾳ, κ. τρωγοπίνοντας.

grasset, **ette**, ὀλίγον παχύς, κ. παχουλός.

grasseymment, τὸ ἐπὶ τῆς προφορᾶς τοῦ ρ τραύλισμα.

grasseyer, ῥ. οὐδ. τραυλίζω προφέρων τὸ ε.

grasseyeur, τραυλιστής, ὁ προφέρων τὸ ρ ὡς γ.

grassouillet, **ette**, παχουλός.

grateron, φυτὸν μὲ ἀκανθώδεις καρπούς.

gratification, θ. ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις χάριτος.

gratifier, ῥ. ἐν. ἀνταμείβω, ἀνταποδίδωμι, φιλοδωρῶ.

gratin, τὸ προσκολλώμενον ἐνλίπτε εἰς τὸν πυθμένα τῆς γύτρας φαγητόν, ὑποστάθμη· ἄρτυμα φαγητοῦ διὰ τοῦ φλοιοῦ τοῦ ἄρτου.

gratiner, ῥ. οὐδ. μαγειρεύω ὡς τῶς ὥστε νὰ μείνῃ ὑποστάθμη· ἐποξέω τὸν φλοιὸν ἄρτου δι' ἄρτυμα ἄλλου φαγητοῦ.

gratiolle, θ. (βοτ.)

gratis, δωρεάν, ἀμισθί, κ. χά-

ρισμα· spectacle—, θέαμα δωρεάν.

gratitude, θ. εὐγνωμοσύνη.

grattage, ἀπόξεσις,

gratte, θ. ξέστρον πλοίου.

gratteau, στίλβωτρον μεταλλῶν.

gratte-cul (βοτ.) κυνόσβατον, κ. ὄρνιθόκωλον.

grateleux, **euse**, ψωρώδης, λειχηνιῶν.

gratelle, θ. λειχήν, κνύζα, μικρὰ ψώρα.

gratte-paille, (ὄρνιθ.) ὑπολαῖς ἢ χειμερινή.

gratte-papier, ἀντιγραφεύς, διεκπεραιωτής.

gratter, ῥ. ἐν. ἐπικνήθω, ξέω, κ. ξῶ· ῥυκανίζω· ῥ. οὐδ. κρούω σιγανά.

gratteur, ξέστης·—de papier, ἀντιγραφεύς· ἄθλιος συγγραφεύς.

grattoir, ξυστήρ χάρτου πρὸς ἀπάλειψιν τοῦ γραφέντος.

gratuit, **e**, ἀμισθος, δωρεάν διδόμενος· (μεταφ.) méchanceté—e, κακία ἀναίτιος· ἄλογος· suposition—e, ὑπόθεσις κενή, ἄνευ βάσεως.

gratuité, θ. χάρις, ἀμισθία, δωρεά, ἀτέλεια.

gratuitement, δωρεάν, ἀμισθί, κ. χάρισμα.

gravatier, ἀμαξηλάτης μεταχομίζων ἀπορρίμματα οἰκοδομῆς ἢ ἀσδέστου.

gravatif, **ive** (ἰατρ.) ἀλγοδαρής, προξενῶν πόνον μὲ βάρος.

gravats, ἰδὲ **gravois**.

grave, βαρύς, ἐμβριθής, σοβαρός· σπουδαῖος· βαθύφωνος, βαρύνονος· maladie—, νόσος δεινή, βαρεῖα, ἐπικίνδυνος· affaire —, ὑπόθεσις σοβαρά, σπουδαία· accent —

(¹) βαρεῖα· οὐσ. τὸ σοβαρὸν ὕφος.

gravé, **e**, εὐλογιόστικτος, κ. εὐλογοχομμένος.

gravelée, θ. τέφρα ἐξ ὑποστάθμης οἴνου.

graveleux, euse. λιθώδης, νεφριτικός· ἀκόλαστος, ἔσειμνος ἐλευθεριάζων.

gravelle, θ. (ιατρ.) νεφρίτις, λιθουρία· οἴνου, ὕξους ὑποστάθμη.

gravelure, θ. λόγος ἀκόλαστος, ἄσειμνος.

gravement, δεινῶς, σοβαρῶς, σπουδαίως.

graver, ῥ. ἐν χαράττω, ἐγγαράττω, ἐγκολάπτω· γαλκογραφῶ (μεταφ.) ἐντυπῶ βαθέως εἰς τὴν μνήμην, εἰς τὴν καρδίαν.

graveur, χαράκτης, γαλκογράφος, λιθογράφος·—sur bois, ξυλογράφος.

gravier, ψηφίδες, ψάμμος, γονδρὴ ἄμμος.

gravir, ἀναβαίνω διατεινόμενος, μετὰ κόπου, ἀναρριχῶμαι.

gravitant, e, κεντρομόλος, κεντροβαρής, τείνων πρὸς τὸ κέντρον.

gravitation, θ. ἡ κεντροβαρής, κεντρομόλος τῶν σωμάτων τάσις, ἑλξις.

gravité, θ. (φυσ.) βαρύτης, βάρος (μεταφ.) σοβαρότης· centre de —, κέντρον βαρύτητος.

graviter, ῥ. οὐδ. τείνω εἰς τι σημείον, ἐπιρρέω.

gravois ἢ gravats, τὰ τοῦ ἀσθέστου ἀποκοσμινίσματα· οἰκοδομῆς ἀποτρίμματα.

gravure, θ. ἡ τέχνη τοῦ ἐγγαράττειν εἰκόνας, σχήματα, γαλκογραφία, λιθογραφία, ξυλογραφία· εἰκῶν βιβλίου.

gré, θέλησις, βούλησις, φορά, ἐπιθυμία, προαίρεσις· ἰδιοτροπία· agir à son —, πράττειν κατὰ βούλησιν· savoir bon— à qqn, εὐγνωμονεῖν τινι· savoir mauvais— à qqn, δυσσεβεῖσθαι κατὰ τινος· de— à —, φιλικῶς, διὰ φιλικῆς συνεννοήσεως, bon—mal—, ἢ de—ou de force, ἐκῶν ἄκων, ἐκουσίως ἢ διὰ τῆς βίας·

au—du vent, εἰς τὴν διάκρισιν, εἰς τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου· à —d' eau, ὅσον τὸ βάθος τοῦ ὕδατος ἐπιτρέπει.

grèbe (ὄρνιθ.) βραχύπους ἐρωδιός ἀργυροειδοῦς χρώματος.

grec, θηλ. grecque, Ἑλλην, Ἑλληνίς· Ἑλληνικός-ή· οὐσ. ἡ Ἑλληνική γλῶσσα· le—ancien, ἡ ἀρχαία Ἑλληνική γλῶσσα· le—moderne, ἡ νεοελληνική γλῶσσα.

gréçiser, ῥ. ἐν. ἐξελληνίζω, διδωμορφήν ἢ χροιάν Ἑλληνικήν.

gréco-romain, Ἑλληνορωμαίος, Ἑλληνορωμαϊκός.

grecque, θ. (ἀρχιτ.) κόσμημα ἐκ συνεπιτεθειμένων καὶ βαθμηδόν μικροτέρων ὀρθογωνίων τετραγώνων, χρησίμων ἰδίως ἐν τῇ διακοσμήσει τῆς ὀροσῆς, μαίανδρος.

gredin, φαῦλος, ἀχρεῖος, κ. κατεργάρις.

gredinerie, θ. φαυλότης, ἀχρειότης, κ. κατεργαριά.

gréement, ἐξάρτυσις, ὀπλισμός πλοίου, κ. ἀρματωσιά.

gréer, ῥ. ἐν. ὀπλιζω, κ. ἀρματώνω τὸ πλοῖον.

gréeur, ἐξάρτυστής, κ. ἀρματωτής.

greffe, θ. ἐμφυλλισμός, ἐνοφθαλμισμός, ἐγκεντρισμός, κ. ἐμβόλιασμα· ἀρσ. γραμματοφυλάκιον, ὅπου φυλάσσουν τὰ πρακτικὰ τῶν δικῶν.

greffer, ῥ. ἐν. ἐμφυλλίζω, ἐγκεντρίζω, ἐνοφθαλμίζω.

greffeur, ἐγκεντριστής, ἐνοφθαλμιστής, κ. ἐμβολιαστής δένδρων.

greffier, γραφεὺς δικαστηρίου κρατῶν σημείωσιν τῶν ἀποφάσεων ἢ πρακτικῶν τῶν δικῶν.

greffoir, ἐγκεντριστικὸν μαγαρίδιον.

grège (ἐπὶ μετᾶξῆς) ἀκατέργαστος, ἐν φυσικῇ καταστάσει.

grégeois, feu —, τὸ ὑγρὸν ἢ

Ἑλληνικὸν πῦρ, ὅπερ κατέκαιεν ἐν τῷ ὕδατι τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα.

grégorien, ienne, rit—, ἡ λειτουργία ὅπως τὴν διεσκεύασε ὁ πάππας Γρηγόριος ὁ Α'. **calendrier**—, τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ὡς ἔχει μεταρρυθμισθὲν ὑπὸ τοῦ πάππα Γρηγορίου II'. τὸ συνήθως γρηγοριανὸν ὀνομαζόμενον.

grègue, θ. σκελέαι, περισκελιδες, βράικαι.

grêle, ἰσχνός, λεπτός.

grêle, θ. χάλαζα· (μεταφ.) πληθὸς ἄπειρον.

gréler, ρ. ἀπρόσωπ. χαλαζοβολᾷ, χαλαζοκοπεῖ, χαλαζᾷ, πίπτει χάλαζα· ρ. ἐν. l'orage a grélé vos vignes, ἡ θύελλα διὰ τῆς χαλαζῆς κατέστρεψε τὰς ἀμπέλους σου.

grelin (ναυτ.) μικρὸς κάλως, κελώδιον.

gréloir, τρυπητὴρ· διηθητὴρ κηροῦ.

grélon, χαλαζῆς χονδρὸς κόκκος ἢ βῶλος χαλαζῆς.

grelot, κωδώνιον, κρόταλλον· (μεταφ.) attacher le —, τολμῶ πρῶτος, κάμνω τὸ πρῶτον βῆμα ἐν τινι κινδυνῷ· δει ἐπιχειρήσει.

grelottant, θ. ριγηλός, τρέμων, ἐκ ψύχους, κ. τουρτουρίζων· κροταλιστής.

grelotter, ρ. οὐδ. ριγῶ, τρέμω ὑπὸ ψύχους, κ. τουρτουρίζω.

grément, ἰδὲ grément.

grémiat, τεμάχιον ὑφάσματος ἀπλούμενον ἐπὶ τῶν γονάτων, ἐπισκόπου καθήμενον, ἐπιγονάτιον.

grenache, εἶδος μελαίνης σταφυλῆς· οἶνος ἐκ τῆς τοιαύτης σταφυλῆς.

grenade, θ. ρόα, ροιά, κ. ρόα· κόσμημα στρατιωτικὸν παριστῶν ροιάν· (पुरβολ.) μικρὰ σφαῖρα κοίλη πληρουμένη ὑπὸ πυρίτιδος καὶ διὰ τῆς χειρὸς ῥιπτομένη, χειροβομβίς.

grenadier, ροιά τὸ δένδρον, κ. ροδιά· ἐπίλεκτος στρατιώτης, ὅστις κατ' ἀρχάς ἔργον εἶχε νὰ ῥίπτῃ τὰς χειροβομβίδας.

grenadille, (βοτ.) τὸ ἄλλως fleur de la passion καλούμενον ὑπὸ τοῦ λαοῦ εἶναι φυτὸν οὗ ὁ καρπὸς παρεμφορῆς ἐστὶ τῷ τῆς ροιᾶς.

grenadin, e, ἐκ τῆς Γρενάδης· οὐσ. μικρὸν ψητὸν μόνον μὲ παρενόχλας τεμαχίων χοιρίνου λίπους, θηλ. οὐσ. grenadine, λεπτὸν μεταξινὸν ὕφασμα ἡμιδιαφανές.

grenage, κοκκοποίησις τῆς πυρίτιδος ἡμιδιαφανές.

grenaille, μέταλλον εἰς κόκκους ἢ σφαιρίδια, κ. σκάγια· σκύβαλα κόκκων καὶ σπόρων ῥιπτόμενα εἰς τὰς ὄρνιθας.

grenailier, ρ. ἐν. μεταβάλλω εἰς σφαιρίδια.

grenat, (όρυκτ.) λίθ. πολυτ. ἀνθράκιον βαθύ ἐρυθρόν, κ. ρουμπίνι.

grené, e, μεταβεβλημένος εἰς κόκκους· συγκείμενος ἐκ στιγμάτων συντηνωμένων.

greneler, ρ. ἐν. διαστίζω ἢ κοκκοποιῶ τὴν ἐπιφάνειαν χαρτίου ἢ δέρματος.

grener, ρ. ἐν. σπερματίζω, παράγω σπόρον· μεταβάλλω εἰς κοκκίδια.

greneterie, θ. σπερματοπρασία· σπερματοπωλεῖον.

grenetier, ière, ἢ grainier, ière, θ. σποροπώλης.

grenetis, κοκκώδης περιφέρειαν νομίσματος.

grenier, τὰ τῶν στεγῶν ξηρά, σιτοβολών, ὑπερῶν· (μεταφ.) χούρα· εὐφορος, σιτοφόρος.

grenouille, θ. βάτραχος· (μεταφ.) il mange la grenouille, λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου σπαταλῶντος κοινὴν παρακαταθήκην.

grenouillère, θ. ἔλος βατραχίων, βατραχίων.

grenouillet, (βοτ.) γλίδιον, ἀσπαραγοειδές τι φυτόν, ἄγριον σέλινον.

grenouillette, (βοτ. ἄνθ.) βραχέριον τῶν ἐλῶν.

grenu, e, κοκκώδης, πολύσπερμος, πλήρης σπόρων, cuire —, τραχεία τὴν ἐπιφάνειαν βύρσα.

grès, ψαμμόλιθος· ἀμμόμικτος κεραμεία καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς κατασκευαζόμενα ἀγγεῖα.

grésil, (-ίγ), λεπτότοκος καὶ σκληρὰ γάλαζα.

grésillement, πτώσις γαλάζης· συστολή, ῥητιδῶσις ἐκ θερμότητος, κ. ζάρωμα, σούρωμα.

grésiller, ῥ. ἀπρόσωπ. πίπτει λεπτὴ γάλαζα· ῥ. ἐν. ῥυσσῶ, ῥυτιδῶ, συστέλλω διὰ θερμότητος.

grésillonner, ῥ. οὐδ. τρίζω, γρούζω.

gresserie, θ. ψαμμόλιθοι ἐν οἰκοδομαῖς· σκεύη κεραμικά, ἀργιλλόπλαστα.

grève, θ. θίν, αἰγιαλός, ἀμμόδης καὶ ὁμαλὴ παραλία· ἐργατῶν ἀπεργία.

grever, ῥ. ἐν. ὑποβάλλω εἰς βαρείας δαπάνας, ἐπιβαρύνω διὰ φόρου, προστίμου ἢ ἀποζημιώσεως.

grianneau, (ὄρνιθ.) νεαρός τέτραξ.

gribanne, θ. ἀκτοπλοῖκόν καὶ ποταμοπλοῖκόν πλοῖον τῶν βορείων μερῶν τῆς Γαλλίας.

griblette, θ. ἐπανθρακίς, κ. μπριζόλα.

gribouillage, (δημωδ.) κακογραφία· εἰκὼν κακότεχνος.

gribouille, θ. μωρός, βλάξ.

gribouiller, ῥ. οὐδ. κακογραφῶ.

gribouillette, θ. σφαίρισμα τῶν παιδῶν, παιδία τις.

gribouilleur, euse, κακογράφος.

gribouillis, κακογραφία.

grièche, pie —, γαμψώνυξ καὶ γρουπόρραμφος κίσσα, ἀμπελίς.

grief, βλάβη, πάθημα· αἰτίασις, μομφή, κ. παράπονον· ἐπίθ. βαρύς, δεινός, γαλεπός.

grièvement, δεινῶς, βαρέως· —blessé, βαρέως πληγωμένος.

grieveté, θ. τὸ δεινόν, γαλεπότης.

griffade, θ. ἀμυγή, ὀνύγισμα, κ. νυγιά.

griffe, θ. γναμπτός ὄνυξ ἀρπακτικοῦ ὀρνέου ἢ θηρίου· (βοτ.) ῥίζα φυτῶν τινῶν.

griffer, ῥ. ἐν. πλήττω διὰ τοῦ ὄνυγος, ἀμύσσω.

griffon, γρουπάετος· ζῶον ἢ τέρας φαντασιῶδες μὲ σώμα λέοντος, μὲ πτέρυγας καὶ μὲ κεφαλὴν ὀρνέου, γρούψ· εἶδος κυνός.

griffonnage, κακογραφία. κ. ὀρνιθοσκαλίσματα.

griffonner, ῥ. οὐδ. κακογραφῶ.

griffonneur, κακογράφος.

grignon, ἄρτου γωνία σκληρά.

grignoter, ῥ. ἐν. περιτρώγω, ὑποτρώγω, κ. ῥοκανίζω.

grigou, ἐπαίτης, φιλάργυρος, κ. τσιγκούνης.

gril, ἐσχάρα· être sur les —s, κατατρώγομαι, ταλαιπωροῦμαι.

grillade, θ. ἐπανθράκισμα, ὀπιτησις, ὀπτὸν κρέας.

grillage, δικτυωτὸν τῶν θυρῶν καὶ θυρίδων διὰ σύρματος, κ. κάφαι· κίγκλις, κ. κάγγελον· ἢ πρὸ τῆς τήξεως διαπύρωσις μετάλλου.

grillager, ῥ. ἐν. κίγκλιδῶ, ὀρυφράσσω.

grillageur, κίγκλιδοποιός.

grille, θ. κίγκλις, ὀρυφρακτον, κ. κάγκελλα.

griller, ῥ. ἐν. φρύγω, ἐπανθρακίζω ψήνω ἐπὶ τῆς ἐσχάρας· πυρακτῶ ἐπανειλημμένως μετάλλου πρὸ τῆς τήξεως αὐτοῦ· ῥ. οὐδ. ἀνυπμονῶ, δυσαναχρετῶ.

grillon, (έντομ.) γρούλλος, κ. τριζόνι.

grilloter, τρίζω ως γρούλλος.

grimaçant, θ. μορφαστικός.

grimace, θ. μορφασμός, διαστρέψη του προσώπου· (μεταφ.) προσποιήσις, επίτηδευσις· άκχισμός· έύσσωμα πτυχή άχαρις, κ. ζαρωματιά.

grimager, β. ούδ. μορφάζω, προσποιούμαι, άκχίζομαι· κάμνω πτυχάς δυσμόρφους επί ένδύματος.

grimacerie, θ. τó μορφάζειν, μορφασμοί, άκχίσματα.

grimacier, iere, μορφαστικός (μεταφ.) μωχός, μίμος· υποκριτής.

grimaud, e, σκυθρωπός, κατηφής κ. κατσουφιασμένος· συγγραφεύς μηδαμινός· μαθητάριον του δημοτικού σχολείου.

grime, υποκριτής, ήθοποιός υποκρινόμενος γεροντικά και γελοία πρόσωπα.

grimelin, παιδάριον.

grimer, se—, διαστρέφω τó πρόσωπον, μορφάζω κωμικώς.

grimoire, βιβλίον μαγείας, κ. σολωμονική· (μεταφ.) λόγος γριφώδης, άκατανόητος.

grim pant, e, (βοτ.) έρπυστικός, ό δίετην χισσοϋ ένελισσόμενος.

grimper, β. ούδ. άνέρπω, άναρριγώμαι επί φυτών άνεργπύζω, άνελίσσομαι ως ό χισσός κτλ.

grim pereau, (όρνιθ.) είδος στρουθίου, κέρθιος.

grimpeur (όρνιθ.) τά άναρριγώμενα τών πτηνών, οίον ό ψιττακός, ό κόκκιξ, ή χίσα κτλ.

grincement, βρυγμός τών όδόντων, τριγμός, κ. τρίζιμον.

grincer, β. έν. βρύχω, βρύκω, τρίζω τούς όδόντας.

grincheux, euse, πικρός, όργίλος, εύερέθιστος.

gringalet, (χυδ.) νάνος, ζαρωμένος.

gringotter, μινυρίζω, κελαδω· (μεταφ.) τραγωδω σιγανά.

griotte, θ. μείουρον κεράσιον.

griottier, κερασέα μείουρος.

griphe, γρίφος· λόγος άκατανόητος.

grippe, θ. βαρύς κατάρρους έπιδημιακός· (μεταφ.) άντιπάθεια prendre qqn, en—, κ. παίρνω τινά στό στομάχι.

grippé, e, υπό κατάρρου δεινού κατεγόμενος.

grippeminaud, πανούργος, υποκριτής.

gripper, β. έν. προσβάλλω άλφνης, έφορμω· (κατ' έπέκτ.) κλέπτω· se—, (έπί ύφάσμ.) ρυσοϋμαι, συστέλλομαι, κ. σουρόνω.

grippe-sou, φιλάργυρος, πλεονέκτης, κ. έξηνταθελόνης.

gris, e, λευκόφαιος, σποδωδής, τεφρωδής, κ. στακτής, γρίζος, ψαρός· temps —, καιρός συννεφώδης και ψυχρός·—ήμιμεθυσμένος, κ.' στό κέφι·—ούς. τó λευκόφαιον χρωμα.

grissaille, θ. είδος ζωγραφικής περιοριζομένης εις έν ή δύο τó πολυ χρώματα.

grissailleur, β. έν. χρίω, άλείφω με χρωμα λευκόφαιον.

griser, β. έν. κατοινω, ήμιμεθύσκω, βάνω τινά 'στό κέφι· (μεταφ.) πληρω ένθουσιασμοϋ, έπάρσεως ή μεγάλων έλπιδων.

griset, (όρνιθ.) νεοσσός άκανθυλίδος έτι φαιός.

grisette, θ. κόρη εργάτις, εύάλωτος, έταίρα, πόρνη.

grisseller, β. έν. άδω ως ό κορυδαλός.

grison, onne, υποπόλιος, κ. ψαρός (τήν κόμην)·—ώνος.

grisonnement, μικτή πολιότης.

grissonnant, e, μεσαιπόλιος, κ. με ψαρά μαλλιά.

grissonner, ρ. οὐδ. ἐπιπολιοῦμαι, ἄρχομαι τοῦ λευκαίνεσθαι τὴν κόμην.

grisou, ἀέριον εὐφλεκτον καὶ ἐκρηκτικὸν τῶν ἀνθρακωρρυχίων.

grive, θ. (ὄρνιθ.) κίχλη, κ. τσίχλα.

grivelé, e, στικτός χρώματι λευκῷ καὶ σποδῶδει.

griveler, ρ. οὐδ. καὶ ἐν. γριπίζω, κερδαίνω εὐτελῆ καὶ παράνομα· μικροκλέπτω.

grivellerie, θ. τὸ γριπίσμα, κ. τα ἀνεμομαζώματα.

griveleur, ὁ γριπίζων, κ. μικροκλέπτης.

grivois, e, ἐλευθεριάζων, ἀκόλαστος.

grivoiser, ρ. οὐδ. ἀκολασταίνω.

grivoiserie, θ. λόγοι καὶ πράξεις ἄσεμνοι, ἀκόλαστοι.

groenlandais, e, Γροιλλανδός.

grog, (Ἀγγλ.) ὑδατόκρατον καὶ σακχαρόκρατον οἰνόπνευμα, συνηθέστατον παρ' Ἀγγλοῖς.

grogard, e, μεμφίμοιρος· ὀξύχολος· παρωνυμία τῶν γηραιῶν στρατιωτῶν τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος.

grogement, τὸ γρῦ, ὁ γρυσμός, ὁ γρυλισμός τῶν χοίρων· γογγυσμός.

grogner, ρ. οὐδ. γρύζω, γρυλίζω (μεταφ.) γογγύζω.

grognerie, θ. γογγυσμοί, μεμφιμοιρία, παράπονα.

grogneur, euse, φιλαίτιος, γογυστής, μεμφίμοιρος.

grognon, ἐπιτιμητικός, γογγυστής, φίλερις.

groin, ῥύγχος τοῦ χοίρου.

grolle, θ. (ὄρνιθ.) εἶδος κορώνης.

grommelement, τονθορυσμός.

grommeler, γογγύζω, τονθορύζω, κ. μουρμουρίζω.

grondant, e, βαρυβρεμέτης, ῥοθιάζων.

grondement, βρόμος, βρόντημα, βοή βαρεῖα· γογγυσμός.

gronder, ρ. οὐδ. βρέμω, βρόντῳ, βοῶ ὑποκώφως, βαρέως, γογγύζω, ρ. ἐν. ἐπιπλήττω, κ. μαλλόνω.

gronderie, θ. ἐπιπληξίς πικρά, κ. μάλλωμα.

grondeur, euse, ἐπιτιμητής, ἐπιπληστής.

grondin, εἶδος ἰχθύος.

groom, (Ἀγγλ.) θεράπων· μικρὸς ὑπηρέτης· ἵπποκόμος.

gros, θηλ. grosse, παχύς, ὀγκώδης, κ. γονδρός, μέγας· παχυλός, κ. γονδροειδής· (μεταφ.) οὐσιώδης, σπουδαῖος· — bourgeois, πλούσιος πολίτης· la mer est grosse, ἡ θάλασσα εἶνε τεταραγμένη, τρικυμιώδης· grosse cavalerie, ἵππικὸν βαρέως ὀπλισμένον· avoir le coeur—, εἶναι τινα περίλυπον· femme grosse, γυνὴ ἔγκυος· un—bonnet du pays, εἷς ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ἢ πλουσίων τῆς γῶρας· le—de l'armée, τὸ κυριώτερον μέρος τοῦ στρατοῦ· —ἐν ὕδατον τῆς ἀρχαίας οὐγγίας· —de Naples, ὑφασμά τι μεταξωτὸν ἀρχικῶς ἐν Νεαπόλει κατασκευασθὲν· ἐπίρ. gagner,—, κερδαίνειν πολὺ, μεγάλα ποσά (ἐμπορ.) en—et en détail, κατὰ μεγάλας καὶ μικρὰς ποσότητας, κ. γονδρικῶς καὶ λιανικῶς· un—rhume, βαρὺ κρυολόγημα, βαρὺ συνάγι· —rire, καγχασμός, ἀκράτητος γέλως· grosse viande, βόειον κρέας· l'avenir est—de malheurs, τὸ μέλλον προμηνύει μεγάλα δυστυχήματα· faire le—dos, ἀγριεύομαι· toucher la grosse corde, ἀπτομαι τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος, τῆς ὑποθέσεως.

gros-bec, εἶδος στρουθίου, ὁ κοκοθραύστης.

grosseille, θ. Θαμνοκέρασος, Θαμνοστάφυλον, φραγκοστάφυλον, — à maquerreau, χονδρότερον είδος του καρπού τούτου, ύποπράσινον ή ύπέρυθρον.

grosseillier, θάμνος του grosseille, ρίβισέα ;

grosse, θ. δώδεκα, δώδεκα δωδεκάδες εν τισιν έμπορευμασιν· une — de boutons, 12 δωδεκάδες κομείων· — επίσημον αντίγραφον συμβολαίου, δικαστικης απόφάσεως κτλ. οί μεγάλοι χαρακτηρες καλλιγραφίας.

grosserie, θ. σιδηρικά όγκώδη.

grossesse, θ. έγκυμοσύνη.

grosset, μεγαλούτσικος.

grosueur, θ. μέγεθος, όγκος, πάχος, χόνδρος.

grossier, ière, παχύς, παχυμερής, κ. χονδρός· άκατέργαστος, κακότεχνος· παχύνους· άγροικος, χυδαίος· άχαρις· άπειρόχαλος· άναιδής, άσεμνος, άκόλαστος τούς λόγους.

grossièrement, παχυλώς, παχυμερώς, χονδροειδώς· άτέχνως· άπειροκάλως· άγροίκως, χυδαίως, βαρβάρως, άσέμνως, άναιδώς, άκολάστως.

grossièreté, θ. παχύτης, παχυλότης· άτεχνία, τό άχαρι, άπειροκαλία· χυδαιότης, βαρβαρότης· άσεμνολογία· άκολασία.

grossir, ρ. έν. έξογκῶ, παχύνω, κ. χονδραίνω· αύξάνω, μεγεθύνω· δεινῶ, δεινολογῶ, κ. τὰ μεγαλόνω· ρ. οὐδ. έξογκοῦμαι, αύξάνομαι, χονδραίνω.

grossissant, ο, αύξων, πληθύνων, έξογκούμενος.

grossissement, έξόγκωσις, μεγέθυνσις, αύξησις.

grosso-modo, εκ του προηέλου, άνευ έπεξεργασίας.

grossoyer, συντάσσω, γράφω

πρακτικόν, συμβόλαιον ή άλλον έγγραφον.

grotesque, γελοίος, άλλόκοτος παράδοξος· οὐς. τό γελοϊον έν τη τέγνη, τό κωμικόν είδος ή μέρος.

grotesquement, γελοίως άλλοκότως.

grotte, θ. σπήλαιον τεχνητόν ή φυσικόν, άντρον.

grouillement, βορβορυγμός, κορκορυγμός, συντάραξις· άνάβρυσις, πλήθος.

grouiller, κινούμαι, σαλεύω· κορκορυγῶ, βορβορύζω.

group, σακχίον πλήρες γρημάτων έσφραγισμένον, κ. γροῦπος.

groupe, άθροισμα, συγκρότημα, σύστημα, σύμπλεγμα.

groupement, συγκρότημα, σύνθεσις.

grouper, συναθροίζω, συμπλέκω, συγχροτῶ.

gru, άρχ. αντί gruau.

gruau, σιτηρόν άτελῶς ήλεσμένον, χόνδρος, τράγος (όθεν ως φαίνεται και ό τραχανᾶς) άλφιτον· φάρος· άλευριά· pain de —, άρτος σιμιγδαλίτης.

grue, θ. (όρνιθ.) γέρανος· (μεταφ.) faire le pied de —, περιμένειν πολλήν ώραν επί ποδός· (μηχ.) μηχανή βαρουλκός, γέρανος.

gruerie, θ. (άρχ.) πρωτοδικεϊον επί τῶν δασῶν.

gruger, ρ. έν. συντρίβω διά τῶν οδόντων, τρααλίζω, τρώγω, βιδρώσκω· (μεταφ.) — ήρη, ζῶ δαπάνη τινός· il a grugé toute sa fortune, κατεσπατάλησεν ὅλην την έαυτοῦ περιουσίαν.

grugerie, θ. κατασώτευσις.

grugeur, euse, υπ' άλλου τρεφόμενος, παράσιτος.

grume, θ. τὰ στρογγύλα ξύλα, ήτοι τὰ μήπω αφαιρεθέντα τῶν φλοιῶν.

grumeau, θρόμβος αίματος ἢ γάλακτος.

grumeler, se —, θρομβοῦμαι, σπτηματίζω θρόμβους, οἶον αίμα ἢ γάλα.

grumeleux, euse, θρομβώδης.

gruyère, τυρός τῆς Γρυγέρας χωρίου τῆς Ἑλβετίας.

guais, μαινίς, κ. βέγγα ἄνευ ὠών.

guano (gouano) σωροὶ κόπρου τῶν ὑμενοπόδων πτηνῶν ἐν ταῖς νήσοις τοῦ νοτίου ὠκεανοῦ.

gué, τὸ ἀβαθές, τὸ βατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, τέναγος, πόρος· *passer à* —, περῶ τὸν ποταμὸν πεζῆ.

guéable, (ἐπὶ ποταμοῦ) ποσὶ δ.αβατός, πορευτός.

guède, θ. ἰσάτις, φυτὸν παρέχον βροφὴν κυανῆν.

guéer, πλύνω, τὰ πανικὰ λούω· περῶ τὸν ποταμὸν πεζῆ.

guelfe (κατὰ τὸν μεσαίωνα) ὀπαδός τοῦ κόμματος τῶν παππῶν, Γέλφος, ἀντίπαλος τῶν Γιβελίνων ὀπαδῶν τοῦ κόμματος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας· (μεταφ.) *ils s'accordent entre eux comme Guelfes et Guibelins*, συμφωνοῦσιν ὡς Γέλφοι καὶ Γιβελίνοι, ἤτοι εἰσὶν ἄσπονδοὶ ἐχθροί.

guenille, θ. βράκος, κ. κουρέλλι, παλαιὸν ἱμάτιον.

guenillon, βραχίδιον, κ. κουρελάκι.

guenipe, γυνή ρυπαρὰ καὶ ἀηδής.

guenon, θήλεια πιθήκου.

guenuche, θ. μικρὰ θήλεια πιθήκου, πιθηκίς.

guépard, γαλῆ ἢ χαιτοφόρος.

guêpe, θ. σφήξ, κ. σφήκα· *taille de* —, λεπτή, λυγνή μέση.

guêpier, σφηκίων, φωλεὰ σφηκίων· (μεταφ.) *tomber dans un guêpier*, ἐμπίπτειν ἐν μέσῳ κκκοβούλων ἀνθρώπων.

guerdon (ἀρχ.) μισθός, ἀμοιβή.

guerdonner, β. ἐν. ἀνταμείβω.

guère ἢ **guères**, ὀλίγον· *je n'ai guère d'argent*, σχεδὸν δὲν ἔχω χρήματα.

guéret, ἀγρός μὴ ἐσπαρμένος· πληθ. ποιητ. λήϊα, ἀγροὶ σιτηρῶν.

guéridon, μονοπόδιον τραπέzion.

guérilla, Ἴσπανοὶ ἀκροβολιστὰί· πόλεμος ἀκροβολιστικός, ἀτακτος καὶ ἐξ ἐνέδρας.

guerillero, ἰσπανὸς ἀκροβολιστής.

guérir, β. ἐν. ἰῶμαι, θεραπεύω, ἰατρεύω· β. οὐδ. ὑγιαίνω, θεραπεύομαι.

guérison, θ. ἴασις, θεραπεία, κ. ἰάτρευμα.

guérissable, ἱατός, θεραπευτός.

guérisseur, θεραπευτής, ἰατρός.

guérite, θ. σκοπιὰ στρατιώτου.

guerre, θ. πόλεμος· ἢ πολεμικὴ τέχνη· καταδρομὴ, καταδίωξις· — *civile*, ἐμφύλιος πόλεμος· *nom de* —, ψευδώνυμον ἐπὶ τινὶ σκοπῶ· — *navale*, ναυμαχία· — *offensive*, πόλεμος ἐπιθετικός· — *défensive*, πόλεμος ἀμυντικός· *le département de la* —, τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν· *déclarer la* —, κηρύττω τὸν πόλεμον· *à la* — *comme à la* —, περναῖ τις ὅπως δύναται, ὑποφέρων ἀγογγύστως τὰς δυσχερείας καὶ κακουχίας τῶν περιστάσεων.

guerrier, ière, πολεμιστής, μαχητής, πολεμικός, στρατιώτης.

guerroyant, e, φιλοπόλεμος.

guerroyer, β. οὐδ. πολεμῶ συνεχῶς ἢ διηνεχῶς.

guerroyeur, φιλοπόλεμος.

guet, κατόπτεισις, κατασκόπευσις, ἐνέδρα, κ. καρτέρι· (ἄλλοτε) νυκτερινὴ χωροφυλακὴ, περιπολία, περιπόλος.

guet-apens, ληστρική ἢ δολοφόνων ἐνέδρα.

guêtre, θ. κνημίς, παρακνημίς, κ. γκέττα.

guêtrer, ρ. έν. περιβάλλω κνημίδας.

guette, θ. σκοπιᾶς οἰκίσκος.

guette-chemin, ληστής.

guetter, ρ. έν. έπιτηρῶ, κατασκοπεύω· ένεδρεύω, παραμονεύω, παραφυλάττω·—une occasion, περιμένω εύκαιρίαν.

guetteur, ένεδρευτής· (ναυτ.)· ό επί τῆς άκτῆς πρόσκοπος, αναγγέλλων τά έμφανιζόμενα πλοῖα.

gueulard, e, άδολέσχης, λάλος· μεγαλόφωνος, κ. φωνακλᾶς.

gueule, θ. στόμα, χάσμα οδόντων· (κατ' έπεκτ.) στόμιον· καμίνου, τηλεβόλου, κ. τ. λ. tonneau à — bée, πίθος, βαρέλιον άπύθμενον· άνοικτόν άπό τοῦ ένός μέρους·—béante, στόμα κεχτηνός.

gueul-de-loup (βοτ.) λυκόστομον, φυτόν τι.

gueulée, θ. όσον χωρεῖ τό στόμα ζώου, βλωμός, κ. χαψιά· όχλαγωγικά φωναί, βωμολοχία.

gueuler (χυδ.) πολυλογῶ και μεγαλοφωνῶ, κραυγάζω.

gueules, θ. έρυθρά βάσις τοῦ οἰκοσήμου.

gueuleton, άφθονος εύωχία.

gueuletonner, τρωγωπίνω άφθόνως, εύωχοῦμαι.

gueusaille, θ. πληθος πτωχῶν, έπαιτιῶν, κ. φτωχολογία.

gueusailer, θ. συναναστρέφομαι μέ έπαίτας, μέ όχλον.

gueusard, e, πονηρός, φαῦλος, κ. κατεργάρης.

gueuse, θ. σίδηρος πρωτόχυτος, άκαθάριστος.

gueuser, ρ. οὐδ. έπαιτῶ.

gueuserie, θ. έπαιτική ζωή· πτωχεία, ένδεια, άθλιότης.

gueux, euse, πτωχός, ένδειής,

έπαίτης, ζητιάνος· έλειεινός, φαῦλος, κατεργάρης.

gui (βοτ.) ὕψαρ, ίξία, ίξός.

guichet, θυρίς έν θύρα, παραθυρίς ταχυδρομείου, φυλακῆς κ.τ.λ.

guichetier, θυρωρός, ύπηρέτης· δεσμοφύλακος, ύποδεσμοφύλαξ.

guide, όδηγός, ποδηγέτης· όδηγός ξένου, ξεναγωγός·—de Paris, — de Londres, —d' Athènes, όδηγός, ήτοι βιβλίον περιέχον όδηγίας και πληροφορίας περι τῶν Παρισίων, τοῦ Λονδίνου, τῶν 'Αθηνῶν· (μεταφ.) σύμβουλος· διδάσκαλος.

guide, θ. ήνία, λωρι άμάξης.

guide-âne, βιβλίον περιέχον όδηγίας επί τινι έργασία ή τέχνη.

guide-main, στενόμακρον ξύλον τεθειμένον πρό τῆς πληκτροστοιχίας τοῦ κλειδοκυμβάλου· ίνα συνηθίσωσιν οἱ πρωτόπειροι νά κρατῶσιν τās χεῖρας· ύλίγον άνυψωμένες και εύθυτενεῖς.

guider, όδηγῶ, ποδηγετῶ· διευθύνω· νουθετῶ.

guidon, σημαία μικρά λόχου ή· σωματείου.

guignard (όρνιθ.) είδος χαραόριου.

guigne, θ. πετροκέρασον.

guigner, ρ. οὐδ. ύπόδρα όρῶ, ύπο.λέπω, λοξοβλέπω· ρ. έν. (μεταφ.) έφίεμαι, γλίχομαι επίδουλεύων.

guignier (βοτ.) πετροκέρασεα.

guignon, άτυχία, κ. Τουρ.γουρσουζία.

guignonnant, e, ή guignolant, e, έναντίας, δυσάρεστος.

guillaume, είδος βυκάνης.

guilledou, courir le—, φοιτῶ, ιδίως τās νύκτας είς τόπους ύπόπτους, κακῆς φήμης.

guillemet (« ») είσαγωγικά.

guillemeter, ρ. έν. έγγλείω δι· είσαγωγικῶν.

guilleret,ette, υπόφαιδρος, ιλαρός, εὐθυμος· ζωηρός, ἐλαφρός.

guillerètement, κούφως, εὐθύμως.

guilleri, κελάδημα στρουθίου.

guillochage, θ. ἐγγάραξις κυματωδῶν γραμμῶν ὡς κόσμημα ἐπὶ ὠρολογίων καὶ ἀργυρῶν ἢ χρυσῶν κειμηλίων.

guillocher, κοσμῶ διὰ κυματωδῶν γραμμῶν ὠρολόγιον ἢ κόσμημά τι χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν.

guillocheur, χαράκτης κυματωδῶν γραμμῶν ὡς κοσμημάτων.

guillochis, κόσμησις διὰ κυματωδῶν γραμμῶν συμπλεκομένων ἢ συνδιασταυρουμένων ἐπὶ ὠρολογίων κομβίων κτλ.

guillotine, θ. ἡ λαιμητόμος· καρατομία· fenêtres à —, θυρίδες ἀνοιγόμεναι καὶ κλειόμεναι δι' ὑαλοπλασίου ἀνυψουμένου καὶ καταβιβαζομένου.

guillotiné, ὁ ἀποκεφαλισθεὶς διὰ τῆς λαιμητόμου.

guillotiner, ῥ. ἐν. καρατομῶ διὰ τῆς λαιμητόμου.

guillotinement, καρατομία, ἀποκεφάλισις διὰ λαιμητόμου.

guimauve, (βοτ.) ἀλλιάια.

guimbarde, θ. ἄμαξα μακρὰ ἐστεγασμένη· μικρὸν μουσικὸν ὄργανον ἐκ χάλυδος ἢ ἡχηρὸν καὶ κρατούμενον μεταξὺ τῶν ὀδόντων καὶ τῶν χειλέων.

guimpe, θ. περιτραχήλιον καὶ περιώμιον μοναχῆς.

guimper, ῥ. ἐν. ἐγκλείω κόρη εἰς μοναστήριον.

guinche, θ. στίλβωτρον ὑποδημητοποιοῦ.

guindage, ἀνέλκυσις βάρους διὰ μηχανῆς.

guindé, e, μετέωρος, ἐπηρμένος, ἐξωγκωμένος, ἐπιτηδευμένος, δύσκαμπτος τοὺς τρόπους, δυσκίνητος.

guindeau, εἶδος ἀνέλκυστικῆς μηχανῆς, ἐργάτης.

guinder, ῥ. ἐν. ἀνέλκω, ἀνυψῶ· (μεταφ.) καθιστῶ ἐπιτηδευμένον· se — l' esprit, μετεωρίζομαι, ὀγκολογῶ, ἐπιτηδεύομαι.

guinée, θ. χρυσοῦν νόμισμα Ἀγγλικὸν ἀξίας σελλινίων 21· ἀλλὰ ἀντ' αὐτῆς κυκλοφορεῖ ἡ λίρα στερλίνα σελλ. 20.

guingan, εἶδος ὑφάσματος βαμβακεροῦ λεπτοῦ καὶ στιλπνοῦ.

guingois, ἔλλειψις συμμετρίας καὶ εὐθύτητος, στρεβλότης (κυρίως μεταφ.).

guinguette, θ. καπηλεῖον τῶν προαστείων ἢ ἀγροτικόν· καλύβη.

guipure, θ. τρίχαπτον λινοῦν ἢ μετάξινον δυνατόν.

guirlande, θ. στέφανος ἢ σύμπλεγμα καρπῶν καὶ ἀνθῶν.

guise, θ. τρόπος, εἶδος· en —, ἐν εἶδει, κατὰ τρόπον.

guitare, θ. κιθάρα· pincer la —, κρούω, παίζω κιθάραν.

guitariste, κιθαριστής.

gustatif, ive, γευστικός· nerf —, γευστικὸν ἢ γευστήριον νεῦρον.

gustation, θ. γεῦσις· ἀπογευσις, δοκιμή.

guta-percha, (-κα) ἐλαστικὸν κόμμα τῆς Σουμάτρας ὁμοιάζον πολὺ πρὸς τὸ καουτσούκ.

gutta-serena, (ιατρ.) ἀμάρωσις τῶν ὀφθαλμῶν.

gutte, θ. idē gomme-gutte.

guttural, e, aux, λαρυγγικός, λαρυγγόφωνος.

gymnase, γυμνάσιον, σχολεῖον σωματικῶν ἀσχέσεων· ἐν Γερμανίᾳ ὡς καὶ ἐν Ἑλλάδι τανῶν γυμνάσιον, ἐκπαιδευτήριον τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

gymnasiarque, ὁ γυμνασίαρχος, γυμνασίαρχης.

gymnaste, γυμναστής.

gymnastique, γυμναστικός, ἀθλητικός.

gymnosophe, γυμνοσοφιστής Ἰνδός, παραδεδομένος εἰς τὴν μελέτην τῆς φύσεως.

gymnote, ἡλεκτροφόρος ἰχθύς· εὐμεγέθης τῆς Ἀμερικῆς ὁ γυμνωτής, εἶδος νάρκης.

gynécée, τὸ γυναικεῖον, γυναικωνίτις.

gypaète, (ὄρνιθ.) γυπάετος.

gypse, (ὄρυκτ.) γύψος, γυψώδης.

gypsé, ἰδὲ gypseux.

gypser, se—, γυψοῦμαι.

gypseux, euse, γυψώδης.

gypsier, γυψουργός.

gypsifère, γυψοφόρος.

gyrasol, (βοτ.) ἡλιοτρόπιον.

gyromantie, θ. γυρομαντεία, εἶδος μαντικῆς ἢ μαντεύσεως διὰ κυκλικῆς περιφορᾶς.

H

(Αἱ ἔχουσαι δασὺ τὸ ἀρχικὸν **h** λέξεις προσημειοῦνται δι' ἀστερίσκου *).

H, τὸ ὄγδοον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου καὶ τὸ ἕκτον σύμφωνον· λέγεται δὲ ψιλὸν μὲν ὅταν οὐδαμῶς μεταβάλλῃ τὴν προφορὰν τοῦ ἐπομένου αὐτῷ φωνήεντος, δασὺ δὲ ὅταν προστίθῃσιν αὐτῷ λεπτὸν τινα πνευματισμόν, ὅστις κωλύει τὴν ἐκθλιψιν τοῦ πρὸ αὐτοῦ φωνήεντος. (e ἢ a τοῦ ἄρθρου κ. λ.) καίτοι ὁ πνευματισμὸς οὗτος σχεδὸν δὲν ἀκούεται.

ha! ἐπίφ. ἐκπλήξεως, ἄ!

habeas corpus, (ἐν Ἀγγλίᾳ) ἀποφυλάκισις ἐπὶ ἐγγυήσει.

habile, δεξιός, ἐπιτηδεῖος, ἱκανός, κ. ἄξιος· πολυμήχανος· ἔμπειρος, σοφός· πανούργος.

habilement, δεξιῶς, ἐπιτηδελῶς.

habileté, θ. δεξιότης, ἐπιτηδειότης, ἱκανότης, ἔμπειρία.

habilitation, θ. (νομ.) νομιμοποιήσις ἡλικίας, χειραφέτησις.

habilité, θ. (νομ.) ἀρμοδιότης, χειραφέτησις, ἱκανότης.

habiliter, ῥ. ἐν. (νομ.) ἐνισχύω

διὰ τοῦ νόμου, καθιστῶ, ἱκανόν, χειραφετῶ.

habillage, προπαρασκευῆ πτηνοῦ ἢ ἄγρας ἐν γένει πρὸς μαγείρευσιν.

habillement, ἱματισμὸς, περιβολή, ἐνδυμασία· τὸ ἐνδύεσθαι.

habiller, ῥ. ἐν. ἐνδύω· κατασκευάζω ἐνδύματα· παρέχω ἱματισμόν, δίδω ἐνδύματα· παρασκευάζω ὄρνιθια, ἄγραν κ.τ.λ. πρὸς μαγείρευσιν· κοσμῶ, καλλωπίζω, εὐτρεπίζω· s'—, ἐνδύομαι.

habilleur, euse, ὁ ἐνδύων, βοηθῶν νὰ ἐνδύωνται οἱ ὑποκρίται τοῦ θεάτρου.

habit, ἱμάτιον, ἐνδυμα· τὸ φράκον, ἢ βελάδα· en—, ἐν στολῇ, μὲ βελάδαν.

habitable, κατοικητός.

habitacle, (ποιητικῶς ἢ ἐν τῇ Ἱερᾷ Γραφῇ) κατοικία· (ναυτ.) ἡ θήκη τῆς ναυτικῆς πυξίδος.

habitant, e, κάτοικος.

habitation, θ. κατοικία.

habiter, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. οἰκῶ, ἐνοικῶ, κατοικῶ.

habitable, εὐσυνεθιστος.

habituaire (νομ.) ὁ ἔχων δι-
κάωμα κατοικίας.

habitude, θ. ἔξις, συνήθεια· ἄσκησις, πείρα· *bonne—du corps*, εὐεξία· *mauvaise—du corps*, καχεξία· d'—, συνήθως.

habitué, e, εἰθισμένος, εἰωθός· τακτικός φοιτητής, συνήθως ὁ συγγνώμων.

habituel, elle, συνήθης, συνειθισμένος.

habituellement, ὡς ἔθος, κατὰ τὸ εἰωθός, συνήθως, κοινῶς.

habituer, ῥ. ἐν. ἐθίζω, συνθίζω.

* **habler**, μεγαλαυχῶ, μεγαλορημονῶ, κομπάζω.

* **hablerie**, μεγαλυχία, τερατεία, κομπασμός, φενακισμός.

* **hâbleur, euse**, κομπωρημων, τερατολόγος, ψευδαλαζών, φέναξ.

* **hache**, θ. πέλεκυς, ἀξίνη, κ. τσεκούρι, τουρκ. μπαλατζ—d' *armes* πολεμική ἀξίνη ἐν χρήσει τὸ πάλαι ἐν ταῖς κατὰ ξηρὰν μάχαις, τανῶν δὲ μόνον ἐν ταῖς ναυμαχίαις ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἦτοι ἐν ἐφόδῳ.

* **haché**, κατακεκομμένος, κ. λιανιστός· *style—*, ὕφος συγκεκομμένον, ἀσύνδετον, ἀσυνάρτητον.

* **hache-paille** (ἐργαλεῖον) χοροτοκόπος, ἀχυροκόπος, δι' οὗ τέμνουσι τὸ χορτόν ἢ τὸ ἄχυρον τῶν κτηνῶν καὶ ὑποζυγίων.

* **hachette**, θ. πελεκίσκος, ἀξινάριον, κ. τσεκουράκι.

* **hacher**, κατατέμνω, κατακόπτω, συγκόπτω, πελεκῶ· κρεωκοπῶ, κρεουραῶ, κ. κομματιάζω.

* **hachereau**, μικρὸς πέλεκυς, κ. τσεκουράκι.

* **hachis**, μυτιωτόν, περίκομμα κρέατος ἢ ἰχθύος, κ. κιγιμαῖς καὶ τὸ ἐκ τούτου φαγητόν.

* **hachoir**, ἐπίκοπον, κ. κρεατοσάνιδον.

* **hachotte**, θ. ἐργαλεῖον τοῦ στεγαστοῦ ἵνα κόπη τὰς πλάκας.

* **hachure**, θ. γραμμαὶ διαστουρούμεναι πρὸς φωτοσκίασιν εἰκονογραφίας.

* **hagard, e**, ἄγριος, τραχὺς· βλοσυρός.

hagiographe, ἀγιογράφος, ὁ πραγματευόμενος θρησκευτικὰ θέματα.

hagiographie, θ. ἀγιογραφία, συγγραφή θρησκευτική.

hagiographique, ἀγιογραφικός.

hagiologie, θ. ἀγιολόγιον, ἀγιολογία.

hagiologique, ἀγιολογικός.

* **haha**, ἄνοιγμα ἐν τῷ τείχει κήπου μετὰ τάρρου ἔξωθεν.

hai! ἰδὲ *hé*.

* **haie**, θ. φραγμός, φράκτης κήπου·—*vine*, φράκτης ἐκ περυντευμένων καὶ θαλλόντων θάμνων καὶ βάτων.

* **haie!** κραυγή τῶν ἀμαξηλατῶν πρὸς τοὺς ἵππους.

* **haillon**, ῥάκος, κ. κουρέλλι.

* **hailloné, e**, ῥακενδύτης,

* **hain**, ἄγκιστρον.

* **haine**, μίσος, ἔχθρα, ἐχθροπάθεια, ἀπέχθεια, πάθος.

* **haineusement**, ἐμπαθῶς, μετὰ σφοδροῦ μίσους.

* **haineux, euse**, ἐχκοτος, ἐχθροπαθής, πλήρης σφοδροῦ μίσους.

* **haïr**, ῥ. ἐν. (*je haïs, tu haïs, il haït*, ἐν πᾶσι δὲ τοῖς λοιποῖς πλὴν τοῦ δευτέρου ἐνικοῦ προσώπου τῆς προστακτικῆς, κλίνεται μετὰ τῆς διφθόγου *ai*, διτρημένης, ὅσον *nous haïssons, vous haïssez, je haïssais, je haïrai*, κτλ.) μισῶ, ἀπεχθάνομαι, ἀποστρέφομαι, βδελύσσομαι.

* **haire**, θ. κιλίχιον, χιτῶν τρίγωνος πρὸς σκληραγωγίαν καὶ ταπεινώσειν τῆς σαρκὸς ὑπὸ τῶν μοναχῶν φορούμενος.

* **haïssable**, μισητέος.

* **haisseur, euse**, μισητός.
haitien, ienne, κάτοικος τῆς νήσου Αἴτιης.

* **halage**, παρόχθιος βυμουλκία πλοίων τῆς ποταμοπλοίας.

* **halbran**, νησάριον, κ. παπάκι.

* **hâle**, αὐγμός, αὐχμηρός, ξηρός, ἀποξηραντικός ἀνεμος· ἡλιοκαΐα.

hâle, e, ἡλιοκαΐς, μαυρισμένος ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

* **hale-bouline**, κακὸς ναύτης.

haleine, θ. πνοή, ἀναπνοή· *prendre* —, ἀναπνέω· παύειν τοῦ μόγθου· *perdre* —, πνευστιᾶν, ἀσθμαίνειν, ἀποκάμνειν· *sans prendre* —, ἀπνευστί, διὰ μιᾶς· *je suis hors d'—* ἀπέκαμον· *tenir l'ennemi en—*, ἀπασχολεῖν, παρενοχλεῖν ἀδιακόπως τὸν ἐχθρόν· *tout d'une—*, ἀπαύστως, ἀδιακόπως· *un ouvrage de longue—*, ποίημα διεξοδικόν.

halenée, θ. ἐκπνοή σφοδρά καὶ ἄρθρονος, ὄξουσα οἴνου, σκορόδου ἢ ἄλλην ἐκπέμπουσα ὁσμήν.

halener, β. ἐν. ὁσφραίνομαι τὴν πνοήν τινος· (ἐπὶ κυνῶν) ἰγνηλατῶ.

* **haler** (ναυτ. ἔλκω, σύρω.

* **hâler**, β. ἐν. μελαίνω ἐπικαίων, μαυρίζω ὡς ποιεῖ ὁ ἥλιος.

* **haletant, e**, πνευστιῶν, ἀσθμαίνων, κ. λαφατμένος.

* **haleter**, β. οὐδ. ἀσθμαίνω, πνευστιῶ, κ. λαφάζω.

* **haleur**, βυμουλκὸς πλοίου ἀπὸ τῆς ὄχθης ποταμοῦ ἢ διώρυγος.

halieutique, ἀλιευτικός.

halitueux, ἀπαλὸς ἐξ ὀλίγης ὑγρότητος, ὑφυγρός.

* **hallage**, ἀγορᾶς φόρος.

hallali, κραυγὴ κυνηγῶν ἀγγέλουσα ὅτι ἡ ἔλαφος ἤδη εὑρίσκεται ἐν ἀμηχανίᾳ.

halle, θ. ὑπόστεγος οἰκοδομὴ τῆς ἀγορᾶς, ἀγορά.

hallebarde, θ. δορατοπέλεκυς, ξινοδόρυ, διβύλιον.

hallebardier, δορατοπέλεκυφόρος, ὁ φέρων ἀξινοδόρυ.

hallier, συμπύκνωμα θάμνων βατεῖν· ἀγορανόμος· ὄψοπώλης.

hallucination, θ. τῆς ὄψεως καὶ τῆς φαντασίας ἀπάτη· φρεναπάτη· ἀλλοφροσύνη.

hameçonner σγεδὸν ἄγρηστον) ἀγκιστρεύω.

halluciné, e, ἀλλόφρων, τῆς φαντασίας παίγνιον.

halluciner, β. ἐν. ἐμβάλλω εἰς φρεναπάτην, εἰς ἔκστασιν φρενῶν.

* **halo**, περὶ σῶμα οὐράνιον ἐνίοτε φαινόμενος κύκλος φωταυγῆς.

* **haloir**, τόπος ἐν ᾧ ξηραίνουσι τὴν κάρναβιν.

* **halat** φωλεά, ὀπὴ κονίχλου.

* **halologie**, θ. ἀλατολογία.

* **halotechnie**, θ. (χημ.) ἀλοτεχνία, ἀλατοποιία.

* **halte**, θ. στάσις, διακοπὴ βαδίσματος, πορείας, σταθμός, κ. σταμάτισμα. *faire* —, ἵσταμαι, παύω, σταματῶ· ἐπιρο. —! στῆθι, στῆτε! (μεταφ.) —! ἀρχεῖ, μὴ περαιτέρω.

haltère, τὸ δίσφαιρον τῆς γυμναστικῆς, ἀλτήρ, συγκείμενον ἐκ δύο μεταλλικῶν σφαιρῶν ἠνωμένων διὰ βραχείας ῥάβδου μεταλλικῆς.

* **halurgie**, θ. ἀλατουργία.

* **hamac**, αἰώρα, κ. ἀνεμόκουνια ἰδίως τῶν ναυτῶν.

* **Hambourgeois**, Ἀμβούργιος.

* **hameau**, κωμύδιον, χωρίδιον, κ. χωριουδάκι.

* **hameçon**, ἄγκιστρον, κ. ἀγκίστρι· (μεταφ.) *mordre à l'—*, σαγηνεύομαι, δελεάζομαι ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν φαινομένων.

* **hampe**, θ. δόρυ, λαβή, ξύλον δόρατος, κ. τ. λ. κοντάρι.

hamster (ζωολ.) μαστοφόρον τε ἐκ τῶν τρωκτικῶν, μῦς ὁ ἀρουρατός.

* **han**, ὑπόκωφος φωνὴ ἀνθρώπου κτυπῶντος.

* **hanap**, μέγας κύαθος, κ. κιασές, μαστραπαῖς.

* **hanche**, θ. ἰσχίον, ἀκρομήριον, γομφος, κ. γοφός.

* **handicap**, παντοειδῶν ἵππων ἱπποδρόμιον.

* **haneban** (βοτ.) (δημωδ.) ὑοσχύαμος.

* **hangar**, ἀμαξοστάσιον· ὑπερήτης ἀμαξοστασίου.

* **hanneton** (έντομ.) χρυσοκάνθαρος, μηλολόνη.

* **hanovrien**, enne, Ἀνοβέριος.

* **hanse**, ἐμπορικός δεσμός ἢ συνεταιρισμός πολλῶν Γερμανικῶν πόλεων ἰδρυθεὶς κατὰ τὸ 1241 ὁ Ἀνσεατικός δεσμός.

* **hanséatique**, Ἀνσεατικός, δηλ. ἀνήκων εἰς τὸν ἐμπορικόν, τελωνιακὸν δεσμὸν τῶν Γερμανικῶν πόλεων.

* **hanter**, ρ. έν. φοιτῶ, συχνάζω, ἐπισκέπτομαι· (παροιμ.) *dis-moi qui tu hantes, je te dirai ce que tu fais*, ἴσον τῷ παρ' ἡμῖν· εἰς ὅποιον δάσκαλον πηγαίνεις, τέτοια γράμματα μαθαίνεις.

* **hanteur**, ὁ συχνάζων, ὁ φοιτῶν.

* **hantise**, θ. φοίτησις, σχέσις.

* **happe**, θ. κίρκος. στεφάνη σιδηρᾶ περὶ τὸν ἄξονα.

* **happe-chaire**, ἄνθρωπος τῆς ἀστυνομίας, κλητῆρ ἢ χωροφύλαξ.

* **happelourde**, ψευδῆς λίθος, φαινόμενος ὡς πολύτιμος.

* **happement**, ἀρπαγὴ διὰ τοῦ χάσματος τῶν ὀδόντων.

* **happer**, ρ. έν. (ἐπὶ κυνός) ἀρπάζω προθύμως, ἀπλήστως τὸ ριπτόμενον, κ. χάπτω· (μεταφ.) δράττομαι ζωηρῶς, συλλαμβάνω.

* **haquenée**, θ. ἱππάριον τριποδιστικόν.

* **haquet**, στενόμακρον ἀμάξιον δίτροχον, μετακομιστικὸν φορτίων.

* **haquetier**, ἀμαξηγός τοῦ εἴδους *haquet*, ὅπερ ἰδέε.

* **harangue**, θ. δημηγορία, λόγος, προσφωνήσις.

* **haranguer**, ρ. έν. προσφωνῶ, δημηγορῶ.

* **harangueur**, ἀγορητής, ρήτωρ, ὁ δημηγορῶν.

* **haras**, ἵπποφορβεῖον, ἵπποτροφεῖον, τόπος έν ᾧ τρέφουσι, πολλαπλασιάζουσι καὶ βελτιοῦσι τὸ γένος τῶν ἵππων.

* **harasement**, καταπόνησις, κόπωσις.

* **harasser**, ρ. έν. καταπονῶ, κατατρύχω, κ. κατακουράζω.

* **harcèlement**, παρενόχλησις, διερεθισμός.

* **harceler**, ρ. έν. διερεθίζω· παρακολουθῶν παρενοχλῶ ἀδιακόπως τοὺς πολεμίους, ἀντιπαρέρχομαι.

* **harde**, θ. ἀγέλη ἀγρίων ζῴων· δεσμός δι' οὗ δένουσι τοὺς κύνας ἀνά τέσσαρας ἢ ἕξ· πληθ.—s, ἱμάτια, φορέματα.

* **hardeau**, λαίμαργος.

* **harder**, ρ. έν. συνάπτω, συνδέω τοὺς κύνας ἀνά τέσσαρας ἢ ἕξ.

* **hardi**, e, θρασύς, εὐτόλμος, τολμηρός, παράτολμος.

* **hardiesse**, θ. θρασύτης, τόλμη, εὐτολμία, τὸ παράτολμον· (μεταφ.) ἕξαρσις τῆς διανοίας, τοῦ φρονήματος, τοῦ ὕφους, τοῦ λόγου, δύνამις· ἐκφράσεως.

* **hardiment**, εὐτόλμως, εὐθαρσῶς, θαρραλέως, ἀρόθως.

* **harem** (-ρέμ) γυναικωνίτης Ὀθωμανικός, κ. χαρέμιον· αἱ τὸν γυναικωνίτην ἀποτελοῦσαι γυναῖκες.

* **hareng** (ἰχθ.) μαινίς, κ. θρίσσα, βέγκα.

* **harengaison**, θ. ἡ ἐποχὴ τῆς ἀλίειας τῆς μαινίδος.

* **harengère**, θ. μαινιδοπῶλις, θρῖσσοπῶλις.

* **hargneux**, euse, χαλεπός, θυ-

σχερής, φιλόνεικος, κ. γρινιάρης, μαλώστρης.

* **haricot**, φάσηλος, κ. φασούλι —de mouton, μαγεύρευμα αρνίου μετά γεωμήλων ή γογγύλων.

* **haridelle**, θ. ἄθλιος ἵππος, κ. παλιάλογον.

harmonica (μουσ. ὄργ.) ή φυσαρμονική.

harmonie, θ. ἄρμονία, συνδρομή εὐχρος φωνῶν· καλή συναρμογή λόγου καὶ ἰδεῶν —imitative, μίμησις τῶν κρότων καὶ φωνῶν, διὰ λέξεων (μεταφ.) ή μεταξύ τῶν μερῶν ὅλου τινος εὐρυθμία καὶ συμμετρία· l'—de l' univers, ή ἄρμονία τοῦ σύμπαντος —ὁμόνοια, σύμπνοια.

harmonieusement, ἐναρμονίως, ἄρμονικῶς.

harmonieux, euse, ἄρμονικός, ἐναρμόνιος.

harmonique, ἄρμονικός.

harmoniquement, κατὰ τοὺς νόμους τῆς ἄρμονίας, ἄρμονικῶς.

harmoniser, s' —, συμφωνῶ, ἐναρμόζομαι.

harmoniste, (μουσ.) τῆς ἄρμονίας ἐπιστήμων, ἄρμονιοδιδάσκαλος.

harmonium, εἶδος ὀργάνου ἐκκλησιαστικοῦ.

harmoste (Ἑλλην. ἱστορ.) ἄρμωστής, ἄρχων.

* **harnachement**, σάξις, κ. σάμαρωμα· ἵπποσκευή.

* **harnacher**, ῥ. ἐν. σάττω, ἐπισάττω, κ. σαμαρόνω ἵππον.

* **harnacheur**, σάκτης, κ. σαμαρωτής.

* **harnais**, ἵπποσκευή, τὰ φάλαρα, ἐπίππιον, γαλινός, κ. τ. λ. ἀμάξης ἀποσκευή (μεταφ.) vieillir sous le —, γηράσκω ἐν τινι τέχνῃ.

* **haro**, κατακραυγή πρὸς σύλληψιν κλέπτου κ. τ. λ. crier —sur qqn, κατακραυγάζω τινός.

harpagon, ἄρπαξ, πλεονφιλάργυρος, κ. ξηνταδέλωνης.

* **harpe**, θ. φόρμιγξ, κίθαψάλτιξ, κ. ἄρπα —éolienne, αὐλική, ἦτοι ἀερόπληκτος φόρμιγξ· (τεκτ.) λίθος ἐξέχον ἀπὸ τοῦ τείχους.

* **harper**, ῥ. ἐν. σφίγγω δυνατὰ διὰ τῶν χειρῶν.

* **harpie**, θ. ἄρπυια, τέρας γυναικεῖον τῆς Ἑλλ. μυθολογίας (μεταφ.) γυνή διεστραμμένη καὶ κραύγασος, ἄρπαξ, πλεονέκτης.

* **harpigner**, ῥ. ἐν. δημῶδ.) ἐπιπλήττω δέρω.

* **harpin**, ἀρπάγη λεμβούχου.

* **harpiste**, κιθαριστής, φορμικτής.

* **harpon**, ἰχθυόκεντρον, κάμαξ, κ. καμάκι.

* **harponnement**, καμάκωσις, καμάκωμα.

* **harponner**, ἰχθυοβολῶ, πλήττω διὰ τοῦ κάμακος, κ. καμακόνω.

* **harponneur**, ἰχθυοβολεύς, καμακιστής.

* **hart**, δεσμός ἐκ λόγου τῶν δεματίων· σχοινίον ἀγγόνης, βρόχος· ἀγγόνη.

* **hasard**, τύχη, τὸ αὐτόματον, τὸ τυχόν, τὸ τυχαῖον, φορά, συγκυρία· par—, κατὰ τύχην· jeux de —, κυβεία, τὰ τυχηρὰ παιγνίδια.

* **hasardé**, τολμηρός, κενιδυνευμένος, παράτολμος.

* **hasarder**, ῥ. ἐν. διακινδυνεύω, ἐκτίθῃμι εἰς κίνδυνον, εἰς ἄδηλον τύχην (μεταφ.) ἀποφασίζω εὐτόλμως. θαρραλέως.

* **hasardeur, euse**, διακυβευτής.

* **hasardeusement**, κινδυνωδῶς, ἐπικινδύνως, παρακεκινδυνευμένως.

* **hasardeux, euse**, ριψοκίνδυνος, κινδυνώδης, ἀπότολμος, ἄδηλος.

* **haschisch**, ἰδὲ hachisch.

* **hase**, θ. θήλεια τοῦ λαγοῦ ή τοῦ κονίχλου.

- * **hast** (ἀργ.) λόγχη· arme d'—, ὄπλον δορατοφόρον.
- * **hastaire**, (τῶν Ῥωμαίων) δορυφόρος, λογγοφόρος.
- * **hasteur**, ἐπιστάτης προτρέπων τοὺς ἐργάτας εἰς ἐπιμέλειαν.
- * **hastiforme**, λογγοειδής.
- * **hâte**, θ. σπουδή, τάχος, à la—· μετὰ σπουδῆς βιαστικά· ἐσπευσμένως.
- * **hâter**, ῥ. ἐν. σπεύδω, ἐπισπεύδω ταχύνω.
- * **hâtif**, ive, πρόωρος, fruit —, πρωΐμος καρπός.
- * **hâtiveau**, εἶδος πρωΐμου ἀπίου· πρωΐμα πῖσα, κ. μπιζέλια, ἀρακάς.
- * **hâtivement**, ἐν σπουδῇ, ἐσπευσμένως, κ. βιαστικά· πρόωρος, πρωΐμως.
- * **hâtiveté**, πρωΐμότης, πρόωρος· αὐξήσις τῶν καρπῶν.
- * **hatti-chérif**, σουλτανικά διατάγματα ἢ νόμοι.
- * **hauban** (ναυτ.) πρότονος, κ. ξάρτι.
- haubaner**, ῥ. ἐν. στηρίζω, στερεῶ διὰ προτόνων.
- * **haubergeon**, θωρακίδιον.
- * **haubert**, θώραξ σιδηρόπλεκτος τῶν ἀρχαίων ἱπποτῶν.
- * **hausse**, θ. ὑπόβλημα πρὸς ἀνύψωσιν· αὐξήσις· (μεταφ.) ἀνατίμησις, ὑπερτίμησις, ὑψωσις τῶν τιμῶν.
- * **hausse-col**, ὑποδερὶς, πλάξ μεταλλίνη ἐπίχρυσος καὶ μνηοειδῆς ἣν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πεζικοῦ φοροῦσιν ἐν ὥρᾳ ὑπηρεσίας, ὄσχολον.
- * **haussement**, ὑψωσις, ἰδίως δὲ ἡ τῶν ὤμων.
- * **hausser**, ῥ. ἐν. ὑψῶ, ἀνυψῶ· (μεταφ.) —le ton, ὁμιλῶ ἐντονώτερον, ἀπειλῶ· δεικνύω ὑπεροχὴν· —les epaules, ὑψῶ τοὺς ὤμους πρὸς ἔκφρασιν ἀδιαφορίας ἢ περιφρονησεως· ῥ. οὐδ. ἀνατιμῶμαι, ὑπερτιμῶμαι, εὐξάνω κατὰ τὴν τιμὴν.
- * **haussier**, κυβευτῆς τοῦ γρηματιστηρίου, ὁ ἐνεργῶν τὰς ὑψώσεις καὶ ἐκπτώσεις τῶν χρεωγράφων.
- * **haut**, e. ὑψηλός, ἄκρος, ἀνώτερος· (μεταφ.) ὑπέροχος, μέγας· ὑπερήφανος· —en couleur, ζωηρόν ἔχων χροῖμα, ἐρυθρός, κ. κατακόκκινος· porter la tête —e, φέρομαι ὑψαύχην, ἐπαίρομαι· la—e marée, ἡ πλημμυρίς· le très-Haut, ὁ Ὑψιστος Θεός· la—e sagesse, ἡ μεγίστη, ὑψίστη φρόνησις ἢ σοφία· —e reputation, φήμη· — fonctionnaire, ὑψηλὸν κατέχων ὑπουργημα· les—es sciences, αἱ ὑψηλότεραι τῶν ἐπιστημῶν· la —e chambre, (ἐν Ἀγγλίᾳ) ἡ ἄνω βουλὴ ἤτοι ἡ τῶν πατρικίων, τῶν λόρδων· —e trahison, ἐσχάτη προδοσία· —ar-pétit, ὄξεϊα πείνα, μεγάλη ὄρεξις· parler à—e voix, ὁμιλῶ μεγαοφώνως· mets de —gout, φαγητὸν ὑπὲρ τὸ δέον κεκαρυκευμένον· pousser les —s cris, κατακραυγάζω, κ. χαλῶ τὸν κόσμον· la—te Égypte, ἡ ἄνω Αἴγυπτος· —ous, τὸ ἄνω μέρος, τὸ ὕψος, ἡ κορυφή· cette colonne a cinq mètres de —, αὕτη ἡ στήλη ἔχει 5 μέτρων ὕψος· le—d' une tour, ἡ κορυφὴ πύργου· tomber de son—, ἐξίσταμαι, ἐκπλήττομαι· traiter qqn de —en bas, φέρομαι πρὸς τινα περιφρονητικῶς, ἀλαζονικῶς· tenir le —du pavé, ἐν ὑπεροχῇ εἶναι τινα· πλουτεῖν, ἐν ἰσχύει εἶναι· le —du jour, ἡ μεσημβρία· par le—, ἐκ τοῦ ἄνω μέρους· ἐπιρρ. parler—, ὁμιλεῖν μεγαλοφώνως· en —, ἄνω, ἐπάνω· d'en—, ἄνωθεν, οὐρανόθεν· prendre une histoire de plus—, ἀναλαμβάνειν τὴν διήγησιν ἱστορίας ἐξ ἀρχῆς· —la main, ἐπιταχτικῶς· —le pied! ἄγωμεν!
- * **hautain**, ἀλαζών, ἐπρημένος, ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, ἀγέρωχος.

* **hautainement**, ἀλαζονικῶς, ὑπερφάνως.
 * **haut-bois**, εἶδος αὐλοῦ.
 * **haut-bord**, vaisseau de—, μέγα πολεμικὸν πλοῖον.
 * **haut-de-chausse**, περισκελί-δες, βράχαι.
 * **haute-contre**, θ. (μουσ.) ἀνθυψίφωνος.
 * **haute-marée**, θ. πλημμυρίς, παλλίφορια.
 * **hautement**, διαρρηδὴν, διαπρυσίως, μεγαλοφούνως, θαρραλέως.
 * **hautesse**, θ. ὑψηλότης, τίτλος ἀποδιδόμενος εἰς τὸν σουλτάνον.
 * **haute-taille**, θ. (μουσ.) φωνή ἢ κατωτέρα τῆς ἀνθυψιώνου.
 * **hauteur**, θ. ὕψος· λόφος· ὕψωμα· περιωπή· **gagner les—s**, ἀρικνεῖσθαι ἐπὶ τὰ ὕψη, ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων· —**du rôle**, ὕψος τοῦ πόλου, ἤτοι τὸ ἄνωθεν τοῦ ὀρίζοντος ὕψος τοῦ πολιτικοῦ ἀστέρος (μεταφ.) ἀλαζονεία, ἔπαρσις, ὑπερφάνεια· **être à la—de son siècle**, συμβαδίζειν μετὰ τοῦ αἰῶνος, ἐπεσθαι τῇ προσῳῶ αὐτοῦ.
 * **haut-fond**, μέρος ἀβαθές τῆς θαλάσσης, ὕφαλος, βυγιά.
 * **haut-le-corps**, ἀνασκήρτημα, ἀνατίναγμα τοῦ σώματος.
 * **have**, ὠγρός, ἰσχνός.
 * **haveron** (βοτ.) αἰγίλωψ.
 * **havir**, ῥ. ἐν. ἀποξηραίνω· ἐπι-καίω, ἐπιτολογίζω κρέας, ἐψήνω.
 * **havrais**, ὁ ἐξ Ἀβρῆς, π. τῆς Γαλλίας.
 * **havre**, λιμὴν, ἐπίγειον.
 * **havre-sac**, γυλιός, πήρα στρατιώτου, σάκος.
 * **hé!** ἐπιφ. κλητικὸν ἢ ἐκπλήξεως σημαντικόν, αἶ!
 * **heaume**, κόρυς, κράνος τῶν ἀρχαίων ἵπποτῶν καλύπτον τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον.
hebdomadaire, ἑβδομαδιαῖος.

hebdomadairement, ἑβδ. διαίως.
hebdomadier, ιερεὺς, μοναχὸς ἢ μοναχὸς ἔχουσα ἐντολὴν ἢ ὑπηρεσίαν τινὰ ἐπὶ ὀλόκληρον ἑβδομάδα.
heberge, θ. μέρος μεσοτοίχου κοινοῦ τοῖς ἐκατέρωθεν ἰδιοκτηταῖς.
hebergement, ξενισμός.
heberger, ῥ. ἐν. ξενίζω, φιλοξενῶ, παρέχω κατάλυμα.
hébété, ἡλίθιος, ἀναίσθητος.
hébètement, ἡλιθιότης, ἀμβλύτης πνεύματος.
hébéter, ἡλιθιῶ, ἀπομωραίνω, ἀποβλακῶ.
Hébraïque, Ἑβραϊκός.
hébraïsant, Ἑβραϊστής, εἰδήμων τῆς Ἑβραϊκῆς ἢ τῶν Ἑβραϊκῶν πραγμάτων.
hébraïser, ῥ. οὐδ. ἐπιδίδωμι εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσης.
hébraïsme, Ἑβραϊσμός.
hébreu, Ἑβραϊκός· οὐσ. Ἑβραῖος· ἢ Ἑβραϊκὴ γλῶσσα· (μεταφ.) ἀκατανότητόν τι· **c' est de l'—pour moi**, αὐτὰ μοι εἶναι Κινεζικά· δηλ. ὅεν τὰ ἐννοῶ.
Hécate, θ. (Ἑλλ. μυθ.) ἡ θεὰ Ἑκάτη.
hécatombe, θ. ἐκατόμβη· (μεταφ.) μεγάλη σφαγή.
hect, ἰδὲ hecto.
hectare, μυριόμετρον, ἤτοι ἐπιφάνεια περιέχουσα δεκακισχίλια τετραγωνικά μέτρα.
hecticité, ἢ heclisie, ἐκτικότης, φθίσις, φθισικὸς πυρετός.
hecto (ἢ hecti πρὸ φωνήεντος) προτακτικὸν μόριον δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν 100, τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος.
hectogramme, βάρος 100 γράμμων ἢ γραμμαρίων· καὶ κατὰ συντομίαν hecto.
hectolitre, ἑκατοντάλιτρον ἢ ἐκατόλιτρον.

hectomètre, ἑκατοντάμετρον ἢ ἑκατόμμετρον.

hectostère, ἑκατονταστερεόμετρον· μέτρον ἑκατὸν κυβικῶν μέτρων.

hégémonie, θ. (περὶ Ἑλλ. πόλεων) ἡγεμονεία, ἀρχηγία.

hégire, ἡ Ἐγίρα, τὸ ἔτος καθ' ὃ ὁ Μωάμεθ ἀπέδρα ἀπὸ τῆς Μέκας καὶ ὅθεν ἀρχεται ἡ μωαμεθανικὴ χρονολογία.

heiduque, στρατιώτης πεζὸς Οὐγγρος· ὑπηρέτης Γάλλος μὲ Οὐγγρικὴν στολήν.

* **hein!** (ἐπὶ ἐρωτήσεως)· **hein!** qu'en dites-vous? αἱ! τί λέγετε; πῶς σὰς φαίνεται.

hélas! ἐπιφ. (-λάς) οἴμοι! φεῦ! ἀλοίμονον!

hélepole, θ. ἑλέπολις, μηχανὴ πολιορκητικὴ.

* **heler** (ναυτ.) ἐρωτῶ διὰ φωνητικῆς σάλπιγγος· μακρόθεν διαβαίνον πλοῖον πόθεν ἔρχεται, ποῦ ὑπάγει.

hélianthe, (βοτ.) ἡλιάνθον, κ. κ. ἥλιος.

hélianthème (βοτ.) (μικρὰ φρυγανοειδῆ φυτὰ) ἡλιάνθεμον.

héliaque (λέγεται ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνατολὴν καὶ δύσιν περὶ ἄλλου σώματος οὐρανοῦ) ἡλιακός.

héliaste, ἡλιαστής, ἦτοι ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις δικαστῶν οἵτινες ἐδίκαζον ἐν ὑπαίθρῳ κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.

hélice, θ. (γεωμ.) ἑλιξ, γραμμὴ ἑλικοειδῆς περὶ κύλινδρον (μηχαν.) ὁ ἑλιξ τῶν ἀτμηλάτων ἢ ἀτμοκινήτων πλοίων· (φυσ. ἱστ.) εἶδος μαλακίων χοχλιοειδῶν.

hélicé, ο, ἑλικόστρεπτος.

hélicoïde, ἑλικοειδής.

héliocentrique, ἡλιοκεντρικός, ἔχων τὸν ἥλιον ὡς κέντρον.

héliofuge (βοτ.) ἡλιόφυξ.

héliographie, ἡλιογραφία, τρό-

πος τοῦ ἐγγραφῆσαι διὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου.

héliographique, ἡλιογραφικός.

héliomètre, (ἐργαλ. ἀστρον.) δίοπτρον πρὸς καταμέτρησιν τῆς φαινομένης διαμέτρου τοῦ ἡλίου καὶ τῶν πλανητῶν.

hélioscope, ἡλιοσκόπιον, ἐργαλεῖον ἀστρον. εἶδος δίοπτρου μὲ ἡμαυρωμένας ἢ κεχρωματισμένας ὑάλους πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἡλίου.

héliostat, (ἐργαλ. ἀστρον.) ἡλιοστάτης.

héliotrope, (βοτ. ἄνθ.) ἡλιοτρόπιον, φυτὸν στρέφον τὰ ἑαυτοῦ ἄνθη πρὸς τὸν ἥλιον.

hélix, ἑλιξ, ἡ ἐξωτερικὴ πτυχὴ τοῦ ὠτός.

hellébore (βοτ.) ἑλλέβορος.

hellénique, Ἑλληνικός.

helléniste, Ἑλληνιστής.

helminthagogue (φαρμακ.) ἑλμινθαγωγός, ἀνθελμινθικός.

helminthe, ἑλμινς, σχώληξ τῶν ἐντέρων.

helminthiase, ἑλμινθίασις, σκοληκίασις τῶν ἐντέριων.

helminthicide, ἑλμινθοκτόνος, σκοληκοκτόνος.

hélose, θ. ἀνατροπὴ τῶν βλεφάρων μετὰ σπασμῶν, ἡλωσις· (βοτ.) φυτὸν τῆς Ἰαμαϊκῆς.

Helvétien, ienne, Ἑλβετός.

helvétique, Ἑλβετικός.

hem! (ἔμ) κλητικὸν ἐπιφώνημα ἔ! αἱ!

hématite (ὄρυκτ.) αἱματίτης, λίθος, ὑπεροξειδίου τοῦ σιδήρου, ἐρυθρὸν ἢ φαιόν.

hématocèle, θ. (ιατρ.) αἱματοκήλη.

hématose, θ. αἱμάτωσις, ἦτοι τροπὴ τοῦ χυλοῦ εἰς αἷμα, καὶ τοῦ φλεβικοῦ αἵματος εἰς ἀρτηριακόν.

hématurie, θ. αἱματουρία, οὐρήσις αἵματος.

hémérocalle (βοτ.) φυτὸν ἡμερόκαλον.

hémi—, μῦριον ἀχώριστον προτακτικόν, ἡμι—, δηλοῦν τὸ ἡμισυ.

hémicycle, ἡμικύκλιον.

hémine, θ. ἡμίνα, μέτρον χωρητικότητος παρ' Ἑλλησι καὶ Ῥωμαίοις.

hémione (ζωολ.) εἶδος ἀγρίου ὄνου ἢ ἡμιόνου.

hémiplégie ἢ **hémipléxie**, θ. (ιατρ.) ἡμιπληγία.

hémiptère, θ. (ἐντομ.) ἡμίπτερον.

hémisphère, ἡμισφαίριον.

hémisphérique, ἡμισφαιρικός.

hémistiche, ἡμιστίχιον.

hémoptysie, θ. αἰμοπτυσία.

hémoptysiqne, αἰμοπτυσιακός.

hémoorragie, θ. αἰμορραγία.

hemorragique, αἰμορραγικός.

hémoorroïdal, ε, αυχ, αἰμορροϊδικός, κ. ζωχαδιακός.

hemorroïdes, θ. αἰμορροΐδες, κ. ζωχάδες.

hemostase, θ. (ιατρ.) αἰμόστασις.

hémostatique, αἰμοστατικός, κατάλληλος διὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς αἰμορραγίας.

hendécagone ἢ **endécagone**, ἐνδεκάγωνον πολύγωνον.

hendécasyllabe ἢ **endécasyllabe**, ἐνδεκασύλλαβος.

* **hennir**, ῥ. οὐδ. χρεμετίζω.

hennisement, χρεμετισμός.

hépatique (ιατρ.) ἡπατικός.

hépatite (ιατρ.) ἡπατίτις, φλόγσις τοῦ ἡπατος.

hépatocèle (ιατρ.) ἡπατοκήλη.

heptacorde, ἐπτάχορδος τῶν ἀργαίων λύρα.

heptagonal, ε, ἐπτάγωνος.

heptagone, (γεωμ.) ἐπτάγωνον σχῆμα.

heptagynie, θ. (βοτ.) ἑπταγνία, ἑπταθηλεότης φυτοῦ.

heptaméron, βιβλίον συγχεόμενον ἐξ ἑπτὰ μερῶν δι' ἑπτάήμερον χρήσιν.

heptandrie (βοτ.) ἑπτανδρία, ἑπταρρενότης φυτοῦ.

heptangulaire (γεωμ.) ἑπταγώνιος.

heptarchie, θ. (ιστορ.) ἑπτάρχια, ἤτοι ἡ θεμελίωσις τῶν ἑπτὰ βασιλείων ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ ὑπὸ τῶν Ἀγγλοσαξόνων.

héraldique, σηματογραφικός, ἀνήκων εἰς τὰ σύμβολα τῶν οἰκοσημῶν καὶ παρασήμων.

* **héraut**, κῆρυξ πολέμου ἢ εἰρήνης τὸ πάλαι, ἀγγελιαφόρος.

herbacé, ε, (βοτ.) ποώδης, χορτοειδής.

herbage, παντοειδῆ ἐδώδιμα χορταρικά· λειμῶν οὐδέποτε θεριζόμενος καὶ χρησιμεύων ὡς τόπος βοσκῆς διὰ τὰ κτήνη.

herbe, θ. πόα, βοτάνη, κ. χορτάρι—s potagères, τὰ λαχανικά—fines, φυτά, γόρτα ἀρωματικά, mauvaises—s, βοτάναι αὐτοφυεῖς. ἄχρηστα ἢ βλαβερά, ζιζάνια· *marcher sur quelque mauvaise*—, κακὸν τι παθεῖν, κακῶ ἐντυχεῖν· *manger son pain en—*, προδαπανᾶν τὰ κέρδη, τὰ εἰσοδήματα· *avocat, médecin en—*, δικηγόρος, ἰατρός πρωτόπειρος· *couper l'— sous le pied de qqn*, ὑποσκελίζω τινά· *c'est un serpent sous l'herbe*, εἶναι δούλιος, ἐπίβουλος.

herbeiller (ἐπὶ ἀγριοχοίρου) βόσκει, τρώγει γόρτον.

herber, ῥ. ἐν. ἐκτίθημι ἐπὶ τοῦ γόρτου.

herberie, θ. φυτογνωσία· λαχανοπωλείον.

herbette, θ. ποάριον· γλόη βραχεία καὶ λεπτή τῆς ἐσοχῆς.

herbeux, euse, ποώδης.
herbier, συλλογή φυτῶν ἀπεξη-
 ρισμένων καὶ φυλαττομένων μεταξύ
 φύλλων χάρτου· βοτανολόγος.
herbière, χορτοπῶλις.
herbivore, χορτοφάγος.
herborisateur, *trice*, βοτα-
 νολόγος.
herborisation, θ. βοτανολογία,
 γόρτων συλλογή.
herboriser, ῥ. ἐν. πορεύομαι
 εἰς τοὺς ἀγροὺς πρὸς βοτανολογίαν,
 βοτανολογῶ.
herboriseur, βοτανοσυλλέκτης,
 βοτανολόγος.
herboriste, φυτολόγος, βοτα-
 νολόγος· φυτοπώλης.
herboristerie, θ. βοτανοπω-
 λία, χορτοπωλία· χορτοπωλεῖον,
 βοτανοπωλεῖον.
herbu, e, γλωώδης, ποώδης, πο-
 λύχορτος.
hercule, Ἡρακλῆς· Ἡράκλειος
 ἀνὴρ, ἀθλητικός, γίγας· πρόσωπον
 γυμναστικῶν παραστάσεων περιπλα-
 νωμένων θεατρικῶν ὀμίλων.
herculéen, επνε, Ἡράκλειος,
 ῥωμαλέος, ἀθλητικός, εὖσωμος, μέγας.
***hère**, ἐλεινός, καχομοίρης, ἀν-
 θρωπάριον, οὐτίδανός.
héréditaire, κληρονομικός, δι-
 αδοχικός.
héréditairement, κληρονομι-
 κῶς, διαδοχικῶς.
hérédité, θ. κληρονομικὸν δι-
 καίωμα· κληρονομικαὶ σωματικαὶ ἢ
 διανοητικαὶ ιδιότητες· ἀρεταὶ ἢ ἐ-
 λαττώματα.
hérésiarque, αίρεσιάρχης.
hérésie, θ. αίρεσις, δόγμα μὴ
 ὀρθόδοξον.
héréticité, θ. αίρετικότης.
hérétique, αίρετικός, κακόδοξος.
herissé, πεφρικῶς, ἔχων τρίχας
 ἢ κίντρα ὠρθωμένα, λόγγας προ-
 τεταμένας, κ. τ. λ.

hérissement, ὀρθωσις, φρίξις,
 φρικίασις.
***herisser**, se—, ὀρθοῦμαι, φρίτ-
 τω, ὡς ἐπὶ τριχῶν ἢ κέντρων ἐπα-
 κανθίζω, τραχύνω δι' ὀξέων πραγ-
 μάτων, δι' ὀπλων, κ. τ. λ.
***hérissement**, φρίξις, ὀρθωσις
 τριχῶν, χαιτης, κ. τ. λ.
***herisser**, (ἐπὶ τριχῶν, κ.τ.λ.)
 se—, φρίσσειν, ὀρθοῦσθαι.
***hérisson**, (ζωολ.) ἐχίνος, ἀ-
 κανθόχοιρος, κ. σκαντζόχοιρος (με-
 ταφ.) ἄνθρωπος στρυφνός, δυσπρο-
 σήγορος, δύστροπος.
héritage, κληρονομία· κληρονό-
 μησις (μεταφ.) ὅτι παρὰ τῶν γονέων
 ἢ τῶν προγόνων μεταδίδεται ὑλικὸν
 ἢ ἠθικὸν τοῖς τέκνοις ἢ μεταγενε-
 στέροις· επ— ἢ παρ—, ἐκ κληρονο-
 μίας, κληρονομικῶς.
hériter, ῥ. οὐδ. κληρονομεῖν,
 δέχεσθαι κληρονομίαν· ῥ. ἐν. il n'a
 rien — de son père, οὐδὲν ἐκλη-
 ρονόμησε παρὰ τοῦ πατρός.
héritier, κληρονόμος.
hermandad, εἶδος ἀστυνομίας
 καὶ χωροφυλακῆς συσταθείσης ἐν
 Ἰσπανίᾳ κατὰ τὸν ΙΕ'. αἰῶνα, ἀρ-
 χικῶς μὲν πρὸς καταδίωξιν τῶν λη-
 στῶν καὶ τῶν κλεπτῶν, βραδύτερον
 δὲ ἐπωνομασθεῖσα καὶ Ἁγία Ἐρ-
 μανδάδ, ἐχρησίμευσεν ὡς φοβερὸν
 ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως τοῦ
 παππισμοῦ κατὰ τῶν ἑτεροδόξων ἢ
 ὑπόπτων ὡς τοιούτων.
hermaphrodisme, ἑρμαφρο-
 δίτου κατάστασις, διφυΐα.
hermaphrodite, ἑρμαφροδί-
 τος, διφυῆς ἄνθρωπος, ἀνδρογύνης, ἢ
 διφυῆς ἄνθος, ἄρρεν καὶ θῆλυ.
herméneutique, ἑρμηνευτικός
 τῶν Ἱερῶν Γραφῶν.
hermès, ἀνδριάς ἢ κεφαλή Ἑρ-
 μοῦ.
hermétique, ἐρμητικός, ἀκρι-
 βής, συμφύης, κατάκλειστος.

hermétiquement, έρμητικῶς, ἀκριβῶς, ἀσφαλῶς, κ. κολλητά.

hermine, θ. ἰκτίς ἀρκτιῶα, λευκοῖκτίς, ὁ ποντικὸς μῦς.

herminette, ἰδὲ erminette.

hermitage, έρημητήριον, κ. ἀσκηταριό, ἰδὲ ermitage.

hermite, ἰδὲ ermite.

* **herniaire**, έντεροκηλικός.

* **hernie**, θ. έντεροκήλη, κ. σπᾶσιμον ἢ ξύγγι.

hernieux, euse, ὁ πάσχων ἐξ έντεροκήλης.

hernute, (αἴρεσις τις χριστιανική), έρνούτιος ἢ ἀδελφὸς Μοραυός.

hero-comique, ἡρωϊκοκωμικός.

heroïde, έπιστολή έμμετρος πρὸς τιμὴν ἡρώος τινος.

heroïne, θ. ἡρωΐς, γυνὴ ἀνδρείαι· (μεταφ.) τὸ κυριώτερον γυναικεῖον πρόσωπον ποιήματος ἢ μυθιστορηματος.

heroïque, ἡρωϊκός· (ιατρ. ἐπὶ φαρμάκων) remède —, ὀραστικώτατον φάρμακον.

heroïquement, ἡρωϊκῶς.

heroïsme, ἡρωϊσμός.

* **heron** (ὄρνιθ.) έρωδιός.

* **heronneau**, νεοσσός έρωδιοῦ.

heronnière, θ. καταφύγιον τῶν έρωδιῶν.

* **héros**, ἡρως, κ. ἡρωας, πρῶτοπαλληκαρον· (μεταφ.) τὸ κυριώτερον ἀνδρικὸν πρόσωπον ποιήματος ἢ μυθιστορηματος.

* **herpes**, θ. πληθ. ἐκδράσματα τῆς θαλάσσης, οἷον τὸ ἤλεκτρον, τὰ κοράλλια καὶ τὰ ἐκ τῶν ναυαγίων ῥιπτόμενα εἰς τὴν ξηράν.

herpès (ιατρ.) έρπηθ, λειχήν.

herpétique, έρπηθικός, λειχηνώδης.

* **hersage**, βωλοκοπία.

* **herse**, θ. τρίβολος, βωλοκόπος, κ. σβάρνα· κεντροφόρος ἢ βελονο-

φόρος ἐσχάρα ἀναρτωμένη ἐν το φρουρίοις μεταξὺ τῆς γεφύρας καὶ τῆς πύλης.

* **hersement**, ἰδὲ hersage.

* **herser**, ῥ. ἐν. βωλοκοπῶ, κ. σβάρνίζω.

* **herseur**, βωλοκόπος.

hésitant, e, δισταζων, ἀμφιρρεπής, ταλαντευόμενος.

hésitation, θ. δισταγμός, ένδοιασμός.

hésiter, ῥ. οὐδ. ένδοιάζω, δισταζῶ, ἀμφιταλαντεύομαι.

heteroclite, έτερόκλητος· (γραμ.) nom—, ὄνομα έτερόκλητον· bâtiment—, οἰκοδομή ἀλλόκοτος· manières—s, τρόποι παράξενοι.

heterodoxe, έτερόδοξος.

heterogene, έτερογενής.

heterogénéité, έτερογένεια.

heterosciens, έτερόσχιοι.

hetman, ὁ ἀρχηγός, ἡγεμῶν τῶν Κοζάκων.

* **hétraie**, θ. φηγῶν, δρυμῶν ἐκ φηγῶν.

* **hêtre** (βοτ.) ἡ φηγός.

* **heu!** έπιφ. ἐκπλήξεως.

heur, εὐτύχημα.

heure, θ. ὥρα· χρόνος, καιρός· στιγμή·—indue, ὥρα ἀκατάλληλος, παράκαιρος· tout à l'—, τῶρα εὐθύς· de bonne —, πρῶτ, ένωρίς, πρῶτμως· sur l'—, πάραυτα, εὐθύς· à toute—, ἀνά πᾶσαν στιγμήν· à la bonne—, ἔχει καλῶς· à l'— qu' ils est, τὴν ὥραν ταύτην, ἐπὶ τοῦ παρόντος· τό γε νῦν ἔχον· —suprême. ἡ ἐσχάτη στιγμή· θ. πληθ. (βιβλ. ἐκκλ.) —s canoniales, διάφορα μέρη τοῦ εὐχολογίου τῆς λειτουργίας· petites—s, προσευχὰὶ παρὰ τὰς κεκανονισμένας τῆς λειτουργίας.

heureusement, εὐτυχῶς· έπιτυχῶς· έπωφελῶς.

heureux, euse, εὐτυχής, εὐ-

δαίμων, μακάριος· ὄλιος, πλούσιος· ἔχων καλὴν τύχην, τυχερός·
 physionomie—se, πρόσωπον εὐπρόσδεκτον, εὐχαρι· nature!—, φύσις δεξιὰ, ἰκανή· mémoire —se, μνήμη καλή, πιστή· année —se, ἔτος εὐφορὸν· occasion—se, καλὴ εὐκαιρία· hasard—, τύχη ἀγνοη, καλὴ σύμπτωση· être né sous une —se étoile, εὐτυγῆ γεννηθῆναι· avoir la main —se, εὐδοκιμεῖν ἐν πάσῃ ἐπιχειρήσει.

* **heurt**, σύγκρουσις, πρόσκρουσις, χτύπημα.

* **heurtement**, σύγκρουσις, ἰδίως φωνηέντων.

* **heurter**, ῥ. ἐν. προσπταίω, προσκόπτω, προσκρούω, συγκρούω, χτυπῶ.

* **heurtoir**, ῥόπτρον θύρας, συνηθέστερον ὁμῶς marteau.

* **hevé** (βοτ.) δένδρον τῆς Γουζιάνης, παράγον ἐλαστικὸν κόμμι, κ. καουτσού.

hexacorde (μουσ. ὄργαν.) ἑξάχορδον.

hexaèdre (γεωμ.) ἑξάεδρον.

hexagonal, ἑξαγώνιος.

hexagon, (γεωμ.) ἑξάγωνον,

hexamètre (μετρικ.) ποὺς ἑξάμετρος.

hiatus, χασμωδία, χάσμα ἐκ συναντήσεως φωνηέντων.

hiberline, θ. εἶδος τάπητος.

hibernacle, χειμερινὴ στέγη ἢ σκέπη.

hibernal, θ, aux, χειμερινός.

hibernation, θ. νάρκωσις ζώων τινῶν δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος.

hiberner, ῥ. οὐδ. διέρχομαι τὸν χειμῶνα νεναρκωμένος.

* **hibou**, γλαύξ, βύας, κ. κουκουδάϊα· (μεταφ.) ἄνθρωπος σιωπηλός, φιλέρημος· un nid de —, οἶκία ἔρημος, ἀπηργαιωμένη.

hic, δεσμός, κόμβος, κυριωτέρα δυσκολία.

hidalgo, ἀρχέγγονος εὐπατρίδης τῆς Ἰσπανίας.

* **hideur**, ἀσχημία, δυσμορφία, τὸ δυσειδές.

* **hideusement**, δυσειδῶς, φρικωδῶς, αἰσχρῶς.

* **hideux**, δυσειδής, δύσμορφος, ἀσχημότατος· ἀποτρόπαιος.

* **hie**, θ. λίστρον, ἐδαφίστριον, βάρειά πρὸς στρώσιν τοῦ ἐδάφους.

hièble (βοτ.) χαμαιάκτη.

hiémal, θ, aux (ἰδίως ἐπὶ φυτῶν) χειμερινός.

hier, γθές· —au soir, γθές τὸ ἑσπέρας· sa fortune date d' hier, εἶναι ὀψίπλουτος.

* **hiérarchie**, θ. ἱεραρχία, κατὰ τάξιν ἐν χορῶ τῶν ἐννέα ἀγγελικῶν τάξεων· τάξεις ἱερατικά, πολιτικά, στρατιωτικά ἐν σχέσει πρὸς ἑαυτάς.

* **hiérarchique**, ἱεραρχικός, ἐν τάξει διαδοχῆ ἢ προεδιασμοῦ.

* **hiérarchiquement**, ἱεραρχικῶς, κατὰ τάξιν καὶ σχέσιν κατωτέρων πρὸς ἀνωτέρους.

hiératique, ἱερατικός.

hiéroglyphe, ἱερόγλυφον.

hiéroglyphique, ἱερογλυφικός.

hiéronymite, ἱερωνυμίται, ἐπιμίται ταγμάτων τοῦ Ἁγ. Ἱερωνύμου.

hiérophante, ἱεροφάντης τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων.

highlander (γαίλανδαρ) (Ἁγγλ.) ὄρεινός τῆς Σκωτίας κάτοικος.

hilarant, θ, ἰλαρότης, εὐθυμία· πρόξενος.

hilarité, θ. ἰλαρότης εὐθυμία, φαιδρότης.

* **hile** (βοτ.) ὁ τοῦ σπέρματος ὀμφαλός.

hindou, Ἰνδός τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

hindoustani, ἡ Ἰνδοστάνικὴ γλῶσσα, ἥτοι ἡ τοῦ κάτω λαοῦ, τα-

πραγθεῖσα καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς Σανσκρι-
τικῆς.

hippiatre, ἵππιατρος· συνήθως
médecin vétérinaire.

hippiatrique, ἵππιατρικός.

hippique, ἵππικός.

hippocampe, ἵπποκάμπος, εἶ-
δος θαλασσίου ζωῦριου ἔχοντος κε-
φαλήν ἵππου, ἄλλως cheval ma-
rin, θαλάσσιος ἵππος λεγόμενον.

hippocentaure, ἵπποκένταυ-
ρος τῆς Ἑλλ. μυθολογίας.

hippocratique, ἵπποκρατικός.

hippocratisme, τὰ δόγματα
τοῦ Ἴπποκράτους.

hippocrène, Ἴπποκρήνη ἢ τοῦ
Ἑλικῶνος, ἢ τῶν Μουσῶν κρήνη.

hippodrome, ἵπποδρόμιον.

hippogriffe, ἵππόγρυψ, ἵππος
πτερωτός, πήγασος.

hippolithe, ἵππόλιθος, λίθος
τῆς χολῆς καὶ τῶν ἐντέρων τοῦ ἵπ-
που κίτρινος.

hippophage, ἵπποφάγος.

hippophagique, ἵπποφαγικός,
τῆς ἵπποφαγίας.

hippopotame (ζωολ.) ἵπποπό-
ταμος.

hirondelle, θ. χελιδών.

hirsuteux, euse (βοτ.) χνοώ-
δης, τριγώδης.

hirudinéees, θ. πληθ. (ζωολ.) τὰ
βδελλοειδή.

hispanique, ἰσπανικός.

hispanisme, ἰσπανισμός.

hispidé (βοτ.) δασύς, χνοώδης,
κ. χνουδάτος.

hisser, ῥ. ἐν. (ναυτ.) ἀνυψῶ, με-
τεωρίζω, κ. ἰσάρω — les voiles,
ἀναπετάννυμι τὰ ἱστία, κ. σηκώνω
τὰ πανιά.

histoire, θ. ἱστορία· διήγησις·
(μεταφ.) μῦθοι, παραμύθια· il nous
a fait des—s, μᾶς ἀνοίξε δουλειάς,
ἢ μᾶς εἶπε χίλια δρώ.

histologie, θ. (ἀνατομ.) ἱστολογία

historial, e, τῆς ἱστορίας.

historien, ἱστοριογράφος, ἱστο-
ρικός.

historier, ῥ. ἐν. κοσμῶ, καλ-
λύνω διὰ διαφόρων κοσμημάτων.

historiette, θ. ἱστορίδιον, διη-
γημάτιον.

historiographe, ἱστοριογρά-
φος ἔμμισθος τῆς πολιτείας, τοῦ
κράτους.

historique, ἱστορικός· temps
—s, ἱστορικοὶ χρόνοι.

historiquement, ἱστορικῶς.

histrion, ἀγοραῖος, διονυσιακός
κωμῳδός, ὑποκριτής, δευτεραγωνι-
στής, τριταγωνιστής, μίμος, ἀγύρ-
της.

hiver, ὁ χειμῶν· il compte soi-
xante—s, εἶναι ἐξηκοντούτης.

hivernage, χειμερινὴ ἀροσις,
καλλιέργεια τῶν ἀγρῶν· τῶν ναυ-
τῶν ἢ πλοίων χειμάδιον, λιμὴν
χειμερινός.

hivernal (ἀχρ.) χειμερινός

hiverner, ῥ. οὐδ. παραχειμά-
ζω, διαχειμάζω· (γεωργ.) ἀρώ,
σκάπτω τὴν γῆν τὸν χειμῶνα.

ho! ἐπιφ. κλητικόν· ὦ! εἰ αἰ!
ἀγανακτ. ὄχ! ὄχ!

* **hobereau** (ὄρνιθ.) αἰσάλων, πύ-
γαργος (ἀρπακτικόν τι ὄρνειον)· (με-
ταφ.) προύχων ἀγρότης, ἀρχοντίσκος.

* **hoc**, εἶδος χαρτοπαιγίου· (με-
ταφ.) τὸ πρὸς ὄφελός τινος ἐξασφα-
λιζόμενον ad—, ἐπὶ τούτῳ, ἐπίτη-
δες.

* **hocco**, εἶδος ὄρνιθος τῆς Νοτίου
Ἀμερικής.

* **hoche**, θ. ἐντομὴ ἐπὶ ξυλαρίῳ
πρὸς ἀρίθμησιν ἄρτων, κ. τ. λ.

* **hochement**, κίνησις τῆς κεφα-
λῆς, νεῦσις.

* **hochepot**, βόειον κρέας μυτ-
τωτόν, κ. γιδισμένον καὶ μαγειρευ-
μένον μετὰ καστανῶν, γογγυλίω
κ. τ. λ. κ. μουσακᾶς.

* **hochequeue**, θ. (ὄρνιθ.) σεισοπυγίς, κέρθιος, κ. τρυποφράκτης, σεισούρα.

* **hocher**, ῥ. ἐν. σείω, ἐπισειώ — la tête, κ. κουν ἢ τὸ κεφάλι.

* **hochet**, κρόταλον, ἄθρομα τῶν βρεφῶν, κ. κουδουνίστρα· (μεταφ.) λῆρος, μάταιόν τι, ἀνωφελές πρᾶγμα.

* **hogner**, ῥ. οὐδ. γογγύζω, ὑποτονθορύζω, κ. μουρμουρίζω.

hoir, (νομ.) ἡ ἀπ' εὐθείας κληρονομία.

hoirie, θ. κληρονομία.

* **holà!** ἐπιφ. αἶ! ὦρα καλή! τί εἶν' αὐτά! τί κάνετε! οὐσ. mettre le —, ἐπαναφέρω τὴν ἡσυχίαν.

* **hollançais**, Ὀλλανδικός.

* **hollande**, τυρὸς Ὀλλανδικός.

* **hollander**, ἐμβάλλω πτερὰ εἰς θερμὴν σποδὸν ἵνα ἐκκαθάρω αὐτά.

holocauste, ὀλοκαύτωμα, θυσία· θῦμα, σφάγιον· (μεταφ.) προσφορά ὀλοσχερῆς καὶ γενναία.

* **hom!** (ομ) ἐπιφ. ἐκφράζον ἀμφιβολίαν, γέμ! μαθές!

* **homard**, ἀστακός.

homme, εἶδος χαρτοπαιγνίου.

* **homélie**, θ. ομιλία, διδασκαλία θρησκευτική, διδαχή· (μεταφ.) λόγος ἀνιαρὸς καὶ πλήρης ἠθικῆς ἐπιτηδεύσεως.

homéopathe, (ιατρ.) ὁμοιοπαθητικὸς ἰατρός.

homéopathie, θ. (ιατρικὴ) ὁμοιοπάθεια, ὁμοιοπαθητικὴ θεραπεία. ὁμοιοπαθητικὸν σύστημα ἰατρικῆς.

homéopathique, ὁμοιοπαθητικός.

homérides, ὁμηρίδαι, ποιηταί τῆς Ὀμηρικῆς σχολῆς.

homérique, Ὀμηρικός· rire —, γέλως ἄσβεστος.

homicide, ἀνθρωποκτονία, φόνος· φονεύς· ἐπιθ. φονικός, θανατηφόρος, ὀλέθριος, καταστρεπτικός.

homicider, ῥ. ἐν. ἐξολοθρεύω, φονεύω.

hommage, λατρεία, τιμὴ, σέβας, ὑποταγή, προσκύνησις ὑποτελοῦς τοῦ τιμαριωτικοῦ συστήματος πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυρίαρχον· faire — à qqn de qqc· δωροῦμα! τινί τι· jè vous fais ἢ jè vous présente mes —s, προσφέρω ὑμῖν τὸ σέβας, τὰς προσρήσεις μου.

hommager, ὁ τὸ σέβας, τὴν ὑποταγὴν ὀφείλων ἢ προσφέρων.

hommase, ἀνδρῖς, ἀντιάνειρα, κ. ἀνδρογυναῖκα.

homme, ἄνθρωπος· ἀνὴρ· mon —, ὁ ἐμὸς ἀνὴρ, ὁ σύζυγός μου· (εἰρων.) ὁ καλὸς μου ἢ σοῦ, ὁ φίλος· montrez-vous —, ἀνδρίζου, φανοῦ ἀνὴρ, ἀνδρείος· armée de dix mille —s, στρατὸς ἐκ δεκακισχιλίων ἀνδρῶν· depouiller le vieil —, ἀπεκδέσθαι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τουτέστι τὸν ἀμαρτωλόν, μετανοεῖν, διάγειν εὐσεβῶς· voilà mon —, ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν θέλω, ὁποῖον θέλω κῦτόν, ὁποῖος μοὶ συμφέρει· bon homme, ἄνθρωπος ἀγαθός, καλοκάγαθος· (ἐν συνθέσει· bonhomme) εὐήθης, μωρός· ce — de mari, ὁ εὐήθης ἐκεῖνος σύζυγος· le petit —, τὸ πλαγγόνιον, τὸ νευρόσπαστον· τὸ γερόντιον· le fils de l' —, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ θεᾶνθρωπος ὁ Ἰησοῦς· — de paille, ὁ δανεῖζων ἢ ἀντικαθιστῶν τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα εἰς ὑπογραφάς· l' — des bois, ὁ οὐραγοῦτάγγος (πίθηκος)· — du monde, ἄνθρωπος κομψῶν ἠθῶν, ἀνήκων εἰς τὴν ἐκλεκτὴν τάξιν τῆς κοινωνίας· — de bien, ἀνὴρ ἀγαθός, ἐνάρετος· — d' armes, (ἄλλοτε) ἔνοπλος ἱππεύς· — de guerre, στρατιωτικός, πολεμιστής· — de lettres, λόγιος· — de qualité, εὐπατρίδης, εὐγενής· — de robe, δικαστικός· — de loi, νομικός· — d' affaires, ἐπιστάτης.

homme, ἄνθρωπος· ἀνὴρ· mon —, ὁ ἐμὸς ἀνὴρ, ὁ σύζυγός μου· (εἰρων.) ὁ καλὸς μου ἢ σοῦ, ὁ φίλος· montrez-vous —, ἀνδρίζου, φανοῦ ἀνὴρ, ἀνδρείος· armée de dix mille —s, στρατὸς ἐκ δεκακισχιλίων ἀνδρῶν· depouiller le

vieil —, ἀπεκδέσθαι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τουτέστι τὸν ἀμαρτωλόν, μετανοεῖν, διάγειν εὐσεβῶς· voilà

mon —, ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν θέλω, ὁποῖον θέλω κῦτόν, ὁποῖος μοὶ συμφέρει· bon homme, ἄνθρωπος ἀ-

γαθός, καλοκάγαθος· (ἐν συνθέσει· bonhomme) εὐήθης, μωρός· ce — de mari, ὁ εὐήθης ἐκεῖνος σύζυγος· le

petit —, τὸ πλαγγόνιον, τὸ νευρόσπαστον· τὸ γερόντιον· le fils de l' —, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ θεᾶνθρωπος ὁ Ἰησοῦς· — de paille, ὁ δανεῖζων

ἢ ἀντικαθιστῶν τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα εἰς ὑπογραφάς· l' — des bois, ὁ οὐραγοῦτάγγος (πίθηκος)· — du monde, ἄνθρωπος κομψῶν ἠθῶν, ἀνήκων εἰς

τὴν ἐκλεκτὴν τάξιν τῆς κοινωνίας· — de bien, ἀνὴρ ἀγαθός, ἐνάρετος· — d' armes, (ἄλλοτε) ἔνοπλος ἱπ-

πεύς· — de guerre, στρατιωτικός, πολεμιστής· — de lettres, λόγιος· — de qualité, εὐπατρίδης, εὐγενής· — de robe, δικαστικός· — de loi, νομικός· — d' affaires, ἐπιστάτης.

homme, ἄνθρωπος· ἀνὴρ· mon —, ὁ ἐμὸς ἀνὴρ, ὁ σύζυγός μου· (εἰρων.) ὁ καλὸς μου ἢ σοῦ, ὁ φίλος· montrez-vous —, ἀνδρίζου, φανοῦ ἀνὴρ, ἀνδρείος· armée de dix mille —s, στρατὸς ἐκ δεκακισχιλίων ἀνδρῶν· depouiller le

vieil —, ἀπεκδέσθαι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τουτέστι τὸν ἀμαρτωλόν, μετανοεῖν, διάγειν εὐσεβῶς· voilà mon —, ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν θέλω, ὁποῖον θέλω κῦτόν, ὁποῖος μοὶ συμφέρει· bon homme, ἄνθρωπος ἀ-

γαθός, καλοκάγαθος· (ἐν συνθέσει· bonhomme) εὐήθης, μωρός· ce — de mari, ὁ εὐήθης ἐκεῖνος σύζυγος· le petit —, τὸ πλαγγόνιον, τὸ νευρόσπαστον· τὸ γερόντιον· le fils de l' —, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ θεᾶνθρωπος ὁ Ἰησοῦς· — de paille, ὁ δανεῖζων ἢ ἀντικαθιστῶν τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα εἰς ὑπογραφάς· l' — des bois, ὁ οὐραγοῦτάγγος (πίθηκος)· — du monde, ἄνθρωπος κομψῶν ἠθῶν, ἀνήκων εἰς τὴν ἐκλεκτὴν τάξιν τῆς κοινωνίας· — de bien, ἀνὴρ ἀγαθός, ἐνάρετος· — d' armes, (ἄλλοτε) ἔνοπλος ἱπ-

πεύς· — de guerre, στρατιωτικός, πολεμιστής· — de lettres, λόγιος· — de qualité, εὐπατρίδης, εὐγενής· — de robe, δικαστικός· — de loi, νομικός· — d' affaires, ἐπιστάτης.

ἐπίτροπος· —de coeur, ἀνδρετός·
—d' esprit, εὐφύης· —d' état, πο-
λιτικός ἀνὴρ· c' est un pauvre—,
εἶναι ἄνθρωπος ἄνευ ἀξίας· l' —
i. propose et Dieu dispose, ἄλλαι
μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ
Θεὸς κελεύει.

hommeau, ἀνθρωπάριον.

homocentrique, ἰδὲ concen-
trique,

homogene, (φυσ.) ὁμογενής, ἐπὶ
σωμάτων συγχειμένων ἐκ μορίων
τῆς αὐτῆς φύσεως

homogénéité, θ. ὁμογένεια

homographe, ὁμόγραφος, ὁμό-
φωνος, ἢ τοὶ λέξεις ἔχουσαι τὴν αὐ-
τὴν μὲν γραφὴν διαφόρους δὲ σημα-
σίας, οἷον· biere, ζῦθος καὶ biere,
φέρειτρον.

homologation, θ. (νομ.) ὁμο-
λογία, παραδοχή, ἔγκρισις ὑπὸ τοῦ
νόμου ἰδιωτικῶν ἔγγραφων.

homologue, (γεωγρ.) ὁμόλογος
οἷον πλευραί.

homologuer, β. ἐν. (νομ.) ἐγ-
κρίνω, ἀναγνωρίζω ὡς ἰσχύον ἐνώ-
πιον τοῦ νόμου ἰδιωτικῶς συντεταγ-
μένον ἔγγραφο.

homonyme, ὁμώνυμος, ὁμό-
φωνος.

homonymie, θ. ὁμωνυμία, ὁμο-
φωνία.

homophonie, θ. ὁμοφωνία, ἢ τοὶ
ἠδῆ, συμφωνία ἐξ ὁμοίων φωνῶν.

* **honchets**, ἰδὲ jonchets,

* **hongre**, ἵππος ἐκτομίας, ἀν-
κανος πρὸς παραγωγὴν.

* **hongrer**, β. ἐν. ἐκτέμνω, εὐνου-
γίζω ἵππον.

* **hongroyeur**, βυρσοδέψης Οὐγ-
γρικοῦ δέρματος.

honnête, θ. ἀγαθός, χρηστός,
τίμιος, ἐντιμὸς homme—, χρηστο-
θῆς, εὐγενής τοὺς τρόπους· —
homme, ἐντιμὸς χρηστός ἄνθρω-
πος· prix—, τιμὴ, τίμημα καλόν,

ἀρχοῦν· récompense —, ἀμοιβὴ ἀ-
ποχρῶσα· prétexte —, refus —,
πρόφασις, ἄρνησις εὐλογοφανῆς·
femme—, fille—, γυνή, κόρη ἀγνή.
τὸν βίον, ἄμεμπτος· fortune —,
περιουσία καλή, ἀρχοῦσα.

honnêtement, ἐντίμως, εὐπρε-
πῶς· πολύ.

honnêteté, θ. ἐντιμότης, τιμιό-
της· χρηστότης, καλοκάγαθία· εὐ-
γένεια τρόπου, χρηστοθήθεια· φιλο-
φροσύνη, περιποίησης.

honneur, κλέος, τιμὴ· καύχημα,
ἀγλαΐσμα, σέμνωμα· σέβας, ὑπό-
ληψις· homme d'—, ἀνὴρ χρη-
στός, φιλότιμος· rendre—, ἀπονέ-
μειν τιμὴν, σέβας· (ἐπὶ γυναικῶν)
αἰδώς, ἀγνότης ἠθῶν, ἄμεμπτος δια-
γωγῆ· se piquer d'—, φιλοτίμως
διεξάγειν τι· faire— à sa famille,
περιποιεῖν τιμὴν, κλέος τῷ οἴκῳ, τῷ
γένει, τῇ οἰκογενείᾳ· faire — à sa
signature, ἐκπληροῦν τὰς ἐνυπο-
γράφους ὑποχρεώσεις· se faire —
d' une chose, καυχᾶσθαι ἐπὶ τινι
πράγματι, οἰκαιοποιεῖσθαι τὴν ἐκ
τούτου τιμὴν· faire les—s d' une
maison, δεξιοῦσθαι φιλοφρόνως, καὶ
φιλοτίμως περιποιεῖσθαι τοὺς προσ-
κεκλημένους· —honneur à un re-
pas, ἐσθλεῖν μετὰ πολλῆς ὀρέξεως τὰ
παρατεθειμένα φαγητά· —s funè-
bres, ἐπικηδεῖοι τιμαί· obtenir les
—s de la guerre, συνθηκολογεῖν,
καὶ ἀπέρχεσθαι φρουρίου τινὸς ἐνό-
πλιως· parole d'—, ὑπόσχεσις ἐν-
τιμὸς, ἱερά, λόγος τιμῆς· le champ
d'—, τὸ πεδῖον τῆς μάχης· point
p'—, ζήτημα τιμῆς· affaire d'—,
μονομαχία· dame d'—, κυρία τῆς
τιμῆς, προσπόλος βασιλίσσης ἢ ἡ-
γεμονίδος· place d'—, ἡ πρωτοκα-
θεδρία, ἡ θέσις τῆς τιμῆς· légion
d'—, ἡ λεγεὼν τῆς τιμῆς, ἵπποσι-
κὸν τάγμα τῶν γάλλων διὰ παραση-
μοφορίαν τῶν ἐν πολέμῳ ἢ δι' ἄλ-

λων εὐεργεσιῶν πρὸς τὴν πατρίδα διακριθέντων· faites -moi l'—, κάμετέ μοι ταύτην τὴν τιμὴν.

honni, ε, κατησχυμένος, ἄτιμος.
* **honrir**, ρ. ἐν. κατασχύνω, ἀτιμάζω.

honnissement, κατασχύνη, ἀτίμωσις.

honorabilité, θ. ἐντιμότης.

honorable, ἔντιμος, ἀξιότιμος· τιμῆς πρόξενος.

honorablement, ἐντίμως, χρηστῶς, ἀξιοπρεπῶς.

honoraire, ἐπίτιμος· οὐσ. πληθ. les—s, ὁ μισθός, ἡ ἀμοιβή ἱατροῦ, δικηγόρου, διδασκάλου.

honorariat, τὸ ἐπίτιμον ἀξιωματος.

honorer, ρ. ἐν. τιμῶ, σέβω, σέβωμαι· κλέζω· περιποιῶ τιμὴν· — qqn de son amitié, ἀξιοῦν τινα τῆς ἑαυτοῦ φιλίας.

honorifique, τιμητικός, τιμογόνος.

honorifiquement, τιμητικῶς.

* **honte**, θ. αἴσχος, αἰσχύνη, ἐντροπή· αἰδώς· ὄνειδος, ἀτιμία· j'ai—αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι· αἰδοῦμαι.

* **honteusement**, αἰσχυρῶς, ἐπονειδίστως.

* **honteux**, euse, αἰδήμων, αἰσχυντηλός, ἐντροπαλός· αἰσχυρός, ἐπονειδίστος· les parties—ses, τὰ χρῦρια μέλη· les maladies—ses, τὰ ἀφροδισιακὰ νοσήματα· fuite—se, φυγή ἄνανδρος, αἰσχυρά· ravnre—, πτωχός αἰσχυνόμενος· νὰ ἐπαιτῆ.

hôpital, aux, νοσοκομεῖον.

hoplite (ὁ τῶν ἀρχαίων Ἑλλ.) ὀπλίτης.

* **hoquet**, λύγξ, σπασμός τοῦ διαφράγματος, κ. λόξυγγας.

* **hoqueter**, ρ. οὐδ. λύζω, κ. ἔχω λόξιγα.

* **hoqueton**, εἶδος κεντητοῦ ἐπιχίτωνίου τῶν πάλαι τοξοτῶν, σάγιον.

horaire (Ἄστρον.) ὠριατός· cercles—, οἱ ὠριατοὶ κύκλοι τῆς οὐράνας σφαίρας.

* **horde**, θ. στίφος, νομαδικὸς λαός· στρατός ἄτακτος· une—de brigands, συμμορία ληστῶν.

* **horion**, κό·δουλος, κ. κατακεραλιά.

horizon (μαθ. γεωγρ.) ὄριζων, ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὄρατός κύκλος· (μεταφ.) ἡ ἔκτασις, τὰ ὅρια ἔργου ἢ ἐνεργείας τινός· (μεταφ.) τὸ μέλλον, αἱ ἐλπίδες.

horizontal, ὀριζόντιος.

horizontalement, ὀριζοντίως.

horloge, ὠρολόγιον, ἰδίως τὸ μέγα.

horloger, ὠρολογοποιός· ὠρολογοπώλης.

horlogerie, θ. ἐμπόριον ἢ κατασκευὴ ὠρολογίων.

hormis, πλην, ἐκτός, παρεκτός.

horographie, θ. ὠρογραφία ἢ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν ἡλιακὰ ὠρολόγια.

horométrie, θ. ὠρομετρία, τέχνη τοῦ διαιρεῖν, τοῦ μετρεῖν τὸν χρόνον.

horoscope, ὠροσκόπιον, ἡτοι ἡ ἐξέτασις τῆς ὄψεως τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ ἀστρολόγου καθ' ἣν ὠραν γεννᾶται βρέφος τι, καὶ ἡ διὰ τῆς τοιαύτης ἐξέτασεως πρόρρησις τῆς τύχης αὐτοῦ.

horreur, θ. ὀρρωδία, φρίκη, τρόμος· ἀποστροφή, βδελυγμός, ἀπέχθεια, μίσος· avoir en—, βδελύττεσθαι, ἀποστρέφεισθαι· la sublime—d' une tempête, ὁ ὑπὸ τῆς τρικυμίας ἐμπνιόμενος ἔμφοδος θαυμασμός· c'est une—, εἶναι φρικώδης τὴν ὄψιν, ἀσχημοτάτη, κ. σκιαχτρον· fil quelle—! ἄπαγε τῆς φρίκης! j'ai appris des—s sur son compte, ἔμαθον φρικαλεότητας περὶ αὐτοῦ.

horrible, φρικώδης, φρικαλέος· αποτρόπαιος, αίσχρος, βδελυρός.

horriblement, φρικαλέως, φρικωδῶς, δεινῶς.

horripilation, θ. φρικίασις.

horripiler, ρ. ἐν. ἐμποιῶ, προξενῶ φρικίασιν, ῥίγος.

***hors**, πλὴν, ἐκτός, ἔξω· πέραν· tout est perdu — l'honneur, τὸ πᾶν ἀπώλετο πλὴν τῆς τιμῆς· être — de soi, εἶναι· τινα ἐκτός ἑαυτοῦ, ἔξω φρενῶν· mettre qqn — de loi, προγράφειν· τινα· — ligne, ἔξοχος, σπάνιος

***hors-d'oeuvre** (ἀρχιτεκτ.) ἐξέχον μέρος ἢ δωμάτιον οἰκοδομῆς, προοικοδόμημα· παρέκβασις λόγου ἢ συγγράμματος, πάρεργον· μαγειρ.) παραδείπνιον, παραφάγιον, τὸ μεταξὺ ἄλλων φαγητῶν ἕδισμα.

hortensia (βοτ.) ὀρτενοσία, φυτὸν τῆς Ἰαπωνίας, μὲ ὠραιότατα ῥοδόχροα ἄνθη, ἀριερωθὲν τῇ βασιλίσσει Ὀρτενοσία.

horticole, κηπουρικός, φυτοκόμος.

horticulteur, κηπουρός, κηπουρικός.

horticultural, κηπουρικός.

horticulture, θ. κηπουρική.

hortolage, λαχανῶν· λαχανικά.

hosanna, ὠταννᾶ (ἐν τοῖς ὑψίστοις).

hospice, ἄσυλον ἐν ᾧ οἱ μοναχοὶ ξενίζουσι τοὺς προσκυνητάς· πτωχοκομεῖον· γηροκομεῖον· νοσοκομεῖον· — des aliénés, φρενοκομεῖον.

hospitalier, φιλόξενος· soeur — e, ἀδελφή, ἡ· οἱ μοναχή, νοσηλεύτρια, νοσοκόμος, καὶ ἁπλῶς une — e.

hospitalièrement, φιλοξένως.

hospitalité, θ. φιλοξενία· accorder l'—, ξενίζειν, φιλοξενεῖν.

hospodar, ὀσποδάρος, πρίγκηψ τῆς Μολδοβλαχίας.

hostie, θ. θυσία πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, τὸ θῦμα· (ἐκκλ.

λατ.) λεπτότατος ἄζυμος ἄρτος ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

hostile, ἐχθρικός, πολέμιος.

hostilement, ἐχθρικῶς.

hostilité, θ. ἐχθροπραξία· πάλη, ἀγών· ἐχθρα, μίσος, ἐχθρότης.

hôte, θηλ. hôtesse, ξένος, δηλ. ὁ ξενίζων, φιλοξενῶν, ἐστιάτωρ, δοχεύς, πανδοχεύς, ξενοδόχος· ὁ ξενιζόμενος, συνδαίτωρ, καταλύτης, ξένος, κ. τουρ. μουσαφίρης· table d'—, τράπεζα κοινή, συσσίτιον ἐν ξενοδοχείῳ· (μεταφ.) les — s des bois, τὰ κτηνά ἢ ἄγρια ζῶα.

hôtel, ξενοδοχεῖον· μέγαρον ὑπουργοῦ, πρεσβευτοῦ, ἢ ἄλλου προσώπου ὑψηλὴν κατέχοντος τάξιν· δημόσιον κατάστημα, — des monnaies, νομισματοκοπεῖον· — des invalides, τὸ ἐν Παρισίοις μέγαρον ἢ ἄσυλον τῶν ἀπομάχων· — de ville, τὸ δημαρχεῖον.

hôtel-Dieu, τὸ κυριώτερον νοσοκομεῖον διαφόρων πόλεων.

hôtelier, ξενοδόχος.

hôtellerie, θ. πανδοχεῖον, ξενοδοχεῖον (τανῦν) ἔξοχικόν· συνηθέστερον ὅμως λέγουσιν auberge.

***hotte**, θ. καλάθος, κ. καρτάλι μὲ σχοινία δι' ἐκάτερον βραχίονα.

***hottée**, θ. ὄσον ὁ καλάθος χωρεῖ, κ. μία καλάθια.

***hottentot**, Ὀττεντῶτος.

***hotteur**, καλάθοφόρος.

***houblon** (βοτ.) ζυθόχορτον, λυκίσκος, βρυονία, κ. χούμελη.

***houblonnage**, ἐνθεσις βρυωνίας.

***houblonner**, ρ. ἐν. ἐμβάλλω ζυθόχορτον ἢ λυκίσκον εἰς τὴν κατασκευὴν ζύθου ἢ ἄλλου ποτοῦ.

***houblonnier**, θ. φυτεία βρυωνίας.

***houe**, θ. μάκελλα, σκαπάνη, κ. τσάπα.

* **houer**, ρ. έν. σκάπτω διά τῆς μακέλλης, σκαλεύω.

* **houeur**, σκαπανεύς.

* **houille**, θ. γαιάνθραξ, λιθάνθραξ.

* **houiller**, έρε, γαιανθρακοῦχος, γῆ ἔχουσα στρώματα γαιανθράκων.

* **houillère**, άνθρακορυχείον.

* **houilleur**, άνθρακορύχος.

* **houilleux**, euse, άνθρακώδης, γαιανθρακώδης.

* **houle**, θ. σάλος τῆς θαλάσσης, κλύδων, κ. φουσκοθαλασσιά.

* **houlette**, θ. καλαύροψ, κυρτή βακτηρία, κ. μαγκοῦρα.

* **houleux**, euse, mer—euse, θάλασσα τεταραγμένη, κυματώδης.

* **houp!** έπιφ. έκφραστικόν προσπαθείας, άγώνος, οὔπ!

* **houpe**, θ. θύσανος, κροσσός, κρόδυλος, κ. φοῦντα.

* **houpelande**, θ. σάγος, έπενδύτης.

* **houper** (κυνηγ.) προσκαλῶ τοὺς έταίρους, τοὺς συνθηρευτάς.

* **houpper**, ρ. έν. θυσανῶ, κάμνω φούντας — la laine, κτενίζω τὸ έριον.

* **hourailler**, ρ. οὐδ. θηρεύω με άθλίους κύνας.

* **houraillis**, όμάς άθλιων θηρευτικῶν κυνῶν.

* **hourdage** ἢ **hourdis**, πρόχειρον ἢ καχότεχνον κτίσμα, οίκοδόμημα, τείγισμα.

* **hourder**, ρ. έν. κακοκτιζω με άμμοκονίαν και λιθάρια, κτιζω προχειρώς, άτέγνως.

* **houret**, άθλιος θηρευτικός κύων.

* **hourí**, γυνή τοῦ μωαμεθανικοῦ παραδείσου.

* **hourque**, θ. πλοῖον άβαθές και πλατύ τῶν βορείων θαλασσῶν.

* **hourra**, κραυγή άλαλαγμοῦ τῶν

* Αγγλων, ζήτω! ζητωκραυγή τῶν δὲ Κοζάκων κραυγή πολεμική.

* **hourvari**, κραυγή τῶν κυνηγῶν ίνα έπαναγάγωσι τοὺς κύνας επί τὰ πρώτά των ίχνη· θόρυβος, πάταγος.

* **housard**, ιδὲ **hussard**.

* **houseaux**, μεγάλοι παρακνημίδες, κ. γκέτταις, τουσλούκια.

* **houspillement**, άνάσπασις, κακοποιήσις διά τιναγμῶν.

* **houspiller**, ρ. έν. περισύρω, τινάσσω, κακοποιῶ.

* **houssage**, σάρωσις, κ. σκούπισμα διά ψήκτρας έκ πρίνων ἢ πτερῶν.

* **houssaie**, θ. πρινῶν.

* **houssé**, θ. έπίστρωμα ίππου, έπικάλυμμα.

* **housser**, ρ. έν. σαρῶ, ψήκω, κ. βουρτσιζω.

* **houssine**, θ. ραβδῖον λυγτρῶν, κ. βίτσα.

* **houssiner**, ρ. έν. ραβδιζω, κ. βιτσιζω.

* **houssoir**, πρινοσάρωθρον.

* **houx**, (βοτ.) πρίνος, όξυμυρσίνη.

* **houyou**, (γεωρ.) σκαλῖς, δίκειλλα, κ. δικράνι.

* **huard**, άλιείτος, ιδὲ **orfraie**.

* **hublot**, (ναυτ.) θυρίδιον τετραγώνον πρὸς είσαγωγήν φωτός και άέρος είς τὸ ύπονατάστρωμα πλοίου.

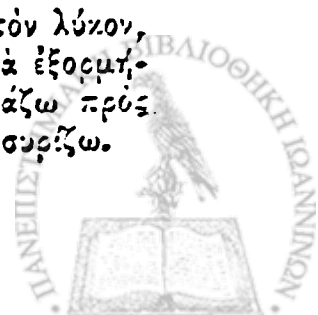
* **huche**, θ. σιπή, κάρδοπος, άρτοθήκη· σάκη, ζύμωτρον.

* **hucher**, ρ. έν. (άρχ. κυνηγ.) καλῶ μεγαλοφώνως.

* **hue!** φωνή τῶν άμαξηλατῶν προτρεπόντων τοὺς ίππους.

* **huée**, (κυνηγ.) κραυγαί, άλαλαγμοί κυνηγῶν πρὸς έκφύετησιν και έξανάστασιν λύκου· καταβολή, κατακραυγή, συριγμοί πρὸς περίγελων, κ. γιοῦχα.

* **huer**, ρ. έν. έκροθῶ τὸν λύκον, τὸν κάμνω διά κραυγῶν να έξορμήσῃ· καταβολῶ, κατακραυγάζω πρὸς χλεύην, πρὸς έμπαιγμόν, συριζω.

* **huette**, θ. (ὄρνιθ.) δημῶδ. αἰγωλιός, κ. νυχτοπούλι, ἰδὲ hulotte.

* **huguenot**, γλευαστικὸν ἐπώνυμον δοθὲν ὑπὸ τῶν ῥωμανοκαθολικῶν τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν ΙΓ΄ αἰῶνα εἰς τοὺς καθβινιστάς· μικρὸς πῆλινος ἢ σιδηροῦς κλίβανος φέρων ἐπάνωθεν χύτραν· ἀγγεῖον πῆλινον ἀνευ ποδῶν.

huguenotisme, καθβινισμός.

huhau! κραυγὴ τῶν ἀμαξηλατῶν ἵνα στρέψωσι τοὺς ἴππους πρὸς δεξιάν· τὸ δ' ἀντίθετον τούτου εἶναι dia!

hui, σήμερον· d' hui à un an, μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ σήμερον.

huilage, ἐλαιόχρισμα, κ. λάδωμα.

huile, θ. ἔλαιον κ. λάδ·—μῦρον ἐλαιῶδες· peinture à l' —, ἐλαιογραφία· ses écrits sentent l' —, τὰ συγγράμματα αὐτοῦ λύχνων ὄξουσιν.

huiler, ῥ. ἐν. χρίω ἐλαίῳ, ἀλείφω μὲ ἔλαιον, κ. λαδόνω.

huilerie, θ. ἐλαιοτριβεῖον.

huileux, euse, ἐλαιώδης· ἐλαιοπληθής· ἐλαιηρός·

huilier, λήκυθος ἐλαιοφόρος, κ. λαδικόν, λαδερόν· — τὸ ληκυθοφόρον τῆς τραπέζης, διλήκυθον, τριλήκυθον· —ἐλαιοπώλης, κ. λαδᾶς.

huilière, ἰδὲ huilier.

huis, (ἀρχ.) θύρα· à — clos, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, μὲ κλειστάς θύρας.

huisserie, θ. τὸ ξύλινον πλαίσιον θύρας, θύρωμα.

huissier, θυρωρὸς βασιλέως ἢ ἄρχοντος ἀναγγέλλων τοὺς ἐφιεμένους ἀκρυάτους· κῆρυξ· δικαστικός κλητῆρ.

* **huit**, (uille καὶ πρὸ συμφώνου uil· ἰκτώ· le — du mois, ἡ ὀγδόη τοῦ μηνός. Henri huit d' Angleterre, Ἐρρίκος ὁ ὀγδοὸς τῆς Ἀγγ-

γλίας. Δυνατὸν δ' εἶπειν καὶ cha-pitre huit, κεφάλαιον ὀγδοον, κτλ. οὐσ. le —, ἀντὶ le nombre ἢ le numero huit.

* **huitain**, ὀκτάστιχος στροφή.

* **huitaine**, χρονικὸν διάστημα ὀκτῶ ἡμερῶν.

* **huitième**, ὀγδοὸς.

huitièmement, ἐπὶρ. ὀγδοον. κατ' ὀγδοον λόγον.

hustre, θ. ὄστρεον, κ. στρεῖδι.

hustrier, ière, (ἄλλοτε) ὄστρεοπώλης· — ὄστρεϊκός· οὐσ. (ὄρνιθ.) ὄστρεοφάγος, ἱμαντόπους.

* **hulan**, στρατιώτης λογχοφόρος τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ.

* **hulotte**, θ. (εἶδος γλαυκός), ἐλεός, αἰγωλιός, κ. νυχτοπούλι.

humain, θ, ἀνθρώπινος· — φιλάνθρωπος, φιλανθρωπικός, ἐλεήμων, οἰκτίρμων· οὐσ. πληθ. les —s, οἱ ἄνθρωποι, τὸ ἀνθρώπινον γένος, οἱ βροτοί.

humainement, ἀνθρωπίνως· φιλανθρώπως.

humanisation, θ. ἡμέρωσις, ἀνθρωπισμός.

humaniser, ἐξανθρωπίζω· τιθασσεύω, ἐξημερῶ, s' —, συνανθρωπεύομαι, ἐξημεροῦμαι.

humaniste, εἰδήμων τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν, φιλόλογος· μαθητῆς γυμνασίου.

humanitaire, φιλόσοφος ἢ οἰκονομολόγος ἀσχολούμενος περὶ τῆν βελτίωσιν τῆς τύχης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, φιλανθρωπικός.

humanité, θ. ἡ ἀνθρωπότης, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, οἶον l' — de Jesus-Christ, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις· — τὸ ἀνθρώπινον γένος· ἀγαθότης, φιλανθρωπία· πληθ. les —s, αἱ γυμνασιακαὶ σπουδαί, τὰ ἐγκύκλια μαθήματα.

humble, ταπεινός, ταπεινόφρων, σεβόμενος τοὺς ἀνωτέρους ἑαυτοῦ.

εὐσεβής·—μέτριος· εὐτελής τὴν ὕψιν, ἐξωτερικῶς.

humblement, ταπεινῶς· εὐσεβῶς.

humectant, ο, ὑδροποιός, ὑδραντικός, ὀροσιστικός.

humectation, θ. ὑγρανσις, διάβρεξις, κ. βρέξιμον.

humecter, ῥ. ἐν. ὑγραίνω, καυγραίνω, παρυγραίνω, βρέχω, διαβρέχω, νοτίζω.

* **humer**, ἀπορροφῶ μεθ' ἡδονῆς· εἰσπνέω.

huméral, ὠμιαίος, τοῦ ὤμου,

humérus (-ruse) (ἀνατ. ἰδ. βραχίον) ἔστι τὸ ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τοῦ ἀγκῶνος ὀστοῦν τοῦ βραχίονος.

humeur, θ. ὑγρὸν ὅποιον ὄχιποτε τοῦ σώματος, οἷον αἷμα, χυλός, χολή κ. τ. λ. — κακοχυμῖαι προξενούσαι ἀσθενείας· (μεταφ.) ψυχικὴ διάθεσις εἴτε διαρκῆς εἴτε τυχαία· d' — chagrin, μελαγχολικός· d' — enjouée, εὐθυμος· avoir de l' —, εἶναι ἐπιρρεπῆ εἰς ἐπιπλάξεις, εἰς θυμόν· — s froides, αἱ χοιράδες, κ. γελώνια.

humide, ὑγρός, κ. νοτερός· διάβροχος.

humidement, ὑγρῶς.

humidifier, ῥ. ὑγραίνω.

humidité, θ. ὑγρότης, ὑγρασία, ἰκμάς, νοτίς.

humiliant, ο, ταπεινωτικός.

humiliation, θ. ταπείνωσις· συναίσθησις ταπεινώσεως.

humilier, ῥ. ἐν. ταπεινῶ, ἐκταπεινῶ, κατασχύνω.

humilité, θ. ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.

humoral, ο, (ιατρ.) τῶν ὑγρῶν, ὑγρογενής.

humorisme, (ιατρ.) ὑγροδοξία ἱατρῶν, τῶν ἀποδιδόντων πάντα τὰ τῆς ζωῆς φαινόμενα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑγρῶν.

humoriste, δύσκολος, δυστράπελος· ἰδιότροπος, ἀστεῖος, εὐτραπέλος συγγραφεύς· ἱατρός ἀποδιδῶν τὰ πάντα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑγρῶν.

humoristique, γαρίεις, ἀστεῖος· **humour** ('Αγγλ.) πνεῦμα εὐτράπελον, ἀστεῖον, ἀφελές, ἀπότομον, περιπαθές, μέθυ, ὡς τις παρ' ἡμῶν μετέφρασεν αὐτό.

humus, (-musse) στρώμα γῆς μαλακῆς καὶ γόνιμον.

* **hune**, φ. (ναυτ.) θωρακίον τοῦ ἱστοῦ, κ. λάρβα, ἔστι ἀρμός τοῦ διμεροῦς ἢ τριμεροῦς ἱστοῦ.

* **hunier** (ναυτ.) τὸ ἄνωθεν τοῦ θωρακίου ἱστῶν, δόλων, κ. γάμπια.

huoter, ῥ. οὐ. ψιθυρίζω, ὑποτονθορίζων, ἀποδοκμάζω.

* **huppe**, θ. ὑσανός πτηνοῦ· (πτηνόν) ἔποψ, κ. τσαλαπετεινός.

* **huppé**, ο (ἐπὶ πτηνῶν) θυσανοφόρος· (μεταφ.) πλούσιος, ὑψηλῆς περιωπῆς ἄνθρωπος.

* **hure**, θ. τετμημένη κεφαλὴ κάπρου, ἴσχος κ. τ. λ.

* **hurlant**, ο, ὀλολυστικός.

* **hurlement**, ὠρυγή, ὀλολυγμός λύκου, θηρίου· κραυγαὶ σπαραξικάρδιοι, θρῆνος.

* **hrler**, ῥ. ἐν. ὀλολύζω.

hurlerie, θ. ὀλολυγμός.

* **hurleur**, εἶδος πιθήκου τῆς Ἀμερικῆς.

hurluberlu, ἀπερίσκεπτος, ἄφρων, ἄμυαλος.

* **hussard**, εἶδος στρατιώτου ἰππέως· οὐσ. θηλ. εἶδος Οὐγγρικοῦ χοροῦ· à la hussarde, ἀσυστόλως.

* **hussite**, ὁπαδός τῶν θρησκευτικῶν δογμάτων τοῦ Ἰωάννου Οὕσσου.

* **hutin**, ἀρχαῖον συνών. τοῦ mutin, ἀτίθαστος, στασιώδης, διασωθὲν μόνον ἐν τῇ φράσει Louis le—, ὅστις ἦν Λουδοβίκος ὁ Ι'. τῆς Γαλλίας.

* **hutte**, θ. μικρά καλύβη πλεκτή·

* **hutter**, se —, καλυβοποιούμαι, κτιζω καλύβην πρὸς κατοικίαν μου.

* **hyacinthe**, (ἀρχ. ἀντὶ *jacinthe*) (βοτ.) ὑάκινθος.

hyades, θ. πληθ. (ἀστρον.) αἱ ὑάδες, ἀστέρες ἀποτελοῦντες τὸ μέτωπον τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ ταύρου.

hyalin, ὑαλώδης.

hyalurgie, θ. ὑαλουργία.

hybride (ἐπὶ λέξεων συνθέτων ἐκ δύο γλωσσῶν, οἷον *bureaucratie*, γραφειοκρατεία) τραγελαφικός· (ἐπὶ φυτῶν καὶ ζώων) νόθος, οἷον ὁ ἡμίονος, κ.τ.λ.

hydr, **hydro** (ὑδωρ ἐν συνθέσει) ὡς πρῶτον συνθετικὸν μέρος λέξεων τινῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ.

hydracide (χημ.) ὑδροξεία.

hydrate, χημικὴ οὐσία ἐξ ὕδατος καὶ μεταλλικοῦ ὀξειδίου ἢ ἐξ ὕδατος καὶ ὀξέος τινός, ἔνωσις μεθ' ὕδατος.

hydraté (χημ.) ὑδατοῦχος.

hydraulique, θ. (φυσ.) ἡ ὑδραυλική· ἐπὶ θ. ὑδραυλικός.

hydre, θ. εἶδος πολυπόδων μόλις ὄρατῶν τῷ γυμνῷ ὀφθαλμῷ, ὕδρα· *Hydre de Lerne*, ἡ μυθολογουμένη Λερναία Ὑδρα· *combattre l'—de l'anarchie*, καταβάλλειν τὴν πολυκέφαλον ἀναρχίαν.

hydrocèle (ιατρ.) ὑδροκήλη.

hydrocephale, ὑδροκέφαλος, ὑδρωψ τῆς κεφαλῆς.

hydrochlorique, ὑδροχλωρικός· *acide—*, ὑδροχλωρικὸν ὄξύ.

hydrodynamique (φυσ.) ὑδροδυναμική.

hydrofuge, προφυλακτικὸς κατὰ τοῦ ὕδατος, ὑδρόφυξ.

hydrogène (χημ.) ὑδρογόνον.

hydrogené, μεθ' ὑδρογόνου ἠνωμένον.

hydrographe, ὑδρογράφος.

hydrographie, θ. ὑδρογραφία·
hydrographique, ὑδρογραφικός.

hydrologie, θ. ὑδρολογία, ὑδατολογία.

hydrologique, ὑδρολογικός.

hydrologue, ὑδρολόγος, ὑδατολόγος.

hydromel, ὑδρόμελι.

hydromètre, ὑδρόμετρον.

hydrométrie, θ. ὑδρομετρία.

hydrométrique, ὑδρομετρικός.

hydrophobe, ὑδρόφοβος, λυσσῶν.

hydrophobie, θ. ὑδροφοβία, λύσσα.

hydropique, ὑδρωπικός.

hydropisie θ. (ιατρ.) ὑδρωψ.

hydropneumatique, ὑδροπνευματικός· *cuve—*, ὑδροπνευματικὴ λεκάνη.

hydroscope, ὑδροσκόπος, ὁ διὰ τινῶν γνωρισμάτων ἀνακαλύπτων ὑπόγεια ὕδατα.

hydrostatique, ὑδροστατική· *balance—*, ὑδροστατικὴ πλάστιγξ.

hydrosulfure (χημ.) ὑδρόθειον.

hydrosulfurique (χημ.) ὑδροθεικὸν ὄξύ.

hydrothérapique, (ιατρ.) ἰατροθεραπευτικός.

hydrothorax, (ιατρ.) ὑδροθώραξ.

hydroge, ἐε, ὑδρόγαιος.

hydrotique (ιατρ.) ὑδρωτικός.

hydrure, θ. ἔνωσις ὑδρογόνου.

hyémal, ἰδὲ *hiémal*.

hygiène, θ. ἡ ὑγιεινή.

hygiénique, τὸ εἰς τὴν ὑγιείαν ἀντικὸν ἢ συντείνον ἢ περὶ ὑγείας πραγματευόμενον.

hygieniquement, κατὰ τοὺς νόμους τῆς ὑγιεινῆς.

hygromètre, ὑγρόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς καταμέτρησιν τῆς ὑγρασίας τοῦ ἀέρος.

hygrométrie, θ. ὑγραμετρική κατάσταση σώματος τινος.

hygrométrie, θ. ὑγραμετρία.

hygrométrique, ὑγραμετρικός· εὐπρόσβλητος ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαιρικής ὑγρασίας.

hymen, (-μέν) ἢ **hymenée**, ὑμέναιος, γάμος· ὁ Ὑμέναιος, ἕτοιθεὸς τοῦ γάμου· (ἀνατ.) ὁ παρθενικός ὑμῆν.

hyménoptères, (ἐντομ.) τὰ ὑμενόπτερα,

hymne, (ἀρσενικὸν μὲν ἐπὶ γενικῆς σημασίας, θηλυκὸν δὲ ἐκκλησιαστικῆς σημασίας) ὕμνος.

hyoïde, τὸ ὑοειδὲς ὄστρον, τὸ κατὰ τὴν ῥίζαν τῆς γλώσσης.

hypallage, (σχημ. ῥητορ. ἢ γραμμ.) ὑπαλλαγή.

hyperbate, (σχημ. γραμμ.) τὸ ὑπερβατόν, τὸ πρωθύστερον.

hyperbole, (σχημ. ῥητορ.) ὑπερβολή ἐν λόγοις· (γεωμ.) ὑπερβολή, ἢ οὕτω καλουμένη καμπύλη γραμμή.

hyberbolique, ὑπερβολικός· ἔχων τὸ σχῆμα ὑπερβολῆς.

hyberboliquement, ὑπερβολικῶς.

hyperborée, ἢ **hyperboréen**, ὑπερβόρειος.

hypercritique, ὑπερκριτικός, ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸς ἐπικριτής.

hyperdulie, θ. λατρεία τῆς Θεοτόκου.

hypertrophie, (ιατρ.) ὑπερτροφία.

hypertrophier, ῥ. ἐν. παράγω ὑπερτροφίαν.

hypnotique, ὑπνωτικός· μάλλον εὐχ. narcotique.

hypnotisme, ὑπνωσις, ἀποκομῆσις, τεγνητὸς ὕπνος.

hypo, ἢ Ἑλληνική πρόθεσις ὑπὸ ἐν συνθέσει λέξεων τινων Γαλλικῶν δηλοῦσα ἐλάττωσιν, μικρὸν βαθμόν.

hypochloreux, euse, ὑποχλωριώδης.

hypochlorite, ἄλας ἢ ἔνωσις ὑποχλωριώδης.

hypocondre (ἀνατ.) τὸ ὑποχόνδριον· ἐπιθ. ὑποχονδριακός, μελαγχολικός, παράξενος.

hypochondriaque, ὑποχονδριακός, ἀθυμῶν, κατηφής· ἀνήσυχος περὶ τῆς ἑαυτοῦ ὑγείας.

hypochondrie, θ. ὑποχονδρία.

hypocras (-κράς) ὑπόκραμμα, τονικὸν ποτὸν συγκείμενον ἐξ οἴνου, σακχάρου, γινναμώμου (κ. κανέλλας) κ. τ. λ.

hypocrisie, θ. ὑπόκρισις.

hypocrite, θ. ὑποκριτής· ψευδευλαδής.

hypocritement, ὑποκριτικῶς.

hypogastre, ὑπογάστριον.

hypogastrique, ὑπογαστρικός.

hypogastrocèle, ὑπογαστροκήλη.

hypogée, ὑπόγειον, κρύπτη, συνήθως πρὸς ἐνταφιασμόν νεκρῶν.

hypophosphoreux, euse, (χημ.) ὑποφωσφορώδης.

hypostase, θ. (θεολ.) ὑπόστασις, πρόσωπον τῆς θεότητος.

hypostatique (θεολ.) ὑποστατικός, τῆς ὑποστάσεως.

hyposulfate ἢ **hyposulfite**, (χημ.) ὑποθεικὸν ἄλας.

hyposulfureux, euse, (χημ.) ὑποθειῶδες ὄξύ.

hyposulfurique, (χημ.) ὑποθεικός, ὑποθεικὸν ὄξύ.

hypoténuse, θ. (γεωμ.) ὑποτείνουσα.

hythéciaire, ἔχων ἢ παρέχων δικαίωμα ὑποθήκης, ἐνυπόθηκος· créanciers—s, δανεισταὶ λαβόντες ἢ ἔχοντες ὑποθήκην.

hypothécairement, ἐπὶ ὑποθήκη.

hypothèque, ὑποθήκη.

hypothéquer, ῥ. ἐν. ὑποτίθημι, ὑποθηκεύω.

hypothèse, θ. ὑπόθεσις, ἥτοι ὁ καθ' ὑπόθεσιν λόγος, τὸ ἐξ ὑποθέσεως λεγόμενον.

hypothétique, ὑποθετικός.

hypothétiquement, ὑποθετικῶς.

hypotypose, θ. (σχῆμ. ῥητ.) ὑποτύπωσις, ζωντὰ παραστάσις.

hypsométrie, θ. ὑψομετρική.

hysope, θ. (βοτ.) ὕσωπος.

hysterie, θ. (ιατρ.) ὁ ὑστερισμός, τὰ ὑστερικά τῶν γυναικῶν, τὰ νεῦρα.

hystérique (ιατρ.) ὑστερικός.

I

I τὸ ἔννατον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφάβητου καὶ τὸ τρίτον τῶν φωνηέντων· j' aime à voir les points sur les i, θέλω ἀκρίβειαν μὲ τὸ ν καὶ μὲ τὸ ς.

iambe (μετρ.) ποῦς ἰαμβικός ὁ ποιῆμα ὁμηρικόν, σατυρικόν, πικρὸν.

iambique, ἰαμβικός.

ibéride (βοτ.) ἰβηρίς, φυτὸν τι μὲ σταυροειδῆ φύλλα.

ibérien, enne, Ἰβηρικός.

ibidem (ἐπὶ παραπομπῶν) ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, μέρει, ὡσαύτως (κατὰ συντομ. *ibid.*)

ibis (ὄρνιθ.) τὸ πτηνὸν ἴβις, ὅπερ οἱ Αἰγύπτιοι ἐθεοποιοῦν ὡς καστρέφον τὰ παρὰ τὸν Νεῖλον ἔρπετά.

icelui, icelle (ἀρχ. τανῦν ὁ ἐν δικανικῷ λόγῳ) ἐκεῖνος, ἐκεῖνη.

ichneumon (ζωολ.) ἰχνεύμων, τότε ἔντομον καὶ τὸ τετράποδον.

ichnographie, ἰχνογράφος, σχεδιογράφος.

ichnographie, θ. ἰχνογραφία, σχεδιογραφία.

ichnographique, ἰχνογραφικός, σχεδιογραφικός.

ichor (-χορ) ἰχώρ, πυῶδες ὑγρὸν.

ichoreux, euse, ἰχωρώδης.

ichtyolithe, ἰχθυόλιθος, ἀπολιθωμένος ἰχθύς.

ichtyologie, ἰχθυολογία.

ichtyologique, ἰχθυολογικός.

ichtyologiste, ἰχθυολόγος.

ichtyophage, ἰχθυοφάγος.

ichtyophagie, θ. ἰχθυοφαγία.

ichtyosaure, ἰχθυόσαυρος, ἀπολιθωσίς τις προκατακλυσμάτου ζώου κατα τὸ ἥμισυ ἰχθύος καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ σαύρας.

ici, ἐνταῦθα, ἐδῶ.

icoglan, (πλημμελῶς γραφόμενον διότι οἱ τοῦσχοι λέγουσιν *icoglan*, Ἴτσογκλαν) νεαρὸς θεράπων τοῦ σουλτάνου (παιδικά).

iconoclaste, εἰκονοκλάστης.

iconographe, εἰκονογράφος· ἀγιογράφος.

iconographique, εἰκονογραφικός, ἀγιογραφικός.

iconolâtre, εἰκονολάτρης.

iconolâtrie, θ. εἰκονολατρεία.

iconologie, θ. εἰκονολογία.

iconologique, εἰκονολογικός.

iconologiste, ἢ *iconologue*, εἰκονολόγος.

icosaèdre, εἰκοσάεδρον.

ictère, (ιατρ.) ἰκτερος, ἡ νόσος χρυσῆ, συνηθέστερον δὲ *jaunisse*,

ictérique, ἰκτερικός.

idéal, ἰδανικός, φανταστός, τῆς ἰδανικῆς τελειότητος, τοῦ ἰδανικοῦ

κάλλους, τοῦ πλαττομένου ὑπὸ τῆς φαντασίας.

idéalement, ἰδανικῶς.

idéalisation, ἰδανίκευσις, ἰδανικοποίησις, παράστασις ἐπὶ τὸ ἰδανικώτερον.

idéaliser, ῥ. ἐν. ἰδανικεύω, παριστῶ ἐπὶ τὸ ἰδανικώτερον.

idéalisme (φιλοσ.) ἰδανισμός, σύστημα φιλοσοφίας ἀποδίδον μεγάλην ἰσχύν, μέγα βᾶρος εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ λογικοῦ συλλαμβανόμενας ἰδέας καὶ κεκτημένας γνώσεις καὶ ἀληθείας.

idéaliste (φιλοσ.) ἰδεόφρων.

idéalité, θ. ἰδανικότης.

idée, θ. ἰδέα· πληθ. ce ne sont que des—s, οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ τῆς φαντασίας ἀποκυήματα.

idem (λατ.) τὸ αὐτό, ταυτόν· ἐν συντομίᾳ id, τίθεται πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεων τῶν αὐτῶν πραγμάτων.

idendification, θ. συνταύτισις· ἕξομοίωσις· σύμφρσις.

identifier, ῥ. ἐν. ταυτίζω, ἕξομοιῶ· s—, ἕξομοιοῦμαι.

identique, ὁ αὐτός, αὐτός οὐτος, πανόμοιος, ἀπαράλλακτος.

identiquement, ἐν ταυτότητι, πανομοίως, ἀπαράλλάκτως.

identité, θ. ταυτότης.

idéographie, θ. ἰδεογραφία· ἄμεσος παράστασις τῶν ἰδεῶν διὰ γραμμικῶν σημείων.

idéographique, ἰδεογραφικός.

idéologie (φιλοσ.) ἰδεολογία.

idéologique, ἰδεολογικός.

idéologue. ἰδεολόγος· (ἐνίοτε ἐν κακῇ σημ.) ὄνειροπόλος, χυμαίρας πλάττων.

ides, θ. πληθ. αἱ εἶδοι τοῦ ῥωμαϊκοῦ ἡμερολογίου, ἦτοι· ἡ δεκάτη πέμπτη μαρτίου, μαΐου, ἰουλίου καὶ ὀκτωβρίου, καὶ ἡ δεκάτη τρίτη τῶν λοιπῶν μηνῶν.

idiome, ἰδίωμα, γλῶσσα ἔθνους· τινός· δ· ἄλεκτος.

idiopathie (ιατρ.) ἰδιοπάθεια· ἰδιαιτέρος χαρακτήρ ἀσθενείας.

idiopathique (ἐπὶ νόσου) ἰδιοπαθής, ἰδιαιτέρον ἔχων χαρακτήρα.

idiosyncrasie, θ. ἰδιοσυγκρασία.

idiot, e, ἡλίθιος, βλάξ.

idiotie (-τί) ἢ idiotisme, ἡλιθιότης.

idiotisme, (γραμμα.) ἰδιωτισμός, ἰδιαιτέρος τρόπος τῆς ἐκφράσεως· γλώσσης τινός, φράσις ἰδιότροπος.

idoine, κατάλληλος, ἀρμόδιος εἰς τι.

idolâtre, εἰδωλολάτρης· (μεταφ.) ὁ ἀγαπῶν ἢ ἐρωῶν σφοδρῶς.

idolâtrer, ῥ. ἐν. εἰδωλολατρεύω· ὑπεραγαπῶ, ἐρωτομανῶ, ἐρώμακ· ἐμμανῶς.

idolâtrie, εἰδωλολατρεία· (μεταφ.) ὑπερβολικός ἔρωσις ἢ ἀγάπη.

idolâtrique, εἰδωλολατρικός.

idole, θ. εἰδωλον τὸ προσκυνούμενον· (μεταφ.) τὸ τὰ μάλιστα εὐνοούμενον, ἀγαπώμενον, ἐρώμενον πρόσωπον· la fortune est son —, ὁ πλοῦτος αὐτῷ θεός· il était leur —, πάντα ἐκεῖνος ἦν αὐτῆς (Δημοσθ.) αὐτός τοῖς ἦτο τὸ πᾶν.

Iduméen, enne, Ἰδουμαῖος.

idylle, θ. (ποιητ.) εἰδύλλιον.

idyllique, εἰδυλλιακός.

if (βοτ.) μῖλος, σμίλαξ, κ. ἔταμος.

igname, θ. γεώμηλον τῆς Διοσκουριάδος.

ignare, ἀμαθής, ἀγράμματος,

igné (ig-né) πύρινος, πυρώδης.

ignicole, πυρολάτρης.

ignifère, πυρφόρος· πυρφόλεκτος.

ignition, θ. καύσις, πύρωσις.

ignoble, ἀγενής, χαμερπής· ἀκλετής· ἀδόξος, ποταπός.

ignoblement. ἀγενῶς, χαμερπῶς, ἀκλεῶς, ἀδόξως.

ignominie, θ. ὄνειδος, αἴσχος, ἀτιμία, ἀδοξία.

ignominieusement, ἐπονειδίστως, αἰσχρῶς, ἀκλεῶς.

ignominieux, euse, ἐπονειδίστος, αἰσχρὸς, αἰσχύντης πρόξενος.

ignoramment, ἀμαθῶς.

ignorance, θ. ἀμάθεια· ἄγνοια.

ignorant, e, ἀμαθής, ἀγράμματος, ἀπαίδευτος· ἀνίκανος· (ὡς μετοχ.) ἄγνοῶν.

ignorantin, e, (εἴρων· καὶ ἄχρ.) ἀμαθής· εὐχρηστον δὲ ἐν τῇ freres —s, τάγμα μοναχῶν συσταθὲν ἀρχικῶς ἐν Πορτογαλίᾳ τῷ 1495, πρὸς περίθλαψιν τῶν ἀσθενῶν, τανῶν δὲ ἀσχολεῖται ἰδίως περὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν τέκνων τῶν πενήτων. Τὴν δὲ τῶν ἀσθενῶν περίθλαψιν ἀνέλαβον αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἐλέους.

ignorantissime, ἀμαθέστατος.

ignorantiste, φωτιστέστης.

ignoré, e, ἀγνοούμενος, ἄγνωστος.

ignorer, ῥ. ἐν. ἄγνοῶ, δὲν γνωρίζω.

iguane (ζωολ.) εἶδος μεγάλης σαύρας ἐν Βρασίλιᾳ καὶ ταῖς δυτικαῖς Ἰνδίασι, ἧς τὸ κρέας θεωρεῖται νοστιμώτατον.

iguaniens (ζωολ.) τὰ ἰγουανοεἰδῆ ἕρπετά.

il, αὐτός· θηλ. elle.

ile, θ. νῆσος.

iléon ἢ **iléum** (ἀνατομ.) τὸ εἰλεὸν ἔντερον.

iléose, θ. (νόσος) εἰλέωσις.

iles, πληθ. οἱ λαγόνες.

iliaque, τοῦ εἰλεοῦ.

illabourable, ἀνεπίδεκτος καλλιέργειας.

illégal, e, aux, ἄνομος, παράνομος, ἀθέμιτος· ἄκυρος.

illégalément, ἀνόμως, παρανόμως.

illégalité, θ. ἀνομία, παρανομία.

illégitime, παράνομος, ἀθέμιτος, ὁ μὴ γνήσιος, ἄνομος· **UNION** —, ἀνεγγύητος γάμος, ἄνευ τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων καὶ τύπων· **enfant** —, νόθον τέκνον = **enfant naturel**.

illegitimement, ἀνόμως, παρὰ τὸν νόμον.

illégitimité, θ. τὸ μὴ ἔννομον, τὸ παράνομον, ἡ ἄνομος κατάστασις ἰδιότητος τοῦ ἀνόμου, ἀνομία.

illettré, e, ἀναλόγητος, ἀγράμματος.

illibéral, e, ἀνελεύθερος· φιλάργυρος· ἀγενής.

illibéralement, ἀνελευθέρως· φιλαργύρως· ἀγενῶς.

illiberalité, θ. τὸ ἀνελεύθερον.

illicite, θ. ἀπηγορευμένος ὑπὸ τοῦ νόμου, ἄνομος, ἀδίκος, ἀθέμιτος.

illicitement, ἀθεμίτως, παρανόμως.

illimitable, ἀπεριόριστος.

illimité, ἀπεριόριστος, ἀπέραντος.

illisible, δυσανάγνωστος.

illisiblement, δυσαναγνώστως.

illogique, ἔλογος, ἀντιβαίνων εἰς τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς.

illogiquement, ἀλόγως παραλόγως.

illogisme, ἀλογία.

illuminateur, φωταγωγός.

illuminatif, ive, φωτιστικός, φωταγωγικός.

illumination, θ. φωταψία, φωταγωγία, φωτοχυσία· (μεταφ.) φωτισμὸς τῆς ψυχῆς ὑπὸ τῆς θείας χάριτος.

illuminé, e, κατάσωτος, διάφωτος, περίφωτος· οὗσ. ὁ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας περωτισμένος, θεῖαν μορφήν ἔχων, θεόληπτος, προφητικός.

illuminer φωτίζω, φωταγωγῶ· (μεταφ.) ἰνολίγω τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας, φωτίζω τὴν ψυχὴν.

illuminisme, φαντασιώδεις ἰδέαι

καὶ γινώμαι τῶν θεολήπτων, τῶν προσητιῶντων.

illusion, θ. πλάνη τῆς φαντασίας, ὄνειροπολήματα· ἐλπίδες κεναί, ἀυταπάτη, φαντασιοκοπήματα.

illusionner, ῥ. ἐν. διεγείρω ἀπατηλῶς τὴν φαντασίαν τινός, πληρῶ κενῶν ἐλπίδων· s' —, ἀπατῶ ἑμαυτὸν διὰ κενῶν ἐλπίδων, διὰ χρυσῶν ὄνειρων.

illusoire, ἀπατηλός, κενός, φροῦδος, φανταστικός.

illusoirement, φαντασιωδῶς, ἀπατηλῶς, κενῶς, ματαίως.

illustration, θ. κλέισμα, εὐκλεία, εὐδοξία· εὐκλεῆς ἀνὴρ, ἐπιφανής· les —s d' un livre, d' un journal, αἱ εἰκονογραφαὶ βιβλίου, ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ.

illustre, εὐκλεῆς, ἔνδοξος· ἐπιφανής.

illustrer, ῥ. ἐν. λαμπρύνω κλείζω, δοξάζω· κοσμοῦ δι' εἰκόνων βιβλίον ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα· σχολιάζω, σαφηνίζω, ἐξηγῶ.

illustrissime, (τίτλος), ἐνδοξότατος.

illyrien, enne, Ἰλλυριός.

flot, νισίδιον, κ. νησάκι.

flote, εἴλωτος, δοῦλος τὸ πάλαι ἐν Λακεδαιμόνι.

ilotisme, εἴλωτος βίος, εἴλωτεια, σκληρὰ δουλεία· ἐλεεινότης καὶ ἀμάθεια.

im, ἀρνητικὸν μόριον ἀχώριστον προτασσόμενον ἐν συνθέσει.

image, εἰκῶν παράστασις πράγματός τινος, ἀπεικόνισμα ὁμολώμα· les saintes —s, αἱ ἅγαι εἰκόνες· ἢ κατὰ διανοίαν παράστασις ἀντικειμένου τινός· ὁ εἰκονικός λόγος· ἢ διὰ λόγου ἀπεικόνισις ὡς ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τῇ ῥητορικῇ καὶ τῇ ποιήσει· τὸ ἐγκατόπτρισμα· ἢ ἀποτύπωσις.

imagé, e, πλήρης εἰκόνων, ῥητορικῶν σχημάτων.

imager, ῥ. ἐν. πληρῶ εἰκόνων, κοσμοῦ διὰ μεταφορικοῦ λόγου.

imager, ère, εἰκονοπωλῆς.

imagerie, θ. εἰκονοποιεῖον· εἰκονοπωλεῖον.

imagier, κατασκευαστής καὶ πωλητής εἰκόνων.

imaginable, φανταστός, νοητός, δυνάμενος γενέσθαι.

imaginaire, φαντασιώδης, ὁ κατὰ φαντασίαν· malade —, ὁ κατὰ φαντασίαν νοσῶν, ἄρρωστος.

imaginatif, ive, εὐφάνταστος, φανταστικός.

imagination, θ. φαντασία· κινή ἰδέα· τὸ ἐρευρητικόν, ἢ δημιουργὸς δυνάμις τῆς φαντασίας.

imaginative, τὸ ἐπινοητικόν, ἢ ἐρευρητικὴ δυνάμις, τὸ ἐπιζητητικόν.

imaginer, ῥ. ἐν. φαντάζομαι, ὁρῶ κατὰ διάνοιαν, ἐν νῶ ἔγω· ἐρευσίζω, ἐπινοῶ· s' —, φαντάζομαι κενῶς, ἀτόπως, πράγματα ἀνυπόστατα.

iman, (ἑσραλημένως ἀντὶ imam)· ἱερεὺς μωαμεθανός, ἱμάτης.

imat, ἀξίωμα τοῦ ἱμάτης.

imaret, ἐλεοδοτικὸν κατὰστημα τῶν μουσουλμάνων.

imbécile, ἡλιθίος, εὐήθης, βλάξ, ἀνόητος.

imbécilement, ἡλιθίως, ἀνοήτως, μωρῶς.

imbécilité, ἡλιθιότης, βλακία, μωρία.

imberbe, ἀγένειος.

imbiber, ῥ. ἐν. ἐμποτίζω, ἐμβρέγω.

imbibition, θ. ἐμπότισμα, εἰσόδους, διαβροχή.

imboire (κλίν. ὡς boire) ἐμποτίζω, ἐμβρέγω.

imbricaire (βοτ.) εἶδος κρυπτογάμων.

imbrication, θ. συνεπιθέσις, κεραμιδωσις.

imbriqué, e, συνεπιτάλυτος ὡς τὰ κεραμίδια, ἐπάλληλος, φολιδωτός.

imbroglio (ain-bro-lie) σύγχυσις, παραγῆ.

imbu, e, ἐμπεποτισμένος, ἐμβεβρεγμένος.

imitable, μιμητός· ἀξιομίμητος.

imitateur, trice, μιμητής· ζηλωτής· μιμητικός.

imitatif, ive, μιμητός, μιμητικός· harmonie—ive, μίμησις τῶν ἔργων διὰ τοῦ λόγου, ὀνοματοποιία.

imitation, θ. μίμησις· ἀπομίμησις· πιθηκισμός· ἀπομίμησις γρυσῶ ἐν κοσμημασιν, παραπολίσις.

imiter, é, ἐν, μιμοῦμαι, ἀπομιμοῦμαι· ζηλωτῶ, ἀκολουθῶ τὸ παράδειγμα· παραποιοῦ.

immaculé, e, ἄσπιλος, ἀκηλίλωτος· ἄγραντος, μὴ φέρων τὸ στίγμα τῆς ἀμαρτίας, ἀμίαντος, ἀγνός· (θεολ.)—**ée conception**, ἡ ἄσπιλος σύλληψις τῆς θεοτόκου.

immanence, θ. ἐμμονή, διάρκεια· σταθερότης.

immanent, e, ἐμμένων, διαρκής, ἀνεξάλειπτος.

immangeable, ἀκατάλληλος ὡς τροφή, ὡς φαγητόν.

immanquable, ἐξ ἀνάγκης συμβεβημένος, ἀφεύκτος, ἀπαραίτητος· ἀσφαλής.

immanquablement, ἐξ ἀπαντος, ἀφεύκτως, ἀπαραίτητως.

immuable, ἀκατάλληλος εἰς γάμον.

immarceçible, ἀμάραντος, ἀφθαρτος.

immatérialiser, ἀύλοποιῶ, ἐννοῦ, φαντάζομαι ἄυλον.

immatérialisme, ἀύλοφροσύνη.

immatérialité, θ. τὸ ἄυλον, ἀύλότης.

immatériel, elle, ἄυλος, ἀσώματος.

immatériellement, πνευματικῶς, ἀύλως.

immatriculation, θ. ἐγγραφή εἰς τὸ μητρώον.

immatriculer, é, ἐν, καταγράφω ἐν τῷ μητρώῳ.

immatérialiste, ἀύλοφρων.

immaturité, θ. τὸ ἄωρον, τὸ μὴ ὄριμον, πρῶωρον.

immédiat, e, ἄμεσος, ἐπακίλουθος, παραγρῆμα συμβαίνων.

immédiatement, ἀμέσως· εὐθύς, πάραυτα.

immémorial, e, αὐχ, ἀρνηρόνευτος, παμπάλαιος· ὅσον ἡ μνήμη ἀφικνεῖται.

immense, ἄμετρος, ἄπειρος, ἀπειρομεγέθης, ἀπέραντος· πελώριος.

immensément, ἀπείρως· ὑπερμέτρως· ἀπεράντως.

immensité, θ. τὸ ἄπειρον διάστημα ἢ μέγεθος· ἢ ἀπέραντος ἔκτασις.

immerger, ἐμβάπτω, βυθίζω· s'—, καταδύομαι.

immerité, e, παρ' ἀξίαν, παρὰ τὸ δίκαιον διδόμενος ἢ ἐπιβαλλόμενος, ἄδικος.

immersif, ive, ἐμβαπτος, καταδυτικός.

immersion, θ. ἐμβάπτισμα, ἐμβάπτισις, κατάδυσις.

immeuble, ἀκίνητον κτῆμα.

immigration, ἐποικισμός.

immigrer, é, οὐδ. ἐποικισῶ, ἐλθῶν κατοικῶ εἰς τινα γῶραν.

imminence, θ. ἐγγύτης, τὸ ἐπικείμενον, κατεπεῖγον.

imminent, e, ἐπικείμενος, ἐπικρεμής, μικρὸν ἀπέχων.

immiscer, é, ἐν, ἀναμιγνύω· s'—, ἀναμιγνύομαι, ἐπεμβαίνω ἀτόπως, ἀπρεπῶς.

immiscibilité, θ. τὸ ἄμικτον.

immiscible, ἀνεπίδεκτος μίξεως.

immixtion, θ. ἀνάμιξις, ἐπέμβασις ἄτοπος, τὸ παρηνεῖρειν ἑαυτὸν.

immobile, ἀκίνητος· (μεταφ.) σταθερός, ἀκράδαντος, ἀκλόνητος.

immobilier, ière, ὁ ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων ἐνεργούμενος· saisie —, κατάσχεσις ἐπὶ ἀκινήτων.

immobilisation, θ. ἀκίνητοποιήσις.

immobiliser, ρ. ἐν. ἀκίνητοποιῶ· καθιστῶ ἀκίνητον· καθιστῶ ἀίκανον πρὸς τὸ ἐνεργεῖν.

immobilisme, ἀκινήσια, στασιμότης, ἐναντιότης πρὸς πᾶσαν πρόοδον.

immobilité, θ. ἀκινήσια.

immodération, θ. τὸ ἄμετρον, ἔλλειψις μετριότητος ἢ μετριοπαθείας.

immodéré, ε, ἄμετρος, ὑπερβολικός.

immodérément, ἀμέτρως, ὑπερβολικῶς.

immodeste, ἀναίδης, ἀκόλαστος, ἄσεμνος, ἄκοσμος.

immodestement, ἀκόσμως, ἀσέμνως, ἀπρεπῶς· ἀσελγῶς.

immodestie, θ. ἀκοσμία, ἀναίδεια· τὸ ἄσεμνον· προπέτεια· ἀκολασία.

immodifiable, ἀνεπίδεκτος τροποποιήσεως.

immodique, ἄμετρος, πολὺς.

immolation, θ. θυσία, σφαγή.

immoler, ρ. ἐν. θύω, θυσιάζω, σφάζω, σφαγιάζω· (μεταφ.) *immoler son intérêt à l'intérêt général*, παρορᾶν τὸ ἴδιον συμφέρον χάριν τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ· *s'—*, θυσιάζεσθαι, βλάπτεσθαι χάριν τινός.

immolesté, ε, ἀνενόητος.

immonde, ῥυπαρός, ἀκάθαρτος, κοπρώδης.

immondices, θ. ἀκαθαρσία, περιττώματα, πᾶν ὅτι ῥυπαρὸν καὶ δυσῶδες, κοπρίσματα.

immondicité, θ. τὸ εἶναι ἀκάθαρτον, ῥυπαρότης.

immoral, ε, aux, ἀνήθικος, κα-

κότης, ἀναίδης, αἰσχρὸς, ἀκόλαστος.

immoralement, κακότηως, ἀνήθικως, ἀναιδῶς, αἰσχρῶς.

immoralité, θ. αἰσχρότης, αἰσχουργία, ἀνήθικότης, ἀνήθικος πράξις.

immortalité, θ. ἀθανασία (οἶον ἢ τῆς ψυχῆς)· διαιώνισις· ἄφθιτον κλέος· μνήμη ἀνδρός, κεκτημένον κλέος ἄφθιτον.

immortel, elle, ἀθάνατος, αἰώνιος, αἰδῖος· *l'Immortel*, ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν· πληθ. *les—s*, οἱ θεοὶ τῶν εἰδωλολατρῶν· *les quarantes—s*, τὰ τεσσαράκοντα μέλη τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας· —ρυτά τινα καὶ ἄνθη ἕνεκα τῆς μακροβιότητος αὐτῶν.

immortellement, ἀθανάτως, αἰωνίως· ἐνδόξως.

immortification, θ. ἡ μὴ ταπεινώσις τῆς σαρκός, ἀκολασία.

immortifié, ε, ἀταπεινωτός τὴν σάρκα, ἀκόλαστος, ἀσκληραγωγῆτος.

immotivé, ε, ἀναίτιος, ἀναιτολόγητος.

immuable, ἀμετάλλακτος, ἀμετάβλητος, ἀμετάτρεπτος.

immuablement, ἀμεταβλήτως, ἀμετατρέπτως, ἀμετακινήτως, ἀναλλοιώτως.

immunité, θ. φόρου ἀτέλεια, ἀπαλλαγὴ ἀπὸ φόρου· ἀσυδοσία.

immutabilité, θ. τὸ ἀμετάτρεπτον, ἀμεταβλησία.

impair, ε (ἐπὶ ἀριθμοῦ) περιττός, μὴ διαιρετός εἰς δύο ἴσα μέρη, μὴ ἄρτιος, κ. μονός.

immuabilité, θ. τὸ ἀμετάβλητον, σταθερότης.

impalpabilité, τὸ ἀψηλάφητον, τὸ μὴ ἄπτόν.

impalpable, ἀψηλάφητος, ἀναφής, ἀνεπαίσθητος, κ. ἄπιαστος.

impanation, θ. (δόγμα τῶν λουθηρανῶν) συνύπαρξις τοῦ τε ἄρ-

του καὶ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ θεῖᾳ κοινωνίᾳ.

impardonnable, ἀσυγχώρητος, ἀσύγνωστος.

impairment, περιττώς.

imparfait, θ, ἀτελής, ἔλλειψής· (γραμμα.) ὁ παρατατικός χρόνος.

imparfaitement, ἀτελῶς.

imparisyllabique, (γραμμα.) περιτοσύλλαβος.

imparité, θ. ἀνισότης· τὸ μὴ ἄρτιον.

impardonné, θ, ἀσυγχώρητος.

impartageable, ἀδιαίρετος, ἀδιαμέριστος.

impartial, θ, aux, ἴσος, κοινός ἀρρεπής, ἀδέκαστος, ἀπροσωπόλητος, ἀμερόληπτος, οὐδετερος.

impartialement, ἐξίσου, ὁμοίως, ἀδεκάστως, ἀμερολήπτως, ἀπροσωπολήπτως.

impartialité, θ. τὸ ἀδέκαστον, ἰσορροπία, ἀπροσωποληψία, ἀμεροληψία, οὐδετερότης.

impasse, θ. ὁδὸς ἀδιέξοδος.

impassibilité, θ. ἀπάθεια, ἀναισθησία, ἀταραξία.

impassible, ἀπαθής, ἀναισθητός, ἀτάραχος.

impassiblement, ἀπαθῶς, ἀναισθητῶς, ἀταράχως.

impastation, θ. συμφυρμός, φύραμα, σχηματισμός ζύμης.

impatiemment, ἀνυπομόνης.

impatience, θ. ἀτλησία, ἀκατάσχετος προθυμία, ἀνυπομονησία.

impatient, θ, ἀνυπόμονος.

impatientant, θ, ὀχληρός, ἀνυπόφορος.

impatienté, θ, δυσφορῶν, δυσχεραίνων, ἀνυπομονῶν.

impatienter, ῥ. ἐν. ἐνοχλῶ, ὀργίζω, ἐμποιῶ ἀγανάκτησιν.

impatronisation, θ. ἐγκατάστασις μετ' ἐξουσίας ὡς κυρίου.

impatroniser, θ. εἰσάγω τινὰ

δεσποτικῶς, μετ' ἐξουσίας· s' —, εἰσέρχομαι ὡς κύριος, ὡς ἄρχων, ἐγκαθίσταμαι που δεσποτικῶς.

impayable, ὑπέρτιμος, πάντιμος, ἀνεκτίμητος·—κωμικός, ἀστεῖος, γελωτοποιός· ἀξιόλογος.

impayé, θ, ἀπλήρωτος, ἀνεξόφλητος.

impeccabilité, θ. ἀναμαρτησία, τὸ ἀναμάρτητον.

impeccable, ἀναμάρτητος.

impeigné, θ, ἀκτένιστος.

impénétrabilité, θ. τὸ ἀδιαπέραστον, ἀδιαχώρητον ἀδιάβατον, ἀπρόσιτον· (μεταφ.) τὸ ἀνεξιχνίαστον, ἀκατανόηταν, ἀνεξερεύνητον.

impénétrable, θ. ἀδιόδευτος, ἀδιαπέραστος, ἀδιαχώρητος, ἀδιάβροχος, ἀδιάπνευστος· ἄδυτος, ἀπρόσιτος, (μεταφ.) ἀπόρρητος, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος, ἀνεξιχνίαστος.

impénétrablement, στεγανῶς· ἀδιαχωρήτως· ἀδιαπνεύστως· (μεταφ.) ἀπορρήτως, ἀκατανοήτως, ἀνεξιχνίαστως.

impétinence, θ. τὸ ἀμετανότητον, τὸ ἀμετανοήτως ἔχειν.

impénitent, θ, ἀμεταμέλητος, ἀμετανότητος, ἀμαρτωλός.

impense, θ. (νομ.) δαπάνη ὑπὲρ διασώσεως ἢ βελτιώσεως κτήματός τινος.

impératif, ive, προστακτικός, ἐπιτακτικός· (γραμμα.) ἡ προστακτικὴ ἔγκλισις.

impérativement, προστακτικῶς, ἐπιτακτικῶς.

impératoire, θ. (βοτ.) φυτόν τι τοῦ γένους τῶν σκιαδοφόρων.

impératrice, θ. αὐτοκράτειρα.

imperceptibilité, θ. τὸ ἀόρατον, ἀδιόρατον, ἀνεπαίσθητον, ἀφάνεια.

imperceptible, ἀόρατος, ἀδιόρατος, ἀφανής, ἀνεπαίσθητος.

- imperceptiblement**, ἀδιοράτως, ἀνεπαισθητως.
- imperdable**, ἀναπόβλητος, μὴ δυνάμενος ἀπολεσθῆναι.
- imperfectibilité**, θ. τὸ ἀτελειοποίητον, τὸ ἀνεπίδεκτον τελειοποίησεως.
- imperfectible**, ἀνεπίδεκτος τελειοποίησεως.
- imperfection**, θ. ἀτέλεια, ἔλλειψις, ἐλάττωμα.
- imperfectionnable**, ἰδὲ imperfectible.
- imperforation**, θ. (ιατρ.) ἀδιатρησία σωματικοῦ ὄργανου, τὸ ἀτρύπητον.
- imperforé**, ε, (ιατρ.) ἀδιάτρητος, ἀδιатρύπητος.
- impérial**, ε, αυχ, αὐτοκρατορικός, οὐσ. θηλ.—ε, τὸ ἐπίστεγον ὀδοιπορικῆς ἀμάξης ἐφ' οὗ ὑπάρχουσι θέσεις δι' ἐπιβάτας· εἶδος χαρτοπαιγνίου· —ε, μικρὸν γένειον ὑπὸ τὸ κάτω χεῖλος, πάππος.
- impérialement**, αὐτοκρατορικῶς.
- impérialisme**, τὸ αὐτοκρατορικὸν κόμμα, τὸ αὐτοκρατορίζειν.
- impérialiste**, ὀπαδός, θιασώτης τῆς αὐτοκρατορίας.
- impérieusement**, ἐπιτακτικῶς, προστακτικῶς.
- impérieux**, euse, ἐπιτακτικός, προστακτικός· (μεταφ.) ἀκάθεκτος, ἀκράτητος· ἄφρευκτος, ἀναπόδραστος.
- impériorité**, θ. ἐπιτακτικότης.
- impérissable**, ἀφθαρτος, ἀνεξίτηλος, ἄφθιτος, ἀθάνατος, αἰδῖος.
- impérit**, ε (ἀρχ.) ἄπειρος, ὁ μὴ ἔχων πείραν.
- impéritie**, θ. (-σί) ἀμάθεια, ἀπειρία, ἀνικανότης.
- impermeabilité**, θ. στεγανότης, τὸ ἀδιάβρογον, ἀδιαπέραστον.
- impermeable**, στεγανός, ἀπορροήεις, ἰδιάβροχος, ἀδιαπέραστος.
- impermutableté**, θ. τὸ ἀμετάλλακτον, τὸ μὴ ἀνταλλακτόν.
- impermutable**, ἀμετάβλητος, ἄτρεπτος, ἀμετάλλακτος, ἀναντάλλακτος.
- impersévérance**, θ. ἔλλειψις, ἐπιμονῆς, καρτερίας.
- impersonalité**, θ. τὸ ἀπρόσωπον, (γραμ.) ἀπροσωπία, μονοπροσωπία ῥήματος.
- impersonnel**, elle, ἀπρόσωπος, εἰς οὐδὲν πρόσωπον ἀποδιδόμενος, (γραμμ.) ἀπρόσωπος, μονοπρόσωπος, οἷον τὸ ῥῆμα δεῖ, χρή mode—, ἔγκλισις ἀπρόσωπος, δηλ. ἡ ἀπαρέμματος.
- impersonnellement**, ἀπροσώπως, μονοπροσώπως.
- impersuasible**, ἀμετάπειστος.
- impertinemment**, ἰταμῶς, προπετῶς, αὐθαδῶς, ὑβριστικῶς.
- impertinence**, θ. ἰταμότης, αὐθάδεια, προπέτεια.
- impertinent**, ε, ἰταμός, προπετής, αὐθαδής.
- imperturbabilité**, θ. ἀταραξία.
- imperturbable**, ἀτάραχος.
- imperturbablement**, ἀταράχως.
- impétigo**, (ιατρ.) ἐξανθήματα τοῦ δέρματος, ἅτινα ξηραίνομενα καταλείπουσι παγὺν φλοιόν.
- impétrable**, αἰτητός, ζητητός· εὐπόριστος, ἐπιτευκτός.
- impétrant**, ε, ὁ τυγῶν διπλώματος ἢ διορισμοῦ.
- impétration**, θ. τὸ ἐπιτυγεῖν αἰτηθεῖσαν χάριν ἢ ὠφέλημα, οἷον διορισμὸν κτλ.
- impétrer**, ρ. ἐν. ἀγαθοῦ τινος, χάριτος ἢ συγγνώμης τυγῶν αἰτήσας.
- impétueusement**, ὀρμητικῶς.
- impétueux**, euse, ὀρμητικός,

ἀκάρηκτος, βίαιος, σφοδρός, ἀκατά-
σχετος.

impétuosité, θ. ὄρμη, βία, σφο-
δρότης, ὄρμητικότης.

impie, θ. ἀσεβής, ἀνόσιος, ἀλι-
τήριος, θεήλατος· ἄθρησκος· βλά-
στημος.

impiété, θ. ἀσέβεια, δυσσέβεια·
ἀνοσιουργία· βλασφημία.

impitoyable, ἀνηλεής, ἄσπλαγ-
γνος, ἀνοικτίρμων, σκληρός.

impitoyablement, ἀνλεῶς,
ἀσπλάγγυνως, σκληρῶς.

implacabilité, θ. τὸ ἀδιάλλα-
κτον, ἀμειλίχτον, ἄσπονδον.

implacable, ἀδιάλλακτος, ἄ-
σπονδος, ἀμειλίχτος.

implacablement, ἀδιαλλά-
κτως, ἀσπόνδως, ἀμειλίχτως.

implantation, θ. ἐμφύτευσις·
(μεταφ.) εἰσαγωγή, ἐγκαθιδρύσις.

implanter, ῥ. ἐν. ἐμφυτεύω·
(μεταφ.) ἐγκαθίστημι, εἰσάγω.

implexe, πολύπλοκος.

implication, θ. τὸ ἐμπλέκεσθαι,
ἐμπεσεῖν, ἐνοχοποιήσις.

implicite, ἐμπεριληπτικός, συ-
νειλημμένος, ἐννοούμενος, ἐξαγό-
μενος, ὑπονοούμενος.

implicitelement, συλληπτικῶς,
ἐν μόνῳ ὑπονοουμένου.

impliquer, ῥ. ἐν. ἐμπλέκω, ἐμ-
περιπλέκω, ἐνοχοποιῶ· ἐμπεριέχω,
περιλαμβάνω, συνεπάγω.

imploration, θ. (ἀρχ.) ἐπίκλη-
σις, ἱκεσία.

implorer, ῥ. ἐν. ἐπικαλοῦμαι,
ἱκετεύω.

impoli, ε, ἄχομψος, ἄγροικος,
ἀπειρόκαλος, ἀγενής, κ. χωριάτης.

impolitesse, θ. ἀγροικία, τρα-
χύτης τρόπου, ἀγένεια, κ. χωριατιά.

impolitique, πολιτικῶς ἀσύμ-
φορος, βλαβερός· ἄφρων.

impolitiquement, ἀδεξιῶς, ἀ-
συνέτως, κατὰ τρόπον ἀσύμφορον.

impollu, ε, ἀγνός, ἄμωμος.

imponctualité, θ. ἔλλειψις ἀ-
κριθείας περὶ τὴν ὥραν.

imponctuel, elle, ὁ μὴ ἀκρι-
θῆς ὡς πρὸς τὴν ὥραν.

impondérabilité, τὸ ἀβαρές·

impondérable, ἀβαρῆς, μὴ ἔ-
χων βάρος, οἷον τὸ φῶς, ὁ ἠλε-
κτρισμὸς καὶ ὁ μαγνητισμὸς.

impopulaire, ἀντιδημοτικός,
δυσάρεστος εἰς τὸν λαόν.

impopulariser, ῥ. ἐν. καθι-
στῶ ἀντιδημοτικόν.

impopularité, ἀντιδημοτικό-
της.

importance, θ. σπουδαιότης,
σημαντικότης, ῥοπή, βαρύτης· α—,
βαρέως, σφόδρα.

important, ε, οὐσιώδης, σπου-
δαῖος, σημαντικός, συμφέρων, ἐνδι-
ασέρων, ἰσχύων.

importateur, ἱρῖς, ὁ μετερο-
χόμενος ἐμπόριον εἰσαγωγῆς.

importation, θ. εἰσαγωγή· ἐμ-
πόριον εἰσαγωγῆς ξένων προϊόντων.

importer, ῥ. ἐν. εἰσάγω τι ἐκ
ξένης χώρας εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, οἷον

προϊόντα, ἐμπορεύματα, εἰσχομίζω·
δι' ἐμπόριον· ἐγκαθιστῶ τι ἀσύνηθες

εἰς τὰ ἔθνη τῆς χώρας, ἢ εἰς τὴν
θερσκειάν· (ἀπροσώπως ἢ τριτο-

προσώπως) ἐνδιαφέρει· il importe

beaucoup, σημαίνει πολὺ· que m'

importe? τί μοι μέλει· n'importe,
ἀδιάφορον, δέν μοι μέλει.

importun, ε, ὀχληρός, φορτι-
κός, ἐπαχθῆς.

importunément, φορτικῶς, ὀ-
χληρῶς.

importuner, ῥ. ἐν. ἐνοχλῶ,
βαρύνω.

importunité, θ. φόρτος, ἐνό-
χλησις· ὀχληρότης.

imposable, φορολογητός· εος.

imposant, ε, σεμνοπρεπῆς, με-
γαλοπρεπῆς, ἐπιβλητικός.

imposé, e, ὁ πληρόνων ἢ πληρωσας τὸ ἑαυτοῦ μέρος τοῦ φόρου, ὁ φορολογούμενος.

imposer, ῥ. ἐν. ἐπιτίθημι, ἐπιβάλλω.—les mains, ἐπιτίθημι τὰς χεῖρας (ἵνα εὐλογήσω ἢ χειροτονήσω)· (μεταφ.) —un gouvernement, une province, φορολογῶ κυβέροντιν, ἐπαρχίαν.—des conditions, προτείνω, ἐπιβάλλω ὅρους (μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπαχθεῖς) —silence, σιγᾶν κελεύω, ἢ ποιῶ, ἐπιβάλλω σιωπῆν.—à, ἐμπνέω σέβας, φόβον en—à qqn, ἀπατῶ, φενακίζω· s'—de sacrifices, ὑποβάλλω ἑαυτὸν (ἀγογγύστως) εἰς θυσίας, δαπάνας, κόπους.

imposeur (τυπογράφ.) ὁ σελίδοθέτης.

imposition, θ. χειρῶν ἐπιθέσεις· φορολογία· (τυπογράφ.) μεθοδικὴ κατάταξις τῶν σελίδων τυπογραφικῶς φύλλου.

impossibilité, θ. τὸ ἀδύνατον γενέσθαι.

impossible, ὁ μὴ δυναίμενος γενέσθαι ἢ ὑπάρξαι, ἀδύνατος, ἀκατόρθωτος, ἀμήχανος.

imposteur, ἀπατεῶν.

imposture, θ. ἀπάτη, φενακισμός.

impôt, φόρος· (κατ' ἐπέκτ.) ὁποῖον δῆποτε βᾶρος δημόσιον ἐπιβαρύνον τὸν πολίτην.

impotable, ἀκατάλληλος πρὸς πόσιν.

impotence, θ. τὸ ἀνάπηρον εἶναι, κολόφωσις.

impotent, e, ἀνάπηρος, κολοεὸς, παράλυτος, κ. σακᾶτης.

impourvu, e, ἀπρομηθευτος.

impraticabilité, θ. τὸ δυσεκτέλεστον, ἀπορον, ἀκατόρθωτον.

impraticable, ἀμήχανος, ἀπορορος, ἀκατόρθωτος· ἄβιατος, ἀδιόξευτος.

imprécateur, trice, καταραστής.

imprécation, θ. ἀρά, κατάρα.

imprécatore, θ. κατάρα· ἐκφραστικός.

imprégnable, ἐμβρόγιμος.

imprégnation, θ. ἐμποτισμός· ἐγγάστρωμα.

imprégné, e, ἐμβρογος, ἐμποτισμένος.

imprégnier, ῥ. ἐν. ἐμβρέγω, διαβρέγω, ἐμποτιζω.

imprenable, δυσάλωτος, ἀπόρητος, λίαν ὀχυρός.

impresario, ἐργολάβος θεάτρου· πληθ. des impresarios.

imprescriptibilité, θ. (νομ.) τὸ ἀπαράγραπτον.

imprescriptible, θ. ἀπαράγραπτος, ἀνεξάλειπτος.

impressif, ive, ζωηρός, ἰσχυρός.

impression, θ. τύπωσις, ἐκτύπωσις, ἀποτύπωσις· (μεταφ.) ἐντύπωσις, ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν αἰσθησεων, τῆς καρδίας ἢ τῆς διανοίας.

impressionnabilité, θ. εὐαίσθησία, τὸ εὐερέθιστον.

impressionnable, εὐαίσθητος, εὐερέθιστος, εὐκόλως συγκινούμενος.

impressionner, ῥ. ἐν. συγκινῶ, διεγείρω συναίσθηματα.

imprévoyance, θ. ἀπρονοησία.

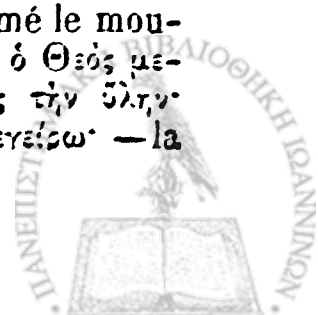
imprévoyant, e, ἀπρονόητος.

imprévu, e, ἀπροσδόκητος, ἀπρόοπτος· ἀνελπιστος, αἰφνίδιος.

imprimable, τυπωτέος· δυναίμενος τυπωθῆναι.

imprimé, e, ἐντυπος.

imprimer, ῥ. ἐν. τυπῶ, τυπῶν· δημοσιεύω· ἐντυπῶ· ἀποτυπῶ· ἐμποιῶ· Dieu a imprimé le mouvement à la matière, ὁ Θεὸς μετέδωκε τὴν κίνησιν εἰς τὴν ὕλην· (μεταφ.) ἐμπνέω, διεγείρω — la

crainte, le respect, εμπνέω φόβον, σέβας.

imprimerie, θ. τυπογραφείον· ή τυπογραφική τέχνη.

imprimeur, τυπογράφος.

improbabilité, θ. απιθανότης.

improbable, απίθανος.

improbateur, τρισε, αποδοκιμαστικός.

improbation, θ. αποδοκιμασία.

improbe, θ. πονηρός, φαῦλος.

improbité, θ. πονηρία, φαυλότης, κλεπτικότης.

improductible, μη δυνάμενος παραχθῆναι.

improductif, ive, άγονος, άκαρπος, στειρός.

improtuctivement, άγόνως, άκάρπως, άνωφελώς.

improductivité, θ. άκαρπία, στειρότης.

improfitable, άνωφελής, άκερδής.

impromptitude, βραδύτης, βραθυμία.

impromptu, αυτοσχέδιος, εκ του προχείρου γεγόμενος· ούσ. ποιημάτων εκ του προχείρου συντεθέν ή άπαγγελθέν.

imprononçable, δυσπρόφερτος.

impropice, δυσμενής, έναντίος.

improportionné, e, δυσανάλογος.

impropre, άνοίχειος, άνάρμοστος· μη κυριολεκτών, μη άκριβής, άκατάλληλος.

improprement, άκαταλλήλως, άτόπως, άναρμόστως, άνεπιτηδείως· (γραμμ.) άνευ κυριολεξίας.

impropriété, θ. άνοικειότης, άκαταλληλία· (γραμμ.) άκυρία, άνακρίβεια λέξεως.

improuvé, e, αποδεδοκιμασμένος.

improuver, ρ. έν. αποδοκιμάζω.

improvisateur, τρισε, αυτο-

σχεδιαστής· ό εκ του προχείρου άπαγγέλλων ή στιχουργών.

improvisation, θ. αυτοσχέδιασις· αυτοσχέδιος άπαγγελία.

improviser, ρ. έν. αυτοσχεδιάζω, άπαγγέλλω ή στιχουργώ εκ του προχείρου.

improviste, à l' —, άπροσδοκῆτως, άπροόπτως, άφνης.

imprudement, άφρόνως, άσυνέτως, κ. άτόγαστα.

imprudence, θ. άφροσύνη, άσυνεσία, άπερισχεψία.

imprudent, e, άσύνητος, άφρων, άβουλος, άστόγαστος.

impubère, άνηθος.

impuberté, θ. άνηθος ήλικία.

impudement, άναιδώς, άναισχύντως.

impudence, θ. άναιδεια, άναισχυντία.

impudent, άναιδής, άναισχυντος.

impudeur, θ. άναιδεια, άναισχυντία, άκολασία.

impudicité, θ. άναιδεια, άσελγεια, άκολασία, λαγνεία.

impudique, περι τὰ άφροδίσια καταφερής, άναιδής, άσελγής, λάγνος, άκόλαστος.

impudiquement, άναιδώς, άναισχύντως, άκολάστως.

impuissance, θ. άδυναμια, τὸ άνίσχυρον· άνικανότης, άστυσία.

impuisant, e, άνίσχυρος, άδύνατος, άνικανος· άστυτος.

impulsif, ive, ώστικός, ώθητικός, κινητικός.

impulsion, θ. ώθησις.

impunément, άτιμωρητί.

impuni, e, άτιμώρητος.

impunissable, ό μη τιμωρητός, -τέος.

impunité, θ. τὸ άτιμώρητον.

impur, e, άκάθαρτος, βυπαρός· νενοθευμένος· μιάρός, έναγής, άναγνος· άσελγής.

impurement, ἀκαθάρτως, βυπαρῶς· ἀσελγῶς, ἐναγῶς.

impureté, θ. βυπαρία, ἀκαθαρσία· μiasότης, αἰσχροτότης.

imputable, ἐπίμεμπτος, αἰτιατός.

imputation, θ. αἰτίημα, κατηγορία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄνευ ἀποδείξεων· καταλογισμός.

imputer, β. ἐν. κατηγορῶ τι τινος, αἰτιῶμαι, προσάπτω, ἀποδίδω ἐνογῆν, προστίθῃμι δαπάνην τινὰ εἰς ἄλλην.

imputrescibilité, θ. τὸ ἄσηπτον, τὸ μὴ ὑπόκεισθαι εἰς σήψιν.

imputrescible, ἄσηπτος.

in (Λατ.) μῦριον ἀρνητικὸν ἀχώριστον, ἀ—.

inabordable, ἀπρόσιτος, ἀπρόσβατος· (μεταφ.) ἀνέντευκτος, δυσπροσῆγορος.

inabordé, ε, ὁ μὴ προσπελασθείς.

inabrité, θ. ἀσκεπής, ἄστεγος, ἀπροφύλακτος.

inacceptable, ἀπρόσδεκτος, ἀπαράδεκτος.

inaccessibilité, θ. τὸ ἀπρόσιτον, δυσπρόσιτον.

inaccessible, ἀπρόσιτος, δυσπρόσιτος, ἀπροσπέλαστος· (μεταφ.) δυσπροσῆγορος· ἀκοινωνήτος· — à la pitié, ἀνεπίδεκτος οἴκτου, ἐλέους, ἀναίσθητος, σκληρός.

inaccommodable, ἀσυμβίβαστος, ἀσυνδιάλλακτος.

inaccordable, ἀπαραχώρητος, μὴ δυνάμενος παραχωρηθῆναι.

inaccostable, δυσπρόσιτος, δυσπροσῆγορος, ἀνέντευκτος.

inaccoutumé, ε, ἀσυνήθης, ἀσυνεθιστος.

inachevé, ε, ἀτελής, ἀτελείωτος.

inactif, ive, ἀργός, ἀπρακτός· ἀδρανής.

inaction, θ. ἀργία, ἀπραγία.

inactivité, θ. ἔλλειψις δραστηριότητος, ἀδράνεια, βραθυμία, νοθρότης.

inadmissibilité, θ. τὸ ἀπαράδεκτον.

inadmissible, ἄδεκτος· ἀπρόσδεκτος· ἀπαράδεκτος.

inadmission, θ. τὸ ἀπρόσδεκτον, ἀποκλεισμός.

inadvertance, θ. ἀπροσεξία, ἀπερισκεψία· πράξις ἀπρόσεκτος.

inaliénabilité, θ. τὸ ἀναπαλλοτρίωτον, τὸ ἀδύνατον ἀπαλλοτριώσεως.

inaliénable, ἀναπαλλοτρίωτος.

inaliénation, θ. ἡ μὴ ἀπαλλοτρίωσις.

inalliable, (ἐπὶ μετάλλων), ἄμικτος, ἀνεπίδεκτος μίξεως.

inaltérabilité, θ. τὸ ἀναλλοίωτον εἶναι, ἡ σταθερὰ κατάσταση.

inaltérable, ἀναλλοίωτος, ἀμετάβλητος, ἄφθαρτος.

inaltéré, ε, ὁ μὴ ἀλλοιωθείς, μεταβληθείς ἢ φθαρείς.

inamissibilité, (θεολ.) θ. τὸ ἀναφαίρετον, ἀναπόβλητον.

inamissible, (θεολ.) ἀναφαίρετος, ἀναπόβλητος.

inamovibilité, θ. τὸ ἀμετακίνητον, ἡ μονιμότης, ἰσοβιότης.

inamovible, ἀμετάστατος, ἀμετάθετος, μόνιμος, ἰσόβιος.

inanime, ἄψυχος· ἄπνοος.

inanité, θ. κενότης, ματαιότης.

inanition, θ. λιμαγχία, ἡ ἐξ ἀσιτίας ἀδυναμία· ἀσιτία.

inapercevable, ἀόρατος· ἀνεπαίσθητος.

inaperçu, ε, ἀόρατος, ἀθέατος· ἀπρατήρητος.

inappétence, θ. ἀνορεξία.

inapplicabilité, θ. τὸ ἀνεφάρμοστον.

inapplicable, ἀνεφάρμοστος, ἀνάρμοστος.

inapplication, θ. ἀμέλεια, ῥαθυμία.

inappliqué, ε, ἀμελής.

inappréciable, δυσεκτίμητος, ἀτιμήτος, υπέρτιμος.

inappréciablement, ἀνεκτιμήτως.

inapte, θ. ἀνίκανος, ἀνεπιτήδειος.

inaptitude, θ. ἀνικανότης, ἀνεπιτηδειότης, ἀφύτα.

inarticulé, ε, (φωνή) ἀναρθρος, οἶον κραυγή, φωνή ζώου, κρότος.

inassouvi, ε (ἐπὶ κακοῦ) ἀκόρεστος.

inattaquable, ἀπρόσβλητος, ἀμάχητος, ἀπροσμάχητος.

inattendu, ε, ἀπροσδόκητος.

inattentif, ινε, ἀπρόσεκτος.

inattention, θ. ἀπροσεξία.

inaugural, ε, ἐγκαινιαστικός, ἀφιερωματικός.

inauguration, θ. ἐγκαίνια, ἀφιέρωσις, καθιέρωσις.

inaugurer, ρ. ἐν. ἐγκαινιάζω, ἀφιερῶ· καθιερῶ.

inavouable, ἀνομολόγητος, αἰσγρός.

inca, τίτλος τῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων τοῦ Περού, ὧν τὴν δυναστείαν κατέλυσεν ἡ κατάκτησις τοῦ Φερνάνδου Πιζάρρου.

incalculable, ἀνυπολόγιστος, ἀναριθμητός.

incandescence, θ. ἐκπύρωσις, πυράκτωσις.

incadescant, ε, ἐκπεπυρωμένος, πεπυρακτωμένος.

incantation, θ. μαγεία, μαγανεία, γοητεία.

incapable, ἀνίκανος, ἀνεπιτήδειος· μὴ θυνάμενος νὰ πράξη τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ἀπαξιῶν· ἀνήλιξ, μὴ δικαιοῦμενος.

incapacité, θ. ἀνικανότης· στέρησις δικαιώματος ὑπὸ τοῦ νόμου.

incarcération, θ. φυλάκισις, κάθειρξις.

incarcérer, ρ. ἐν. καθιέργω, φυλακίζω.

incarnadin, ε, ὑποσαρχόχρους, ὑπολευκέρυθρος.

incarnat, ε, σαρχόχρους, λευκέρυθρος.

incarnation, θ. ἡ θεία ἐνσάρκωσις, ἐνανθρώπισις τοῦ Χριστοῦ.

incarné, ε, ἐνσεσαρκωμένος, ἐνσαρκος.

incarner, s'— (περὶ Χριστοῦ) ἐνσαρκοῦμαι.

incartade, θ. ἀλόγιστος καὶ παράφορος ὕβρις, προπηλάκισις.

incendiaire, θ. ἐμπρηστικός, οὐσ. ἐμπρηστής, πυρπολητής· (μεταφ.) διεγερτήριος, στασιαστικός, ἐπαναστατικός.

incendie, πυρκαϊά, ἀποτέφρωσις· (μεταφ.) ἐπανάστασις.

incendié, ε, ὁ ὑπὸ πυρκαϊᾶς παθὼν· les —s τὰ θύματα τῆς πυρκαϊᾶς.

incendier, ρ. ἐν. πυρπολῶ, ἀποτεφρῶ.

incertain, ε, ἀδέβαιος· ἀμβολος, ἀμφιρρεπής, ἄδηλος, ἀσαφής.

incertitude, θ. ἀδεβαιότης· δισταγμός.

incessamment, ὅσον οὐπω, τάχιστα· ἀδιακόπως, ἀκαταπαύστως.

incessant, ἄπαυστος, ἀκατάπαυστος, ἀδιάλειπτος.

incessibilité, θ. (νομ.) τὸ ἀπαραχώρητον.

incessible, ἀπαραχώρητος.

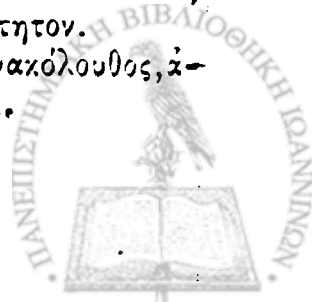
inceste, αἰμομιξία· αἰμομίκτης.

incestueusement, αἰμομικτικῶς.

incestueux, εuse, αἰμομίκτης, ἀνόσιος, μιαρός.

- inchoatif, ive** (-χο-) (γραμμ.)
 ἐναρχτικός.
- incicatrizable**, μὴ ἐπιδεκτικός
 ἐπουλώσεως.
- incidemment**, παρέργως, ἐν
 παρόδῳ.
- incidence**, θ. (γεωμ.) συνάντη-
 σεις, σύμπτωσις.
- incident**, ο, παρεμπιπτων, πα-
 ρεμπεσών, πάρεργος· οὐσ. ἐπεισό-
 διον, περιστατικόν.
- incidentaire**, παρεμπτωτικός,
 περιστατικός, πάρεργος.
- incidentel, elle**, παρεμπτωτι-
 κός, ἐπεισοδιακός.
- incidenter**, ῥ. οὐδ. (νομ.) στρε-
 ψοδικῶ.
- incinération**, θ. ἀποτέφρωσις.
- incinérer**, ῥ. ἐν. ἀποτεφρῶ.
- incirconcis**, ο, ἀπερίτμητος.
- incirconcision**, θ. ἀκροβυστία,
 τὸ ἀπερίτμητον.
- incirconspect**, ο, ἀπερίσκε-
 πτος.
- incirconspection**, θ. ἀπερι-
 σκεψία.
- incise**, θ. πρότασις παρένθετος.
- inciser**, ῥ. ἐν. ἐντέμνω, ποιῶ
 ἐντομήν.
- incisif, ive**, τμητικός· οὐσ. dents
 incisives, οἱ τομεῖς.
- incision**, θ. ἐντομή, κ. χαρακία.
- incitant**, ο, (ιατρ.) διεγερτικός,
 τονικός.
- incitateur, trice**, διεγέρτης,
 δημεγέρτης.
- incitatif, ive**, παρξυντικός, δι-
 εγερτικός.
- incitation**, θ. παρότρυνσις, πα-
 ρόρμησις.
- inciter**, ῥ. ἐν. προτρέπω, παρα-
 κινῶ, παρορμῶ.
- incivil**, ο, σκαιός, ἄγροικος, ἀ-
 πολίτευτος, κ. χωριότης.
- incivilement**, σκαιῶς, ἄγροί-
 κως, κ. χωριάτικα.
- incivilisé, e**, ἀπολίτευτος.
- incivilité**, θ. σκαιότης, ἄγροί-
 κία, βαρβαρότης.
- incivique**, ἀνάρμοστος εἰς ἀ-
 στὸν, εἰς πολίτην ἀγαθόν.
- incivisme**, ἀφιλοπατρία, ἀναί-
 σθησία πρὸς τὰ τῆς πόλεως.
- inclémence**, θ. ἀνεπιείκεια· ἀπι-
 νεια, σκληρότης.
- inclément**, ο, ἀνεπιεικής, ἀπι-
 νής, ἀνηλεής, σκληρός.
- inclinaison**, θ. ἀπόκλισις, κλί-
 σις, τὸ ἐπικλινές.
- inclinant, e**, ἐπικλινής.
- inclination**, θ. ῥοπή, τάσις, κλί-
 σις, ὑπόκλισις, διάθεσις, φύσις.
- incliner**, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. κλίνω·
 ῥέπω· κάμπτω· (μεταφ.) τείνω, σέ-
 ρομαι πρὸς· ἔχω διάθεσιν, ὕρξι-
 σ' —, κύπτω, ὑποκλίνω.
- inclure**, ῥ. ἐν. ἐγκλείω, ἐσω-
 κλείω.
- inclus**, ο, ἔγκλειστος, ἐσώκλει-
 στος. Πρὸ ἐπομένου μὲν δὲν συμ-
 φωνεῖ, μετὰ ἡγούμενον δὲ οὐσια-
 στικὸν συμφωνεῖ· οἶον, ci-inclus la
 note de frais, ἐσώκλειστον ἐν-
 ταῦθα τὴν σημείωσιν τῶν ἐξόδων·
 la note ci-incluse, ἡ ἐσώκλειστος
 σημείωσις· vous trouverez ci-in-
 clus la copie, ἐσώκλειστον εὐρή-
 σετε τὸ ἀντίγραφον.
- inclusif, ive**, περιεκτικός, περι-
 ληπτικός.
- inclusivement**, ὁμοῦ, συνάμα,
 συμπεριλαμβανομένου-ης — ου-ων.
- incoërcible**, ἀσυμπιέστος, ἀ-
 σύσταλτος, ἀκατάσχετος.
- incognito**, ἄγνωστος, -ως· ἀ-
 γνώριστα, λάθρα, ψευδωνύμως, ἀ-
 φανῶς· οὐσ. garde l' —, διατελεῖν
 ἀγνώριστον.
- incohérence**, θ. ἀνακολουθία,
 τὸ ἀσύνδετον, ἀσυνάρτητον.
- incohérent**, ο, ἀνακόλουθος, ἀ-
 σύνδετος, ἀσυνάρτητος.

incolore, άγρους.
incomber, ρ. ούδ. επιβαρύνω, επακουμβώ εις τινα, απόκειμαι· cette tâche lui incombe, τὸ ἔργον τοῦτο αὐτῷ ἀπόκειται.
incombustibilité, θ. τὸ ἄκαυστον, ἀπρηστία.
incombustible, ἄκαυστος, ἀνεπίδεκτος καύσεως.
income-tax (Ἀγγλ.) φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.
incommensurabilité, θ. (μαθ.μ.) τὸ ἀσύμμετρον, ἀσυνδιαίρετον.
incommensurable, (μαθ.μ.) ἀσύμμετρος, ἀσυνδιαίρετος.
incommodant, ε, ὀγληρός, ἀνιάρης, ἐπαγθής.
incommodé, δυσχερής, δύσχορστος, βαρύς, κ. ἄβολος· ἀνιάρος, ὀγληρός, ἐπαγθής, ἄκαιρος· στενόγυρος.
incommodé, ε, ἀδιάθετος.
incommodément, δυσχερῶς, δυσκλήως, κ. ἄεθλα, στενόγωρα.
incommoder, ρ. ἐν. ἐνόγλω, βαρύνω, παρεμποδίζω, στενογορωῶ· προσενῶ ἀδιαθεσίαν, ὑπονοσεῖν ποιῶ.
incommodité, θ. στενογορία, ἐνόγλησις· δυσχέρεια, δυσκολία· ἀσθένεια, ἀδιαθεσία.
incommuable, ἀμετάβλητος· (ἐπὶ ποινῆς) ἀνεπίδεκτος μετριάσεως.
incommutabilité, θ. (νομ.) τὸ ἀμετάβλητον ἰδιοκτητήτου, τὸ ἀμετακίνητον ἰδιοκτησίας.
incommunicable, ἀμετάδοτον, ἀκοινωνήτως.
incommutable (νομ.) ἀμετάβλητος, ἀμετακίνητος.
incommutablement, ἀμεταβλήτως, ἀμετακινήτως.
incomparable, ἀπαραμίλλος, ἀνυπέβλητος, ἔξοχος.
incomparablement, ἀπαραμίλλως, ἀσυγκρίτως.
incompassible, (θεολ. ἐπὶ

θεοῦ) ἀπαθής, ἀνεπίδεκτος παθίσεως.
incompassion, θ. τὸ ἀσυμπαθές, ἀσπλαγγνία.
incompatibilité, θ. ἀσυμφωνία, τὸ ἀνάρμοστον, ἀσυμβίβαστον.
incompatible, ἀσυμπαθής, ἀνάρμοστος, ἀσυμβίβαστος.
incompatiblement, ἀναρμόστως, ἀντιθέτως, ἀσυμβιβάστως.
incompatissant, ε, ἀσυμπαθής, ἀντιλήτης.
incompensable, δυταναπλήρωτος.
incompétement, ἀναρμόδιως.
incompétence, θ. ἀναρμοδιότης δικαστοῦ ἢ δικαστηρίου.
incompétent, ε, ἀναρμόδιος.
incomplaisance, θ. ἀνεπιεικεία, ἔπαρσις.
incomplet, ἐλε. ἀτελής, ἀσυντελής, ἀσυμπλήρωτος, ἔλλειπής.
incomplètement, ἀτελῶς· ἔλλειπῶς.
incomplexe, ἀσύμπλεκτος, ἀσύνθετος.
incompréhensibilité, θ. τὸ ἀκατάληπτον, ἀκατανόητον.
incompréhensible, ἀκατάληπτος, ἀκατανόητος.
incompréhensiblement, ἀκατανόητως.
incompressibilité, θ. τὸ ἀσυμπύεστον, ἀσυσταλτον.
incompressible, θ. ἀσυμπύεστος, ἀσύσταλτος, ἀνένδοτος.
incompris, ε, μὴ ἐννοηθεῖς, μὴ ἐκτιμηθεῖς ἐπαξίως.
inconcevable, ἀκατάλληλος, ἀκατανόητος.
inconcevablement, ἀκατανόητως.
inconciliabilité, θ. τὸ ἀσυμβίβαστον, ἀσυμφωνία, τὸ ἀσυνδιάλλακτον.

inconciliable, άσυμβίβαστος, άσύμφωνος, άσυνδιάλλακτος.

incociliablement, άδιαλλάκτως, άσυμβίβαστως.

inconcilié, e, ό μη συνδιαλλαγείς.

inconclu, e, άσυμπέραστος· άσύμβλητος, άσυμφώνητος.

inconcluant, e, άτελής, άνεπαρκής· άνευ συμπεράσματος.

inconçu, e, άσύλληπτος.

inconduite, θ. άνήθικος διαγωγή, παρεκτροπή.

inconfessé, e, άνεξομολόγητος.

incongru, e, άνάρμοστος εις τὰ καλὰ ἔθθη, άτοπος, άπρεπής· άκομψος, άγροικος· (γραμμ.) σόλοικος, άσύντακτος.

incongruité, θ. άκοσμία, άπρεπής συμπεριφορά· (γραμμ.) σολοικισμός, άσυνταξία.

incongrûment, άπρεπώς, άκόσμως· άσυντάκτως.

inconformité, θ. άνομοιότητας, άσυμφωνία.

inconnu, e, άγνωστος, άγνώριστος· άδοκίμαστος· ούς. τὸ άγνωστον, τὸ μη γινωσκόμενον· (μαθημ.) ὁ άγνωστος ὅρος.

inconscience, θ. ἡ στέρησις αὐτογνωσίας, ἡ ψυχολογική άσυνειδησία, άπουσία τοῦ ἐγώ.

inconscient, e, άσυναίσθητος, ξένος πρὸς ἑαυτὸν, μη ἔχων γινῶσιν ἑαυτοῦ.

inconséquemment, άνακολούθως, άσυνεπώς, άσυμφώνως.

inconséquence, θ. άσυμφωνία, άνακολουθία, τὸ άσυνεπές.

inconséquent, e, άσύμφωνος πρὸς ἑαυτὸν, άσυνεπής, άνακόλουθος.

inconsidération, θ. άπερισκεψία, άσυνεσία, άπροβουλία, κ. άστοργασία.

inconsidéré, e. άσκεπτος, άπερίσκεπτος, άδουλος, άπροβούλευτος, άστόργαστος,

inconsidérément, άπερισκέπτως, άπροβουλεύτως κούφως, κ. άστόργαστα.

inconsistance, θ. άστάθεια, άβεβαιότης, άστασία.

inconsistant, e, άσταθής, άστατος, άσύστατος, άνυπόστατος.

inconsolable, άπαραμύθητος, άπαρηγόρητος.

inconsolablement, άπαρηγόρητως.

inconsolé, e, άπαρηγόρητος.

inconstamment, άστάτως.

inconstance, θ. άστασία, άστάθεια.

inconstant, άσταθής, άστατος.

inconstitutionnalité, θ. άντισυνταγματικότης,

inconstitutionnel, elle, άντισυνταγματικός.

inconstitutionnellement, άντισυνταγματικῶς.

incontestabilité, θ. τὸ άδιαφιλονείκητον, τὸ άναμφισβήτητον.

incontestable, άναμφισβήτητος, άδιαφιλονείκητος.

incontestablement, άναμφισβητήτως, άναντιρρήτως, άναμφιλέκτως.

incontesté, e, θ. άναμφιλέκτος, άναμφισβήτητος.

incontinence, θ. άκράτεια, άκρασία, άκολασία, λαγνεία.

incontinent, e, άκρατής, άκόλαστος, λάγνος.

incontinent, επίρρ. πάραυτα, παρευθύς.

inconvenance, θ. τὸ άνάρμοστον, τὸ άπρεπές, άκοσμία.

inconvenant, e, άπρεπής, άνάρμοστος, άτοπος, άκοσμος.

inconvenient, δυσκολία, κώλυμα, έμπόδιον.

inconvertible, άμετάτρεπτος, άμετάβολος.

incorporalité, θ. τὸ ἀσώμα-
τον, τὸ αὐλον.

incorporation, θ. ἐνσωμάτω-
σις, συσσωμάτωσις, ἔνωσις.

incorporel, elle, ἀσώματος, ἄ-
υλος.

incorporer, β. εν. ἐνσωματῶ,
συσσωματῶ, συνενῶ, συγχωνεύω.

incorrect, θ. ἐσφαλμένος· μὴ
ὀρθός, πλημμυλῆς, σόλοικος.

incorrectement, ἐσφαλμένως,
πλημμυλῶς, οὐκ ὀρθῶς.

incorrection, θ. τὸ πλημμυλές,
τὸ ἐσφαλμένον, τὸ μὴ ὀρθόν.

incorrigibilité, θ. τὸ ἀδιόρθω-
τον, τὸ ἀνεπανόρθωτον.

incorrigible, ἀδιόρθωτος, ἀνε-
πανόρθωτος.

incorrigiblement, ἀδιορθώ-
τως.

incorruptibilité, θ. τὸ ἀδιά-
φθορον, ἀφθαρσία· ἀδωροδοκία, τὸ
ἀδέκαστον τιμιότης.

incorruptible, ἀδιάφθορος, ἄ-
φθαρτος, ἀδωροδόκητος, ἀδέκαστος,
τίμιος.

incrédibilité, θ. τὸ ἀπίστευτον.

incrédule, ἄπιστος ἢ δυσπι-
στῶν, ὁ μὴ πιστεύων, ἄθρησκος.

incrédulité, θ. δυσπιστία· ἀ-
πιστία, ἀσέβεια.

incrée, ρ. ἄπλαστος, ἀποίητος,
ἀδημιούργητος.

incriminable, κατηγορητέος,
καταδιωκτέος.

incrimination, θ. κατηγορία
ἐπὶ ἐνοχῆ, ἐνοχοποιήσις.

incriminer, β. εν. κατηγορῶ
ἐπὶ ἐγκλήματι, κηρύττω ἐνοχον.

incroyabilité, θ. τὸ πάντη ἀ-
πίθανον.

incroyable, ἀπίστευτος.

incroyablement, ἀπιστεύτως,
ἀπιθάνως.

incroyance, θ. ἀπιστία, δυσπι-
στία.

incroyant, ἄπιστος, ἄθρησκος.

incrustation, θ. πλάκωσις, ἔμ-
παισμα, ἐγκόλλησις· ἔργον μὲ πλα-
κώσεις, ἐμβλήματα, ἐγκολλήματα·
περιλίθωσις σώματος τινος ἐντὸς ὕ-
δατος, πρόσκησις λιθώδους φλοιῦ.

incrusted, e, λιθοκόλλητος, ἔμ-
παστός, πλακωτός.

incruster, β. εν. πλακῶ, ἐγ-
κολάπτω, ἐγκολλῶ πρὸς κόσμον,
οἶον λίθους πολυτίμους, μαργαρί-
τας, κ. τ. λ. s'incruster, ἐπικολ-
λῶμαι ὡς φλοιὸς εἰς τινα ἐπιφά-
νειαν.

incubation, θ. ὠοτοκία πτηνῶν
ἢ ἄλλων ὠοτόκων.

incube, δαιμόνιον.

incuit, e, ὠμός.

inculpable, ἐνοχοποιήσιμος.

inculpation, θ. αἰτίασις, κατη-
γορία, ἐνοχοποιήσις.

inculpé, e, ἐγκλητος, κατηγο-
ρούμενος, ἐνοχοποιημένος.

inculper, β. εν. αἰτιῶμαι, κα-
τηγορῶ, ἐνοχον κηρύττω.

inculquer, β. εν. ἐντυπῶ, ἐγ-
γράφω εἰς τὴν διάνοιαν, ἐγχαράττω.

inculte, ἀκαλλιέργητος· γέρος,
ἀγεώργητος· (μεταφ.) ἀνάγωγος·
ἀγύμναστος· ἀπεριποίητος.

inculture, θ. τὸ ἀκαλλιέργη-
τον, ἡ γερσότης.

incunable, χειρόγραφον βιβλίον
ἐκ τῶν πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυ-
πογραφίας.

incurabilité, θ. τὸ ἀνίατον, ἀ-
θεράπευτον.

incurable, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.

incurablement, ἀνιάτως, ἀθε-
ραπέυτως.

incurie, θ. ἀμέλεια, ἀφροντισία,
βαθυμία.

incurieux, euse, ἀπερίεργος,
ἀδιάφορος.

incuriosité, θ. τὸ ἀπερίεργον,
ἀδιαφορία.

incursion, θ. επίδρομή, εισβολή· περιήγησις.

incurvation, θ. κύρτωσις, κάμψις.

incuse, θ. monnaie—, ἐγγράρακτον νόμισμα.

inde, βαθυκύανον χρώμα.

indébrouillable, ἀνεξέλικτος, ἀδιάλυτος, ἄλυτος.

indécachetable, ἀναποσφράγιστος, μὴ δυνάμενος ν' ἀποσφραγισθῆ.

indécemement, ἀκόσμως, ἀσεμνως, ἀπρεπῶς.

indécence, θ. ἀκοσμία, τὸ ἀπρεπές τὸ ἄσεμνον· ἀναίδεια, αἰσχρότης.

indécent, ε, ἄσεμνος, ἀπρεπής, ἄκοσμος, αἰσχρὸς, ἀναιδής.

indéchiffrable, δυσανάγνωστος, δυσνόητος.

indécis, ε, ἀναποφάσιτος, δισταζων, ἀμφιρρεπής· ἀσαφής, δυσδιάκριτος.

indécision, θ. τὸ ἀναποφάσιστον, δισταγμὸς, ἀπορία.

indéclinabilité, (γραμμ.) θ. τὸ ἄκλιτον εἶναι.

indéclinable, (γραμμ.) ἄκλιτος.

indécomposable, δυσκαποσύνθετος, ἀδιάλυτος.

indécrottable, ἀκάθαρτος, ἀνεκνιπτος, ἀνέκπλυτος.

indéfectibilité, θ. τὸ ἀνελλειπές, ἀδιάπτειστον, ἄφθαρτον.

indéfectible (θεολ.) ἄφθαρτος, αἰώνιος.

indéfendable, ἀνεπίδεκτος ὑπερασπίσεως.

indéfendu, ε, ἀνυπεράσπιστος.

indéfini, ε, ἀόριστος, ἀπροσδιόριστος· (γραμμ.) passé—, χρόνος παρωχημένος ἀορίστως, ἀόριστος ἢ παρακείμενος.

indéfiniment, ἀορίστως, ἀπροσδιορίστως.

indéfinissable, ἀνεπίδεκτος ὀρισμοῦ, ἀπερίγραφτος.

indéhiscence, θ. (βοτ.) τὸ ἀδιάρρηκτον, ἀδιάρρηξις (καρποῦ ἢ σπόρου).

indéhiscent, ε, (βοτ.) ἀδιάρρηκτος καρπὸς ἢ σπόρος.

indélébile, ἀνεξίτηλος, ἀνεξάλειπτος.

indélébilité, θ. τὸ ἀνεξίτηλον, ἀνεξάλειπτον.

indélibéré, ε, ἀπροβούλευτος, ἀδιάσκεπτος.

indélicat, ε, παχυλὸς, τραχὺς, προσβλητικὸς, ἀγενής, ἄγροικος, κ. γονδρὸς.

indélicatement, παχυλῶς, ἀγενῶς, ἄγροίκως, σκαιῶς, προσβλητικῶς, κ. γονδρῶς.

indélicatesse, θ. ἔλλειψις λεπτότητος, ἀβροφροσύνης, χυδαιότης, ἄγροικία, παχυλότης.

inedmne (δικ.) ἀζημιώτος.

indemnisation, θ. ἀποζημίωσις.

indemniser (-dème-ni-) ἀποζημιῶ.

indemnitaire (-dème-ni-) ὁ ἀποζημιούμενος.

indemnité, θ. (-dème-ni-) ἀποζημίωσις, ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις.

indémonstrable, δυσἀπόδεικτος.

indéniable, ἀδιάψευστος, ἀνεπίδεκτος ἀρνήσεως.

indenté, (φυσ. ἱστ.) νωδὸς.

indépendamment, ἀνεξαρτητως· ἀσχέτως, ἀπολύτως.

indépendance, θ. ἀνεξαρτησία· αὐτονομία· τὸ αὐτεξούσιον, αὐτεξουσιότητα.

indépendant, ε, ἀνεξάρτητος, αὐτόνομος, αὐτεξούσιος, ἐλεύθερος· ἄσχετος.

indéracinable, στερρῶς ἐριζωμένος, ἀνεκρίζωτος.

indescriptible, ἀπερίγραφτος.

indestructibilité, θ. ἀφθορσία, τὸ ἀκατάλυτον, ἀνεπίδεκτον καταστροφῆς.

industriable, ἀκατάλυτος, ἀφθορτος, ἀνεπίδεκτος καταστροφῆς.

indétermination, θ. ἀοριστία· ἐνδοιασμός, τὸ ἀναποφάσιτον.

indéterminé, ε. ἀόριστος, ἀπροσδιόριστος, ἀσαφής, ἐνδοιάζων, ἀναποφάσιτος.

indéterminément, ἀοριστως, ἀπροσδιόριστως, ἐνδοιαστικῶς, ἀμειβύτως, κ. ἀναποφάσιστα.

indénot, ε. ἀνευλαθής, ἀφιλόθησκος.

indénotement, ἀνευλαθῶς, ἀσεβῶς.

indévotion, θ. ἀσέβεια, ἀνευλάβεια.

index, (ἐνδέξ), πίναξ τῶν περιεχομένων βιβλίου· κατάλογος τῶν ὑπὸ τῆς παππικῆς ἐκκλησίας ἀπηγορευμένων βιβλίων· (ἀνατομ.) ὁ δείκτης, ὁ λιγανός.

indiaphane, ἀδιαφανής.

indicateur, trice, (βιβλίον) ὁδηγός τῶν ὁδῶν πόλεως· μηχανήμα δεικνύον τὸ ποσὸν τῆς ἐκτελεσθείσης ἐργασίας ἢ τῆς ἐντάσεως τοῦ ἀτμοῦ.

indicatif, ive, (ιατρ.) ἐνδεικτικός, δηλωτικός· (γραμμ.) ἡ ὀριστικὴ ἔγκλισις.

indication, θ. δειξίς, ἐνδειξίς, δήλωσις, δειγμα· ὁδηγία· σημεῖον.

indice, σημεῖον, δειγμα.

indicible, ἀνεκφραττος, ἄρρητος.

indiciblement, ἄρρητως, ἀνεκφράστως.

indiction, θ. συγχάσεις συνόδου ἐν ὀρισμένη ἡμέρᾳ.

Indien, enne, Ἰνδός· Ἰνδικός.

indienne, θ. ἐντυπον καὶ πολύγρον βραμβακερὸν βρασμα. κ. τσίτι.

indifféremment, ἀδιαφόρως· ἀδιακρίτως.

indifférence, θ. ἀδιαφορία, ὀλιγωρία, ἀμέλεια· ψυχρότης.

indifférent, ε, ὁ μὴ διαφέρων, ἀδιάφορος· ἐπουσιώδης, ἀνάξιος λόγου· — ὁ μὴ ἐνδιαφερόμενος, ἀπαθής, ψυχρός.

indifférentisme, (φιλοσ.) τὸ τῆς ἀδιαφορίας σύστημα.

indifférentiste (φιλοσ.) τοῦ συστήματος τῆς ἀδιαφορίας.

indigénat, ἰθαγένεια.

indigence, θ. ἐνδεια, πενία.

indigène, ἐγγώριος, ἰθαγενής, αὐτόχθων.

indigent, ε, ἐνδεής, πένης.

indigeste, δύσπεπτος, κ. κακοχώνευτος, οὐ γὰρ καλῶς συνηρμοσμένος.

indigestion, θ. δυσπεψία, κ. βαρυστομαχία.

indigète, (ἐπὶ ἡρώων καὶ ἡμιθεῶν) ἐγγώριος, ἰθαγενής.

indignation, θ. ἀγανάκτησις, ὀργή.

indigne, ἀνάξιος· ἀπρεπής· ἀνάρμοστος· ἀγανακτήσεως πρόξενος· κακός, μογθηρός, μισητός· ἄτιμος, ἀτιμίας πρόξενος· ἐπονείδιστος, αἰσχρός.

indigné, ε, πλήρης ἀγανακτήσεως, ὀργιζόμενος.

indignement, ἀναξίως, ἀπρεπῶς· ὑβριστικῶς· ἀγενῶς.

indigner, ρ. ἐν. πληρῶ, ἀγανακτήσεως, διεγείρω τὴν ἀγανάκτησίν τινος· s'—, ἀγανακτῶ.

indignité, θ. ἀναξιώτης· τὸ ἀπρεπές, ἀνάρμοστον, ἐπονείδιστον, αἰσχρότης.

indigo, τὸ ἰνδικὸν κυανοῦν χροῖμα, κ. λουλάκι· ὁ θάμνος τοῦ ἰνδικοῦ κυανοῦ.

indigoterie, θ. ἐργαστάσιον ἐνθα παρασκευάζεται πρὸς χρῆσιν τὸ ἰνδικὸν κυανοῦν χροῖμα.

indigotier, θάμνος ὁ παράγων τὸ ἰνδικὸν κυανοῦν,

indigotine, θ. (χημ.) ἡ οὐσία τοῦ ἰνδικιοῦ.

indiquer, ῥ. ἐν. δηλῶ, δεικνύω, σημαίνω, ὀρίζω, προσδιορίζω (μεταφ.). ἐκφράζω, ἐμφαίνω.

indirect, e, (-ρέκτ) ἔμμεσος πλάγιος· contributions ἢ impôts — s, ἔμμεσοι φόροι· voies — es, τρόποι ἄδικοι, ἄδικα ἢ ἀφανῆ μέσα· complément—, (γραμμ.) ἔμμεσον ἀντικείμενον τοῦ ῥήματος ἢ τῆς μεταγωγῆς, τὸ ἐκ τετάρτου ὡς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ διδάσκαλοι.

indirectement, πλαγίως, ἐμμέσως.

indiscernable, δυσδιάκριτος.

indisciplinabilité, θ. ἀπειθαρχία, τὸ ἀτίθαστον.

indisciplinable, ἀτίθαστος, δυσμεταχειρίστος, δυσκόλως ἐπιζόμενος εἰς πειθαρχίαν.

indiscipline, ἡ ἔλλειψις πειθαρχίας, ἀταξία.

indiscipliné, e, ἄτακτος, ἀνυπότακτος, ὁ μὴ πειθαρχῶν.

indiscret, e, ἀθυρολόγιστος· ἀκριτομύθος· ἀδιάκριτος· ἀστόργιστος, ἀναιδής· regard—, βλέμμα προδοτικόν· parole—e, λόγος προδοτὸς τὸ μυστικόν

indiscretement, ἀκριτομύθως· μετ' ἀδιακρισίας.

indiscrétion, θ. ἀδιακρισία· ἀθυροστομία, ἀκριτομυθία.

indiscutable, ἀνεπίδεκτος συζητήσεως, ἐκτὸς συζητήσεως.

indispensabilité, θ. τὸ ἀπαρτίητον, ἡ ἀνάγκη.

indispensable, ἀπαραίτητος, ἀναγκαῖος

indispensablement, ἀπαραίτητως, ἀναγκαίως.

indisponible, ἀμετάδοτος ἐκ διαθήκης· ἀνέτοιμος.

indisposé e, ἀδιάθετος, ὑπόνο-

σος, ἐπίνοσος· ἄκων, μὴ θέλων, μὴ ἔχων κλίσιν ἢ διάθεσιν.

indisposer, ῥ. ἐν. ἀπαλλοτριῶ, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω, ἐμποιῶ ἀδιθεσίαν.

indisposition, θ. ἀδιθεσία, ὑπόνοσος· κατὰστασις, ἀρρωστία· ἀπαλλοτριώσις, ἀνορεξία, ἔλλειψις προθυμίας.

indisputable, ἀναμρισητήτος, ἀδιαφιλονεικῆτος.

indissolubilité, θ. τὸ ἀδιάλυτον.

indissoluble, ἀδιάλυτος, δυσδιάλυτος· (μεταφ.) ἄρρηκτος.

indissolublement, ἀδιάλύτως, ἀδιαρρήκτως.

indistinct, e (-tainkte) δυσδιάκριτος, ἀμυδρός, συγκεχυμένος.

indistinctement, δυσδιακρίτως, ἀμυδρῶς, ἀσαφῶς· ἀδιακρίτως, ἀδιακρόως.

individu, ἄτομον, ὄν· ἄνθρωπος.

individualisation, θ. ἡ κατ' ἄτομα κατάταξις, διαίρεσις ἢ θεωρία.

individualiser, ῥ. ἐν. καθ' ἑκάστον θεωρῶ, ἐξετάζω, τάττω·

individualisme, ἀτομισμός, ἀπομόνωσις, ἀποχωρισμός.

individualiste, ὁπαδὸς τοῦ ἀτομισμού.

individualité, θ. ἀτομικότης, τὸ ἴδιον ἐκάστω, ἰδιότης, χαρακτήρ.

individuel, elle, ἀτομικός, τὸ ἐνὶ ἐκάστω ἀνήκον.

individuellement, ἀτομικῶς, καθ' ἑκάστον.

indivis, e, ὁ μὴ διαιρηθεὶς, ἀδιαιρετος· par —, ἐξ ἀδιαιρέτου, ἐν κοινῶ.

indivisé, e, ἀδιαιρετος.

indivisément, ἀδιαιρέτως, ἐξ ἀδιαιρέτου, κοινῶς.

indivisibilité, θ. τὸ ἀδιαιρέτον, τὸ ἀχώριστον.

indivisible, ἀδιαίρετος, ἀχώριστος.

indivisiblement, ἀδιαίρετως, ἀχωρίστως.

indivision, θ. ἡ ἐξ ἀδιαίρετου κατοχή.

in-dix-huit (τυπογρ.) εἰς σχῆμα δέκατον ὄγδοον.

indocile, δυσάγωγος, ἀπειθής· δυσμαθής.

indocilité, θ. τὸ δυσάγωγον, ἀπειθεια· δυσμάθεια.

indo-européen, enne, Ἰνδο-ευρωπαϊκός.

indolemment, βραθύμως, ὀκνηρῶς, βλακωδῶς.

indolence, θ. βραθυμία, ὀκνηρία, βρασιώνη, βλακία.

indolent, e, βράθυμος, ὀκνηρός, φυγόπνονος, νωθρός.

indomptabilité, θ. τὸ ἀδάμαστον.

indomptable, ἀκαταδάμαστος, ἀκατάβλητος, ἀκαταμάχητος, ἀνυπότακτος.

indompté, ὁ μῆπω δαμασθεὶς· ἀδάμαστος, ἀήττητος.

in-douze (τυπογρ.) βιβλίον εἰς σχῆμα δωδέκατον.

indu, e, ὁ παρὰ τὸν κανόνα, παρὰ τὴν συνήθειαν, παράλογος, ἀπρεπής, ἀκαιρός· rentrer à une heure — e, ἐπιστρέφειν οἷκαδε λίαν ὀψέ, ἀργά.

indubitable, ἀναμφίβολος, βέβαιος.

indubitablement, ἀναμφιβόλως.

inductif, ive, ἐπαγωγικός, πειστικός.

induction, θ. ἐπαγωγή, πειθῶ· τεκμηρίωσις.

induire, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς conduire) ἐπάγω· ἐμβάλλω· — en erreur, πλανῆν τινα· — συμπεραίνω, συνίσγω· de la j' induis que... ἐντεῦθεν συμπεραίνω ὅτι...

indulgement, ἐπιεικῶς, συγκαταβατικῶς.

indulgence, θ. συγγνώμη, συγχώρησις, συγκατάβασις, ἐπιείκεια· (ἐκκλ.) ἄφεσις ἀμαρτιῶν ὑπὸ τοῦ πάππα· ἔγγραφος ἄφεσις, κ. συγγωροχάρτι· plénière, πλήρης ἄφεσις ἀμαρτιῶν.

indulgent, e, συγγνώμων, συγκαταβατικός, ἐπιεικής.

indult, ἐξουσιοδότησις τοῦ πάππα πρὸς ἀνωτέρους κληρικούς ἵνα χορηγῶσι δικαιώματα εἰσοδημάτων, ἐπικαρπίας, κ. τ. λ. πρὸς ὑποδεστέρους ἑαυτῶν.

indultaire, ὁ δικαιούμενος νὰ ἔγῃ εἰσόδημα δυνάμει ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ πάππα.

indûment, παρὰ τὸ δέον, παρὰ τὸ προσῆχον, ἀκαίρως· παρανόμως.

induration, θ. (ιατρ.) σκληρυνσις.

induré, e, (ιατρ.) ἐσκληρυμμένος.

industrialisme, βιομηχανισμός.

industrie, θ. βιομηχανία· ἐπάγγελμα, τέχνη· ἐπιτηδειότης, νοημοσύνη, εὐφυΐα· (μεταφ.) δόλος, ἀπάτη, κλοπή· savoir vivre d' —, δύνασθαι ζῆν διὰ τῆς ἀπάτης, τῆς κλοπῆς· un chevalier d' —, ἀπειτών, τυχοδιώκτης· λωποδύτης.

industriel, elle, βιομηχανικός· οὐσ. βιομήχανος.

industrieusement, τεχνικῶς, τεχνιέντως.

industrieux, euse, εὐμήχανος, τεχνήεις, τεχνικός· πολυμήχανος· φίλεργος, φιλοπνονος· ποριστικός.

induts, ἀναγνώσται ἢ παραδιάκονοι, βοηθοὶ τῶν διακόνων καὶ ὑποδιακόνων ἐν ταῖς μεγάλαις λειτουργίαις.

inébranlabilité, θ. τὸ ἀκράδαντον, εὐστάθεια.

inébranlable, ἀκλόνητος, ἀκράδαντος, στερεός, σταθερός.

inébranlablement, ἀκλονήτως, ἀκράδάντως, σταθερῶς.

inédit, ἀνέκδοτος, μήπω δημοσιευθείς.

ineffabilité, θ. τὸ ἄφατον, ἀνέκφραστον, ἀνεκδιήγητον.

ineffable, ἄφατος, ἀνέκφραστος, ἀνεκδιήγητος, ἀνεκλάλητος.

ineffablement, ἀφάτως, ἀνεκφράστως, ἀνεκδιηγήτως.

ineffaçable, ἀνεξάλειπτος.

inefficace, ἄπρακτος, ἀνίσχυρος, ἀδρανής, κενός, ἀνωφελής, μάταιος, ἄνευ ἀποτελέσματος.

inefficacité, θ. ἀνενεργησία, ἀπραξία, ἀδυναμία, ἔλλειψις ἐνεργείας καὶ ἀποτελέσματος.

inégal, ε, αὐχ, ἄνισος· τραγύς, ἀνώμαλος· ἄτακτος· (μεταφ.) style —, ὕφος ἀνώμαλον· humeur —ε, χαρακτήρ, διάθεσις ἄστατος.

inégalement, ἀνωμάλως, ἀνίσως, ἀτάκτως.

inégalité, θ. ἀνισότης· ἀνωμαλία, τραγύτης· ἀταξία.

inélegance, θ. τὸ ἄκομψον, τὸ ἄγαρι, ἀπειροκαλία.

inélegant, ε, ἄκομψος, ἄχαρις, ἀπειρόκαλος.

inéligibilité, θ. τὸ μὴ εἶναι ἄξιον ἐκλογῆς, τὸ στερεῖσθαι τῶν προσοντιῶν ἐκλογῆς.

inéligible, ἀκατάλληλος πρὸς ἐκλογὴν, μὴ ἔχων τὰ πρὸς ἐκλογὴν προσόντα.

ineluctable, ἀναπόδραστος, ἀναπόφρευκτος.

inénarrable, ἀνεκδιήγητος, ἄφατος, ἀνεκλάλητος.

inepte, ἀνεπιτήδειος, ἀνίκανος, ἡλίθιος, ἀβέλτερος.

ineptie (-σί) θ. ἀβελτηρία, μωρα· ἀνικανότης.

inépuisable, ἀνεξάντλητος.

inepuisablement, ἀνεξαντλήτως.

inéquilatéral, ε (γεωμ.) ἀνισόπλευρος.

inéquilatère, (γεωμ.) σχῆμα ἀνισόπλευρον.

inéquivoque, σαφής, ἀναμφίβολος.

inermé (βοτ.) ἄνευ κέντρων καὶ ἀκανθῶν, ἄοπλος.

inerte, ἀδρανής, ἀνενεργής, ἀκίνητος, ἀργός.

inertie (-σί) θ. ἀδράνεια, ἀκίνησια, ἀργία, ἀπροξία· force d' —, ἀκίνητος ἀντίστασις, ἀπειθεια.

inespérable, ἀνελπιστος.

inespéré, ε, ἀνελπιστος, ἀπροσδοκῆτος.

inespérément, ἀνελπίστως, ἀπροσδοκῆτως.

inevitabilité, θ. τὸ ἀναπόφρευκτον.

inestimable, ἀνεκτίμητος.

inévitabile, ἀφρευκτος, ἀναπόφρευκτος.

inévitablement, ἀφεύκτως, ἀναποφεύκτως.

inexact (ινεγζάκτ) οὐκ ἀκριβής, ἀνακριβής, πλημμυλής.

inexactement, οὐκ ἀκριβῶς, ἀνακριβῶς, ἔλλειπῶς.

inexactitude, ἀνακριβεία, ἔλλειψις ἀκριβείας.

inexcusable, ἀναπολόγητος, ἀδικαιολόγητος, ἀσυγγώρητος.

inexécutable, δυσεκτέλεστος, ἀνεκτέλεστος, ἀδύνατος ἐκτελεσθῆναι.

inexécution, θ. τὸ ἀνεκτέλεστον, ἢ μὴ ἐκτέλεσις· παράβασις.

inexercé, ε, ἀγύμναστος.

inexigible, τὸ μὴ ἀπαιτητόν.

inexorabilié, θ. τὸ ἀδυσώπητον, ἄκαμπτον.

inexorable, ἀδυσώπητος, ἀπαράπειστος, ἀνεξιλέωτος, ἀμείλιχτος, ἄκαμπτος, αὐστηρότατος.

inexorablement, ἀδυσωπη-
τως, ἀμειλίχτως, αὐστηρῶς.

inexpérience, θ. ἀπειρία, ἀμά-
θεια.

inexpérimenté, ἄπειρος, ἀμα-
θής.

inexpiable, ἀνάγνιστος, ἀνεξι-
λέωτος. ἀνεπίδεκτος ἐξίλασμοῦ.

inexpiable, θ. μὴ ἐξίλασθεις, μὴ
ἐξαγνισθεις.

inexplicable, ἀνεξήγητος, ἀ-
κατανόητος.

inexplicablement, ἀνεξηγή-
τως.

inexpliqué, μὴ ἐξηγηθεις, ἀνε-
ξήγητος.

inexploitable, ἀνεπίδεκτος ἐκ-
μεταλλεύσεως ἢ ἀκατάλληλος πρὸς
κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν.

inexploité, ἀνεκμετάλλευτος.

inexplorable, δυσεξερεύνητος,
δυσανακάλυπτος.

inexploré, θ. ἀνερευνητος, μὴ πω
ἀνακαλυφθεις, ἄγνωστος.

inexplosible, ἀνέκρηκτος, μὴ ὑ-
ποκείμενος εἰς ἔκρηξιν.

inexpressible, ἀνέκφραστος,
ἄφατος.

inexpressif, ἰνε, ἐστερημένος
ἐκφραστικότητος, ἄψυχος, ψυχρὸς.

inexprimable, ἀνέκφραστος,
ἄφατος, ἀνεκλάλητος, ἄρρητος.

inexpugnabilité, θ. τὸ ἀπόρ-
θητον.

inexpugnable (-pug-nable)
ἀπόρθητος, δυσάλωτος, ἀήττητος.

inextensibilité, θ. τὸ δυσέ-
λατον, τὸ μὴ ἐλατὸν, τὸ ἀδιάσταλον.

inextensible, ἀνεπίδεκτος ἐκτά-
σεως, ἀδιάσταλος.

inextinguible (-gu-ible,) ἄ-
σβεστος, ἀκατάσβεστος.

inextricable, ἄλυτος, ἀνεξε-
ρευνητος, ἀδιεξίτητος.

infaillibiliste, ὁπαδὸς τοῦ περὶ
ἐλάνθαστου δόγματος τοῦ πάππα.

infaillibilité, θ. τὸ ἀλάνθα-
στον, ἀναμάρτητον.

infaillible, ἀλάνθαπτος, ἀνα-
μάρτητος, ἄπταιστος, ἀσφαλής.

infailliblement, ἀναμαρτή-
τως, ἀλάνθαστως, ἀπταιστως, ἀ-
σφαλῶς, βεβαίως, ἐξάπαντος.

infaisable, ἀκατόρθωτος, ἀμή-
χανος, ἀδύνατος.

infamant, θ. ἀτιμωτικός, ἀτι-
μοποιός, αἰσχρὸς.

infamation, θ. ἀτίμωσις.

infame, ἄτιμος, αἰσχιστος, δυ-
σώνυμος· κακοῦργος.

infamie, θ. ἀτιμία, αἰσχος· ἀτι-
μος πράξις, ἀνοσιούργημα.

infant, θ. τίτλος τῶν δευτερο-
τόκων βασιλοπαίδων τῆς Ἰσπανίας
καὶ Πορτογαλίας.

infanterie, θ. τὸ πεζικὸν τοῦ
στρατοῦ.

in'anticide, θ. βρεφοκτονία· οὐσ.
καὶ ἐπίθ. βρεφοκτόνος.

infamer, ῥ. ἐν. ἀτιμῶ, ἀτιμάζω.

infatigable, ἀκάματος, ἀκατα-
πόνητος, κ. ἀκούραστος.

infatigablement, ἀκαμάτως,
ἀκαταπονῆτως, κ. ἀκούραστα.

infatuation, θ. οἷησις, δοξο-
κοπία, μωρὰ ἔπαρσις.

infatuer, ῥ. ἐν. ἐμπνέω γελοῖον
ἐνθουσιασμόν, φανατισμόν ὑπέρ τι-
νος, ἀπομωραίνω· être—é de qqn,
προκαταλαμβάνομαι, ἐνθουσιῶ γε-
λοῖως ὑπέρ τινος ἀνθρώπου ἢ ἔθνους,
ἐπιραίνομαί τινι.

infécond, θ. στείρος, ἄγονος,
ἄκαρπος.

infécondité, στείριτης, ἀτοκία,
ἀκαρπία.

infect (-φεκτ) δυσώδης.

infectant, θ. διαχέων ἢ μετα-
δίδων δυσωδίαν.

infecter, ῥ. ἐν. μολύνω, δια-
χέω δυσωδίαν· φθείρων καθιστῶ δυ-
σώδη·—l'esprit des jeunes gens,

διασφαιρῆν τὸν νοῦν τῶν νέων, διδάσκειν αὐτοὺς ὀλέθρια.

infection, θ. δυσωδία· φθορά, διασφαιρά, σήψις· μόλυσμα.

inféodation, θ. ἐδάφους, γῆς, παραχώρησις εἰς ὑποτελή, τιμαριοποιήσις.

inféoder, θ. τιμαριοποιῶ, παραχωρῶ γῆν εἰς ὑποτελή ἄρχοντα ὡς κυρίαρχος αὐτοῦ· s' — un homme, une famille, καθίσταμαι κύριος ἀνθρώπου ἢ οἰκογενείας τινος· s' — un parti, ἀφοσιῶμαι εἰς τι κόμμα.

inférer, ῥ. ἐν. συμπεραίνω, συνάγω.

inférieur, e, κατώτερος· ἐλάσσων, ὑποδεέστερος· ἥπτων, γειρῶν· la machoire — e, ἡ κάτω σιαγῶν.

inférieurement, κάτωθεν, ὑποκάτω, κατωτέρω· κατὰ μοῖραν ἐλάσσονα, ἐν ἥπτονι μοῖρα.

infériorité, θ. τὸ ὑποδεέστερον, κατώτερον εἶναι, μειονεξία, ταπεινότης.

infernal, e, aux, καταχθόνιος, τῆς κολάσεως· (μεταφ.) κάκιστος, σατανικός· ὀλέθριος.

infernalement, καταχθονίως.

infertile, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος.

infertilité, ἀφορία, ἀκαρπία.

infesté, e, λυμανθείς, δηλωθείς, ληστευθείς.

infester, ῥ. ἐν. λυμάνομαι, κατοποιῶ, δηῶ, λειλατῶ.

infibulation, θ. κώλυμα εἰς τὰ γεννητικὰ μέρη.

infibuler, ῥ. ἐν. κωλύω τὰ γεννητικὰ μέρη τοῦ γὰ παρέρωσι.

infidèle, ἀπίστος, ἐπίβουλος· προδοτικός, παρασπονδός· (ἀπό γυναικὸς ὡς πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα) μοιχαλὴς· ἀλλόθρησκος· ἄθρησκος.

infidèlement, ἀπίστως, ἐπιβούλως, προδοτικῶς, παρασπονδῶς.

indélicé, θ. ἀπιστία, παρασπονδία, ἐπίβουλή, προδοσία· (γυναικὸς) μοιχεία· (θρησκ.) ἀπιστία, ἀθ.τα.

infiltration, θ. ὑπόρρουσις, διαστάλαξις διὰ τῶν πόρων.

infiltrer, s' —, ὑπορρέω, ἐπιρρέω, διεισδύω, διαπερῶ, διασταλάζω· (μεταφ.) — dans les moeurs, ἥρεμα πρὸς τὰ ἥθη ὑπορρέω, ὑπεισέρχεται.

infime, ἔσχατος, κατώτατος, εὐτελέστατος.

infini, e, ἄπειρος, ἀπειροπληθής· ἀπέραντος, ἀτέρμων, ἀτελεύτητος· οὗς. τὸ ἄπειρον διάστημα, τὸ ἀγανές à l' —, ἐπ' ἄπειρον.

infiniment, ἀπείρως, ἀπεράντως, ἐπ' ἄπειρον.

infinité, θ. τὸ ἄπειρον, ἀπειρία, μαρτύρις, τὸ ἄπειρον διάστημα· ἄπειρον πλῆθος.

infinitésimal, e, aux, ἀπειροστός· τὸ ἀπειράκις μικρόν· ἀπειροστημόριον.

infinitif (γραμμ.) ἀπαρέμφατος.

infirmité, ive (δικαν.) ἀκρωτικός, ἀναίρετικός, ἀνασκευαστικός.

infirmité, θ. ἀκρωσις, ἀναίρεσις, ἀνασκευή.

infirme, θ. ἀσθενής, ἄρρωστος, πάσχων, φιλάσθενος.

infirmer, ῥ. ἐν. (δικαν.) ἀκρωῶ, ἀναίρω, διαφράζω· (μεταφ.) ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω.

infirmerie, θ. νοσοκομεῖον ἐκ παιδευτηρίου, μοναστηρίου, πλοίου, κ. τ. λ.

infirmer, νοσηλευτής, νοσηκόμος.

infirmité, θ. ἀσθένεια, ἄρρωστία διαρκής, συνήθης.

inflammabilité, θ. τὸ εὐφλεκτον, τὸ εὐκαυστον.

inflammable, εὐφλεκτος, εὐπρηστος, εὐκαυστος.

inflammation, θ. ἀνάφλεξις.

(ιατρ.) φλόγωσις, φλεγμονή σωματική·—des poumons, περιπνευμονία.

inflammatoire, φλεγμονώδης, φλογιστικός.

infléchir, ῥ. ἐν. κυρτῶ, κάμπτω· s'—, κυρτοῦμαι, κάμπτομαι· ἐκτρέπομαι.

inflexibilité, θ. τὸ ἄκαμπτον, δυσκαμψία· (μεταφ.) εὐστάθεια, σταθερότης.

inflexible, ἄκαμπτος, ἀλύγιστος.

inflexiblement, ἀκάμπτως.

inflexion, θ. κλίσις, ὑπόκλισις, κύρτωσις·—de voix, μεταβολή τόνου τῆς φωνῆς· (γραμμ.) κατάληξις· (φυσ.) κλίσις, ἀπόκλισις, (οἶον ἀκτῖνος φωτός).

inffiction, θ. ἐπιβολή ποινῆς.

infliger, ῥ. ἐν. ἐπιτίθημι, ἐπιβάλλω ποινήν, πρόστιμον.

inflorescence (βοτ.) ἡ τῶν ἀνθέων ἐπὶ τοῦ στελέχους διάταξις· ἀνθηρότης.

influence, θ. ἐπίδρασις, ἐπενέργεια, ἐπήρεια· κράτος, ἰσχύς· ἠθικὴ βαρύτης.

inflencer, ῥ. ἐν. ἐπιδρῶ, ἐπενεργῶ.

influent, θ. ἰσχύων, ἠθικῶς ἰσχυρῶς, ἐπιβαλλόμενος.

influer, ῥ. οὐδ. ἐπιδρῶ, ἐπενεργῶ.

influx, ὑποθετικός τις ἐπίρρους.

in-folio (τυπογρ.) τὸ μέγιστον σχῆμα βιβλίου, οὗτινος τὸ τυπογρ. φύλλον σύγκειται ἐκ 4 σελίδων.

informateur, trice, ὁ πληροφορῶν ἢ πληροφοροῦμενος ἐρευνητής.

information (νομ.) πρακτικὸν περιεχόν τὰς τῶν μαρτύρων καταθέσεις· (κατ' ἐπεκτ.) ἐρευνα, ἐξέτασις· des—s, πληροφορία.

informe, ἄσχημος· κακόμορφος· ἄμορφος· (μεταφ.) ἀτελής.

informé, οὐς. δικαστικὴ ἐξέτασις, πληροφορία.

informer, ῥ. ἐν. πληροφορῶ, γνωρίζω τινί, γνωστοποιῶ· s'—, πληροφοροῦμαι.

informité, θ. ἀμορφία.

infortune, θ. ἀτύχημα, δυστυχία, καταδρομὴ τῆς τύχης.

infortuné, θ. ἀτυχής, δυστυχής.

infracteur, παραβάτης.

infraction, θ. παράβασις, ἀθέτησις, καταπάτησις νόμου, διαταγῆς, συνθήκης κ. τ. λ.

infranchissable, ἀδιάβατος, ἀνυπέρβατος.

infrangible, ἄθραυστος.

infréquenté, θ. μὴ συχναζόμενος, ἔρημος.

infructueusement, ἀκάρπως, ἀνωφελῶς, ματαίως.

infructuosité, θ. ἀκαρπία, τὸ ἀνωφελές, ματαιότης.

infructueux, euse, ἀκαρπος, ἀνωφελής, μάταιος.

infus, θ. ἔμφυτος.

infuser, ῥ. ἐν. ἐγγέω, ἐγγυματίζω· ἀφέψω, ἐκθράζω.

infusible, ἄτικτος, ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ἀγώνευτος.

infusion, θ. ἐγγυσις, ἐγγυματίζω· ἀφέψημα· ἔμπνευσις.

infusoires (ζωολ.) ἐγγυματικὰ ζωόφια, μικροσκοπικὰ καὶ ὑγρόβια.

ingambe, ὠκύπους, εὐστροφος, ἐλαφρόπους.

ingénieur, s'—, μηχανῶμαι, ἐφευρίσκω, σοφίζομαι.

ingénieur, μηχανικός.

ingénieusement, εὐφυῶς, ἐπιτηδεῶς, τεχνηέντως.

ingénieux, euse, εὐμήχανος, ἀγίλους, ἐπινοητικός, εὐτεχνος, εὐφυής.

ingéniosité, θ. ἀγχινοία, τέχνη, εὐφυΐα, ἐπιτιθεσιότης.

ingénu, e, άπλοῦς, άπλοϊκός, άφελής.

ingénuité, θ. άπλότης, άπλοϊκότης, άφέλεια.

ingénument, άφελῶς, άπλοϊκῶς, άπλῶς.

ingérer, s'—, παρενείρομαι, έπεμβαίνω, άναμιγνύομαι, πολυπραγμονῶ.

ingestion, θ. είσαγωγή είς τόν στόμαχον.

ingouvernable, δυσδιοίκτητος, άγαλίνωτος, άτίθασσος.

ingracieusement, άνευχάριτος

ingracieux, euse, άχαρις.

ingrat, e, άγνώμων, άχάριστος· (μεταφ.) άγονος, άκαρπος, άνωφελής· d'un aspect—, δύσμορφος.

ingratitude, θ. άχαριστία, άγνωμοσύνη.

ingrédient, μόριον, συστατικόν μέρος· μία έκ τῶν ὑλῶν αίτινες άποτελοῦσι σκεύασμά τι, οἶον φάρμακον, κ.τ.λ.

inguérissable, άνίατος, άθεράπευτος.

inguinal, e, aux (-gu-i-) (άνατ.) βουβωνικός.

ingurgitation, θ. είσαγωγή ποτοῦ είς τόν λάρυγγα.

ingurgiter, ρ. έν. καταπίνω.

inhabile, άνίκανος, άδέξιος, άνεπιτηδείος· κατά νόμον μή δυνάμενος.

inhabilément, άνικάνως, άδέξιως, άνεπιτηδείως.

inhabileté, θ. άνικανότης, άνεπιτηδειότης, άδεξιότης.

inhabilité, θ. ή κατά νόμον άνικανότης, τὸ άκυρον.

inhabitable, άκατάλληλος πρὸς κατοικίαν, άκατοίκτητος, δυσοίκτητος.

inhabité, θ. άκατοίκτητος.

inhabitude, θ. έλλειψις έξεως, συνηθείας.

inhalation, θ. είσπνοή, άπορρόρησις διὰ τῶν πνευμόνων.

inhaler, ρ. έν. είσπνέω, άπορρορῶ.

inhérence, θ. έμφυσις, ένύπαρξις, τὸ έμπεφυκέναι.

inhérent, έμφυτος, συμφυτής, έμπεφυκῶς, φύσει ένυπάρχων.

inhiber, ρ. έν. άπαγορεύω.

inhibition, θ. άπαγόρευσις.

inhospitalier, ière, άξενος, άφιλόξενος.

inhospitalité, θ. τὸ άξενον, τὸ άφιλόξενον· ξενηλασία.

inhumain, e, άπάνθρωπος, άντηλής, σκληρός.

inhumainement, άπανθρώπως, άντηλεῶς σκληρῶς.

inhumanité, θ. άπανθρωπία, σκληρότης.

inhumation, θ. ένταφιασμός.

inhumer, ρ. έν. ένθάπτω, καταχώννω.

inimaginable, ὁ μή φανταστός, άνεπινόητος.

inimitabilité, θ. τὸ άμίμητον·

inimitable, άμίμητος.

inimitié, θ. έγθρότης, έχθρα, μίσος.

inintelligibilité, θ. τὸ άκατανόητον.

inintelligible, άκατάληπτος.

inintelligimment, άρυῶς, άνοήτως.

ininterrompu, e, άδιάκοπος, άκατάπαυστος.

inique, άδικώτατος, άθέμιτος, στυγερός.

iniquement, άδίκως, παρά τὸ δίκαιον, άθεμίτως.

iniquité, θ. άδικία μεγίστη, άθεμιτουργία· άμαρτία, διαφθορά ήθῶν.

initial, e, aux, άρχικός, άρχτικός· lettre—, τὸ άρχικόν γράμμα.

initialement, άρχικῶς.

initiateur, trice, μυητής, μυησιγῶς.

initiatif, ive, έναπκτικός.
initiation, θ. μύσις, μυσταγωγία, ἡ τῶν ἀπορρήτων, τῶν μυστικῶν ἀνακοίνωσις, κατήχησις, εἰσαγωγή εἰς μυστικὴν ἑταιρίαν.
initiative, θ. πρωτοβουλία, ὑπαρχή.
initié, e, μύστης, μεμυημένος· κατηχημένος.
initier, ῥ. ἐν. μυσῶ, μυσταγωγῶ, κατηχῶ εἰς τὰ μυστήρια, εἰσάγω εἰς μυστικὴν ἑταιρίαν· (μεταφ.) ἀνακοινῶ τινα τὰ ἀπόρρητα, τὰ μυστικά· ἐξηγῶ, διδάσκω τέχνην τινὰ ἢ ἐπιστήμην.
injecté, e, αἱματέγγυτος, ἐρυθρός ἐκ συμφορήσεως αἵματος.
injecter, ῥ. ἐν. ἐγγυματίζω, κλύζω· s'—, ἐρυθριῶ ἐκ συμφορήσεως.
injcteur, trice, ἐγγυματικός, χλυσματικός.
injection, θ. ἔγχυσις ὑγροῦ, ἐγγυματισμός.
injonction, θ. ἐπιταγή, κέλευπροσταγή.
injouable, ἀπαικτος, μὴ δυνάμενος νὰ παιχθῆ ἢ νὰ παρασταθῆ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου.
injure, θ. ὕβρις, ὕβρισμα, βλασφημία· προσβολή.
injurier, ῥ. ἐν. ὑβρίζω, καθυβρίζω, περιὑβρίζω.
injurieusement, ὑβριστικῶς.
injurieux, euse, ὑβριστικός· προσβλητικός.
injuste, ἀδικος· (οὐδ.) τὸ ἀδικον ὡς ἀφηρημένη ἰδέα.
injustement, ἀδίκως.
injustesse, θ. ἀνακρίβεια.
injustice, θ. ἀδικία.
injustifiable, ἀδικαιολόγητος.
injustifié, e, ἀδικαιολόγητος, ἀναπολόγητος.
innavigabilité, θ. τὸ ἀπλευστον.
inavigable, ἀπλευστος.

inné, e, ἔμφυτος, ἐνυπάρχων, φυσικός, ἐκ γενετῆς.
innéité, θ. (φιλοσ.) τὸ ἔμφυτον.
inervation θ. ἡ νευρική ἐνέργεια ἐπὶ τῶν σωματικῶν ὀργάνων.
innocement, ἀθῶως.
innocence, θ. ἀθωότης.
innocent, e, ἀθῶος, ὁ μὴ ἔνοχος· ἄκακος, ἀβλαβής· jeux—s, τὰ ἐν ταῖς ἑσπεριναῖς συναναστροφαῖς παίγνια.
innocenter, θ. ἀθωῶ.
innocuité, θ. τὸ ἀσινές, τὸ ἀβλαβές.
innombrabilité, θ. τὸ ἀναριθμητον.
innombrable, ἀναριθμητος, ἀπειράριθμος, κ. ἀμέτρητος.
innombrablement, ἀναριθμητικῶς, ἀπειραριθμῶς.
innomé, e, ἀνόνημος, μήπω ὀνομασθεῖς.
innominable, ἀκατονόμαστος.
innominé, e, (ἀνατ.) τὸ μήπω ἔχον ἴδιον ὄνομα.
innovateur, κενοτόμος, νεωτεριστής.
innovation, θ. κενотоμία, νεωτερισμός.
innover, ῥ. ἐν. κενотоμῶ, νεωτερίζω.
inobservance, θ. παράβασις, ἀθέτησις.
inobservation, θ. παράβασις, ἀθέτησις νόμων, κανόνων.
inobservé, e, ἀπαρατήρητος.
inoccupation, θ. ἀργία, σχολή.
inoccupé, e, ἀργός, σχολάζων, σχολὴν ἄγων.
in-octavo (τυπογρ.) σχῆμα ὀγδοον, οὔτινος τὸ τυπογρ. φύλλον σύγκειται ἐκ 16, σελίδων.
inoculateur, trice, ἐμβολιστής, δαμαλιστής.
inoculation, θ. ἐνοφθαλμισμός, ἐμβολισμός, δαμαλισμός.

inoculer, ρ. έν. πυεμβολίζω, έγκεντρίζω, δαμαλίζω.

inodore, άσμος.

inoffensif, ίνε, άσινής, άβλαβής, κ. άπειρακτος· ό μη έπιτιθέμενος.

inoffensivement, άσινώς, άβλαβώς· άνυβριστί.

inofficieusement, παρανόμως, άναιτίως, άλόγως.

inofficieux, euse, (έπί διαθήκης) άδίκως, παραλόγως άποκληρωτικός.

inofficiosité, θ. παραλογία ως προς διαθήκην, άδικος άποκλήρωσις.

inondation, θ. πλημμύρα, έπίρρυσις, κατακλυσμός, περικλυσμός.

inonder, ρ. έν. πλημμυρώ, κατακλύζω· θαλασσω.

inopérable, άνεκτέλεστος· άκατόρθωτος.

inopiné, e, άπρόοπτος, άπροσδόκητος, αίφνίδιος.

inopinément, άπροσδοκήτως, άπροόπτως, αίφνιδίως.

inopportun, e, άκαιρος, εις άκατάλληλον ώραν γινόμενος.

inopportunité, θ. τό άκαιρον, άκαιρία.

inorganique, άνόργανος, άψυχος.

inouï, e, άνήκουστος, πρωτοφανής.

in-pace, έν ειρήνη σκοτεινή ειρική διά βίου έν μοναστηρίω.

inoxydable, άνεπίδεκτος όξειδώσεως.

in-petto (Ίταλ.) ένδομύχως, καθ' έαυτόν, έν νψ,

in-plano (τυπογρ.) εις φύλλον τυπογραφικόν ανά μίαν σελίδα έχον έκατέρωθεν.

inqualifiable, άκατονόμαστος.

inquart, ή inquartation, θ. μίξις άργύρου μετά χρυσομιγοϋς χαλκού.

in-quarto (τυπογρ.) σχήμα τέ-

ταρτον τυπογρ. φύλλου, περιέχον 8, σελίδας.

inquiet, έτε, άνήσυχος.

inquiétant, e, άνησυχίας πρόξενος.

inquiéter, ρ. έν. έμβάλλω εις άνησυχίαν, εις μέριμναν, μεριμνοποιώ.

inquiétude, θ. άνησυχία, μέριμνα, άδημονία.

inquisiteur, δικαστής του έεροδικείου, τής ιεράς έξετάσεως.

inquisition, θ. έρευνα, αύστηρά έξέτασις· ή ιερά του παππισμοϋ έξέτασις, τό αίμογαρές έεροδικειον οϋτινος σκοπός ήτο νά έξιγινιάζη τους αίρετικούς και μετ' άπεριγράπτους βασάνους νά καταδικάζη αυτούς εις τόν έπί τής πυράς θάνατον.

inquisitorial, e, αυχ, αύστηρός, άπηνής ως ή ιερά έξέτασις.

insaisissable, άσύλληπτος· άληπτος· δυσνόητος· λεπτός, διαφεύγων τας αισθήσεις.

insalubre, νοσερός, λοιμώδης, βλαβερός εις τήν υγείαν.

insalubrement, νοσηρώς, βλαβερώς εις τήν υγείαν.

insalubrité, θ. τό νοσώδες, νοσηρότης.

insanité, θ. παραφροσύνη, φρενοβλάβεια.

insatiabilité, θ. άπληστία, άδηφαγία, τό άκόρεστον.

insatiablement, άπληστως.

insatisfait, e, άνικανοποίητος, δυσηρεστημένος.

insciémment, έν άγνοια, δι' άγνοϊαν.

inscription, θ. έπιγραφή έγκεχαραγμένη, έπίγραμμα· έγγραφή· prendre ses —s, έγγράφεισθαι τόν φοιτητήν έν άρχή έκάστης τριμηνίας εις τό μητρώον τής σχολής έν ή φοιτᾶ· —maritimes, ναυτικοί

κατάλογοι δι' ὧν προσκαλοῦνται εἰς ὑπερησίαν τοῦ κράτους οἱ ναῦται.

inscrire, ῥ. ἐν. (κλίβ. ὡς écrire) ἐγγράφω· (γεωμ.) γράφω γεωμετρικόν τι σχῆμα ἐντὸς ἄλλου, οἷον τρίγωνον ἐντὸς κύκλου κτλ. (δικαν.) s'—en faux, κατηγοροῦ τὸν ἀντίδικον ἐπὶ πλαστογραφία.

inscrutabilité, θ. τὸ ἀνεξιχνίαστον, ἀδιερευνήτων.

inscrutable, ἀνεξερευνήτος.

inscrutablement, ἀδιερευνητικώς.

insécable, ἀνεπίδεκτος τομῆς, ἀδιάτμητος, ἀδιάρητος.

insecte, ἔντομον, ζῷδιον.

insecticide, ἔντομοκτόνος.

insectivore, ἔντομοφάγος.

insectologie, ἰδὲ entomologie.

insécurité, θ. ἔλλειψις ἀσφαλείας.

in-seize, (τυπογρ.) σχῆμα βιβλίου εἰς δέκατον ἔκτον, οὗ τὸ τυπογρ. φύλλον περιέχει 32 σελίδας.

insensé, ε, ἄφρων μωρός, ἀνόητος.

insensibilisateur, (ιατρ.) ἀναισθητοποιός, ἐπιφέρων ἀναισθησίαν, οἷον τὸ γλωροφόρμιον.

insensibilité, θ. ἀναισθησία.

insensible, ἀναισθητός· ἀνεπαίσθητος· ἀνηλεής, ἄσπλαγχνος, σκληρός.

insensiblement, ἀναισθητικώς· ἀνεπαίσθητικώς.

inseparabilité, θ. τὸ ἀχώριστον.

inséparable, ἀχώριστος, ἀδιάρητος· ἀναπόσπαστος.

inséparablement, ἀχώριστικώς, ἀδιαιρέτως, ἀναποσπάστως.

insérable, καταχωριστέος.

insérer, ῥ. ἐν. καταχωρίζω, παρεμβάλλω, εἰσάγω.

insermenté, ε, ἄορκος, ἀνώμοτος.

insertion, θ. καταχώρισις· ἔνθεσις, παρενθήκη.

injidiateur, trice, δολοπλόκος.

injidiation, θ. δολοπλοκία, ἐνέδρα.

insidieusement, ἐπιβούλως.

insidieux, euse, ἐπιβουλος, ὑπουλος, δύλιος, κρύφιος.

insigne, ἐπίσημος, διάσημος, περιφανής, μέγας· οὐσ. σύμβολον· παράσημον.

insignifiance, θ. τὸ ἀσήμαντον, μηδαμινότης.

insignifiant, ἀσήμαντος, μηδαμινός, ἀνάξιος λόγου.

insinière, ἀνείλικρινής.

insincérité, θ. ἀνείλικρίνεια.

insinuant, ε, ἐπαγωγός, ἀρεσκευτικός, εὐάρεσκος.

insinuation, θ. παρεΐσδυσις· ὑπαγωγή· αἰνιγμός· ὑπαινιγμός.

insinuer, ῥ. ἐν. παρεΐσάγω, αἰνίττομαι, ὑπαινίττομαι. s'—, παρεΐσδύω, παρεΐσρέω, ὑπεΐσέρχομαι.

insipide, (χυρ. ἢ μεταφ.) ἀηδής, ἀνούσιος, ἄνοστος, ἄχυμος· ἀνάλατος.

insipidement, ἀηδῶς, μωρῶς, ψυχρῶς, κ. ἄνοστα.

insipidité, θ. τὸ ἀνούσιον, ψυχρότης, κ. ἀνοστιά.

insistance, θ. ἐπιμονή.

insister, ῥ. ἐν. ἐπιμένω, ἔγκειμαι, πρόσκειμαι· ἐπιστηρίζω.

insociabilité, θ. τὸ ἀκοινωνήτων, ἀκοινωνησία, ἀνεπιμιξία.

insociable, ἀκοινωνήτος.

insocial, ε, ἀντικοινωνικός.

insolation, θ. ἡλίαισις· ἢ ἐκ τῆς ἡλιάσεως νόσος.

insolément, ὑβριστικῶς, αὐθαδῶς, ὑπερφιάλως.

insolence, θ. ὕβρις, αὐθάδεια.

insolent, ε, ὑβριστικός, αὐθάδης, ὑπερφιάλος· οὐσ. αὐθάδης ἄνθρωπος, ὑβριστής.

insoler, ρ. ἐν. ἠλιαζώ, ἐκτίθημι εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου.

insolite, e, ἀήθης, ἀσυνήθης.

insolubilité, θ. τὸ ἄλυτον, ἀδι-
άλυτον.

insoluble, ἄλυτος, ἀδιάλυτος.

insolvabilité, ἀτισία, τὸ ἀνα-
ξιόχρεων, τὸ μὴ φερέγγυον.

insolvable, ἀναξιόχρεως, λει-
πόχρεως, ὁ μὴ φερέγγυος.

insomnie, θ. ἀϋπνία.

insondable, ἀνεξερεύνητος, βα-
θύτατος, ἀνεξιχνίαστος· ἀκατανό-
ητος.

insouciamment, ἀμερίμνως,
ἀφροντιστί.

insouciance, τὸ ἀμέριμνον,
ἀφροντισία.

insouciant, ἀμέριμνος, ἀφρον-
τις, ἀμελής, ἀδιάφορος.

insoucieux, euse, ἀμέριμνος·
ὁ μηδεμίαν ἔχων μέριμναν, ἡσυχος.

insoumis, e, ἀνυπότακτος.

insoumission, θ. ἀνυποταξία.

insoutenable, ἀνυποστήρικτος,
μὴ ὀνύμενος νὰ ὑποστηριχθῆ· ἀνα-
πυλόγητος· ἀναπόδεικτος.

inspecter, ρ. ἐν. ἐπιθεωρῶ, ἐπι-
θλέπω, ἐποπτεύω, ἐφορεύω.

inspecteur, trice, ἐπόπτης,
ἐπιθεωρητής, ἔφορος.

inspection, θ. ἐπιθεώρησις, ἐ-
ποπτεία, ἐπίβλεψις.

inspirateur, trice, ἐμπνευστής,
ἐνθουσιαστικός.

inspiration, θ. ἐμπνευσις, τὸ
θεῖον πνεῦμα· τὸ θεόπνευστον· ὁ
θεῖος ἐνθουσιασμός· ὑψηλὴ ἐπίνοια,
μέγα καὶ ἀπροσδόκητον ἐπιπόνημα·
ὑποβολή, συμβουλή, εἰσήγησις.

inspiré, e, θεόπνευστος· ἐνθους·
ἐνθουσιαστικός.

inspirer, ρ. ἐν. ἐμπνέω, ἐμψυ-
σῶ, ἐμποῖω, ἐμβάλλω εἰς τὴν ψυ-
χὴν μέγα, ὑψηλὸν διανόημα, αἴσθημα
ἢ προφητεῖαν· ὑποβάλλω, συμβου-

λεύω· εἰσπνέω· εἰσάγω εἰς τοὺς
πνεύμονας.

instabilité, θ. ἀστασία, ἀβε-
βαιότης, τὸ μὴ διαρκὲς καὶ μόνιμον.

instable, ἀστατος, οὐχὶ μόνιμος
καὶ διαρκής, πρόσκαιρος.

instablement, ἀστάτως.

installation, ἐγκαθίδρυσις, ἐγ-
κατάστασις.

installer, ρ. ἐν. ἐγκαθιδρύω,
ἐγκαθίστημι.

instamment, ἐνστατικῶς, ἱκε-
τευτικῶς, ἐπιμόνως.

instance, θ. ἐκλιπάρησις, ἐπι-
μονος αἵτησις· (νομ.) δίκη, αἵτησις
ἐνώπιον δικαστηρίου· tribunal de
première—, πρωτοδικεῖον.

instant, e, ἐνεστώς, ἐνιστάμε-
νος· — e prière λιπαρία, ἐκλιπά-
ρησις, ἱκεσία· οὐς. ἀκαρῆς χρόνος,
χρόνου στιγμή· à chaque—, ἀνά
πᾶσαν στιγμήν·

instantané, e, ἀκαριαῖος, στιγ-
μιαῖος.

instantanéité, τὸ ἀκαριαῖον, τὸ
στιγμιαῖον.

instantanément, ἀκαριαίως,
στιγμιαίως, εὐθύς.

instar, à l'—, ὡς, καθὼς, κα-
θάπερ, κατὰ τρόπον, καθ' ὃν τρό-
πον, ὁμοίως.

instauration, θ. ἐγκαθίδρυσις,
ἐγκατάστασις.

instaurer, ρ. ἐν. ἐγκαθίστημι,
ἐγκαθιδρύω

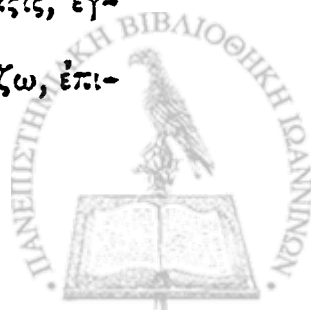
instigateur, trice, (συνήθως
ἐπὶ κακοῦ) ὀτρυντής, ὁ παρορμῶν,
πρωταίτιος,

instigation, θ. (ἐπὶ κακοῦ) πα-
ρότρυνσις, παρόρμησις.

instiguer, ρ. ἐν. παρορμῶ, πα-
ροτρύνω, προτρέπω εἰς κακόν.

instillation, θ. ἐπίσταξις, ἐγ-
χυσις, ἐπίχυσις.

instiller, ρ. ἐν. ἐπιστάζω, ἐπι-
σταλάζω, ἐπιχέω.

instinct, (-tain) τὸ ἔμφυτον ἢ ἔμφυτος ὕρμη, φύσις, αὐτοκίνησις· τὸ ἐνστικτὸν

instinctif, ive, αὐτοφυής, φύσει ἐνυπάρχων, αὐθόρμητος, ἄλογος.

instinctivement, αὐτομάτως, ἐμφύτως, αὐθορμήτως, ἀσκέπτως.

instipulé, e, ἀσύμδλητος, ἀσυμφώνητος.

instituer, ρ. ἐν. τίθημι, καθίστημι, καθιδρύω, καθιστώ, συνιστώ, ὀρίζω, διορίζω· —des jeux, ἀγωνοθετώ, συνιστώ ἀγῶνας.

institut, ἔταιρία, καθιδρυμα, κατάστημα· σχολεῖον, ἐκπαιδευτήριον· σύλλογος ἰδίως σοφῶν καὶ λογίων· —national, τὸ πανακαδημιον καθιδρυμα τῆς Γαλλίας.

institutes, θ. πληθ. αἱ εἰσηγήσεις τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἤτοι στοιχεῖα τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου.

instituteur, trice, καθιδρυτής· θεμελιωτής· ἐκπαιδευτής, διδάσκαλος.

institution, θ. καθιδρυσις, σύστασις, κατάστημα, ἐκπαιδευτήριον· —d' un héritier, διορισμός κληρονόμου· —des jeux, ἀθλοθεσία, ἀγωνοθεσία· —νόμος, ἔθος· les —s, τὰ νενομισμένα, τὰ ἔθιμα.

instructeur, διδάσκαλος, officier—, στρατιωτικὸς προγυμναστής· juge—, ἀνακριτής.

instructif, ive, διδακτικὸς.

instruction, θ. διδασκαλία, ἀνατροφή· μάθησις, παιδεία· juge d'—, ἀνακριτής· —judiciaire, προνάκρισις· —s, ὁδηγίαι διδόμεναι εἰς ἀπεισταλμένον, εἰς στρατηγὸν κτλ.

instruire, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς conduire) διδάσχω· ἐκπαιδεύω· πληροφοροῦν, γνωστοποιῶ· —une cause, une affaire, ἀνακρίνω, προανακρίνω ὑπόθεσιν τινα, προπαρασκευάζω εἰς δίκην.

instruit, e, πεπαιδευμένος, πολυμαθής.

instrument, ὄργανον, ἔργαλειον, μηχανήμα· —de musique, μουσικὸν ὄργανον· —de physique, τῆς φυσικῆς· —aratoire, γεωργικὸν ἔργαλειον· (μεταφ.) τὸ πρὸς τινα σκοπὸν χρήσιμον μέσον.

instrumentaire, témoin —, μάρτυς δημοσίου ἐγγράφου.

instrumental, e, ὀργανικός· musique—e, μουσικὴ ὀργανική.

instrumentation, θ. ἡ κατὰ τὰ διάφορα ὄργανα συναυλίας τινος· γραφή τῆς μουσικῆς, μελοποιία.

instrumenter, ρ. ἐν. δημοσίας συγγραφεὺς ποιῶμαι, οἷον πρακτικὰ συμβόλαια κ. τ. λ.

instrumentiste, ὀργανοπαίκτης

insu, ἄγνοια· à l'—de son père, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἑαυτοῦ πατρός.

insubmersibilité, θ. τὸ ἀβύθιστον εἶναι, τὸ μὴ βυθίζεσθαι.

insubordination, θ. ἀνυποταξία, ἀπειθαρχία, ἀπειθεία.

insubordonné, e, ἀνυπότακτος, ἀπειθής.

insuccès, ἀποτυχία.

insuffisamment, ἀνεπαρκῶς, ἔλλειπῶς.

insuffisance, θ. τὸ ἐνδεές, ἔλλειπές, ἀνεπαρκές, ἀνικανότης.

insuffisant, e, ἐνδεής, ἔλλειπής, ἀνεπαρκής, ἀνίκανος.

insufflation, θ. ἐμφύσημα, εἰσπνοή.

insuffler, ρ. ἐν. ἐμφυσῶ, εἰσπνέω, εἰσάγω ἀέρα.

insulaire, νησιώτης.

insultant, e, ὕβριστικός·

insulte, θ. ὕβρις, καθύβρισμα, προσβολή, προπηλάχισις

insulté, e, ὁ ὕβρισθείς.

insulter, ρ. ἐν. ὕβρίζω, καθυβρίζω, προπηλακίζω· —aux malheureux, ἀσεβῶ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς· —à la raison, καταπατῶ τὸν ὀρθὸν λογόν, τὸ λογικόν.

insulteur, ὕβριστής.
insupportable, ἀνυπόφορος, ἀφόρητος.
insupportablement, εἰς βάθμον ἀνυπόφορον.
insurgé, ε, ἀντάρτης.
insurgence, θ. ἀνταρσία.
insurgents, ἀντάρται, προκειμένου περὶ τῶν Ἀγγλαμερικανῶν, ὅτε ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς Ἀγγλίας διατελοῦντες, ἐδράξαντο τῶν ὅπλων ὑπὲρ ἐλευθερίας.
insurger, s'—, ἐπανίσταμαι, ἐξανίσταμαι κατὰ τινος ἐξουσίας.
insurmontable, ἀνυπερβλητός, ἀνυπέρβατος, ἀδιάβατος.
insurrection, θ. ἀνταρσία, στάσις, ἐπαναστάσις.
insurrectionnel, elle, ἐπαναστατικός, ἀνταρτικός.
intact, ε, ἀθικτός, ἀνέπαφος, ἀδολαβής, σῶος.
intactile, ἀψηλάφητος, ὁ μὴ ἀπτός.
intaille, θ. ἐγγάραξις ἐπὶ πολυτίμου λίθου.
intangible, ἀθιγής, ἀψηλάφητος, ἄψαυστος.
intarissable, ἀνεξάντλητος.
intarrissablement, ἀνεξάντλητως.
intégrabilité, θ. (μαθ.) ἡ ἀκεραιότης ἀριθμοῦ, ποσοῦ.
intégrable, ἀκεραιώσιμος.
intégral, ε, ὀλόκληρος, πλήρης (μαθημ.) ὀλοκληρωτικός· οὐσθηλ. τὸ ὀλικὸν ποσόν.
intégralement, ὀλοκληρῶς.
intégralité, θ. ἀκεραιότης.
intégrant, ε, ὀλοκληρωτικός· partie—e, ὀλοκληρωτικὸν μέρος, στοιχεῖον.
intégration, θ. (μαθ.) ὀλοκληρώσεις, ὀλοκληροποιήσεις.
intègre, ἀδιάφθατος, ἀδέκαστος, ἀδωροδόκητος, τίμιος.

intègrement, ἀδωροδοκῆτως, ἀδέκαστως.

intégrer, (μαθ.) ὀλοκληρῶ, εὐρίσκω τὸν ἀκέραιον ἀριθμὸν.

intégrité, θ. ἀκεραιότης· (μεταφ.) τὸ ἀδέκαστον, ἀδωροδόκητον, ἀδιάφθορον, τιμιότης, εὐσυνειδησία.

intellect, ὁ νοῦς, τὸ νοητικόν, τὸ διανοητικόν, ἡ διάνοια.

intellectif, ive, νοητικός.

intellectuel, elle, διανοητικός· les facultés—elles, αἱ διανοητικαὶ δυνάμεις.

intellectuellement, διανοητικῶς.

intelligemment, νουεχῶς, συνετῶς.

intelligence, ὁ νοῦς, τὸ νοητικόν, ἡ ψυχὴ, αἱ φρένες· γνώσις, ἐμπειρία· εὐφυΐα, δεξιότης· vivre en parfaite—, ζῆν ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ· μυστικῆ συνεννόησις· avoir des—s dans la place, συνεννοεῖσθαι μετὰ τινῶν τῶν ἐν τῷ φρουρῷ· ils sont d'— pour vous tromper, συνεννοῦνται διὰ νὰ σᾶς ἀπατήσωσιν.

intelligent, ε, νοήμων, νοῦν ἔχων, νουεχής, νοητικός, συνετός, ὀξύνοος· νοημοσύνης ὀηλωτικός.

intelligibilité, θ. νοητότης, τὸ εὐνόητον.

intelligible, νοητός, εὐνόητος· ἀκουστός.

intelligiblement, νοητῶς, εὐνοητῶς· ἀκουστῶς.

intempérance, ἀκρασία, ἀκρατεία· ἀσωτεία, ἀκολασία, κατάχρησις ἐν ταῖς ἡδοναῖς καὶ ἰδίως ἐν πότῳ· (μεταφ.) κατάχρησις ἐν παντί, ἐν λόγοις, κ. τ. λ.

intempérant, ε, ἀκρατής, ἀκράτητος, ἀκόλαστος, ἀσωτος.

intempéré, ε, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἀγαλίνωτος.

intempérie, θ. ἀκρασία (τῆς ἀποσφαίρας) δυσκρασία, κακοκαιρία.

intempestif, *ive*, ἀκαιρος, παρκακαιρος· ἄωρος.

intempestivement, ἀκαίρως.

intenable, δυσκόλως διατηρούμενος ἢ κρατούμενος· **position** —, θέσις ἐν ᾗ ἀδύνατον εἶναι νὰ διαμένῃ τις.

intendance, θ. ἐφορεία, ἐπιστάσια, διεύθυνσις· — **militaire**, ἡ στρατιωτικὴ ἐπιμελητεία· τὰ γραφεῖα ταύτης.

intendant, ἐπιστάτης, φροντιστής, ἐπιμελητής· οἰκονόμος· — **militaire**, γενικός ἐπιμελητὴς τοῦ στρατοῦ, γενικός φροντιστής.

intendante, ἡ κυρία ἐπιμελητοῦ.

intense, σφοδρός, ἔντονος, δριμύς, ὀξύς, ισχυρός.

intensité, θ. σφοδρότης, ἔντασις, δύναμις, μέγεθος.

intenter, ῥ. ἐν. ἐπιλαμβάνομαι, ἐπάγω· — **un procès** δίχτην ἐπάγω· κινῶ δίχτην.

intention, θ. πρόθεσις, σκοπός, βουλή.

intentionné, *e, bien* —, εὐμενής, εὖνους· *mal* —, δυσμενής, ἐπιβουλός.

intentionnel, elle, σκόπιμος, νοητός, θελητός, ἐκ προθέσεως γινόμενος.

intentionnellement, σκοπίμως, ἐπιτηδῆς, ἐκ προθέσεως.

intercadence, θ. (ιατρ.) παρεμπνοιασὶς ἀνωμάλου σφυγμοῦ μεταξὺ ὀμαλῶν.

intercadent, *e*, (ιατρ. ἐπὶ παλμῶν ὀμαλῶν καὶ ἀνωμάλων) παρεμπίπτων.

intercalaire, (ἐπὶ τῆς ἡμέρας δισέκτου ἔτους ἢ μηνὸς τριετίας) ἐμβολημαῖος, ἐπακτός.

intercalation, θ. ἐμβολή, παρεμβολή· ἢ παρεμβολὴ τῆς ἡμέρας τοῦ δισέκτου ἔτους, ἐμβολημαῖα.

intercaler, ῥ. ἐν. παρενείρω, παρεμβάλλω, παρεισάγω.

intercéder, μεσιτεύω, μεσολαβῶ, ὑπὲρ τινος ἰκετεύω.

intercepter, ῥ. ἐν. ἐπιπροσθῶ, ἐμφράττω, παρεμποδίζω, ἀποκόπτω, κόπτω τὸν ῥοῦν, τὸν δρόμον.

interception, θ. ἐπιπρόσθησις, παρακώλυσις, ἐμφραξις.

intercesseur, μεσίτης, ὁ προσθεῦων, ἰκετεύων ὑπὲρ τινος.

intercession, θ. μεσίτευσις, ἰκέτευσις ὑπὲρ τινος.

intercostal, e, aux, μεσόπλευρος, μεσοπλεύριος.

intercurrent (ιατρ.) **maladie** — *e*, νόσος παρεμπνοιαστικὴ.

intercutané, *e*, ὑποδόριος, ὑπόδερμος.

interdiction, θ. ἀπόρρησις, ἀπαγόρευσις· **fonctionnaire frappé d'—**, ὑπάλληλος πεπαυμένος· **un prêtre frappé d'—**, ἱερεὺς τεθεὶς εἰς ἀργίαν ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως· **demande en —**, αἴτησις συντηρητικῆς κατασχέσεως· — **des droits civiques**, στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

interdire, ῥ. ἐν. ἀπαγορεύω τινί τι· — **un prêtre**. τὴν ἱερέα εἰς ἀργίαν **la peur l'avait tout interdit**, ὁ φόβος κατέστρεψεν αὐτὸν ἀκίνητον, ἐμβρόντητον.

interdit, *e*, ἐκπληκτος, ἐμβρόντητος, ἀκίνητος· (ποινὴ ἐκκλησιαστικὴ) ἢ ἀργία τοῦ ἱερέως.

intéressante, ἐνδιαφέρων, ἄξιος προσοχῆς, σπουδῆς ἄξιος.

intéressé, *e*, ἐνδιαφερόμενος· φιλοκερδής, ἰδιοτελής· οὐσ. ὁ ἐνδιαφερόμενος εἰς τινὰ ὑπόθεσιν.

intéresser, ῥ. ἐν. ἐμποικῶ τινι ἐνδιαφέρον· εἰσάγω τινὰ εἰς συμμετοχὴν· καθιστῶ αὐτὸν κοινωνὸν συμφέροντος· ἐνδιαφέρω τινί, διεγείρω τὴν περιεργίαν, τὸ αἰσθημα τοῦ συμφέροντος· **cela ne m'intéresse pas**, τοῦτο δὲν μοι ἐνδιαφέρει· **ce**

jeune homme m' intéresse, ὁ νέος οὗτος διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον μου.

intérêt, συμφέρον κέρδος· τόκος χρημάτων· **dommage et —s.** ἀποζημιώσεις, ἀπαίτησις ἀποζημιώσεως· **I'—commun**, τὸ κοινὸν συμφέρον· —τὸ ἐνδιαφέρον, ἡ περιεργία, ἡ περὶ τινα ἢ τι σπουδή, συμπάθεια.

interférence, θ. (φυσ.) ἐλάττωσις φωτὸς ἐκ διασταυρώσεως τῶν ἀκτίνων.

interférent, (φυσ.) προερχόμενος ἐκ τῆς διασταυρώσεως τῶν ἀκτίνων.

interfolier, ῥ. ἐν. παρεμβάλλω λευκὰ οὐλλα εἰς βιβλίον.

intérieur, e, ἐνδότερος, ἐσωτερικός (μεταφ.) ψυχικός, ἠθικός· τῆς καρδίας· οὐσ. τὸ ἐνδόν, τὸ ἐνδότερον· ἡ ἐστία, κατοικία, οἶκος· τινος· τὸ μεσαῖον χώρισμα ὁδοιπορικῆς ἀμάξης· **ministère de I'—**, ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

intérieurement, ἐσωτερικῶς.

interim (-ρίμ) τὸ μεταξύ χρονικὸν διάστημα· **par—**, προσκαίρως.

interimaire, ἀναπληρωματικός· οὐσ. ὑπάλληλος ἀναπληρῶν ἄλλον προσωρινῶς.

interimat, πρόσκαιρος ἀντικατάστασις ὑπάλληλου.

interjacent, e, κείμενος ἐν τῷ μεταξύ.

interjectif, ive, ἐπιφωνηματικός.

interjection, θ. (γραμμα.) ἐπιφώνημα.

interjeter, ῥ. ἐν. παρεβάλλω· (νομ.) —appel, ποιῶμαι ἐκκλησίαν, ἐρεσιβάλλω ἐκκαλῶ.

interligne, τὸ μεταξύ δύο στίγων διάστημα· (τυπογρ.) διάστιχον.

interligner, παρεμβάλλω διάστιγα.

interlinéaire, διάστιχος.

interlocuteur, trice, ὁ συνδι-αλεγόμενος.

interlocution, θ. μεταξυλογία, διάλογος· προδικαστικὴ ἀπόφασις.

interlocutoire, προδικασία.

interlope, κλεπτικός, λαθραῖος, οὐσ. πλοῖον λαθρεμπορικόν (μεταφ.) ἀμφέβολος, ὑποπτος.

intermaxillaire, (ἀνατ.) μεσόγναθον ὄστον.

intermède, ἡ μεταξύ πράξεων δράματος παράταξις, τὸ διαδόμενον ἐμβόλιον, ὁ μεταξύ χορός.

intermédiaire, ὁ μεταξύ μεσῶχος, παρεπιπτων, διάμεσος· οὐσ. προξενητής, ὁ μεσιτεύων, μεσολαβῶν.

intermédiaire, ὁ διάμεσος χρόνος, τὸ μεταξύ.

interminable, ἀτελεύτητος.

intermission, θ. διάλειψις, διακοπή.

intermittence, θ. ιδιότης τοῦ διαλείποντος, οἷον σφυγμοῦ ἢ πυρετοῦ, διάπαυσις, διάλειψις.

intermittent, e, διαλείπων· **Pierre**, —e, διαλείπων πυρετός, διακοπτόμενος.

intermusculaire, ὁ μεταξύ τῶν μυῶν.

internat, σχολεῖον οἰκοτρόφων, ἐσωτερικῶν μαθητῶν.

international, e, αυχ, διεθνῆς· **droit**—, τὸ διεθνὲς δίκαιον.

internationalité, θ. τὸ διεθνές, τὸ ἀλληλεθνές.

interne, ἐσώτερος, ἐνδότερος, ἐσωτερικός· (γεωμ.) **angle** —, ἐνὸς γωνία· οὐσ. μαθητῆς οἰκότροφος, ἐσωτερικός.

internement, περιορισμὸς κινδυνώδους προσώπου ἐν ὠρισμένῳ τόπῳ, εἶδος ἐξορίας ἢ φυλακίσεως.

interner, ῥ. ἐν. προσδιόρίζω εἰς ἄνθρωπον ἐπικίνδυνον εἰς τὸ κράτος τόπον διαμονῆς, ἐν εἴδει ἐξο-

ρίας ἢ φυλακῆς· εἰσάγω εἰς τὸ ἐν-
δύοτερον.

internonce, ἀντιπρέσβυς τοῦ
πάππα, κατώτερος τοῦ nonce.

internonciature, θ. τὸ ἀξι-
ωμα ἀντιπρέσβευς τοῦ πάππα.

interosseux, cuse, ὁ μεταξὺ
τῶν ὀστέων, μεσόστεος.

interpellateur, ἐπερωτητής.

interpellation, θ. ἐπερώτησις
ἐν βουλευτηρίῳ.

interpeller, ρ. ἐν. ἐπερωτῶ τὸν
ὑπουργὸν ἐν βουλευτηρίῳ, ζητῶ
παρ' αὐτοῦ ἐξηγήσεις, πληροφο-
ρίαν.

interpolateur, ὁ παρεγγρά-
φον, παρεμβάλλων.

interpoler, ρ. ἐν. παρεντίθῃμι,
παρεγγράφω, παρεμβάλλω εἰς βί-
βλιον σελίδας ἢ κεφάλαια.

interposer, ρ. ἐν. παρεντίθῃμι,
παρεμβάλλω—son autorité, ποι-
εῖσθαί τινα χρῆσιν τῆς ἑαυτοῦ ἐξου-
σίας· s'—, παρεμβαίνειν, μεσολαβεῖν.

interposition, θ. παρενθήκη,
παρεβολή (μεταφ.) μεσολάβησις,
ἐπέμβασις.

interprétable, ἐρμηνευτός, ἐ-
ξηγητός.

interprétableur, trice, ἐρμη-
νευτής, ἐξηγητής.

interprétatif, ἐρμηνευτικός.

interprétation, θ. ἐρμηνεία,
ἐξήγησις.

interprète, ἐξηγητής, ἐρμη-
νευτής· διερμηνεύς—juré, ἔνορκος
μεταφραστής.

interpréter, ρ. ἐν. ἐρμηνεύω,
διερμηνεύω, μεταγλωττίζω· ἐξηγῶ,
διασαφηνίζω (μεταφ.) mal — les
intentions de qqn, κακῶς ἐκλαμ-
βάνω, παρεξηγῶ τοὺς σκοποὺς τινος.

interrègne, μεσοβασιλεία.

interrogant, idè interrogatif.

interrogateur, trice, ἐρωτη-
τής, ἐξεταστής.

interrogatif, ive, ἐρωτηματι-
κός.

interrogation, θ. ἐρώτησις·
point d'— (?) σημεῖον ἐρωτημα-
τικόν (;).

interrogativement, ἐρωτη-
ματικῶς.

interrogatoire, ἀνάκρισις.

interroger, ρ. ἐν. ἐρωτῶ· ἐξε-
τάζω· ἀνακρίνω· (μεταφ.) συμβου-
λεύομαι.

interrompre, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς
rompre), διακόπτω· παύω.

interrompu, διακεκομμένος.

interrupteur, ὁ διακόπτων.

interruption, θ. διακοπή, παῦ-
σις.

intersection, θ. (γεωμ.) δια-
τομή γραμμῶν ἢ ἐπιπέδων.

interstice, τὸ μεταξὺ χάσμα,
διαρρωγή, ἀνοιγμα· ὁ μεταξὺ χρό-
νος, διάστημα.

intertropical e, aux, κείμενος
μεταξὺ τῶν τροπικῶν.

intervalle, διάλειμμα (μεταφ.)
διαφορά· (μουσ.) διάστημα μεταξὺ
δύο φωνῶν· par —. ἐκ διαλειμμά-
των, ἀπο καιροῦ εἰς καιρόν.

intervenant, e, (νομ.) ὁ πα-
ρεμβαίνων εἰς δικήν.

intervenir, ρ. οὐδ. (κλίν. ὡς
venir)· ἐπεμβαίνω, παρεμβαίνω· με-
σολαβῶ, ἐπέρχομαι, παρεμπίπτω.

intervention, θ. ἐπέμβασις, πα-
ρέμβασις.

interversion, ἀνατροπή· ἀνα-
στροφή, μεταστροφή.

invertir, ρ. ἐν. μεταστρέ-
φω, μετατρέπω, ἀναστρέφω· ἀνα-
τρέπω.

intestat, ἄνευ διαθήκης· mou-
rir—, ἀποθνήσκειν ἄνευ διαθήκης.
héritier ἢ hériter ab—, κληρονό-
μος ἢ κληρονομεῖν ἐξ ἀδιαθέτου,
ἄνευ διαθήκης.

intestin, ἔντερον, ἐντόσθιον· ἐπιθ.

ἔσωτερικός· des guerres—es, ἐμ-
φύλιοι πόλεμοι.

intestinal, e, aux, ἐντερικός·
vers intestinaux, ἔλμινθες, σκώ-
ληκες τῶν ἐντέρων.

intimation, θ. κλήτευσις, ἐπι-
ταγή, δήλωσις, πρόκλησις.

intime, ἐσώτατος, ἐνδότητος, ἐν-
δόμουχος, μύχιος· ami —, ἐπιστή-
θιος, στενός φίλος· conviction —,
ἐνδόμουχος πεποιθήσις· secrétaire
—, ἰδιαίτερος γραμματεὺς· sens
—, τὸ ἐνδόμουχον συναίσθημα.

intimé, e, κλητευθεὶς, κληθεὶς
εἰς δίκην, ἰδίως δὲ εἰς ἐφετεῖον.

intimement, οἰκείως.

intimer, ῥ. ἐν. ἐπιτάσσω, πα-
ραγγέλω, μηνύω· (νομ.) παλινδικίαν
προκαλοῦμαι, ἐγκαλῶ, κλητεύω.

intimidable, δυνάμενος νὰ πτο-
χῆσῃ, νὰ ἐκφοβηθῆ.

intimidateur, trice, ἐκφοβητής.

intimidation, θ. ἐκφόβησις,
πτώσις.

intimider, ῥ. ἐν. ἐμποιῶ δει-
λίαν, ἐκφοβῶ, πτοῶ.

intimité, θ. οἰκειότης, στενή φιλία.

intitré, e, ἀτιτλοφόρητος.

intitulé, e, ἐπιγραφόμενος, ὀνο-
μαζόμενος.

intituler, θ. ἐπιγράφω ὄνομα
εἰς βιβλίον.

intolérable, ἀνυπόφορος· ὁ μὴ
ἀνεκτός.

intolérablement, κατὰ τρό-
πον μὴ ἀνεκτόν, ἀνυπόφορον.

intolérance, θ. μισαλλοδοξία,
ἔλλειψις ἀνεξιθρησκείας.

intolérant, e, μισαλλόδοξος,
ὁ μὴ ἀνεξιθρησκός· ὁ μὴ ἀνεκτικός.

intolérantisme, θ. μισαλλό-
δοξα αἰσθήματα καὶ φρονήματα.

intoléré, e, μὴ ἐπιτρεπόμενος,
μὴ ἀνεκτός.

intonation, θ. φωνῆς τόνος, ἐν-
δόσιμον· ἀνάκρουσις.

intoxication, θ. δηλητηρίασις
πνεύματος, ὀργανισμοῦ.

intrados, ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ θό-
λου κοιλότης.

intraduisible, δυσμετάφρα-
στος.

intraitable, δυσάγωγος, ἀτι-
θάσσευτος, ἀχείρωτος, ἀδάμαστος.

intra-muros, (-ρος) ἐντὸς τῆς
πόλεως.

intransitif, ive, (γραμμα.) ver-
be—, ῥῆμα οὐδέτερον, ἀμετάβατον·

intransitivement, οὐδέτερος,
ἀμεταβάτως.

intransmissible, ἀμετάδοτος.

intransparence, θ. τὸ ἀδια-
φανές.

in-trente-deux, (τυπογρ.)
σχῆμα βιβλίου τριακοστὸν δεύτερον.

intrépide, ἀτρόμητος, ἀφοβός.

intrepidement, ἀτρομήτως, ἀ-
φόδως.

intrépidité, θ. τὸ ἀτρόμητον,
ἀφοβία.

intrigaiiller, ῥ. ἐν. μηχανορ-
ραφῶ.

intrigaiiller, μηχανορράφος,
δολοπλόκος.

intrigant, ε, ῥαδιοῦργος, δολο-
πλόκος.

intrigue, θ. δολοπλοκία, ῥαδιοур-
γία, μηχανορραφία· πλοκή, οἰκονο-
μία δράματος· ἐρωτοτεχνάσματα,
ἀθέμιτοι ἐρωτικαὶ σχέσεις.

intriguer, ῥ. οὐδ. δολοπλοκῶ,
μηχανορραφῶ, ῥ. ἐν. ἐμβάλλω εἰς
ἀπορίαν, εἰς ἀμηχανίαν.

intrinsèque, ἐνυπάρχων, φυσι-
κός· valeur—, ἐνυπάρχουσα, πραγ-
ματικὴ ἀξία, ἡ ἐκ τῆς οὐσίας.

intrinsèquement, ἐνδοθεν, ἐκ
τῆς οὐσίας.

introduceur, εἰσγηγής, ὁ εἰσά-
γων.

introductif, ive, (δικ.) εἰσαγω-
γωγικός.

introduction, θ. εισαγωγή.
introductionnaire, εισαγωγικός.
introduire, ρ. έν. (κλίν. ώς conduire) εισάγω, προσάγω τινά κάπου· εισάγω, έμβάλλω τι είς τι (μεταφ.) εισάγω πρὸς χρῆσιν, καθιστώ σύνηθες· s'—, υπεισερχεσθαι.
introit (-ίτ) έναρκτήριοι προσευχαί τῆς λειτουργίας.
intromission, θ. εισαγωγή, εισχώρησις, είσοδος.
intronisation, θ. ένθρόνισις.
introniser, ρ. έν. ένθρονίζω.
introuvable, δυσεύρετος.
intrus, e, παρείσακτος, παρέγγραπτος, απρόσδεκτος, κ. ακάλεστος.
intrusion, θ. παρείσοδισις, εισπήδησις, απρόσδεκτος παρουσία.
intuitif, ive, έμφυτος τῆ ψυχῆ, αυτοθεώρητος, αυτόγνωστος.
intuition, θ. ή έξ άδιδάχτου γνώσις τῆς ψυχῆς, ή θεία θεωρία· έμφυτος γνώσις άνευ χρείας αποδείξεως.
intuitivement, έμφύτως, ογκοθεν, άνευ τῆς δια συλλογισμού αποδείξεως.
intumescence, θ. οίδημα, ογκος, κ. φούσκωμα, πρήξιμον.
intumescence, e, έξοιδαινόμενος, έξογκούμενος, κ. φουσκόνων.
intussusception, θ. ή δια θρέψεως αύξησις ζώου ή φυτού.
inusable, ό μη φθειρόμενος εκ χρήσεως ή προστριβῆς.
inusité, θ. άχρηστος, άσυνήθης.
inutile, θ. άχρηστος, άνωφελής, περιττός.
inutilement, άνωφελώς.
inutilisé, e, άχρησιμοποίητος.
inutilité, θ. άχρηστία, άλυσιτέλεια, άνωφελεια· πληθ. άνωφελή πράγματα.
invaincu, άήττητος, ό μηδέποτε νικηθείς.
invalidation, θ. άκύρωσις.

invalide, άνίσχυρος, αδύνατος, άσθενής, άρρωστος· mariage—, γάμος άκυρος· ούσ. —στρατιώτης· απόμαχος· l' hôtel des—s, τὸ έν Παρισίοις άσυλον τῶν απόμαχων.
invalidement, άκύρως.
invalider, ρ. έν. άκυρῶ.
invalidité, θ. τὸ άκυρον, άκυρότης π. γ. διαθήκης.
invariabilité, θ. άμεταβλησία, τὸ άμετάπτωτον, σταθερότης.
invariable, άμετάβλητος, άναλλοίωτος, άμετάπτωτος, άμετάβολος, άμετακίνητος, σταθερός, μόνιμος.
invariablement, άμεταβλητώς, άμεταπτώτώς, άναλλοιώτώς.
invasion, θ. εισβολή, έπιδρομή, έπέλευσις πολεμίων· (μεταφ.) — de la peste, εμφάνισις του λοιμοῦ.
invective, θ. λοιδορία, ύβρις· βλασφημία, κακολογία, λόγοι πικροί.
invectiver, ρ. έν. λοιδορῶ, ύβρίζω, βλασφημῶ, κακολογῶ.
invendable, άκατάλληλος πρὸς πώλησιν, δύσπρατος.
invendu, e, άπρατος, άπώλητος, κ. άπούλητος.
inventaire, καταγραφή, απογραφή τῶν κτημάτων, έπίπλων χρωγράφων κτλ. ένι δέ λόγω τῆς όλης περιουσίας τινός· héritier sans bénéfice d'—, ό κληρονομῶν άνευ του υπεργετήματος τῆς απογραφῆς.
inventer, ρ. έν. έφευρίσχω, έπινοῶ· πλάττω.
inventeur, trice, έφευρέτης.
inventif, ive, έφευρετικός.
invention, θ. έφευρέσις· (ρήτ.) εκλογή επιχειρημάτων και ιδεῶν επιτυχων, εκφραστικῶν τεχνάσματα.
inventorier, καταγράφω τὴν περιουσίαν απογράφω.
inversible, (επί άμάξης) μη δυναμένη ανατραπῆναι.
inverse, αντιστροφος, άνεστραμ-

μένος (μαθ.) en raison —, κατ' ἀντίστροφον λόγον· en sens —, ἀντιθέτως· οὗς. τὸ ἀντίθετον.

inversement, ἀντιθέτως, ἀντιστρόφως.

inversion, θ. (γραμμα.) ἀντιστροφή, προθύστερον, ὑπερβατόν.

invertébré, e, (ζωολ.) ἀσπόνδυλος.

invertir, ῥ. ἐν. ἀνατρέπω.

investigateur, trice, ἱγνευτής, ἐρευνητής, ἐξεταστής.

investigation, θ. διερευνήσις, ἔξετασις.

investir, ῥ. ἐν. περιουκλῶ ἀποκλείω, πολιορκῶ· παρέγω τινι ἐξουσίαν ἢ ἀξίωμα, δυνάμει περιβάλλω (μετ.) — *qqn de sa confiance*, ἀνατίθημι τινι πᾶσαν ἐμπιστοσύνην· ἐμπιστεύομαι εἰς αὐτόν καθ' ὅλα.

investissement, κύκλωσις πόλεως ἢ φρουρίου, πολιορκία.

investiture, θ. ἡ περιβολή ἐξουσίας ἢ ἀξιώματος.

invétéré, e, ἐρριζωμένος, πεπαλαιωμένος.

invétérer, s' —, παλαιοῦμαι, ῥιζοῦμαι, στερεοῦμαι.

invincibilité, θ. τὸ ἀνίκητον.

invincible, ἀήττητος, ἀνίκητος· (μεταρ.) ἀκατάσχετος.

invinciblement, ἀήττητως, ἀνυπερβλήτως.

inviolabilité, θ. τὸ ἀπαραβάτον, ἀπαραδίεστον, ἱερότης· ἄσυλον.

inviolable, ἀπαραβάτος, ἀπαραέλαστος· σεπτός, ἱερός, ἄσυλος.

inviolablement, ἀπαραβάτως, ἀπαραδίεστως.

invisibilité, θ. τὸ ἀόρατον.

invisible, ἀόρατος, ἀφανής.

invisiblement, ἀοράτως.

invitation, θ. πρόσκλησις.

invitatoire (ἐκκλ.) ἄσμα τοῦ ὁρθρου, ἐξαποστειλάριον.

inviter, θ. χαρτίον παιζόμενον

πρὸς διόλωσιν τῶν στοιχείων τοῦ πατρίου.

invité, e, προσκεκλημένος.

inviter, ῥ. ἐν. προσκαλῶ· μεταπέμπομαι, μηνύω ἵνα ἔλθῃ τις· κελεύω, προστάτω· προτρέπω· s' —, ὑπάγω ἀπρόσκλητος.

invocation, θ. κλήσις, ἐπικλήσις· ἱκεσία.

invocatoire, ἐπικλητικός.

involontaire, ἀκούσιος.

involontairement, ἀκούσιως, ἀβελήτως.

involucelle, θ. μικρὸν ἔλυτρον φύλλων, περιβλημάτιον.

involucré, (βοτ.) ἔλυτρον, περιβλημα ἐκ φύλλων.

involucré, e, (βον.) ἔλυτροφόρος.

involutif, ive, (βοτ.) ἐπὶ φύλλων) ἀνεστραμμένος εἰς τὰ ἔσω.

involution, θ. (δικ.) περιπλοκή περιστατικῶν,

invoker, ῥ. ἐν. ἐπικαλοῦμαι (ἰδίως τὴν θεότητα).

invraisemblable, ἀπίθανος.

invraisemblablement, ἀπίθανως.

invraisemblance, θ. ἀπίθανότης.

invulnérabilité, θ. τὸ ἄτρωτον.

invulnérable, ἄτρωτος.

invulnérablement, ἀτρώτως, χωρίς νὰ πληγωθῇ τις.

iodate, ἰωδικόν ἄλας.

iode (χημ.) ἰώδιον.

iodé, e, ἰωδιοῦχος.

iodeux, ἰωδιώδης.

iodique, acide —, ἰωδικόν ὄξύ.

iodure, ἰωδιοῦχον.

ioduré, e, μετ' ἰωδίου ἠνωμένον.

ionien, ienne, Ἴωνικός· dialecte —. Ἴωνική διάλεκτος.

ionique, ordre — Ἴωνικός ῥυθμός τῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

iota, τὸ στοιχεῖον ι, ἰώτα (μεταφ.) ils n'y manque pas un iota, δὲν ἐλλείπει οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ.

iotacisme, ἰωτακισμός, συχνὴ τοῦ ι χρῆσις.

irécacuana (βοτ.) (έμετική) ἱπεκακουάνα.

irascibilité, θ. ὄξυθυμία, ὀργιλότης.

irascible, ὄξυθυμος, ὀργίλος.

iridation, θ. ἰρίδωσις, ποικιλόχρῳια.

iridéés, θ. (βοτ.) τὰ ἰρίδοειδῆ φυτά.

iridium (μέταλλ.) ἰρίδιον.

iris (-ρις) Ἴρις, ἡ ἄγγελος τῶν Θεῶν (ποιητ.) Ἴρις, τὸ οὐράνιον τόξον· ὄνομα πολλῶν φυτῶν· κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.

irisation, θ. ἰδιότης τοῦ δεικνύναι τὰ χρώματα τῆς ἰρίδος, ἰρίδωσις.

irisé, ἰριδίζων, δεικνύων τὰ χρώματα τῆς ἰρίδος.

iriser, s, —, δεικνύω τὰ χρώματα τῆς ἰρίδος.

irlandais, e, Ἴρλανδός, Ἴρλανδικός.

ironie, θ. εἰρωνεία, χλεύη.

ironique, εἰρωνικός.

ironiquement, εἰρωνικῶς.

iroquois, ἰθαγενής τις φυλὴ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς (μεταφ.) ἄνωγειος ἀλλοκῶτων ἰθαῶν.

irrachetable, ἀνεξαγύρατος.

irradiation, θ. ἀκτινοβολία (φυσ.) ἐξάπλωσις τῶν ἀκτίνων, τοῦ φωτός ἀπὸ τοῦ κέντρου.

irradier, ῥ. οὐδ. ἐξαπλῶ τὰς ἀκτίνας, ἀκτινοβολῶ.

irraisonnabilité, θ. ἀλογία, τὸ παράλογον.

irraisonnable, ἄλογος, παράλογος, ἄτοπος· ἄδικος· ἀστόγαστος.

irrationnel, elle, ἄλογος, ἀλόγιστος (γεωμ.) ἄρρητος, ὁ μὴ ἔχων κοινὸν μέτρον μετὰ τῆς ἐνότητος.

irréalisable, ἀνέφικτος, ἀκατόρθωτος.

irrecevabilité, θ. τὸ ἀπαράληπτον.

irrecevable, ἄδεκτος.

irréconciliabilité, θ. τὸ ἀδιάλλακτον.

irréconciliable, ἀδιάλλακτος, ἀσυμφιλίωτος, ἀσυμβίβαστος.

irréconciliablement, ἀδιאלάκτως, ἀσυμβιβάστως.

irréconcilié, e, ὁ μὴ συνδιαλλαγείς.

irrécouvrable, ἀνείσπρακτος, ὀυσεῖσπρακτος· ὀυσανάκτητος.

irrécusable, ἀναμφισόητος, ἀναμφίλεκτος· ἀφρευκτος, ἀπαραίτητος.

irréductibilité, θ. τὸ ἀδύνατον ἐλαττώσεως ἢ ἀπλοποιήσεως.

irréductible, ἀμείωτος, μὴ δυνάμενος νὰ ἐπαναγοῖ εἰς ἀπλουστέρους ὄρους (χειρὶ) μὴ δυνάμενος ν' ἀποκαταστῆ εἰς τὴν προτέραν θέσιν.

irréfléchi, e, ἄσκεπτος, ἀλόγιστος, ἀπερίσκεπτος, ἀσυλλόγιστος.

irréflexion, θ. ἀπερισκεψία, ἀλογιστία.

irréformable, δυσμεταρρῦθμιστος, δυσαναμόρφωτος.

irréfragabilité, θ. τὸ ἀναντίρρητον.

irréfragable, ἀναντίρρητος, ἀναντίλεκτος.

irréfragablement, ἀναντιρρητικῶς.

irréfutable, ἀνεξέλεγκτος, ἀνεπίδεκτος ἀνασκευῆς ἢ ἀντικρούσεως.

irréfuté, e, ἀνεξέλεγκτος, μὴ ἐξελεγεθεῖς ἢ ἀνασκευασθεῖς.

irrégularité, θ. ἀνωμαλία· τὸ ἀκανόνιστον.

irrégulier, e, ἀνώμαλος, ἀκανόνιστος, ἄτακτος.

irrégulièrement, ἀνωμάλως, ἀτάκτως.

- irreligieusement**, ἀθρησκως, ἀυ. ἄως.
- irreligieux**, euse, ἄθρησκος, ἀνευλαθής, ἀσεβής.
- irreligion**, θ. ἀσέβεια, ἀθρησκεία, ἀνευλάβεια.
- irremédiable**, ἀθεράπευτος, ἀνεπανόρθωτος.
- irremédiablement**, ἀθεραπέυτως, ἀνεπιστρέπτει.
- irréparabilité**, θ. τὸ ἀνεπανόρθωτον.
- irrémissible**, ἀσυγχώρητος, ἀσύγγνωστος.
- irremissiblement**, ἀσυγγνώστως, κ. ἀσυγχώρητα.
- irréparable**, ἀνεπανόρθωτος, ἀνεπισκεύαστος, ἀδιόρθωτος.
- irréparablement**, ἀνεπανορθώτως, ἀδιορθώτως, ἀνεπιστρέπτει.
- irrépréhensibilité**, θ. τὸ ἄμεπτον.
- irrépréhensible**, ἄμωμος, ἀνεπίληπτος, ἄμεμπτος.
- irrépressible**, ἀκατάβλητος.
- irréprochabilité**, θ. τὸ ἄμεμπτον.
- irréprochable**, ἄμεμπτος, ἀνεπίληπτος.
- irréprochablement**, ἀμέμπτως, ἀνεπίληπτως.
- irrésistibilité**, θ. τὸ ἀκαταμάχητον.
- irrésistible**, ἀπρόσμαχος, ἀκατάβλητος, ἀναπόδραστος, ἀρευκτος.
- irrésistiblement**, ἀκρατήτως, ἀναποδράστως.
- irrésolu**, e, διχόρροπος, διχόγνωμος, ἐνδοιαζών, μετέωρος, ἀναποφάσιστος.
- irrésolument**, ἐνδοιαστικῶς, ἀναποφάσιστα.
- irresolution**, θ. ἐνδοιασμός, διχογνωμία, ἀπορία.
- irrespect**, ἀσεβεία, ἔλλειψις σεβασμοῦ.
- irrespectueusement**, ἀσεβῶς, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
- irrespectueux**, euse, ἀσεβής πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ἢ πρεσβυτέρους, ἀναιδής, ἀναίσχυντος.
- irresponsabilité**, θ. τὸ ἀνεύθυνον.
- irresponsable**, ἀνεύθυνος.
- irresponsablement**, ἀνευθύνως.
- irrévéremment**, ἀναιδῶς, ἀσεβῶς, ἀναισχύντως.
- irrévérence**, θ. ἀσεβεία, ἀναιδία, ἀναισχυντία.
- irrévérencieusement** = irrévéremment.
- irrévérencieux**, euse, ἀνευλαθής, μὴ σεβόμενος, περιφρονητικός.
- irrévérent**, e, ἀσεβής, ἀναιδής, ἀναισχυντος, αὐθάδης.
- irrévocabilité**, θ. τὸ ἀμετάκλητον, τὸ ἀμετάτρεπτον.
- irrévocable**, ἀμετάκλητος, ἀμετάτρεπτος.
- irrévocablement**, ἀμετακλήτως, ἀμετατρέπτως.
- irrévoqué**, e, ἀμετάκλητος, ἀκατάργητος.
- irrigable**, ἀρδευτός, ποτιστός, καταδρεκτός.
- irrigateur**, ἀρδευτής, κ. ποτιστήρι, ποτίστρα (ἰατρ.) κλυστήρ, ἐγγυματικός, ἐμβλητικός.
- irrigation**, θ. ἀρδευσις, πότισμα, κατάβρεξις (ἰατρ.) κατέκλυσμα πάσχοντος μέλους.
- irriguer**, ῥ. ἐν. (ἐπὶ λειμώνων) ἀρδεύω, ποτίζω.
- irritabilité**, θ. τὸ εὐερέθιστον, ὀργιλότης.
- irritable**, εὐερέθιστος, ὀξύχολος, ὀργίλος.
- irritant**, e, ἐρεθιστικός. (νομ.) ἀκυρωτικός οὐσ. ἐρεθιστικὴ οὐσία ἢ φάρμακον.

irritation, θ. ἐρεθισμός τῶν σωματικῶν ὀργάνων, τῶν νεύρων, κτλ (μεταφ.) διέγερσις, ταραχή.

irrité, e, ἠρεθισμένος· ὠργισμένος, τεταραγμένος.

irriter, ῥ. ἐν. ἐρεθίζω, διεγείρω, παροργίζω, παροξύνω· αὐξάνω· προξενῶ ὀδύνην.

irruption, θ. εἰσβολή· (κατ' ἐπεκτ.) πλημμύρα.

isabelle, couleur—, ὑποκίτρινος, λευκοκίτρινος.

isard, (ζωολ.) ἀντιλόπη ἢ ὄρεσιβιος, κεμάς ἢ πυρηνάια.

isatis (ζωολ.) Ἰσατις.

ischion, (-χι-) (ἀνατ.) ἰσχίον.

Isiaque, Ἰσιακός, τῆς Ἰσιδος.

islamisme, ἰσλαμισμός.

Islandais, Ἰσλανδός.

isoscèle, (γεωμ.) ἰσοσκελές.

isocrhone, (μηχ.) ἰσύχρονος.

isochronisme, ἰσοχρονισμός.

isogone, ἰσογώνιος.

isolant, e, (φυσ.) ἀπομονωτικός, ἀντλεκτραγωγός.

isolateur, ἰδέ isoloir.

isolation, θ. ἀπομόνωσις πρὸς ἡλεκτρισμόν.

isolé, e, μονήρης, ἀπομεμονωμένος, ἔρτημος.

isolement, ἀπομόνωσις, βίος μονήρης, ἐρημία.

isolément, κατὰ μόνας, χωριστά.

isoler, ῥ. ἐν. ἀπομονῶ, ἀποχωρίζω, περιορίζω.

isoloir, ἡλεκτρικός σκίμπους, ἀπομονωτήριον ἐφ' οὗ τίθεται τὸ ἡλεκτριζόμενον σῶμα.

isomère, ἰσομερής.

isomorphe, (ὄρυκτ.) ἰσόμορφος

isopérimètre, ἰσοπερίμετρος.

isotherme, ἰσόθερμος.

Israel, ὁ Ἰσραήλ· οἱ Ἑβραῖοι.

Israélite, Ἰσραηλίτης.

issu, e, καταγόμενος, ἔλκων τὸ γένος.

issue, θ. ἔξοδος, διέξοδος, θύρα· (μεταφ.) ἔκβασις, τέλος.

isthme, ἰσθμός.

Isthmiques, jeu—, (ἐορτή τῶν πάλαι Ἑλλ.) τὰ Ἴσθμια.

italianiser, ῥ. ἐν. ἐξίταλλω, καθιστῶ Ἰταλικόν.

italianisme, Ἰταλισμός.

Italien, ienne, Ἰταλικός.

italique, ἀρχαῖος Ἰταλικός, Λατινικός· (τυπογρ.) caractères—

στοιχεῖα κεκλιμένα, κ. κυρτά.

italisme, ἰδέ italianisme.

item, (-τεμ) (Λατ.) ἔτι, προσέτι, πρὸς τούτοις· οὐσ. πρᾶγμα, ἀντικείμενον.

itératif, ive, ἐπαναληπτικός.

itérativement, ἐπαναληπτικῶς.

ithos, (ῥητορ.) τὸ ἦθος.

itinéraire, ὁρομολόγιον· ὁδοιπορικόν, ἦτοι βιβλίον διηγούμενον τὴν ὁδοιπορίαν τινός· ἐπιθ. ὁρομολογικός, ὁδοιπορικός.

ive, ἢ ivolle θ. (εοτ.) χαμαίπιτος.

ivoire, (ὁδοὺς ἐλέφαντος) ἔλεφας, κ. φίλδισι d'—, ἐλεφάντινος· (μεταφ.) λευκότης.

ivoirerie, θ. ἐλεφαντουργία· ἐμπόριον ἐλεφαντόδοντος.

ivoirier, ἐλεφαντογλύπτης.

ivraie, θ. (βοτ.) ζιζάνιον, αἶρα, κ. ἦρα· (μεταφ.) ταραξίας· πρᾶγμα βλαβερόν.

ivre, μεθύων, μεθυσθείς, κ. μεθυσμένος· (μεταφ.) κατεχόμενος ὑπὸ σφοδροῦ πάθους.

ivresse, θ. μέθη, κ. μεθύσι· (μεταφ.) παραφορά, ἔξαψις, ἐνθουσιασμός.

ivrogne, esse, μέθυσος, οἰνοπότης, οἰνόφυξ, κ. μεθύστακα.

ivrogner, ῥ. οὐδ. μεθοκοπῶ.

ivrognerie, θ. μέθη, οἰνοφυγία.

ixia, θ. (βοτ.) φυτὸν, ἰξία.

J

J, Δέκατον στοιχείον τοῦ Γαλλικοῦ αλφαβήτου καὶ τὸ ἑβδομον τῶν συμφώνων.

jà (ἀρχ. ἀντὶ déjà) ἤδη.

jable, ἐντομή, ἐγγράφεις κατὰ τὰ ἄκρα τῆς ἔσθης ἐπιφανείας τῶν πλευρῶν βιτύου, κ. βαρελίου, πρὸς ἑναρμογήν τῶν ἑκατέρωθεν σανίδων τῶν πυθμένων.

jabler, ῥ. ἐν. ποιῶ ἐγγράφεις, ξαβδύσεις εἰς σανίδα.

jabcire, θ. ἐργαλεῖον τοῦ βαρελοποιῦ, δι' οὗ ἐγγράττει ξαβδύσεις εἰς τὰ ἄκρα τῶν σανίδων γαλαξιδύκανον.

jabot, πρόλοφος, πρηγορεῶν πτηνοῦ, κ. γούσα πτυκτὴ παρυφὴ τραχήλου γιτώνος, κ. φρελλῶ.

jabotage, ἀδολεσχία, φλυαρία.

jaboter, ῥ. οὐδ. ἀδολεσχῶ, φλυαρῶ.

jaboteur, euse, φλύαρος, ἀδολέσχης, κ. φαρλατᾶς.

jacasse, γυνή ἢ κόρη λάλος, φλύαρος.

jacasser, ῥ. ἐν. (φωνή κίσεως) κισσαδίζω φλυαρῶ.

jacasserie, θ. φλυαρία.

jacée, θ. (βοτ.) εἶδος κενταυρίου, ἰάνθεμον.

jaçant, e, κληρονομία ἀδέσποτος, ἀργή, ἄκληρος.

jachère, θ. νεά, χερσεία, γῆ ἀναπαυομένη.

jachérer, ῥ. ἐν. ἀρῶ, καλλιερῶ γῆν ἀναπαυθεῖσαν.

jacinthe, θ. ὑάκινθος.

jacolée, θ. (βοτ.) φυτόν τι, εἶδος ἡριγέροντος.

jacobin, e, μοναχὸς -ή τοῦ

τάγματος τοῦ Ἀγ. Δομνίκου ὁθιμοκράτης αὐθαίρετος, τυραννικός club des —, περίφημος ἐπαναστατικὴ λέσχη ἐν Παρισίοις ἐπὶ τῆς μεγάλης τῶν Γάλλων ἐπαναστάσεως. συνεδριάζουσα τότε ἐν τῷ πρότερον μοναστηρίῳ τῶν Ἰακωβίνων ἢ Ἰακωβιτῶν.

jacobinière, θ. καταχώγιον ἐπαναστατικόν, ὁθιμοκρατικόν.

jacobinisme, Ἰακωβινισμός· ἄκρατος καὶ αὐθαίρετος ὁθιμοκρατία.

jaconas, εἶδος τουλπανίου τῶν Ἰνδιῶν.

jacquard, εἶδος ὑφαντικοῦ ἱστοῦ.

jacquerie, θ. ἐπανάστασις τῶν δουλοπαροίκων τῆς Γαλλίας κατὰ τῶν τιμαριωτικῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἐν ἔτει 1358.

jacquet, εἶδος παιγνίου ἐπὶ τοῦ ταβλίου.

jactance, θ. ἀλαζονεία, ὑψηγορία, μεγαλαυχία.

jaculatoire, oraison —, δέσις ἐνθερμος καὶ στιγμιαία.

jaculifère (ζωολ.) ἀκοντιοφόρος.

jade (ὄρυκτ.) λίθος σκληρὸς ὑποπράσινος ἢ εἰλαιόχρους, ὁ νεφρίτης.

jadis (-disse) πάλαι, ποτέ, κ. μίαν φοράν, ἕναν καιρόν.

jaguar, πάνθηρ Ἀμερικανός.

jaïet, idè jais.

jaillir, ῥ. ἐν. ἀναβλύζω, ἀναβρύω, κρουνίζω, πηγάζω.

jaillissement, ἀνάβλυσις, ἀνάβρυσις.

jais, ὁ μέλας λίθος, ὁ γαγάτης.

jalap (βοτ.) καθαρτικόν τι φυτόν τῆς Ἀμερικῆς.

jale, θ. κάδος.

jalet, κάχλιξ στρογγύλος πρὸς ἐκσφενδόνησιν.

jalabre (ὄρνιθ.) λαγώπους.

jalap (βοτ.) φυτὸν ἱαματικὸν τοῦ Μεξικοῦ, (εἶδος ἐλξίνης, κισσαμπέλου ἢ σμίλακος) ἱαλάπη, μέλαν ζεῖον.

jale, κάρδοπος, κ. γαβάθα.

jalée, θ. ὕσον κάρδοπος χωρεῖ.

jalon, χωρομετρικὸς πάσσαλος

jalonnement, ὁ διὰ καμάκων ἢ βάρβδων ὄρισμός.

jalonner, ὀρίζω διὰ καμάκων, ἤτοι πασσάλων.

jalonneur, πασσαλοθέτης στρατιώτης τεθείς ὡς κάμαξ ἢ πάσσαλος πρὸς στάθμισιν.

jalousement, ζηλοτύπως.

jalouser, ῥ. ἐν. φθονῶ, ζηλοτυπῶ, ζηλῶ, ἐπιθυμῶ.

jalousie, θ. ζηλοτυπία· φθόνος.

jalous, ouse, ζηλότυπος· φθονερός· (μεταφ.) ἀφωσιωμένος περὶ πολλοῦ ποιούμενος.

jamais, (ἐπίρρ. ἀρν.) οὐδέποτε, κ. ποτέ· (ἀορίστως ἐπὶ χρόνου) ποτέ, κ. καμμιά φορά· à —, ἀείποτε, αἰωνίως, διὰ παντός.

jambage, εὐθυγραμμία τῶν στοιγίων **m, n, u**. (τεχτ.) ὁ τῆς βάσεως οἰκοδομῆς τοῖχος· παστάς, παραστάς ἐστίας.

jambard, κνημὶς, περικνημὶς, παρακνημὶς πανοπλίας.

jambe, θ. σκέλος κνήμης **le gras de la jambe** ἢ **le mollet**, ἡ γαστροκνήμη· **jouer des—s, prendre les—s au cou, s'enfuir à toutes—s**, φεύγω ὀρομαίως, κ. μὲ τὰ τέσσαρα.

jambé, e, bien —, εὐκνημος, ἔχων εὐμορφὸν τὴν κνήμην.

jambette, θ. μαχαιρίδιον καμπίστομενον ἐπὶ τῆς λαβῆς.

jambier, ière (ἀνατ.) κνημικός,

ἀνήκων εἰς τὴν κνήμην· οὐσ. θηλ. παρακνημὶς στρατιώτου.

jambon, χοιρομήριον.

jambonneau, χοιρομηρίδιον.

jan, ἑκάτερος τῶν ἀδάκων τοῦ ταβλίου.

janissaire, γιανίτσαρος.

janotisme, αναστροφή λέξεων, παραμορφοῦσα γελοιοδῶς τὴν ἔννοιαν τῆς φράσεως.

jansenisme, ἰανσενισμός, τὸ δόγμα τοῦ Ἰανσενίου περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος.

janséniste, ἰανσενιστής, ὁπαδὸς τοῦ Ἰανσενίου.

jante, θ. ἄντυξ, σῶτρον τοῦ τροχοῦ ἀμάξης.

Janvier, Ἰανουάριος.

japon, κεραμικὰ σκευῆ τῆς Ἰαπωνίας, κ. φαρφούρια.

japonais, Ἰαπωναῖος.

jappement, κνυζιθμός κυναρίων, ὕλαχῆ.

japper, ῥ. ἐν. (ἐπὶ κυναρίων), κνυζῶ, βαύζω, κ. γαυγίζω.

jaque, θ. ἀρχαῖον ἱμάτιον βραχὺ καὶ στενόν, κ. ζάκα.

jaquemart, μετάλλινον πλαγγόνιον σημαῖνον διὰ σφύρας τὰς ὠρας ἐπὶ ὀρολογίου.

jaquerie, θ. ἰδὲ jacquerie,

jaquette, θ. ἱμάτιον παιδίου.

jaquier, εἶδος ἀρτοκάροπου.

jarde, θ. οἶδημα σκληρὸν ἐπὶ τῆς ἰγνύος τοῦ ἵππου.

jardin, κῆπος, κ. περιβόλι· (μεταφ.) χώρα εὐφορος καὶ καλλιεργημένη.

jardinage, κηπευτικὴ κηπουρικὴ.

jardiner, ῥ. οὐδ. κηπεύω, κηπουρῶ.

jardinet, κηπάριον.

jardineux, euse, (ἐπὶ λίθου διαφανοῦς ἢ διαφώτου) ἑνιαχοῦ ἀδιάφωτος, φέριον κηλίδας.

jardiniér, ière, κηπουρός.

jardinière, θηλ. τοῦ *jardinier*· γαστροστάτης ἀνθέων ὡς Ἐπιπλον· χορτόσουπα· πλατύγυρος πέτασος γυναικός.

jardon, ἰδὲ *jarde*.

jargon, διάλεκτος διεφθαρμένη, βαρβαροστομία· (ὄρυκτ.) εἶδος κερτίνου ἀδάμαντος.

jargonner, βαρβαροφωνῶ, ὁμιλῶ διάλεκτον διεφθαρμένην.

jarnac, coup de—, ὄδιον, προδοτικὸν τέχνασμα, κτύπημα ἀπροσδόκητον.

jarosse, ἢ *jarousse*, θ. εἶδος λαθύρου ἢ ἀρακίδος.

jarre, θ. μέγα ἐκ ψαμμολίθου ἀγγεῖον πρὸς διατήρησιν τοῦ ὕδατος, ἀμφορεύς, ὑδρία.

jarret, ἰγνύς.

jarreté, e, κάμπτων τὰ σκέλη ἐπὶ τὰ πρόσω, ξαιβοσκελής.

jarretière, θ. γονατόδεσμος, κ. καλτσοδέτα· *l'ordre de la jarretière*, τὸ ἱπποτικὸν τάγμα ἧτοι τὸ παράσημον τοῦ γονατοδέσμου ἐν Ἀγγλίᾳ.

jars, ὁ χήν, ἄρρην τῆς χηνός.

jas, τὸ ξύλον τῆς ἀγκύρας.

jasement, λαλιά, συναμιλία.

jaser, ῥ. οὐδ. συλλαλῶ, συνομιλῶ, κ. κουβεντιάζω· ἐκλαλῶ, διαδίδω, ψιθυρίζω τὰ ἀπόρητα· (ἐπὶ πτηνῶν) λαλῶ, κρώζω, φλυαρῶ.

jaseran, λεπτή ἄλυσις χρυσῆ πρὸς ἀνάρτησιν κοσμημάτων περιτὸν λαϊμόν.

jaserie, θ. λαλιά, στωμυλία.

jaseron, ἰδὲ *jaseran*.

jaseur, εὐσε, βάλος, στωμύλος.

jasmin (βοτ.) ἰάσμη, κ. γασσεμί.

jasminées, τὰ ἰασμοειδῆ φυτά.

jaspe (ὄρυκτ.) ἰασπς.

jasper, ῥ. ἐν. ποικίλλω διὰ χρωμάτων πρὸς μίμησιν τῆς ἰασπίδος, ἰασπιζῶ.

jaspure, θ. ἰασπίδωσις, τῆς ἰασπίδος ἀπομίμησις.

jatte, θ. κρατήρ, κ. γαβάθα.

jauge, θ. μέτρον ἀκριβές· ἢ μετρικὴ ῥάβδος, ἢ βαθμοδιαίρετος· ὄνομα διαφόρων μετρικῶν ἐργαλείων.

jaugeage, καταμέτρησις, δικαίωμα καταμετρήσεως.

jauger, ῥ. ἐν. καταμετρῶ τὴν χωρητικότητά πίθου, ἀγγείου, πλοίου, κ. τ. λ.

jauteur, καταμετρητής.

jaunâtre, ὑποκίτρινος.

jaune, κίτρινος· *fièvre—*, ὁ κίτρινος πυρετός· οὐσ. τὸ κίτρινον χρῶμα.

jaunet, ette, ὀλίγον κίτρινος· οὐσ. (ὀτημωδ.) χρυσοῦν νόμισμα.

jaunir, ῥ. ἐν. οὐδ. κιτρινίζω.

jaunissant, e, κιτρινίζων.

jaunisse, θ. (ἰατρ.) ἱκτερος, κ. ἢ χρυσῆ, Τουρ. σαριλίχι.

jaunissement, κιτρινισμα.

javanais, e, ἐκ τῆς νήσου Ἰαύας.

javart, οἰδημα, οἰδημα ἐπὶ τοῦ κάτω μέρους τοῦ σκέλους τοῦ ἵππου, τοῦ βοός, κ. τ. λ.

javeau, νῆσος προελθοῦσα ἐξ ἀναχώσεως ἄμμου καὶ ἰλύος ἐν ποταμῶ.

javelage, δραγματώσις, δεματίσις ἀπομεινάντων σταγύων.

javelé, e, *avoines—ées*, βρώμη παχυνθεῖσα καὶ μελανθεῖσα ἐκ τῆς βρογῆς.

javeler, ῥ. ἐν. ἀμαλλεύω στάχυας σίτου κ. τ. λ. σπαρτῶν, δραγματεύω, δεματιάζω.

javeleur, δραγματοποιός, δεματοποιός τῶν σιτηρῶν.

javeline, θ. λυγρόμακρον ἀκόντιον.

javelle, θ. ἀμάλλι, δραγματῆ σίτου, κριθῆς κ. τ. λ. *eau de—*, χλωριοῦχον ποτάσιον.

javelot, εἶδος ἀκοντίου.

je, ἀντων. α'. προσώπου, ἐγώ.

jeannette, θ. μικρὸς χρυσοῦς σταυρός, ὃν αἱ χωρικαὶ κρεμῶσιν εἰς τὸν λαιμόν.

jectisses, θ. πληθ. χῶμα ἀνασκαφὴν ἢ μετενεχθὲν pierres—λίθοι, γερμάδια δυνάμενα νὰ τεθῶσι διὰ τῆς χειρὸς εἰς παντοίας οἰκοδομίας.

Jehovah, ὁ Ἰεχωβά, ὁ Θεός.

jéjunum (-νομ) (ἀνατ.) τὸ δευτερον ἰσχνόν ἔντερον, ἢ νῆστις.

jeremiade, θ. ἱερεμιάς, ὀρθῆρος, ἔλεγχος.

jésuite, ἰησουΐτης.

jésuitique, ἰησουΐτικὸς.

jésuitiquement, ἰησουΐτικῶς.

jésuitisme, ἰησουΐτισμός.

Jésus, ὁ Ἰησοῦς papier—χάρτης μεγάλου σχήματος.

jet, βολή, ῥιπή, ἀκόντισμα, κ. ῥίψιμον—βλαστός, βλάστημα—d'eau, κρουνός, πίδαξ, ὀροῦδρα—de la lumière ἀκτὶς φωτός premier—πρόχειρον σχεδιογράφημα du premier—, διὰ μιᾶς, ἐκ πρώτης φαρᾶς.

jeté, εἶδος βήματος ὀρχήσεως.

jetée, θ. ἐπίχλωμα, πρόχλωμα, προχυμαία.

jeter, ῥ. ἐν. ῥίπτω ὠθῶ ἐκβάλλω (μεταρ.) βλαστάνω, παράγω—l'ancrage, ἀγκυροβολῶ—qqn dans l'embaras, ἐμβάλλω τινά εἰς ἀμηχανίαν—les yeux sur qqn, ἐμβλέπω πρὸς τινά—de la poudre aux yeux, ἀπατᾶν διὰ μηδαμινῶν φιλοφρονήσεων, διὰ θωπιῶν—les fondements d'un édifice, θεμελιῶ οἰκοδομήν—les hauts cris, ἐκβάλλω κραυγὰς σφοδρὰς ἀγανακτήσεως—l'épouvante, ἐνσπείρω τρόμον—un pont sur une rivière, κτίζω γέφυραν ἐπὶ ποταμοῦ—le froc aux orties, ἀπαρ-

νοῦμαι τὸν μοναστικὸν βίον—le

manche après la cognée, παραιτεῖσθαι ἔργου τινος ἐξ ἀθυρίας—

feu et flamme, μένεα πνέειν, παραφέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς—de pro-

fondes racines, ῥίζουσθαι βαθέως—

en moule, ἐκτυπῶ τετηγμένον κηρόν, μέταλλον κ. τ. λ. le

sort en est jeté, ἔρριπται ὁ κύβος, ἐπεχειρήθη τὸ τόλμημα—sa lan-

gue aux chiens, σιωπᾶν—sur le papier, σχεδιάζειν, γράφειν ἐν τάχει

se—ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω se—entre les bras de qqn, ἐπικαλοῦμαι τὴν

βοηθειάν τινος, ζητῶ καταφύγιον παρὰ τινί se—dans un parti, ἐγ-

κολποῦσθαι κόμμα, φατρίαν (Ἑλλ.) εἰς στάσιν ἐμβάλλειν ἑαυτὸν la

Saône se jette dans le Rhône, ὁ ποταμὸς Σῶν (ἀργ. Ἄραρ) γύ-

νεται, ἢ ἐκβάλλει εἰς τὸν Ῥοδανόν.

jeton, ψῆφος, σημάδι ἐξ ὀστοῦ ἢ

μετάλλου ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ, πρὸς

σημείωσιν τῆς ὀφειλῆς—de présence, ψηφίον διδόμενον εἰς τὰ πα-

ρόντα μέλη ἐν τισιν ἑταιρίαις, ἵνα

δυνάμει αὐτοῦ πληρωθῇ αὐτοῖς ὁ

μισθὸς ἢ ποσὸν τι.

jeu, παιδιὰ, παίγνιον ἀγών les

jeux Olympiques, οἱ Ὀλυμπιακοὶ

ἀγῶνες—de quarts, χαρτοπαίγνιον—

de dames, οἱ πεσσοί, κ. ἡ ντάμα—τρόπος τοῦ κρούειν, μέ-

πειν μουσικὸν ὄργανον—τρόπος τοῦ

παριστάνειν, τοῦ ὑποκρίνεσθαι ἐν

θεάτρῳ donner du—à une porte, κί-

κίμνω τὴν θύραν νὰ κινῆται εὐκό-

λως—de mots, λογοπαίγνιον mettre

qqn en—, ἐμβάλλειν τινά εἰς

πράγματα, εἰς τινὰ ὑπόθεσιν ἐν ἀ-

γνοία αὐτοῦ tirer son épinglé du

—, ἀπαλλάττεσθαι ἐπιτηδεύως ἐκ

τινος δυσχερέας à—découvert, παρ-

ρησία je lis dans son —, μαν-

τεύω τὰ μυστικά του—x de bour-

se, αἱ τοῦ γρηματιστηρίου διακυ-

μάνσεις, ὑψώσεις καὶ ἐκπτώσεις τῶν
χρωματῶν.

jeudi, πέμπτη, ἡ πέμπτη τῆς ἑ-
βδομάδος ἡμέρα.

jeun, à—, νῆστις, κ. νηστικός· je
suis à—, εἶμαι νῆστις.

jeune, νέος· il sera donc tou-
jours —? ἀρα δὲν θὰ φρονιμεύσῃ
ποτέ; le—, ὁ νεώτερος τῶν υἱῶν ἢ
ἀδελφῶν.

jeûne, νηστεία, ἀπογῆ βρωμά-
των, τροφῆς.

jeunement (κυντηγ.) νεωστί.

jeûner, νηστεύω.

jeunesse, θ. νεότης· ἡ νεολαία.

jeunet, ette (δημωδ.) νεώτατος.

jeûneur, νηστευτής.

joaillerie, θ. ἀδαμάντων καὶ
ἄλλων πολυτίμων λίθων ἐμπόριον.

joaillier, ière, ἀδαμαντοπώλης·
κοσμηματοποιός.

jobard, εὐθύτης, μωρός, εὐπι-
στος, εὐαπάτητος.

jobarder, ῥ. ἐν. ἀπατῶ ἐμπαίζω.

joler, ῥ. ἐν. (σχεδ. ἄχρ.) σκώ-
πτω, γλευάζω.

jockey ('Αγγλ.) νεαρός θερά-
πων ἵππυλάτης ἐν ἵπποδρομείῳ, ἢ
ἑριππος ἀμαξυλάτης.

jocko, δημῶδες ὄνομα τοῦ πιθη-
κου οὐραγκουτάγκου.

jocrisse, εὐθύτης, βλάξ· ὑπηρε-
της εὐθύτης.

joie, θ. γαρά· feux de—, πυ-
ρὰ ἀγαλλιάσεως ἐν ταῖς παραμο-
ναῖς ἑορτῶν· fille de—, ἑταίρα,
πόρνη· les—s du monde, αἱ ἡδο-
ναὶ τοῦ κόσμου.

joignant, e, συνεχτής, παρα-
κείμενος· προθ. ἐγγύς, παραπλεύ-
ρως, κ. κοντά.

joindre, ῥ. ἐν. (joignant, joint,
e, je joins. nous joignons, je
joignis, κ. τ. λ.) ζευγνύω, συνά-
πτω, συνδέω, συμπλέκω, ἐνόνω·—
quelqu'un, προσθήνω τινά· τὸ ci-

joint, πρὸ ἐπομένου δὲν συμφωνεῖ,
μετὰ δὲ ἡγούμενον συμφωνεῖ· vous
trouvez ci-joint la copie, que
vous demandez, ἐσώκλειστον θέ-
λετε εὑρεῖ τὸ ἀντίγραφο ὕπερ αἰ-
τεῖτε· la copie ci-jointe est celle
du contrat, τὸ ἐσώκλειστον ἀντι-
γραφο εἶναι τὸ τοῦ συμβολαίου.

joint, ἄρμος, ἄρθρωσις, συναφή,
κ. κλειδωσις· (μεταρ.) trouver le—
—, εὑρίσκειν τὸν κάλλιστον τρόπον
τοῦ ἐκτελεῖν τι.

jointe, θ. (ὕφαντ.) σύνδεσμος
νεμάτων κοπτωμένων.

jointé, e, cheval court—, ἵπ-
πος βραχύκωλος· long —, μακρο-
σκελής.

jointée, θ. διχειρία, ὅσον αἱ δύο
χεῖρες ἡνωμένα· δύναται· νὰ περι-
λάβῃσι, διπλῇ δρᾶξ.

jointif, ive, συναφής, συντημένος.

jointolement, συμπληρωσις δι'
ἀμμοκονίας τῶν μεταξύ λίθων οἰκο-
δομῆς γασμάτων.

jointure, θ. ἄρμος, συναρμογή,
ἄρθρον, ἄρθρωσις, κ. κλειδωσις.

joli, e, κομψός, εὐμορφος, γαρ-
εις, κ. νόστιμος· οὐσ. κομψότης·
(εἰρων.) voilà une—e affaire! τί
λαμπρὰ δουλειά! c'est un—présent
qu'il vous fait là, νόστιμον δῶρον
εἶναι αὐτό που σᾶς προσφέρει.

joliet, ette, θ. ὑπόκομψος, νο-
στιμούτσικος.

joliment, κομψῶς, γαριέντως·
πολύ· (εἰρων.) on l'a—arrangé,
καλὰ σοῦ τὸν διώρθωσαν.

joliveté, θ. ὠραῖον ἄθυρμα.

jonc, (βοτ.) σχοῖνος, κ. βούρλον.

joncacées, θ. (βοτ.) πλῆθ. τὰ
σχοινοειδῆ φυτά.

jonchaie, θ. σχοινῶν, τόπος
πλήρης σχοίνων.

jonchée, θ. στοιβάς, φυλλάς,
τόπος ἐστρωμένος διὰ φύλλων, κλά-
δων καὶ ἀνθέων.

jonchement, στρώσις.
joncher, β. έν. έπιστρώννυμι, έπισπείρω, διαχύνω· καλύπτω.
jonchets, βαβδία έλεράντινα, ξύλινα, κ. τ. λ. μεθ'ών παίζουσι τὰ παιδία, ξυλάρια, κάρφη.
jonction, θ. συνάρεια, σύνδεσμος, ζεύξις, ένωσις, συμβολή, συνάντησις.
jongler, β. έν. θαυματοποιῶ, τερατουργῶ, άγυρτεύω.
jonglerie, θ. θαυματοποιία, τερατουργήματα, άγυρτεία.
jongleur, ταχυδακτυλουργός, θαυματοποιός, τερατουργός, άγυρτής. ότης.
jonque, σινικόν ή ένδικόν πλοϊον· ούνηκα.
jonquille, θ. (βοτ.) ναρκισσοειδές τι ευτόν και άνθος.
joseph, είδος λεπτοῦ και διαφανούς χάρτου.
jouable, παικτός.
jouailler, β. έν. μικροπαίζω, κκοπαίζω.
joubarbe (βοτ.) άείζων. υπόγειον, κρινάνθημον.
joue, θ. παρεϊά, κ. μίγυλον.
jouée, θ. διάμετρος, παχύτης τοίχου άνοίγματος θύρας ή θυρίδος.
jouer, β. ούδ. και έν. παίζω, συμπαίζω, (μεταφ.) κινούμαι, περιστρέφομαι άκολύτως, εύχόλως·—de malheur, άποτυγγάνειν·—sur les mots, παίζειν δια τών λέξεων, άμφιλογία γρῆσθαι·—de son reste, κάμνω τήν τελευταίαν προσπάθειαν. —à livre ouvert, παίζειν μουσικήν, μέλπειν, άπρομελετήτως, εκ πρώτης ύψεως·—un rôle, παίζειν μέρος, υποκρίνεσθαι πρόσωπον επί τῆς σκηνῆς του θεάτρου ή έν τῆ κοινωρία·—du bâton, βαβδίζω·—des jambes, φεύγειν έρομαίως· faire—une mine, αναφλέγειν, ανατινάσσειν τήν ύπόνομον·—sa vie, διακιν-

δυνεύειν τήν ζωήν· vous m'avez joué, μ'ένεπαίξατε, με ήπατήσατε· se—, τέρπεσθαι, διασχεδάζειν, παίζειν· se—des lois, άθετείν, περιφρονείν τούς νόμους· se—de qqη, έμπαίζειν, χλευάζειν τινά έπιτηδείως ή έξαπατάν· se—à qqη, προσβάλλειν, έπιτίθεσθαι κατά τινος.
jouereau, χαρτοπαίκτης άδέξις, ή μικρά εκκυβεύων.
jouet, παίγνιον, άθυρμα· (μεταφ.) άνθρωπος γελοϊος, άντικειμένον γελοϊος.
jeu, euse, παίκτης, φιλοπαίγμων·—χαρτοπαίκτης.
jouflu, e, φυσίγναθος, κ. μαγούλας.
joug, ζυγός· (μεταφ.) δουλεία, υποδούλωσις.
jouir, β. ούδ. απολαύω, καρπούμαι· νέμομαι, χρωμαι έπωφελώς ή μεθ' ήδονῆς.
jouissance, θ. απολαυσις· εκκάρπωσις, χρῆσις· ήδονή, τέρψις.
jouissant, e, (νομ.) ό έν πλήρει απολαύσει τών έαυτοῦ δικαιωμάτων.
joujou, άθυρμάτιον παιδίου, κ. παιγνιδάκι.
jour, ήμέρα· τὸ είκοσιτεσσάρων ώρων χρονικόν διάστημα·—φώς· φεγγίτης, όπή εισάγουσα τὸ φώς· pratiquer des—s à un appartement, άνοίγω φεγγίτας εις οίκημα· (μεταφ.) όψις πράγματός τινος· mettre un ouvrage à —, δημοσιεύω πόνημα· je prendrai mon—, θά εκλέξω τήν συμφέρουσάν μοι ήμέραν· se faire—, διέρχομαι άνοίγων όρόμον· la vérité se fait—, ή άλήθεια φαίνεται, εκδηλοῦται· donner le — à un enfant, τίκτειν, γεννᾶν τέκνον· ravir le — à qqη, αφαιρειν τινά τήν ζωήν· percer à —, διάτρητος· vivre au—le—, ζῆν εκ καθημερινου κέρδους, κ. με-

προδοῦλι μεροφάγι, ζῆν ἄνευ προνοίας διὰ τὸ μέλλον· *beauté d'un* —, κάλλος ἐφήμερον· *le—de l'an*, ἡ πρώτη τοῦ ἔτους ἡμέρα, κ. ἀρχιχρονιά· *faux*—, φῶς ἀπατηλόν (κυρίως καὶ μεταφορικῶς)· *demi* —, φῶς ἀμυδρόν· πλθ. *les beaux* —s, τὸ ἔαρ, ἡ νεότης· αἱ εὐτυχεῖς ἡμέραι τοῦ βίου· *de nos* —s, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, τὴν σήμερον· *tous les* —s, καθ' ἐκάστην· *les bons* —s, αἱ ἑορταί· *il est grand*—, εἶναι μέρα μεσημέρι.

journal, ἡμερολόγιον· ἐφημερίς· περιοδικόν· ἀρχαῖόν τι μέτρον πηλινον· *livre*—, βιβλίον, κατάστιχον, τὸ καθημερινὸν λεγόμενον τοῦ ἐμπορίου.

journalier, *ièrre*, ἡμερήσιος, καθημερινός· (μεταφ.) ἀδέβαιος, πρόσκαιρος· οὐσ. ἄνθρωπος ἡμερόβιος, κ. ἡμεροκαματιάρης.

journalisme, δημοσιογραφία, ἐφημεροδογραφία.

journaliste, δημοσιογράφος, ἐφημεροδογράφος.

journée, θ. τὸ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου διάστημα, ἡμέρα, τὸ ἡμερομίσθιον· ἡ ἐργασία μιᾶς ἡμέρας.

journallement, καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

joute, θ. ἵππικὸς ἀγών· ἔφιππος μονομαχία.

jouter, ῥ. ἐν. παλαίω, ἀγωνίζομαι.

joueur, ἵππομάχος, ἀγωνιστής.

jouvence, θ. (ἀρχ.) νεότης.

jouvenceau, νεανίσκος.

jouvencelle, θ. νεᾶνις.

jouxte (ἀρχ.) ἐγγύς· συμφώνως

jovial, e, als, εὐθυμος, ἰλαρός, φαιδρός· φιλόγελως.

jovialement, εὐθύμως, γηθοσύμως, ἰλαρῶς, εὐφροσύμως.

jovialité, θ. εὐθυμία, ἰλαρότης, εὐφροσύνη, φαιδρότης.

joyau, κόσμημα γυναικεῖον πολυτιμον, κειμήλιον, κ. διαμαντικόν.

joyusement, εὐθύμως, χαρμωσύνως, μετὰ χαρᾶς.

joyuseté, θ. χαρά, εὐθυμία.

joyeux, euse, περιχαρής, γηθοσυνος, φαιδρός, εὐθυμος, χαρούμενος· χαρμώσυνος.

jube, θ. χαίτη λέοντος, ἵππου· λόφος κράνους.

jubé, τὸ ἐν τισιν ἐκκλησίαις τῶν Λατίνων προκείμενον βῆμα· τὸ τοῦ ἀδύτου.

jubilare, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν.

jubilation, θ. ἀγαλλίασις, χαρά, εὐθυμία.

jubilé, τὸ Ἰωβιλαῖον ἔτος, τῶν Ἑβραίων ἑορτὴ κατὰ πεντακονταετίαν τελουμένη, καθ' ἣν ἅπαντα τὰ χρέη ἐξηλείφοντο, ἀπεδίδοντο τὰ κτήματα εἰς τοὺς προτέρους ἰδιοκτῆτας καὶ πᾶς δοῦλος ἠλευθεροῦτο· ἐν δὲ τῇ Λατινικῇ ἐκκλησίᾳ γενικὴ τῶν ἀμαρτιῶν ἀφεσις δωρουμένη ὑπὸ τοῦ πάππα κατὰ πᾶσαν εἰκοσαπενταετίαν ἢ κατὰ τὴν ἀνάρρησιν αὐτοῦ εἰς τὸν παππικὸν θρόνον.

jubiler, ῥ. οὐδ. ἀγάλλομαι.

jucher, (ἐπὶ ὄρνιθων) κοιτάζω, κοιμῶμαι ἐπὶ ὑψηλῆς σανίδος, κ. κουρνιάζω.

juchoir, πέταυρον, τὸ μέρος ὅπου κοιτάζουσι, κ. κουρνιάζουσιν αἱ ὄρνιθες.

judaique, ἰουδαϊκός.

judaiquement, ἰουδαϊκῶς.

judaisant, ἰουδαίζων.

judaiser, ῥ. οὐδ. ἰουδαίζω.

judaisme, θρησκεία τῶν ἰουδαίων, ἰουδαϊσμός.

judas, Ἰούδας, προδότης· μετὰ ὅπῃ ἐν δαπέδῳ ἵνα κατοπτεῦη τις τὰ ὑποκάτω συμβαίνοντα· *baiser de*—, φίλημα Ἰούδα, θωπείαι ἀπατηλαί.

judicature, θ. δικαιοδοσία, ἐπιπέπυγμα δικαστικόν.

judiciaire, δικανικός, δικαστικός· θ. οὐσ. δικαστικὴ διάγνωσις, κρίσις.

judiciairement, δικαστικῶς.

judicieusement, συνετῶς, εὐλόγως, φρονίμως.

judicieux, euse, ἔμφρων συνετός, φρόνιμος.

jugal, e (ἀνατ.) ζυγωματικός.

juge, δικαστής, κριτής· διαιτητής· —de paix, εἰρηνοδίκης· —d' instruction, ἀνακριτής.

jugé, le bien —, le mal — δικαία ἢ ἄδικος κρίσις ἢ ἀπόφασις.

jugement (φίλος.) ἡ κρίσις· δίκη, κρίσις, ἀπόφασις δικαστηρίου· γνώμη, φρόνημα· le —de Dieu, (τὸ πάλαι) ἡ διὰ τῆς μονομαχίας, τοῦ πυρός κ. τ. λ. κρίσις, ἐν ἔλλειψει ἀποδείξεων ψηλαφητῶν· le dernier —, ἡ δευτέρα παρουσία.

juger, ῥ. ἐν. δικάζω, κρίνω· ἀποφαίνομαι· νομίζω· φαντάζομαι, τεκμαίρομαι.

jugeur, ἐπιπέπυγος κριτής.

jugulaire, σφαγίτις· veine —, ἡ σφαγίτις φλέψ· οὐσ. τελαμῶν τοῦ κράνουσ στρατιώτου.

juguler, ῥ. ἐν. πνίγω, στραγαλίζω· (μεταφ.) ἀνιῶ, δι' ὄχλου γίνομαι, ἐνοχλῶ.

juif, ive, Ἰουδαῖος· (μεταφ.) τοκογλύφος· le—errant, ὁ περιπλανώμενος Ἰουδαῖος, μυθῶδές τι πρόσωπον.

juillet (jui-ié) ὁ ἰούλιος μῆν.

juin, ὁ Ἰούνιος μῆν.

juiverie, ἡ Ἰουδαϊκὴ συνοικία.

jujube (βοτ.) ὀρόθακχος, λωτός, κ. ζίζυφον· χυμός τούτου.

jujubier (βοτ.) ἡ ζίζυφιά.

jule (ἐντομ.) Ἰουλος.

julep (—λέπ) καταποτόν, μαλακτικόν ποτόν,

julien, ienne, ère—, τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον, ἔτος.

julienne, θ. (βοτ.) ἔσπερίς· τὸ ἰουλιανόν ῥόφημα, κ. σουπα ἐκ διαφορών γούρτων.

jumeau, elle, δίδυμος.

jumelé, e, ἑσπερωμένος δι' ἀντηρίδων.

jumelles, θ. πληθ. ἀντηρίδες ξύλιναι ἢ μετάλλιναι, στηρίγματα· δίδυμον βραχὺ τηλεσκόπιον, διόπτραι διὰ τὸ θέατρον.

jument, θήλεια ἵππος, φορβάς, κ. φοράδα.

jungle, δεινδρῶνες καὶ καλαμῶνες τῶν Ἰνδιῶν.

junon, ἡ Ἥρα, πλανήτης.

junte, συνέδριον ἢ συμβούλιον ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ Πορτογαλίᾳ.

jupe, θ. θηλυγίτων, κ. φοῦστα.

Jupiter, ὁ Ζεὺς, ὁ μέγιστος καὶ λαμπρότατος τῶν πλανητῶν.

jupon, μεσοφόριον.

jurade, θ. (τιμαρ.) τὸ ἀξίωμα τοῦ ὀρκωτοῦ· (ἐν τῇ μεσημ. Γαλλ.) ἐρρέθη ἀντι commune, κοινότης.

jurande, θ. (τὸ πάλαι) ὀρκωτής ἐν ταῖς συντεχνίαις τῶν τεχνιτῶν καὶ ἐμπόρων.

jurassique (γεωλ.) ἰουρασικόν στρώμα γῆς.

jurat (κατὰ τὸν μεσαίωνα) δικαστής ἐν τισι τῶν νοτιῶν πόλεων τῆς Γαλλίας.

juratoire (δικαν.) caution — ἑνορκος ὑπόσχεσις παρουσιάσεως.

juré, ὀρκωτός, ἑνορκος· (ἐπιθ.) ennemi—, ἐχθρὸς ἄσπονδος.

jurement, ὄρκος ἐν οὐ δέοντι, βλασφημία.

jurer, ῥ. ἐν. ὀμνύω, ὀρκίζομαι· ῥ. οὐδ. βλασφημῶ, καταρῶμαι.

jureur, βλάσφημος.

jurisdiction, θ. δικαιοδοσία.

juridictionnel, δικαιοδοτικός.

juridique, ἐνδικος, δικαστικός,

σύμφωνος πρὸς τὸν νόμον, νομικός.
juridiquement, ἐνδίκως, δικαστικῶς.

jurisconsulte, νομοδιδάσκαλος, νομικός σύμβουλος.

jurisprudence, θ. νομομάθεια· ἢ νομολογία.

juriste, νομικός συγγραφεύς, νομικός.

juron, βλασφημία, ὄρκος, κατάρας, ὀργῆς ἔκφρασις.

jury ἢ **jury**, οἱ ἔνορχοι, τὸ τῶν ὀρκωτῶν δικαστήριον· ἀγωνοδίκαι, ἔλλανοδίκαι.

jusant, ἰδὲ **Reflux**.

jus, χυμός, χυλός, ὀπός, ἐκχύλισμα, κ. ζουμί.

jusque, ἕως, μέχρι. Τὸ ληκτικὸν τούτου *e* ἐκθλίβεται πρὸ ἐπομένου φωνήεντος ἢ *h* ἀρῶνου οἷον *jusqu' à quand?* ἕως πότε; *jusqu' aujourd'hui*, μέχρι σήμερον. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ *jusques*, λέγεται, καὶ τότε ὡς εἶκος, ἐκθλίφει δὲν γίνεται.

jusqu'ame, (βοτ.) ὑοσκύαμος.

jussion, θ. κέλευσμα, προσταγή.

justaucorps, ἱμάτιον στενὸν μέχρι τῶν γονάτων φθάνον καὶ περισφίγγον τὸν κορμὸν καὶ τοὺς βραχίονας, κ. τζάκα, ζιποῦνι.

juste, δίκαιος, εὐθύς· ἀκριβής· νόμιμος· ἔλλογος, εὐλογος· *habit* —, ἔνδυμα στενὸν, σφιγκτόν· οὖσ.

— ἄνθρωπος δίκαιος· ὁ δεδικαιωμένος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἅγιος· τὸ δίκαιον ἀπολύτως, ἀφηρημένως, καθ' ἑαυτὸ· ἐπιρρ. δικαίως· ὀρθῶς, ἀκριβῶς· *au* —, κατ' ἀκριβείαν, ἐπακρι-

βῶς· *comme de* —, ὡς εἶκος, δικαίως εἰπεῖν.

justement, δικαίως· ἀκριβῶς, κ. ἴσα ἴσα, σωστά.

justesse, θ. ἀκρίβεια· τὸ δέον, τὸ πρέπον· ὀρθότης· συμμετρία.

justice, θ. δικαιοσύνη· εὐθύτης· εὐθυδικία· τὸ δίκαιον· ἀμοιβή ἢ τιμωρία δικαία.

justiciable, ὑπαγόμενος εἰς τὸ δικαστήριον, ἔνοχος.

justicier, (τὸ πάλαι) δικαιοδότης, ὁ ἔχων δικαστικὴν ἐξουσίαν ἐν ταῖς κτήσεσιν αὐτοῦ ἄρχων.

justifiable, εὐαπολόγητος, εὐδικαιολόγητος.

justifiant, *e*, (θεολ.) δικαιοδικός ἐνώπιον Θεοῦ.

justificateur, *trice*, δικαιοδικός· δικαιοδικός.

justificatif, *ive*, δικαιοδικός, ἀπολογητικός.

justification, θ. δικαίωσις, ἀπολογία.

justifier, *é*. ἐν. δικαίω, ἀπολύω τῆς κατηγορίας, ὑπεραπολογοῦμαι· *se* —, δικαιολογοῦμαι, ἀπολογοῦμαι.

juteux, *euse*, χυμώδης, χυλώδης, εὐχτημος, κ. ζουμερός.

juvenile, νεανικός· νεόφρων.

juvénilement, νεανικῶς.

juvénilité, θ. νεότης, νεαρότης, νεανικότης.

juxtaposer, *é*. ἐν. παρατίθηναι, τίθηναι τάσσω πλησίον ἢ ἀπέναντι.

juxtaposition, θ. παράθεσις, παραπλεύρως κατάταξις, ἐπιπρόσθεσις, πρόσθυσις.

K

K, τὸ ἐνδέκατον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου καὶ τὸ ὄγδοον τῶν συμφώνων.

kabak, εἶδος καπηλείου παρὰ τοῖς Ῥώσσοις.

Kabyle, κάτοικος τῆς Καβυλίας.

kabouanne, θ. είδος χελώνης.
kakatoès ή **cacatois**, είδος ψιττακού.

kali, τὸ κάλιον, ή σόδα.

kamichi, (όρνιθ.) ύδατοβατικόν τι πτηνόν.

Kan ή **Khan**, χάνης, ήγεμών τῶν Ταρτάρων.

kandjar, **kandjjar** ή **kangiar**, ακινάκης, κ. τουρκ. χαντζάρι.

kangourou, ή **kanjuroo**, (ζωολ.) ή διίδελφος, ή καγγαρού.

Kantisme, ή φιλοσοφία τοῦ Καντίου.

Kantiste, όπαδός τοῦ φιλοσόφου Καντίου.

kaolin, φαγεντιανή τις κέραμος.

keepsake, (κλήψαιίκ) βιβλίον χρυσόδετον προσφερόμενον ως δώρον, ως ένθύμημα.

képi, κάλυμμα στρατιωτικόν, πιλίχιον.

kermés, φοινικοῦς κόκκος, πρινοκόκχιον, κ. κρεμέζι.

kermesse, θ. έτήσια πανήγυρις έν τισι χώραις.

Khan, ιδέ **Kan**.

khédive, αντιβασιλεὺς τῆς Αιγύπτου.

kilo-, προτακτικόν συνθέτων λέξεων δηλοῦν τὸ χιλιοπλάσιον οὐσ. συντομία τοῦ **kilogramme**, χιλιογράμμον.

kilogramme, χιλιογράμμον, βάρος χιλίων γράμμων = 2 λίτραι καὶ 3 ούγγαι.

kilogrammètre, μονάς μέτρου έργασίας, ίσοδυναμοῦσα πρὸς δύναμιν ίκανήν ίνα ύψώση τις βάρος χιλιογράμμον εις ύψος ένός μέτρου.

kilolitre (μέτρον χωρητικότητος) χιλιόλιτρον.

kilométrage, χιλιομέτρησις, τὸ κατὰ χιλιόμετρα ύπολογίζειν.

kilomètre (μέτρον μήκους) χιλιόμετρον.

kilométrer, ρ. έν. καταμετρῶ τὰς χιλιομετρικὰς ἀπάστάσεις.

kilométrique, χιλιομετρικός.

kilométriquement, χιλιομετρικῶς.

kiosque, περίπτερον, στοά, κ. κιόσκι.

kirsch ή **kirschwasser**, κερασσινόπνευμα.

knout (κνούτ) ῥωσσικὴ μαστιγώσις.

kopeck, ιδέ **copeck**.

kremlin (σλαβιστί) φρούριον, τείχος.

kreutzer, νόμισμα Γερμανικόν αξίας 5 λεπτῶν.

kymbrique ή **cymbrique**, κυμβρική ή κυμεριακὴ διάλεκτος.

kyrielle, σχοινοτενὴς καὶ άνιάρὰ πραγμάτων σειρά, όλόκληρον κυριελέησον.

kyste, είδος μικροῦ οιδήματος, κύστη.

kysteux, **euse**, κυστώδης.

kystique, κυστικός.

L

L, δωδέκατον στοιχείον τοῦ Γαλλικοῦ αλφαβήτου, καὶ έννατον τῶν συμφώνων· ως ἀριθμητικόν ψηφίον = 50.

la, φωνή τῆς διατονικῆς κλίμα-

κος, πᾶ· δευτέρα χορδὴ τοῦ βιολίου.

la, ἄρθρον θηλ. ή.

la, άντων. προσωπ. τήν, αὐτήν.

là, εκεί· **là bas**, εκεί πέραν· **en**

ce temps là, κατ'έκείνον τὸν χρό-

νον, τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· de là, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν· par là, ἐκεῖθεν, δι' ἐκείνου τοῦ μέρους, τοῦ τόπου· par-ci, par là, ἐνθεν καὶ ἐκεῖθεν.

là là (ἐπιφ. παραμυθητικόν) ἔλα τῶρα· là là, rassurez-vous, ἔλατε τῶρα, ἡσυχάσατε.

labarum, λάβαρον, ἡ σημαία Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐφ' οὗ ἐνέγραψε I. X. τὰ ἀρχικά γράμματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

labdacisme, λαβδακισμός.

labeur, ἐπίμοχος ἐργασία, κάματος, κόπος.

labial, e, aux (γραμμ.) lettres —es, στοιχεῖα, γράμματα χειλεόφωνα οἷα τὰ β, π, φ (b, p, f) ἀνατ. χειλικός.

labié, e (βοτ.) χειλανθής.

labile, mémoire —, μνήμη ἀσθενής, σφαλερά.

laboratoire, γημεῖον.

laborieusement, ἐπιπόνως· φιλοπόνως.

laborieux, euse, φιλεργός, ἐργατικός, φιλόπονος· ἐπίπονος, κοπιαστικός.

laboriosité, θ. τὸ ἐπίπονον, τὸ κοπιῶδες· φιλοπονία.

labour, ἄροσις, γῆς ἐργασία, σκαφεῖα, κ. ὄργωμα.

labourable, γεωργητός, ἀροτός.

labourage, γεωργία, γεωπονία, ἄροσις, ἀροτρίσις.

labourer, ῥ. ἐν. ἀρόω, γεωργῶ, ἀροτριῶ, καλλιεργῶ.

laboureur, γεωργός, γεωπόνος, ζευγηλάτης, κ. ζευγᾶς.

labreux, euse, γείλων, γειλᾶς.

labyrinthe, λαβύρινθος.

lac (λάκ.) λίμνη.

laçage, σύσφιγξις τοῦ στηθοδέσμου δι' ἱμάντος κ. τ. λ.

lacer, ῥ. ἐν. συσφίγω, δι' ἱμάντος τὸν στηθόδεσμον, τὰ ὑποδήματα κ. τ. λ.

lacération, θ. διασπάραισις, διάσχισις.

lacerer, ῥ. ἐν. διασπαράσσω, διασχίζω, κατακερματίζω.

lacet, σφιγκτήρ, ἱμάς, βρόχος, κ. κορδόνι· παγίς πτηνῶν, λαγωῶν κ. τ. λ. (ἐν τοῖς Τουρκικοῖς ἀνακτόροις) βρόχος πρὸς στραγγαλισμόν, πνιγμόν ὑπόπτου τῷ Σουλτάνῳ, ἐνόχου ἢ μισητοῦ.

lâche, ἀνείμενος, γαλαρός, ἔκλυτος, (μεταφ.) ἄτονος, ἀδρανής, χαῦνος, μαλθακός· δειλός, ἀνανδρός· ἀγενής, χαμερπής.

lâchement, γαλαρῶς, μαλθακῶς, χαῦνως· ἀνάνδρως, δειλῶς· ἀγενῶς, χαμερπῶς, ἀχρεῖως.

lâcher, ῥ. ἐν. γαλῶ, ἀναγαλῶ, γαλαρόνω· —ἀπολύω, ἀφήμι· τι ἢ τινα· —prise, ἀφίνω, κ. ξαπολῶ· —ried, ξαπολῶ.

lâcheté, θ. δειλία, ἀνανδρία· χαυνότης, μαλθακότης· ἀγένεια, χαμέρπεια, ἀπανθρωπία.

lacinié, e, (βοτ.) feuille —ée, φύλλον ἀνισότυμητον, λακερόν, λακεστόν, ἀνωμάλως τετμημένον.

lacinis (-σί) εἶδος πλέγματος λινοῦ ἢ μαλλίνου.

lack (ἐν τῇ Ἰνδικῇ) ποσὸν 100, 000.

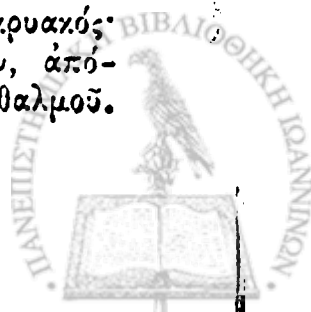
laconique, Λακωνικός, σύντομος.

laconiquement, λακωνικῶς, συντόμως.

laconisme, λακωνισμός, συντομία.

lacryma-Christi (δάκρυ τοῦ Χριστοῦ) περίφημος μοσχάτος οἶνος, γινόμενος ἐκ τῶν παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Βεσουδίου ὄρους τῆς Ἰταλίας καλλιεργουμένων ἀμπέλων.

lacrymal, e, aux, δακρυακός· (ἀνατ.) fistule —, αἰγίλωψ, ἀπόστημα ἐν τῷ κανθῷ τοῦ ὀφθαλμοῦ.

lacrymatoire, φακός· δακρυδόχος τῶν ἀρχαίων, ληκύθιον.

lacs (λᾱ) βρόχος, παγίς διὰ τὰ πτηνά· τοὺς λαγούς, κ. τ. λ. κ. θηλειά· καλώδιον λελυμένον· lacs de soie, καλώδιον μετάξινον.

lactate (χημ.) ἄλας ἐξ ἐνώσεως μετὰ γαλακτικοῦ ὀξέος.

lactation, θ. γαλούχησις, θήλασμα, κ. βύζαγμα.

lacté, ε, γαλακτώδης, γαλακτικός· voie—de, (ἀστρον.) ὁ γαλαξίας.

lactescent, ε, γαλακτώδης.

lactifère, γαλακτοφόρος.

lactifique, γαλακτοποιός.

lactigène, γαλακτογόνος.

lactique (χημ.) acide—, γαλακτικόν ὄξύ.

lacune, θ. κενὸν χωρίον, ἄγραφον ἐν βιβλίῳ, χάσμα, διάλειμμα.

lacuneux, euse, παριστῶν διαλείμματα, χάσματα.

lacustral, ε, λιμναῖος.

lacustre, λιμναῖος· plante —, οὐτὸν λιμναῖον· ville —, ἀρχαία πόλις βυθισθεῖσα, ἧς τὰ ἐρείπια σώζονται ἐν τοῖς ὕδασι λίμνης.

ladanum (-νομ) κόμμι ἀρωματικόν, λάδανον.

ladre, λεπρός· (μεταφ.) εἰς ἄχρον φιλόργυρος.

ladrerie, θ. γλισχρότης, αἰσχροσιλαργυρία· (χυδ.) λέπρα· (ἀρχ.) λεπροκομεῖον.

lagopède (ὄρνιθ.) λαγόπους, πτηνὸν ὄρεσίβιον.

lagophtalmie, θ. (ιατρ.) λαγοφθαλμία, ἀναστολή καὶ ἀκίνησις τοῦ βλεφάρου.

laguno, θ. ἔλος, τέλμα παραθαλάσσιον.

lai, ἀρχαῖόν τι εἶδος ποιήματος, εἶδος ἐλεγείου.

lai, ε, λαϊκός· frère—, καλογηρικὸς ὑπηρέτης μὴ κληρικὸς· sœur laie, μοναχὴ ὀδοίμος.

laische. θ. (βοτ.) κυπρησιδὲς τι φυτὸν μὲ φύλλα ὀδοντωτὰ καὶ κοπερά.

laisc, ἰδὲ laïque.

laid, ε, δυσειδής, δύσμορφος, ἄσχημος.

laideron, θ. γυνὴ ἢ κόρη δυσειδής, ἄσχημος.

laideur, θ. τὸ δυσειδές, δυσμορφία, ἄσχημία.

laie, θ. ἀγρία σῦς, κ. ἀγριογούρουνα.

laie, θ. ἀτραπὸς ἐντὸς δάσους.

lainage, ἐριεμπόριον, τὰ ἔρια· τοῦ ἐριούχου κτένισμα διὰ σχολύμου.

laine, θ. ἔριον, μαλλίον.

lainer, ῥ. ἐν. κτενίζω τὸ ἐριούχον, τὴν κ. τούχαν, λαναρίζω.

lainerie, ἐρεᾶ ὑφάσματα καὶ ἐριούχων ἐμπόριον.

laineux, euse, ἐριώδης, λαχνώδης, ἔμμαλος.

lainier, icre, ἐριουργός· ἐριοπώλης.

laisque, λαϊκός.

laird, ἄρχων, εὐπατρίδης, λόρδος Σκωτίας.

lais, νεαρὸν δένδρον, διατηρούμενον ἐν ὕλοτομείῳ.

laisse, θ. κυνοῦχος, κυνόδεσμος, χαλινὸς κυνός.

laisser, ῥ. ἐν. καταλείπω, ἀφίνω· παραιτῶ· ἐγκαταλείπω, ἀμελῶ· κληροδοτῶ· ἐκχωρῶ· ὕλλυμι, χάνω· πωλῶ· ἐπιφυλλάτω· — à penser, παρέχειν ἀφορμὴν σκέψεων· cela ne laisse pas d'être vrai, οὐχ ἥτιον ὅμως τοῦτο εἶναι ἀληθές· laissez-moi tranquille, ἄφετέ με ἡσυχον· ses enfants sont naturellement bons mais leur éducation laisse beaucoup à désirer, τὰ τέκνα του εἶναι μὲν φύσει ἀγαθὰ, ἀλλ' ἡ ἀνατροφή αὐτῶν εἶναι πολὺ ἐλλειπής· laissez, laissez, ἀρχει, ἀρχει πλέον· se — aller, ἀφίεμαι,

παραδίδομαι· οὐσ. un laisser aller très agréable, ῥαθυμία, νωγέ- λεια, ἀνεκτότης, ἀφέλεια πολὺ εὐ- χάριστος.

laissez-passer, ἔγγραφος ἄ- δεια πρὸς διάβασιν.

lait, γάλα, ὁ ἐκ τῶν μαστῶν ἐ- ξεργόμενος λευκὸς γυλός· πᾶς γυ- λός λευκός ἐκ φυτῶν καὶ καρπῶν ἀπορρέων· — de poule, διάλυσις λευκίου (κρόκου) ὡοῦ μεθ' ὕδατος καὶ σακχάρους· dents de —, οἱ πρῶτοι ὀδόντες, ὀδοντοφυΐα· frère ἢ soeur de —, ὁμογάλακτος· — caillé, ξυνογάλα, κ. γιαοῦρτι· petit —, ὀρρός, κ. τυρόγαλα.

laitage, ἐκ γάλακτος τροφή, κ. τὰ γαλακτερά.

laitance, ἢ laite, θ. ἰχθύος γο- νή, σπερμοθήκη.

laité, e, poison—, ἰχθύς γονο- φόρος, σπερματοφόρος.

laiterie, θ. γαλακτοπωλεῖον· τυ- ροκομεῖον.

laiteron, (βοτ.) σόγγος.

laiteux, euse, γαλακτώδης.

laitier, iere, γαλακτοπώλης.

laiton, ὀρείγαλκος.

laitue, θ. θρίδαξ, κ. μαροῦλι.

laize, θ. πλάτος ὑράσματος.

lama, λάμας, ἱερεὺς τοῦ Βουδδα παρὰ τοῖς Μογγόλοις καὶ τοῖς Θι- βετοῖς· grand— ἢ dalailama, ὁ ἀρχηγός τῶν βουδδιστῶν.

lama, (ζωολ.) ἡ Περουδιανή προ- ξατοκάμηλος.

lamanage, ἐπάγγελμα τοῦ λι- μενοπρωρέως.

lamaneur, λιμενοπρωρεὺς ἢ πρωράτης.

lamantin, κητοειδές τι ζῶον, ἰχθύς μαστοφόρος, ἀλίαρκτος·

lambeau, τεμάχιον σαρκὸς ἢ ὑράσματος, ῥάκος, κ. κουρέλι.

lambel, ῥήγμα, διακοπή ἣν οἱ δευτερογενεῖς τῶν εὐπατριδῶν ἐγ-

γράφουσιν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἑαυτῶν οἰκοσήμεων.

lambin, ine, βραδυκίνητος.

lambiner, νωθριῶ, βραδυκινουῖ- μαι.

lambourde, θ. δοκὸς ὑποστη- ρίζουσα τὰς σανίδας, κ. πατερόν.

lambrequins, ταινίαι ἢ γλωσ- σσειδεῖς τομαὶ ὑράσματος ἢ πεταύ- ρου περικοσμοῦσαι περίπτερον ἢ σκηνήν.

lambris, φάτνωμα ξύλινον τοῦ τοίχου· μαρμάρινον ἐπίγρισμα ἢ ἄλλου εἴδους· ἀσδέστωμα ἐσωτερ- κὸν ὑπερώου.

lambrissage, ἔργον τοῦ φα- τνωτοῦ τῶν τοίχων, φάτνωσις.

lambrissé, e, φατνωτός.

lambrisser, ῥ. ἐν. φατνώω· καλύπτω τοῖχον διὰ ξυλίας ἢ μαρ- μαροκονιάματος κτλ.

lambruche, ἢ lambrusque, ἄμπελος καταστᾶσα πάλιν ἀγρία.

lame, λεπίς μαχαίρας, κ. κόψις, λάμα· πλάξ· πέταλον· μάχαιρα· κῦμα· (μεταφ.) c' est une bonne —, εἶναι καλὸς ξιφομάχος.

lamé, e, λεπιδωτός, πεταλοκά- λυπτος.

lamellaire, πεταλοειδής.

lamelle, θ. μικρὰ λεπίς.

lamellé, e, lamelleux, euse, λεπιδωτός, φυλλωδής, πολύσχιτος, εὐσχιτος, λεπτόσχιτος ὡς τινες λίθοι ἢ ἄλλα ὄρυκτά.

lamelleux, euse, ἰδὲ lamellé,

lamentable, θρηνώδης, γοερός· ἀξιοθρήνητος, οἰκτρός.

lamentablement, θρηνωδῶς, γοερῶς, οἰκτρῶς.

lamentation, θ. γόος, θρήνος, ὄδυρμός.

lamenter, se—, θρηνώ, ὀδυ- ρομαι, ὄλοφύρομαι· κ. παραπονουῖ- μαι, κλαίωμαι.

lamie, (ἰχθ.) εἶδος καρχαρίου·

(μυθολ.) ἡ Λάμια, τέρας τι ἢ δαιμόνιον τῶν ἀργαίων Ἑλλήνων.

laminage, ἐλασματοποιίσις μετὰλλου διὰ μηχανῆς.

laminer, ῥ. ἐν. ἐλασματοποιῶ μέταλλον διὰ μηχανικῆς συμπίεσεως ἤτοι μεταβάλλω αὐτὸ εἰς μεγάλη καὶ λεπτά φύλλα.

laminerie, θ. ἐλασματοποιεῖα.

lamineur, ἐλασματοποιὸς μετὰλλων.

lamineux, euse, ἐλασματώδης, (ἀνατ.) tissu—, ὁ κυψελώδης ἰστός = tissu cellulaire.

laminoir, ἐλασματοποιὸς μηχανή, ἐλαστρον.

lampadaire, εἶδος πολυφώτου.

lampadophore, λαμπαδηφόρος ἐν ταῖς ἐορταῖς παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν.

lampas (-πάς) οἶδημα τῆς μεμβράνης τοῦ οὐρανίσκου τῶν νεαρῶν ἵππων, λαμπάς.

lampe, θ. λύχνος, κ. λάμπα.

lampée, (δημωδ.) μέγα ποτήριον οἴνου.

lamper, ῥ. ἐν. πίνω ἀπλήστως οἶνον.

lamperon, γλωσσίς ἢ φέρουσα τὴν θρυαλλίδα τοῦ λύχνου.

lampion, λυχνίσκος φωταφίας.

lampiste, λυχνοποιός, λυχνοπώλης· ὑπηρέτης φροντίζων τὰ τοῦ φωτισμοῦ, τῆς φωταφίας, κ. κανδηλανάπτης.

lampisterie, θ. λυχνοποιεῖα, λυχνεμπορίον.

lamproie, θ. (ἰχθ.) μύραινα, γαλός· πετρώμυζον.

lampourde, (βοτ.) τὸ ξάνθον.

lampyre, (ἐντομ.) λαμπυρίς, πυγολαμπής.

lançage, ἰδὲ lancement

lance, θ. λόγχη, δόρυ, κ. κονταρί· *baisser la—devant qqn*, ὁμολογῶ τὴν ἡττάν μου, ὑποχωρῶ ἐνώπιον ἀνωτέρου *rompre une—*

avec qqn, φιλονεικῶ, ἐρίζω πρὸς τινα.

lancement, καθέλκυσις πλοίου ἐκ τῆς ξηρᾶς εἰς τὴν θάλασσαν, ἔξωσις.

lancéolé, e (βοτ.) λογχοειδής.

lancer, ῥ. ἐν. ἐξακοντίζω, ἐκτοξεύω, βάλλω, ῥίπτω — *un vaisseau*, καθέλκω, ἐξωθῶ πλοῖον ἐκ τοῦ ναυπηγείου εἰς τὴν θάλασσαν. —

un escadron, βάλλω εἰς ὁρομαίαν κίντην ἕλην ἵππικου· — *un cerf*, ἐξάγω τὴν ἔλαφον, τὴν κάμνω νὰ ἐξορμηθῇ ἐκ τοῦ φωλεοῦ· — *un epigramme*, δημοσιεύω ἐπίγραμμα *se—*, ἐμβάλλω ἐμαυτὸν, εἰσέρχομαι *se—dans le monde*, εἰσέρχομαι εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰς τὰς συναστροφάς· οὐσ. *le—*, ἡ στιγμή καθ' ἣν τὸ θηρίον ἐξορμᾷ ἐκ τοῦ φωλεοῦ.

lancette, θ. τὸ φλεβοτόμον, σμιλῖον, νυστήριον, κ. νυστέρι.

lancier, ἵππεὺς λογιήτης.

lancinant, e, douleur — e, ἀλγιδὸν νυγματώδης.

lanciner, ῥ. οὐδ. νυγματωδῶς, θακεθύμως ἀλγεῖν.

lancis, ἐπισκευὴ τείχους δι' ἐναρμολογῆς λίθων.

landamman, ὁ ἄρχων, διοικητής ἐν τισιν ἐπαρχίαις τῆς Ἑλβετίας.

landau, εἶδος ἀμάξης.

lande, θ. γῆ χέρσου, ἄκαρπος μεγάλη ἐκτάσεως.

landgrave, τίτλος ἡγεμόνων τινῶν τῆς Γερμανίας.

landgraviat, ἡγεμονεῖα τοῦ λαυδγράφου.

landier, μέγας πυροστάτης.

landsturm, ἡ ἐθνοφρουρὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἑλβετίας.

landwerr, (ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ) ἡ πρώτη ἐφεδρεία.

laneret, (ὄρνιθ.) ἀστερίας, εἶδος ἱέρακος.

langage, ὁ προσοικὸς λόγος, γλῶσσα, ὁμιλία· ὕψος· διάλεκτος, τρόπος τοῦ λέγειν· φωνή, κραυγή τῶν ζῶων· le langage des dieux, ἡ ποίησις.

lange, σπάργανον.

langouusement, μαλθακῶς, ὀλιγοδρανῶς.

langoureux, euse, ὀλιγοδρανῆς, μαλακός, τὸ βλέμμα, μαλθακός τὴν φωνήν, τοὺς τρόπους, ὑγρὸς τὸ βλέμμα.

langouste, μεγάλη παραδῖς, μικρὸς ἀστακός.

langue, θ. γλῶσσα, τὸ ἐν τῷ στόματι μέλος τοῦ σώματος, τὸ ὄργανον τοῦ λόγου· — ἡ γλῶσσα, ἥτοι ἰδιάζουσα ὁμιλία ἔθλους τινος· οἱ τῆς ὁμιλίας κανόνες· — vivante, γλῶσσα ἐκ τῶν νεωτέρων, ζῶσα· — morte·, γλῶσσα νεκρά, ἥτοι ἀρχαία· coup de —, κακολογία, συχοφαντία· — de vipère, γλῶσσα ἐχιδνῆς, τουτέστιν ἰσοβόλος, πικρά, δηκτικὴ· jeter sa — aux chiens, παραιτεῖσθαι τοῦ μαντεῦσαι τι· mauvaise —, κακολόγος, συχοφάντης· — de terre, γλῶσσα γῆς, γῆ ἐξέχουσα εἰς τὴν θάλασσαν.

languette, θ. γλωσσὶς πλάστιγγος ἢ μουσικοῦ ὄργάνου.

langueur, θ. ῥαθυμία, μαλθακότης, ἀτονία, μάρανσις, ἀθυμία.

langueyer, ῥ. ἐν. γλωσσοκοπῶ τὸν χοῖρον ἵνα βεβαιωθῶ ὅτι εἶναι ὠγιῆς.

langueyeur, ὁ ἔχων ἔργον νὰ ἐξετάζη τὴν γλῶσσαν τοῦ χοίρου.

languier, καπνιστὴ γλῶσσα καὶ λοιμοὶ συνάμα χοίρου.

languir, ῥ. οὐδ. μαραίνομαι, ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω, ποθῶν τι φθίνω· τήχομαι, κατέχομαι ὑπὸ ἀτονίας· cette affaire languit, ἡ ὑπόθεσις αὕτη χρονίζει, παρατείνεται ὑπερμέτρως· la conversation lan-

guit, ἡ συνομιλία χαυνοῦται, γαλαροῦται, πίπτει· faire qqn —, βασανίζω τινὰ διὰ προσδοκίας, τὸν κάμνω νὰ στενάζη ἀνυπομονῶν.

languissamment, μαλθακῶς, ἀνειμένως, ἐν ἀτονίᾳ· περιπαθῶς.

languissant, e, μαλθακός, βληχρός, ὀλιγοδρανῆς, ἐν ἀτονίᾳ.

laniaire, dents—s, =dents canines, κυνόδοντες.

lanice, bourre—, γνάφαλον.

lanier, ἀρπακτικὸν πτηνὸν θηλ. τοῦ laneret.

lanière, λῶρος, κ. λωρὶ δερμάτινον· ἡνία.

lanifère ἢ lanigère, ἐριοῦχος, ἐριοφόρος, μαλλωτός, χνουδῆς, κ. χνουδάτος.

lanipède, δασύπους.

laniste (ἐν Ῥώμῃ τὸ πάλαι) ὁ ἀγοράζων καὶ γυμνάζων ξιφομάχους διὰ τὴν παλαίστραν.

lanquerre, θ. ἀσκός δερμάτινος· βοθητῶν τὸ κολύμβημα.

lansquenet (ἄλλοτε) πεζὸς στρατιώτης τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ· (τανῦν) εἶδος χαρτοπαιγνίου.

lanterne, θ. φανός, κ. φανάρι· — sourde, φανός καλυπτόμενος, κλειψίφανος, κ. κλεπτοφάναρον· — magique, ὄργανον ὀπτικὸν δι' οὗ παρίστανται εἰς μέγα σχῆμα εἰκόνες μικραὶ γεγραμμέναι ἐπὶ μικρῶν ὑάλων· (ἀρχιτεκτ.) πυργίσκος ἐπὶ στέγης ἢ ἐπὶ θόλου· (μηχ.) μικρὸς τροχὸς εἰς ὃν ἐναρμόζονται αἱ ὀδόντες ἄλλου τροχοῦ· il m' a conté des lanternes, μοὶ διηγήθη μύθους, ἀνοησίας.

lanterneau, φανάριον ἐπὶ κορυφῆς θόλου.

lanterner, ῥ. οὐδ. ματαιοσχολῶ· φλυαρῶ.

lanternerie, θ. ἀνεμῶλια, ὕθλος, μωρολογία.

lanternier, φανοποιός· ματαιό-
σχολος, φλύαρος.

lantiponnage, ύβλος, άνεμώ-
λια, κενολογία.

lantiponner, μωρολογῶ, ἀδο-
λεσχῶ.

lanturlu ἢ **lanturelu**, ἀπόκρισις
πρὸς ὑπεκφυγὴν ἢ ἄρνησις περιφρο-
νητικῆ.

lanugineux, euse, (βοτ.) λα-
γνώδης, γνωώδης.

laper, β. οὐδ. λάπτω, ἀπολά-
πτω, πίνω ὡς ὁ κύων.

lapereau, νέος κόνικλος· λαγι-
δεύς.

lapidaire, ἀδαμαντουργός, λι-
θογλύπτης· λιθογνώμων· ἐπιθ. style
—, ὕφος ἐπιγραφικόν.

lapidairerie, θ. λιθογραφικὴ·
πολυτίμων λίθων ἐμπόριον.

lapidation, θ. λιθασμός, λιθο-
βόλημα.

lapider, β. ἐν. λιθάζω, λιθοβο-
λῶ, φονεύω διὰ λίθων.

lapidescent, θ. λιθώδης, σκλη-
ρός.

lapideux, euse, λιθώδης.

lapidicole, λιθοδαίτιος.

lapidification, θ. λιθοποίησις,
ἀπολίθωσις.

lapidifier, ἀπολιθῶ.

lapidifique, λιθοποιητικός.

lapin, κόνικλος, κ. κουνέλι.

lapis ἢ **lapis-lazuli** ἢ **lazulite**
(ὄρυκτ.) ὁ κύανος, κ. λαζούρι.

lapon, οἴνη, ὁ ἐκ τῆς Λαπωνίας.

lappe (βοτ.) ἰδὲ **bardane**.

laps (λάψ) παρέλευσις· — **de**
temps, παρέλευσις χρόνου.

laps, **lapse**, ἐκπεπτωκώς· λέγε-
ται ἐπὶ ἀποσχιρτήσαντος ἀπὸ τῆς
καθολικῆς πίστεως, ἀφ' οὗ προτερον
ἔχουσίως ἐνεκολπώθη αὐτήν.

lapsus (-susse) ἀπάτη, λάθος,
ὀλισθημα (λατ.) — **linguae**, ὀλι-
σθημα τῆς γλώσσης.

laquais, ἀκόλουθος, θεράπων.

laque, θ. ῥητινή ἐρυθρόφαιος·
ἐκ πολλῶν δένδρων τῆς Ἰνδικῆς·
ἀρσ. βερνίκιον ὠραῖον, Σινικόν μέλαν
ἢ ἐρυθρόν.

laqueux, euse, τῆς φύσεως τῆς
ῥηθείσης ῥητινῆς.

lataire, (παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις)
ναϊδίον τῶν ἐφροστίων θεῶν.

larcin, κλοπεία, κλοπή· τὸ κλο-
πιμαῖον πρᾶγμα.

lard, λίπος χοίριον, κ. λαρδί.

larder, παρεμβάλλω δι' ἐν το-
μῶν εἰς κρέας μαγειρευόμενον χοί-
ριον λίπος δι' ἄρτυρα· (μεταφ.)
καταπληθόνω, διατιτρώσκω· ποιῶ
συχνοτάτην γρηῃσιν πράγματός τινος·
**larder ses discours, ses écrits-
de mots grecs ou latins**, παρα-
γεμίζω τοὺς λόγους καὶ τὰ συγ-
γράμματά μου δι' ἑλληνικῶν καὶ
λατινικῶν λέξεων.

larderon (ὄρνιθ.) αἰγιθαλός.

lardoire, ὀβελός πρὸς ἐμπτηξιν
χοίριου λίπους.

lardon, τεμάχιον λίπους χοιρί-
νου ἐμπεπηγμένον εἰς κρέας· (με-
ταφ.) δηκτικὸς λόγος.

lare, ἐφέστιος θεὸς παρὰ Ῥω-
μαίοις· (μεταφ.) πατρικὸς οἶκος.
ἐπιθ. **les dieux**—s, οἱ ἐφέστιοι θεοί.

large, εὐρύς, πλατὺς· (μεταφ.)
ἔχων εὐρείαν ἢ ἄλλως ἐλαστικὴν
τὴν συνείδησιν· ἐλευθέριος, γενναί-
δωρος· **faire de—s concessions**,
ποιεῖν μεγάλας παραχωρήσεις· οὐσ.
εὐρος, πλάτος· **combien cette mai-
son a-t-elle de —?** πόσον ἔχει
πλάτος αὐτὴ ἡ οἰκία; **prendre le**
—, ἀνάγομαι εἰς τὸ πέλαγος· ἀπο-
διδράσκω, φεύγω· **au—**, ἐν εὐρυχω-
ρίᾳ (ἐλλειπτ.) **au—!** ἀπομακρύν-
θητε! μὴ πλησιάζετε!

largement, εὐρέως, μεγάλως,
πλουσιοπαρόχως, ὀψιλῶς.

largesse, θ. μεγαλοδωρία· δια-
νομή χρημάτων.

largeur, θ. εὖρος, εὐρύτης, πλά-
τος.

larghetto, (Ἰταλ. ἐν μουσ.)
σγεδὸν βραδέως.

largo, (Ἰταλ. ἐν μουσ.) βραδύ-
τατα.

largue, γαλαρός, οὐγί τεταμέ-
νος· vent—, ἄνεμος πλάγιος, ἐγ-
κάρσιος ὡς πρὸς τὸ πλοῖον.

larguer, ῥ. ἐν. γαλῶ, ἀφίνω
τὸ σχοινίον, κ. μολάσω.

larigot, boire à tire —, πίνω,
οἴνοποιῶ ἀφθόνως.

larix (βοτ.) λάριξ, ἐνδόν.

larme, θ. δάκρυ· γυμός ἀπορ-
ρέων ἐκ τινων φυτῶν ἐν εἴδει κόμ-
μειως ἢ ῥητίνης ἢ ἀπλῶς ὡς γυμός.

pleurer à chaudes—s, γύνω θερ-
μὰ ἤτοι ἄφθονα δάκρυα· (μεταφ.)
ne m' en donnez qu' une—, ὅτε
ἐλάχιστον, κ. μιὰ στάλα.

larme—de-job, (βοτ.) εἶδος φυ-
τοῦ.

larmier, αὐλαξ, προστέγασμα
πρὸς ἐκροήν τοῦ ὕδατος ἀφισταμένως·
(ἀνατ.) ὁ κανθὸς ἐξ οὗ τὸ δάκρυ
ἀναβλύζει.

larmille (βοτ.) ὑδρόσπερμον ἢ
λιθόσπερμον.

larmolement ἢ larmoiment,
δακρύων ἐκροή ἀκούσιος, κ. δάκρυ-
σμα.

larmoyant, e, δακρυόεις, ἐν-
δακρυσ.

larmoyer, ῥ. οὐδ. δακρύω.

larmoyeur, κλαυθμώδης.

larron, onnesse, κλέπτης, κλο-
πέυς.

larronneau, κλεπτίδιον.

larve, θ. νύμφη ἐρπυλλίς, σκώ-
ληξ, ἔμβρυον ἐντόμου.

larronner, λωποδουτῶ.

larynge, e, laryngien, ienne,
λάρυγγικός, τοῦ λάρυγγος.

larynx, ὁ λάρυγξ.

las! συντομία τοῦ hélas! οἴμοι!

las, lassé, κειμηκῶς, κατάκοπος,
βεβαρυμμένος.

lascif, ive, λάγνος, ἀσελγής, σαρ-
κικός.

lascivement, λάγνως, ἀσελγῶς.

lasciveté, θ. λαγνεία, ἀσελγεία,
σαρκική ἐπιθυμία.

lasso, ἰδὲ lasso.

lassant, e, φορτικός, βαρυντι-
κός.

lasser, ῥ. ἐν. κοπῶ, κόπον ἐμποῶ,
κ. κουράζω· κορέννυμι, βαρύνω.

lassitude, θ. κάματος, κόπωσης,
κούρασις, βαρεμὴς, κόρος, ἀηδία.

lasso, εἶδος μακροῦ δερματίνου
λωρίου, δι' οὗ οἱ ἐγγύραιοι τῆς Νο-
τίου Ἀμερικῆς ζωοῦσι τὰ ἄγρια
ζῷα.

last ἢ laste, (ἐμπορ.) βάρος ναί-
μέτρον δύο τόνων, 2,000, χιλιογράμ-
μων.

lasting, (Ἀγγλ.) ὕφασμα λε-
πτὸν μάλλινον.

latanier, (βοτ.) εἶδος φοίνικος.

latent, e, λανθάνων, ἀφανής,
κρύφιος.

latéral, e, aux, ὁ κατὰ πλευ-
ράν, πλάγιος, παράπλευρος.

latéralement, πλαγίως, παρα-
πλεύρως, κατὰ πλευράν.

latère, à—, ἰδὲ légat.

laticaudé (ζωολ.) πλατύουρος.

laticolle, (ζωολ.) πλατυτράχη-
λος.

laticorne (ζωολ.) πλατύκερως.

laticlave, ὁ πλατύστρμος χιτῶν
τῶν ῥωμαίων συγκλητικῶν· ἢ συνύ-
φαντος τῇ πορφύρα γλαυῶς.

Latin, e· Λατίνος· Λατινικός· la
langue latine ἢ Je latin, ἡ Λατι-
νική γλῶσσα· l' Eglise—e, ἡ Λα-
τινική, ἤτοι Δυτικὴ ἐκκλησία· (ναυτ.)

voile—e, τρίγωνον ἰστίον, κ. λατῖνι.

latinisation, θ. ἐκλατινισμός.

latiniser, ρ. ἐν. λατινίζω, ἐκ-λατινίζω.

latinisme, λατινισμός.

latiniste, εἰδήμων τῆς Λατινικῆς. δεινὸς τὰ λατινικά.

latinité, θ. τὸ λατινικὸν ἰδίωμα, ἢ λατινικὴ γλῶσσα· basse—, ἢ παρκαμὴ τῆς Λατινικῆς γλώσσης, ἢ τῶν τελευταίων Λατίνων συγγραφέων, νεολατινική.

latitude, θ. γεωγραφικὸν πλάτος πρὸς βορρᾶν ἢ πρὸς νότον τοῦ ἡμερινοῦ· τὸ κλίμα ὡς πρὸς τὴν θερμοκρασίαν· (μεταφ.) je vous laisse toute—, σᾶς ἀφίνω πλήρη ἐλευθερίαν.

latitudinaire (θεολ.) ὁ πρεσβεύων πλήρη ἐλευθερίαν ὁρθοσκευμάτων, εἰς ἄκρον ἀνεξίθροισκος.

latomie, θ. λατομεῖον ἐν ᾧ οἱ ἀργατοὶ ἐνέκλειον τοὺς δεσμίους.

latrie, θ. ἡ μόνον πρὸς τὸν Θεὸν ἀφειλομένη λατρεία.

latrines, θ. πληθ. ἀφεδρών, ἀπόπατος, ἀναγκαῖον.

lattage, ἐκ πεταύρων στέγασμα.

latte, θ. πέταυρον.

latter, ρ. ἐν. (τεκτ.) πεταυρῶ.

lattis, ἔργον, τοῖχος ἐκ πεταύρων.

laudanum (φαρμ.) λαύδανον, ἐκχυλίσμα ὀπίου.

laudateur, ἱrice, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.

laudatif, ive, (ἐπὶ συγγραμμάτων) ἐπαινετικός, ἐγκωμιαστικός.

laudes, θ. πληθ. δοξολογίαι.

laure, κελλῖον, λαύρα.

lauréat, θαφνοστεφής, πᾶς ὁ βραβευθεὶς ἐν τινι διαγωνίσματι ἀκαδημαϊκῷ.

lauréole, θ. (δημιῶδ.) χαμαιδάφνη.

laurier, δάφνη· (μεταφ.) νίκη· se couvrir de—s. νικῶ, θριαμβεύω· flétrir ses—s, ἀμαυρῶ τὴν δόξαν μου· s'endormir ses—s, ἀφρον-

τιστεῖν, ἀμεριμνᾶν ἀφρόνως ἕνεκα κεκτημένης δόξης· se reposer sur ses—s, ἐπαναπαύεσθαι πρεπόντως ἐπὶ κεκτημένης δόξης.

laurier-rose, ξοδοδάφνη.

laurinées, θ. (βοτ.) τὰ δαφνοειδῆ.

lavabo, νιπτῆρ, κ. λαβομάνο· δέησις τοῦ ἱερέως ὑψοῦντος τοὺς δακτύλους κατὰ τὴν λειτουργίαν· ὁθόνη δι' ἧς ἀπομάσσει τὰς χεῖρας.

lavage, πλύσις, κ. πλύσιμον· ἀραιὸν φαγητὸν ἢ ποτόν, ἀνούσιον, κ. νερόπλυμα· ἢ δι' ὕδατος κάθαρσις μετάλλων· κατάπλυσις.

lavande, θ. (βοτ.) τίφουον, στοιγιάς, ἢ κελτικὴ νάρδος, κ. λεβάντα.

lavandier, πλυνεύς, ἀρχιπλύστης τοῦ ἡγεμόνος, τοῦ βασιλέως.

lavanderie, θ. πλυνός, πλυντήρ.

lavandière, θ. πλύντρια, κ. πλύστρα· (πτηγόν) σεισοπυγίς, κ. σουσουράδα.

lavaret (ἰχθ.) εἶδος τρώκτου.

lavasse, θ. ἀραιὸς ζωμὸς ἢ κάρυκευμα, κ. νερόπλυμα.

lave, θ. φλογώδης ρύαξ ἐξ ἡφαιστείου πηγάζων, λάβα.

lavé, e, πλυτός, πλυμένος· (ἐπὶ χρωμ.) ἀνοιχτός· ἐξίτηλος· (ζωγρ.) ὑδρόχρωμος.

lavement, πλύσις, ἀπόπλυσις· (φαρμ.) κλύσμα.

laver, ρ. ἐν. πλύνω· (μεταφ.)—une injure dans le sang, ἀποπλύνω τὴν ὕβριν δι' αἵματος, διὰ φόνου, διὰ μονομαχίας·—le dessin, χρωματίζω ἢ σκιάζω εἰκόνα δι' ὑδροχρωμάτων ἢ διὰ Σινικῆς μελάνης· se—, λούεσθαι, νίπτεσθαι· se—d' une imputation, ἀπολογεῖσθαι, δικαιολογεῖσθαι διὰ τινος κατηγορίας· je m' en lave les mains, ἀπονίπτομαι τὰς χεῖρας, δηλ. κηρύττω ἑμαυτὸν ἀνεύθυνον, ἀθῶον.

lavette, θ. πλυντήριον βράκος, κ. πατσάβουρα, πανί.

laveur, euse, πλυνεὺς, πλύν-
της, θηλ. πλύντρια, κ. πλόστρα.

lavis, ὑδροχρωμάτισμα σχιαγρα-
φίας διὰ Σινικῆς μελάντης ἢ ἄλλων
χρωμάτων.

lavoir, πλυνός, κοινόν πλυστα-
ριόν—de cuisine, νερογύτης.

lavure, θ. ὕδωρ ἀποπλύματος
τῶν σκευῶν πληθ. χρυσός καὶ ἄρ-
γυρος ἐκ τῆς ἀποπλύσεως τῆς τέ-
φρας ἐν τῇ νομισματοκοπέῳ καὶ
τοῖς χρυσοχοεῖσις.

laxatif, ive, κινητικὸς, διαχω-
ρητικὸς, καθαρτικὸς.

laxité, θ. (ιατρ.) γαλαρότης.

layer, ῥ. ἐν. χαράττω ἀτραπὸν
ἐντὸς δάσους.

layetier, κιβωτοποιός.

layette, θ. τὰ ἐνδύματα, ὀθόνη,
σπάργανα κ. τ. λ. βρέφους.

layetterie, θ. κιβωτοποιεῖα.

layer, ὁδοχαράκτης δάσους.

lazaret, λοιμοκαθαρητήριον.

lazariste, ἱεραπόστολος Ῥω-
μανοκαθολικὸς τοῦ τάγματος τοῦ
Ἁγ. Λαζάρου.

lazaron, ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰτα-
λίας ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ὄχλου, πληθ.
des lazaroni.

lazulite, ἰδὲ lapis.

lazzi, μορφασμός, βωμολόγημα,
κελωτοποιὸς φράσεις· πληθ. des lazzi
ἢ lazzis.

le, la, les, ἄρθρ. ὀριστικόν, ὁ, τόν,
τό, ἦ, τήν, οἱ, τοὺς, τά, αἱ, τὰς.

lé, πλάτος ὑφάσματος.

lèche, θ. λεπτότατον τεμάχιον
ἄστου.

léché, ο, λελειγμένος, κ. γλειμ-
μένος· ours mal—, ἄρκτος ἀτελῶς
ἐπιλειγθεῖσα, ἤτοι ἄνθρωπος ἀνά-
γωγος, σκαιός.

léchefrite, θ. λιποδόγη τοῦ δι'
ὀδελοῦ ὀπτωμένου κρέατος.

lecher, ῥ. ἐν. λείγω κ. γλείψω-
lécheur, euse, λείγων, λείκτης,
λαίμαργος, κ. λείκτης, λιγούδιάρτης.
lechonner, ῥ. ἐν. συγνολείγω·
θωπεύω.

leçon, θ. μάθημα· διδασκαλία·
δίδαγμα· συμβουλή· νοουθεσία· ἀνά-
γνωσμα· γραφή τοιαύδε ἢ τοιαύδε κει-
μένου ἀρχαίου.

lecteur, trice, ἀναγνώστης, ἀ-
ναγνώστρια.

lectionnaire, θ. βιβλίον λει-
τουργικὸν περιέχον τὰ ἀναγνώσματα.

lecture, θ. ἀνάγνωσις, κ. διά-
βασμα.

legal, e, aux, νόμιμος, ἔννο-
μος· νομικὸς.

légalement, νομίμως· νομικῶς,
κατὰ νόμον.

légalisation, θ. κύρωσις, ἐπι-
κύρωσις, πίστωσις, ἐπιμαρτυρία.

légaliser, ῥ. ἐν. κυρῶ, ἐπικυ-
ρῶ, ἐπιμαρτυρῶ.

légalité, θ. νομιμότης, κύρος,
τὸ ἐγκυρον.

légalat, πρεσβευτὴς τοῦ πάππα·
—a latere, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος
τοῦ πάππα (τὸ πάλαι) ἑξάρχος.

légaltaire, κληροδόχος, ὁ δε-
γόμενος τὸ κληροδοτήμα.

légateur, trice (νομ.) κληρο-
δοτὴς.

légation, θ. τὸ ἀξίωμα ἑξάρχου
τοῦ πάππα (διπλωμ.) ὑποπρεσβεῖα,
πρεσβεῖα δευτέρας τάξεως· ἀπαντα
τὰ μέλη, τὸ προσωπικόν τῆς πρε-
σβεῖας· ἢ τοῦ πρεσβευτοῦ κατοικία.

légatoire, ἑξαρχικὸς.

lège, (ναυτ.) πλοῖον μήπω συμ-
πληρωτῶν τὸ φόρτωμά του.

légendaire, ἀγιογράφος, συνα-
ξαριστής· ἐπίθ. μυθικὸς, ἱστορικο-
μυθικὸς.

légende, θ. συναξάριον, βίαι τῶν
ἁγίων· ἐπιγραφή νομίσματος· διή-
γημα ἱστοριομυθικόν, παράδοσις.

leger, ère, (κυρίως καὶ μεταφ.)
 -χοῦφος, ἑλαφρός· εὐκίνητος· εὐπε-
 -πτος, εὐκολογώνευτος· μὴ ἔχων
 πολλήν δύναμιν ἢ σφοδρότητα, οἶον·
 vin—οἶνος ἑλαφρός, ὄχι πολὺ με-
 -θυστικός, μέτριος (μεταφ.) ὑποφερ-
 -τός, μικρὸν προξενῶν πόνον· ἄσκε-
 -πτος, ἀνόητος· ἀσήμαντος· roésies
 légères, ποιημάτια, οὐχὶ πολὺ
 -σπουδαία· être — d'argent, μὴ
 ἔχειν χρήματα, στερεῖσθαι χρημά-
 -των· avoir la main légère, πρό-
 -θυμον εἶναι πρὸς τὸ τύπτειν· (ἐπὶ
 χειρουργ.) ἔγχειρεῖν δεξιῶς· être
 vêtu à la légère, εἶναι τινα ἑλα-
 -φρῶς ἐνδεδουλευμένον· entreprendre
 une chose à la légère, ἐπιχειρεῖν
 τι ἀπερισκέπτως, ἀσυνέτως, μετ'
 ἀδιαφορίας.

légèrement, ἑλαφρῶς, ἀσυνέ-
 -τως, ἀπερισκέπτως, ἀκινδύνως (οἶον
 ἐπὶ τραύματος).

légèreté, θ. κουφότης, ἑλαφρό-
 -της· εὐκίνησις, εὐστροφία· (μεταφ.)
 ἀπερισκεψία· ἀσυνεσία· ἀστασία.

légiférer, θεσμοθετῶ, νομοθε-
 -τῶ, ὀημοσιεύω νόμους.

légion, θ. (παρὰ Ῥωμ.) τάγμα,
 λεγεῶν σῶμα χωροφυλάκων ἔκ τι-
 -νων ἐνωμοτιῶν συγκείμενον· (κατ'
 ἐπέκτ.) πλῆθος ἀνθρώπων. Légion
 d'honneur, ἡ λεγεῶν τῆς τιμῆς,
 ἱπποτικὸν τάγμα, ἥτοι παράσημον,
 συσταθὲν ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ναπο-
 -λέοντος, πρὸς βράβευσιν τῶν δια-
 -πρεπῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτι-
 -κῶν ὑπαλλήλων.

léionnaire, στρατιώτης τῆς
 Ῥωμαϊκῆς λεγεῶνος· ὁ φέρων πα-
 -ράσημον τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

législateur, trice, νομοθέτης.

législatif, ive, νομοθετικός.

législation, θ. νομοθεσία· γνῶ-
 -σις τῶν νόμων.

législativement, νομοθετικῶς.

législature, θ. νομοθεσία· τὸ

ἐν ἐνεργίᾳ νομοθετικὸν σῶμα· ἡ νο-
 -μοθετικὴ περίοδος.

légiste, νομομαθής, νομολόγος.

légitimaire, (νομ.) τὸ ὑπὸ τοῦ
 νόμου παραχωρούμενον ὡς ἀναφαί-
 -ρετον, κληρονομικῶς ἀναφαίρετος.

légitimation, θ. νομιμοποίη-
 -σις νόθου τέκνου.

légitime, νόμιμος, ἔννομος· δι-
 -καιος· εὐλογος· οὐσ. θ. ἡ νόμιμος
 καὶ ἀναφαίρετος κληρονομία.

légitimement, νομίμως· δι-
 -καίως, κατὰ τὸν νόμον.

légitimer, ῥ. ἐν. νομιμοποιῶ,
 παρέχω εἰς νόθον τέκνον τὰ δικαιώ-
 -ματα τέκνου γνησίου· περιποιῶ κῦ-
 -ρος εἰς ἐξουσίαν· εἰς τίτλον κ. τ. λ.
 κάμνω ὥστε νὰ γίνωσι δεκτὰ ὡς νό-
 -μιμα· δικαιολογῶ.

légitimisme, νομιμοφροσύνη,
 ἀφοσίωσις εἰς τὴν νόμιμον βασιλείαν.

légitimiste, νομιμόφρων, θια-
 -σώτης τῆς νομίμου, τῆς κληρονομι-
 -κῆς βασιλείας, ἐν Γαλλίᾳ δὲ ὀπαδὸς
 τῆς Βουρβωνικῆς δυναστείας.

légitimité, θ. νομιμότης· γνη-
 -σιότης τέκνου· βασιλεία κατὰ κληρο-
 -νομικὸν δικαίωμα· τὸ δίκαιον, τὸ
 εὐλογον.

legs (λέ) κληροδότημα.

léguer, ῥ. ἐν. κληροδοτῶ· (με-
 -ταφ.) μεταδίδωμι, καταλείπω.

légume, λάχανον, λαχανικόν,
 ὄσπριον.

légumier, πινάχιον, παροψίς ἐν
 ἡ παρατίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης τὰ
 λαχανικά.

légumineux, euse, λαγανώδης.

lemme (γεωμ.) λῆμμα.

lémures, φάσματα, σκιαὶ τεθνε-
 -ῶτων.

lémuriens (ξωολ.) εἶδος τετρα-
 -γείρων ζώων πιθηκοειδῶν.

lendemain, ἡ ἐπαύριον, ἡ ἐπι-
 -οῦσα, ἡ ἀκόλουθος ἡμέρα.

lénifier, μαλάσσω, πραΰνω.

lénitif, ίνε, μαλακτικός, πραϋντικός (φαρμακ.) μαλακτικόν φάρμακον.

lent, e, βραδύς, βραδυκίνητος, ἀργοκίνητος.

lente, κονίς, κ. αἰ κόνιδες, ὡς τῶν φθιρῶν.

lentement, βραδέως, ἀργά.

lenteur, θ. βραδύτης, ἀργοπορία.

lenticulaire, φακοειδής.

lenticille, θ. φακός, φακή· ὕαλος φακοειδής, φακός· ὁ φακός τοῦ ἔκκρεμοῦς ὠρολογίου· φακίδες, περικνᾶδες τοῦ προσώπου.

lentisque (βοτ.) σχίνος, κ. μαστιχιά.

léonin, e, λεόντιος, λεοντικός· société — e, ἑταιρία ἐν ἣ τινες τῶν ἑταίρων ἐπεφυλάξαντο ἑαυτοῖς τὴν μερίδα τοῦ λέοντος (μετρ.) vers—s, στίχοι ὧν τὰ ἡμιστίχια ὁμοιοκαταληκτοῦσιν ἀλλήλοις.

léonure ἢ léonurus, (βοτ.) λεόνουρος.

léopard (ζωολ.) λεοπάρδαλις.

lépas (χογγυλ.) ἡ λεπάς.

lépidoptères, πλιθ. (έντομ.) λεπιδόπτερα.

lèpre, θ. ἡ λέπρα, κ. λώδα.

lépreux, euse, (ἐπιθ. καὶ οὐσ.) λεπρός, κ. λωδιάρης, λωθιασμένος.

léproserie, θ. λεπροκομεῖον.

lequel, ὅς, ὅστις, ὁ ὁποῖος. laquelle, ἡ, ἡτις, ἡ ὁποῖα, lesquels, οἵτινες, lesquelles, αἵτινες.

lérot, μυωξός ὁ φαιός ἢ ὁ κηπαῖος.

les, ἄρθ. ὀριστ. οἱ, αἱ, τὰ, τοὺς, τὰς, τὰ ἄντων. προσωπ. αὐτούς, αὐτά, τοὺς, τὰς, τὰ.

lèse, (προτακτικόν ἐκφράζον βλάβην, προσβολήν, παράβασιν) crime de lèse-majesté, προσβολή, ἀσέβεια κατὰ τῆς βασιλείας, ἐγκλημα καθοσιώσεως, ἐσχάτης προδοσίας· crime de lèse-humanité, παράβα-

σις τῆς φιλανθρωπίας, de lèse-amitié, ἀθέτησις τῆς φιλίας.

lésér, ρ. ἐν. ἀδικῶ, βλάπτω.

lésine, θ. φειδωλία, γλισχρότης, μικρολογία.

lésiner, ρ. οὐδ. γλισχεύομαι, φειδωλεύομαι, φιλαργύρως φέρομαι.

lésinerie, θ. φειδωλία, γλισχρότης.

lésineur, euse, λίαν φειδωλός, εἰς ἄκρον γλίσχος.

lésion, θ. βλάβη τῶν σωματικῶν ὀργάνων οἷον πληγή, τραῦμα μώλωψ, κ. τ. λ. φρενοβλάβεια.

lessivage, πλύσις διὰ ῥυπτικῆς κονίας, κ. ἀλουσιᾶς.

lessive, θ. τὸ διὰ τῆς τέφρας καθαρτικόν, ῥυπτικόν ὕδωρ, κ. ἀλουσιᾶ, ἀλυσίδα, μπουγάδα.

lessiver, ρ. ἐν. πλύνω, καθαρῶς διὰ ῥυπτικῆς κόνεως, δι' ἀλουσιᾶς ἢ ἀλυσίδας.

lessivière, θ. πλύντρια μισθωτή·

lest (λέστ) ἔρμα, κ. σαβοῦρα.

lestage, ἐρμάτισμα.

leste, ἐλαφρός, κοῦφος, εὔστροφος, εὐκίνητος, εὔζωνος.

lestement, εὔσταλῶς, ἐλαφρῶς, κοῦφως, εὔστροφως.

lester, ρ. ἐν. ἐρματίζω, κ. σαβορῶνω.

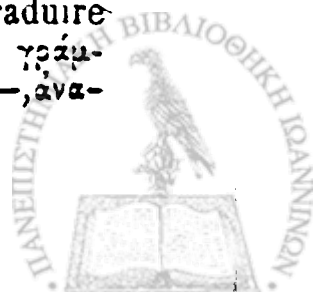
lesteur, ἄκατος ἐρματοφόρος.

léthargie, θ. ληθαργία (μεταρ.) ἀδρανεία, νωθρότης.

léthargique, ληθαργικός (μεταρ.) ἀδρανής, νωθρός.

léthifère, θανατηφόρος.

lettre, στοιχείον, γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου· ἐπιστολή, κ. γραφή, γράμμα· —de change, συναλλαγματική· —d'avis, ἐπιστολή πρὸς γνωστοποίησιν· —de voiture, φορτωτικὴ ἀμάξης· —de cachet (τὸ πάλαι) ἔνταλμα συλλήψεως· traduire à la—, μεταφράζειν κατὰ γράμμα, ἀκριβέστατα aider à la—, ἀνα-

πληρῶ τὸ ἐν τῇ γραφῇ ἔλλειπον·
μαντεύω τὴν ἔννοιαν τοῦ συγγρα-
φέως· — *s patentés* ἐπιστολαὶ ἐσφρα-
γισμένοι διὰ τῆς σφραγίδος ἀρχῆς
τινος· *les belles* — *s*, καλλιλογία
καὶ ποιήσις· *homme de* — *s*, ἀνὴρ
λόγιος, φιλόλογος,

lettré, ο, πεπαιδευμένος, λόγιος·
οὐσ. μανδαρινός Κινέζος ἀσχολού-
μενος περὶ τὰ γράμματα.

lettrine, θ. στοιχείον παραπομ-
πῆς· αἱ ἐπικεφαλίδες τῶν σελίδων
(συνήθως ἐκ τριῶν στοιχείων) λε-
ξικοῦ.

leude (τό πάλαι) ἑταῖρος, ἀκό-
λουθος, τοῦ ἄρχοντος ἢ τοῦ βασι-
λέως παρὰ τοῖς Φράγκοις.

leur, δοτ. πληθ. τῆς προσωπ.
ἀντων. αὐτοῖς, αὐταῖς· *je, tu, il,*
κτλ. — ἐπιθ. κτητ. ἀντων. ὁ προ-
σωπ. αὐτῶν· *leur père*, ὁ πατὴρ
αὐτῶν, ὁ πατὴρ των· *leurs pères*,
οἱ πατέρες αὐτῶν.

leurre, δέλεαρ, ἀπάτη.

leurrer, ῥ. ἐν. δελεάζω, ἀπατῶ,
διαβουκολῶ.

levain, ζύμη, ζύμμα, κ. προ-
ζύμη· (μεταφ.) λείψανα ἢ σπέρματα
πάθους σφοδροῦ.

levant, ἕως, ἀνατολή, ἀνατολαί,
τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ ὄριζοντος·
ἢ Ἀνατολή ὡς χώρα, ἤτοι τὰ δυ-
τικὰ μέρη τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας·
ἐπιθ. ἀνατέλλων, ἀνατολικός.

Levantin, ο, Ἀνατολίτης, ἰδίως
δὲ Φράγκος ἀνατολίτης.

levantine, θ. εἶδος λείου μετα-
ξωτοῦ ὑφάσματος.

levé, ὄρθιος· *voter par assis ou*
levé, ψηφοφορεῖν δι' ἀναστάσεως ἢ
μῆ.

levée, θ. ἄρισ, ἀποκόμισις, σή-
κωμα· ἀφαίρεσις· *la* — *d' un cada-*
vre, τὸ τὸν νεκρὸν ἀνελεῖν, ἐκφορὰ
νεκροῦ· — *des scellés*, ἀποσφράγι-
σις· — *d' un appareil mis sur une*

blesure, ἀφαίρεσις τῶν ἐπιδέσμων·
τραύματος· — *de la séance*, ἡ λη-
ξις τῆς συνεδριάσεως· — *des im-*
pôts, εἴσπραξις τῶν φόρων· — *de*
troupes, στρατολογία· — *en masse*,
γενικὴ στρατολογία· — *de boucli-*
ers, γενικὴ ἐξέγερσις πρὸς πόλεμον,
πανστρατιά· ἀντίστασις ἢ ἐπίθεσις·
κατὰ τῆς κυβερνήσεως· — *d' un sié-*
ge, λύσις πολιορκίας· — *χῶμα,*
ἀνάχωμα· — *χαρτωσιά*.

lever, ῥ. ἐν. αἶρω, ἐπαίρω, ἀνί-
σטיμι, ἐγείρω, κ. σηκώνω· — *les*
scellés, ἀποσφραγίζειν· — *une cuis-*
se de roulet, ἀποκόπτειν τὸν μη-
ρὸν ὕρνου· (μεταφ.) — *une armée*,
στρατολογῶ· — *des impôts*, εἰσ-
πράττειν φόρους· — *le siège d' une*
ville, λύειν τὴν πολιορκίαν πόλεως·
τινος· — *l' ancre*, αἶρειν τὴν ἄγκυ-
ραν· — *les épaules*, ἐκφράζειν περι-
φρόνησιν διὰ κινήσεως τῶν ὤμων·
en — *la main*, ὀμνύειν περὶ τῆς ἀ-
ληθείας πράγματός τινος· *faire* —
un lièvre, ἀνεγείρειν, διεγείρειν εἰς
ἐξόρμησιν τὸν λαγῶν ἐν τῇ θήρᾳ·
— *le pied*, ἀποδιδράσκειν λάθρα·
une difficulté, αἶρειν ἀφαιρεῖν τὴν
δυσκολίαν· — *un interdit*, λύω τῆς
ἀργίας τὸν ἐν τοιαύτῃ τιμωρίᾳ ἱερέα·
— *une excommunication*, λύω
τινα τοῦ ἀφορισμοῦ· — *l' étendard*
de la révolte, αἶρω τὴν σημαίαν
τῆς ἀνταρσίας, ἐπανίσταμαι ἀνα-
φανθόν· — *un plan*, διαγράφω τυ-
πογραφικὸν σχέδιον· — *le masque*,
ἀφαιρῶ τὸ προσωπεῖον, παύω τοῦ
ὑποκρίνεσθαι, φαίνομαι ὅποιος ἀλη-
θῶς εἶμαι· — *la séance*, λύειν τὴν
συνεδρίασιν· — *un camp*, διαλύω
τὸ στρατόπεδον· ῥ. οὐδ. φύομαι,
αὐξάνω· *les blés lèvent*, τὰ σπαρτά
φύονται, αὐξάνουσι· ἀναζυμοῦμαι,
κ. ἀναθαίνω· *la pâte lève*, ἡ ζύμη
ἀναθαίνει, ἀναζυμοῦται *se* — ἀνί-
σταμαι ὀρθοῦμαι· ἐγείρομαι ἐκ τῆς

κλίνης· le vent se lève, ἰὸ ἄνεμος ἄρχεται πνέων· se—de table, ἐγείρεσθαι ἀπὸ τῆς τραπέζης· le soleil se lève, ὁ ἥλιος ἀνατέλλει.

lever, ἡ ἐγερσις, ὥρα ἐγέρσεως· ἀνατολή οὐρανοῦ σώματος·—ἡ levé des plans, ἡ ἐπὶ τοῦ χάρτου διαγραφή σχεδίου τόπου τινός.

lever—Dieu, ἡ τῆς θείας κοινωνίας ὑψωσις ἐν τῇ λειτουργίᾳ.

leveur, euse, ἐγερτής, ὑψωτής· (τυπογρ.) ὁ ἀναλήπτης τῶν φύλλων.

léviathan, ὁ λεβιάθαν, ὁ μέγας ἰχθὺς περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ.

levier, μοχλός.

lévigation, θ. (χημ.) διάλυσις· μεταγγισμός.

leviger, ῥ. ἐν. (χημ.) διαλύω κόνιν ἐν ὕδατι· μεταγγίζω.

levis, pont—, κρεμαστή ἢ ἀνασπαστή γέφυρα.

Lévite, λευίτης, ἱερεὺς Ἰουδαίος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ· οὗσ' ὀθλ. εἶδος μακροῦ ἐπενδύτου.

levrauder, ῥ. ἐν. καταδιώκω τινὰ ὡς λαγῶν, παρενοχλῶ.

levraut, λαγιδεύς, κ. λαγουδάκι.

lévre, θ. χεῖλος, κράσπεδον πεδιάδος ἢ χεῖλος λεκανοπεδίου· (βοτ.) λοβός ἀνθέων τινῶν ἐν εἴδει χεέλους.

levrelette, θ. λαγιδεύς.

levreteau, λαγιδεύς.

levrette, θ. θήλεια τοῦ λαγωνικοῦ.

levretté, e, ἰσχνός ὡς λαγωνικόν.

levretter, ῥ. οὐδ. θηρεύω τὸν λαγῶν διὰ λαγωνικῶν.

levreux, euse, χεέλων, κ. χειλᾶς.

levriche, θ. λαγιδεύς.

lévrier, λαγωνικός κύων.

levron, μέγας ἡλικίας λαγωνικόν· εἶδος λαγωνικοῦ μικροῦ ἀναστήματος.

levure, θ. ὁ ἀπὸ τοῦ ἀναζυμουμένου ζύθου ἀφαιρούμενος ἀφρός.

lexicographe, λεξικογράφος.

lexicographie, θ. λεξικογραφία

lexicographique, λεξικογραφικός.

lexicologie, θ. λεξιλογία, ἥτοι ἔτυμολογία, ἐρμηνεία καὶ τεχνολογία λέξεων.

lexicologique, λεξιλογικός.

lexicologue, λεξιλόγος.

lexique, λεξικόν, ἰδίως δὲ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

leyde, bouteille de—, ἡ λουγδουνική ἥτοι ἠλεκτρική λάμπη.

lez (ἀρχ. πρόθ. ἐν συνθέσει) ples-sis-lez-Tours, πλησίον τῆς πόλεως Tours μέγαρον.

lézard (ζωολ.) σαῦρα, κ. γουστέρα.

lézardé, e, πολυρραγής.

lézarder, se—, καταρρύγνυμαι.

lézardin, e, σαυροειδής· δυσρημιστικός.

liage, δέσις· νῆμα συνδέον τὸ χρούσωμα μετὰ τῆς μετάξης.

liais, εἶδος τιτανολίθου.

liaison, θ. συνάφεια, σύνδεσμος· δεσμός· σχέσις· ἔνωσις· (μαγειρ.) ὕλαι συμπυκνωτικαὶ τῶν ζωμῶν καὶ καρυκευμάτων· (μουσ.) ἔνωσις πολλῶν φθόγγων διὰ μιᾶς κρούσεως τοῦ πλήκτρου ἀκουομένων· (γραφ.) λεπτή γραμμὴ συνδέουσα τὰ στοιχεία ἐν τῇ γραφῇ πρὸς ἄλληλα, ἢ τὰ μέρη ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ στοιχείου.

liaisonner, ῥ. ἐν. συνδέω τοὺς λίθους οἰκοδομῆς.

liane, θ. κληματίς.

liant, e, μειλίχιος, ὀμιλητικός· εὐχαμπτος, εὐκολος.

liard, ἀρχαῖον ὀλεπτον.

liarder, ῥ. οὐδ. φειδωλεύομαι.

liardeur, φειδωλός.

liasse, θ. φακέλλος, δέσμη, δέμα χερτίων, ἐγγράφων.

libage, ὀγκώδης λίθος ἀπειλέκητος.

libation, θ. (παρὰ τοῖς ἀρχ.) λουΐδι, ἐπίσπαισις, σπονδή εἰς τιμὴν τῶν θεῶν· (μεταφ.) πόσις, ἄφθονος πόσις οἴνου κ. τ. λ.

libelle, λίβελλος.

libeller, ῥ. ἐν. γράφω, συντάσσω κατὰ τοὺς τύπους· αἰτιολογῶ δικαστικῶς.

libelliste, λιβελλογράφος.

libellule (ἐντομ.) ἀγρία, βιδλίσκος.

liber (-berre) (βοτ.) βίβλος. κ. τσίπα· ὁ ἐγγύτατα τῷ στέατι φλοιὸς τοῦ δένδρου, ὁ μεταξὺ τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ξύλου.

libera (ἐκκλ.) δέησις ὑπὲρ τῶν τεθνεούτων.

libérable, ἀπαλλακτὸς-τέος.

liberal, e, aux, φιλελεύθερος· ἐλευθέριος, γενναῖος, μεγαλόδωρος.

liberalement, γενναίως, πλουσιοπαρόχως, ἐλευθερίως, θαψιλῶς· ἐλευθερίως, ἐλευθεροπρεπῶς.

liberalisme, φιλελευθερία, τὸ φιλελεύθερον, αἱ φιλελεύθεροι ἀρχαί.

liberalité, θ. ἐλευθεριότης, γενναιοδωρία, φιλοδωρήμα.

libérateur, trice, ἐλευθερωτής, σωτήρ.

libératif, ive, ἐλευθερωτικός.

libération, θ. ἐλευθέρωσις, ῥύσις, λύτρωσις· (νομ.) λύσις ἀπὸ χρέους, ἐξόφλησις· ἀπόλυσις στρατιώτου, λήξις θητείας.

libéré, e, forcé—, δέσμιος ἀφελείς, ἀπολυθείς.

libérer, ῥ. ἐν. ῥύομαι, ἀπαλλάττω, ἀπελευθερῶ, ἀπολύω, δίδω ἀφῆσιν· se —, ἀπαλλάττομαι τῶν γρεῶν, τῆς ὀφειλῆς.

liberté, θ. ἐλευθερία· αὐτονομία, ἀνεξαρτησία·—civile, πολιτικὴ ἐλευθερία·—politique, ἐξάσκησις καὶ ἀπόλυσις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων·—de la parole, ἐλευθερία τοῦ ἐκφράζειν τὰς ἰδέας, τὴν γνώμην·

de la presse, ἐλευθεροτυπία·—de conscience, ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως, ἤτοι πρεσβεύειν ἐλευθέρως τὸ θρήσκευμα τῶν πεποιθήσεων ἡμῶν·—s de l'église gallicane, προνόμια τῆς Γαλλικῆς ἢ Ἰαλλικανῆς ἐκκλησίας· prendre trop de—s, παρὰ τὸ πρέπον οἰκείως φέρομαι, αὐθαδιάζω.

liberticide, ἐλευθεροκτονία, κατὰλυσις τῆς ἐλευθερίας· ἐλευθεροκτόνος.

libertin, e, ἀκόλαστος ἐλευθεριάζων, ἔκλυτος, ἀσελγής.

libertinage, ἀκολασία, ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἐλευθερία, λαγνεῖα, ἀσελγεία.

libertiner, ῥ. οὐδ. ἀκολασταίνω, ἐλευθεριάζω.

libidineux, euse, λάγνος, ἀσελγής, ἀφροδισιακός.

libidosité, θ. λαγνεῖα, ἀσελγεία.

libraire, βιβλιοπώλης· ἐκδότης βιβλίων.

librairie, θ. βιβλιοπωλεῖον.

libration, θ. φαινομένη ταλάντευσις τῆς σελήνης περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα.

libre, ἐλεύθερος· ἀνεξάρτητος· αὐτόνομος· commerce—, ἐμπόριον ἄνευ κωλυμάτων καὶ περιορισμῶν διὰ βαρέος τελωνίου· on est très— dans cette maison, δίδεται πολὺ θάρρος ἐν ταύτῃ τῇ οἰκίᾳ· personne —, ἄγαμος· place—, τόπος κενός, μὴ κατεχόμενος· avoir ses entrées —s chez qqn, φοιτᾷν ἀκωλύτως, ἀσυστόλως εἰς τινος οἶκον· traduction—, ἐλευθέρα μετάφρασις, οὐχὶ πολὺ δεσμευομένη ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου· vers—s, στίχοι διαφόρων ποιῶν μετρῶν, ἄτακτοι· papier —, χάρτης, ἀπλοῦς, ἀσφράγιστος, οὐχὶ χαρτόσημον· des propos —s, λόγοι ἀκόλαστοι, ἄσεμνοί· avoir le champ, —παρ' οὐδενὸς κωλύεσθαι.

libre-échange, ἔλευθέρα συναλλαγὴ ἐμπορευμάτων, ἀκώλυτον ἐμπόριον μεταξύ ἔθνων.

libre-échangiste, ὑπέρμαχος τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.

librement, ἐλευθέρως· ἀκωλύτως· μετ' οἰκειότητος μετὰ θάρρους, εὐκόλως.

librettiste, συγγραφεὺς, ποιητὴς μελοδράματος.

libretto, (Ἰταλ.) ποιήμα μελοδραματικόν, αἱ λέξεις, τὸ δράμα τοῦ μελοδράματος.

lice, θ. στάδιον ἵπποδρόμιον ἀγών, μάχη· συζήτησις· θηρευτικὴ κύων· haute—, ὁ ὄρθιος ἰστός, κ. τὸ μίταρι τοῦ ἐργαλειοῦ.

licence, θ. ἄδεια, ἐξουσία· ἡ ἄγαν ἐλευθερία· ἀκολασία, ἀσελγεία· —poétique, ποιητικὴ ἄδεια, ἡ τοὶ παράβασις τῶν κανόνων τῆς γραμματικῆς καὶ τῆς τέχνης χάριν τῆς ποιήσεως· ἀναρχία· ἀταξία· βαθμὸς κατώτερος τοῦ διδακτορικοῦ ἐν οἰαδήποτε ἐπιστήμῃ, ὁ τοῦ προλόγου.

licencié, προλόγης.

licencièrement, ἄφρσις, διάλυσις στρατοῦ.

licencier, ἀπολύω τὸν στρατόν.

licencieusement, ἀναιμένως, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.

licencieux, euse, ἀκόλαστος, ἀναιμένος, ἀσελγής.

licet, (-σει) ἄδεια.

lichen, (-χέν) (βοτ.) λειχὴν ὡς φυτὸν· (ιατρ.) λειχὴν τοῦ δέρματος.

lichéneux, euse, λειχηνώδης,

lieher, ῥ. οὔδ. οἶνοποτῶ.

lichine, θ. εἶδος θαλασσίου φύκους.

licitation, θ. πώλησις διὰ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου κτήματος ὑπὸ τῶν συγκατόχων.

licite, θεμιτός, ἐπιτρεπόμενος.

licitement, θεμιτῶς, κατὰ νόμον.

liciter, ῥ. ἐν. πωλῶ τὸ ἀδιαφροστον καὶ ἀκίνητον κτῆμα διὰ πλειστηριασμοῦ.

licol, ἰδὲ licou.

licorée, θ. (βοτ.) λικώρεια.

licorne, μονόκερως, ἵππος μυθώδης φέρων ἐν κέρασ ἐπὶ τοῦ μετώπου, οἷος παρίσταται ἐπὶ τοῦ ἐθνοστήμου τῆς Ἀγγλίας· —le mer, μονόδους, μονόκερως, εἶδος κήτους, =narval.

licou, ζυταγωγεὺς, κ. καπίστρι.

licteur, (παρὰ Ῥωμ.) ῥαβδόζυγος.

lie, θ. τρύξ, ὑποστάθμη, τὸ κατακάθισμα· (μεταφ.) la—du peuple, ὁ ὄγλος, ὁ συρφετός· boire le calice jusqu' à la—, ἐξαντλῶ τὸ ποτήριον τῆς δυστυχίας μέχρι τρυγός, τουτέστιν ὑποφέρω πᾶσαν τὴν πικρίαν, τὴν ταπείνωσιν, τὴν ὀδύνην τῆς συμφορᾶς μου· faire chère—, τρώγω πίνω καὶ εὐθυμῶ.

liège, ὁ φελλός· chène—, φελλόδενδρον.

liégeois, ἐκ Λιέγης τοῦ Βελγίου.

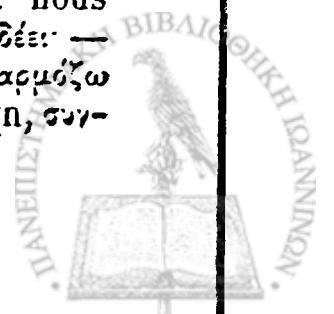
liégeux, euse, φελλώδης.

lien, δεσμός, κ. δέμα· (μεταφ.) πᾶν ὅτι συνέχει τοὺς ἀνθρώπους ἡθικῶς, οἷον δεσμός συγγενείας, φιλίας κτλ.

lienterie, (ιατρ.) λειεντερία, διάρροια ἡμιγυνεύτων.

lientérique, λειεντερικός.

lier, ῥ. ἐν. δέω, συνδέω, κ. δένω· —un fagot, δεματιάζω, δένω ξύλα ὁμοῦ εἰς δεμάτιον· —une sauce, συμπυκνῶ τὸ ζώμευμα, τὸ ἐμδάμμα, τὴν κ. σάλτσαν· —amitié avec qqn, συνάπτω φιλίαν μετὰ τινος· —conversation, ἄρχομαι συνομιλίας μετὰ τινος· l' intérêt nous lie, τὸ συμφέρον μᾶς συνδέει· —ses idées, συντάσσω, συναρμόζω τὰς ἰδέας μου· se—avec qqn, συν-

δέομαι φιλικῶς ἢ ἑταιρικῶς μετὰ τινος· se—par un serment, ὑποχρεοῦμαι δι' ὄρκου.

lierre, (βοτ.) κισσός.

lierré (βοτ.) κισσοειδής.

liesse, θ. (ἀρχ.) χαρά.

lieu, τόπος· μέρος· γῶρα, θέσις, τοποθεσία· (μεταφ.) οἶκος, οἰκογένεια· sortir de haut—, κατάγεσθαι ἐκ περιφανοῦς γένους· —λόγος, αἰτία· j'ai—d'être surpris, δικαίως ἀπορῶ, ἐκπλήττομαι· le saint —, ὁ ναός τοῦ Θεοῦ· les saints —x, οἱ Ἅγιοι Τόποι, ἡ Παλαιστίνη· —d'asile, (ἄλλοτε) ἄσυλον κατὰ τινων καταδιώξεων· mauvais—, γαμαιοτυπεῖον, πορνοστάσιον· n'avoir ni feu ni —, ἀνέστιον εἶναι τινα φερέοικον, πλάνητα· donner —, παρέχειν ἀφορμὴν, προξενεῖν· avoir —, συμβαίνειν· γίνεσθαι· il y a — de croire que... ὑπάρχει λόγος νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι... (ῥητορ.)—x communs, κοινοί, ῥητορικοὶ τόποι, ἡ τοπικὴ (λεγομένη) τέχνη, κοινὰ ἐπιχειρήματα· ἀπηργαιωμένον, τετριμμένον, συνήθεις λόγοι· les —x, ἢ les—x d'aisance, ἀφεδρών, ἀπόπατος· en premier —, en second —, κατὰ πρῶτον, κατὰ δευτέρον λόγον· au—de, ἀντί· au—que, ἐν ᾧ ἐξεναντίας.

lieue, θ. (μέτρον ὕδοιπορικόν) λεύγα.

lieur, σταχυοδέτη, ἀμαλλοδέτης.

lieutenance, θ. ὁ βαθμὸς τοῦ ὑπολογαγοῦ.

lieutenant, ὑπολογαγός· —général (ἄλλοτε) ὑποστράτηγος· —de vaisseau, ὑποπλοίαρχος.

lieutenant-colonel, ἀντισυνταγματάρχης.

lievre, λαγῶς· (μεταφ.) il a la mémoire d'un—, ἔχει μνημονικὸν πολὺ ἀσθενές.

ligament, (ἀνακ.) ἴς ἢ νεῦρον συνδετικὸν τῶν ὀστέων.

ligamenteux, euse, συνδετικός τῶν ὀστέων, ἰνώδης.

ligature, θ. (χειρ.) ἐπίδεσμος, ὑπόδεσμος· ἔνωσις πολλῶν στοιχείων ὁμοῦ ἐν τῇ γραφῇ.

ligaturer, ῥ. ἐν. ἐπιδέω, περιδέω.

lige (τὸ πάλαι) ὑποτελής στενός· συνδεόμενος μετὰ τοῦ κυριάρχου.

lignage, γένος, οἶκος· de haut—, ὑψηλῆς καταγωγῆς.

lignager, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου, τοῦ αὐτοῦ γένους.

ligne, θ. γραμμὴ, στίχος· τάξις· σειρά· —à recher, ὄρμειά, κ. ἀρμηθεῖα διὰ ψάρευμα· —droite, εὐθεῖα γραμμὴ· —de charpentier — de maçon, στάθμη τοῦ ξυλουργοῦ, τοῦ κτίστου· (ἄλλοτε) τὸ δωδέκατον τοῦ δακτύλου· τάξις στρατοῦ· παράταξις εἰς μάχην· χαρακώματα· forcer les lignes, ὑπερπηδῶ, διέρχομαι τὰ χαρακώματα τοῦ ἐχθροῦ· (μεταφ.)—de conduite, κανὼν διαγωγῆς· en première —, ἐν τῇ πρώτῃ τάξει· —collatérale, συγγένεια ἐκ τοῦ πλαγίου, πλάγιοι συγγενεῖς· —directe, ἀπ'εὐθείας ἀπόγονοι· —de démarcation, ἡ διαχωρίζουσα γραμμὴ, τὸ ὄριον· génie hors de —, νοῦς ἔξαχος, μεγαλοφυής· troupes de—, ὀπλίται, στρατιῶται τῆς γραμμῆς· δηλ. ἀποτελοῦντες μάχιμον σῶμα· la —, ἅπαντα τὰ ἀποτελοῦντα τὸ σῶμα στρατοῦ συντάγματα· vaisseau de—, μέγα πλοῖον πολεμικόν· —légraphique, τηλεγραφικὸς κώδικος· —de plomb, καθετήρ, βολίς· —équinoxiale, ἡ ἀπλῶς la—, ὁ ἰσημερινός.

lignée, θ. γένος, γενεά.

lignette, θ. καλώδιον διὰ πλοκήν δικτύων.

ligneul, νῆμα πιστάλειπτον πρὸς χοῦρον τῶν ὑποδηματοποιῶν.

ligneux, euse, ξυλώδης.

lignification, θ. (βοτ.) ἀποξύλωσις.

lignifier, se—ξύλοποιεῖσθαι, μεταβάλλεσθαι εἰς ξύλον.

lignite, ἀνθραξ ὀρυκτός, εἶδος λ. θάνθρακος, λιγνίτης.

ligue, θ. ὁμαιγμία, συμμαγία, συνασπισμός· σκευωρία, συνωμοσία· (ἱστορ.) la ligue, (κατ' ἐξοχήν) ὁ συνασπισμός τῶν ἐν Γαλλίᾳ Ῥωμανοκαθολικῶν περὶ τὰ τέλη τοῦ 17'. αἰῶνος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ δουκὸς Ἑρρίκου Γουίξου (de Guise) ἐπὶ σκοπῶν ὄθηεν τοῦ νὰ καταστρέψωσι τοὺς καλθινιστάς, κυρίως ὅμως τοῦ νὰ ἐκθρονίσωσιν Ἑρρίκον τὸν Γ'. καὶ νὰ ἀναγορεύσωσιν αὐτοῦ βασιλέα τὸν βῆθέντα δοῦκα· (ἰδὲ πλείονα περὶ τούτου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Γαλλίας).

liguer, β. ἐν. συνδέω, συνασπίζω· se—, συνασπίζομαι, συμμαγῶ.

ligueur, μέλος τοῦ ἐπὶ Ἑρρίκου Γ'. καὶ Ἑρρίκου Δ'. συνασπισμοῦ ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸ 1576.

ligule (ζωολ.) γλωσσίς, σκώληξ τις.

ligurien, ienne, ὁ ἐκ τῆς Λιγυτικῆς ἢ Λιγουρίας, Λυγιστικός.

lilacées, (βοτ.) λειριουειδῆ φυτά.

lilas, (βοτ.) ἡ περσικὴ κύπρος, λείριον, κ. πασγαλιά· ἐπιθ. χρώματος λειριώδους, κ. λιλά.

liliputien, ienne, λιλιπούτιος, νησος.

limace, θ. κόχλος, λειμαξ, σείσιλος, κ. γυμνοσάλιαγκας.

limacelle, θ. κοχλιδίον.

limacon, κοχλιάς, κ. σάλιαγκας· (ἀνατ.) τὸ κοχλιῶδες τοῦ ὠτός· escalier en—, ἐλικουειδῆς κλίμαξ.

limaçonnaire, θ. κοχλιῶν.

limaille, ῥίνισμα, τὸ ῥίνιζειν.

liman, τέναγος, λίμνη ἐλώδης.

limanche (ιατρ.) λιμονκτονία.

limande, θ. (ιγθ.) ψῆσσα, βούγλωστος, κ. ψησί.

limbe, γεῖλος ἐξωτερικὸν κύκλου βεβαθμολογημένον· περιφέρεια οὐρανίου σώματος· οὐσ. τόπος ἐνθα εὐρίσκονται αἱ ψυγαὶ τῶν δικαίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅπου ὑπάγουσιν αἱ τῶν ἀνευ βαπτίσματος ἀποθανόντων νηπίων· (μεταφ.) κατάστασις ἀσαρῆς, ἀδεβαία, ἀόριστος.

lime, θ. ῥίνη, κ. λίμα· —εἶδος πικροῦ λεμονίου.

limer, β. ἐν. ἀπεξέω, τέμνω ἢ λεπτύνω διὰ τῆς ῥίνης, ῥινίζω.

limeur, ῥινιστής.

limier, κύων ἰγνηλάτης, ῥινηλάτης· (μεταφ.)—de police, κλητῆρ ἢ κατάσκοπος τῆς ἀστυνομίας.

liminaire, προοιμιακός.

limitatif, ive, περιοριστικός.

limitation, θ. περιορισμός.

limitativement, περιοριστικῶς.

limite, θ. ὄριον, σύνορον, τέμα, πέρας.

limité, e, πεπερασμένος, περιορισμένος·—ὀλιγοχρόνιος, ὠρισμένος.

limiter, β. ἐν. ὀρίζω, προσδιορίζω· περιορίζω, περιγράφω ἢ περιβάλλω ὄρια.

limitrophe, ὄμορος, συνορεύων.

limnie, θ. (ἐντομ.) ὁ ὄρλιος.

limnite, θ. ἡ λιμνίτις λίθος.

limoine, θ. (βοτ.) λειμωνιάς.

limon, ἰλύς, πηλός, κ. βοῦρκος· —εἶδος εὐγύμου λεμονίου· (ἀρχιτ.) δοκός ἢ λίθος μετ' ὀξῆς ἐντομῆς ἵνα βαστάξῃ τὰς βαθυΐδας καὶ τὰς κηκλίδας κλίμακος.

limonade, ὀξύμελι, κ. λεμονάδα.

limonadier, ière, καρπεπώλης, λεμοναδοπώλης κτλ.

limoneux, euse, πλήρης πηλοῦ καὶ ἰλύος.

limonie, θ. (έντομ.) λειμωνία.

limonier, (βοτ.) κιτρέα, λεμονέα.

limonière, θ. τὸ φορεῖον ἀμάξης, συγκείμενον ἐκ δύο μακρῶν ξύλων· εἶδος ἀμάξης τετρατρόγου.

limousinage, τοῦχος ἐκ χαλίκων καὶ ἀμμοκονίας· λέγεται δὲ καὶ limonsinage.

Limousin, ine, κάτοικος τῆς Λιμουζίνης (ἀρχ. Αὐγوستορίτου, Limoge) πόλεως τῆς Γαλλίας.

limousine, εἶδος χλαίνης ἀμαξήλατου ἐκ κοινοῦ ἐρίου.

limpide, καθαρός, διαυγής, διαφανής.

limpidité, θ. διαφάνεια, καθαρότης.

limure, θ. ἔλνισμα.

lin, τὸ λίνον· τὸ λινοῦν ὕφασμα.

linaire, (βοτ.) ἄγριον λίνον.

linceul, σάβανον, σινδών, ὀθόνη.

linçoir, ξύλον δαπέδου.

linéaire, γραμμικός.

linéal, e, γραμμικός· γενεαλογικός.

linéalement, γραμμικῶς.

linéament, χαρακτήρ, λεπτή γραμμὴ τοῦ προσώπου, les —s, οἱ χαρακτήρες, κ. τὰ μεσίδια.

linées, θ. (βοτ.) τὰ λινοειδῆ.

linge, τὰ ὀθόνια, κ. ἀσπρόρρουχα.

linger, ἔγε, λινουργός· ἱματιοφύλαξ πλουσίου, ἐπισήμου οἴκου.

lingerie, θ. ὑφασματοπωλεῖον· γιτώνων καὶ τῶν τοιούτων πωλητήριον· ἱματιοφυλάκιον.

lingot, ἐκ μετάλλου τετηγμένου ὕγκος· βῶλος χρυσοῦ, ἀργύρου κλ.

lingotière, θ. μήτρα εἰς ἣν γίνονται τὰ μέταλλα πρὸς σχηματισμὸν τῶν μεταλλίνων βῶλων.

lingual, (-goual) γλωσσικός· γλωσσοπρόφερτος (δ, θ, τ, λ, ν, ρ, δ, ι, λ, η).

linguiste (-guiste) γλωσσομαθής ἢ γλωσσολόγος.

linguistique, (-gu-istique), θ. ἡ γλωσσολογία.

linièr, ière industrie —, λινουργία· (οὐσ.) λينوφυτεία.

liniment, χρίσμα, ἠπίσμα, μαλακτικὴ ἀλοιφή.

linon, εἶδος ἀραιοῦ μὲν ἀλλὰ δυνατοῦ λινοῦ ὑφάσματος.

linot, ἢ linotte, θ. (ὄρνιθ.) ἀγίσθος, κ. σπίνος· (μεταφ.) tête de—, κοῦφος, ἄσχεπτος.

linteau, φλιά, ὑπερθυρίς, ἀνώφλιον, ἢ ἄνωθεν δοκὸς τῆς θύρας ἢ τῆς θυρίδος.

lion, θηλ. lionne, λέων, λέαινα· — τὸ πέμπτον σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ, ὁ λέων (ἰούλιος).

lionceau, λεοντιδεύς.

lippre, θ. τὸ πρόχειλον, τὸ πρόχειλον καὶ παχὺ κατώτερον χεῖλος.

lippée, θ. τὸ προῖκα δεῖπνον, χορταστικὸν φαγὶ χάρισμα· — βλωμός, χαψιά.

lippitude, θ. γλώμη ἢ λήμη τῶν βλεφάρων, κ. τσίμπλα.

lippu e, χείλων, πρόχειλος, χεῖλᾶς

liquater, ρ. ἐν. χωρίζω διὰ τήξεως μέταλλον σύνθετον.

liquation, θ. μετάλλου σκληροτέρου ἀπὸ μαλακωτέρου χωρισμὸς διὰ τήξεως.

liquéfaction, θ. τήξις, βρευστοποίησης, κ. λυώσιμον.

liquéfiable, τηκτός, τήξιμος, δυνάμενος νὰ βρευστοποιηθῆ.

liquéfier, ρ. ἐν. τήχω, καθιστῶ βρευστόν, κ. λυόνω.

liqueur, θ. ὑγρόν· — ποτὸν ἔχον βάσιν τὸ οἶνόπνευμ, τὸ κ. ρακί, σίκερα. ροσόλι ὑποῖου δήποτε εἶδους.

liquidateur, ἐκκαθαριστῆς λογαριασμοῦ, ἐκλογιστῆς.

liquidation, θ. ἐκκάθαρσις λογαριασμοῦ, κ. ξεκαθάρισις.

liquide, ῥοώδης, ῥευστός, ὑγρός· οὐς· ὑγρόν, οὐς· οὐσία ὑδατώδης.

liquider, ῥ. ἐν· ἐκκαθαίρω, ἀπολογίζω, κ. ξεκαθαρίζω, λογαριασμένον.

liquidité, θ. ὑγρότης, ῥευστότης.

liquoreux, vin—, οἶνος ὑπόγλυκος, μελιγύης.

lire, ῥ. ἐν· (lisant. lu, je lis. nous lisons. je lus) ἀναγιγνώσκω, κ. διαβάζω—un auteur à des élèves, ἐρμηνεύω συγγραφέα τοῖς μαθηταῖς· — la musique, μέλω ἐπὶ γεγραμμένης μουσικῆς ἐκ τοῦ προχείρου, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀπρομελετητῶς (μεταφ.)—dans la pensée dans les yeux de qqn. μαντεύω τὸ διάνοημα, ἐννοῶ τὰ βλέμματά τινος.

lire, θ. νόμισμα Ἰταλ. ἀργυρ. = 20, σολῶ.

lis (λίς) (βοτ.) κρίνον· (μεταφ.) teint de—, ἄκρα λευκότης· fleurs de—, τὰ ἀργαῖα βασιλικά σύμβολα τῆς Γαλλίας· le royaume des—, ἡ Γαλλία.

lisailleur, euse, κακοαναγνώστης.

lissérage, κέντημα.

liseré, ταινία στενωτάτη διὰ τὰ κράσπεδα, διὰ τὸν γῦρον.

liserer, παρυσάινω, κεντῶ.

liserolle, θ. (βοτ.) σμιλαξ.

liseron (βοτ.) ἐλξίλη, κισσάμπελος, κληματίς.

liseur, φιλανογνωστικός.

lisible, εὐανάγνωστος.

lisiblement, κατὰ τρόπον εὐανάγνωστον.

lisière, θ. παρυσή ὑπάσματος, κράσπεδον· ταινία δι' ἧς κρατοῦσιν αἱ τροφοὶ τὰ μύλια βαδίζοντα νηπια· (μεταφ.) ἄκρον, ὄριον, οἶον πεδιάδος ἢ ὁάτους.

lissage, λείωσις, κ. ἴσασμα, λουστράρισμα.

lisse, λείος, στιλιωνός· οὐς· θηλ. haute—, ταπητουργία ὀρθοστήμων.

lisse, θ. ἰδέ lice.

lisser, ῥ. ἐε· λειάνω, λειῶ, ὀμαλύνω, κ. ἰσάζω, ὑαλίζω.

lissoir, στιλβωτрон.

lissure, θ. στιλβώσεις.

liste, θ. κατάλογος· — civile, ἡ βασιλικὴ ἐπιγορηγίτης, ἀνακτομισθία.

listel, πληθ. listeaux, ζώνη, κόνσμα κίονος τετράγωνον καὶ λείον μετ' ἄλλου μεζονος.

lit, κλίνη, κοίτη, στρώμα· κράδβατος· (κατ' ἐπέκτ.) γάμος· enfant du premier—, τέκνον ἐκ τοῦ πρώτου γάμου, du second —, ἐκ τοῦ δευτέρου γάμου· — de sangle, σχοινότονος κλίνη πτυκτῆ· — de camp, ξύλινον ἐπίπεδον κεκλιμένον ἐφ' οὗ κοιμῶνται οἱ σὺλακες ἐν τοῖς σταθμοῖς· — de parade, τιμητικὴ κλίνη, ἐφ' ἧς ἐκτίθενται μετὰ θάνατον οἱ ἐπίσημοι ἄνδρες πρὶν ἐνταφιασθῶσιν· garder le—, περιορίζεσθαι ἐν τῇ κλίνῃ ἐνεκεν ἀσθενείας· être au— de la mort, εἶναι τινα ἐτοιμοθάνατον· se mettre au—, κατακλινεσθαι, κ. πλαγιάζειν· (μεταφ.) κοίτη, ἔλυτρον, βεῖθρον· — de sable, de cailloux, etc. στρώμα, ἐπίστρωσις ἐξ ἄμμου, καγλίλων, κ. τ. λ. — de justice, δικαστήριον ἐπίσημον ἐν ᾧ προεδρεύων ὁ βασιλεὺς τὸ πάλαι ἐκάθητο ἐπὶ θρόνου ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· tenir un— de justice, δικάζειν (ἐπὶ βασιλείως μόνον λεγόμενον) ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσιν.

litanies, θ. πληθ. λιτανεῖαι, δεήσεις τῆς ἐκκλησίας· — σχοινοτενεῖς καὶ ἀνιαραὶ ἀπαριθμησεῖς.

liteau, γραμμαὶ γραμματισταὶ κατὰ τὰ ἄκρα τῶν ἐπιτραπέζιων σκαπασμάτων καὶ χειρομάκτρων· — κοίτη λύκου.

litée, θ. συνάθροισις ὀφρῶν ἐν τῷ αὐτῷ φωλεῷ.

litarie, θ. τὰ τῆς κλίνης.

litharge, θ. λιθάργυρος.

lithargé ἢ **lithargyre**, λιθαργουῖχος.

lithiasis, θ. λιθίασις, κ. πέτρα τῆς χύστεως.

lithium (χημ.) λίθιον, μέταλλον ἀπλοῦν.

lithochrome, λιθογραφικός χρωματιστής.

lithochromie, θ. ὁ διὰ λιθογραφίας χρωματισμός.

lithographe, λιθογράφος.

lithographie, λιθογραφία.

lithographeur, ῥ. ἐν. λιθογράφου.

lithographique, λιθογραφικός.

lithologie, θ. λιθολογία.

lithologue, λιθολόγος.

lithotome, λιθοτόμον, ἐργαλεῖον χειρουργικόν.

lithotomie, θ. (χειρ.) λιθοτομία, ἐγγείρησις ἐπὶ τῆς λιθίασεως.

lithotomiste, χειρουργός διὰ τὴν λιθίασιν, λιθοτόμος.

lithotriteur, λιθοτριπτής, ἐργαλεῖον χειρουργικόν συντρίβων τὸν ἐν τῇ χύστει λίθον.

lithotritie, θ. λιθοτριβή, ἐγγείρησις δι' ἧς συντρίβουσι τὸν ἐν τῇ χύστει λίθον.

Lithuanien, ienne, Λιθουανός.

litière, θ. φορεῖον.

litigant, ο (νομ.) δικορράφος· διάδικος.

litige, δίκη, διαδικασία· ἀμρισθήτησις, ἔρις, φιλονεικία.

litigieux, euse, φιλόδικος· φίληρις, φιλόνεικος· ἀμφισθητήσιμος, διαφιλονεικούμενος.

litorne (ὄρνιθ.) εἶδος κίχλης.

litote (ῥητορ.) σχῆμα τὸ τῆς λιτότητας λεγόμενον.

litre, λίτρα, μέτρον χωρητικότητος = $\frac{1}{10}$ κυβικοῦ μέτρου· ὀηλ. εὐρεία μέλαινα ταινία ἀναρτωμένη περὶ τὴν εἴσοδον ἐκκλησίας ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἐπισήμου προσώπου μετὰ τῶν οἰκοσημῶν αὐτοῦ.

litron, ἀρχαῖον μέτρον χωρητικότητος, $\frac{1}{2}$ μεδίμνου ἢ κοιλοῦ.

littéraire, φιλολογικός· **le monde**—, οἱ περὶ τὰ γράμματα ἀσχολούμενοι.

littérairement, φιλολογικῶς, γραμματικῶς.

littéral, ο, αυχ, ὁ, ἦ, τὸ κατὰ λέξιν, κατὰ γράμμα.

littéralement, κατὰ λέξιν, κατὰ γράμμα.

littéralité, θ. ἡ κατὰ λέξιν μετάφρασις.

littérateur, φιλόλογος, διδάσκαλος τῆς φιλολογίας, ὁ περὶ τὴν φιλολογίαν ἀσχολούμενος.

littérature, θ. φιλολογία· γνῶσις τῆς φιλολογίας.

littoral, αἱ ἀκταί, ἡ παράλιος χώρα.

liturgie, θ. (ἐκκλ.) ἡ λειτουργία, ἢ τὸ λειτουργικόν μέρος τῆς χριστιανικῆς λατρείας, ἢ τὰς τῶν δεήσεων καὶ ψαλμωδιῶν.

liturgique (ἐκκλ.) λειτουργικός.

liturgiste, λειτουργιολόγος, εἰδήμων τοῦ λειτουργικοῦ.

liure, θ. σχοινίον φορτηγοῦ ἀμάξης ἵνα συγκρατῇ τὸ φόρτωμα.

livarat, εἶδος τυροῦ.

livide, πελιδνός, μολυβδομέλας.

lividité, θ. πελιδνότης.

livrable, παραδοτέος.

livraison, θ. παράδοσις ἐμπορεύματος, ἐγγείρησις· —φυλλάδιον κατὰ τεύχη ἐκδιδόμενου συγγράμματος.

livre, βιβλος, βιβλίον· —κατάστιχον ἐμπόρου· **le grand**—, τὸ καθολικὸν ἢ μέγα βιβλίον τοῦ ἐμ-

πόρου — διαίρεσις βιβλίου εἰς μέρη ὀνομαζόμενα βιβλία· le 12 ième livre de l' Enéide, τὸ δωδέκατον βιβλίον, ἦτοι ἡ δωδεκάτη βραχυδία τῆς Αἰνειάδος· à—ouvert, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἄνευ προμελέτης, ἐκ τοῦ προχείρου· dévorer un—, ἀναγιγνώσκειν βιβλίον τι μετ' ἀπληστίας· parler comme un— ὁμιλεῖν ὀρθότατα καὶ εὐχερέστατα· le — du monde, τὸ βιβλίον, ἦτοι ἡ πέτρα τοῦ κόσμου· les — s sapientiaux, τὰ σοφὰ βιβλία τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς, ἦτοι τῆς Σοφίας Σολομῶντος, τὸ τῶν Παροιμιῶν, ὁ Ἐκκλησιαστής καὶ τὸ ἐκκλησιαστικόν· — s sibyllins, βιβλία, ἄτινα, ὡς λέγουσι, περιεῖχον, τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος προφητείας τῆς Ῥώμης, ἐπωλήθησαν δὲ εἰς Ταρκίνιον τὸν πρεσβύτερον ὑπὸ τῆς Σιδύλλης τῆς Κύμης· ἐκάτησαν δ' ἐν τινι πυρκαϊᾷ τοῦ Καπιτωλίου πρὸ τῆς δικτατορίας τοῦ Σύλλα· le—d' or, ἡ χρυσοῦ βίβλος, οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ ἐν Βενετία μητρῶον, ἐν ᾧ ἐνεγράφοντο χρυσοῖς γράμμασι τὰ ὀνόματα ἐπιφανῶν οἰκῶν. Κατεστράφη δ' ἐν 1797, κατὰ τοὺς πολέμους τῆς Ἰταλίας μετὰ τῆς Γαλλίας·—rouge, τὸ κατάστιχον τῆς μυστικῆς δαπάνης Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ'. καὶ τοῦ ΙΓ'. συγκείμενον ἐκ τριῶν ὀγκωδῶν τόμων δεδεμένων διὰ μαροκινῶν δέρματος ἐρυθροῦ. Εὐρέθη δὲ μετὰ τὰ συμβάντα τῆς 10 Αὐγούστου 1793, ἐν ἰδιαιτέρῳ τινὶ δωματίῳ τῶν ἐν Βερσαλία ἀνγκτόρων, καὶ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

livre, θ. ἀρχαῖον μέτρον βάρους, ἰσοδυναμοῦν πρὸς $\frac{1}{2}$ περίπου χιλιόγραμμα, ἦτοι σχεδὸν 149 δράμια· νόμισμα τανῦν φράγχον ὀνομαζόμενον, παρ' ἡμῖν δὲ δραχμή.

livrée, θ. θεράποντος στολή· (μεταφ.) ἐξωτερικὰ σημεῖα· la—de la

misère, τὰ βράκη· (θηρευτ.) τὸ δέμα ζῶων τινῶν.

livrer, ῥ. ἐν. παραδίδωμι—une ville au pillage, παραδίδωμι πόλιν εἰς λεηλασίαν· —un secret à qqn, ἐκμυστηρεύομαι τι εἰς τινα.

livret, βιβλιάριον· δελεῖον, σημειωμάτιον διδόμενον ὑπὸ τῆς ἐξουσίας εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ ὑπηρέτας· βιβλιάριον, ἦτοι λέξεις, δρᾶμα μελοδράματος· —de caisse, κατάστιχον διδόμενον ὑπὸ οἰκονομικοῦ ταμείου (caisse d' épargne) εἰς πάντα καταθέτην, ἐν ᾧ ἐγγράφονται πάντα τὰ ποσὰ ἄτινα ἐναποτίθῃσιν ἢ παραλαμβάνει ἀλλεπαλλήλως.

livrier (γλευαστ.) ἀδόκιμος, ἀπειρόκαλος βιβλιογράφος.

lixiviation, θ. (χημ.) πλύσις τέφρας πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν τηκτῶν ἢ μεταλλικῶν μορίων, ἐμπλουτισμός.

lixiviel, elle, τὸ ἐξ ἀποπλύσεως τῆς τέφρας, ἐμπλουτιστόν.

Lloyd, ὄνομα διδόμενον εἰς μεγάλας ἀσφαλιστικὰς ἢ ἐμπορικὰς ἐταιρίας.

lobaire, λοβικός, τῶν λοβῶν.

lobe (ἀνατ.) λοβός· (βοτ.) λοβός.

lobé, e (βοτ.) ἔλλοβος, λοβώδης.

lobule, λόβιον.

local, e, aux, ἐπιτόπιος, τοπικός· les autorités—es, αἱ τοπικαὶ ἀρχαί· οὗς τόπος, χῶρος, μέρος.

localement, τοπικῶς.

localisation, θ. περιορισμός εἰς ἓν μόνον μέρος.

localiser, ῥ. ἐν. περιορίζω εἰς ἓνα τόπον.

localité, θ. τόπος, μέρος.

locataire, οἰκίτηρ, ἐνοικος ἐνοικιαστῆς, κ. νοικάτορας.

locateur, euse (ἀγρ.) ὁ ἐνοικοιάζων ἰδιοκτήτης.

locatif, ive, τοῦ οἰκίτηρος· réparations locatives, ἐπισκευαὶ εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

location, θ. ἔκδοσις εἰς ἐνοίκιον, εἰς μίσθωσιν.

loch, (λόχ) (ναυτ.) δρομόμετρον.

loche, θ. ἰχθυόδιόν τι ποτάμιον.

lochets ἢ **louchets**, εἶδος στενοῦ λίσσου.

lochial, θ (ιατρ.) λοχιακός, λογαίος.

lochies, θ. πληθ. αἱ μετὰ τὸν τοκετὸν ἰχωρῶδεις καὶ ἐρυθροπαῖ ἐκκαθάρσεις τῆς μήτρας, λοχία, κοινῶς vidanges.

locomobile, θ. γεωργικὴ ἀτμομηχανή.

locomobilité, θ. κινήτοτης.

locomoteur, trice, κινήτοποιός, μετατοπιστικός.

locomotif, ive, μετατοπιστικός.

locomotion, θ. μετακίνησις, μετατόπισις· δύναμις μετακινούσα.

locomotive, θ. ἀτμομηχανὴ σιδηροδρόμου.

loculaire (βοτ.) φατνωτός.

loculation, θ. (βοτ.) φάντωσις.

loculé, e (βοτ.) φατνωτός.

locustraire, ἀκριδοειδής.

locution, θ. φράσις, ῥήσις.

lods, — et ventes, φόρος ὃν ὁ ἄρχων ἐλάμβανεν ἐπὶ κληρονομίας πωληθείσης ἐν τῇ ἑαυτοῦ γῶρᾳ.

lodier, χείμαστρον, σισύρα, παχὺ στέπασμα.

lof, (ναυτ.) ἀνεμόπληκτος πλευρὰ τοῦ πλοίου, τὸ προσήνεμον, κ. σοπράνο.

lofer, β. οὐδ. (ναυτ.) ἐπὶ τὸν ἀνεμὸν κλίνω ἢ στέφω, κ. ὀρτσάρω.

logarithme, (μαθμ.) λογάριθμος.

logarithmique, λογαριθμικός.

loge, θ. οἰκίσκος, καλύδιον· θεωρεῖον θεάτρον· θυρωρεῖον, δωμάτιον θυρωροῦ· κελλίον παράφρονος· σκηνώμα, στοά, λέσχη τῶν ἐλευθεροτεκτονῶν, κ. μασόνων ἢ φραμμασόνων· (ἐν τῇ σχολῇ τῶν καλῶν τεχνῶν) δωμάτιον ἐν ᾧ ἐργάζεται γω-

ριστὰ ἕκαστος τῶν ἀγωνιζομένων τριῶν γλῆ ἢ κλωθὸς ἀγρίων θηρίων· (βοτ.) κοιλότης.

logeable, κατοικήσιμος.

logement, κατοικία· κατάλυμα στρατιώτου ἐν πορείᾳ.

loger, ἐνοικίζω, παρέχω κατάλυμα· ξενίζω, φιλοξενῶ· β. οὐδ. ἐνοικῶ, κατοικῶ.

logette, θ. οἰκημάτιον, καλύδιον.

logeur, euse, ἐνοικιαστής-τρια, δωμάτων μετ' ἐπίπλων.

logicien, τῆς λογικῆς ἐπιστήμων, ὁ λογικῇ χρώμενος, λογικῶς διαλεγόμενος, συζητῶν.

logique, (φιλοσ.) ἡ λογικὴ· (μεταφ.) ἴδιος τρόπος τοῦ συλλογίζεσθαι· ὁ ὀρθὸς λόγος ἐπίθ. λογικός, σύμφωνος πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον.

logiquement, λογικῶς, συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς.

logis, οἰκημα, κατάλυμα· corps de—, ἡ ἐκ τῶν κυριωτέρων μερῶν τῆς οἰκίας οἰκοδομή· (στρατ.) maréchal de—, καταλυματίας· la folle du—, ἡ φαντασία.

logiste, νέος καλλιτέχνης γενόμενος δεκτὸς εἰς διαγώνισμα τῆς σχολῆς τῶν τεχνῶν.

logogriphe, λογόγριφος.

logomachie, θ. λογομαχία.

logomachique, λογομαχικός.

loi, θ. νόμος· voter une—, ψηφίζω νόμον· les—, de la pesanteur (φυσ.) οἱ νόμον τῆς βαρύτητος· la—du plus fort, ὁ νόμος τοῦ ἰσχυροτέρου, ἡ ἀδικία· ἡ βία· la—naturelle, τὸ φυσικὸν δίκαιον· la—divine, ὁ θεῖος νόμος, ὁ διὰ τῶν ἱερῶν βιβλίων δοθεὶς παρὰ Θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις· la—ancienne, ὁ παλαιὸς νόμος, ἦτοι ὁ Μωσαϊκός· la—nouvelle, ὁ νέος νόμος, ἦτοι ἡ τοῦ Χριστοῦ θρησκεία· la—militaire, ὁ στρατιωτικὸς νόμος, ὁ ἐν

ἔκτακτοις περιστάσεσιν ἐφαρμοζόμενος· homme de —, νομομαθής, νομοδιδάσκαλος· se faire une —, ἀναδέχεσθαι τὴν ὑπογράφωσιν, νομίζειν καθήκον ἀπαράβατον· la—de Lynch, ὁ νόμος τοῦ Ἰωσήφ Λύγγου, δι' οὗ ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτείαις τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπῆταν οἱ κείμενοι νόμοι δὲν ἰσχύωσιν, ὁ δικαστὴς ἀποφασίζει κατὰ τὸ δοκοῦν· faire la—à qqn, ἐπικρατῶ, ὑπερισχύω, ἄρχω τινός· recevoir la—du vainqueur, ὑποτάσσομαι τῷ νικητῇ.

loi, θ. τὸ τοῦ νομίσματος νενομισμένον κρᾶμα.

loin, πόρρω, μακρὰν· de—, μακρόθεν· (μεταφ.) revenir de—, ἀναλαμβάνειν ἐκ κινδυνώδους νόσου· de voir—, προνοεῖν, προορᾶν, προέλεπειν· au—, μακρὰν, εἰς μεγάλην ἀπόστασιν· de—en —, πότε καὶ πότε, ἐκ μακρῶν διαλειμμάτων, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν·—de, μακρὰν τοῦ· il demeure—de Paris, κατοικεῖ μακρὰν τῶν Παρισίων· je suis—de vous en vouloir, μακρὰν ἀπέχω τοῦ νὰ μέφομαι ὑμᾶς, τὸ νὰ μισῶ ὑμᾶς διὰ τοῦτο.

lointain, ε, ἀφεστώς, μακρινός· ἢ ἀπόστασις, τὸ μακρὰν κείμενον, ὁ μακρόθεν ὀρώμενος τόπος.

loir (ζωολ.) ὁ ἐλειός, μυωξός.

loisible, θεμιτός, ἐπιτρεπόμενος, κ. συγχωρημένος.

loisiblement, θεμιτῶς.

lome, λῶμα, ὑμῆν.

loisir, σχολή, ἄργια, ἀπραξία· j'ai le—de faire telle chose, εὐκαιρῶ ἵνα κάμω τὸ δεῖνα πράγμα· à—, ἐν ἀνέσει.

lombago, idē lumbago.

lombaire, ψωίδης, νεφρῖδιος.

lombard, ε, λομβαρδός.

lombes, πληθ. αἱ ψόαι, αἱ περὶ τὸ ὑπογάστριον, κ. ἀπάκια.

lombric, ἔλμινς, σκώληξ.

londonnien, ienne, λονδῶνιος.

long, longue, μακρός· μακροχρόνιος· que vous êtes—! πόσον βραδύνετε! syllable—gue, voyelle—gue, συλλαβή, φωνῆεν μακρόν· οὐς· μήκος· dix mètres de—, δέκα μέτρων μήκους· tomber de son—, πίπτειν καθ' ὅλον τὸ μήκος, δι' ὅλου τοῦ ἀναστήματος· ouvrage de—gue haleine, πόνημα διεξοδικόν· il a été préparé de—gue main, παρεσκευάσθη ἀπὸ πολλοῦ χρόνου· scieur de—, ὁ πρὸς σανιδοποίησιν πριονιστής· a—, tout du—, ἐν ἐκτάσει, θαψιλῶς· le—, κατὰ μήκος, παρά· à la—gue, ἐπὶ τέλους, χρόνου προϊόντος.

longanime, μακρόθυμος.

longanimité, θ. μακροθυμία, ὑπομονή.

longe, θ. λωρίον δερμάτινον, ἵνα δέσῃ τις ἵππον ἢ περιάγῃ αὐτόν, ἱμάς, ῥυτήρ—ψόα μούσχου ἢ βούς, κ. φιλέττο.

longer, ῥ. ἐν· ἐκτείνομαι ἢ βαίνω, προχωρῶ κατὰ μήκος, βαίνω παραπλεύρως, παρελαύνω, παρατρέγω.

longévité, θ. μακροβιότης.

longimétrie (γεωμ.) μηχομετρία.

longitude, θ. τὸ γεωγραφικόν μήκος, ἀπίστασις πρὸς ἀνατολὰς ἢ πρὸς δυσμὰς ἀπὸ τινος ὀρισμένου μεσημβρινοῦ.

longitudinal, ε, aux, κατὰ μήκος ἐκτεινόμενος.

longitudinalement, κατὰ μήκος, ἐπὶ μήκος.

longtemps, πολὺν χρόνον, μακρὸν χρόνον, ἐπὶ πολὺ.

longuement, κατὰ μήκος, ἐπὶ πολλὴν ὄραν ἢ χρόνον· διεξοδικῶς, ἐκτεταμένως.

longuet, etc (οἰκείως) ὑπωσοῦν μακρός, κ. μακρούτσικος.

longueur, θ. μήκος· διάρχεια· ἔκτασις· βραδύτης· l'affaire traîne en—, τὸ πρᾶγμα παρατείνεται· μακρηγορία· il y a des—s dans cet ouvrage, ὑπάρχει ἀνιὰρὰ πολυλογία ἐν τῷ πονήματι τούτῳ.

longue-vue, θ. τηλεσκόπιον, κ. κιάλι.

looch (loog) πόσις φαρμακευτικὴ κατὰ μικρὰς δόσεις διδομένη.

lopin, τεμάχιον κρέατος· μερίς, κληῖρος γῆς.

loquace, λάλος, στωμύλος, πολύλογος.

loquacité, θ. στωμυλία, πολυλογία.

loque, θ. τεμάχιον ὑφάσματος, ῥίχος.

loquèle, θ. εὐχέρεια τοῦ λέγειν περὶ κοινῶν πραγμάτων.

loquet, τὸ ἀπλούστατον κλειθρον θύρας, ὁ καρκίνος, κ. λουκέτο.

loqueteau, καρκινίσκος, κ. λουκετάκι.

loquette, θ. τεμάχιον, κ. κοματάκι.

lord (Ἄγγλ.) ἄρχων, εὐπατρίδης οἶον ὑποκόμης, κόμης, μαρκήσιος καὶ δούξ· μέλος τῆς ἄνω βουλής, τῆς τῶν λόρδων.

lord-maire, ὁ λόρδος δήμαρχος τοῦ Λονδίνου, τίτλος πρόσκαιρος, τιμητικός.

lorette, θ. ἐταίρα, παλλακίς, ἀνωτέρας τάξεως πόρνη.

lorgnade, λοξόν, πλάγιον βλέμμα.

lorgner, ὑπόδρα βλέπω· λοξοζυττάζω· ὁρῶ διὰ διόπτρας.

lorgnerie, θ. πλάγια βλέμματα.

lorgnette, θ. μικρὸν τηλεσκόπιον.

lorgneur, euse, ὁ διοπτρίζων ἢ ὁ πλαγιοβλέπων.

lorgnon, μονύελος διόπτρα.

loriot, (ὀρνιθ.) χλωρίων.

lorrain, ε, ὁ ἐκ Λοθαριγγίας, Δοθαρίγγιος.

lors, τότε· pour—, τότε λοιπόν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει· dès—, ἔκτοτε· —de, καθ' ὃν χρόνον, ὅτε· —de son mariage, ὅτε ἐνυμφεύθη.

lorsque, ὅτε, ὅταν. — Τὸ ε τῆς λέξεως ταύτης ἐκθλίβεται μόνον πρὸ τῶν il, elle, on, en, un, une.

los, (λω) (ἀρχ.) ἔπαινος.

losange, (γεωμ.) ῥόμβος.

losanger, χωρίζω ῥομβοειδῶς.

losse, θ. τρυπάνη βαρελοποιού.

lot, μερίς, μερίδιον· κληῖρος λαχείου, λαχνός· le gros—, ὁ πρῶτος κερδαίνων λαχνός.

loterie, θ. λαχείον.

loti, mal—, κακὸν μερίδιον· λαβῶν· bien—, ὁ καλὴν μερίδα λαβῶν.

lotier, (βοτ.) ὁ λωτός.

lotion, θ. λοῦσις, πλύσις πρὸς θεραπείαν τινὰ σωματικὴν, ἐξωτερικὸν φάρμακον.

lotir, ῥ. ἐν. διανέμω κατὰ μερίδας κληρονομίαν.

loto, τὸ λαχείον τόμπολα.

lotophage, λωτοφάγος

lotos, ἰδὲ lotus.

lotte, θ. (ἰχθ.) εἶδος ποταμίου ἰχθύος.

lotus, ὁ μυθολογούμενος τῶν Ἑλλήνων λωτός, καρπὸς τόσον γλυκύς, ὥστε ἔκαμνε τοὺς τρώγοντας αὐτὸν νὰ λησμονῶσι τὴν πατρίδα των· (βοτ.) φυτ. ὑδρόβιον, νυμφαῖον κυανοῦν τῆς Αἰγύπτου.

louable, ἐπαινετός, ἀξιέπαινος.

louablement, ἐπαινετῶς.

louage, ἐκμίσθωσις, ἐνοικίασις.

louange, θ. ἔπαινος, ἐγκώμιον· il se donne des —s, ἐπαινεῖ αὐτὸς ἑαυτὸν.

louanger, ῥ. ἐν. ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω.

louangeur, euse, ἔπαινέτης, ἐγκωμιαστής.

louchard, ἰδὲ loucheur.

louche, παραβλώψ, κ. ἀλλήθω-

ρον· (μεταφ.) ἀμφίλογος, ἀμφίλο-
λος, ἀσαφής· οὐσ· ἀμφιλογία, ἀ-
σάφεια· οὐσ. θ. κουτάλα.

loucher, ῥ. ἐν. λοξὰ βλέπω,
στραβίζω, εἶμαι ἀλλήθωρος, βλέπω
στραβά.

loucherie, θ. ἡ ἕξις τοῦ λοξο-
βλέπειν, τοῦ στραβίζειν, τοῦ ἀλλη-
θωρίζειν.

louchet, εἶδος δικέλλης.

loueur, euse, παραβλώψ,
στραβίζων, στραβός.

louer, ῥ. ἐν. ἐπαινῶ, τιμῶ·
— Dieu, ὑμῶ, δοξολογῶ τὸν Θεόν.
se—de qqn, εὐχαριστεῖσθαι ἀπό-
τινος· vous aurez à vous—de vo-
tre choix, ὅα εὐχαριστηθῆτε πολὺ
ἐκ τῆς ἐκλογῆς ὑμῶν· —ἐκμισθῶ,
ἐνοικιάζω, δίδω ἢ λαμβάνω εἰς ἐνοί-
κιον.

loueur, ὁ μισθῶν, ὁ προσφέρων
πρὸς ἐνοικίασιν, ἐνοικιαστής. —ἐ-
παινέτης, ἐγκωμιαστής.

lougre, μικρὸν πολεμικὸν πλοῖον
δικάταρτον.

Louis, Λουδοβίκος· λουδοβίκιον,
ἀργαῖον χρυσοῦν νόμισμα κοπὲν
ἀπὸ Λουδοβίκου ΙΓ' τὸ νῦν εἰ-
κασάφραγκον.

louise - bonne, εἶδος εὐχύμου
καὶ ψαθυροῦ ἀπίου.

loup, λύκος, θηλ. louve, λύκαι-
να· (μεταφ.) marcher à pas de—,
βαδίζω ἐλαφρὰ καὶ ἀψοφητῆ· hur-
ler avec les—, συμμορφοῦσθαι
πρὸς τοὺς παρόντας· froid de—
δριμύτατον ψύχος· —de mer, πα-
λαιὸς ναύτης (ἰχθ.) λάβραξ· tenir
le—par les oreilles, ἐν ἀμηχανίᾳ
εἶναι· entre chien et —, περὶ τὸ
λυκαυγές· quand on parle du —
ou en voit la queue, κατὰ φω-
νὴν καὶ . . . il a vu le—, αὐτὸς
ἔχει ἰδεῖ πολλά· le—mourra dans
sa peau, φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν
οὐ ῥάδιον.

loup, προσωπεῖον βελούδιον.

loup-cervier, χυδαῖον ὄνομα
τοῦ λυγκός.

loupe, θ. ἐκσάρκωμα, ὑπερσάρ-
κωμα, γάγγλιον· φακός ὑάλου με-
γεθυντικός.

loupeux, euse, ὁ ἔχων ὑπερ-
σαρκώματα, γαγγλιώδης.

loup-garou, λυκάνθρωπος, ἡ
ἀλφιτῶ, κ. ὁ μπαμπούλας, ὁ δρά-
κος·—ἀγροῖκος, ἀγριάνθρωπος.

lourd, e, βαρύς· (μεταφ.) temps
—, καιρός θυελλώδης· —e faute,
βαρὺ, χονδρὸν σφάλμα· —e besogne,
βαρὺ, δύσκολον ἔργον· esprit —,
νοῦς βραδύς, ἀμβλύς· style—, ὕφος
ἄχαρι, ἀνιαρόν.

lourdaud, e, φορτικός, βλακώ-
δης, βλάξ, κ. χονδροκέφαλος·

lourdauderie, θ. βλακεία, ἀ-
γροικία.

lourdement, βαρέως· (μεταφ.)
δεινῶς· παχυλῶς, κ. χονδροειδῶς.

lourderie, θ. σφάλμα παχυλόν,
βλάκευμα, κ. χονδροκεφαλία.

lourdeur, θ. βάρος, βαρύτης.

loustic, εὐθυμος, ἀστεῖος.

loutre (ζωολ.) ἐνυδρίς, σαθέριον,
κ. βύδρα.

louve, θ. λύκαινα· —ἀναγωγεύς,
εἶδος σιδηροῦ πασσάλου ἐμβαλλο-
μένου εἰς ὀπήν ἐπὶ τούτῳ πρὸς ἐξα-
γωγήν λίθου

louver, ῥ. ἐν. ἀνέλκω, ἐξάγω
λίθον διὰ τοῦ ἀναγωγέως,

louvet, ette, λυκόχρους.

louveteau, λυκιδεύς, κ. λυκάκι.

louveter, ῥ. ἐν. (ἐπὶ λύκου) τι-
κτεῖν, γεννᾶν.

louveterie, θ. τὰ εἰς κυνηγεσίαν
τοῦ λύκου ἀφορῶντα.

louvetier, (τὸ πάλαι) ἀξιώμα-
τικός ἄρχοντας ἐπιτετραμμένος τὰ
τῆς θύρας τοῦ λύκου· (τανῦν) ἰδιώ-
της ἀναδεχόμενος νὰ διατηρῆ τοὺς
πρὸς θύραν τοῦ λύκου ἀπαιτούμε-

ρους κύνας κ. τ. λ. λυκοθηράρχης.

louviens, έριοϋχον κατασκευαζόμενον έν τῇ όμωνύμω πόλει τῆς Γαλλίας.

louvoyer, ρ. οϋδ. (ναυτ.) έκ κεραίας διατρέγω, πλαγιάζω, λοξοπλοϋ, κ. κόβω βόλταις ἢ βολτετζάρυι (μεταφ.) μεταχειρίζομαι πλαγίους τρόπους ίνα κατορθώσω τι.

louvre, τὸ έν Παρισίοις οϋτως όνομαζόμενον άνάκτορον, πάλαι μὲν κατοικία βασιλέων, νϋν δὲ μουσεϊόν (μεταφ.) οίκος λαμπρός, μεγαλοπρεπής.

lové, e, ειλιγμένος, κ. κουλουριασμένος.

lovelace, γυναικοπίπης, γυναικothήρας, νεανίας άκόλαστος, έρωτομανής.

lover, ρ. έν. έλίσσω σχοινίον κυκλικώς· οϋδ. περιελίσσομαι.

loxodromie, θ. (ναυτ.) λοξοδρομία.

loxodromique, λοξοδρομικός.

loyal, e, aux, πιστός, χρηστός, έντιμος, τίμιος, ειλικρινής, άφωσιωμένος.

loyalement, πιστώς, ειλικρινώς, χρηστώς, τιμώς.

loyauté, θ. πιστότης, ειλικρινεία, χρηστότης, άφωσίωσις.

loyer, μίσθωμα, ένοίκιον.

lubie, θ. φαντασίας ιδιοτροπία, μωρία.

lubricité. θ. τὸ έν τὰ άφροδίσια έπίσκορον, λαγνεία, άσελγεία.

lubrique, λαγνίστατος, άσελγέστατος, άκόλαστος.

lubriquement, λάγνως, άσελγώς.

lucarne, θ. φεγγίτης.

lucernaire, (έκκλ.) έσπερινός ἢ μέρος αϋτοϋ· λυχνία· (ζωολ.) είδος θαλασσ. ζωοφύτου.

lucernites, θ. μυστικάι ψαλμωδίαι τῶν πρώτων χριστιανῶν.

lucide, φαεινός, φωτεινός, καθάρός, διαφανής.

lucidement, φαεινώς, διαφανώς, καθαρώς.

lucidité, θ. φαεινότης, διαύγεια, καθαρότης.

lucifer, έωσφόρος (ὁ πλανήτης τῆς Άφροδίτης· παρά δὲ τοῖς χριστιανοῖς) ὁ άρχων τῶν δαιμόνων.

lucifugace, ἢ **lucifuge**, φωτόφυξ, ὁ φεύγων τὸ φῶς.

luciole, όνομα δημῶδες τῶν φωταυγῶν έντόμων.

lucratif, ive, επικερδής.

lucrativement, επικερδώς.

lucres, όφελος, κέρδος.

luctueusement, πένθιμως, θυμαλγώς.

luctueux, euse, πένθιμος, θυμαλγής.

lucumon, άρχων, ήγεμῶν τῶν πάλαι Έτρούσκων ἢ Τυρρηνῶν.

lucumonie, θ. αξίωμα τοϋ ήγεμόνος τῶν Έτρούσκων ἢ Τυρρηνῶν· ἢ έκτασις, ἢ περιοχή τοϋ κράτους αϋτοϋ.

lurette, θ. έπιγλωσσίς, γαργαρεών τοϋ οϋρανίσκου, κ. σταφυλίτης.

lueur, θ. φῶς άσθενές, λάμψις άμυδρά.

lugubre, πένθιμος· γοερός.

lugubrement, πένθιμως· γοερώς.

lui, αϋτός· αϋτόν· έν δὲ τῇ δοτικῇ άρσ. καί θηλ. αϋτῷ, είς αϋτόν, αϋτῇ, είς αϋτήν.

luires, ρ. οϋδ. λάμπω, διαφώσκω, φέγγω.

luisamment, στιλπνώς.

luisant, e, στιλπνός, φωταυγής, λ. ύαλιστερός.

lumachelle, θ. κογγίτης μάρμαρος, κογγυλιοπληθές μάρμαρον.

lumbago, όσφυαλγία.

lumière, θ. φῶς· —λαμπάς, κ. κερύ· λύχνος, λυχνία, κ. λυχνάρι,

λαμπάς·—πυράμβη, ἤτοι ὀπή τη-
λεόλου ἢ πυροδόλου· ὀπή δι' ἧς ἡ
πνοή εἰσέρχεται εἰς σωλῆνα μουσι-
κῶ ὄργάνου· ὀπή μαθηματικῶ ἐρ-
γαλείου· (ζωγραφ.) τὰ φωτεινὰ μέ-
ρη τῆς φωτοσκιάσεως· (μεταφ.)
commencer à voir là—, ἤδη γεν-
νᾶσθαι· perdre la —, ἀποθνήσκειν
ἢ τυφλοῦσθαι· — τὸ ἀνοίγον τοὺς
ὄφθαλμοὺς τῆς διανοίας· la—de la
foi, τὸ φῶς τῆς πίστεως· πληθ.
—s, τὰ φῶτα, αἱ γνώσεις, ἡ παι-
δεία.

lumignon, ἐλλύγιον, κ. καῦ-
τρα τοῦ κεριοῦ.

luminaire, φωστήρ· (ἐκκλ.) τὰ
φῶτα τῆς λειτουργίας.

lumineusement, φωτεινῶς.

lumineux, φαινός, φωτεινός·
(μεταφ.) idée—euse, ἰδέα λαμπρά.

lunaire, σεληνιακός.

lunaison, θ. τὸ μεταξύ δύο νου-
μησιῶν περιλαμβανόμενον διάστημα.

lunatique, φαντασιώδης, ἰδιό-
τροπος, εὐμετάβολος·—σεληνιακός,
σεληνόβλητος· μανιακός.

lunch ('Αγγλ.) φαγητόν τὸ δει-
λινόν, γευματίον.

lundi, (ἡμέρα τῆς ἐξδ.) δευτέρα.

lune, θ. σελήνη·—rousse, σελήνη
τοῦ ἀπριλίου, εἰς ἣν οἱ ἀγρόται τῆς
Γαλλίας ἀποδίδουσιν ἐπίδρασιν τινα
ἐπὶ τῶν φυτῶν·—de miel, ὁ πρῶ-
τος μῆν τοῦ γάμου, ὁ τοῦ μέλιτος
λεγόμενος· vouloir prendre la —
avec des dents, τὰ ἀδύνατα ἐπι-
χειρεῖν· prendre qqn dans sa
bonne —, εὐρίσκειν τινὰ ἐν καλῇ
διαθέσει· demander la—, ἀδύνατα
ἔχτειν· ('Ελλ.) 'Αρκαδίην αἰτεῖν.

lunetier, διοπτροποιός, διοπτρο-
πώλης.

lunette, θ. διοπτρον, διοπτρα,
κ. ματουάλι·—d'approche, (καὶ
longue vue λεγόμενον) τηλεσκο-
πιον, κ. κιάλι· une paire de —s,

ζεῦγος διοπτρῶν· τὰ ἐκατέρωθεν
στρογγύλα παρορθάλμια τοῦ ἵππου·
τὸ διγαλωτόν ὄστον τοῦ στομάχου·
πτηνοῦ· (ὄχυρωμ.) εἶδος ἡμισελή-
νου, μηνοειδοῦς ὄχυρώματος· (ἀρχιτ.)
μικροὶ φεγγίται ὄβλου.

lunettier, ἰδὲ lunetier.

luni-solaire (ἄστρον.) σεληνο-
ηλιακός.

lunule, μηνίς, σεληνίς, κόσμημα,
ἐργαλεῖον μηνοειδές.

lunulé, e, μηνοειδής, σωληνοειδής.

lupercales, πληθ. (ἑορτὴ τῶν
'Ρωμαίων πρὸς τιμὴν τοῦ Πανός)
τὰ Λύκαια.

lupanar, γαμαιτυπεῖον· πορνεῖον.

luron, οἴππε, εὔθυμος ἀμέριμνος.

lupin (βοτ.) θέρμος, κ. λούπιον.

lustrage, στίλβωσις, κ. ὑάλι-
σμα.

lustral, e, aux, eau—, ὕδωρ,
καθαρτήριον, ἀγίασμα τῶν ἀρχαί-
ων· jour—, ἡμέρα καθ' ἣν εἰς τὸ
νεογέννητον ἐδίδοτο ὄνομα, καὶ ἐξ-
γινέτο διὰ καθαρτηρίου ὕδατος.

lustration, θ. κάθαρσις ἀνθρώ-
που, ἀγροῦ ἢ πόλεως, ἀγιασμός τε-
λούμενος ὑπὸ τοῦ ἱερέως διὰ θυ-
σιῶν καὶ ἄλλων τελετῶν.

lustre, λάμψις, στίλβη, κ. ὑά-
λισμα· λαμπρότης (κυρίως καὶ με-
ταφ.) λαμπτήρ, πολυέλαιος· πεν-
ταετηρίς.

lustrer, β. ἐν. στίλβω, ὑάλιζω.

lustreur, στίλβωτής.

lustrine, θ. ὑφασμά τι μεταξω-
τόν.

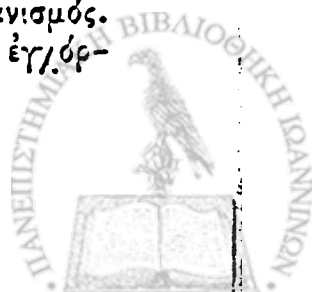
lut, χρίσμα ἐκ πηλοῦ, δι' οὗ κλεί-
ουσι τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός τιθέμενα
ἄγγεϊα.

luter, β. ἐν. χρίω διὰ πηλοῦ.

luth (lutte) χέλυσ, βάρβιτος, κ.
λαοῦτον.

luthéranisme, λουθηρανισμός.

lutherie, θ. κατασκευὴ ἐγγύρ-
δων ὄργάνων

luthérien, ημε. λουθηρανός-ή.

lutin, δαιμόνιον, σκιρτητικός, θορυβώδης παῖς.

lutiner, β. οὐδ. ἀτακτῶ, κάμνω θόρυβον, πειράζω.

lutrin, ἀναλογεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων.—οἱ ψάλται τοῦ χοροῦ ἐκκλησίας.

lutte, θ. πάλη, πάλαισμα· (μετοφ.) ἀγών, μάχη, πόλεμος.

lutter, β. οὐδ. παλαίω· (μεταφ.) ἀγωνίζομαι, μάχομαι.

lutteur, παλαιστής, ἀθλητής, ἀγωνιστής.

luxation, (χειρ.) ἐξάρθρωσις, κ. στραγγούλισμα.

luxe, γλιθῆ, πολυτέλεια.

luxer, β. ἐν. ἐξαρθρῶ, κ. στραγγουλίζω, ξεβγάλλω.

luxueux, euse, πολυτελής.

luxure, θ. ἀσωτεία, ἀκολασία, ληχνεία, ἀσελγεία.

luxuriance, θ. ἀδρότης, ἀφθονία.

luxuriant, e, (ἐπὶ φυτῶν) ὀργάζων, ἀφθονος, ὑλομανής.

luxurieusement, ἀκρατῶς, ἀσελγῶς, ἀκολάστως.

luxurieux, euse, ἀφροδισίων ἀκρατής, ἀσελγής.

luzerne, θ. (βοτ.) ἡ μηδικὴ βοτάνη, πόα, εἶδος τριφυλλοῦ διαβοσκίν.

luzernière, ἀγρὸς πεφυτευμένος διὰ μηδικῆς πόας.

luzette, θ. νόσος τῶν μεταξοσκωλήγων.

lycanthrope, λυκάνθρωπος, παράφρων ἐκ λυκανθρωπίας.

lycanthropie, θ. παραφροσύνη, καθ' ἣν ὁ πάσχων νομίζει ὅτι μεταβλήθη εἰς λύκον, λυκανθρωπία.

lycée, λύκειον, γυμνάσιον.

lycéen, λυκείου μαθητής.

lychnide (βοτ.) καρυοφυλλοειδές τι φυτόν, ἡ λυχνίς.

lycoperdon (βοτ.) λυκόπερδον.

lycopode, (βοτ.) φυτὸν τι κρυπτογαμικόν, λυκοπόδιον.

Lydien, ienne, Λυδός, -ή, λυδικός, -ή.

lymphatique, (ιατρ.) λυμφατικός.

lymphe, θ. ὄρος, ἰχώρ.

lyngode (ιατρ.) λυγκώδης διαλείπων πυρετός.

lynx (λέγξ) (ζωολ.) λύγξ.

lyonnais, e, Λουγδούνιος.

lyre, θ. λύρα, ἔγχορδον μουσικόν ὄργανον ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τοῖς νῦν Ἑλλησιν·

(μεταφ.) ἡ ποιητικὴ ἔμπνευσις· ἡ ποίησις.

lyrique, poésie —, ἡ λυρική· ποίησις· οὐσ. λυρικός ποιητής.

lyrisme, λυρική ἔμπνευσις, λυρικός ἐνθουσιασμός.

lyzarde, θ. εἶδος σαύρας.

M

M, τὴ δέκατον τρίτον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου καὶ τὸ ἕνατον τῶν συμφωνῶν αὐτοῦ· ὡς ἀριθμητικόν $M = 1000$.

M, μέ γραμμὴν ὀρίζοντιον ἐπὶ κορυφῆς = 1,000,000.

M, **M**, = messieurs, κύριοι· **S**.

M, = Sa Majesté, Ἡ Αὐτοῦ μεγαλειότης, ὁ βασιλεὺς.

ma, ἐμή, μου, θηλ. τῆς ἐπαθετικῆς κτητικῆς ἀντωνυμ. μου, ἐμός, ἀ. προσώπου, ἧτις συμφωνεῖ

κατὰ γένος καὶ ἀριθ. ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς κατηγορίᾳ πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ

ἀνήκοντος προσώπου ἢ πράγματος· ὅταν ὁμως ακολουθῆται ὑπο φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου, εὐφωνίας χάριν φυλάττει τὸν τύπον τοῦ ἀρσενικοῦ, ἕηλ. τα ma, ta, sa, μένουσι, mon, ton, son· (ἰδὲ πλείονα περὶ ταύτης ἐν ταῖς γραμματικαῖς).

macabre, danse —, ὄρχησις, χορὸς καταχθόνιος, ἥτοι εἰκὼν παριστώσα τοὺς νεκροὺς πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας συνορχουμένους, βασιλεῖς μετὰ ἐπαϊτῶν κ.τ.λ. τοῦ θανάτου χοροστατοῦντος.

macadam, εἶδος λιθοστρώσεως διὰ γαλίκων, ἐφευρεθείσης ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου Mac-Adam.

macadamisage, μακαδαμικὴ λιθόστρωσις.

macadamiser, λιθοστρόνω μακαδαμικῶς.

macaque, ὁ μακάκος, πίθηκος τῆς Ἀφρικῆς, ὁ κυνοκέφαλος.

macaron, πλακούντιον ἐξ ἀμυγδάλων καὶ σακχάρους, κ. μπισκόττον.

macaronée, μακαρονικὸν ποίημα, μιξοβάμβαρον.

macaroni, μακαρόνια.

macaronique, ποίησις —, ποίησις μακαρονικῆ, κωμικῆ, ἐν ἣ αἱ λέξεις τῆς κοινῆς διαλέκτου ἐκφέρονται διὰ λατινικῶν καταλήξεων, οἷον παρὰ Μολιέρω·

Savantissimi doctores
Atque boni messiores, κτλ.

macédoine, Μακεδόνιον, ἥτοι γλύκισμα ἢ φαγητὸν πολυσύνθετον· (φιλολ.) βιβλίον ἐκ ποιήσεως καὶ πεζοῦ λόγου ἀτάκτως συντηρησμένων.

Macédonien, ienne, Μακεδών· Μακεδονικός.

macération, θ. ἡ τῆς σαρκὸς διὰ νηστειῶν καὶ βασάνων ταπεινωσις· ἢ ἐν οἴνοπνεύματι διατήρησις οὐσίας τινὸς ἐπὶ τινα χρόνον.

macérer, ρ. ἐν. τιμωρεῖν, ταπεινοῦν τὴν σάρκα διὰ νηστειῶν καὶ βασάνων· ἐμβρέχειν τι ἐν οἴνῳ ἢ οἴνοπνεύματι.

maceron (βοτ.) εἶδος σκιαδοφόρου φυτοῦ.

mâche, θ. (βοτ.) ναρδοειδὲς τι φυτόν.

machécoulis, καὶ machicoulis, ὅπαι ἐν τῷ τείγει πρὸς ἐξακόντισιν βελῶν, πολεμίστρα.

machefer, σιδήρου σκωρία.

mâchelière, (ἄλλως dents molaires) οἱ μυλόδοντες ἢ τραπέζιται.

mâchement, μάσσημα.

mâcher, ρ. ἐν. μασσῶμαι, μασσῶ· (μεταφ.) — la besogne, παρασκευάζω τινὶ τὴν ἐργασίαν· ne pas — une chose, λέγειν τι καθαρῶς, παρρησίᾳ.

mâcheur, euse, μασσητής.

machiavelique, μακιαβελικός, σύμφωνος τῇ πολιτικῇ τοῦ Μακιαβέλλη, ἥτοι τῆς ἀρχῆς τοῦ «διαίρει καὶ βασίλευε» (μεταφ.) πανούργος, πονηρός.

machiavélisme, μακιαβελισμός· ἡ ἀρχὴ τοῦ «διαίρειν καὶ βασίλευειν» (μεταφ.) πανουργία, δολοπλοκία, ἀσυνειδησία.

machiavéliste, μακιαβελιστής, ὁπαδὸς τῶν ἀρχῶν τοῦ Μακιαβέλλη.

mâchicatoire, μασσηματικόν τι οἷον μαστίχη, κ. τ. λ.

mâchicoulis, ἰδὲ machecoulis.
machinal, e, aux, μηχανικός, αὐτόματος.

machinalement, μηχανικῶς, αὐτομάτως, ἄνευ διανοητικῆς ἐνεργείας.

machinateur, μηχανορράφος, δολοπλόκος.

machination, θ. βραδουργία, δολοπλοκία, σκευωρία.

machine, θ. μηχανή· — à va-

reur, ἀτμομηχανή.—pneumatique, ἀεραντλία.—électrique, ἤλεκτρική μηχανή.—infernale, καταγθόνιος μηχανή, ἤτοι ἐκρηκτική, δολοφόνος· (μεταφ.) ἄνθρωπος ἑτεροκίνητος, μὴ ἔχων ἐλευθέραν τὴν θέλησιν, νευρὸσπαστον.

machiner, ῥ. ἐν. μηχανῶμαι, μηχανορραφῶ, δολοπλοκῶ, σκευερῶ, τεχνάζομαι· ἐγκαθίστημι τὰς σκηναίους μηχανὰς θεάτρου.

machiniste (θεάτρου) μηχανικός, μηχανουργός.

mâchoire, θ. γνάθος, ἡ σιαγών.—supérieure, ἡ ἄνω σιαγών.—inférieure, ἡ κάτω σιαγών.—ἐκάτερος τῶν σιδηρῶν χηλῶν ἢ ὀπλῶν λαβίδος, πυράγρας, ὀδοντάγρας, κ. τ. λ. (μεταφ.) ἄνθρωπος ἀνίκανος, ἀδρανής.

mâchonnement, ἐπίπικρον ἢ βλακῶδες μᾶσσημα· ἀσαφής, δυσνόητος ἄρθρωσις, προφορά.

mâchonner, ῥ. ἐν. καταμουνητίζω με μελάνι.

macis, ἐσωτερικὸς φλοιὸς τοῦ μοσχοκαρύου.

macle ἢ **macre** (ὄρυκτ.) ὁ σταυρολίθος· (βοτ.) τρίβολος ὁ ἔνυδρος.

mâcon, οἶνος ἐρυθρὸς τῶν πέριξ τῆς Mâcon, πόλ. τῆς Γαλλίας.

maçon, κτίστης, οἰκοδόμος· τέκτων· πολλάκις δὲ ἀντὶ τοῦ franc-maçon, ἐλεύθερος τέκτων, κ. φραμμασόνος.

maçonnage, τειχοδομία, τειχοποιία.

maconnais, e, ὁ ἐκ Mâcon τῆς Γαλλίας.

maçonner, ῥ. ἐν. κτιζω, τειχοδομῶ, τειχοποιῶ.

maçonnerie, οἰκοδόμημα, κτίριον, τειχοποιία.

maçonnique, ἐλευθεροτεκτονικός.

macouba, κάλλιστος καπνὸς τῆς

Μαρτινίκης ἔχων τὴν εὐωδίαν τοῦ ῥόδου καὶ τοῦ ἴου.

macque, θ. καννάβεως κόπανος.

maquer, θραύω, κοπανίζω τὴν καννάβιν.

macre, ἰδὲ **macle**.

macreuse, θ. φαλαρίς, εἶδος κίσσης θαλασσίας, κ. ἀγριόπαπιας.

maculage ἢ **maculation**, θ. ῥύπωσις, σπύλωσις, κηλιδῶσις.

maculature, θ. (τυπογρ.) κακῶς τετυπωμένον φύλλον.

macule, θ. κηλίς, σπῖλος.

maculer, ῥ. ἐν. σπιλῶ, κηλιδῶ, μιάινω, ῥυπαίνω τὰς ἐντύπους εἰκόνας ἢ τὰ τυπογραφικὰ φύλλα· ῥ. οὐδ. ce papier macule, ὁ χάρτης οὗτος κηλιδουῖται.

madame, ἑσποῖνα, κυρία, εἴτε πρὸ κυρίου ὀνόματος, οἷον Madame Dumont ἢ Κυρία Δυμόντου, ἢ κατὰ δεύτερον πρόσωπον. δηλ. εἰς κλητικὴν πτώσιν, οἷον Madame, donnez-vous la peine d'entrer, Κυρία, εὐαρεστήθητε νὰ εἰσέλθητε· τριτοπροσώπως δὲ, ἄνευ κυρίου ὀνόματος λέγουσιν ἀπλῶς une dame, κυρία τις, la dame que vous avez vue, ἡ κυρία ἣν εἶδετε. Ὁ τίτλος οὗτος ἀπεδίδετο ἄνευ κυρίου εἰς τὴν πρωτότοχον ἀδελφὴν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας.

madapolam, εἶδος ὑφάσματος βαμβακεροῦ πυκνοῦ καλῆς ποιότητος, τσίτι.

madarose, θ. μάδημα, πτώσις τῶν τριγῶν.

Madécasse, ἐκ Μαδαγασκάρ.

madéfaction, θ. διάθρεξις.

madéfier, ῥ. ἐν. διαθρέχω, ποτιζω.

madeleine, θ. εἶδος πέμματος, πλακοῦντος· εἶδος σταφυλῆς· εἶδος ἀπίου.

mademoiselle, (συνθ. ἐκ ma, ἐμή, καὶ demoiselle, νέα κυρία,

δεσποσύνη, δεσποινίς, κ. κοκονίτσα· και τοῦτο ὡς τὸ madame ἢ προτάσσεται εἰς τὸ κύριον ὄνομα καθ' ὅποιαν δὴποτε πτώσιν, ἢ ἐκφέρεται και μόνον ἐν τῇ κλητικῇ· ἄνευ δὲ κυρίου ὀνόματος λέγουσιν une demoiselle.

madère, θ. οἶνος τῆς ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὁμωνύμου νήσου τῆς Μαρδίας.

madone, θ (Ἰταλ.) εἰκὼν ἢ ἄγαλμα τῆς Παναγίας.

madrague, θ. μέγας κύκλος δικτύου πρὸς ἀλιεῖαν ἰδίως τοῦ θύνου, σαγήνη, κ. γρίπος.

madrás (-drasse) εἶδος μεταξοαμβακίνου ὑφάσματος.

madre (ὀρυκτ.) ὄνυξ ὁ λίθος.

madré, e, πολυποίκιλος, κατάστικτος· πανοῦργος, δόλιος.

madrépore, ζωόφυτον ἐκ τοῦ εἶδους τῶν πολυπόδων, ἐνάλιον, ἀπολιθούμενον και ἀποτελοῦν ὑφάλους ἐν τῷ Νοτίῳ Ὠκεανῷ.

madréporique, πολυποδοειδῆς τοῦ εἶδους madrépore, ὅπερ ἰδέ.

madríer, παχεῖα σανίς ἐκ δρυός, κ. μαδέρι.

madrígal, ποιημάτιον ἐρωτικόν, ἐρωτοπαίγνιον.

madrígalier, ποιητῆς μαδριγάλιων.

madrilène, Μαδρίτιος.

madrure, θ. κηλὶς ἐπὶ τῆς δορᾶς ζώου ἢ ἐπὶ ξύλου.

maestoso (Ἰταλ. μουσ.) μεγαλοπρεπής.

maestral, vent —, βορειοδυτικὸς ἄνεμος.

maestro, μέγας, περὶ φημος μελοποιός, μουσικός.

mafflé, e, ἢ maflu, e, φυσίγναθος, κ. μαγουλάς.

magasin, ἀποθήκη τροφίμων, ταμείον· κατάστημα, πωλητήριον ἐμπορευμάτων.

magasinage, ἀποθήκευσις, ταμίευσις· ἐνοίκιον ἀποθήκης.

magasinier, ἀποθηκάριος.

magdaléon, (φαρμακευτ.) μαγδαλία, μάλαγμα μάζης εἰς σχῆμα κυλινδρικόν πρὸς κατασκευὴν ἐμπλάστρων και καταποτίων.

mage, μάγος Βαβυλώνιος, ἀστρολόγος και ἱερεὺς τοῦ Ζωροάστρου.

magicien, ienne, γόης, μάγος.

magie, θ. μαγεία, γοητεία· — poire, ἢ διὰ μαγείας πρόσκλησις τῶν δαιμόνων· — blanche, ἢ διὰ μαγείας πρόσκλησις τῶν ἀγαθοποιῶν πνευμάτων.

magique, μαγικός.

magiquement, μαγικῶς.

magisme, θρησκεία τῶν ἀρχαίων μάγων, ἀστρολατρεία.

magister, δημοδιδάσκαλος γυμνασίου· σχολαστικός,

magistère, ἀρχηγός τοῦ ἱπποτικού τάγματος τῆς Μελίτης (γχιμ.) κόνις λεπτή ἐκ κρημνίσματος, ὑποστάθμη ἐκ κοραλλίων ἢ μαργαριτῶν, εἰς ἣν τὸ πάλαι ἀπέδιδον θαυμασίαν δύναμιν.

magistral, e, σεμνοπρεπής, ἔσοχος, ἱκανός, διδασκαλικός, καθιγῆτοῦ ἄξιος.

magistralement, σεμνοπρεπῶς, διδασκαλικῶς.

magistrat, ἀρχων ἐκ τῶν ἐν τέλει, δικαστής.

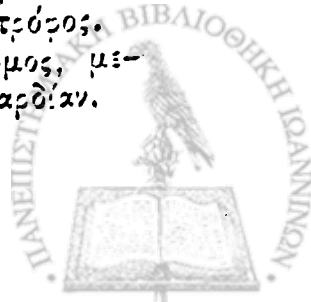
magistrature, θ. ἀρχοντεία ἢ δικαστικὴ ἐξουσία· ὁ δικαστικὸς κλάδος· αἱ ἀρχαί.

magnan, ὄνομα τοῦ μεταξοσκώληκος ἐν ταῖς γούραις τῆς Γαλλίας ὅπου τρέφεται.

magnanerie, θ. βομβυκοσυγγεῖον, μεταξοσκωληκοτροφεῖον.

magnanier, βομβυκοτρόφος.

magnanime, μεγάλθυμος, μεγαλόψυχος, εὐγενὴς τὴν καρδίαν.

magnaniment, μεγαθύμωις, μεγαλοψύχως.

magnanimité, θ. μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη, εύγενής υπερηφάνεια.

magnat, μεγιστάν τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Ούγγαρίας.

magnésie, θ. (χημ.) ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου, μαγνησία.

magnesium (-ον) (χημ.) μαγνήσιον.

magnétique, (φυσ.) μαγνητικός.

magnétiquement, μαγνητικῶς.

magnétisation, θ. μαγνήτισις, ἡ πράξις τοῦ μαγνητίζειν.

magnétiser, ρ. ἐν. μαγνητίζω.

magnétiseur, μαγνητιστής.

magnétisme, μαγνητισμός· —

animal, ζωϊκός μαγνητισμός, τὸ μαγνητίζειν τὸν ἄνθρωπον καὶ μεταδιδόναι αὐτῷ προφητικὴν δύναμιν·

— **terrestre**, ὁ μαγνητισμός τῆς γῆς, ἤτοι ἡ ἐπὶ τῆς μαγνητικῆς βελόνης ἐνεργούσα δύναμις.

magnicaude (ζωολ.) μεγάλουρφος.

magnificat (mag-νίφικατ) (ἐκκλ.) μεγαλυνάριον (Λατ.).

magnificence, θ. μεγαλοπρέπεια, λαμπρότης, μεγαλεῖον, πολυτέλεια, θαψίλεια, γενναιότης, ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία.

magnifier, ρ. ἐν. δοξολογῶ, ὑμνῶ, μεγαλύνω, δοξάζω.

magnifique, μεγαλοπρεπῆς, λαμπρός, πολυτελής· θαψιλής, φιλότιμος, ἐλευθέριος.

magnifiquement, μεγαλοπρεπῶς.

magnitude, θ. μέγεθος· μεγαλείον.

magnolier, ἢ **magnolia** (βοτ.) μαγνολία, θάμνος κοσμητικὸς τῶν κήπων καὶ εὐοσμος.

magot, πίθηκος ἄνευ οὐράς· Σι-

νικὸν ἀνδρείκελλον· ἄνθρωπος ἄσχημος, θερσιτικός· χρήματα τεθησαυρισμένα.

mahométan, ε, μωαμεθανός.

mahométisme, μωαμεθανισμός.

mai, ὁ μὴν Μάιος.

maie, θ. σκάφη.

maïenne, θ. ἰδὲ mélangine.

maieur (ἀρχ.) δήμαρχος ἐν τισὶ πόλεσιν.

maigre, ἰσχνός, ἄσαρκος, ἄπαχος, ἀδύνατος· μὴ ἀρτυμένος διὰ κρέατος, μὴ κρεατινός, νηστήσιμος·

jours—s, ἡμέραι νηστήσιμοι, καθ' ἃς ἡ μὲν Δυτικὴ ἐκκλησία ἀπαγορεύει τὸ κρέας, ἡ δὲ Ἀνατολικὴ πᾶν ὅτι λιπαρόν· **repas**—.

γεῦμα νηστήσιμον, τεσσαρακοστῆς· — **repas**, γεῦμα πενιχρόν, λιτόν, ξηρόν· **faire**—,

ἀπέχομαι κρεῶν, κάμνω τεσσαρακοστήν, νηστεύω· — **sujet**, ἄπορος, ἐνδεής ὑπόθεσις· οὐσ. κρέας ἀπιμελής, κ. φαχνόν, ἄνευ λίπους·

servez-moi du—, δότε μοι φαχνόν.

maigrelet, ὑπισχνος, ὀλίγον ἄσαρκος, ἀδύνατος.

maigrement, εὐτελῶς, λιτῶς.

maigret, elle, ὑπισχνος, ἰσχυνηλός.

maigreur, ἰσχνότης, ἄσαρκια.

maigrir, ρ. οὐδ. ἰσχυαίνομαι, ἀδυνατίζω· ρ. ἐν. ἰσχυαίνω, ἀδυνατίζω ἄλλον.

mail, παλγινόν τι, σφαιρίστρα, ἡ σφῦρα· δημόσιος περίπατος ἐν τισὶ τῶν πόλεων τῆς Γαλλίας.

maille, θ. βρόχος, λίνου ἀψίς, δικτύου συναφή, πλέγμα, κ. μάτε τοῦ δικτύου· κρίκος ἐκ τῶν τοῦ σιδηροῦ πλέγματος θώρακος· ἐλάχιστόν τι νόμισμα (τὸ πάλαι)· **avoir**—

à partir, φιλονικεῖν περὶ ὄνου σκιάς· **cotte de**—s, πλεκτός θώραξ.

maillé, e, πλεκτός.

maillechort, μίγμα ἐκ ψευδαργύρου, γαλκουῦ, καὶ νικελίου πρὸς

μήμησιν τοῦ ἀργύρου, μεταλλό-
κρῆμα.

mailler, ῥ. οὐδ. (ἐπὶ περδίκων)
στίζεσθαι, ποικίλλεσθαι—καλύπτω
διὰ πλέγματος, θωρακίζω· σφυρη-
λατῶ.

mailler, ῥ. ἐν. καλύπτω μὲ πλε-
κτόν θώρακα.

maillet, δικέφαλος ξυλίνη σφύ-
ρα, σφυρίον.

mailloche, θ. σφύρα μεγάλη, κ.
βαρειά.

maillon, κρίκος ἀλύσειος.

maillot, σπάργανον βρέφους,
σπαργάνωμα· εἶδος κολπητοῦ βρα-
κίου ὅπερ φοροῦσιν ὄρχισται καὶ ὄρ-
γχιστρίδες ἐπὶ τῆς σκητῆς τοῦ θεά-
τρου.

main, χεῖρ, κ. χέρι· lever la—,
καταράσκειν, βεβαιῶν ἐνώπιον δι-
καστοῦ εἰς σημεῖον ὄρκου· battre
des—s, χειροκροτῶ, ἐπευφημῶ· for-
cer la—, βιάζω, ἀναγκάζω· en venir
aux—s, συγκρούομαι, συμπλέχο-
μαι, κ. πιάνομαι· ἵστα χέρια· faire
—basse, θύω καὶ ἀπολλύω, κατα-
στρέφω, ληλατῶ, δῆλῶ· n' y pas
aller de— morte, κτυπῶ δυνατά,
σκληρά· avoir la—haute, κελεύω,
προστάτω· avoir sous la—, ἔχω
πρόχειρον· avoir une belle—, ἔχω
ῥαῖον χαρακτῆρα γραφῆς, καλὸν
γράψιμον· tendre la—, αἰτεῖν ἔλεος,
ἐλεημοσύνην· mettre la—à l'oeu-
vre, ἀρχομαι τοῦ ἔργου, κ. ἀρχίζω·
avoir la—heureuse, ἐπιτυχάνω,
εὐδοκιμῶ συγνά· agir sous—, ἐ-
νεργῶ λάθρα, κρυφίως· mettre la
—à la pâte, ἐργάζομαι αὐτὸς οὐ-
τος, ἐγὼ ὁ ἴδιος· avoir les—s liées,
κωλύομαι, δεσμεύομαι· se laver les
—s, ἀπονίπτομαι τὰς χεῖρας· être
en bonnes—s, εὐρίσκομαι ἐν καλῇ
προστασίᾳ, ἐν δεξιαῖς χερσίν· met-
tre la dernière—, ἀποπερατῶ, τε-
λειώνω· donner à pleines—s, δέ-

δωμι, παρέχω γενναίως, ἐλευθερίως,
ἀφθόνως· avoir le coeur sur la—,
ὀμιλῶ μετὰ παρρησίας, ἀνυποκρί-
τως· de—en —, ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς
τὸν ἕτερον, κ. ἀπὸ χέρι σὲ χέρι· de
la—à la—, ἄνευ οὐδεμιᾶς μεσολα-
βήσεως· à—armée, ἐνόπλιος· chos-
se faite de—de maltre, ἔργον ἀ-
ριστοτέχνου· en un tour de—, ἐν
ἀκαρεῖ, στιγμιαίως, διὰ μιᾶς· de
longue—, πρὸ πολλοῦ, ἀπὸ πολ-
λοῦ (δῆλ. παρεσκευασμένον)· fait
à la—, χειροποίητος· coup de —,
παράτολμος πράξις, κατόρθωμα·
chaude, εἶδος παιγνίου· une—de
papier, δωδεκάς φύλλων χαρτίου·
avoir la—, (χαρτοπαιγ.) ἐγὼ ἔχω
τὰ χαρτία· aspirer à la—d' une
demoiselle, ἐπιθυμῶ ἵνα νυμφευθῶ
νεάνιδά τινα· lui offrir la—, ποι-
οῦμαι αὐτῇ πρότασιν γάμου· (ἐμ-
πορ.)—courante, βιβλίον, κατὰ-
στιγον πρόχειρον ἢ καθημερινόν,
πρόχειρον.

main - d' oeuvre, θ. ἐργασία
τοῦ χειρώνακτος.

main - forte, θ. βοήθεια παρε-
χομένη τινὶ καὶ ἰδίως τῇ ἐξουσίᾳ·
prêter main forte, βοηθεῖν ἐρρω-
μένως.

mainlevée, θ. πράξις νομικὴ δι'
ἧς αἴρεται ἡ κατάσχεσις καὶ ἡ ὑπο-
θήκη ἢ ἀκυροῦται ἢ ἔνστασις.

mainmise, θ. (τιμαρ.) κατὰ-
σχεσις· χειραφέτησις.

mainmorte, θ. (τιμαρ.) δουλο-
παροικία, ἡ κατάστασις δουλοπα-
ροίκου, ὅστις ἦτο ἀγώριστος ἀπὸ
τῆς γῆς ἐν ἣ κατώκει, ἦν ἐκαλλιέρ-
γει, καὶ δὲν εἶχε τὴν ἐξουσίαν τοῦ
νὰ ἐκποιῆ, ἦτοι πωλῆ τὰ ἀνήκοντα
αὐτῷ· —περιουσία μὴ δυναμένη νὰ
μεταβιβασθῆ εἰς τοὺς κληρονόμους
τοῦ διαχειριζομένου αὐτῆν, ἦτοι
κτῆματα νοσοκομείου, τῆς κοινότη-
τος κ.τ.λ.

maint, e, πολλοί, διάφοροι—es fois, πολλάκις.

maintenant, νυν, τώρα.

maintenir, β. έν. διατηρῶ έν τῇ αὐτῇ καταστάσει, κρατῶ, φυλάττω, σώζω, διαιωνίζω—ses droits, δικαίων άντέχεσθαι, υποστηρίζω τὰ δικαιώματά μου—διατείνομαι, δι-σχυρίζομαι.

maintenue (νομ.) ἡ διά νόμου κύρωσις τῆς κατοχῆς κτήματος.

maintien, ἡ διατήρησις, φύλαξις, διάσωσις· σχῆμα· στάσις, παράστημα.

mafolique, ιδὲ majolique.

maire, δήμαρχος· (τὸ πάλαι) — du palais, ὑπουργὸς διοικῶν τὸ κράτος έν ὀνόματι τῶν βασιλέων τῆς Μερσβιγγείου δυναστείας.

mairresse, ἡ κυρία δημάρχου, κ. δημαρχίνα.

mairie, θ. δημαρχεῖον = hôtel de ville.

mais, ἀλλά, ὅμως.

mafs, ἀραβύσιτος.

maison, θ. οἶκος, οἰκία, οἶκημα, κ. σπιτι· κατάστημα· γένος, οἰκογένεια· la—du roi, ὁ βασιλικὸς οἶκος, ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, ἡ βασιλικὴ θεραπεία—de ville, δημαρχεῖον—d'arrêt, εἰρκτή, φυλακή—de santé, νοσοκομεῖον ἐπὶ πληρωμῇ· petite—, (τὸ πάλαι) φρενοκομεῖον έν Παρισίοις· garder la —, περιορίζεσθαι έν τῇ οἰκίᾳ ένεχεν ἀσθενείας· faire —nette, ἀποπέμπειν πάντα τοὺς ὑπηρετάς· la—de Dieu, ἡ ἐκκλησία.

maisonnage, ξυλεία ἐξ ὑψηλῶν δένδρων.

maisonnée, θ. ὄσους οἰκία περιέχει, ὄλη ἡ οἰκογένεια.

maisonette, θ. οἰκίσκος, κ. σπιτάκι.

maître, κύριος, δεσπότης, αὐθέντης· ιδιοκτήτης· le—de la maison, ὁ ιδιοκτήτης· —ἀπόλυτος, ἐλεύθερος·

διδάσκαλος·—τίτλος διδόμενος τοῖς δικηγόροις—un tel, ὁ κύριος (δικηγόρος) δεῖνα· par-devant—, ἐνώπιον δικηγόρου· καί τισι τῶν ὑπαλλήλων· οἶον· —des requêtes, ὁ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν· petit—, νέος κενόδοξος, καλλωπιστής· —de chapelle, ὁ διευθύνων τὴν ψαλμωδίαν έν τινι ἐκκλησίᾳ, ἀρχιμουσικός· —autel, ἡ κυριωτέρα ἀγία τράπεζα (έν τῇ Δυτικῇ ἐκκλησίᾳ)· —d' école, δημοδιδάσκαλος χωρίου· —des hautes oeuvres, δήμιος· —des basses oeuvres, καθαριστής, κοπρολόγος· —de danse, χοροδιδάσκαλος· —d' étude, ἐκπαιδευτηρίου ἐπιτηρητῆς τῶν μαθητῶν, ὁ συνοδεύων αὐτοὺς έν περιπάτῳ, τηρῶν τὴν τάξιν έν τῷ σπουδαστηρίῳ κ.τ.λ.—de cérémonie, τελετάρχης· il est passé—, εἶναι ἐπιτηδειότατος, παλοῦργος· à la—d' hôtel, τρόπος τις τοῦ μαγειρεύειν φαγητά τινα· (παροιμ.) tel—tel élève, κατὰ τὸν μαστρογιάννην εἶναι καὶ τὰ κοπέλλιά του.

maîtresse, θ. κυρία, δέσποινα, κ. ἀρχόντισσα· διδασκάλισσα· —ἐρωμένη, παλλακίς· petite—, καλλωπίστρια· —femme, γυνὴ ἐξόχου πνεύματος· —ancree, ἡ μεγάλη ἀγκυρα.

maîtrisable, δαμαστός, κυβερνητός.

maîtrise, θ. τὸ πάλαι ἡ καλὴ γνῶσις τέχνης τινός· ἐπιστήμη· κ. μαστοριά· ἡ ἐξουσία τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τέχνην τινά· (τανῦν) σχολεῖον ένθα διδάσκονται τὴν ᾠδικίην οἱ έν χορῶ ἐκκλησίας ἄδοντες παῖδες· ἡ διεύθυνσις τοῦ τιοῦτου χοροῦ.

maîtriser, β. έν. ἄρχω, κυβερνῶ, ἐξουσιάζω, δαμάζω—ses passions, δαμάζω τὰ πάθη μου.

majesté, θ. μεγαλεῖον, μεγαλοπρέπεια, σεμνοπρέπεια, μεγαλειότης· la—divine, ἡ θεία μεγαλειότης.

της· ἡ τοῦ Θεοῦ μεγαλοπρέπεια.
S. M.= sa majesté, ἡ αὐτοῦ μεγα-
λειότης, τίτλος τοῦ βασιλέως.

majestueusement, μεγαλο-
πρεπῶς, σεμνοπρεπεπῶς.

majestueux, euse, μεγαλο-
πρεπής, σεμνοπρεπής.

majeur, e, αὐτεξούσιος, ἐνή-
λιξ, ἐν νομίμῳ ἡλικίᾳ· μείζων, με-
γαλῆτερος· affaire — e, ὑπόθεσις
σπουδαία· (μουσ.) tierce—, δίτονον,
διάστημα ἐκ δύο τόνων· (γαρτο-
παιγ. τοῦ πικέττου) ὁ ἄσος, ὁ ῥή-
γας καὶ ἡ δάμα τοῦ αὐτοῦ χρώμα-
τος· ton—, τόνος ἢ ἤχος μείζων·
(λογικ.) la— e, ἡ μείζων πρότασις
τοῦ συλλογισμοῦ· force— e, ὑπερ-
τέρα δύναμις, ἀφρευκτος ἀνάγκη.

majolique, ἀραχίον φαγεντια-
νὸν σκεῦος τῆς Ἰταλίας ἢ τῆς Ἰ-
σπανίας.

major, ταγματάρχης·—général,
γενικός ἀξιωματικός ἔχων τὰ αὐτὰ
καθήκοντα δι' ὅλον τὸν στρατόν, ἐκ-
τελῶν γενικὰ καθήκοντα διαδιδά-
σεως διαταγῶν πρὸς τοὺς στρατη-
γούς, ἐκθέσεων τῶν ἐν πολέμῳ ἐρ-
γασίων κτλ. adjutant, ἀξιωματικός
ἐπιτηρῶν τὴν ὅλην ὑπηρεσίαν καὶ
διδάσκων τοὺς ὑπαξιωματικούς τοῦ
τάγματος· état—, οἱ ἐπιτελεῖς, τὸ
ἐπιτελεῖον· tambour—, ὁ ἀρχιτυμ-
πανιστής.

majorat, ἀναπαλλοτρίωτον ἀκί-
νητον κτῆμα, κληρονομούμενον μετὰ
τοῦ τίτλου τῆς εὐγενείας ὑπὸ τοῦ πρω-
τοτόκου υἱοῦ εὐπατρίδου.

majordome, αὐλάρχης, ἀρχι-
τρέκλινος, ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ παρὰ τῷ
πάππᾳ.

majorité, θ. ἐνηλικιότης, τὸ αὐ-
τεξούσιον, ἡ νόμιμος ἡλικία· ἡ πλει-
ονότης· ἡ πλειονοψηφία·

majuscule, θ. γράμμα κεφαλαῖον.

maki, (ζωολ.) ἀλωπεχοπιθήκος.

makis, ἢ maquis, ἐν Κορσικῇ

μέρη κεκαλυμμένα ὑπὸ πυκνῶν θά-
μνων, καὶ χρησιμεύοντα συνήθως ὡς
κρησφύγετα τῶν ληστῶν ἢ φυγοδίκων.

mal, οὐσ. τὸ κακόν· ἄλγος, ὀδύ-
νη, πόνος· λύπη· νόσος·— de dents,
ὀδονταλγία· les maux de la guerre,
τὰ δεινὰ, αἱ συμφοραὶ τοῦ πολέμου
δυσάρεστον τι le— est qu' il s
absente souvent· τὸ κακόν εἶναι ὅτ.
ἀπουσιάζει συχνά·—κόπος, μόγθος·
on a trop de—ici, πολὺ κοπιάζει
τις ἐδῶ, πολὺ ἐνοχλεῖται· vous m'
avez fait beaucoup de—, πολὺ
μ' ἐλυπήσατε, πολὺ μὲ δυσηρεστή-
σατε·—κακολογία, dire du— de
qqn, κακολογεῖν, συκοφαντεῖν τινα·
tourner une chose en—, διαστρέ-
φειν τι, ἐκλαμβάνειν ἐπὶ κακοῦ· la
prendre en—, δυσαιρεστεῖσθαι,
προσβάλλεσθαι·—de mer ναυτία
τῆς θαλάσσης·—d' enfant, αἱ ὠ-
δῖνες τοῦ τοκετοῦ·—de tête, κεφα-
λαλγία·—du pays, νοσταλγία· haut
— ἢ —caduc, ἐπιληψία, κ. σελτι-
νιασμός· ἐπίρρ. κακῶς, κ. ἄσχημα.
se trouver—, λειποθυμεῖν· trouver
—ἀποδοκιμάζειν, κατακρίνειν· être
—avec qqn, ἐγθρικῶς διάχεισθαι
πρὸς τινα· être bien—, νοσεῖν βα-
ρέως· ἐπίθ. bon an—an, κατα μέσον
ὄρον εὐτυχοῦς καὶ δυστυχοῦς ἔτους,
εὐφορίας καὶ δυσφορίας· bon gré
—gré, ἐκὼν ἄκων.

malachite, (-κίτ) (ὄρυκτ.) ὁ
μαλαγίτης (λίθος πολύτιμος).

malacie, θ. (ἰατρ.) ὄρεξις πρὸς
ἀσυνήθεις τροφάς, κίτσα, κ. συλλή-
ψευμα, κακοψυχία.

malacoderme, μαλακόδερμος.

malade, νοσῶν, ἄρρωστος, ἀσθε-
νής· (μεταφ.) esprit—, βεβλαμμέ-
νος νοῦς, παραλογισμός· imagi-
tion—, ἀλλόκοτος φαντασία.

maladie, θ. νόσος, ἄρρωστία,
ἀσθένεια.

maladif, ive, ἀσθενικός, φιλά-

σθενος, νοσηρός, κ. ἄρρωστιάρης.
maladivement, νοσηρῶς, ἀσθενικῶς.

maladiveté, θ. ἀσθενικότης.

maladrerie, θ. λεπροκομείον κατὰ τὸν μεσαίωνα.

maladresse, θ. σκαιότης, ἀστοχία, ἀδεξιότης, ἀνεπιτηδεύτης.

maladroit, θ. σκαίος, ἀστοχος, ἀνεπιτηδεύς, ἀφυής, ἀδέξιος· (μεταφ.) ἄχαρις.

maladroitement, σκαιῶς, ἀδεξιῶς, ἀφυῶς, ἀνεπιτηδεύς.

malaga, οἶνος ἐκ τῶν πέριξ τῆς Ἰσπανικῆς πόλεως Μαλάγας.

malais, θ. μεγάλη ποικιλία τοῦ Μαλαϊκοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ὑποτίθεται ὅτι κατάγονται ἐκ τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου Μαλάκας καὶ κατοικοῦσι τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς Ἰνδικῆς, καὶ τὴν Ὠκεανίαν.— ἢ ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἰνδικῇ ὀμιλουμένη γλῶσσα.

malaise, θ. καχεξία, ἀδιαθεσία, στενοχωρία σωματικῇ.

malaisé, θ. δύσκολος.

malaisément, δυσκόλως.

malandre (γένος τῶν ἰγνύων τῶν ἑπώνυμάλις, μαλία· ἐλάττωμα ἐν τῇ οἰκοδομικῇ ξυλείᾳ.

malandreux, euse, μαλιώδης.

malandrin, ληστὰι τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν σταυροφοριῶν.

malappris, θ. ἄγροικος, μὴ χρηστούθης, ἀνάγωγος.

mal-à-propos, ἀκαίρως.

mal'aria ἢ **malaria**, ἐλώδεις ἀναθυμιάσεις προξενούσαι πυρετούς.

malart, ὁ ἄρρην τῆς ἀγρίας νήσους.

malavisé, θ. ἄφρων, ἄνους, ἄβουλος.

malaxer, ῥ. ἐν. μαλάσσω, ζυμώνω τὰ φάρμακα ἵνα καταστήσω αὐτὰ μαλακώτερα.

malaxide (βοτ.) μαλαξίς, εἶδος φυτοῦ τῶν ὀρχειδοειδῶν.

malbâti, θ. διάστροφος, δύσμορφος, ἄσχημος, κ. κακοκατωμένος.

malcontent, θ. (ἀρχ.) δυσηρεστημένος.

maldisant, φιλοκατήγορος, κακόγλωσσος.

maldonne, θ. κακὴ διανομὴ τῶν χαρτίων.

mâle, ἄρρην, ἀρσενικός· (μεταφ.) ἄρρενωπός, εὐρωστος, ῥωμαλέος, νευρώδης, δυνατός· οὐσ. τὸ ἄρρεν φύλον ἢ γένος.

malbête, ἄνθρωπος ἐπιφοβός, ἐπικλίνδυνος.

malédiction, θ. ἀρά, κατάρα· (μεταφ.) δυστυχία, κακὴ μοῖρα.

maiefaim, μεγάλη πείνα, βουλιμία.

maléfice, βασκανία, γοιτεία πρὸς βλάβην.

maléfique (ἀστρολ.) ὁ ἐπίδρασιν, ἐπενέργειαν βλαβεράν ἔχων, ἐπιδρῶν κακῶς.

maiemort, θ. ὀδυνηρός, τραγικός θάνατος.

malencontre, θ. κακὴ σύμπτωσις, δυστύχημα.

malencontreusement, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.

malencontreux, euse, δυστυχής, ἀτυχής, κακότυχος.

mal-en-point, ἐν κακῇ καταστάσει εὐρισκόμενος, κακῶς ἔχων.

malentendu, παρανόησις, κακὴ συνεννόησις.

malepeste! ἐπιφ. βαβα! φεῦ! νὰ πάρ' ἡ ὀργή!

mal-être, ἰδὲ **malaise**.

malevole, κακόδουλος.

malfacon, θ. κακοτεχνία.

malfaire, ῥ. οὐδ. κακὰ πράττω, τὸ κακὸν ἐργάζομαι.

malfaisance, θ. (ὀλίγ. εὐχρ.) κακοποιία, μοχθηρία.

malfaisant, ε, κακοποιός· φθοροποιός, βλαβερός.

malfaiteur, κακούργος.

malfamé, ε, κακής φήμης, διάβητος.

Malgache, ό εκ Μαδαγασκάρης.

malgracieusement, άγροίκως.

malgracieux. euse, άγροίκος, σκαιός, κ. χωριάτης.

malgré, εναντίον, βία, μη θέλωντος.

malhabile, άφους, άδέξιος, άνίκανος, άνεπιτήδειος.

malhabileté, θ. άφουτα, άδεξιότης, άνεπιτηδειότης, άνικανότης.

malheur, συμφορά, άτυχία, δυστυχία, δυστύχημα· par —, κατά δυστυχίαν, δυστυχώς.

malheureusement, άτυχώς, δυστυχώς, κατά δυστυχίαν.

malheureux. euse, άτυχής, δυστυχής, τλήμων, δύσμοιρος, κακόμοιρος, κακοδαίμων, άτυχος· άθλιος· αποτρόπαιος, άγαρις· κακού οϊωνού, κ. κακορρίζικος· ούς. άνθρωπος ένδεής, πέντις· δεινά πάσχων· άνθρωπος φαύλος, αίσχυρός, άλιτήριος.

malhonnête, άσχημων, άπρεπής, άχρηστοθήτης, κ. χωριάτης· άπειρόκαλος, άγροίκος· αίσχυρός, άτιμς, φαύλος, πονηρός.

malhonnêtement, άπρεπώς, σκαιώς, άγροίκως, άπειροκαλώς· άτιμως, αίσχυρως, φαύλως, πονηρως.

malhonnêteté, θ. άσχημοσύνη, άπειροκαλία, άγροικία· τό άπειρές ύβρις.

malice, θ. κακία, μογθηρία, έθιλοκακία· πονηρία· κεκεντρέγεια, δόλος, πανουργία· δηκτικότητα, έμπαιγμός, σατυρισμός, σκώμμα.

malicieusement, πονηρως· μογθηρως, κακεντρέγως· δολίως· δηκτικως, σκωπτικως.

malicieux, euse, καχός, κακεντρέχης, μογθηρός, πονηρός, έαδιοϋργος, δόλιος· δηκτικός, σκωπτικός, παιγνιώδης.

malignement, κακοήθως, κακοτρόπως, κακοβούλως.

malignité, θ. πονηρία, κακοτροπία, κακοβουλία, κακεντρέγεια.

malin, igne, πονηρός, πανούργος, δόλιος, κακοήθης· κακεντρέχης· δηκτικός, σκωπτικός, σατυρικός· l' esprit —, τό δαιμόνιον· fièvre — igne, κακοήθης πυρετός· ούς. άνθρωπος πονηρός, πανούργος, δόλιος.

malines, θ. τρίγαπτον πολύτιμον κατασκευαζόμενον έν τῇ πόλει Malines.

malingre, καχεκτικός, έπίνοσος, ασθενοϋς κράσεως.

malintentionné .e, κακόβουλος, κακόνους, κακόφρων.

malique, (γλημ.) acide —, μηλικόν όξύ.

malitorne, σκαιός, βλάξ.

mal-jugé, ε, έσφαλμένη κρίσις δικαστηρίου, κακοδικία.

malle, θ. γιγλός, κιβώτιον, κ. μπαϋλον κασσέλλα· la malle ή la malle-poste, ή ταχυδρομική άμαξα.

maléabiliser, ε. έν. καθιστώ εύμάλακτον, μαλακύνω.

malleabilité, θ. τό εύμάλακτον, έλατότης, τό σφυρηλατήσιμον.

malleable, έλατός, σφυρηλατήσιμος.

malleolaire, τοϋ σφυροϋ τοϋ άστραγάλου.

malleole, θ. (άνατ.) τό σφυρίον, άστράγαλος, κ. κότσι.

malle-poste, θ. ταχυδρομική άμαξα, ή κομίζουσα τοϋς φακέλλους, τας έπιστολάς.

mallette, θ. μικρόν κιβώτιον,

mailier, ίππος ύπεξευγμένος εις ταχυδρομικήν άμαξαν.

malmener, ῥ. ἔν. κακόω, κακοποιῶ, τραχέως φέρομαι πρὸς τινα.

malotru, κακοήθης, ἀνάγωγος, ἄγροικος· δύσμορφος.

malouin, ὁ ἐκ Σαιν-Μαλώ τῆς Γαλλίας, ὁ ἐξ Ἀλέτου.

malpeigné, ε, ἀκτένιστος, ῥυπαρός, κ. ἀναμαλλιάρης.

malplaisant, ε, δυσάρεστος.

malpropre, ἀκάθαρτος, ῥυπαρός.

malproprement, ῥυπαρῶς, ἀκαθάρτως.

malpropreté, θ. ἀκαθαροσία, ῥυπαρότης.

malsain, ε, βλαβερὸς τῇ ὑγείᾳ, νοσηρὸς· ἐπίνοσος, κ. ἀρρωστιαρῆς.

malséant, ε, ἀπρεπής, ἄκοσμος, ἀσχημῶν, ἄτοπος.

malsonnant, ε, ἀσύμφωνος, κακόφωνος· ἀπάδων πρὸς τὰ χρηστὰ ἔθνη, ἄτοπος, ἀπρεπής.

malt, (μάλτ) κριθὴ παρεσκευασμένη πρὸς ζυθοποιίαν, εἰς βρῦτον κριθῆς.

Maltais, ε, Μελιταῖος, κ. Μαλτέζος.

maltôte, θ. ἄνομος φόρος· (κατ' ἐπέκτ.) εἰσπραξις φόρου· οἱ εἰσπράκτορες.

maltôtier, εἰσπράκτωρ φόρου.

maltraiter, ῥ. ἔν. κακόω, κακοποιῶ, κακομεταχειρίζομαι.

malvacées, θ. (βοτ.) τὰ μαλαχοειδῆ φυτά.

malveillance, θ. κακεντρέχεια, δυσμένεια, κακοβουλία, κακὴ προαίρεσις.

malveillant, ε, δυσμενής, κακόβουλος, κακεντρεχής, κακόνους, ἐθελόκακος, ἐχθρικός.

malversation, θ. παρανόμημα, ὁ τῶν δημοσίων νοσφισμὸς, ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου κλοπὴ, κατάχρησις.

malverser, ῥ. ἔν. νοσφίζομαι, σφετερίζομαι δημοσία χρήματα, καταχρῶμαι, κλέπτω.

malvoisie, θ. οἶνος Ἑλληνικός ὁ τῆς Μονεμβασίας.

malvoulu, ἢ mal voulu, ε, μισητός, ἀπεχθής.

maman, μήτηρ, ὑποκοριστικῶς· μαμμᾶ.

mamellaire, μαστικός τοῦ μαστοῦ.

mamelle, θ. μαστός, κ. βυζί.

mamelon, ἡ θηλή, τὸ ἄκρον τοῦ μαστοῦ, κ. ἡ ῥῶγα· λόφος ἐστρογγυλωμένος.

mamelonné, ε, μαστοειδής, λοφοειδής.

mameluk ἢ mamelouk, ἄλλοτε στρατιώτης βοηθητικοῦ στρατοῦ ἐξ ἀπελευθέρων δούλων ἐν Αἰγύπτῳ.

mamillaire, (βοτ.) μαστοειδής, μαστώδης.

mammaire, (ἀνατ.) ἀνήκων εἰς τοὺς μαστούς, μαστικός.

mammifere, (ζωολ.) μαστοφόρος.

mammoth, εἶδος ἐλέφαντος ἐκλιπόντος, καὶ εὐρισκομένου μόνον ἐν ἀπολιθώμασιν.

mam'selle, συγχοπὴ τοῦ mademoiselle.

manakin, εἶδος στρουθοῦ.

manant, χυδαῖος, ἀνάγωγος, ἐκ τοῦ ὄγλου.

manceau, elle, ὁ ἐξ Οὐνδινού (Mans) τῆς Γαλλίας.

mancenillier, δένδρον τοῦ γένους τῶν εὐφορβιακῶν, φυόμενον ἐν ταῖς Ἀντιλλαῖς καὶ τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ.

manche, λαβή, κ. γέρι, μανίχι, οἶον manche de couteau, λαβὴ μαχαίρας· θ. — ἡ χεὶρὶς, κ. τὸ μανίχι τοῦ φορέματος.

manche-de-couteau, (ζωολ.) εἶδος μαλακίου ὁ σωλήν, κ. ἡ σουλίνα.

mancherons, λαβή τοῦ ἀρότρου.
manchette, θ. περικάρπιος ὤα, κ. μανικέττι.
manchon, ἡ τῶν χειρῶν μηλωτή ἢ σισύρα, κ. μανσών.
manchot, οἷο, ὁ τὴν χεῖρα πεπηρωμένος, πηρός, μονόχειρ, κολοβός, κ. κουλοχέρης (ὄρνιθ.) εἶδος πτηνοῦ ὑμενόποδος νηκτοῦ, ὁ κολοβόπτερος ἢ σφηνίσκος.
manicipation, θ. (παρὰ Ρωμαίοις) ἐκουσία ἐκχώρησις δικαίωματος ἢ κτήματος ἐνώπιον μαρτύρων.
mandant, ἐντολοδότης.
mandarin, λόγιος ἢ ὑπουργός ἐν Κίνα.
mandarinat, τὸ ἀξίωμα ἢ ἡ ἰδιότης τοῦ μανδαρίνου.
mandarine, θ. (βοτ.) εἶδος ἐσπεριδοειδοῦς καρποῦ τὸ κ. μανδαρίνιον.
mandarinier, μανδαρινέα.
mandat, ἐπιταγή, πληρεξούσιον· ἔνταλμα, ἐπιταγή πρὸς πληρωμὴν — d' amener, ἔνταλμα βιαίας προσαγωγῆς, ἐμφανίσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, ἔνταλμα συλλήψεως — d' arrêt, ἔνταλμα φυλακίσεως.
mandataire, ἐντολοδόχος, ἐπιτροπος.
mandatement, ἔκδοσις χρηματικοῦ ἔντάλματος.
mandater, ῥ. ἐν. ἐντέλλομαι, ἐκδίδωμι ἔνταλμα πληρωμῆς.
mandchou, Κινέζος τῆς Μανδσουργίας, ἐπαρχίας τῆς Σινικῆς.
mandement, ἐπιταγή, ἐγκύκλιος ἐπισκόπου πρὸς τὸ ἑαυτοῦ πνευματικὸν ποίμνιον.
mander, ῥ. ἐν. μεταπέμπομαι, μνηύω, παραγγέλλω· προσκαλῶ· ἀγγέλλω· ἐπιστέλλω.
mandibulaire, σιαγόنيος, γναθικός.
mandibule, θ. γνάθος.

mandoline, θ. (ὄργ. μουσ.) μάγαδης, κ. μανδολίνον.
mandore, θ. εἶδος βαρβίτου, ὄργανον τετράχορδον, πηκτίς.
mandragore, (βοτ.) ὁ μανδραγόρας, ρυτὸν ναρκωτικόν.
mandrerie, θ. λυγοπλοκή.
mandrier, θ. λυγοπλόκος.
mandrill, εἶδος πιθήκου κυνοκεφάλου.
mandrin, ἔπιπλον ἐφ' οὗ στηρίζει ὁ τορευτής τὸ ἔργον του· αἰχμή χρησιμεύουσα πρὸς διάτρησιν τοῦ πεφυρακτωμένου σιδήρου, ὀβελίσκος.
manducable, ἐδώδιμος, κ. φαγώσιμος.
manducation, θ. μάσσησις, βρώσις, κ. φάγωμα.
manéage, θ. ἡ τῶν ναυτῶν ἄμισθος ἐργασία.
manée, θ. (ἀγρ.) δρᾶξ, κ. φοῦκα.
manège, ἵππικὴ, πώλευσις, ἵππου ἄσκησις, δάμασις· ἵππόδρομος, σχολεῖον ἵππασίας, ἀλίστρα· μηχανὴ κινουμένη ὑπὸ ζώων· (μεταφ.) μηχανήμα, τέχνημα, στρατήγημα.
mânes, πλτθ. (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις) αἱ τῶν τεθνεώτων ψυχαί, αἱ σκιαί, οἱ νεότεροι, οἱ ἐν Ἄδου.
manganèse, (ὄρυκτ.) μαγγανήσιον, μέταλλον τι λευκόφαιον.
mangeable, ἐδώδιμος, κ. φαγώσιμος.
mangeaille, θ. (δημωδ.) πᾶν τὸ ἐσθιόμενον, τροφή, ἰδίως δὲ ἡ τῶν κατοικιδίων ζώων.
mangeant, θ. ἐσθίων, τρώγων· bien —, καλοστρώγων.
mangeoire, θ. νάπη, φάτνη, σκάφη διὰ τὴν τροφήν τῶν ζώων.
mangeoter, ῥ. οὐδ. τρώγω κατὰ μικρὸν καὶ ἀνορέκτως.
mangeure, θ. φάγωμα ὑφάσμα· τος ἢ ἄλλου πράγματος.

manger, ῥ. ἐν. ἐσθίω, τρώγω·
—comme quatre, τρώγω πολὺ·
διαδιβρώσκω· la rouille mange
le fer, ἡ σκωρία φθείρει τὸν σίδη-
ρον· (μεταφ.) —des yeux, ἐμβλέ-
πειν, θεωρεῖν ἀπλήστως· —ses
mois, καταπίνειν τὰς λέξεις, προ-
φέρειν κακῶς· —son bien, σπα-
ταλᾶν τὴν περιουσίαν· οὐσ. le—, ἡ
τροφή, le boire et le—, τὸ ποτὸν
καὶ τὸ φαγητόν.

mangerie, θ. πολυφαγία· ἀρ-
γυρολογία, δαπάναι· στρεψοδικίας,
δικηγορικῆς ἀσυνειδησίας.

mange-tout, ἄσωτος, σπάτα-
λος· pois—, πῖσον τοῦ ἐπόου καὶ
ὁ φλοιὸς τρώγεται.

mangeur, euse, λαίμαργος,
φαγᾶς.

mangeure, θ. φάγωμα, ὑπὸ τρω-
χικοῦ ζώου.

mangle, (βοτ.) ἀρωματικὸν τι
δένδρον τῆς Βρασιλίας καὶ τῶν Ἰν-
διῶν.

mangoustan, εἶδος δένδρου
τῶν Μολουκῶν νήσων τῆς Ὠκεανίας
παράγοντος εὐώδη καρπὸν.

mangouste, (ζωολ.) ἰχνεύμων·
καρπὸς εὐώδης τοῦ mangoustan.

manguie, καρπὸς τοῦ mangouster.

manguier, δένδρον τι τῶν Ἰν-
διῶν.

maniabile, εὐχερής, εὐμεταχεί-
ριστος· χειροθήτης, εὐπειθής.

maniacal, θ. μανιώδης, μανιακός

maniaque, μανιακός, σελτηνό-
ελητος.

manichéen, μανιχαῖος, ὑπακόσ
τοῦ Μανιχαίου, πρεσβεύοντος δύο
ἀρχᾶς ἐν τῇ δημιουργίᾳ τοῦ παντός,
τὴν ἀγαθοεργὸν καὶ τὴν κακοποιόν.

manicle, μικρὰ λαβὴ ἐριουργοῦ
ἢ ὑαλοουργοῦ.

manie, θ. μανία, μονομανία·
φαντασία· σφοδρὰ ἐπιθυμία· μεγάλη
ἄσισ ἢ φορά, ἔρως.

maniement, ψηλάφησις, ἐπα-
φή, ψαῦσις· χειρισμός, χρῆσις· (με-
ταφ.) διαχείρισις.

manier, ῥ. ἐν. ἄπτομαι, ψηλα-
φῶ, ψαύω· χειρίζω, μεταχειρίζο-
μαι· (μεταφ.) —les finances de
l'état, διοικῶ, διαχειρίζομαι τὰ
οἰκονομικὰ τοῦ κράτους, τὰ δημόσια
χρήματα· —bien la plume, συγ-
γράφω καλῶς· —bien la parole,
ὀμιλῶ εὐφραδῶς· —l'éréc, ξιφο-
μαγῶ, κ. παίζω τὸ σπαθί·

manière, θ. τρόπος· chacun a
sa manier, ἕκαστος ἰδίῳ τρόπῳ
χρῆται· τρόπος τοῦ γράφειν ἢ τοῦ
εκτελεῖν τι, μέθοδος· —de Raphael,
ὁ τρόπος τοῦ εἰκονίζειν τοῦ Ῥαφαήλ·
—τρόπος τοῦ φέρεσθαι, ἦθος· avoir
des— distinguées, εἶναι τινα κό-
σμιον τοὺς τρόπους, τὰ ἤθη· de—
que, οὕτως, ὥστε, εἰς τρόπον ὥστε.

manieré, θ. βακκός, ἀκκιζόμε-
νος, ἐπιτηδευόμενος.

manieriste, un artiste—, καλ-
λιτέχνης ἐκτρεπόμενος τοῦ φυσικοῦ,
κομψευόμενος, κακόζηλος.

manieur, (ἐπὶ κακοῦ) —d' ar-
gent, κεφαλαιοῦχος, τραπεζίτης.

manifestation, θ. δήλωσις,
φανέρωσις, ἔκφρασις· —du peuple,
διαδήλωσις τοῦ λαοῦ.

manifeste, εὐδῆλος, φανερός,
καταφανής· οὐσ. δήλωσις, ἀνακή-
ρυξις, διάγγελμα· πρόγραμμα πο-
λιτικῆς, μελλούσης διαγωγῆς.

manifestement, προδήλως,
προφανῶς, φανερώς.

manifeste, ῥ. ἐν. δηλῶ, ἐκ-
δηλῶ, φανερῶ, ἐκφράζω· Dieu se
manifeste par ses oeuvres, ὁ Θεός
διὰ τῶν ἑαυτοῦ ἔργων δηλοῦται.

manigance, θ. δόλιον μηχανή-
μα, τέγνασμα.

manigancer, μηχανῶμαι, τε-
χνάζομαι κρυφίως.

manille, εἶδος χαρτοπαιγνίου· —

εὐώδη σιγάρα ἐκ τῆς Μανίλλης τῶν
δυτικῶν Ἰνδιῶν.

manios, (-όν.) δένδρον τῆς Ἀ-
μερικῆς, οὐτινος ἢ βίζα παρέχει τὸ
μανιόνον. θρεπτικόν ἄμυλον.

manipulaire, (παρὰ τοῖς Ῥωμ.)
ὁ τῆς σπείρας ἀρχηγός, λοχαγός.

manipulation, θ. μάλαξις, ζύ-
μωσις, φαρμακοποιία, χρωματο-
ποιία.

manipule, (παρὰ τοῖς Ῥωμ.)
σπείρα, λόχος.

manipuler, ῥ. ἐν. χαραπτάζω,
ζυμώνω, φαρμακοποιῶ, χρωματο-
ποιῶ.

manique, θ. εἶδος περιχειρίδος
ἢ χρῶνται τεχνίται τινες.

manitou, τὸ Μέγα Πνεῦμα, ἦτοι
ἡ θεότης τῶν Ἰνδιῶν τῆς βορείου Ἀ-
μερικῆς.

maniveau, πλατὺ κένιστρον ἐφ'
οὗ ἐκτιθέμεναι πωλοῦνται ὀπῶραι.

manivelle, θ. διωστήρ, στρό-
φαλος, κ. μανιβέλλα.

manne, θ. ἡ μάννα ἢ τὸ μάννα,
μελιτώδης χυμὸς φυτῶν τινῶν· ἀε-
ρόμελι, θροσόμελι, ἢ οὐρανοπετῆς
τροφή τῶν Ἑβραίων ἐν τῇ ἐρήμῳ·
ἄρσιχος, εἶδος μακροῦ καλάθου.

mannequin, ἀνδρείκελλον, ξό-
ανον, νευρόσπαστον πρὸς χρῆσιν
τῶν ζωγράφων· (μεταφ.) ἄνθρωπος
ἀσταθοῦς χαρακτήρης, ἕτεροκίνητος.

manequiné, θ (ζωγράφ.) διατε-
θειμένος, ἰστάμενος μετ' ἐπιτηδεύ-
σεως, οὐχὶ φυσικῶς.

manoeuvrer, θ. τὰ ἄρμενα· ἢ
κυβέρνησις πλοίου· ἢ στρατιωτικὴ
γύμνασις, αἱ ἀσκήσεις, τὰ γυμνά-
σια, οἱ ἐλιγμοί, ἐξελιξίς, διαδρο-
μαί· στρατήγημα, τέχνασμα πολεμι-
κόν· (μεταφ.) βραδουργία, μηχανορ-
ραφία, πανουργία· οὐσ. ἀρσ. un
manoeuvrer, βοηθὸς τέκτονος· χει-
ροτέχνης, ἐργάτης.

manoeuvrer, ῥ. ἐν. κυβερνῶ

πλοῖον· ποιῶ ἐξελιγμούς στρατιω-
τικούς, στρατιωτικὰς κινήσεις, γυ-
μνάσια· (μεταφ.) τεχνάζομαι, μη-
χανορραφῶ, ἐνεργῶ πρὸς ἐπιτυχίαν.

manoeuvrier, ὁ ἐντριβῆς εἰς
τὰ τῆς κυβερνήσεως πλοίου, καὶ τοῦς
στρατιωτικούς ἐξελιγμούς.

manoir, ἑπαυλις, μέγαρον ἀρ-
χοντος ἐν μέσῳ γαιῶν καὶ ἀγρῶν
ἀνηκόντων αὐτῷ.

manometre (ουσ.) μανόμετρον,
ἀραιόμετρον, ἐργαλεῖον πρὸς κατα-
μέτρησιν τῆς ἐντάσεως τοῦ ἀτμοῦ.

manouvrier, χειροτέχνης, ἐρ-
γάτης, ἀποχειροβίωτος.

manquant, e, ἔλλειπής.

manque, ἔλλειψις, στέρησις·
σπάνις·—de, δι' ἔλλειψιν.

manqué, e, ἔλλειπής, ἀποτυ-
χῶν· ἀνίκανος.

manquement, ἐλάττωμα· ἔλ-
λειψις· ἀθέτησις, παραβίασις.

manquer, ῥ. οὐδ. ἀφαιμαρτάνω,
σφάλλομαι· ἀποτυγχάνω, ἀπολεί-
πομαι· ἐλαττοῦμαι· στεροῦμαι· ἔλ-
λείπω· εἶμαι ἔλλειπής·—de re-
spect à qqn, ἀσεβῶ πρὸς τινα·—
à sa parole, ἀύετῶ τὴν ὑπόσχεσιν
μου· tous les hommes sont su-
jets à—, πάντες οἱ ἄνθρωποι ὑπό-
καινται εἰς σφάλματα·—à son de-
voir, παραβαίνω τὸ καθήκον· le

coeur lui a manqué, ἐδειλίασεν·
le pied lui a manqué, ὠλίσθησεν·
il manque un élève, ἔλλειπει εἰς
μαθητῆς· il manque d'argent, ἀ-
πορεῖ χρημάτων·—à qqn, παρα-
βαίνειν τὸ πρὸς τινα ὀφειλόμενον
σέβας· ῥ. οὐδ. —une affaire, μὴ
κατορθοῦν ἔργον τι, μὴ εὐδοκιμεῖν,
ἀποτυγχάνειν·—une occasion, ὑ-
στερῶ τοῦ καιροῦ, χάνω τὴν εὐκαι-
ρίαν·—un lièvre, ἀποτυγχάνω τοῦ
λαγωῦ πυροβολήσας· le coup a
manqué, ἢ βολὴ ἀπέτυχε· j' ai
manqué le train, ἀπέτυχον, ὅστε-

ρησα τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἀμαξοστοιχίας, τῆς συνολκῆς ἢ τοῦ συρμού (ὡς λέγουσι τινες).

mansarde, θ. τὸ ὑπωρόφιον, τὸ ὑπόστεγον, τὸ ἀμέσως ὑπὸ τὴν στέγην δωμάτιον, ὑπερῶν.

mansardé, ε, ὑπωροφοειδῆς, ὑπόστεγος.

manse, θ. (τιμαρ.) ἔκτασις γῆς ἕκανθς πρὸς διατροφήν οἰκογενείας.

mansionnaire (ἀρχ.) νεωκόρος· (ἀρχ.) αὐλάρχης τῶν πρώτων δυναστειῶν τῆς πάλαι Γαλλίας.

mansuette, θ. εἶδος πυραμιδοειδοῦς ἀπίου.

mansuétude, θ. ἐπιείκεια, ἠπιότης, πραύτης, ἡμερότης.

mante, θ. ἐνδύμα γυναικός, περιωμῆ· εἶδος ἀκρίδος.

manteau, μανδύας, ἀναβολή, περιβολή, ἀμπέχονον, χλαῖνα· (μεταφ.) πρόφασις, πρόσχημα.

mantelet, περιωμῆς γυναικεία, κ. μαντίλα.

mantille, θ. μακρὰ καὶ πλατεῖα μέλαινα ταινία ἢ πέπλος ἀποτελῶν μέρος τῆς ἐνδυμασίας τῶν Ἰσπανίδων.

Mantouan, ὁ ἐκ Μαντούης.

manuel, elle, χειροποίητος, ὁ διὰ τῆς χειρὸς ἐκτελούμενος· travail—χειροτέχνημα·—οὐσ. ἐγχειρίδιον, ἐπιτομή.

manuellement, διὰ χειρὸς, διὰ τῶν χειρῶν.

manufacture, θ. ἐργασία, ἐργόχειρον, χειροτεχνία· μηχανουργία, κατασκευή, ἐργοστάσιον.

manufacturer, ῥ. ἐν. χειροτεχνῶ, κατασκευάζω ἐν ἐργοστάσιῳ κατὰ μεγάλα ποσά.

manufacturier, θ. ὑφαντουργός, ἐργοστασιάρχης· ἐπιθ. ἐργοστασιακός· βιομήχανος.

manumis, ε, ἀπελεύθερος.

manumission, θ. (ἐν Ῥώμη

καὶ κατὰ τὸν μεσαίωνα) χειροφάτῆσις, ἀπελευθέρωσις δούλου μετὰ τινῶν νομικῶν διατυπώσεων.

manumiter, χειραφετῶ, ἀπελευθερῶ.

manus (νομ.) ἰσχὺς τοῦ ἀνδρός ἐπὶ τῆς γυναικός.

manuscrit, χειρόγραφον, βιβλίον ἢ ἔγγραφον γεγραμμένον διὰ χειρός.

manutention, θ. ἀρτοποιεῖον τοῦ στρατοῦ·—διαχείρησις·—des lois, ἡ τῶν νόμων τήρησις.

manutentionner, κατασκευάζω τὸν ἄρτον τοῦ στρατοῦ.

mappemonde, χάρτης τοῦ κόσμου, τῶν δύο ἡμισφαιρίων.

maquereau, (ἰχθ.) σκόμβρος κ. σκουμπρὶ· προαγωγός, μαστροπός.

maquerillage, μαστροπεῖα.

maquette, θ. πρόπλασμα ἀγάλματος.

maquignon, ἵπποπράτης, ἵπποπώλης.

maquignonage, ἵπποπρασία, ἵππεμπόριον.

maquignonner, ῥ. ἐν. ὑποκρύπτω τὰ ἐλαττώματα ἵππου.

maquillage, ψιμμιθίωσις, ἐπίχρῆμα τοῦ προσώπου.

maquiller, se—, ψιμμιθιοῦμαι, ἐπιχρίω διὰ ψιμμιθίου τὸ πρόσωπόν μου.

maquis, (ὄρνιθ.) idè makis.

marabout, ἱερεὺς μωαμεθανός τῆς Ἀφρικῆς, ἱμάμης· πτηνόν τι τῶν Ἰνδῶν, οὗ τὰ πτερὰ χρησιμεύουσι ὡς πέτασοι.

marais, κηπουρός καλλιερῶν μεγάλας ἐκτάσεις γῆς περὶ τοὺς Παρισίους, καλουμένας marais, ἔλη, διὰ λαχανικά.

marais, ἔλος, κ. βάλτος· κηπος, ἐκτεταμένος διὰ λαχανικά·—salants, ἀλυχαί.

marasme, παρασμός, ἄκρα ἰ-

συνότης (μεταφ.) ἄδράνεια, στασιμότης.

marasquin, εἶδος βοσκόλου γινωμένου ἐν Ἰταλίᾳ. ἔκ τινος κερασίου καλουμένου μαργασκί.

marâtre, (ἐπὶ κακοῦ) μητριὰ.

maraud, ο, κακοῦργος, φαῦλος, κ. κατεργάρις.

maraudage, κλοπή γινωμένη ὑπὸ στρατιωτῶν ἀπομακρυνομένων ἀπὸ τοῦ στρατοῦ· κλοπή ὁμοιωμένη ὑπὸ μαθητῶν.

marauder, κλέπτω, ληστεύω, λαφυραγωγῶ.

maraudeur, ληλάτης, ληστής.

maravédis, μικρὸν νόμισμα Ἰσπανικὸν ἀξίας 1 1/2 λεπτοῦ.

marbre, (ὄρυκτ.) μάρμαρος ἢ μάρμαρον· (μεταφ.) *coueur de*—, καρδία ἀνασθητος, σκληρά.

marbré, ο, μαρμαροειδής, μαρμαρωτός, ἔχων τὰς φλέβας μαρμάρου.

marbrer, β. ἐν. μαρμαρογραφῶ, μιμοῦμαι διὰ χρωμάτων τὸ μάρμαρον· τυπῶ γραμμὰς ὁμοίας πρὸς φλέβας μαρμάρου.

marbrerie, θ. μαρμαρουργεῖον, λιθοξοεῖον, κ. μαρμαράδικον.

marbreur, οὐκ ο, μαρμαρογράφος, ποιητὴς γάρτου.

marbrier, μαρμαρουργός, λιθοξόος, κ. μαρμαράς.

marbrière, θ. ἀπομίμησις τοῦ μαρμάρου ἐπὶ γάρτου, ξύλου κ.τ.λ. μαρμαρογραφία.

marc, ἀρχαῖον βάρος 8 οὐγγιῶν, ἡμίλιτρον· — *le franc*, διανομή πλοσσοῦ ἀνάλογος τῇ χρηματικῇ καταβολῇ ἐκάστου ἐνδιαφερομένου· — στέμφυλον, κ. τσίπουρον.

marcassin, καπρίσκος.

marcassite, θ. μέλας πυρίτης λίθος, ἐξ οὗ κατασκευάζουσι κοσμήματα πένθημα.

marcelline, θ. εἶδος μεταξωτοῦ βράσματος μαλακωτάτου.

marcescence, θ. (βοτ.) μάρανσις φυτοῦ ἢ ἄνθους.

marcescente, (βοτ.) μαραινόμενος.

marchand, ο, πωλητής, ἔμπορος, κ. πραγματευτής· *vaixellia* —, ἔμπορικὸν πλοῖον· *ville* — ο, ἔμπορικὴ πόλις· *rix* —, τιμὴ ἔμπορικῆ, ἢ παρὰ τῶν ἐμπόρων προσφερομένη.

marchandage, ἡ περὶ τοῦ τιμήματος φιλονεικία, κ. παζαρέλι· ἢ κατ' ἀποκοπὴν ἐπιχειρήσις μέρους ἔργασίας τινός.

marchandiller, β. ἐν. δυσωνῶ, πραγματεύομαι μικροπρεπῶς, φιλονεικῶ πολλὴν ὄραν περὶ μικροῦ τιμήματος.

marchander, β. ἐν. πραγματεύομαι, συζητῶ τὸ τιμῆμα ἔμπορεύματος, κ. παζαρεύω· ἀναδέχομαι κατ' ἀποκοπὴν τὴν ἐκτέλεσιν μέρους ἔργασίας παρ' ἄλλου ἐργολάβου· (μεταφ.) φιλονεικῶ, διστάζω· *il n' y a pas à marchander*, δέον νὰ ἐνδώσῃτε, νὰ συναινέσῃτε ἀδιστακτικῶς.

marchandeur, οὐκ ο, δυσώνης, δύσκολος ἀγοραστής.

marchandise, θ. ἐμπόρευμα.

marchant, ο, βαδίζων.

marche, θ. βάδισμα, κ. περιπάτημα· ὄρμος, ἀπόστασις, πορεία· *faire une longue* —, μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι· — πορεία, μετάτασις στρατοῦ, ὁδοπορία· (μουσ.) μέλος, παιάνισμα, ἐμβατήριον, κ. ἢ μάρτσα ἢ τὸ μάρς· (μεταφ.) πορεία, πρόοδος, ὄρμος· *la* — *de la science*, d' un roéme, d' une affaire, ἡ πορεία ἢ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης, ποιήματος, ὑποθέσεως τινός· — βαθμὴ, κ. σκαλισιά, σκαλοπάτι· ὑποπόδιον τοῦ βφαντοῦ ἢ.

τοῦ τορευτοῦ· être sur les—s du trône, εἶναι τινα, ὡς ἐκ τοῦ γένους, ἐπίδοξον διάδοχον τοῦ θρόνου, τοῦ στέμματος, τῆς βασιλείας· —ἡ λέξις marche ἐσήμαινεν ἄλλοτε καὶ τὰς παρὰ τὰ σύνορα ἐπαρχίας κράτους τινός.

marché, πωλητήριον, πρατήριο, ἀγορά· τὰ ὄνια, τὰ ἀγοραζόμενα, κ. ὄνια·—τὸ τίμημα, ἡ τιμή, ἀγορά πράγματός τινος· faire un—avantageux, ἀγοράζειν εἰς τιμὴν συμφέρουσαν· (μεταφ.) être quitte à bon—, ἀπαλλάττεσθαι διὰ μικρᾶς δαπάνης ἢ ζημίας· avoir bon—de qqn· περιγίγνεσθαι, νικᾶν τινα εὐκόλως· faire bon—de qqc· ὑσιάζειν τι, παραιτεῖσθαι· τινος ἄνευ ἀντιστάσεως· le — est conclu, ἡ συνθήκη, τὸ συμβόλαιον, ἡ συμφωνία τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, συνωμολογήθη.

marchepied, ὑποπόδιον, ὑπόβαθρον· βαθμίδες ἀγούσαι ἐπὶ ἐξέδραν· ἀνάβαθρον ἀμάξης.

marcher, ῥ. ἐν. βαδίζω, βαίνω, πορεύομαι, κοιν. περιπατῶ·—à reculons, ἐπὶ πόδα, ἀνά πόδα ἢ παλιμπρυσνηδόν, ἀναχωρῶ ἢ ὑποχωρῶ, ὀπισθοχωρῶ, κ. πηγαίνω πίσω πίσω·—au pas, βᾶδην πορεύομαι·—à grands pas, μεγάλα βαίνω·—sur le pied de qqn, πατῶ τὸν πόδα τινός· ἐξ ἀπροσεξίας· sur un clou, πατῶ ἥλον, κ. καρφί· (μεταφ.)—droit, διάγειν ἀμέμπτως·—à pas comptés, πορεύομαι βραδέως καὶ σιβαρῶς·—à pas de loup, βαδίζω ἀβοηθητὶ καὶ μετὰ προφυλάξεως·—sur le pas de qqn, ἐπεσθαι τῷ παραδείγματι τινός, μιμῆσθαι αὐτόν· l'affaire marche bien, τὸ ἔργον βαίνει καλῶς·—à tâtons, (κυρίως καὶ μεταφ.) ψηλαρητὶ πορεύομαι· οὗσ. τρόπος τοῦ βαδίζειν, βῆμα· ma montre ne marche pas bien, τὸ ὄ-

ρολόγιόν μου δὲν κινεῖται καλῶς· ce bateau marche très vite, τὸ πλοιάριον τοῦτο τρέχει καλῶς, εἶναι ταχύπλουν· οὗσ·—βάδισμα.

marcheur, euse, ὀδευτής, πεζοδρόμος.

marcottage, μόνσχευσις, παραφύτευσις κρεμαμένων κλάδων, κ. καταβολάδα· idè bouture.

marcotte, θ. μόνσχευμα, καταβολάς.

marcotter, ῥ. ἐν. μόνσχεύω, παραφυτεύω τὰ ἄκρα κλάδων κρεμαμένων, κ. καταβολεύω.

mardi, ἡ τρίτη (ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος)·—gras, ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ἀπόκρεω.

maré, θ. τέλμα, τέναγος, λιμνάζον ὕδωρ, λάκκος, βάλτος.

marécage, τῖφος, τέλμα, ἔλος, ὑγρὸν, βορβορῶδες ἔδαφος.

marécageux, euse, βορβορώδης, ἐλώδης, τελματώδης.

maréchal, ἡ—ferrant, σιδηρεύς, πεταλωτής·—de France, στρατάρχης τῆς Γαλλίας· feld—, στρατάρχης ἄλλων ἐθνῶν·—de camp, παλαιὰ ὀνομασία τῶν ταξιαρχῶν·—des logis, λογίας τοῦ ἵππικου·—des logis chef, ὑπαξιωμα τοῦ ἵππικου ἔχων λογιστικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ συντάγματι·—de cour, αὐλάρχης.

maréchalat, στραταρχία.

maréchalerie, θ. ἡ τέχνη τοῦ πεταλωτοῦ.

maréchaussée, θ. τὸ πάλαι δικαιοδοσία τοῦ στρατάρχου· σῶμα χωροφυλάκων, οὗς ἀντικατέστησεν ἡ νῦν gendarmerie, χωροφυλακή.

marée, θ. αὐξομείωσις τῆς θαλάσσης, παλίρροια· πᾶν εἶδος θαλασσιῶν ἰχθύων καὶ μαλακίων, μὴ τεταρτυμένων· haute—, πλημμυρίς· à la — montante, κατὰ τὴν πλημμυρίδα· basse—ἢ—descendante, ἀμπωτίς· (μεταφ.) arriver

comme—en carême, ἔρχεσθαι ἐν καλῇ ὥρᾳ, λίαν εὐθέτως· marchand de —, ἰχθυοπώλης.

marelle ἢ **mérelle** (παίγνιον τῶν παιδῶν) ἀμάθει διὰ γραμμῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὠθοῦμεναι μὲ τὸν ἕτερον πόδα μετέωρον, κ. κούτσα—κούτσα.

maremme, θ. οὕτω καλοῦνται ἐν Ἰταλίᾳ τελευτώδη παράλια.

marengo, à la—, τρόπος τοῦ μαγειρεύειν τὰ ἀρνία κομματιαστά μετ' ἐλαίου καὶ μυκήτων.

maréomètre, αὐξομειόμετρον, στήλη μὲ βαθμοὺς δεικνύουσα αὐξήσεων καὶ ἐλάττωσιν τῆς παλιρροίας.

mareyeur, euse, ἰχθυοπώλης.

margarine, θ. (γῆμ.) μαργαρίνη, μαργαρώδης ὕλη εὐρίσχομένη ἐν τῷ λίπαι τοῦ προβάτου.

margarique, (γῆμ.) μαργαρικόν ὄξύ.

margaritacées, (κογχυλ.) μαργαριτοφόρος.

margay, εἶδος ἀγρίου αἰλούρου.

marge, θ. λῶμα, περιθώριον σελίδος βιβλίου· (μεταφ.) avoir de la marge, ἔχειν χρόνον ἱκανόν, εὐκαιρίαν τοῦ πράξαι τι.

margelle, θ. τὸ τοῦ φρέατος χεῖλος, στόμιον.

marger, β. ἐν. προσαρμόζω εἰς τὸ περιθώριον τὸ ἐκτυπούμενον φύλλον.

margeur, euse, ὁ φυλλοθέτης τοῦ μηχανικοῦ πιεστηρίου.

marginale, e, aux, παράγραπτος, γεγραμμένος ἐπὶ τοῦ περιθωρίου.

marginer, β. ἐν. παραγράφω, σημειῶ ἐπὶ τοῦ περιθωρίου.

margot, θ. (ἐνίοτε) ἡ κίσσα.

margotin, δεμάτιον φρυγάνων, προσάνναμα.

margoton. γυνή φαυλόβιος.

margouillis, βόρβορος ἀκαθαρσιῶν.

margrave, Γερμανικὸς τίτλος ἄρχοντος, χωροκόμης.

margraviat, τὸ ἀξίωμα τοῦ margrave.

marguerite, θ. λευκάνθεμον.

marguillerie, θ. ἐφορεία ναοῦ.

marguillier, προεστώς, ἐπίτροπος ναοῦ, ἱεροκόμος.

mari, ἀνὴρ γυναικός, σύζυγος, κ. ἄνδρας.

mariable, ἐπίγαμος, εἰς γάμον ὄριμος καὶ κατάλληλος.

mariage, γάμος, νύμφευσις, σύζευξις, συνοικέσιον, κ. παντρεία· ἡ τοῦ γάμου τελετή.

marie, le—, ὁ νυμφίος, ὁ νυμφευθεὶς, κ. ὁ γαμβρός· la — ée, ἡ νύμφη, ἡ ἄρτι νυμφευθεῖσα κόρη.

marier, β. ἐν. συζεύγνυμι, νυμφεύω, ὑπανδρεύω· (μεταφ.) συνενῶ, συνδέω, συμμιγνύω· se —, εἰς γάμον παραλαμβάνω, νυμφεύομαι, ὑπανδρεύομαι.

marieur, euse, ὁ γάμων μεσιτής - τρία, ὁ παρακινῶν - οὔσα, εἰς γάμον τοὺς φίλους, γνωρίμους κτλ.

marin, ine. θαλάσσιος· ναυτικός· οὐσ. ναύτης, θαλασσοπόρος· veau—, φώκη.

marinade, θ. σκροδελαιάλη, κ. μαρινάτον, πρὸς διατήρησιν ἰχθύος ἢ κρέατος ὀπτοῦ.

marine, θ. ἡ ναυτικὴ δύναμις, ὁ στόλος· —marchande, ἡ ναυτιλία, τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν· peintre de —s, ζωγράφος πλοίων ἢ ναυτικῶν θεαμάτων.

mariner, β. ἐν. ταριχεύω διὰ σκροδελαιάλης, ἄλμυροι.

maringuin, εἶδος κώνωπος τῆς Ἀμερικῆς.

marinier, πρωρεὺς ποταμοπλοίας· ναύτης.

marionnette, θ. αὐτοκίνητον εἰδῶλιον, αὐτόματον νευρόσπαστον.

κ. μαριονέττα· (μεταφ.) ἄνθρωπος κοῦφος, ἀχαρκτηριστος.

mariste, μέλος θρησκευτικῆς τινος ἀδελφότητος σκοπὸν ἐχούσης τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας, ἰδρυθείσης δ' ἐν Βορδιγάλιοις τῷ 1818.

marital, ε, αυκ, τοῦ ἀνδρός ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, συζυγικός, ἀνδρικός.

maritalement, ἐν μοίρᾳ ἀνδρός συζύγου, ὡς ἐμπρέπει ἐγγάμῳ ἀνδρὶ.

maritime, παράλιος, παραθαλάσσιος· ναυτικός· **service**—, ναυτικὴ ὑπηρεσία.

maritorne, γυνὴ βυπαρὰ καὶ δυσειδής, κ. σκιάστρον.

marivaudage, ἐπιτηδεύσεις λόγου, τερθρεία.

marivauder, β. οὐδ. χρωῖμαι ἐπιτηδεύσει λόγου.

marjolaine, θ. (βρωτ.) φυτὸν ἀρωματικόν, τὸ ἀμάρακον, κ. ἡ μαντζουράνα.

marjolet, νεανίας κοῦφος, ἄσχετος· ἀσυνάρτητος.

marli, εἶδος ἀμοργινοῦ, ἥτοι λεπιοῦ, ἡμιδιαφανοῦς ὑφάσματος.

marmaille, παιδαρίων συρφετός, κ. παιδολόγι.

marmelade, θ. ζῆδυσμά τι ἐκ μύλων τετριμμένων, κ. μαρμελάτα· **viande en**—, πολὺδραστον κρέας, **avoir la figure en**—, ἔχειν τὸ πρόσωπον μεμωλωπισμένον.

marmenteau, δάσος ὑψίκομον πρὸς στολισμὸν ἐπαύλευς.

marmite, θ. γύτρα, κακκάβη, κ. τεντζερές· **écumeur de**—, παράσιτος, κ. τσαναχογλύφτης.

marmiteux, εuse, πένης, ἐνδεής, ἄθλιος.

marmiton, μαγειρόπαις, παραμάγειρος.

marmitonnage, ἔργον παραμαγείρου.

marmitonner, β. οὐδ. παραμαγειρεύω.

marmonner, β. ἐν. τονθορούζω, ψιθυρίζω, κ. μουμουρίζω.

marmoréen, enne, μαρμαρώδης.

marmorisation (ὄρυκτ.) μαρμάρωσις.

marmoriser, β. ἐν. μαρμαρῶ· **se**—, μαρμαροῦμαι.

marmot, παιδάριον, βρέφος· κερκοπιθήκος· μικρὸν καὶ κωμικὸν πρόσωπον ἢ ἀγαλμάτιον· **croquer le**—, περιμένειν πολλὴν ὥραν ἀνυπομόνως.

marmottage, μυγμός, τονθορυσμός, κ. μουρμούρισμα.

marmotte, θ. ὄρειος μῦς, μυωξός, ἀρκτόμυς· εἶδος κομμώσεως γυναικείας.

marmotterie, θ. (σκωπτικῶς) ὕπνος βαθύς καὶ παρατεταμένος.

marmotteur, euse, τονθοροστής, ψιθυριστής, μορμυρητής.

marmouset, εἰδῶλιον γελοῖον· παιδάριον.

marnage, ἐπέχυσις ἀργιλλοτιτάνου πρὸς λίπασμα ἀγροῦ.

marne, θ. ἀργιλλοτίτανος, μίργη, χρήσιμος πρὸς βελτίωσιν τῶν αγρῶν, πρὸς λίπανσιν.

marner, β. ἐν. ἐπιχέω, ἐπισπεύρω ἀργιλλοτίτανον, λιπάζω δι' αὐτοῦ τὸν ἀγρόν.

marneux, euse, ἀργιλλοτιτανώδης.

marnière, θ. γῆ ἀργιλλοτιτανώδης, ἔδαφος, ὄρυχαιόν.

marolles, εἶδος τυροῦ.

maronite, μαρωνίτης, βωμανοκαθολικός τοῦ ὄρους Λιβάνου.

maronner, β. οὐδ. ὑποτονθορίζω.

maroquin, αἰγόβυρσα, μικρὸν δέρμα, κοκκιωτόν.

maroquinage, κατεργασία αἰγόβυρσης, μαροκινουργία.

maroquier, μαροκινουργῶ, κατεργάζομαι βύρσαν αϊγός.

maroquinerie, θ. αϊγοβυρ-
σουργία, κατασκευή μαροκινουῦ δέρ-
ματος.

maroquinier, αϊγοβυρσοδέφτης,
μαροκινοποιός.

marotique, παλαιότερα Γαλ-
λική γλῶσσα, ὁ μαροτισμός, ἀφε-
λές ὕφος ὡς τὸ τοῦ ποιητοῦ Κλή-
μεντος Μαρότου.

marotisme, μίμησις τῆς ἀφε-
λείας καὶ τῆς γλαφυρότητος τοῦ
ποιητοῦ Μαρότου.

marotte, θ. σκῆπτρον μὲ κεφα-
λήν κωμικὴν, φέρουσαν κωδωνί-
σκους ὡς σύμβολον παραφροσύνης·
(μεταφ. καὶ οἰκείως) τό εἶδωλον, τὸ
προσφιλές ὃν ἐκάστου ἀνθρώπου.

marouffle, ἀγροῖκος, χυδαῖος,
φαῦλος, κ. κατεργάρης· οὐσ. θ. δυ-
νατὴ κόλλα.

marouffler, ρ. ἐν. ἐπικολλῶ.

marquant, e, ἔξοχος, ἐπίση-
μος, ἐπιφανής, διακεκριμένος, δῆλος.

marque, θ. σημεῖον· σῆμα· ἐν-
δειξις, τεκμήριον· τύπος, ἐντύπω-
μα· οὐλή· ἔχνος· αἱ τοῦ χαρτοπαι-
γνίου φῆφοι· καυτηριάσις ἐγκλημα-
τίου, στίγμα.

marqué, e, ἔντονος, εὐδηλος,
καταφανής, ψηλαφητός.

marquer, ρ. ἐν. ἐπισημαίνω,
σημειῶ, ἐντυπῶ, κ. σημαδεύω, βάλ-
λω σημάδι· δηλῶ, δεικνύω· ἐκφρά-
ζω· ἐγγράφω· καυτηριάζω, στιγμα-
τίζω τὸν ἐγκληματίαν· διακρίνω·
—ρ. οὐδ. ce cheval marque en-
cote, οἱ ὀδόντες τοῦ ἵππου τούτου
δεικνύουσιν ὅτι δὲν εἶναι πλέον τῶν
ὀκτῶ ἐτῶν.

marquet, e, διάστικτος, πεποι-
κιλμένος.

marqueter, ρ. ἐν. διαστιζῶ, δια-
ποικίλλω.

marqueterie, θ. διάστιξις, ψή-

φωσις, ψηφιδωσις, ἔργον διαφύσως
πεποικιλμένον ἐν εἶδει μωσαϊκοῦ.

marqueteur, ψηφιδωτής, ποι-
κιλτής.

marquette, θ. βῶλος καθαροῦ
κηροῦ.

marqueur, σημειωτής, κ. ση-
μαδευτής.

marquis, τίτλος εὐγενείας, ἀ-
νώτερος κόμητος καὶ κατώτερος
δουκός, μαρκήσιος, μαρκίων.

marquisat, τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ
γῆ, τὰ κτήματα, μαρκησίου.

marquise, θ. μαρκησία· γυνή
κενόδοξος, ἐπιδεικνυομένη, πολυτε-
λῆς ὑπὲρ δύναμιν· σκηπὴ πεποικιλ-
μένη διὰ βραδύσεων· δωμάτιον σι-
δηροδρόμου ὑαλοσκεπές.

marquoir, ἐργαλεῖόν τι τοῦ βρά-
πτου δι' οὗ σημαδεύει κανναδόπα-
νον ἵνα ἡ πρωτόπειρος μάθη κεντή-
ματα σημαδεύσεως.

marraine, θ. ἡ ἀνάδοχος τέκνου·
κ. νονά.

marrer, ρ. ἐν. σκάπτω τὸν ἀ-
γρὸν διὰ μακέλλης.

marrî, e, (ἀρχ.) λυπούμενος,
μετανοῶν.

marron, μέγα κάστανον· καρπὸς
τῆς ἀγρίας καστανέας· πολὺκλα-
στρον, κ. τράκα, κυβικοῦ σχήματος·
νόμισμα γαλκοῦν ὅπερ οἱ περιπο-
λοῦντες ἀξιωματικοὶ κατέθετον ἐν
ἐκάστῳ βαθμῷ· ἐπίθ. nègre—, αἰ-
θίοψ δοῦλος δραπέτης· courtier
—, παραμεσίτης, λαθραῖος καὶ ἀ-
νεπίσημος μεσίτης συναλλαγμάτων·
couleur—, καστανόχρους.

maronnage, ἡ ιδιότης δραπέ-
του δούλου.

maronner, ρ. ἐν. ἐνουρίζω, βο-
στρυγίζω τὴν κόμην.

marronnier, ἰνδοκαστανέα.

mars, ὁ μὴν μάρτιος· ὁ πλανή-
της Ἄρης· les favoris de—, οἱ
στρατιωτικοί· le champ de— τὸ

πεδῖον τοῦ Ἄρεως, τὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων.

marseillaise, θ. τὸ θούριον ἄσμη, τὸ ἐμβατήριον τῶν Γάλλων, ἡ Μασσαλιώτις, ποιηθεῖσα ἐν Στρασεούργῳ τῷ 1792, ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ Rouget de Lisle, διὰ τὸν στρατὸν τοῦ Πήνου κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν ξένων εἰς τὴν Γαλλίαν· ὠνομάσθη δὲ marseillaise, διότι πρῶτοι οἱ συνησπισμένοι Μασσαλιῶται κατέστησαν αὐτὴν ἐθνικὴν.

marsouin, εἶδος φώκης ἢ δελφίνος.

marsupiaux (ζωολ.) τὰ μαρσυποφόρα, τὰ διδελφοειδῆ ζῶα.

martagon, εἶδος ἐρυθρωποῦ κρινου.

martre, ἰδὲ martre.

marteau, σφῦρα, κ. σφυρί· ῥόπτρον, κόπανος θύρας· ἡ τοῦ ὠτὸς σφῦρα· πληκτρον κλειδοκυμβάλου· εἶδος ἰχθύος, κ. σφυρίδα· graisser le —, δωροδοκῶ τὸν θυρωρὸν.

martel (ἀρχ.) σφῦρα· avoir en — le —, εἶμαι ἐμπροστίς, ἀνήσυχος.

martelage, σφυροκόπημα, σημεῖον ὅπερ οἱ δασονόμοι ποιοῦσι διὰ τῆς σφύρας ἐπὶ τῶν δένδρων τοῦ δημοσίου.

marteler, ῥ. ἐν. σφυροκοπῶ, σφυριλατῶ.

marteler, σφυρίον.

marteleur, σφυρικόπη.

martial, θ. aux, θούριος, ἀρειμάνιος· πολεμικός· cour — e, στρατοδικεῖον· loi —, στρατιωτικὸς νόμος, γρῆσις τῆς βίας ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσιν.

martin (ὄρνιθ.) εἶδος κοσσυφοειδοῦς στρουθίου· — pêcheur, ἡ ἀλκυών· — bâton, ὁ δαρμός, τὸ στυλιάρειον (παροιμ.) pour un point — perdit son âne, διὰ τὴν σῶσιν τὸ καρφὶ ἔλασε τὸ πέταλον· c'est le prêtre — qui chante, et qui ré-

pond, Γιάννης κερναῖ καὶ Γιάννης πίνει.

martinet (ὄρνιθ.) χελιδονόμορον τι πτηνόν, ἡ ἄπους· πολυσχιδῆς μᾶστιξ ἐκ δέρματος ἢ σχοινίου, δορκαλῆς· μεγάλη σφῦρα ἐργαστασίου κινουμένη διὰ μηχανῆς· μικρὸς κηροστάτης χαμηλὸς καὶ πλατύς· μέλας.

martingale, ὑπόστερνος ῥυτῆρ τοῦ ἵππου, κωλύων αὐτὸν τοῦ ἀνορθοῦσθαι· χαρτοπαίγνιον ἐν ᾧ διπλασιάζει ὁ γάνων.

martin-pêcheur (ὄρνιθ.) ἀλκυών.

martin-sec, ἄπιόν τι φθινοπωρινόν.

martre (ζωολ.) ἰχθίς, κ. σαθέριον, ζερδαεῖς καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ σφῦρα, τὸ γουναρικόν.

martyr, θ. μάρτυς, ὁ ὑπὲρ πίστεως ὑποστάς τὸν μαρτυρικὸν θάνατον· ὁ ὑποφέρων μαρτύρια.

martyre, ὁ μαρτυρικὸς θάνατος, τὰ βασανιστήρια· (μεταφ.) μεγάλη ὀδύνη.

martyriser, ῥ. ἐν. βασανίζω, κατατρέχω, ὑποβάλλω εἰς μαρτύρια, εἰς τὸν μαρτυρικὸν θάνατον.

martyrologe, μαρτυρολόγιον, κατάλογος τῶν μαρτύρων καὶ ἁγίων.

maryland, καπνὸς καλῆς ποσότητος ἐκ τῆς Μαριλάνδης τῶν Ἠνωμ. Πολ. τῆς Β. Ἀμερικῆς.

mascarade, θ. μεταμόρφωσις, μεταμορφωσις, κ. μασκάρωμα.

mascaret, ὄρμητικὸν ῥεῦμα παρὰ τὰς ἐκβολὰς ποταμοῦ.

mascaron, γελοῖον εἰδώλιον, ὡς κόσμημα ἀρχιτεκτονικόν.

masculin, θ. ἄρρην, ἀρτενικός· (γραμμ.) le genre —, τὸ ἀρσενικὸν γένος· sexe —, τὸ ἄρρην φύλον· rime — e, ὁμοιοκαταληξία μὴ λήγουσα εἰς e ἄφρων.

masculiniser, ῥ. ἐν. ἀρρενοποιεῖ-

(γραμμ.) τρέπω τὸ ἀρσενικὸν εἰς θηλυκόν.

masculinité, θ. ἀρσενικότης.

masque, προσωπεῖον· προσωπειοφόρος· ἐκμαγεῖον, ἀποτύπωσης προσώπου, ἀφομοίωμα· (μεταφ.) πρόσχημα, πρόφασις· lever le —, ἀφαιροῦμαι τὸ προσωπεῖον, τουτέστι παύω τοῦ ὑποκρίνεσθαι. arracher le masque à qqn, καταδεικνύω τινὰ οἷός ἐστιν· (ξίφομ.) προσωπεῖον ἐκ συρμάτων διὰ προφύλαξιν.

masqué, e. bal —, χορὸς μετμωρισμένων, προσωπειοφόρων.

masquer, ῥ. ἐν. μεταμφιέννυμι, μεταμορφῶ, καλύπτω· (μεταφ.) καλύπτω, κρύπτω, ἐπιπροσθῶ· — ses projets, κρύπτειν τοὺς σκοπούς· — la fenêtre, καλύπτειν τὴν θυρίδα.

massacrante, ἐπιθ. θ. ἀηδής, ἀνιαρά· ἰδιώτισπος.

massacre, ἀπροστατεῦτων σφαγή (ἰδίως ἀνθρώπων) ἄνευ ἀμύνης· κατασφαγή· le — des innocents, ἡ σφαγή τῶν βρεφῶν ἐν Βηθλεέμ ἐπὶ Ἡρώδου· — ἀδέξιος τεχνίτης ἢ ἐργάτης.

massacrer, ῥ. ἐν. σφάζω ἀνηλεῶς ἀπροστατεῦτους· ἀνυπερασπίστους ἀνθρώπους· (μεταφ.) ἐκτελῶ ἀδέξιως· καταστρέφω εἴτε ἐργαζόμενος εἴτε μεταχομίζων.

massacreur, σφαγεύς, φονεύς.

massage, (ιατρ.) τρίψις, μάλαξις τοῦ σώματος.

masse, θ. ὄγκος, μάζα· τὸ σύνολον, ἄθροισμα, πλῆθος, σωρός· συμπαγῆς ὄγκος· ἄμορφος ὄγκος· τὸ ὀλικὸν κεφάλαιον ἐταιρίας τινός· τὸ σύνολον οἰκοδομῆς· τὸ πλεῖστον μέρος συναλεύσεώς τινος· σκῆπτρον χρυσοκέφαλον ἢ ἀργυροκέφαλον φερόμενον τὸ πάλαι ἐν ταῖς τελεταῖς· εἶδος ῥοπάλου· τὸ διακυβευόμενον ἐν τῷ γαρτοπαιγνίῳ ποσὸν· πλθθ. les — s, ὁ λαὸς ἐν γένει· agir sur

les — s, ἐπενεργεῖν ἐπὶ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ· en —, ὀλοσχερῶς, συλλήδην, πανδημεῖ, πανστρατιᾷ.

massepain, πέμμα, πλακούντιον ἀμυγδαλωτόν.

masser, ῥ. ἐν. (ιατρ.) τρίβω διὰ τῶν χειρῶν, μαλάσσω τὰ μέλη τοῦ σώματος· συμπυκνῶ· — des troures, συναθροίζω στρατεύματα.

massette, θ. (βοτ.) τύφη, ὑδρόβιδόν τι φυτόν.

masseur, ὁ τρίπτης ἐν τῷ λουτρῷ, μαλάκτης τοῦ σώματος.

massicot, πρωτοξείδιον τοῦ μόλυβδου χρώματος κιτρίνου ἢ ὑπερύθρου.

massier, ῥαβδοῦχος ἐν ταῖς τελεταῖς.

massif, ive, στερεός, πάγιος, βαρὺς, ὀγκώδης· οὐχὶ κοίλος οὐδ' ἐπικάλυπτος· or —, χρυσὸς στερεός, καθ' ὀλοκληρίαν· (μεταφ.) esprit —, νοῦς βαρὺς, ἀμβλύς, οὐσ. un — de maçonnerie, οἰκοδομῆ στερεά, τὸ σύνολον λιθίνης οἰκοδομῆς· un — d' arbres, δάσος ἀδιάβατον.

massivement, στερεῶς, ὀγκωδῶς, βαρέως.

massiveté, θ. στερεότης.

massore ἢ massorah, κριτικὴ ἔρευνα τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς γενομένη ὑπὸ διδασκάλων Ἰουδαίων, οἵτινες ὤρισαν τὰς διαφόρους γραφὰς καὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῆς.

massorète, ὁ ἐν τῇ Μασσορᾷ ἐργασθεὶς κριτικός, γραμματικός.

massorétique, Μασσορητικός·

massue, θ. ὁ εἰς τὴν Μασσοραν ὑπαγόμενος, ἰδὲ Massore.

massue, θ. ῥόπαλον, ἀκροπαγῆς βακτηρία, κ. ματσοῦχι· (μεταφ.) coup de —, συμβάν ὀδυνηρὸν καὶ ἀπροσδόκητον.

mastic, μαστίχη· λιθόζολλα, ζύμη πρὸς συγκόλλησιν.

mastication, θ. μάσημα, μάσησις.

masticatoire, μασσητικός.

mastiquer, ρ. έν. μασσῶ· συγκολλῶ δια μάθης, με λιθόκολλαν.

mastoc, άνθρωπος ἄγροικος, χονδροειδής.

mastodonte, θηλαστικόν τι ἀπολειθωμένον παρεμφερές τῷ ἐλέφαντι, ὁ μαστόδους.

mastoide, (ἀνατ.) μαστοειδής ἀπόφυσις.

mastoidien, enne, τὸ ἀναφερόμενον εἰς μαστοειδῆ ἀπόφυσιν.

masturbation, θ. ἀννανισμός, μαλακία.

masturber, ρ. έν. μαλακίζω, ἀννανίζω· se—ἀννανίζομαι.

masure, θ. ἐρείπιον οἰκοδομῆς· οἶκος ἄθλιος.

masurka, idè mazurka.

mat (μάτ) αἰχμαλωσία τοῦ βασιλέως έν τῷ παιγνίῳ τοῦ ζατρίκιου καὶ τέλος τοῦ παιγνίου, ἡ τελευταία καὶ ὀριστικὴ κίνησις.

mât, ἰστός πλοίου, κ. κατάρτι· —de misaine, ὁ ἐπίπρωρος ἢ πρόσθιος ἰστός· le grand —, ὁ μέγας ἰστός· —de cocagne, ἰστός ἐμπεπηγμένος εἰς τὴν γῆν καὶ φέρων βραβεῖα ἐπὶ τῆς κορυφῆς δια τὸν δυνάμενον ν' ἀναρριχηθῆ μέχρι αὐτῆς.

mat, matte, ἀμαυρός, στιφρός, ἀστιλβής, κ. θαμβός· or ἢ argent—, χρυσός ἢ ἄργυρος ἐπίτηδες ἀφινόμενος ἀνευ στιλβώσεως.

matador, ταυρομάχος παρὰ τοῖς Ἰσπανοῖς (μεταφ.) ἄνθρωπος ἰσχύων. πλούσιος.

mâtage (ναυτ.) ἰστοθεσία.

matamore, θρασύδειλος, κομπορρήμων.

matassin, τὸ πάλαι ὀρχηστὴς γελωτοποιός.

matelas, ὑπόστρωμα, στρωμνὴ

κλίνης, στρῶμα χονδρὸν ἐξ ἐρίων πεπληρωμένων.

matelasser, πληρῶ έν εἶδει στρωμνῆς, κ. μπαλάρω τὸ στρῶμα.

matelassier, ière, στρωματοποιός, κ. παπλωματᾶς.

matelot, ναύτης· le —de l' avant, ἡ πρωτοστάτις ναῦς· le—de l' arriere, ἡ οὐραγός ναῦς· έν γένει δὲ πολεμικὸν πλοῖον έν σχέσει πρὸς τὰ λοιπὰ πλοῖα τοῦ στόλου.

matelotage, τὸ ἔργον τοῦ ναύτου, ναυτικὴ.

matelote, ἰχθὺς μεμαγειρευμένος με οἶνον.

mater, ρ. έν. αἰχμαλωτίζω τὸν βασιλέα έν τῷ παιγνίῳ τοῦ ζατρίκιου.

mâter, καταρτίζω τὸ πλοῖον με ἰστούς.

matereau, μικρός ἰστός, καρχήσιον.

matérialiser, ρ. έν. ὑλοποιῶ, καθιστῶ ὑλικόν, νομίζω ὑλικόν.

matérialisme, (φιλοσ.) ὑλισμός.

matérialiste, (φιλοσ.) ὑλιστής, ὑλόφρων, ὁ δοξάζων ὅτι τὰ πάντα ἐκ τῆς ὕλης ἐγένοντο καὶ πηγάζουσιν.

metérialité, θ. ὑλικότης.

matériaux, τὸ ὑλικόν οἰκοδομῆς, ξυλεία, λίθοι, κ. τ. λ.

matériel, elle, ὑλικός, ἐξ ὕλης συγκείμενος· τὸ εἰς τὴν ὕλην ἀναφερόμενον· οὐσιώδης, τῆς οὐσίας· βαρύς· ὑλόφρων· δύσνους· στενοκέφαλος, ὑλικός τὴν διάνοιαν, ἀκατέργαστος· ἄγροικος· (νομ.) τὸ ἀσκόπως καὶ ἀνευ κακῆς προθεσεως πραχθέν· le —de la guerre, τὸ ὑλικόν τοῦ πολέμου, τροφαὶ καὶ πολεμοφόδια.

matériellement, ὑλικῶς.

maternel, μητρικός· tendresse —elle, μητρικὴ στοργή.

maternellement, μητρικῶς, μετὰ μητρικῆς στοργῆς.

maternité, θ. ιδιότης μητρός, μητρούτις.

mateur, ἰστοτέχνης, κατασκευαστὴς ἰστών.

mathématicien, μαθηματικός, ἐπιστήμων τῶν μαθηματικῶν.

mathématique, μαθηματικός, θ. πληθ. les—s, ἢ les sciences—, τὰ μαθηματικά ἢ ἡ μαθηματικὴ ἐπιστήμη· ἐπίθ. ἀκριδής, αὐστηρός· précision—, μαθηματικὴ ἀκρίβεια.

mathématiquement, μαθηματικῶς.

matière, θ. ὕλη, σῶμα, ὑπόστασις· ἔκχρισις σωματικὴ, περίττωμα· πύον, ἔμπυον· — première, ὕλη ἀκατέργαστος· (μεταφ.) esprit enfoncé dans la—, ἄνθρωπος παχύνους· — d' un livre, d' un discours, ὑπόθεσις βιβλίου, λόγου περιεχόμενον· table des —s, πίναξ τῶν περιεχομένων· — à se fâcher, ἀφορμὴ πρὸς δυσαρέσκειαν· — d' un procès, αἰτία, ὑπόθεσις πρὸς δίκην· en—de, προκείμενον περὶ, ὡς πρὸς.

matin, κύνων μολοσσός, κ. μανδρόσκυλον.

matin, πρωτὴ, πρωτὰ· τὸ ἀπὸ μεσονυκτίου ἢ τὸ ἀπὸ τῆς αὐγῆς μέχρι μεσημβρίας χρονικὸν διάστημα· (μεταφ.) le—de la vie, ἡ νεότης· de bon —, ἄμα τῇ πρωτῇ· ἐπιφρ. se lever —, ἐγείρεσθαι πρωτὴ, ἐνωρίς.

matinal, θ. πληθ. —als, πρωϊνός, πρωτὴ ἐκτελούμενος· ὁ πρωτὴ ἐγερθεὶς.

matinalement, πρωϊνῶς.

matineau, μολοσσίδιον, μικρὸν μανδρόσκυλον.

matinée, θ. τὸ μεταξὺ τῆς αὐγῆς καὶ τῆς μεσημβρίας χρονικὸν διάστημα.

matiner, ὀχεύω· βατεύω· (μεταφ.) ἐπιπλήττω.

matines, θ. πρῶτον μέρος τῆς θείας λειτουργίας, ὕμνος.

matineux, euse, ὁ καθ' ἑξιν πρωτὴ ἐγείρομενος.

matinier, ière, ἠῶος, πρωϊνός· (ἐν χρήσει μόνον ἐν τῇ φράσει) étoile—ière, ὁ ἑωσφόρος, αὐγερῖνος, ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη.

matir, ἀμαυρῶ, ἀφαιρῶ τὴν στιλπνότητα μεταλλοῦ.

matois, ὑπουλος, πανούργος.

matoisement, πονηρῶς, δολίως, ὑπούλως.

matoiserie, θ. ἀπάτη, δόλος, πανουργία.

matou, (χυδ.) αἴλουρος, (μεταφ.) δυσειδής, καχός.

matras, δολιχόδειρον ὑάλινον ἀγγεῖον ἐν χρήσει παρὰ τοῖς χημικοῖς.

matricaire, εἶδος φυτοῦ ἀκτινοειδοῦς, τοῦ εἶδους τῶν συνθέτων, χρυσάνθεμον·

matrice, θ. (ἀνατ.) μήτρα ἐν ἣ συλλαμβάνεται τὸ ἔμβρυον· — ὁ τύπος, ἡ μήτρα, κ. τὸ καλοῦπι· — τὸ μητρῶν, κατάστιχον φορολογικόν

matricide, θ. μητροκτόνος· μητροκτονία.

matriculaire, εἰς τὸ μητρῶν ἀναφερόμενος, ἐν τῷ μητρῶν ἐγγεγραμμένος.

matricule, θ. μέγα βιβλίον ἐγγραφῆς, μητρῶν.

matrimoine, θ. ἡ μητρῶα περιουσία.

matrimonial, θ. γαμικός, γαμήλιος, συζυγικός.

matrimonialement, κατὰ νόμον γάμου, συζυγικῶς.

matrone, θ. δέσποινα ξωμαία τοῦ παλαι καιροῦ· — ματα (οὐ πολὺ εὐχρηστον ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ).

matte, θ. μέταλλον πρωτότηκτον, ἀτελῶς καθαρῶν.

maturatif, ive, (ιατρ.) πεπαντικός, πυογόνος.

maturation, θ. πέπανσις, ὥριμανσις.

mature, θ. πάντες οἱ ἴστοι πλοίου, ἔξαρτισμός.

maturité, θ. ώριμότης (μεταφ.) ώριμος ἡλικία.

matutinaire, πρωϊνός.

matutinal, θ, πρωϊνός.

maudire, ρ. έν. (maudissant, maudit, nous maudissons, vous maudissez) καταρῶμαι, ἀναθεματίζω· βδελύττομαι.

maudit, θ, κατάρατος, κατηραμένος· παγκάχιστος, ἀλάστωρ, ἐναγής· βδελυρός.

maugréer, ρ. οὐδ. καταρῶμαι.

mangréeur, γογγυστής, βλάσφημος.

maupiteux, euse, ὁ ζητῶν νὰ διεγείρῃ οἶκτον.

maure, ἰδὲ more.

mausoléé, μαυσωλεϊόν.

maussade, σκυθρωπός, στυγνός, δυσάρεστος, ἀηδής.

maussadement, ἀηδῶς, σκυθρωπῶς.

maussaderie, θ. ἀπειροκαλία, τρόπος δυσάρεστος, ἀηδία.

mauvais, θ, κακός, πονηρός, φαῦλος, μοχθηρός· — **poète**, ἄθλιος ποιητής· — **présage**, κακός οἰωνός· — **livre**, βλαβερόν βιβλίον — **bruit**, δυσάρεστος φήμη, κακή εἴδοσις· — **c tèle**—, ἄνθρωπος παράβολος, ἀτάσθαλος, κ. κακοκέφαλος· **les—anges**, οἱ δαίμονες· **avoir—e mine**, φαίνεσθαι ἄθυμειν ἢ νοσεῖν· **faire—visage à qqn**, δυσμενῶς ἐμβλέπειν· **trouver—**, ἀποδοκιμάζειν, κατακρίνειν· **il fait—**, ὁ καιρός εἶναι κακός, δυσάρεστος· οὐσ. **discerner le bien de mauvais**, διακρίνειν τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ· **sentir—**, ὄζειν, βρωμᾶν.

mauve, θ. (βοτ.) μαλάχη, κ. μολόχα.

mauvette, θ. (βοτ.) εἶδος γερανίου.

mauviette, θ. ὄνομα δημῶδες τοῦ πιμελοῦς κορυδαλοῦ.

mauvis (ὄρνιθ.) εἶδος κίχλης.

maxillaire, τῶν παρεῖων, γναθικός, σιαγονικός.

maxima, πληθ. τοῦ maximum.

maxime, θ. γνώμη, γνωμικόν· ἀρχή, δόγμα.

maximum (-μομ) ὁ ἀνώτατος ὄρος, ὁ ὑπέρτατος βαθμός.

mayonnaise, εἶδος ψυχροῦ καρυκεύματος ἐξ ἐλαίου, ὄξους ἢ λεμονίου, πεπέρεως καὶ λεχύθου τοῦ ὠοῦ συμπεφυρμένων.

mazette, θ. ἄθλιον ἱππάριον· πρωτόπειρος ἐν τῷ παιγνίῳ.

mazurka, γορός ρωσικός ἢ πολωνικός, ἡ μαζούρκα.

me, ἄντων. προσωπ. ἀριθ. ἐνικ. προσωπ. α'. ἐμοί, ἢ ἐμέ, μοι, με.

meâ-culpâ (λατ.) ἐμῷ ἁμαρτήματι, ἐμοῖς κρίμασιν.

méandre, ὡς ὁ Μαιάνδρος ποταμός, ἐλιχοειδής ροῦς, ἐλιγμός, σχῆμα ἐλιχοειδές.

méat (ἀνατ.) πόρος, σωλήν.

mécanicien, μηχανουργός· μηχανηλάτης.

mécanique, θ. (μαθημ.) ἡ μηχανική ἐπιστήμη· μηχανή· — ἐπιθ. μηχανικός· χειροτεχνικός.

mécaniquement, μηχανικῶς· τεχνικῶς· αὐτομάτως.

macaniser, ρ. έν. κατατρέχω, βασανίζω σκόπτων.

mécanisme, ὁ μηχανισμός· συναρμογή· πλοκή.

Mecène, Μαικήνας, ἦτοι προστατὴς τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν ὡς ὁ Μαικήνας.

méchamment, κακῶς, μοχθηρῶς, κακοβούλως, κακεντρεχῶς.

méchanceté, θ. κακία, μοχθηρία, κακεντρέχεια.

méchant, θ, κακός, μοχθηρός, πονηρός, κακεντρεχής· φαῦλος· δη-

κτικός, σατυρικός· άνομος, άδικος· άθλιος, έλεεινός, μηδαμινός.

mèche, θ. θρυαλλίς, έλλύχνιον, κ. φυτίλι· ίμάς προσδενόμενος εΐς μάστιγα· ζώπυρον, έναυσμα πρὸς ανάφλεξιν, έκπυρσοκρότησιν τηλεβόλου ή ύπονόμου· κέρας ήτοι βόστρυχος τής κόμης· ό κοχλίας, ήτοι τό κοπτερόν μέρος του τερέτρου, του τρυπανίου (μεταφ.) éventer la —, άνακαλύπτειν τήν σκευωρίαν, τήν μηχανογραφίαν.

méchef, δυστύχημα.

mécher, ρ. έν. εισάγω θειώδη καπνόν διά θρυαλλίδος ή μάκτρου εΐς βυτίον, κ. βαρέλι, θειώ.

méchoisir, ρ. έν. κακῶς έκλέγω.

méciter, ρ. έν. άκαίρως, άτόπως άναφέρω.

mécomètre, έργαλειον καταμετρήσεως μήκους, μηκόμετρον.

mécompte, περὶ τόν λογισμόν άμάρτημα, σφάλμα, λάθος.

mécompter, se —, σφαλερῶς ύπολογίζω.

méconjecture, θ. έσφαλμένη εΐκασία.

méconjecturer, ρ. ούδ. εΐκάζω έσφαλμένως.

méconnaissable, άγνωριστος, δυσδιάγνωστος, μεταβεδλημένος.

méconnaissance, θ. άγνωμοσύνη, άχαριστία· παραγνωρίσις.

méconnaissant, θ, άγνώμων, άχάριστος.

méconnaitre, ρ. έν. παραγνωρίζω· προσποιούμαι έξ ύπερηφανείας· ότι δέν γνωρίζω τινά· έσφαλμένως κρίνω περὶ τής αξίας τινός· Milton a été méconnu de ses contemporains, ό Μίλτων παρεγνωρίσθη ύπό των συγχρόνων του· — άγνωμονώ — les bienfaits, άγνωμόνως έχειν πρὸς τὰς εΐσεργεσίας· — ή désavouer un fils, άπαγορεύειν, άποκη-

ρύπτειν τόν υΐόν· se —, κακῶς, έσφαλμένως κρίνειν έαυτόν, λησμονεΐν τό παρελθόν έαυτοῦ, τό παρόν· και τοΐς άλλοις όφειλόμενον.

méconnu, θ, παρεγνωρισμένος, μη έκτιμώμενος κατ' αξίαν.

mécontent, θ, δυσηρεστημένος, δυσφορῶν, δυσγεραίνων· les —s, οΐ έναντίοι, οΐ δυσηρεστημένοι· αντιπολιτευόμενοι.

mécontentement, δυσαρέσκεια.

mécontenter, ρ. έν. δυσαιρεστῶ, λυπῶ, πικραίνω.

mécréance, θ. άπιστῶν, δυσπιστῶν, άπιστος, άσεβής.

mécréant, θ, άπιστος, άσεβής.

mécroire, ρ. έν. άπιστῶ, δυσπιτῶ.

medaille, θ. μετάλλιον, νόμισμά τι έν είδει παρασήμου διά τό στήθος ή διά τόν λαιμόν, νομισματόσημον.

medailler, ρ. έν. δίδωμί τινι τιμητικόν νομισματόσημον, κοσμιῶ διά μετάλλιου, ένίοτε δηλούντος και προνόμιον έφευρέσεως.

medaillier, συλλογή νομισμάτων· ή θήκη αὐτῶν.

medailliste, νομισματοφιλος, έραστής νομισμάτων.

medaillon, κόσμημα χρυσοῦν ή άργυροῦν κυκλοειδές ή ωσειδές, περιέχων τήν εΐκόνα ή τρίχας τής κεφαλής προσφιλοῦς προσώπου, περιάπτον, κειμήλιον· άνάγλυφον παριστῶν εΐκόνα ή ύπόθεσίν τινα.

medecin, ιατρός.

medecine, θ. ή ιατρική· καθαρτικόν φάρμακον, καθάρσιον· étudiant en —, φοιτητής τής ιατρικῆς.

medeciner, ρ. έν. δίδωμι φάρμακα τῷ νοσοῦντι.

mediaire, (βοτ.) μέσος.

médial, θ, μεσαίος, ό τό μέσον κατέχων (ιδίως επί των γραμμάτων· λέξεώς τινος λέγεται).

médian, e, (άνατ.) μέσος, μεσαίος· *vaines — es*, μεσαίαι φλέβες τοῦ βραχίονος.

médianoche, τὸ μετὰ τὸ μεσονύκτιον δεῖπνον κατόπιν νηστείας.

médiate, θ. (μουσ.) ἡ ἐπὶ τὸ ὄξυ τρίτη φωνὴ ἀπὸ τῆς κρατούσης ἢ τονικῆς.

médiastin, (άνατ.) μεσόφραγμα, μεσοθώραξ, ὑμὴν ὁ διαιρῶν τὸ στήθος εἰς δύο χωρίσματα.

médiastinite, (ιατρ.) μεσοθωρακίτις, φλόγωσις τοῦ θώρακος.

médiat, e, μέσος, ἔμμεσος.

médiatement, ἔμμέσως.

médiateur, trice, μεσάζων, μεσίτης, μεσίτρια· *se rendre —*, μεσιτεύω, μεσολαβῶ πρὸς συμβιβασμόν.

médiation, θ. μεσίτευσις, μεσίτεία, μεσολάβησις.

médiatiser, β. ἐν. ἀποσπῶ ἡγεμόνα ἢ κράτος Γερμανικὸν ἀπὸ τῆς ἀμέσου ἐξουσίας τοῦ αὐτοκράτορος.

médical, e, aux, ἰατρικός· ἱαματικός, θεραπευτικός.

médicament, φάρμακον, ἱατρικόν.

médicamenteire, φαρμακολογικός, φαρμακευτικός.

médicamenter, β. ἐν. φαρμάσσω, φαρμακοδοτῶ, θεραπεύω.

médicamenteux, euse, ἱαματικός, φαρμακευτικός.

médicastre, ἱατρὸς ἀμαθής, κ. ἱατροῦδάκι.

médicateur, trice, θεραπευτής.

médication, θ. θεραπεία διὰ φαρμάκων.

médicinal, e, aux, ἰατρικός, φαρμακευτικός.

médimne, μέδιμνος, μέτρον, γωρητικότητος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσιν.

médiocre, μέτριος· *homme —*, ἄνθρωπος ὀλίγην ἔχων ἰκανότητα,

ἀφύης· οὐσ. τὸ μέτριον· ἡ μετριότης.

mediocrement, μετρίως.

mediocrité, θ. μετριότης, τὸ μέτριον· περιουσία μικρὰ μὲν ἀλλ' ἐπαρκής· ἀφύια, σμικρότης πνεύματος.

medique, (Ἑλλην. ἱστορ.) τὰ Μηδικά, οἱ Περσικοὶ πόλεμοι.

medire, β. οὐδ. κακολογῶ, κατηγορῶ, διαβάλλω, δυσφημῶ.

medisance, θ. κακολογία, κακογλωσσία, διαβολή.

medisant, e, κακολόγος, βάνσκανος, φιλοκατήγορος.

meditatif, ive, σύννους, διασκεπτικός, μελετητικός.

meditation, θ. σκέψις, μελέτη, σύννοια, διάσκεψις· πραγματεία περὶ φιλοσοφικοῦ ἢ θρησκευτικοῦ θέματος.

mediter, β. ἐν. καὶ οὐδ. διασκέπτομαι, ἐξετάζω, μελετῶ, συλλογίζομαι· διανοοῦμαι, βουλευομαι.

mediterrane, e, μεσόγειος· *mer — es*, μεσόγειος θάλασσα, ἥτοι περικλειομένη ὑπὸ ξηρᾶς.

mediterraneen, enne, ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν μεσόγειον θάλασσαν.

medium, (-om) μέσον, ἥτοι ἄνθρωπος ἐπιδεκτικὸς ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ καὶ δυνάμενος, κατὰ τοὺς πνευματιστάς, νὰ χρησιμεύῃ ὡς μέσον συγκοινωνίας μεταξὺ τοῦ μαγνητιστοῦ καὶ τῶν πνευμάτων ἢ ψυχῶν· μέσος ὄρος, μέσον συμβιβασμοῦ· (μουσ.) ἔντασις τῆς φωνῆς μεταξὺ βαρυφωνίας καὶ ὀξυφωνίας.

medius, (-usse) ὁ μέσος δάκτυλος.

medoc, οἶνος περίφημος τοῦ μέρους Μεδόκ τοῦ νομοῦ Γιρόνδης τῆς Γαλλίας.

medule, θ. μυελός ξυλώδους φυτοῦ.

medullaire, μυελικός, τοῦ μυελοῦ ἢ ὡς μυελός.

medulleux, euse, (βοτ.) μυελοῦχος.

méduse, θ. (ζωολ.) μέδουσα, ἀσπόνδυλόν τι, γλοιῶδες καὶ εὐδιάλυτον θαλάσσιον ζῶον, ὑδατόχρουν ἢ ὑπόλευκον.

meeting, (μήτιγγ) ('Αγγλ.) συνάθροισις ἐκλογικῆ, πολιτικῆ ἢ θρησκευτικῆ.

méfaire, ῥ. οὐδ. πράττω τὸ κακόν.

méfait, πράξις πονηρά, κακουργία, κακούργημα.

méfiance, θ. δυσπιστία, ὑποψία.

méfiant, ε, δυσπιστῶν, δύσπιστος, φιλύποπτος, ὑπόπτης.

méfier, se—, δυσπιστῶ, ἀπιστῶ, ὑποπτεύω.

mégalosauve, ὁ ἀπολελιθωμένος μεγαλόσαυρος.

mégarde, παρ—, ἐξ ἀπροσεξίας.

mégathérium, τὸ μεγαθήριον, ἀπολίθωσις μεγάλου τινὸς μαστοφόρου θηρίου.

méger, γεωργὸς ἐπίμορτος, συμεριζόμενος τὸν καρπὸν μετὰ τοῦ ἰδιοκτητοῦ.

mégère, ἡ μέγαιρα, ἐριννύς· γυνὴ διεστραμμένη.

mégie, θ. βυρσοδεψία τῶν λευκῶν δερμάτων.

mégir, λευκαίνω τὰ δέρματα, κατεργάζομαι αὐτά.

mégisserie, θ. ἔργον καὶ ἐμπόριον τοῦ mégissier.

mégissier, βυρσοδέψης καὶ πωλητὴς τῶν λεπτοτέρων δερμάτων.

meilleur, (ἀνώμαλ. συγκριτ. τοῦ bon) κρείττων, ἀμείνων, βελτίων, καλλίτερος· (οὐσ.) le—, τὸ καλλίτερον εἶδος πράγματός τινος.

meistre ἢ **mestre**, mât ἢ arbre de—, ὁ μέγας ἰστός τῶν ἐχόντων ἰστία τρίγωνα, ἢ κ. λατίνια, πλοίων.

méjurer, ῥ. οὐδ. κακῶς, ἐσφαλμένως κρίνω.

mékhtariste, μοναχὸς τοῦ τά-

γματος τῶν Μεκιταριστῶν, ἰδρυθέντος κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ὑπὸ τοῦ Ἀρμενοκαθολικοῦ μοναχοῦ Μεκιτάρ.

mélancolie, θ. κατήφεια, ἀθυμία, μελαγχολία, θλίψις.

mélancolique, μελαγχολικός·
mélancoliquement, μελαγχολικῶς.

mélandre (ἰχθ.) μέλανδρος, κ. μελανοῦρι.

mélange, κράμα, μίγμα, μίξις, κυκεῶν, φύραμα.

mélangé, e, συγκεκραμένος, μικτός, συμμιγής.

mélanger, ῥ. ἐν. συμμιγνύω, συγκιρνῶ, συμφύρω, κ. ἀνακατόνω.

mélasse, ἐρυθρομέλας, χυλὸς ἢ ὑποστάθμη σακχάρους, ἢ βεδρασμένον γλεῦκος, κ. πετιμεζί.

melee, θ. συμπλοκή, συμβολή, πεισματώδης σύγκρουσις, μάχη.

mêler, ῥ. ἐν. μιγνύω, συμμιγνύω, συγκιρνῶ· συμπλέκω, περιπλέκω, κ. ἐμπερδεύω, κ. ἀνακατόνω· (μεταφ.) συμπεριλαμβάνω, συμπαρασύρω· se—, ἀναμιγνύομαι·

— dans la foule, ἀναμιγνύομαι εἰς τὸ πλῆθος·

— au cortège, προστίθεμαι εἰς τὴν ἀκολουθίαν· παρακολουθῶ· (μεταφ.) se—d' une affaire,

ἀναμιγνύομαι εἰς τινα ὑπόθεσιν, φροντίζω δι' αὐτήν·

— ἐπεμβαίνω ἀτόπως, ἀλόγως· de quoi vous mêlez-vous? τί ἀνακατόνεσθε; je ne me mêle de rien, δὲν φροντίζω δι' οὐδέν· il paraît que le diable s' en mêle aussi, φαίνεται ὅτι καὶ ὁ διάβολος ἔχει μέσα τὴν οὐράν του.

mèleze, (βοτ.) λάριξ, δένδρον τοῦ εἶδους τῶν κωνοφόρων.

mèleze (βοτ.) εἶδ. πεύκης, λάριξ·

mélécées (βοτ.) τὰ μελιοειδῆ.

méliér, εἶδος λευκῆς σταφυλῆς.

méliffère, φυτὸν ἢ ἔντομον μελιφόρον.

mélitée, θ. (έντομ.) ἀραχνίς ἢ μελισσοειδής.

mellification, θ. μελιτοποίησις. μελισσοουργία.

mellifique, μελιτοποιός.

melliflu, θ. μελίρρυτος.

melline, θ. (έντομ.) ἢ μελισσίς.

mélilot (βοτ.) τὸ μελίλωτον.

méli-mélo, ἀνάμικτα, ἀνάκατα.

mélique (βοτ.) ἢ μελίκη.

mélisse, θ. (βοτ.) μελιττίς, μελίφυλλον. κ. μελισσόχορτον.

mélodie, θ. μελωδία, γλυκεία μολπή· εὐρυθμος κατάταξις λέξεων.

mélodieusement, μελωδικῶς.

mélodieux, euse, μελωδικός.

mélodique, μελωδικός.

mélodiquement, μελωδικῶς.

mélodiste, μελοποιός.

mélodramatique, μελοδραματικός, πολὺ τραγικός.

mélodramaturge, συγγραφεὺς ἢ ποιητὴς ἀσυχικῶς μὲν μελοδραμάτων, βραδύτερον δὲ συγκινητικῶν δραμάτων.

mélodrame, μελόδραμα, δράμα οὐτινος αἱ πράξεις ἐποικίλλονται διὰ μουσικῆς· νῦν δὲ ἡ λέξις αὕτη σημαίνει δράμα πλήρες συγκινητικῶν θεαμάτων, οἷον φόνων, ἀθλητηριάσεων, φασμάτων, φαντασμάτων καὶ τῶν τοιούτων.

mélomane, μελομανής, μουσομανής, σφοδρὸς ἐραστὴς τῆς μουσικῆς.

mélomanie, θ. μουσομανία, μελομανία.

melon, πέπων, πεπόνιον, —d' eau ἢ pastèque, σικυοπέπων, σίκυος, κ. καρπούζι.

melongène, ἢ **mélongène**, στρύγνος ὁ κηπαῖος, κ. μελιτζάνα.

melonnier, σικυοπώλης, πεπωνοπώλης.

melonnière, θ. πεπονοφυτεία, σικυῶν.

melopée, θ. μελοποιία, σύνθεσις καὶ τονισμὸς ᾄσμάτων.

méloplaste, μελοπλαστικός πλάναξ, ἐφ' οὗ ὁ μαθητὴς ἐν τῷ σχολείῳ διδάσκεται τὰς φωνάς.

mémarchure, θ. παραπάτημα καὶ ἐξάρθρωσις τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου.

membrane, θ. μεμβράνη, ὑμὴν.

membraneux, euse, μεμβρανώδης, ὑμενώδης.

membre, μέλος τοῦ σώματος ἐξωτερικόν καὶ κινητὸν πλὴν τῆς κεφαλῆς, κῶλον· —d' une phrase, κῶλον περιόδου· —viril ἢ génital, τὸ ἀνδρικόν μόριον, τὸ αἰδοῖον· —

du gouvernement, μέλος τῆς κυβερνήσεως, —d' une société, μέλος ἑταιρίας· —d' une Académie,

μέλος ἀκαδημίας.

membre, e, bien —, ἔχων εὐμορφα καὶ σύμμετρα τὰ μέλη τοῦ σώματος· mal —, ἔχων κακόμορφα τὰ μέλη.

membrure, θ. τὸ σύνολον τῶν μελῶν τοῦ σώματος· ξύλον ὡς στηριγμα ἄλλων ἐν οἰκοδομῇ· σκελετὸς πλοίου ναυπηγουμένου.

même, (ἐπίθετον ἢ ἐπίρρημα) ὁ αὐτός, ὁ ἴδιος· ἔτι, ὡσαύτως, ἐπίσης· le même cheval, ὁ αὐτὸς ἵππος· le cheval —, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ἵππος· les —s hommes, οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι, les hommes —s, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι· je vous dirai —, θὰ εἶπω ὑμῖν ἔτι, μάλιστα, ὡσαύτως· les pécheurs, les justes même tremblent à la pensée d' un juge

suprême, οἱ ἁμαρτωλοὶ, καὶ αὐτοὶ οἱ δίκαιοι, τρέμουσιν ἀναλογιζόμενοι τὸν ὑπέρτατον δικαστήν· manger à —, ἐσθίειν ἐν τῇ λοπάδι, ἐν κοινῷ· boire à —, πίνειν ἐκ τῆς φιάλης· de —, de la — manière, ὁμοίως, ὁμοιοτρόπως, ὡσαύτως·

synδ. de — que, ὡς ἐπίσης· mettre à — de, καθίστημι ἱκανὸν τοῦ νά...

mêmement, (ἀρχ.) ὁμοίως.

memmento, (mé-min-) σημείον πρὸς ἀνάμνησιν· (ἐν τῇ θεῖα λειτουργίᾳ) μνήσθητι, Κύριε.

mémoire, θ. μνήμη, ἐνθύμησις, ἡ δύναμις τοῦ ἐνθυμεῖσθαι· ἀνάμνησις· j' en ai perdu la memoire, τὸ ἐλησμόνησα πλέον· avoir laissé une—honorée, καταλιπεῖν μνήμην ἀγαθὴν, σεβαστὴν· de—d' homme, ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων· les filles de de Mémoire, αἱ θυγατέρες τῆς Μνημοσύνης, ἤτοι αἱ ἐννέα Μοῦσαι· ἄρσ. — ἐκθεσις ὀφειλημάτων ἢ δαπανητέων ποσῶν· σημείωσις, καταγραφή· ἐκθεσις· λογαριασμός· ἀπομνημονεύματα, συγγραφή.

mémorable, ἀξιομνημόνευτος, μνεῖας ἄξιος, ἀείμνηστος.

mémorablement, ἀξιομνημονεύτως.

mémorandum, (-done) ὑπόμνημα διπλωματικόν, διακοίνωσις.

mémoratif, ive, μνημονευτικός, ἀναμνηστικός.

mémorial, ἡμερολόγιον, βιβλίον καθημερινὸν ἐμπορίου·—de Ste Hélène, ἀπομνημονεύματα (τοῦ Ναπολέοντος ἐν τῇ νήσῳ) τῆς Ἁγίας Ἐλένης· τεκμήριον· ἐνθύμημα.

menaçant, ε, ἀπειλητικός.

menace, θ. ἀπειλή, κ. φοβέρα·—s en l' air, ἀπειλαὶ ἀνεκτέλεστοι, κεναί, μάταιαι.

menacer, ρ. ἐν. ἀπειλῶ, κ. φοβερίζω· (μεταφ.) παρέχειν φόβον· la révolte menace de s'accroître, ἡ στάσις κινδυνεύει ν' αὐξήσῃ· cette maison menace ruine· αὕτη ἡ οἰκία εἶναι ἐτοιμόρροπος, εἶναι ἐγγὺς τοῦ νὰ πέσῃ.

menade, θ. μαινάς.

ménage, τὰ τοῦ οἴκου, ἢ τῶν τοῦ οἴκου ἐπιμέλεια, οἰκονομία· τὰ σκεύη, οἰκοσκευή, τὰ ἐπιπλα, κ. νοικοκυριό· monter—, σκευάζω οἰκίαν, κα-

ταρτίζω αὐτὴν δι' ἐπίπλων, κ. νοικοκυρεύομαι· — οἰκονομία· — de bouts de chandelles, φιλαργυρία, γλισχρότης· vivre de—, ζῶ μετὰ φειδοῦς, οἰκονομικῶς, ἢ (εἰρων.) ὁ πωλῶν τὰ ἐπιπλά μου· femme de—, διοικήτρια, οἰκονόμος· entrer en—, νυμφεύεσθαι, ὑπανδρεύεσθαι· faire bon—, συζῆν ἐν ὁμονοίᾳ· mettre une fille en—, ἐκδοῦναι, ὑπανδρεύειν κόρην· avoir—en ville, διατρέφειν παλλακίδα· toile de—, ὕψασμα οἰκονομικόν· pain de—, οἰζιακὸς ἢ οἰκονομικὸς ἄρτος.

menagement, φιλοφροσύνη, ἐπιείκεια, μετριοπάθεια, εὐλάβεια· sans—, ἀσυστόλως, παρρησία.

ménager, ρ. ἐν. μετὰ φειδοῦς γρῶμαι, οἰκονομῶ· (μεταφ.) —ses forces, δὲν κοπιάζω ὑπερμέτρως, δὲν ἐξαντλῶ τὰς δυνάμεις μου· —sa vie, προφυλάττω τὴν ζωὴν μου· —les esprits, περιποιῶμαι τοὺς ἀνθρώπους, πολιτεύομαι, φέρομαι δεξιῶς πρὸς αὐτούς· —une entrevue, παρασκευάζω ἢ κατορθώνω συνέντευξιν· —une surprise, ἐπιφυλάττω ἢ παρασκευάζω τί τινι ἀπροσδόκητον (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐχάριστον)· —quelqu' un, μετ' ἀδρότητας φέρομαι πρὸς τινά, πράως ἄπτομαι αὐτοῦ· —ses paroles, ὀλίγα λέγω· —ses expressions, περισσευμένως ἐκφράζομαι· —les temps, χρόνου φεῖδομαι, ἐπωφελῶς δαπανῶ αὐτόν· —sa voix, ἐντέχνως ἄδω, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀπαυδῆσω· n' avoir rien à—, οὐδαμῶς πλέον συστελλεσθαι ἢ αἰδεῖσθαι· bien—l' ombre et la lumière dans un tableau, καλῶς διατιθεῖναι τὴν φωτοσκίαν ἐν εἰκόνι, καλῶς φωτοσκιάζειν.

ménager, ἐρε, οἰκονόμος, οἰκονομικός, φειδωλός, λιτοδίαιτος.

ménagère, θ. ἡ ταμῖα, οἰκονόμος.

ménagerie, θ. θηριοτροφεῖον.

mendiant, e, ἐπαίτης, κ. ζητιάνος, διακονιάρης.

mendicité, θ. πτωχεία, ἐπαιτεία, κ. ζήτεια.

mendier, ῥ. ἐν. ἀλητεύω, ἐπαιτῶ, κ. ζητιανεύω, διακονεύω.

mêne, θ. (ἰχθ.) ἡ μαίνη.

meneau, στύλος κατὰ μῆκος Ουρίδος.

ménechme, (-νέκμ) ἄνθρωπος πολὺ ὅμοιος πρὸς ἄλλον.

menée, θ. μηχανήμα, δολοπλοκία, τέχνασμα· (κυνηγ.) ὁδὸς φευγούσης ἐλάφου.

menehould, ποῦς χοίρου μετὰ καρυκεύματος, κ. πατσᾶς.

mener, ῥ. ἐν. ἄγω, ὀδηγῶ, κ. πηγαίνω· φέρω, μετακομίζω — en prison, ἀπάγω εἰς φυλακὴν· (μεταφ.) — ἡγεῖν, κυβερνᾶν, διοικεῖν — une vie honnête, διάγω βίον χρηστόν, ἔντιμον· — à la baquette, κυβερνῶ δεσποτικῶς, κ. κακομεταχειρίζομαι· — bien sa barque, διευθύνω καλῶς τὰ ἐμά, τὰς ὑποθέσεις μου· — à bonne fin, περατοῦν εὐτυχῶς, αἰσιῶς· — par le nez, ἄγω καὶ φέρω τινά.

ménestrel, μεσαιωνικὸς βραψωδός.

ménestrier, λυριστὴς τῶν χωρῶν παίζων διὰ τὰ χορευάσιν οἱ χωρικοί.

meneur, euse, χειραγωγός, ὀδηγός· — d'ours, ἀρκουδιάρης· (μεταφ.) ὀνημεγέρτης, στασιάρχης.

menhir, λίθος ὄρθιος τῆς λατρείας τῶν δρυϊδῶν.

mémiane, θ. δῶμα, ἐξώστης.

ménil (ἀρχ.) οἴκημα, χωρὶον.

menin (τὸ πάλαι) παῖς εὐγενῆς, σύντροφος καὶ φερέπνος τοῦ βασιλόπαιδός.

meninge, θ. μῆνιγξ, ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου.

méningien, ienne (ἀνατ.) μηνυγκικός.

méningite, θ. (νόσος) μηνιγκίτις.

ménisque, θ. ὕαλος κοίλη ἀφ' ἐνὸς καὶ καμπύλη ἀφ' ἑτέρου.

ménostase, θ. ἐπίσχεσις τῶν ἐμμήνων.

menotte, θ. χεῖρ (ὑποκοριστικῶς)· χειροπέδη.

mensal, e, μηνιαῖος.

mense, θ. εἰσόδημα ἐπισκοπικόν ἢ ἡγουμενικόν· (ἀρχ.) τράπεζα.

mensonge, ψεῦδος· μῦθος· dire ἢ faire un—, ψεύδομαι· (μεταφ.) le monde n'est qu'un—, ὁ κόσμος ὅλος εἶναι πλάνη καὶ ματαιότης.

mensonger, ère, ψευδής, ἀπατηλός.

mensongèrement, ψευδῶς, ἀπατηλῶς.

menstruation, θ. ἡ τῶν ἐμμήνων ἐμφάνισις, κ. καταμήνια, τὰξις συνήθης.

menstruée, θ. παρθένος ἔχουσα ἤδη τὰ ἐμμηνα.

menstruel, e, ἐμμηνιακός.

mensuel, elle, μηνιαῖος, κατὰ μῆνα γινόμενος.

mensuellement, κατὰ μῆνα, μηνιαῶς.

mensurabilité (γεωμ.) τὸ μετρητόν.

mesurable, μετρητός, καταμετρητός.

mesuration, θ. (γεωμ.) καταμέτρησις, χωρομετρία.

mental, e, διανοητικός, νοερός, φρενικός, ψυχικός· oraison — e, κατὰ διάνοιαν δέησις· aliénation — e, παραφροσύνη· restriction — e, διανοητικὴ ἐπιφύλαξις, ἤτοι παρασιώπησις μέρους τῶν λογισμῶν πρὸς ἐξαπάτησιν.

mentalement, νοσερῶς, διανοητικῶς.

menterie, θ. ψεῦδος ἐλαφρόν καὶ ἄνευ συνεπειῶν.

menteur, euse, ψεύστης.

menthe, θ. (βοτ.) ἡ μένθα, ὁ ἡ-
δύοσμος.

mention, θ. μνεῖα, ὑπόμνησις·
faire—, ὑπομιμνήσκειν, ἀναφέρειν,
μνεῖαν ποιεῖσθαι, μνημονεύειν· —ho-
norable, ἔντιμος μνεῖα, ἤτοι ἀπλοῦς
ἔπαινος καὶ οὐχὶ βράδευσις ἐν δια-
γωνίᾳ ματι.

mentionner, ῥ. ἐν. ἀναφέρω,
μνεῖαν ποιῶμαι, μνημονεύω.

mentir, ῥ. οὐδ. (mentant, men-
ti, je mens, je mentis) ψεύδομαι·
sans—, ἀληθῶς.

menton, ἡ γένυς, πώγων, κ. πη-
γοῦνι, σαγόνι· double—, κ. προσ-
γοῦλι.

mentonnet, ὁδοῦς μηχανῆς· ἐ-
ποχλεύς, ἐπίσχετρον θύρας.

mentonnière, περιγναθίς, τε-
λαμῶν κράνους ἢ πιλικίου.

Mentor, Μέντωρ, σύμβουλος.

menu, e, σμικρός, λεπτός, ψι-
λός, ἰσχνός· —bois, ξυλάρια· —
frais, μικραὶ δαπάναι· —grains,
σπαρτὰ δευτερεύοντα, οἷον κριθή,
ὄσπρια, κ. τ. λ. —peuple, ὁ κάτω
λαός· —plomb, σφαιρίδια, κ. σκά-
για· —gibier, μικρὸν κυνήγιον πτη-
νῶν· —fretin, ἰχθύδια· —bétail, μι-
κρὰ κτήνη, οἷον πρόβατα, αἴγες, ἀρ-
νία· —plaisirs, δαπάναι τυχαῖαι,
καὶ τὸ διὰ τοιαύτας δαπάνας ποσόν·
οὐσ. le—d'un repas, σημεῖωσις,
κατάλογος τῶν ἀποτελούντων γεῦμα
φαγητῶν· ἐπίρρ. hacher—, λεπτο-
κοπῶ, λιανίζω· écrire—, γράφειν
διὰ μικρῶν χαρακτήρων.

menuaille, πραγμάτια, φορυ-
τός, συρφετός· ἰχθύδια, κερμάτια, νο-
μισμάτια.

menuet, εἶδος χοροῦ κομφῶ
καὶ σεμνοῦ, κ. μενουέττον.

menuiser, ῥ. οὐδ. (ὀλίγον εὐχρ.)
ξυλουργῶ, λεπτουργῶ.

menuiserie, οὐσ. ξυλουργός,
λεπτουργός.

méphite (ἄχρ.) ἀνθρακικὸν ἄλας.

méphitique, δυσωδῆς, βρωμώ-
δης, βλαβερός, νοσηρός.

méphitisme, θειώδης ἀποφορά,
δυσωδία, βρωμῆς.

méplat (ζωγρ.) ἡ κατάδειξις τῶν
ἐπιφανειῶν διὰ φωτισκιάσεως· li-
gnes—es, γραμμαὶ διακριτικαί, δει-
κνύουσαι τὴν μετάβασιν ἀπὸ ἐνός ἐ-
πιπέδου εἰς ἕτερον· bois—, δάσος,
μᾶλλον πλατὺ ἢ πυκνόν.

méponctuer, διαστίζω κακῶς.

méprendre, se— (κλίν. ὡς
prendre) σφάλλωμαι περὶ τινος, ἀ-
πατῶμαι, λανθάνω, κ. λαθεύω.

mépris, περιφρόνησις, καταφρό-
νησις, ἐξουδένωσις, ἐκφραλισμός, ὀ-
λιγωρία· au—de, ἐναντίον, εἰς οὐδὲν
λογιζομένου.

méprisable, καταφρονητός,
περιφρονησεως ἄξιος· οὐτιδανός.

méprisant, e, περιφρονητικός,
ὑπεροπτικός.

méprise, θ. ἀδελφία, σφάλμα
λάθος ἀπροσεξία, παρόραμα· lourde
—, σπουδαῖον παρόραμα, βαρὺ λάθος.

mépriser, ῥ. ἐν. περιφρονῶ,
καταφρονῶ, ὑπερορῶ, ἐξουθενῶ,
ὀλιγορῶ, εἰς οὐδὲν λογίζομαι.

mépriseur, euse, περιφρονη-
τής, καταφρονητής.

mer, θ. θάλασσα· κλύδων, τρι-
κυμία ὀλιγογρόνιος, θύελλα· basse
—, ἄμπωτις· la pleine ἢ haute—,
τὸ πέλαγος· bras de—πορθμός· c'
est la—à boire, πράγμα δύσκολον·
c' est une goutte d' eau dans
la—, ὅλως ἀνωφελής, ἀσήμαντος
προσθήκη· mal de—, ναυτία· hom-
me de—, ἔμπειρος ναυτικός· met-
tre en—, ἀποπλέω· voguer en—,
εὐδαιμονεῖν· chercher qqn par
terre et par—, ζητεῖν τινα παν-
ταχοῦ.

mercantile, ἔμπορικὸς· κερδα-
λεόφρων· φιλοκερδής.

mercantilement, ἔμπορικῶς
(εἴρων.).

mercantilisme, κερδοσκοπία,
ἔμπορικὸν πνεῦμα.

mercantille, θ. μικρεμπόριον,
καπηλεία.

mercenaire, μίσθαρνος, μίσθιος,
μισθωτός· troupes —, στρατός μι-
σθωτός ἐκ ξένων· plume —, δημο-
σιογράφος δωροδοκούμενος. οὐσ. en-
rôler un corps de —s, συλλέγω
τάγμα μισθοφόρων στρατιωτῶν.

mercenairement, ἐπὶ μισθῷ,
ἀνελευθέρως.

mercerie, θ. μικρεμπόριον ται-
νιῶν, νημάτων, κομδίων κτλ. ἢ γέλ-
γη, τὰ βωπικά.

merci, θ. ἔλεος· crier, implor-
er —, ἐπικαλοῦμαι ἔλεος, οἰκτιρ-
μόν, συγγνώμην· être à la — des
méchants, εὐρίσκομαι, ὑπόκειμαι,
εἰς τὴν θέλῃσιν, τὴν διάκρισιν τῶν
κακῶν· — ἀντι je vous remercie,
σᾶς εὐχαριστῶ· Dieu —· χάρις τῷ
Θεῷ, ὁῶσα τῷ Θεῷ.

mercier, θ. γελγοπώλης, γαιτο-
πώλης, μικρέμπορος, κ. (ἐν Τουρ-
κίᾳ) ἀχτάρης.

mercredi, (ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος)
ἢ τετάρτη· — des cendres, ἡ πρώτη
ἡμέρα τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς
κατὰ τοὺς Λατίνους, ἢ καθαρὰ τε-
τάρτη.

Mercur, ὁ θεὸς τῆς Ἑλληνι-
κῆς μυθολογίας Ἑρμῆς· ὁ ἐγγύτατα
τῆς γῆς πλανήτης Ἑρμῆς (ὄρουκ)·
ὁ ὑδράργυρος (χυδ.) vil-argent.

mercuriale, θ. ἐπιτίμησις, ἐπι-
πληξίς· ἐπίσημός τις κατάλογος τῶν
σιτηρῶν, τῶν ὀνίων· (βοτ.) ἢ λι-
νοζωστής.

mercuriel, elle, ὑδραργυρικός,
περιέχων ὑδράργυρον.

merde, θ. (χυδ.) σκῶρ, κ. σκατόν.

merdeux, euse, μεμινθωμένος,
κοπρώδης.

mère, θ. μήτηρ, κ. μητέρα, μάννα·
(μεταφ.) — des pauvres, μήτηρ
τῶν πενήτων ἤτοι ἡ ἐλεοῦσα τοὺς
πτωχοὺς, τοὺς δυστυχεῖς· — πηγῆ,
κοιτίς· la Grèce, — des arts et des
sciences, ἡ Ἑλλάς, μήτηρ τῶν
τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν· — αἰτία·
l'oisiveté est la — de tous les
vices, ἀργία μήτηρ πάσης κακίας·
notre — commune, ἡ κοινὴ ἡμῶν
μήτηρ, ἡ γῆ· notre première —, ἡ
Εὐα· la reine —, ἡ βασιλομήτωρ,
ἡ χήρα βασίλισσα· — patrie, ἡ ἀ-
ποικίσασα γῶρα, ἡ μητρόπολις·
langue —, ἡ πρωτογενής, ἀρχικὴ
γλῶσσα· l'idée —, ἡ ἀρχικὴ, ἡ ἐπι-
κρατοῦσα, πρωτεύουσα ἰδέα πονή-
ματός τινος· — goutte, οἶνος ἀπορ-
ρέων ἐκ τοῦ λινοῦ πρὶν ἢ πατηθῆ ἢ
σταφυλῆ· — laine, τὸ λεπτότατον
ἐκ τοῦ χειρομένου ἐρίου τῶν προ-
βάτων.

méreau, σῆμα, σφραγίδιον ὄπερ
ἐδίδοτο ὡς ἀπόδειξις παρουσίας (τοῖς
μοναχοῖς ἐν τῇ λειτουργίᾳ).

mérelle, θ. παιδιά τις, αἱ γραμμαί.

méridien, ienne, ὁ εἰς μεσημ-
βρινὸν ἀνήκων, μεσημβρινός· — οὐσ.
ἀρσ. ὁ μεσημβρινός, ὁ δι' ἀμφοτέ-
ρων τῶν πόλων διερχόμενος καὶ
περιβάλλων τὴν γῆν κύκλος, καὶ
διαίρων αὐτὴν εἰς δύο ἡμισφαίρια,
τὸ ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν· οὐσ.
θηλ. γραμμὴ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ με-
σημβρινοῦ· ὁ μετὰ τὸ γεῦμα ὕπνος
faire la — ienne, κοιμῶμαι μετὰ
μεσημβρίαν.

méridional, e, aux, μεσημ-
βρινός, νότιος· pays meridionaux,
μεσημβριναὶ γῶραι· peuples —,
λαοὶ μεσημβρινοί.

méringue, θ. πλακούντιόν τι
γλυκύτατον καὶ λίαν εὐάρεστον τῇ
γεύσει.

mérinos, μερινός, εἶδος προβάτου τῆς Ἰσπανίας· ὕφασμα κατασκευαζόμενον ἐκ τοῦ ἐρίου τοῦ προβάτου τούτου.

mérion, (ὄρνιθ.) πτηνὸν ὁ μυιοθήρας.

mérise, θ. ἀγριοκέρασον.

mérisier, (δενδρ.) ἀγριοκέρασος.

méritant, e, ἔχων ἀξίαν, ἐπαινετός, τιμῆς καὶ ἀμοιβῆς ἄξιος.

mérite, ἀξία, προτέρημα, ἀρετή, τιμή· — d' un ouvrage, d' une action, ἀξία πονήματος, πράξεως· cet homme a beaucoup de—, οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἔχει πολλὴν ἱκανότητα, εἶναι πολὺ πεπαιδευμένος· se faire un—d' une chose, σεμνύνομαι ἐπὶ τινι πράγματι· le—et le démerite, αἱ ἀγαθαὶ καὶ αἱ κακαὶ πράξεις.

mériter, ρ. ἐν. ἄξιος εἰμὶ τούτου ἢ ἐκείνου, ἀμοιβῆς ἢ τιμωρίας· δικαιουῖμαι, ἀξίζω· —une récompense, γίνεσθαι ἄξιον ἀμοιβῆς· —une punition, εἶναι τινὰ ἀξιοτιμωρητον· ρ. οὐδ. il a bien mérité de la patrie, καλῶς ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα, κατέστη ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν ἑαυτοῦ συμπολιτῶν.

méritoire, ἐπαινετός, ἔχων ἀξίαν, ἀξιόλογος, ἀμοιβῆς ἄξιος· action—, πράξις ἐνάρετος, ὠφελίμος.

méritoirement, ἀξίως, ἀξιολόγως, καλῶς, ὀρθῶς, θεαρέστως, ὠφελίμως.

merlan, (ἰχθ.) ὀνίσκος, γάδος, κ. γαϊδουρόψαρον.

merle, θ. κόρσουφος, κ. κοτσύφι.

merlette, θ. μικρὸν πτηνὸν παριστώμενον ἄπουν ἐν σηματογραφίᾳ.

merlin, ῥόπαλον μακρὸν, ἢ ἐτερόθηκτος σφύρα πρὸς χρῆσιν τῶν σφαγέων τῶν βοῶν· εἶδος πελέκεως ξυλοσγίστου.

merline, θ. κοσσυφοσύριγξ.

merlon, τὸ μεταξὺ δύο πυροβο-

λοθυρίδων διάστημα ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου.

merluche, θ. (ἰχθ.) ὀνίσκος ξηρός, κ. μπακαλάος· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ bacaliau λέγεται.

merrain, σανὶς ἐκ δρυός.

merveille, θ. τεράστιόν τι, θαῦμα· ἔργον θαυμάσιον· les—s de la nature, τὰ θαύματα τῆς φύσεως, τῆς δημιουργίας· faire—, ἐργάζομαι δεξιώτατα· faire des—s, εὐδοκιμῶ τὰ μέγιστα, κατορθώνω μεγάλα ἔργα· promettre monts et—s, ὑπισχνουῖμαι πολλὰ καὶ μεγάλα, κ. λαγούς μὲ πετραχήλια· les sept—s du monde, τὰ (ἐν τῇ ἀρχαιότητι) ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου· à—, θαυμάσιως, ἀξιόλογα.

merveilleusement, θαυμασίως

merveilleux, euse, θαυμάσιος, ἐξάσιος· τεράστιος, ἐκπληκτικὸς· οὐς. le—, τὸ ὑπερφυσικόν, τὰ ἐξ ἀοράτου, θείας ἢ σατανικῆς ἐνεργείας ὑπεράνθρωπα ἔργα· le—est l' âme du poème épique, αἱ ὑπὲρ φύσιν ἐνεργεῖαι εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ ἐπικοῦ ποιήματος.

mes, κτητ. ἐπιθετ. ἄ. προσώπου δηλοῦν ἓνα κτήτορα καὶ πολλὰ τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα· mes enfants, mes amis, τὰ ἐμὰ τέκνα, τὰ τέκνα μου, οἱ ἐμοὶ φίλοι, οἱ φίλοι μου.

mésadminister, ρ. ἐν. κακῶς, ἀδεξιῶς, διαχειρίζομαι.

mésadvenance, θ. ἰδὲ mésaventure.

mésadvenant, e, ἀτυχῆς δυσάρεστος.

mésadvenir, ἰδὲ mesarrivér.

mésaise, θ. ἀδιαθεσία· ἀθυμία· ἔλλειψις ἀνέσεως.

mésalliance, θ. ὁ τῶν μὴ ἰσογενῶν γάμος, δυσγαμία, κ. κακοπάνδρευμα.

mésange, (ὄρνιθ.) αἰγίθαλος, κ. μελισσοφάγος.

mésarriver, ρ. ἐν. κακῶς ἀποβαίνειν, κακὴν ἔκθασιν ἔχειν· vous êtes trop imprudent, il vous en mésarrivera, ἄγαν ἀσύνητος εἶ, κακὸν συμβήσεται σοι.

mésatisfaire, ἰδὲ déplaire, mécontenter.

mésavenir, ἰδὲ mésarriver.

mésaventure, θ. ἀτύχημα, δυστύχημα. συμφορά.

mesdames, mesdemoiselles, πλ.θ. τῶν madame, mademoiselle.

méseline, θ. ὕφασμα μεταξομάλλινον.

mésenseigner, ρ. ἐν. κακοδιδάσκω.

mésentendre, ρ. ἐν. παρεξηγῶ, παρακούω, παρανοῶ.

mésentendu, ἰδὲ malentendu.

mésentère, (ἀνατ.) τὸ μεσέντερον.

mésentérique, μεσεντερικός.

mésestimation, θ. κακὴ ἐκτίμησις, παραγνώρισις τῆς ἀξίας.

mésestime, θ. κακὴ ὑπόληψις περὶ τινος, καταφρόνησις

mésestimer, ρ. ἐν. περιφρονῶ τινα, τὸν ἔχω εἰς κακὴν ὑπόληψιν.

mésinferer, ρ. ἐν. ἐσφαλμένως εἰκάζω ἢ συμπεραίνω.

mésinformer, ρ. ἐν. ἐσφαλμένως πληροφοροῦ.

mésintelligence, θ. διχόνοια, διγροσταςία, διαφωνία.

mésinterprétation, θ. παρερμηνεύσεις, παρεξήγησις.

mésinterpréter, παρεξηγῶ, παρανοῶ, κακῶς ἐρμηνεύω.

mésobserver, ρ. ἐν. ἀτελῶς ἢ ἐσφαλμένως παρατηρῶ.

mesmérigue, Μεσμερικός, εἰς Μέσμερον τὸν μαγνητιστὴν ἀναφερόμενος.

mesmerisme, Μεσμερισμός, ἢ διὰ τοῦ μαγνητισμοῦ θεραπεία.

mésoffrir, προσφέρω δι' ἐμπορεύματι κατώτερον τῆς ἀξίας, ὑποτιμῶ.

mesquin, θ. φειδωλός, μικρολόγος, μικροπρεπής, γλίσχρος· (μεταφ.) ἀγενής, χαμερπής· εὐτελής, πενιχρός.

mesquinement, φειδωλῶς, γλίσχρως· μικροπρεπῶς, εὐτελῶς.

mesquinerie, θ. φειδώ, γλίσχρότης, φιλαργυρία· joindre la — au goût, φιλοκαλεῖν μετ'εὐτελείας.

mess, (Ἄγγλ.) συσσίτιον τῶν ἀξιοματικῶν.

message· ἐντολή, μήνυμα, ἐξαγγελία· διάγγελμα· ἀποστολή.

messenger, θ. ἄγγελος, ἐξάγγελος, ἀγγελιαφόρος· le — des dieux, ὁ Ἑρμῆς· la — ère du jour, ἡ Ἡώς, les — ères du printemps, αἱ χειλιθόνες.

messengerie, θ. κατάστημα ἀμαξῶν, δημοσία μετακόμισις· δημοσία ὀχήματα.

messe, θ. ἡ θεία λειτουργία, μυσταγωγία· ἡ ἐν αὐτῇ ψαλλομένη μουσική· — des morts, ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία· célébrer ἢ dire la —, ἱεουργῶ, λειτουργῶ· — basse, σιωπηλὴ μυσταγωγία· il ne va ni à — ni à prêche, δὲν πατεῖ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

messéance, θ. ἀπρέπεια, τὸ ἀνάρμοστον ἀσχημία.

messéant, θ. ἀπρεπής, ἀνάρμοστος.

messénien, icenne, Μεσσήνιος.

messeoir, ρ. οὐδ. (κλίν. ὡς seoir, ἀναρμοστῶ, δὲν ἀρμόζω.

messer, ὁ κύριος) ἀρχ. ἀντι messire· — gaster, ὁ στόμαχος, ἡ γαστήρ.

messervir, ρ. ἐν. κακῶς ὑπηρετῶ.

messianique, μεσσιακός, τοῦ Μεσσίου, τοῦ Χριστοῦ.

messidor, ὁ δέκατος μὴν τοῦ δημοκρατικοῦ τῶν Γάλλων ἡμερολογίου, ἀπὸ 20 ἰουλίου, μέχρι 19 ἰουλίου.

Messie, ὁ Μεσσίας, ὁ Χριστός.

messied, (γ'. ἐν. προσωπ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. τοῦ ῥημ. mes-soir). ἀναρμοστεῖ, δὲν πρέπει.

méssier, (ἀρχ.) ἐπιτηρητῆς τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, ἀγροφύλαξ.

messieurs, πληθ. τοῦ monsieur, κύριοι.

messire, ἄρχων, κύριος) σύμπτυξις τοῦ monseigneur.

mestre, (ναυτ.) ἰδέ maître.—de camp, (ἀρχ.) συνταγματάρχης, τανὺν δὲ colonel.

mesurable, μετρητός, δυνάμενος νὰ καταμετρηθῇ.

mesurage, μέτρησις, διαμέτρησις.

mesure, θ. μέτρον· διαμέτρησις· αἱ διαστάσεις· (ποιητ.) μέτρον τοῦ στίχου, ὁ ὑπὸ τοῦ ῥυθμοῦ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ποδῶν ἢ τῶν συλλαβῶν· (μουσ.) ῥυθμὸς, μέτρον· battre la —, ὀδηγῶ τὴν μουσικὴν, τοὺς μουσικούς, μετροῦν διὰ ῥάβδου, ἐπισείων αὐτὴν ῥυθμικῶς, ῥυθμιζῶ· (μεταφ.) προφύλαξις, μέσον· prendre des—s infallibles, καταφεύγω εἰς μέτρα, εἰς μέσα ἀλάνθαστα· cela passe toute—, τοῦτο ὑπερβαίνει πᾶν ὄριον· etre en—de, δύνασθαι ποιῆσαι τι· faire tout avec poids et—, πράττω ἐν παντὶ μετὰ περισκέψεως· outre—, ὑπερμέτρως· à—que, καθ' ὅσον... à fur et à— ἢ au fur et à—, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἢ καθ' ὅσον· faire bonne —, μετρῶ δικαίως· prendre la —de qqη ἢ de qqc· λαμβάνω τὸ μέτρον τινός, τὸν ἢ τὸ μετρῶ.

mesuré, ε, μεμετρημένος, εὐρυθμὸς· σοβαρός· (μεταφ.) περιεσχεμμένος, προσεκτικός.

mesurer, ῥ. ἐν. μετρῶ, καταμετρῶ, διαμετρῶ διὰ τοῦ πήχεως, τοῦ ποδός, τῆς ὀργυιᾶς, τῆς σπιθαμῆς, τοῦ μεδίμνου, τῆς κοτύλης, τῆς τῶν ὑγρῶν ὀκάς κ.τ.λ. — κανονίζω, περιορίζω· —le châtiment à l' offense.

mesureur, καταμετρητῆς ἐμπορευμάτων τινῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

mesuser, ῥ. ἐν. οὐ καλῶς χρῶμαι, καταχρῶμαι.

métabole, θ. (ῥητ.) τὸ τῆς μεταβολῆς σχῆμα τοῦ λόγου.

métacarpe, (ἀνατ.) μετακάρπιον.

métacarpien, ienne, μετακάρπιος.

métachronisme, μεταχρονισμός, προχρονισμός.

métairie, ἀγροκήπιον, μικρὰ ἔπαυλις.

métal, aux, μέταλλον.

métalepse, θ. (σχῆμα ῥητορ.)· μετάληψις, οἷον· il a vécu, ἔζησες, nous le pleurons, τὸν κλαίμεν = κλαίμεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, ἀντὶ il est mort, ἀπέθανεν.

métallifère, μεταλλοφόρος.

métallique, μεταλλικός.

métallisation, θ. μεταλλοποίησις.

métalliser, ῥ. ἐν. μεταλλοποιῶ.

métallographie, θ. μεταλλογραφία, τὸ περὶ μετάλλων μέρος τῆς ὀρυκτολογίας.

métalloïde, (ὀρυκτ.) μεταλλοδής· (οὐσ.) σῶμα ἀπλοῦν οὐχὶ μεταλλικόν.

métallurgie, θ. μεταλλουργία.

métallurgique, μεταλλουργικός.

métallurgiste, μεταλλουργός.

métamorphose, θ. μεταμόρφωσις· μεταβολὴ ἐντόμου ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς ἄλλο εἶδος· (μεταφ.) μεταβολὴ καταστάσεως, περιουσίας, μορφῆς ἢ χαρακτῆρος τοῦ ἀνθρώπου.

métamorphoser, ρ. ἔν. μεταμορφῶ, μεταβάλλω· (μεταφ.) μεταβάλλω τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν ἢ τὸν χαρακτῆρα· la fortune l' a complètement métamorphosé, ὁ πλοῦτος μετέβαλεν αὐτὸν ὀλοτελῶς.

métaphore, θ. μεταφορά, μεταφορικὸς λόγος.

métaphorique, μεταφορικὸς, οὐχὶ κυριολεκτικὸς.

métaphoriquement, μεταφορικῶς.

métaphore, θ. κατ' ἔννοιαν μετάφρασις, παράφρασις.

métaphysicien, μεταφυσικὸς.

métaphysique, μεταφυσικὸς.

métaphysique, θ. (φιλοσ.) ἢ μεταφυσική.

métaphysiquement, μεταφυσικῶς.

métaphysiquer, ρ. ἔν. πραγματεύομαι περὶ θέματος λίαν δυσνόητου.

métaplasme, (γραμμ.) μετάπλασις, μεταποίησις λέξεως.

métastase, θ. μετάστασις, μετατόπισις νόσου.

metatarse, (ἀνατ.) τὸ μετατάρσιον τοῦ ποδός.

métathèse, θ. (γραμμ.) μετάθεσις στοιχείου.

métaux, πληθ. τοῦ métal.

métayage, ἐκμίσθωσις ἀγροῦ πρὸς ἀγρονόμον, πρὸς μορίτην.

métayer, ε, ὁ μορίτης γεωργός, ὁ συμμεριζόμενος τοὺς καρποὺς μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου.

méteil, μίγμα σίτου ἢ καὶ σηκάλως, συμφορητός, κ. σμιγάδι.

métempsychose, θ. μετεμψύχωσις.

méteore, μετέωρον.

météorique, μετεωρικὸς.

météorisation, ἰδὲ météorisme.

météoriser, ρ. ἔν. μετεωρίζω

ἦτοι ἐξυγκῶ, φυσιῶ τὴν γαστέρα διὰ τῆς συσσωρεύσεως ἀερίων.

météorisme, φυσίωσις, φούσκωμα τῆς γαστρὸς διὰ τῆς συσσωρεύσεως ἀερίων.

météorologie, θ. μετεωρολογία.
météorologique, μετεωρολογικὸς.

météorologiste, ἢ météorologue, μετεωρολόγος.

méthode, θ. μέθοδος.

méthodique, μεθοδικός.

méthodiquement, μεθοδικῶς.

méthodisme, τὰ δόγματα τῶν μεθοδιστῶν, αἵρέσεως διαμαρτυρομένων.

méticuleusement, δειλῶς, περιδεῶς, ψοφοδεῶς.

méticuleux, euse, περιδεής, περίφοβος, δειλός, ψοφοδεής.

méticulosité, θ. τὸ περίφοβον, δειλία.

métier, τέχνη, ἐπιτήδευμα ἐπάγγελμα·—ίστός κ. ἐργαλειός.

métis, μίχτογενής, μιγᾶς, ὁ γεννηθεὶς ἐξ Εὐρωπαίου καὶ Ἰνδοῦ ἢ τ' ἀνάπαλιν.

métissage, ἑτερομιξία τῶν ζώων, ἐπάλλαξις.

métonomasie, θ. (σχῆμα ῥητορ.) μετονομασία.

métonymie, θ. (σχῆμα) μετωνυμία.

métope, (ἀρχιτ.) μετώπη.

métoposcopie, μετωποσκοπία, μαντεία διὰ τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου.

métrage, ἡ διὰ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου ἢ πήχεως καταμέτρησις.

mètre, μέτρον ὁ Γαλλικὸς πήχυς = $1\frac{1}{2}$ Ἑλληνικοῦ πήχεως, καὶ = πρὸς $\frac{1}{10,000,000}$ τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς γῆνης σφαίρας·—μέτρον, ποῦς ἐν τῇ μετρικῇ τῆς Ἑλληνικῆς στιχουργίας.

métré, ἡ διὰ τοῦ μέτρου καταμέτρησις.

métrer, ῥ. ἐν. μετρῶ διὰ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου ἢ πήχεως **mètre**, ὅπερ ἰδέ.

métreur, καταμετρητῆς τῶν οἰκοδομῶν, γεωμέτρης.

métrique, μετρικός, εἰς τὸ Γαλ. μέτρον ἀναφερόμενος· — μετρικός, στιγουργικός· — θ. οὐσ. ἡ μετρική, ἡ τέχνη τοῦ στιγουργεῖν καὶ τὸ μέτρον, κατὰ μετρικούς πόδας.

métrologie, θ. μετρολογία, ἡ ἐπιστήμη τῶν σταθμῶν καὶ μέτρων.

métrologiste, ἡ **métrologue**, μετρολόγος.

métromane, μετρομανής, μουσομανής, στιγρομανής.

métromanie, μουσομανία, μετρομανία.

métronome, (μουσ.) τὸ μετρονόμον, ἐργαλεῖον δι' οὗ μετρεῖται ἡ κανονίζεται ὁ τῆς μουσικῆς ῥυθμός.

métropole, θ. μητρόπολις, γῶρα ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἑαυτῆς ἀποικίας· πόλις ἔχουσα ἀρχιεπισκοπικὴν ἑδραν.

métropolitain, 'e, μητροπολιτικός, ἀρχιεπισκοπικός· — οὐσ. μητροπολίτης, ἀρχιεπίσκοπος.

métropolitain, 'e, μητροπολίτης ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

mets, σιτία, ἐδέσματα· φαγητά.

mettable, (ἐπὶ ἱματίων) ἐνδουτός, φορητός, οὐχὶ πεπαλαιωμένος.

metteur, λιθοκολλητής· (τυπογρ.) σελιδωτής.

mettre, ῥ. ἐν. (mettant, mis, je mets, nous mettons, je mis,) τίθημι, κ. θέτω, βάλλω, βάζω· τοποθετῶ· — un enfant en pension, εἰσάγω παιδίον εἰς σχολεῖον ὡς οἰκότροφον· — la table, παρατίθημι τὸ δεῖπνον, τὸ γεῦμα, ἐτοιμάζω τὴν τράπεζαν· — un habit, περιβάλλομαι, ἐνδύομαι, φορῶ ἱμάτιον, ἐνδύομαι· — une terre en blé, σπεί-

ρω γῆν μὲ σίτον· — un bouton à un gilet, ῥάπτω κομδίον εἰς γελέκιον· mettre ses soins à... καταβάλλω φροντίδας πρὸς... — sa gloire, νομίζω δόξαν μου τό... φιλοτιμοῦμαι ἵνα· — une carpe en matelote, μαγειρεύω κυπρίνον μὲ οἶνον· — qqn sur le trône, ἀναβιβάζω τινά ἐπὶ τὸν θρόνον· — à la caisse d'épargne, κατατίθημι, καταβάλλω, ταμιεύω ἐν τῷ ταμειουτηρίῳ (μεταφ.) la main à la pâte, ἐνασχολοῦμαι εἰς τὸ ἔργον μου αὐτοπροσώπως· — la main sur qqn, συλλαμβάνω τινά· — la main sur une chose, ἀνακαλύπτω τι· εὕρισκω τι· — la dernière main à un travail, ἀποτελεῖω τι· — la main à la plume, δράττομαι τοῦ καλάμου· ἄρχομαι τῆς γραφῆς· — l'épée à la main, δράττομαι τοῦ ξίφους, παρασκευάζομαι πρὸς μάχην· mettre qqn au fait, ἐξηγῶ τινί, διηγοῦμαι αὐτῷ, πληροφορῶ τινά· — à la loterie, θ. ἀγοράζω κληρὸν, ἀριθμὸν λαχείου· — un vaisseau à la mer, καθέλκω, ὡθῶ πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν· — en mer, ἀποπλέω, κ. κάνω πανιά· — de côté, βάλλω κατὰ μέρος, ἐναποτίθημι, ταμιεύω, οἰκονομῶ· — en pièces, κατακερματίζω, κατασυντρίβω, κ. κομματιάζω· — à sec, ἐξαντλῶ· — à l'épreuve, δοκιμάζω, ὑποβάλλω εἰς δοκιμασίαν· — à même, ἐνισχύω, βοηθῶ, καθιστῶ ἱκανόν· — qqn au pied du mur, ἀφαιρῶ τινά πᾶσαν πρόφασιν, πᾶσαν ὑπεφυγὴν· — au jour, δηλοσιεύω, τίκτω, γεννῶ· — bas (ἐπὶ ζώων) τίκτω· en — la main au feu, βεβαιῶ ἐντονώτατα, ἐγγυῶμαι, ὀρκίζομαι· se —, τίθεσθαι, τεθῆναι· se — à table, παρακαθῆσθαι τῇ τραπέζῃ· se — à, ἄρχεσθαι· je me mets à travailler, ἄρχομαι τοῦ ἐργάζεσθαι· je me mets à rire, καταλαμβάνο-

μαι ὑπὸ γέλωτος, κ. μὲ πιάνουν τὰ γέλοια· se—à la diète, ὑποβάλλεσθαι εἰς δίαιταν· se—en colère, ὀργίζεσθαι, παραφέρεσθαι· se—à son aise, ἡσυχάζειν, ἀναπαύεσθαι, μὴ συστέλλεσθαι, μὴ στενοχωρεῖσθαι· se—en frais, ὑποβάλλεσθαι εἰς δαπάνην·—en ièle, βάλλω κατὰ νοῦν, ἀποφασίζω·—en danger, ἐκτιθεμαι εἰς κίνδυνον· se—bien avec qqn, φιλιούμαι μετὰ τινος· Il se met très bien, ἐνδύεται πολὺ καλῶς, κομψότατα, λίαν φιλοκάλως.

meublant, e, κατάλληλος πρὸς διακόσμησιν οἰκῆματος, ὀωματίου, καλὸν ὡς ἐπιπλόν.

meuble, σκεῦος οἰκίας, ἐπιπλόν· biens—s, τὰ κινητὰ ἀγαθὰ, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ immeubles, ἀγαθὰ κτήματα ἀκίνητα, ἀκίνητος περιουσία· terre, γῆ εὐάροτος, ἐλαφρά, μαλακή.

meubler, ῥ. ἐν. εὐτρεπίζω, συσκευάζω οἶκόν·—la mémoire, πλουτίζειν τὸν νοῦν διὰ γνώσεων.

meuglement, μυκτηθμός, ταῦτόν τῷ beuglement.

meugler, ἰδὲ beugler.

meulard, μεγάλη μυλόπετρα ἐν τισιν ἐργαστασίοις.

meularde, θ. μικρότερον εἶδος μύλης.

meule, θ. μύλη, μυλόπετρα· ἀκόννη, τροχός τοῦ ἀκονιστοῦ· θημῶν, θημωνιά σταχύων ἢ ἀχύρων· mettre en—, θημωνιάζω.

meulerie, θ. ἐργαστήριον μυλοκόπου, μυλοκοπεῖον.

meulette, θ. (γεωργ.) θυμωνίδιον.

meulier, μυλοκόπος, ὁ τέμνων καὶ πέλκων μυλοπέτρας.

meulière, θ. ὁ μύλιας λίθος, ὁ κατάλληλος πρὸς μυλοποιίαν.

meulon, θημῶν κολαμῶν σωρὸς ἀλατος ἐκ τῶν ἀλικῶν τῶν ἐλῶν.

meunerie, θ. τέχνη, ἔργον τοῦ μωλωθροῦ.

meunier, μωλωθρός, κ. μωλωνᾶς·—εἶδος λευκοῦ ἰχθύος.

meurtre, φόνος βίαιος· ἀνθρωποκτονία.

meurtri, θ, μεμωλωπισμένος.

meurtier, φονεύς, ἀνθρωποκτόγος· ἐπίθ. φονικός.

meurtrière, θ. τοξική θυρίς τοῦ τείχους, κ. πολεμιστρα.

meurtir, ῥ. ἐν. μωλωπίζω.

meurtrissure, θ. μύλωψ, θλάσμα, πελίδνωμα· κ. ζούλισμα, μελανιά.

meute, θ. ἀγέλη κυνῶν θηρευτικῶν, κυνηγεσία.

mévendre, ῥ. ἐν. πωλῶ μέζιμιαν, κακυπωλῶ.

mévente, θ. ἐπιζήμιος πώλησις, κακοπώλησις.

mexicain, Μεξικανός.

mézzanine, θ. μικρὸν πάτωμα μετὰξὺ δύο μεγάλων· μικρὰ θυρίς τοῦ μεσοπατώματος, τοῦ καρὰ τὴν στροφήν τῆς κλίμακος.

mezzo-terimne, μέσος ὕρος.

mezzo-tinto, εἶδος χαλκογραφίας, μελανογραφίας.

mi, ὁ τρίτος φθόγγος τῆς διατονικῆς κλίματος, ὁ τῆς ἐκκλ. μουσ. γᾶ.

mi, ἀχώριστον προτακτικὸν δι' ἐνωτικῶν σημείου (-) καὶ ἐρηθῶν τὸ ἡμισυ οἶον· mi-août, τὰ μέσα αὐγούστου· mi-cagème, τὸ μέσον τῆς τεσσαρακοστῆς, mi-chemin, τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ, τοῦ δρόμου, κ.τ.λ.

mi-août, τὰ μέσα τοῦ μηνὸς αὐγούστου.

miasmatique, μιασματικός.

miasme, μίασμα.

miaulement, ἡ τοῦ αἰλούρου, τῆς γαλῆς φωνή, κ. μισούρισμα.

miauler, ῥ. αὐθ. κρίζω, φωνάζω ὡς αἰλουργος, ὡς γαλῆ, κ. μισουρίζω.

mica (ὄρυκτ.) μαρμαρυγίας.
micacé, e, μαρμαρυγιακός.
mi-carême, θ. τὰ μέσα τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

micachiste, μαρμαρυγιακός στυλοστόλιθος, πέτρωμα συγκεείμενον ἐκ μαρμαρυγίου καὶ στυλολίθου.

miche, θ. τὸ πύρρον, μέγας καὶ στρογγύλος ἄρτος λευκός.

micmac, βάρβιουργία, μηχανογραφία, σκευωρία.

micocoulier (βοτ.) πετελοειδές τι δένδρον.

microcosme, μικρόκοσμος, ὁ κόσμος ἐν μικρῷ.

micrographe, μικρογράφος, ὁ περιγράφων τὰ διὰ μικροσκοπίου ὁρώμενα.

micrographie, θ. μικρογραφία, περιγραφή μικρῶν ἢ μικροσκοπικῶν ἀντικειμένων.

micromètre, μικρόμετρον, ἔργαλειον πρὸς ἐξακριβώσιν τῶν μικροσκοπικῶν ἀντικειμένων.

microscope, μικροσκόπιον.

microscopique, μικροσκοπικός.

midi, μεσημέρια, κ. μεσημέρι· ὁ νότος· τὸ νότιον μέρος· αἱ νότιοι γῶραι· (μεταφ.) chercher—à quatre heures, ζητεῖν ἀνύπαρκτα.

mie, θ. ἡ μαγίς, μαγοτάλια, ψίξ, κ. ψίγα·—συγκοπή τῆς λέξεως amie, φίλη·—(ἀρχ.) ἐλάχιστον· je n' en veux mie, δὲν θέλω οὐδὲ μιὰ στάλα.

miel, μέλι· lune de—, ὁ πρῶτος μῆν τοῦ γάμου, αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἐγγάμου βίου, ὁ μῆν τοῦ μελιτος· rayon de—, μελιτζηρον· (παροιμ.) nul—sans fiel, οὐδὲν καλὸν ἄμικτον κακοῦ.

mielleusement, μελιγρῶς, γλυκέως· μελιγλίως.

mielleux, euse, μελιτώδης, μελιγρῶς, ὑπόγλυκος.

mien, enne (le, la) ἀντ. κττ. ὁ ἐμός, ἡ ἐμή, ὁ ἰδικός μου, ἡ ἰδική μου· οὐσ. τὸ εἰς ἐμὲ ἀνήκον, κττ·μά μου· les—s, οἱ προσήκοντες, οἱ συγγενεῖς, ἡ οἰκογένεια.

miette, ψιγίον, κ. ψιγουλόν· (μεταφ.) λείψανα· les—s d' un repas, λείψανα γεύματος.

mieux, κάλλιον, κ. καλλίτερα· de mieux en mieux, ὅσπμῆραι κάλλιον· à qui mieux, mieux τίς νὰ ὑπερβῆ τὸν ἄλλον ἐπὶ ἀμιλλωμένων· le mieux est que... τὸ καλλίτερον εἶναι ὅτι... le mieux du monde, ὅσον κάλλιστα.

mièvre, πονηρός καὶ ζωηρός (ἐπὶ παιδίων)· ταραξίας.

mièvrerie ἢ mièvreté, θ. πονηρία, πανουργία, παιδικὴ δολιότης καὶ ζωηρότης.

mignard, e, γαρίεις, ἀδρῶς, θρυπτικός, ὑποκοριστικός.

mignardement, ἀδρῶς, ἀπαλῶς, θρυπτικῶς, γαριέντως.

mignarder, ῥ. ἐν. πράως καὶ μαλακῶς ἀνατρέφω, διαθρύπτω, γαδεύω· se—, διαθρύπτομαι, γαδεύομαι.

mignardise, θ. λεπτότης γαλακτῆρων· ἀδρότης λόγου, ἡ φραστικὴ γάρεις, ὑποκορισμός· καλλωπισμός, θρύψις· θωπεῖται παιδίου ἢ γυναικός.

mignon, onne, μικρογλάφυρος, λεπτοφυής, γαρίεις, μικκύλος, κ. μικρόγαμπος,

mignonne, θ. τυπογραφικός χαρακτήρ, τῶν ἐπτὰ στιγμῶν.

mignonnement, κομφῶς· γλαφυρῶς.

mignonnette, θ. λεπτότατον τρίγαπτον, κ. δαντέλλα· πέπερι χονδροσκοπανισμένον· (βοτ.) εἶδος καρυοφύλλου, κ. γαρυφάλλου.

mignoter, ῥ. ἐν. φέρομαι μετ' ἀδρότητας, διαθρύπτω, θωπεύω.

mignotise, θ. κολακεία, θωπεία, κ. χαϊδί.

migraine, θ. ήμικρανία, κ. κεφαλαλγία.

migration, θ. μετανάστευσις, άποικία, μετοικήσις· πτηνών ή ιχθύων μετάβησις από κλίματος εις κλίμα, άποδημία.

migratoire, άποικιστικός.

mijaurée, θ. άκχιζομένη γυνή, κ. τσακίστρα.

mijoter, ρ. έν. ήσυχή καθέψω, κ. σιγοψήνω· παίδα θρύπτω, θωπεύω, κ. κανακεύω, χαιδέύω.

micado, πνευματικός και κοσμικός άρχων της Ιαπωνίας.

mil, συντομία του mille, έν τή μετά Χριστόν χρονολογία· οίον en l'an cent mil huit quatre vingt six, τῷ 1886.

mil, ιδέ millet.

milady, (milédi) (Άγγλ. my lady, έμή δέσποινα) σύζυγος εύπατρίδου, λόρδου.

milan, (όρνιθ.) ίκτινος, άρπη, κίρκος, είδος ίέρακος.

milanais, θ, ό έκ Μεδιολάνων.

milésien, ienne, Μιλήσιος, έκ Μιλήτου.

miliaire, κεγχροειδής· fièvre—, ό κεγγρίας πυρετός.

milice, θ. ή στρατηγική, τά στρατιωτικά· πολιτοφυλακή, στρατεία, βροθεία.

milicien, έθνοφύλαξ, έθνοφρουρός.

milieu, μέσον, κ. μέση· κέντρον· le—du jour, ή μεσημέρια· la vertu consiste dans le juste—, ή άρετή συνίσταται εις τό δέον μέτρον· il n'y point de—, πρέπει ν' άποφασίση τις ούτως ή άλλως, δέν ύπάρχει μέσος όρος·—τό περιβάλλον στοιχείον ύπάρξεως. οίον· ό άήρ, τό ύδωρ· ή κοινωνία, έν ή ζή τις· tenir le—, κατ'γειν τόν μέσον όρον· au—de, έν τῷ μέσῳ.

militaire, στρατιωτικός· art—, ή στρατιωτική τέχνη· heure—, άκριβής ώρα· έπίρρ. άκριβώς· ούσ. στρατιώτης, στρατιωτικός·—στρατιωτικώς.

militairement, στρατιωτικώς, πολεμικώς· σταθερώς.

militant, θ, μαχόμενος, έμπόλεμος· (θεολ.) l'Église—e, τό πλήρωμα τών πιστών, ή εκκλησία του Χριστού.

militariser, όργανίζω, εκπαιδεύω, μορφῶ στρατιωτικώς.

militarisme, στρατιωτισμός, πνεύμα στρατιωτικόν, άγερωχία, πολιτεία στηριζομένη επί του στρατού.

militer, ρ. έν. άγωνίζομαι, μάχομαι.

mille, χιλιοι-αι-α, l'an deux mille av. J. C. έν έτει δισχιλιοστῷ π. X. en l'an mil huit cent quatre vingt six de notre ère, έν έτει 1886. σωτηρίου έτους, έξ ου φαίνεται ότι επί χριστιανικής χρονολογίας άφαιρούνται τά δύο τελευταία στοιχεία (le) της λέξεως mille. je le lui ai dit—fois, πολλάκις, μυριάκις του τό είπα· les—et une nuit, α' Άραβικοί μύθοι κ. τά παραμύθια της Χαλιμάς.

mille, μέτρον μήκους, τό μίλιον.

mille-feuille, (βοτ.) τό μυριόφυλλον· eau de—, ούρος της άγελάδος, όπερ τό πάλαι ένομιζετο ίαματικόν.

millénaire, γιλιαίον· ούσ. χιλιοστής, χιλιετηρίς.

mille-pertuis, (βοτ.) ύπερικόν, κ. σκαθόχορτον.

mille-pieds, (έντομ.) ό χιλίοπους σκύληξ, κ. σχολόπενδρα.

millepore, είδος άπολιθώσεως πολυποδώδους, μυριόπορον·

millerine, θ. άγρός κέγγρου.

millésime, έτος, χρονολογία νομισματος.

millet, (μιγέ) ή κέγγρος, μελία, κ. κερρί.

milli—προτακτικὸν ἀχώριστον σημαίνον ἐν συνθέσει τὸ χιλιοστημόριον.

milliaires, borne—, μιλιομέτρος λίθος, στήλη, σταδίομετρον.

milliard, δεκακισμύρια μυριάδες, δισεκατομμύριον, κ. διλιόνιον.

milliasse, (δημῶδ.) πλῆθος ἄπειρον.

millième, χιλιοστός· οὐσ. ἐν χιλιοστημόριον.

millier, γιλιάς· χιλιομέτρον· *un—de fer*, χιλίων λιτρῶν βάρους σίδηρος· *des—s d' hommes*, μυριάδες ἀνθρώπων.

milligramme, χιλιοστημόριον τοῦ γραμμαρίου.

millilitre, χιλιοστημόριον.

millime, (ὀλίγον εὐχρ.) τὸ χιλιοστὸν τῆς δραχμῆς.

millimètre, χιλιοστὸν τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

million, ἑκατομμύριον.

millionième, ἑκατομμυριοστός.

millionaire, πλούσιος, ἑκατομμυριούχος.

millistère, χιλιοστημόριον τοῦ στερεομέτρου.

milord, (Ἀγγλ. *my lord*, ἐμὸς κύριος) προσωνομία πτώσεως κλητικῆς, ἀποδιδομένη πρὸς τοὺς Ἀγγλους εὐπατρίδας, Κύριε, αὐθέντα, Μιλόρδε·—ἀνθρωπος βαθύπλουτος.

mime, μῆμος, ἀκόλαστόν τι εἶδος κωμῳδίας· μιμογράφος· ὑποκριτῆς κωμικός, γελωτοποιός.

mimer, μιμοῦμαι ἀκριβῶς τοὺς λόγους, τὴν φωνὴν τοὺς τρόπους ἄλλων.

mimeuse, θ. συνων. τ. *mimose*.

mimique, μιμητικός· θ. οὐσ. *la—*, τὸ μιμητικόν, ἡ μιμητικὴ τέχνη.

mimologie, θ. μίμησις τῆς φωνῆς καὶ τῆς χειρονομίας.

mimologue, μιμόλογος, ὁ μιμούμενος τὴν φωνὴν καὶ ὁμιλίαν τινός.

mimosa, (βοτ.) ἀνθ. μιμόσα.

minable, κακῶς ἐνδεδυμένος, πένης, πτωχός.

minage, (τιμαρ.) φόρος εἰσπραττόμενος ὑπὸ τοῦ τιμαριούχου ἄρχοντος ἐπὶ τῆς πωλήσεως τῶν σιτηρῶν τῶν ἐκ τῶν γαιῶν αὐτοῦ.

minaret, μιναρές, πύργος, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὑποίου προσκαλοῦνται οἱ μωαμεθανοὶ εἰς προσευχὴν.

minauder, ῥ. οὐδ. ἀκκίζομαι, ἐπιτηδεύομαι τρόπους ἀρεστούς, θρύπτομαι.

minauderie, θ. ἀκκισμός, θρύψις, κ. τσακίσματα.

minaudier, ἀκκίζόμενος, βαυκός, φιλάρισκος.

mince, λεπτός, ψιλός, ἰσχνός (μεταφ.) *revenu*, εἰσόδημα εὐτελές.

mine, θ. ὕφος, ὄψις, εἶδος, ἔκφρασις τοῦ προσώπου, βλέμμα· τὸ ἐξωτερικὸν φαινόμενον· *cette viande a bonne—*, τὸ κρέας τοῦτο φαίνεται καλόν· *faire bonne—*, προσβλέπειν εὐμενῶς, καλοβλέπειν· *faire mauvaise—*, κακοβλέπειν, δυσμενῶς προσδόμεν· *faire—de*, φαίνεσθαι θέλειν, προσποιεῖσθαι· *faire la—*, σκυθρωπάζειν, δεικνύναι δυσάρεσκειαν· *faire des—*, (ἐπὶ γυναικῶν) ἀκκίζεσθαι· ἐπιτηδεύεσθαι·—θ. ὑπόνομος· *mettre le feu à la—*, ἀναφλέγω τὴν ὑπόνομον (μεταφ.) *enlever la—*, ἀνακαλύπτω τὴν συνωμοσίαν· μεταλλεῖον·—θ. ἡ μινᾶ, νόμισμα τῶν πάλαι Ἑλλήνων, ὅπερ ἐν Ἀθήναις ἐδύνατο δραχμᾶς ἑκατόν.

miné, ὑπεσκαμμένος, ἔχων ὑποκάθωθεν ὑπόνομον· ἐκτετηκώς, φθίνων, ἐξτρωθέντος.

miner, ῥ. ἐν. ὑπονομεύω, κάμνω ὑπόνομον ὑποσκάπτω· (μεταφ.) κατατρέφω, φθείρω, τήκω.

minerai, μέταλλον ἀκατέργαστον, μεταλλίτις γῆ.

minéral, ὄρυκτόν· ἐπιθ. ὄρυ· κτός, ἀνήκων εἰς τὰ ὄρυκτά· charbon—, γαιάνθραξ, λιθάνθραξ· gène—, τὰ βασιλεῖον τῶν ὄρυκτῶν· eaux—es, μεταλλικά ὕδατα.

minéralisateur, (χημ.) μεταλλοποιός οὐσία.

minéralisation, θ. (χημ.) μεταλλοποίησις σώματος, οὐσίας.

minéraliser, (χημ.) μεταλλοποιῶ.

minéralogie, θ. ὄρυκτολογία.

minéralogique, ὄρυκτολογικός.

minéralogiste, ὄρυκτολόγος.

minerie, θ. ἀλατορυχεῖον.

minérographie, θ. ὄρυκτογραφία.

minet, elle, γαλιδεός, κ. γατάκι.

mineur, μεταλλουργός· ὑπονομοποιός—στρατιωτής.

mineur, ἐπιθ. ἐλάσσων· ἀνήλιξ, μήπω ἡλικιωθεὶς κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ νόμου (μουσ.) τρίτη ἐλάσσων, ἤχος πλάγιος.

mineure, θ. ἡ δευτέρα πρότασις συλλογισμοῦ.

miniature, θ. μικρὰ προσωπογραφία ἐπὶ ἐλεφαντύδοντος διὰ χρωμάτων κοιλωδῶν ἢ τέχνη τοῦ ζωγραφεῖν αὐτάς· (μεταφ.) τεχνουργημα μικρῶν διαστάσεων, ἐπιτομή, γυνὴ μικρόσωμος· en—, ἐν σμικρῷ.

miniaturiste, μικρογράφος.

minicule, θ. ἐλάχιστον μύριον.

minier, e, εἰς μεταλλεῖον ἀναφερόμενος· μεταλλουργικός· οὐσ. μεταλλεῖον ἀδαθὲς ἐν ὑπαίθρῳ.

minima, à— (νομ.) ἔφεσις ἐπὶ τὸ ἐλάχιστον τῆς ποινῆς παρὰ τῆς εἰσαγγελίας. ὅταν ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ εὐρεθῇ μείζων τοῦ δέοντος.

minime, ἐλάχιστος· —οὐσ. μοναγός τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου τοῦ Παύλου.

minimum (-μομ) ὁ ἐλάχιστος (ὄρος).

ministère, λειτουργία, ἔργον, ἐπιτηδεῦμα· μεσητεία, ἐνέργεια, ἐπέμβασις, μεσολάβησις· ὑπουργεία· ὑπουργεῖον·—des finances, ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν·—des affaires étrangères,—τῶν ἐξωτερικῶν· de la guerre—, τῶν στρατιωτικῶν·—de l'intérieur,—τῶν ἐσωτερικῶν·—de culte, τῶν ἐκκλησιαστικῶν·—de l'instruction publique, τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως·—de la justice,—τῆς δικαιοσύνης·—de l'agriculture, τῆς γεωργίας, κ. τ. λ.—τὸ σκεῦμα καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ ὑπουργείου.

ministériel, elle, ὑπουργικός, fonctions—elles, ὑπουργικά καθήκοντα·—journal—, ἑφημερίς ὑπουργική· officiers—s, ὑπουργικοὶ ὑπάλληλοι· οὐσ. c'est un—, εἶναι ὑπουργικός, δηλ. ὁπαδὸς τοῦ ὑπουργείου.

ministériellement, ὑπουργικῶς.

ministre, λειτουργός, ὑπηρέτης·—ὑπουργός·—des autels ἢ de Dieu, ἱερεὺς· ἢ ἀπλῶς ministre, παρὰ τοῖς διαμαρτυρομένοις ὁ ἱερεὺς, ὁ πρεσβύτερος· (μεταφ.) πᾶν ὅτι χρησιμεύει ὡς ὄργανον, ὡς μέσον· ma main—de ma volonté, ἡ χεὶρ μου ὑπηρέτης ἢ ὄργανον τῆς θελήσεώς μου·—ὑπουργός ὅποῦοι δῆποτε ὑπουργεῖοι·—de l'intérieur, ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν·—des affaires étrangères, ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν·—de la guerre, ὑπουργός τῶν στρατιωτικῶν·—des finances, ὑπουργός τῶν οἰκονομικῶν·—du culte et de l'instruction publique, ὑπουργός τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως·—de l'agriculture et du commerce, ὑπουργός τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.

minium, μίγμα ὀξειδίου καὶ ὑπε-

ροξειδίου· χρώμα ἐρυθρόν· ὁ Διοσκουρίδης ἐκάλει αὐτὸ σάνδουκα.

Minnesinger, Γερμανὸς βραψωδὸς τοῦ μεσαίωνα.

minois (οἰκ.) πρόσωπον.

minon, ἡ ψίψινα, ἡ γατίτσα.

minoratif (φαρμακ.) ἐλαφρῶς καὶ βραδέως καθαρτικός.

minoration, θ. (ιατρ.) ἐλαφρόν καὶ ἀνώδυνον καθάρσιον.

minorité, θ. οἱ ὀλίγοι, μειονότης, μειονοψηφία· ἀνθλιξιότης.

minorquin, e, ὁ ἐκ τῆς νήσου Μινόρκης.

minot, παλαιόν τι μέτρον.

minotaure, ὁ Μινώταυρος.

minoterie, θ. ἀλευροποιεῖον· μέγα κατάστημα ἔνθα παρασκευάζονται τὰ διὰ τὸ ἐμπόριον ἄλευρα.

minotier, ἐργοστασιάρχης ἀλευροποιείου, ἀλευροποιός.

minuit, μεσονύκτιον· *sur le—*, περὶ τὸ μεσονύκτιον.

minuscule, μικρὸν στοιχεῖον, πεζόν, ἀντίθετον τοῦ *majuscule*, κεφαλαίου.

minute, θ. λεπτόν τῆς ὥρας· $\frac{1}{60}$ τῆς ὥρας· $\frac{1}{60}$ τῆς μοίρας τοῦ κύκλου· σχέδιον· τὸ παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ πρωτότυπον ἔγγραφον· τὸ πρόχειρον σχέδιον ἐπιστολῆς ἢ ἄλλου ἔγγραφου.

minuter, β. ἐν. σχεδιάζω ἔγγραφον.

minuterie, θ. τὸ τῶν λεπτῶν κινητήριον τῆς μηχανῆς ὠρολογίου.

minutie, θ. (-σί) μικρόν τι· μικρομέρεια, λεπτολογία.

minutieusement, λεπτολόγως, μικρολόγως· λεπτομερῶς, λίαν ἀκριβῶς.

minutieux, euse, λεπτολόγος, μικρολόγος· λεπτομερής, λίαν ἀκριβής.

mioche, βρέφος, παιδίον.

mion, παιδάριον· (ὄρνιθ.) νῆσσα· ἢ συρίζουσα.

mi-parti, e, ἰσομερής, διμερής· —*de blanc et de noir*, ἀμφίχρους ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ.

miquelet, (τὸ πάλαι) ληστής ἢ φυγόδικος Ἴσπανός· (τανῦν) στρατιώτης τῶν Ἴσπανικῶν ἀποικιῶν.

mirabelle, θ. κοκκύμηλον, δαμάσκηνον εὐώδες.

miracle, θαῦμα.

miraculeusement, ἐκ θαύματος, θαυμασίως· ἐξαισίως.

miraculeux, euse, θαυματουργός· θαυμάσιος, ὑπὲρ φύσιν· ἐξαισίος· *par—*, ὡς ἐκ θαύματος· *quel—*! τί θαῦμα! ὦ τοῦ θαύματος.

mirage, ἀντικατοπτρισμός ἐν μετεώρῳ· παράστασις ἀνυπάρχτων πραγμάτων ἄνωθεν τοῦ ὀρίζοντος, ὀπτική ἀπάτη· (μεταφ.) πλάνη τῆς φαντασίας, ἀπάτη.

mirailé, e, (ἐπὶ τῶν πτερῶν τοῦ ταῦ καὶ ἄλλων πτηνῶν) μαρμαίρων, ἱριδόχρους.

mirauder, β. ἐν. διορῶ, ἐξετάζω ὦν.

miraut, ἔσοχον εἶδος θηρευτικοῦ κυνός.

mire, θ. στόχαστρον, στόχος ὀπλου πυροβόλου, σκοπός, κ. μίρα· *point de—*, σημεῖον σκοπεύσεως, κ. σημάδι· σκοπός πρὸς ὃν τείνει τις.

mirer, β. ἐν. πρὸς τὸν σκοπὸν βλέπω, τοῦ σκοποῦ στοχάζομαι, σκοπεύω, κ. σημαδεύω· *se—*, ἔσοπτρίζομαι, κατοπτρίζομαι, βλέπω ἑμαυτόν· (μεταφ.) *se—*, θαυμάζω ἑμαυτόν, καμαρώνω.

mirifique, θαυμάσιος, ἐξαισίος·

mirifiquement, (ἐν ἀστεϊσμῷ) θαυμασίως.

mirliflore, νεανίας καλλωπιστής, κομφεύμενος.

mirliton, ἀλλίσκος καλάμιος.

mirmidon, ἢ *myrmidon*, ἄνθρωπος μικρόσωμος, νεανίσκος οὐ-

δενός ἄξιος·—Μυρμιδῶν ἐκ τῶν τοῦ Ἄχιλλεύου.

mirobolant, ο, ἐξαίσιος, θαυμάσιος, λαμπρός.

miroir, κάτοπτρον, κ. καθρέπτης.

miroitant, ο, κατοπτρίζων, λάμπων, λαμπρός, στιλπνός.

miroitement, κατοπτρισμός, στιλπνότης, λάμψις.

miroiter, ῥ. ἐν. ἀντανακλῶ τὸ φῶς, στιλβω, εκλάμπω, διαυγάζω.

miroiterie, θ. κατοπτρεμπορείον, κατοπτροπωλεῖον.

miroitier, κατοπτροποιός, κατοπτροπώλης.

miroton, μαγείρευμα κεκαρυκευμένον ἐκ περισσευμάτων κρεῶν κ. φρικασές.

mirtil (ἐντομ.) εἶδος ψυχῆς, κ. πεταλούδας, ἢ δασοδίαιτος.

misage (ὄρνιθ.) ὑδριέραξ.

misaine, θ. (ναυτ.) ὁ ἐμπρόσθιος ἰστός τοῦ πλοίου.

misanthrope, μισάνθρωπος.

misanthropie, θ. μισανθρωπία, μῖσος κατα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

misanthropique, μισανθρωπικός.

miscellanées, θ. πληθ. ἀνάλεκτα φιλολογικά, πάρεργα· ἀνάμικτα.

mischna, συλλογὴ ῥαβδινικῶν παραδόσεων ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἐφεξῆς.

miscibilité, θ. τὸ εὐμικτον.

miscible, εὐμικτος.

mise, θ. κατάθεμα ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ· τὸ καταβαλλόμενον ποσόν, τὸ ἀνάλογον ἐκάστου ἐταίρου ἐν ἐμπορικῇ ἐταιρίᾳ· ἐνδυμασία, ἱματισμός, κ. φορεσιά· τρόπος τοῦ ἐνδύεσθαι· *cela n'est plus de—*, τοῦτο δὲν συνθίκεται πλέον, δὲν ἔχει πέραςιν, δὲν εἶναι εὐπρόσδεκτον· ὑπερθεματισμός ἐν πλειστηριασμῷ· ἔναρξις, οἶον·—*en œuvre*, πραγμάτων, ἔναρξις ἔργου·—*en liberté*,

ἀπελευθέρωσις, ἀπαλλαγὴ, ἀπόλυσις·—*en jugement*, δίκης ἔναρξις, εἰς δίκην ὑπαγωγή·—*en vente*, πώλησις, ἔκθεσις πρὸς πώλησιν·—*en cause*, ἀγωγή, κλήτευσίς κατὰ τινος.

miserable, τάλας, δύστηνος, τλήμων, ταλαίπωρος, ἄθλιος, ἐλεεινός· ἀλιτήριος, φαῦλος, ἐξώλης.

miserablement, ἀθλίως, ἐλεεινῶς, κ. καχορρίζικα.

misère, θ. ἀθλιότης ἔνδεια, πτωχεία, ἄκρα πενία ἀδυναμία·—*humaine*, ἀνθρωπίνη μηδαμινότης·—*πραῖγμα εὐτελές· c'est une misère*, οὐδὲν τοῦτο, μηδαμινόν· *les—s de la vie*, τὰ δεινὰ τοῦ βίου.

misereré, (ἐκκλ. λατ.) οὕτω καλεῖται ὁ ν'. ψαλμός τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με ψαλμῶδες ἐπὶ τῶν λέξεων τούτων·—σφοδρὸς κωλικόπονος, εἰλεός.

misericorde, θ. ἔλεος, οἶκτος, οἰκτιρμος, εὐσπλαγχνία· συγγνώμη· συγχώρησις· (παροιμ.) *à tout réchic—*, πρὸς πᾶσαν ἁμαρτίαν συγχώρησις· ἐπιφ.—! ὦ Θεέ μου! ἔλεος! διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

misericordieusement, μετ' οἰκτιρμοῦ, ἐλεημόνως.

misericordieux, euse, ἐλεήμων, οἰκτίρμων, εὐσπλαγχνος, συμπαθής.

miss, (μς) (Ἄγγλ.) δεσποινίς, νέα κυρία, συνηθέστερον ἐκφερόμενον μετὰ κυρίου ὀνόματος.

missel, βιβλίον περιέγον τὰς δεήσεις τῆς λειτουργίας, λειτουργικόν.

mission, θ. ἀποστολή, ἐντολή, *remplir une—*, ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ ἀποστολήν· ἀποστολὴ ἱερέων εἰς χώραν εἰδωλολατρῶν, βαρβάρων πρὸς κήρυξιν τοῦ Εὐαγγελίου· *la—des apôtres*, ἡ ἐντολὴ τῶν ἀποστόλων·—σειρά διδασκῶν πρὸς διδασκαλίαν τῶν πιστῶν καὶ ἐπιστρο-

φὴν ἤτοι μετάνοιαν τῶν ἀμαρτωλῶν
Pères de la—, οἱ ἱεραπόστολοι τῆς
Ρωμανοκαθολικῆς ἐκκλησίας οἱ ἄλ-
λως Λαζαρισταί (Lazaristes) ὀνο-
μαζόμενοι.

missionnaire, ἱεραπόστολος, ὁ
ἀποστελλόμενος εἰς χώραν ἀπίστων
ἵνα κηρύξη τὸ Εὐαγγέλιον.

missive, θ. ἐπιστολή.

mistral, σφοδρὸς βορειοδυτικὸς
ἄνεμος, κ. μαίστρος.

mistress, θ. (Ἀγγλ.) κυρία, κ.
κυρά.

mitadène, θ. (ἀρχ.) ἰδὲ méteil.

mite, θ. τὸ ἄκαρι, ὁ σῆς, κ. σικῶ-
ρος· μία ἐκ τῶν παιδικῶν ὀνομα-
σιῶν τῆς γαλλῆς, ἢ ψιψίνα.

mitaine, θ. χειρὶς, χειροθήκη
κολοβή, ἀδάκτυλος ἢ ἡμιδάκτυλος·
(μεταφ.) μέσον ἀνωφελές· onguent
miton—, ἀλοιφή οὔτε βλαβερά οὔτε
ὠφέλιμος.

mité, θ. στυόβρωτος.

mithridate, φάρμακον, (ὡς λέ-
γουσιν) ἐφευρεθὲν ὑπὸ τοῦ Μιθριδά-
του καὶ χρησιμεύον ὡς πανάκεια·
vendeur de—, ἀγύρτης, κ. κομπο-
γιαννίτης.

mitigation, θ. μετρίαισις, πρά-
ξεις.

mitigé, θ. πραῦνθεις, μετρια-
σθεὶς τὴν ὀργήν· —ἐκλυτος, χαλα-
ρός· morale—ée, ἤθη ἀνειμένα,
ἀκολασταίνοντα.

mitiger, μετριάζω, κολάζω· —
une peine, μετριάζω τὴν ποινήν.

mitis, μέγας αἴλουρος.

miton, περιχειρὶς καλύπτουσα
μόνον τὸν πῆγυν· onguent—mi-
taine, φάρμακον οὔτε βλαβερόν οὔτε
ὠφέλιμον.

mitonnage, (μαγειρ.) εἶδος ζωμοῦ

mitonner, ῥ. οὐδ. ζωμῶ βρά-
ζοντι πολλὴν ὥραν διαδρέχω τὸν
ἄρτον· βράζω τι βραδέως ἐπὶ πολ-
λὴν ὥραν ἐν καρυκεύματι·—θωπεύω·

—une affaire, ἀπὸ πολλοῦ παρα-
σκευάζω τὴν ἐπιτυχίαν πράγματός
τινος.

mitoyen, enne, μέσος, ἕμμε-
σος, διάμεσος· mur—, μεσότοιχον·
avis—, μέση τις γνώμη· parti—, τὸ
μέτριον, ἢ μεση ὁδὸς ἢ διεύθυνσις.

mitoyonneté, θ. μεσότης, κοι-
νότης ἰδιοκτησίας ἐν μέσω κει-
μένης.

mitraille, θ. μυδροβολία τη-
λεβόλου.

mitraille, παλαιὰ σιδηρικά δι-
ῶν ἐπλήρουν τὰς κολπὰς σφαίρας τη-
λεβόλων πρὸς ἐκρηξίν καὶ καταστρο-
φὴν πλειόνων ἐν τῇ πτώσει· τανῶν
δὲ μικρότεροι σφαῖραι ὁμοῦ βαλλό-
μεναι διὰ τοῦ τηλεβόλου, μυδράλια·
—εὐτελεῖ νομίσματα· χαλκᾶ νο-
μίσματα· γέγλη, μικρὰ ἔμπορευ-
ματα.

mitrailler, ῥ. ἐν. μυδραλιοβο-
λῶ, πυροβολῶ διὰ μυδραλίων.

mitrailleur, μυδραλιοβόλος, ὁ
διὰ μυδραλίων πυροβολῶν.

mitrailleuse, θ. μυδραλιοβό-
λον, τηλεβόλον ῥίπτον μυδράλια,
πολλὰς μικρὰς σφαίρας συγγρόνως.

mitral (ἀνατ.) μητροειδής.

mitre, θ. μίτρα, στέμμα τῶν βα-
σιλέων τῶν Περσῶν· —μίτρα λει-
τουργοῦντος ἀρχιερέως.

mitré, e, μιτροφόρος.

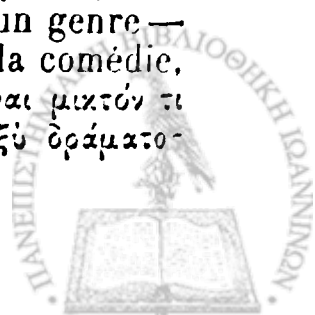
mitriforme (ἐπὶ κογχυλ. ὄστρ.)
ἔχων τὸ σχῆμα μίτρας.

mitron, ὑπηρέτης ἀρτοποιοῦ ἢ
ζαχαροπλάστου.

mitte, ἀποπάτων ἀναθυμιάσις.

miure (ιατρ.) σφυγμὸς μείουρος·
ἤτοι ἄτακτος· (μετρικ.) στίχος μεί-
ουρος.

mixte, μικτός, ἀνάμικτος, σύν-
θετος· le drame est un genre—
entre la tragédie et la comédie,
τὸ (πεζόν) δράμα εἶναι μίκτόν τι
δραματικόν εἶδος μεταξύ δράματο-

καὶ κωμωδίας· nombre—, ἀριθμὸς συμμιγῆς· οὗς. τὸ σύμμικτον.

mixtiligne, (γεωμ.) μιχτόγραμμος, ἐξ εὐθειῶν καὶ καμπύλων συγκείμενος.

mixtion, θ. (μιξιόν) μίξις ἀνάμιξις, κ. ἀνακάτωμα· ἀνάμιξις φαρμακευτικῶν ὑλῶν δι' ὕδατος ἢ ἄλλου βρυστοῦ.

mixtionner, (-τι-) β. ἐν. συγκυκῶ, μιγνύω, συμμιγνύω, ἀναμιγνύω.

mixture, θ. μίγμα φαρμακευτικόν ἐκ δραστηκῶν φαρμάκων, κατὰ σταγόνα λαμβανόμενον.

mnémonique, μνημονικός· οὗς. θ. ἡ τέχνη τοῦ βοηθεῖν τῇ μνήμῃ, ἡ μνημονική, μνημοτεχνία.

mnémotiquement, μνημονικῶς.

mnémotechnie, ταῦτόν τῇ μνημονίῳ.

mobile, κινητός, εὐκίνητος· ἀσταθής, εὐμετάβλητος· fêtes —s, ἐορταὶ κινηταί, ὁγλ. ἐκεῖναι ὧν ἡ τοῦ ἔτους ἡμέρα μετατίθεται, δὲν εἶναι σταθερά· garde—, ἡ κινητὴ φρουρά, οἱ ἐν ἀνάγκῃ ἐπιστρατεύσιμοι νέοι caractères —s, χαρακτῆρες κινητοί· —οὗς. τὸ κινητικόν, ἡ κινουῦσα δύναμις, τὸ κινητήριον, ἐλατήριον· ἀφορμή, αἰτία.

mobiliaire, τῶν σκευῶν, τῶν ἐπιπλῶν.

mobilier, ière ἢ mobiliare· κινητός ὡς ἐπιπλόν ἢ σκεῦος· succession —e, ἐπιπλῶν κληρονομία, κινητὴ κληρονομία· saisie —e, κατάσχεσις τῶν ἐπιπλῶν· vente —e, δικαστικὴ πώλησις, ἐκποίησις τῶν ἐπιπλῶν· —οὗς. vendre son mobilier, πωλεῖν τὰ ἑαυτοῦ ἐπιπλά.

mobilisable, (στρατ.) κινητοποιήσιμος.

mobilisation, θ. (στατ.) κινητοποίησις στρατοῦ σχολάζοντος,

πρόσκλησις αὐτοῦ εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν πρὸς ἐκστρατείαν, ἐπιστράτευσις.

mobiliser, β. ἐν. κινητοποιῶ τὴν ἐφεδρείαν, προσκαλῶ αὐτὴν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ· (νομ.) συμβάλλομαι περὶ ἀκινήτου ὡς περὶ κινητοῦ.

mobilité, θ. κινητότης.

mocassin, ὑποδήματα τῶν ἀγρίων τῆς Βορ. Ἀμερικῆς.

modal, e, (φιλοσ. σχολαστικ.) ὁ τροπικός ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξιν.

modaliste, ὁπαδὸς τοῦ συρμοῦ.

modalité, θ. (σχολαστ. φιλοσ.) τρόπος τῆς ὑπάρξεως.

mode, θ. ἔθος, συνήθεια· τὸ καινότροπον, ὁ συρμός, κ. ἡ μόδα· τὸ ἐν τιμῇ, τὸ ἐν ὑπολήψει· personnage à la—, ὁ περιβλεπτός, ἐπιζητούμενος· (μαγειρ.) bœuf à la—, κεκαρυκευμένον βόειον κρέας· πληθ. magasin des—s, κατάστημα ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ τοῦ συρμοῦ περιζήτητα, ἰδίως πέτασοι γυναικῶν· se mettre à la—, ἐνδύεσθαι κατὰ τὸν συρμόν· ἀρσ. τρόπος, μέθοδος· (μουσ.) τρόπος, τόνος, —majeur, μεῖζων, —mineur, ἐλάσσων· (γραμμ.) ἔγκλισις.

modelage, πλάσις, πρόπλασις, προτύπωσις.

modèle, τύπος, παράδειγμα, ὑπόδειγμα, ὑπογραμμός, πρότυπον, σχέδιον· τὸ ἀπεικονιζόμενον πρόσωπον ἢ πρᾶγμα· ἡ ἐν σμικρῷ παράστασις, σχέδιον ἔργου, οἶον πλοίου, μηχανῆς, οἰκίας, κ.τ.λ.

modelé, ἡ ἀπομίμησις, παράστασις τῆς μορφῆς, τῶν χαρακτήρων διὰ τῆς ζωγραφικῆς ἢ τῆς γλυπτικῆς.

modeler, β. ἐν. (γλυπτ.) τυπῶ, ἀποτυπῶ, προτυπῶ, προπλάσσω τι· (μεταρ.) συμμορφῶ, προσαρμόζω, ἀφομοιῶ.

modeleur, πρωτυπωτής, προπλάστης, ὀυποτυπῶν ἢ ἀποτυπῶν τι.

modénature, θ. ἀναλογία καὶ τύπος, σχῆμα χορωνίδος.

modérantisme, μετριοπάθεια ἐν τῇ πολιτικῇ.

modérantiste, πολιτικός μετριοπαθής, μετριόφρων.

modérateur, trice, κυβερνήτης, διοικητής, διευθυντής· συμβιβαστής τῶν ἀντιθέτων, τῶν ἐναντίων· (μηχαν. ἐργαλεῖον) ῥυθμιστήρ, κανονιστής ἐπισπεύδων καὶ ἀναχαιτίζων τὴν κίνησιν τῆς μηχανῆς.

modération, θ. μετριότης, μέτρον, μετριοπάθεια, ἐπιείκεια, σωφροσύνη, τὸ μηδὲν ἄγαν.

modérato, (μουσ. Ἰταλ.) μετριῶς μέλπειν, βᾶδην.

modéré, e, μετριοπαθής, σώφρων, ἀπέριττος, μετριόφρων.

modérément, μετριῶς, ἐν δέοντι μέτρῳ, σωφρόνως· μετριοπαθῶς, ἡπίως, ἐπιεικῶς.

modérer, ῥ. ἐν. μετριάζω, ἐλαττῶ, πρᾶνῶ, περιστέλλω, κολάζω· *modérez votre impatience, votre colere, vos desirs, vos dépenses*· μετριάσατε τὴν ἀνυπομονησίαν σας, τὴν ὀργὴν, τὰς ἐπιθυμίας, τὰς δαπάνας σας· *se—*, μετριοπαθῶ, ἐμαυτοῦ κρατῶ, μετριάζομαι, περιστέλλομαι.

moderne, τῶν νεωτέρων χρόνων, τῆς νεωτέρας ἐποχῆς, νεώτερος, μεταγενέστερος· *histoire—*, νεωτέρα ἱστορία, ἢ τῶν νεωτέρων χρόνων, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἔτει 1453, μέχρι σήμερον· *les—s*, οἱ σοφοὶ καὶ οἱ καλλιτέχναι τῶν νεωτέρων χρόνων· *les anciens et les—s*, οἱ ἀρχαῖοι καὶ οἱ νεώτεροι.

modernement, κατὰ τρόπον νεώτερον.

moderniser, ῥ. ἐν. ἐπισκευάζω

παλαιὸν οἰκοδόμημα κατὰ τὸν νεώτερον ῥυθμόν· περιβάλλω μὲ νεωτερικὴν ὄψιν.

moderniser, ῥ. ἐν. διαρρυθμίζω νεωτερικῶς, ἀνακαινίζω.

moderniste, θιασώτης τῶν τῆς νεωτέρας ἐποχῆς.

modernité, θ. καινοπρέπεια, τὰ τῶν νεωτέρων χρόνων.

modeste, σεμνός, κόσμιος τὴν ἀναβολὴν καὶ τοὺς τρόπους, σώφρων, αἰδήμων· μετριόφρων, ταπεινόφρων· (ἐπὶ πραγ.) μέτριος, λιτός, ἀπλοῦς.

modestement, σεμνῶς, κοσμίως, μετριοφρόνως· λιτῶς, ἀπλῶς.

modestie, θ. κοσμιότης, σεμνότης· αἰδώς, συστολή· μετριοφροσύνη.

modicité, θ. ἡ σμικρότης, τὸ ὀλίγον, ἡ μετριότης.

modifiable, τροποποιητός.

modificatif, ive, ἀλλοιωτικός, μεταποιητικός, τροπολογικός.

modification, θ. τροποποιήσις· περιστολή, μετρίσις.

modifier, ῥ. ἐν. τροποποιῶ, ἀλλοιῶ, μεταβάλλω· μεταπλάσσω· *περιστέλλω, κολάζω, μετριάζω*· (γραμ.) τροπολογῶ, προσδιορίζω.

modillon (ἀρχιτεκ.) γλαφυρόν τι κόσμημα σιγματοειδὲς τοῦ Ἴωνικοῦ καὶ Κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ.

modique, μέτριος, μικρός, ὀλιγος, εὐτελής· *prix—*, τίμημα συγκαταδατικόν, εὐτελές.

modiquement, μετριῶς.

modiste (ἰδίως ἐπὶ γυναικός) πωλήτρια ἢ ῥάπτρια τῶν τοῦ συρμοῦ, κ. μοδίστρια.

modulaire (ἀρχιτ. ῥυθμ.) τρισύνθετος.

modulateur, trice, μελοποιός, μελιστής, μελωδός.

modulation, θ. ἐμμέλεια, ἐμμελισμός, μελωδία· διαρρυθμίσις τοῦ

τόνου· μετάβασις ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τό-
νου εἰς ἄλλον.

module (ἀρχιτ.) μέτρον, κανὼν,
ἀναλογία τῶν κιώνων ἢ ἄλλων με-
ρῶν οἰκοδομῆς.

moduler, ῥ. ἔν. μέλω, μελλίζω,
μελοποιῶ, ἐμμελῶς ἄδω ἢ ἀνα-
κρούω· μεταβαίνω ἀπὸ τόνου εἰς τό-
νου· ἐναρμόζω τὰς φωνάς, διαποι-
κίλλω τὴν φωνήν· ποιῶ ἄσμα, ἔπη,
στιχουργῶ.

moelle, θ. μυελὸς ὁ τῶν ὀστέων·
(βοτ.) ἐντεριώνη ἢ καρδία φυτῶν
καὶ δένδρων τινῶν οἶον τῆς ακτέας
κτλ. (μετάφ.) ἡ οὐσία πράγματός
τινος· ὁ νοῦς τοῦ συγγράμματος.

moelleusement, μυελλωδῶς,
μαλακῶς, ἀπαλῶς· (ζωγρ.) λείως,
ὑγρῶς, ῥευστῶς.

moelleux, cuse, μυελώδης, ἀ-
παλός, μαλακός· un lit —, κλίνη
μαλακή· de — ses paroles, λόγοι
μειλίχιοι· voix — se, φωνὴ πλήρης
καὶ γλυκεῖα· (ζωγρ.) pinceau —,
γραφίς λεία, εὐρους, ἀκώλυτος· con-
tours —, διαγραφαί, σχηματισμοί
χαρίεντως· étoffe — se, ὕφασμα
ἀπαλόν, μαλακόν· vin —, οἶνος εὐά-
ρεστος, ἡδύς, εὐποτος· — οὐς. τὸ
μυελῶδες, τὸ εὐκρατον.

moellon, λίθος οἰκοδομικὸς μι-
κρός καὶ τρυφερός· menu —, τὰ τῶν
λίθων ἀποτρίμματα ἢ ἀποξέσματα,
λατύπη.

moellonaille, θ. λιθάρια ἐξ οἰ-
κοδομῆς, ἀποτρίμματα.

moeurs, θ. ἤθη τρόποι· reformer, les — d' un pays, βελτιοῦν
τὰ ἤθη χώρας τινός· les bonnes —,
τὰ χρηστά ἤθη· un homme sans
—, ἄνθρωπος κακοῦθης· avoir des
—, εἶναι τινα χρηστοῦθην (καροιμ.)
autres temps autre — s, κατὰ τοὺς
καιροὺς καὶ τὰ ἤθη· les — des ani-
maux αἱ κλίσεις, συνήθειαι, ἔξεις
τῶν ζώων· peinture des —, ἡθογρα-

φία, ἀπεικόνισις τῶν ἠθῶν· les —
τὸ μέρος τῆς ῥητορικῆς, τὸ διδάσκον
τὴν τέχνην τοῦ ἐμποιεῖν πεποιθήσιν
εἰς τοὺς ἀχροατάς.

mofette, θ. ἀναθυμιάσις ἐκ τῶν
ὑπογείων ἢ ὑπονόμων, θειώδης ἀπο-
φορά· δυσωδία, κινάδρα μαστοφό-
ρων τινῶν ζώων· Ἐν τῇ τελευταίᾳ
σημασίᾳ λέγουσιν καὶ mufette.

mogislalisme, μογιλαλία, τραυ-
λισμός.

mohatra, συμβόλαιον τοκογλυ-
φικόν, δι' οὗ ὁ αἰσχροκερδῆς πωλεῖ
τι εἰς τιμὴν ὑπέρογκον καὶ ἀγοράζει
αὐτὸ πάλιν εἰς τιμὴν εὐτελεῆ·

moi, α'. ἔν. προσ. τῆς προσωπ.
ἀντων. ἐγώ, ἐμοὶ ἢ ἐμέ· de vous
à —, μεταξύ ἡμῶν τῶν δύο, ἐν ἐχε-
μυθία· à — ! βοήθεια! σπεύσατε!
— même, ἐγὼ αὐτός, ὁ ἴδιος· οὐς.
(φιλοσ.) τὸ ἐγώ, τὸ ἄτομον, ὁ ἄν-
θρωπος· ἡ φιλαυτία, ὁ ἐγωϊσμός·
le — choque toujours, τὸ ἐγώ, ἡ
ἰδιοτέλεια δυσαρεστεῖ πάντοτε.

moie, θ. σωρὸς ξύλων, ἄμμου,
χόρτου, κ. τ. λ.

moignon, ἡ ῥίζα, τὸ στέλεχος
ἀποκοπέντος μέλους, πῆρωμα· (βοτ.)
πρέμνον.

moinaire, θ. τὸ καλογηρολό-
γιον.

moindre, (συγκρ. τοῦ petit)·
μείων ἐλάσσων, μικρότερος· le —
(ὑπερθ.) ὁ ἐλάχιστος.

moindrement, le —, ὡς ἐλά-
χιστα· pas le —, οὐδ' ἐλάχιστον,
οὐδαμῶς.

moine, μοναχός, κ. καλόγηρος.
εἶδος πυραύνου πρὸς θέρμανσιν κλι-
νης· l' habit ne fait pas le —, τὸ
ἔνδυμα δὲν ἀναδεικνύει τὸν ἄνδρα.

moineau, (ὄρνιθ.) στρουθός, κ.
σποργίτης.

moinerie, θ. ὄλον τὸ καλογη-
ρικόν, οἱ μοναχοὶ πάντες.

moinesse, θ. οὐ πολὺ εὐχρη-

στον, καὶ μόνον ἐπὶ γλεύης λεγόμενον, μοναχὴ, καλογραία.

moinet, εἶδος στρουθίου, κ. σπορογίτου.

moinillon, (ὑποκορ. τοῦ moine) καλογεροῦδι, καλογεράκι.

moins, (συγκρ. τοῦ peu) ἥττον, ὀλιγώτερον. — bon, ἥττον καλός. — de pain que de viande, ἥττον ἄρτου ἢ κρέατος. — d' hommes que d' enfants, ὀλιγώτεροι ἄνδρες ἢ παιδία. — pas le — du monde, οὐδ' ἐλάχιστον, οὐδὲ τὸ παράπαν ἐπίρρ. εμπροθ. au —, du —, τοῦλάχιστον, à — que, εἰμή, ἐκτός ἄν. à — que vous ne travaillez mieux, ἐκτός ἐάν ἐργάζεσθε κάλλιον. le — possible, ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. en — de rien, ἐν ἀκαρεῖ, διὰ μιᾶς. rien — que, οὐδὲν ἔλαττον ἢ d' autant —, τοσοῦτον ὀλιγώτερον ὅσον de — en —, αἰεὶ ἔλαττον, βαθμηδὸν ὀλιγώτερον. (ἀλγεβ.) τὸ σημεῖον τῆς ἀφαίρεσεως ἦτοι κεραία. (—)

moirage, κυμάτωσις φωτοσκιάσεως ἢ στιλπνότητος ἐπὶ ὑφάσματος.

moire, θ. ὑφασμα μεταξωτὸν ὑδατοφανές, κυματοφανές, μαρμαῖρον κ. μουαρές.

moiré, ὑδατοφανῆς στιλπνότης ὑφάσματος, ὑδαταύγεια, μαρμαρυγή.

moirer, ῥ. ἐν. καθιστῶ κυματώδη, φωτοσκιάζουσιν, μαρμαίρουσιν τὴν ἐπιφάνειαν μεταξωτοῦ ὑφάσματος.

moireur, κυματοποιός ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων.

mois, μῆν, κ. μῆνας. par —, κατὰ μῆνα. payez — lui son —, πληρώσατε αὐτῷ τὸ μηνιαῖόν του. elle est dans son sixième —, εἶναι εἰς τὸν ἕκτον μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς. les —, τὰ ἔμμηνα.

moise, θ. δοκός συνδέουσα ἄλλας, ζευκτήρ. μεγάλη ἀρπάγη σιθηρᾶ εἰσάγουσα τὰς ὑάλους εἰς τὴν

τὴν κάμινον ἢ ἐξάγουσα αὐτάς.

moiser, ῥ. ἐν. συνδέω διὰ ζευκτηίων.

moisi, e, εὐρώδης, εὐρωτιῶν, μυδαλέος, κ. μουγλιασμένος.

moisir, ῥ. ἐν. μυδαίνω. ῥ. οὐδ. εὐρωτιῶ, κ. μουγλιάζω.

moissure, θ. εὐρώς, μύδησις, μούγλα.

moissine, θ. δέσμη κλιμάτων μετὰ βοτρυῶν.

moisson, θ. ἀμπετός, θερισμός τῶν σπαρτῶν. ὁ χρόνος, ἡ ἐποχὴ τοῦ θερισμοῦ. (μεταφ.) — de gloire, σειρά νικῶν ἐν πολέμῳ.

moissonner, θ. θερίζω, ὀρέπω, συγκομίζομαι. (μεταφ.) — des lauriers, ὀρέπω δάφνας, τουτέστι νικῶ νίκας.

moissonneur, euse, θεριστής. οὐσ. μηχανὴ θεριστικὴ.

moite, ὀλίγον ὑγρὸς, νοτερός, ὑφυγρός.

moiteur, θ. ὑγρότης ὑγρασία, νοτία, νότισμα.

moitié, θ. τὸ ἥμισυ. ἡ γυνὴ ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα. sa chère —, ἡ προσφιλέτης αὐτῷ σύζυγος. à —, ἐξ ἡμισείας κατὰ τὸ ἥμισυ. par — s, καθ' ἡμίση, κατὰ μερίδας ἐκ τοῦ ἡμίσεος συγκειμένως. nous serons de —, θὰ δαπανήσωμεν ἢ θὰ λάβωμεν ἐξ ἡμισείας, ἐταιρικῶς. à — chemin, ἐν μέσῃ ὁδῷ, εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὁδοῦ.

moitir, νοτίζω, ὑγραίνω.

Moca, ἐκλεκτός καφές, προϊόν τῆς Μόκας, πόλεως τῆς Ἀραβίας.

mol, θηλ. molle, ἰδὲ mou.

molaire, dent —, μολίτης, μυλόδους, κ. τραπεζίτης.

Moldave, Μολδαυός.

môle, μῶλος, λιμὴν κτιστός, προκυμᾶα σχηματίζουσα λιμένα.

moléculaire, μοριακός, ἀτομικός, τῶν ἀτόμων.

moléculairement, κατ' ἄτομα, κατὰ μόρια.

molécule, μόριον, ἄτομον ὕλης.

molène, θ. (βοτ.) ὁ φλόμος.

môler, ῥ. οὐδ. οὐριοδρομῶ, κ. πηγαίνω πρύμα.

molesquine, θ. βελουῶδον βαμβάκερον, κ. φέλπα.

molestation, θ. ἐνόχλησις, κάκωσις, κ. πείραγμα.

molester, ῥ. ἐν. κακῶ, κακοποιῶ, ἐνοχλῶ, βλάπτω. πειράζω.

molette, θ. ὕαλος ἢ μάρμαρον κωνοειδές χρησιμεῖον πρὸς τριδῆν τῶν χρωμάτων, κ. τριβίδι — τὸ τριχοειδές ἢ ἀστεροειδές μέρος τοῦ πτεριστήρος· δι' οὗ κεντᾶ ὁ ἵππεύς τὸν ἵππον, νόσημα ὑδρωπικὸν κατὰ τὸν πόδα τοῦ ἵππου· δρεπανίδιον τῶν κηπουρῶν τροχίσκος ἐν τῇ μηχανῇ τῶν μεγάλων ὄρολογίων.

moliant, θ. ἀπαλός, μαλακός (ἐπὶ δερμάτων ἐπὶ τούτῳ κατειργασμένων).

molinisme, τὸ περὶ τῆς θείας χάριτος δόγμα τοῦ Ἰησοῦ του Μολίνα.

moliniste, ὁπαδὸς τοῦ Μολίνα.

molinosisme, εἶδος ἡρεμοδοξίας.

mollah, μωαμεθανὸς ἱερεὺς ἢ δικαστής, ὁ μολᾶς ἢ μουλᾶς.

molasse, ἀπαλός εἰς βαθμὸν δυσάρεστον.

mollement, μαλακῶς, μαλθακῶς· ἀβρῶς, ἀνειμένως, θηλυπρεπῶς, γαύνως, βραθύμως, ἀσθενῶς, ἠδουπαθῶς.

molesse, θ. μαλακότης· μαλθακότης, γαλαρότης, γαυνότης, γλιθί, βραθυμία, ἠδουπάθεια, τὸ ἀδρόδαιστον ἢ τροφή.

mollet, γαστροκνήμη — ἐπίθ. ὑπομάλακος, μαλακώτερος, ἀπαλώτερος, κ. μαλακούτσικος.

molleton, μαλακὸν ὕφασμα ἐρεοῦν, κ. μάλλινον.

mollière, θ. ἀγρὸς ἔχων λιμνάζοντα ὕδατα· γῆ παχεῖα καὶ τελευτωδῆς.

mollification, θ. μαλακοποίησις, μάλαξις, μαλάκυνσις.

mollifier, ῥ. ἐν. μαλακύνω, μαλάσσω, μαλακοποιῶ.

mollipenne, μαλακόπτερος.

mollir, ῥ. οὐδ. μαλακύνομαι, ἀπαλύνομαι, κ. μαλακόνω — μαλθακεύομαι· μαλθακίζομαι, μαλάσσομαι.

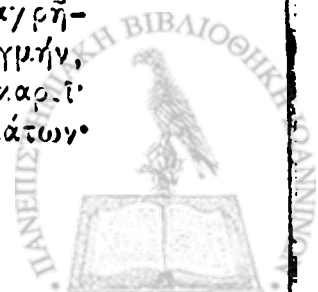
mollusque, (ζωολ.) μαλάκιον, ἦτοι ζῶον ἄνευ ὀστέων, οἷον τὸ ὄστριον, ἢ σήπια κ. τ. λ.

molosse, κύων μολοσσός, κ. μανδρόσκυλον.

molybdène, θ. (ὄρυκτ.) ἡ μολύβδαινα, μέταλλον λευκὸν ὡς ἀστικῆς ἢ ἀμαυρὸς ἄργυρος, εὐθραυστον καὶ οὐχὶ πολὺ εὐτηκτον.

moment, εἶδος κυνοκεφάλου πίθηκος.

moment, καιροῦ ἀκμή, ῥοπή, στιγμή, ἀκαρῆς χρόνος· être dans un — critique, ἐπὶ ξηροῦ ἵστασθαι· je reviens dans un —, ἐπιστρέφω εὐθύς· chacun à ses — s, de folie, ἕκαστος ἔχει στιγμὰς παραφροσύνης, ἀνθρώπινον τὸ ἀμαρτάνειν· le bon —, ἡ εὐκαιρία, ἡ εὐθιτος πρόσφορος ὥρα, ἡ κατάλληλος στιγμή· profiter du —, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας· le dernier —, ἡ ἐσχάτη ὥρα· un — ! μίαν στιγμήν, δηλ. παρακαλῶ, ἀκούσατε, μείνατε· d'un — à l'autre, ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, ὅσον οὐκω· épier le — favorable, καιροφυλακτεῖν· avoir de bons — s, ἔχειν στιγμὰς ἀγαθότητος ἢ ἐξεφροσύνης· le — d'après, εὐθύς ἔπειτα· le — décisif, ἡ κρίσιμος στιγμή· dans le —, εὐθύς, παραγρημα· à tout —, ἀνά πάσαν στιγμήν, ἀκαταπαύστως, en un — ἐν ἀκαρτί· par —, ἐνίστε, ἐκ διαλειψμάτων.

au—de, καθ' ἣν στιγμήν· ἐνώ· du —que, ἀφ' οὗ, ἐπειδή.

momentané, ο, ἀκαριαῖος, στιγμιαῖος, βραχύτατος.

momentanément, ἐν ἀκαρεῖ, ἐν βραχεῖ· στιγμιαίως· —προσκαί· ρως.

momerie, θ. ἐπιτήδευσις, γελοία ὑπόκρισις, φανακισμός—, τελετή ἀλλόκοτος, γελοία.

momieur, κωμωδὸς μῖμος· θαυματοποιός.

momie, θ. ἀπεξηραμμένος νεκρός τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων· μομία, μούμια· (μεταφ.) une vieille — (ἐπι· γυν.) γραϊδίον, κ. παλιμόγρα· cet enfant est une—, τὸ παιδίον τοῦτο εἶναι ἀδρανέστατον, ὀνηρότατον.

momification, θ. ταριχεύσις νεκροῦ σώματος, μεταβολή εἰς μομίαν.

momifier, μεταβάλλω νεκρὸν σῶμα εἰς μομίαν, ταριχεύω, ἀποξηραίνω· se—, ἰσχυαίνομαι, ἀδυνατίζω, ξηραίνομαι.

mon, κτητ. ἐπίθετον· ἐμός, μου, ma, ἐμή, ἰδική μου· β'. πρόσωπ. ton, ὁ σός, σύ· θηλ. ta, σή· son, αὐτοῦ, του, θηλ. sa, ἡ αὐτοῦ, ἰδική του· συμφωνεῖ δὲ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ἀνήκοντος προσώπου ἢ πράγματος, ἦτοι τοῦ κτήματος ἐὰν ὅμως ἀκολουθῇ φωνῆεν ἢ ἡ ἄρῳνον τίθενται καὶ πρὸ θηλυκοῦ ὀνόματος τὰ mon, ton, son· οἶον mon père, ὁ πατήρ μου, ma mère, ἡ μήτηρ μου· mon livre, τὸ βιβλίον μου, ma table, ἡ οἰκία μου, mon ami ὁ φίλος μου, ἀλλὰ καὶ mon amie, ἡ φίλη, mon âme, ἡ ψυχή μου. Παρατηρητέον δ' ἐντεχῶθα ὅτι ἐν ᾧ ἡμεῖς ἐνάθρως ἐκφέρομεν τὸ ὄνομα καὶ μετὰ τῆς ἐπιθετικῆς ἀντωνυμίας, οἱ Γάλλοι οὐδέποτε λέγουσι le cet homme, οὗτος ὁ ἄν-

θρωπος, la ma maison, ἡ οἰκία μου, κ.τ.λ. πρὸς δὲ ὅτι τὸ κτητικὸν ἐπίθετον ἐπέγον τόπον ἄριφου, ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ, οἶον mon frère et ma soeur, ὁ ἀδελφός καὶ ἡ ἀδελφή μου, ton cousin et ta cousine, ὁ ἐξάδελφος καὶ ἡ ἐξαδέλφη σου, son oncle et sa tante, ὁ θεῖος καὶ ἡ θεία του, καὶ οὕτω περὶ τῶν λοιπῶν τριῶν κατηγοριῶν τῆς ἐπιθετικῆς κτητικῆς ταύτης ἀντωνυμίας, περιῶν ἰδὲ πλείονα ἐν ταῖς γραμματικαῖς.

mon—ἢ μονο-προτακτικὸν ἀγώριστον μόριον, δηλοῦν τὸ μόνον, ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ληφθέν.

monacaille, θ. συρφετός καλογήρων.

monacal, ο, μοναχικός, μοναστικός καλογητικός.

monacalement, μοναχικῶς, καλογηρικῶς.

monachisme, μοναστικός βίος· μοναχικά τάγματα.

monade, θ. μονάς ἐλάχιστον μόριον στοιχείου, ἡ μονάς τοῦ Πυθαγόρου καὶ τοῦ Λεϊβνιτίου· ἀόρατον ἄτομον, μόριον· ζωόφιον μικροσκοπικόν, τὸ ἀπλούστατον.

monadelphie (βοτ.) μονάδελφον ἄνθος, τὸ ἔγον τοὺς στήμονας ἠνωμένους εἰς ἓν σῶμα.

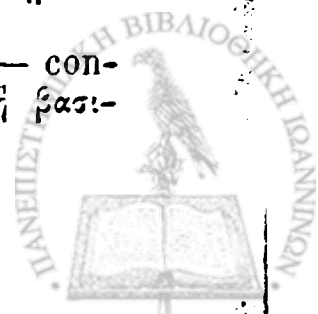
monadelphie, θ. (βοτ.) ἡ μοναδελφία τοῦ Λιγναίου ἦτοι ἡ 16ῃ τάξις τῶν φυτῶν αὐτοῦ, ἡ περιλαμβάνουσα τὰ μονάδελφα ἢ μονοστήμονα ἄνθη.

monagasque, ἰδὲ monégasque.

monandre (βοτ.) ἔχων ἓνα μόνον στήμονα, μόνανδρος.

monandrie, θ. (βοτ.) τάξις φυτῶν ἐχόντων ἓνα μόνον στήμονα ἢ μονανδρία.

monarchie, μοναρχία· — constitutionnelle, μοναρχία ἢ βασι-

λεία συνταγματική — *absolue*, ἀπόλυτος μοναρχία.

monarchique, μοναρχικός.

monarchiquement, μοναρχικῶς.

monarchisme, μοναρχικὸν σύστημα, ἢ πρὸς τὴν μοναρχίαν ἀφοσίωσις.

monarchiste, ὀπαδὸς τῆς μοναρχίας, βασιλικός.

monarque, μονάρχης, βασιλεύς.

monastère, μοναστήριον.

monasticité, θ. μοναστικότης.

monastique, μοναστικός.

monaut, μόνωτος, κ. μοναύτης, ὁ ἔχων ἐν μόνον οὖς.

monceau, σωρός, σωρεία, σώρευμα, κ. στοίβα.

moncelet, μικρὸς σωρός· μικρὰ ποσότης.

mondain, ε, κοσμικός· ἐγκόσμιος· ἀφροσιωμένος εἰς τὰς ματαιότητας τοῦ κόσμου, ἔκδοτος εἰς τὰς ἡδονὰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ματαίαν ἐπίδειξιν.

mondainement, κοσμικῶς, βιωτικῶς, ἐγκοσμίως· κατὰ τὰς ματαίας ἀπολαύσεις τοῦ κόσμου.

mondanité, θ. αἱ ματαιότητες τοῦ κόσμου· ἢ πρὸς τὰ ἐγκόσμια κλίσις, ἀγάπη τῶν ματαίων πραγμάτων τοῦ κόσμου.

mondanisé, ε, ἔκδοτος εἰς τὰς ματαιότητας τοῦ κόσμου.

monde, ὁ κόσμος, τὸ σύμπαν· *l'ancien et le nouveau*—, ὁ ἀρχαῖος καὶ ὁ νεώτερος κόσμος, ἀνατ. καὶ δυτ. ἡμισφαίριον· (μεταρ.) οἱ ἄνθρωποι ἢ κοινωνία· τὸ πλῆθος· τὸ ἐκλεκτὸν μέρος τῆς κοινωνίας· *quitter le*—*pour le cloître*, ἀφίνω τὰ ἐγκόσμια καὶ ἀσπάζομαι τὸν μοναστικὸν βίον· *tout le*—, πάντες οἱ ἄνθρωποι· *venir au*—, γεννᾶσθαι· *mettre au*—, γεννᾶν, τίχτειν· *aller dans l'autre*—, ἀποθνήσκειν

loger au bout du—, κατοικεῖν πολὺ μακρὰν· *le grand*—, ἡ ὑψηλὴ κοινωνία· *le petit*—, οἱ κοινοὶ ἄνθρωποι· *savoir son*—, γινώσκειν τὸν τρόπον τοῦ φέρεσθαι ἐν ταῖς συναστροφαῖς, τὴν καλὴν συμπεριφορὰν· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ *avoir l'usage du*— λέγεται.

monde, (ἐκκλ.) καθαρὸς, ἄγνός. *animaux*—*s et immondes*, ζῶα καθαρὰ καὶ ἀκάθαρτα.

monder, β. ἐν. καθαίρω, καθαρίζω, τὸν φλοιὸν ἀφαιρῶ·—*l'orge*, τὴν κριθὴν πτίσσω, ἢ ἀποδερματίζω·—*une plaie*, ἀποσμήγω, ἀποπλύνω πληγγίν.

mondificatif, ive, ἀποσμηκτικός, καθαρτικός.

mondifier, β. ἐν. (χειρ.) ἀποκαθαίρω, ἀποσμήγω πληγγίν.

monégasque, Μονοίκιος, ὁ ἐκ τῆς πόλεως Μονοίκου, Monaco.

monétaire, νομισματικός.

monétisation, θ. νομιματοποιήσις μετάλλου, γάραξις.

mongol, Μογγόλος.

moniteur, παραινέτης, ὁ νοουθετῶν, διδάσκαλος· πρωτόσχολος·—ἀγγελιαφόρος· ὄνομα ἑφτημεριδῶν τινῶν.

monition, θ. νοουθεσία, παραινήσις πρὸ τοῦ ἀφορισμοῦ.

monitoire, παραινεντικὴ ἐπιστολὴ κληρικῶν προσκαλοῦσα τοὺς γινώσκοντάς τι καλυπτόμενον καὶ ζητούμενον νὰ φανερώσωσιν αὐτό, μνηστήριον, εἶδος ἀπειλῆς περὶ ἀφορισμοῦ.

monitorial, ε, παραινεντικός, μνηστήριος.

monnaie, θ. νόμισμα·—*d'or*, *d'argent*, *de cuivre*, νόμισμα χρυσοῦν, ἀργυροῦν, χαλκοῦν·—ψιλά· ὑπόλοιπον μεγαλειτέρου νομίσματος· *fausse*—, κίβδηλον νόμισμα· (μεταρ.) *battre*—, κόπτω νομίσματα ἢ προμηθεύομαι γρήματα *rendre*

à qqn la— de sa piece, ἀποδίδω εἷς τινά τὸ ὑπόλοιπον τοῦ νομίσματος τῆς του, τουτέστιν ἀνταποδίδω αὐτῷ τὰ ἴσα· payer qqn en—de singe, ἐμπαίζειν τινά δι' ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων· l'hôtel de la—, τὸ νομισματοκοπεῖον.

monnayage, νομισματοποιία, χάραξις νομισμάτων.

monnayer, ῥ, ἐν. χαράττω νόμισμα, νομισματοκοπῶ.

monnayer, νομισματοκόπος· faux—, κίβδηλοποιός.

mono- (Ἑλλ.) ἰδέ mon-

monochrome, (-κ-) μονόχρωμος, μονόχρους.

monocle, μονόαλος, μονὸν δίοπτρον.

monocorde, μονόχορδον μουσικὸν ὄργανον.

monocotylédones, (βοτ.) μονοκοτυλήδονα φυτά, μονόλοδα.

monogamien, μονόγαμος.

monogamie, θ. μονογαμία.

monogramme, μονόγραμμα, μονογραφὴ ἐκ πολλῶν στοιχείων, κ. μονοκονδουλιά.

monographie, θ. πραγματεία, περιγραφὴ ἰδιαιτέρα ἑνὸς μόνου πράγματος, μονογραφία.

monographique, μονογραφικός, ἐν μόνον περιγράφων πρᾶγμα.

monolithe, μονόλιθος, οἷον ὀδελίσκος, στήλη κ.τ.λ.κ. μονοκόμματος λίθος.

monologue, μονόλογος, ἡ καθ' ἑαυτὸν ὁμιλία.

monomane, μονομανής.

monomanie, θ. μονομανία.

monôme, (ἀλγεβρ.) μονώνυμος· μονώνυμον· ποσότης ἔχουσα ἓνα μόνον ὄρον.

monopetale, (βοτ.) μονοπέταλος.

monophylle, (βοτ.) μονόφυλλος.

monophysites, (αἵρεσ. χριστ.) μονοφυσίται.

monopole, μονοπώλιον.

monopoleur, ὁ ἔχων μονοπώλιον, μονοπώλης.

monopolisation, θ. μονοπωλήσις.

monopoliser, ῥ ἐν. μονοπωλῶ, ἐξασκῶ μονοπώλιον· παρέχω τινὶ μονοπώλιον.

monoptère, (ἀρχιτ.) μονόπτερος· οὗσ. τὸ μονόπτερον· ἔχων μίαν μόντην σειρὰν στύλων· ἡ κυκλοειδὲς οἰκοδόμημα ἐκ μόνον στύλων συγκείμενον.

monorime, ἔχων μίαν μόντην ὁμοιοκαταληξίαν.

monostique, μονόστιχον ἐπίγραμμα, ἡ ἐπιγραφὴ ἐξ ἑνὸς μόνου στίχου.

monosyllabe, μονοσύλλαβος—ον.

monosyllabique, μονοσυλλαβικός, ἐκ μονοσυλλάβων λέξεων συγκείμενος.

monothéisme, μονοθεϊσμός.

monothéiste, μονοθεϊστής, ὁ πιστεύων εἰς ἓνα μὲν Θεόν, ἀπορρίπτων δὲ τὴν θεϊαν ἀποκάλυψιν καὶ τὰ θαύματα.

monothélisme, ἡ αἵρεσις τῶν μονοθελητῶν.

monothelite, μονοθελητής.

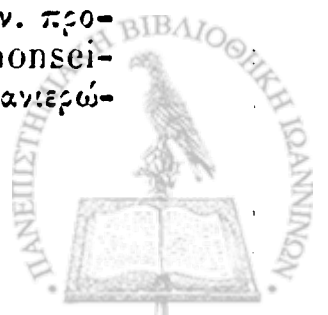
monotone, μονότονος.

monotonie, θ. μονοτονία.

mons, συντομία τοῦ monsieur, κύριος, καὶ τοῦ monseigneur, ἀρχων, δεσπότης· πρίγκιψ, ἡ πανιερώτατος.

monseigneur, πλ.θ. —s, τίτλος ἀπονεμόμενος τοῖς ἡγεμόσι, πρίγκιψιν, ἀρχουσι καὶ ἀρχιερεῦσιν· —μογλός τις ἢ κόραξ δι' οὗ οἱ κλέπται ἀνοίγουσι τὰ κλεῖθρα.

monseigneuriser, ῥ. ἐν. προσαγορεύω διὰ τοῦ τίτλου monseigneur, Ὑψιλότατε, ἡ Πανιερώτατε.

monsieur, κύριος, προσωνυμία δι' ἧς προσαγορεύεται πᾶς ἀνὴρ· un —, ἄνθρωπος οὗ ἡ γλῶσσα καὶ οἱ τρόποι ἐμφαίνουσι παιδευσίν τινα καὶ ἀγωγὴν· un — est venu vous demander, κύριός τις ἐλθὼν ἐζήτη ὑμᾶς· — est sorti (λέγει ὁ ὑπηρέτης ὀμιλῶν περὶ τοῦ ἑαυτοῦ κυρίου) ὁ κύριος ἐξῆλθε· τίτλος ἀπονεμόμενος ἄλλοτε εἰς τὸν πρωτότοκον ἀδελφὸν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας· faire le — ἢ le gras —, γαυριῶ, μεγαλοποιῶ ἑμαυτόν, κ. μεγαλοπιάνομαι, κάνω τὸν μεγάλον· prune de —, εἶδος μεγάλου δαμασκηνου ἰόχρου.

monstre, τέρας, τερατώδες ὄν, τὸ παρὰ φύσιν γενόμενον· (μεταφ.) πρὸς ἔκφρασιν ὑπερβολῆς· — le laid —, τέρας ἀσχημίας, ἤτοι γυνὴ δυσειδεστάτη· — de cruauté ἢ d'inhumanité, τέρας ἀπανθρωπίας.

monstrueusement, τερατωδῶς, τεραστῶς· καθ' ὑπερβολὴν.

monstrueux, euse, τερατώδης, τεράστιος, παρὰ φύσιν· (μεταφ.) grosseur — euse, μέγεθος πελώριον, ὑπερβολικόν, ὑπερφυές· prodigalité — euse, ἄκρα ἀσωτεία· — εἰδεχθῆς, ἀποτρόπαιος, αἰσχροῦ· ingratitude — euse, ἀχαριστία αἰσχρστη· crime —, ἔγκλημα τερατώδες, ἀποτρόπαιον, φρικῶδες.

monstruosité, θ. τὸ τερατώδες, τὸ παρὰ φύσιν, πρᾶξις τερατώδης, ἀποτρόπαιος, φρικώδης ἔργον, τεχνούργημα δυσειδέστατον.

mont, ὄρος, βουνόν· le — Etna, τὸ ὄρος Αἴτνα· (μεταφ.) promettre — s et merveilles, χρυσᾶ ὄρη ὑπισχεῖσθαι, κ. ὑπόσχομαι λαγούς με πετραγάλια· par — s et par vauz, ἄντα κάτω, ἄνω καὶ κάτω, πανταχόσε· (ἀπολύτως) les — s, αἱ ἄλπεις.

montage, ἀνάβασις· ἀναβίβασις·

μισθός· ἀναβιβάσεως· μηχανῆς συναρμογή, σύστασις.

montagnard, e, ὄρεσίδειος, ὄρεινός, κ. βουνίσσιος.

montagne, θ. ὄρος, βουνόν· chaîne de —, σειρά ὀρέων· (παροιμ.) la — en travail, enfanta une souris (La Fontaine) ὠδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν.

montagnette, θ. (σπανίως) μικρόν ὄρος.

montagneux, euse, ὄρεινός, βουνώδης.

montant, τὸ κεφάλαιον, τὸ σύνολον· (ἀρχιτ.) ὀρθοστάτης θύρας, φλιά, παραστάς· ἐπιθ. ἀνωφερῆς, ἀνάπτης, ἀνιών, κ. ἀνήφορος· margée — e, ἐπίρρους, πλημμυρίς.

mont-de-piété, δανειστήριον ἐπὶ ἐνεχύρω.

monté, e, καλῶς κατηρτισμένος, πλήρης, ἐφωδιασμένος· ἔφιππος· des bracelets — s de pierres précieuses, φέλλια, κ. βραχιόλια λιθοκόλλητα· maison bien — e en meubles, οἶκία καλῶς ἐσκευασμένη· instrument — μουσικὸν ὄργανον τεταμένον· machine — e, μηχανὴ συνηρμοσμένη, ἐτοίμη, πρὸς ἐνεργειαν· cheval haut —, ἵππος μακροσκελής· (μεταφ.) avoir la tête — e, εἶναι τινα ἐξημμένον, παράφορον.

montée, θ. ἀνοδός, ἀνάβασις· ἀνωφέρεια, κ. ἀνήφορος· κλιτύς· μέρος δι' οὗ ἀναβαίνει τις ἐπὶ τι ὕψωμα· κλίμαξ.

monter, ρ. οὐδ. ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἀναρριχῶμαι· ὑψοῦμαι· — à cheval, ἵππεύω· la rivière monte, τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ αὐξάνει, ὑψοῦται· le terrain monte, τὸ ἔδαφος εἶναι ἀνωφερές· (μεταφ.) προάγομαι· — en grade, προβιβάζομαι· le blé monte, ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ὑψοῦται· la dépense monte à cent

france, ἡ δαπάνη συμποσώσεται εἰς ἑκατὸν δραχμὰς—sur les planches, γίνονται ὑποκριτῆς θεάτρον (φρονηθεῖται ἐν τοῖς συλλήτοις γερβυνοῦς ὑπὸ μὲν τοῦ avoir ὅταν ἐκφράξῃ πράξιν, ὑπὸ δὲ τοῦ être ὅταν ἐκφράξῃ κατάστασιν) ῥ. ἐν ἀναθεύω φέρω ἐπάνω—du charbon à la cuisine, φέρω ἐπάνω εἰς τὸ μαγειρεῖν ἀθήραιας—εναρμύζω, συναρμύζω—un diamant, ἐγγολιδῶ ἀδάμαντα—une machine, ἐναρμύζω, συναρμύζω, ἐγκαθιστῶ μηχανήν—une montre, ἐντείνω τὴν ἀλυσσὴν ὠρολόριου, κ. κωρδίζω τὸ ὠρολόριον ἐπιζάτημαι—un cheval, ἱππεύω ἵππον (μεταφ.) παρασκευάζω—une cabale, συρφαίνω σκευωρίαν, μηχανορραφίαν—la tête, ἐξάπτω σε—, ἐσοδιάζομα—en linge, ἐσοδιάζομαι διὰ λευκῶν ἤτοι λευκῶν καὶ βαμβακερῶν ὑφασμάτων κ. με ἀσπρόρουγα.

monteur, ὁ ἐγγολιδῶν καιμῆλια, κομῆματα, πολεμικὸς ἄλυσσος, ὁ συναρμύζων μηχανάς, κ. τ. λ.

mongolfier, τὸ ἀργεῖον ἀερόστατον, ἔχον τὸ κάτω μέρος ἀνοικτὸν.

monticule, βουνός, λόφος, μαστός.

mont-jolie, ἀργαῖος ἐνθάλως, ἔτσι πολεμικὸς ἀλλαγμὸς τῶν Γάλλων.

montmorency, ξυνοὶ κεράτων, τὸ βόσκιον.

montoir, ἀναθολεύς, ἄλυσσος ὡς ἀναθολεύων τῷ ἱππεύοντι cheval rude au—, ἵππος δυσανάχτος.

montrable, εὐδακτός, εὐδότης.

montre, θ. ὠρολόριον φερτῶν—marine, κωπητικὸν ὠρολόριον, ἀκριβέστατον—à répétition, ὠρολόριον σημαίνον τὰς ὥρας πειζομένου ὅπως ἂν μὴ μὲν ἢ ἐλατ-

ρῶν—δείγματα ἐμπορευμάτων ἐκτεθειμένα ἔχουσι τοῦ κατασκευαστῆς γιορτάσματα ὑλιστικῆ, ἐν ᾗ ἐκτεθενται τὰ ἐμπορεύματα, ἔχουσι—ἐπιδείξω.

montrer, ῥ. ἐν. δείκνω, δείκνω, κ. δείκνω δείκνω, ἐκφράζω διὰ τῆς ὁμιλίας, ἐνδεικνύω—du courage, ἀνδρείας παρέγω δείγματα—qu'on a raison, ἀποδεικνύω τὸ δίκαιον—le latin, διδάσκω λατινικά—les dents à qqn, δείκνω θάρρος, προβάλλω ἀκρίστασιν κατὰ τῶν—qqn au doigt, δακτυλοδεικνύω, δεικνύω τινὰ cet habit montre le coude, τὸ ἐνδύμα τοῦτο εἶναι τετραμμένον—son nez, ἐπιφαίνωμαι ἐπ' ὀλίγον ἐπέργωμαι, παρίσταμαι ἀναλίσκος—ses talons, ἀπέργωμαι, σπρίσω τὰ νῦτα—la porte à qqn, κείνω τινὰ ἐν' ἀπέλθῃ, ἢ δεικνύω πρὸς αὐτὸν δευμένεσθαι ἀναγκάζουσαι αὐτὸν ἐν' ἀπομαρτυρήσῃ—sous ses vrais couleurs, δεικνύω τινὰ οἷος ἀληθῶς εἶναι se—, φαίνεσθαι, ἐπιδεικνύεσθαι se bien—, φέρεσθαι καλῶς ἢ εὐσταθεῖα γρηῃσθαι.

montreur, ὁ σπάνια, περίεργα καὶ παράδοξα δεικνύων τῷ λαῷ.

montrier (μῆλον παρὰ Βολγαίαν ἀστεινῆς) ὠρολόριοποιός.

montueux, εὐσε, βουνώδης terrain—, γῆ ἀνώμαλος.

monture, θ. κτήνος ὑποζύγιον, τὸ ἐπ' ᾧ ἱππεύει τις ἢ ἐγκατάστασις, ἢ συναρμυτὴ πρὸς γρηῃσθαι τινός, οἷον μηχανῆς ἐνδεσις πολεμικοῦ ἄλυσσος γρηῃσθαι π.

monument, μνημεῖον, στήλη μνημα πρὸς ἀνάμνησιν μεγάλου ἀνδρός, μεγάλου κατορθώματος ἢ ἀγαθῆς τινός πράξεως, δημόσιον ὀνομασθέν (μεταφ.) πᾶν ἔργον ἀξίον διαμνήσεως: les oeuvres d'Homère sont le plus beau—de

l'antiquité, τὰ Ὀμηρικὰ, ἔπη εἶναι τὸ κάλλιστον μνημεῖον τῆς ἀρχαιότητος· **ériger un—à la mémoire d' un grand homme**, ἱστημι, ἐγείρω ἀνδριάντα εἰς μνήμην μεγάλου τινὸς ἀνδρός.

monumental, e, aux, μεγαλοπρεπής, ἔχων τὴν ὕψιν καὶ τὰς διαστάσεις μεγαλοπρεποῦς μνημεῖου.

moqué, e, ἐμπεπαγμένος.

moquer, se— σκώπτω, ἐπισκώπτω, γλευάζω, ἐμπαίζω, περιγελῶ· ἀθετῶ, περιφρονῶ, εἰς οὐδὲν λογιζομαι· **il se moque de qu' en dira-t-on**, ὀλίγον φροντίζει· **περὶ τοῦ τί θὰ εἶπη τις· il se moque du monde**, περιφρονεῖ τὸν κόσμον, τοὺς ἀνθρώπους· **je ne m' en moque pas mal**, πολλὰ ὀλίγον μοι μέλλει δι' αὐτό ἢ δι' αὐτόν.—**παίζω, ἀστείζομαι· vous vous moquez monsieur**, ἀστείξεσθε, κύριε.

moquerie, th. γλεῦθη, σκῶμμα, ἐμπαιγμός, περιγελῶς· ἀτόπημα· ἀυθάδεια.

moquette, th. μαλλόχρουν, μάλλινον βελουδῶν χρησιμεῦον ὡς τάπητος καὶ πρὸς ἐπικάλυψιν ἐπίπλων.

moqueur, euse, σκώπτης, σκώμων, γλευαστής, περιγελαστής· οὗσ. εἶδος κόσσυρου τῆς Ἀμερικῆς, σκῶψ.

morailles, th. πλτθ. λαβίς, βινάγρα δι' ἧς οἱ πεταλωταὶ συνέχουσι τὴν βίνα τῶν ἀτιθάσσωιν ἵππων.

morillon, λυκίσκος κλειθροῦ, κίβωτος, ὁ δεχόμενος τὸν σῦρτην.

moraine, th. (γεωλ.) ἔρμαξ, τειγος, ἧτοι σωροὶ λίθων στιγτῆδὸν κείμενοι παρὰ τὰ κράσπεδα μεγάλων παρῶνων ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὕψηλων καὶ μεγάλων ὄρεων, οἶον τῶν Ἄλπεων.

moral, e, aux, ἠθικός, ὁ ἀφροῶν ἢ ἀνήκων εἰς τὰ ἦθη ἢ τὴν ἠθικὴν· ὁ ἔχων ἠθικὴν, χρῆστος· **homme —**, ἄνθρωπος ἠθικός, χρῆστοῦθος.

morale, th. ἡ ἠθική· ἡ ἐπιστήμη τῆς ἠθικῆς· τὸ ἠθικὸν μῦθου, ἐπιμῦθιον· **faire la—à un enfant, vou-**θετῶ, ἐπιπλήττω, παιδῶν.

moralement, ἠθικῶς.

moralisateur, trice, μορφωτικός τῶν ἠθῶν.

moralisation, th. ἠθικοποιήσις, ἠθικὴ μόρφωσις.

moraliser, se. ἐν. ἠθικοποιῶ, μορφῶ ἠθικῶς· νοθεύω· ἐπιπλήττω· β. οὐδ. ἠθικολογῶ, γνωμολογῶ.

moraliseur, euse, ἠθικολόγος, ἐπιτηδευόμενος τὴν ἠθικὴν.

moraliste, thολόγος, συγγρα-φεὺς περὶ ἠθῶν, ὁ πραγματευόμενος περὶ ἠθικῆς.

moralité, th. ἠθικὸν ἀπόφθεγμα, γνωμολογίου· ἠθικότης συγγράμματος· ἠθικὴ ἔννοια μῦθου· ἡ τῆς διαγωγῆς σχέσις πρὸς τὴν ἠθικὴν· ἠθικότης τῶν ἔργων, τῶν πράξεων· τὰ κατὰ ἦθη· ἔμμετρον δράμα κατὰ τὸν μεσαιῶνα οὕτω καλούμενον.

morasse, th. εἶδος ἔλους.

morbide, (ιατρ.) νοσερός, νοσῶδης, νοσηματώδης.

morbidesse, th. (ζωογρ.) ἀπαλότης, ἀδρότης τῶν σαρκῶν ἐν εἰκότι.

morbifique, νοσοποιός, νοσο-φύρος.

morbleu! (ἐπιφώνημα ἢ βλασφημία ἐκφράζουσα ὄργην, ἀγανάκτησιν) οὐφ! νὰ πάρ' ἡ ὄργη.

morceau, θραῦμα, τέμαχος, τε-μάχιον, τμήμα, κομμάτιον·—**de** terre, μέρος γῆς, γήπεδον·—**γω-**ρῶν, ἀπόσπασμα συγγράμματος·—

d' architecture, ἀρχιτεκτονικὸν ἔργον·—**de musique**, μελοῦδημα ἢ ἀνάκρουσμα εἴτε πλήρες καὶ αὐτο-

τελές, εἴτε ἐκ μελοδράματος εἰλημμένον· **aimer les bons—x**, λιγνέσθαι, ἀγαπᾶν τὰ ἐκλεκτὰ φα-

γητά· **doubler les —x**, ἐσθίω ἐ-

σπενδυμένως· (μους.) — d' eusem-
ble, μέλος ὑπὸ πολλῶν ἀδόμενον ἢ
κρουόμενον ἐν εἴδει συμφωνίας.

morceler, ῥ. ἐν. (je morcelle,
je morcellerai) εἰς μέλη τέμνω,
διαμελίζω, κερματίζω, κατακόπτω,
κομματιάζω.

morcellement, κατακερματι-
σμός, διαμελισμός, κ. κομματίασμα.

mordache, θ. εἶδος λαβίδος ἢ
πυράγρας.

mordacité, θ. διαβρωτικότης·
δηκτικότης λόγου.

mordailleur, ῥ. ἐ. ὑποδάκνω, ἐ-
λαφροδάκνω.

mordamment, δηκτικῶς, δη-
κτικῶ τῷ τρόπῳ.

mordançage, στυπτηρίασις ὑ-
φάσματος πρὸς ἐπιτύχιν τῆς βαφῆς.

mordancer, ῥ. ἐν. στυπτηριάζω
τὸ ὑφασμα πρὶν βάψω αὐτὸ ἵνα ἡ
βαφή ἐπιτύχη.

mordant, e (ιδίως μεταφ.) δη-
κτικός, κ. ἐργικτικός, πειρακτικός·
esprit —, πνεῦμα δηκτικόν· οὗς.
βρονίχιον πρὸς ἐπιγρύσασιν, γρυ-
σόκολλα.

mordexin (ιατρ.) διηνεκὴς καὶ
θανατηφόρος ἰμετός.

mordicant, e, διαβρωτικός, δρι-
μύς, στρουφνός· (μεταφ.) esprit—,
πνεῦμα σκωπτικόν, δηκτικόν.

mordicus (-uce) ἐπιρρ. ὀδᾶξ,
ἐπιμόνως, πεισματωδῶς.

mordienne (οἰκείως) à la gros-
se—, ἀσυστόλις, μετὰ θάρρους.

mordillage, δῆξις ἐλαφρὰ καὶ
συχνή, κ. δαγκάνιασμα.

mordiller, ῥ. ἐν. συχνὰ ὑποδά-
κνω, δακνάζω, κ. δαγκανιάζω.

mordoré, ἐρυθρομέλας, ρούσιος.

mordorer, ῥ. ἐν. ἐρυθρομέλαν
βάπτω ἢ καθίστημι.

mordorure, θ. χρωματισμός ἐ-
ρυθρομέλας.

mordre, ῥ. ἐν. δάκνω, κ. δαγ-

κάνω· κατατρώγω· la lime mordit
le fer, ἡ ῥίνη ῥινίζει τὸν σίδηρον·

(μεταφ.)—la poussière, φρονεύομαι
μαχόμενος· δάκνω τὴν γῆν· τὸ χῶ-

μα·—le sein de sa nourrice, ἀ-
χαρίστως φέρομαι πρὸς τοὺς εὐερ-

γέτας· ῥ. οὐδ.—dans son pain, κό-
πτω τὸν ἄρτον δάκνων· vos paroles.

ne mordent pas sur son coeur,
οἱ λόγοι σου δὲν συγκινοῦσιν αὐτόν·

un aveugle y mordrait, τοῦτο καὶ
τυφλῶ δῆλον· (μεσ.) il s'en mordra

les doigts, αὐτὸς ὄψεται, θὰ μετανο-
ήση παθῶν, κ. θὰ κτυπᾷ τὸ κεφάλι του·

mordu, e (παθ. μετοχ. τοῦ
mordre δάκνω) δεδηγμένος, δαγ-

κωμένος.

More ἢ **Maure**, Μαῦρος, Μαυ-
ρούσιος, Μαυριτανός, Ἀλγερινός,
Βαρβαρέσιος.

moreau, ἵππος μελάντατος, κ.
κατάμαυρος.

morelle, θ. (βοτ.) ἡ στρύγνη,
τὸ στρύγγιον.

moresque, μαυρούσιος, μαυρι-
τανικός, κ. ἀλγερινικός, βαρβαρέσι-
κος· οὗς. γυνή μαυριτανή· εἶδος χο-

ροῦ μαυριτανικοῦ.

morfil, λεπτή ξυροῦ (κ. ξυρα-
φίου, ἀκμή·—ὀδόντες ἐλέφαντος.

morfondre, ῥ. ἐν. προξενῶ ψῦ-
χος ἀνυπόφορον, παγόνω· se—, πε-

ριμένω ἀνυπομόνως, δυσφορῶν.

morfondure, ἵπποκατάρρους,
κ. συνάγι τοῦ ἀλόγου, κροσολόγημα.

morganatique, γάμος μεταξὺ
πρίγκιπος καὶ γυναικὸς κατωτέρας

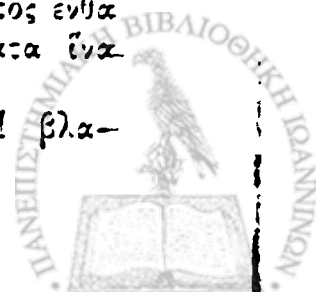
καταστάσεως εἰς τὴν δὲν παραχωρεῖ
πάντα τὰ δικαιώματα συζύγου.

morganatiquement, ἡμινο-
μίμως ὡς πρὸς τὸν γάμον.

morgue, θ. ἔπαρσις, ὄγκος φρο-
νήματος, ὑπερηφάνεια·—τόπος ἐνθα

ἐκτίθενται ἄγνωστα πτώματα ἵνα
ἀναγνωρισθῶσιν.

morgué! **morguienne**! βλα-

σφημίαι τῶν χωρικῶν προαγγέλλουσαι ὄργην, ὦφ! μαθές!

morguer, ῥ. ἐν. ὑβριστικῶς σέρομαι, ὑπεροπτικῶς, αὐθαδῶς βλέπω, περιφρονῶ.

morgueur (ἀρχ.) θυρωρός ἐξεταστής τῶν εἰσερχομένων δεσμίων ὁ προβλέπων ἀλαζονικῶς.

moribond, ε. ἐπιθάνατος, ἐτοιμοθάνατος, ψυχορραγῶν, πνέων τὰ λοιπῶτα.

moricaud, ε, πολὺ μελαγχροινός.

morigéner, ῥ. ἐν. ἡθοποιῶ, χρησμὸν παρασκευάζω, ταῖς νοθεσίαις σωφρονίζω.

morille, εἶδος μύκητος, ὁ βωλίτης· εἶδος κογγύλης.

morillon, εἶδος σταφυλῆς μελαίνης· πλῆθ. σμάραγδοὶ ἀκατέργαστοι.

morion, κόρυς, κράνος ἐλαφροτέρου εἶδους τῶν μεσαιωνικῶν ἱπποτῶν.

mormon, οπνε, μορμονός, μέλος τῆς αἰρέσεως τῶν Μορμόνων, συσταθείσης ἐν Ἀμερικῇ τῷ 1827, καὶ πρεσβευούσης τὴν Θεοκρατίαν καὶ πολυγαμίαν.

morne, κατηφής, σκυθρωπός· οὗτ. βουνόν, μικρὸν ὄρος μεμονωμένον ἐν ταῖς Ἀντίλλαις νήσοις.

mornifle (δτημωδ.) ῥάπισμα ἐπὶ τοῦ προσώπου διὰ τοῦ ὕπισθεν τῆς χειρός.

morose, σκυθρωπός, στρυφνός, δύσκολος, δυσάρεστος.

morosité, θ. σκυθρωπότης, στρυφνότης. κακὴ τῆς ψυχῆς κατάστασις.

morphine, θ. μορφίνη, καρωτικὴ τοῦ καλίου οὐσία.

morphique, (χημ.) μορφικόν ἢ μορφινικόν ἄλας· ἐπιθ. ὑπνωτικός, ὕπνιμος.

morpion, εἶδος φθειρός κακίστου εἶδους· — παιδάριον.

mors, τὰ ὑποστόμια ἢ σιδήρια τοῦ χαλινοῦ, τὰ εἰς τὸ στόμα τοῦ ἵππου ἐντιθέμενα, κημός, τουρκ. γκέμι.

morse, ἐλέφας ὁ θαλάσσιος.

morsure, θ. δῆξις, δῆγμα, κ. δάγκαμα· (μεταφ.) les—s de la calomnie, τὰ βέλη τῆς συκοφαντίας.

mort, θ. ὁ θάνατος· ἡ θανατικὴ ποινή· il fut condamné à mort, κατεδικάσθη εἰς θάνατον· (μεταφ.) souffrir mille —s, ὑποφέρειν τὰ πάνδεινα· avoir la—dans l'âme, ἔχειν τὸν ἄδην ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀλγεῖν βαρέως, λυπεῖσθαι λύπην ἀπαρηγόρητον· haïr à la—, μισεῖν ἀδιαλλακτικῶς, ἀσπόνδως· à la vie et à la—, καὶ εἰς ζωὴν καὶ εἰς θάνατον, ζῶν καὶ θανών, εἰς αἰε· ἐπιφ.

—de ma vie! μὴ γένοιτο! ἄπαγε!

—civile, ἀτίμωσις. στέρξις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων· πολιτικὸς θάνατος.

mort, ε, (παθ. μετ. τοῦ ῥ. mourir, ἀποθνήσκειν) νεκρός, κ. ἀποθαμμένος, πεθαμμένος· (μεταφ.) ἐσθεσμένος, ἀσθενής· des yeux—s, ὀφθαλμοὶ χαῦνοι, ἐστερημένοι ζωηροτήτος· cau—e, ὕδωρ λιμνάζων, στάσιμον· papier—, γάρτης κοινός, ἀσφράγιστος, οὐχὶ ἐπίσημος· beauté—e, κάλλος παρωχημένον, παρηκμακός· argent—, γοήματα ἀκίνητα, ἀργῶς κείμενα· ball—e, σφαῖρα μὴ θανατηφόρος, μὴ πληγόνουσα· feuilles—e, φύλλα ξηρά· langue—e, γλῶσσα ἀργαία, μὴ λαλουμένη· nature—e, (ζωγρ.) ἀπεικόνισις νεκρῶν ζώων καὶ καρπῶν· οὗτ. prier pour les—s, δέσθαι ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων.

mortadelle, σφαιροειδῆς ἀλάς, κ. λουκάνικον, τῆς Ἰταλίας, κ. μορταδέλλα.

mortallable, (τὸ πάλαι) δουλοπάροικος μηδὲν δικαιούμενος ν' ἀ-

φήση κληρονόμημα τῆς ἑαυτοῦ τέ-
κνοις.

mortaise, θ. κολλωμα, ἐντομή
ἐν ξύλῳ ἢ μετάλλῳ πρὸς ἐναρμογήν
τοῦ ἄκρου ἄλλου.

mortaiser, ῥ. ἐν. ἐντέμνω, κά-
μνω κολλωμα εἰς ξύλον ἢ μέταλλον
πρὸς ἐναρμογήν τοῦ ἄκρου ἄλλου.

mortalité, θ. θνησιμότης· τὸ
θνητὸν εἶναι·—ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπο-
θώσεων.

mortbois, ξύλον μηδαμινῆς ἀ-
ξίας, οἶον ἀκανθαί, τρίβολοι, κ.τ.λ.

morte-eau, θ. παλίρροιαί ἀνε-
παίθητοι· (μεταφ.) κατηφής, με-
λαγχολικός.

mortel, elle, θνητός, ὁ ὑποκει-
μενος εἰς θάνατον· les hommes
sont —s, οἱ ἄνθρωποι εἰσι θνητοί·
τὸ εἰς νεκρὸν ἀνήκον· depouille
—elle, τὸ λείψανον, ὁ νεκρός·—
θανητηφόρος· maladie, blessure
—elle, νόσος, τραῦμα θανατηφόρον·
péchè—, θανάσιμον, ἀσυγχώρητον
ἀμάρτημα· ennemi—, θανάσιμος,
ἄσπονδος ἐχθρός· (μεταφ.) ὑπερβο-
λικὸς ἄκρος· douleur—, ὀδύνη ὀξυ-
τάτη, ἀνυπόφορος· dix —elles li-
eues, δέκα λευγῶν ἀνιαρὰ ὁδοιπο-
ρία· οὐσ. ἀνήρ, γυνή, ἄνθρωπος,
βροτός· πληθ. les —s, οἱ βροτοί,
ἄνθρωποι τὸ ἀνθρώπινον γένος.

mortellement, θανάσιμως, και-
ρίως· (μεταφ.) haïr—, μισεῖν ἀ-
σπόνδως, ἀδιαλλάκτως.

morte-paye, ἄνθρωπος ἄγρη-
στος ἐν οἰκογενείᾳ, οἰκόσιτος, ἀνω-
φελῶς τρεφόμενος.

morte-saison, ἡ ἐποχὴ τῆς ἀ-
πραξίας καὶ τῆς ἀφορίας ἐν τισιν
ἐπιτηδεύμασιν.

mort-gage, ἐπικαρπία τοῦ ἐνε-
γύρου ὑπὲρ μόνου τοῦ δανειστοῦ,
ἀνευ ἐλαττώσεως τοῦ εἰς αὐτὸν ὀ-
φειλομένου ποσοῦ.

mortier, ἀμμοκονία, ὀλμος· ἰγθίς,

ἰγθίον, κ. γουδί·—ὀλμος, βραχὺ καὶ
ὀγκῶδες τηλεόλον, ἐξακοντίζον βόμ-
βας· (τὸ πάλαι)· στρογγύλος βελού-
δινος πῖλος, ἐν ἐφόρουν οἱ δικαστι-
κοὶ πρόεδροι τοῦ ἀνωτάτου δικα-
στηρίου· (parlement) ὅθεν καὶ pré-
sident à mortier ἐλέγοντο.

mortifère, θανατηφόρος, φαρ-
μακερός.

mortifiant, e, ταπεινωτικός,
θῆξιθυμος, χαλεπός, ἀλγεινός.

mortification, θ. νέκρωσις,
ταπεινωσις τῆς σαρκός, ἢ τῶν πα-
κόλασις· (μεταφ.) ταπεινώσις, κα-
ταισχύνη, θῆξις τῆς καρδίας, ἀηδία,
λύπη μειγμένη μὲ ταπεινώσιν· ἀ-
προσδόκητον συμβάν· (ιατρ.) νέκρω-
σις σαρκῶν, γάγγραινα.

mortifier, ῥ. ἐν. νεκρῶ τὸ σῶ-
μα· (θεολ.) σφακελίζω, ταπεινῶ τὴν
σάρκα δια νηστειῶν καὶ λοιπῆς σκλη-
ραγωγίας· κρατῶ τῶν ἐπιθυμιῶν·—
ἀνιῶ, λυπῶ, ταπεινῶ τινα·—πε-
παίνω, καθιστῶ τρυφερώτερον, οἶον
τὸ κρέας.

mort-ivre, ἢ ivre-mort, ἀναί-
σθητος ἐκ μέθης, κ. μεθυσμένος
στουπί

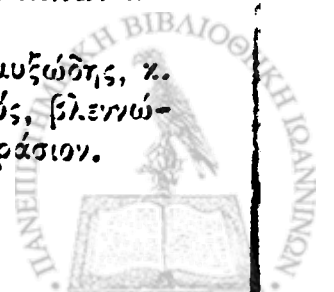
mort-né, e, νεκρογενής, νεκρο-
γέννητος· des enfants mortsnés,
παῖδα νεκρογέννητα.

mortuaire, νεκρικός, νεκρώσι-
μος, τῆς νεκρικῆς πομπῆς, τῆς νε-
κρικῆς ἐν τῷ ναῶ ἀκολουθίας, ἐπι-
κῆδειος, ἐπιτάφιος· drap—, ὁ σιν-
δονίτης, ὁ μέλας τῶν κηδειῶν πέ-
πλός ὁ φέρων τὰ σύμβολα τοῦ θά-
νατου.

morue, θ. (ἰγθ.) ὀνίσκος, κ. βα-
καλάς, ἰδὲ merluche.

morve, θ. μύξα· βλέννα, κόρυ-
ζα· κολλητικὴ νόσος τῶν ἱππων καὶ
τῶν κυνῶν, ἱππερος.

morveux, euse, μυξώδης, κ.
μυξιάρης· κορύζης μεστός, βλενω-
δής· οὐσ. πα:δάριον, κοράσιον.

mosaïque, τὸ ψηφοθέτημα, μουσειώμα, κ. μωσαϊκόν· σύγγραμμα ἐκ πολυειδῶς ὕλης συγκεείμενον· ἐπιθ. μωσαϊκός, τοῦ Μωϋσέως, εἰς τὸν Μωϋσέα ἀναφερόμενος.

mosaïsme, μωσαϊσμός.

mosaïste, ψηφοθέτης, μουσειωτής, τεχνίτης μωσαϊκῶν.

mosarabe, ἰδὲ mozarabe.

moscouade, θ. ζάχαρις ἀκαθάριστος, κ. ἀλαγάριστος.

moscovite, Μοσχοδίτης.

mosette, θ. ἰδὲ mozette.

mosquée, τέμενος μωαμεθανικόν, κ. τζαμίον.

mot, λέξις, ῥήμα, ἔπος· **dire un** — à l'oreille, λέγειν τι μυστικῶς, εἰς τὸ οὖς· **écrire un** — à qqn, γράφειν τινὶ διὰ βραχείων· **c' est mon dernier** —, (ἐπὶ ἀγορᾶς ἢ πωλησεως) οὐδὲν πλέον δύναμαι νὰ δώσω ἢ ἔλαττον νὰ δεχθῶ· **φράσις, ἔκφρασις**· — **σκέψις, ἰδέα**· — **πρότασις, λόγος**· — ὁ τελευταῖος ἢ ὀριστικὸς λόγος· — τὸ τρίμημα, ἢ τιμὴ πράγματός τινος· **le** — **de l'énigme**, ἢ ἔννοια ἢ λύσις τοῦ αἰνίγματος· **un** — ἰ μίαν λέξιν νὰ σᾶς εἶπω· **bon** —, ἀστεϊότης, εὐφρῆς λόγος, ἀστεϊσμός, λογοπαίγνιον· — **consacré**, ὁ καθιερωμένος ὄρος· **demi** —, νύξις· — **échappé**, λέξις ἐκφυγοῦσα, λεχθεῖσα ἐξ ἀπροσεξίας· **fin** —, τὸ κυριώτερον, τὸ σπουδαιότερον· τὸ οὐσιῶδες τῆς υποθέσεως, τοῦ προκειμένου **beau** —, λόγος ἀξιομνημόνευτος· **gros** — **s**, ὕβρεις· — **s sacramentaux**, λόγοι, φράσεις ἀπαιτούμεναι διὰ τὸ κῦρος ἐγγράφου· — **à deux ententes**, **à double entendre**, λόγοι διαφορούμενοι· (στρατ.) — **d'ordre**, σύνθημα· μυστικὸν σημεῖον, ἰδιαιτέρον σάλπισμα· — **pour rire**, ἀστεϊσμός· — **à** —, κατὰ λέξιν· — **pour** —, λέξιν πρὸς λέξιν, αὐτολεξεῖ· **éplucheur de** —, λεξιθή-

ρας· **jeu de** — **s**, λογοπαίγνιον· **en un** —, ἐνὶ λόγῳ, ἐν βραχεῖ, ὡς ἔπος εἶπεν· **en un** — **comme en mille**, τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς· **sans dire** —, ἢ **sans** — **dire**, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιρρήσεως ἢ ἀντιστάσεως· **l'art n' a pas dit son dernier** —, ἢ τέχνη δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς τελειότητος· **avoir le** —, γινώσκειν τὸ τι θέλει νὰ εἶπη τις· **il a toujours le** — **pour rire**, τὸ στόμα του δι' ἀστεϊσμοὺς ἀνοίγει· εἶναι· τινὰ πάντοτε ἀστεῖον· **compter ses** — **s**, ὁμιλεῖν βραδέως· **comprendre à demi** —, ἐννοεῖν εὐκόλως, δι' ἀπλοῦ ὑπαινιγμοῦ· **donner le** — **à qqn**, ἐξηγεῖν τινὶ τὸ μυστικόν· **jeter un** — **à la poste**, παραδίδω βραχείαν ἐπιστολὴν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· **lacher le** —, ἀφίνω νὰ μοῦ ἐκφύγη ἡ λέξις, λέγω ἐκείνο ὅπερ ἀπεσιώπων· **manger ses** — **s**, καταπίνειν τὰς λέξεις, **prendre qqn au** —, δράττομαι τοῦ λόγου, τῆς ὑποσχέσεώς τινός, συλλαμβάνειν τινὰ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ λόγων· **ne souffler** —, μὴ προφέρειν μηδὲ λέξιν· **trancher le** —, λέγω καθαρῶς, παρρησία, λύω τὸ ζήτημα· **à bon entendeur demi** —, τοῖς φρονίμοις ὀλίγα.

mot-à-mot, κατὰ λέξιν μετάφρασις.

motacille (-σιλ) θ. (δημωδ.) (ὄρνιθ.) σεισουπιγίς, κ. σουσουραδα.

motet, ψαλμοῦδία ἐπὶ λατινικῶν λέξεων οὐχὶ ἀπαραίτητος ἐν τῇ λειτουργίᾳ.

moteur, κινητής, κινήσειον μηχανῆς, οἷον τὸ ὕδωρ, ὁ ἄνεμος, ὁ ἄτμος, ὁ ἠλεκτροισμός· (μεταφ.) αὐτουργός, αἴτιος, ὑποκινητής, διενεργητής· θηλ. **motrice**, **force** —, ἢ κινουσα δύναμις τὸ ἐλατήριον.

motif, αἰτία, αἴτιον· σκοπός· πρόθεσις· ἀφορμή· πρόφασις, πρόσχη-

μα· (μους.) τὸ προεξάρχον μέλος ἐν τινι μολπῇ.

motion, θ. κίνησις· ὤθησις πρὸς κίνησιν· πρότασις βουλευτοῦ ἐν συνεδριάσει τῆς βουλῆς.

motival, e (νομ.) αἰτιολογικός.

motiver, ῥ. ἐν. αἰτιολογῶ ἀπόσασιν, προβάλλομαι δικαιολογῶ, ἐξηγῶ.

motte, θ. βῶλος γῆς· —à brûler, βῶλος καύσιμος.

motus (-usse) ἐπιφ. σιωπή! κ. μιλιὰ!

mou ἢ mol, θηλ. molle, μαλακός, ἀπαλός· (μεταφ.) γαῦνος, ἀσθενής, ἀδρανής· μαλθακός, ἐκτεθηλυμένος· vie molle, βίος τρυφηλός, μαλθακός· οὐσ. ὀημώδης σημασία τοῦ πνεύμονος ζώων τινῶν· —de veau, πνεύμων μόσχου.

mouchard, ἀστνομοικός κατάσκοπος· (κατ'ἐπεκτ.) ὠτακουστής, καταδότης.

moucharder, ῥ. ἐν. κατασκοπεύω.

mouche, θ. μυῖα ἐλάχιστον τεμάχιον μέλανος μεταξωτοῦ ὑφάσματος κολλωμένου ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου διὰ τεχνιτῆς φακῆς· —de chien, ἡ κυνομυῖα· prendre la—, παροργίζεσθαι· fine—, παροῦργος, πονηρός· —qui pique les chevaux, les boeufs, μύωψ, ἀλσγόμυια· —à miel, μέλισσα· —luisante, λαμπουρίς, πυγολαμπίς· (μεταφ.)· —ὠτακουστής, κατάσκοπος· faire la—du coche, προσποιοῦμαι τὸν πρόθυμον, τὸν πολυάσχολον, τὸν ὑπερρετικὸν καὶ γρήσιμον, πωλῶ ὑπερρείαν· —ἀκμή, κομβίον τοῦ ἄκρου τοῦ πρὸς ἄκτισιν ξίφους· (ἱατρ.) ἐκδύριον μικρὸν καὶ στρογγύλον.

moucher, ῥ. ἐν. ἀπομύττω τὴν ῥίνα, κ. ἐκβάλλω τὴν μύξαν· —une bougie une langue, λαμπάδα προ-

μύσσω ἢ προσβύω, κ. ξεφυτιλιζώ· —κατασκοπεύω· se—, ἀπομύττομαι· il n'a pas le temps de se—, εἶναι πολυάσχολος· il ne se mouche pas du pied, δὲν εἶναι ἀνόητος.

moucherie, θ. ἀπόμυξις, ἐκβολή τῆς μύξης τῆς ῥίνας.

mouchерolle, θ. (ὄρνιθ.) μυιοθήρας, μικρὸν τι πτηνόν.

moucheron, σκνίψ, κ. σκνίπα.

moucheronne, θ. la gent—, αἱ μυῖαι.

moucheté, e, κατάστικτος· blé—, σίτος βεβλαμμένος· fleuret—, ξίφος τῆς ξιφομαχίας μὲ κομβίον εἰς τὸ ἄκρον.

moucheter, στίζω, καταστίζω· ὕφασμα μεταξωτόν, διαποικιλῶ.

mouchettes, θ. πληθ. κηροψάλιδον.

moucheture, θ. κοσμητικὴ κατάστιξις ὑφάσματος.

moucheur (ἄλλοτε) ὁ προμύτων τοὺς λόγνους, τὰ κηρία ἐν τῷ θεάτρῳ.

mouchoir, σουδάριον, κεφαλόμακτρον, ῥινόμακτρον, κ. μανδύλι τῆς μύτης· —de cou, μανδύλιον ὁπερ αἱ γυναῖκες περὶ τὸν λαιμὸν ἐτίθητε δένουσιν· —de poche, μανδύλι τῆς τσέπης.

mouchure, θ. τὸ τῆς λογνίας ἀπόμυγμα, ἀπόκομμα τοῦ σπιτίλου.

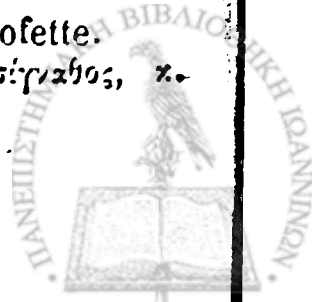
moudre, ῥ. ἐν. moulant, moulu, je mouds, nous moulons, je moulus) ἀλέθω (οἶον σίτον, καφέν, κτλ.)

moue, θ. προέκτασις τῶν χειλέων ἐκ δυσαρσεκείας· faire la—, μύλλω, μοιμύλλω, μοσφάξω τὰ χειρῶν προσάγων πρὸς ἀλλήλα, κ. τὰ κρημῶ, τὰ ξεινίζω.

mouette, θ. κέπερος, λαρίς, εἶδ. λάρρου, κ. γλάρρου.

moufette, θ. idè mofette.

mouflard, e, φυσίγναθος, κ. μαγουλιᾶς.

moufle, θ. χονδρή μαλλίνη χειροθήκη με μόνον διά τὸν ἀντίχειρα χώρισμα·—σύνπλεγμα ἢ συναρμογή τροχαλιῶν τῶν μὲν κινητῶν τῶν δὲ σταθερῶν, πολύσπαστον, ἐπάγων, βαροῦλκον· ἀρα. πῆλινον ἀγγεῖον χρησιμεῖον πρὸς τῆξιν ὑλῶν ἀνευ τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς τοῦ πυρός.

moufler, ρ. ἐν. συνέχω τὴν βίνα καὶ τὰς παρειὰς δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν.

mouflon, εἶδος ἀγρίου προβάτου τῆς Κύρου καὶ τῆς Σαρδοῦς, ὁ μούσων.

mouillage, ὄρμος, ἀγκυροβόλιον.

mouille-bouche, θ. εἶδος εὐγύμου ἀπίου.

mouiller, ρ. ἐν. ἐμβρέχω, διαβρέχω, νοτίζω, ὑγραίνω· (γραμ.) προσφέρω τὸ l ὡς γε ἢ γι· (ναυτ.) —l'ancre ἢ ἀπλῶς—, ἀγκυροβολῶ.

mouillette, θ. τεμάχιον ἄρτου μακροῦ καὶ λεπτοῦ· ἐμβαπτόμενον εἰς τὰ ἡμίθεραστα, (κ. μελάτα) ὡά.

mouilloir, ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάπτουσιν αἱ κλώστριαι τοὺς δακτύλους κλώθουσαι.

mouillure, θ. ἐμβρεξις, διάβρεξις· μικρὰ ἄρδευσις.

moujik, Ῥῶσσοι χωρικός.

moulage, πλάσις, χώνευσις, ἢ εἰς τύπον, μήτραν γύσις μετάλλου, γύψου ἢ κηροῦ πρὸς ἀποτύπωσιν σχημάτων καὶ ἀγαλμάτων·—ἄλλετρον, ἀντιμισθία τοῦ μυλωθροῦ, κ. μυλωνᾶ.

moule, κοίλον σχῆμα, τύπος, μήτρα, κ. καλοῦπι·—θ. (ὄστρακ.) μίτύλος, μύαξ, κ. μύδι.

moulé, e, χυτός, ἀποτετυπωμένος· τυπογραφικός.

mouler, ρ. ἐν. πλαστοουργῶ, ἀποτυπῶ, γύνω εἰς τὴν μήτραν, εἰς τὸ κ. καλοῦπι.

moulerie, θ. χυτήριον μετάλλων.

mouleur, πλαστοουργός, χύτης.

moulin, μύλων, μυλών, μύλος·—à vent, ἀνεμόμυλος·—à bras, χειρομύλη·—à vapeur, ἀτμόμυλος·—à café, μύλος τοῦ καφέ· (μεταφ.)—à paroles, ἀδόλεσχος, λάλος, ελύαρος.

moulinage, κλώσις ἢ περιτύλιγμα τῆς ἀκατεργάστου μετάξης.

mouliner, ρ. ἐν. κλώθω ἢ τυλίσσω τὴν μέταξαν· (ἐπὶ ἐνεργείας σκωλήκων) διαδιβρώσκω καὶ μεταβάλλω εἰς κόνιν τὸ ξύλον· ὑποσχάπτω τὸ γῶμα.

moulinet, χειρόμυλον· τροχίσκος· στρόφαλον· τροχαλία.

moulineur, ἢ moulinier, μεταξουργός, τροχοξύραφος, κ. βόδα-νιστής.

moult, ἐπίρρ.(ἀρχ.)λίαν, πολὺ.

moulu, e, μυλόκλαστος, ἀηλεσμένος, ἀλεσμένος.

moulure, θ. ἐξέχον ἐπὶ τοῦ τοίχου ἢ τοῦ μαρμάρου ἀρχιτεκτονικὸν κόσμημα, θριγγός, βάρδωμα, κυμάτιον κτλ.

mourant, e, ἐπιθάνατος, ψυχορραγῶν· (μεταφ.) ὀλιγοδρανής, ἀνειμένος, ἄτονος.

mourier, (ὄρνιθ.) μελισσοουργός ὁ μακρόουρος.

mourine, θ. (ἰγθ.) μουρίνη.

mourir, ρ. ἐν. (mourant, mort, je meurs, nous mourons, je mourus, μελ. je mourrai, que je meure, que nous mourions) ἀποθνήσκω, τελευτῶ, ἐκπνέω·—de faim, λιμοκτονεῖν·—subitement, ἀποθνήσκειν θάνατον αἰφνίδιον·—à petit feu, εθίνειν, ἀποθνήσκειν κατὰ μικρὸν καὶ ἐν βασάνοις, ἐναγωνίως·—de sa belle mort ἢ d'une mort naturelle, ἀποθνήσκειν φυσικὸν θάνατον·—dans sa peau, ἀποθνήσκειν ἀμεταμέλητον, ἀδιόρθωτον·—au champ ἢ au lit d'honneur,

ἀποθνήσκειν ἐν πολέμῳ· faire —, θανατοῦν ἀποκτείνειν — en l'air, δι' ἀργόντης τελευτᾶν· se —, je me meurs, ἴδῃ ἀποθνήσκω, πάγω πλέον, ἀπέθανον.

mouron, (βοτ.) ἡ ἀναγαλλίς, ὁ κόρηρος.

mourre, θ. εἶδος παιδιάς.

mousquet, τὸ παλαιὸν εἶδος τοῦ πυροβόλου ὄπλου, ὅπερ διὰ θρυαλλίδος ἀνέπλερον.

mousquetade, θ. πυροβόλημα.

mousquetaire, ἔφιπποι τοῦ βασιλέως εὐγενεῖς σωματοφύλακες.

mousqueterie, θ. ὁμήγερονος ἐκπυροσφρόττις ὄπλων.

mousqueton, ὄπλον πυροβόλου βραχὺ σωμαίων τινῶν ἱππέων.

mousse, θ. βρόνον, φύκιον, κ. φύκι· — ἀφρός.

mousse, e, ναυτίλος, ναυτόπαις, κ. μοῦτσος.

moussé, e, ἀμβλύς.

musseline, θ. τὸ ἐλαφρότατον βαμβάκερόν υφασμα· ἐπίθ. verre —, ὑάλος λεπτοτάτη.

mousser, ῥ. ἐν. ἀφρίζω, ἀπαφρίζω, οἶνον ὁ ζύθος, ὁ καμπανίτης οἶνος, κτλ. (μεταφ.) faire — qqn. ὑπερεπανῶ τινά.

mousseron, ὁ βωλίτης, εἶδος μύκητος κ. μανιταρίου.

mousseux, euse, πομπρολογώδης, ἔπαφρος, ἀφρίζων.

moussoir, ζύλιγος κύλιγδρος διὰ ν' ἀνοίγη τις φύλλα ζύμης· — ἕξαφρόσιτος τῆς σοκολάτης.

mousson, θ. οἱ ἐτρεῖαι, ἄνεμοι περιδικοί τῶν Ἰνδιῶν.

moussu, βρυσιάλυπος· rose — e, ἡ rose mousseuse, ῥόδον γλοῦδες.

moustache, θ. μούσταξ, κ. μουστάκι· (μεταφ.) vieille — e, γέρον στρατιώτης· αἱ μακραι καὶ σκληραι τρίχες ἐπὶ τοῦ ῥόγγου ζώων τινῶν.

moustiquaire, θ. κωνοπέων,

παραπέτασμα τῆς κλίνης, ἀλεξικώνωπον, κ. κωνοουπέρα.

moustique, θ. ἐμπίς, σκνίψ, κ. σκνίπα, κωνοῦπι.

mout, γλεῦθος, κ. μοῦστος.

moutard, (ὄτιμωδ.) παιδάριον.

moutarde, θ. τὸ σίναπι· ἡ σίνιπι, κ. σιναπόσπορος, μουστάρδα — après diner, τὸ ἀκαίρω, τὸ κατόπι ἐορτῆς γινόμενον.

moutardier, σιναποδόχον ἀγέρον.

moutier, (ἀργ.) μοναστήριον.

mouton, πρόβατον, κρέας προβάτου (μεταφ.) ἀνθρωπος πρᾶος, παιθήνιος, φιλήσυγος· les —, de Panurge, οἱ τυφλῶς τοῖς ἄλλοις μιμούμενοι, τοῖς ἄλλοις πόμενοι· revenons à nos — s, αἱ πανέλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον. les — s, τὰ ἀφρίζοντα κύματα.

montonnade, θ. (τιμαρ.) φέρος πρὸς τὸν ἀργόντα ἀγορᾶς ἡ πωλήσεως προβάτων καὶ ἄλλων κτηνῶν.

moutonnaille, θ. ποίμνη προβάτων (μεταφ.) ἀνόητος ὄχλος.

moutonnement, εὐθύτης μίμησις τῶν ἄλλων.

moutonner, ῥ. ἐν. καθιστῶ ὄνιον, προβάτου δίχην ὄνιοποιῶ, κ. στρογγύων (προκειμένου περὶ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης) ταράττομαι, κινῶμαι.

moutonnerie, θ. πράξις, ἀπλήτης· κλίσις πρὸς μίμησιν· ποίσις βουκολική.

moutonneux, euse, κυματώδης, ἀφρώδης.

moutonnier, ière, ὁ τυφλῶς μιμούμενος ἡ ἀκολουθῶν· ἄκακος, ἀπονήρευτος.

mouture, θ. ἄλεισις, ἄλεισμα· τὰ ἀλειστικά μίγμα κατὰ ἓν τρίτον, σίτου, κριθῆς καὶ βρώτης, σμίγος, κ. σμιγάδι.

mouvance, θ. τιμαριωτικὸν ἐξάρτημα, τὸ εἰς αὐθέντην ἀνηκὸν κτήμα.

mouvant, e, κινητός, κινούμενος· άστατος· sable—, σύρτις, άμμος κινητή· terre — e, ύπόψαμμος γῆ, ἢ μὴ στερεά· bâtir sur un sol —, ἢ sur le sable, ἐπὶ τὴν άμμον οἰκοδομεῖν· —κινητικός, κινητήριος· force—e, κινούσα δύναμις.

mouvement, κίνηση· le — de la terre, ἡ κίνησης τῆς γῆς· ζωτική ἐνέργεια, —coeur, ἡ τῆς καρδίας· —des artères, ἡ τῶν ἀρτηριῶν· se donner du —, ἐμβάλλω ἑμαυτὸν εἰς κίνησιν, κινουῦμαι, γυμνάζομαι· agir de son propre—, κατ' ἰδίαν ἔμπνευσιν, αὐτοβούλως, αὐθορμητῶς· —oratoire, ῥητορικὴ δύναμις καὶ κάλλος περιόδου λόγου· (ώρολογ.) τὰ ἐλατήρια ώρολογίου· perpétuel, αἰένως κίνησης· (μεταφ.) chercher le—perpétuel, ἐπιδιώκειν τὰ ἀδύνατα· discours plein de—, λόγος ζωηρός, περιπαθής.

mouvementé, e, ἔχων πολλὰς άνωμαλί·ας· κινούμενος, ζωηρός, εὐφρόσυτος.

mouvoir, ρ. ἐν. άναστρέφω, άνασκαλεύω τὸ γῶμα γάστρας ἢ κίεω τίου άνθέων.

mouvoir, ρ. ἐν. (mouvant, mû, je meus, nous mouvons, que je meuve, que nous mouvions, ils meuvent, κινῶ· —une pierre, κινῶ λίθον· l'esprit meut la matière, τὸ πνεῦμα κινεῖ, ἤτοι ἐμβάλλει εἰς ἐνέργειαν τὴν ὕλην· se—, κινουῦμαι.

mouvoir, κηπουρικὸν ἔργαλεῖον, σκάλευθρον, κύκηθρον.

moxa (χειρ.) ὕλη καιομένη ἐπὶ τοῦ δέρματος πρὸς καυτηριασμόν.

moye, στῤῥωμα λίθου μαλακὸν εὐκολόνον τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ.

moyen, τρόπος, μέσον, μηχανή, μηχανήμα —s criminels, μέσα ἐγκληματικά· obligez-moi si vous en avez le—, ὑποχρεώσατέ με, ἐάν

δύνασθε· par quel —, τίνι τρόπῳ· διὰ τίνος μέσου· il n' y pas—, ἀδύνατόν ἐστι· —s, πόροι, πλοῦτος· vivre selon ses—s, ζῆν κατὰ δύναμιν, δαπανᾶν κατὰ τοὺς ἐνόντας πόρους· par ce—, διὰ τοῦ μέσου ἢ τρόπου τούτου· par tous les—s possibles, κατὰ πάντα τρόπον· manque de—s, άπορία, ἔνδεια χρημάτων· —φυσικαὶ καὶ διανοητικαὶ δυνάμεις· il a beaucoup de—, εἶναι εὐφύεστατος, νοημονέστατος· (νομ.)—s, ἐπιχειρήματα, λόγοι πειστικοί· —s de nullité, άκυρώσεως λόγοι· (μαθημ.) ὁ μέσος ὄρος άναλογίας.

moyen, enne, μέσος, μέτριος· ὁ ἐν μέσῳ δύο άκρων εὕρισκόμενος· homme de—age, άνθρωπος μέσης ἡλικίας· de—enne grandeur, μετρίου μεγέθους· chiffre—, terme —, ὁ μέσος ὄρος ἀριθμοῦ ἢ πλήθους· (λογικ.) ἡ μέση ἢ δευτέρα πρότασις συλλογισμοῦ, μέσος ὄρος· (γραμμα.) verbe—, ῥῆμα μέσον· (μαθ.) terme—, μέσος ὄρος άναλογίας· οὐσ. (χρονολ.) le —age, ὁ μεσαίων ἢ μεσαιών· (475—1453 μ. X.).

moyennant, διὰ, διὰ μέσου, τῆ· βοήθεια, δύναμις.

moyennement, μέσως, μετρίως, κατὰ μέσον ὄρον.

moyenner, ρ. ἐν. μεσάζω, μεσιτεύω, προξενεύω.

moyère, θ. ἔλος, πλήρες καλάμων, καλάμων.

moyette, θ. θημωνιά πρόσκαιρος ἐν τοῖς άγροῖς, διὰ προφύλαξιν τῶν θερισθέντων.

moyeu, ἡ πλήμη τοῦ τρογοῦ, τέρμος, γοιδικίς· —λέκυθος, κρόκος ὠοῦ· ζαζαρωτὸν δαμάσκηνον.

mozarabe, χριστιανὸς Ἰσπανὸς ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τῶν μουσουλμάνων· ἐπ.θ. mozarabique, μοζαραβικός.

mozette, θ. ἐπωμίς τῶν Λατίνων ἐπισκόπων καὶ κανονικῶν ἢ ἡγουμένων.

mu, e, κινούμενος, κελιντημένος.

muabilité, θ. κινητότης, τὸ εὐμετάβολον.

muable, εὐμετάβλητος, εὐμετάβολος.

muage, ἀλλαγὴ, μεταβολή.

muance, θ. (μους.) μεταβολή τόνου.

muche-pot, ἰδὲ musse-pot.

mucher, se—, κρύπτομαι.

mucilage, ἡ μύξα, τὸ γλίστρον, ἢ γλοιώδης καὶ θρεπτικὴ οὐσία τῶν φυτῶν.

mucilagineux, euse, γλοιώδης, μυξώδης.

mucin, θ. τῶν φυτῶν γλοιός, μύξα.

mucique, acide—. μυκικὸν ἢ μυξικὸν ὄξύ.

mucosité, θ. τὸ μυξώδες, τὸ γλοιώδες, ἢ μύξα.

mue, τριχορρύσις, πτερορρύσις, πτελωσις, κ. τὸ πέσιμον ἢ μάδημα τῶν τριχῶν καὶ τῶν πτερῶν κεράτων ἀποβολή ὄφρα ἀποδύσις δέρματος ἢ ὥρα τοῦ ἔτους, ἢ ἐπογὴ καθ' ἣν ταῦτα γίνονται — μέγας κλωδός, τόπος στενός καὶ σκοτεινός ἐν ᾧ παχύνονται αἱ ὄρνιθες.

muer, ῥ. οὐδ. τριχορροῦ, πτερορροῦ, μαδδοῦν αἱ τρίχες ἢ τὰ πτερά μου· (ἐπὶ ὄφρα) ἀποδύομαι τὸ δέσμα· (ἐπὶ κερατῶν) ἀποβάλλω τὰ κέρατα.

muet, ette, ἄγλωστος, ἄλαλος· ἄφωνος· ἐνεός, ἀναυδός· *voix* ἢ *consonne—tte*, φωνήεν ἢ σύμφωνον ἄφωνον, μὴ προφερόμενον· *il est demeuré—*, ἔμεινεν ἀναυδός, ἐνεός.

mulette, θ. περίπτερον, κ. κιάσκι, χρυσιμεῦον ὡς ἐντευχτήριον τῶν κυνηγῶν.

muézin, ὁ ἐξ ὕψους τοῦ μιναρῆ

ψάλλον καὶ προσκαλῶν τοὺς μουσουλμάνους εἰς προσκύνησιν, κ. μουεζίνης.

mufle, ῥύγγος, τὸ ἄκρον τοῦ ῥύγγου, κ. μουτρον ζώου.

muflier (ῥοτ.) ἀντίρρινον.

mufti ἢ muphti, ἀρχιερεὺς τῶν μουσουλμάνων.

muge, ἰγθύς θαλλ. παρεμφερὴς τῷ κεφάλῳ — *voix*, χελιδῶν, κ. χελιδονόψαρον.

mugir, ῥ. οὐδ. μυκῶμαι, κ. μουγγρίζω· (ἐπὶ θαλάσσης) βροῦ, ἐπιέρεμω, φλοισβῶ· *les flots et les vents mugissent*, τὰ κύματα καὶ οἱ ἄνεμοι βρουγῶνται.

mugissant, e, μυκτικὸς, βρουγώδης.

mugissement, μυκή, μύκτημα, μυκτηθμός, βρουγθηθμός.

muguet (ῥοτ. ἄνη.) ἐσθμερον, ἀνθεμῖς· (ιατρ.) ἄπτραι ἐν τῷ στόματι τῶν βρεφῶν· καλλωπιστὴς γυναικοθήρας νεανίας.

muguetter, ῥ. ἐν. γαριεντιζομαι παρὰ ταῖς γυναῖξιν, ἐρωτοτροπῶ.

muid, μόδιος· κάδος.

muire, θ. ἄλμυροῦ ὕδατος συρμέντροσις ἐξ ἀναθυμιάσεως.

mulâtre, —tresse, ὑπόμαυρος, κ. μελαψός, ὁ γεννηθεὶς ἐξ Εὐρωπαϊοῦ καὶ Αἰθιοπίδος καὶ τ' ἀνάπαλιν.

mule, θ. ἡ θήλεια ἡμίονος· εὐμαρῖς, ἐμβάς γυναικεία· — χεῖματλα, κ. χιονίστραι, ξεπαγιάσματα.

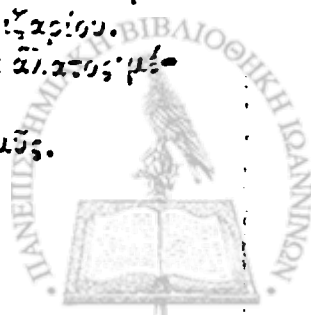
mulet, ὁ ἡμίονος· (κατ' ἐπεκτ.) πᾶν ζῶον μικτοῦ γένους· — (ἰγθ.) ὁ κέφαλος.

muletier, ἡμιονηλάτης, ἀγωγιάτης ἡμιόνου.

mulle, θ. (ἐμπορ.) κατώτερον εἶδος ἐρυθροδάχνου, κ. βίχαριου.

mulon, μέγας σωρός ἁλατος· μέγας σωρός γόστου.

mulot, ὁ ἀρουραῖος μῦς.

mulquinerie, θ. ἐμπόριον λεπτῶν ὑφασμάτων.

multicaude (ζωολ.) πολύουρος.

mult, **mult-** λέξεις προτακτικὴ ἐν συνθέσει δηλοῦσα τὴν πολλαπλότητα.

multicolore, πολύχρους, ποικιλόχρους.

multiflore, πολυανθής.

multiforme, πολύμορφος.

multiple, πολλαπλοῦς, πολλαπλάσιος· (ἀριθ.) ὁ πολλαπλάσιος τοῦ δεινός ἀριθμοῦ, οἷον ὁ 8 τοῦ 2.

multipliable, πολλαπλασιαστός.

multiplicante, ὁ πολλαπλασιαστέος.

multiplicateur, πολλαπλασιαστής.

multiplicatif, **ive**, πολλαπλασιαστικὸς.

multiplication, θ. πολλαπλασίασις· (ἀριθ.) πολλαπλασιασμός.

multiplicité, θ. πολλαπλότης, πλῆθος.

multiplier, ῥ. ἐν. πολλαπλασιάζω, πλῆθύνω· (ἀριθ.) ποιῶ πρᾶξιν πολλαπλασιασμοῦ, πολλαπλασιάζω· **se—**, γίνομαι πολλαπλοῦς, πλῆθύνομαι· **se—**, γίνομαι κρείττων ἑμαυτοῦ, ἐντείνω τὰς προσπαθείας μου.

multitude, θ. τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἢ ζώων καὶ πραγμάτων.

multivavle, (κογγυλ.) πολύθηρος.

muni, **e**, ἐφωδιασμένος, ἔχων.

municipal, **e**, **aux**, δημοτικός· **conseil—**, δημοτικὸν συμβούλιον.

municipalement, δημοτικῶς, δημοργικῶς.

municipalité, αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, ἢ δημοργία.

municipe, πόλις ὑποτεταγμένη εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Ῥώμης καὶ ἀπολαύουσα πολιτικῶν δικαιωμά-

των καίτοι διοικουμένη δι' ἰδίων νόμων, ἰσοπολίτις πόλις· ὁ ἰσοπολίτης.

munificence, θ. γενναιοδωρία, ἐλευθεριότης.

munificent, **e**, γενναιοδωρος, μεγαλόδωρος.

munir, ῥ. ἐν. παρασκευάζω, ἐφοδιάζω, παρέχω· —**une place**, προμηθεύω τῷ φρουρίῳ πᾶν τὸ χρειῶδες· **se—**, ἐφοδιάζομαι, προμηθεύομαι.

munition, θ. πολεμοφόδιον· πᾶν τὸ χρειῶδες ἐν πολέμῳ· **pain de—**, στρατιωτικὸς ἄρτος, κ. ἢ κουράματα.

munitionnaire, τροφοδότης στρατοῦ.

munitionner, προμηθεύω τὰ χρειῶδη τοῦ στρατοῦ, τροφάς κτλ.

muphti, ἰδὲ **mufti**.

muqueux, **euse**, μυκώδης, γλοιώδης, μυξώδης, glande—**euse**, ἀδὴν μυκώδης, βλεννώδης· **membrane—euse**, ὑμὴν μυξώδης· καὶ ἀπλῶς **la muqueuse**.

mur, τοῖχος οἰκίας· τεῖχος φρουρίου ἢ πόλεως· —**mitoyen**, μεσότοιχον· — **πληθ.** **entrer dans les—s**, εἰσέρχασθαι εἰς τὴν πόλιν.

mûr, **e**, πέπειρος, ὄριμος, κ. γινομένος· (μεταφ.) **âge—**, ἀνδρική, ὄριμος ἡλικία· **ce vin n'est pas encore—**, ὁ οἶνος οὗτος δὲν ἀνεζυμώθη, δὲν ὤργασεν ἀκόμη· **une fille—e**, κόρη εἰς ὠραν γάμου.

murage, τείχισις, περιτείχισις· τείχισμα.

muraille, θ. τεῖχος παχὺ καὶ ἔχον ἱκανὸν ὕψος (ναυτ.) παχύτης τῶν πλευρῶν πλοίου· **πληθ.** **les—s d' une ville**, τὰ τεῖχη, οἱ προμαχῶνες πόλεως τινος.

muraillement, πλινθοτείχισμα· τείχισις, τειχοποιίσις.

mural, **e**, τειχικός, ἐπὶ τῶν τειχῶν φούμενος, κεχαραγμένος κατὰ

τὸ σχέδιον τοῦ τείχους, *carte*—ε, χάρτης παρέχων τὸ σχέδιον τείχους, *couronne*—ε, στέφανος ὃν οἱ Ῥωμαῖοι ἀπένεμον τῷ πρώτῳ ἀναβάντι ἐπὶ τὰ τεῖχη ἐν ἐφύδῳ.

mûre, θ. μῶρον, συκόμωρον, κ. μουριά.

mûrement, ὠρίμως.

murène, θ. (ἰχθ.) μύραινα, κ. σμύρνα, παρεμφερῆς τῇ ἐγγέλει.

murer, ῥ. ἐν. τειχίζω, περιτειχίζω, ἀποτειχίζω, περιφράττω· κρύπτω.

murex, (κογχυλ.) μονύθυρόν τι σαρχοθύρον μαλάκιον.

mûri, θ. ὠριμος, ὠριμασμένος.

muriate, ὑδροχλωροῦχον ἄλας.

muriatique, *acide*—, ὑδροχλωρικὸν ὄξύ.

murie, θ. ἀλατοῦχον ὕδωρ· (ἀρχ.) ἄλας τετριμμένον ᾧ ἐχρῶντο αἱ ἐστιάδες ἐν ταῖς θυσίαις.

mûrier, μωρέα, κ. μουριά, τουτιά.

mûrir, ῥ. ἐν. πεπαίνω, καθιστῶ ὠριμον, ῥ. οὐδ. ὠριμάζω.

murmurant, μορμύρων, μορμυρίζων, ψιθυρίζων, κελαρύζων.

murmurateur, γογγυστής, μεμφίμοιρος, κ. μουρμουριάρης.

murmure, κελάρυσμα, ῥόθος, φλοισβός, κ. μουρμουριτόν.

murmurer, ῥ. ἐν. μορμύρω, μορμυρίζω, ψιθυρίζω, κελαρύζω, γογγύζω, μεμφιμοιρῶ, κ. μουρμουρίζω.

murrhin, μορρίνη, πολύτιμον εἶδος ἀγγελοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀγνώστου ἡμῖν τὴν σήμερον.

musagète (ἐπιθ. τοῦ Ἀπόλλωνος) μουσηγέτης.

musaraigne, θ. (ζωολ.) μυγαλή.

musard, θ. ὄκνηρός, κεχηνιός, χάσκαξ, κ. χαζός, χάχας.

musarder, ῥ. οὐ. χρονοτριβῶ,

ματαιοσχολῶ, χάσκω, κ. χαζεύω.
musarderie, θ. περιφόρησις, ματαλα ἑνασχόλησις.

musc (ζωολ.) ζαπέτιον, μύσχος, εἶδος δορκάδος·—μύσχος, ἡ εὐώδης ὕλη, ἣτις περιέχεται ἐν τινι θύλακι ὑπὸ τὴν γαστέρα τοῦ ῥηθέντος ζώου.

muscade, θ. μοσχοκάρυον.

muscadelle, θ. ἄπιον εὖσομον.

muscadet, οἶνος μετέχων τῆς γεύσεως τοῦ μοσχάτου οἴνου.

muscadier (βοτ.) μοσχοκαρύα.

muscardin (ζωολ.) εἶδος ἐλειοῦ πυρροῦ· εἶδος νυκτερίδος.

muscat, σταφυλή εὐώδης, μοσχοβόλος, θηλ. *muscade*.

muscellin, μύσχου πλήρης.

muscide (ἔιτομ.) μυιοειδής.

musciforme, μυιόμορφος.

muscigène, βρουογενής.

muscipule (βοτ.) μυιολήπτῆς, διάφορα φυτὰ συλλαμβάνοντα μυίας.

muscivore, μυιοβόρος.

muscle (ἀνατ.) μῦς τοῦ σώματος, μυῖν.

musclé, θ. μυώδης, νευρώδης.

musculaire, μυϊκός, τῶν μυῖν.

musculature, θ. τὸ τῶν μυῖν σύστημα, οἱ μυῖνες.

musculeux, *cuse*, μυώδης, νευρώδης, ῥωμαλέος.

musé, θ. ἡ Μοῦσα.

muséau, ῥύγχος, κ. μοῦτρον, μούτσουνον.

musée, μουσεῖον.

museler, ῥ. ἐν. φιμῶ, ἐπιτίθημι φίμωτρον, κημῶ, ἐπιστομίζω.

muselière, φίμωτρον, κημός.

musellement, φίμωσις.

muser, ῥ. οὐδ. ματαιοσχολῶ, ἐνδιατριβῶ εἰς μικρά, φλυαρῶ, χάσκω.

muserie, θ. λῆρος, ανοησία.

muserolle, θ. τὸ ὑπὲρ τὴν βίνα μέρος τοῦ χαλινοῦ.

musette, θ. ἀσχός, ἄσκαυλος, κ. κἀῖδα, ἄσκομανδοῦρα.

muséum (-ομ) μουσεῖον φυσιογραφικόν.

musical, e, aux, μουσικός, τῆς μουσικῆς· ἐκ μουσικῆς συγκεῖμενος.

musicalement, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς μουσικῆς, μουσικῶς.

musicien, ienne, μουσικός, ὁ μετερχόμενος τὴν μουσικὴν.

musique, θ. ἡ μουσική.

musiquer, ῥ. οὐδ. μουσικὴν ποιῶ, μελοποιῶ, μουσουργῶ, μέλπω.

musqué, e, μοσχοβολῶν, μυροφόρος, μυροδόλος· *écrivain*—, συγγραφεὺς τετορνευμένος, ἐπιτετηδευμένος· *langage*, ὕφος, λόγος κεκαλλωπισμένος.

musquer, ῥ. ἐν τὴν τοῦ μόσχου εὐωδίαν ἐμποιῶ, μοσχαλείφω.

musse-pot, à—, λάθρα, κρύφα.

musser, se—, (ἀρχ.) κρύπτομαι.

mussitation, θ. (ἰατρ.) ἐξασθένησις καὶ ἀσάφεια τῆς ἐνάρθρου φωνῆς τοῦ ἀσθενοῦς.

musulman, μουσουλμάνος, μωαμεθανός.

mutabilité, θ. τὸ ἀλλοιωτόν, εὐμετάβολον, εὐκίνησις, τὸ ἀγγιζοστροφόν.

mutable, μεταδλητός, εὐμετάβολος.

mutacisme, τραυλισμὸς ἐπὶ τῶν στοιχείων b, p, καὶ ἄλλων, βαταρισμὸς.

mutation, θ. μεταβολή, ἀλλαγὴ, μεταλλαγὴ, μετάστασις, μετατροπή· φόρος μεταλλαγῆς ἰδιοκτητοῦ.

mutéose, θ. ἡ διὰ κινήσεων, νευμάτων καὶ χειρονομιῶν ὁμιλία.

muter, ῥ. ἐν. προλαυθάνω, κωλύω τὴν ζύμωσιν, τὸ ξύνισμα τῶν ὑγρῶν.

mycose, μυκητοειδὲς ἐξάρκωμα.

mutileur, ἀκρωτηριαστής, κολυβωτής.

mutilation, θ. ἀκρωτηρίασις, πήρωσις, κολύβωσις.

mutiler, ῥ. ἐν. πηρῶ, ἀκρωτηριάζω, κολοβῶ· (μεταφ.) θραύω, καταστρέφω, ἐλαττώ.

mutin, e, ἰσχυρογνώμων, αὐθάδης, ἀπειθής, σκληροτράχηλος.

mutiné, e, τεταραγμένος, ἐξεγυγερμένος.

mutiner, se—, ἰσχυρογνωμονῶ, ἀπειθῶ, αὐθαδιάζω, στασιάζω.

mutinerie, θ. αὐθάδεια, στασιαστικότης· στάσις.

mutisme, ἀφασία, ἀφωνία, ἀγλωσσία.

mutualité, θ. ἀμοιβαιότης.

mutuel, elle, ἀμοιβαῖος, enseignement—, ἡ ἀλληλοδιδασκτικὴ μέθοδος.

mutuellement, ἀμοιβαίως.

myagre (βοτ.) φ. τὸ μύαγρον.

mygales, θ. πλῆθ. εἶδος ἀράχνης.

myographie, θ. μυογραφία, περιγραφή τῶν μυῶν τοῦ σώματος.

myologie, θ. (ἀνατ.) μυολογία, τὸ περὶ τῶν μυῶν πραγματευόμενον μέρος τῆς ἀνατομίας.

myope, μύωψ, κ. κοντόφθαλμος.

myopie, θ. μυωπία, ἡ βραχύτης τῆς ὀράσεως.

myosotis (-ζωτίς) (βοτ. ἄνθ.) μυοσωτίς.

myotomie, θ. μυοτομία, ἀνατομία τῶν μυῶν.

myria, ἐν συνθέσει πρωτακτικὸν δηλοῦν τὸ μυριοπλάσιον.

myriade, μυριάς, πλῆθος ἄπειρον.

myriagramme (μέτρ. βάρους) μυριόγραμμα, βᾶρος μυρίων γραμμάτων.

myriamètre, μυριόμετρον, μῆκος μυρίων μέτρων.

myriapode (ἐντομ.) μυριόπους, κ. σαρανταποδαροῦσα.

myrmidon, ἰδὲ mirmidon.

myrobolan, ὄνομα διαφόρων

ἀπεξηραμένων καρπῶν χρησιμεύοντων ἐν τῇ φαρμακοποιίᾳ.

myrobolant, e, ἐξάλσιος, θαυμάσιος, ἰδὲ mirobolant.

myrrhe, θ. μύρρα, σμύρνα.

myrtacées, θ. πληθ. (βοτ.) τὰ μυρτοειδῆ φυτά.

myrte (βοτ.) μύρτος, μυρρίνη, μυρσίνη.

myrtiforme, μυρτοειδής, μυρσινοειδής.

myrtil ἢ **myrtille**, (βοτ.) μυρτίλος.

mystacisé, e (ζωολ.) μυστακοφόρος.

mystagogue, μυσταγωγός, μυρτής.

mystère, μυστήριον εἴτε θρησκευτικόν εἴτε μυστικῆς ἐταιρίας· ὅτι δῆποτε ἀπόρρητον, κρύφιον ἢ ἀκατανόητον, ἀνεξιγνώστων *les—s de la politique*, τὰ μυστήρια τῆς πολιτικῆς.

mystérieusement, μυστηριωδῶς, κρυφίως.

mystérieux, euse, μυστηριώδης· ἀπόρρητος, μυστικός, κρύφιος· ἀκατανόητος, ἀκατάληπτος· ἀνεξιγνώστος· (μεταφ.) *faire le—*, προσποιῶμαι τὸν μυστηριώδη, τὸν γινώσκοντα κρύφια.

mysticisme, μυστικισμός, θρησκευτικὴ ἢ φιλοσοφικὴ πίστις περὶ συγκοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἀνύψωσις ψυχικὴ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεὸν διὰ μελέτης

καὶ προσευχῆς καὶ συγκοινωνίας μετ' αὐτοῦ.

mysticité, θ. τὸ μὴ περαιτέρω, τὸ ἄωτον τῆς εὐσεβείας, ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἀνύψωσις τῆς καρδίας καὶ τῆς διανοίας· ἀλληγορία,, ἀλληγορικότης.

mystificateur, ἀπατεῶν, ἐμπαίκτης, φενακιστής.

mystification, θ. ἀπάτη, φενακισμός, ἐμπαιγμός, ἀπάτη πρὸς περίγελων.

mystifier, ρ. ἐν. ἀπατῶ, φενακίζω, καταγρῶμαι τὴν εὐπιστίαν τινὸς ἵνα ἐμπαιξῶ αὐτόν.

mystique, ἀλληγορικός, τυπικός, συμβολικός.

mystiquement, ἀλληγορικῶς, συμβολικῶς.

mythe, μῦθος ὁ τῆς μυθολογίας ἔθνος τινὸς περὶ συμβάντος ἢ προσώπου τινός, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπερανθρώπως καὶ παρὰ φύσιν ἐξηγητημένος.

mythique, μυθικός, μυθολογικός.

mythographe, μυθογράφος.

mythologie, θ. μυθολογία.

mythologique, μυθολογικός.

mythologiquement, μυθολογικῶς.

mythologiste ἢ **mythologue**, μυθολόγος.

myure (βοτ.) μείουρος· (ἰατρ.) σφυγμὸς μείουρος, ἥτοι βαθμηδὸν ἐξασθενούμενος καὶ ἐκλείπων.

N

N, n, τὸ δέκατον τέταρτον στοιχείον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφάβητου καὶ τὸ ἐνδέκατον τῶν συμφώνων.

nabab, τίτλος τῶν μουσουλμάνων

ἡγεμόνων τῆς Ἰνδικῆς· (κατ' ἐπέκτ.) ἄνθρωπος πολυτάλαντος, βαθύπλουτος, ἰδίως ὁ ἐκ τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἰνδικῆς πλουτίζας.

nababie, θ. τὸ ἀξίωμα τοῦ ναβάβ, ἤτοι μουσουλμάνου ἡγεμόνος τῆς Ἰνδίας· ἡ περιοχὴ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

nabot, θ. λέγεται περιφρονητικῶς περὶ ἀνθρώπου πολὺ μικροῦ ἀναστήματος, νάνος.

nacarat, καθαρὴ ἢ ἀνοικτὸς ἐρυθρός, μεταξὺ κεράσου καὶ βροδοχρου.

nacelle, θ. σκαφίδιον, ἀκάτιον ἄνευ ιστίων, οἷον τὸ ἀλιευτικὸν κατικιον· κάλαθος ὁ ἐκ τοῦ ἀεροστάτου κρεμάμενος.

nacelle θ. (οὐχὶ εὐχρηστος) σκαφίδιον, πλοιάριον.

nacelier, λεμβοῦχος, πορθημεύς· ναυπηγὸς λέμβων.

nacire (βोट.) ναχηρίς.

nacre, μάργαρος, κ. σεντέφι.

nacré, θ. μαργαρώδης.

nacrer, β. ἐν. μαργαρώ, χρωματίζω ἐν εἴδει μαργάρου.

nacure, θ. μαργαρώδης λευκότης ἢ μαρμαρυγή.

nadir (αστρ.) τὸ ναδίρ, ἤτοι τὸ ἀκριβῶς ἀντιθέτον σημεῖον τοῦ ζηνίθ, ἤτοι κατακορύφου ἐν τῇ οὐρανίῳ σφαίρᾳ.

nafé, καρπὸς φυτοῦ τινος τῆς Ἀραβίας ἐξ οὗ κατασκευάζουσι σιτητικὸν τι φάρμακον.

naffe, θ. eau de—, ἀνθόνερον.

nage, θ. νῆξις, τὸ κολυμβᾶν, κολύμβημα, κ. κολύμβι· à la—, κολυμβητικί· je suis tout en—, ἰδρωῖτι καταρρέομαι, εἰμι καθιδρωτός, κ. μούσκεμα ἀπὸ τὸν ἰδρωῖτα.

nagée, θ. κολυμβήματος διάστημα.

nageoir, θ. πτερύγιον ἰχθύος, κ. στερουγα·—du dos, ἡ λοφία, πτερύγιον τῆς βάρχεις.

nager, β. οὐδ. νήγομαι, κολυμβῶ· le bois nage sur l'eau, τὸ ξύλον ἐπιπλέει τοῦ ὕδατος· (μεταφ.)—

dans l'opulence εἶμαι βαθύπλουτος, κ. κολυμβῶ μεσ' τὸ μάλαμα· — en grande eau, ζῶ ἐν ἀφθονίᾳ, ἐν ἀπολαύσει παντὸς ἀγαθοῦ· — dans les plaisirs, ἐντροφῶ, ὑφ' ἡδονῆς διατρέω· — dans la joie, ὑπερήδομαι, ὑπερχαίρω, εἶμαι ὅλως χαρά· — dans le sang, αἵματι βέω ἢ καταρρέω, κ. κυλίσσομαι μεσ' τὸ αἷμα· — entre deux eaux, μέσον ἑμαυτὸν φυλάσσω, διαφεύγω τοὺς ἐνθεν καὶ ἐνθεν κινδύνους, ἐκ μέσον μεθίσταμαι.

nageur, εὐσε, κολυμβητής.

naguère, ἢ —s, πρώτην, ἀρτίως.

nafade, θ. (μυθολ.) ναϊάς, κρηναία νύμφη, νύμφη ποταμοῦ.

nalf, ive, ἀπλοῦς, ἀπλοῖχος, ἀφελής· οὐσ. τὸ ἀφελές εἶδος ἢ ὕφος, ἢ ἀφέλεια.

nain, naine, νάνος, κ. τουρ. τζουτζές.

naissance, θ. γέννησις, γενέθλη, γενεά, καταγωγή, γένος ἀρχή· βίζα, le jour de la—, ἡ γενέθλιος ἡμέρα· droit—, τὸ ἐκ γενετῆς, ἤτοι κληρονομικὸν δίκαιον ἢ δικαίωμα· de haute—, ἐξ ἐπιφανοῦς γένους· donner—, προξενεῖν, γίνεσθαι παρράτιον, prendre—, ἀρχομαι, φύομαι, πηγάζω.

naissant, θ. ἀρτιφυής, φύομενος, ἀρτιγενής, βλαστάνων· état—, κράτος ἀρτισύστατον· jour—, ὑπολάμπουσα, ἐπιφώσκουσα ἡμέρα.

naitre, β. οὐδ. κλίν. διὰ τοῦ βοηθ. être (naissant, né, je nais, je naquis) je nais, tu nais, il pait, nous naissons, κ. τ. λ. γεννώμαι, φύομαι, τίχομαι· les fleurs naissent au printemps, τὰ ἄνθη φύονται, βλαστάνουσι τὸ ἔαρ· —poète, ἔχειν τὴν ποιήσιν ἔμφυτον, εἶναι τινα φύσει ποιητὴν· faire —des soupçons, παρέχειν ὑπονοίας, ὑποψίας· l'industrie na-

quit des besoins, ἡ βιομηχανία, ἡ τέχνη, ἐκ τῶν ἀναγκῶν γεννᾶται, ἡ πενία τέχνας κατεργάζεται· le monde est né du néant, ὁ κόσμος ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐγεννήθη.

naïvement, ἀπλοϊκῶς, ἀφελῶς.

naïveté, θ. ἀπλότης, ἀφέλεια, νηπιοφροσύνη.

nanan, (ἐν παιδικῇ γλώσσῃ) γλύκισμα, φαγητόν, νιά νιά.

nankin, ὕφασμα ἀρχικῶς τῆς πόλεως Ναγκίνης, ἐν τῇ Σινικῇ χρώματος ὑποκιτρίνου, κ. ναγκίνα.

nantais, ε, ὁ ἐκ Nantes (Κονδίουίγκου) πόλ. τῆς Γαλλίας.

nantir, ρ. ἐν. ἐνεχυράζω, δίδωμι· τι εἰς ἐνεχύρον, κατεγγυῶ· se—, ἐξασφαλίζομαι δι' ἐνεχύρου δανείζων.

nantissement, ἐνεχύρον, ἐνεχυράσμα· prêt sur —, δάνειον ἐπὶ ἐνεχύρω.

napée, θ. (ἑλλ. μυθολ.) ναπαία νύμφη, ἡ τῶν δασῶν καὶ λειμῶνων.

napel (βοτ) εἶδος ἀκονίτου ἐκ τοῦ γίνους τῶν ἐλεβοροειδῶν,

naphthaline, θ. ναρθαλίνη, ὕλη εὐρισχομένη ἐν τοῖς σωλῆσι τοῦ φωταερίου.

napthe, θ. εἶδος ἀσφάλτου, νάφθα.

napoléon, εἰκοσάραχον, νόμισμα χρυσοῦν τοῦ Ναπολέοντος.

napoléonien, ienne, Ναπολεόντειος· οὐσ. ὀπαδὸς τοῦ Ναπολεόντειου ἢ Βονοπαρτικοῦ κόμματος.

napoléonisme, ἀρροσίωσις εἰς τὸν οἶκον ἢ τὸ κόμμα τοῦ Ναπολέοντος.

napolitain, ε, Νεαπολίτης· οὐσ. θηλ. μάλλινον ὕφασμα λειότατον, ὅπερ τὸ πρῶτον κατεσκευάζετο ἐν Νεαπόλει.

nappe, θ. ἐπιτραπέζιος, ὀθόνη, λευκὸν ἐπίστρωμα, κ. τραπεζομάνδυλον· λίμνη, ἐκτεταμένον ὕδωρ

ἡρεμοῦν, πολλάκις ὑποχθόνιον, ἐξ οὗ αἱ πηγαὶ καὶ τὰ φρέατα.

napperon, ὀθόνιον ἐπὶ τοῦ τραπεζομανδύλου, ἀφαιρούμενον κατὰ τὸ ἐπιδόρπιον.

narcisse (βοτ.) νάρκισσος τὸ ἄνθος· (μεταφ.) νεανίας αὐτερωτόληπτος, αὐτάρεσκος, καλλωπιστής.

narcotine, θ. ναρκωτίνη, οὐσία δηλητηριώδης ἐκ τοῦ ὀπλίου ἐξαγομένη.

narcotique, ναρκωτικός, ὑπνωτικός· (μεταφ.) ἀνιαρός, ὀκληρός.

narcotisme, νάρκωσις, ναρκωτικὴ ἐνέργεια.

nard (βοτ.) ἡ νάρδος, φυτὸν ἀρωματικόν.

narghileh, ἰδὲ narguilé

nargue, θ. μυκτηρισμός, περιφρόνησις· ἐπιφ. οἶον—du chagrin! εἰς κόρακα· κ. ἄς πάγη στὸ καλὸ ἢ λύπη!

narguer, ρ. ἐν. μυκτηρίζω, περιφρονῶ ἀθάδῶς.

narguilé, ναργιλές.

marinal, ε, ῥωθωνικός.

narine, θ. μυκτήρ, ῥώθων, κ. ρουθοῦνι.

narquois, ε, σκώμων, γλευαστής· ποικιλόφρων, δολόφρων.

narquoisement, γλευαστικῶς, δολίως, ὑπούλως.

narrateur, trice, ἀφηγητής, ὁ διηγούμενος.

narratif, ive, διηγηματικός, ἀφηγηματικός.

narration, θ. ἀφήγησις, διήγησις· διήγημα.

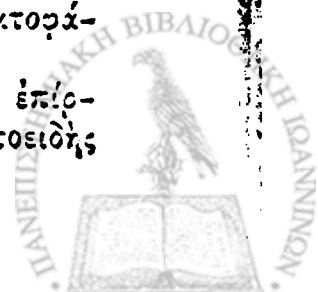
narré, διήγησις γεγονότος, ἐκθεσις.

narrer, ρ. ἐν. ἀφηγοῦμαι, διηγούμαι.

narte, θ. (βοτ.) νάρτη.

narval (ἰχθ.) κήτος, ἀρκτοράλαινα.

nasal, ε, aux, ὑπόρρινος, ἐπίρρινος, ἔρρινος· son—, κερατοειδῆς ἤχος ἢ προφορά.

nasalement, ὑπορρινῶς.
nasaliser, ῥ. ἐν. προφέρω ὑπορρινῶς, ἐπιρρινῶς.

nasalité, θ. τὸ ἔρρινον ἢ ἐπίρρινον.
nasard (μουσ.) τὸ ὑπορρινομελές τοῦ μουσικοῦ ἐκκλ. ὄργανου.

nasarde, θ. σκινθαρισμός, κτύπημα ἐπὶ τῆς ρίνος.

nasarder, ῥ. ἐν. σκινθαρίζω, σακαρίζω, κτυπῶ ἐπὶ τὴν ρίνα.

naseau, μυχτήρ, ῥίς, ἰδίως δὲ τοῦ ἔππου καὶ τῶν χορτοδόρων ζώων ἐν γένει.

nasicorne, ρυγχόκερως.

nasillard, e, ὑπόρρινος, ῥινόφθογγος, ὁ προφέρων διὰ τῆς ρίνος, κ. παπκαδίστικα.

nasillement, ἡ διὰ τῆς ρίνος προφορά.

nasiller, ῥ. ἐν. προφέρω διὰ τῆς ρίνος, ῥινοφορῶ.

nasilleur, ὁ διὰ τῆς ρίνος προφέρων.

nasillonner, ὑπορρινίζω, ῥινοφωνῶ.

nasique (ἐπὶ ζώων μαστοφόρων) μακρόρρυγχος.

nasonnement, μυχθισμός, κ. ῥουθούνισμα.

nasonner, ῥ. οὐδ. μυχθίζω, κ. ῥουθουνίζω.

nasse, θ. καλαθοδύκτιον, πόρκος, κέρτος· καλάθιον ἐκ λυγαριῶν πρὸς ἀλιεῖαν· εἶδος κόγχης· (μεταφ.) δεινὴ θέσις, παγίς.

natal, e, als, γενέθλιος· pays —, ἡ πάτριος χώρα.

natation, θ. νεῦσις, νῆξις, κ. κολύμβη ἢ κολύμβημα.

natatoire, νηκτικός, κολυμβητικός.

natif, ive, ἐγγώριος, γεννηθεὶς που·—d' Athènes, τὸ γένος Ἀθηναῖος, γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις· (μεταφ.) φυσικός, ἔμφυτος· or—, argent —, χρυσός, ἄργυρος ἀκατέργαστος.

nation, θ. ἔθνος, γένος, φυλή· πληθ. les—s (ἐκκλ.) τὰ ἔθνη, οἱ ἔθνικοί, οἱ μὴ πιστοί, εἰδωλολάτραι.

national, e, aux, ἀνήκων εἰς τὸ ἔθνος, ἔθνικός· la garde —e, ἡ ἐθνοφυλακή· un garde—, ἐθνοφρουρός, ἐθνοφύλαξ· assemblée—e, ἐθνοσυνέλευσις· les nationaux d'un consul, d'un ambassadeur, οἱ συμπατριῶται οἱ ὑπὸ τὴν προστασίαν προξένου ἢ πρεσβευτοῦ· costume —, ἐθνικὴ ἐνδυμασία.

nationalement, ἐθνικῶς.

nationaliser, ῥ. ἐν. ἐθνοποιῶ, καθίστημι ἐθνικόν· se —, ἐγκαθίσταμαι παρά τινι ἔθνει, ἀφομοιοῦμαι αὐτῷ.

nationalisme, φιλοπατρία, ἐθνικὸν φρόνημα.

nationalité, θ. ἐθνικότης, ἐθνότης, ἰθαγένεια προσόντα ἐθνότητος.

nativité, θ. ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παρθένου καὶ τινῶν ἀγίων· ἡ ἑορτὴ τῆς γεννήσεως ταύτης· la—du Christ, τὰ χριστοῦγεννα·—εἰκὼν παριστώσα τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν.

natron ἢ natrium, ὀξειδίου νατρίου.

natte, θ. ψιάθος, κ. ψαθαφορμός, πλεξίδα τριγῶν, λίνου, μετὰξης, χρυσοῦ, κ. τ. λ.

natté, e, ψιαθόστρωτος.

natter, ῥ. ἐν. πλέκω ἐν εἴδει ψιάθου· στρώννω, καλύπτω διὰ ψιάθου.

nattier, ψιαθοπλόκος· ψιαθοπώλης.

naturalisation, θ. πολιτογραφία, πολιτογράφησις, ἐμπολίτευσις· ἐξοικείωσις πρὸς ξένον κλίμα ζώων ἢ φυτῶν.

naturaliser, ῥ. ἐν. πολιτογραφῶ· ἐμπολιτεύω· ἐξοικεῖω πρὸς ξένον κλίμα ζῶα ἢ φυτά·—des mots, εἰσάγω ξένας λέξεις εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς χώρας.

naturalisme, τὸ τὰς φυσικὰς ὁρμὰς ἀκολουθεῖν, φυσικότης· φυσιοδοξία· τὸ κατὰ φύσιν περιγράφειν τὰ πάθη καὶ τὰς ἀδυναμίας τοῦ ἀνθρώπου· τὸ μηδὲν ἀποκρύπτειν οὔτε καλὸν οὔτε αἰσχρὸν.

naturaliste, φυσιογράφος, φυσιοδίφης· φυσιολόγος.

naturalité, θ. ἰθαγένεια, ἰδιότης πολιτοῦ· εἴτε ἰθαγενεὺς, εἴτε ἐγκατεστημένου καὶ πολιτογραφηθέντος.

nature, θ. ἡ φύσις, τὸ σύμπαν· αἱ φυσικαὶ ἰδιότητες ὁποῖου ὄντος· ἀψύχου ἢ ἐμψύχου ὄντος· χαρακτηριστικαῖς· ψυχικὴ κλίσις ἢ ὁρμή, διαθέσις· le cri de la —, ἡ φυσικὴ στοργή·—προϊόντα τῆς γῆς, ἡ τῆς φύσεως μίμησις, φυσικὸς τύπος· peindre d'après—, ἀπεικονίζω ἐκ φύσεως· objets de différente—ἀντικείμενα διαφόρων εἰδῶν, ἥτοι πολλὰ εἶδη πραγμάτων· état de—, ἀγρία κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου· forcer la —, βιάζειν τὴν φύσιν, ὑπὲρ φύσιν, ὑπὲρ δύναμιν ἐργάζεσθαι· payer le tribut à la—, ἀποτίνεν τὸν κοινὸν φόρον, ἀποθησκεῖν· (ζωγρ.)—morte, ἀπεικονίσματα ὀπωρῶν, ἰχθύων, ἄγρας, κτλ.

naturel, elle, φυσικός, ὁ κατὰ φύσιν, αὐτοφυής· la loi—elle, ὁ φυσικὸς νόμος· bonté—elle, φυσικὴ καλοκάγαθία ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου πηγάζουσα· il est de—, εἶδος ἐστίν, εἶναι φυσικόν· sens—, ἡ πρόχειρος, ἡ οἰκθὲν προκύπτουσα ἔννοια λέξεως ἢ λόγου· langage—, λόγος, ὕφος ἀπλοῦν, ἀνεπιτηδεύτον· esprit—, εὐφύια φυσικὴ, ἀδιάστος· vin—, οἶνος ἀνόθευτος, ἄδολος, οὐχὶ τεχνιτός· enfant—, τέκνον· νόθον· (μουσ.) ton—, τόνος φυσικός, ὁ δι' οὐδενὸς σημείου μεταβεβλημένος· οὐσ. le—, ὁ χαρακτηριστὴρ, ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου· ἡ φυσικὴ ἰδιώ-

της· le—de l'homme est d'être sociable, φύσει κοινωνικός ἐστίν ὁ ἄνθρωπος· ce tableau manque—, ἡ εἰκὼν αὕτη στερεῖται φυσικῆς, ἀνεπιτηδεύτου γάρβιτος· au—, κατὰ φύσιν, ἀνεπιτηδεύτως·—boeuf au—, βόειον κρέας ἀπλοῦν, ἄνευ καρυκευμάτων· les—s, οἱ ἰθαγενεῖς, οἱ αὐτόγθονες.

naturellement, φύσει, φυσικῶς· ἐκ φύσεως· εἰκότως, ὄντως· ἀκωλύτως, ἀθρομήτως· εὐκόλως· ἀπλῶς, ἀτιμειλίχτως· οἰκθὲν.

naufnage, ναυάγιον· (μεταφ.)· καταστροφή, ἀπώλεια· ἀποτυγία.

naufagé, e, ναυαγός, ὁ ναυαγήσας, κ. καταβοτσακισμένος.

naufager, β. οὐδ. ναυαγῶ.

naulage, ναῦλος.

nauliser, ἰδὲ noliser.

naumachie, θ. θέαμα ναυμαχίας παρὰ Ῥωμαίοις.

nauséabonde, ναυτιώδης, προξενῶν ναυτίαν, ἀηδίαν, ἀηδής, ἔμετικός.

nausée, θ. ναυτία, ναυτίας, διάθεσις πρὸς ἔμετον· (μεταφ.) ἀηδία.

nauséoux, euse, ἰδὲ nauséabonde.

nautile (ὀστρακώδεμον μονόθυρον) ὁ ναυτίλος.

nautique, ναυτικός, ναυτιλιακός.

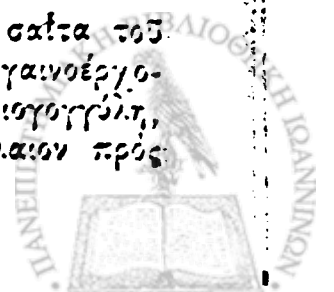
nautonier (ποιητ.) ναύτης, λαμβούχος, πορθμεύς.

naval, e, als, ναυτικός, τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ· combat—, ναυμαχία.

Navarrais, e, ὁ ἐκ Ναβάρρας, Ναβαρραίος.

navet (βοτ.) βουνιάς, γογγυλῖς, γογγυλίον.

navette θ. κερκίς, κ. σαῖτα τοῦ βραβαντοῦ· faire la—, πηγαίνω ἐργαμαὶ ἀδιακόπως· (βοτ.) ἀγριογογγυλί, ἥς ὁ σπῆρος παράγει ἔλαιον πρὸς φωτισμόν.

naviculaire (ἀνατ.) σκαφοειδής.

navicule, είδος έγγυματικού ζωύφιου αποτελοῦντος τὴν τελευταίαν βαθμίδα τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου.

navigabilité, θ. πλωϊμότης, πλευστικότητα.

navigable, πλωϊμος, πλευστός.

navigateur, ποντοπόρος, θαλασσοπόρος, ναυβάτης, ναυτικός.

navigation, θ. πλοῦς, θαλασσοπορία, θαλασσοπλοία, ναυτιλία· ἢ ναυτικὴ ὡς τέχνη ἢ ἐπιστήμη.

naviguer, ρ. οὐδ. πλέω, διαπλέω, θαλασσοσπῶ, περιπλέω, ναυτίλλομαι.

naville, θ. αὐλάχιον ἀρδευτικόν.

navire, ναῦς, πλοῖον, κ. καράβι.

navrant, ε, θυμοδακής, θυμοεθρός, ἀλγεινός, ἀλγεινότητος, λυπηρότατος, σπαραξικάρδιος.

navrer, ρ. εν. προξενῶ ἄκραν λύπην, ὑπερλυπῶ.

Nazaréen, εννε, Ναζωραῖος, ὄνομα διδόμενον εἰς τοὺς πρώτους χριστιανούς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

ne, μῆριον ἀρνητικόν.

né (παθ. μετοχ. τοῦ naître) γεγεννημένος, γεννηθείς· bien—, γόνος καλοῦ οἴκου, εὐγενής.

néanmoins, ὅμως, ἐν τούτοις, οὐχ ἤτιον.

néant, τὸ μηδὲν τὸ οὐδέν, ἢ ἀνυπαρξία, τὸ κενόν, τὸ χάος.

nébuleux, εuse, νεφελώδης, συννεφής, συννεφιασμένος· (μεταφ.) ἔμφοροντις σκυθρωπός, κ. συλλογισμένος· οὐσ. θ. ἀστήρ ἀπώτατος· πλῆθος ἀπωτάτων ἀστέρων ὁμοῦ ὡς λευκὸν νέφος φαινομένων.

nebulifère, (ἐπὶ ζώων) νεφελήφρος, ἤτοι φέρων νεφελώδεις κηλίδας ἐπὶ τοῦ δέρματος.

nébulosité, θ. ἐπισκότησις, ἀγλύς.

nécessaire, ἀναγκαῖος, χρειώ-

δης, ἀπαραίτητος, ἄφευκτος· χρησιμώτατος· (ἀπροσωπ.) il est —, δεῖ, χρή, εἶναι ἀνάγκη· οὐσ. le —, τὰ χρειώδη τοῦ βίου· manquer du—, στερεῖσθαι τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων·—κιβώτιον περιέχον διάφορα χρειώδη, θήκη.

nécessairement, ἀναγκαίως, ἐξ ἀνάγκης· il faut—manger pour vivre, δεόν νά τρώγῃ τις διὰ νά ζῆ.

nécessitant, ε, (θεολ.) ἀναγκαστικός.

nécessité, θ. ἀνάγκη, χρεία· τὸ ἀναπόφευκτον ἢ ἀπαραίτητον· l'eau est de première—, τὸ ὕδωρ εἶναι πρᾶγμα τῆς πρώτης ἀνάγκης· céder à la—, ὑπέκειν εἰς τὸ ἀναπόφευκτον, εἰς τὴν ἀνάγκην· obéir par—, ὑπακούειν ἐξ ἀνάγκης—, ἔνδεια, extrême—, ἄκρα πενία.

nécessiter, ρ. εν. γαθιστῶ ἀναγκαῖον, ἐπάγω ἐξ ἀνάγκης, ἀπαιτῶ.

nécessiteux, εuse, ἐνδεής, πένης· οὐσ. πλ.θ. les—s, οἱ πένητες.

nécrologe, νεκρολόγιον, κατάλογος τῶν νεκρῶν.

nécrologie, θ. νεκρολογία.

nécrologique, νεκρολογικός.

nécromancie, θ. νεκρομαντεία, τὸ πυνθάνεσθαι τὰ ἄγνωστα ἢ τὰ μέλλοντα παρὰ τῶν τεθνεώτων διὰ προσκλήσεως δῆθεν τῶν ψυχῶν.

nécromancien, ιεννε, ἢ nécromant, νεκρομάντις, ψυχομάντις.

nécropore, ἔντομόν τι κολεόπτερον ὃ νεκροφῆρος.

nécropole, θ. νεκρόπολις ἤτοι μεγάλα ὑπόγεια νεκροταφεῖα, παρὰ τισι τῶν ἀρχαίων ἔθνῶν.

nécrose, νέκρωσις, γάγγραινα ὀστοῦ, τερηδών.

nécroser, ρ. εν. παράγω τὴν νέκρωσιν ὀστοῦ, τὴν τερηδῶνα· se—, ἀπονεκροῦμαι, γαγγραινοῦμαι.

néctaire, (βοτ.) ἀδὴν, ὄργανον ἄνθους τὸ διυλίζον τὸν γυμὸν ἐξ οὔ.

αἱ μέλισσαι ποιῶσι τὸν ἑαυτὸν χυμὸν, νεκτάρειον.

nectar, τὸ μυθῶδες νέκταρ, ποτὸν τῶν θεῶν· (μεταφ.) οἶνος ἐξαίρετος.

Néerlandais, θ. κάτοικος τῶν κάτω Χωρῶν, Ὀλλανδός.

nef, ὁ ναός, ἐσωνάρθηξ· —ναῦς, πλοῖον· (ποιητ. ἀρχ.)

néfaste, ἀπαίσιος, λυπηρός· ἀθέμιτος· jour—, ἡμέρα ἀποφράς, κακότυχος.

nefle, θ. μέσπιλον, κ. μούσμουλον.

nefler, ἀμαμηλῆς, μεσπίλη.

nefrende, νωδός, μὴ ἔχων ὀδόντας.

négateur, trice, ἀρνητής.

négatif, ive, ἀρνητικός· particule—ive, ἀρνητικὸν μόριον· (ἀλγεβ.) quantité—ive, ποσότης ἀρνητική· (φυσ.) électricité—ive, ἡλεκτρισμὸς ἀρνητικός· οὐς, θηλ. πρότασις ἀρνητική· soutenir la—ive, ὑποστηρίζω τὸναντίον, τὴν ἐναντίαν πρότασιν.

négation, θ. ἀρνησις· (γραμμ.) ἀρνητικὸν μόριον.

negative, ἀρνητικὴ πρότασις· se tenir sur la—, ἐπιμένειν ἐν τῇ ἀρνήσει.

négation, θ. ἀρνησις· (γραμμ.) ἀρνητικὸν μόριον.

negative, ἀρνητικὴ πρότασις· se tenir sur la—, ἐπιμένειν ἐν τῇ ἀρνήσει.

négativement, ἀρνητικῶς.

negativité, θ. ἀρνητικότης.

négligé (παθ. μετοχ. τοῦ négliger) ἡ πρωϊνὴ ἐνδυμασία· τὸ ἀτημέλητον, τὸ ἀμελῶς ἐνδύεσθαι, ἀνεπιμένη ἐνδυμασία.

négligement, ὀλιγωρία, ἐπίτηδες ἀμελεία.

négligemment, ἀμελῶς, ἀτημελήτως, ἀνεπιμένως.

négligence, θ. ἀμελεία, ἀτημελία, ὀλιγωρία· ἀπροσεξία· μικρὸν σφάλμα.

négligent, e, ἀμελής, ἀκηδής, ὀλιγώρος, παρορατικός.

négliger, ῥ. ἐν. ἀμελῶ, ὀλιγω-

ρῶ, παραμελῶ, παρορῶ· se—, ἀμελεῖν ἑαυτοῦ, τοῦ ἱματισμοῦ, τῶν συμφερόντων.

négociabilité, θ. τὸ ἐμπορεύσιμον, τὸ δυνατόν πωληθῆναι.

négoce, ἐμπόριον, συναλλαγή.

négociable, ἐμπορεύσιμος, μεταβιβάσιμος δι' ὀπισθογραφῆσεως· διαπραγματεύσιμος.

négociant, ἔμπορος, μεγαλέμπορος.

négociateur, trice, σπονδοφόρος, εἰρηνοποιός, ὁ διαπραγματευόμενος πρὸς ἡγεμόνα ἢ κράτος ἢ καὶ πρὸς ἰδιώτην.

négociation, θ. διαπραγματεύσις, συμφωνήσις, πρὸς συνεννόησιν προσπάθεια· σύμβασις· εἰρηνοποίησις· χρηματισμός· πώλησις συναλλαγματος.

négociier, ῥ. ἐν. διαπραγματεύομαι, περὶ εἰρήνης, ἐνεργῶ, εἰρήνην ποιῶμαι, σπονδοποιῶμαι· χρηματίζομαι, συναλάσσομαι, πολλῶ συναλλαγματικῆν· προξενεύω, μεσιτεύω διὰ τινὰ ἐμπορικὴν πράξιν ἢ διὰ γάμον, προμνηστεύομαι.

négraille, θ. συρφετός Αἰθίοπων.

négre, -esse, Αἰθίοψ, ἄνθρωπος μέλας τὴν ὄψιν, Ἀφρικανός, κ. μαῦρος, ἀράπης.

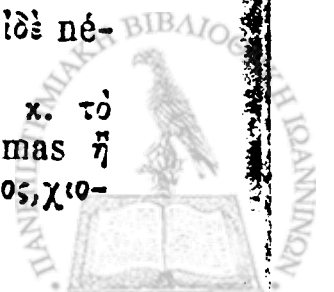
négrerie, θ. τόπος ἐν ᾧ ἐγκλείουσι τοὺς πωλουμένους μαῦρους· τόπος ἐνθα οἱ αἰθίοπες δοῦλοι ἐργάζονται.

négrier, δουλέμπορος· δουλεμπορικὸν πλοῖον καὶ δουλεμποροπλοίαρχος.

négrillon, onne, αἰθιοπίσκος, κ. ἀραπάκι.

négromancien, enne, ἰδὲ négromancien.

neige, θ. χιῶν, νιφετός, κ. τὸ χιόνι· λευκότης χιόνος· amas ἢ monceau de—, σωρὸς χιόνος, χι-

νοστιβάς· boule—, βῦλος χιόνος· εἶδος ἄνθους· flocon de—, νιφάς, κ. τουλούπα.

neiger, ῥ. οὐδ. ἀπροσωπ. il neige, νίφει, κατανίφει, χιονίζει· il neige fort, χιονίζει πολύ, δυνατά· il neige à gros flocons, χιονίζει κατὰ μεγάλας νιφάδας· il a neigé sur sa tête, ἐλευκάνθη ἡ κόμη του.

neigeux, euse, νιφετώδης, χιονώδης.

neille, θ. στυπίον ἐκ παλαιῶν σχοινίων.

néomoral, e, δασοφυής, δασόβιος.

nénies, θ. πληθ. ἔλεγχος, ὀρθῆνος.

neni, οὐ, οὐχί, ὄχι δά· il n'y point de—, δὲν ἐπιδέχεται ἄρνησιν τὸ πρᾶγμα.

nénuhar (βοτ.) ἡ νυμφαία.

néocore, νεωκόρος, κ. ἐκκλησιάρχης.

néographe, νεογράφος, ὁ νέαν ὀρθογραφίαν ἀκολουθῶν.

néographie, θ. νεογραφία, νεώτερον εἶδος ὀρθογραφίας.

néo-grec,—greque, νεοελληνικός.

néo-latin, ine, νεο-λατινικός, λέγεται ἰδίως περὶ τῶν παραφραδῶν τῆς Λατινικῆς γλώσσης, οἷον Ἰταλικῆς, Γαλλικῆς, κ. τ. λ.

néologie, νεολογία, εἰσαγωγή νέων λέξεων εἰς τὴν γλῶσσαν.

néologique, νεολογικός.

néologisme, ἰδὲ néologie.

néoménie, θ. νομηνία, νέα σελήνη.

néophyte, νεόφυτος, νεοβάπτιστος.

néoplatonicien, ienne, νεοπλατωνικός φιλόσοφος.

neoplatonisme, νεοπλατωνισμός, ἡ νεοπλατωνικὴ φιλοσοφία.

népenthès, τὸ νηπενθές, φάρμακον κατὰ τῆς μελαγχολίας.

néphretique, νεφρικός, νεφρίδιος.

nephrite (ιατρ.) νεφρίτις.

népotisme, ἐξουσία ἣν εἶχον πολλάκις οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ πάππα ἐν τοῖς πράγμασι τοῦ κράτους· (κατ' ἐπέκτ.) ἡ ἀδυναμία τοῦ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ διορίζειν εἰς θέσεις τοὺς ἐαυτοῦ φίλους καὶ συγγενεῖς.

Neptune, ὁ Ποσειδῶν, ὁ θεὸς τῆς θαλάσσης· (μεταφ.) ἡ θάλασσα· ὄνομα πλανήτου.

neptunien, ienne (γεωλ.) ποσειδῶνια ἦτοι τὰ ἐκ τῶν θαλασσίων ὑδάτων προκύψαντα στρώματα.

nerf (ἐνικῶς νέρφ, πληθ. νέρ, ἐν δὲ τῇ φράσει nerf de boeuf, προφέρεται καὶ ἐνικῶς νέρ) νεῦρον· τένων μὲν—(μεταφ.) τὸ κυριώτερον ἐλατήριον· l'argent est le—de la guerre, τὰ χρήματα εἶναι τὰ νεῦρα, ἡ δύναμις τοῦ πολέμου· il a du—, ἔχει βῶμην, εἶναι εὐρωστος· ῥωμαλέος·—ἡ ἐξέχουσα γραμμὴ ἐπὶ τοῦ νώτου δεδεμένου βιβλίου.

nerf-ferure, θ. (ἵππιατρ.) βλάβη ἣν ἵππος ἔπαθεν ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τένοντος ἐμπροσθέντι σκέλους.

nérite (κοχυλ.) νηρίτης, μονόθυρόν τι ὀστρακώδερμον.

néroli, ἔλαιον μετεωριζόμενον, ἐξαγόμενον δ' ἐκ τοῦ ἄνθους τῶν ἐσπεριδοσειδῶν καρπῶν (πορτοκαλίον κ. τ. λ.)

nerprun (βοτ.) ἡ ῥάμνος· ἥς ὁ καρπὸς χρήσιμος ἐν τῇ φαρμακευτικῇ καὶ τῇ βαφικῇ, κ. τσαπρουνιά, ἀγριοδαμασκηνιά.

nervation, θ. (βοτ.) νεύρωσις τῶν φύλλων.

nerver, ῥ. ἐν. ἐπινευρῶ, ἐπιταϊνῶ, ἐπικολλῶ νεῦρα ἢ γορδᾶς.

nerveusement, νευρωδῶς.

nerveux, euse, νευρικός· εὐαίσθητος· τὰ νεῦρα· ὁ ὑποφέρων ἐκ νευρικών παθήσεων—νευρώδης, ῥω-

μαλέος· (μεταφ.) style —, λέγος
εμφριθής, εϋτονός· δεινός.

nervimoteux, euse, κινητικός
τῶν νεύρων.

nervimotion, θ. ἡ τῶν νεύρων
κίνησις.

nervin (ιατρ.) φάρμακον τονικόν
τῶν νεύρων.

nervosité, θ. τὸ νευρωδές.

nervure, θ. τὰ ἐπὶ τῆς ῥάχιδος
βιβλίου νήματα, ταινιώματα, κ. ἐ-
ξέχουσαι ὑπὸ τὸ δέρμα αὐτοῦ χορ-
δαί· (ἀρχιτ.) ταινία· ἡ χορδαὶ κο-
σμηματικά, σειραὶ ἐξέχουσαι· (βοτ.)
αἱ ἐπὶ τῶν φύλλων ἴνες, τὰ νεῦρα ἢ
νήματα.

nestor, συνετός πρεσβύτης, πο-
λύπειρος γέρον.

nestorianisme, ἡ αἵρεσις τῶν
νεστοριανῶν.

nestorien, νεστοριανός, ὁπαδός
τοῦ Νεστορίου.

net, θηλ. nette, καθαρός, καθά-
ριος, ἀπηλλαγμένος πάσης ἀκαθαρ-
σίας, παντός ἀλλοτρίου στοιχείου·
(μεταφ.) conscience —tte, συνεί-
δησις καθαρὰ, ἐλευθέρη πάσης τύ-
φως· pensée —tte, διανόημα, ἐν-
νοια καθαρὰ, εὐληπτος, σαφής· écriture
—tte, γραφὴ καθαρὰ, εὐκρινής·
réponse —tte, ἀπόκρισις σαφής,
ἀπλῆ· en avoir le coeur —, ἔχειν
τὴν καρδίαν καθαρὰν, τὴν συνείδη-
σιν ἐλευθέρην, εἶναι ἄμεμπτον· faire
maison —tte, ἀπολύειν πάντα τοὺς
ὑπηρέτας· οὖσ. mettre au —, ἀντι-
γράφειν εἰς τὸ καθαρὸν ἐπίρρ. je
vous dirai tout —, θὰ σᾶς εἶπω
ἀπλῶς, κ. ὀρθὰ κορτά· refuser —,
ἀρνεῖσθαι καθαρῶς, ἀποτόμως· poids
—, βάρος καθαρὸν, ἄνευ τῆς τάρας.

nettement, σαφῶς, καθαρῶς,
εὐκρινῶς, ἐναργῶς.

netteté, θ. καθαρότης, σαφήνεια,
ἐνάργεια.

nettoisement καὶ nettoyage, θ.

κάθαρσις, καθαρισμός, κ. πάστρευμα.

nettoyer, ῥ. ἐν. καθαίρω, ἀπο-
καθαίρω, καθαρίζω, κ. παστρεύω·
—une chambre, une maison, ἐκ-
κενῶ δωμάτιον, οἰκίαν.

nettoyeur, euse, ἐκκαθαριστής.

nettoyure, θ. τὰ ἀποκαθάρμα-
τα, σκύδαλα, ἀκαθαρσίαι.

neuf (ἀριθ.) ἑννέα· (ἐπὶ προσώ-
πων) ἑννατος. Charles IX, neuf, Κά-
ρολος ὁ ἑννατος· (καὶ ἐπὶ ἡμερομηνί-
ας) aujourd'hui nous avons le neuf
du mois, σήμερον ἔχομεν τὴν ἐν-
νάτην τοῦ μηνός· le —soeurs, αἱ
ἑννέα ἀδελφαὶ (παρὰ ποιηταῖς) αἱ
ἑννέα μουσαί.

neuf, θηλ. neuve, καινός, και-
νουργής, νέος, κ. καινούργιος· mai-
son —ve, νεόδμητος οἰκία· habit
—, καινουργές ἐνδύμα· il est tout
—, εἶναι ὅλως νέον, ὀλοκαινούργον,
quoi de —? ἀντί qu'est ce que
nous avons de nouveau? τί νέον
ἔχομεν; (μεταφ.) sujet —, pensée —
ve, ὑπόθεσις, ἐννοια πρωτοφανής,
ὄλως νέα· —aux affaires, πρωτό-
πειρος τοῦ ἐμπορίου, τῶν πραγμά-
των τοῦ κόσμου· balai —, ὑπηρε-
τής νέος καὶ προθυμότατος, ὡς παρ'
ἡμῖν καινούργιο κόσκινο· j'ai ha-
billé tous mes gens de —, ἐνέ-
δουσα ἐκ νέου, μὲ νέα ἐνδύματα πάν-
τας τοὺς ὑπηρέτας μου· donnez
—nous du —, εἶπατε ἡμῖν νέον τι,
νέα, τινὰ εἶδησιν.

neustrien, ienne, ὁ ἐκ Νευ-
στρίας.

neutralement, οὐδετέρως, ἐν
οὐδετερότητι.

neutralisation, θ. (χημ.) οὐ-
δετέρωσις.

neutraliser (χημ.) ἐξουδετερῶ,
ἀλλοιῶ· (μεταφ.) ματαιῶ· — les
projets de qqn. μηδενίζω τοὺς
σκοπούς τινος· οὐδετερῶ, κηρύττω
οὐδέτερον ἔδαφος τι ἢ γῶραν se —,

ἐξουδετεροῦμαι ἀμοιβαίως, μηδενίζομαι ces deux forces se neutralisent, αὐτὰ αἱ δύο δυνάμεις ἐξουδετεροῦνται ἀμοιβαίως.

neutralité, θ. οὐδετερότης, τὸ ἐκ μέσου γίνεσθαι, τὸ μηδετέροις συμμαχεῖν.

neutre, οὐδέτερος, ὁ μηδετέροις συμμαχῶν, ἐν μέσῳ ἰστάμενος (γραμμ.) τὸ οὐδέτερον γένος (γλημ.) οὐδέτερος, οὔτε ὄξύς, οὔτε ἀλυκός (γραμμ.) verbe —, ῥῆμα οὐδέτερον.

neuvaine, θ. (ἐκκλ.) δεήσεις ἐν νεαῖμεροι καὶ λειτουργίαι, τὰ ἔννατα.

neuvième, ἔννατος.

neuvièmement, ἐπίρρ. ἔννατον, ἐν ἔννατῃ τάξει, ἔννατῃ φορᾷ.

neveu, ἀδελφιδούς, ἀδελφόπαις, ἀνεψιός (ποιητ.) nos — x, οἱ ἀπόγονοι ἡμῶν, οἱ μεταγενέστεροι.

névralgie, θ. νευραλγία.

névralgique, νευραλγικός.

névrite (ιατρ.) νευρίτις.

névritique, ἱαματικός τῶν νεύρων.

névrologie, θ. (ἀνατ.) νευρολογία.

névroptère, νευρόπτερος.

névrose, (ιατρ.) πᾶσα νευρική πάθησις, νεύρωσις.

névrotomie, νευροτομία.

nez, ῥίς, x. μύτη — aquilin, γρυπὴ ῥίς — bon — ἢ nez-fin, ὄξύς τὴν ὕσφρησιν· πανοῦργος — caniard ἢ camus, πλατύρρις, σιμός — couperosé, ῥίς πελιδινή, χαλκόχρους καὶ πλήρης ἐξανθημάτων — écrasé, ῥίς σιμὴ — épaté, ῥίς βραχεῖα καὶ παχεῖα — sort, ῥίς εὐμεγέθης — plat, ῥίς πεπατημένη — pointu, ῥίς ὄξετα — retroussé, ῥίς ἀνιούσα, ῥίς ἀνεστραμμένη· saignement de —, αἱμορραγία τῆς ῥινός· à —, πρόσσωπον πρὸς πρόσσωπον· au — de qqn, ἐνώπιον, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τινός· au — et à la barbe de qqn· ὑπὸ

τὴν ὑπὲρ τινός· avec un bon —, un fin —, ἐπιτηδείως, ὀξυνοῦστατα· avoir le doigt dans le —, σκαλίζω τὴν ῥίνα· avoir un pied —, φαίνομαι εὐήθης· avoir sous le —, ἔχειν πρὸ ὀφθαλμῶν· avoir toujours le — sur qqc· αἰεὶ ἐπιβλέπω ἢ ἐποφθαλμιῶ τι· se casser le —, συντρίβεσθαι τὴν ῥίνα, x. σπῶ τὴν μύτην μου· ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι τὴν ἐλπιδά· donner du — en terre, ἀποτυγχάνω· donner sur le — à qqn, λυπῶ, ταπεινῶ τινα· faire un pied de — à qqn, ἐμπαίζειν τινά· fouger le — partout, x. γιώννω παντοῦ τὴν μύτην μου, πολυπραγμονῶ, ἐπεμδαίνω ὅπου δὲν πρέπει· mener par le bout du —, ἄγω καὶ φέρω τινά· rire au — de qqn, γλευάζειν, ἐμπαίζειν τινά· ce vaisseau est trop sur le —, τὸ πλοῖον τοῦτο εἶναι πολὺ ἔμπροσθεν, κλίνει πολὺ πρὸς τὴν πρῶραν.

ni — ni, οὔτε — οὔτε, μήτε — μήτε· ils n'est ni bon ni mauvais, δὲν εἶναι οὔτε καλὸν οὔτε κακόν· ni l'un ni l'autre ne sont bons, δὲν εἶναι καλόν οὔτε τὸ μὲν οὔτε τὸ δέ· ἀλλὰ καὶ μόνον κατόπιν ἀρνητικῆς προτάσεως, οἷον votre père n'est pas encore arrivé· ni le mien non plus, ὁ πατήρ ὑμῶν οὕτω ἀφίκετο, οὐδ' ὁ ἐμός.

niabile, ἀρνήσεως ἐπιδεκτικός, ἀρνήσιμος.

niais, εὐήθης, μωρός, ἡλιθίος, βλάξ, νηπιόφρων.

niaisement, μωρῶς, ἡλιθίως, ἀνοήτως, βλακωδῶς, νηπιόφρονως.

niaiser, ῥ. οὐδ, φέρομαι ὡς εὐήθης, ὡς μωρός, νηπιάζω, ληρῶ, μωρολογῶ.

niaiserie, θ. εὐήθεια, μωρία, βλακεία, ἡλιθιότης, ἀνοησία.

niaisot, βλακίζων, ὀλίγον μωρός, ὀλίγον ἀνόητος.

nice (ἀρχ.) ἰδὲ niais.

niche, θ. κοίλωμα ἐν τῷ τοίχῳ ἵνα στήσῃ τις τι ἐν αὐτῷ, σηκός, νύμφη, εἰδωλικὸς σηκός· παστὰς διὰ κλίνην· μικρὰ φορητὴ καλύβη.

nichée, θ. νεοσσειά, νεοσσιὰ· φωλεὰ μικρῶν ζώων ἢ ἐντόμων· (κατ' ἐπεκτ.) πλῆθος παιδίων.

nicher, ῥ. ἐν. νεοσσεύω, ἐμφωλεύω· se—, ἐγκρύπτομαι, χώννομαι.

nichet, ὦν ὁ φωλίτης, κ. φῶλος διὰ τὰ γεννώσι παρ' αὐτῷ.

nichoir, κλωδός, φωλεός πρὸς ὠτοκίαν τῶν πτηνῶν, τῶν ὀρνίθων.

nickel (μεταλλ.) νικέλιον.

nicodème (δημωδ.) εὐήθης.

Nicois, e, Νικαεύς, ὁ ἐκ Νικαίας (Nice) τῆς Γαλλίας.

nicotiane, νικοτιανή, τὸ πρῶτον τοῦ καπνογόρτου ὄνομα ἐν Γαλλίᾳ.

nicotine, θ. οὐσία εἰς ἄκρον δηλητηριώδης ἐξαγομένη ἐκ τοῦ καπνογόρτου.

nid, φωλεά· (κατ' ἐπεκτ.) οἰκημάτιον· οἰκοδομή· κατοικία· κατάλυμα·—d'oiseau, φωλεὰ πτηνοῦ·—à rat, ποντικοφωλεά·—de sa langane, ἐδώδιμος φωλεὰ πτηνοῦ.

nidification, φωλεοποιήσις.

nidoreux, euse (ἰατρ.) ὀζων σσηπότος ὡσὺ, δυσώδης.

nièce, θ. ἀδελφιδῆ, ἀνεψιά.

niellage, σίτου φθορὰ διὰ τῆς ἐρυσίτης.

nielle, (βοτ.) τὸ μελάνθιον, κ. μαυροκοῦχι· ἐρυσίθη μέλαινα, κ. καπνίλα, νόσος καὶ φθορὰ τοῦ σίτου·—des arbres, ἡ ψώρα τῶν δένδρων· ἔγκαυμα μέλαν ἐπὶ χρυσώματος.

nieller, ῥ. ἐν. κοσμῶ δι' ἀνθέων τοῦ μελανθίου· φθειρῶ διὰ τῆς ἐρυσίτης.

nielleur, ὁ ἐγχαράττων μέλαινα κοσμήματα διὰ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου.

niellure, θ. τέχνη τοῦ nielleur·

ἐπήρεια τῆς ἐρυσίτης ἐπὶ τῶν σπαρτῶν.

nier, ῥ. ἐν. ἀποφάσκω, ἀρνοῦμαι, ἔξαρνος γίνομαι· je nie que cela soit arrivé, ἀρνοῦμαι, ὅτι συνέβη τοῦτο· je ne nie pas que la soit ἢ ne soit, possible, δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι τοῦτο εἶναι δυνατόν·—un dépôt, ἀρνοῦμαι, ὑπεξαίρω τὴν παρακαταθήκην·—une proposition, ἀντιλέγω εἰς πρότασιν τινα·—une dette, ἀρνοῦμαι ὀφειλῆν, ἤτοι ἰσχυρίζομαι ὅτι δὲν ὀφείλω τὸ αἰτούμενον ποσόν.

nigaud, e, μωρός, ἡλίθιος, βλάξ.

nigauder, ῥ. οὐδ. βλακεύω, ἡλιθιάζω, μωραίνω.

nigauderie, θ. λῆρος, μωρία, ἀνοησία, βλακεία.

nihilisme, μηδενισμός, ἀθετα, πυρρωνισμός· συνωμοσία ῥωσσική κατὰ τῶν καθεστῶτων.

nihiliste, μηδενιστής, εἰς οὐδένπιστεύων, πυρρωνιστής·—συνωμοτής ῥώσσος κατὰ τῶν καθεστῶτων.

nilgaut, εἶδος ἀντιλόπης, ὑψηλῆ τις ἔλαφος.

nimbe, ἀκτινοειδῆς κύκλος, στέφανος δόξης περὶ τὴν κεφαλὴν ἀγίου

nippe, ἐνδυμα· ἐπιπλόν, κόσμημα οἴκου, οἰκοςκευή.

nippé, e, ἐστολισμένος.

nipper, ῥ. ἐν. στολιζῶ, σκευάζω, κοσμῶ· παρέχω ἱματισμόν.

niqne, σημεῖον περιφρονησεως ἢ χλεύης, μυκτηρισμός, χλεύη.

nitée, θ. νεοσσιὰ,

nitauche, θ. une sainte—, ψευδευλαθής, ὑποκρίτρια, ὄσια Μαρία, μὴ μου ἄπτου.

nitrate, χημ. νιτρικὸν ἄλας.

nitre (χημ.) νίτρον.

nitreux, euse, νιτρώδης.

nitrière, θ. νιτρορρυχέιον, νιτροποιεῖον.

nitrique, acide—, νιτρικὸν ὄξύ,

ἔνωσις ὀξυγόνου καὶ ἀζώτου εὐρισκομένου ἐν τῷ νίτρῳ.

nitrite, χημ. νιτρίτης, νιτρῶδες ἄλας.

nitrogène (χημ.) νιτρογόνον, ἄζωτον.

nitroglycérine, θ. νιτρογλυκερίνη, ὕλη ὑγρά ἐκρηκτικὴ.

niveau, ἐργαλεῖον πρὸς διάγνωσιν τῆς κλίσεως ἐδάφους· ἀλφάδιον, στάθμη· θέσις σχετικὴ ὀριζοντίου ἐπιπέδου· (μεταφ.) κοινωνικὴ τάξις, βαθμός.

niveler, καταμετρῶ διὰ τῆς στάθμης τὴν διαφορὰν τοῦ ὕψους μεταξὺ διαφόρων σημείων ἢ ἐπιπέδων· καθομαλίζω, καθιστῶ ὁμαλόν· ἰσοπεδῶ· (μεταφ.) ἐξίσω τὰς διαφορὰς καταστάσεις.

niveleur, σταθμιστής· ἰσοπέδωτής· (μεταφ.) ὁ ἐπιδιώκων τὴν ἰσοπέδωσιν πασῶν τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας, ἐξισωτής.

nivellement, στάθμησις, γεωστάθμησις· ἰσοπέδωσις· ὁμαλισμός· (μεταφ.) ἐξίσωσις πασῶν τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας.

Nivernais, e, ὁ ἐκ τῆς πόλεως Νοισοδούνου (Nevers) τῆς Γαλλίας.

nivet, ἀμοιβὴ μυστικὴ πρὸς ἐπίτροπον δι' ἀγορὰς τὰς ὁποίας ἐκτελεῖ δι' ἄλλον, ἀθέμιτος προμήθεια.

nivôse, ὁ τέταρτος μὴν τοῦ Γαλλικοῦ δημοκρατικοῦ ἡμερολογίου ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου μέχρι 19, Ἰανουαρίου, πραιματηριῶν.

nobilace, θ. (ἐπὶ χλεύης) οἱ ἀρχοντίσχοι, κ. οἱ φωροκόντιδες.

nobiliaire, τοῖς εὐπατρίδαις προσήκων, εὐγενικός· caste—, ἡ τῶν εὐγενῶν, εὐπατριδῶν τάξις· οὐσ. κατάλογος τῶν εὐγενῶν οἰκῶν γούρας τινός· particule—, ἡ πρόθεσις de, ἐκ, προτασσομένη τοῦ κυρίου ὀνόματος τοῦ εὐπατρίδου.

nobilitation, θ. ἰδὲ anoblissement.

nobiliter, ἰδὲ anoblir.

noblaille, θ. τὸ ἀρχοντολόγιον, τὸ σκυλολόγιον τῶν ἀρχοντίσκων.

noble, γένει διαπρέπων, εὐγενής, εὐπατρίδης, κ. ἀρχοντόπουλον· (μεταφ.) γενναϊόφρων, μεγάθυμος, εὐγενής τὴν καρδίαν, τὸ φρόνημα· ἔξοχος, σεμνοπρεπής· parties—s, τὰ εὐγενῆ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἡ καρδία, ὁ ἐγκέφαλος, οἱ ὀφθαλμοὶ κ. τ. λ. οὐσ. ὁ εὐπατρίδης, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐγενῶν.

noblement, εὐγενῶς, γενναίως, μεγαθύμως, μεγαλοψύχως, γενναιοφρόνως.

noblesse, θ. ἡ τῶν εὐγενῶν τάξις, οἱ εὐπατρίδαι· (μεταφ.) ὕψος τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας, τὸ μέγαθυμον, μεγαλοφροσύνη, γενναιοφροσύνη.

noce, θ. γάμος, ὑμέναιος, τελετὴ γάμου· faire la—, ἐντρυφῶ, εὐχοῦμαι, ἐνδίδομαι εἰς κραιπάλην, ἀφροδισιάζω· (μεταφ.) en premières—s, ἐκ τοῦ πρώτου γάμου, en secondes—s, ἐκ τοῦ δευτέρου γάμου· cadeau de—s, γαμήλιον δῶρον· être de—, εἶμαι προσκεκλημένος εἰς γάμον.

noceur, euse, φιλήδονος, ἔκδοτος εἰς κραιπάλην· ἀκόλαστος.

nocher, (ποιητ.) ναύτης· πορθημεύς.

nocivité, θ. βλαβερότης.

noctambule, νυκτοβάτης, ὑπνοβάτης.

noctambulisme, ἰδὲ somnambulisme.

noctiluque, νυκτιλαμπής.

noctuelle, θ. εἶδος νυκτερινῆς φυγῆς, κ. πεταλούδας.

nocturne, νυκτερινός, νυκτικός· oiseau—, ὄρνεον νυκτινόμον· (ἐκκλ.) ἀκολουθία νυκτερινῆ· μέλος,

ἄσμα περιπαθὲς ἐκ δύο ἢ πλειόνων φωνῶν συντρημοσμένων.

nocturnement, νύκτωρ, νυκτερινῶς, διὰ νυκτός.

nocuité, θ. τὸ ἐπιβλαβές, βλαβερότης.

nodosité, θ. τὸ ὄζωδες, κόνδυλωσις· κόνδυλος τῶν δακτύλων, ὄζος.

nodulaire, ὄζωδης, πολύοζος, γονατώδης.

nodule, ἀμμάτιον, μικρὸς κόμβος.

noduleux, euse, ὄζωδης, γογρώδης.

nodus (-usse) (γερ.) κόνδυλος, ὄζος, οἴδημα σκληρόν.

noël, ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων, τὰ Χριστούγεννα· — ἄσμα εἰς Χριστόν, ψαλμωδία.

noeud, δεσμός, κόμβος· κόμβος ταινίας κοσμηματικός· le — de la cravate, ὁ κόμβος τοῦ λαιμοδέτου· ὀφθαλμός, ὄζος δένδρου, κ. ῥόζος· ὀφθαλμός ἤτοι ἄρθρωσις τοῦ κλήματος· — coulant, βρόχος, συρτοθλιεία· (μεταφ.) les noeuds de la parenté, du mariage, δεσμοὶ συγγενείας, γάμου κ. τ. λ. — κώλυμα, δυσκολία· trancher le noeud, κόπτω· λύω τὸν δεσμόν· αἶρω τὴν δυσκολίαν· — Gordien, ὁ Γόρδιος δεσμός, ἤτοι ἀνυπέρβλητος δυσκολία· — ἡ δέσις, ἡ πλοκή δράματος· ser rer les — s de l'amitié, συσφίγγω τοὺς δεσμοὺς τῆς φιλίας.

noguet, μέγας κάλαθος ἐκ λυγῶν ἀβαθῆς.

noir, e, μέλας, κ. μαῦρος· pain —, ἄρτος ὑπομέλας, φαιός· nuit — e, νύξ σκοτεινὴ, ζοφερά· — de coups, μεμωλωπισμένος, πελιδόνος ἐκ πληγῶν, κτυπημάτων· — foncé, βαθύ μέλαν· (μεταφ.) σκυθρωπός, κατηρής, μελαγχολικός· humeur — e, κατήρεια· âme — e, μογθηρὰ ψυχὴ· — e trahison, αἰσχίστη προ-

δοσία· οὖς. τὸ μέλαν χρώμα· — animal, τὸ ἐκ τῆς καύσεως ὄστων λαμβανόμενον μέλαν χρώμα· — d'ivoire, τὸ ἐκ τῆς ἐξανθρακώσεως ἔλεφαντόδοντος μέλαν χρώμα· — d'impression, μελάνη τυπογραφ. de corbeau, τὸ τοῦ κόρακος μέλαν χρώμα· — de fumée, ἀθαλόεν, μέλαν τοῦ καπνοῦ, κ. καραμπογιὰ· se mettre en —, ἐνδύομαι μέλανα· (μεταφ.) passer du blanc au —, μεταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον (ἐπὶ αἰφνιδίᾳ μεταβολῆς) voir tout en —, ἀπαισιοδοξεῖν, κακίξειν τὰ πάντα, μεμψιμοιεῖν ἐν παντί· broyer du —, βυθίζεσθαι εἰς μελαγχολικὰς σκέψεις· livres — s, βιβλία μαγικῆς· passer l'onde — e, τελευτᾶν, ἀποθνήσκειν· — οὖς. les — s de l'Afrique, οἱ Αἰθίοπες.

noirâtre, ὑπομέλας, κ. μαυροδερτός.

noiraud, e, μέλας τὴν κόμην καὶ τὴν γροίαν τοῦ προσώπου.

noirceur, θ. μελανία, μελανότης, τὸ μέλαν, κ. μαυροῖα· κηλὶς μελανία τοῦ προσώπου· (μεταφ.) μογθηρὰ αἰσχροῦ πράξις.

noircir, ῥ. ἐν· μελαίνω, κ. μαυρίζω· (μεταφ.) δυσφημῶ, κακολογῶ, συκοφαντῶ· ῥ. οὐδ. μελαίνομαι, γίνομαι μαῦρος, μαυρίζω.

noircissure, θ. κηλὶς μελανία, κ. μαυράδι.

noire, θ. (μουσ.) τὸ τέταρτον τοῦ ἀκεραίου ἢ μακροῦ (♯) τὸ μέλαν ἢ βραγύ (♭).

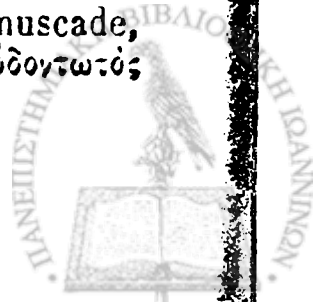
noise, ἔρις, φιλονεικία, κ. καυγᾶς.

noiseraie, θ. λεπτοκαρυῶν, μέρος περυστευμένου ὑπὸ λεπτοκαρυῶν.

noisetier (βοτ.) λεπτοκαρύα.

noisette, θ. λεπτοκάρυον, κ. τουρ. φουντούκι.

noix, θ. κάρυον, κ. καρύδι· — de coco, ἰνδοκάρυον· — de muscade, μοσχοκάρυον· — τροχός ὀδοντωτός

ἐν μύλῳ καρὲ ἢ πεπέρεως·—μύλη· ἐπιγουνίς, ἐπιγονατίς, τὸ ὄστουν τοῦ γόνατος·—de veau, μικρὸς ἀδὴν ἐν τῇ ὠμοπλάτῃ μόσχου.

noli me tangere (νόλιμεταν-
jerε) (βοτ.) μὴ μου ἅπτου, ἡ με-
γάλη βαλσαμίνη· (ιατρ.) καρκινῶ-
δὲς τι ἔλκος.

nolis, ναῦλος πλοίου, λέγεται δὲ
καὶ naulage.

nolisement, ναύλωσις.

noliser, ῥ. ἐν. ναυλοῦμαι πλοῖον,
κ. ναυλόνω.

noliseur, ναυλωτής.

nom, ὄνομα, ὀνομασία· (γραμμα.)
—commun, ὄνομα κοινόν·—pro-
pre, ὄνομα κύριον·—collectif, ὄ-
νομα περιληπτικόν· petit—, pré-
nom, —de baptême, τὸ βαπτιστι-
κὸν ὄνομα·—de guerre, πλαστὸν
ὄνομα·—de famille, ἐπώνυμον· au
—le Dieu, ἐν ὀνόματι, δι' ὄνομα
τοῦ Θεοῦ· ὑπέρ, χάριν· sous le—,
ἐπ' ὀνόματι· (μεταφ.) φήμη, μέγα ἢ
καλὸν ὄνομα· appeler les choses
par leurs—s, λέγειν τὴν σκάρην
σκάρην καὶ τὰ σῦχα σῦχα· agir au
—ἐνεργῶ ἀντ' ἄλλου· au—de ce
que vous avez de plus cher, δι'
ἀγάπην παντός ὅπερ ἔχετε προσφιλές.

nomade, νομάς, πλάνης, περι-
πλανώμενος· tribu —, νομαδική
φυλή.

nomancie, θ. μαντεία διὰ τῶν
στοιχείων τοῦ ὀνόματος, ὀνοματο-
μαντεία.

nomancien, ienne, ὀνοματο-
μάντις.

nombrant, nombre—, ἀριθμὸς
ἀφηρημένος.

nombre, ἀριθμὸς· ποσόν· πλῆθος·
un grand — de personnes pen-
sent que... πλείστοι φρονοῦσιν ὅτι...
—εὐρυθμία ἐν τε τῷ πεζῷ καὶ τῷ
ἐμμέτρῳ λόγῳ· (γραμμα.) —singu-
lier, ἀριθμὸς ἐνικός·—pluriel, ἀρι-

θμὸς πληθυντικός· au —de, τὸν ἄ-
ριθμὸν (τόσοι)· du—des, ἐκ τῶν, ἐκ
τοῦ ἀριθμοῦ τῶν.. ἢ ἐν τῷ πεζῷ ἢ
τῷ ἐμμέτρῳ λόγῳ εὐρυθμία·—pair,
ἀριθμὸς ἄρτιος, —impair, περιττός·
nom de — cardinal, ἀριθμητικὸν
ἀπόλυτον· nom de—ordinal, ἀριθ-
μητικὸν τακτικόν· la réunion ἢ l'as-
semblée, n'est pas en—, ἡ συνε-
δρίασις ἢ ἡ συνέλευσις δὲν εἶναι ἐν
ἀπαρτίᾳ· (ἀστρον.)—doré, σεληνιακὴ
περίοδος ἢ κύκλος 19 ἐτῶν.

nombrer, ῥ. ἐν. ἀριθμῶ, ὑπο-
λογίζω.

nombreusement, πολυπλη-
θῶς, πολυαριθμῶς.

nombreux, euse, πολυἀριθμος,
πολυπληθής.

nombril (-bril) ὀμφαλός· (βοτ.)
κοιλότης τοῦ ἄκρου ἀντιθέτως πρὸς
τὸ πρέμνον, πρὸς τὸν καυλόν.

nome, νόμος, ὕμνος εἰς Ἄπολ-
λωνά·—νομός τῆς διοικήσεως τῶν
ἀρχαίων Αἰγυπτίων.

nomenclateur, ὀνομαστής, ὀ-
νοματολόγος ἐπιστήμης· ὀνοματο-
κλήτωρ.

nomenclation, προσηγορία κατ'
ὄνομα.

nomenclature, θ. ὀνοματολο-
γία, συλλογὴ τεχνικῶν ὄρων ἐπι-
στήμης ἢ τέχνης.

nomenclaturer, θ. ὀνοματο-
θετῶ, ὀνοματολογῶ.

nominal, e, aux, ὀνομαστικός,
κατ' ὄνομα γινόμενος, γραφόμενος,
καλούμενος· valeur—e, ὀνομαστι-
κή, ἥτοι κατ' ὄνομα μόνον καὶ οὐχὶ
ἐνυπάρχουσα εἰς τὸ πρᾶγμα ἀξία,
οἷον ἐν τοῖς χαρτονομίσμασιν.

nominalement, ὀνομαστικῶς,
κατ' ὄνομα.

nominataire, ὁ ὑπὸ τοῦ βασι-
λέως διοριζόμενος τὸ πάλαι ἵνα καρ-
πῶται εἰσῶδημα ἐκκλησιαστικόν.

nominateur, ὁ διορίζων τινὰ

εἰς ἀξίωμα, εἰς τὸ νὰ καρπῶται τις εἰσόδημα.

nominatif (γραμμ.). ἡ ὀνομαστική πτώσις.

nomination, θ. ὁ διορισμὸς εἰς τινα θέσιν.

nominativement, ὀνομαστικῶς.

nominé, ε, καλούμενος, ἐπικαλούμενος· à point—, ἐγκαίρως, ἐν ὥρᾳ ῥητῆ· à jour—, ἐν ὠρισμένη ἢ συμφωνηθείσῃ ἡμέρᾳ· un — Jacques, Ἰάκωβός τις, Ἰάκωβος τοῦ νομα· le nommé Jean Sterlin, ὁ ῥηθεὶς, ὀνομασθεὶς, ἀναφερθεὶς Ἰωάννης Στερλίνος.

nommément, ὀνομασί, κατ' ὄνομα εἰπεῖν.

nommer, ρ. ἐν. ὀνομάζω, καλῶ, δίδωμι ὄνομα· ἀναφέρω, λέγω τὸ ὄνομά τινος· ὀρίζω, τάττω, διορίζω, καθίστημι· il a été nommé juge de paix, διωρίσθη εἰρηνοδίκης· — qqn son héritier, καταστῆσαι τινα κληρονόμον τῆς ἑαυτοῦ περιουσίας.

non, οὐ, οὐχί, ὄχι, ἐπίρρ. ἄρν. ἐνίοτε δὲ στερητικὸν ἐν συνθέσει, **non-solvable**, ἀναξιόχρεως, ἀφερέγγυος· la non-réussite, ἡ ἀποτυχία·—οὐσ. ἄρνησις· répondre par un—, ἀποκρίνομαι δι' ἀρνήσεως, δι' ἐνὸς ὄχι· (ἐπίρρ.) non plus, οὐδέ· οἷον ni mois non plus, οὐδ' ἐγώ· non seulement, οὐ μόνον, ὄχι μόνον· ἀκολουθεῖται δὲ τοῦτο συνήθως ὑπὸ τοῦ ἐναντιωματικοῦ συνδέσμου mais, συνδεσμικῶς· non pas que, ὄχι ὅτι· non plus que, οὐχί πλέον ἢ, οὐχί πλειότερον τοῦ· il ne bouge non plus qu' une statue, δὲν κινεῖται πλειότερον ἀγάλματος.

non activité, ἀργία, la non-activité d'un fonctionnaire, ἡ διαθεσιμότης δημοσίου ὑπαλλήλου.

nonagénaire, ἐννενηκοντούτης.

nonagésime, ἐνενηκοστός, λέγεται περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἔλλει-

πτικοῦ τοῦ ἀπέχοντος 90° ἀπὸ τῶν τομῶν τοῦ ὀρίζοντος μετὰ τοῦ ἐλλειπτικοῦ.

nonante (ἀρχ.) ἐννενηκοντα.

nonantième, ἐννενηκοστός.

nonce, πρεσβευτῆς τοῦ πάππα.

nonchalamment, νωχελῶς, βραθύμως, ὀκναλέως,

nonchalance, θ. νωχέλεια, βραστῶνῃ, βραθυμία, τὸ ἀμέριμνον.

nonchalant, ε, νωχελῆς, ῥάθυμος, ὀκναλέος, ἀμέριμος.

nonchaloir (ἀρχ.) βραστῶνῃ, νωχέλεια, βραθυμία.

nonciature, θ. τὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τοῦ πάππα ἔργον καὶ ἀξίωμα.

non-conformiste, μὴ συμμορφούμενος· οὕτω λέγονται ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ διαμαρτυρόμενοι, οἱ μὴ συμμορφούμενοι καθ' ὅλα πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν ἤτοι ἐπίσημον ἐκκλησίαν.

non-conformité, θ. ἀσυμφωνία, ἡ μὴ συμμόρφωσις.

none, θ. (ἐκκλ.) ἡ ἐννάτη ὥρα, δέησις ἐωθινή.

nones, θ. πληθ. μία τῶν διαιρέσεων τοῦ μηνὸς παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις· ἡ ἐννάτη ἡμέρα πρὸ τῶν ἰδῶν.

non-être, ἀνυπαρξία, τὸ μὴ εἶναι.

nonidi, ἐννάτη ἡμέρα τῆς δεκάδος ἐν τῷ δημοκρατικῷ τῆς Γαλλίας ἡμερολογίῳ.

non-intervention, θ. ἡ μὴ ἐπέμβασις, ἀποχή, οὐδετερότης.

nonius, ἐργαλεῖον βαθμολογικόν, κλίμαξ, μοιρομετρον.

non-jouissance, θ. ἡ μὴ ἀπόλαυσις, καρπώσεως στέρησις.

non-lieu, déclaration de—, ἀπόρριψις δίκης, μὴ ὑπάρχοντος λόγου καταδιώξεως.

non-moi (φιλοσ.) τὸ οὐκ ἐγώ, τὰ ἐκτὸς τοῦ ἐγὼ ἀντικείμενα, ἅπαντα τὰ ἀντικειμενικά ὄντα.

nonne ἢ nonnain, θ. μοναχῆ, καλογραῖα.

nonnette, θ. μικρά μοναγή· μικρός άρωματικός άρτος τοῦ Ρημιόλου (Reims).

nonobstant, έναντίον, καίτοι, εἰ καί, παρά (μετ' αίτιατ.)—ses richesses, καί τοι πλούσιός έστιν—cela, άλλ' ὅμως.

non-pair, ε, περιττός τόν άριθμόν, οὐχί άρτιος.

nonpareil, άπαράμιλλος, μοναδικός, μόνος εἰς τό είδός του.

non-pareille, θ. σμικρότατος· (βοτ.) είδος μήλου φθινοπωρινού· —μικρά ζαχαρωτά, κ. κουφέττα μικρά στενή ταινία· (τυπογρ.) μικρά στοιχεία, τῶν θ στιγμῶν.

non-payement, ή μη άπότισις, μη πληρωμή.

non plus, οὐδέ.

non plus ultra, τό μη περαιτέρω, τό άκρον άωτον.

non-résidence, ή μη ένοίκησης, άπουσία.

non-réussite, θ. άποτυχία.

non-sens, άλογία, παραλογισμός, λήρος, άνοησία.

nonuple, έννεαπλοῦς, έννεαπλάσιος.

nonupler, καθιστώ έννεαπλάσιον, αύξάνω έννεάκις.

non-usage, ή μη χρῆσις, άχρηστία.

non-valeur, θ. περιουσία άχρηστος, άνωφελής· άκαρπία, γῆ μηδέν παράγουσα, οἶκία οὐδέν ένοίκιον φέρουσα, ὀφειλή μη είσπραξιμος.

non-vue, θ. πυκνή όμίγλη.

nopa (βοτ.) Ίνδοσυκῆ.

nord, ὁ βορρᾶς, ὁ βόρειος άνεμος· αἱ βόρειοι χῶραι.

nord-est, βορειανατολικός· vent du—, (άνεμος) ὁ βορραπηλιώτης, κ. γρέγος.

nord-ouest, βορειοδυτικός, vent du—, ὁ άργέστης, ή σκίρρων, κ. μαίστρος.

normal, ε, αυχ, κανονικός, τακτικός, συνήθης· école—e, διδασκαλείον πρός μόρφωσιν δημοδιδασχάλων· école—e secondaire, διδασκαλείον πρός μόρφωσιν καθηγητῶν γυμνασίων, λυκείων· (γεωμ.) οὐσ. la—e, ή κάθετος γραμμή.

normalement, κανονικῶς, κατά φύσιν.

normalité, θ. κανονικότης, φυσικότης.

Normand, ε, Νορμανδός.

normelle, θ. (δημωδ.) κόσσυφος.

nos, ήμῶν, ήμέτεροι-αι-α.

nosographie, θ. νοσογραφία.

nosologie, θ. νοσολογία.

nostalgique, νοσταλγικός.

nota, σημειωτέον, σημείωσον.

nostalgie, θ. νοσταλγία, έπιθυμία επανόδου εἰς τήν πατρίδα.

nota ή nota bene, σημείωσον,

notabilité, θ. έπισημότης· les—s d'une ville, οἱ έξοχοι, οἱ προύχοντες, αἱ έπισημότητες πόλεως τινος, οἱ έπιφανεις.

notable, διάσημος, έπισημος· λόγου άξιος, αξιόλογος· οὐσ. les—s, οἱ πρόκριτοι, οἱ έπισημοι, έπιφανεις.

notablement, λίαν, πολύ, μεγάλως· διασήμως.

notaire, συμβολαιογράφος.

notamment, ὀνομαστί, μάλιστα δέ.

notarial, ε, συμβολαιογραφικός.

notariat, έργον τοῦ συμβολαιογράφου, συμβολαιογραφία.

notarié, ε, γινόμενον ένώπιον συμβολαιογράφου, συμβολαιογραφικόν.

notation, θ. σημείωσις, σημασις· ή διά σημείων παράστασις, παρασημαντική· (μουσ.) τονισμός.

note, θ. σημειον, σῆμα, σύμβολον· σημείωσις, τό σημειούμενον έν βιβλίῳ, υπόμνημα, σχολιον· prendre—, σημειῶ, γράφω τι, κ. λαμ-

βάνω σημείωσιν.—βαθμός μαθητοῦ, σημείωσις βαθμοῦ μαθήματος.—διπλωματικὴ διακοίνωσις.—σημείωσις, ἀντίγραφον λογαριασμοῦ ἐμποροῦ.—d' infamie, στίγμα, στιγματισμός, ἀτίμωσις, ἀτιμία, στηλιτευσις· (μους.) σημείον φωνῆς, φθόγου, χαρακτήρ.

noter, ῥ. ἐν. σημειῶ, ἐπισημειῶ, ὑποσημειῶ, ὑπομνηματίζω· παρατηρῶ· **notez bien que...**, σημειώτέον ὅτι, παρατηρητέον ὅτι...—d' infamie, ἀτιμῶ, στιγματίζω, στηλιτεύω.—γράφω, τονίζω μουσικήν, μελοποιῶ.

noteur, ἀντιγραφεὺς μουσικῆς.

notice, θ. σύντομος πραγματεία· γνωστοποιήσις· κατάλογος βιβλίων.

notification, θ. ἐπίσημος δῆλωσις, κοινοποιήσις, γνωστοποιήσις, ἐπιδοτήριον.

notifier, ῥ. ἐν. δηλοποιῶ, κοινοποιῶ, ἐπιδίδωμι ἔγγραφον ἐπισήμωσις, κατὰ τοὺς τύπους.

notion, θ. γνῶσις, μάθησις, εἶδησις, ἰδέα, ἔννοια.

notoire, πασίγνωστος, πασίδηλος· περίπυστος, περιβόητος, τεθρυλλημένος· περιφανής· καταφανής, πρόδηλος.

notoirement, γνωστῶς, γνωρίμως, περιφανῶς, καταφανῶς, προδήλως, σαφῶς.

notoriété, θ. γνωριμότης, τὸ πασίγνωστον· φήμη.

notre, ἡμῶν· ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον· παρὰ βασιλεῦσι καὶ ἐπισκόποις ἀντὶ μον,μοῦ, ἐμοῦ, ἐμός, οἶον· **notre conseil d'état entendu nous avons ordonné et ordonnons ce qui suit**, ἀκούσαντες τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τοῦ κράτους, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν.

nôtre, (le—, la—) ὁ ἡμέτερος· ἡ ἡμετέρα, τὸ ἡμέτερον· **nous préférons les—s aux étrangers**, προ-

τιμῶμεν τῶν ξένων τοὺς συγγενεῖς ἡμῶν· **êtes vous des—?** εἶσθε ἐκ τῶν ἡμετέρων, δηλ. φίλων ἢ ἐταίρων; **Notre-Dame**, ἡ Παναγία, ἡ Παρθένος.

notule, θ. μικρὰ σημείωσις, παραγραφή.

notuler, ῥ. ἐν. μικροσημειῶ.

notus, ὁ νότος, νότιος ἄνεμος.

noue, θ. γωνία εἰσέχουσα, ἣν ἀποτελοῦσι δύο ἐπίπεδα στέγης πτερύγων τῆς αὐτῆς οἰκοδομῆς συναντώμενα ἢ κάλλιον εἶπειν συναπτόμενα· μολύβδινον ἔλασμα ἐντιθέμενον εἰς τὸ μέρος τοῦτο· κεραμίδιον κοίλον· γῆ παχεῖα καὶ ὑγρά σπειρομένη πρὸς νομῆν τῶν ἀγελῶν καὶ ποιμνίων.

noué, e, συνδεδεμένος· βραχιτικός, μὴ αὐξάνων, ἀτροφίων.

nouement, δέσις, σύνδεσις.

nouer, δεσμῶ συνάπτω, συνδέω, κ. δένω μὲ κόμβον· (μεταφ.) —**une pièce**, πλέκω δράμα· τὸν μῦθον δράματος· —**une intrigue**, μηχανορραφῶ· **se—**, σχηματίζω ὄζους, ὄζοῦμαι, κ. κάνω ῥόζους· γίνομαι βραχιτικός.

nouet, ἔνδεμα, κόμβος ὑφάσματος περιέχον ἀρωματικὴν ἢ φαρμακευτικὴν ὕλην πρὸς διάλυσιν.

noueur, ὁ συνδέων, συνδέτης.

noueux, euse, συνδέσμων ἀνάπλευσις, στραγγαλωτός· ὄζωδης, κ. γεμάτος ἀπὸ ῥόζους· γονατώδης, πολλοὺς ἔχων ἀρμούς, ἀρθρώσεις.

nougat, ἀμυγδαλωτόν, γλύκισμα ἀμυγδαλόπηκτον.

nouilles, εἶδος ζύμης τῆς Γερμανίας, ἐξ ὕων καὶ ἀλεύρου, κοπτομένης δὲ ἐν εἴδει φιδέ.

noulet, ἄθροισμα κοίλων κεραμιδίων ἀποτελούντων ὑδρορρόην·

nourrain, ἰγθύδια ῥιπτόμενα εἰς λίμνην πρὸς πολλαπλασίαν αὐτῶν, γόνος.

nourri, ο, τεθραμμένος· πλη-
ρης· (μεταφ.) style—, ὕψος λόγου
πλούσιον, ἐμβριθές, ἰσχυρόν.

nourrice, θ. ἡ τιθήνη, τιθή,
τροφός, κ. παραμάννα· μήτηρ γα-
λουχοῦσα, τρέφουσα τὸ ἑαυτῆς τέ-
κνον· mettre en—, παραδίδωμι εἰς
τροφόν.

nourricerie, θ. τροφεῖον μετα-
ξοσκωλήκων· κτηνοτροφεῖον.

nourricier, ἀνὴρ τῆς τροφοῦ·
ἐπιθ. θρεπτικός.

nourrir, τρέφω, γαλουχῶ· συν-
τηρῶ, διατρέφω· (μεταφ.) παιδεύω,
μορφῶ· la lecture nourrit l' es-
prit, ἡ ἀνάγνωσις τρέφει τὸν νοῦν,
διδάσκει αὐτόν· —sa famille, συν-
τηρεῖν, διατρέφειν τὴν οἰκογένειαν.

nourrissage, ἡ τῶν ζώων θρέ-
ψις, κτηνοτροφία.

nourrissant, ο, θρεπτικός.

nourrisseur, ὁ τρέφων ἀγέλα-
δας ἵνα ἀμέλγη αὐτάς.

nourrisson, ὑπότιθον, γαλα-
θηνόν, θηλάζον παιδίον, τρόφιμος.
θρέμμα· les —, du Pinde, des
Muses, οἱ τρόφιμοι τοῦ Πίνδου,
τῶν Μουσῶν, οἱ μουσοτραφεῖς ποι-
ηταί.

nourriture, θ. τροφή· θρέψις,
διατροφή, ἐκτροφή, στίσις· faire
des—s, κτηνοτροφῶ· se pousser
de—, ἐσθίω ὑπερβολικῶς· —passe
nature, ἡ ἕξις δευτέρα φύσις γίνεται.

nous, ἡμεῖς· αἰτιατ. ἡμᾶς, καὶ
δοτικὴ ἐννοουμένης τῆς προθέσεως
à πρό τοῦ ῥήματος, ἡμῖν· ἀντὶ je,
καὶ moi, ἐπὶ διαταγμάτων ἐκ μέ-
ρους βασιλέως ἢ ἄρχοντος ὁποῦ
δήποτε· οἷον· Nous Charles X,
roi de France, ordonnons et a-
vons ordonné, ἡμεῖς Κάρολος ὁ
I'. βασιλεὺς τῆς Γαλλίας διατάτ-
τομεν καὶ διετάξαμεν, κ. τ. λ. nous
nous, ἐπὶ μεσότητος, ἤτοι ἐν τῷ σχη-
ματισμῷ τῶν μέσων ἢ ἀντωνυμια-

κῶν ῥημάτων σημαίνει αὐτοπάθειαν
ἢ ἀλληλοπάθειαν· nous nous la-
vons, νικτόμεθα· nous nous ai-
mons, ἀγαπώμεθα, ἤτοι ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, nous nous jetons des
pierres, ῥίπτομεν λίθους ἀλλήλοις·
nous-même, ἐγὼ αὐτός· nous
mêmes, ἡμεῖς αὐτοί.

nouure, θ. (ἱατρ.) ῥαχίτις παι-
δίου.

nouveau, πρό φωνῆεν ἢ li ἀφώ-
νου nouvel, θηλ. nouvelle, καινός,
νέος, ἀρτιγενής, νεόφυτος, νεόδμη-
τος, καινοφανής· le—monde, ἡ Ἀ-
μερικὴ· —testament, ἡ Καινὴ Δι-
αθήκη, τὸ Εὐαγγέλιον· qu' y a-t-il
de—? ἢ que dit-onde—? τί νέον
λέγεται; τί λέγουσι; τί ἀκούετε;
voilà du —, ἰδοὺ νέον πρᾶγμα,
πρωτοφανές ἢ πρωτάκουστον· ἐπίρρ.
nouveau-venu, νέηλυς, νεωστὶ ἐλ-
θών· nouveau mariés, νέον ζευ-
γος, νεόπανδρον, νεόνυμφον· un
habit —, νέου εἴδους ἔνδυμα· διὰ
τὸ καινοουργές λέγουσιν habit neuf·
nouvelle lune, νέα τελήνη· de—,
ἐκ νέου, πάλιν· ἐκ δευτέρου.

nouveau-né, ο, ἀρτιγέννητος,
νεογέννητος· des enfants nouveau-
nés, παιδία νεογέννητα, une fille
nouveau-née, κόρη νεογέννητος.

nouveauté, θ. τὸ νέον πρᾶγμα,
τὸ καινοφανές, οἷον ὑφασμα, κόσμη-
μα, ἐπιπλον· πληθ. τὰ καινοφανῆ,
τὰ τοῦ συρμοῦ ὑφάσματα.

nouvelle, θ. ἄκουσμα, εἴδησις,
ἀγγελία· διήγημα.

nouvellement, νεωστὶ, πρό ὀ-
λίγου, ἐσχάτως.

nouvelleté, θ. (νομ.) ἀπ' πείρα,
βία κατὰ τοῦ κατόχου κληρονομίας·
(ἀρχ.) καινοφανές τι.

nouvelliste, νεολόγος, καινο-
λόγος, ὁ περιεργός νὰ μαγθῆναι εἰ-
δήσεις.

novale, θ. νέωμα, νεατή, νέα,

γῆ νεωστὶ καθαρθεῖσα πρὸς καλλι-
έργειαν.

novateur, trice, νεωτεριστής,
καινοποιοητής, ἀνακαινιστής.

novation, θ. (νομ.) ἡ ἐν διαθή-
καις μεταβολή· — ἀλλαγὴ τίτλου ἰδι-
οκτησίας.

novelles (νομ. ἱστορ.) αἱ νεαραὶ
τοῦ Ἰουστινιανοῦ, νόμοι, διατάξεις.

novembre, νοέμβριος.

novénaire, ἐννεαδικός, διὰ τοῦ
ἐννέα γινόμενος.

novice, νεόφυτος μοναχός, νεο-
χειροτόνητος· πρωτόπειρος, ἀπει-
ρος, μαθητευόμενος, μαθητής.

noviciat, πρωτοπειρία, δοκιμα-
σία, ἡ τοῦ νεοφύτου, ἡ τοῦ δοκίμου
ἰδιότης.

noyade, θ. πνιγμός ὁμοῦ πολλῶν.

noyale ἢ **noyalle**, θ. κανναδὶς
πυκλή δι' ἰστία, κ. καραδύπανον.

noyau, πυρῆν καρποῦ, κ. κου-
κοῦτσι (μεταφ.) τὸ κέντρον κοινω-
νίας ἢ εταιρίας, τὸ κύριον σῶμα,
ἢ βράσις· — d' une comète, πυρῆν,
κεφαλή κομήτου.

noyé, e, πεπνιγμένος· ὁ οὐδένα
πύρον ζωῆς ἔχων· un — s'accroche
à un brin de paille (παροιμ.) ὡς
ἡ παρ' ἡμῶν· ὁ πνιγόμενος ἀπ' τὰ
μαλλιά του πιάνεται.

noyer, ρ. ἐν. πνίγω ἐντός ὕδα-
τος ἢ ἄλλου ὑγροῦ· se —, πνίγομαι
εἴτε ἐκουσίως εἴτε ἀκρουσίως· (με-
ταφ.) se — dans le sang, σφάζειν,
φονεῦειν πολλούς· se — dans un
raisonnement, ἀποπλανῶμαι ἐν
συλλογισμῶ, εἰσέρχομαι εἰς συλ-
λογισμὸν ἀδιεξίτητον· se — dans
les larmes, περιδάκρυν γενέσθαι.

noyer, οὐσ. καρύα, κ. καρυδιά.

nu, e, γυμνός· (μεταφ.) ἀπλοῦς,
σαφής, καθαρός· la verité toute — e,
γυμνή, ἥτοι ἀνυπόκριτος, καθαρὰ
ἢ ἀλήθεια, ἄνευ κοσμημάτων, ἔστε-
ρημένος, ἄμοιρος· (ἐπὶ ἵππων) ἄνευ

ραλάρων, ἄνευ ἐριππίου· la tête —
ἡ — tête, ἀσκεπής· un — pieds, ἀ-
νυπόδητος, κ. ξυπόλυτος· tout —,
ἡ — comme la main, ὀλόγυμνος· à
dos —, γυμνός. μόνος μὲ τὸ ὑπο-
κάμισον· monter un cheval à —,
ἵππεύω ἄνευ ἐριππίου· mettre à —,
ἀποκαλύπτω, κ. ξεσκεπάζω· met-
tre son coeur à —, ἐκφράζω σα-
φῶς τὰ αἰσθήματά μου· τὸ ἐπιθετον
τοῦτο προτασσόμενον τοῦ οὐσιαστι-
κοῦ μένει ἀμετάβλητον καὶ ἐνοῦται
μετ' αὐτοῦ δι' ἐνωτικοῦ σημείου.

nuage, νέφος, νεφέλη, κ. σύν-
νερον· (μεταφ.) σμήνος, πλήθος·
σκιά· σκότος· ὑποψία· ὁμίγλη· dis-
siper les — s, διασκορπίζειν, δια-
λύειν, τὰ νέφη· un — creve, νέφος
ἐκρήγνυται, τουτέστι πίπτει βροχὴ
αἰφνιδία καὶ βαγδαία· — de chagrin,
κατήρεια, λύπη.

nuageusement, νεφελωδῶς.

nuageux, euse, συννεφής, νε-
φελώδης.

nuaison, θ. (ναυτ.) διάρχεια τοῦ
αὐτοῦ καιροῦ ἢ τοῦ αὐτοῦ ἀνέμου.

nuance, θ. ἀπόχρωσις, χρώμα
παραλλάσσειν, βαθμὸς διάφορος τοῦ
αὐτοῦ χρώματος· (μεταφ.) μικραὶ
διαφοραὶ μεταξὺ πραγμάτων τοῦ
αὐτοῦ εἶδους· — s entre les idées,
les opinions, μικραὶ παραλλαγαὶ
μεταξὺ ἰδεῶν καὶ γνωμῶν.

nuancé, e, διαποικίλος, ποικι-
λόχρους.

nuancer, ρ. ἐν. διαποικίλλω,
συναρμύζω τὰ χρώματα.

nubicule, μικρὸν νέφος ἢ κηλὶς
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ὁπλ. ἐν τῇ ὄρασει
ἢ ἐν τῷ οὐρανῷ.

Nubien, ienne, ὁ ἐκ Νουβίας.

nubile, ἐπίγαμος, ὁ εἰς ὦραν γά-
μου γεγονώς, ὠριμος πρὸς γάμον.

nubilité, θ. ἡ τοῦ γάμου ἡλικία.

nuculaire, (βοτ.) πυρηνόφο-
ρος.

nudité, θ. γυμνότης· εικῶν γυμνή, ἄγαλμα γυμνόν.

nue, θ. νέφος, νεφέλη, κ. σύννεφον· *tomber des—s*, ἐμβρόντητον γενέσθαι, ἐκπλαγῆναι· *élever jusqu'aux—s*, ὑπερεγκωμιάζειν.

nuée, θ. μέγα καὶ πυκνὸν νέφος, σύννεφον· (μεταφ.) ἀγέλη, πλῆθος, σμήνος.

nuement, ἰδὲ *nument*.

nuer, ῥ. ἐν. συναρμόζω τὰ χρώματα κατὰ βαθμοὺς ἐν κεντήμασι μαλλίνοις ἢ μεταξωτοῖς.

nuire, ῥ. οὐδ. (*nuisant, nuir, nuisis*) βλάπτω· *cela nuit à la santé*, τοῦτο βλάπτει τὴν ὑγίειαν· *κακοποιῶ*. ἐνοχλῶ· *vous ne m'avez pas peu nuir*, οὐκ ὀλίγα ἔπαθον παρ' ὑμῶν· — *à la réputation de qqn*· κακολογεῖν, δυσφημεῖν τινα.

nuissance καὶ **nuisement**, βλάβη· βλαβερότης.

nuisible, ἐπιβλαβής, βλαβερός.

nuisiblement, ἐπιβλαβῶς, βλαβερώς.

nuit, θ. νύξ, κ. νύκτα· *de—, pendant la—*, διὰ νυκτός· *durant la—*, δι' ὅλης τῆς νυκτός· *bien avant dans la—*, ἐν βαθείᾳ νυκτί· *il fait—*, εἶναι νύξ, ἐνύκτωσε· — *et jour*, νύκτα καὶ ἡμέραν· *faire—blanche*, διανυκτερεύειν ἐν ἀγρυπνίᾳ ἢ ἐν κραιπάλῃ· — *de fer*, νύξ ψυχρὰ καὶ δυσάρεστος *table de—*, τραπέzion ἢ θύκη παρὰ τὴν κλίνην, ἐν ἣ κρύπτεται τὸ οὐροδόχον ἄγγειον· *ne pas rentrer de toute la—*, μὴ ἐπιστρέφειν οἴκαδε δι' ὅλης τῆς νυκτός· (μεταφ.) *la—des temps*, τὰ σκότη τῶν αἰώνων, τὰ ἄγνωστα μέρη τῆς ἱστορίας τῶν παλαιῶν χρόνων, τῶν αἰώνων· *la—du tombeau*, ἡ ἐternelle—, ὁ θάνατος· *le flambeau*, *de la—*, ἡ σελήνη· *les feux de la—*, οἱ ἀστέρες· *la—donne conseil*, ἡ νύξ καλὸς ἐστι σύμβουλος.

nuitamment, τῶρ, διὰ νυκτός, τὴν νύκτα.

nuitée, θ. τὸ ὅλον τῆς νυκτός, κ. μία νυκτιά.

nul, nulle, οὐδείς, οὐδεμία, κανείς, καμμία· ἐπιθ. ἄκυρος· *testament—*, διαθήκη ἄκυρος· *homme—*, ἄνθρωπος ἀδέξιος, ἀνίκανος, μηδαμινός· τίθεται δὲ καὶ κατὰ πληθυντικὸν ἀριθ. πρὸ ὀνομάτων πληθυντικῶς μόνον ἐκφερομένων· ἀορ. ἀντων. *nul n'est prophète dans son pays*, οὐδείς προφήτης δεκτός ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι.

nulle, θ. κόσμημα καλλιγραφικὸν περὶ τὰ κοσμηματικὰ μονογραφήματα

nullement, οὐδαμῶς, ποσῶς, διόλου, καθόλου.

nullité, θ. τὸ ἄκυρον πράξεως ἢ ἐγγράφου· (μεταφ.) μηδαμινότης, ἀνικανότης· *c'est une—*, εἶναι ἄνθρωπος ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξίας.

nument, ἢ **nuement**, γυμνῶς, ἀναφανδόν· φανερά.

numérable, ἀριθμητός.

numéraire, νομίσματα, χρήματα εἰς νόμισμα· *payer en—*, πληρόνω τοῖς μετρητοῖς.

numéral, θ, **aux**, ἀριθμητικός.

—cardinal, ἀριθμητικὸν ὄνομα ἀπόλυτον· — **ordinal**, ἀριθμητικὸν τακτικόν.

numérateur, ἀριθμητῆς κλάσματος.

numération, θ. ἀρίθμησης.

numérique, ἀριθμητικός, τοῦ ἀριθμοῦ.

numériquement, ἀριθμητικῶς.

numéro, ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς πραγμάτων τινος, ἐν σχέσει πρὸς ἄλλας μονάδας τοῦ αὐτοῦ εἶδους.

numérosité, θ. τὸ πολυπληθές.

numérotage, ἀριθμοθέτησις, ἐπιγραφή ἀριθμοῦ εἰς ἕκαστον ὁμοειδές ἀντικείμενον εἰς ἕκαστην μονάδα ἀθροίσματος τινος.

numérotation, ἰδὲ **numérotage**.

numéroté, e, παθ. μετ. καὶ ἐπ. ἠριθμημένος, ἐνάριθμος.

numéroter, ῥ. ἐν. ἀριθμῶ, ἀριθμοτομῶ, ἐπιγράφω αὐξοντα ἀριθμὸν ἐν σχέσει.

Numide, Νουμιδός.

numismate, θ. νομισματολόγος, ὁ γνώστης ἀρχαίων νομισμάτων.

numismatique, θ. νομισματολογία, γνῶσις τῶν ἀρχαίων νομισμάτων· ἐπιθ. νομισματολογικός.

nummulaire, εἶδος φυτοῦ οὗτινος τὰ φύλλα ἔχουσι τὸ σχῆμα νομίσματος, λυσιμαχοειδές (ὄρυκτ.) ἀπολίθωσις τις κογγυλίου.

nummuline, θ. (κογγυλ.) ἰδὲ **nummulaire**.

nuncupatif, (non-) διαθήκη ὑπαγορευθεῖσα ὑπὸ τοῦ διαθέτου κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου.

noncupation, θ. προφορική δήλωσις κληρονόμων ὑπαγορευομένης τῆς διαθήκης.

nundinal, e, (ἐπιθ. τῶν ἐπτὰ πρώτων στοιχείων τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἀλφαβήτου δηλούντων τὰς ἡμέρας τῆς (ἀγορᾶς) jour —, ἀγοραία, τῆς ἀγορᾶς ἡμέρα.

nuphar (βοτ.) νυφάριον.

nuptial, e, αυχ, νυμφικός, γαμήλιος, γαμοτελεστικός.

nuque, θ. αὐχὴν, αὐγένιος τένων, τράχηλος, κ. σβέρκος.

nutation, θ. (ἀστρ.) μικρὰ ταλάν-

τευσις τοῦ ἄξονος οὐρανίου σώματος.

nutrescible, θρεπτικός.

nutrescibilité, θ. θρεπτικότης.

nutricaire, τροφός ἢ τροφεὺς ἐλθέτων.

nutritif, ive, θρεπτικός.

nutrition, θ. θρέψις.

nutritivité, θ. θρεπτικότης.

nyctalope, νυκτάλωψ, ὁ μὴ βλέπων ποσῶς τὴν νύκτα δι' ὀποίου δήποτε φωτισμοῦ, ἢ ὁ βλέπων κἀλιον τὴν νύκτα ἢ τὴν ἡμέραν.

nyctalopie, νυκταλωπία, κ. ὄρ- νυδοτυφλία, τὸ μὴ ὄρᾶν τὴν νύκτα, ἢ τὸ ὑναντίον τὸ μὴ ὄρᾶν ἐν ἡμέρᾳ.

nymphé, θ. νύμφη τῆς μυθολογίας, κατωτέρα θεότης· (μεταφ.) ὠραία κόρη·—κόρη τῆς ἀγοραίας Ἀφροδίτης·—ἐντομον νεογνόν·—νύμφη, ὑμῆν τοῦ γυναικείου αἵδειου.

nymphéa, θ. (βοτ.) ἄνθος, ἡ λευκὴ νυμφαία.

nymphéacées, θ. πληθ. τὰ ὑδρόδια νυμφαιοειδῆ φυτὰ ἢ ἄνθη.

nymphée, θ. νυμφαῖον, νῶς νυμφῶν, τόπος περίρρυτος κοσμοῦ- μενος δι' ἀγαλμάτων νυμφῶν.

nympholepsie, θ. νυμφομανία, μανία φιλέρημος.

nympholèpte, νυμφόληπτος, μα- νιώδης φιλέρημος.

nymphomane, νυμφομανής, ἐρωτομανής.

nymphonie, θ. nymphomanie, θ. νυμφομανία, γυναικομανία.

○

Ο, ο, τὸ δέκατον πέμπτον στοι- χεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου καὶ τὸ τέταρτον τῶν φωνηέντων.

ο, ἀριθμητικὸν στοιχεῖον καλούμε- νον zéro, μηδενικόν.

ο, ἐπιφ. ὦ! ὦ!

oasis (-zice) ὄασις, τόπος χλοε- ρός καὶ καρποφόρος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐρήμων τῆς Ἀφρικῆς.

obédience, θ. ὑπακοή· **lettre**

d'—, ἐνδεικτικὸν ἢ πτυχίον διδασκάλου διδόμενον ὑπὸ ἡγουμένου πρὸς μοναχὸν ἢ μοναχήν ἐν Γαλλίᾳ· ἄδεια μεταβάσεως ἀπὸ ἐνὸς μοναστηρίου εἰς ἄλλο· καθήκοντα ἐν μοναστηρίῳ· σύνοδος τοῦ πάππα· δικαιοδοσία τοῦ πάππα.

obédiancier, μοναχός, ὅστις κατὰ διαταγὴν τοῦ ἡγουμένου του διαχειρίζεται εἰσόδημα μὴ ἀνήκον αὐτῷ.

obédientiel, elle, ὑποτακτικός, πειθαρχικός.

obéir, οὐδ. ὑπακούω, πείθομαι ὑποτάσσομαι· κάμπτομαι, ἐνδίδωμι· κυβερνώμαι· ce cheval obéit au frein, ὁ ἵππος οὗτος ὑποτάσσεται, ὑπακούει εἰς τὸν κημόν, εἰς τὸν χαλινόν, εἶναι εὐάγωγος· enfants, obéissez à vos parents, τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν.

obéissamment, εὐπειθῶς.

obéissance, θ. ὑπακοή, εὐπειθεια, ὑποταγή.

obéissant, e, εὐπειθής, πειθής.

obèle, ὀβελός, σημεῖον ἐπαναληφείας ἐν ἀρχαίοις χειρογράφοις.

obélisque, ὀβελίσκος.

obéré, κατάχρεως.

obérer, ῥ. οὐδ. κατάχρεων ποιῶμαι· τινα, ἐμβάλλω εἰς χρέη.

obèse, εὐσαρκος, κατάσαρκος, πολύσαρκος.

obésité, θ. εὐσαρκία, πολυσαρκία, πάχος.

obier, (βοτ.) ἀκτὴ τῶν ἐλῶν.

obiner, φυτεύω δένδρα προσκαίρωις πρὸς μεταφύτευσιν.

obit (-ite) (ἐκκλ.) νεκρώσιμος ἀκολουθία ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν τεθνεώτων, μνημόσυνον.

obituaire, κατάλογος ἢ βιβλίον περιέχων καταλόγους τῶν ἀποβιώσεων καὶ τὴν ἡμέραν ἐκάστης ἀποβιώσεως

objecter, ῥ. ἐν. ἀνθυποβάλλω τί τινα, ἀντιλέγω, ποιῶμαι ἔνστασιν, ἀντιτείνω.

objecteur, ὁ ποιούμενος ἐνστάσεις.

objectif, ive, ἀντικειμενικός, ἐξωτερικός· ἢ ἐσχάτη ἢ ἐξωτερικὴ ὕαλος τηλεσκοπίου· σκοπὸς εἰς ὃν ἀποβλέπει τις· (φιλοσ.) ἀντικειμενικός, πᾶν τὸ ὑπάρχον ἔξω τοῦ ἐγώ, ἦτοι τοῦ ὑποκειμένου.

objection, θ. ἐνστάσις, ἀντίρρησις, ἀντιλογία.

objectionnable, μεμπτός, ἐπιλήψιμος.

objèctivation, θ. (φιλοσ.) ἀντικειμενοποιήσις.

objectivement (φιλοσ.) ἀντικειμενικῶς, ἔξω τοῦ ἐγώ, ἐξωτερικῶς.

objectiver, ῥ. ἐν. (φιλοσ.) ἀντικειμενοποιῶ, τὰ ἐν ἐμοὶ θεωρῶ ὡς ἀντικείμενα.

objectivité, θ. ἀντικειμενικότης.

objet, ἀντικείμενον, πρᾶγμα ὃ τι ὅποτε· πᾶν ὅτι νοητὸν ἢ αἰσθητὸν· σκοπὸς εἰς ὃν ἀποβλέπει τις· τὸ ἐπιδιωκόμενον, τὸ ποθούμενον·—de ma tendresse, τὸ ἀντικείμενον τῆς στοργῆς μου, τὸ τέκνον μου·—de haine, ἀντικείμενον μίσους, ἄνθρωπος μισητός·—d'un entretien, ὑπόθεσις συνομιλίας.

objurgateur, trice, ὀνειδιστής, ἐπιτιμητής, ὁ σφοδρῶς ἀποδοκιμάζων.

objurgation, θ. ἐπίπληξις, ὀνειδισμός, αὐστηρὰ ἀποδοκιμασία.

objurgatoire, μεμπτικός, ὀνειδιστικός.

oblat, τέκνον παιδιόθεν ἀφιερωμένον ὑπὸ τῶν γονέων εἰς τὸ ἱερατεῖον· μέλος μοναχικοῦ τάγματος, μοναχός.

oblation, θ. ἀνάθημα, ἀφιέρωσις·—de pain, πρόθεσις, προσφορὰ ἄρτου.

oblate, μοναχὴ τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγ. Βενεδικτοῦ ἄρτος προσφορᾶς.

oblation, θ. ἀνάθημα, ἀφιέρωσις· προσφορὰ τῷ Θεῷ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ.

obligation, θ. χρέος, υποχρέωσις, καθήκον θρησκευτικόν, νομικόν, ἠθικόν· *manquer à ses*—s, ἀθετῶ, παραβαίνω τὰς υποχρεώσεις μου· λόγος, αἰτίᾳ εὐγνωμοσύνης· *avoir de grandes obligations à qqn*, πολλάς χάριτας ὀφείλῃν τινί, μεγάλως εὐεργετηθῆναι παρὰ τινος·—ὁμόλογον, ἔγγραφος ἀπόδειξις ὀφειλῆς· *passer une*—*devant notaire*, δίδωμι ἢ λαμβάνω ὁμόλογον συμβολαιογραφικῶς.

obligatoirement, υποχρεωτικῶς.

obligatoire, ἀναγκαστικός, υποχρεωτικός.

obligé, ο, ὑπόχρεως, ὀφειλέτης εὐγνωμοσύνης, εὐγνώμων.

obligeamment, φιλοφρόνως, υποχρεωτικῶς.

obligeance, θ. φιλοφροσύνη, προθυμία τοῦ περιποιεῖσθαι, τοῦ εὐεργετῆν· *voulez-vous avoir l'*—; μοι κάμνετε τὴν χάριν;

obligeant, ο, φιλόφρων, προθύμως χαριζόμενος, εὐεργετῶν, περιποιητικός, υποχρεωτικός· ἐπίχαρις.

obliger, ῥ. ἐν. υποχρεῶ, κατεγγυῶ, δεσμεύω δι' ὄρκου, δι' ὑποσχέσεως· ἀναγκάζω, ἐπιβάλλω· *vous m'obliger de partir*, μὲ ἀναγκάζετε νὰ ἀναχωρήσω· *quelle raison vous oblige à vous taire?* ποῖος λόγος σᾶς ἀναγκάζει νὰ σιωπᾶτε; —χρήσιμον παρέχω ἑμαυτὸν τινί, χαρίζομαι τινί, εὐεργετῶ τινα, φιλοφρονοῦμαι τινά· *vous m'obligerez beaucoup*, θὰ μὲ υποχρεώσητε πολὺ, θέλω σᾶς ὀφείλῃν μεγάλην χάριν· *je vous en suis très*

obligé, σᾶς εἶμαι πολὺ ὑπόχρεως (διὰ τοῦτο)· *s'*—, ὑποχρεοῦσθαι, ἀναλαμβάνειν ὑποχρεώσεις.

oblique, πλάγιος, λοξός, ἐπικάρσιος, ἐγκάρσιος· *ligne*—, γραμμὴ πλάγια, κεκλιμένη· (μεταφ.) *conduite*—, διαγωγή σχολιά, ὑπουλος, οὐχὶ εὐλιχρονής.

obliquement, πλαγιῶς, ἐγκαρσίως, σχολιῶς, κεκλιμένως.

obliquité, θ. πλαγιότης, τὸ ἐγκάρσιον, λοξότης· σχολιότης· (ἀστρ.) —*de l'ecliptique*, ἡ κλίσις τῆς ἐκλειπτικοῦ ἀπόκλισις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ· 23°—28°.

oblitération, θ. ἀπαλοιφή, ἐξάλειψις, κ. σβύσιμον.

oblitérer, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, κ. σβύνω.

oblong, gue, ἐπιμήκης, προμήκης, κ. μακρουλός.

obole, θ. ὀβολός, νόμισμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀξίας 16 λεπτῶν· ἀρχαῖον Γαλλικόν νόμισμα 1/4 τῆς δραχμῆς· —βάρος = 72, γραμμάρια· *cela ne vaut pas une*—, τοῦτο δὲν ἀξίζει τίποτε.

obombrer, ῥ. ἐν. καλύπτω διὰ τῆς ἐμῆς σκιᾶς, ἐπιπροσθῶ.

obonal, e (βοτ.) (ἐπὶ φύλλων) ὠσειδῆς τὸ σχῆμα.

obreptice, κλοπιμαῖος δι' ἀποσιωπήσεως ἢ τοι μὴ δηλώσεως καὶ παραδόσεως.

obrepticement, σιωπηλῶς, κλοπιμαῖως διὰ παρασιωπήσεως.

obreption, θ. ἡ διὰ παρασιωπήσεως ὠφέλεια, δόλος.

obruer, ῥ. ἐν. καταθλίβω διὰ μεγάλου βάρους, κατασυντρίβω.

obscène, αἰσχρὸς, κίναϊδος, ἀναίσχυντος, ἀναιδής, ἄσεμνος.

obscénité, θ. αἰσχρότης, ἀναίσχυντία, ἀναιδεια, ἀσχημοσύνη.

obscur, e, σκοτεινός, ζοφερός, ἀφώτιστος, ἀφεγγής· ἀμαυρός· (με-

ταρ.) ὀλίγον γνωστός, ἄσημος, ἀφανής· mener une vie — e, διάγειν ἀφανῶς· style—, ὕφος δυσνόητον.

obscurant, e, σκοτιστής, ἀμαυρωτικός.

obscurantisme, (μεταφ.) φωτοσβεία, κάλυσις τῆς διαδόσεως τῶν φώτων τῆς παιδείας παρὰ τῷ λαῷ.

obscurantiste, φωτοσβέστης, διωκτής τῶν γραμμάτων, ἐχθρὸς τῆς παιδείας παρὰ τῷ λαῷ.

obscurcir, ῥ. ἐν. σκοτίζω, ἐπισκοτίζω, ἀμαυρῶ· (μεταφ.) — la vérité, ἐπισκοτίζω, καθιστῶ δυσδιάγνωστον τὴν ἀλήθειαν· — la gloire de qqn, ἀμαυρῶ τὴν δόξαν τινός· s'—, ἐπισκοτίζεσθαι, ἀμαυροῦσθαι.

obscurcissement, ἐπισκότησις, ἀμαύρωσις.

obscurément, σκοτεινῶς, ἀμυδρῶς, ἀφανῶς λεληθότως, κρυφίως.

obscurité, θ. ζόφος, σκότος, σκοτία· (μεταφ.) ἀφάνεια, ἀσημότης, ταπεινότης καταστάσεως· δεινότης νοήματος, ἀσάφεια, τὸ δυσνόητον.

obsécration, θ. (σχῆμα ῥητορ.) ἐπικλήσις τῆς εὐνοίας Θεῶν καὶ ἀνθρώπων.

obsécrer, ῥ. ἐν. (νεολ.) ἱκετεύω, παρακαλῶ.

obséder, ῥ. ἐν. δι' ὄχλου γίνομαι, ἐνοχλῶ, παρενοχλῶ· προσπαθῶ νὰ κυριεύσω τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τινός· (μεταφ.) παραβαρύνω.

obsèques, θ. πληθ. ἐπικήδειος πομπή.

obséquieusement, δουλοπρεπῶς, χολακευτικῶς, θεραπευτικῶς.

obséquieux, euse, δουλοπρεπής, ὑπὲρ τὸ δέον θεραπευτικός, χολακευτικώτατος, ὑπεράγαν φιλόφρων.

obséquiosité, θ. δουλοπρέπεια,

χολακευτικότης, θεραπευτικότης, ἢ ἄγαν φιλοφροσύνη.

observable, ὁρατός, θεατός, θεωρητός, παρατηρητός, αἰσθητός, εὐκρινής, εὐδιάκριτος.

observance, θ. τήρησις κανόνος, νόμου, ἐορτῆς, συνηθείας· αὐτὸς ὁ κανὼν, ὁ νόμος, ἡ συνηθεια.

observant, εὐλαδής· — ἱεουργός, λειτουργός.

observantin, μοναχὸς τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγ. Φραγκίσκου, σχοινοζωστος.

observateur, trice, παρατηρητής, φύλαξ νόμου, κανόνος, συνηθείας· θεωρός, θεατής, παρατηρητής· ἐπιθ. παρατηρητικός.

observation, θ. τήρησις, νόμου, κανόνος, συνηθείας, θρησκευτικῆς ἐντολῆς· — παρατήρησις, σπουδή, ἐξέτασις, ἔρευνα, μελέτη· — παρατήρησις ἐν εἴδει ἐπικρίσεως, ὑποδείξεως, ἐρωτήσεως, σκέψης· être en —, κατοπτεύω, παραφυλάττω τὴν ἀφίξιν τινός· armée d'—, στρατὸς ἐντολὴν ἔχων νὰ κατοπτεύῃ, νὰ παρατηρῇ τὰς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ· — s, σχόλια, ὑπομνηματισμοί, ὑποσημειώσεις.

observatoire, ἀστεροσκοπεῖον· σκοπιά.

observer, ῥ. ἐν. φυλάττω, τηρῶ, παρατηρῶ, ἀκολουθῶ τὰς ἐντολάς, τὰ διατεταγμένα, τοὺς νόμους, τὰς ἐορτάς, τὰς συνηθείας· — ἐπισκοπῶ, παρατηρῶ, θεωρῶ, μελετῶ, ἐξετάζω· παραφυλάττω, κατασκοπεύω· — ὑποβάλλω σκέψιν, γνώμην, ἰδέαν, ὑπομνηματισμὸν, ὑποκρούω· observer que... παρατηρητέον ὅτι... Μὴ λέγε· je vous observe, ὑποβάλλω ἡμῖν τὴν παρατήρησιν, ἀλλὰ je vous fais observer· s'—, περιεσχεμμένον εἶναι· cet homme s' observe beaucoup en société, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐπιτηρεῖ ἑαυτὸν

πολύ ἐν ταῖς συναναστροφαῖς, προσέγει πολὺ μὴ προσκρούσῃ εἰς τι.

obsesneur, ἄνθρωπος ὀγληρός, ἀνιαρός, ὁ παραβαρύνων τινὰ διὰ παρατηρήσεων, ἐρωτήσεων κτλ.

obsession, θ. ὀγλησις, ἐνόγλησις, παρενόγλησις, παραβάρυνσις, κ. παραζάλισμα.

obsidiane ἢ **obsidienne**, (ὄρυκτ.) ὀψιδιανός, εἶδος μελανοῦ ἡφαιστειογενοῦς λίθου.

obsidional, e, αὐχ, πολιορκητικός· λέγεται δὲ ἰδίως περὶ στεφάνου ἐκ γόρτου, ὃν οἱ Ῥωμαῖοι ἀπένεμον τῷ λύοντι τὴν πολιορκίαν πόλεως, ἢ περὶ νομίσματος χαρᾶχθέντος πρὸς κυκλοφορίαν ἐν καιρῷ πολιορκίας ἐλλείψει ἄλλου νομίσματος.

obsolete, ἀσυνήθης, ἄχρηστος.

obstacle, κώλυμα, ἐμπόδιον.

obstant, e, ἐναντιούμενος, κωλυτικός.

obstétrical, e, μαιευτικός.

obstétrique, θ. ἡ μαιευτική.

obstination, θ. πείσμα, ἰσχυρογνωμοσύνη, τὸ ἀνένδοτον, τὸ ἀμετάπειστον.

obstiné, e, ἰσχυρογνώμων, πείσμων, πεισματώδης, σκληροτράχηλος, σκληροκάρδιος.

obstinément, ἰσχυρογνωμόνως, πεισματωδῶς, σκληροτραχήλως.

obstiner, s'—, ἀυθαδειάζω, ἰσχυρογνωμονῶ, κ. πεισμώνω.

obstructif, ive, ἐμφρακτικός, ἀποφρακτικός· στυπτικός, δυσκολίσιος.

obstruction, θ. ἔμφραξις ἰδίως ὄργάνου τοῦ σώματος.

obstruer, θ. ἐμφράττω, ἀποφράττω, κλείω, ἀποστομῶ· κωλύω, ἐμβάλλω εἰς ἀμυχανίαν.

obtempérer, ῥ. οὐδ. ὑπακούω εἰς κέλευσμα, εἰς προσταγήν.

obteneur, ὁ κτώμενος, ὁ λαμβάνων ἢ λαδῶν δι' ἐκλιπαρήσεων.

obtenir, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς tenir) τυγγάνω τινός, ἐπιτυγγάνω, κτώμαι, κατορθῶ ὥστε νὰ μοὶ δοθῇ, νὰ μοὶ προσγίγη, κερδαίνω.

obtention, θ. τὸ τυχεῖν, ἐπίτευξις, κέρδος.

obturateur, βύσμα ἐξ ἐλάσματος, ἐπίπωμα, κ. τάπα.

obtus, e, (γεωμ.) angle—, ἀμβλεία γωνία. (μεταφ.) esprit—, ἀμβλὺς νοῦς, ἀμβλύνοια, ἀφύτα.

obtusangle, ἀμέλυγωνίος.

obus (-uze) βλήμα κοῖλον, μικρότερον τῆς βόμβας, βομβίς.

obusier, βομβιδοδόλον, τηλεδόλον ἐκσπενδονίζον ὀδούζια, βομβίδα.

obviable (νεολ.) ἀποφευκτός.

obvier, ῥ. οὐδ. προαπαντῶ, προφυλαττομαί τι, ἀντικρούω.

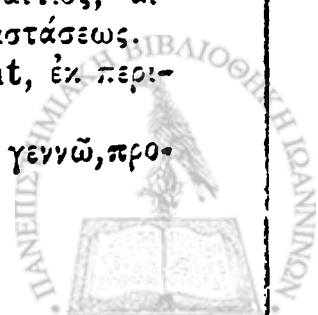
oc, langue d'—, ἡ πρὸς νότον τοῦ ποταμοῦ Λίγειρος τῆς Γαλλίας ὀμιλουμένη τὸ πάλαι διάλεκτος. Ἡ ἀντίθετος ταύτης ἢ τῶν βορείων μερῶν ἐκαλεῖτο langue d'oïl.

occasion, θ. εὐκαιρία, ἀφορμή· περιστάσις·—favorable, πρόσφορος, κατάλληλος περιστάσις, εὐκαιρία· vous avez manqué l'occasion, διέφυγεν ὑμᾶς ἡ εὐκαιρία· il s'est distingué dans cette—, διακρίθη, διέπρεψεν, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ· (παροιμ.) l'occasion fait le larron, ἡ εὐκαιρία γεννᾷ τὸν κλέπτην· donner—à qqc...παρέχω ἀφορμὴν εἰς τι· épier l'—, καιοφυλακτῶ, περιμένω τὴν εὐκαιρίαν· à l'—de, ὅτε, ἐνεκα, δι'· acheter des livres, des meubles d'—, ἀγοράζω βιβλία, ἐπιπλα παρὰ μεταπράτου, μεταχειρισμένα.

occasionnel, elle, αἷτιος, αἰτιατός· τυχαῖος, ἐκ περιστάσεως.

occasionnellement, ἐκ περιστάσεως, τυχαίως.

occasionner, ῥ. ἐν. γεννῶ, προ-

ξενῶ, γίνομαι αἴτιος, παρέχω ἀ-
φορμὴν.

occident, ἡ δύσις αἱ δυσμαί, τὸ
ἀντιθετον τῆς ἀνατολῆς μέρος τοῦ
ὄριζοντος· αἱ δυτικάι τῆς Εὐρώπης
γῶραι, ἡ ἔσπερα.

occidental, ε, aux, δυτικός.

occipital, ε, ἰνιακός, ὀπισθο-
κεφαλικός.

occiput, (-rite) τὸ ἰνίον, τὸ ὀ-
πισθεν μέρος τῆς κεφαλῆς.

occire, ῥ. ἐν. (ἀρχ.) φονεύω, ἀ-
ποκτείνω· (εὐχρηστον μόνον ἐν τῇ
ἀπαρεμφάτῳ, τῇ παθ. μετοχ. καὶ
τοῖς συνθέτοις χρόνοις).

occiseur (ἀρχ.) φονεύς.

occision, θ. (ἀρχ.) φόνος, σφαγή.

occlusion, θ. σύμμιξις, φράξις,
κλεισις.

occultant, ε (βοτ. ἐπὶ φύλλων)
ἐπικαλυπτικός, ἀποκρυπτικός.

occultation, θ. (ἀστρ.) πρό-
σκαιρος ἀφάνεια ἀστέρος ἢ πλανή-
του, κρύψις.

occulte, κρύφιος, κρυπτός· sci-
ences—s, ἡ ἀλχημεία, ἥτοι ἡ πρὸς
εὔρεσιν τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου προ-
σπάθεια κατὰ τὸν μεσαιῶνα, ἡ μα-
γεία, μαντεία καὶ τὰ τοιαῦτα· cause
—d' une maladie, ἄδηλος, ἄγνω-
στος αἰτία νόσου.

occultement, λάθρα, κρυφίως.

occupant, ε, κάτοχος, ὁ ἐνοι-
κῶν· ὁ καταλαβὼν, ὁ πρῶτος ἔχων.

occupateur, trice, κάτοχος
γῆς, γώρου, ἀγροῦ, οἴκου.

occupation, θ. κατοχή, κατά-
ληψις, ἐνοίκησις· κατοικία· —ἐνα-
σχόλησις, ἀσχολία, ἔργον· vaquer
à telle—, ἐνασχολοῦμαι περὶ τι· ce
méchant garçon me donne bien
de l'—, ὁ κακὸς οὗτος παῖς πολὺ
μὲ ἀπασχολεῖ·—εἰσβολὴ ξένου στρα-
τοῦ καὶ κατάληψις τῆς γῆρας ὑπ'
αὐτοῦ.

occupé, ε, ἐνασχολημένος, πο-

λυάσχολος· ἀνήσυχος, τεταραγμέ-
νος.

occuper, ῥ. ἐν. κατέγω τόπον,
γῶρον, πληρῶ κενόν· εἰσβάλλω εἰς
ξένην χώραν καὶ καταλαμβάνω αὐ-
τήν·—un emploi, κατέγω θέσιν,
εἶμαι ὑπάλληλος·—ses heures, ἐ-
νασχολῶ, δαπανῶ τὰς ὥρας μου·
—un ouvrier, παρέγω ἐργασίαν εἰς
ἐργάτην, εἰς τεχνίτην· s'—de, φρον-
τίζω περὶ· s'—à, ἐνδιατρίβειν περὶ
τι· il s'occupe à faire un livre,
ἐνασχολεῖται περὶ συγγραφὴν βι-
βλίου.

occurrence, θ. συγχυρία, συν-
τυχία, σύμπτωσις, περίστασις.

occurent, ε, ἐπισυμβαίνων, τυ-
χαῖος.

océan, ὠκεανός· (μεταφ.) πλη-
θος ἢ μέγεθος ἄπειρον.

océane, mer—, ὠκεανός.

océanide, θ. (μυθ.) νύμφη ὠκε-
ανίς.

océanique, ὠκεάνειος.

ocellation, θ. εἰκῶν, σχῆμα ὀ-
φθαλμοῦ ἐπὶ πτερῶν.

ocelle, μικρὸς ὀφθαλμός.

ocelot (ζωολ.) αἰλουρότιγρις, με-
ξικανὴ γαλῆ στικτὴ ὡς ὁ πάνθηρ,
ὡς ἡ λεοπάρδαλις.

ocre (ὄρυκτ.) ἡ ὠχρα, γῆ κιτρι-
νη, ἀργιλώδης, χρησιμεύουσα ὡς
χρῶμα.

ocreux, euse, ὠχρώδης.

oclage ἢ ocle, γαμήλιον δῶρον
τοῦ νυμφίου πρὸς τὴν νύμφην διδόν-
μενον μετὰ φιλήματος.

octavaire (ἐκκλ.) ὀκτώηχος, βι-
βλίον τι ἐκκλησιαστικόν.

oct-octa-octi-octo, ἀχωρί-
στως προτασσόμενα καὶ δηλοῦντα
ὀκτώ.

octaèdre (γεωμ.) ὀκτάεδρον·
σχῆμα στερεόν.

octant, (ναυτ.) ἐργαλεῖον ἀστρο-
νομικόν, ὄγδοον τοῦ κύκλου, χρη-

σιμεῦον ἐν πελάγει πρὸς καταμέ-
τρησιν τῶν μοιρῶν τῆς ἀπὸ τοῦ
ισημερινοῦ ἀποστάσεως.

octantième, ὀγδοηκοστὸς.

octave, θ. ἡ ὀγδοάς, διάστημα
ὀκτῶ ἡμερῶν, καθιερωμένων ὑπὲρ
καθαγιάσεως ἢ τηρήσεως ἑορτῆς·
ἡ ὀγδοή τοῦ ὀκταήμερου τούτου·
(μους.) ἡ πασῶν τῶν φωνῶν κλι-
μαξ, ὀκταφωνία· τὸ ἀντίφωνον, ἡ
ὀγδοή φωνή, τὸ διὰ πασῶν σύμ-
φωνον.

octavier, ῥ. οὐδ. (μους.) ἀνυ-
φοῦμαι κατ' ὀγδοήν, ὄξυφωνῶ.

octavin, μουσικόν τι ὄργανον.

octavo, in—, (τυπογρ.) εἰς σχῆμα
ὀγδοῶν.

octidi, ἡ ὀγδοή ἡμέρα τῆς δε-
μοκρατικῆς δεκάδος τῶν Γάλλων.

octobre, ὁ ὀκτώβριος μῆν.

octogénaire, ὀγδοηκοντούτης.

octogonal, ο, (γεωμ.) ὀκτά-
γώνιος.

octogone, (γεωμ.) ὀκτάγωνον.

octostyle, (ἀρχιτ.) ὀκτάστυλον.

octroi, φόρος ἐπὶ τῶν ὠνίων,
εἰσαγωγικὸν τέλος ἢ φόρος, δημο-
τικὸς φόρος. — Παραχώρησις ἐκ
μέρους τῆς κυβερνήσεως δικαιώμα-
τος πρὸς καλλιέργειαν ἢ ἐκμετάλ-
λευσιν· παραχώρησις προνομίου.

octroyement, ἐκχώρησις, πα-
ραχώρησις.

octroyer, ῥ. ἐν. παραχωρῶ δι-
καίωμα, ἐκχωρῶ.

octuple, ὀκταπλοῦς, ὀκταπλάσιος.

octupler, ῥ. ἐν. ὀκταπλασιάζω.

oculaire, ὀφθαλμικός.

oculairement (οὐ πολὺ εὖ-
χρηστ.) ἰδίως ὕμνασιν, ὀφθαλμο-
φανῶς.

oculer, ῥ. ἐν. (κηπουρ.) ἐνο-
φθαλμίζω, ἐγκεντρίζω.

oculiste, ὀφθαλμιάτρος.

odalisque, ὀδαλίσκη, γυνή χα-
ρεμίου, παλλακίς.

ode, θ. ὠδή, ποιημάτιον λυρικὸν
διηρημένον εἰς στροφὰς ὁμοίας, ὕμνος.

odelette, θ. (ποιητ.) μικρὰ ὠδή.

odéon, ὠδεῖον τῶν πάλαι Ἀθη-
ναίων·—τὸ ὄνομα θεάτρου τινὸς ἐν
Παρισίοις.

odeur, θ. ὀσμή, χ. μυρωδιά·
πληθ. μύρα, εὐωδία· être en bonne
—auprès de quelqu'un, ἐν εὐ-
νοίᾳ εἶναι παρά τινι, mourir en—
de sainteté, τελευτᾶν εὐσεβῶς,
ὁσίως.

odieusement, ἀπερῆως, στυ-
γερῶς, βδελυρῶς, μισητῶς.

odieux, euse, ἀπερῆτης, στυγε-
ρός, βδελυρός, μισητός, ἀποτρό-
παιος.

odiosité, θ. μισητότης, βδελυ-
ρότης.

odomètre, ὀρομόμετρον, στα-
διόμετρον.

odontalgie, θ. ὀδονταλγία, ὀ-
δοντόπονος, χ. πονόδοντας.

odontalgique, ὀδονταλγικός.

odontologie, ὀδοντολογία.

odorant, e, εὐώδης, χ. μυρω-
δάτος.

odorat, ὀσμή, ὄσφρησις, μία
τῶν πέντε αἰσθήσεων, τὴ ὄσφραν-
τικόν.

odoration, θ. ἐνάσκησις τῆς
ὄσφρήσεως.

odoré, ῥ. ἐν. ὄσφραίνομαι, χ.
μυρίζομαι· ῥ. οὐδ. ἔχω τὴν αἴσθη-
σιν τῆς ὄσφρήσεως.

odoriférant, e, εὐώδης, χ. μυ-
ρωδάτος.

odorifère, θ. εὐώδης.

odyssée, θ. ἡ Ὀδύσεια· πᾶσα
διήγησις περιπετειῶν, παθημάτων,
συμβάντων θαυμασίων.

oecumenicité, θ. οἰκουμενικό-
της.

oecuménique, οἰκουμενικός·
concile—, οἰκουμενικὴ σύνοδος ἐπι-
σκόπων.

oecumeniquement, οἰκουμενικῶς.

oedémateux, euse (ιατρ.) οἰδηματώδης.

oedème (ιατρ.) οἴδημα, κ. πρήξιμον.

oedipe, ἐφάμιλλος τοῦ Οἰδίποδος περὶ τὴν λύσιν αἰνιγμάτων καὶ δυσκόλων ἐρωτήσεων.

oeil, πληθ. yeux, τὸ ὄργανον τῆς ὀράσεως, ὁ ὀφθαλμός, κ. τὸ μάτι· jeter les yeux sur, ἐμβλέπω, ῥίπτω βλέμμα· avoir l'—à tout,

ἐπιβλέπω τὰ πάντα, προσέχω εἰς ὅλα, ἐπιτηρῶ—spirituel, dur, méchant, βλέμμα εὐφύες, νοῆμον, σκληρόν, μοχθηρόν· coup d'—, ἐμβλεψίς, βραχεῖα ἐμβλεψίς, βλέμμα· l'—du maître, ἡ τοῦ δεσπότου ἐμβλεψίς, ἐπιτηρήσεις· ouvrir de grands yeux, ἐκπλήττομαι· voir tout par ses yeux, αὐτοῖς ὄμμασιν ἐξετάζειν τὰ πάντα· fermer les yeux sur...

παρορᾶν, παραβλέπειν... προσποιεῖσθαι ἄγνοιαν· ne pouvoit fermer les—, μὴ δύνασθαι κοιμηθῆναι· cela saute aux yeux, τοῦτο καὶ τυφλῶ δῆλον· jeter de l'—poudre aux yeux, ἐξαπατᾶν, δι' εὐτελῶν δώρων καλύπτειν μεγάλην βλάβην, μεγάλην ἀδικίαν· faire les yeux doux, ἐρωτικῶς ἐμβλέπειν· quel charmant coup d'—! τί θελκτικὸν θέαμα! tourner de l'—, ἀποθνήσκειν· l'—du monde, ὁ ἥλιος· —s de boeuf, φεγγίται· avoir le —aux yeux, παραφυλάττειν, κατοπτεύειν· couvrir des yeux, ἐρωτικῶς, περιπαθῶς, μετὰ πόθου, ἀπλήστως ἐμβλέπειν· faire une chose pour les beaux yeux de qqn. (εἴρων.) πράττειν τι δωρεάν, χάριν τινός, ἀνεὺ οὐδεμιᾶς ὀφειλέας· entre quatre yeux, μεταξὺ δύο μόνον, κατ' ἰδίαν· aux yeux du monde, κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην· à vue d'—, ὁ-

φθαλμοφανῶς, ὅσον ἡ ὄρασις ἐφικνεῖται· (παροιμ.) loin des yeux loin du coeur, ἑμμάτια ποῦ δὲν φαίνονται γρήγορα λησμονοῦνται· ἡ λέξις oeil προκειμένου περὶ πολυτίμων λίθων σημαίνει τὴν λαμπρότητα· cette pierre a un bel —, ὁ λίθος οὗτος (ὁ πολύτιμος) σπινθηροβολεῖ, λάμπει· avoir les yeux à fleur de tête, ἔχειν τοὺς ὀφθαλμοὺς πολὺ ἀνοιχτοὺς καὶ ἐξέχοντας.

oeil-de-boeuf (βοτ.) βούφθαλμον·—φεγγίτης.

oeil-de-bouc (βοτ.) εἶδος χαμομήλου· —εἶδος ἰχθύος μικροῦ κ. τ. λ.

oeil-de-chat, λίθος πολύτιμος ἐλαιόχρους.

oeil-de-cheval, ἀπόφουςις τοῦ ποδός, τύλος.

oeil de chien (βοτ.) φύλλιον.

oeil-de-poisson, ἀχάτης ὁ κοινὸς κίόφθαλμος.

oeil-de-vache, ἐλίχη ἢ γλαυκόχρους.

oeillade, θ. λαθραῖον, πλάγιον βλέμμα, κρυφὴ ματιαῖα.

oeillader, ῥ. ἐν. βλέπω λαθραίως, ῥίπτω λοξὰ βλέμματα, κ. κρυφοβλέπω, ῥίπτω ἑμματιαῖς.

oeillère, θ. μικρὸν ἀγγεῖον ἵνα δι' αὐτοῦ ἐμβρέχη τις τὸν ὀφθαλμόν·—μέρος τοῦ χαλινοῦ τὸ παρὰ τὸν ὀφθαλμόν τοῦ ἵππου, τὸ κωλύον αὐτὸν τοῦ νὰ βλέπῃ δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, παροφθαλμῖς·—κυνόδους τῆς ἄνω σιαγόνας.

oeillet (βοτ.) τὸ καρυόφυλλον, κ. γαρούφαλον·—ὀπὴ δι' ἱμάτια· κρίκος ἐν τῇ ἄκρᾳ τοῦ καλωδίου τῆς ἀγκύρας.

oeillette, παραφυᾶς, βλαστὸς παρὰ τὸ στέλεχος φυτοῦ.

oeillette ῥ. ἐν. ἀποσπῶ τοὺς βλαστούς.

oeillette θ. (βοτ.) κοινὸν ὄνομα

τοῦ καλλιεργούμενου μήκωνος, ἐξ οὗ παράγουσιν ἔλαιον.

oenologie, θ. οἰνολογία, ἢ κάλλιον οἰνοποιία.

oenologique, οἰνολογικός.

oenomancie, θ. οἰνομαντεία, ἢ διά τοῦ οἴνου τῶν θυσιῶν μαντεία.

oenomètre, οἰνόμετρον, ὄργανον πρὸς καταμέτρησιν τῆς δυνάμεως τοῦ οἴνου.

oenophile, οἰνόφιλος.

oenophore, οἰνοφόρον τῶν ἀρχαίων ἀγγείων, κρατήρ.

oesophage (ἀνατ.) οἰσοφάγος.

oestre (γένος ἐντόμων διπτέρων) οἰστρός.

oestromanie, οἰστρομανία, σατυρίασις, πριαπισμός.

oeuf, (προφ. ἐνικῶς μὲν eufe, πλὴν ἐν τῇ φράσει oeuf dur (eu dur) πολὺ θρασυμένον ὄβν, ἐν δὲ τῷ πληθ. σχεδὸν πάντοτε eu) ὄβν, κ. ἀύβν — σπόρος, σπέρμα ἰχθύος, χασιδάρι — s à la coque, βραστά ὠά — brouilles, ὠά κτυπητά — pochés, τηγανητά ἢ ἄλλως μάτια.

oeuvé, (ἰχθύς) ἔγγυος.

oeuvre, θ. ἔργον, πράξις, πόνημα· σύγγραμμα· une bonne —, ἀγαθοεργία, φιλανθρωπικὸν ἔργον· mettre en — χρῆσθαι, ἐμβάλλειν εἰς ἐνέργειαν· se mettre à l' —, ἄπτεσθαι τοῦ ἔργου, ποιεῖσθαι ἔναρξιν. à l' — on connaît l' ouvrier, maître ou exécuteur des hautes —, ὁ δῆμιος· οὗτ. ἀρσ. ἀπασαι αἱ γαλκογραφαὶ γαλκογράφου ἢ ὄλη ἢ συλλογὴ τῶν μουσικῶν συνθέσεων μελοποιουῦ. le grand —, ὁ φιλοσοφικός λίθος τῆς ἀλχημείας, ὄνειροπόλημα καὶ ματαιοπονία τῆς μεσαιωνικῆς ἀμαθείας· banc d' —, τὸ παγκάριον ἢ τράπεζα τῶν ἐπιτρόπων ἐκκλησίας (ἀρχιτ.) dans —, τὰ ἐντὸς τῆς οἰκοδομῆς

μέρη· hors d' —, τὰ ἔξωθεν τοῦ κυρίου σώματος αὐτῆς· παραπάγια.

oeuvriste, συλλέκτης κλασικῶν ἔργων.

offensant, e, θυμοδακῆς, ὑβριστικός, ὀνειδιστικός, λοιδορὸς, προσβλητικός· κ. ἐγγικτικός, πειρακτικός.

offense, θ. ὑβρις, προσβολή· ἀδίκημα· παράπτωμα ἁμαρτία.

offensé, e, ὑβρισθεὶς, προσβληθεὶς· δυστηρεστημένος.

offenser, ῥ. ἐν. ὑβρίζω, ἐφύβρίζω, προσβάλλω, λοιδορῶ — Dieu· ἁμαρτάνειν· s' —, ἀγανακτῶ, αἰσθάνομαι προσβολῆν, πειράζομαι.

offenseur, ὁ ἀδικῶν, ὁ ἀρχάμενος χειρῶν ἀδικῶν, ὁ πταίστης, ὁ ὑβριστής.

offensif, ive, βλαπτήριος, ἐφορμητικός, ἐπιθετικός· alliance offensive et défensive, συμμαχία ἀμυντική καὶ ἐπιθετική· οὗτ. θ. prendre l' offensive, ἐπιτιθεσθαι, ἀρχεσθαι, προσβολῆς.

offensive, θ. προσβολή, ἐπιθεσις.

offensivement, προσβλητικῶς, πολεμικῶς, ἐπιθετικῶς.

offerte, θ. ἢ offertoire, τὸ μέρος τῆς λειτουργίας, καθ' ἃ ὁ ἱερεὺς προσφέρει τῷ Θεῷ τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον πρὸ τῆς ἀγιάσεως αὐτῶν· μέλος μουσικὸν ἀδόμενον μεταξύ τοῦ «Πιστεύω» καὶ τοῦ «Ἄγιος, ἅγιος».

office, ὑπηρεσία, ὑπουργημα· ἀρχή, ἔργον, καθῆσον· rendre de bons —s, εὐεργετεῖν, ὑπηρετεῖν. λειτουργία, ἱερουργία. — des mortels, ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, τὸ μνημόσυνον· le saint —, τὸ ἱερὸν δικαστήριον· — divin, ἡ θεία λειτουργία· avocat nommé d' —, δικηγόρος ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ διοριζόμενος· θηλ. ταμεῖον, ἀποθήκη τῶν ἐδωδέρμων καὶ παντὸς ὅτι σχετίζεται μὲ τὴν τράπεζαν.

official, (τὸ πάλαι) δικαστής

ἐκκλησιαστικός ἀποστελλόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως.

officialité, θ. δικαιοδοσία τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικαστοῦ.

officiant, ἱερουργός, λειτουργός.

officiante, θ. μοναχὴ χοροστατοῦσα.

officiel, elle, ἐπίσημος· journal—, ἡμερησίως τῆς κυβερνήσεως.

officiellement, ἐπίσημως.

officier, ῥ. ἐν. ἱερουργῶ, λειτουργῶ.

officier, λειτουργός, ὑπηρέτης, ὑπάλληλος· —de justice, δικαστικός ὑπάλληλος, δικαστής = de police, ἀστυνομικός ὑπάλληλος· —πᾶς ἀξιωματικός τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ναυτικοῦ, ἀνώτερος ἢ κατώτερος· —d'ordonnance, διαγγελεὺς· —de l'état major, ἀξιωματῶν ἐπιτελῶν les —de l'état major, οἱ ἐπιτελεῖς· —s, généraux, supérieurs, ἀνώτεροι ἀξιωματικοί· —de la bouche, οἱ μαγειρικοί ὑπηρέται τοῦ βασιλέως· —de commun, μάγειροι τῶν οἰκετῶν τοῦ βασιλικοῦ οἴκου· —de marine, ἀξιωματικός τοῦ ναυτικοῦ corps des —s de santé, οἱ τοῦ στρατοῦ ἰατροί.

officieusement, φιλοφρόνως, ὑπηρετικῶς, κολακευτικῶς, περιποιητικῶς.

officieuseté, θ. περιποιητικότης, φιλοφροσύνη.

officieux, euse, φιλόφρων, περιποιητικός, ὑπηρετικός, κολακευτικός.

officinal, e, aux, compositi-
ons—es, σκευασίαι φαρμακευτικαὶ ἔτοιμαι· plantes —es, φαρμακευτικὰ βότανα, φάρμακα φυτικά.

officine, θ. (ἐρ.) γημεῖον φαρμακοποιῦ, φαρμακοποιεῖον.

offrande, θ. προσφορά, δῶρον προσφερόμενον τῷ θεῷ ἢ τοῖς ἁγίοις, ἀνάθημα· πᾶν τὸ ἐπ' ἀγαθοεργίᾳ προσφερόμενον.

offrant, (νομ.) au plus—, τῷ πλειοδοτοῦντι, τῷ πλείστα προσφέροντι.

offre, θ. προσφορά, δῶρον, πρότασις.

offrir, ῥ. ἐν. (offrant, offert, j'offre, j'offris) προσφέρω· προτείνω· προβάλλω· παρέχω· παριστῶ· —un bouquet, προσφέρω ἀνοδοέσμη· —son bras, son épee, προσφέρειν βοήθειαν διὰ τοῦ βραχίονος ἢ τοῦ ξίφους· s'offrir à faire quelque chose, προσφέρομαι ἵνα πράξω τι δωρεάν, παρέχω ἑμαυτὸν πρόθυμον εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσω τι ἀρεστὸν ἄλλω τινί· ἢ ἀπλῶς προτείνω· s—en holocauste à Dieu, προσφέρειν ἑαυτὸν θυσίαν τῷ Θεῷ· une belle idée s'offre à ma pensée, μοι ἐπέρχεται ὡραία τις ἰδέα· il s'offre une belle occasion, saisissons-la· παρίσταται καλὴ εὐκαιρία, δραξώμεθα αὐτῆς.

offusquer, ῥ. ἐν. ἐπιπροσθῶ, ἐπισκοτιῶ, ἐπισκιάζω, κωλύω τὴν θέαν, ἀποκρύπτω· le soleil m'offusque les yeux, ὁ ἥλιος θαμβοῖ τοὺς ὀφθαλμούς μου· —la raison, ταραττώ τὸ λογικόν, τὰς φρένας· (μεταφ.) tout l'offusque, τὰ πάντα ἀνιῶσιν αὐτόν, δυσχεραίνει πᾶσιν, τὰ πάντα δυσαρεστοῦσιν αὐτῷ, πάντα ὑπόπτως ἐκλαμβάνει.

ogival, καμπυλοξύγωνος.

ogive, διαγώνιος, καμπυλοξύγωνος ἀψίς.

ogivette, θ. μικρὰ ἀψίς ὀξεῖα.

ognon, ἰδὲ oignon.

ognonnière, θ. κρομμυών.

ogre, ogresse, γίγας μυθώδης, ἀνθρωποφάγος ἢ νηπιόφάγος τῶν παραμυθίων, κ. δράκος, δράκαινα· (μεταφ.) ἀδηφάγος, λαίμαργος.

ogrillon, nne (μυθ.) γιγαντίδιον, δρακάκι, δρακόπουλον.

oh! ἐπιφ. ὦ! ἄ! ἄ! oh! que

c' est beau! ὦ! πόσον τοῦτο εἶναι ὠραῖον! oh! quel bonheur! ὦ! τί εὐτυχία.

ohé! αἰ! ὦρα καλῆ! ἀκουσον!

oïdium (-ου) εἶδος μικροῦ μύκητος.

oie, θ. γῆν, κ. γῆνα.

oignon (προσ. ognon) κρόμμυον, κ. κρομμύδι:—ξολιός, ῥίζης φυτῶν τινῶν· τῶλος τῶν ποδῶν en rang d'—, ἐπὶ μιᾷ μόνῃ γραμμῇ.

oignonet, εἶδος θερινοῦ ἀπιθίου.

oignonière, θ. κρομμυῶν.

oïl, langue d'—, ἡ πάλαι ἑωμανογαλατικὴ διάλεκτος τῶν βορείων μερῶν τῆς Γαλλίας, κατ' ἀντίθεσιν τῆς langue d'oc, ἑωμανογαλατικῆς διαλέκτου τῶν νοτιῶν μερῶν.

oille, θ. ζυμός· τις ἰσπανικῆ κατασκευῆς, συγκεῖμενος ἐκ ποικίλων κρεῶν καὶ ἀρτυμάτων.

oindre, ἑ. ἐν. (oignant, oint, j'oins, nous oignons, j'oignis) χρίω, ἐλαίω, μύρω· ἀλείφω· χρίσματι· καθιγιαῖζω (παροιμ.) oignez vilain il vous poindra, poignez vilain il vous oindra, θώπευσον τὸν ἀγενῆ καὶ θέλει σέ κεντῆσαι, κέντησον αὐτὸν καὶ θέλει σέ θωπεύσει.

oing, vieux—, λίπος χοίρινον· εἶνα χρίωσι τοὺς ἄξονας τῶν τροχῶν.

oint, e, παθ. μετ. τοῦ oindre, κηρυσμένος, χριστός, κ. μωρωμένος· l'oint du Seigneur, ὁ Χριστός.

oiseau, ὄρνις, πτηνόν, κ. πουλί· petit —, πουλάκι· —carnassier, ἀσπακτικόν πτηνόν, ὄρνισον σαρκόφρον· a vol d'—, κατ' εὐθείαν γραμμὴν· —σκαριθιον πηλοφόρον, ἀσδεστοφόρον, δι' οὗ μεταφέρουσιν ἡ ἀναδιεξέουσιν οἱ κτίσται τὴν ἀμμοκονίαν.

oisau-mouche (ὄρνιθ.) ὁ τροχίλος.

oiseler, ἑ. οὐδ. ὀρνιθοθηρῶ, συλλεμαεῖν πτηνὰ διὰ περὶθῶν.

oiselet, μικρὸν πτηνόν, κ. πουλάκι.

oiseleur, ὀρνιθοθήρας.

oiselier, πτηνοπώλης, πτηνοτρόφος.

oisellerie, θ. ὀρνιθοθηρεία.

oiseusement, ἑπίθυμος, ὄκνητος· κενῶς, ματαίως, ἀνωφελῶς.

oiseux, euse, ἑπίθυμος, ἀργός· περιττός· κενός, μάταιος, ἀνωφελής.

oisif, ive, ἀργός, ἀπραγμων, σχολαίος· ὁ μὴ ἐν ἐνεργείᾳ.

oisillon, ὀρνιθιον, κ. πουλάκι.

oisivement, ἀργῶς, ὄκνητῶς, ἑπίθυμος.

oisiveté, θ. ἀργία, ἀπραγμία.

oison, γτινιδεύς, γτινάριον· (μεταφ.) ἄνθρωπος πολὺ μαροῦ πνεύματος.

oléacées, ἡ oléinées, θ. πλῆθ. φυτὰ περιέχοντα ἔλαιον, ἐλαιώδη.

oléagineux, euse, ἐλαιώδης, ἐλαιούχος, ἐλαιοφόρος.

oléandre (βοτ.) εἶδος πτέρουδος, νήριον, κρόνον.

oléifère, ἐλαιοφόρος.

oléine, θ. (γτιμ.) ἐλαϊνή, ἐν ἐκ τῶν στοιχείων τῶν λιπαρῶν ἐλαίων καὶ τοῦ παχέος στέατος.

oléinées, ἰδὲ oléacées.

oléique, (γτιμ.) acide—ἐλαϊκόν ὄξύ.

olfactif, ive, ὁσφρητικός.

olfaction, θ. ὁσφρησις.

oliban, εἶδος λιβάνου.

olibrius, (-usse) σχολαστικός δοκτρίσσορος.

olifant, μικρὸν κέρας, σαλπίνγρον ἐλαστικόν τῶν ἵπποτων.

oligarchie, θ. ὀλιγαρχία.

oligarchique, ὀλιγαρχικός.

oligarchiquement, ὀλιγαρχικῶς.

olim, (-λιμ) (λέξις Λατινικῆ σημαίνουσα τὸ πάλαι) ἀρχαία τοῦ

άνωτάτου δικαστηρίου, ή συνεδρίου
parlement λεγομένου· πληθ. les
olim.

olivaire, έλαιοειδής.

olivaison, θ. ή συγκομιδή τής
έλαιάς και έποχή αúτης.

olivatre, έλαιόχρους.

olive, θ. ή έλαία· étoffe —,
ύφασμα έλαιόχρουν.

olivette, θ. έλαιών· πληθ. —s,
είδος χοροϋ δν χορεύουσι μετά τήν
συγκομιδήν τών έλαιών.

olivier, τó δένδρον ή έλαία.

olivite, θ. ιδέ olivette.

ollaire (βοτ.) χυτροειδής.

olla-podrida, μίγμα εκ πολ-
λών πραγμάτων, πολυσύνθετον, ιδίως
επί μαγειρευμάτων.

olographe, όλόγραφος και ιδιό-
χειρος (δι·αθήκη).

olographier, όλογραφώ.

Olympe, ό "Ολυμπος και οι
'Ολύμπιοι θεοί.

olympiade, θ. όλυμπιάς, ή τε-
τραετία τών άρχαίων Έλλήνων.

olympien, ienne, όλύμπιος, εκ
του 'Ολύμπου.

olympique, όλυμπιακός, les
jeux —s, οι 'Ολυμπιακοί άγώνες.

olynthien, ienne, 'Ολύνθιος,
όλυνθιακός.

ombelle, θ. (βοτ.) σκιάς, σκιά-
διον, πέτασος άνθους.

ombellifère, (βοτ.) σκιαδοφό-
ρος, όμφαλοφόρος (επί άνθέων).

ombilic, (-λιχ) όμφαλός.

ombilical, e, aux, όμφαλικός.

ombrage, συσκίασις, έπισκίασις
διά φύλλων και κλάδων· (μεταφ.)
ύποψία, ύπόνοια, δυσπιστία.

ombragé, e, συνηρεφής, σκιε-
ρός, σύσκιος.

ombrager, β. έν. σκιάζω, έπι-
σκιάζω, συσκιάζω· (μεταφ.) παρέ-
χω ύπόνοιαν, διεγείρω ζηλοτυπίαν·
(ζωγρ.) φωτοσκιάζω.

ombrageusement, σκιερώς.

ombrageux, euse, ό εκ του
μηδενός πτούμενος, σκιοφοβός, φο-
φοδής· (επί ίππων) παραλόγως έν-
τρομος, κ. σκιασμένος, ξιππασμένος·
(μεταφ.) φιλύποπτος.

ombraticole (βοτ.) σκιοβίος.

ombre, θ. σκιά· (ζωγρ.) είδος
μελαίνης γής χρησίμου προς σκιά-
σιν εικώνων· τούτο και terre d'
ombre λέγεται· (μεταφ.) ό έλάχιστος
βαθμός πράγματός τινος· — d' un
doute, d' un soupçon, σκιά, ίχνος,
άμφιβολίας, ύποψίας· (παρά τοίς
άρχαίοις) ή ψυχή άποκεχωρισμένη
του σώματος· l' — d' Achille, ή
ψυχή του 'Αχιλλέως· les —s de la
nuit, τó σκότος τής νυκτός· l' em-
pire des —s, ό κευθμών τών νε-
κρών, ό "Αδης· courir après une
—, έπιδιώκω τά άνύπαρκτα, τρέ-
φομαι διά κενών έλπίδων· passer
comme une —, ταχέως παρέρχο-
μαι, ως σκιά· la reine des —s, ή
σελήνη· —s chinoises, φαντασμα-
γορβίαι, παίγνια σκιών προς τέρψιν
τών παιδίων· (ζωγρ.) τά σκοτεινά
χρώματα· (μεταφ.) ils sont l' — et
le corps, είναι σώμα και σκιά, φι-
λοι άχώριστοι, ως τά παρ' ήμίν·
νύχι και ημέρας.

ombre, άρσ. ίχθύς ποτάμιος, εί-
δος ίσοκος, κ. σωλομοϋ, σκλαίνα.

ombrelle, (έντομ.) σκιαδο-
φόρος.

ombrelle, θ. σκιαδίσκη, σκιά-
διον, παρασύλι, όμπρέλλα.

ombrer, β. έν. φωτοσκιάζω εί-
κόνα, σκιαγραφώ.

ombreux, euse, πολύσκιος, σκι-
ερός, σύσκιος.

oméga, τó Έλλ. στοιχείον του άλ-
φαβήτου ω· (μεταφ.) l'alpha et l'o-
méga, ή άρχή, και τó τέλος, τó πάλ

omelette, θ. ύπότριμμα ώων,
ώοκοπία, κ. σφυγάτον.

omettre, β. ἐν. παραλείπω, ἀφίνω κατὰ μέρος· ἀποσιωπῶ.

omineux, euse, ἀπαίσιος, κακοῦ οἰωνοῦ.

omission, θ. παράλειψις· παραδρομή· παρασιώπησις.

omnibus, λεωφορεῖον, μεγάλη κοινή ἄμαξα.

omnicolore, πάγχρους, παντοῖα φέρων χρώματα.

omniforme, αἰολόμορφος, πολύμορφος.

omnigène, παντογενής.

omnipotence, θ. παντοδυναμία· (κατ' ἐπέκτ.) ἀπολυταρχία, ἀπόλυτος ἐξουσία.

omnipotent, e, παντοδύναμος.

omniscience, θ. παγγνωσία, πανσοφία.

omnivore, παμφάγος.

omoplate (ἀνατ.) ὠμοπλάτη.

on (κατὰ παραφθοράν τοῦ homme ἄνθρωπος) ἄντων. ἄορ. τις, εἷς τις, κ. ἄποιος· que dit-on? τί λέγουσι; τί λέγεται; τί ἄδεται; que dira-t-on? τί θὰ λέγῃ ὁ κόσμος· il se moque de qu'en dira-t-on, περιφρονεῖ τοὺς λόγους τῶν ἀνθρώπων· τὴν κοινήν γνώμην· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τῆς πρωτοπροσώπου je, moi, κολλάουσα τὴν τραχύτητα, τὸ ἀπότομον τοῦ ἐγώ· on a fait tout ce qu' on a pu, ἔκαμα, ἔπραξα ὅτι ἠδύναμην· ἀναφερομένη δὲ προφανῶς εἰς ὄνομα γένους θηλυκοῦ θέλει τοὺς προσδιορισμοὺς κατὰ γένος θηλυκόν, οἶον· on est heureuse quand on est mère· εἶναι τις εὐτυχῆς ὅταν ᾖναι μήτηρ· ὁμοίως δὲ ὅταν ἀναφέρεται εἰς πληθυντικὸν ὄνομα δέχεται τοὺς προσδιορισμοὺς κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν, οἶον on est égaux après la mort, εἶναι ἴσοι (οἱ ἄνθρωποι) μετὰ θάνατον.

onagre, (ζωολ.) ὄναγρος.

onanisme, ὄνανισμός, ἢ αὐνανισμός, μαλακεία.

onc, ἢ onques, (ἀρχ.) ποτέ· je ne vis onc un si méchant homme, οὐδέποτε εἶδον τοσοῦτον κακὸν ἄνθρωπον.

once, θ. οὐγγία, τὸ δωδέκατον τῆς λίτρας, παρὰ τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις· ἐν Γαλλίᾳ δὲ τὸ δέκατον ἔχον· — εἶδος μικροῦ πάνθηρος, ζῶντος ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ.

onceau (σηματογρ.) γαλιδεύς.

oncial, e, ἐπιγραφικὰ μεγάλα στοιχεῖα τῶν πάλαι.

oncle, θεῖος· — à la mode de Bretagne, πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός.

onction, θ. χρίσμα, ἀλοιφή· τὶ κατανυκτικὸν τοῦ λόγου, τὸ αἴσθημα· extrême—, τὸ εὐχέλαιον ὑπὲρ τῶν ψυχορραγούντων, τὸ ἅγιον μῦρον.

onctueusement, πειστικῶς, κατανυκτικῶς.

onctueux, euse, λιπαρός, ἐλαϊώδης· (μεταφ.) πειστικός, κατανυκτικός.

onctuosité, θ. λιπαρότης· (μεταφ.) κατανυκτικότης, πειστικότης.

onde, θ. κύμα, νᾶμα, ὕδωρ θαλάσσιον, τὸ ὑγρόν· le vaisseau d' Ulysse disparut fendant les ondes écumantes, τὸ πλοῖον τοῦ Ὀδυσσεύως ἐγένετο ἄφαντον διασχίζον τὰ ἀφρίζοντα κύματα· l' — du fleuve s' agitait, ὁ ποταμὸς ἐκυματοῦτο

ondé, e, κυματώδης, παριστῶν κύματα, ὕδατοφανής· οἶον τὸ μεταξωτὸν ὅπερ μουαρές καλεῖται· cheveux —s, κυματώδης κόμη.

ondée, αἰφνίδιος καὶ μέγας ὄμβρος, σύντομος μὲν ἀλλὰ βραγδαία βροχή.

ondin, e, θεότης ἐνάλιος, νηρηῖς ἢ τρίτων.

ondoisement, κυματισμός, δια-

κύμανσις· πρόσκαιρον βάπτισμα ἐν τόποις ὕπου ἱερεὺς δὲν εὐρίσκειται.

ondoyant, e, κυμαίνων, κυματοειδῆς, κυματώδης.

ondoyer, ῥ. οὐδ. κυμαίνομαι, κυματίζω, κλυδωνίζομαι *ses cheveux ondoyaient ougré du vent*, ἡ κόμη αὐτοῦ ἐκυμαίνετο ὑπὸ τοῦ ἀνέμου· (Γαλλ.) εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνέμου.

ondulant, e, ὑποκυματίζων, κλυδάζων, σαλεύων, κυμαινόμενος.

ondulation, θ. κυματισμός, ὑποκύμανσις, κλυδασμός, σάλος.

ondulatoire, διακυμαντικός.

ondulé, e, κυματώδης, κυματοφανῆς, κύματιστός.

onduler, ῥ. οὐδ. κυμαίνομαι, κυματίζω· *le vent fait — la surface des eaux*, ὁ ἄνεμος ταραττει, σαλεύει, κυμαίνει τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων.

onduleusement, κυματωδῶς.

onduleux, euse, κυματώδης, κυμαινόμενος, κυματοφανῆς.

onéraire, ὁ τεταγμένος εἰς τι ἔργον, ὁ ἀναλαβὼν λειτουργίαν τινὰ ἐνεργόν.

onereusement, βαρέως, ἐπαχθῶς.

onéreux, euse, βαρὺς, ἐπαχθῆς, ἀνιάρυς, κ. βαρετός.

onglade, θ. (ιατρ.) φλόγωσις τοῦ ὄνυχος.

ongle, onyx, κ. νύγι· *ronger les — s à qqn*, ἐλαττῶ τὴν ὠφέλειαν, τὸ κέρδος, τὸ εἰσόδημα, τὴν ἰσχὺν τινος.

onglé, e (ὄρνιθ.) γαμφώνυξ.

onglée, θ. ἡ μάχη, τὸ κατὰ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν ῥίγος.

onglet, (βοτ.) τὸ ὀξὺ μέρος τῶν πετάλων ἄνθους, ὄνυξ· ταινία χάρτου, ἀποτελοῦσα μέρος φύλλου μεμονωμένου, καὶ ἐπιτρέπουσα ἵνα προσκολληθῇ τοῦτο εἰς τὸν τόμον·

μικρὰ ταινία χάρτου ἢ μεμβράνης, ἐφ' ἧς κολλῶσι τοὺς γεωγραφικοὺς χάρτας ἵνα σχηματίσωσιν ἄτλαντα· γλυφίς,

onguent, ἀλοιφή, ἐξωτερικὸν φάρμακον.

onguiculé, e, (ἐπὶ ζώων) πολυώνυξ· (βοτ.) μεγαλώνυξ.

ongulé, e, μώνυξ ἢ δισώνυξ, δίγνηλον ἔχων τὸν πόδα· — ὄνυχοειδῆς.

onirocritie, θ. (-σί) ὄνειροκρισία.

oniromance ἢ **oniromancie**, θ. ὄνειρομαντεία.

onomatopée, θ. ὀνοματοποιία, ἢ κατὰ μίμησιν τοῦ ἤχου δημιουργία λέξεων, ὀνοματοποιήσις.

ononide ἢ **ononis** (βοτ.) ἡ ὄνωις.

onquer, ῥ. ἐν. βραχὺ ὀγκᾶσθαι.

onques, ἰδὲ *onc*.

ontologie, θ. ὄντολογία.

ontologique, ὄντολογικός.

ontologiste, ὄντολόγος.

onyx (ὄρυκτ.) ὄνυξ, εἶδος χαλκιδονίου ἢ ἀγάτου.

onze, ἐνδεκά· *le — du mois*, ἡ ἐνδεκάτη τοῦ μηνός· πρὸ αὐτοῦ ἔκθλιψις δὲν γίνεται.

onzième, ἐνδέκατος.

onzièmement, ἐνδέκατον.

oolithe (ὄρυκτ.) ὠλίθος.

oolithique, ὠλιθικός.

opacité, θ. τὸ μὴ εὐδιάοπτον, μὴ διαφανές, ἀμαυρότης.

opale, θ. (ὄρυκτ.) ὀπάλιον, παιδέρως, λίθος πολύτιμος, γαλακτοκύανος μὲ ποικιλόχρουν ἀντανάκλασιν.

opalin, e, γαλακτώδης μὲ ἱριδοειδῆ ἀντανάκλασιν ὡς τοῦ ὀπαλίου.

opaque, ὁ μὴ διαφανῆς, ὁ μὴ εὐδιάοπτος, ἀδιόρατος, ἀμαυρός.

opéra, μελόδραμα, κ. ὕπερα· τὸ

τοῦ μελοδράματος θέατρον.—comique, κωμικὸν μελόδραμα.—bouffe, μελόδραμα ζωηρᾶς κωμικότητος, λίαν γελοιοποιόν.

opérable, πρόσφορος εἰς ἐγχείρησιν.

opérateur, χειρουργός, ποιῶν ἐγχειρήσεις ἢ πειράματα.

opération, θ. ἐνέργεια· ἐργασίαι.—ἐγχειρήσεις χειρουργικῆ· faire l'—de cataracte, ποιῶ τὴν ἐγχείρησιν τοῦ καταράκτου· —ἀριθμητικὴ πράξις, ὑπολογισμός· —militaires, στρατηγικαὶ πράξεις, στρατηγικὰ ἔργα.

opératoire, χειρουργικός.

opercule (βοτ.) ἐπιπωματίον ὑμενώδες τῶν βούων καὶ κογχυλίων· τὸ τῶν βραγχίων τῶν ἰχθύων.

opéré, e, πεπραγμένος· ὁ ὑποστάς ἐγχείρησιν, χειρουργηθείς.

opérer, ῥ. ἐν. ἐργάζομαι τι, ἐνεργῶ, ἐκτελῶ· κατορθῶ· κάμνω ἐγχείρησιν ἢ πείραμα· ῥ. οὐδ. ἐπιφέρω ἐνέργειαν, ἀποτελεσμα.

opérette, θ. κωμικὸν μελοδραμάτιον.

opes, πληθ. ὀπάι ἐν τῷ τοίχῳ ἵνα δεχθῶσι τὰ ἄκρα τῶν δοκῶν.

ophiasis (ιατρ.) ὀφίασις, πτώσις τῶν τριγῶν.

ophicléide, διαπνευστόν τι μουσικὸν ὄργανον, ὄρεικλεις.

ophidien, ienne, ὄφειοειδής· οὐσ. (ζωολ.) τὰ ὄφειοειδῆ ἔρπετά.

ophite (ὄρυκτ.) ὀφίτης λίθος.

ophtalmie, θ. (ιατρ.) ὀφθαλμία, κ. πονόματος.

ophtalmique, ὀφθαλμικός.

ophtalmite (ὄρυκτ.) ὀφθαλμίτης λίθος, εἶδος ἀγάλτου.

ophtalmocèle, ὀφθαλμοκῆλη.

ophtalmographie, θ. ὀφθαλμογραφία, περιγραφή τοῦ ὀφθαλμοῦ.

ophtalmoscope, ὀφθαλμοσκό-

πιον, ἐργαλεῖον πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

opiacé, médicament—, ὀπιοῦχον, περιέχον ὀπιον φάρμακον.

opiat, ἐκλείγμα ὀπιῶδες· ζύμη πρὸς κάθαρσιν τῶν ὀδόντων.

opiatique, ὀπιωτικός.

opilatif, ive (ιατρ.) ἐμψρακτικός.

opilation, θ. ἐμψραξίς.

opiler, ῥ. ἐν. ἐμψράττω.

opimes, dépouilles—, τὰ ἔναρα, τὰ λάφυρα στρατηγοῦ Ῥωμαίου ρονεύσαντος τὸν στρατηγὸν τοῦ ἐχθροῦ.

opinant, ὁ γνωμοδότης.

opinatif, γνωμικός.

opiner, ῥ. οὐδ. γνωμοδοτῶ, γνωματεύω, ἀποραίνομαι γνώμην.

opiniâtre, ἰσχυρογνώμων, πεισματώδης, σκληροτραχίλος, ἰδιογνώμων· ἐπίμονος, ἀνένδοτος.

opiniâtremment, ἰσχυρογνωμόνως, σκληροτραχήλως, πεισματωδῶς, ἐπιμόνως, ἀνενδότης.

opiniâtrer, s'—, ἐπιμένω πεισματωδῶς, ἰσχυρογνωμονῶ.

opiniâtré, θ. ἐπιμονή, τὸ ἀνένδοτον, πείσμα, ἐμμονή, ἰσχυρογνωμοσύνη· διάρχεια.

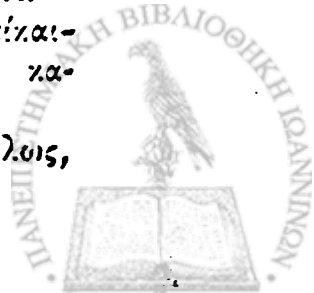
opinion, θ. γνώμη, φρόνημα, δοξασία· les—s sont libres, φρονεῖ ἕκαστος ὅτι θέλει, αἱ γνώμαί· εἰσιν ἐλεύθεραι· l'—publique, ἡ ἀπλῶς l'—, ἡ κοινὴ γνώμη, bonne —, καλὴ ὑπόληψις, εὐγενὴς γνώμη περὶ τινος· mauvaise—, κακὴ ὑπόληψις, δυσμενὴς γνώμη.

opinioniste, γνωμοθέτης· (ἐκκλ. ἱστορ.) ὁ μὴ δεχόμενος τὸν πάππαν ὡς ἐπίτροπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

opium (-ου) ὀπιον, κ. ἄριόνι.

opportun, e, ἐγκαιρός, ἐπίκαιρος, εὐκαιρός, εὐθετός· ἐν ὥρᾳ καταλλήλῳ.

opportunément, καταλλήλως,

ἀρμοδίως, ἐγκαίρως, ἐπικαίρως, ἀρ-
μοδίως.

opportunisme (νέα λέξις), πο-
λιτική θυσιάζουσα τὴν αὐστηρότητα
τῶν ἀρχῶν εἰς τὰς περιστάσεις.

opportuniste, ὁ θυσιάζων ἢ με-
τριάζων τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς του
κατὰ τὰς περιστάσεις.

opportunité, θ. τὸ εὐκαιρον, τὸ
κατάλληλον, εὐκαιρία, τὸ εὐθετον
τοῦ καιροῦ, τῆς περιστάσεως.

opposable, ἀντίτακτος, ἀντι-
θέσιμος· le singe a comme l'
homme, le pouce—, ὁ πίθηξ, ὡς
ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸν ἀντίχειρα ἀν-
τίτακτον, ἀντιτιθέμενον εἰς τοὺς λοι-
ποὺς δακτύλους.

opposant, ο, ἀντιπρακτικός, ἀν-
τίπαλος, ἐνστατικός, ἐναντιούμενος,
ὑπεναντίας.

opposé, ο, ἀντίθετος, ἐναντίος·
intérêts—s, ἀντίθετα συμφέροντα·
(γεωμ.) angle—s par le sommet,
κατὰ κορυφὴν (ἀντίθετοι) γωνίαι·
οὐδ. le bien est l'—du mal, τὸ
ἀγαθὸν εἶναι τὸ ἀντίθετον τοῦ κακοῦ.

opposer, ῥ. ἐν. ἀντιτάσσω, ἀν-
τιτίθῃμι, ἀντιθέτω—une digue aux
flots, ἀντιτάσσω φραγμὸν, ἀνάγω-
μα εἰς τὰ κύματα—les anciens
aux modernes, ἀντιπαραβάλλω τοὺς
ἀρχαίους πρὸς τοὺς νεωτέρους· (με-
ταφ.) —une grande résistance,
ἀνθίσταμαι καρτερικώτατα, δεικνύω
μεγάλην ἀντίστασιν—de bonnes
raisons, ἐνίσταμαι, κάμνω ἐνστάσεις,
ἀντιτάσσω καλοὺς λόγους· s'—, ἐ-
ναντιοῦμαι, ἀνθίσταμαι—à un pro-
jet, καταπολεμῶ σχέδιόν τι.

opposite, ἐναντίος, ἀντίθετος· à
l'—, ἀπέναντι.

opposition, θ. ἐναντιότης, ἀν-
τιθέσις, ἀντίστασις, κώλυμα, ἐμπό-
διον· ἐν κοινοβουλίῳ· —ἀντιπολι-
τευσις· οἱ τὴν ἀντιπολιτευσιν ἀπο-
τελοῦντες βουλευταί· il est de l'

—, εἶναι ἀντιπολιτευόμενος· l'—à
voité contre le projet, ἡ ἀντιπο-
λιτευσις κατεψήφισε τοῦ νομοσχε-
δίου· (ἀστρ.) ἀπόστασις 180 μοι-
ρῶν μεταξύ δύο πλανητῶν.

oppresser, πιέζω τὸ στῆθος,
θλίβω, στενοχωρῶ τὴν ἀναπνοήν·
βασανίζω· ce souvenir m'oppress-
se, ἡ ἀνάμνησις (τοῦ συμβάντος ἐ-
κείνου) μὲ κατατρώγει.

oppresseur, τύραννος, δημο-
βόρος δυνάστης, δεσπότης σκληρός.

oppressif, ive, τυραννικός, δε-
σποτικός, βίαιος, καταθλιπτικός.

oppression, θ. δύπνοια, πίε-
σις τοῦ στῆθους, στενοχωρία· κατα-
δούλωσις, τυραννία, κάκωσις.

oppressivement, καταθλιπτι-
κῶς, δεσποτικῶς, τυραννικῶς.

opprimé, ο, καταπιεζόμενος,
κατατυραννόμενος, δεινὰ πάσχων
παρὰ τῆς κυβερνήσεως.

opprimer, ῥ. ἐν. καταπιέζω,
κατατυραννῶ, καταδυναστεύω, κα-
ταθλίβω.

opprobre, αἴσχος, αἰσχύνη, ὄ-
νειδος, ἀτιμία· couvert d'—, κα-
τησχυμμένος, ἡττημασμένος· vivre
dans l'—, διάγειν ἐν αἰσχύνῃ, ζῆν
ἐν ἀτιμίᾳ· être l'—de sa famille,
εἶναι τινα ὄνειδος τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου,
προστρέθειν αἴσχος τοῖς ἑαυτοῦ.

opprobrieux, euse, ἐπονείδι-
στος, αἰσχρὸς.

optatif, ive, εὐχτικός· (γραμμα.)
ἡ εὐχτικὴ ἔγκλισις τοῦ ἑλληνικοῦ
ῥήματος.

optation, θ. (σχῆμ. ῥητορ.)
εὐγή· ἐν εἴδει ἐπιφωνήματος.

opter, ῥ. ἐν. αἰροῦμαι, ἐκλέγω,
προτιμῶ.

opticien, ienne, ὀπτικῶν ὀργά-
νων κατασκευαστής.

optimate, ἔγκριτος πολίτης τὸ
πάλαι.

optimatie, (-οι) θ. οἱ ἔγκριτοι.

τοῦ μελοδράματος θέατρον.—comique, κωμικόν μελοδράμα.—bouffe, μελοδράμα ζωηρᾶς κωμικότητος, λίαν γελοιοποιόν.

opérable, πρόσφορος εἰς ἐγγείρησιν.

opérateur, χειρουργός, ποιῶν ἐγγειρήσεις ἢ πειράματα.

opération, θ. ἐνέργεια· ἐργασία.—ἐγγειρήσεις χειρουργική· faire l'—de cataracte, ποιῶ τὴν ἐγγείρησιν τοῦ καταράκτου· —ἀριθμητικὴ πρᾶξις, ὑπολογισμός.—smilitaires, στρατηγικαὶ πράξεις, στρατηγικὰ ἔργα.

opératoire, χειρουργικός.

opercule (βοτ.) ἐπιπωμάτιον ὑμενώδες τῶν βρύων καὶ κογγυλίων· τὸ τῶν βραγγίων τῶν ἰχθύων.

opéré, e, πεπραγμένος· ὁ ὑποστάς ἐγγείρησιν, χειρουργηθείς.

opérer, ῥ. ἐν. ἐργάζομαι τι, ἐνεργῶ, ἐκτελῶ· κατορθῶ· κάμνω ἐγγείρησιν ἢ πείραμα· ῥ. οὐδ. ἐπιφέρω ἐνέργειαν, ἀποτέλεσμα.

opérette, θ. κωμικόν μελοδράματιον.

opes, πληθ. ὀπαὶ ἐν τῷ τοίχῳ ἵνα δεγθῶσι τὰ ἄκρα τῶν δοκῶν.

ophiasis (ιατρ.) ὀφίασις, πτώσις τῶν τριγῶν.

ophicléide, διαπνευστόν τι μουσικόν ὄργανον, ὄφεικλές.

ophidien, ienne, ὀφειοειδής· οὐσ. (ζωολ.) τὰ ὀφειοειδῆ ἕρπετά.

ophite (ὄρυκτ.) ὀφίτης λίθος.

ophtalmie, θ. (ιατρ.) ὀφθαλμία, κ. πονόμματος.

ophtalmique, ὀφθαλμικός.

ophtalmite (ὄρυκτ.) ὀφθαλμίτης λίθος, εἶδος ἀγάλτου.

ophtalmocèle, ὀφθλμοκῆλη.

ophtalmographie, θ. ὀφθαλμογραφία, περιγραφή τοῦ ὀφθαλμοῦ.

ophtalmoscope, ὀφθαλμοσκό-

πιον, ἐργαλεῖον πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

opiacé, médicament—, ὀπιούχον, περιέχον ὀπιον φάρμακον.

opiat, ἐκλειγμα ὀπιῶδες· ζύμη πρὸς κάθαρσιν τῶν ὀδόντων.

opiatique, ὀπιωτικός.

opilatif, ive (ιατρ.) ἐμψρακτικός.

opilation, θ. ἐμψραξίς.

opiler, ῥ. ἐν. ἐμψράττω.

opimes, dépouilles—, τὰ ἔναρα, τὰ λάφυρα στρατηγῶ Ῥωμαίου φονεύσαντος τὸν στρατηγὸν τοῦ ἐχθροῦ.

opinant, ὁ γνωμοδότης.

opinatif, γνωμικός.

opiner, ῥ. οὐδ. γνωμοδοτῶ, γνωματεύω, ἀποφαίνομαι γνώμην.

opiniâtre, ἰσχυρογνώμων, πεισματώδης, σκληροτραχίλος, ἰδιογνώμων· ἐπίμονος, ἀνένδοτος.

opiniâtement, ἰσχυρογνωμόνως, σκληροτραχίλως, πεισματωδῶς, ἐπιμόνως, ἀνενδότως.

opiniâtrer, s'—, ἐπιμένω πεισματωδῶς, ἰσχυρογνωμονῶ.

opiniâtré, θ. ἐπιμονή, τὸ ἀνένδοτον, πείσμα, ἐμμονή, ἰσχυρογνωμοσύνη· διάρκεια.

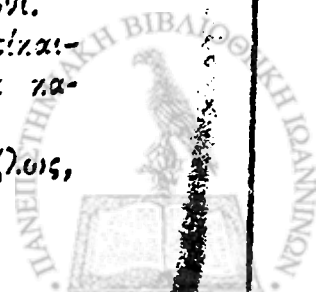
opinion, θ. γνώμη, φρόνημα, δοξασία· les—s sont libres, φρονεῖ ἕκαστος ὅτι θέλει, αἱ γνώμαί· εἰσιν ἐλεύθεραι· l'—publique, ἡ ἀπλῶς l'—, ἡ κοινὴ γνώμη, bonne —, καλὴ ὑπόληψις, εὐγενὴς γνώμη περὶ τινος· mauvaise—, κακὴ ὑπόληψις, δυσμενὴς γνώμη.

opinioniste, γνωμοθέτης· (ἐκκλ. ἱστορ.) ὁ μὴ δεγόμενος τὸν πάππαν ὡς ἐπίτροπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

opium (-ομ) ὀπιον, κ. ἄφιδιον.

opportun, e, ἐγκαιρός, ἐπίκαιρος, εὐκαιρός, εὐθετός· ἐν ὥρᾳ καταλλήλῳ.

opportunément, καταλλήλως,

ἀρμοδίως, ἐγκαίρως, ἐπικαίρως, ἀρ-
μοδίως.

opportunisme (νέα λέξις), πο-
λιτική θυσιάζουσα τὴν αὐστηρότητα
τῶν ἀρχῶν εἰς τὰς περιστάσεις.

opportuniste, ὁ θυσιάζων ἢ με-
τριάζων τὴν πολιτικὰς ἀρχὰς του
κατὰ τὰς περιστάσεις.

opportunité, θ. τὸ εὐκαιρον, τὸ
κατάλληλον, εὐκαιρία, τὸ εὐθετον
τοῦ καιροῦ, τῆς περιστάσεως.

opposable, ἀντίτακτος, ἀντι-
θέσιμος· le singe a comme l'
homme, le peuce—, ὁ πιθηξ, ὡς
ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸν ἀντίχειρα ἀν-
τίτακτον, ἀντιτιθέμενον εἰς τοὺς λοι-
ποὺς δακτύλους.

opposant, ο, ἀντιπρακτικός, ἀν-
τίπαλος, ἐνστατικός, ἐναντιούμενος,
ὑπεναντίος.

opposé, ο, ἀντίθετος, ἐναντίος·
intérêts—s, ἀντίθετα συμφέροντα·
(γεωμ.) angle—s par le sommet,
κατὰ κορυφὴν (ἀντίθετοι) γωνίαί·
οὐδ. le bien est l'—du mal, τὸ
ἀγαθὸν εἶναι τὸ ἀντίθετον τοῦ κακοῦ.

opposer, ῥ. ἐν. ἀντιτάσσω, ἀν-
τιτίθημι, ἀντιθέτω—une digue aux
flots, ἀντιτάσσω φραγμὸν, ἀνάγω-
μα εἰς τὰ κύματα·—les anciens
aux modernes, ἀντιπαραβάλλω τοὺς
ἀρχαίους πρὸς τοὺς νεωτέρους (με-
ταφ.)—une grande résistance,
ἀνθίσταμαι καρτερικώτατα, δεικνύω
μεγάλην ἀντίστασιν—de bonnes
raisons, ἐνίσταμαι, κάμνω ἐνστάσεις,
ἀντιτάσσω καλοὺς λόγους· s'—, ἐ-
ναντιοῦμαι, ἀνθίσταμαι—à un pro-
jet, καταπολεμῶ σγῆδόν τι.

opposite, ἐναντίος, ἀντίθετος· à
l'—, ἀπέναντι.

opposition, θ. ἐναντιότης, ἀν-
τίθεσις, ἀντίστασις, κώλυμα, ἐμπό-
διον· ἐν κοινοβουλίῳ·—ἀντιπολι-
τευσις· οἱ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀπο-
τελοῦντες βουλευταί· il est de l'

—, εἶναι ἀντιπολιτευόμενος· l'
volé contre le projet, ἡ ἀντιπο-
λίτευσις κατεψήφισε τοῦ νομοσχε-
δίου· (ἀστρ.) ἀπόστασις 180 μοι-
ρῶν μεταξύ δύο πλανητῶν.

oppresser, πιέζω τὸ στήθος,
θλίβω, στενοχωρῶ τὴν ἀναπνοήν·
βασανίζω· ce souvenir m'oppres-
se, ἡ ἀνάμνησις (τοῦ συμβάντος ἐ-
κείνου) με κατατρύγει.

oppresseur, τύραννος, δημο-
κόρος, δυνάστης, δεσπότης σκληρός.

oppressif, ive, τυραννικός, δε-
σποτικός, βίαιος, καταθλιπτικός.

oppression, θ. δύπνοια, πλε-
σις τοῦ στήθους, στενοχωρία· κατα-
δούλωσις, τυραννία, κάκωσις.

oppressivement, καταθλιπτι-
κῶς, δεσποτικῶς, τυραννικῶς.

opprimé, ο, καταπιεζόμενος,
κατατυραννούμενος, δεινὰ πάσχων
παρὰ τῆς κυβερνήσεως.

opprimer, ῥ. ἐν. καταπιέζω,
κατατυραννῶ, καταδυναστεύω, κα-
ταθλίβω.

opprobre, αἴσχος, αἰσχύνη, ὄ-
νειδος, ἀτιμία· couvert d'—, κα-
τησχυμμένος, ἡττησμένος· vivre
dans l'—, διάγειν ἐν αἰσχύνῃ, ζῆν
ἐν ἀτιμίᾳ· être l'—de sa famille,
εἶναι τινὰ ὄνειδος τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου,
προστρέβειν αἴσχος τοῖς ἑαυτοῦ.

opprobrieux, euse, ἐπονείδι-
στος, αἰσχρὸς.

optatif, ive, εὐχτικός· (γραμμα.)
ἡ εὐχτικὴ ἔγκλισις τοῦ ἑλληνικοῦ
ῥήματος.

optation, θ. (σγῆμ. ῥητορ.)
εὐγή ἐν εἴδει ἐπιφωνήματος.

opter, ῥ. ἐν. αἰροῦμαι, ἐκλέγω,
προτιμῶ.

opticien, ienne, ὀπτικῶν ὀργά-
νων κατασκευαστής.

optimate, ἔγκριτος πολίτης τὸ
πάλαι.

optimatie, (-οι) θ. οἱ ἔγκριτοι.

optime, (-με) (λατ.) ἄριστα, κάλλιστα, βέλτεστα.

optimisme, θ. αἰσιοδοξία, τὸ σύστημα τῶν φρονούντων ὅτι τὰ πάντα καλῶς ἔχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ.

optimiste, αἰσιοδόξος.

option, θ. ἐκλογή, αἵρεσις, προτίμησις.

optique, θ. ἡ ὀπτική ἐπιθ. ὀπτικός· verres —s, διόπτραι.

opulemment, πλουσίως, ἐν ἀφθονίᾳ.

opulence, θ. πολυγρηματία, μέγας πλοῦτος, ἀφθονία.

opulent, e, βαθέπλοτος, πολυτάλαντος.

opuscule, ποιημάτιον, συγγραμμάτιον.

or, (μεταλλ.) ὁ χρυσός· κ. τὸ μάλαμα—τὸ χρυσοῦν νόμισμα, τὸ χρυσίον (μεταφ.) marché d'—, ἀγορά, συναλλαγή ἐπωφελεστάτη· tout ce qui brille n'est pas—, (παροιμ.) πᾶν τὸ λάμπον δὲν εἶναι χρυσός· un coeur d'—, ἀγαθωτάτη καρδιά· cet homme est cousu d'—, ὅστος ὁ ἄνθρωπος εἶναι φορτωμένος χρυσῶν, ἤτοι πλουσιώτατος· c'est de l'or en barre, εἶναι ἀδιαφθονική του ἀξίας· parler d'—, λέγειν ἢ συμβουλεύειν τὰ κάλλιστα· âge d'—, ὁ χρυσοῦς αἰὼν· adorer le veau d'—, λατρεύειν τὸν χρυσοῦν μόσχον ἤτοι τὸν πλοῦτον, promettre des monts d'—, ὑπισχνεῖσθαι ἄπειρα ἀγαθὰ, κ. λαγούς μὲ πετραγῆλια· nager dans l'—, ἀπολαύω ἀπείρου πλοῦτου.

or, λοιπὸν, ἀλλά, τοιγάρ, μέντοι, καίτοι, ὅμως.

oracle, γρησμός, (μεταφ.) les —s de Dieu, τὰ ἔρηματα τοῦ Υἱοῦ· les—s des prophètes, οἱ λόγοι, αἱ προφητεῖαι τῶν προφητῶν—ἀποφθέγματα μεγάλων, σοφῶν ἀνδρῶν· αὐτοὶ ὅσοι οἱ ἀποφθεγγό-

μενοι cet homme est un—, εἶναι ἄλλος σοφώτατος, συνετώτατος· il était l'—de son parti, ἦτο ὁ Νέστωρ τῆς μεριδος τοῦ, τῶν συστασιωτῶν τοῦ· rendre un—, γρησμοδοτεῖν, ἀποφαίνεσθαι· les —s de la justice, αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις.

oraculaire, γρησμοδικός.

oraculiste, γρησμολόγος.

orage, θύελλα, κατακλις, λαλαβή, κ. μπόρρα (μεταφ.) ταραχή τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας· les —des passions, ἡ ἐκ τῶν παθῶν ταραχή, συμφοραί, δυστυχήματα, δεινοπαθήματα· ἀγανάκτησις, ὄργη, παραφορά· les —s de la vie, τὰ δεινὰ τοῦ βίου.

orageusement, θυελλωδῶς, ταραχωδῶς.

orageux, euse, θυελλώδης, ταραχώδης, (μεταφ.) vie—euse, βίος τεταραχμένος, πολυκόμαντος· séance—euse, συνεδρίασις θορυβώδης.

oraison, θ. δέησις προσευχῆ· l'—dominicale, ἡ κυριακή προσευχή, τὸ Πάτερ ἡμῶν—λόγος, δημογορία· —funébre, λόγος ἐπικθεις· (γραμμ.) les dix parties d'—, τὰ δέκα μέρη τοῦ λόγου.

oral, e, aux, προφορικός, ἑτήτης· tradition—e, προφορικὴ παράδοσις.

oralement, προφορικῶς.

orange (κιπούρ.) βλαστός διατρυόμενος διὰ τὸ προσεγές ἔτος.

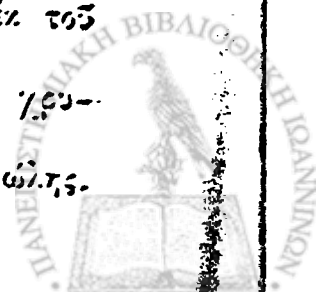
orange, τὸ χρυσοῦν ἢ Μηδικὸν μήλον, τὸ πορτοκάλιον.

orangeade, θ. ποτὸν ἐκ τοῦ γυμῶ τοῦ χρυσομήλου, κ. πορτοκαλάδα.

orangeat, σιγαρωτὸν ἐκ τοῦ φλοιῶ τοῦ πορτοκαλίου.

oranger (δένδρ. ἀειθαλές) γρησομηλία, πορτοκαλία.

oranger, ère, πορτοκαλιοπώλης.

orangerie, θ. χρυσομηλεῶν ὑπόστεγον χειμάδιον, χειμερινὸς αὐτῶν κήπος.

orangesse, θ. ποτὸν ἐξ οἴνοπνεύματος, ἀρωμάτων καὶ πορτοκαλίας.

orangiste, ἐν Ἀγγλίᾳ μὲν ὀπαδός, θιασιώτης τοῦ κόμματος τῶν Ὁραγγιδῶν, ἤτοι τοῦ δυναστικοῦ οἴκου τοῦ διαδεχθέντος τὸν τῶν Στυαρτιδῶν καὶ ἀντιταχθέντος κατὰ Ἰακώβου Β' τοῦ Στυαρτιδῆ, ὃν ὑπεστήριζον οἱ Ῥωμανοκαθολικοί· ἐν Βελγίῳ δ' ἐπίσης θιασιώτης τοῦ οἴκου τῶν Ὁραγγιδῶν, ὅστις ἐλασίλευε πρὸ τοῦ 1830.

orang-outang, (ζωολ.) τὰ μάλιστα ὁμοιάζων τῷ ἀνθρώπῳ πίθηκος, κ. οὐραγκουτάγκος.

orateur, ῥήτωρ.

orationnel, lle, σύνθετος ἐκ δύο λέξεων.

oratoire, ῥητορικός.

oratoire, προσευχητάριον οἰκίας, εἰκονοστάσιον—τάγμα μοναχῶν.

oratoirement, ῥητορικῶς.

oratorien, μοναχὸς τοῦ τάγματος oratoire.

oratorio, εἶδος ἐκκλησιαστικοῦ δράματος παρισταμένου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐν πλήρει συναυλίᾳ φωνῶν καὶ ὀργάνων· πληθ. des oratorios.

oratrice, ἡ ῥήτωρ.

orbe, ἡ περὶ τὸν ἥλιον τροχία πλανήτου, κύκλος.

orbiculaire, κυκλικός, στρογγύλος.

orbiculairement, κυκλικῶς, στρογγύλως.

orbitaire (ἀνατ.) κογχικός, ἀνέχων εἰς τὸν κόγχον τοῦ ὀφθαλμοῦ.

orbite, περιφορά, τροχία πλανήτου περὶ τὸν ἥλιον· (ἀνατ.) κόγχος, τὸ κοῖλον τοῦ ὀφθαλμοῦ.

orbité, θ. (νομ.) ἀτεχνία· στέρσις τέχνων.

orcariète (βοτ.) ἡ ἄγκουσα, τὸ ὄνυχλειον.

orchestration, θ. (-χε-) συναρμογή τῶν ὀργάνων ὀρχήστρας πρὸς μολπὴν ἢ μελοποίησιν τινα.

orchestre (-χέστρ) ὀρχήστρα θεάτρου, ἔνωσις πάντων τῶν μουσικῶν ὀργάνων, συναρμογή αὐτῶν· ἰσόπεδον κείμενον μεταξὺ τῶν μουσικῶν καὶ τῆς πλατείας τοῦ θεάτρου.

orchestrer, ῥ. ἐν. συναρμόζω διὰ τὴν ὀρχήστραν τοῦ θεάτρου τὰ διάφορα μέρη μουσικῆς συνθέσεως, μουσουργήματος.

orchidées (χι-) θ. πληθ. (βοτ.) τὰ ὀρχεοειδῆ φυτά.

orchis (-χις) (βοτ.) φυτὸν βολβῶδες, ἡ ὄρχις.

orchite, θ. (ιατρ.) ὀρχίτις, φλόγῃσις τῶν ὄρχεων.

ordalie, θ. ἡ δικαστικὴ διὰ βασάνων δοκιμὴ, ζήτησις τῆς ἀληθείας, κατὰ τοὺς αἰῶνας τοῦ σκότους, τῆς ἀμαθείας καὶ δεισιδαιμονίας.

ordinaire, συνήθης, τακτικός· κινύς· μέτριος· πρῶστυχος· χυδαίος· οὐς. τὸ σύνηθες ἄριστον ἢ γεῦμα, τὰ συνήθως προσφερόμενα φαγητά·—ὁ ἐπίσκοπος·—de la messe, δεήσεις ἀπαραίτητοι ἐν πάσῃ λειτουργίᾳ· contre son—, παρὰ τὴν ἑαυτοῦ συνήθειαν· à l'—, d'—, συνήθως.

ordinairement (ὡς ἔθος συνήθως.)

ordinal, aux, nombre—, ὄνομα ἀριθμητικὸν δηλοῦν τάξιν καὶ ἀκολουθίαν, ὄνομα τακτικόν, οἶον, cinquième, πέμπτος, κ. τ. λ.

ordinand, ὁ χειροτονούμενος ἱερέυς.

ordinant, ὁ χειροτονῶν ἀρχιερέυς.

ordination, θ. χειροτονία ἱερέως.

ordo, (ἐκκλ. βιβλ.) σύνοψις, εὐχολόγιον.

ordonnance, θ. διάταξις, κατά-

παῖσις· οἷον τῶν μερῶν πονήματος·
—royale, βασιλικὸν διάταγμα·
de police, ἀστυνομικὴ διάταξις,
κανονισμός· —ἵππεὺς ἀγγελιαφόρος
ἀξιωματικοῦ· officier d'—, διαγ-
γελεύς· habit d'—, στολὴ στρατι-
ωτικὴ· —d' un médecin, ἱατροῦ
συνταγῆ.

ordonnancement, διαταγῆ, ἐν-
ταλμα πληρωμῆς· προσυπογραφή
ἐντάλματος πληρωμῆς.

ordonnancer, ῥ. ἐν. προσεπι-
γράφω, ἐγκρίνω τὴν πληρωμὴν ἐν-
τάλματος.

ordonnateur, trice, διαθέτης,
διατάκτης, εὐτρεπιστής· ἐκδότης
χορηματικοῦ ἐντάλματος· commis-
saire —ἐπιμελητής.

ordonné, e, maison bien—ée,
οἰκία καλῶς ηὐτρεπισμένη, ἐν καλῇ
καλῇ τάξει· οὐσ. θ. (γεωμ.) γραμμὴ
εὐθεῖα ἀγομένη ἀπὸ τινος σημείου
καμπύλης ἐπὶ τὸν ἄξονα.

ordonner, ῥ. ἐν. διατίθημι, δια-
τάσσω· προστάττω, κελεύω, ἐπι-
τάσσω, παραγγέλλω· Dieu a tout
ordonné dans l' univers, ὁ Θεὸς
διέταξε τὰ πάντα ἐν τῷ κόσμῳ· le
médecin m' a ordonné un vési-
catoire, ὁ ἱατρός μοι διέταξεν ἐκ-
δόριον· —un prêtre, χειροτονῶ ἱε-
ρέα· ordonnez de ma vie, διατά-
ξατε περὶ τῆς ζωῆς μου· δηλ. ἡ ζωὴ
μου ἀνήκει εἰς ὑμᾶς, εἶναι εἰς τὴν
ἐξουσίαν ὑμῶν.

ordre, τάξις, διακόσμησις, διά-
ταξις· διευθέτησις· εὐκοσμία· mettre
des papiers en—, κατατάσσω, δι-
ευθετῶ ἔγγραφα, τίθημι ἕκαστον ἐν
οἰκείῳ τόπῳ· troubler l'—, ταρατῶ
τὴν τάξιν, προσενῶ ταραχὰς ἐν τῇ
κοινωνίᾳ· l' économie est fille de
l'—, ἡ οἰκονομία εἶναι θυγάτηρ τῆς
τάξεως· avancer en—, προχω-
ρεῖ ἐν τάξει· —κέλευσμα, διατα-
γῆ, προσταγῆ· les troupes ont

reçu l' ordre de partir, τὰ στρα-
τεύματα διετάχθησαν ν' ἀναχωρή-
σωσιν· —τάγμα, θρησκευτικόν, ἱε-
ρατικόν· l'—de S. Benoit τὸ (μυ-
ναχικόν) τάγμα τοῦ Ἀγ. Βενεδί-
κτου· τάγμα ἵπποτικόν· l'—du sau-
veur de la Grèce τὸ τάγμα τοῦ
σωτήρος τῆς Ἑλλάδος· l'—de la
légion d' honneur, τὸ τάγμα τῆς
λεγεῶνος τῆς τιμῆς· —καθῆκον· re-
tenir dans l'—, χαλιναγωγεῖν,
ὑπάγειν τινα εἰς τὴν τάξιν, εἰς τὸ
καθῆκον· billet à—, γραμματίον
εἰς διαταγὴν· le mot d'—, τὸ σύν-
θημα· —du jour, ἡμερησία διάταξις,
τὰ θέματα περὶ ἃ κυρίως ἐνδιατρί-
βει συνεδρίασις· τὸ προκείμενον, τὸ
θέμα τῆς ἡμέρας· —hierarchique,
ἱεραρχικὴ τάξις, δηλ. ἡ σχετικὴ τῶν
βαθμῶν τάξις κληρικῶν, ἀξιωματι-
κῶν, πολιτικῶν ὑπαλλήλων, κτλ.
—des avocats, ὁ δικηγορικὸς σὺλ-
λογος· (ἀρχιτ.) ῥυθμὸς ἀρχιτεκτο-
νικός, οἷον ὁ Ἰωνικός, ὁ Δωρικὸς,
ὁ Κορινθιακός, Ionien, Dorique,
corinthien.

ordure, θ. ἀκαθαρσία, ῥύπος,
κύπρος, σκῶρ, περίττωμα· κ. λέρα,
βρώμα· σκύβαλα, παντὸς εἶδους
ἀκαθαρσίαι (μεταφ.) συγγράμματα
αἰσχρά, πορνογραφικά.

ordurier, ῥυπαρολόγος· ῥυπα-
ρογράφος.

oréade, (ἑλλ. μυθολ.) ὄρειᾶς
νύμφη, νύμφη τῶν ὄρέων.

oreillard, e, παρουάτιος, ὠτό-
λικνος, μακρὰ ὠτα ἔχων· —οὐσ.
εἶδος νυχτερίδος.

oreille, θ. τὸ οὖς, κ. αὐτί· τὸ ὁμοί-
αζον πρὸς οὖς· l'—d' une charrue,
ἡ λαοὴ ἀρότρου· —d' un feuillet de
livre, πτυχὴ φύλλου βιβλίου· prêter
l'—, ἀκροᾶσθαι, προσέγειν· ouvrir
les—s, ἀκούειν μετὰ ἐνδιαφέροντος·
faire la sourde—e, κωφεύειν ἐκου-
σίως, οὐδεμιᾶς ἀξιοῦν προσοχῆς· se

faire tirer les—s, υπείκειν ἀκουσίως, υπακούειν μετὰ δυσαρεσκείας· échauffé les—s à qqη, παροξύνειν, παροργίζειν τινά· frotter les—s à un enfant, τύπτειν, δέρειν παιδά τινά· avoir l'—basse, εἶναι τινά τεταπεινωμένον·—de soulier, ὕψηλος, γλωσσοσά πεδῆλου, κ. αὐτὶ παπουτσιοῦ.

oreille-d'ours (βοτ.) φυτὸν τι εὐώδες, ἤριανθις ὠτοειδής.

oreiller, προσκεφάλαιον, ὑπαυχένιον.

oreillette, θ. παρώτιον· ἀριστερὰ ἢ δεξιὰ κοιλία τῆς καρδίας.

oreillons (ιατρ.) οἰδήματα, φλεγμονὴ τῶν παρωτίων ἀδένων, παρωτίτις· λέγουσι δὲ καὶ orillons.

oremus (ἐκκλ.) τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· δέησις, παράκλησις· réciter des—, λέγω προσευχάς·

oréographie, θ. ὄρεογραφία, περιγραφή ὄρεων.

oréographique, ὄρεογραφικός.

ores, d'ores et déjà, ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς.

orfèvre, χρυσοχόος.

orfèvierre, θ. χρυσοχοϊκὰ ἔργα· ἢ χρυσοχοία, τέχνη τοῦ χρυσοχόου.

orfèvri, θ, κατειργασμένος ὑπὸ τοῦ χρυσοχόου, χρυσός ἢ ἄργυρος.

orfraie, θ. (ὄρνιθ.) ἄρπη, φήγη, ὄστοκόραξ.

orfroi, κόσμημα ἀμφίου χρυσοῦρες.

organdi, εἶδος λεπτοῦ ὑφάσματος, εἶδος τουλπανίου.

organe, σωματικὸν ὄργανον· l'œil est l'—de la vue, ὁ ὀφθαλμὸς εἶναι τὸ ὄργανον τῆς ὄρασεως.

organeau (ναυτ.) κρικός σιδηροῦς, δεξιόμενος τὸ ἄκρον κάλω ἢ καλωδίου.

organer, ῥ. ἐν. μέλπω δι' ὄργάνου ἐκκλησιαστικοῦ.

organique, ὄργανικός· corps—,

ἐνόργανον σῶμα· loi —, ὄργανικός νόμος, ὁ συντείνων εἰς διοργανισμόν, διατακτικός· οὐσ. θηλ. τὸ μέρος τῆς μουσικῆς ὅπερ διὰ τῶν ὀργάνων ἐμέλλετο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

organiquement, ὄργανικῶς.

organisable, διοργανώσιμος.

organisateur, trice, διοργανωτής.

organisation, θ. διοργάνωσις, διάταξις τῶν σωματικῶν ὀργάνων πρὸς λειτουργίαν· (μεταφ.) διοργάνωσις, ἥτοι διοικητικὴ νομοθεσία κράτους, διατάξεις, κανόνες ὑπηρεσίας τινός·—d'une armée, διοργάνωσις, ἥτοι τακτικὴ καὶ ἐντελγος συγχρότησις στρατοῦ.

organisé, θ, ἐνόργανος· διοργανωμένος.

organiser, ῥ. ἐν. διοργανῶ, διευθετῶ, συντάσσω πρὸς τὴν θέουσαν λειτουργίαν ἢ ὑπηρεσίαν·—un ministère, συντίθημι, σχηματίζω, συγχροτῶ ὑπουργεῖον.

organisme, τὸ σύνολον τῶν ὀργάνων ἢ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν.

organiste, ὄργανοπαίκτης, ὁ παίζων τὸ πνευστικὸν ὄργανον τῶν καθολικῶν καὶ διαμαρτυρομένων ἐκκλησιῶν·—εἶδος στρουθίου.

organologie, θ. (ἀνατ.) ὄργανολογία.

organsin, μέταξα κεκλωσμένη, στριπτή, κ. μπρισίμι.

organsinage, εἰς στρεπτήν μετὰξην μεταποίησις.

organsiner, ῥ. ἐν. συστρέφειν πολλὰ νήματα μετὰξιν ἑαυτοῦ πρὸς κατασκευὴν μπρισιμιου.

orgasme, ὄργασμός.

orge, θ. κριθή, κ. κριθάρι.

orgeade, θ. (παλαιόν) κριθαρόνερον.

orgeat, ἀμυγδαλόχυλος, κ. σουμάδα.

orgelet, δοθιήν, οἰδημάτιον παρὰ τῆς βλεφαρίδας. κ. κριθαράκι.

orgiaque, ὀργιακός, τῶν ὀργίων.

orgie, θ. κῶμος καὶ ἀσέλγεια πολλή· les—s, τὰ ὄργια τῆς ἐορτῆς τοῦ Βάχχου.

orgue, τὸ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν Λατίνων καὶ διαμαρτυρομένων ὄργανον· θηλ. ἐν τῷ πληθ. οἶον· un bel orgue, ὠραῖον ὄργανον, de belles orgues, ὠραῖα ὄργανα·—de Barbarie, τὸ διὰ στρεφομένου κυλίνδρου ἤχοῦν ὄργανον· point d'—, παῦλα κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ἄδων ἢ ἡ ἄδουσα ἄδει φαντασιωδῶς καὶ κατὰ βούλησιν.

orgueil, ἀλαζονεία, ἔπαρσις, οἴησις, ὄγκος φρονήματος, ὑπεροψία, ὑπερηφάνεια· (μεταφ.) φιλοτιμία, μεγαλοφροσύνη.

orgueilleusement, ἀλαζονικῶς, ὑπεροπτικῶς, ὑπερηφάνως.

orgueilleux, euse, ἀλαζών, ὑπεροπτικός, τετυρωμένος, οἰηματίας, ὑπερήφανος.

orichalque (-καλ-) ὀρείχαλκος.

oricule, τὸ ἐξωτερικὸν οὖς.

orient, ἀνατολή· αἱ ἀνατολικαὶ χῶραι.

oriental, e, aux, ἀνατολικός.

orientaliser, ῥ. ἐν. καθιστῶ ἀνατολικόν, τρέπω ἐπὶ τὸ ἀνατολικώτερον.

orientalisme, ἡ περὶ τῶν ἀνατολικῶν λαῶν καὶ πραγμάτων γινώσκεις.

orientaliste, ἀνατολικολόγος, ὁ γινώσκων τὰς ἀνατολικὰς γλώσσας.

orientation, θ. προσανατολισμός, σχετικὴ πρὸς τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος θέσις.

orienter, διατίθηναι ἐν σχέσει πρὸς τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, προσανατολιζῶ, ὡς λέγουσιν οἱ τινες, περισκοπῶ· s'—, ἐννοεῖν, μανθάνειν τὴν σχετικὴν πρὸς τὰ σημεῖα τοῦ

ὀρίζοντος θέσιν, περισκοπεῖν· (μεταφ.) μελετᾶν καλῶς τὰς περιστάσεις.

orifice, θ. στομῆς, στόμιον, ὀπή οἶον σωλῆνος, ὄργανον κ. τ. λ.

oriflamme, θ. ἀρχαία τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας σημαία, ἣτις ἐφέρετο πρὸ αὐτῶν ἐν πολέμῳ.

organ (βοτ.) ἡ ὀρίγανος, κ. ῥίγανη.

originaire, καταγόμενος ἐκ τίνος πόλεως ἢ χώρας, ἐλκων τὸ γένος.

originairement, ἀρχικῶς· τὸ πρῶτον, ἀρχῆθεν.

original, e, aux, πρωτότυπος, ἀρχέτυπος· πρωτοφανής· ξένος, ἀλλόκοτος, παράξενος, παράδοξος, ἰδιότροπος.

originalement, πρωτοτύπως, ἀλλοκότως.

originalité, θ. πρωτοτυπία· ἰδιότροπία, τὸ ἀλλόκοτον.

origine, θ. ἀρχή, πηγὴ, ἕναξις· l'—du monde, ἡ ἀρχὴ τοῦ κόσμου, ἡ γένεσις αὐτοῦ· γένος, καταγωγὴ· il est d'—anglaise, ἐξ Ἀγγλων ἐλκει τὸ γένος· l'—d' un mot, ἐτυμολογία λέξεως.

originel, elle, ἀρχέγονος, ἔμφυτος, προπατορικός· le peché—, τὸ προπατορικὸν ἀμάρτημα.

originellement, ἀπ' ἀρχῆς, ἐκ γενετῆς, φύσει.

original (ζωολ.) εἶδος ἐλάφου, ἡ ἀλκή τοῦ Καναδά.

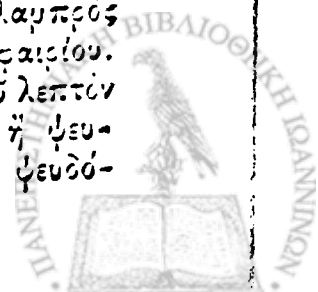
orillard, ἰδὲ oreillard.

orillon, τὸ ὠτσοειδὲς πρᾶγμα τὸς τινος, σχῆμα ὠτός.

orin, κάλως τοῦ σημαντήρος (κ. σαμαντοῦρας) ἀγκύρας,

orion (ἀστρ.) ὠρείων, λαμπρὸς ἀστερισμὸς τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου.

oripeau, ἔλασμα χαλκοῦ λεπτόν καὶ στιλπνόν· ψευδόγυρσον ἢ ψευδάργυρον ὑφασμα· πᾶν ὅτι ψευδό-

χρυσον, κίβδηλον· ψευδῆς κόσμος· ἡμιτριβῆς ἔνδυμα.

orle (ἀρχιτ.) γλυφή ὑπὸ τὸ κιο- νόκρανον.

orléanisme, ἀύρηλιανισμός, τὸ ὑπερμαχεῖν τῶν Αὐρηλιανῶν ἤτοι τοῦ δευτεροτόκου δυναστικοῦ οἴκου τῆς Γαλλίας.

ormaie, θ. πετελεῶν.

orléaniste, ὀπαδὸς τῶν Αὐρη- λιανῶν.

orléans, ὕφασμα λεπτὸν μαλ- λοβάμβακον.

orme, πετελέα, κ. φτελιά.

ormeau, μικρὰ πετελέα.

ormille, θ. φυτεία ἐκ μικρῶν πετελεῶν, φυτώριον πετελεῶν.

ormin (βοτ.) τὸ ὄρμινον, εἶδος ἐλελιφάσκου.

ormoie, θ. ἰδὲ ormaie.

ornateur, κοσμητῶρ, κοσμητῆς.

ornature, θ. ἰδὲ ornement.

orne, εἶδος μελίας.

ornemaniste, γλύπτης ἢ ζω- γράφος κοσμηματικός, κοσμηματο- γράφος.

ornement, κόσμος, κόσμημα, κ. στολισμός, (μεταφ.) ἀγλαΐσμα, καύχημα.

ornementaire, κοσμηματικός.

ornemental, e, κοσμηματικός.

ornementation, θ. διάταξις τῶν κοσμημάτων, διακόσμησις.

ornementer, ῥ. ἐν. διακοσμοῦ, στολιζῶ, περικοσμοῦ.

orner, ῥ. ἐν. κοσμοῦ, στολιζῶ· ἐπικαλλύνω· (μεταφ.) les vertus ornent l'âme, αἱ ἀρεταὶ κοσμοῦσι τὴν ψυχὴν, δηλ. καλλύνουσι καὶ τι- μοῦσιν αὐτήν.

ornière, θ. τροχιά, ἴχνος τρο- χοῦ ἀμάξης (μεταφ.) παλαιὰ καὶ ἐρριζωμένη συνήθεια ἢ ἔξις.

ornithogale, (βοτ.) τὸ ὀρνιθό- γαλον.

ornithologie, θ. ὀρνιθολογία.

ornithologiste, ἢ ornitholo- gue, ὀρνιθολόγος.

ornithomance, ἢ ornitho- mancie, θ. ὀρνιθομαντεία, οἰωνο- σκοπία.

ornithoryngue, ὀρνιθόρρυγγος μικρὸν μαστοφόρον ζῶον μετ' ῥάμφος νήσσης.

orobanche, θ. εἶδος φυτοῦ πα- ρασίτου φουμένου ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν λαχανικῶν, ὀροβάγγη.

orobe, θ. (βοτ.) ὄροβος, ὄσπριον παρεμφερές τῷ πίσω, κ. ῥόδι.

orographie, θ. ὀρογραφία, πε- ριγραφή τῶν ὄρεων.

orographique, ὀρογραφικός.

orange, (βοτ.) ἐρυθρόχρυσον εἶ- δος μύκητος, κ. μανιταρίου, γεύ- σεως καλλίστης.

orpailleur, χρυσολέκτης, ψηγ- ματολόγος χρυσοῦ ἐν τισι ποταμοῖς.

orphanie, orphanite, θ. or- phelinage, ὄρφανία.

orphelin, e, ὄρφανός.

orphelinat, ὄρφανοτροφεῖον.

orphéon, ὄρφειον, ὠδεῖον, φι- λαρμονικὴ ἐταιρεία ἐν πλείστοις πό- λεσιν.

orphéoniste, μέλος ὄρφεου, ὠδείου φιλαρμονικῆς ἐταιρίας.

orphique, ὄρφικός.

orpiment, σανδαράκη, ἀρσενι- κὸν θειοῦχον κίτρινον, χρησιμεῦον ἐν τῇ ζωγραφικῇ.

orpin, (βοτ.) ἢ κηπαία· τηλέ- φιον· ἰδὲ καὶ orpiment.

orque, (ἰγθ. κητοειδῆς) ὄρυξ.

orseille, θ. βρύον, λειχὴν τις, ἐξ οὗ παράγουσιν ὠραίαν κυανο- πόρφυρον βαφήν.

orteil, ὁ τοῦ ποδὸς μέγας δά- κτυλος.

orthc—, προκαταρκτικὸν ἀγώ- ριστον δηλοῦν τὴν ὀρθότητα, οἶον, orthodoxe, ὀρθόδοξος.

orthodoxie, θ. ὀρθοδοξία.

orthodromie, θ. ἡ κατ' εὐθείαν διεύθυνσις πλοίου.

orthogonal, ε, ὀρθογώνιος.

orthographe, θ. ὀρθογραφία.

orthographie, θ. ὀρθογράφημα ἔτοι· ἡ παράστασις τῆς προσόψεως οἰκοδομῆς τινος.

orthographier, ρ. ἐν. ὀρθογραφῶ, γράφω ὀρθῶς τὰς λέξεις.

orthographique, ὀρθογραφικός.

orthologie, θ. ὀρθολογία, ὀρθῶς γεγραμμένος λόγος.

orthologique, ὀρθολογικός.

orthopédie, θ. ὀρθοπεδία, ἡ θεραπεία τῶν ραιδοσκελῶν ἢ γυλῶν παιδῶν.

orthopédique, ὀρθοπεδικός.

orthopediste, ὀρθοπεδικὸς χειρουργός, ὁ θεραπεύων τὴν στρεβλότητα μέλους.

orthoptères (ἐντομ.) ὀρθόπτερα.

ortie, θ. (βοτ.) κνίδη, κ. τσικνίδα.

ortive, θ. τόξον τοῦ ὀρίζοντος τὸ ἀναφορικόν ἢ ἀνατολικόν.

ortolan (ὀρνιθ.) κεγχρίς, συκαλῖς.

orvale, θ. τὸ ὕρμιον, εἶδος ἐλελιφάσκου, κ. φλισκουνίου.

orvet, εἶδος μικροῦ ὕφους μὴ φαρμακεροῦ.

orviétan, εἶδος φαρμάκου ἄλλοτε πολὺ ἐπιζητήτου· marchand d'—, ἀγύρτης.

oryctographie, θ. ὀρυκτογραφία

oryctologie, θ. ὀρυκτολογία.

os, ὀστούν, κ. κόκκαλον· *casser* ἢ *rompre les*— à qqn, δέρω τινὰ σκληρῶς, κ. τοῦ σπῶ τὰ κόκκαλα.

osanores, θ. πλθ. dents —, τεγγητοὶ ὀδόντες ἐκ τοῦ ὀδόντος τοῦ ἵπποποτάμου, δυνάμενοι νὰ προσκολλῶνται ἐπὶ τῆς σιαγόνας χωρὶς νὰ συγκρατῶνται δι' ἐλατηρίων.

oscillation, θ. ἐπάλλαξις, ἐπάλληλος κίνησις, ταλάντευσις τοῦ ὕδα-

τος ἢ ἄλλου σώματος, δίαυλος.

oscillatoire, ταλαντευτικός, ἀμφιτάλαντος, ἀμφίρροπος.

osciller, ρ. οὐδ. ταλαντεύομαι, κινεῖμαι πρόσω καὶ ὀπίσω.

osé, ε, θρασύς, τολμηρός.

oseille, θ. ὄξαλις, κ. ξεινθήρα.

oser, ρ. ἐν. τολμῶ, ἀποτολμῶ.

oscitant, ε, γασμητικός.

oscitation, θ. γάσμησις.

osculateur, (γεωμ.) κύκλος συνεπαπτόμενος.

osculation, θ. (γεωμ.) συνεπαρῆ κύκλου μετὰ καμπύλης.

oscule, σιφώνιον, στόμιον δι' οὗ ὁ σκώληξ ταινία ἐκμυζᾷ.

oser, ρ. ἐν. τολμῶ, ἀποτολμῶ κ. κοτῶ, ἀποκοτῶ.

oseraie, θ. οἰσιά, ἰτεών, κ. τόπος φυτευμένος ἀπὸ λυγαριάς.

osereux, euse, ἰτεώδης, ἰτεοφόρος

oseur, τολμητίας.

osier, οἰσύα, ἰτέα, λύγος, λυγαριά· ἐξ ἧς κατασκευάζουσι καλάθια.

osmazôme, θρεπτικὴ τις οὐσία, βάσις τοῦ ζωμοῦ.

osmium (-ομ) (γτμ.) ὄσμιον.

osmonde, f. (βοτ.) εἶδος περῖδων.

ossature, θ. τὸ σύνολον τῶν ὀστέων ἀνθρώπου ἢ ζώου, σκελετός.

osselet, ὀστάριον, κ. κοκκαλάκι· ἀστράγαλος, κ. κότσι, μεθ' οὗ παίζουσι τὰ παιδία.

ossements, τὰ τῶν νεκρῶν ὀστᾶ, ζῶων ἢ ἀνθρώπων σκελετοί.

osseret, κρεωπώλου μάχαιρα.

osseux, euse, ὀστώδης, κ. κοκκαλιάρικος.

Ossianique, Ὀσσιάνειος, (ἐννοεῖται ποίησις) ὡς ἡ τοῦ ποιητοῦ Ὀσσιανοῦ.

ossicule, ὀστάριον· (βοτ.) πύργον κεράσων καὶ κοκκυμῆλων.

ossification, θ. ἀποστεώσις, ὀστεοποίησις.

ossifier, ῥ. ἐν. ὀστεοποιῶ, συμπήγνυμι εἰς ὀστοῦν.

ossu, e, ὀστώδης, κ. κοκκαλιάρης.

ossuaire, ὀστεοθήκη νεκροταφείου.

ost (ἀρχ.) στρατόπεδον· στρατός.

ostage (τιμαρ.) φόρος ἐπὶ τῶν οἰκτιῶν.

ostéine, θ. οὐσία τις τῶν ὀστέων.

ostensible, ὀρατός, πρῶδηλος· ἐπίδεικνύμενος.

ostensiblement, προδήλως, προφανῶς· ἐπίδεικτικῶς.

ostensoir ἢ **ostensoire** (ἐκκλ.) δισκάριον, ἀρτοφόριον, τὸ περιέχον τὸν τίμιον ἄρτον τοῦ σώματος τοῦ Σωτῆρος ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ.

ostentation, θ. ἐπίδειξις, ἀλαζονεία, κομπασμός· *faire ostentation de ses richesses*, ἐπίδεικνύει τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον.

ostéocolle, θ. ὀστεόκολλα.

ostéographie, θ. ὀστεογραφία, περιγραφή τῶν ὀστέων.

ostéolithe, ὀστεόλιθος, ὀστοῦν ἀπολελιθωμένον.

ostéologie, θ. ὀστεολογία, πραγματεία περὶ ὀστέων.

ostéologique, ὀστεολογικός.

ostracé, e, ὀστρακῶδες, διθύρον ὀστρακώδες.

ostraciser, ῥ. ἐν. ἐξοστρακίζω.

ostracisme, ὀστρακισμός, ἡ δεκαετής ἐξορία τῶν ἀρχαίων.

ostracite, ὀστρακίτης, ἀπολίθωσις ὀστρέου.

ostréiculture, θ. ὀστρεοκομία, τεχνητὰ μέσα δι' ὧν πληθύνονται τὰ ὀστrea.

Ostrogot, e, Ὀστρογότθος· (μεταρ.) ἄγροικος, ἀμαθής τῶν ἠθῶν καὶ τοῦ προσήκοντος.

otage, ὄμηρος, ἐνέχυρον πρὸς ἐκτέλεσιν συνθήκης, ἐν εἴδει ἀνδρῶν, πόλεως ἢ χώρος κρατουμένης.

otalgie, θ. ὠταλγία, πόνος τοῦ ὠτός.

otalgique, ὠταλγικός.

ôter, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ, ἐκβάλλω· ἀπεκδύομαι· *ôter son habit*, ἀπεκδύεσθαι τὸ ἔνδυμα· — *un emploi, ἀποστερεῖν τινα τοῦ ἔργου, τῆς θέσεως*· ἀπαλλάττειν· θεραπεύειν νόσημα· ἀφίπτασθαι· *ôlez-vous de là*, παραμέρισον, ἄπελθε, φύγε ἀπ' αὐτοῦ, κ. τραβίξου.

otite, θ. (ἰατρ.) ὠτίτις (νόσος).

ottomane, μέγα ἀνάκλιτρον· ἄνευ ἐρεισινώτου τοῦ Τουρκικοῦ εἴδους.

ou, σύνδ. ἢ, *vous ou moi*, σὺ ἢ ἐγώ, ὑμεῖς ἢ ἐγώ.

où, ἐπιρρ. ποῦ; ὅπου· *d'où venez-vous?* πόθεν ἔρχεσθε, *où allez-vous?* ποῦ ὑπάγετε; *là où ils étaient*, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν· *par où allons-nous passer*; πόθεν θὰ περάσωμεν;

ouaille, θ. (τὸ πάλαι) πρόβατον· τὸ πνευματικόν ποίμνιον, οἱ ἐνορῖται τοῦ ἱερέως.

ouais! βαβαί! οἴμι! αἱ!

ouate, θ. βαμβάκιον ξαντὸν παρεσκευασμένον πρὸς ὑπόρραμα ἐνδύματος· βαμβακόστρωσις, κ. βάτα· *λέγε de la ouate*, καὶ οὐχὶ *de l'ouale*.

ouater, ῥ. ἐν. ὑπορράπτω βαμβακόστρωσιν, κ. βάταν.

oubli, λήθη, λησμόνημα· *condamné à l'—*, προωρισμένος νὰ λησμονηθῇ, καταδεδικασμένος εἰς λήθη.

oublie, θ. ἄρτος γλυκὺς καὶ λεπτότατος ὡς χάρτης, πέμμα.

oublier, ῥ. ἐν. λησμονῶ, ἀμνημονῶ· ἀρνῶ ἐξ ἀπροσεξίας, *j'ai oublié mes gants*, ἐλησμόνησα τὰ χειρόκτιά μου· — *j'ai oublié l'heure*, ἐλησμόνησα τὴν ὥραν, τουτέστιν ἀφῆκα ἐκ λήθης νὰ παρέλθῃ ἡ ὥρα,

ἢ δὲν ἐνθυμήθην τὴν ὀρισμένην ὄραν· il a oublié un nom sur la liste, παρέδραμεν ἐν ὄνομα ἐπὶ τοῦ καταλόγου, δὲν ἐνέγραψεν αὐτό· — son devoir, λησμονεῖν τὸ καθήκον, ἀμελεῖν αὐτοῦ· — ses amis, ὀλιγορεῖν τῶν φίλων· — sa grandeur, ἀναξίως τοῦ ἑαυτοῦ μεγαλείου πράττειν· — un bienfait, ἀμνημονεῖν, ἀγνωμονεῖν πρὸς εὐεργεσίαν· — les conseils d'un père, ἀθετεῖν τὰς συμβουλὰς πατρός· s' —, ἀμελεῖν τοῦ συμφέροντος, τοῦ καθήκοντος.

oubliettes, θ. ὑπόγειος καὶ σκοτεινὴ εἰρκτή, εἰς ἣν ἐρρίπτοντο ἄλλοτε οἱ εἰς ἰσόβια δεσμὰ καταδεδικασμένοι.

oublieur, ὁ πωλιτῆς τοῦ λεπτοτάτου καὶ γλυκέως ἄρτου.

oublieux, euse, ἐπιλήσμων, λησμονητής.

ouest (οὐέστ) δύσις, τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ ὀρίζοντος.

ouf! οὐφ! ἐπιφώνημα ὀδύνης καὶ στενοχωρίας.

oui, ναί, ἀντίθετον τοῦ non· oui ou non? ναί ἢ ὄχι; oui-da, ναί δά, προθύμως, ἀσμένως, βεβαιώτατα· οὐτ. dire le grand oui, ὑπανδρεύεσθαι, νυμφεύεσθαι.

oui-dire, τὸ ἐκ φήμης μανθανόμενον, τὸ ἀδόκμενον, ἀκουσμα, λεγόμενον· je le sais par —, τὸ γινώσκω ἐξ ἀκοῆς.

ouïe, θ. ἡ ἀκοή, μία τῶν πέντε αἰσθησέων· — πληθ. βράγγια τοῦ ἰχθύος, κ. σπάρραχνα, (μουσ.) ὀπαὶ τοῦ βιολίου ἢ τῆς κιθάρας, ἡγεῖα.

ouillage, ἀναπλήρωσις ἐκλιπόντος οἴνου.

ouiller, ῥ. ἐν. ἀναπληρῶ τὸν ἐκλιπόντα οἴνον ἐν κάδῳ δι' ἄλλου τῆς αὐτῆς ποιότητος, ὥστε νὰ μὴ μείνη κενός.

ouïr, ῥ. ἐν. (εὐχρηστον μόνον ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ, τῇ παθ. μετοχ.

καὶ τοῖς παθητικοῖς χρόνοις) ἀκούω· j' ai oui dire que... ἤκουσα νὰ λέγωσιν ὅτι... on l' a condamné sans l' ouïr, τὸν κατεδίκασαν χωρὶς νὰ τὸν ἀκούσωσιν.

oulnière, θ. πετελεύν.

oustiti, μικρόν τι εἶδος ἀμερικανοῦ πιθήκου.

ouragan, ἐπιφορὰ σφοδροῦ ἀνέμου, συστροφή μετὰ ὑετοῦ, θύελλα, λαίλαψ, ἀνεμοστρόβιλος.

ouralien, ienne, οὐράλιος, ἐκ τῶν Οὐραλίων ὀρέων.

ourdir, ῥ. ἐν. τὸν στήμονα συνδέω, διάζομαι, στημονίζομαι· (μεταφ.) μηχανορραφῶ, δολοπλοκῶ, τεκταίνομαι.

ourdissage, στημόνισμα, διάσμα, ὕφασμα.

ourdisseur, euse, στημονιστής, διαστής.

ourdissoir, τὸ ἀντίον τοῦ ὕφαντοῦ, ὁ κανὼν κ. τὸ διαστήρι.

ourler, ῥ. ἐν. ὕφασμα περιχειλῶ, κρασπεδῶ, περιρράπτω, κ. στρηφόνω, πιμπιλόνω.

ourlet, ἡ περὶ τὰ ἔσχατα ῥαφή, ἀνθελίξις, κράσπεδον, κ. στρήφωμα.

ours, ἄρκτος, κ. ἀρκουῖδα.

ourse, θηλ. τοῦ ours, ἡ ἄρκτος, κ. ἀρκουῖδα· grande —, petite —, ἡ μεγάλη, ἡ μικρὰ ἄρκτος, ἀστερισμοὶ τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου.

oursin, (ζωολ.) ἐχίνος, ἐχίνος ὁ θαλάσσιος, κ. ἀχινός.

oursine, θ. (βοτ.) ἀκροστάφυλος· φυτὸν τι εὐώδες, ἡρανθέμιον.

ourson, ἀρκτιδεύς, νεογνὸν ἄρκτου.

ourvari, ἰδὲ hourvari.

outarde, (ὄρνιθ.) ἡ ὠτίς, ἀγρι-ὄρνιθα μεγάλη, κ. τσίτ.

outardeau, ὠτιδεύς.

outil, (οὐτί) ἐργαλεῖον.

outillage, ἄθροισμα, σύνολον ἐργαλείων.

outilé, e, ἔχων τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα, **ouvrier bien**—, τεχνίτης, ἐργάτης, εὐσκευος.

outillage, ἐργαλεῖον παροχή, καταρτισμός.

outiller, ῥ. ἐν. παρέχω τῷ ἐργάτῃ τὰ ἀναγκασιούνα ἐργαλεῖα.

outilleur, ἐργαλειοποιός.

outrage, ὕβρις δεινή, καθύβρισμα, προσβολή διὰ λόγων ἢ πράξεων· (μεταφ.) **les—s du temps**, ἡ ἐπήρεια τοῦ χρόνου, αἱ ἀδυναμίαι τοῦ γήρατος.

outrageant, e, ὕβριστικός, προσβλητικός, ἀτιμωτικός.

outrager. ῥ. ἐν. ὑβρίζω δεινῶς, καθυβρίζω, αἰκίζω, προσβάλλω· (μεταφ.)—**le bon sens**, ἀθετῶ τὴν ὀρθοφροσύνην·—**la raison**, καταπατῶ τὸν ὀρθὸν λόγον.

outrageusement, ὕβριστικῶς, προσβλητικῶς.

outrageux, euse, ἰδὲ **outrageant**.

outrance, θ. ὑπερβολή, τὰ ἔσχατα· **à—**, μέχρις ἐσχάτων, ὑπερβαλλόντως.

oultre, θ. ἀσχός, κωρύκιον, κ. ἀσκι (τουρ.) τουλουμι.

oultre, προθ. πλὴν, ἐκτός·—**cela vous aurez une belle maison pour votre habitation**, πλὴν τούτου θὰ ἔχητε ὡραίαν οἰκίαν πρὸς κατοικίαν σας·—**πέραν voyage d'oultre-mer**, ὑπερπόντιος θαλασσοπορία· **d'—en—**, διαμπερές, κ. πέρα πέρα· **en—**, ἔτι δέ· **en—vous serez logé et nourri aux frais du gouvernement**, πλὴν τούτου, ἡ ἔτι δέ, θὰ ἔχητε κατοικίαν καὶ τροφήν δαπάνῃ τῆς κυβερνήσεως.

oultre, e, ὑπερβάλλον, ὑπερβολικός, ἀμετρος, ὑπέρμετρος· **louanges—ées**, ὑπερβάλλοντες· ἔπαινοι· **profusion—ée**, ὑπεράγαν ἀσωτεία.

oultre-cuidance, θ. αὐθάδεια, οἴησις, ἀλαζονεία.

oultre-cuidant, e, αὐθάδης, οἰηματίας, ἀλαζών.

oultremerin, e, ὑπερπόντιος.

oultrement, ὑπερβαλλόντως, ὑπερβολικῶς.

oultremer, χρῶμα κυανῶν τοῦ οὐρανοῦ· λίθος ὁ κύανος ἐξ' οὗ τὸ χρῶμα τοῦτο γίνεται.

oultre-mesure, ὑπερμέτρως.

oultre-passe, θ. ὑλοτομία πέραν τῶν διαγεγραμμένων ὀρίων.

oultre-passer, ῥ. ἐν. ὑπερβαίνω, ὑπερπηδῶ· παραβαίνω.

oultre, ῥ. ἐν. δεινῶ, ἐπὶ μείζον παριστῶ, ὑπερβολῇ χρῶμαι·—**la flatterie**, ὑπερβολικῶς κολακεύω·—**la louange**, καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινῶ·—**la dépense**, ὑπερμέτρως δαπανῶ, ἀσωτεῦω.

oultre-tombe, πέραν τοῦ τάφου· **mémoires d'—**, ἀπομνημονεύματα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συγγραφέως δημοσιευόμενα.

ouvert, e, ἀνοικτός· **pays—**, γῶρα ἀνυπεράσπιστος ὑπὸ φυσικῶν ἢ τεχνητῶν ὀχυρωμάτων, ἀνοχύρωτος· **visage, coeur, caractère—**, πρόσωπον, καρδία, χαρακτήρ· **εἰλικρινής, ἀνυπόκριτος· intelligence—e**, νοῦς ὀξύς, ὀξύνοια· **compte—**, ἀνοικτός ἢ τρέχων λογαριασμός· **guerre—e**, κεκηρυγμένος πόλεμος· **nous parlerons à coeur—**. θὰ συνομιλήσωμεν εἰλικρινῶς, ἀνυποκρίτως· **à bras—s**, μὲ ἀγκάλας ἀνοικτάς, μετὰ στοργῆς, φιλοφρονέστατα· **à livre—**, ἐκ τοῦ προχείρου, ἀπρομελετήτως· **tenir la—bâle—e**, δέχεσθαι, ξενίζεῖν, ἐστιᾶν τοὺς πάντας· **enfoncer une porte—e**, ἐπέργεσθαι μετὰ τι κατόρθωμα καὶ ἀντιποιεῖσθαι τοῦ κλέους· ἢ καρποῦσθαι τιμῶν δι' εὐτελεῖ νίκην.

ouvertement, ἀναφανδόν, ἀ-

υποκρίτως, φανερώς, διαρρηδην.

ouverture, θ. άνοιγμα, όπη, γάσμα, άναστόμωσις· άνοιξις διά κλειδός ή άλλως· (μεταφ.) συμφωνία προτεταγμένη είς μελόδραμα έν είδει είσαγωγής.—de la séance, έναρξις τής συνεδριάσεως· —πρωτάσεις, διαπραγματεύσεις· faire des —s de paix, διαπραγματεύομαι περί ειρήνης.

ouvrable, jour—, ήμέρα έργάσιμος.

ouvrage, έργον, εργασία· se mettre à l'—, άρχεσθαι του έργου· πόνημα, σύγγραμμα, ποίημα· les—s de Racine, τά πονήματα του Ρακίνα· κατόρθωμα, έργον· le rétablissement de la religion en France fut l'ouvrage de Napoléon, ή παλινόρθωσις τής θρησκείας έν Γαλλία ήν έργον του Ναπολέοντος.

ouvrager, ρ. έν. εργάζομαι μετά μεγάλης λεπτομερείας, επίκοσμῶ, λεπτοουργῶ.

ouvrailson, θ. κατεργασία.

ouvrant, e, à porte —e, ή à portes —s, καθ' ήν ώραν άνοίγεται ή θύρα οικίας, ή αίθουσαι τής πόλεως.

ouvré, e, είργασμένος, κατεργασμένος, κ. δουλεμένος.

ouvreau, θυρίδες των καμίνων θαλουργείου.

ouvree, θ. άρχαίον άγροτικόν μέτρον, τιμώμενον κατά τό ποσόν τής εργασίας, ήν έκαστος δύναται νά κάμη έν μιᾷ ήμέρα.

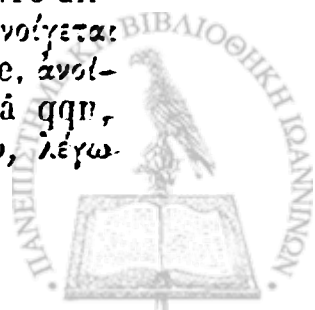
ouvrier, e, έν. τεχνουργῶ, κατεργάζομαι.

ouvreur, euse, ό άνοίγων, ή άνοίγουσα, ιδίως έν θεωρείοις, ό κλειδοϋχος ή ή κλειδοϋχος των θεωρειών του θεάτρου.

ouvrier, ière, ό εργάτης, τεχνίτης, χειρώναξ· επίθ. les classes —res, αί εργατικά τάξεις· (μεταφ.) cheville —, άνθρωπος

όστις είναι ό μογλός, ή ψυχή, ούτως είπειν, έργου τινός.

ouvrir, ρ. έν. (ouvrant, ouvert, j' ouvre, j' ouvris) άνοίγω· —la porte, άνοίγω τήν θύραν· διανοίγω τήν θύραν· άνοίγω· διανοίγω, χωρίζω· —une route, χαράττω, τέμνω όδόν· un canal, διορύττω διορύγα· —une veine, άνοίγω, νύττω, τέμνω ρλέβα· —un pâté, τέμνω πλαζούντα· (μεταφ.) άρχομαι, ποιῶμαι· έναρξιν· —un bal, άρχομαι τής όργήσεως, πρώτος έγώ όρχοούμενος και παρακολουθούμενος υπό των λοιπών χορευτών· —une campagne, άρχομαι τής έκστρατείας, του πολέμου· —une session, άρχομαι τής βουλευτικής συνόδου· —προτείνω· —un avis, προβάλλω, έκφράζω, λέγω γνώμη· —de grands yeux, βλέπειν μετ' άπορίας ή περιεργίας· —les yeux, θεραπεύεσθαι έν τής τυφλώσεως· άρτυνίξεσθαι· έξέρχεσθαι τής άπάτης, μανθάνειν τήν αλήθειαν· —les yeux d'un autre, διδάσκειν τινα τήν αλήθ—son coeur à qqn, άνακρινῶ τι· τά ένδόμυγα τής καρδίας μου, έκμυστηρεύομαι αύτῶ· lui—sa maison, δέχεσθαι αύτόν είς τήν οικίαν φιλικῶς· lui—sa bourse, προσφέρειν αύτῶ χρήματα έν ανάγκη· —l'esprit, άναπτύσσειν τό πνεῦμα, τόν νοῦν· —un compte à qqn, άνοίγω λογαριασμόν διά τινα, τουτέστιν άρχομαι πιστώσεων γάριν αύτοῦ· —la chasse, επιτρέπω τήν έναρξιν τής θύρας έν ώρισμένη έποχή· ρ. οὐδ. cette porte s' ouvre sur le jardin, αύτη ή θύρα άνοίγει, τουτέστιν εισάγει είς τόν κήπον· s'—, άνοίγομαι· cette porte s'ouvre difficilement, αύτη ή θύρα άνοίγεται δυσκόλως· s'— un passage, άνοίγω όδόν ίνα διέλθω· s'—à qqn, άνοίγω τινί τήν καρδίαν μου, λέγω

αὐτῶ τὰ μύχια τῆς καρδίας, τῶ λέγω τὰ μυστικά μου· la scène s'ouvre, ἡ αὐλαία ἀίρεται.

ouvroir, φιλανθρωπικὸν κατὰστημα παρέχον ἐργασίαν εἰς πτωχὰς χώρας καὶ γυναῖκας.

ovaire, ἡ ὠοθήκη τῶν ὠοτόκων ζῶων· ἡ σπερματοθήκη ἢ θυλακίς τῶν φυτῶν.

ovalaire, τοῦ ὠοειδοῦς.

ovale, ὠοειδῆς κύκλος ἢ ἔλλειψις.

ovation, θ. μικρὰ θριαμβευτικὴ ἐπίδειξις παρὰ Ῥωμαίοις· τιμὴ ἀπονεμομένη τινι ὑπὸ συνελεύσεως ἢ ὑπὸ τοῦ πλήθους.

ove (ἀρχιτ.) κόσμημα ὠοειδές.

oviducte, ὁ σωλὴν δι' οὗ ἐξέρχονται τὰ τιχτόμενα ὠά.

ovine, θ. ἐπιθ. προβάτιος, τὸ τῶν προβάτων γένος.

ovipare, ὠοτόκος.

onivore, ὠοβόρος.

ovoïde, ὠοειδῆς.

onovivipare, ὠοζωτόκος· λέγεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ζῶων ἐκείνων ὧν τὰ ὠά ἐκκολάπτονται ἐν αὐτῇ τῇ θυλακίδι πρὶν τεχθῶσιν.

ovulaire, τῆς σπερματοθήκης.

ovule (βοτ.) σπόρος ἀμόρφωτος, ὠάριον.

oxalate, ὄξαλικὸν ἄλας.

oxalide, θ. ὄξαλις.

oxalique (χημ.) ὄξαλικὸν ὄξύ.

oxycrat, ὀξύκρατον, κράμα ὕδρου καὶ ὕδατος.

oxydable, ὑποκείμενος εἰς ὀξειδῶσιν, ὀξειδῶσιμος, δυνάμενος νὰ σχωριάσῃ.

oxydation, θ. (χημ.) ὀξειδῶσις.

oxyde (χημ.) ὀξειδίον, πᾶν σύνθετον περιέχον ὀξυγόνον.

oxyder, ῥ. ἐν. ὀξειδῶ· s'—, ὀξειδοῦμαι.

oxygénable, ὀξειδῶσεως ἐπιδεχτικός.

oxygénaire, ὀξυγονώσιμος, δυνάμενος νὰ ἐνωθῇ μετ' ὀξυγόνου.

oxygénation, θ. ἐνωσις μετ' ὀξυγόνου, ὀξειδῶσις.

oxygene (χημ.) ὀξυγόνον, ἐν ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος.

oxygéné, θ, ὀξυγονωμένος, ἠνωμένος μετ' ὀξυγόνου, ὀξειδωμένος.

oxygéner, ῥ. ἐν. ὀξειδῶ, ἐνῶ σῶμά τι μετ' ὀξυγόνου.

oxymel, ὀξύμελι, εἶδος λεμονάδας τῶν ἀρχαίων.

oyant (ἐνεργ. μετοχ. τοῦ ouvrir) ἀκούειν· (νομ.) ὁ πρὸς ὃν γίνεται ἐκθεσις, ἀπόλογος· les—compte, οἱ ἀκούοντες τὴν δικαστικὴν ἐκθεσιν.

ozène, θ. (ιατρ.) ἔλκος σεσηπὸς καὶ δυσῶδες τῆς ρίνος, ὄζαινα.

ozone (χημ.) ὄζον, ἠλεκτρισμένον ὀξυγόνον.

ozoné, θ, περιέχων ὄζωνην.

P

P, p, τὸ δέκατον ἕκτον στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου, καὶ τὸ δωδέκατον τῶν συμφῶνων.

pacage, νομὴ, προνομή, βοσκή, βύσκημα.

pacager, ῥ. ἐν. ἐπινέμω, ἄγω εἰς βοσκήν.

pacha, ὁ πασᾶς, διοικητὴς ἢ ὑπουργὸς ἐν Τουρκίᾳ.

pachalik, νομὸς ἢ κυβέρνησις πασᾶ.

pachyderme, (-κι-) (ζωολ.) παχύδερμον ζῶον, οἷον ὁ ἐλέφας, ὁ ρινόκερω, κ. τ. λ.

pacificateur, trice, εἰρηνοποιός, διαλλάκτης.

pacifier, εἰρηνοποιῶ, καθισυχάζω, συνδιαλλάσσω.

pacifique, εἰρηνικός, φιλήσυχος, ἤσυχος, γαλήνιος.

pacifiquement, εἰρηνικῶς, ἡσύγως.

pacotille, θ. μικρά συλλογὴ ἐμπορευμάτων, ἅτινα οἱ τοῦ πληρώματος πλοίου χάριν μικροῦ ἐμπορίου καὶ ἐπ' ἐλπίδι κέρδους προμηθεύουσιν *marchandise de—*, ἐμπορεύματα κατωτέρας ἀξίας.

pacotiller, ῥ. οὐδ. μικρεμπορεύομαι ὡς ναύτης.

pacotilleur, μικρέμπορος ναύτης.

pacte, συνθήκη, συμβόλαιον, σύμβασις, συμφωνία.

pactiser, ῥ. ἐν. συμβάλλομαι, συνομολογῶ, συναλλάσσω, συμφωνῶ.

Pactole, Πακτωλός ὁ τῆς Λυδίας ποταμός, ὅστις τοσοῦτον χρυσὸν κατεβίβαζε παρασύρων ἐν τοῖς νάμασιν αὐτοῦ, ὥστε καὶ ὁ Κροῖσος ἐκ τούτου ἐπλούτησε· τανῦν (μεταρ.) ἄφθονος πηγὴ πλούτου.

padischah, ὁ παδισάχ, ὁ σουλτάνος.

padou, ταινία λινομέταξος.

Padouan, θ. ὁ ἐκ Παδοῦτης, Παδοῦτηνός.

pagaie, θ. βραχεῖα κώπη τῶν ἀγρίων.

paganisme, πολυθεῖσμός, εἰδωλολατρεία, ψευδοθεία.

page, θ. σελὶς βιβλίου.

pagination, θ. σελίδωσις, σελιδοποιήσις.

paginer, ῥ. ἐν. σελιδῶ, σελιδοποιῶ.

pagne, γονδρόν ὕφασμα ἐκ βάμβακος ἢ ἄλλης οὐσίας δι' οὗ οἱ ἄγριοι περιζώνουσι τὴν ὀσφύν καὶ ἀλύπτουσι τὰ αἰδοῖα.

pagnon, ἐριοῦχον ὕφασμα λεπτόν κατασκευαζόμενον ἐν Σεδάν τῆς Γαλλίας.

pagnote, δειλός, ἀνανδρός, ῥίψασπις.

pagnoterie, θ. αὐθάδεια, ἀνοησία, μωρία.

pagode, θ. ναὸς καὶ εἰδωλὸν τῶν Σινῶν καὶ τῶν Ἰνδιῶν.

pagure (ὄστρακοδερ.) δεκάπουν, πάγουρος, κ. παγουρί.

paiement, ἰδὲ *payement*.

païen, ienne, πολύθεος, ψευδοθεός, ψευδοθηρσικός, εἰδωλολάτρης· οὗτ. οἱ ψευδεῖς θεοί.

paillard, ἄσωτος, ἀκόλαστος, ἀσελγής, λάγνος.

paillardement, ἀναιδῶς, ἀσελγῶς.

paillarder, ῥ. οὐδ. (ἀρχ.) ἀκολασταίνω, ἀσελγαίνω.

paillardise, θ. ἀσελγεία, λαγνεία, ἀκολασία.

paillasse, θ. ἀχυρόστρωμα, γκαμούνη, κ. στρουάτσο· τὸ ὕφασμα αὐτοῦ, κ. κναδάτσον· ἄρσ. γέλωτοποιός πανηγύρεων.

paillasson, ψάθος παρὰ τὴν εἰσοδὸν αἰθούσης, ποδόμακτρον, κ. ψάθα· εἶδος καλαμωτῆς δι' ἧς ἐπικαλύπτουσι τὰ κηπεύματα ἵνα προφυλάττωσιν αὐτὰ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τοῦ ὑγροῦς.

paille, θ. ἄχυρον (μεταρ.) ἐλάτωμα ἐν τῇ συνδέσει μετάλλων τριχομένων καὶ ἰδίως τοῦ σιδήρου· *homme de—*, μηδαμινός τις ὁ τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα παρέγων, δανείζων ἄλλω τινί, ἐπ' ἀμοιβῇ· *feu de—*, πάθος ὀρμητικὸν καὶ ὀλιγαρκές· *rompre la—*, ἐρίζω, διακόπτω τὰς φιλικὰς σχέσεις μου· *brin de—*, κάρφος ἀχύρου· *tirer à la courte—*, κυβεῖω με κάρση ἀχύρων ἀνίσου μήκους· *être à la—*, εἶναι τῶν ἀκάμπτων.

paille-en-queue (ὄρνιθ.) πτηνὸν θαλάσσιον φέρον δύο στενόμακρα πτερὰ εἰς τὴν οὐράν, ὃ φαέθων.

pailier, ῥ. ἐν. καλύπτω δι' ἀχύρου.

paillet, vin —, οἶνος ὠχροκίτρινος, κίρρος, ξανθός.

pailleté, e, κεντημένος διὰ τρεμουσῶν.

pailleur, χρυσοσυλλέκτης, ψηματολέκτης ἐν τισι ποταμοῖς.

paillette, θ. ψήγματα χρυσοῦ εὐρισκόμενα ἐν τισι ποταμοῖς· μικρὸν ἔλασμα λεπτὸν χρυσοῦ, πέταλον, ἐπικολλωμένον ἢ εἰς ὕφασμα.

pailleur, ἀχυροπώλης· ἀχυραμαξευτής.

pailleux, euse, ἐπικεχαραγμένος, λεπιδωτός.

paillier, σωρός, στιβάς ἀχύρου βραχέος ἢ κοπριάς ἀπέπτου.

paillole, εἶδος δικτύου.

paillon, μικρὸν ἔλασμα χαλκοῦν λεπτότατον, κεχρωματισμένον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους· φολῖς, κ. φύλλα μεταλλίνη ἐν συγκολλημασιν μεταλλίνων πραγμάτων.

paillot, λεπτὸν ἀχυρόστρωμα ἐφαπλούμενον ἐπὶ παχυτέρου τοιούτου ἐν τῇ κλίνῃ νηπίου.

pain, ἄρτος, κ. ψωμί· —de munition, ἄρτος στρατιωτικός, κ. κουραμάν· —d'épice, ἄρτος ἀρωματικός, ἀμορίτης· —benit, ἀντιδωρον (μεταφ.) —des anges, —celeste, ἢ θεία εὐχαριστία, ἢ κοινωνία· —de vie, ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἥτοι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· —s à cacheter, (ἄλλοτε) συγκολλημάτια ἐπιστολῶν, κ. βολίνια, ὅστιαι· —de sucre, κῶνος ζαχαρέως· —de cire, κηρόπηττα· —de savon, πλάξ σάπωνος· —bis, ἄρτος φαίος· —sans levain, ἄρτος ἄζυμος· gagner son —à la sueur de son front, ζῆν ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου· mettre de—

et de pot, χειραφετῶ, ἀπαλλάσσω τῆς τῶν γονέων κηδεμονείας· —de noix, —d'olives, στέμφυλα, κ. τσίπουρα, καρύων, ἐλαίων.

pair, e, ἴσος, πάρισος, ὅμοιος· être—et compagnon avec qqn· εἶναι τινὰ ὅμοιον καὶ ἴσον τινὶ· nombre—, ἀριθμὸς ἄρτιος, ἀκριβῶς διαιρούμενος ὑπὸ τοῦ δύο· οὐσ. gente au —, εἰσόδημα, τόκος εἰς τὸ ἄρτιον· δηλ. κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἀξίαν, ἄνευ ζημίας ἢ κέρδους· change au —, συνάλλαγμα ἄνευ αὐξήσεως ἢ ἐκπτώσεως τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος· être au —dans une maison de commerce, ἔγω τροφήν καὶ κατοικίαν ἄνευ μισθοῦ ἐν τινι ἐμπορικῷ οἴκῳ ἢ καταστήματι· —ou non? (παιγνίδιον) ζυγὰ ἢ μονά· πληθ. οἱ ὅμοιοι, ἴσοι τινὶ· être jugé par ses —s, δικάζεσθαι, κρίνεσθαι ὑπὸ ἴσων, ὑπὸ ὁμοίων ἑαυτῷ, de—· ἐν τῇ αὐτῇ τάξει, ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, ὁμοῦ.

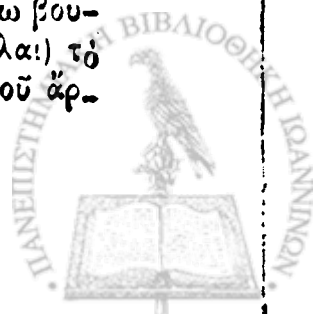
pair, (τὸ πάλαι) μέγας ἄρχων, ὑποτελῆς τῷ βασιλεῖ· —μέλος τῆς ἄνω βουλῆς τῆς Γαλλίας ἀπὸ τοῦ 1815 μέχρι τοῦ 1848, ὁμότιμος, πατρίκιος.

paire, θ. ζεῦγος ζώων τοῦ αὐτοῦ εἴδους, une —de pigeons, ζεῦγος περιστερῶν· ζεῦγος πραγμάτων ὁμοίων, ὁμοῦ φερομένων· une —de souliers, ζεῦγος πεδῶλων· πράγμα τι διμερές, οἷον· une —de ciseaux, ψαλῖς, une —de lunettes, ὀλοπτρα.

pairement, κατὰ ζεύγη· nombre —pair, ἀριθμὸς οὔτινος καὶ ἢ μονὰς ἀποτελεῖ ἀριθμὸν ἄρτιον καὶ δύναται νὰ διαιρεθῇ διὰ τοῦ 4.

païresse, θ. γυνὴ πατρικίου, ὁμοτίμου τῆς Γαλλίας.

pairie, θ. τὸ ἀξίωμα τοῦ ὁμοτίμου πατρικίου, μέλους τῆς ἄνω βουλῆς τῆς Γαλλίας. —(τὸ πάλαι) τὸ ἀξίωμα μεγάλου τιμαριωτικοῦ ἄρ-

γοντος, ὑποτελοῦς ἀμέσως παρὰ τοῦ βασιλέως ἐξαρτωμένου.

paisible, εἰρηνικός· ἡσυγος, φιλήσυγος· πρᾶος, γαλήνιος· homme—, ἄνθρωπος πρᾶος· animal—, ζῶον ἄσινές, ἀδολαές· règne—, ἀτάραχος, εἰρηνική βασιλεία·—possesseur d'un héritage, ἀνενογλήτος χάτοχος κληρονομίας· habitation—, κατοικία ἡσυγος, ἀτάραχος.

paisiblement, εἰρηνικῶς, ἀταράχως, ἡσύχως· ἀνενογλήτως.

paissant, e, βόσκων.

paisse, θ. (ὄρνιθ.) παλαιὸν ὄνομα τοῦ στρουθίου, κ. σποργίτου.

paisseau, χάραξ ἀμπέλου, ἰδὲ échalas.

paisselage, στήριξις ἀμπέλου.

paisseler, ῥ. ἐν. στήριζω τὴν ἀμπέλου, τίθημι χάρακα.

paisson, νομή, βοσκή.

paitre, ῥ. ἐν, καὶ οὐδ. paisant, je pais, nous paissions, je paissais, κτλ. μελ. je paltrai, παρωγ. ὠρισμ. καὶ παθ. μετογ. δὲν ἔχει, ἐπομένως δὲ οὐδὲ τοὺς ἐκ τούτων παραγομένους χρόνους, ὅτλ. παρατ. τῆς ὑποστ. καὶ πάντας τοὺς συνθέτους ἢ περιφραστικούς, νέμομαι, βόσκομαι, βόσκω. Μεταθ. mener—, faire—, ἄγω ἐπὶ νομήν, ὁδηγῶ τὸ πόλιμιον εἰς τὴν βοσκήν.

paix, εἰρήνη· ἡσυγία· vivre en—, ζῆν ἐν εἰρήνῃ, εἰρηνικῶς, ἀνενογλήτως· faire la—, συνδιαλάσσομαι, συμφιλιοῦμαι· laisser en—, ἀφίνω ἀνενογλήτους· être en— avec sa conscience, διατελεῖ ἄνευ ἐλέγχου, ἄνευ τύψεως συνειδότης· l'ordre et la—règnent dans cette famille, τάξις καὶ ὁμόνοια βασιλεύουσιν ἐν ταύτῃ τῇ οἰκογενεῖα· ἐπιφ. paix donc! σιωπή!

pal, σκόλοψ, κ. παλούκι· ἀνασκολοπισμός, θανατική ποιηὴ ἐν Τουρκίᾳ, κ. παλούκωμα· πλθ. des

pals (σηματογραφ.) ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων συμβόλων τοῦ οἰκοσήμου, καθέτως καὶ κατὰ μῆκος αὐτοῦ κείμενος σκόλοψ ἢ πάσσαλος ὀξύς.

palade, θ. κωπηλάτημα.

paladin, ἕκαστος τῶν κυριωτέρων ἀρχόντων, οἵτινες συνώδευσαν Κάρολον τὸν μέγαν τῆς Γαλλίας ἐν πολέμῳ·—πλανόδιος ἱππότης, ἐπιζιτῶν περιπετείας, ἀγῶνας καὶ κατορθώματα· εὐπατρίδης.

palais, τὰ βαδύλεια, τὸ ἀνάκτορον, ἢ κατοικία τοῦ βασιλέως· le—de justice, τὸ μέγαρον τῶν δικαστηρίων ἐν Παρισίοις·

palais, (ἀνατομ.) ἡ ὑπερώα, ὁ οὐρανίσκος· (μεταφ.) avoir le—fin, ἔγειν τὴν αἴσθησιν τῆς γεύσεως ὀξείαν.

palament (νουτ.) οἱ ἔρετροί, αἱ κῶπαι.

palan, σύστημα τροχαλιῶν πρὸς ἀνέλκυσιν μεγάλου βάρους, πολύσπαστον, κ. (ναυτ.) παλάγκα.

palance, θ. εἶδος γονδρῶ ὑψίσματος ὑπορραπτομένου εἰς τὰς καπῶτας τῶν ναυτῶν.

palançon, (τεκτον.) ἐξωτερικὴ ξυλικὴ συνέχουσα τὸν πηλὸν οἰκίας πηλοδόμου.

palanque, (ὄχυρ.) γαράκιωμα, ὄχυρωμα ἐκ ξύλων ἐμπεπηγμένων καθέτως.

palanquin, φορεῖον τῶν πλουσίων Ἰνδῶν.

palastre, τὸ ἐξωτερικὸν μέρος κλειθροῦ, ἴλυτρον, κάψα, κ. κάσσα τῆς κλειδαριᾶς.

palatale, ἐπὶ θ. ὁτλ. consonne—e, σύμφωνον ὠρανισκοπρόφρετον.

palatin, e, ἀνακτορικός, αὐλικός, ὁ ἔργων ἀξίωμα παρὰ τῷ βασιλεῖ, électeur— (Γερμαν.) παραρρήνιος ἄρχων, princesse—, ἡ δέσποινα, ἢ σύζυγος τούτου· οὗτ.

ἀντιβασιλεύς τῆς Οὐγγαρίας· διοικητής ἐπαρχίας τῆς Πολωνίας.

palatin, e, (ἀνατ.) ὑπερωϊκός, τοῦ οὐρανίσκου.

palatinat, παλατινάτον, γῆ, χώρα, κράτος τοῦ ἄρχοντος παλατινοῦ.

palatine, θ. ἡ γυνὴ τοῦ ἄρχοντος παλατινοῦ· διφθερικὸν κόσμημα περὶ τὸν τράχηλον τῶν γυναικῶν.

pale, θ. πτερόν, ταρσός, τὸ πλατὺ μέρος τῆς κώπης· ξύλον ἐν εἶδει φράκτου ἀνοίγον καὶ κλείον τὸν αὐλάκα, τὸν ἀγωγὸν τοῦ ὑδρομύλου· τετράγωνον ναστόγαρτον ἐπικεκαλυμμένον διὰ λευκῆς ὀθόνης καὶ γρησιμεῦον ἵνα σκέπη τὸ δυσκοπότερον ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ.

pâle, ὠχρός, ἄχρους, κ. γλωμὸς· *figure* —, πρόσωπον ὠχρόν· *la—lueur des étoiles*, ἡ ἀμυδρὰ λάμψις τῶν ἀστέρων· χρῶμα ἀσθενές, ἀνοιχτόν· *jaune* —, χρῶμα ὑποκίτρινον· (μεταφ.) *style* —, ὕφος λόγου ἀσθενές, χαλαρόν.

palée, θ. πασσαλοστοιχία, σειρά πάλων ὑποβρυχίων πρὸς κατασκευὴν γεφύρας, προκυμαίας κ. τ. λ.

palefrenier, ἵπποκόμος.

palefroi (κατὰ τὸν μεσαιῶνα) βασιλικός, ἡγεμονικός ἵππος παρατάξεως, ἐκλεκτός· ἵππος ἡμέρος καὶ καλῶς δεδαμασμένος ἢ γεγυμνασμένος ἵνα ἵππεύῃ εὐγενῆς κυρία.

paléographe, παλαιογράφος, εἰδήμων τῆς παλαιογραφίας.

paléographie, θ. παλαιογραφία, ἐπιστήμη τοῦ ἀναγινώσκειν τὰ παλαιὰ χειρόγραφα καὶ τὰς ἐπιγραφάς.

paléographique, παλαιογραφικός.

paléontologie, θ. παλαιοντολογία, ἡ τῶν ἀπολιθώσεων γνῶσις.

paléontologique, παλαιοντολογικός.

paléontologiste ἢ **paléontologue**, παλαιοντολόγος.

paléotherium, παλαιοθήριον. παχύδερμον ἀπολελιθωμένον.

paler, β. ἐν. (ἐσήμεινε) πληρῶ πασσίλων.

palermite, ε, ὁ ἐκ Πανόρμου τῆς Σικελίας.

paleron, θ. σπάθη· ὠμοπλάτη παχεῖα ζώων τινῶν.

palestine (τυπογρ.) χαρακτηρ 22 στιγμῶν.

palestre, ἡ παλαίστρα τῶν ἀρχαίων· αἱ τῆς παλαίστρας ἀσκήσεις, γυμνικοὶ ἀγῶνες.

palestrique, τῆς παλαίστρας, παλαιστρικός.

palet, δίσκος ῥιπτόμενος πρὸς τι σημεῖον, κ. ἀμάδα.

paletot, ἐπενδύτης, ἐπανωφόριον, κ. παλτό.

palette, θ. πυξίς, σανὶς χρωματοφόρος τῶν ζωγράφων· πληκτρον τοῦ σφαιροπαιγνίου· ἀγγεῖον ἐν ᾧ τίθεται τὸ αἷμα τῆς φλεβοτομίας· ἐκάστη σανὶς τῶν τροχῶν ἀτμηλάτου πλοίου.

palétavier (βοτ.) δένδρον τι τῶν θερμῶν κλιμάτων.

pâleur, θ. ὠχρότης, κ. γλωμάδα.

pali, ἡ ἱερὰ γλῶσσα τῆς νήσου Κεϋλάνης ἢ Ταπροβάνης, παραγομένη ἐκ τῆς Σανσκριτικῆς.

palier, διάζωμα κλίμακος, κλιματόβαθρον, κ. σκαλοκέφαλον.

palière, θ. ἡ πρώτη βαθμὶς κλίμακος.

palification, θ. πασσάλωσις, ἡ διὰ πασσάλων στερέωσις τοῦ ἐδάφους, πασσαλοπιξία.

palifier, β. ἐν. στερεῶ διὰ πασσάλων τὸ ἔδαφος.

palikare, παλληκάρι, ἄτακτος Ἕλλην πολεμιστής.

palimpseste (χειρόγραφον) τὸ παλιμψήστου.

palingénésie, θ. παλιγγενεσία, ἀναγέννησις.

palingénésique, παλιγγενεσιακός.

palinodie, θ. παλινοῦδία· chanter la—, ἐπαινεῖν τὰ πρότερον κατηγορηθέντα.

pâlir, ῥ. οὐδ. ὠγριῶ, κ. γλωμιάζω· —de colère, ὠγριᾶν ὑπ' ὀργῆς (μεταφ.) — sur ses livres, μελετᾶν ἀδιακόπως τήκεσθαι ἐν τῇ μελέτῃ· sa gloire fera—celle de ses ancêtres, ἡ δόξα αὐτοῦ θὰ ἐπισκιάσῃ τὴν τῶν προγόνων του· son étoile pâlit, ἡ δόξα, ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἐλαττοῦται, παρακμάζει· ῥ. ἐν. la fièvre l' a pâli, ὁ πυρετός τὸν κατέστησεν ὠγρόν.

palis, μικρός πάσσαλος ὁζύς ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἄκρου· φράκτις ἐκ πασσάλων.

pallissade, θ. φραγμός, περιφραγμα ἐκ πασσάλων· φράκτις ἐκ δένδρων ἢ θάμνων πυκνῶς καὶ σιγχιδὸν πεφυτευμένων.

palissadement, ἡ διὰ πασσάλων περίφραξις, περιγαράκωσις.

palissader, ῥ. ἐν. περιγαράκω, χαρακοῦμαι, φράττω διὰ πασσάλων.

palissage, e, ἐξαπλώσις καὶ πρόσδεσις τῶν κλάδων δένδρου πρὸς σχηματισμὸν σκιαδός.

palissandre, ἰωδές τι ξύλον ἐξ οὗ κατασκευάζουσιν ἔπιπλα.

palissant, e, ὠγριῶν.

palisser, ῥ. ἐν. ἐξαπλῶ καὶ προσκολλῶ τοὺς κλάδους δένδροστοιγίας ἐπὶ τοίχου ἵνα ἀποτελέσωσι σκιάδα.

palladium, παλλάδιον, ἄγαλμα τῆς Παλλάδος, τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπερ ἐνομιζέτο σωτήριον τῇ Τροίᾳ (μεταφ.) στήριγμα, προπύργιον, ἀσπίς, σωτηρία· les lois sont le—de la société, οἱ νόμοι εἰσὶ εἰς τὸ παλλάδιον τῆς κοινωνίας.

Pallas, ἡ Παλλάς, ὄνομα πλα-

νίου καὶ ἐπώνυμον τῆς Ἀθηνᾶς
palle (οὕτως ἐλέγετο) ἐπικάλυμμα τῆς ἀγίας τραπέζης.

palliatif, ive, προσκαίρω, ἐπιπολαίως θεραπεύων ἢ ἀνακουφίζων· οὗσ. πρόσκαιρος ἀνακούφισις ἢ θεραπεία.

palliation, θ. παρακάλυψις τῶν ἐλαττωμάτων ἢ σφαλμάτων, ἐλάττωσις, ὑποκορισμός· πρόσχημα μετρίαισι, ἀνακούφισις παθήματος πρόσκαιρος.

pallier, ῥ. ἐν. παρακαλύπτω, περικαλύπτω· παριστώ ὡς καλὰ μετριάζω τὸ κακόν, πράβνω, θεραπεύω προσκαίρω.

pallium, (-ομ) πέπλος· μανδύας τῶν Ἑλλήνων· κόσμος ἐκ λευκοῦ ἐριούγου, φέρων μέλανας σταυρούς, ὃν ὁ πάππας στέλλει τοῖς ἐπισκόποις ὡς διακριτικὸν σημεῖον, ὁμόφορον, φάρος, πέπλος.

palma -cristi, (βοτ.) τὸ σιλικύπριον, τὸ κίχι, ὁ κρότων, ἡ τοῦ κρότωνος ἕρξα, ἐξ ἧς παράγουσι τὸ κ. βίτσινολαδόν, τὸ καθάρσιον.

palmaire, παλαμικός.

palme, θ. κλάδος φοίνικος· σύμβολον τῆς νίκης· (μεταφ.) remporter la—, νικᾶν νίκην, εἴτε ἐν πολέμῳ εἴτε ἐν βουλαῖς· la—du martyre, ὁ στέφανος τοῦ μαρτυρίου· οὗσ. ἀρσ. παλάμη, σπιθαμή.

palmé, ée, παλαμοειδής, σπιθαμοειδής.

palmette, θ. κόσμημα (ἀργιτεκτ.) ἐν εἴδει φύλλου φοίνικος.

palmier, (βοτ.) φοῖνιξ, κ. φοινικιά, κουρμαδιά.

palmipède, νηξίπους, στεγανόπους, ὑμενόπους ὡς ἡ γτήν, ἡ νῆσσα κτλ.

palmiste, (βοτ.) ὁ λαγανοφοῖνιξ, δένδρον παράγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς εἶδος βαλάνου, ἐσθιομένου ἐν εἴδει ὀξάλμης, κ. σαλάτας.

palmite, μυελός τοῦ λαχανοφοίνικος.

palmure, θ. μεμβράνη συνδέουσα τοὺς δακτύλους τῶν ὑμενοπόδων πτηνῶν.

palombe, (ὄρνιθ.) εἶδος φάσσης, περιστερᾶς.

palon, πτυάριον, κουτάλα τῶν κηροπλαστῶν, κηροποιῶν.

palonnier, μέρος παρὰ τὸν ρυμόν τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ δένονται τὰ λωρία.

pâlot, otte, ὀλίγον ὠχρός.

palpable, ψηλαφητός· (μεταφ.) προφανής, πρόδηλος, καθαρός, ὁρατός.

palpablement, ψηλαφητῶς.

palpal (ἐντομ.) κεραϊώδης.

palpateur, ψηλαφητής, λήπτης, ἄρπαξ.

palpation, θ. (ιατρ.) ψηλάφησις τοῦ πάσχοντος μέλους.

palpe, θ. κεραία, μύσταξ ἐντόμου ἢ ὄστρακοδέρμου.

palpébral, e, αυχ, βλεφαρικός.

palper, ῥ. ἐν. ἐφάπτομαι, ψηλαφῶ· (μεταφ.) — de l'argent, λαμβάνω χρήματα.

palpitant, e, παλλόμενος, φέβω πάλλων, κινούμενος, ἀσπαίρων, σσαδάζων· (μεταφ.) d'un intérêt—, ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος.

palpitation, θ. παλμός καρδίας, σφυγμός· παλμός σπασμώδης, παλμός κρέατος ἀρτίως ἐσφαγμένου.

palpiter, ῥ. οὐδ. πάλλω, ἀσπαίρω, κινῶμαι, σφαδάζω· (μεταφ.) — de joie, συγκινεῖσθαι ὑπὸ χαρᾶς.

palsambleu, palsangué, palsanguienne, ὕβρις, ὄρκος, ἐπιφώνημα κοινὸν τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας.

paltoquet, ἄγροικος, γυδαίος.

paludéen, enne, λιμναῖος, τῶν ἐλῶν· plante — enne, φυτὸν ὑδρόβιον, παρυδάτιον, τῶν ἐλῶν· fîc-

vre—enne, πυρετός ἐλειογενής.

paludelle, θ. βρύον τῶν ἐλῶν.

paludeux, euse (ζωολ.) λιμνόβιος, ἐλειογενής.

paludier, ἐργάτης τῶν λιμναίων ἀλυκῶν.

palus, ἔλος, τέναγος λίμνη· — Méotis, ἡ Μαιώτις λίμνη, ἡ Ἄζοφική θάλασσα.

palustre (βοτ. καὶ ζωολ.) ἐλόβιος, λιμναῖος.

pâmer, ῥ. οὐδ. καὶ μέσον· λειποφυῶ, λειποθυμῶ· se—de rire, ἐκλείπειν τινὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ γέλωτος, λειποθυμεῖ· se —de joie, ὑπὸ χαρᾶς ἐξίστασθαι.

pâmoison, θ. λειποθυμία, ἔκστασις.

pampa, ἀγανεῖς πεδιάδες τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

pampe, θ. τὰ περὶ τὸν κάλαμον τῶν σιτοειδῶν φυλλάρια.

pamphlet, λοιδορον φυλλάδιον, λίβελλος.

pamphlétaire, λιβελλογράφος.

pamplemousse, θ. εἶδος κιντρείας ἢ πορτοκαλέας τῶν θερμῶν κλιμάτων.

pampre, οἴναρον, τὸ τῆς ἀμπέλου νέον κλῆμα με βότρυας καὶ φύλλα· (μυθ.) ὁ συνήθης κόσμος τοῦ Βάγκου, τοῦ Σιληνοῦ καὶ τῶν μαινάδων· ἀρχιτεκτονικὸν κόσμημα ἐν εἴδει κλῆματος.

pan, ἐσθῆτος πτέρυξ, τὸ τοῦ ἱματίου πτερύγιον, ἡ πλευρά. κ. ποδῖά· μέρος, πλευρά τείγους· πλευρά θαλάμου· τὰ συμπηκτὰ ξύλα, ἡ ξυλεία τοῦ τοίγου· (Ἑλλ. μυθ.) ὁ Θεὸς τῶν ποιμένων· — coupé, πλευρά, ἐπιφάνεια ἐπέχουσα τὸν τόπον γωνίας δύο συναντωμένων πλευρῶν· — ὄνοματοποιεῖα σημαίνουσα κρότον, πάμ! ἢ μπάμ!

panacée, θ. πανάκεια, φάρμακον θεραπευτικὸν παντὸς νοσήματος.

panache, ὁ τοῦ κράνουσ λόφος, τὸ λοφίον, τὸ ἐπίκρανον, ἢ τὴν περικεφαλαίαν κοσμοῦσα δέσμη ἐκ πτερῶν.

panaché, e (ἐπὶ πτηνῶν) λοφωτός, φέρον λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· ποικίλος, χρώμασι πεποικιλμένος· liqueur—ée, ποτὸν πνευματωδὲς δυνατὸν συγκεκρασμένον μὲ ἐλαφρότερον.

panacher, ῥ. οὐδ. καὶ μέσον· (ἐπὶ ἀνθέων καὶ πτηνῶν) ποικιλομαί διὰ χρωμάτων.

panachure, θ. κηλίς, χρωματισμός ἐπὶ ἀνθους, καρποῦ ἢ πτηνοῦ.

panade, θ. ῥόφημα, τορυνητός, κ. σουπα ἐξ ὕδατος ἄρτου καὶ βουτύρου ὁμοῦ βεβρασμένων, κ. παπάρα.

panader, se—, βαδίζω ὑπερηφάνως, καμαρόνω, κοχορεύομαι.

panage, φόρος πληρονόμενος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δάσους ἵνα εἰσαγάγῃσιν εἰς αὐτὸ χοίρους πρὸς νομὴν συγχομιζομένων τῶν βαλάνων.

panais (βοτ.) ἢ σταφυλίτης, ὁ δαῦκος, παστινάκλα.

panama, πέτασος, πῖλος ἐκ διαφόρων καλάμων καὶ φλοιῶν δένδρων τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

panaris, παρωνυχίς.

panathénées, θ. πληθ. τὰ παναθηναία, ἑορτὴ τῶν Ἑλλήνων.

pancalier, (βοτ.) εἶδος λαχανοκράμβης.

pancarte, θ. τοιχοκόλλημα, προκήρυξις, ἀγγελία.

pancrace, τὸ παγκράτιον τῶν γυμνικῶν ἀγώνων τῶν πάλαι Ἑλλήνων, ὅπερ συνέκειτο ἐκ πυγμῆς, πάλης, δίσκου, δρόμου καὶ ὀρχήσεως.

pancréas (ἀνατ.) τὸ πάγκρεας.

pancréatique, παγκρεατικός.

pancréatite (ἰατρ.) παγκρεατίτις. φλόγωσις τοῦ παγκρέατος.

pandanées, θ. (βοτ.) τὰ πανδανοειδῆ, τάξις φυτῶν μονοκτυ-

ληθόνων, συγγενῶν τῷ φοίνικι.

Pandectes, θ. πληθ. οἱ Πανδέκται, συλλογὴ νόμων γενομένη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ῥωμαίων Ἰουστινιανοῦ.

pandémonium (-ομ) τὸ Πανδαιμόνιον, ὅπου κατὰ Μιλιωνα, ὁ Σατανᾶς συνεκάλεσε τοὺς δαίμονας εἰς συμβούλιον· (μεταφ.) τύπος ἐν ᾧ ἐπικρατεῖ πᾶν εἶδος διαφθορᾶς.

pandiculation, θ. ἀνάτασις τῶν βραχιόνων καὶ διάτασις αὐτόματος τῶν σκελῶν τοῦ γασμωμένου.

pandore, bolté de—, τὸ κιβώτιον τῆς Πανδώρας· (μεταφ.) πηγὴ παντός κακοῦ.

pandour, στρατιώτης Οὐγγρος· ἄνθρωπος σκαιός, ἀγροίκος.

pané, e, ψυγιοπάστος, πεπασμένος, κοκκισμένος διὰ τριμμάτων ἢ ἀποξησμάτων ἄρτου, οἶον ἀρνίου πλευρῖα ὀπτώμενα.

panégyrique, λόγος πανηγυρικός· ἔπαινος ὑπερβολικός.

panégyriste, πανηγυριστής· (κατ' ἐπέκτ.) ἐγκωμιαστής, ὑπερβολικός ἐπαινήτης.

paner, ῥ. ἐν. ψιγίσι πάσσω, κ. κοκκίζω μὲ τετριμμένον ξηρὸν ἄρτον ὀπτώμενον κρέας·

panerée θ. φορμός, κ. μῖα καλαθιά, πλήρες καλάθιον.

paneterie, θ. ἀρτονομισθὸν ἢ ταμεῖον κοινοβίου ἢ φιλανθρωπικοῦ καταστήματος.

panetier, ὁ διανομεὺς τοῦ ἄρτου ἐν κοινοβίοις καὶ φιλανθρωπικοῦ καταστήμασιν.

panetière, θ. τάλαρος, ἀρτοφόρος πήρα τῶν ποιμένων, κ. ταγάρι.

paneton, κάνιστρον· πινακωτῆς εἶδος.

pangermanisme, παγγερμανισμός, πολιτικὴ ἐπιδιώκουσα τὴν ἔνωσιν εἰς ἓν κράτος πασῶν τῶν Γερμανικῶν φυλῶν.

pangolin, εἶδος νωδοῦ μαστοφόρου τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἰνδίας, οὗτινος τὸ δέρμα καλύπτεται ὑπὸ λεπίδων, έντομοφάγος.

panic (βοτ.) ἔλυμος, εἶδος κέγχρου.

panicule, θ. (βοτ.) ἀνθήλη, κόρυμβος, σταχυοειδῆς θύσανος ἀνθέων.

paniculé, θ (βοτ.) ἀνθηλωτός.

panier, κύρτος, φορμός, κάλαθος, κ. καλάθι. κόφινος, κ. κοφίνι. —à deux anses, δίωτος κάλαθος. —couvert, σκεπαστός κάλαθος. prendre le dessus du panier, λαμβάνω τὸ κάλλιστον μέρος πράγματός τινος. un—de fruits, κάλαθος πλήρης ὀπωρῶν. τὸ πάλαι εἶχε καὶ τὴν σημασίαν τῆς κρινολίνας ἢ μαλακῶφ. —percé, ἄσωτος, σπάταλος.

panifiable, ἀρτοποιητός, ἀρτοποιήσιμος.

panification, θ. σιτοποιία, ἀρτοποιία, ζύμωμα.

panifier, ῥ. έν. σιτοποιῶ, ἀρτοποιῶ, μεταβάλλω εἰς ἄρτον.

panique, terreur —, τρόμος, φόβος πανικός, φόβος αἰφνίδιος καὶ ἀνευ βάσεως, θόρυβος.

panlexique, λεξικὸν παντοίας ὕλης, γενικόν.

panne, θ. ὕφασμα παρεμφερές πρὸς τὸ γνοῦδες, πρὸς τὸ κ. βελουῶδον, ἥπτον ὅμως λεπτόν καὶ λεῖον. ἢ μαλλωτή. —λίπος τοῦ δέρματος τοῦ γοῖρου καὶ ἄλλων τινῶν ζῶων, τὸ ἐπίπλοον (ναυτ.) mettre un vaisseau en panne, ἀνακογχεύω τὸ πλοῖον δι' ἀντιστροφῆς τῶν ἰστίων, κ. τὸ τραβερσάρω ἢ κάμνω ὄρτσα λαπάντα ἢ ἀνωτάτη ὀριζόντιος ὁκός τῆς ὀροφῆς, ἢ δεχομένη τὰς ἐγκαρσίας.

panneau, ὁποῖον δῆποτε μέρος ἐπιφανείας ξυλουργικῆς ἢ χρυσοχοῖ-

κῆς, παριστῶν τορεύματα, βραδῶσεις καὶ κοσμήματα έν γένει τετραγώνον, πλαίσιον· δίχτυον παγίδος λαγῶν καὶ κονίχλων· donner dans le —, ἐμπίπτω εἰς παγίδα, ἐξαπατῶμαι. —ῦαλος θυρίδος. — (ναυτ.) ἡ τετράγωνος ὀπή ἢ θυρίς τοῦ καταστρώματος πλοίου.

panneauter, ῥ. έν. παγιδεύω λαγούς.

panner, ῥ. έν. σκάπτω, κοιλαίνω τὸ μέταλλον διὰ τῆς σφύρας.

panneton, τὸ εἰς τὸ κλειθρον εἰσαγόμενον μέρος τῆς κλειδός, βαλανάγρα.

pannicule (χειρ.) μεμβρανώδης ἀπόφυσις ἐπὶ τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ.

pannon, στενὴ σημαία· πέλτη γεναλογικὴ τῶν εὐγενῶν.

Pannonien, ienne, κάτοικος τῆς Παννονίας, τανῦν Οὐγγαρίας.

panonceau, σηματογραφικός θυρεός· σύμβολον συμβολαιογράφου, δικηγόρου καὶ κλητῆρος· σύμβολον, σῆμα.

panoplie, θ. πανοπλία·—σύμπλεγμα ὀπλων έν εἶδει τροπαίου έν ὑπλοστασίοις ἢ έν μουσείοις.

panorama, πανόραμα.

panoramique, πανοραματικός.

pansage, ἵππου κόσμησις, ψῆξις, στλέγγισμα, ἵπποκομία, κ. ξύστρισμα, τιμάρι.

pansard, θ, γάστρων, προγάστωρ, κ. κοιλαρᾶς.

panse, θ. ὁ πρῶτος τῶν τεσσάρων στομάχων τῶν ἀναυτρυχομένων ζῶων· πρηγορεῶν πτηνοῦ· γαστήρ· τὸ στοργγύλον τοῦ α.

pansement, τραύματος θεραπεία, ἐπίδεσμος, λύσις, πλύσις, ἐπίθεσις ἐπουλωτικῶν φαρμάκων κ.τ.λ. —ἵππου κόσμησις, ψῆξις, στλέγγισμα, ἵπποκομία, κ. ξύστρισμα, τιμάρι.

paour, ἀγροϊκος, κ. κούτσουρον.
papa, πατήρ κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν νηπίων, παππᾶς ἢ παππάκης.
papal, ε, παππικός.
papalin, στρατιώτης τοῦ πάππα.
papas, παππᾶς, ἱερεὺς τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδ. ἐκκλησίας.
papauté, θ. ἡ παπωσύνη.
papavéracées, θ. (βοτ.) τὰ μηχανοειδῆ φυτά.
papayer, μέγα τι δένδρον τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, οὔτινος ὁ καρπὸς ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ πέπονος.
pape, ὁ πάππας, ὁ πατριάρχης τῆς ῥωμανοκαθολικῆς ἐκκλησίας.
papegeai, πτηνὸν χρωματιστὸν ξύλινον, τεθειμένον ἐπὶ κορυφῆς ὄρατος καὶ χρυσιμεῦον ὡς σημεῖον σκοπεύσεως εἰς τινα παύγνια.
papelard, ε, ὑποκριτικός, οὐσ. ψευδευλαβής.
papelardise, θ. ὑποκριτικὴ εὐλάβεια, ψευδευλάβεια.
paperasse, θ. χάρτης ἄχρηστος, παλιόχαρτον.
paperasser, ρ. ἐν. ἀνακινῶ, κατατάσσω χαρτία· γράφω ἀνωφελῶς.
paperasserie, θ. παλαιόχαρτα.
paperassier, ὁ φυλλομέτρης, ὁ συλλέγων καὶ κατατάσων παλαιὰ καὶ ἄχρηστα χαρτία.
papesse, θ. πάππισσα· la papesse Jeanne, ἡ (μυθολογουμένη) πάππισσα Ἰωάννα.
papeterie, θ. χαρτοποιεῖα· χαρτεμπόριον.
papetier, χαρτοπώλης.
papicole, παπιστής.
papier, χάρτης, κ. χαρτίον ἐφ' οὗ γράφουσιν· ἔγγραφον· —monnaie, χαρτονόμισμα· —timbré, χαρτόσημον· —libre ἢ —mort, χάρτης κοινός· πληθ. —s, διαβατήριον, κτηματικοὶ τίτλοι, ἔγγραφα ἐν γένει· —publics, ἐφημερίδες· —à lettres,

χάρτης ἐπιστολιματος· —brouillard ἢ —buvard, χάρτης σημητικός, κ. στουπόχαρτον· —reint, —tenture ἢ tapisserie, τοῖχου ἐπίστρωσις, χαρτεπίστρωσις, ἐπιπέτασμα, ἐπικόλλημα, κ. ταπετσαρία· —glacé, στιλπνὸς χάρτης· —goudronné, φαιός, μελαγχροινὸς χάρτης· —mécanique, χάρτης ἀποτυπώσεως ἐπιστολῶν διὰ πιεστηρίου· —réglé, κεχαρακωμένος χάρτης· χάρτης τῆς μουσικῆς· volant, χάρτης μεμονωμένος, χωριστός· —s de bord, τὰ ἔγγραφα πλοίου, διαβατήριον, ναυτολόγιον κ. τ. λ. —à calquer, χάρτης λεπτὸς καὶ ἡμιδιαφανὴς πρὸς ἀντιγραφὴν σχεδίων ἢ εἰκονογραφῶν· —à cigarettes, σιγαρόχαρτον· —à dessin, ἰχνογραφικὸς χάρτης· —de couleur, χρωματιστὸς χάρτης· —d'écoulier, γραφικὸς χάρτης· —d'emballage, χάρτης διὰ τυλίγματα, δέματα, φακέλους· —d'impression, χάρτης τυπογραφικὸς· —Jesus, χάρτης μεγάλου σχήματος· —joseph, ἀργυρόχαρτον· —ministre, χάρτης ἀναφορῶν, αἰτήσεων· —pelure, χάρτης ἐξωτερικῆς ἀλληλογραφίας· —toile cirée, κηρωτὸς χάρτης· une bande de—, ταινία, λωρίον χάρτου.
papillaire, τοῦ ἀκροχορδόνος, ἀκροχορδόνιος.
papille, θ. (ἀνατ.) ἀκροχορδόνιον, σαρκώδης ἀπόφυσις ἐπὶ τοῦ ἕρματος.
papillon, ψυχὴ, κ. πεταλοῦδα· (μεταφ.) ἄνθρωπος κοῦφος, ἀστάτου χαρακτῆρος· courir après les —s, ματαιοπονῶ, ἐνασχολοῦμαι εἰς μηδαμινὰ πράγματα.
papillonacé, ε, κολοβοανθής· οὐσ. θ. πληθ. τὰ ψυχοειδῆ ἄνθη.
papillonner, ρ. οὐδ. περιίπταμαι, περιφέρομαι, μεταβαίνω ἀστάτως ἀπὸ ἑνὸς ἀντικειμένου εἰς ἄλλο·

papillotage, τὸ οὖλωμα τῆς κόμης διὰ περιτυλίγματος ἐντὸς χάρτου.—des yeux, σκαρδαμυγμός, τὸ ἀνοίγειν καὶ κλείειν συνεχῶς τοὺς ὀφθαλμούς· θάμβωσις ἐκ πολλοῦ φωτός· (τυπογρ.) διπλῆ ἀποτύπωσις στοιχείων.

papillote, θ. ἑλικτὸς βόστρυχος, ἰδίως δὲ ὁ διὰ περιελιγμοῦ χαρτίου σχηματισμός, κ. κατσαρόν, σγουρόν· ὁ ἐπὶ τούτῳ χάρτης·—χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν ἑλασματίον κοσμηματικόν·—σακχαρωτὸν ἐνθεθιμένον εἰς χάρτην·—σοκολάτα ἐντὸς χαρτίνου περιβλήματος·—cotelette en—, πλευριδίον τηγανισμένον ἐντὸς χαρτίου· être en—, ἔγω· ἑλικτοῦς βοστρύχους· mettre en —, βοστρυχίζω, ἐλίτσω τοὺς βοστρύχους,

papilloter, ρ. ἐν. ἐνελίτσω τοὺς βοστρύχους εἰς χαρτία πρὸς ἐνούλωσιν, κ. σγουραίνω, κατσαρόνω·—στίλω, σπινθηρίζω, μαρμαίρω, κ. τρεμολάμπω· θαμῶ·—σκαρδαμύσσω· (τυπογρ.) ἀποτυπῶ διπλᾶ γράμματα· περιβάλλω πλευρία ὀπτιώμενα εἰς χαρτία.

papisme, ὁ παππισμός, ἡ παππική ἢ ῥωμανοκαθολικὴ ἐκκλησία.

papiste, παπιστής, ὁπαδὸς τοῦ πάππα, ῥωμανοκαθολικός.

papistique, παππιστικός, τῶν ῥωμανοκαθολικῶν ἴδιος.

pappe (βοτ.) πάππος, χνοῦς σπέρματα περικαλύπτων.

pappeux, euse (βοτ.) παπώδης, γνωώδης τὸ περιβάλυμα.

pappifère (βοτ.) χνοοφόρος, παπώδης.

papule (ιατρ.) ἐξάνθημα ἐρυθρὸν ἀποξηραίνόμενον.

papuleux, euse (ιατρ. καὶ βοτ.) φλυκταινώδης.

papyracé, e (βοτ.) παπυροειδής, παπύρω παρεμφερής, λεπτός, ξηρός.

papyrus (βοτ.) ὁ πάπυρος, βύβλος, θάμνος ἐξ οὗ κατεσκευάζον οἱ ἄργαιοὶ χάρτην γραφικόν.

paquage, στοίβασμα ἰγθύων καὶ ἡ τούτου ἀμοιβὴ ἢ τοὶ δαπάνη.

Pâque, τὸ πάσχα τῶν Ἑβραίων.

Pâque ἢ **Pâques**, τὸ Ἱερὸν Πάσχα, ἡ λαμπρὰ τῶν χριστιανῶν·—s fleuries, ἡ κυριακὴ τῶν βαίων·—close, ἡ κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ· la quinzaine de—s, τὸ δεκαπενθήμερον τοῦ Πάσχα, ἢ τοὶ ἡ ἑβδομάς τῶν παθῶν μετὰ τῆς διακαινησίμου· faire ses—s, μεταλαμβάνω τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὸ Πάσχα.

paqué, e, ἐστοιβασμένος.

paquebot, πλοῖον ταχύπλουν ἀγγελιαφόρον.

paquer, στοιβάζω παστοὺς ἢ καπνιστοὺς ἰγθύς ἐντὸς κάδων.

paquerette, θ. (βοτ.) τὸ κάλλυντρον, κήρανθον, λευκάνθεμον, κ. ἀσπρολούλουδον.

paquet, φάκελλος, δέμα, δεσμίδιον, κ. πακέττον· φάκελλος ἐπιστολῶν, ταχυδρομικός· ἄρροισμο, δέμα ἐμπορεύματος· donner à qqn son—, σιμῶ ἢ καταβάλλω τινά, ἔπιτω αὐτὸν κάτω διὰ κτυπήματος· faire son —, συσκευάζομαι πρὸς ἀναχώρησιν· faire ses —s pour l'autre monde, εἶναι τινὰ ἐτοιμοθάνατον, τελευτᾶν· faire un — ἢ des—s sur qqn, καχολογεῖν, δυσφημεῖν τινά· hasarder, risquer le —, διακινδυνεύειν, ἐπιχειρεῖν τι κινδυνῶδες.

paquetage, συσκευασία στρατιώτου ἰππέως.

paqueter, ἰδὲ empaqueter.

paquetier (τυπογρ.) στοιχειοθέτης ὁ μὴ σελιδοποιῶν.

paquis, νομῆ, βοσκή.

par, διὰ, διὰ μέσου, passer par Athènes, διέρχομαι δι' Ἀθηνῶν·

παρά. ὑπό (δηλοῦσα τὸ αἷτιον, τὸ ὄργανον) par moi, ὑπ' ἐμοῦ, par votre père, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. par le chaleur, ὑπὸ τῆς θερμότητος, par le froid, ὑπὸ τοῦ ψύγους —κατά· par bonheur, κατ' εὐτυχίαν· par hasard, κατὰ τύχην· par extraordinaire, ἐκτάκτως· ils vont par trois, par quatre, πορεύονται ἀνά τρεῖς, ἀνά τέσσαρας· par exemple, παραδείγματος χάριν· par un jour d'hiver, ἡμέραν τινὰ χειμερινήν· de par le roi, κατὰ διαταγὴν τοῦ βασιλέως· de par la loi, ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου· par les dieux, μὰ τοὺς θεοὺς πρὸς θεῶν· par-ci, par-là, τῆδε, κακεῖσε, par de ça, par de là, ἐντεῦθεν, κακεῖθεν· par-dessus, ὑπερθεν, ὑπεράνω· par dessus le marché, ἐκ περισσοῦ, πρὸς τούτοις· par devant, ἔμπροσθεν· par —derrière, ὀπισθεν· par—force, βία, ἐξ ἀνάγκης· par distraction, ἐξ ἀπροσεξίας, κ. ἄλλοῦ ἔχων τὸν νοῦν· par amitié, φιλίας χάριν· par quartiers, κατὰ τριμηνίαν· par tout le pays, ἀνά πᾶσαν τὴν γῶραν· par terre et par mer, κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν· par monts et par vaux, ἀναντα καὶ κάταντα, ἄνω καὶ κάτω, πανταχῆ, πανταχόσε, par morceau, κατὰ τεμάχια· par crainte, ὑπὸ φόβου· par ambition, ἐκ φιλοδοξίας· par amour-propre, ἐκ φιλοτιμίας· par manière d'acquiescement, διὰ τὸν τύπον· par ce que, διὰ τοῦ ὅτι, ἐκ τοῦ ὅτι.

para, (νόμισμα Τουρκικὸν) ὁ παρᾶς.

parabatre, ῥ. ἐν. (ἔρρεθη ἀντι abattre) κατεδαφίζω.

parabolain, (Ῥωμ. ἱστορ.) παράβολος, ἤτοι τολμηρότατος ξιφομάχος τοῦ ἀμφιθεάτρου (ἱστορ. ἐκκλ.) ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ὑπη-

ρέσιαν τῶν ναῶν καὶ τῶν νοσοκομείων.

parobole, (σχῆμα λόγου) παραβολή, ἀλληγορία· σύγκρισις· παρομοίωσις· les— de Salomon, αἱ παροιμίαι τοῦ Σολομῶντος· (γεωμ.) παραβολή, ἤτοι γραμμὴ καμπύλη προκύπτουσα ἐκ τομῆς παραλλήλου πρὸς μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ κώνου· καμπύλη διαφόρων εἰδῶν καὶ τάξεων· καμπύλη ἣν διάγράφει τὸ βλῆμα ἑναερίως.

parabolique, παραβολικός.

paraboliquement, παραβολικῶς, ἀλληγορικῶς (γεωμ.) παραβολικῶς.

parachèvement, (ἀρχ.) ἀποτελείωσις, ἀποπεράτωσις.

parachever, ῥ. ἐν. ἀποτελειῶ, ἀποπερατῶ,

parachronisme, παραχρονισμός, ἀναχρονισμός.

parachute, βραδύπτωτον, ἀλεξιπτώτον, μηχάνημα κωλύον ἢ μετριάζων τὴν ὕρμητικὴν πτώσιν, ἐκ μεγάλου ὕψους.

paraclet, ὁ Παράκλητος, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

parade, θ. ἐπίδειξις, πομπή· στρατιωτικὴ παράταξις· meuble de—, ἐπιπλὸν κοσμηματικόν, ἐπιδεικτικόν· faire — de son savoir, ἐπιδείκνυσθαι τὴν παιδείαν· prompt à la—, ταχὺς εἰς τὸ ἀποκρούειν, ἀντικρούειν, ἀποσοθεῖν, ἀμύνεσθαι, ἀποκλίνειν· κωμικαὶ παραστάσεις περιπλανωμένων θεάτρων· lit de—, ἡ κλίνη τῆς τοῦ ἐπιφανοῦς νεκροῦ ἐκθέσεως, ἐπιτάφιος κλίνη.

parader, ῥ. ἐν. faire—un cheval, περιίππεύω, ἱππάζομαι ποικιλοτρόπως· faire — des troupes, διατάσσω στρατιωτικούς ἐλιγμούς καὶ γυμνάσια.

paradigme, παράδειγμα, τύπος.

paradis, ὁ παράδεισος· (μεταφ.)

χώρα μαγευτική· cette campagne est un vrai—, αὕτη ἡ ἐξοχή εἶναι ἀληθῆς παράδεισος· un bon ménage est le—sur la terre, ὁ καλὸς οἶκος, ἡ καλὴ οἰκογένεια, εἶναι ἐπίγειος παράδεισος· oiseau de—, τὸ παραδείσιον πτηνόν, οὕτω καλούμενον τὸ πτηνόν ἐκεῖνο τῆς διακεκαυμένης ζώνης διὰ τὴν λαμπρότητα τῶν πτερῶν.

paradisique, παραδεισιακός.

paradoxal, e, aux, παράδοξος, παραδοξολογικός.

paradoxalement, παραδόξως, κατὰ παραδοξολογίαν.

paradoxe, παράδοξος γνώμη, παραδοξολογία.

parafe, ἢ **paraphe**, γραμμαὶ ἐλιχοειδῆς πρὸς κόσμον ὑπογραφῆς· παράγραμμα.

parafeser ἢ **parapher**, ὑπογράφω κοσμοῦν δι' ἐλιχοειδῶν γραμμῶν.

paraffine (χημ.) οὐσία τις στερεά, λευκή, ἐξαγομένη ἐκ σχιστολίθων ἀσφαλτωδῶν χρησιμεύουσα πρὸς φωτισμόν.

parafoudre, ἰδὲ **paratonnerre**.

parage, καταγωγή, γένος, une dame de haut—, πανευγενῆς κυρία·—ἐκτασις θαλάσσης· παράλιος γῶρος· τόπος ἐνθα συναντῶνται ἄνθρωποι· que faites-vous dans ces parages? τί κάμνετε ἐνταῦθα; ἐν ταύτῃ τῇ γῶρᾳ;

paragoge (γραμμ.) παραγωγή, διὰ προσθήκης γράμματος ἢ συλλαβῆς.

paragogique, παραγωγικόν γράμμα ἢ συλλαβή, οἷον ἐν τῇ λέξει oui-da! ναὶ δά!

paraglosse, (ιατρ.) παραγλωσσίς, οἴδημα τῆς γλώσσης.

paragramme, παράγραμμα.

paragraphe, παράγραφος· τὸ τῆς παραγράφου σημεῖον.

paraison, θ. ἐμφύστημα εἰς τὸν

τεττηγμένον ὕαλον πρὸς σχηματισμόν αὐτοῦ.

paraisonner, ῥ. ἐν. ἐμφυσῶ εἰς τὸν τεττηγμένον ὕαλον ἵνα δώσω αὐτῷ σχῆμα.

paraître, ῥ. οὐδ. (paraissant, paru, je parais, nous paraissons, je parus) φαίνομαι· commencer à—, ὑποφαίνομαι·—εἶσινα, φαίνομαι· il paraît bon, φαίνεται καλός· dès que l'aurore parut, ἄμ' ἔω, ἄμα τῇ αὐγῇ· le plus grand roi qui ait parut, ὁ μέγιστος τῶν ποτὲ γενομένων βασιλέων· (μεταφ.) διαπρέπω, λάμπω· il cherche à paraître, προσπαθεῖ νὰ φαίνεται, νὰ διαλάμπῃ· son orgueil paraît dans toutes ses actions, ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καταφαίνεται ἔπαρσις, ἀλαζονία· l'ouvrage paraîtra sous peu, τὸ βιβλίον δημοσιευθήσεται ἐν βραχεῖ· cela paraît trop, τοῦτο κατάδηλον γίνεται, κ. κτυπᾷ ἰστὸ ἄμμάτι· il paraît que, φαίνεται ὅτι... il y paraît, δῆλον ἐκ τούτου· laisser—, ὑπεμφαίνειν· faire—, ἐμφαίνειν, δηλοῦν· faire—qqn dans le monde, προάγειν τινὰ ἐν τῇ κοινῶνίᾳ· à ce qu'il paraît, ὡς φαίνεται· il paraît que, θὰ ἔλεγέ τις, θὰ ἐνόμιζέ τις· il vaut mieux être que—, κάλλιον τὸ εἶναι ἢ τὸ φαίνεσθαι.

paralipse, θ. (σχῆμ. ῥητορ.) παράλειψις.

parallactique, παραλλακτικός.

parallaxe, θ. (ἀστρον.) σχηματισμὸς γωνίας ἐν τῷ κέντρῳ σφαιρικοῦ σώματος ὑπὸ δύο γραμμῶν ἀγομένων τῆς μὲν μιᾶς ἐκ τοῦ κέντρου τῆς γῆς τῆς δ' ἑτέρας ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ παρατηρητοῦ, παράλλαξις.

parallèle (γεωμ.) παράλληλος· οὐσ. γραμμὴ παράλληλος·—παραλληλισμός, παραβολή, σύγκρισις.

parallèlement, παραλλήλως.
parallélépipède (γεωμ.) παραλληλεπίπεδον.

parallélisme, παραλληλία, παραλληλότης.

parallélogramme (γεωμ.) παραλληλόγραμμον.

paralogisme, παραλογισμός, ψευδής, έσφαλμένος συλλογισμός.

paralyser, ρ. έν. παραλύω, έξασθενώ, αδυνατίζω, μηδενίζω τας δυνάμεις, την ενέργειαν.

paralytique, παραλυτικός.

paramètre (γεωμ.) παράμετρον.

paraneige, άλεξιχιόνον.

parangon, diamant—, άδάμας άμωμος, άνευ ουδενός έλαττώματος—σύγκρισις (τυπογρ.) χαρακτηρες των 24 στιγμών.

parangonnage, στοιχείων συναρμογή, περίσωσις.

parangonner, ρ. έν. (τυπογρ.) παρισώ, συναρμύζω στοιχεία διαφόρου μεγέθους.

parant, e, κοσμητικός.

parapet, τό θωράκιον, ή έπαλξις, τό ανώτερον μέρος προμαχώνος· τό προστήθιον γεφύρας, προκυμαίας, πλοίου, κ. τ. λ. κ. παραπίτον.

paraphe, ιδέ παραφε.

parapher, ιδέ παραφερ.

paraphernal, e, aux, παράφερος, παρά την συμφωνηθεισαν προικα διδόμενος τή νύμφη· biens parfernauz, τά παράφερνα.

paraphrase, θ. παράφρασις, διεξοδική έξήγησις κειμένου· (μεταφ.) έρμηγεία καχόβουλος, κακεντρέχίς—σχοινοτενής.

paraphraser, ρ. έν. παραφράζω, έξηγώ· (μεταφ.) εκτείνω τόν λόγον, αναπτύσσω αυτόν.

paraphraseur, euse, παραφραστής, ό εκτείνων, αναπτύσσων τόν λόγον.

paraphraste, παραφραστής.
paraplectique, παραπληκτικός ή παραλυτικός.

paraplexie, θ. (ιατρ.) παραπληγία, παραλυσία από του τράχηλου μέχρι των ποδών.

parapluie, θ. άλεξιβροχον, κ. όμπρέλλα.

parasange, παρασάγγης, αρχαιον μέτρον μήκους Περσικόν.

parasélène, παρασελήνη, όπτικόν φαινόμενον, τό του διπλασιασμού και πολλαπλασιασμού της σελήνης έν ταίς νεφέλαις.

parasite, παράσιτος, κ. πιατογλύφτης· (Τουρκ.) ταλκαδούκης· plantes—, φυτά παράσιτα, επί άλλων φυόμενα και τρεφόμενα εκ της ούσιας αυτών· ornements, mots—s, κοσμήματα, λέξεις περιττά!

parasitique, παρασιτικός.

parasitisme, ιδιότης του παρασίτου, παρασιτισμός, παρασιτία.

parasol, άλεξιήλιον, κ. όμπρέλλακι διά τόν ήλιον.

paratonnerre, άλεξικέραυνον, κεραυναγωγός, μηγάνημα προφυλάττων τας οικοδομάς εκ καταστροφών της άστραπής ή κεραυνοϋ.

parâtre, πενθερός· άστοργος πατήρ.

paravent, άλεξιήμενον, σκέπη καθέτως πτυκτή, προφυλάττουσα από του άνέμου, ή γωρίζουσα μέρος θαλάμου από του λοιπού, πρό πάντων δέ κλίνη.

parbleu! είδος όρκου ή κάλλιον ειπείν έπιφωνήματος, συντομία του par le ciel bleu, μά τόν κυανούν ουρανόν!

parc, περιέβολος, ίκανήν έχων έκτασιν.

parcage, αύλισμός, μανδρισμός, έπίσταθμος ποιμνίου επί γαιών άροσίμων.

parcellaire, συγκείμενος εκ με-

ρῶν γῆς, κατὰ κλήρους διηρημένοις.
parcelle, μικρὸν μέρος, τεμά-
 χιον, ψιχλόν, κομμάτιον.

parcellement, διαίρεσις κατὰ
 τεμάχη.

parceller, ῥ. ἐν. διαίρω κατὰ
 τεμάχη, διαμερίζω.

parce que, διότι, ἐπειδὴ· Dieu
 est patient par ce qu'il est éter-
 nel, ὁ Θεὸς εἶναι μακρόθυμος διότι
 εἶναι αἰώνιος· par ce que, ἐκ τοῦ
 ὅτι, ἐξ ὅσων· parce qu'il m'a dit,
 je juge que vous avez tort, ἐξ
 ὅσων μοι εἶπε κρίνω ὅτι ἔχετε ἄ-
 δικον.

parchemin, περγαμηνή, διφθέ-
 ρα, μεμβράνη διὰ γραφήν.

parcheminé, e, περγαμηνοει-
 δής.

parcheminerie, θ. ἐμπόριον
 καὶ ἐργαστήριον τοῦ περγαμηνο-
 ποιοῦ.

parcheminier, διφθεροποιός,
 περγαμηνοποιός.

parcimonie, θ. φειδώ, ἄκρα
 φειδωλία, γλισχροτής.

parcimonieusement, φειδω-
 λῶς, γλισχρως.

parcimonieux, euse, φειδω-
 λός εἰς ἄκρον, γλισχρος.

parcourir, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς cou-
 rir) διέξειμι ταχέως, διέρχομαι, δι-
 ατρέχω, τρέχω τῆδε κακείσε· —
 toute la ville, διέρχομαι ἅπασαν
 τὴν πόλιν, ἐπισκέπτομαι τὰ διάφορα
 μέρη αὐτῆς· — à cheval, en voiture,
 περιελαύνω, περιέρχομαι ἕφιππος ἢ
 ἐφ' ἀμάξης· — tout le pays, περιη-
 γεῖσθαι ἀνά πᾶσαν τὴν χώραν (με-
 τασ.)· — un livre, ἀναγινώσκω βι-
 βλίον ἐπιτροχάδην· — des yeux, πε-
 ριορῶ, περιέρχομαι διὰ τοῦ βλέμ-
 ματος.

parcours, δρόμος ἀμάξης κοι-
 νῆς, σιδηροδρομικῆς, ποταμοῦ, διά-
 στημα διανυόμενον· droit de—, ἐ-

πινομή, ἀμοιβαὶ ἐλευθερίας νομῆς
 τῶν βοσκημάτων ὁμόρων κρατῶν·
 ἐλευθέρᾳ μετάβασις, μετανάστευσις·
parcroître, ῥ. οὐδ. ὑπεραυ-
 ξάνω.

par-dessus, ἐπενδύτης, ἐπα-
 νωφόριον· — τὸ ἐκ περισσοῦ διδόμε-
 νον, προσφερόμενον, περὶ πλεόν, ἐ-
 πίμετρον.

pardi! pardienne! κολαστικὸν
 βεβηλώσεως τοῦ par Dieu, ἐν οἰ-
 κειότητι, εἶδος ἐπιφωνηματικοῦ ὄρ-
 κου, καὶ ἐλαφροῦ, ἀσπιδίου ὄρκου.

pardon, συγγνώμη, συγχώρησις,
 ἄφεσις· je vous demande—, αἰτῶ
 παρ' ὑμῶν συγγνώμην, συγχωρήσατέ
 μοι· accorder le—, συγγνώμην ἀπο-
 νέμω· demander le— de qqn, συγ-
 γνώμην, συγχώρησιν ἐξαίτουμαι ὑπέ-
 τινος· mille—s, μυριάκις (αἰτοῦμαι)
 συγγνώμην· συχνότατα δὲ ἀπλῶς—
 ἢ mille—s, σημαίνει ἀντίρρησιν, ση-
 μαίνει— ἀπατάσθε· — ἀποδημία εἰς
 προσκύνησιν, προσευχὴ τις ταυτό-
 στημος τῆ Angelus.

pardonnable, συγγνωστός,
 συγχωρητός, συγγνώμης ἄξιος.

pardonner, συγγνώμην, συγ-
 χώρησιν δίδωμι, ἄφεσιν ἀμαρτίας
 ἀπονέμω, συγχωρῶ, συγγινώσκω·
 le monde ne pardonne rien, ὁ
 κόσμος οὐδὲν συγχωρεῖ· — ἀνέχο-
 μαι· pardonnez à ma franchise,
 συγχωρήσατε τὴν παρρησίαν μου,
 τὴν τόλμην μου· φείδομαι, χαρίζο-
 μαι· la mort ne pardonne à per-
 sonne, ὁ θάνατος οὐδενὸς φείδεται·
 pardonnez moi, συγγνώμην· mi-
 eux vaut—que punir, κάλλιον τὸ
 συγχωρεῖν ἢ τὸ τιμωρεῖν.

paré, e, κεκοσμημένος, καλῶς
 ἐνδεδυμένος, κεκαλλωπισμένος· bal
 —, χορὸς ἐν ᾧ οἱ προσκεκλημένοι
 εἰσὶ κομψῶς καὶ εὐπρεπῶς ἐνδεδυ-
 μένοι, οἱ μὲν ἄνδρες μὲ βελᾶδαν
 μιλαιαν κτλ. αἱ δὲ γυναῖκες μὲ γυ-

μνά στήθη και βραχίονας, ἐσθῆτα περικαλλῆ, κτλ.

paréage ἢ **-iage**, (τιμαρ.νομ.) ἰσότης δικαιώματος και ἰδιοκτησίας ἦν δύο ἄρχοντες εἶχον ἐπὶ ἀδιαιρέτου γῆς.

paréatis, (ἀρχαία νομοθ.) (λατινιστὶ ὑπακούσατε) ἐπιτακτικὴ ῥήτρα ἀνωτέρας ἀρχῆς διατάττουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

pareil, **eille**, ὁμοιος, ἴσος, ὁ αὐτός· οὐσ. **il n' a pas son**— δὲν ἔχει τὸν ὅμοιον του, εἶναι ἀπαράμιλλος· **vos**—**s**, οἱ ὅμοιοί σου, οἱ ἄνθρωποι τῆς τάξεως ἢ τοῦ γαρακτῆρος σου· **θ. rendre la pareille à qqn**, ἀποδίδωμί τινι τὰ ἴσα· **sans**—, ἀπαράμιλλος· **à—jour, à—eille heure**, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν αὐτὴν ὥραν.

pareillement, ὁμοίως, ὡσαύτως, ὁμοιοτρόπως.

parelle, **θ.** (βοτ.) τὸ ἵπολάπαθον, εἶδος βαφικοῦ λειχηῆνος.

parement, τὸ περικάρπιον τῆς περιγυριίδος, ἀναδίπλωμα, τὸ παρῦρασμα· τὸ ἄκρον τοῦ κ. μανικίου τοῦ φορέματος· καλλωπισμός, ἐπικόσμημα, τὰ ἔξωθεν τοῦ τοίχου, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· μεγάλοι οἰκοδομικοὶ λίθοι οἱ περιβάλλοντες ἔξωθεν τὴν οἰκοδομήν· λίθοι εὐμεγέθεις ἑκατέρωθεν λιθοστρώτου ὁδοῦ.

parémiologie, **θ.** παροιμιολογία.

parénchymateux, **cuse**, παρεγγυματώδης.

parenchyme, (βοτ.) παρέγχυμα.

parénèse, **θ.** (σπαν.) παραίνεσις, συμβουλή.

parent, **θ.** συγγενής· **nos proches**—, οἱ ἔξ ἀγγιστείας, στενοὶ συγγενεῖς·—**s**, οἱ γονεῖς· **nos premiers**—, ὁ Ἀδάμ και ἡ Εὐά, οἱ πρωτόπλαστοι.

parentage, τὸ συγγενολόγιον, ἅπαντες οἱ συγγενεῖς.

parenté, **θ.** συγγένεια.

parenthèse, **θ.** παρένθεσις λόγου και τὸ σημεῖον ()· **par**—, ἐν παρόδῳ εἰπεῖν, ὡς ἐν παρόδῳ.

parer, **ρ.** ἐν. κοσμῶ, στολλῶ, καλλωπίζω, ἀποτρέπω, ἀποκρούω ἀμυνόμενος· οὐδ.—**à un inconvénient**, ἀπαλλάττεσθαι, ἐκ ποδῶν ποιεῖν, ποιεῖσθαι δυσχέρειάν τινά· **se**—, κοσμεῖσθαι, ἐνδύεσθαι, καλλωπίζεσθαι· **la terre se pare au printemps**, ἡ γῆ κοσμεῖται τὸ ἔαρ· (μεταφ.) περιβάλλεσθαι, ἐπιδεικνύναι, **se—des dehors de la vertu**, ἀρετὴν ὑποκρίνεσθαι.

paresse, **θ.** ὀκνηρία, βραθυμία, κ. ἀκαμασιά, τεμπελιά·—**νωθρότης· βραδύτης.**

paresser, **ρ.** οὐδ. ὀκνηρεῦμαι.

paresseusement, ὀκνηρῶς, βραθύμως, ἀδρανῶς.

paresseux, **cuse**, ὀκνηρός, βραθυμος, ἀδρανής, βραδύς, κ. ἀκαμάτης, τεμπέλης.

pareur, τεχνίτης τελειοποιητῆς ἔργου τινός, ἐπικοσμητῆς.

parfaire, **ρ.** ἐν. (κλίν. ὡς faire) ἀποπερατῶ, τελειοποιῶ·—**son ouvrage**, τελειοποιεῖν, περαίνειν τὸ ἔργον, τελειοποιεῖν·—**une somme**, συμπληροῦν χρηματικόν τι ποσόν.

parfait, **θ.** τέλειος· τετελεσμένος, ὀλοτελής, συντελής (γραμμ.) παρακείμενος· **plus-que-parfait**, ὑπερσυντελικός.

parfaitement, τελείως, ἐντελῶς·—**bien**, ἄριστα, κάλλιστα.

parfilage, ἡ κατὰ νήματα ἀφαίρεσις τοῦ συνυφασμένου χρυσοῦ.

parfiler, **ρ.** ἐν. κροχυδίζω, διαλύω ὕφασμα, διαλύω αὐτὸ ἐν πρὸς ἐν, ἀφαιρῶ τὰ νήματα, κ. ξεφτίζω, ξεφτῶ.

parfilure, θ. ἀπότιγμα, κ. ξίφτισμα υφάσματος.

parfois, ένίοτε, κ. κάποτε.

parfondre, ρ. έν. — **les coupeurs**, συντήκω όμαλώς τὰ επί ύάλου ή μάλθης έπαλειφθέντα χρώματα.

parfournir, ρ. έν. έφοδιάζω έντελώς.

parfum, μύρον, άρωμα, εύωδία, εύοσμία, θυμίαμα, κ. μυρωδιά.

parfumé, e, εύώδης, εύοσμος, κ. μυρωδάτος· θυμιωμένος, μυρεψικός, μυροδρεχτής.

parfumer, ρ. έν. εύωδιάζω, εύώδη καθίστημι, θυμιώ· πληρω εύωδίας, καπνίζω· διαχέω εύωδιαν.

parfumerie, θ. ή μυρεψική· τό μυροποιείον· μυροπωλείον· τὰ διάφορα είδη των μύρων, εύωδία.

parfumeur, euse, μυρεψός, μυροποιός, μυροπώλης.

parfumier, ίδέ parfumeur.

parfumoir, θυμιατήριον.

parhélie ή **parélie**, άντανάκλασις, κατοπτρισμός του ήλιου έντός νεφους, ό παρήλιος, τό παρήλιον·

pari, ήτέρα, συνθήκη, κ. στοιχημα, τό χρηματικόν ποσόν του στοιχηματος.

paria, ό παρίας έν τη Ίνδικη, ήτοι ό άνήκων είς τάξιν προγεγραμμένην, καττραμένην και καταστροφουμένην υπό των εύγενων.

parier, στοιχηματίζω, βάλλω στοιχημα.

pariétaire, έλξίντη, φυτόν μαλακτικόν φυτόμενον επί των τοίχων.

pariétal, e, aux (άνασ.) βρεγματικός· των εκατέρωθεν του κρανίου όστων.

parieur, euse, στοιχηματιστής, ό στοιχηματίζων, ό άγαπών τὰ στοιχηματα.

Parisien, ienne. Παρισιακός.

parisis (-ζίς) έλέγετο άλλοτε

έπί των έν Παρισίοις γραττομένων νομισμάτων.

parisyllabique, ίσοσύλλαβος.

parité, θ. ισότης, παρισότης, όμοιότης, ταυτότης.

parjure, έπιορκία, παραβίασις, άθέτησις όρκου· ψευδορκία· έπίθ. έπιορκος, ό άθετήσας, καταπατήσας τον έαυτου όρκον· ό ψευδη όρκον όμόσας, ψεύδορκος.

parjurer, se—, ψευδορκώ, έπιορκώ, όμνύω ψευδη όρκον· άθετώ, καταπατώ τον όρκον μου.

parlage, λήρος, κενός, μάταιοι λόγοι, πολυλογία, άδολεσγία.

parlant, e, όμιλών, έχων σωνήν έναρθρον (μεταφ.) **portrait**—, εικών όμοιοτάτη.

parlé, e, όμιλούμενος, καθωμιλούμενος, καθωμιλημένος.

parlement, ή άλλοτε βουλή, βουλευτήριον, συμβούλιον, σύγκλητος, συνέδριον των άρχόντων της Γαλλίας· —άνώτατον δικαστήριον· —τανυν βουλή των Άγγλων ή ανω και ή κάτω, ή των εύπατριδων ή λόρδων και ή των κοινοτήτων.

parlementaire, κοινοβουλευτικός· **style**—, ύφος κοινοβουλευτικόν· **eloquence**—, κοινοβουλευτική εύγλωττία· (έν πολέμω)· **parvillon parlementaire**, ή λευκή σημαία, ότλ, ή του κήρυκος, ή της έπικηρυκεύσεως, ή άνυψουμένη προς συνδιάλεξιν, συνεννότησιν των δύο έθρικων στρατοπέδων.

parlementairement, κοινοβουλευτικώς.

parlementarisme, όγλαγωγία κοινοβουλευτική.

parlementer, συνεννοούμαι· προς παράδοσιν ή προταίνω άνακωγήν, έπικηρυκεύομαι.

parler, ρ. ούδ. φράζω, λέγω, λαλώ, όμιλώ· συνομιλώ· διαλέγομαι· **d' une chose en homme in-**

struit, ὁμιλῶ περί τινος ἀντικειμένου ὡς λόγιος· les muets parlent par signes, οἱ ἄλαλοι συνομιλοῦσι διὰ σημείων· — du nez, προφέρειν διὰ τῆς ῥινός· (μεταφ.) κελεύειν· l'honneur parle, ἡ τιμὴ τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς, ὁμιλεῖ, κελεύει, διατάσσει· — en l'air, λέγειν εἰκῆ, κ. λέγω λόγια τοῦ ἀέρος, ἄνευ βεβαιότητος· — au coeur, συγχινεῖν διὰ τῶν λόγων· — en maître, ὁμιλεῖν ἐπιτακτικῶς, ἀγερώχως· — haut, λέγειν, λαλεῖν μεγαλοφώνως, ἀσυστόλως, παρρησίᾳ· — des grosses dents, λέγειν ἀπειλητικῶς· — d'abondance, ὁμιλεῖν ἐκ τοῦ προχείρου, ἄνευ προπαρασκευῆς· — d'or, ὁμιλεῖν κάλλιστα· faire — de soi, διεγείρειν τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων, παρῆχειν ἀφορμὴν ὁμιλίας εὐφήμου ἢ δυσφήμου· ῥ. ἐν· — à l'oreille, λέγειν μυστικῶς εἰς τὸ οὖς· — tête à tête, συνδιαλέγεσθαι κατ' ἴδιαν· — comme un livre, εὐφραδῶς λέγειν· — à cheval, λέγειν ὑπερηφάνως, ἐπιτακτικῶς· n' en parlons pas, ἄς ἀφήσωμεν αὐτά, μὴ τ' ἀναφέρετε· ῥ. ἐν· — une langue étrangère, ὁμιλῶ ξένην γλῶσσαν· parlons affaires, ἄς ὁμιλήσωμεν περὶ σπουδαίων, περὶ ἐνδιαφερόντων ἡμῖν πραγμάτων· — beaux arts, ὁμιλεῖν περὶ καλλιτεχνίας· se — des yeux, συνομιλεῖν διὰ τῶν βλεμμάτων· οὖς· — ἡ ὁμιλία, ὁ λόγος, τὸ λέγειν· un beau —, εὐγλωττία, εὐφράδεια.

parlerie, θ. ἀδολεσχία, φλυαρία, κ. μωρολογία.

parleur, euse, ἀδολέσχης, φλύαρος, κ. πολυλογᾶς· beau —, εὐγλωττος, εὐφραδής.

parloir, συνδιαλεκτήριον, δωμάτιον ὅπου δέχονται τοὺς προσερχομένους ἵνα συνδιαλεχθῶσι περί τινος ὑποθέσεως.

parlotte, θ. μέρος συναθροίσεων

ὅπου ὁμιλοῦσι περὶ μηδαμινῶν πραγμάτων· — ἀσχίσεις λόγου, συζητήσεων, μεταξύ νέων δικηγόρων προαλειφομένων διὰ τὸ ἑαυτῶν στάδιον.

parmentière, θ. οὕτω καλεῖται ἐνίοτε τὸ γεώμηλον.

Parmesan, θ. ὁ ἐκ Πάρμης τῆς Ἰταλίας, Παρμέστης, Παρμάνος· εἶδος τυροῦ κατασκευαζομένου ἐν τῇ πόλει ἢ τῷ δουκάτῳ τῆς Πάρμης.

parmi, ἐν, ἐν μέσῳ, μεταξύ πολλῶν· se mêler — la foule, ἀναμιγνυσθαι ἐν τῷ πλήθει.

Parnasse, ὁ Παρνασσός, ὄρος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Μουσῶν.

parodie, θ. παρωδία, μετατροπὴ σπουδαίου ποιήματος εἰς κωμικόν, ἐμπαιγμός, περίγελως.

parodier, παρωδῶ, ἐμπαίζω μιμούμενος.

parodique, παρωδιακός.

parodiste, παρωδός, ποιητὴς παρωδίας.

paroi, θ. πλευρά, τοῖχος ἐσωτερικός ἢ ἐξωτερικός ἀγγείου ἢ θαλάμου· (ἀνατ.) — πλευρὰ τοῦ κρανίου ἢ τοῦ στομάχου.

paroisse, θ. ἐνορία ἱερέως· οἱ κάτοικοι αὐτῆς, οἱ ἐνοριταί· ἐκκλησία, ναὸς τῆς ἐνορίας.

paroissial, e, aux, ἐνοριακός.

paroissien, ienne, ἐνοριτῆς· οὖς. σύνοψις προσευχῶν.

parole, θ. ὁ λόγος, τὸ ῥῆμα· ῥῆσις, φράσις, φωνή, γλῶσσα· il a la — douce, ἔχει γλυκὺν τόνον φωνῆς· — distincte, λόγος εὐκρινής· — mémorable, λόγος ἀξιομνημόνευτος· — ὑπόσχεσις, je vous donne ma — ἢ ma — d'honneur, σᾶς· δίδω λόγον τιμῆς· porter des — s de paix, φέρειν προτάσεις εἰρήνης· prêcher la — de Dieu, κηρύττειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· (μεταφ.) homme de —, ἄνθρωπος ἀψευδῆς ἐν

ταῖς ὑποσχέσεσιν· le don de la—, τὸ χάρισμα τοῦ λόγου· avoir la—, ἔχειν τὸν λόγον, ἤτοι τὸ δικαίωμα τοῦ ὀμιλῆσαι· demander la—, αἰτεῖν τὸν λόγον, τουτέστιν ἄδειαν τοῦ λαλῆσαι, τοῦ ἀγορεύσαι· porter la—, ὀμιλεῖν ἐκ μέρους πολλῶν· perdre la—, μένω ἀναυδος, κ. χάνω τὰ λόγιά μου· couper la— à qqn, διακόπτειν τὸν λόγον τινός· n' avoir qu' une—, ἓνα μόνον λόγον λέγειν, μὴ πολυλογεῖν· jouer sur—, παίζω (ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ) ἐπὶ λόγῳ τιμῆς, ἐπὶ πίστει· ma—, ἢ ma—d' honneur, σᾶς δίδω τὸν λόγον μου, λόγον τιμῆς, σᾶς βεβαιῶ· il a manqué à sa—, ἠθέτησε, παρέβη, τὴν ὑπόσχασίν του· un déluge de—s, χείμαρρος λόγων· en—s voilées, δι' ὑπαινιγμῶν· c' est un homme de—, ἐμμένει εἰς τὰς ὑποσχέσεις του· à quoi bon tant de—s? τί ὠφελοῦσι τόσοι λόγοι;

paroli (ἐν χαρτοπαιγ.) τὸ διπλάσιον τοῦ κερδηθέντος προτείνω.

parolier, ὁ συγγραφεὺς ἢ ποιητῆς τοῦ χειμένου μελοδράματος.

paronomase, θ. (σχῆμα ῥητορ.) παρονομασία, παρωνυμία.

paronomasie, θ. ὁμοιότης, ὁμοφωνία λέξεων γλωσσῶν διαφόρων.

paronymie, ἰδὲ paronomase.

paronyme, παρωνυμος, λέξις ἄλλη τινι συγγενῆς ἔτυμολογικῶς.

parotide, θ. (ἀνατ.) παρωτίτις· (ἰατρ.) παρωτίτις, φλεγμονὴ τῆς παρωτίδος.

parotidien, ienne, παρωτίδιος.

parotidite, ἰδὲ parotide.

parotique, παρωτίτιος.

paroxysme (ἰατρ.) παροξυσμός, ἄκρα ἐπίτασις ὀξείας νόσου· σφοδρότης πάθους ψυχικοῦ.

parpillot (ὑβριστικῶς παρὰ τῶν ῥωμανοκαθολικῶν ἄλλοτε) καλῆνιστής.

parpaing, διάτονος οἰκοδομικός λίθος.

Parque, θ. θεότης καταχθόνιος· τοῦ ἄδου, Μοῖρα· les trois Parques, αἱ τρεῖς μοῖραι· Clotho, ἢ Κλωθώ, Lachésis, ἢ Λάχεσις, καὶ Atropos, ἢ "Ατροπος· ὁ θάνατος.

parquement, τὸ ἐν σηκῷ ἐγκλείειν, μάνδρισμα.

parquer, ῥ. ἐν. αὐλλίζομαι, ἀγρραυλέω, σηκάζω, ἐγκλείω ποιμνιον, ἀγέλην, μανδρίζω.

parquet, ἔδαφος, δάπεδον, ψηφιδωτὸν πάτωμα, μωσαϊκὸν ξύλινον, φατνωτὸν· τὸ μεταξὺ τῶν δικαστικῶν ἐδρῶν καὶ τῶν δικηγόρων κοινὸν διάστημα, δρύφακτον· μέρος ἔνθα συνέρχονται οἱ λειτουργοὶ τῆς δικαιοσύνης· (περιληπτ.) οἱ εἰσαγγελεῖς· οἱ δημόσιοι κατήγοροι· οἱ νομοφύλακες· μέρος ἔνθα συνέρχονται οἱ μεσίται τοῦ χρηματιστηρίου· ἵνα προσδιορίσωσι τὸ συνάλλαγμα· ἄθροισμα τῶν σανίδων αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ δάπεδον τοῦ θαλάμου.

parquetage, φάτνωμα, σανίδωμα, ξυλίνη ψηφιδωσις, ἀβακόστρωσις.

parqueté, ἀβακόστρωτος, ψηφιδωτός, φατνωτός,

parqueter, ῥ. ἐν. σανιδῶ, φατνωῶ, ἐγκολάπτω διάφορα σχήματα ἐπὶ τοῦ δαπέδου διὰ ξύλων διαφόρων χρωμάτων ἐν εἴδει ξυλίνου μωσαϊκοῦ, ποιῶ ἀβακόστρωσιν.

parqueterie, θ. ἡ τέχνη τῆς φατνώσεως, ἀβακοστρώσεως, ψηφιδώσεως.

paqueteur, ἐργάτης φατνωμάτων, ἀβακοστρώσεων, ψηφιδώσεων ξυλίνων.

parrain, ἀνάδοχος, ὁ βαπτιστῆς τέκνου· ὁ εἰσάγων τινὰ εἰς μύησιν μυστικῆς ἑταιρίας.

parainage, ἰδιότης ἀναδόχου.

parricide, πατροκτόνος· —πατροκτονία.

parse, ἰδὲ **parsi**.

parsemé, ο, ἐπεσπαρμένος, κα-
τεστρωμένος. κεκαλυμμένος.

parsemer, ῥ. ἐν. ἐπισπείρω,
περιστρώννω, διασκορπίζω. — de
perles et de pierres précieuses,
καταστολλίζω διὰ μαργαριτῶν καὶ
πολυτίμων λίθων.

parsi, ο, ὁπαδὸς τῆς ὀρθοσκειᾶς
τοῦ Ζωροάστρου· γλῶσσα ἐπικρα-
τήσασα ἐν Περσίᾳ ἐπὶ τῶν τελευ-
ταίων Σασανιδῶν βασιλέων· la
langue parsie ἢ parse, ἡ Περσικὴ
τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γλῶσσα.

part, ἄρσ. (νομ.) τέκνον νεογέν-
νητον.

part, θ. μέρος, μερίς, μερίδιον,
κ. μερδικόν· τὸ μέρος καὶ ἐπὶ ἀμε-
ρίστων μὲν, ἀλλὰ κοινωνουμένων,
ἀπονεμομένων πολλοῖς ἄλλοις ταυ-
τοχρόνως, οἶον· avoir—aux bon-
nes grâces du prince, ἀπολαμ-
βάνειν ἐκ τῶν εὐεργετημάτων τοῦ
ἡγεμόνος, ἢ ἀπολαύειν τῆς εὐνοίας
αὐτοῦ· prendre—au bonheur d'
autrui, συμπαθεῖν τῇ εὐτυχίᾳ τῶν
ἄλλων, χαίρειν ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις
αὐτῶν (ἢ ὡς συνηθέστερον λέγουσι)
συμμερίζεσθαι τὴν εὐτυχίαν τῶν ἄλ-
λων.—πρόσωπον· de quelle—ve-
nez-vous? παρὰ τίνας ἔρχεσθε;—
τόπον· je l'ai vu quelque part,
τὸν εἰδόν που, εἰς τι μέρος· la—du
lion, ἡ μερίς τοῦ λέοντος, ἡ καλλι-
τέρα, ἡ μεγαλητέρα μερίς· avoir
—au gâteau, μετασχεῖν τῶν ὠφε-
λειῶν· prendre—à une bonne
oeuvre, συντελεῖν εἰς ἀγαθοεργίαν
τινά· faire—d'un fait à qqn, γνω-
ρίζειν τινὶ τι· prendre en bonne
—, en mauvaise—, ἐκλαμβάνειν
ἐπὶ καλοῦ, ἐπὶ κακοῦ· faire la d'
une chose, ἀναλογίζεσθαι τι λογα-
ριάζειν τι· de toutes—s, παντα-
χόθεν· nulle—, οὐδαμοῦ, κ. που-
θενά· de—et d'autre, ἐκατέρωθεν·

à—, πλήν, ἐκτός, χωριστά·—à moi,
κατ' ἑμαυτόν, κατὰ νοῦν· à—lui,
καθ' ἑαυτόν· pour ma—, τὸ κατ'
ἐμέ, τὸ ἐπ' ἐμοί· de—en—, διαμ-
περές, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο μέ-
ρος, κ. πέρα πέρα· quelque—que
ce soit, ὅπου δήποτε· raillerie à—,
plaisanterie à—, ἄνευ ἀστεϊσμῶν,
κ. χωρὶς χωρατά.

partage, διανομή, διαμελισμός·
il eut en—, ἔλαβεν εἰς τὸ μερίδιόν
του· cette ferme fut son—, τὸν
ἀγρόν, τὸ ἀγροκήπιον τοῦτο, ἔλαβε
μερίδιον· posséder sans—, κεκτη-
σθαι ἀδιαμερίστως, ὀλοκλήρως, ἀδι-
αιρέτως.

partageable, διαιρετός, μερι-
στός.

partageant, ο, μέτοχος δια-
νομῆς, συμμεριζόμενος.

partager, ῥ. ἐν. διανέμω, δι-
αιρῶ, μερίζω, διαμερίζω, κ. μοι-
ράζω· διαμερίζω, χωρίζω εἰς πολλὰ
μέρη· συμμετέγω·—la faveur du
souverain, συναπολαύειν τῆς εὐ-
νοίας τοῦ ἀνακτος· (μεταφ.) συμπα-
θεῖν, μετέχειν τοῦ αἰσθήματος· —
la joie de son ami, συμμετέχειν τῆς
χαρᾶς τοῦ φίλου, συγχαίρειν τῷ
φίλῳ·—les périls, συμμετέχειν τῶν
κινδύνων· κοσμεῖν διὰ προτερημά-
των· la nature l'a bien partagé,
καλῶς ἐπροίκισεν αὐτόν ἢ φύσις·
συμφωνεῖν·—l'opinion de qqn,
ὁμοφρονεῖν τινι, εἶναι τῆς γνώμης
τινός· ἐμποιεῖν διγύνοϊαν· cette
question a partagé la chambre,
τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνέβαλε τὴν βου-
λήν εἰς διγύνοϊαν, διήρесе τὰς γνώ-
μας τῶν βουλευτῶν.

partageur, κοινοκλήμων, ὁ ὀ-
νειρευόμενος κοινὴν καὶ ἴσην διανο-
μὴν τοῦ πλοῦτου ἐν τῇ κοινωνίᾳ·
δημωδῶς καὶ partageux λέγεται.

partance, θ. ἡ ὥρα τῆς ἀνα-
χωρήσεως πλοίου, ἀπόπλους· être

en—, ἐτοιμάζεσθαι πρὸς ἀπόπλουν.
partant, ἄρα, διό, διὰ τοῦτο, ὡς ἐκ τούτου.

partant, ὁ ἀναχωρῶν.

partenaire, (ἐν χαρτοπαιγνίῳ) ἑταῖρος, συμπαίκτης, λέγεται δὲ καὶ **partner**.

parterre, ἀνθῶν, ἀνθώδης πρασιά, κ. παρτέρι· λειμών· τὸ κάτω μέρος τοῦ θεάτρου, ἡ πλατεία—οἱ ἐν τῇ πλατείᾳ θεαταί.

Parthique, Παρθικός, τῶν Πάρθων.

parti, μέρος, μερίς, αἵρεσις, στάσις, φατρία, κόμμα· il est du—de l'opposition, εἶναι τοῦ κόμματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀνήκει εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν· esprit de—, πνεῦμα φατριαστικόν· ἀπόφασις· je ne sais quel—prendre, δὲν εἰξεύρω τί ν' ἀποφασίσω, τουτέστι διστάζω· le meilleur—serait de s'en aller, τὸ κάλλιστον θὰ ἦτο ν' ἀπέλθῃ τις· —ὄφελος· il a su tirer —de ces troubles, ἡδυνήθη νὰ ὠφελθῇ ἐκ τῶν ταραχῶν ἐκείνων· c'est un —pris, ἡ ἀπόφασις ἐγένετο, τοῦτο ἀπεφασίσθη, εἶναι ἀποφασισμένον· prendre le—de qqn, συντάσσεισθαί τινι, συνηγορεῖν ὑπὲρ τινος, ὑπερασπίζεσθαί τινά· avoir un—à la cour, ἔχειν φίλον ἐν τῇ αὐλῇ· faire un mauvais—à qqn, κακοποιεῖν τινά, λοιδορεῖν, ὑβρίζειν· νυμφίος ἢ νύμφη, νέος ἢ νέα εἰς γάμον κατάλληλος, ὠριμος· c'est un excellent—, εἶναι ἀξιόλογος γαμβρός ἢ νύμφη· il ἢ elle a épousé un riche—, ἐνυμφεύθη πλούσιον, ὑπανδρεύθη μετ' πλούσιον· ἐπάγγελμα il a pris le—des armes, ἐγένετο στρατιωτικός· —ἀπόσπασμα· il est commandant d'un—, διοικεῖ ἐν ἀπόσπασμα· ἐπιθ. (ἐν οἰκιστήμοις) διηρημένος εἰς δύο ἴσα μέρη διὰ καθέτου γραμμῆς.

partiaire (νομ.) colon—, γεωργός ἀποδίδων μέρος τῶν προϊόντων τῆς καλλιιεργείας του εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

partial (-σιαλ) e, αυκ, ἕτερομερής, ἕτεροκλινής, προσωπολήπτης, μεροληπτικός.

partialement, ἕτερομερῶς, προσωποληπτικῶς, ἕτεροζήλως.

partialité, θ. τὸ ἕτεροζήλον, ἕτερομέρεια, προσωποληψία, μεροληψία, ἀδικία.

participable, συμμεθεκτός.

participant, e, ὁ μετέγων, συμμετοχός, κοινωνός.

participation, θ. μετοχή, συμμετοχή, συμμεθέξις·—à un crime, συμμετοχή εἰς ἔγκλημα, συνενοχή· cela a eu lieu sans sa participation, θ. τοῦτο συνέβη ἄνευ τῆς συμμεθέξεως αὐτοῦ.

participe (γραμμ.) μετοχή, τὸ μετέγον τοῦ ῥήματος καὶ τοῦ ἐπιθέτου.

participer, ῥ. οὐδ. συμμετέγω, συμμερίζομαι, μεταλαμβάνω, κοινωνῶ, λαμβάνω μέρος·—à une conjuration, συμμετέγω εἰς συνωμοσίαν· μετέγειν τῆς φύσεως· le mulet participe de l'âne et du cheval, ὁ ἡμίονος μετέγει τῆς φύσεως τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ὄνου.

particulaire (γραμμ.) ἀνήκων εἰς τὰ μέρη.

particulariser, ῥ. ἐν. τὰ καθ' ἕκαστα λέγω ἢ διέρχομαι, ἀκριβολογῶ.

particularisme, ἰδιοτελεία· ἡ, αἵρεσις ἢ δοξάζουσα ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε μόνον ὑπὲρ τῶν ἐκλεκτῶν· πολιτικὸν δόγμα ἐν Γερμανίᾳ τῶν φρονούντων ὅτι αἱ διάφοροι πολιτεῖαι αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν Γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν συμφέρει νὰ διατηρῶσι τὴν ἰδίαν ἕκαστον νομοθεσίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν.

particulariste, ὀπαδὸς τοῦ particularisme· ἰδιογνώμων, ἰδιόφρων.

particularité, θ. τὸ ἰδιάζον, ἰδιότης.

particule, θ. μόριον σώματος, ὕλης, μέρος ἐλάχιστον· ἢ τοῦ ὀνόματος εὐπατρίδου προτασσομένη πρόθεσις de, ἐκ· (γραμμ.) μόριον ἀχώριστον ἐξ ἄλλης λέξεως οἶον· dif, de, ci, da, ἐν ταῖς λέξεσι difficile, δύσκολος, défaire, διαλύειν, celui-ci, οὗτος, oui-da, ναὶ ὅα, καὶ καταγρηστικῶς πᾶσαι αἱ μονοσύλλαβοι ἄκλιτοί· λέξεις· οἶον· et, καί, ou, ἢ, ni, οὔτε, mais, ἀλλά, oui, ναί, non, οὐ, κ. λ.

particulier, ἴδιος. ἰδιαίτερος, χωριστός, ἰδιάζων· plante—e, à un climat, φυτὸν ἰδιάζον εἰς τι κλίμα· τὸναντίον τοῦ γενικός· l'intérêt—doit s'effacer devant l'intérêt général, τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον ὀφείλει νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὸ γενικόν· ἰδιάζων, διαπρεπής, ἔξοχος· χωριστός, ἰδιαίτερος· chambre—e, ἰδιαίτερος, χωριστός θάλαμος· οὐσ. ἰδιότης· en—, ἰδιωτικῶς.

particulièrement, ἰδίως, ἰδιαιτέρως, ἰδιαζόντως, κατ'ἔξοχὴν, πρὸ πάντων.

partie, θ. μέρος, μέρος, μερίδιον· τύπος, χώρα· (μουσ.) ἕκαστον τῶν μερῶν, ὧν τὸ σύνολον ἀποτελεῖ τὴν ἁρμονίαν· morceau à 2, à 3 —s, μολπή διμερής, τριμερής· χάρτης ἐφ' οὗ γέγραπται ἕκαστον τῶν μερῶν τούτων· voici votre—, ἰδοὺ τὸ μέρος ὑμῶν· (γραμμ.) les—s du discours, τὰ μέρη τοῦ λόγου· (ἐμπορ.) τρόπος καταστιχογραφίας· tenues des livres en—simple, ἀπλογραφία καταστίχων, μονογραφία· tenue des livres en—double, διπλογραφία· (χαρτοπαιγ. ἢ ἄλλο)

τὸ σύνολον τῶν χαρτωσιῶν, βολῶν ἢ κινήσεων, αἵτινες ἀπαιτοῦνται ἵνα τις κερδάνῃ τὸ παίγνιον, κ. τὴν παρτίδα· faire une—de chasse, de promenade, ἐξέρχομαι ἐπὶ θήραν, εἰς περίπατον· quitter la—, παραιτεῖσθαι, ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος, τῆς πάλης· la —n' est pas égale, ὁ ἀγὼν εἶναι ἄνισος· (νομ.) ἀντίδικος, ἀντίπαλος· les —s sont en présence, οἱ ἀντίδικοί εἰσι παρόντες, ἐνώπιον ἀλλήλων, οἱ ἀντίπαλοι συνηντήθησαν· partie adverse, ὁ, ἡ, ἀντίδικος· —civile, πολιτικός ἀνάγων· les—s contractantes, τὰ συμβαλλόμενα μέρη· prendre qqn à—, ἐπιτίθεμαι κατὰ τινος, αἰτιῶμαι τινά, κ. τὰ βάλλω μὲ αὐτόν· avoir à faire à plus forte—que soi, ἔχειν ἰσχυρότερον ἑαυτοῦ ἀντίπαλον· (ἀνατ.) les—s nobles, τὰ εὐγενῆ μέλη τοῦ σώματος, ἦτοι ἡ κεφαλή, ἡ καρδιά, τὸ ἦπαρ, ὁ πνεύμων· les—s honteuses, ἡ —s naturelles, τὰ κρύφια μέλη· en—, ἐν μέρει· en tout ou en—, καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει· —intégrale, μέρος ὀλοκληρωτικόν, ἦτοι ἀχώριστον· —aliquotte, παράγων, πολλοστόν· se mettre de la—, λαμβάνω μέρος.

partiel, elle, ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ μέρους, μερικός.

partiellement, ἐπὶ μέρους, μερικῶς.

partir, β. οὐδ. (partant, parti, je pars, nous partons, je partis) ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι· κ. μισεύω· ἐξορμῶ, φεύγω· nos amis sont partis, οἱ φίλοι ἡμῶν ἀνεχώρησαν· le lièvre partit comme une flèche, ὁ λαγῶς ἐξώρμησεν ὡς βέλος· —ἀρχομαι, πηγάζω· tous les nerfs partent du cerveau, πάντα τὰ νεῦρα ἔχουσι τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· votre compassion

part d'un bon naturel, ἡ συμπά-
θεια ἡμῶν πηγάζει ἐξ ἀγαθῆς φύ-
σεως, ἐκ καλῆς ψυχῆς· προθ. à—
de ce jour, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης· à—d'aujourd'hui, ἀπὸ σήμε-
ρον. Τὸ βῆμα τοῦτο ἐν τοῖς συνθέ-
τοις αὐτοῦ χρόνοις ὅταν μὲν σημαίνῃ
κατάστασιν βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ être,
οἷον votre ami est parti depuis
deux heures, ὁ φίλος ὑμῶν ἀνε-
χώρησε πρὸ δύο ὡρῶν, ὅταν δὲ ση-
μαίνῃ ἐνέργειαν διὰ τοῦ avoir, οἷον
le coup a parti avec impétuo-
sité, ἡ βολή ἐρρίφθη μὲ πολλὴν
ὀρμὴν.

partir, ῥ. ἐν. διαίρειν, διανέμε-
σθαι· avoir maille à—avec qqn,
ἔχειν διαφορὰν μετὰ τινος· (ἵππικῆ)
—un cheval, ἐλαύνειν ἵππον.

partisan, θιασιώτης, ὀπαδός,
συστασιώτης, ζηλωτής, ἐραστής· les
—s de la monarchie constitu-
tionnelle, οἱ ὀπαδοὶ τῆς συνταγμα-
τικῆς βασιλείας, οἱ συνταγματικοί

partitif, ive (γραμμ.) μεριστι-
κός· article—, ἄρθρον μεριστικὸν ἢ
ἀόριστον, ἧτοι τὸ δηλοῦν μέρος τοῦ
ὅλου, ὅπερ ἐστὶν ἡ γενικὴ πτώσις
τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου, τίθεμένη ἐν
τῇ Γαλλικῇ ἀντὶ ὀνομαστικῆς καὶ
αἰτιατικῆς, ὅπου ἡμεῖς ἀνάρθως
ἐκφέρομεν τὸ ὄνομα, οἷον du pain,
ἄρτος ἢ ἄρτον· de la viande, κρέας,
des hommes, ἄνθρωποι καὶ ἀν-
θρώπου.

partition, θ. (μουσ.) τὸ σύνολον
μουσικῆς συνθέσεως πολυμεροῦς, συ-
ναρμογῆ τῶν μερῶν αὐτῆς, σύνθε-
σις ἢ σύνταξις ἐναρμόνιος.

partner (Ἀγγλ.) ἰδὲ Γαλλ. par-
tenaire.

partout, πανταχοῦ, πανταχόσε,
κ. παντοῦ· ἔσ—, πανταχόθεν—οῦ,
ὅπου ἂν, ὅπου δήποτε.

partrouiller, ῥ. ἐν. (παλαιόν)
ταράττειν ὑπερβαλλόντως.

parturition, θ. τόκος, τοκετός,
γέννα.

parure, θ. κόσμος, κόσμησις,
ὠραισμός, στολισμός, καλλωπισμός·
ἱματισμός, ἐνδυμασία· (μεταφ.) la
—du printemps, τὰ ἄνθη τοῦ ἔαρος.

parvenir, ῥ. οὐδ. (κλιν. ὡς ve-
nir καὶ ὡς αὐτὸ βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ
être) ἐφικνοῦμαι, ἀφικνοῦμαι, κα-
θικνοῦμαι, ἐργομαι, ἐπέργομαι,
φθάνω· ma lettre lui est parve-
nue, ἡ ἐπιστολή μου ἔφθασεν εἰς
αὐτόν, δηλ. τὴν ἔλαβεν· (μεταφ.)
—aux honneurs, τιμῶν ἀξιοῦ-
σθαι· (ἀπολύτως)· πλουτεῖν, ἀνυ-
ψοῦσθαι· que de peines pour —!
πόσον κοπιᾷζει τις διὰ τὴν πλουτήση
ἢ τὴν ἀξιοῦσθαι τιμῶν!

parvenu (γλευαστικῶς) ἀρτί-
πλουτος, νεόπλουτος, καινούριος
πλούσιος, κ. ξιππασμένος.

parvifolié, e, λεπτόφυλλος.

parvis, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ,
προτεμένισμα, προπύλαιον· παρὰ
τοῖς Ἑβραίοις ὁ πρὸ τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου γῶρος.

pas, βῆμα, κ. πάτημα, πατημα-
σιά, πάσσο· ἴγνος τοῦ ποδός ἐπὶ
τῆς γῆς, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· βᾶδισμα,
περιπάτημα, κ. περιπατησιά· aller
hon—, βαίνω καλῶς· à—pas fur-
tifs, ἢ à—de loup, κλωπικοῖς βή-
μασιν βαίνειν, κ. πηγαίνω· σὺν
κλέπτῃ· suivre les—de qqn, κατ'
ἴγνη ἐπεσθαι· aller à petits—, ἡ-
ρέμα βαίνειν, aller au—, βᾶδην,
κατὰ βῆμα πορεύομαι· aller d'un
—régulier ἢ cadencé, μετὰ ῥυ-
θμοῦ βαίνειν, ἐν ῥυθμῷ βαδίζειν·
marcher à grands—, πλίσσομαι,
βαίνω μεγάλοις βήμασιν· marcher
à—lents, βραδυπορῶ· revenir sur
ses—, ἐπὶ πόδα ἀναστρέφω, ὑπο-
στρέφω, ὀπισθοδρομῶ, κ. γυρῶ
ὀπίσω· explorer les—de qqn,
ἴγνηλατεῖν τινα· faire un faux—,

παραπίπτω, ὀλισθαίνω, παραπατώ, κ. στραβοπατώ· s'attacher aux — de qqn, παρακολουθῶ τινι πανταχόσε· aller à—mésurés, λίαν περιεσκευμένως χωρῶ, βαίνω· marcher à—de géant, προχωρῶ γιγαντιαίως βήμασι, προοδεύω ταχέως· metre qqn aux—, σωφρονίζειν τινά· un—de cleric, ἀπερισκεψίαν πράττω· se tirer d'un mauvais—, ἀπαλλάττεσθαι δυσχερείας, δεινῆς θέσεως· avoir le—, πρωτεύειν, προεξάρχειν· faire les premiers—, πρῶτος ἄρχομαι, προτείνω, κάμνω τὴν ἀρχήν· de ce—, τῶρα, εὐθύς· le—de Calais, ὁ πορθμός τοῦ Καλαί, ἢ καὶ ἄλλως τῆς Μάγχης· franchir le—, ἀποφασίζω ἐπὶ τέλους νὰ πράξω τι (ὄργισ.) —de deux, —de trois, χορὸς διὰ δύο, διὰ τριῶν ἐκτελούμενος· le—de la porte, ὁ οὐδός, τὸ κατώφλιον· —à—, βῆμα πρὸς βῆμα.

pas, οὐ, οὐκ, δέν, μή· je ne sais pas, οὐ γινώσκω, δέν γνωρίζω, n'y allez pas, μὴ υπάγητε ἐκεῖ· pas un, οὐ· ἐ εἷς· —mal, οὐγὶ κακῶς, δηλ. κα λῶς· —du tout, οὐδαμῶς, ποσῶς· non—que, ὄχι ὅτι, ce n'est—que, ὄχι διότι· presque—, ἐλάχιστον, μόλις, σχεδόν ὄχι· —encore, οὐπω, μήπω· —moins, οὐγ ἦττον, ὄχι ὀλιγώτερον· —le moins du monde, οὐδὲ τὸ παράπαν.

pascal, e, πασγάλιος, πασγαλινός, τοῦ Πάσχα.

pascalie, θ. (βοτ.) κορυμβοφόρον, κ. πασγαλία.

pas-d'âne, (βοτ.) τὸ βήχιον, ἢ κκαλία.

pasigraphie, πασιγραφία, γραφῆς εἶδος παγκόσμιον.

pasquin, σκώπτης, σατυρικός τοῦ χυδαίου εἴδους.

pasquinade, θ. λίβελλος, σκῶμμα, ἀγοραία γλεύη, οἶον τὰ ἐφ' ἀμάξης ἢ ἐξ ἀμάξης,

passable, μέτριος, ὑποφερτός.

passablement, μετρίως, ὑποφερτῶς.

passade, ἀπλῆ μετάβασις τινος εἰς τινα τόπον.

passage, διάβασις, μετάβασις, κ. πέρασμα· —παρέλευσις· πορεία· πόρθμευσις· —διάπλους· —ὄδοιπορία· —d'une montagne, ἡ ὄρους ὑπερβολή, διάβασις· ôtez vous du—, ἐξέλθετε ἐκ τῆς διόδου, στηθε ἐκποδῶν, ἀπ' ἔμπροσθέν μου· attendre qqn au—, περιμένειν τινά ἵνα διαβῇ· —de Toulon à Alger, μετάβασις ἐκ Τουλῶνος εἰς Ἀλγέριον· —δίοδος καμαρωτή, ὑπόστεγος, σκεπαστή· le—de l'Opéra à Paris· ἡ δίοδος τοῦ Μελοδράματος ἐν Παρισίοις· se frayer un—, ἀνοίγω δίοδον, διάβασις διὰ προσπαθείας· χωρίον βιβλίου, περικοπή· voilà un beau—de Bossuet, ἰδοὺ ὠραῖον χωρίον τοῦ Βοσσουέττου· (μεταφ.) πρόσκαιρόν τι· la vie n'est qu'un—, ὁ βίος βραχεῖά τις διάβασις εἶναι· oiseau de—, μεταβατικόν, μεταναστευτικόν πτηνόν· —(ἵππιχῆ) ὁ μεμετρημένος καὶ ἔρρυθμος βηματισμός ἢ κάλπασμα τοῦ ἵππου.

passager, ἐρε, πρόσκαιρος, ὀλιγοχρόνιος, βραχύδιος, προσωρινός, στιγμιαίος, κ. περαστικός· μεταβατικός· διαβατικός· οὐσ. διαβάτης· ἐπιβάτης, διὰ θαλασσοπορίαν.

passager, ἐρε, πρόσκαιρος, στιγμιαίος, κ. περαστικός.

passagèrement, ἐπὶ βραχύ, προσκαιρῶς, στιγμιαίως, διαβατικῶς, περαστικά, δι' ὀλίγον καιρόν.

passale (ἐντομ.) πάσσαλος, κολεόπτερόν τι πενταμερές· (βοτ.) κάλυξ ἀδιάφρετος.

passant, e, πολυπάτητος, διά-

βατικός· rue, —e, ὁδὸς ἀδιακόπως διαβαινομένη, κ. δρόμος περαστικός· en —, ἐν παρόδῳ· soit dit en —, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ· je n'ai lu cet ouvrage qu' en —, ἐπιτροχάδην μόνον ἀνέγνων τὸ σύγγραμμα τοῦτο· οὐσ. les —s, οἱ διαβάται.

passation, θ. συνομολόγησις, σύνθεσις, σύνταξις συμβολαίου.

passavant, τελωνιακὴ ἀπόδειξις, ἄδεια πρὸς μετακόμισιν.

passe, θ. πόρος· δίοδος μεταξύ ὑφάλων καὶ σκοπέλων· καταβολή· κατάθεμα ἑκάστου παίχτου ἐν τισὶ παιγνιδίοις· μέρος τοῦ γυναικείου πετάσου, κ. καπέλλου· τίναγμα τῶν χειρῶν, ὅπερ ποιῶσιν οἱ μαγνητισταὶ κατ' ἐκείνων οὐδὲ μαγνητίζουσιν· être en —, εἶναι τίνα ἐν καταστάσει· il est en — de réussir, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιτύγῃ (τυπογρ.) main de —, τὰ ἐκ περισσοῦ ἐκτυπούμενα ἀντίτυπα.

passé, e, παρωγημένος, παρελθὼν· les événement —s, τὰ παρελθόντα· il est dix heures —ées, παρῆλθεν ἡ δεκάτη ὥρα· οὐσ. τὸ παρελθόν, ὁ παρελθὼν χρόνος· oublions le —, ἄς λησμονήσωμεν τὸ παρελθόν· (γραμμ.) παρωγήμενοι χρόνοι τοῦ ῥήματος· —défini, παρωγημένος ὠρισμένος, ἐν τισὶ Ἑλληνογαλλικαῖς γραμματικαῖς ἀρίστος λεγόμενος· —indéfini, παρακείμενος ἢ ἀρίστος· —πρόθ.— dix heures, μετὰ τὴν δεκάτην ὥραν.

passe-balle (στρατ.) σφαιρόμετρον.

passe-boulet, ἰδὲ passe-balle

passe-canal, πορθμεῖον διώρυγος.

passe-carreau, μακρὸν ξύλον ἐφ' οὗ οἱ βάρπαι σιδηρόνουσι τὰς βάρπας.

passe-corde, βάρπαις μεγάλη, κ. σακκοράφα.

passe-debout, ἀπόδειξις τελωνιακὴ διδομένη τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς ἀμαξηλάταις, οἵτινες ἀπλῶς διερχόμενοι διὰ τινος χώρας οὐδένα φόρον πληρύνουσι.

passe-dix, παίγνιον τριῶν κύβων, ἐν ᾧ ὁ παίζων στοιχηματίζει νὰ ῥίψῃ πλέον τῶν δέκα.

passe-droit, χάρις ἀπονεμομένη παρά τὸ δίκαιον.

passée, θ. ἡ ἑσπερινὴ ὥρα, καθ' ἣν οἱ σχολόπακες (κ. αἱ μπεκάτσαι) καὶ ἄλλα πτηνὰ ἐξεγείρονται ἐκ τοῦ θάσου καὶ μεταβαίνουν εἰς τοὺς ἀγρούς, ἔξοδος.

passe-fleur, θ. (βοτ.) ἀνεμώνη.

passe-lacet, βελόνη ἀμυδιᾶ, δι' ἧς εἰσάγουσι τὸν ἱμάντα εἰς τὸ περιστήθιον ἢ περιθωράκιον γυναικός, κ. περάστρα.

passemment, παρυφή, κ. σειρήτιον ἐκ μετάξης ἢ χρυσονήματος.

passemmenté, χρυσοπάρυφος, μεταξοπάρυφος, κ. γαρνιρισμένος μὲ σειρήτια.

passemmenter, ῥ. ἐν. κοσμῶν διὰ μεταξωτῶν ἢ χρυσῶν παρυφῶν, κ. γαρνιρίζω.

passementerie, θ. ἡ τῶν παρυφῶν τέχνη καὶ τὸ ἐμπόριον.

passemmentier, ière, ὁ παρυφάς, σειρήτια ποιῶν καὶ πωλῶν.

passe-méteil, σίτος μικτός $\frac{2}{3}$ σίτου καὶ $\frac{1}{3}$ σικάλειως.

passe-muscato, εἶδος μοσχάτου σταφυλίου.

passe-parole, παράγγελμα τοῦ στρατηγοῦ μεταδιδόμενον ἀπὸ στόματος εἰς στόμα δι' ὄλου τοῦ στρατεύματος.

passe-partout, κλεῖς ἀνοίγουσα πολλὰ κλειθρα τῆς οἰκίας, κοινὴ κλεῖς, ἀντικλεῖς.

passe-passe, ψηροπαιξία, στροφὴ, ταχυδακτυλοουργία.

passé-pierre, θ. (βοτ.) φυτὸν

τι διὰ τῶν βρωγμῶν τῶν πετρῶν ἀνα-
πλασάνον, τὸ παραθαλάσσιον μά-
θρον ἢ ἀνήθρον.

passepoil, ἑτερόχρους ταινία ἢ
λωρίον ὑφάσματος κατὰ μῆκος τῆς
ξαρῆς ἐπιρραπτόμενον, κ. σιλέτο.

passepport, διαβατήριον.

passer, β. οὐδ. διαβαίνω, μετα-
βαίνω, παρέρχομαι, περῶ, κ. περνῶ.
— en Turquie, μεταβαίνειν εἰς
Τουρκίαν.— par les prés, διέρχε-
σθαι διὰ τῶν λειμῶνων (μεταφ.)
οἶχομαι, παρέρχομαι. la beauté
passe, τὸ κάλλος παρέργεται il
vient de—, ἄρτι παρήλθεν, ἢ πρό-
όλιγου ἀπέθανεν. προάγομαι, προ-
βιβάζομαι. — capitaine, προβιβά-
ζεσθαι εἰς τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ.—
κυκλοφορεῖν.— de bouche en bou-
che μεταβαίνειν ἀπὸ στόματος εἰς
στόμα. ce mot a passé de notre
langue, ἡ λέξις αὕτη εἰσῆχθη εἰς
τὴν γλῶσσαν ἡμῶν. la couronne
passa aux Bourbons, τὸ στέμμα
(τῆς Γαλλίας) μετεβιβάσθη ἀπὸ τῶν
Βαλοῶν (ἢ Βαλοασίων) εἰς τοὺς Βουρ-
βόνους (ἐν τισι χαρτοπαιγνίοις)
je passe, ἀπέγω (τοῦ παιξαι). —
pour, νομίζεσθαι. il passe pour
un savant, νομίζεται σοφός. en-
par, υποβάλλεσθαι, ὑπείκειν. il
faut en— par là, δεῖον νὰ υποβλη-
θῶμεν εἰς τοῦτο, νὰ υποστῶμεν ταύ-
την τὴν θυσίαν. — outre, προβαί-
νειν περαιτέρω, μὴ δειλιᾶν, μὴ δια-
κόπτεσθαι.— du blanc au noir, με-
ταβαίνειν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ εἰς τὸ
μέλαν, τούτέστιν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου
εἰς τὸ ἕτερον, μεταβάλλειν αἴφνης
γνώμην.— par-dessus les diffi-
cultés, ὑπερπηδᾶν τὰς δυσκολίας,
μὴ κωλύεσθαι ὑπ' αὐτῶν, παρορᾶν
αὐτάς.— sur une faute, συγχωρεῖν,
παρορᾶν τὸ σφάλμα, τὸ πταῖσμα.—
par des rudes épreuves, ὑποφέ-
ρειν σκληρὰς δοκιμασίας, δεῖν ἂν πά-

σχειν. cela peut—, τοῦτο δύναται
νὰ περάσῃ, εἶναι ὑποφερτόν, ἀνε-
κτόν. la loi passera, ὁ νόμος θὰ περά-
σῃ, θὰ ἐψηφισθῇ. βοηθεῖται ὑπὸ μὲν τοῦ
avoir, ὅταν ἐκφράζῃ ἐνέργειαν, ὑπὸ
δὲ τοῦ être ὅταν ἐκφράζῃ κατάστα-
σιν. β. ἐν. διέρχομαι, περῶ.— une
rivière, περῶ ποταμῶν. κάμνω δε-
κτόν.— une pièce fausse, κάμνω
ψευδὲς νόμισμα νὰ κυκλοφορήσῃ.—
un habit, φορῶ, βάζω φόρεμα.—
un contrat, κάμνω συμβόλαιον,
συμβάλλομαι.— un bouillon, ζω-
μὸν διυλίζω.— un article au com-
pte, ἐγγράφω τι εἰς λογαριασμόν
τινος. ὑπερβαίνω.— le but, ὑπερα-
κοντιζῶ τὸν σκοπὸν, τὸ σημεῖον.
προτρέχω, ὑπερβαίνω.— qqn à la
course, δρόμῳ νικῶ, κ. ξεπερνῶ
τινα εἰς τὸ τρέξιμον.— δαπανῶ.— le
temps à lire et à écrire, κατανα-
λίσκω τὸν χρόνον ἀναγινώσκων καὶ
γράφων. υποβάλλομαι, ὑφίσταμαι.
— un examen, ἐξετάζομαι.— εὐχα-
ριστεῖν.— une envie, θεραπεύειν
ἐπιθυμίαν τινά. συγχωρεῖν.— une
faute, συγχωρῶ τινι, συγγινώσκω,
παρορῶ τὸ σφάλμα του.— παρα-
τρέχω.— un fait, παρατρέχω, πα-
ραλείπω γεγονός τι. ὑπερβαίνειν.
cela passe mes forces, τοῦτο εἶ-
ναι ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μου.
— un soldat par les armes, κα-
ταδικάζω στρατιώτην εἰς τουφεκι-
σμόν.— au fil de l' épée, κατασφά-
ζειν, ἐξολοθρεύειν. l' éponge sur
une chose, ἐξαλείφειν, τούτέστι
λησμονεῖν τι. καταψήγω, ἐπιψεύω,
— la main sur le dos d' un che-
val, θωπεύω ἵππον.— condamna-
tion, ὁμολογεῖν τὸ ἄδικον.— un
billet à l'ordre de qqn, μεταβι-
βάζω ὀπισθογραφῶν γραμμάτιον ἢ
συνάλλαγμα εἰς κατοχὴν ἄλλου.
cela me passe, δὲν ἐννοῶ τοῦτο.
se—, παρέρχομαι. le temps

passé, ὁ χρόνος παρέρχεται, φεύγει· se—d'une chose, ἀπέχεσθαι· τινος· je ne puis pas me—de vin, δὲν δύναμαι νὰ στερθῶ τοῦ οἴνου· ἀποβάλλειν τὴν στιλπνότητα· celle étoffe passera, τὸ ὕφασμα τοῦτο θ' ἀποβάλῃ τὴν λαμπρότητα, τὴν ζωηρότητα του.

passerage (βοτ.) εἶδος καρδάμου.

passereau (ὄρνιθ.) στρουθός, κ. σπουργίτης.

passerelle, θ. στενὴ γέφυρα, τοῖς πεζοῖς μόνον γρήσιμος.

passé-rose, θ. (βοτ.) ἡ βροδοχρῶς ἀλθαία, κ. δεινδρομολόγα.

passé-temps, τέρψις, παιδιὰ, διασκέδασις, κ. γλέντι.

passeur, πορθμεύς, κ. περαματάρης τῶν ποταμῶν.

passé-velours (βοτ.) (χυδ.) ἀμάραντος.

passé-volant, στρατιώτης ὑποτακτικός, οὗ τὸν μισθὸν λαμβάνει ὁ λαχάγος· ψευδοστρατιώτης· πρόσωπον ὑπεισελθὸν εἰς ὄμιλον συνουθιμούντων, καὶ μὴ πληρῶνον τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ τῆς δαπάνης· ὁ εἰς τὸ θέατρον παρεισδύων ἄνευ εἰσιτηρίου καὶ πληρωμῆς.

passibilité, θ. παθητικὴ φύσις, τὸ παθητικόν.

passible, ὑπόδικος, ὑποκειμένος εἰς πρόστιμον.

passif, ive, παθητικός, ὁ δεγόμενος ἐνέργειάν τινα, ὁ μὴ ἐνεργῶν ἀλλὰ πάσχων παρ' ἄλλου· avoir un rôle tout—, ἐκτελεῖν παθητικὸν μέρος, εἶναι τινα ὅλως παθητικόν· obéissance—ive, τυφλὴ ὑπακοή· (γραμμ.) voix—ive, φωνὴ παθητικὴ· signification—ive, ἔννοια παθητικὴ· οὐσ. le—, ὁ παθητικὸς τύπος τῶν βημάτων.

passiflore (βοτ.) τὸ βυτάνθειον· ἄνθος τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ, σαν

τῶν τροπικῶν χωρῶν τῆς Ν. Ἀμερικῆς.

passion, θ. πάθος, πάθημα τῆς ψυχῆς, σφοδρὸν αἰσθημα ὀργῆς, ἀγανακτήσεως, ἀδτημονίας, μίσους, ἔρωτος, κ.τ.λ. σφοδρὰ ἐπιθυμία· ἀπληστία, μανία· la—de Jesus-Christ, τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, ἡ σταύρωσις· la semaine de la—, ἡ ἑβδομάς τῶν Παθῶν, ἡ Μεγάλη Ἑβδομάς· prêcher la—, κάμνω διδασχῆν, ἐκφωνῶ λόγον ἐπὶ τῆς ἑβδομάδος τῶν παθῶν·—μανία· avoir la—des tableaux, ὑπεραγαπᾶν τὰς εἰκόνας· la—du jeu, τὸ πάθος τῆς κυβείας, ἡ μανία τοῦ χαρτοπαγνίου· l'étude est sa—, ἡ μελέτη εἶναι τὸ κυριεῦον αὐτοῦ πάθος· προκατάληψις· juger avec—, κρίνειν ἐκ προκαταλήψεως.

passionné, e, ἔμμανῆς, περιπαθῆς, ἐρωτόληπτος· σφοδρός.

passionnel, elle, τοῦ πάθους, τῶν παθῶν, παθηματικός.

passionnement, περιπαθῶς, ἐμπαθῶς, σφοδρῶς, ἐρωτομανῶς.

passionner, ἐμποιῶ σφοδρὸν ἔρωτα, ἐμπνέω πάθος, διεγείρω· καθιστῶ ζωηρόν· se—, κυριεύομαι ὑπὸ σφοδροῦ αἰσθηματος, μαίνομαι, ὀργίζομαι.

passionner, ῥ. ἐν. ἐμποιῶ πάθος, ἐμπνέω σφοδρὸν ζῆλον ἢ ἔρωτα· ζωογονῶ, διεγείρω·—une discussion, θ. καθιστῶ τὴν συζήτησιν ζωηροτέραν· se—, ἐρωτεύομαι σφοδρῶς, ἐμμανῶς· se—pour la gloire, γίνομαι δοξομανῆς.

passivement, παθητικῶς.

passiveté, ἢ passivité, θ. παθητικότητα, διάθεσις παθητικὴ.

passivité, θ. (φιλοσ.) παθητικὴ κατάστασις, εὐαισθησία ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ.

passoire, θ. ἰθητήριον, διύλιστήρ, κ. τρυπητόν.

pastel (ζωγρ.) χρωστήρ, γραφίς χρωματιστή.

pastenague, εἶδος ἰχθύος σελαχοειδοῦς, ὁ βάτος.

pastèque, θ. ἀγγούριον, ὑδροπέπων, κ. καρπούζιον.

pasteur, νομεύς ποιμῆν, βουκόλος, βοσκός· ἐπίθ. peuple —, λαὸς ποιμενικός, βουκολικός· (μεταφ.) ποιμῆν πνευματικός, ἱερεὺς, διδάσκαλος τοῦ πνευματικοῦ ποιμνίου· — ἱερεὺς διαμαρτυρούμενος.

pastiche (ζωγρ.) εἰκὼν κατὰ μίμησιν τοῦ ὕφους περιφτήμου ζωγράφου· — σύγγραμμα κατὰ τὸ παράδειγμα, τὸ ὕφος διασήμου τινὸς συγγραφέως· μελοδράμα συγκεῖμενον ἐκ μελωδημάτων διαφόρων διακεκριμένων μουσικογράφων.

pasticher, ῥ. ἐν. (νεολ.) μιμοῦμαι τὸ ὕφος συγγραφέως ἢ καλλιτέχνου.

pastillage, σχήματα ζαχαροπλαστικά.

pastille, θ. ἀρτίσκος, τροχίσκος, κυκλίσκος σακχαρωτὸς καὶ ἀρωματικός· ἱαματικά, φαρμακευτικά σακχαρόπηκτα, κ. παστίλια.

pastoral, θ, αυχ, ποιμενικός, βουκολικός· ποιμαντορικός· οὐσ. θ. βουκολικὸν ὄραμα.

pastoralement, ποιμενικῶς· ποιμαντορικῶς πατρικῶς.

pastorat, ποιμαντορεία, τὸ τοῦ ἱερέως ἀξίωμα.

pastorelle, θ. (μουσ.) μέλος βουκολικόν.

pastosité, θ. (νεολ.) τὸ ζυμῶδες ἢ κολλῶδες.

pastoureau, elle, νεαρὸς ποιμῆν· οὐσ, θ. — elle, σχῆμά τι τοῦ τετραγύρου, κ. καθρ(λλίας).

pat, (πάτ, λέξις τοῦ ζατριχίου) θέσις τοῦ βασιλέως τοῦ παιγνίου τούτου, καθ' ἣν ἐάν κινηθῇ ὁ βασιλεὺς αἰχμαλωτίζεται, ἢ καθ' ἣν ἀ-

δύνατον ἀποβαίνει νὰ αἰχμαλωτισθῇ, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἀγὼν μηδενίζεται καὶ ἡ νίκη ματαιοῦται.

patache, θ. τελωνίς, πλοῖον ἐλαφρὸν· μεγάλη ἄμαξα κοινή.

patachon (ναυτ.) κυβερνήτης τελωνίδος.

patagon, onne, ὁ, ἡ, ἐκ Παταγονίας, Παταγῶν.

pataquès, σφάλμα χονδρὸν συνεχρωνίσεως τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου λέξεως μετὰ τοῦ ἀρχτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης.

patarafe, θ. γραμμαὶ ἄμορφοι· γράμματα συγκεχυμένα.

palard, ἀρχαῖόν τι μικρὸν νόμισμα.

patate, θ. εἶδος γεωμήλου.

patatras, μίμησις κρότου πίπτοντος σώματος, πάταγος.

pataud, e, νεαρὸς κύων ἔχων πλατεῖς πόδας· δύσμορφος ἄνθρωπος.

patauger, ῥ. οὐδ. πηλοπατῶ, πηλοπατῶ, κ. τσαλαβουτῶ· θορυβοῦμαι.

patchouli, (βοτ.) πορρόστεμον, φυτὸν τῶν Ἰνδιῶν, ἄγνωστον τοῖς ἀρχαίοις· τὸ ἐξ αὐτοῦ ἄρωμα, μύρον.

pâte, θ. φύραμα, μάζα, ζύμη εἴτε ἀλεύρου εἴτε ἄλλων ὑλῶν· φάρμακον πηκτόν· — s d' Italie, μακαρόνια, φειδές, κτλ. (τυπογρ.) σελὶς γαλασμένη.

pâté, ἀρτόκρεας, κρεατόπηκτα, κ. μπουρέκι.

patée, θ. ζύμη ἐξ ἀλεύρου καὶ πιτύρων πρὸς τροφήν τῶν κατοικιδίων πτηνῶν· μίγμα ψιγίων ἄρτου καὶ κρέατος διὰ τοὺς κύνας καὶ τοὺς αἰλούρους.

patelet (ἰχθ.) εἶδος ὀνίσκου ἢ μυραίνης.

patelin, ine, εὐστροφος, κύλαξ, πολυμήχανος, πανοῦργος, κ. τετραπέρατος.

patelinage, πανουργία, δολιχίτης, πονηρία, θωπεία.

pateliner, ῥ. οὐδ. ὑφέρπω, θω-
πέλαις γρῶμαι, χολακεύω, πονη-
ρεύομαι.

patelineur, euse, πονηρός,
δόλιος, κόλαξ, θύψ.

patellaire (βοτ.) εἶδ. λειγῆνος
καὶ μύκητος.

patemment, προδήλιος, προ-
φανῶς, καταφανῶς.

patène, θ. (ἐκκλ.) τὸ δισκάριον
τῆς θείας κοινωνίας.

patenotre, (ἐκ τοῦ λατ. pater
poster, πάτερ ἡμῶν) πᾶσα δέξις—
γονδρότεραι ῥῶγες τοῦ κομβολογίου
ἐφ' ὧν ἐπιστῶν ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ μονα-
χὸς ἀπαγγέλλει ἐν Πάτερ ἡμῶν.—
τὸ κομβολόγιον, κ. τὰ πατερμά-
mangeur de—, ὑποκριτής, ψευ-
δευλαβής· (ἀρχιτεκτ.) κόσμημα ὡς
κομβολόγιον.

patenôtrier, κομβολογιοποιός.

patent, e, πρόδηλος, προφανής,
κατάδηλος· cela est—, τοῦτο εἶναι
καταφανές· lettres—es, ἐπιστολαί,
διαταγαὶ φέρουσαι τὴν μεγάλην
σφραγίδα τοῦ κράτους.

patentable, ὑποκειμένος εἰς
φόρον ἐπιτηδεύματος.

patente, θ. φόρος ἐτήσιος ἐπιτη-
δεύματος· ἀπόδειξις τῆς πληρωμῆς
τοῦ φόρου τούτου· ἔγγραφον ἀδείας,
δίπλωμα, διορισμός.

patenté, e, φέρων πτυχίον ἀ-
δείας ἢ φόρου ἐπιτηδεύματος.

patenter, ῥ. ἐν. ὑποβάλλω εἰς
τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος· παρέχω
πτυχίον ἀδείας.

paternel, elle, πατρικός, φιλό-
στοργος, ἀγαθός ὡς πατήρ· ὁ εἰς τὸν
πατέρα ἀνήκων, πατήριος· bénédic-
tion—elle, πατρικὴ εὐλογία· succes-
sion—elle, πατρικὴ κληρονομία.

paternellement, πατρικῶς,
φιλοστόργως.

paterniser, ῥ. οὐδ. πατρῶζω,
ὁμοιάζω τῷ πατρί.

paternité, θ. πατρότης, ιδιό-
της πατρὸς.

pateux, euse, ἡμιεφθός, χολ-
λώδης, ζυμώδης, γλισχρός, κ. λα-
σπιασμένος.

pathétique, περιπαθής, θυμαλ-
γής, ἐκφράζων πάθος, συγκινητικός.

pathétiquement, περιπαθῶς,
θυμαλῶς, συγκινητικῶς.

pathétisme, (ῥήτορ.) παθο-
ποιία.

pathognomiq̄ue (ιατρ.) παθο-
γνωμικός, συντελῶν εἰς διάγνωσιν
τοῦ πάθους.

pathologie (ιατρ.) παθολογία,
πραγματεία περὶ τῶν αἰτίων καὶ
συμπτωμάτων τῶν νόσων.

pathologique, παθολογικός.

pathologiquement, παθολο-
γικῶς.

pathologiste, παθολόγος.

pathos, σεμνολογία, σεμνηγο-
ρία, ἀσάφεια λόγου ἐκ προσποιήσεως
πάθους.

patibulaire, τῆς ἀγρόνης, σταυ-
ρώσιμος· fourche—, ὁ σταυρός·
figure—, πρόσωπον κοράκιων ἀπό-
ζον· mine—, ὄψις κακοῦργος.

patiemment, μεθ' ὑπομονῆς,
καρτερῶς, καρτερικῶς.

patience, θ. ὑπομονή· μακρο-
θυμία, καρτερία, καρτεροψυγία·
prendre—, ὑπομένειν, περιμένειν
ἡσυχῶς· la—vient à bout de tout,
ἢ ὑπομονὴ τὰ πάντα κατορθώνει·
le bien—! λοιπὸν ὀλίγην ὑπομο-
νήν (ἀπειλητικῶς)—, j'aurai mon
tour! ὑπομονή, θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά
μου!—διάφορα εἶδη παιγνίων οὕτως
ὀνομαζομένων· (βοτ.) τὸ λάπαθον.

patient, e, καρτερικός, καρτε-
ρόφρων, τλησίπρονος, μακρόθυμος, κ.
ὑπομονητικός· οὐσ. ὁ πάσχων, ὁ ἐν ταῖς
χερσὶ τοῦ χειρουργοῦ ἢ τοῦ δημίου.

patienter, ῥ. οὐδ. ὑπομένω, καρ-
τερῶ, μακροθυμῶ.

patin, διάβαθρον, ἐμβάς, πέδιλον τοῦ παγοδρομοῦντος, τοῦ τρέχοντος ἐπὶ τοῦ πάγου·—παχὺ ξύλον ὑποβαστάζον τὴν ξυλείαν κλίμακος· (τυπορ.) σφήν.

patinade, θ. τίναγμα τῆς χειρὸς εἰς ἐνδειξιν ἀγάπης.

patinage, παγοδρομία·—μάλα ψεύσεις, χειραψία.

patine, θ. ὀξειδίου ὀρειχάλκου, πράσινον χάλκωνον.

patiner, ῥ. οὐδ. παγοδρομῶ, τρέχω ἐπὶ τοῦ πάγου· ῥ. ἐν. μάλασσω, χειραπτᾶζω ἀπρεπῶς καὶ ἐν οὐδέοντι.

patineur, ὁ παγοδρομῶν, ὁ τρέχων ἐπὶ τοῦ πάγου.

patinier, παγοπεδιλοποιός.

pâtir, ῥ. οὐδ. πάσχω, ὑποφέρω, πονῶ· les bons patissent pour les mechants, οἱ ἀγαθοὶ πάσχουσιν ἐνεκα τῶν κακῶν· μαραίνω, χαννοῦμαι· le commerce pâtit, τὸ ἐμπόριον πάσχει, εἶναι στάσιμον.

pâtis, γῆ κοινή, χέρσος χρησιμεύουσα πρὸς νομῆν· mener paitre les bestiaux dans un pâtis, ἄγω τὰ κτήνη ἐπὶ νομῆν, εἰς βοσκήν.

pâtissage, φύραμα, μίξις, ἀνάμιξις· δικαίωμα νομῆς.

patisser, ῥ. ἐν. πλακουντοποιῶ, κ. κάμνω ζυμαρικά.

pâtisserie, θ. πλακουντοποιεῖα·—πέμματα, πόπανα, πλακούντια ἐν κλιβάνῳ ὑπτῶμενα, κ. τοῦ φούρνου.

patissier, πλακουντοποιός, πλακουντοπώλης.

patissoire, τράπεζα ἐφ' ἧς ζυμοῦνται ἢ πλάττονται τὰ πλακούντια, πέμματα, κ. ζυμαρικά, πλάθανον.

patois, ἐπαρχιακὴ, διεσθαρμένη διάλεκτος.

patoiser, ῥ. οὐδ. ὀμιλῶ ἐπαρχιακῆν, διεσθαρμένην διάλεκτον.

pâton, βῶλος ζύμης πρὸς τροφήν καὶ πάχυνσιν τῶν ὀρνίθων.

patouille, θ. μηχανὴ ἧτις ἐν τοῖς χαλκείοις χωρίζει τὸ χῶμα ἀπὸ τοῦ μετάλλου.

patouillet, μηχανήμα καθαρῶν τὰ ἀκατέργαστα μέταλλα ἀπὸ τοῦ γεώδους αὐτῶν μέρους, πλυντήριο.

patraque, τετριμμένη μηχανή· παλαιὸν ὠρολόγιον· (μεταφ.) ἀσθενικός, ἀδύνατος ἄνθρωπος.

pâtre, ποιμῆν, κ. βοσκός, βουκόλος, κ. ἀγελαδάρης.

patres (λατ. πατέρες) ire ad—, τελευτᾶν, ἀποθνήσκειν.

patriarcal, e, aux, πατριαρχικός, ἀνήκων ἢ ἀρμόζων εἰς τοὺς πατριάρχας, ἀπλοϊκός, ἀρχαϊκός.

patriarcalement, πατριαρχικῶς, ἀπλοϊκῶς, ἀρχαϊκῶς.

patriarcat, ἀξίωμα τοῦ πατριάρχου, πατρ:αρχεῖα.

patriarche, πατριάρχης.

patrice, πατρικός, ἀξίωμα ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου δημιουργηθέν.

patriciat, τὸ τοῦ πατρικίου (patrice) ἀξίωμα.

patricide, ἰδὲ parricide.

patricien, ienne, πατρικός, καταγόμενος ἐκ τῶν πρώτων συγκλητικῶν τῶν τῆς ἐποχῆς τοῦ Ῥωμύλου· εὐπατριδῆς, ευγενῆς.

patrie, θ. πατρίς, πάτριος χώρα.

patrimoine, πατρικὴ καὶ μητρικὴ κληρονομία, ἢ πατρώα οὐσία· (μεταφ.) τὸ εἰσόδημα οἰουδήποτε ἀνθρώπου ἢ τάξεως ἀνθρώπων· la science est le — des hommes d'étude, ἡ ἐπιστήμη εἶναι ἡ κληρονομία τῶν φιλομαθῶν.

patrimonial, τῆς πατρικῆς περιουσίας ἢ κληρονομίας· πατρογονικός.

patriote, φιλόπατρις, πατριώτης.

patriotique, πατριωτικός· sen-

timents — s, αἰσθήματα φιλοπατρίας.

patriotiquement, μετά φιλοπατρίας, πατριωτικῶς.

patriotisme, φιλοπατρία, πατριωτισμός.

patrociner, ρ. οὐδ. μακρηγορῶ, κ. προσπαθῶ νά καταπέισω.

patrologie, ἢ **patristique**, θ. πατρολογία, ἥτοι γινῶσις τῶν συγγραμμάτων καὶ δογμάτων τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας.

patron, onne, ὁ πράτης ἥτοι ἐπώνυμος ἅγιος εἴτε ἀνθρώπου εἴτε ναοῦ· ὁ προστάτης πόλεως ἅγιος, ὁ πολιούχος· ὁ προϊστάμενος ἐμπορικοῦ καταστήματος ἢ πλοίου· ὁ προστάτης· —τύπος, ὑπόδειγμα, σχέδιον, παράδειγμα σχῆμα, κ. ἀγνάρι.

patronage, προστασία ἰσχυροῦ ἀνωτέρου πρὸς ὑποδεέστερον.

patronal, e, προστατικός, πατρωνικός, τοῦ πολιούχου ἁγίου.

patronat, πατρωνεία, προστασία, ἢ τοῦ προστάτου ἢ προϊσταμένου ἰδιότης.

patronner, ρ. ἐν. προστατεύω. εἰσάγω εἰς τὴν κοινωνίαν.

patronnesse, dame—, ἡ προϊσταμένη ἐφορτῆς, πανηγύρεως, γορῶ, ἀγορᾶς, πρὸς φιλανθρωπικὸν σκοπὸν.

patronneur, σχεδιαστής, κωστυματογράφος· ὁ κόπτων τὰ τῶν σχεδίων χαρτῖα.

patronymique, πατρωνυμικός· ο.σ. ὄνομα πατρωνυμικόν, οἰκογενειακόν.

patrouillage, διατάραξις βορβόρου, ἐυπαρότης προξενηθεῖσα ὑπὸ τῆς περιπολίας.

patrouille, θ. περιπολία, ἡ περιπολοῦσα νυκτοφυλακή.

patrouillis, τύντλος, βόρβορος, ἀκαθαρσία

patte, ποῦς ἢ γεῖρ ζώου ἔγοντος πολλοὺς δακτύλους καὶ ὄνυχας, οἷον ὁ πίθηξ, ὁ λέων, ἡ γαλιῆ, κτλ. τὰ μὴ σαρκόδερα πτηνὰ τῶν ἐρπετῶν τινὰ οἷον ἡ σαῦρα, ὁ κροκόδειλος, ὑδροβία τινὰ ζῶα οἷον ἡ καρβίς, ὁ ἀστακός, ἔντομά τινὰ οἷον ὁ χρυσοκάνθαρος, ἡ μυῖα, ἡ ἀράχνη κτλ. μικρὰ ταινία ὑφάσματος συνεχούσα τὰ δύο μέρη ἐνδύματος· εἶδος μακροῦ ἤλου (καρφείου) ὄξους ἀφ' ἐνὸς πλατέος ἀφ' ἑτέρου—**de mouche**, εἶδος γραφῆς ἰσχυρῆς, κωστυματογραφία· ὑδροστικῶς ἢ γλευαστικῶς καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου ἢ λέξις **patte** σημαίνει τὴν γεῖρα· **graisser la— à qqn**, φιλοδωρῶ, δωροδοκῶ· **faire— de velours**, ὑποπτήσσω, θωπεύω δολίως· **verre à—**, ποτήριον μὲ ποδίσκον· (βαπτ.) —**d' une poche**, βυλακίου ἐπίπωμα, καπάκι· (ναυτ.) **les —s de l'ancre**, ὄνυχες, γλωχίνες τῆς ἀγκύρας (βοτ.) —**d'ours** εἶδος βρύου· **à quatre—s** μὲ τὰ τέσσαρα· **être entre les—s, de qqn**, εἶναί τινά ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἐν ταῖς χερσὶ τινος· **tomber sous la —de qqn**, ἐμπίπτω εἰς τὰς ἐργασιασ γειράς τινος· (παροιμ.) **se servir des— du chat pour tirer les marrons du feu**, κ. (ἀνάλογον τὸ παρ' ἡμῖν) βάζω τὸν τρελλὸν γιὰ νά βγάλῃ τὸ φεῖδι ἀπὸ τῆς τρύπα.

patte-d'oise, κέντρον ἐνώσεως διαφόρων ὕδων· ρυτίδες τῶν ἡδῆ γηρασκόντων ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς γωνίας τοῦ ὀφθαλμοῦ.

patte-pellu, e, ὑπουλος, θώψ, ἡδουλός.

patter, ρ. ἐν. ἐγγαράττω χάρτην μουσικῆς.

pattière, θ. ἐργάτης καθαίρουσα τὰ πρὸς γαρτοποιίαν ῥάκη.

pattu, e, πτιλόπους, πτερόπους.

pâturage, νομή, φορετή, βοσκή.

pâture, θ. τροφή τῶν ζώων.

γένει, βορά, τὸ βρώμα, νόμευμα. χόρτος: *boeufs mis en*—, βόες εἰς νομὴν πεμφθέντες· τροφή τοῦ ἀνθρώπου· *vaine*—, νομὴ βοσκή ἐλευθέρα, κοινὴ τοῖς πᾶσιν.

pâtureau, λειμῶν νομῆς διὰ τοὺς βόας.

pâtureur, β. οὐδ. νέμομαι, βόσκω.

pâtureur, ὁ ἐν πολέμῳ ἄγων τοὺς ἵππους ἐπὶ νομῆν.

pâturin, (βοτ.) πῶα εὐνομος.

paturon, τὸ μεσοκύνιον ἵππου.

paucité, θ. ὀλιγότης.

paul, (ἄλλοτε) νόμισμά τι τοῦ παππικοῦ κράτους, = 52 — 55, λεπτῶν· — Παῦλος.

paulet, φόρος ἐτήσιος τῶν οἰκονομικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς μεταβιβάσεως τῆς θέσεως αὐτῶν.

paulo-post-futur, ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων τῆς Ἑλλ. γραμματικῆς.

paulowna, ὠραῖον δένδρον τῆς Ἰσπανίας.

paume, θ. ἡ παλάμη τῆς χειρός· εἶδος σφαιρισμοῦ.

paumelle, θ. εἶδος κριθῆς· τὸ σιδήρωμα οὔρας ἢ θυρίδος· χεῖρῖς ἢ δακτυλήθρα τῆς παλάμης τοῦ ἱστιορράπτου.

paumer, β. ἐν. κτυπῶ μετὴν παλάμην τῆς χειρός· — *la gucule*, δίδω δύνατον κόνδυλον, γρονθίαν ἐπὶ τοῦ προσώπου.

paumier, κύριος, ἰδιοκτήτης σφαιριστηρίου.

paumure, θ. ἡ κορυφὴ τῶν κεράτων τῆς ἐλάφου.

paupérisme, ἡ διηνεχὴς πενία τάξεώς τινος, τῆς κατωτάτης, ἐν τινι κοινωνίᾳ, πτωχεῖα· *le—est le fléau de l'Angleterre*, ἡ πτωχεῖα εἶναι ἡ μάλιστα τῆς Ἀγγλίας.

paupière, θ. βλέφαρον, κ. μα-

τόφυλλον — *s supérieures*, τὰ ἀνώτερα βλέφαρα· — *s inférieures*, κατώτερα βλέφαρα.

pause, θ. στιγμιαία παῦσις, ἀνάπαυλα· (μουσ.) διάλειμμα, σιωπὴ ἰσοδυναμοῦσα πρὸς ἓν μέτρον.

pauser, β. οὐδ. (μουσ.) παύω, παρατείνω τὴν συλλαβὴν ἄδων.

paussilles (ἐντομ.) γένος ἐντόμων κολεοπτέρων ξυλοφάγων.

pauvre, πένης, πτωχός, ἐνδεής, ἀχρήματος· ἄγονος, ἄκαρπος· στείρος· δειλαιος, ταλαίπωρος, κ. κακόμοιρος· *pays, contrée*—, ἄλλια χώρα, στεῖρα, ἄκαρπος· *faire une—chère*, κακοτρώγω· *langue*—, γλῶσσα πτωχὴ, μὴ ἔχουσα ὄρους ἱκανοὺς πρὸς ἔκφρασιν τῶν ἑαυτῆς ἰδεῶν· — *sire*, — *hière*, καχομοίρης, ἀνίκανος ἄνθρωπος· — ἀγαπητός, προσφιλής· *mon—enfant!* τὸ ταλαίπωρον, τὸ ἀγαπητόν μου τέκνον· *les—d' esprit*, αἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

pauvrement, πενιχρῶς, ἐν πενίᾳ, πτωχικῶς· — *vêtu*, κακῶς ἐνδεδυμένος.

pauvresse, θ. γυνὴ πτωχὴ, ταλαίπωρος.

pauvret, *elle*, (ὑποκορ. σχετλιαστικόν) δειλαιος, ὁ κακόμοιρος, ὀλίγον πένης, κ. πτωχούτσικος.

pauvreté, θ. πενία, ἐνδεια, πτωχεῖα· σπάνις, στέρησις· ἀκαρπία, ἀφορία, στειρότης· — *d' esprit*, στειρότης πνεύματος· *dire des—s*, ληρῶ, λέγω ἀνοησίας.

pavage, λιθόστρωσις· τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος.

pavane, θ. ἀρχαία ὄρχησις λίαν σοβαρά.

pavaner, *se—*, βρενθύομαι, σοβαρεύομαι, ὑπεροπτικῶς βαίνω, κ. χαμαρόνω.

pavanier, ὑπερόπτης.

pavé, τὸ λιθόστρωτον τῆς ὁδοῦ,

τοῦ ἐδάφους, τὸ δάπεδον· λιθόστρωτος ὁδός· le haut du—, τὸ ἄκρον τοῦ ἐδάφους· (μεταφ.) τὰ πρωτεῖα· céder à qqn le haut du—, τῆς ὁδοῦ παραχωρῶ, κ. παραμερίζω διὰ νὰ διέλθῃ ἄλλος· battre le—, ἀνά τὰς ὁδοὺς περιπλανῶμαι· mettre ή jeter qqn sur le pavé, τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας ἐκβάλλω τινά· ἐκβάλλω τῆς λειτουργίας, τῆς ὑπηρεσίας· disputer le haut du—, ἀμιλλῶμαι περὶ πρωτείων· brûler le—, ἰππεύω ταχέως, ἐλαύνω ἀπὸ ῥυτῆρος· qui est sur le—, ἄνθρωπος ἀνέστιος· ἐπίθ. λιθόστρωτος· ἐστρωμένος, στρωτός.

pavement, λιθόστρωσις.

paver, ῥ. ἐν. στρώννω μὲ λίθους τὴν ὁδόν, τὴν αὐλήν, τὸ ἔδαφος.

paveur, λιθοστρώτης.

pavide, δειλός.

pavie, εἶδος ῥοδακίνου.

pavillon, σκηνή ὀξυκόρυφος, σκηνώμα, κ. τέντα·—παραπέτασμα περὶ τὴν κλίνην ἀπὸ τῆς ὀροφῆς κρεμάμενον· θόλος, σκιά· δωμάτιον μεμονωμένον, οἰκίσκος, κ. κιόσκι· τὸ προέχον οἰκοδομῆς·—(ἀνατ.) ἐλιξ τοῦ ὠτός·—σημαία πλοίου· hisser, arborer—, ὑψώνω τὴν σημαίαν, προκαλῶ τὸν ἐχθρὸν εἰς ναυμαχίαν· amener, καταβιβάζω τὴν σημαίαν, τουτέστι παραδίδομαι· (μεταφ.) baisser—, ὑποχωρῶ, ἐνδίδω· arborer le—blanc, ἐπικηρυκεύομαι, προτείνω εἰρήνην· déserterson—, ἀποσχιστῶ, λειποτακτῶ ἀπὸ τοῦ κόμματος μου.

pavillonner, ῥ. οὐδ. ἀστειζομαι.

pavois (τὸ πάλαι) θυρεός, μεγάλη ἀσπίς·—σημαιοστόλισμα πλοίου, περιπέτασμα ἑορτάσιμον· élever sur le—, ἀπονέμω μεγάλην τιμὴν.

pavoisé, e, σημαιοστόλιστος.

pavoisement, σημαιοστόλισμα.

pavoiser, ῥ. ἐν. σημαιοστολίζω.
pavot (ῥοτ.) μήκων, κριν. ζαπαρούνα—blanc, ἀρρώδης μήκων· (ποιητ.) les—s de morphée, ὁ ὕπνος.

payable, πληρωτέος, ἀποδύσιμος.

payant, ὁ ἀποτίνων, ὁ πληρωτής.

paye, θ. μισθός, μισθοδοσία στρατιώτου, ναύτου, ἐργάτου, κ. πληρωμή· faire la—, ἀποτίνω, πληρόνω· haute—, μισθός ἀδρότερος τοῦ συνήθους· faible—, μισθάριον· jour de—, ἡμέρα μισθοδοσίας.

payement ή paiement καὶ paiement, ἀπότισις, ἀπόδοσις, πληρωμή.

payen, enne, ἰδὲ païen.

payer, ῥ. ἐν. ἀποτίνω, ἀποδίδω, κ. πληρόνω·—un droit, πληρόνω δικαίωμα, φόρον·—généreusement un service, ἀνταμεῖβω γενναίως τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν χάριν, τὸ εὖεργέτημα· (μεταφ.) κτῶμαι διὰ θυσίας·—cher une victoire, ἀντι πολλοῦ νικῶ νίκην, κ. ἀκριβὰ πληρόνω τὴν νίκην·—d'ingratitude, ἀγνωμονεῖν, ἀχαριστεῖν·—de retour, ἀνταποδιδόναι χάριν ἀντὶ χάριτος·—de sa personne, κινδυνεύειν ἐκουσίως χάριν σκοποῦ τινος·—le tribut à la nature, ἀποτίνειν τὸν φυσικὸν φόρον, ἀποθνήσκειν· (ἐμπορ.)—à vue, πληρόνειν ἅμα τῇ ἐμφανίσει·—qqn de belles paroles, διαβουλοεῖν κενοῖς λόγοις, λόγους ἀντ' ἔργων ἀποδιδόναι. Γράφουσι τινες καὶ je paie, je paierai ή je paierai, ἀλλὰ κάλλιον τὸ γράφειν je paye, je payerai.

payeur, euse, πληρωτής· bon—, καλοπληρωτής·—ταμίης.

pays, χώρα, γῆ, τόπος· οἱ κάτοικοι τῆς γούρας·—civilisé, πεπολιτισμένη χώρα ή λαός· πατρίς, γενέθλιος γῆ· mal du—, νοσταλγία·

—de cocagne, γῆ ἀφθονοῦσα παν-
τός ἀγαθοῦ, γῆ τῆς ἐπαγγελίας. —
du loup, χώρα ἀγρία, μεμονωμένη.
—, ὁ συμπατριώτης. payse, ἡ συμ-
πατριώτις. c'est mon pays, c'est
ma payse.

paysage, τοπειον, τοποθεσία,
χωρογραφία, ἄποψις· εἰκὼν παρι-
στῶσα γώραν, θέσιν· κλάδος ζω-
γραφικῆς περὶ τὴν ἀπεικόνισιν χω-
ρογραφημάτων ἀσχολούμενος.

paysagiste, ἀγροτικός ζωγρά-
φος, τοπογράφος, σκηνογράφος.

paysan, anne, ἀγρότης, χωρι-
κός· ἀγροίκος, κ. χωριάτης.

paysantaille, θ. τὸ χωριατο-
λύγιον.

paysannerie, θ. τὰ τῶν χωρι-
κῶν ἔθνη, ὁ τῶν χωρικῶν βίος· ἀ-
γροικία, ἀπειροκαλία.

payse, θηλ. τοῦ pays, ἡ συμ-
πατριώτις.

réage, διόδιον, διαγώγιον, φόρος
διαβάσεως.

réager, ὁ τῶν διοδίων εἰσπρά-
κτωρ.

peau, θ. γρώς· δορά, δέρμα. —
de renard, ἄλωπεκῆ, δέρμα ἀλώ-
πεκος· la—du lion, ἡ λεονεῖ· la
—d' une orange, ὁ φλοιός χρυσο-
μήλου, κ. πορτοκαλίου. — βύρσα,
στέρφος, δέρμα κατειργασμένον. —
de boeuf, σλύτος, βύρσα βοῦς. —
de chèvre, βύρσα αἰγός.

peausserie, θ. βυρσοδεψικὴ,
δερματοουργία.

peaussier, βυρσοδέψης, δερμα-
τουργός· βυρσοπώλης.

pec, hareng—, μαινίς, κ. βέγκα
τεταριγευμένη.

pecari, εἶδος χοίρου τῆς Νοτίου
Ἀμερικῆς.

peccabilité, θ. τὸ ἀμαρτωλόν,
τὸ εἰς ἀμαρτίαν ὑπόκεισθαι.

peccable, ἀμαρτητικός, ἐφά-
μαρτος, ἀμαρτωλός· tout homme

est—, πᾶς ἄνθρωπος ὑπόκειται εἰς
ἀμαρτίαν, εἶναι ἀμαρτωλός.

peccadille, ἀμαρτημάτιον, μι-
κρὸν σφάλμα.

peccant, e (ιατρ.) διεφθαρμέ-
νος· οὐς. κακὸν φλέγμα.

peccavi (λατ.) ἡμαρτον· μετά-
νοια.

pêche, θ. τὸ Περσικὸν μῆλον, κ.
ροδάκινον· —ἀλιεῖα, κ. ψάρευμα·
ἰχθύων ἄγρα, ὁ ἀγρευθεὶς ἰχθύς.

péché, ἀμαρτία, ἀμάρτημα, ἀσέ-
βημα. —mignon, σύνηθες ἀμάρ-
τημα.

pécher, ῥ. οὐδ. ἀμαρτάνω·
πταίω· (μεταφ.) χωλαίνω, ἐλλείπω,
ἐλαττοῦμαι. —contre les règles de
l'art, προσκρούειν, ἀντιβαίνειν εἰς
τοὺς κανόνας τῆς τέχνης. —contre
la morale, παραβαίνω τὴν ἠθικὴν.
—par trop de rigueur, ἐλαττοῦται
δι' ὑπερμέτρου ἀυστηρότητος.

pécher, ῥ. ἐν. ἀλιεύω, ψαρεύω·
(μεταφ.) ἀντλῶ, ἀρύομαι, λαμβάνω·
ou a-t-il péché cette nouvelle?
ποῦ ἐψώνησεν αὐτὴν τὴν εἰδησιν;
il péche en eau trouble, εἰς θολᾷ
νερᾷ ψαρεύει, ὠφελείται ἐκ τῶν τα-
ραχῶν, ἢ ἄλλως τὸ τῆς κοινῆς πα-
ροικίας· ὁ λύκος εἰς τὴν ἀνεμοζά-
λην γαίρεται.

pêcherie, θ. ἀλιείας παράλιον,
ἰχθυοτροφεῖον.

pêcheur, eresse, ἀμαρτωλός.

pêcheur, euse, ἀλιεύς, κ. ψαράς.

pecore, θ. ἄνθρωπος εὐθῆς,
κτῆνος.

pectine, θ. (χημ.) πηκτίς, οὐ-
σία ἐνυπάρχουσα ἐν πολλοῖς καρ-
ποῖς, ἐξ ἧς καὶ τὸ πηκτικὸν ὄξύ.

pectiné, e, (ἀνατ.) κτενοειδής.

pectoral, e, αυχ, στηθικός, ἀ-
νήλων ἢ ὠφέλιμος εἰς τὸ στηθος·
muscles pectoraux (ἀνατ.) οἱ στερ-
νίται μῦς, οἱ τοῦ θώρακος· pâte—e,
ζύμη, φαρμακευτικὴ σκευασία ὠφέ-

λιμος εἰς τοὺς πνεύμονας· — οὐσ. ἄρσ. τὸ περιστήθιον ἢ περιστέφυον τοῦ ἀρχιερέως τῶν Ἰουδαίων, ὅπερ ἦν τεμάχιον ὑφάσματος λίθοις πολυτίμοις κεκοσμημένον.

péculat, νοσφισμός τῶν δημοσίων χρημάτων.

péculateur, νοσφιστὴς χρημάτων δημοσίων.

pécule, τὸ ἐκ φιλοπονίας καὶ οἰκονομίας κέρδος, ταμίευμα, χρημάτων, κ. κομδόδεμα.

pécune, θ. (ἀρχ.) χρήματα.

pécuniaire, χρηματικός· **embarras**—, οἰκονομικὴ δυσχέρεια.

pécuniairement, χρηματικῶς.

pécunieux, euse, (ἀρχ.) πλούσιος.

pédagogie, θ. παιδαγωγία.

pédagogique, παιδαγωγικός.

pédagogiquement, παιδαγωγικῶς.

pédagogisme, σύστημα παιδαγωγίας, μέθοδος παιδαγωγοῦ.

pédagogue, παιδαγωγός· (κατ' ἐπέκτ.) σχολαστικός.

pédale, (μουσ.) ποδόπληκτρον τοῦ κλειδοκυμβάλου ἢ τοῦ μουσικοῦ ὄργάνου ἐκκλησίας, τὸ παράγον βαρυφωνίαν· σανίδιον ἐφ' οὗ πατῶν ὁ τρηνευτής διὰ τοῦ ποδός στρέφει τὸ τρηνευόμενον ξύλον.

pédant, e, σχολαστικός, ὁ ποιούμενος ἐπίδειξιν τῆς πολυμαθείας του· **ton**—, τόνος φωνῆς, ὕψος σχολαστικόν.

pédantaille, θ. ὁ τῶν σχολαστικῶν ὄχλος.

pédanter, ῥ. οὐδ. δοκῆσισοφῶ, σχολαστικεύομαι.

pédanterie, θ. σχολαστικότης.

pédantesque, σχολαστικός, κ. δασκαλικός.

pédantesquement, σχολαστικῶς, δασκαλικῶς.

pédantiser, ῥ. οὐδ. τὰ τοῦ σχολαστικοῦ πράττω, σχολαστικεύομαι.

pédantisme, τόνος, τρόπος χαρακτήρ τοῦ σχολαστικοῦ.

pédestre, πεζός· **statue**—, ἀνδρείας πεζός· **promenade**—, περιπάτος πεζός.

pédestrement, πεζῆ, πεζῶς.

pédial, e, (ἀνατ.) τοῦ ποδός ποδικός.

pédicelle, θ. (βοτ.) μισγίον, ἀκροπόδιον.

pédicellé, e, ἔμμισγος, ἀκροπηδητός.

pedicellule (βοτ.) μισγίδιον.

pédiculaire, maladie—, φθειρίσις, γέννησις φθειρῶν ὑπὸ τὸ δέρμα· οὐσ. θ. (βοτ.) ἀλεκτορολόφος, κ. ψειροδότανον.

pédicule, μίσγος, κρεμάστρα.

pédiculé, ἔμμισγος.

pédicure, ποδιατρικός, τυλιατρικός.

pédieux, euse (ἀνατ.) ποδικός, τοῦ ποδός.

pédifère (ἐντομ.) ἔμπους, ποδοφόρος.

pédiforme, ποδόμορφος.

pédile (βοτ.) ποδίσκος, πῆξα.

pédiluve, ποδόλουτρον.

pédimane (ζωολ.) ποδόχειρ, χειρόπους, οἶον ὁ πῆθηξ.

pédonculaire, μισχοειδής.

pédoncule (βοτ.) ποδίσκος, μίσγος.

pedonculé, e (βοτ.) ἔμμισγος, ποδητός.

pégase, ὁ μυθολογούμενος περρωτός ἵππος πηγασος, ὅστις δι' ἐνός λακτίσματος ἔκαμε ν' ἀναδύσῃ ἢ ἵπποκρήνη· (μεταρ.) **monter sur pégase**, στιγουργῶ· **son**—**est rétif**, ὁ Πήγασός του εἶναι, ἀρήμιος, σκληροτράχηλος, τουτέστιν εἶναι ἄθλιος ποιητής.

pehlvi, e, le—, ἢ **la langue**—**e**, ἢ ἐπὶ τῶν Σασσανιδῶν Περσικῆ γλῶσσα.

peignage, κτένισμα τῶν ἐρίων, καὶ ὑφασμάτων, ξάνσις.

peigne, κτεῖς, κ. κτένι τῆς κόμης· ξάνιον τῶν ἐρίων, τοῦ λίνου, καννάβου, κ. λανάρα.

peigné, e, mal—, ἀκτένιστος, κακοενδυμένος, ῥυπαρός· trop—, καλλωπιστής.

peignée, θ. τὸ ἐφάπαξ τιθέμενον ἐπὶ τοῦ ξανίου, κ. λαναριά· — (δημιωδ.) δαρμός, κ. ξυλιαῖς.

peigner, ῥ. ἐν. κτενίζω.

peignier, κτενοποιός.

peignoir, ἐπωμίς, περιβόλαιον τῶν κτενιζομένων· πρωϊνός μανδύας τῶν κυριῶν· λουτρίς, λουτρικός χιτῶν.

peignures, θ. πληθ. τλιματα, ἐπικτένια, αἱ κατὰ τὸ κτένισμα πίπτουσαι ἢ εἰς τὸ κτένισμα κολλώμεναι τρίχες, κ. ἀποκτενῖδια.

peindre, ῥ. ἐν. (peignant, peint, je peins, nous peignons, je peignis)· εἰκονίζω, ἀπεικονίζω, χρώμασι ζωγραφῶ, ἀπεικάζω· — un mur, une porte, χρωματίζω τοῖχον, θύραν· (μεταφ.) περιγράφω, εἰκονίζω διὰ τοῦ λόγου· cet auteur peint bien ses personnages, οὗτος ὁ συγγραφεὺς ἀπεικονίζει, παριστᾷ καλῶς τὰ δρῶντα πρόσωπα τῆς ἱστορίας ἢ τοῦ δράματός του.

peine, θ. ποινή, τιμωρία· proportionner la—à la faute, ἐπιθάλλω ποινήν ἀνάλογον τῷ πταίσματι· — capitale, κεφαλική, θανατική ποινή· sous—de mort, ἐπὶ ποινῇ θανάτου· encourir une—, ὑπόκειμαι εἰς ποινήν· ἀνησυχία, λύπη· je suis fort en—, εἶμαι πολὺ ἀνησυχός· cela me fait de la—, τοῦτό με λυπεῖ· κόπος, μόγθος· se donner beaucoup de—, κοπιάζειν πολὺ, μοχθεῖν· — δυσκολία, κόλυμα· réussir sans—, ἐπιτυχάνειν, κατορθοῦν ἀκόπως, εὐ-

κόλως· — s éternelles, ἡ αἰώνιος κόλασις, τὰ ἐν τῷ ᾄδει βάσανα· homme de—, ὁ φερέπυγος οἰκίας τινός, ὁ κοπιάζων ὑπὲρ πάντα ἄλλον· perdre sa—, ματαιοπονεῖν· mourir à la—, τελευτᾶν μοχθοῦντα· donnez-vous la—d'entrer, λάβετε τὸν κόπον νὰ εἰσέλθητε, ὄρῖστε, κοπιάσατε, εὐαρεστηθήτε· à—, μόλις· à—eut-il dit ces mots... μόλις ἢ ἄμα εἶπε τοὺς λόγους τούτους... à—sait-il lire, μόλις ἢ δυσκόλως ἀναγινώσκει.

peiné, e, λυπούμενος, περίλυπος.

peiner, ῥ. ἐν. λυπῶ, προξενῶ λύπην· ῥ. οὐδ. ἀλγῶ, λυποῦμαι· μοχθῶ, κοπιάζω.

peint, e, παθ. μετ. τοῦ peindre.

peintre, ζωγράφος· — d'histoire, ζωγράφος ἱστορικός· — en décors, σκηνογράφος τοῦ θεάτρου· — en bâtiments, κοσμηματογράφος τῶν οἰκοδομῶν· (μεταφ.) συγγραφεὺς ἢ ποιητὴς ἐξεικονίζων καλῶς· Molière est un grand—, ὁ Μολιέρης εἶναι μέγας ζωγράφος, τουτίστι· διὰ τοῦ λόγου.

peintreau, ζωγραφίσκος, ἀνίκανος ζωγράφος.

peinturage, χρωμάτισμα, ἐπιχρῖσις χρώματος.

peinture, θ. ἡ γραφικὴ, ζωγραφικὴ (μεταφ.) περιγραφή τῶν ἡθῶν, τῶν χαρακτήρων.

peinturer, ῥ. ἐν. χρωματίζω, ἐπιγρίω, ἀλείφω μὲ χρῶμα.

peintureur, ἀδέξιος ζωγράφος.

péjoratif, ive, κακιστικός, σχετλιαστικός· λέγεται περὶ τῶν λέξεων αἰτίνας διὰ τῶν καταλήξεων ἐκφράζουσι περιφρόνησιν, οἷον bravahe, θρασύδειλος, marmaille, παιδαρέλια· criard, κραύγασος, κ. φωνακλᾶς· criailleur, φωνοκοπῶ,

pékin, μεταξωτὸν ὑφασμα σινικῆς κατασκευῆς ἢ εὐρωπαϊκῆ μί-

μεις αὐτοῦ· (γλευατικῶς) πολι-
τικὸς, ἰδιώτης, ὃ μὴ στρατιωτικὸς.

pelade (δημωδ.) ἀλωπεκίαισις,
πτῶσις τῶν τριγῶν.

pelage, τὸ ἐπικρατοῦν χρῶμα
τῶν τριγῶν ζῶων τινῶν.

pélagianisme, τὰ δόγματα τοῦ
αἰρέσεως ἀρχοῦ Πελαγίου, Πελαγιανι-
σμός.

pélagien, ienne, ὁπαδὸς τοῦ
Πελαγίου, Πελαγιανός.

pélagique, πελάγιος, πελαγι-
κός, τοῦ πελάγου· (γεωλ.) ποσει-
δώνειος διάπλασις.

pélamide, ἰγθ. ἢ πηλαμίδις, κ.
παλαμίδα.

pelard, bois—, ξύλον οὗ ὃ φλοιὸς
χρησιμεῖ εἰς βυρσοδεψίαν.

pélargonium (-ομ) (βοτ.) πε-
λαργόνιον.

Pélasgien, ienne, ἢ Pélasgi-
que, Πελασγικός.

pêle-mêle, φύρδην μίγδην, ἄνω
κάτω.

peler, ῥ. ἐν. περιλέπω, ἀπολεπί-
ζω, κ. ξεφλουδίζω·—ψιλῶ, ἐκτρι-
γῶ, μαδαρῶ, μαδίζω· ῥ. οὐδ. ἀλω-
πεκιῶ, τριχορροῶ, ἀποβάλλω τὰς
τρίγας, κ. μοῦ πέφτουν τὰ μαλλιά.

pélerin, e, προσκυνητής, κ. χα-
τζής.

pélerinage, τὸ προσκύνημα,
ἀποδημία εἰς προσκύντησιν, κ. χα-
τζιλίκι· ὁ τόπος τῆς προσκυνήσεως·
ἐκκλησία τις θαυματουργὸς ἢ ἀγίου
τάφου.

pélerine, θ. ἐπωμίδιον, περιώ-
μιον, περὶ τοὺς ὤμους μανθῶας γυ-
ναϊκός, κ. πελερίνα.

pélican, (ὄρνιθ.) ὁ πελεκάν·—
ἄμβυξ, κ. λαμπικός με κιονόκρανον
καὶ με δύο σωλήνας· ὁδοντοῖατροῦ
ἔργαλειον.

pelisse, θ. κατωμίδις, μαλλωτή,
κ. γοῦνα.

pellagre, θ. (ιατρ.) δερμάγρα.

pelle, θ. μάκελλα, σκαρφεῖον,
πτύον, πτυάριον· κ. φτυάρι.

pellée, pelletée.

pelletée, θ. ὅσον πτύον χωρεῖ,
κ. φτυαριά.

pelleterie, θ. διψθερουργία, κ.
γουναρική·—διψθερουργεῖον, ἐργο-
στάσιον, κατάστημα γουναρικῶν,

pelletier, θ. διψθερουργός· σι-
συροπόλις, κ. γούναρης.

pelleverser, ῥ. ἐν. (γεωρ.)
ἀνασκάπτω, ἀναστρέφω τὴν γῆν.

pelleversoir, σκαπίνη.

pelliculaire, λεπιδωτός, φο-
λιδωτός.

pellicule, θ. δερμάτιον, δέρμα
λεπτότατον, ἐπιδερμίδις, λέπυρον.

pelliculeux, euse, πλήρης δερ-
ματίων, λεπύρων.

pellucide, διαυγής.

pelotage, τολύπευμα, τολύγμα,
κ. κουδάριασμα.

pelote, θ. ἀγαθίς, τολύπη, κ.
κουδάρι· μαξιλαράκι διὰ τὰς καρ-
φίδας καὶ τὰς βελόνες.

peloter, ῥ. ἐν. κακοποιῶ, ξυ-
λοκοπῶ, βραδίζω· λοιδορῶ, κακο-
λογῶ· on l'a peloté d'importance,
καλά σου τὸν ἐσυγίρισαν·—σφαιρίζω,
κ. παίζω τὸ τόπι·—τολυπέω, κου-
βαριάζω· se—, τυλίσσομαι, κ. κου-
βαριάζομαι· ἰδὲ pelotonner, se
pelotonner.

peloteur, euse, τολυπευτής, κ.
κουδαραστής.

peloton, ἀγαθίς, κροκίς, τολύπη,
σφαῖρα, κ. κουδάρι (στρατ.) σπείρα,
οὐλαμὸς πεζικοῦ ἐν τοῖς στρατιωτι-
κοῖς ἐλιγμοῖς, ἢ ἡμιλογία (ἡμίσεια
ἴλη) ἱππικοῦ.

pelotonner, ῥ. ἐν. συνειλέω,
τολυπέω, κ. κουβαριάζω· se—,
συστρέφομαι, συνειλέομαι, κ. συμ-
μαζεύομαι, κουβαριάζομαι.

pelou, στάγυς ἀφαρθεῖς τὸν
σίτον.

pelouse, θ. λειμών, πόα, χλόη πυκνή καὶ βραχεία, κευκαρμένη.

pelu, e, λάσιος, δασύς, κ. μαλ-
λιαρός.

peluche, θ. ὕφασμα χνοῶδες κ. χνουδατόν, χονδρὸν βελουῶδον, κ. τὸ πλοῦς.

peluché, e, χνοῶδης, κ. χνου-
δατός.

pelucher, ρ. οὐδ. χνοάζω, ἐπι-
χνοῦμαι, κ. κάνω χνοῦδι.

pelucheux, euse, χνοῶδης, εὐ-
κολως χνοάζων, κ. χνουδατός.

pelure, θ. λέπος λέπυρον, φλοιός,
δέρμα, κ. λέπι, φλοῦδι.

penaille, θ. ῥάκη, κ. κουρέλια.

penaillerie, θ. γέγλη, γρύτα,
κ. παληάτσαις (χλευ.) παππαδο-
λόγι.

penaillon, ῥάκος, κ. κουρέλι
(χλευ.) καλόγηρος.

penal, e, ποινικός· κολαστικός·
loi—e, ποινικός νόμος· code—,
ποινικός κώδιξ.

penalité, θ. αἰ ποιναι, αἰ τιμω-
ρίαι.

penard, γέρων λάγνος, ἀκό-
λαστος.

penates, πληθ. οἱ ἐφέστιοι θεοὶ
τῶν ἀρχαίων· (μεταφ.) ἔστια, κα-
τοικία.

penaud, e, ἀμηχανῶν, τετα-
ραγμένος, τεταπεινωμένος, κατηφής.

pence ('Αγγλ.) πληθ. τοῦ νομί-
σματος penny, ὅπερ ἰδέ.

penchant, τὸ κάταντες, κλίσις,
κατωφέρεια, κλιτύς ὕρους, λόφου·
φυσικὴ ῥοπή, κλίσις, διάθεσις ὕρεξις.

penchement, ἐπικλίσις, κλίσις,
ῥοπή, τὸ κλίνειν, κύψις, κ. σκύψι-
μον.

pencher, ρ. ἐν. κλίνω ἐπικλίνω,
ἐγκλίνω· κ. γέρνω· ρ. οὐδ. κύπτω,
νεύω κάτω, κλίνω κ. σκύπτω· (με-
ταφ.) ῥέπω, τείνω, ἔγω κλίσιν, διά-
θεισιν εἰς τι· se—, κύπτω.

pendable, ἄξιος ἀγχόνης· cas
—, πρᾶξις στυγερά.

pendaison, θ. ἀγχόνη, ὁ δι'
ἀγχόνης θάνατος, κ. κρεμάλα.

pendant, e, κρεμάμενος, κρε-
μαστός, ἐπικρεμής, αἰωρούμενος,
ἐκκρεμής, oreilles—es, ὠτα κρε-
μάμενα· (μεταφ.) cause—e, δίκη
ἐκκρεμής· οὐσ. αορτήρ τῆς ζώνης,
τοῦ ξίφους, τελαυῶν, κ. κρεμάστρα·
τὸ ἀντίρροπον, ἀντίστοιχον, κ. ταῖρι
καλλιτεχνήματος, εἰκόνας, ἀγάλμα-
τος, κ. τ. λ. (μεταφ.) l' un est
le—de l' autre, τὸ ἐν εἶναι ἀντίρ-
ροπον τοῦ ἑτέρου, ὅμοιον αὐτῷ·—s
d'oreilles, ἐνώτια, ἐλικτήρες, ἡ σκω-
λαρίκια κρεμαστά, μὲ κρεμασίδια.

pendant (προθ. χρον.) ἐν, παρά,
κατὰ (τὸν χρόνον)·—ce temps, ἐν
ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ·—κατὰ τὸ διά-
στημα τοῦτο·—l'été, ἐν ὥρᾳ θέρους·
διάφορος τῆς durant, διότι durant
l'été, σημαίνει δι' ὅλου τοῦ θέρους,
ἐν ᾧ τὸ πρῶτον σημαίνει ἐν τινι
χρονικῷ διαστήματι μεγάλῳ ἢ μι-
κρῷ περιερχομένῳ ἐν τῷ θέρει· ὁ-
μοίως δὲ καὶ pendant l'hiver,
pendant la nuit, κ. τ. λ. (συνδ.)
—que, ἐν ᾧ, καθ' ὃν χρόνον· pen-
dant qu'il se promenait, son
frère travaillait, ἐν ᾧ αὐτὸς πε-
ριεπάτει ὁ ἀδελφός του εἰργάζετο.

pendard, ἄξιος ἀγχόνης, κ.
κρεμάλας· μηθαμινός.

pendeloque, θ. ἐξάρτημα ἐνω-
τίου ἐκ πολυτίμου λίθου, παρωτίον·
—s, κροτάλια χρυστάλλινα πολυε-
λαίου.

pendentif, μέρος σφαιρικοῦ θό-
λου τεθειμένου μεταξύ τῶν' μεγά-
λων τύξων τῶν ὑποβασταζόντων τὸν
θόλον.

pendeur, ἀγχονιστής, κρεμα-
στής, δῆμιος.

pendiller, ρ. οὐδ. κρεμάμενος
ταλαντεύομαι.

pendillon, δίχρανον.

pendoir, ἀρτάνη, κ. κρεμαστήρι.

pendre, ῥ. ἐν. κρεμάννυμι, κρεμῶ, ἀναρτῶ.—des raisins au plancher, ἀναρτῶ σταφυλὰς ἀπὸ τῆς ὀροφῆς ἢ τοῦ σανιδώματος.—ἀπαγγονίζω, κρεμῶ τινα.—un assassin, ἀπαγγονίζω δολοφόνον· ῥ. οὐδ. ἐξήρτημαι, κρέμαμαι· les fruits pendent aux arbres, οἱ καρποί, αἱ ὀπῶραι κρέμανται ἀπὸ τῶν δένδρων.—φθάνω χαμηλά· vos cheveux pendent, ἡ κόμη ὑμῶν κρέμαται· dire de qqn pis que—, λέγω περὶ τινος τὰ ἐξ ἀμάξης, διαβάλλω αὐτόν· va te faire—, (ὑβρις) ἄγε εἰς κόρακας, κ. πήγαινε νὰ χαθῆς

pendu, κρεμάμενος· ὁ ἀπαγγονισθείς, κρεμασθείς.

pendule, τὸ ἐκκρεμές, τὸ κρεμάμενον καὶ ταλαντευόμενον βάρος· θ.—ὠρολόγιον τοῦ τοίχου, ὑπέχον ἐκκρεμές κανονίζον τὴν κίνησιν αὐτοῦ.

pendulier, ὠρολογοποιὸς κρεμαστῶν ὠρολογίων.

pène, κλειθροῦ βάλανος· σύρτης, μογλός, μάνδαλος.

pénétrabilité, θ. τὸ πόριμον, τὸ εὐπορον, εὐδιαπέραστον.

pénétrable, διίτητός, διαχωρητός, διαπεραστός· διαγνωστός.

pénétrant, διαδυτικός, πόριμος, διαπεραστικός· ὀξύς· un regard—, βλέμμα ὀξύ, διορατικόν· une voix—e, φωνὴ ὀξεῖα· un froid—, ψυχρὸς δριμύ· douleur—e, ὀδύνη ὀξεῖα, σφοδρά· esprit—, ὀξύνοια.

pénétratif, ἰνε, διίκτητός, διαπεραστικός.

pénétration, θ. διόδους, εἰσόδους διαπεράσεις· διαπεραστικότητα, ὀξύνοια, ἀγγίνοια, ὀξυδέρχεια, δεξιότης πνεύματος, βαθεῖα κρίσις.

pénétré, διάδρογος· ἐκπαθής, περιπαθής.—de douleur, καρδιαλγής· —de reconnaissance, ὑπερευγνώμων.

pénétrer, ῥ. ἐν. διαπερῶ, διαχωρῶ, διέρχομαι, διήκω, διαδύομαι, διίκνοῦμαι, διεισδύω· l'oeil de Dieu pénètre les ténèbres les plus profondes, ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ καθικνεῖται εἰς τὰ βαθύτατα σκοτή· —l'avenir, διορᾶν, προορᾶν τὸ μέλλον· —καταλαμβάνεσθαι, κυριεύεσθαι, πληροῦσθαι· à cette nouvelle il fut pénétré de douleur, τοῦτο ἀκούσας περιλυπὸς ἐγένετο· —les secrets de qqn, διαγινώσκειν τὰ ἀπόρρητά τινος· ῥ. οὐδ· —dans un bois, εἰσχωρεῖν εἰς τιθάσος.

pénible, ἐργώδης, καματώδης, ἐπίμογθος, ἐπίπονος, κοπιαστικός· ἐπαγθής, δυσβάστακτος· ἀλγεινός, λυπηρός.

péniblement, καματηρῶς, ἐπιμόγθως, ἐπιμόνως· κοπιωδῶς, κοπιαστικῶς· ἀλγεινῶς, ὀδυνηρῶς· βαρῶς.

péniche, θ. πλοιάριον ταχύπλουν βοήθημα πολεμικοῦ πλοίου.

pénicillé, e, (βοτ.) γραφιδοειδής.

pénil, ἦθη τοῦ αἰδοῦ, ὁ λόφος τῆς Ἀφροδίτης.

péninsulaire, γερσονησιακός.

péninsule, θ. γερσόνησος.

pénis, ἡ πύσθη, ὁ καυλός, ὄφθαλμός, τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον.

pénitence, θ. ἡ μεταμέλεια τοῦ ἀμαρτωλοῦ, μετάνοια, λύπη διὰ τὰς ἀμαρτίας· ἡ τοῦ σώματος κόλασις πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν, νηστεία, προσευχαί, γονυκλισία, ὁ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐπιβαλλόμενος κανὼν· faire—, μετανοῶ, ἐκπληρῶ τὸν κανόνα τῶν ἀμαρτιῶν μου· mettre un enfant en—, τιμωρῶ παιδίον διὰ τὸ σφάλμα του· ποινὴ ἐν τοῖς παιγνίοις τῶν συναναστρωτῶν.

pénitencier, ἐξομολογητής, πνευματικὸς δι' ὠρισμένας, ἰδιαίτερας ἀμαρτίας· φυλακὴ ἀποβλέπουσα

εἰς τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τῶν δεσμίων. — **militaire**, στρατιωτικὴ φυλακὴ ὑπερβαίνουσα ἐν ἔτος.

pénitent, e, ὁ μετανοῶν· ἁμαρτωλός· μετανοητικός· ὁ ἐξομολογούμενος τῷ ἱερεῖ· μέλος ταγμάτων τινῶν μοναχικῶν ἐκτελούντων καθήκοντα μετανοίας.

pénitenciaire, système —, τρόπος ἠθικῆς βελτιώσεως τῶν καταδικαίων.

pénitenciaux, pénitentielles, psaumes pénitenciaux, ψαλλμοὶ τῆς μετανοίας· oeuvres pénitentielles, ἔργα κατὰ τὴν ἀφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

pennader, ῥ. οὐδ. τανύω τὰς πτέρυγας ἢ ἐκτείνω τοὺς βραχίονας.

pennage, ἰδέ plumage.

pennard (ὄρνιθ.) μακρόουρος νῆσσα.

pennatifère, πτεροφόρος.

pennatule, θ. (ζωόφυτον) πτερίς ἢ θαλασσία.

penne, θ. μακρὸν πτερόν τῆς οὐραῖς ἢ τῶν πτερυγῶν πτηνοῦ.

penné, (βοτ.) πτερόεις, ἑτερόκυλλος, ἐκατέρωθεν τοῦ πρέμνου ἔχων φύλλα.

penniforme (βοτ.) πτεροειδής.

pennipède, πτερόπους.

pennon, μακρὰ σημαία ἱππότου ὅς ἤρχεν εἴκοσι ἀνδρῶν.

penny, (πένι) νόμισμα ἀγγλικῶν ἀξίας περίπου δέκα λεπτῶν· πλ.θ. pence (πένς).

pennule, θ. μικρὸν πτερόν βραχύουρον· (βοτ.) εἶδος βρύου, τοῦ γένους τῶν πτερυγοφύλλων.

pénombre, φῶς ἀμυδρόν, ἡμίφως· (ἀστρον.) τὸ πρὸ τῆς τελικῆς ἐκλείψεως ἀτελὲς σκότος· (ζωγρ.) μετάβασις ἀπὸ τῆς σκιάς εἰς τὸ φῶς, ἡμισκίασις.

penon, (ναυτ.) ἀνεμοδείκτης διὰ πτερῶν προσδεδεμένων ἢ διὰ ταινίας.

pensant, e, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, σκεπτικός, διανοούμενος.

pensée, θ. διάνοη, σκέψις· (φιλοσ.) τὸ νοητικόν, διανοητικόν, ἢ διανοητικὴ δύναμις, ἢ δύναμις τοῦ διανοεῖσθαι, διάνοια, νοῦς, λογισμός· φρόνημα· **pensée ingénieuse**, εὐφυὲς διάνοη, εὐφυῆς ἰδέα· **il me vient dans la — que**, μοι ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν ὅτι... **dire sa —**, ἐκφέρειν, λέγειν τινὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην· **s'enfoncer dans ses — s**, βυθίζεσθαι εἰς σκέψεις, εἰς ὄνειροπολήματα· γνώμη· — **s de Pascal**, σκέψεις, γνώμαι, ἀποφθέγματα τοῦ Πασχάλ· **lire dans la — de qqn**, διαγινώσκειν, μαντεύειν τὰ διανοήματά τινος· (βοτ.) τὸ τρίχρωμον ἴον, κ. πανσές, βιόλα.

penser, ῥ. οὐδ. διανοοῦμαι, σκέπτομαι, διαλογίζομαι· ῥ. ἐν φρονῶ· μελετῶ· **je dis ce que je pense**, λέγω ὅτι φρονῶ· **je pense à faire un voyage**, προτίθεμαι νὰ ἀποδημήσω, νὰ περιέλθω, νὰ περιηγηθῶ.

penser, ποιητ. ἀντὶ pensée.

penseur, ἐμβριθής, συλλογιστής, φιλόσοφος, σοβαρῶς σκεπτόμενος.

pensif, ive, σύννους, σκεπτικός, κ. συλλογισμένος.

pension, θ. τὰ τροφεία, τὰ διὰ τροφὴν καὶ κατοικίαν δαπανώμενα· σχολεῖον οἰκοτρόφων· καὶ οἱ ἐν αὐτῷ μαθηταί· ξενοδοχεῖον ἢ οἶκία ἐν ἧ κατοικεῖ καὶ τρέφεται τις· **la — est en promenade**, οἱ ἐντὸς μαθηταί ἢ ἄλλως οἱ ἐσωτερικοὶ ἐξῆλθον εἰς περίπατον· ἢ σύνταξις τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν, τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

pensionnaire, οἰκότροφος σχολεῖου, οἶκίας ἢ ξενοδοχεῖου· συνταξιούχος τῆς κυβερνήσεως ἢ τινος ἡγεμόνος.

pensionnat, σχολεῖον ἰσωτε-
ρικῶν, οἰκοτρόφιον.

pensionner, β. ἐν. παρέχω τινὶ
σύνταξιν, μισθὸν ἰσόδιον.

pensivement, σκεπτικῶς.

pensoter, διαλογίζομαι, σκέ-
πτομαι ἐπιπολαίως ἢ ἀσκόπως.

pensum (πενσόμ) μαθητοῦ τι-
μωρία δι' ἀντιγραφῆς σελίδων ἢ δι'
ἀπομνημονεύσεως στίχων ἢ ἄλλου
κειμένου..

Pensylvanien, ienne, Πεν-
συλβάνιος, ἐκ Πενσυλβανίας τῶν
'Ηνωμ. Πολ. τῆς Ἀμερικῆς.

pentacorde, πεντάχορδος λύρα
τῶν ἀρχαίων, τὸ πεντάχορδον.

pentadécagone, δεκαπεντά-
γωνον.

pentaèdre, πεντάεδρον.

pentagonal, e, πεντάγωνος.

pentagone (γεωμ.) τὸ πεντά-
γωνον σχῆμα ἔχον πέντε γωνίας
καὶ πέντε πλευράς.

pentamère (ἐντομ.) πεντάμε-
ρον, ἧτοι πέντε ἀρθρώσεις ἔχον
ἐντομον.

pentamètre (ποιητ.) πεντάμε-
τρον, στίχος ἐκ πέντε μέτρων.

pentandrie, θ. (βοτ.) πεντανδρία.

pentapole, πεντάπολις, γῶρα πε-
ριέχουσα πέντε κυριώτερας πόλεις.

pentarchie, θ. πενταρχία.

Pentateuque, ἡ Πεντάτευχος·
τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς.

penne, θ. τὸ πρηνές, ἡ κλιτύς, ἡ
κατωφέρεια, κ. ὁ κατήφορος· (μεταφ.)
κλίσις, βροχή, τάσις· διάθεσις.

pentecôte, ἡ ἑορτὴ τῆς Πεν-
τηχοστῆς.

Pentélique, marbre —, τὸ
Πεντελικόν ὄρος τῆς Ἀττικῆς καὶ
τὸ ἐξ αὐτοῦ μάρμαρον.

penultième, ἰδέ **panième**.

perçage, θ. σιδερέα ταινία θύρας
ἢ θυρίδος συνεχομένη, μετὸν στρό-
φιγγα, γιγγλιμός.

penultième, παραλήγων· θ.
οὐς. ἢ παραλήγουσα.

pénurie, θ. ἄκρα ἔνδεια, ἀπο-
ρία χρημάτων· πενία, πτωχεία·
στέρσις παντὸς εἶδους.

pépie, θ. νόσος τῶν ὀρνίθων,
κόρυφα, λέπτη, μεμβράνη φουμένη
ἐπὶ τῆς γλώσσης καὶ κωλύουσα αὐτὰ
τοῦ πίνειν, κ. τσοῦρα.

pepiement, τὸ πίπισμα, πιπίζειν.

pépier, β. οὐδ. πιπίζω ὡς ὁ
στρουθός ἢ ἄλλο πτηνόν.

pépin, πυρήνιον, κόκκος, σπό-
ρος καρποῦ, κ. κουκουῦτσι.

pépinière, θ. φυτεία νεαρῶν
δένδρων, φυτώριον, φυτοκομεῖον·
(μεταφ.) σχολή, καθέδρουμα, ἐκπαι-
δευτήριον ἢ γῶρα παρέχουσα ἄν-
δρας καταλλήλους διὰ τινὰ τέχνην
ἢ ἐπιστήμην· *la France est une*
— de bons soldats, ἡ Γαλλία εἶ-
ναι φυτώριον καλῶν στρατιωτῶν.

pépiniériste, κηπουρός φυτο-
κόμος, ὁ καλλιεργῶν καὶ πωλῶν
φυτὰ καὶ δένδρα πρὸς μεταφύτευσιν.

pépîte, βῶλος ἢ ψῆγμα χρυσοῦ
ἐν φυσικῇ καταστάσει.

peplum ἢ **replon**, λεπτός πέ-
πλος τῶν Ἑλληνίδων.

peponaire (ὄρουκ.) πεπονοειδῆς·

pepsine (χημ.) πεψίνη, πεπτι-
κόν ὄξύ τοῦ γαστρικοῦ χυλοῦ.

péragratiion, θ. περιοδεία, πε-
ριήγησις.

pérambulation, θ. (ἀρχ.) πε-
ριδιάβασις, ἐπιθεώρησις δάσους.

perçage, διάτρησις, διατρύπημα,
διατομή.

percale, λεπτόν καὶ πυκνὸν βαμ-
βακερόν υφασμα διὰ γυναικείας ἐσθή-
τας, κ. περκάλι.

percaline, ἕτερον βαμβακερόν
υφασμα, λεπτότερον καὶ στιλπνόν.

perçant, e, διάτρητος, ὄξύς, δια-
περαστικός· *un froid —*, ψῆγος
δριμύ· yeux —s, ὀφθαλμοὶ ζωηροί,

ὄξυδερκείς· νοίχ—ε. φωνή διάτορος, διαπεραστική, ὄξεια· vue—ε, ὄρασις ὄξεια, βλέπουσα τὰ ἐλάχιστα καὶ τὰ πόρρω κείμενα· avoir l'esprit —, εἶναι τινα ὄξυνοῦστατον.

perce, mettre du vin en —, ἀνοίγω κάδον, κ. βαρέλι.

percé, e, διάτρητος, κ. τρύπιος, τρυπημένος· —à jour, ἔχων πολλὰς ὀπὰς, διαφανής ἐκ τῶν ὀπῶν· (μεταφ.) καταφανής· être bas—, εἶναι τινα ὅλως ἀχρήματον· un panier —, ἄσπιτος, κ. σπάταλος.

perce-à-main, μικρόν τι τρυπάνιον.

perce-bois, (ἐντομ.) ξυλοφάγος.

perce-bourdon, τρυπάνη, τέρετρον τοῦ ἀύλοποιοῦ.

percée, ἢ percé, ἀνοιγμα, δίοδος ἐντὸς δάσους· fuire une—, διαδύομαι, διέρχομαι.

perce-feuille, (βοτ.) σκιαδοφόρον τι φυτόν.

perce-forêt, τολμηρὸς κυνηγός.

percement, διόρυξις, διάτρησις, τρύπημα, ἀνοιγμα· le—de l'isthme de Suez, ἡ διόρυξις τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ· —d'un puits artésien, ὄρυξις ἀρτεσιανοῦ φρέατος.

perce-mousse (βοτ.) τὸ πολύτριχον.

perce-neige, (βοτ.) λευκσίον, ἄνθος χειμερινόν.

perce-oreille, ἐντομὸν τι ὀρθόπτερον, φέρον δύο λαβίδας ἐν τῷ ὑπογαστρίῳ, ὠτοκολάπτis.

percepteur, εἰσπράκτωρ τῶν φόρων, φορολόγος, δασμολόγος.

perceptibilité, θ. αἰσθητότης, καταληπτότης.

perceptible, αἰσθητός, ἀντιληπτός, καταληπτός, ὑποπίπτων εἰς τὰς αἰσθησεις, νοητός· —δυναμένος νὰ εἰσπραχθῆ, εἰσπρακτός—έος.

perceptiblement, νοητῶς, αἰσθητῶς, ὀρατῶς.

perceptif, ive, faculté —ive, δύναμις ἀντιληπτική, αἰσθητήριος.

perception, θ. ἡ διὰ τῶν αἰσθησεων ἀντιληψις, κατάληψις, αἰσθησις, κατανόησις, παρατήρησις διὰ τε τῆς διανοίας καὶ τῶν αἰσθησεων· —εἰσπραξις φόρου, φορολογία, διὰ τοῦ εἰσπράκτορος,

percer, ρ. ἐν. διορύσσω, ἀνοίγω· διατιτραίνω, τρυπῶ· τρυπάνίζω· —une planche, τρυπῶ τὴν σανίδα· —une porte, ἀνοίγω, σχηματίζω θύραν ἐν τῷ τοίχῳ· —une gue, ἀνοίγω, διαχαράττω ὀδόν, ῥυμοτομῶ· —une allée, ἀνοίγω, σχηματίζω δεινδροστοιχίαν· διέρχομαι, διαπερῶ· la pluie a percé mes habits, ἡ βροχὴ διεπέρασε, διέβρεξε τὰ ἱματιά μου· —la foule, διέρχομαι διὰ τοῦ πληθους, διασχίζω αὐτό· le soleil perce les nuages, ὁ ἥλιος διασχίζει τὰ νέφη· la lumière perce les ténèbres, τὸ φῶς διαπερᾷ τὰ σκότη· —du vin, ἀνοίγω νέον κάδον διὰ νὰ λάβω οἶνον· (μεταφ.) —un mystère, διαγινώσκω, ἀνακαλύπτω τὸ ἀπόρητον, τὸ μυστικόν· λυπῶ, θλίβω· ces plaintes me percent le coeur, οἱ ὀδυρμοὶ οὗτοι σπαράττουσι τὴν καρδίαν μου· —l'air de ses cris, πληροῦν τινα τὸν αἰθέρα ἢ τὸν ἀέρα διὰ κραυγῶν· ρ. οὐδ. l'abcès a percé, τὸ ἀπόστημα διερράγη, κ. ἀνοιξεν· —φαίνεσθαι sa mechancelé perce dans tous ses discours, ἡ κακία αὐτοῦ κατάδηλος ἐστὶν ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ· —διακρίνεσθαι ce jeune homme commence à —, ὁ νέος οὗτος ἀρχίζει νὰ διαπρέπη· le jour perce, ἡ ἡμέρα ὑπορώσκει· les dents, ont percé à cet enfant, οἱ ὀδόντες τοῦ παιδίου τούτου ἐφύτησαν.

perces, θ. πληθ. ἐμπνευστοῦ ὀργάνου αἰ ὀπαί.

perceur, ἐργάτης τρυπητής.

percevable, ὁρατός, εὐδιάκριτος, καταληπτός.

percevant, ε, αἰσθητικός, ἀντιληπτικός.

percevoir, ρ. ἐν. εἰσπράττω φόρους· (μεταφ.) δέχομαι τὴν διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐντύπωσιν, καταλαμβάνω αἰσθάνομαι.

perchant, ὁ κράκτης, ἦτοι πτηνὸν τεθειμένον ἵνα προσελκύσῃ καὶ ἄλλα πτηνά.

perche, θ. (ἰγθ.) περκίς, κ. πέρικα· —πέταυρον, σανίς, ἐφ' ἧς κοιτάζουσι, κ. κουρνιάζουσιν αἱ ὄρνιθες· —ξύλον μακρὸν, κάμαξ, κόντος, κ. κοντάρι· ἀρχαῖον ἀγροτικὸν μέτρον· ἄνθρωπος ἰσχνὸς καὶ ὑψηλός.

perchée, θ. ἀγέλη πτηνῶν ἐπικαθημένων.

percher se —(ἐπὶ πτηνῶν) ἐπικλάδου δένδρου ἢ ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος καθίζω.

percheur, euse, καθιστικός, λέγεται ἐπὶ πτηνῶν τῶν καθιζόντων ὑψηλά, ἐπὶ κλάδων ἢ σανίδων.

perchis, περίφραγμα διὰ κονταρίων.

perchlorate (χημ.) ὑπερχλωροῦγον ἄλας.

perchlorique, acide—, ὑπερχλωρικὸν ὄξύ.

perchlorure, θ. ὑπερχλωρικὴ ἔνωσις.

perchoir, σανίς ἢ κοντάριον ἐφ' οὗ ἱκάνει ἢ κοιτάζει τὸ πτηνόν· τόπος ὅπου ταῦτα τέθεινται.

percis (ἰγθ.) ἢ περκίς.

perclus, e, παραλυτικός.

perçoir, τέρετρον, τρυπάνι διὰ τοὺς κάδους.

perçu, e, εἰσπραχθεὶς (φόρος).

percussion, θ. πλῆξις, ἐπικρουσις σώματος ἐπὶ σώμα· instrument de—, ὄργανον ἐπικρουστικὸν οἷον

κύμβαλον, κρόταλον, τύμπανον καὶ εἴ τι ἄλλο.

percutante, fusée —, πύραυλος ἐπικρουστικός, βόξετα ἀναφλεγόμενη ἐκ συγκρούσεως καὶ μεταδίδουσα τὸ πῦρ εἰς τὸ βλῆμα.

percuter, ρ. ἐν. πλήσσω, κτυπῶ.

perdable, δυνάμενος ν' ἀπωλεσθῆ.

perdant, ὁ μειονεκτῶν, ὁ νικηθεὶς κυβευτής, ὁ χάνων εἰς τὸ παίγνιδιον.

perdition, θ. ἀπώλεια, ἔλεθος, κ. χαμός.

perdre, ρ. ἐν. ὄλλυμι, ἀποβαλλω, κ. χάνω·—sa place, ἀπολύεσθαι, ἀποπέμπεσθαι τῆς ὑπηρεσίας·—un bras, ἀποκοπῆναι τὸν βραχίονα·—la raison, παραφρονεῖν·—son père, ἀπορφανισθῆναι πατρός·—une bataille, νικᾶσθαι; ἡττηθῆναι· la pluie a perdu mon chapeau, ἡ βροχὴ κατέστρεψε τὸν πῆλόν μου· les arbres perdent leurs feuilles en automne, τὰ δένδρα φυλλορροοῦσιν, ἀποβάλλουσιν τὰ φύλλα τὸ φθινόπωρον·—la vie, φονευσθῆναι, ἀποθανεῖν·—haleine, ἀσθμαίνειν, πνευστιᾶν· (μεταφ.)—de vue, λησμονεῖν· le jeu le perdra, ἡ κυβεία θὰ καταστρέψῃ αὐτόν, θὰ τὸν πτωγεύσῃ· les mauvaises sociétés perdent la jeunesse, αἱ κακαὶ συναναστροφαὶ διαφθείρουσι τοὺς νέους· vous allez le—, θὰ τὸν ἀτιμάσῃτε, θὰ γένητε αἰτία νὰ χάσῃ τὴν ὑπόληψίν του·—le temps, καταναλίσκειν ματαίως τὸν χρόνον, ματαιοπονεῖν, χάνειν τὸν καιρὸν·—l' occasion, ἀπολείπεσθαι τῆς εὐκαιρίας, μὴ ὠφελεῖσθαι ἐξ αὐτῆς·—la piste, μηκέτι ὄρᾶν τὰ ἵχνη, μὴ δύνασθαι ἱχνηλατεῖν·—une mauvaise habitude, ἀπαλλαγῆναι κακῆς ἔξεως·—la tramontane, συνταράττεσθαι·—la

tête, ἀμυχανεῖν, ἐν ἀπογνώσει εἶ-
ναι.—*piéd*, μηκέτι πατεῖν ἐπὶ τοῦ
πυθμένος ἐν τῷ ὕδατι, εἰς μείζον τοῦ
ἀναστήματος βάθος ἐμπεσεῖν.—*du*
terrain, ὀπισθοχωρεῖν ἀντὶ τοῦ
προχωρεῖν.—*terre*,—*la terre de*
vue (ἐπὶ θαλασσοπορούντων) μηκέτι
δρᾶν γῆν.—εξαφανίζεσθαι τὴν γῆν
ἐνεκεν ἀποστάσεως· ῥ. οὐδ. ἐλατ-
τοῦσθαι τὴν ἀξίαν· *les grains per-*
dent en vieillissant. τὰ σιτηρὰ
παλαιούμενα χεῖρονα γίνονται· *se—*,
ἀποπλανᾶσθαι· *se—dans un bois*, ἀ-
ποπλανηθῆναι ἐντὸς δάσους· *se—*
dans la foule, γίνεσθαι ἄφαντον ἐν
τῷ πλήθει.—*ναυαγεῖν*· *ce bâtiment*
s'est perdu sur une côte, τὸ πλοῖον
ἐκεῖνο ἐναυάγησεν ἐπὶ τινος ἀκτῆς·
(μεταφ.) ἀκολασταίνειν, ἀσελεγεῖν·
voire fils se perd, ὁ υἱὸς ὑμῶν
ἀπόλλυται ὑπὸ τῶν ἡδονῶν· *παύειν*·
cette mode se perd, ὁ συρμὸς οὗ-
τος ἐκλείπει· *je m'y perds*, δὲν
ἐννοῶ τίποτε· *je me perds dans*
des conjectures, ματαίως προ-
σπαθῶ νὰ εἰκάσω, ματαίως ποιού-
μαι εἰκασίας.

perdreau, περδίκιδεύς, περδί-
κιον, κ. περδικάκι.

perdrigon, εἶδος δαμασκίνου.

perdrix, πέρδιξ, κ. πέρδικα·
oeil de—, εἶδος τύλου τῶν ποδῶν
μεταξὺ τῶν δακτύλων· *une com-*
pagnie de—, ἀγέλη περδίκων.

perdu, ε, ἀπολωλώς, κ. χαμέ-
νος· *sentinelle—e*, πρόσκοπος· πολὺ
προκεχωρηκώς, ἔξω τοῦ ὕρου· *temps*
—, χρόνος ματαίως δαπανηθείς·
heures—s, ὥραι ἀργίας· *à corps*
—, ὀρμητικῶς· *pays—*, χώρα ἀ-
πόκεντρος, μεμακρυσμένη.

père, πατήρ, κ. πατέρας· —*et*
piere, οἰγόνεις· *nos—s*, οἰπροπάτορες
ὑμῶν·—δημιουργός, ἰδρυτής· *Corn-*
neille est le—de la tragédie ἢ
Française, ὁ (Γάλλος) Κορνήλιος

εἶναι ὁ πατήρ, ἰδρυτής τῆς Γαλλι-
κῆς τραγωδίας·—ἱερεὺς· πνευματι-
κός· *le Père Eternel*, ὁ Αἰώνιος
Πατήρ, ὁ Θεός· *les—s de l'Eglise*,
οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ
διδάσκαλοι ἐκεῖνοι, ὧν τὰ συγ-
γράμματα περιέχουσι τὰς δογματι-
κὰς βάσεις τῆς χριστιανικῆς πίστεως·
les—s conscris οἱ συγκλητικοί, οἱ
γερουσιασταὶ τῆς Ῥώμης· (θεατρ.)
—*noble*, ὁ ὑποκρινόμενος τὸ μέρος
τοῦ πατρὸς·—*adoptif*, θετὸς πατήρ·
grand—, πάππος.

perégrination, θ. περιοδεία,
περιήγησις, περιπλάνησις.

pérégrinité, θ. ἀλλοδαπότης.

péremption, θ. παραγραφή, δι-
αγραφή δίκης διὰ τὸ ὑπερήμερον,
διὰ τὸ ἀπρόθεσμον.

péremptoire, ῥητός, ἀναντίρ-
ρητος, ἀκαταμάχητος, ὀριστικός.

péremptoirement, ἐλεγκτι-
κῶς, ῥητικῶς, ἀναντιρρήτως.

pérennité, θ. διαιώνισις.

péréquation, θ. ἴση διανομή
φύρων καὶ δασμῶν.

perfectibilité, θ. ἡ τελειοποι-
ήσεως δεκτικότης τοῦ ἀνθρώπου.

perfectible, ὁ τελειοποίησιν ἐ-
πιδεχόμενος, τελειοποιήσιμος.

perfection, θ. τελειότης, παν-
τέλεια, αὐτοτέλεια·—*morale*, ἀρετὴ
τέλεια, ἠθικὴ τελειότης· *atteindre à*
la—, τελειότητα κατεργάζεσθαι· τέ-
λειον γίνεσθαι· *à—*, ἐντελῶς· *être*
doué de toutes les—s, εἶναι τινα
κατὰ πάντα τέλειον.

perfectionné, ε, τέλειος, τε-
λειοποιημένος.

perfectionnement, τελειοποι-
ήσις, τελειώσις.

perfectionner, ῥ. ἐν. τελειῶ,
τελειοποιῶ, καταρτίζω.

perfidie, ἄπιστος, ἐπίβουλος, ὕ-
πουλος, δόλιος· *ami—*, φίλος ἄπι-
στος, ἐπίβουλος· *serments—s*, ὕρ-

και ἄπιστοι, προδοτικοί, ἀπατηλοί· οὐσ. c'est un—, εἶναι ἄνθρωπος δόλιος, κακῆς πίστεως.

perfidement, ἀπίστως, δολίως, ὑπούλως, ἐπιβούλως.

perfidie, θ. ἀπιστία, ὑπουλότης, δολιότης.

perfolié (βοτ.) διάφυλλος, περιφυλλος.

perforant, e, διατρητικός, διατρυπῶν, διαπεραστικός.

perforateur, trice, διατρητής. διατρυπητής· (χειρ.) τὸ μέρος τοῦ ἐργαλείου, τὸ τρύπανον δι' οὗ τρυπῶσι τὴν λιθίαν, τὸν ἐν τῇ χύστει λίθον.

perforatif, ive, idè perforateur.

perforation, θ. διάτρησις, διατρούπησις,

perforé, e, διάτρητος.

perforer, ῥ. ἐν. διατραίνω, διατρυπῶ.

péri, e (παθ. μετοχ. τοῦ périgr) ἀπολωλώς, κ. χαμένος.

péri, ἡ περῆ, ἠῆλυ δαιμόνιον ἢ νηστῆς τῶν μωαμεθανῶν.

périanthe (βοτ.) τὸ σύνολον τῶν περιβλημάτων τοῦ ἄνθους, περιάνθον.

pericarde (ἀνατ.) περικάρδιον, ὁ περικάρδιος ὕμην.

péricardique, περικάρδιος, περικαρδιακός.

péricardite (ιατρ.) περικαρδίτις, φλεγμονὴ τοῦ περικαρδίου.

péricarpe (βοτ.) τὸ περικάρπιον, περικάλυμμα τῶν σπέρων.

perichondre (-condre) (ἀνατ.) περιχόνδριον, ὕμην περιβάλλον τὸς χόνδρους.

périlclitant, e, ἀκροσφαλής.

périlclitation, θ. διακινδύνευσις.

périlcliter, ῥ. οὐδ. κινδυνεύω son honneur périlclite, ἡ τιμὴ του κινδυνεύει.

péricrâne (ἀνατ.) περικράνιος ὕμην.

péricleux, euse, κινδυνώδης, ἐπικίνδυνος.

périculosité, θ. τὸ κινδυνώδες.

péridot (ὄρυκτ.) περίδοτον, ψευδοσμάραγδος.

périgée (ἀστρον.) τὸ περίγειον σημεῖον οὐρανίου σώματος.

périgourdin, e (ὁ ἐκ Périgord τῆς Γαλλίας) Πετροκόριος.

périgueux, εἶδος μελανοῦ λίθου τοῖς ὑαλοποιῶσι χρήσιμον.

périhélie, θ. (ἀστρον.) τὸ περιήλιον σημεῖον οὐρανίου σώματος, προσέγγισις εἰς τὸν ἥλιον.

péril, κίνδυνος· affronter les —s. περιφρονῶ τοὺς κινδύνους.

périlleux, euse, κινδυνώδης, ἐπικίνδυνος· saut—, πηδημα κινδυνώδεστατον, ὅπερ ἐπιχειρεῖ σχοινοβάτης.

périmé, e, (νομ.) παραγεγραμμένος, ἐκπρόθεσμος.

périmér, e, (νομ.) διαγράφομαι, παραγράφομαι.

périmètre, (γεωμ.) περίμετρος.

périnet, ette, ἀλέκτωρ λοφωτής.

périnette, θ. ὄρνις λοφωτή.

période, θ. περίοδος, χρονικὸν διάστημα, ἀριθμὸς ἐνιαυτῶν· (ἀστρον.) κυκλικὴ φορά, περίοδος, περιδρομὴ πλανήτου· la —lunaire est d' un peu plus de 27 jours, ἡ τῆς σελήνης περίοδος εἶνε ὀλίγον πλέον τῶν 27 ἡμερῶν· (ιατρ.) περίοδος, φάσις νόσου, ἀσθενείας· (γραμμα.) περίοδος λόγου ἐκ προτάσεων συγκειμένου· οὐσ. ἀρσ. ἀπροσδιόριστον χρονικὸν διάστημα· le dernier —de la vie, ἡ τελευταία περίοδος τοῦ βίου·—ὁ ἀνώτατος βαθμὸς, ἡ ἀκμὴ. Cicéron a porté l' éloquence, à son plus haut—, ὁ Κικέρων ἀνεβίβασε τὴν ῥητορικὴν τέχνην εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς τελειότητος αὐτῆς.

périodicité, θ. περιδικότης, ἡ περιδικὴ ἐμφάνισις.

périodique, περιδικός· *fièvre* —, περιδικός ἢ διαλείπων πυρετός· *publication* —, περιδικὸν σύγγραμμα.

périodiquement, περιδικῶς.

périodiste, περιδικογράφος.

perioecien, οἱ περίοικοι, ἦτοι οἱ ἀμοιβαίως ἀντίποδες κάτοικοι τῆς γῆς.

périoste, (ἀνατ.) περιόστεος ὑμῆν.

périostose, θ. (ἰατρ.) περιόστωσις.

péripatéticien, *ienne*, (φιλοσ.) περιπατητικός, ὁπαδὸς τοῦ Ἀριστοτέλους.

péripatétisme, ἡ περιπατικὴ φιλοσοφία.

péripétie, (-σι) περιπέτεια δραματικῆ λύσις ἐπικοῦ ποιήματος ἢ δράματος.

périphérie, θ. ἡ περιφέρεια κυκλικοῦ ἢ χαμπυλογράμμου σχήματος.

périmétrique, περιφερικός.

périphrase, θ. περίφρασις.

périphraser, ῥ. οὐδ. λέγω διὰ περιφράσεως.

périphe, περίπλους.

péripneumonie, θ. περιπνευμονία, κ. πούντα.

périptère, (ἀρχιτέκτ.) περίπτερον, στοά.

péririr, ῥ. οὐδ. ὕλλυμαι, γάνομαι, καταστρέφομαι, ναυαγῶ· *le vaisseau a péri sur des récifs*, τὸ πλοῖον ἀπώλετο, κατεστράφη, ἐναυάγησεν ἐπὶ ὑφάλων· *les plus grands empires ont péri*, αἱ μέγιστα αὐτοκρατορῆαι ἀπώλοντο, ἐξηφανίσθησαν· (μεταφ.) καταθλίβεσθαι, κατατρυφῆσθαι.

périszien, περίσσιοι οἱ κάτοικοι τῶν πολιτικῶν χωρῶν, ὧν ἡ σκιά ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ περιγράφει κύκλον ὡς ἀκτίς περὶ κέντρον.

périscopique, περισκοπικός ὕαλος ἦτοι φακός, ἀφ' ἑνὸς μὲν χαμπύλος, ἀφ' ἑτέρου δὲ κοίλος ἢ ὀμαλός.

périsperme, (βοτ.) περίσπερμον.

périssable, ὑποκείμενος εἰς ὕληθρον, φθαρός.

périssologie, θ. περιττολογία.

péristaltique, περισταλτικός.

péristyle, (ἀρχιτέκτ.) περίστυλον.

perisystole, θ. (ἰατρ.) περισυστολή.

péritoine, (ἀνατ.) περιτόναιον.

péritonite, θ. (ἰατρ.) περιτονίτις.

perlaire, μαργαρώδης, μαργαριτοειδής.

perle, θ. μαργαρίτης· (μεταφ.)

pān ὅ,τι κάλλιστον ἐν τοῖς ὁμοίοις· *c'est la—des honnêtes gens*, εἶναι ὁ μαργαρίτης τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων· δηλ. ὁ χρηστότατος ἄνθρωπος· *la—du matin*, ἡ ὄρυσος· —

de venise, ὕαλομαργαρίτης· *fil de—*, ὄρμαθὸς μαργαριτῶν· *mère* —, μάργαρος, κ. σεντέφι· *enfiler des —s*, ὄρμαθιάζω μαργαρίτας·

jeter, semer des —s devant les pourceaux ῥίπτειν μαργαρίτας ἐνώπιον τῶν χοίρων (Ἡλύαγγελ.) τουτέστι νουθετεῖν, παραινεῖν τοὺς ἀναίσθητους, τοὺς σκληροτραχήλους.

perlé, e, μαργαρόστρωτος, μαργαριτοκόλλητος· μαργαριτωδής· (μους.) ἀνθηρός, λαμπρός· *orge—ée*, κ. φάρος.

perler, ῥ. ἐν. τελειοποιῶ, ἐξεργάζομαι ἐντελῶς· ῥ. οὐδ. μαργαριτοῦμαι, στρογγυλοῦμαι, οἶον ὄρυσος, δάκρυον.

perlier, μαργαριτοφόρος· *huître—ière*, ὄστρεον μαργαριτοφόρον.

perlimpinpin, *poudre de—*, φαρμακὸν οὐδεμίαν ἐπιφέρων ἐνέργειαν, οὐδεμιᾶς ἀξίας.

perloir, μαργαρογλυφεῖον· λεπτός ἰθιτηρὸς τῶν ζαχαροπλαστῶν.

perlon (ἰγθ.) σαπφείρινος, θαλασσία γελιδῶν.

permanence, θ. μονιμότης, ἐπιμονή, ἐπιδιαμονή, διάρκεια· en —, διαρκῶς· se déclarer en —, (ἐπὶ συνελεύσεων) κηρύττομαι διαρκῆς.

parmanent, e, συνεχής, ἔμμονος, ἐπίμονος, διαρκῆς, ἀδιάλειπτος, ἀμετάβλητος, ἀναλλοίωτος.

perméabilité, θ. τὸ διήκτικόν, τὸ πόριμον, τὸ διαπεραστόν, εὐδιαπεραστόν.

perméable, διήκτικός, πόριμος, εὐδιαπεραστός, εὐδιάδροχος, εὐδιαχώρητος· l'eau est—à la lumière, τὸ ὕδωρ διαπερᾶται ὑπὸ τοῦ φωτός.

Permesse Περμησός, ποταμὸς τῆς Βοιωτίας, ἀφιερωμένος ταῖς Μούσαις.

permettable (ἄγρ.) συγχωρητός, ἀνεκτός.

permettre ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς metre) ἐπιτρέπω, συγχωρῶ, ἀφίνω, δίδωμι ἄδειαν· permettez-moi de vous dire que... ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εἶπω ὅτι· le medecin lui a permis l'usage du vin, ὁ ἰατρός ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν χρῆσιν τοῦ οἴνου· il faut—ce qu'on ne peut empêcher, πρέπει νὰ ἐπιτρέπωμεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ κωλύσωμεν· si mes occupations me le permettent, ἔάν αἱ ἀσχολίαι μου μοὶ τὸ ἐπιτρέψωσιν.

permis, ἄδεια ἔγγραφος· —de chasse, ἄδεια κυνηγίου.

permissible (νεολ.) ἀνεκτός, συγχωρητός.

• **permission**, θ. ἄδεια· ἔγκρισις· obtenir une—, λαμβάνω ἄδειαν· avec votre —, μὲ τὴν ἄδειάν σας, ἐπιτρέψατέ μοι· prendre —sous son bonnet, ἀπέργεσθαι Γαλλικῶ

τῷ τρόπῳ, δηλ. ἄνευ ἀποχαιρετισμοῦ, κρυφίως.

permissionnaire (στρατ.) ὁ λαβὼν ἄδειαν ἀπουσίας στρατιώτης.

permissionner, ῥ. ἐν. παρέχω ἄδειαν ἐπαγγέλματος, ἴδειαν ἔγγραφον.

permutable, μεταλλακτός, δεκτικὸς μεταλλαγῆς.

permutabilité, θ. μεταλλακτικότης.

permutant, μεταλλάκτης, μεταλλάσσων τι ἀντί τινος.

permutatif, ive (γραμμ.) μεταλλακτικός.

permutation, θ. μεταλλαγή, καταλλαγή, ἀνταλλαγή· μετάθεσις· (γραμμ.) μεταβολή, τροπή γραμμάτων.

permuter, ῥ. ἐν. ἀνταλλάσσω, μεταλλάσσω (θέσιν, ἐπάγγελμα)· (γραμμ.) τρέπομαι, μεταβάλλομαι.

pernicieusement, ὀλεθρίως, ἐπιβλαβῶς.

pernicieux, euse, ὀλεθρῖος, βλαβερός, ἐπιβλαβής, ἐπιζήμιος.

pernoctation, θ. διανυκτέρευσις.

pernocter, ῥ. οὐδ. διανυκτερεύω.

peroné (ἀνατ.) ἡ περόνη, τὸ παρακνήμιον.

peronnelle, θ. ἀνόητος καὶ φλύαρον γυναικίσιον.

peroraison, θ. ἐπίλογος.

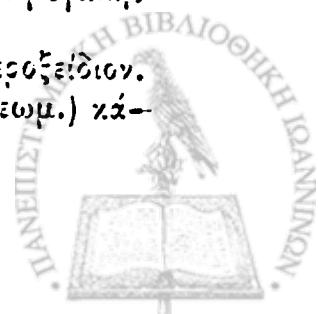
perorer, ῥ. οὐδ. ῥητορεύω, δημιγορῶ, ἀγορεύω.

peroreur, ἀγορητής, ῥήτωρ, ἀδόλεσχος.

perot, δένδρον δίκωπον, ἦτοι δις ὑλοτομηθέν καὶ αὐξήσαν.

perou, μεγάλη περιουσία, μέγας πλοῦτος· c'est n'est pas le —, δὲν εἶναι μέγα τι, δὲν ἔχει μεγάλην ἄξίαν.

peroxyde (γχιμ.) ὑπεροξειδίου.
perpendiculaire (γεωμ.) κά-

οετος· ούσ. une—, γραμμὴ κάθετος.
perpendiculairement, κα-
 θέτως.

perpendicularité, θ. ἡ κάθετος
 θέσις, τὸ κάθετον, τὸ κατὰ κάθετον.

perpendicule, θ. στάθμη πρὸς
 καταμέτρησιν ὕψους ἢ προδιορισμὸν
 καθέτου.

perpétration, θ. ἡ διάπραξις
 κακοῦ, ἐγκλήματος.

perpétrer, ῥ. ἐν. διαπράττω κα-
 κόν.—un crime, πράττω ἐγκλημα.

perpétuation, θ. διαιώνισις,
 διηνεκῆς ἐξακολούθησις.

perpétuel, elle. ἀτελεύτητος.
 αἰδιος· διηνεκῆς, ἀκατάπαυστος, ἀ-
 διάλειπτος· printemps—, διηνεκῆς,
 αἰώνιον ἔαρ· banissement—, ἐξο-
 ρία διὰ βίου, ἰσόβιος· combats—s,
 μάχαι, ἀγῶνες συνεχεῖς.

perpétuellement, διηνεκῶς,
 συνεχῶς, αἰεὶ, αἰωνίως.

perpétuer, διαιώνιζω· —une
 rente, καθιστῶ ἰσόδημά τι διαρκές·
 —un procès, παρατείνω δίκην τινὰ
 ἐπ' ἄπειρον.

perpétuité, θ. αἰδιότης, αἰω-
 νιότης· ἰσοβιότης· travaux forcés
 à—, ἰσόβια δεσμά.

perplexe, ἄπορος, ἀμήχανος,
 διχόφρων, ὁ ἐν ἀμηχανία ὢν.

perplexité, θ. ἀπορία, ἀμη-
 χανία.

perquisition, θ. ζήτησις, ἀνα-
 ζήτησις, ἔρευνα, ἐξέτασις.

perquisitionner, ῥ. οὐδ. ἐξε-
 τάζω ἀκριβῶς, ἐρευνῶ.

perrin-dandin, δικαστῆς ἀμα-
 θῆς, ἀπληρτος καὶ γελοῖος.

perron, τὸ ἐξωτερικὸν ἀνάβα-
 θρον, αἱ προθυραῖα· βαθμίδες.

perroquet, ψιττακός, κ. παπα-
 γάλος· (μεταφ.) parler comme un
 —, ὁμιλεῖν ἀναισθητῶς, ἄνευ συ-
 νειδήσεως τῶν λεγομένων, ψιττακί-
 ζειν· (ναυτ.) ἀνώτατον τεμάχιον

τοῦ ἰστοῦ, ἐπιστήλιον, κ. τσιμποῦκι
 τοῦ παπαφίγκου· voile de—, φώ-
 τιον κ. παπαφίγκος.

perruche, θ. (δημιῶδ.) ἡ θή-
 λεια τοῦ ψιττακοῦ· μικρὸς ψιττακὸς
 ὄξύουρος.

perruque, θ. φενάκη, κ. πε-
 ροῦκα· (μεταφ.) tête à—, vieille
 —, ὁ ἐμμένων εἰς τὰς παλαιὰς συ-
 νηθείας, ὁ μισῶν τοὺς νεωτερισμούς,
 τὴν πρῶδον, παλαιότροπος, κ. σκου-
 ριασμένος.

perruqué, e, φενακοφόρος.

perruquier, κομμωτής, τρι-
 γοπλάστης, φενακοποιός, κ. περου-
 κέρης, κουρεὺς.

perruquière, θ. ἡ γυνὴ τοῦ φε-
 νακοποιοῦ.

pers, e, γλαυκός, κυανοπράσινος.

Persan, e, Πέρσης, Περσικός.

perscrutation, θ. διερεύνησις,
 βάσανος.

perscruter, ῥ. ἐν. διερευνῶ,
 βασανίζω.

perscruteur, ἱρῖς, διερευ-
 νητής, ἀκριβολόγος.

persécutant, e, ὁ κατατρέχων,
 καταδιώκων, ὄγληρός.

persécuté, e, ὁ ὑφιστάμενος
 διωγμούς, ὁ καταδιωκόμενος.

persécuter, ῥ. ἐν. καταδιώκω,
 περιωθίζω, κακοποιῶ, κ. κατατρέχω.

persécutateur, ἱρῖς, ὁ διώκτης,
 ὁ κατατρέχων, ἐγθρός· (θρησκ.) ὁ
 διώκτης τῶν χριστιανῶν· —ἄνθρω-
 πος ὄγληρός, ἀνιαρός.

persécution, θ. καταδρομή, δι-
 ωγμός, καταδίωξις, κακεντρέχεια,
 προσπάθεια εἰς τὸ βλάπτειν τινὰ.

persée (ἄστρον.) ὁ Περσεὺς (ἀ-
 στερισμός).

persévéramment, καρτερι-
 κῶς, ἐμμενῶς, ἐπιμόνως.

persévérance, θ. καρτερία,
 ἐπιμονή, διακαρτέρησις· προσλιπά-
 ρτις.

βελας le—du ministère, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου.

personnellement, αὐτοπροσώπως· moi—, ἐγὼ αὐτός· lui—, αὐτός ἐκεῖνος· se faire justice —, αὐτοδικεῖν.

personnification, θ. προσωποιία, προσωποποιήσις.

personnifier, ρ. ἐν. προσωποποιῶ, τὰ ἄψυχαὼς ἔμψυχα παριστῶ· πρὸς ἄψυχα ἀποτείνω τὸν λόγον.

perspectif, ive, προοπτικός, ἀποπτικός, σκηνογραφικός.

perspective, θ. ἡ σκηνογραφία, ἡ σκηνογραφική, ἡ τέχνη τοῦ παριστάναι τὰ πράγματα κατὰ τὰς ὀπτικάς διαφορὰς τῆς ἀποστάσεως αὐτῶν· une belle —, καλὴ ἄποψις, ὠραία θέα· (μεταφ.) τὸ προσδοκώμενον, τὸ ἐλπιζόμενον· avoir la— d'une grande fortune, ἐλπίζειν, προσδοκᾶν μεγάλην περιουσίαν· en —, ἐν ἀπόπτῳ, μακρὰν, ἐν ἀποστάσει, ἐν τῷ μέλλοντι.

perspicace, ὀξυδερκής, διορατικός.

perspicacité, θ. ὀξυδέρχεια.

perspicuité, θ. σαφήνεια, εὐχρίνεια, ἐνάργεια.

perspiration, θ. (ιατρ.) ἐφιδρωσις, διαπνοή.

perspiratoire (ιατρ.) διαπνευστήριος, διαπνευστικός· ἐφιδρωτικός.

perspirer, ρ. οὐδ. ἐφιδρῶ ἀνεπαισθητῶς, διαπνέω.

perstriction, θ. (χειρ.) σφιγκτὴ περιδύσις.

persuadable, πειστικός.

persuadant, e, ἐπαγωγός, καταπειστικός.

persuadé, e, πεπεισμένος, πεπειθώς.

persuader, ρ. ἐν. πείθω, καταπειθῶ — qqn d'une chose ἢ qqc. ἢ qqn, πείθω τινα περὶ τίνος πράγματος· se —, πείθεσθαι, πι-

στεύειν, φαντάζεσθαι· nous nous sommes persuadés que· — ἐπεισθημεν, ἐπιστεύσαμεν, ἐφαντάσθημεν ὅτι.

persuasible, πιθανός.

persuasif, ive, πειστήριος, πειστικός, καταπειστικός.

persuasion, θ. ἡ πειθῶ, κατάπεισις· πεποιθήσις, πίστις, βεβαιότης.

perte, θ. ὄλεθρος, στέρησις, ἀπώλεια, κ. χαμός· ἀποβολή· παρανάλωμα·—de la vue, στέρησις τῆς ὁράσεως·—θάνατος· il a juré ma—, ὤμοσε νὰ μὲ ἀπολέσῃ, νὰ μὲ φονεύσῃ·—ζημία· ce commerçant a éprouvé de grandes—es, ὁ ἔμπορος οὗτος ἔπαθε μεγάλας ζημίας· ἀποτυχία·—d'une bataille, ἥττα·—d'un procès, ἀπώλεια δίκης· κακὴ χρῆσις·—du temps, ματαία χρῆσις, ἀπώλεια χρόνου· à—, ἐπιζημίως· vendre à—, πωλεῖν ἐπὶ ζημίας, μὲ ζημίαν· à—de vue, ἐν ἀποστάσει ἀοράτῳ, εἰς ἀχανῆ, ἀόστασιν· en pure—, εἰκῆ, ματαίως, ἀνωφελῶς, ἀσκόπως.

pertinace, πείσμων, ἰσχυρογνώμων.

pertinacité, θ. ἰσχυρογνωμοσύνη.

pertinemment, προσηκόντως· ἀκριβῶς.

pertinence, θ. τὸ προσῆχον, τὸ πρέπον, τὸ ἀρμόζον.

pertinent, e, προσήκων, ἀρμόζων, κατάλληλος.

pertroubler, ρ. ἐν. συνταράττω πολὺ.

pertuis, στόμιον, διώρυγμα, ἀνοιγμα φραγμοῦ ὕδατος· πορθμός.

pertuisane, θ. εἶδος λόγλης μὲ μακρὰν αἰχμὴν καὶ πλατεῖαν.

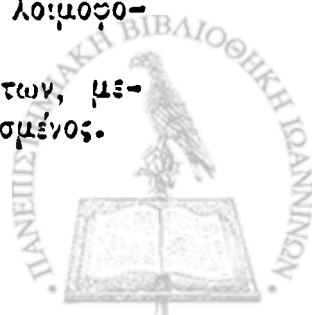
perturbateur, trice, ταραχοποιός, ταραξίας.

perturbation, θ. ταραχή, διατάραξις· ἀνατροπή.

pertus, e, διάτρητος.
Péruvien, ienne, ὁ ἐκ Περού τῆς Ἀμερικῆς, Περουδιανός.
pervenche, θ. ἡ κληματίς.
pervers, e, διεστραμμένος, κακός, κακοήθης, πονηρός, φαῦλος, μοχθηρός.
perversement, διεστραμμένως, μοχθηρῶς, κακεντρεχῶς.
perversion, θ. διαστροφή, διαφθορά, ἐπὶ τὸ χειρὸν τροπή.
perversité, θ. πονηρία, μοχθηρία, κακία, διαστροφή· κακεντρέχεια.
pervertir, ῥ. ἐν. ἐπὶ τὸ χειρὸν τρέπω, διαστρέφω, διαφθείρω ἠθικῶς· — la jeunesse, διαφθεῖρειν τὴν νεολαίαν· se—, διαφθεῖρεσθαι.
pervertissable, εὐδιάφθορος ἠθικῶς.
pervertissement, ἡ ἐπὶ τὸ χειρὸν τροπή, διαστροφή, διαφθορά.
pervertisseur, euse, λυμεών, διαφθορεύς, διαστροφεύς.
pesage, στάθμησις, ζύγισμα· ἀμοιδή τῶ ζυγίζοντι.
pesamment, βαρέως· ἐμβριθῶς· marcher—, βραδυπορῶ.
pesant, e, βαρὺς· fardeau, —, βαρὺ φορτίον· βραδύς· marche—e, βραδυπορία· (μεταφ.) joug—, ζυγὸς ἀφόρητος, σκληρὸς, βαρὺς· esprit—νοῦς βραδύς· style—, ὕψος ἄγχαρῶς. βάρος· cet homme vaut son—d' or, ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι χρυσοβαρής, ἔχει μεγάλην ἀξίαν.
pesanteur, θ. βάρος, βαρύτης· d' un fardeau, βάρος φορτίου· —d' estomac, βάρος τοῦ στομάχου ἐξ ἀταξίας· (μεταφ.)—d' esprit, ἀμβλύτης διανοίας, ἀμβλύνοια· —ὄκητηρία, βραδύτης, βραδυπορία· —universelle, ἕλις παγκόσμιος, ἡ τοῦ πλανητικοῦ συστήματος, τῶν οὐρανίων σωμάτων, βαρύτης.
pesée, θ. στάθμησις, ζυγοστάθμησις· τὸ ἐφάπαξ σταθμηθέν.

pèse-lait, γαλακτόμετρον.
pese-liqueur, οἶνοπνευματόμετρον.
pèse-mout, γλευκόμετρον, οἰνόμετρον.
peser, ῥ. ἐν. ζυγοστατῶ, σταθμῶ, σταθμίζω, ζυγίζω·—brut, ζυγίζω μὲ τὴν τάραν·—net ζυγίζω καθαρὸν, κ. νέττον·—à la main, κρατῶν τι εἰκάζω τὸ βάρος·(μεταφ.)—mûrement les choses, σκέπτομαι, ἐξετάζω καλῶς τὰ πράγματα·—ses paroles, ὁμιλεῖν συνετῶς, μετὰ περισκέψεως· ῥ. ἐν. ἔλκω, βαρύνω, ἔχω βάρος· la platine pèse plus que l' or, ὁ λευκόχρυσος ἔχει μείζον τοῦ χρυσοῦ βάρος·—fortement sur un levier, πατῶ βαρέως ἐπὶ τοῦ μογλοῦ· cela me pèse sur la conscience, διὰ τοῦτο μὲ τύπτει ἡ συνείδησίς μου, τὸ ἔχω βάρος εἰς τὴν συνείδησιν.
pesette, θ. μικρὰ πλόστιγξ χρυσοῦ
peseur, ὁ σταθμητής, ζυγιστής.
peson, τὰ σταθμά, ἡ πλάστιγξ.
pessimisme, δυσοιωνισμός, ἀπαισιοδοξία· τὸ τὰ πάντα κακίζειν, τὸ φιλόψογον.
pessimiste, ἀπαισιοδόξος, μεμφίμοιρος, φιλόψογος.
peste, λοιμός, πανώλη, κ. θανατικόν, πανοῦκλα· il a la —, il est frappé de la—, εἶναι προεβλημένος ὑπὸ τῆς πανώλης·(μεταφ.) κακός, διεφθαρμένος, διεστραμμένος· (ἐπιφ.)—de l' étourdi! νὰ πάρ' ἡ ὀργὴ τὸν τρελλόν! —! que cela est beau! μπᾶ! τί ὠραῖον!
pester, ῥ. οὐδ·—contre qqn, ὀργίζομαι· ἀγανακτῶ πρὸς τινά, εἰς κόρακας πέμπω.
pesteries, θ. πληθ. ὕβρεις, βλασφημίαι, κατάραι.
pestifère, λοιμώδης, λοιμοφόρος, ὀλεθροτόκος.
pestiféré, e, λοιμώττων, μολυσμένος, κ. πανοουκλιασμένος.

pestiférer, β. έν. μεταδίδωμι κολλητικόν μόλυσμα ἐπιδημίας, μολύνω.

pestilence, θ. λοιμός, ἐπιδημία· μεμολυσμένος ἀήρ, νόσος· (μεταφ.) διαφθορά.

pestilent, e, λοιμώδης.

pestilential, elle, λοιμικός, λοιμώδης, νοσοποιός, φθοροποιός, ὀλεθροφόρος, θανατηφόρος.

pet, πορδή·—de ponne, σβίγκος φουσκωμένος.

pétale (βοτ.) πέταλον, φύλλον ἄνθους.

pétarade, θ. πορδή συνεχής, παρατεταμένη ἴππου ἢ ὄνου, κ. σιληπόρδημα.

pétarasse, πέλεχυς σφυροφόρος.

pétard, πυλόκλαστρον, ῥηξιπύλον·—μικρὸν πυροτέχνημα, πυροκρόταλον, κ. τράκα.

pétarder, προσπαθῶ νὰ ἀνατινάξω ἢ διαρρήξω διὰ ῥηξιπύλων.

pétardier, ὁ κατασκευάζων ῥηξιπόλα ἢ πυροκρόταλα.

pétase, πέτασος, πῖλος τῶν ἀρχαίων.

pétaud, cour du roi—, Βαβυλωνία, ἀκαταστασία, μέρος ἔνθα πᾶς ἕκαστος εἶναι κύριος.

pétaudière, θ. συνέλευσις συγκεχυμένη· οἶκος κακῶς διοικούμενος, ἀκατάστατος.

pétauriste (ἀρχ.) σχοινοβάτης, ἀγύρτης.

pétéchial, e (ιατρ.) fièvre—e, πυρετοὶ συνοδευόμενοι μὲ πελιδνώματα.

pétéchies (-χι) θ. πληθ. πετέχειαι, κηλίδες, ἐπὶ τοῦ δέρματος ἔντισι νόσοις.

pet d'âne, βοτ. ὄνοπορδον, εἶδος ἀκάνθης.

pet-en-l'air, κοιτωνίτης βραγύς, ἐπενδύτης οἰκιακός.

péter, β. οὐδ. πέρδομαι, κλάνω·

(μεταφ.) κροτῶ, κροταλλίζω· le bois vert pète dans le feu, τὸ χλωρὸν ξύλον κροταλλίζει ἐν τῷ πυρὶ.

péteur, euse, πέρδων, κ. πορδαλαῖς.

pétillant, e, κροτῶν, ὡς τὸ πῦρ, πταίρων. σπινθηρίζων.

pétillement, συγνοκρότημα τοῦ πυρός, κροτάλισμα, σπινθηρισμός.

pétiller, β. έν. κροτῶ, κροταλλίζω ὡς τὸ καιόμενον χλωρὸν ξύλον· σπινθηρίζω.

pétiolaire (βοτ.) μίσχιος, ἐπίμισχος.

pétiolle, (-οι-) (βοτ.) μίσχος, κ. κοτσάνι.

pétiolé, e, (-οι-) (βοτ.) ἔμμισχος, ἔχων μίσχον, κ. κοτσανάτος.

pétiolule, θ. μισχίον.

petit, e, μικρός, σμικρός· μικρόσωμος, μικρὸς τὸ ἀνάστημα, βραγύς, κ. κοντός· (μεταφ.) ἀσημαντος, μικροῦ λόγου ἄξιος· — prince, ἡγεμονίσκος· — e affaire, ἀσημαντος, μικρᾶς ἀξίας ὑπόθεσις, ὁ ταπεινόμενος, ταπεινόφρων· se faire—devant les grands, ταπεινοῦσθαι πρὸ τῶν μεγάλων· — χαμερπές, μικροπρεπές· ce que vous avez fait là est —, τοῦτο ὅπερ ἐπράξατε εἶναι μικροπρεπές· le—monde, ὁ κάτω, ὁ χυδὴν λαός, οἱ πολλοί· — esprit, ἄνθρωπος μικρόνους· en—, ἐν σμικρῷ· — à—, ὀλίγον κατ' ὀλίγον· — e maison, τὸ πάλαι ἐσήμαινε φρενοκομεῖον· — marchand, μικρέμπορος· mon—, τέκνον μου, ἀγαπητόν μου· — e guerre, συγκρούσεις, ἀψιμαχίαι· les—s d'un animal, τὰ νεογνά ζώου· ἰδίως τῆς ἄρκτου, τοῦ λέοντος, τῆς τίγρεως κτλ. tout —, σμικρότατον· (παροιμ.) — à— l'oiseau fait son nid, φασοῦλι τὸ φασοῦλι γεμίζει τὸ σακχοῦλι· — παιδίον· — e, κοράσιον· (ἐπὶ ζώων) faire des —s, τίκτειν.

petite-fille, θ. ἑγγόνη.
petitement, μικρῶς· εὐτελῶς, χαμερπῶς· être logé —, κατοικεῖν ἐν μικρῷ οἰκίματι, στενόχωρα· se venger —, ἐκδικεῖσθαι· χαμερπῶς.
petitesse, θ. μικρότης, σμικρότης· ὀλιγότης· βραχύτης· μικρομέρεια, ταπεινότης· — d' un revenu, σμικρότης, εὐτέλεια· εἰσοδήματος· (μεταφ.) — d' esprit, μικρόνοια, κ. στενοκεφαλιά· — de coeur, ἀγένεια, χαμέρπεια· — d' âme, ταπεινὸν φρόνημα, μικροφροσύνη.
petit-fils, ἑγγονος.
petit-fond (ναυτ.) τὰ ὑφαλαπλοῦν, κ. τὰ βρεγόμενα.
petit-gris, λευκόφαιος ἱκτίς, τουρκ. ζιντζάπι, ἢ ἐκ ταύτης διφθέρα, κ. γούνα.
pétition, θ. αἴτησις ἔγγραφος, ἀναφορά· δέτησις, ἱκεσία· — de principe, (λογικ.) ὁ διάλληλος τρόπος, ἢ διάλληλος δεῖξις, κυκλικὸς τρόπος ἀποδείξεως·
petitionnaire, ὁ αἰτητής, ὁ ἐπιδηδὸς τὴν ἀναφορὰν.
pétionnement, ἡ τῆς αἰτήσεως ἐπιδοσις, αἴτησις, ἱκεσία.
pétionner, ῥ. ἐν. αἰτοῦμαι, ἀναφέρομαι, ἱκετεύω, παρουσιάζω ἀναφορὰν.
petit-lait, ὀρρὸς γάλακτος, κ. τσίρος.
petit-maitre, νεανίας φιλάρεσλος, κομφερόμενος ἐπιδεικτικὸς εἰς τρόπον γελοῖον.
petit-neveu, ἀνεψιοῦ ἢ ἀνεψιάς υἱός, παρανεψιός.
petite-niece, ἀνεψιοῦ ἢ ἀνεψιάς κόρη, παρανεψιά.
petitoire, ἀγωγή περὶ κυριότητος, πρὸς ἀνάκτησιν ἀκινήτου περιουσίας.
peton, ποδάρην, ποδαράκι.
pétré, e, εὐχριστον σχεδὸν μόνον ἐν τῇ φράσει Arabie Pétrée, ἢ Πατραία Ἀραβία.

pétrel, (ὄρνιθ.) θαλασσοβάτης.
pétri, e, πλήρης· — d' esprit, εὐφρέστατος, νοσημονέστατος.
pétrifiant, e, ἀπολιθωτικός, λιθοποιός.
pétrification, ἀπολιθωσις· ἀπολιθωμα, πρᾶγμα ἀπολιθωθέν.
pétrifier, ῥ. ἐν. ἀπολιθῶ, μεταβάλλω εἰς λίθον.
pétrifique, ἀπολιθωτικός.
pétrin, μάκτρα, λιγὸς, σκάφη, ζύμωτρον· (μεταφ.) être dans le —, εἶναι τινα ἐν ἀμηχανία.
pétrir, ῥ. ἐν. συρῶ, μᾶσσω, ζυμῶ, κ. ζυμόνω· πλάττω ἄρτον· πηλὸν ἢ κτηρόν, ὀργάζω, πλάττω.
pétrissable, ζυμωτός, φυρατός.
pétrissage, ζύμωσις, φύρασις.
pétrisseur, euse, μάκτης, ζυρατής, ζυμωτής.
pétrole, πετρέλαιον.
pétroleux, euse, ὁ διὰ τοῦ πετρέλαιου ἐμπρηστής.
pétrosilex, πετρογάλιξ, λίθος πυριτικός, πυριτοειδής.
petto, in —, κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, ἐνδομύχως.
petulamment, ζωηρῶς, ὀρμητικῶς, ἱταμῶς, προπετῶς.
pétulance, θ. ζωηρότης ὀρμητικότης, ἱταμός, προπετής.
pétulant, e, ζωηρός, ὀρμητικός, ἀκάθεκτος, ἱταμός.
pétun, ἐν ἑκ τῶν ἀρχαίων ὀνομάτων τοῦ καπνογόρου.
pétunia, φυτὸν καὶ ἄνθος τῆς Ἀμερικῆς.
peu, ὀλίγον, μικρόν· — de monde, ὀλίγοι ἄνθρωποι οὐσ. τὸ ὀλίγον, ἢ μικρὰ ποσότης· le peu que je possède, ἢ μικρὰ περιουσία μου· vivre de —, ὀλίγω ἀρκεῖσθαι, ζῆν μετὰ λιτότητος· homme de —, ἄνθρωπος ταπεινῆς κατασκευῆς· φράσις

ἐπίρρ. dans—, sous—, ἐν βραχεῖ, ἐντός ὀλίγου· depuis—, οὐ πρό πολλοῦ, ἀρτίως· à—près, à—de chose près, σχεδόν, παρ' ὀλίγον· quelque—, ὀλίγον τι tant soit—, πολλα ὀλίγον· pour—que, ὅσον ὀλίγον καὶ ἄν... —s' en est fallu, παρ' ὀλίγον, μικροῦ ἐδέθησεν.

peucedanum, (-νομ.) (βοτ.) πευκέδανον.

peuplade, θ. ἀποικία, ἄγροικον ἔθνος μεταναστεῦσαν, ὄρδη, ἐθνάριον, φύλον, σκηνῖται.

peuple, λαός, ἔθνος· φύλον· ὁ δῆμος· οἱ πολλοὶ τῶν κατοίκων χώρας τινός ἢ πόλεως, ὁ ὄγλος· le—souverain, ὁ κυρίαρχος λαός.

peuplement, οἰκησις, συνοικισμός.

peupler, β. ἐν. οἰκίζω, κατοικίζω, συνοικίζω, πληρῶ κατοίκων· αὐξάνω τοὺς κατοίκους χώρας ἢ πόλεως τινός· —un élaing, πληρῶ λίμνην τεχνητὴν, δεξαμενὴν ἰχθύων· —une garenne, πληρῶ κονίχλων (κ. κουνελίων) τὸ κονίχλοτροφεῖον· β. οὐδ. γεννοβολῶ, πληθύνομαι· les rats peuplent beaucoup, οἱ μῦς αὐξάνουσι πολύ, πληθύνονται ταχέως.

peupleraie, θ. δάσος αἰγείρων.

peuplier, ἡ αἰγείρος, ἡ λεύκη.

peur, φόβος, δειλία, τρόμος· avoir—, φοβεῖσθαι· j' ai—que cela ne vous incommode, φοβοῦμαι μὴ τοῦτο ἀντισυγῆση ἐνοχλήση ὑμᾶς· je n' ai pas—qu' il me trahisse, δὲν φοβοῦμαι μήπως μὲ προδώσῃ· faire—, ἐμποιεῖν, προξενεῖν φόβον, τρόμον, φοβεῖν· elle est laide à faire—, εἶναι δυσειδῆς εἰς βαθμόν φρικώδη· de—de, de—que, φόβω μή, ἵνα μή· de—de vous offenser, φόβω μή σᾶς λυπήσῃ, σᾶς δυσαρεστήσῃ· de—qu' on ne se méprenne sur mes intentions, φόβω μὴ παρεξηγηθῶσιν οἱ σκοποὶ μου.

peureusement, δειλῶς.

peureux, euse, δειλός, ἄτολμος, κ. φοβετσίαρης.

peut-être, ἴσως· il viendra
peut-être, ἴσως ἔλθῃ.

phaéton, φαέθων, εἶδος ἐλαφροῦ ὄχηματος.

phalange, θ. (στρατ.) ἡ φάλαγξ· (ἀνατ.) ἕκαστον τῶν μικρῶν ὀστέων τῶν ἀποτελούντων τοὺς δακτύλους, σκυταλῖς.

phalanger (ζωολ.) δενδροδίακτόν τι ὀπωροφάγον καὶ ἐντομοφάγον μαστοφόρον ζῷον μακρύουρον, τὸ φαλάγγιον.

phalangite, φαλαγγίτης, στρατιώτης τῆς φάλαγγος.

phalanstère, κοινόβιον κοινοκτημόνων κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Φουριέρου.

phalarope (ὄρνιθ.) ὁ φαλαρόπους.

phalanstérien, ienne, κοινοκτημῶν ἢ κοινοβιακός κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Φουριέρου.

phalène, θ. (ἐντομ.) φάλαινα, εἶδος νυκτερινῆς πεταλούδας, κ. ὁ πυράφτης.

phalline, θ. (ιατρ.) φλεγμονὴ τῆς πόσθης, φαλλίτις, ποσθίτις.

phallogynie, θ. (ιατρ.) φαλλοδύνη, πόνος τοῦ φαλλοῦ.

phallorrhagie, θ. φαλλορραγία, αἱμορραγία τοῦ φαλλοῦ.

phallorrhée, θ. βλεννόρροια.

phanariotes, φαναριῶται.

phanérogame (βοτ.) φανερόγαμος.

phantaisie, θ. ἰδὲ fantaisie.

phantôme, ἰδὲ fantôme.

pharaon, εἶδος χαρτοπαιγνίου, ὁ φαραώ.

pharāonique, φαραώνειος.

phare, φάρος, φανός ὁ παράκτιος, ὁ ὁδηγῶν τὴν νύκτα τοὺς ναυτιλλομένους.

pharisaïque, φαρισαϊκός.
pharisaïsme, φαρισαϊσμός.
pharisien, φαρισαίος.
pharmaceutique, φαρμακευτικός, ἀνήκων εἰς τὴν φαρμακοποιίαν· οὐσ. θ. ἡ φαρμακευτικὴ τέχνη, ἡ φαρμακοποιία.
pharmacie, θ. φαρμακεῖον· φαρμακοποιία.
pharmacien, ienne, φαρμακοποιός.
pharmacologie, θ. φαρμακολογία.
pharmacologique, φαρμακολογικός.
pharmacologiste, φαρμακολόγος.
pharmacopée, θ. φαρμακοποιία· βιβλίον, ὁδηγὸς φαρμακοποιῶν, ἐγκόλπιον.
pharmacopole, φαρμακοπώλης.
pharyngien, ienne (ἀνατ.) φαρυγγικός.
pharyngite, (ιατρ.) φαρυγγίτις· φλεγμονὴ τοῦ φάρυγγος.
paringo-laryngite, θ. (ιατρ.) φαρυγγολαρυγγίτις, φλεγμονὴ τοῦ φάρυγγος καὶ λάρυγγος.
pharynx (ἀνατ.) φάρυγξ.
phase, θ. φάσις, ὄψις οὐρανοῦ σώματος· (μεταφ.) φάσις, μεταβολὴ νόσου.
Phébé (ποιητ.) Φοῖβη, ἡ σελήνη.
Phébus, ὁ Φοῖβος, ὁ Ἀπόλλων· ὕψος σκοτεινὸν καὶ πομπῶδες.
Phénicien, ienne, Φοῖνιξ, Φοινικικός.
phénicisme (ιατρ.) φοινιγμός, ἔλκερις ἢ ἰλαρά.
phénicoptère (ὄρνιθ.) ὁ φοινικόπτερος.
phénique, accide—(χημ.) φανικόν ὄξύ.
phénix, ὁ φοῖνιξ, τὸ μυθολογούμενον πτηνόν· (μεταφ.) ἔξοχος, διαπρεπὴς ἀνὴρ εἰς τὸ εἶδος του.

phénol (χημ.) φανέλαιον, φανικόν ὄξύ.

phénoménal, e, aux, φαινομενικός· παράδοξος, σπάνιος.

phénomène, φαινόμενον· πᾶν ὅτι ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐν πάσῃ τῇ φύσει φαίνεται παράδοξον, καινόν· (μεταφ.) σπάνιον· c'est un—de vous voir au spectacle, σπανιώτατα σᾶς βλέπει τις ἐν τῷ θεάτρῳ·—ἄνθρωπος μὲ σπάνια, ἔξοχα προτερήματα.

philanthrope, φιλόανθρωπος.

philanthropie, θ. φιλανθρωπία.

philanthropique, φιλανθρωπικός.

philharmonique, φιλαρμονικός.

philhellène, φιλέλλην.

philippique, λόγος φιλιππικός τοῦ Δημοσθένους· δημηγορία σφοδρά, κατηγορία πικρά.

philogynie, θ. ἀγάπη, κλίσις πρὸς τὰς γυναῖκας.

philologie, θ. φιλολογία, ἔτυμολογία, κριτική.

philologique, γραμματικός, φιλολογικός, γλωσσικός, κριτικός.

philologiquement, φιλοσοφικῶς, γραμματικῶς, κριτικῶς.

philologue, φιλόλογος, γραμματικός, κριτικός.

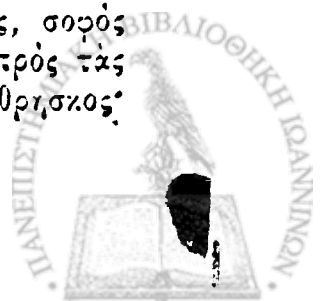
philomathique, φιλομαθής, φιλεπιστήμων.

philomèle, ἡ φιλομήλα, ἦτοι τὸ ποιητικὸν ὄνομα τῆς ἀηδόνος.

philosophale, θ. pierre—e, ὁ φιλοσοφικός λίθος, ἦτοι ἡ κατὰ τὸν μεσαιῶνα μωρὰ καὶ ματαία προσπάθεια τοῦ μεταβάλλειν πᾶν μέταλλον εἰς χρυσόν· (μεταφ.) πρᾶγμα δυσεύρετον ἢ ἀκατόρθωτον.

philosophastre, φιλοσοφάριον, ψευδοφιλόσοφος.

philosophe, φιλόσοφος, σοφός ἀνὴρ· ἀπαθής, ἀδιάφορος πρὸς τὰς ματαιότητας τοῦ κόσμου· ἄθρησκος·

ὁ δυσπιστῶν πρὸς τὰ θεῖα καὶ πρὸς πᾶν ὑπερφυσικόν.

philosopher, ῥ. οὐδ. (σχωπτικῶς) φιλοσοφῶ, πραγματεύομαι ζητήματα φιλοσοφικά.

philosophie, θ. φιλοσοφία· σύστημα φιλοσοφικόν· φιλοσοφική ἔρευνα ἐπιστήμης τινός· la—de l'histoire, ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας· ὁ τελευταῖος κλάδος τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων· il a fait sa—, τουτέστιν ἐτελείωσε τὰ φιλοσοφικά μαθήματα.

philosophique, φιλοσοφικός.

philosophiquement, φιλοσοφικῶς.

philosophisme, ψευδοφιλοσοφία.

philosophiste, ψευδοφιλόσοφος, ξυλόσοφος.

philotechnique, φιλοτεχνικός.

philtre, φίλτρον, ποτὸν πρὸς ἐμπνευσιν πάθους τινός, μαγεία· στοργή.

phlébite, θ. (ἰατρ.) φλόγωσις τοῦ φλεβικοῦ ὑμένος, τῆς φλεβικῆς μεμβράνης.

phlébotome, τὸ φλεβοτόμον, τὸ νυστήριον, κ. νυστέρι.

phlébotomie, θ. φλεβοτομία.

phlébotomiser, φλεβοτομῶ.

phlébotomiste, φλεβοτόμος.

phlegmasie, θ. φλεγμασία, φλέγμασις, φλεγμονή.

phlégmatisque, φλεγματικός, ἰδὲ flegmatisque.

phlegme, φλέγμα, ἰδὲ flegme.

phlegmon, ἢ flegmon, (ἰατρ.) φλεγμονή τοῦ κυφελώδους ὑμένος.

phlegmoneux, ἢ flegmoneux, cause, φλεγμονώδης.

phlogistique, τὸ κατὰ παλαιούς χημικούς ὑποτιθέμενον φλογιστικὸν στοιχεῖον πρὸς ἐξήγησιν τῆς καύσεως.

phlogose, (ἰατρ.) φλόγωσις ἐλαφρά, συνοδευομένη μόνον ὑπὸ ἐρυθμάτος καὶ θερμότητος.

phlox, (βοτ.) εἶδος φυτῶν ἰωδῶν ἀνθέων τῆς Β. Ἀμερικῆς,

Phocéen, enne, Φωκαεύς· Φωκαϊκός.

Phocidien, enne, Φωκεύς.

phonétique, φωνητικός, παριστῶν τοὺς ἤχους, τὰς φωνάς.

phonétiquement, φωνητικῶς.

phonique, φωνικός τῶν φωνῶν.

phonographe, ἡ φωνόγραφος μηχανή.

phonolithe, (ὄρυκτ.) φωνόλιθος.

phonomètre, φωνόμετρον.

phoque, θ. (ζωολ.) ἡ φώκη.

phosphate, (χημ.) φωσφορικὸν ἄλας.

phosphaté, e, (χημ.) ἠνωμένον μετα φωσφορικοῦ ὀξέος.

phospite, (χημ.) φωσφορῶδες ἄλας.

phosphore, (χημ.στοιχεῖον) τὸ φωσφόρον.

phosphoré, e, φωσφοροῦχος.

phosphorescence, θ. (χημ.) φωσφορισμός, φωσφορικός σπινθηρισμός ἢ λάμψις.

phosphorescent, φωσφορίζων.

phosphoreux, acide—, (χημ.) φωσφορῶδες ὀξύ.

phosphorique, acide—, (χημ.) φωσφορικὸν ὀξύ.

phosphorisation, φωσφορίζωσις· φωσφοροποιήσις.

phosphoriser, ῥ. ἐν. φωσφορῶ, φωσφοροποιῶ.

phosphure, θ. (χημ.) φωσφοροῦγον.

photographe, φωτογράφος.

photographie, θ. φωτογραφία.

photographier, ῥ. ἐν. φωτογραφῶ.

photographique, φωτογραφικός.

photographiquement, φωτογραφικῶς.

photomètre, φωτόμετρον.

photospère, θ. φωτόσφαιρα, ἡ φωτεινὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ ἡλίου.

phrase, θ. φράσις.

phraséologie, θ. φρασεολογία.

phraséologique, φρασεολογικός.

phraser, ρ. ἐν. (κακιστικῶς) λεξιθηρῶ, φρασεοποιῶ, φρασεοκοπῶ· (μουσ.) μελοποιῶ εὐκρινῶς.

phraseur ἢ **phrasier** (κακιστικῶς) φρασεοκόπος, λεξιθήρας, κομποφακελλορορήμων.

phrénique (ἀνατ.) φρενικός, διαφραγματικός.

phrénologie, θ. φρενολογία.

phrénologique, φρενολογικός.

phrénologiquement, φρενολογικῶς.

phrénologiste ἢ **phrénologue**, φρενολόγος.

phrygien ienne, φρύξ, φρυγιτικός· **bonnet**—, τὸ φρυγικὸν κάλυμμα ἢ πῖλος, τὸ σύμβολον τῆς χειραφετήσεως καὶ τῆς ἐλευθερίας.

phthiriase (ιατρ.) φθειρίασις.

phthisie, θ. φθίσις.

phthisique, φθισικός.

phyllite (ὄρυκτ.) φυλλίτης λίθος, ἥτοι ἀπολελιθωμένον φύλλον ἢ λίθος φέρων ἀποτύπωσιν φύλλου.

phylloxéra (ἐντομ.) ἔντομον καταστρεπτικὸν τῶν ἀμπέλων, ἡ φυλλοξήρα.

phymatose (ιατρ.) φυματώσις.

physicien, φυσικός, ὁ ἐπιστήμων τῆς φυσικῆς, ὁ περὶ τὴν φυσικὴν ἀσχολούμενος, ὁ δ. δάσκων αὐτήν.

physicomathématique, φυσικομαθηματικός· **les sciences**—s, αἱ φυσικομαθηματικαὶ ἐπιστήμαι.

physiognomonie, φυσιογνωμοσύνη, ἡ ἐκ τῆς ὕψεως διάγνωσις τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἀνθρώπου.

physiognomique, φυσιογνωμικός.

physiologie, θ. φυσιολογία.

physiologique, φυσιολογικός· **physiologiquement**, φυσιολογικῶς.

physiologiste, φυσιολόγος.

physionomie, θ. φυσιονομία, οἱ χαρακτήρες, τὸ ὕφος, ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου, ἡ ὄψις, ζωηρότης καὶ χάρις τοῦ προσώπου· *cette femme est belle mais elle n' a pas de physionomie*, αὕτη ἡ γυνὴ εἶναι μὲν ὠραία ἀλλὰ δὲν ἔχει χαρίεσσαν ἔκφρασιν.

physionomiste, ὁ κρίνων ἐκ τῆς φυσιονομίας, ἐκ τῆς ὕψεως.

physique, θ. ἡ φυσικὴ, ἡ ἐπιστήμη τῆς φυσικῆς· ἐπιθ. φυσικός, σωματικός, ὕλικός· *certitude physique*, φυσικὴ, πραγματικὴ βεβαιότης· *au—et au moral*, φυσικῶς καὶ ἠθικῶς· οὐσ. ἐξωτερικὴ ὄψις τοῦ ἀνθρώπου· *avoir un beau—*, εἶναι τινα καλὸν τὴν ὄψιν.

physiquement, φυσικῶς, σωματικῶς, ὕλικῶς.

phytographie, θ. φυτογραφία.

phytologie, θ. φυτολογία.

piaffe, θ. στόμφος, κομπασμός, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.

piaffer, ρ. οὐδ. κομπάζω, βρενθύομαι, σοβαρεύομαι.

piaffeur, ἔππος βρενθυόμενος· κομπαστής, ἀλαζών.

piailler, ρ. οὐδ. πιπιζω, τιτιβίζω· *les poussins piaillent*, οἱ νεοσσοὶ πιπιζοῦσιν.

piaillerie, θ. πιπισμός νεοσσῶν κλαυθμηριζοῦσιν παιδίων.

piailleur, euse, κραύγαστος, κραυγαστικός· φωνοκόπος, κ. φωνικλάς.

piân, δερματικὴ τις νόσος προσβάλλουσα ἰδίως τοῖς μαύρους τῶν ἀποικιῶν.

piane-piane, σιγά, σιγά, ἔλαφρῶς.

pianissimo, (μουσ.) ἔλαφρότατα, σιγανῶς τα.

pianiste, κλειδοκυμβαλιστής.
piano, forte piano, τὸ κλειδο-
 κύμβαλον, τὸ γνωστὸν μουσικὸν ὄρ-
 γανον· *toucher du—*, κρούω, παίζω
 κλειδοκύμβαλον.

piast ἢ **piaste**, ἀπόγονος τῶν
 ἀρχαίων Πολωνικῶν οἰκων.

piastre, νόμισμα Ἰσπανικόν,
 τουρκικὸν κ. τ. λ. τοῦ ὁποῦ ἢ
 ἀξία διαφέρει κατὰ τόπους, κ. γρό-
 σιον.

piaulard, ε, μεμφίμοιρος, κ.
 κλαψιάρης.

piauler, β. οὐδ. πιπιζω, τρίζω
 (ἐπὶ ὄρνιθίων).

pibroche, σκωτικὸς ἄσκαυλος,
 ἄσκομαντουῖρα.

pic (γέωρ.) δίκελλα, σμινός· (λα-
 τόμου) σφύρα, τύκος, λιθοξοικὸν σι-
 δήριον.

pic, ἀκρόλοπον, ὀρθόπαγον, βα-
 θύς κρημνός, ἀκρώρεια· *coupé* ἢ
taillé à—, ἀκρότομος, ἀπότομος,
 ἀπόκρημνος· *il arriva à pic*, ἐ-
 φθασεν ἐγκαίρως· (ὄρνιθ.) δρυοκο-
 λάπτης·—ὄρος τοῦ γαρτοποιηγίου
 τοῦ πικέττου, ὅταν ὁ παίκτης κάμη 60.

pica, κίσσα, ἀλλόκοτος ὄρεξις, κ.
 κακοψυχία.

picacisme, κίττησις, κ. κακο-
 ψυχία τῶν ἐγγυμονουσῶν.

picador (ἰσπαν.) ὁ ταυρομάχος
 λογγίτης.

picailon, ἀρχαῖον νομισμάτιον
 τοῦ Πεδεμοντιῦ, ὀλίγον μικρότερον
 τοῦ λεπτοῦ.

picarel (ἰγθ.) σμαρίς.

picaresque (εἶδος συγγραφῆς)
 δράμα ἢ μυθιστόρημα, οὔτινος ὁ
 ἦρωας εἶναι μηδαμινός, ἐλεεινός ἄν-
 θρωπος.

pication, θ. ἀσφάλτωσις.

pichenette, ἰδὲ *chiquenaude*.

pickpocket (Ἀγγλ.) λωποδύ-
 τής.

picorée, θ. λεηλασία, λαφυρα-

γωγία· κλοπή καρπῶν ὑπὸ παιδίων.
picorée, θ. λεηλασία, λαφυρα-
 γωγία.

picorer, β. οὐδ. λεηλατῶ, λα-
 φυραγωγῶ.

picoréur, λεηλάτης, στρατιώτης
 λαφυραγωγός.

picot, ἀκίς ξύλου κακῶς κεκομ-
 μένου, ἄκανθα.

picotage, ἰδὲ *picotement*.

picotement, νυγμός, κνησμός,
 μυρμηκίασις.

picoter, β. ἐν. σιζζω, διασιζζω·
 νύσσω, κνίζω, κατακνήθω· κολλά-
 πτω, κ. τσιμπῶ·—*é par la pe-
 lite verole*, εὐλογοιοκομμένος· *se—*,
 καθάπτομαι ἀμοιβαίως, ἀνταλλάσσω
 δηκτικούς λόγους.

picoterie, θ. δηκτικοὶ λόγοι.

picotin, μέτρον βρώμης διδόμε-
 νον τοῖς ἵπποις.

picrouille ἢ **picroule**, κλῆμα
 τῶν νοτίων μερῶν τῆς Γαλλίας.

pictomanie (ὀλίγ. εὐχρ.) ἔρως
 τῆς ζωγραφικῆς τοῦ ἀτέχνως ζω-
 γραφοῦντος.

pictomane (οὐ πολὺ εὐχρ.) ὁ
 μετὰ ζήλου μὲν ἀλλ' ἀτέχνως ζω-
 γραφῶν.

picrate (χημ.) πικρονιτρικὸν
 ἄλας.

picrique (χημ.) *acide—*, πι-
 κρονιτρικὸν ὄξύ.

pictural, ε, γραφικὸς, ζωγρα-
 φικός.

pidance, θ. μεγάλη σφύρα.

pie, θ. (ὄρνιθ.) ἡ κίσσα· (μεταφ.)
jaser comme une—, ἀδολεσχεῖν,
 φλυαρεῖν·—ἐπίθ. ὀλίγρους· *cheval—*,
 ἵππος λευκός καὶ μέλας.

pie, ἐπίθ. εὐσεβής· *oeuvrer—*,
 ἔργον θεοσεβές, κ. ψυχικόν.

pièce, θ. μέρος, μερίς, τέμαχος,
 τεμάχιον, τμήμα, κομμάτιον·—νό-
 μισμα· ὀλόκληρον ὕφασμα, κ. τόπι·
 πᾶν ὅτι χωριστὰ θεωρεῖται·—*de*

gibier, θήραμα, τὸ φονευθὲν ἐν τῷ κυνηγίῳ· συλλογῆς τινὸς ἐν ἀντικείμενον· — δωμάτιον, αἴθουσα· appartement composé de six —s, οἶκημα, κατοικία ἐκ δωμάτων ἕξ· —δράμα, —en cinq actes—, δράμα ἐκ πέντε πράξεων· ἐν τῷ παιγνίῳ τῶν ζατρικίῳ πᾶν ὅτι δὲν εἶναι ἀπλοῦς στρατιώτης, οἷον ἀξιωματικός, πύργος, ἵππος, βασίλισσα· —de vin, —d'eau de vie, βαρβελίον οἴνου, οἶνοπνεύματος· —d' eau, δεξαμενή, μικρὰ λίμνη τεγνητὴ ἐντός περιβόλου ἢ κήπου· —de canon, τηλεβόλον, πυροβόλον· —s justificatives, ἔγγραφα ὑπερασπίσεως, ἀποδεικνύοντα τὸ δίκαιον τοῦ ἀντιδίκου· être tout d' une—, εἶναι μονομερές, μονοκόμματον ἢ ἐξ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος κατεσκευασμένον· dormir tout d' une—, κοιμᾶσθαι ἢ κοιμηθῆναι ἀδιάκοπον ὕπνον, κ. μονοκόμματον, ὡς λέγουσιν· tailler une armée en—s, κατακόπτειν, κατασφάζειν τὸν ἐχθρικὸν στρατόν· mettre tout le monde en—s, κακολογεῖν τοὺς πάντας· par —s, en —, κατὰ τεμάχια· emporter la—, κακολογεῖν ὀηκτικώτατα· armé de toute—, ὀπλισμένος ἀπὸ τὰ ὀνόγια εἰς τὴν κορυφήν, πάνοπλος· donner la—, δίδωμι δῶρόν τι, κ. γιὰ τὸ κρασί· —à—, ἐν πρός ἐν, κατὰ μέρος, κατὰ τεμάχια.

piécette, θ. νομισμάτιον.

pied, ποῦς, κ. πόδι τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· ποῦς, πόδι ἐπίπλου· le—du lit, τὸ τῶν ποδῶν μέρος τῆς κλίνης, τὸ ἀντιθέτον εἰς τὸ προσκέφαλον· τὸ προσεγὲς τῇ γῆ· μέρος τοῦ στελέγους, τοῦ κορμοῦ δένδρου· —πᾶν δένδρον, πᾶν φυτὸν· dix—s d'arbre, δέκα δένδρα· dix—s de salade, δέκα ῥίζαι σαλάτας, οἷον θριδάκων, κ. μαρουλίων, κ. λ. le—de la montagne, οἱ πρόποδες

τοῦ βουνοῦ, τοῦ ὄρους· —du mur, ἢ βάσις τοῦ τεύχους ἢ τοίχου· —μέτρον μήκους 32 ἑκατοστομέτρων, ὁ ποῦς· —de nez, εἶδος χειρονομίας περιφρονητικῆς· —d' un vers, ποῦς στίχου ἐν τῇ στιγουργίᾳ ἢ τοῖ μετρικῇ· ἐν μὲν τῇ Γαλλικῇ ἐκάστη συλλαβὴ ἀποτελεῖ πόδα, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις γλώσσαις ἄλλως ἔχει· vers de douze—s, στίχος (Γαλλικός) δωδεκασύλλαθος· (μεταφ.) lacher —, υποχωρεῖν, τρέπεσθαι εἰς συγῆν· être sur—, ἐγερεθῆναι· sécher sur—, τήκεσθαι ὑπὸ λύπης, ὑπὸ ἀγωνίας, κ. λυθῶν στὸ πόδι· de—ferme, στερεῶ πόδι, σταθερῶς, σθεναρῶς, ἐρρωμένως· je ne sais sur quel—danser, ἀγνοῶ, ἀπορῶ τί νὰ πράξω· mettre—à terre, ἀριππεύω, καταβάλλω τοῦ ἵππου, πεζεύω· mettre une armée sur —, συνάγω, ἐξοπλίζω στρατόν· acheter du blé sur—, ἀγοράζειν σίτον ἀθέριστον· donner du—à une échelle, ἀπομακρύνειν τὴν κλίμακα κάτωθεν ἀπὸ τοῦ τεύχους· peindre qqn en—, εἰκονίζειν τινὰ ὀλόσωμον· sur le—de. κατὰ λόγον, κατ' ἀναλογίαν· sur ce—là, τούτων οὕτως ἐγόντων· tomber aux—s de qqn, γονάζεσθαι τινά, πίπτειν ἱετευτικῶς πρὸ τῶν ποδῶν τινος· fouler aux—s de qqn, καταπατῶ ὑπὸ τοὺς πόδας τινά, περιφρονῶ τι· avoir le—dans l' étrier, εἶναι τινά ἔτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν· aller de bon—, ἐπιχειρῶ, ἐργάζομαι τι προθύμως· mettre qqn sur un bon —, προάγειν, ὠφελεῖν τινά· se mettre sur le—de., φαίνομαι ἢ φέρομαι ὡς... être sur un bon — dans le monde, εὐδοκίμεῖν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐν τιμῇ εἶναι· tenir à qqn le—sur la gorge, πιέζειν, βιάζειν τινά· haut le—! ἄγωμεν! ἔμπρός! donner un coup de—, λακτιάζειν·

il ne se mouche pas de—, δὲν εἶναι εὐήθης· prendre—sur qqc· λαμβάνειν τι ὡς προηγούμενον· le-
nir —à boule, ἐπιμελῶς ἐργάζε-
σθαι, εἶναι τινὰ ἀκάματον· tiger—ἢ
aile de qqc· λαμβάνειν τι, ὡφε-
λεῖσθαι μικρὸν τι ἔκ τινος· vivre
sur un—familier avec qqn, ζῆν,
διάγειν, οἰκέως μετὰ τινος· à —,
πεζῆ, πεζῶς.

pied-à-terre, κατάλυμα πρό-
σκαιρον.

pied-bot, στρεβλόπους.

pied d' alouette (βοτ.) τὸ δελ-
φίνιον.

pied-de-biche, ἐργαλεῖον τοῦ
ὀδοντοῦτροῦ, ὀδοντάγρα.

pied-de-chèvre, μογλὸς οὐ-
τινος τὸ ἕτερον ἄκρον εἶναι σχιστόν.

pied-de-lièvre (βοτ.) λαγό-
πους, εἶδος κυμίνου.

pied-de-lion (βοτ.) λεοντοπόδιον.

pied-de-veau (βοτ.) τὸ ἄρον.

pied-droit, ὀρθοστάτης θύρας.

pedestal, ὑπόβαθρον, κρηπίς
ἀγάλματος, στήλης κ. τ. λ.

pied-fort, νόμισμα παχύτερον
τῶν κοινῶν.

piedouche, ὑπόβαθρον μικροτέ-
ρων διαστάσεων, οἷον προτομῆς κ. τ. λ.

pied-plat, ἀγροῖκος.

piège, παγίς, μυάγρα, κ. φάκα·
—δέλεαρ, πλεκτάνη· (μεταφ.) δό-
λος, ἀπάτη, ἐνέδρα, κ. παγανιά· il
a donné dans le—, ἐνέπεσεν εἰς
τὴν παγίδα, εἰς τὴν ἐνέδραν· ten-
dre ἢ dresser des—, στήνω πα-
γίδας· prendre au—, παγιδεύω·
(μεταφ.) ἀπατῶ.

pie-grièche, θ. (ὄρνιθ.) εἶδος
μικρᾶς κίσσης, κολλυρῶν· (μεταφ.)
γυνὴ φλέρης, δύστροπος.

pie-mère (ἀνατ.) ὁ ἐνδύτατος
τῶν τριῶν ὑμένων οἷτινες περιβάλ-
λουσι τὸν ἐγκέφαλον, μῆνιγξ.

piémontais, Πεδεμόντιος.

pierraille, θ. σωρὸς λιθάρων.

Pierre, θ. λίθος, κ. πέτρα· (ιατρ.)

ὁ λίθος τῆς λιθιάσεως ἐν τῷ ἀνθρω-
πίνῳ σώματι, ὁ τῆς κύστεως, κ. ἡ
πέτρα·—σκληρότητές τινες ἐν τισὶν
ὀπώραις·—à fusil, τουφεκόπετρα,
τσακμακόπετρα ἐκ πυρίτου λίθου·
—s branlantes ἢ—s levées,
λίθοι ἀνισχόμενοι ὑπὸ ἄλλων, οἱ
δρυϊδικοί, τὰ δρυϊδικὰ μνημεῖα τῶν

Κελτῶν ἢ Γαλατῶν·—précieuse,
λίθος πολύτιμος·—infernale, λίθος
τῆς κολάσεως, ἤτοι νιτρικός ἄργυ-
ρος δι' οὗ καυτηριάζουσιν οἱ ἱατροί·

—philosophale, ὁ ζητούμενος ὑπὸ
τῶν ἀλχημιστῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ

φαντασίαν μόνον ὑπάρχων φιλοσο-
φικός λίθος·—ponce, ἡ κίσσηρις, κ.

ἐλαφρόπετρα·—de touche, ἡ λυδία
λίθος, ὁ λίθος ἐφ' οὗ δοκιμάζονται

δι' ἐπιτριβῆς ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυ-
ρος·—d' achoppement, κώλυμα,

πρόσκομμα· (μεταφ. καὶ ἐν παροιμ.)·
le malheur est la—de touche de

l' amitié, ἡ δυστυχία εἶναι ἡ ἡλυδία
λίθος τῆς φιλίας· ἢ ὡς λέγει ὁ Ἴσο-
κράτης· τὸ μὲν χρυσίον ἐν τῷ πυρὶ

δοκιμάζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς
ἀτυχίαις διαγινώσκομεν· jeter la—

à qqn, ἐπικρίνω, κατακρίνω τινά.

pierrée, θ. ὑδραγωγὸς σωλὴν·
λίθινος.

pierreries, θ. πληθ. ἐκ λίθων
πολυτίμων κοσμήματα.

Pierre-garin (δημωδ.) χελι-
δῶν ἢ θαλασσία.

pierrette, θ. λιθάριον· γυνὴ με-
τημφιεσμένη ὡς γυνὴ τοῦ pierrot
ὅπερ ἰδέ.

Pierreux, euse, λιθώδης, πε-
τρώδης.

pierrier, μικρὸν τι εἶδος ναυτι-
κοῦ τηλεδόλου, μυδραλιοδόλον καὶ
σφαιροδόλον.

pierrot, στρουθίον·—λευχεί-
μων γελωτοποιὸς με πρόσωπον ἀλευ-

ρωμένον ιδίως ἐν ταῖς πανηγύρεσιν.

piété, θ. εὐσέβεια, θεοσέβεια· τὸ πρὸς τοὺς γονεῖς σέβας· εἰκὼν παριστώσα τὴν Παναγίαν ἔχουσαν ἐπὶ τῶν γονάτων τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ· **mont de—**, τράπεζα διὰ τὸν λαόν, δανεῖζουσα ἐπὶ ἐνεχύρω εἰς τοὺς ἐνδεεῖς, ἐνεχειροδανειστήριον.

piéter, ρ. οὐδ. ἔχειν τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ὠρισμένου σημείου ἐν τῷ σφαιροπαιγνίῳ.

piétinement, ποδοκτυπήματα.

piétiner, ποδοκτυπῶ, πτερονοκοπῶ.

piétisme, αἴρεσις τις διαμαρτυρομένων χριστιανῶν κατὰ γράμμα ἐξηγοῦσα τὰ τοῦ Εὐαγγελίου, εὐσεβισμός.

piétiste, διαμαρτυρούμενος χριστιανός· κατὰ γράμμα ἐξηγῶν τὸ Εὐαγγέλιον.

piéton, πεζός, πεζικός.

piètre, λεπτός, λιτός· εὐτελής, οὐτιδανός, ἄθλιος.

piètrément, λιτῶς· εὐτελῶς, ἄθλιως.

piètrerie, θ. πρᾶγμα οὐτιδανόν, ἄθλιον.

pieu, πάσσαλος, κάμαξ, χάραξ, σκόλοψ, κ. παλοῦχι.

pieusement, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς, εὐλαδῶς.

pieux, euse, εὐσεβής, εὐλαδής, θεοσεβής.

pieuvre, θ. κεραλόπουν μαλάκιον, εἶδος πολύποδος.

piffaro (εἶδος διαπνευστοῦ ὄρ.) ὀξυδόας, κ. τὸ πύφρον.

pifre, esse (χλευ.) κοντόπαχος,

pigamon (βοτ.) πήγανον.

pigeon, περιστέρά· —sauvage, οἰνίς· —ramier, φάψ, φάσσα.

pigeonneau, νεαρὸν περιστέριον· (μεταρ.) νεανίας εὐπάτητος.

pigeonner, β. οὐδ. γυψοδομῶ.

pigeonnier, περιστερῶν.

pigment, χροιά τοῦ δέρματος ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ γινομένης ὕλης.

pigmentaire, χρωματικός ὡς πρὸς τὸ δέμμα.

pigne, θ. πεύκη, κῶνος, κ. κουκουνάρα.

pignocher, τρωῖω μετ' ἀδιαφορίας, ἀνορέκτως, κ. τσιμπῶ.

pignon, ἀέτωμα τοῦ οἴκου· κορυφή τοῖχου· **avoir—sur rue**, ἔχειν ἰδιόκτητον οἰκίαν· —κάρουον κώνου, πιτυίς, κ. κουκουνάρι· —τροχίσκος οὐτινος οἱ ὀδόντες ἐναρμύζονται εἰς τοὺς ὀδόντας μείζονος τροχοῦ.

pignoratif, πωλήσεως συμβόλαιον, μὲ δικαίωμα ἐξωνήσεως.

pignoration, θ. ἐξωνήσεως συμφωνία.

pignorer, β. οὐδ. συλλαμβάνω ὡς ἐνέχυρον, κατασχέσεως ἐν μοίρα.

pigou, κηροπήγιον σιδηροῦν ναυτικόν.

pilage, κοπάνισμα.

pilaire, τριχῶδης· (ιατρ.) **maladie—**, τριχίασις.

pilastre, στύλος τετραγωνικός, σταθμός, παραστάς.

pilau, πιλάφιον.

pile, σωρὸς πραγμάτων, σωρεία· —de bois, σωρὸς ξύλων· —ἔρεισμα, βᾶθρον τῶν ἀψίδων γεφύρας· δαρμός, ξυλοκοπήματα· —ou croix (παίγνιον τῶν παιδῶν) κορῶνα ἢ γράμματα· —de Volta ἢ —voltaïque, ἢ βολταϊκή ἢ γαλδανική στήλη.

piler, β. ἐν. θλω, συντρίβω ἐν ἰγδίῳ, κοπανίζω.

pilet, εἶδος κίστης.

pilette, θ. ξάνιον, κ. λανάρα.

pileur, τρίπτης, κοπανιστής.

pieux, euse, τριχῶδης.

pilier, στύλος, ὑποστήριγμα, ὑποστήλωμα· στύλος ἐν τοῖς σταύλοις ἵνα χωρίζωνται οἱ ἵπποι· **un—de café**, στοιχείον τοῦ καφεναείου, δτλ. ἀδιόκοπος, σταθερὸς αὐτοῦ

Θαμῶν, περίτριμμα καφενείου.

pillage, λεηλασία, διαρπαγή.

pillard, ε, ἄρπαξ, λεηλάτης, ληστής.

piller, ρ. ἐν. συλῶ. λεηλατῶ, διασπάζω.—un temple, συλῶ ναόν, ἱεροσυλῶ, νοσφιζομαι, σφετερίζομαι· cet intendant a pillé son maître, ὁ ἐπιστάτης οὗτος ἐσύλησε, κ. κατέκλεψε τὸν κύριόν του.—ρ. οὐδ. λεηλατῶ, λογοκλοπῶ· cet auteur pille partout, οὗτος ὁ συγγραφεὺς λογοκλοπεῖ πανταχόθεν.

pillerie, θ. κλοπή, λεηλασία, ὑπεξαίρεσις.

pilleur, ληστής, κλέπτης, συλητής, ἄρπαξ.

pilon, κόπανος, κ. γουδόχερον, **pilonnage**, κοπάνισμα.

pilonner, ρ. ἐν. τρίβω, κοπανίζω.

pilori, κύφων, στηλή, ὁ πρὸς στηλήτευσιν στύλος, εἰς ὃν ἐδέοντο οἱ κατάδικοι καὶ ἐξετίθεντο εἰς τὰ ὄμματα τοῦ λαοῦ· τοῦτο κατηργήθη ἐν ἔτει 1789· (μεταφ.) attacher, clouer qqn au—de l' opinion public, ἐκτίθημι· τινα εἰς τὴν κατάκρισιν τῆς δημοσίας γνώμης.

piloriér, ρ. ἐν. στηλιτεύω, βασανίζω διὰ τοῦ κύφωτος· (μεταφ.) δυσφημίζω, ἐκτίθημι, εἰς τὴν γενικήν ἀποδοκιμασίαν.

piloris, εἶδος μυός, κ. ποντικῶ των Ἀντιλλῶν.

pilorisation, ἡ διὰ τοῦ κύφωτος στηλίτευσις.

pilorelle, θ. φυτόν τι ἐν τόποις ξηραῖς φυόμενον.

pilot, μέγας στύλος ἢ πάσσαλος.

pilotage, πῆξις πασσάλων.—ἡ τέχνη τοῦ πρωρέως, τοῦ κυβερνήτου.

pilote, κυβερνήτης, πηδαλιούχος, πρωρέυς, κ. πιλότος.

piloter, ρ. ἐν. κυβερνῶ πλοῖον, πρωρεύω, πλοηγῶ, ὁδηγῶ εἰς ἀσφαλῆ λιμένα.

pilotin, μαθητῆς πρωράτης, νέος ναύτης.

pilotis, τὸ ἐν τοῖς ὕδασι πηγνύμενον ξύλον, καταπήξ, στηριγξ.

pilulaire, σφαιριδιοειδῆς, ἐν εἴδει καταποτίου.

pilule, θ. καταπότιον, χάπι.

pilulier, ἐργαλεῖον φαρμακ. διὰ καταπότια· θήκη αὐτῶν.

pimbèche, θ. γυνὴ αὐθάδης, ἀναίσχυντος.

piment, ἰνδοπέπερι· φυτόν στριγνοειδές, ἢ κόκκινη πιπεριά.

pimentade, θ. ἔμβαμμα, κ. σάλτσα, ἐκ κοκκινοπιπερίδος.

pimenter, ρ. ἐν. ἀρτύω διὰ κοκκινοπιπερίδος.

pimpant, ε, κομψός, καλλωπιστικός· καλλωπιστής.

pimpesouée, θ. γυνὴ ἐπιτετηδευμένη, ψευδενάρετος.

pimprelocher, ρ. ἐν. κομμῶ ἀλλοκότως.

pimprenelle, θ. (βοτ.) γόρτον ἀρωματικῆς γεύσεως ἀναμιγνυόμενον μετὰ τῆς ὀξάλμης, κ. σαλάτας, τὸ τράγιον.

pin, μέγα δένδρον ἀειθαλές, πεύκη, πίτυς, ἐλάτη· pomme de—, ὁ κωνοειδῆς τῆς πεύκης καρπός.

pinacle, τὸ ἄκρον, ἢ κορυφὴ οἰκοδομῆς.—d' un temple, ναοῦ πτερύγιον, ἀέτωμα πυραμιδοειδές· (μεταφ.) être sur le—, εἶναι τινα ἐν περὶ πῆ ἐν ἰσχύϊ, ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι.

pinacothèque, θ. πινακοθήκη, μουσεῖον εἰκόνων.

pinasse ἢ pinace, θ. πλοῖον φορτηγόν, ἰστιοφόρον καὶ κωπήλατον, πάρων.

pinastre, εἶδος ἀγρίας πίτυος, ἢ παράλιος.

pinçage, ἀκρολογία, ἀκροτομὴ κλήματος.

pinçard, ἵππος στηριζόμενος ἐπὶ τὴν ὀπλὴν βαδίζων.

pince, θ. σιδηροῦς ἐπιβλῆς, μογλὸς λεπτὸς κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον· λαβίς, ὄξυλάβη, λαβίδιον, κ. τανάλια· ὀδεντάγρα, πυράγρα· —s d'écrevisse, de homard, γηλή καρβίδος, ἀστακοῦ· οἱ δύο ἐμπρόσθιοι ὀδόντες τῆς τε ἄνω, καὶ τῆς κάτω σιαγόνος τοῦ ἔππου· τὸ ἐμπροσθεν τοῦ ὄνυχος ζώου.

pincé, e, δακτύλοις ἢ λαβίδι ληφθεῖς, συνεσφιγμένος· συλληφθεῖς, πιασμένος· ἐπιτετηθευμένος, αἰγ —, ἀκκισμός, ἐπιτήδευσις.

pinceau, γραφίς ζωγράφου, χρωστήρ, κ. πινέλλον· (μεταφ.) ὕφος, τρόπος ζωγράφου.

pincée, θ. λῆψις, ὅσον λαμβάνουσι δύο ἢ τρεῖς δάκτυλοι, κ. τσιμπιά, πρέζα.

pincelier (ζωγρ.) διπλοῦν κύπελλον περιέχον ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔλαιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὕδωρ πρὸς κάθαρσιν τῶν γραφίδων ἢ χρωστήρων.

pince-maille, γλίσχρος ἐν τοῖς ἐλαχίστοις, φιλάργυρος, κ. ἐξηνταβελόνης.

pincement, κλήματος ἀκροτομία, ἀκρολογία.

pince-nez, δίοπτρα συγκρατούμενα ἐπὶ τῆς ῥινός.

pincer, ρ. ἐν. λαμβάνω διὰ λαβίδος ἢ διὰ τῶν δακτύλων, πιέζω, κνίζω, κ. τσιμπῶ· κρούω ἔγχορδον ὄργανον· —la guitare ἢ la harpe, κιθαρίζω, φορμίζω· ἐπιπολαίως τὸ δέρμα τινὸς κνίζω ἢ νύττω· se — les lèvres, τὰ χεῖλη συνάγω ἢ μυῶ, δάκνω ἑμαυτόν· οὐδ. le froid commence à —, τὸ ψῦχος ἀρχίζει νὰ γίνηται ἐπαισθητόν· se faire —, συλλαμβάνεσθαι, κ. πιάνεσθαι.

pince-sans-rire, πονηρὸς ἄνωρως, κακεντρεχῆς, ὑπουλος.

pincettes, θ. πληθ. πυρολαβίς.

pinchina, χονδρὸν μάλλινον ἐριούχον.

pinçon, νυγμοῦ ἢ κνησμοῦ πελιδνώμα, κ. τσιμπιάς μαύρισμα ἢ σημάδι.

Pindarique, Πινδαρικός.

pindariser, πινδαρίζω, μιμουμαι τὸ ὕφος, τὴν ὑψηγορίαν τοῦ Πινδάρου.

pindariseur, ὁ πινδαρίζων.

pindarisme, πινδαρισμός, πινδαρικὸν ὕφος.

Pinde, τὸ ὄρος Πίνδος· (μεταφ.) les nourissons du —, οἱ νεοσσοὶ τοῦ Πίνδου, οἱ ποιηταί.

pinéal, grande—e, τὸ κωνάριον τοῦ ἐγκεφάλου.

pinean, εἶδος μικρᾶς σταφυλῆς τῆς Βουργουνδίας.

pinède, θ. πευκῶν, πιτυῶν.

pinéen, enne, πιτυώδης.

pingouin ἢ pinguin (ὄρνις θαλασσία βραχύπτερος) ὁ λιπαρόγην.

pingre, γλίσχρος, σκνιπός, εἰς ἄκρον φιλάργυρος.

pinier (βοτ.) πίτυς, κ. κουκουναριά.

pinée, θ. φύλλον ἑτερόφυλλον, ἑκατέρωθεν τοῦ μίσχου ἔχον φυλλάρια.

pinne-marine, θ. τὸ γνωστὸν ὄστρακον ἢ πίννα.

pinnifère (ἐπὶ ἰχθ.) πτερυγοφόρος.

pinnule, θ. πλάξ γαλκῆ με καθέτους ἑκατέρωθεν πλάκας με ὅπας ἵνα εἰσελθῇ ἡ ἀκτὶς τοῦ φωτός.

pinque, πλοῖον φορτηγὸν με στρογγύλην πρύμνην.

pinson (ὄρνιθ.) ἡ σπίζα, ὁ σπίνος.

pintade, θ. (ὄρνιθ.) ἡ μελεαγρίς, κ. φραγκόκοττα.

pintadeau (ὄρνιθ.) νεοσσὸς μελεαγρίδος.

pinte, θ. ἀρχαῖον μέτρον ὑγρῶν ἐν χρήσει τὴν σήμερον καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἰσοδυναμοῦν περίπου πρὸς ἡμισίαν ὀκάν, κοτύλη, γοῖνιξ.

pinter, ρ. οὐδ. οἰνοποτῶ.

piochage, θ. σκαφή, σκάψιμον.

pioche, θ. λίσκος, σκαπάνη.

pioché, ε, σκαπτός, έσκαμμένος.

piocher, ρ. έν. σκάπτω, σκαλεύω· (μεταφ.) έργάζομαι άκαταπαύστως, μοχθῶ.

piocheur, σκαφεύς, σκαπανεύς· (μεταφ.) έργατικός, τλησίπικος.

piochon, σκαπάνιον, δικέλλιον.

piou, κοινός τής δάμας ή τοῦ ζατριχίου πεσσός, πεζός στρατιώτης· — έπιστάτης, έπιτηρητής τῶν μαθητῶν, παιδονόμος.

pionner, ρ. οὐδ. συλλαμβάνω πεσσούς άποβάλλων έκ τῶν έμῶν.

pionnier, όρύκτης, σκαπανεύς στρατοῦ.

piot (δημωδ.) οἶνος· *aimer le—*, φιλοποτῶ, κ. τὸ τσούζω.

piotte, θ. λέμβος Ένετική.

pipe, θ. καπνοσύριγξ, κ. τσιμποῦκι, πίπα· μέγας κάδος χωρητικότητας 400 λιτρῶν ὑγροῦ.

pipeau, ή σύριγξ, ή καλαμίνη, κ. φλογέρα· δῶναξ ίξευτικός, κ. ίξόβεργα· *prendre avec des pipeaux*, ίξεύομαι.

pipée, θ. είδος κυνηγίου έν ᾧ μιμοῦνται τήν φωνήν τής γλαυκός ή άλλου πτηνοῦ· παγίδευσίς πτηνῶν δι' ίξευτικοῦ καλάμου ή άλλως.

pipeline, θ. όρνις τις θαλασσία.

piper, ρ. έν. κιθηλεύω, νοθεύω, παραποιῶ, άπατῶ συριγμῶ ή πιπισμῶ ίξεύω.

pipéracé, ε (βοτ.) πιπεροειδής.

piperie, θ. δόλος, άπάτη έν τῇ κυβεία, έν τῷ χαρτοπαιγνίῳ.

pipette, θ. καπνοσύριγξ.

pipille, θ. σίφων πρὸς μετάγγισιν ὑγρῶν· καπνοσυρίγγιον, κ. τσιμπούκακι.

pipeur, άπατεῶν έν τῷ χαρτοπαιγνίῳ, έπιτηδεις άπατεῶν.

pipiement, πιπισμός πτηνῶν.

pipier, ρ. οὐδ. πιπιζω.

piquage, λίθου κέντησις διὰ τής σφύρας.

piquamment, νυγματωδῶς, όξέως.

piquant, ε, νυγματώδης, κεντρῶδης· άκανθῶδης· δριμύς τῇ γεύσει, κ. τσουχτερός· *sauce—e*, κάρυκευμα άρώμασι καίον, δριμύσσον· *froid—*, ψυχός έπαισθητόν, νυγματωδής, διαπεραστικόν· (μεταφ.) θυμοδακής, δηκτικός, προσβλητικός, κ. έγγικτικός, πειραχτικός· *eύφυής*, *χαρίεις*· *conversation—e*, συνομιλία δηκτική μετά χάριτος και *eύφυτας*· *moi—*, λέξις, λόγος κέρτομος, πικρός και *χαρίεις*· *beauté—e*, κάλλος θυμοδακές, κ. ποῦ καίει και σφάζει.

pique, θ. δόρυ, λόγχη, κ. κοντάρι· — φιλονεικία, κνησμονή, κ. πίκια, πικάρισμα.

piqué, ε, νυγείς, κεντητός, κεντρῶτός, όξυκέντητος· (έπί υφάσματος) κεστός, πολυκέντητος, κ. ό πικές· — *au vif*, δηλοείς τήν καρδίαν.

pique-assiette, παράσιτος, κ. πιναχογλείφτης.

pique-boeuf, άμαξεύς βοήλατος

pique-nique, *eύωχλα* έν *έκδρομῇ*, έν τῇ *έξοχῇ*, κ. *παρέα*.

riquer, ρ. έν. νύσσω, κεντῶ, κατακεντῶ, παρακεντῶ, υποκεντῶ· κεντριζω· — *έρεθίζω*, διεγείρω, παροξύνω, πικραίνω, λυπῶ· νύσσω, δριμύσσω, δάκνω τήν γλῶσσαν, κ. τσούζω· *ce vin pique la langue*, οὔτος ό οἶνος δάκνει τήν γλῶσσαν, κ. τσούζει· — *des deux*, κεντῶ σφοδρῶς τόν ἵππον *έκατέρωθεν* διὰ τῶν πτερνιστήρων· (μεταφ.) *έρεθίζω*, διεγείρω, παροργίζω διὰ λόγων πικρῶν προσβλητικῶν· *la moindre chose le pique*, τὰ *έλάχιστα* *παροξύνουσιν* αὐτόν· — *au vif*, *λίαν* πικρῶς λυπῶ *τινα*· — *la curiosité*, διεγείρειν τήν περιέργειαν· *se—*, *δυ-*

σχεραίνω, βαρέως φέρω· il se pique d'un rien, δι' ἐλαχίστην αἰτίαν ἀγανακτεῖ, κ. θυμώνει· se — d'honneur, φιλοτιμοῦμαι, λίαν φιλότιμος εἶμι, ἀγωνίζομαι, προσπαθῶ· il se pique de naissance, ἐπὶ γένει μέγα φρονεῖ· il se pique d'érudition, ἐναδρύνεται ἐπὶ πολυμαθείᾳ.

piquet, γάραξ, καταπήξ, πάσσαλος ἐμπεπηγμένος εἰς τὴν γῆν ἵνα κρατῇ τὸ σχοινίον σιτηνῆς· πάσσαλοι ἐμπεπηγμένοι ἐκ διαλειμματῶν πρὸς χωροστάθμησιν, πάσσαλοστοιχία· — τιμωρία τῆς ὀρθοστάσιος, τοῦ ὀρθοστάδιου, ἐπιβαλλομένη τῷ μαθητῇ δι' ἀταξίαν ἢ ἀμέλειαν ἐν ᾧ παύσονται καὶ τέρπονται οἱ ἄλλοι μαθηταί· faire une heure de —, ἵσταμαι ὀρθῶς ἐπὶ μίαν ὥραν· — μικρὸν ἀπόσπασμα στρατιωτικὸν ἑτοιμὸν πρὸς πορείαν· un jeu de —, εἶδος χαρτοπαιγνίου, τὸ πικέττον.

piqueter, ῥ. ἐν. ὀρίζω τὴν γραμμὴν γηπέδου διὰ πάσσάλων.

piqueton, ἰδὲ τὸ ἐξῆς·

piquette, θ. στεμφυλίτης ἢ τρυγηφάσιος οἶνος, ἀδύνατος, ἐλαφρὸς οἶνος γινόμενος δι' ἐπιγύσεως ὕδατος ἐπὶ τῶν στεμφύλων.

piqueur, κυναγωγός, ὁ παρακολουθῶν καὶ ἄγων τοὺς κύνας ἐπὶ θύραν θηράπων ἠγρούμενος ἔφιππος τῆς ἀμάξης βασιλέως, ἵπποκόμος· ὑπάλληλος τῆς γεφυροδοτικῆς ἐπιτηρῶν τοὺς ἐργάτας (μεταφ.) — d'assiettes, παράσιτος, κ. πινακογλείφτης.

piqueur, euse, σειριτιορράπτης — τρια, ὑποδημάτων ἢ φορεμάτων.

piquier, (τὸ πάλαι) ὄρουφός, λογιγίτης στρατιώτης.

piquûre, θ. νύγμα, νύξις, κέντησις, κέντημα, κ. κέντρωμα, ἀγκύλωμα· διαρραφή πρῶτω καὶ ὀπίσω ἐν συμμετρίᾳ ἐπὶ ὑφάσματος.

pirate, πειρατής, ληστής τῶν

θαλασσῶν, κ. κορσάρος· πειρατῆς μαυριτανός, βαρβαρέζος.

pirater, ρ. οὐδ. μετέρχομαι τὸν πειρατὴν ληστεύων ἐν πελάγει, κ. κουρσεύω.

piraterie, θ. πειρατεία, κ. κούρσευμα.

piratique, πειρατικός.

pire, (συγκρ. τοῦ mauvais) χειρῶν, κ. χειρότερος, οὐδ. le —, τὸ χειριστὸν πρᾶγμα· c'est le — des hommes, εἶναι ὁ χειριστὸς τῶν ἀνθρώπων.

piriforme, ἀπιοειδής.

pirogue, θ. μακρὸν καὶ γαμηλὸν ἀκάτιον τῶν ἀγρίων, μονόξυλον ἢ ἐκ φλοιῶν δένδρων συνερραμμένων.

piron, γηνάριον.

pirouette, θ. δίνος, γῦρος, περιστροφή αἰφνιδα περὶ ἑαυτὸν.

pirouetter, βεβηκίζω, γυρίζω, περιστρέφομαι περὶ ἑμαυτὸν.

pis, τὸ οὐθαρ, ἡ θηλή, μαστός ἀγελάδος ἢ προβάτου.

pis (ἐπιρρ. συγκρ. τοῦ mal) χειρῶν, κ. χειρότερα· au — aller, τὸ χειρότερον ἢ χειριστὸν, ἐπὶ τέλος, κ. τὸ κάτω κάτω, καὶ ἂν ὑποθέσῃ τις τὰ χειρίστα· de mal en —, ἐπὶ τὰ χειρῶν tant —, τόσῳ τὸ χειρότερον ἢ λυποῦμαι, ἢ τί νὰ γίνῃ; qui pis est, τὸ δὲ χειριστὸν πάντων dire — que prendre de qqn, λέγειν περὶ τινος τὰ ἐξ ἀμάξης.

pisan, Πισάτης.

piscatoire, ἀλιευτικός.

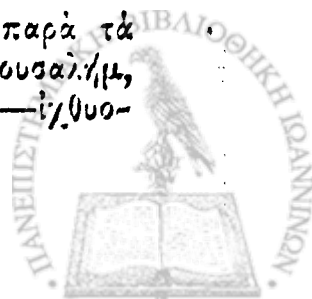
pisciforme, ἰχθυοειδής.

piscinal, ε. λιμνόςιος.

pisciculteur, ἰχθυοκόμος, πολλαπλασιαστής τῶν ἰχθύων.

pisciculture, θ. ἡ τῶν ἰχθύων τεγγητὴ πολλαπλασίασις, ἰχθυοκομία.

piscine, θ. δεξαμενὴ παρὰ τὰ πρόθυρα τοῦ ναοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἢ Προβατικὴ κολυμβήθρα. — ἰχθυο-

τροφειον παρά τοις ἀρχαίοις· τόπος ἐν τοῖς σκευοφυλακείοις τῶν ναῶν ὅπου πλύνουσι τὰ ἱερά σκεύη καὶ τὰ ἱερά ὄθονια, λουτήρ, πλυντήρ.

piscivore, ἰγθυοδόρος.

pisé, πλίνθοι ὡμοὶ ἐκ συμπεπιεσμένης γῆς πρὸς οἰκοδομήν.

pisier, ῥ. οὐδ. πλινθουργῶ.

pisieur, πλινθουργός, πλινθοικοδόμος.

pissat, οὖρος, κ. κάτουρον.

pisement, οὖρησις, κ. κατουρήματα.

pisser, οὖρησις, ὁ καθ' ἑαυτοῦ οὖρων ἐν τῇ κλίνῃ, κ. κατουρήσις· (βοτ.) κηλωροειδές τι φυτὸν χρησιμεῖον δι' ὀξάλμην, κ. σαλάταν, ἡδουπνοῖς, ἐνθάδιον.

pisser, ρ. οὐδ. οὖρῶ, κ. κατουρῶ.

pisser, ὁ συνεχῶς οὖρων, οὖρησις, κ. κατουρήσις.

pissoir, οὖρητήριον.

pissoir, ρ. οὐδ. συγνοκατουρῶ.

pissoir, θ. μικρὰ ὕδατος ἀνάβρυσις, κρουνοῦ ἐκχέων ὀλίγον ὕδωρ.

pistache, θ. πιστάχιον, κ. φιστίκι.

pistachier, ἡ πιστάκη τὸ δένδρον τοῦ πισταχίου, κ. φιστικιά.

piste, θ. στίβος, ἴγνος ζώου, κ. πάτημα· (μεταφ.) être à la—de qqn, κατ' ἴγνη ἀναζητῶ τινα· suivre à la—, ἰγνηλατῶ· (ἱππική) ἰγνη τοῦ ἵππου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

pisteur, ὑπάλληλος ξενοδοχείου ἐντολήν ἔχων νὰ ἐκτελῇ τὰς παραγγελίας τῶν ἐν αὐτῷ ξένων.

pistil (βοτ.) τὸ τοῦ φυτοῦ θῆλυ ὄργανον, ἡλακάτη, ὑπερον, σπερματίς.

pistole, θ. πιστόλα, νόμισμα ξένον· ἐν Γαλλίᾳ δέκα φράγκων ἀξίας· μέρος τῶν φυλακῶν χωριστόν, ὅπου οἱ εὐπορώτεροι δεσμῶται κατοχοῦσι καὶ τρέφονται ἰδίᾳ δαπάνῃ.

pisulet, (ὄπλιον) τὸ πιστόλιον,

ἡ πιστόλα· une paire de—, ζεῦγος πιστολίων.

piston, ἔμβολον τῆς ἀντλίας ἢ ἀτμομηχανῆς.

pitance, θ. μερίς τροφῆς ἢ διδομένη ἐκάστοτε ἐν τοῖς κοινοβίοις.

pitancier, ὁ τροφοδότης κοινοβίου.

pitaud, e, ἀγρότης, ἄγροικος.

pite, μικρὸν τι παλαιὸν νόμισμα.

piteusement, οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς, ἀθλίως.

piteux, euse, οἰκτρός, ἐλεεινός, ἄθλιος.

pitie, θ. οἶκτος, ἔλεος, λύπη, οἰκτιρμός, εὐσπλαγγνία· prendre qqn en— ἢ avoir—de qqn, ἐλεῶ, οἰκτεῖρω τινα· par —, ἐξ οἴκου· (ἱκετευτικῶς) par —, monsieur! δι' ἔλεος! ἢ δι' ἀγάπην Θεοῦ, κύριε· il raisonne à faire—, συλλογίζεται, συζητεῖ κατὰ τρόπον ἐλεεινόν· vous me faites —, μὲ πληροῦτε οἴκτου, εἴσθε ἀξιολύπητος· avez—des malheureux, ἐλεεῖτε τοὺς δυστυχεῖς.

piton, κρικοκέφαλος ἦλος ἐν εἴδει στρόφιγγος·—κορυφὴ ὄρους.

pitoyable, οἰκτρός, ἐλεεινός, ἀξιολύπητος· ἄθλιος· ἀξιοκαταφρονητός·—ἐλεήμων·—οἰκτιρμῶν, εὐσπλαγγνος.

pitoyablement, ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς, ἀθλίως, κάκιστα.

pitre, γελωτοποιός· θεράπων πρὸς ἐπίδειξιν, καλοενδεδυμένος.

pittoresque, γραφικός, σκηνογραφικός, ζωγραφικός, παριστῶν καλῶν τῆς φύσεως, τῶν ἀγρῶν, ὄρεων κ. τ. λ. ἢ ἐνδυμασίας, κατοικίας, κήπου, κ. τ. λ.

pittoresquement, γραφικῶς, ζωγραφικῶς, σκηνογραφικῶς.

pituitaire, φλεγματικός.

pituite, θ. φλέγμα, λάπη, κόρυζα, κ. ῥέξα.

pituiteux, euse, φλεγματοῦδης, φλεγματικός, χορυζώδης.

pivert (ὄρνιθ.) ὄρουκολάπτης ὁ πράσινος.

pivoine (ὄρνιθ.) ἡ πυραλὶς (βοτ. ἄνθ. καὶ φυτ. ἰαματ.) παιωνία.

pivot, στρόφιγξ, στροφεύς, μογλός περὶ ὃν στρέφεται τι· (μεταφ.) ὁ κυριώτερος παράγων· être le — d' une entreprise, τὸ νὰ ᾄναί τις ὁ μογλός, ἡ κυριώτερα δύναμις ἐπιχειρήσεώς τινος· — παγεία ῥίζα εἰσχωροῦσα καθέτως εἰς τὴν γῆν.

pivotant, e, εὐθύρριζος, βαθύρριζος.

pivoter, ῥ. οὐδ. στρέφομαι, περιστρέφομαι· — ῥιζοβολῶ, ῥιζοφυῶ.

pizzicato (Ἰταλ. ἐν μουσ.) νύξιν, δόντισιν τῶν χορδῶν τοῦ τετραγόρδου, κ. βιολίου διὰ τῶν δακτύλων κατὰ τινα γωνία μελοποιίας, ἀντὶ τῆς διὰ τοῦ πλήκτρου ἀνακρούσεως.

placabilité, θ. τὸ εὐδιάλλακτον ἐπιείκεια.

placable, εὐεξιλέωτος, εὐδιάλλακτος.

placage, ἐπικόλλημα, ἐπίβλημα λεπτῆς σανίδος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐπίπλου κατεσκευασμένου ἐκ ξύλου κατωτέρας ἀξίας ἵνα φαίνεται ἀξίας μελλονος, κ. καπλαμᾶς· commode de —, ἱματιοθήκη καπλατισμένη.

plaçage, ἐπικόλλημα ἐκ λεπτῆς σανίδος πολυτίμου ξύλου εἰς ἄλλο ξύλον μικροτέρας ἀξίας, ἐπίβλημα.

placard, πρόγραμμα, τοιχοκόλλημα, εἰδυποήσις· λίβελλος τοιχοκόλλημένος· εἶδος ἔρμαριου, ἱματιοθήκη ἢ σκευοθήκη κατεσκευασμένη ἐντὸς τοῦ τοίχου· (τυπογρ.) δοκίμιον μήπω σελιδοποιημένον.

placardé, e, τοιχοκόλλητος· στηλιτευθεὶς.

placarder, τοιχοκολῶ, ἀγγέλλω, δημοσιεύω· στηλιτεύω διὰ λιθέλλου τοιχοκόλλημένου.

place, τόπος, γῶρος· θέσις, ὑπούργημα· πλατεία πόλεως· — forte, φρούριον, ὄχυρά πόλις· — βαθμὸς μαθητοῦ ὃν λαμβάνει ἐκ διαγωνισμοῦ. — d' armes, πεδῖον πρὸς παράταξιν στρατοῦ, πεδῖον τοῦ Ἄρειως (ἐμπορ.) ἡ ἐμπορικὴ ἀγορά, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐμπορικὴν τάξιν ἔμποροι, μεσῖται καὶ τραπέζιται· la — de Paris, ἡ ἀγορά τῶν Παρισίων· faire la —, μεταβαίνω ἀπὸ οἴκου εἰς οἶκον προσφέρων ἐμπορεύματα πρὸς πώλησιν· faire —, παραγωγῶ θέσιν, τόπον· ὑπογωγῶ· prendre —, καθῆσθαι, καθίζειν· perdre sa —, παύεσθαι τῆς ὑπαλληλίας· cet homme, ce mot n' est pas à sa —, ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἡ λέξις αὕτη δὲν εὐρίσκεται ἐν οἰκείῳ τόπῳ· un homme en —, ὁ ἐν τέλει, ὁ κατέχων δημοσίαν ἢ ἐπιφανῆ θέσιν· jours de —, ἡμέραι ἐν αἷς τελεῖται ἀγορά τις.

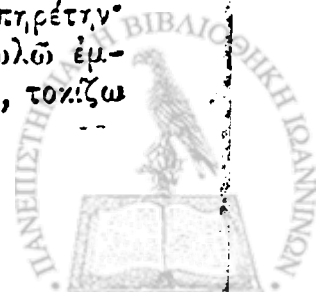
placé, e, τοποθετημένος· ὁ κατέχων θέσιν, ὑπούργημα, ὑπαλληλίαν.

placement, τοποθέτησις· τοκισμὸς γρημάτων· πώλησις ἐμπορευμάτων· bureau de —, μεσιτικὸν κατάστημα προμηθεῦον θέσεις διδασκάλων, ὑπαλλήλων ἐμπορικῶν καὶ ὑπηρετῶν.

placenta, ὁ πλακοῦς, τὸ πλακουντοειδὲς μέρος τοῦ ἐμβρύου, τὸ κρεατώδες μέρος τὸ συνδέον αὐτό· (βοτ.) ἡ σπερματοδόχη.

placentaire, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν πλακοῦντα τοῦ ἐμβρύου ἢ τῆς σπερματοθήκης.

placer, ῥ. ἐν. τίθημι, τάσσω, κατατάσσω, τοποθετῶ, βάλλω· διορίζω εἰς θέσιν, εἰς ὑπούργημα, ὑπαλληλίαν· ἀποκαθίστημι· — un domestique, προμηθεύω θέσιν εἰς ὑπηρετίαν· — des marchandises, πωλῶ ἐμπορεύματα· — de l' argent, τοκίζω

χρήματα—en ordre de bataille, παρατάττω εἰς μάχην· —une fille, ἐκδίδωμι, ὑπανδρεύω κόρην, θυγατέρα.

placer, στρώμα γῆς ἐξ ἐπιφορᾶς ὑδάτων, ἐξ ἐπιχώσεως ἢ ἀναχώσεως· κοίτη βέλθρου ὑδάτος περιέχουσα ψήγματα χρυσοῦ.

placet, αἴτησις ἔγγραφος, ἀναφορά.

placeur, μεσίτης θέσεως ὑπρέτου, ὑπαλλήλου, διδασκάλου.

placide, γαλήνιος, ἡπιος, ἀτάραχος.

placidement, γαληνιαίως, ἡπιῶς, ἀταράχως.

placidité, θ. φύσις γαλήνιος, πραότης ἡπιότης.

placier, μεσίτης, ὁ προμηθεύων ἀγοραστὰς ἐμπορευμάτων· ὁ τοποθετῶν τοὺς προσερχομένους, τοὺς προτρεχθέντους.

placune, θ. εἶδος ἀκεφάλου μαλακίου.

plafond, ὀροφή, κ. ταβάνι.

plafonnage, ὀρόφωσις, κ. ταβάνωμα.

plafonner, ὀροφῶ, κ. ταβανώνω.

plafonneur, ὀροφωτής, ὁ κασκευάζων ὀροφάς, κ. ταβανωτής.

plage, θ. παραλία ὀμαλή, κελυμένη καὶ ἀνοιχτή· αἰγιαλός, κ. ἀκρογιαλιά.

plagiaire, συγγραφεὺς λογοκλοπῆς.

plagiarisme, ἡ ἕξις τῆς λογοκλοπίας.

plagiat, λογοκλοπία.

plagier, λογοκλοπῶ, παριστῶ ἰδέας καὶ γῶρα ἄλλου συγγραφῆως ὡς ἐμά, οἰκειοποιῶμαι αὐτά.

plaid, (νομ.) ὑπεράσπισις, συνηγορία, ἀπολογία· δικαστηρίου συνεδρεία, ἀκρόασις.

plaid, μανδύας Σκωτικῆς.

plaidable, εὐυπεράσπιστος· ce

procès n'est pas —, ἡ δίκη αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῆ, νὰ συζητηθῆ.

plaidaille, φιλόδικος.

plaidant, e, διάδικος, ἀντίδικος· les parties—es, οἱ διάδικοι.

plaider, ρ. ἐν. δικάζομαι, ἐν δικαστηρίῳ διαγωνίζομαι, συνηγορῶ, ὑπερασπίζομαι, ἀγορεύω ἐπ' ἀκροατηρίῳ.

plaideur, euse. διάδικος, δικαζόμενος· — φιλόδικος, δικορράφος, δικομανής.

plaidoirie, θ. ἡ δικαστικὴ τέχνη, συνηγορία, δικολογία, συζήτησις, ὑπεράσπισις.

plaidoyer, δικαστικὸς λόγος, συνηγορία, ὑπεράσπισις, ἀπολογία· δικογραφία·—δικογράφος.

pladoyeur, ἰδὲ plaideur.

plaie, θ. πληγή, ἔλκος· τραῦμα (μεταφ.) λύπη, ὀδύνη, βάσανον· — du coeur, πόνος τῆς καρδίας· συφορά· μάλιστα, θεωρητικά· les dix—s d' Egypte, αἱ δέκα πληγαὶ τῆς Αἰγύπτου, τοῦ Φαραῶ· les—s de l' état, τὰ δεινά, αἱ μάλιστα, τὰ διαρκῆ δυστυχήματα τοῦ κράτους.

plaignant, e, (νομ.) ὁ διώκων, ὁ κινήσας ἀγωγὴν, ὁ ἐνάγων.

plain, e, ὀμαλός, λείος· bataille en —e campagne, μάχη ἐν ἀνοιχτῶ ἢ ὀμαλῶ πεδίῳ· de—piéd, ἐπὶ ἰσοπέδου, ἄνευ ἀνόδου ἢ καταβάσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου.

plain - chant, ἐκκλησιαστικὴ ψαλμωδία.

plaindre, ρ. ἐν. (plaignant, plaint, je plains, je plains) οἰκτεῖρω, ἐλεῶ, λυποῦμαι τινα· il faut — les malheureux, πρέπει νὰ οἰκτείρη τις τοὺς δυστυχεῖς· ils sont à —, εἶναι οἴκτου ἄξιοι, ἀξιόλυπτοι· se —, σχετλιάζω ἐμαυτὸν, οἰμώζω, γογγύζω, παραπονοῦμαι· se — de qqn, μέμφομαι τινα ἢ τινος.

plaine, θ. πεδιάς, πεδῖον (ποιητ.)
la — liquide, τὰ ὑγρά κέλευθα, ἢ
θάλασσα· les — s du ciel, ὁ εὐρὺς
οὐρανός.

plain-pied, ἰδὲ plain.

plainte, θ. οἰμωγή, στεναγμός,
σχετλιασμός, ὄδυρμος, παράπονον·
μομφή (νομ.) αἰτίας, κατηγορία,
κλῆσις, ἀγωγή· porter — contre
qqn, ἐνάγω, ἐγκαλῶ, κατηγορῶ τινα.

plaintif, ive, οἰμωκτικός, ὄδυρ-
τικός, θρηνηδής, γοερός· mer — ive,
πολύφλοισθος, ἀγάστονος θάλασσα·
chant —, ᾄσμα θρηνηδές.

plaintivement, γοερῶς, θρη-
νωδῶς.

plaire, ρ. οὐδ. (plaisant, plu,
je plus, je plus) ἀρέσκω, θέλω,
ἀρεστός εἶμι, τέρπω (ἀπροσώ-
πως) s' il platt — à Dieu, ἐάν
θέλη ὁ Θεός· platt — il? τί εἶπατε;
ὄριστε; que vous platt — il? τί
ὄριζετε; τί ἀγαπᾶτε; à Dieu ne
plaise, ἄπαγε· μὴ γένοιτο! plût à
Dieu que... εἴθε νὰ... cela vous
platt à dire, οὕτω νομίζετε, ἢ κ.
νόστιμον καὶ τοῦτο· μ' ἀρέσει καὶ
τοῦτο· se —, ἀρέσκεσθαι, ἀρέσκειν
ἀλλήλοις· ἀγαπᾶν, χαίρειν ἐπὶ τινι·
il se platt à me tourmenter, ἀγαπᾶ
νὰ μὲ πειράξῃ· comment vous
plaisez — vous dans cette ville?
πῶς διάγετε ἐν ταύτῃ τῇ πόλει; κ.
πῶς περνᾶτε; πῶς διασκεδάζετε;
je me plais à la campagne, μ'
ἀρέσκει ἡ ἐξοχή· la vigne se platt
sur les côteaux, ἡ ἄμπελος ἀρέ-
σκειται, τουτέστιν εὐδοκιμεῖ ἐπὶ τῶν
λόφων, τῶν κλιτύων· le gibier se
platt dans les taillis, τὸ κυνήγιον,
τὰ θηρευόμενα, ἀρέσκονται ἐν τοῖς
θάσσεσιν, ἐν ταῖς λόγμασις.

plaisamment, εὐαρέστως, τερ-
πνῶς, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, ἀ-
στείως· raconter —, διηγεῖσθαι
τερπνῶς, χαριέντως, ἀστείως· —

γελοῶς· être — coiffé, φέρειν ἐπὶ
κεφαλῆς κόσμον γελοῖον.

plaisance, θ. maison de —,
ἐνδιαίτημα τερπνόν, οἴκημα ἐπιτερ-
πές, οἳά εἰσι τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς, τὰ
ἐξοχικά.

plaisant, e, τερπνός, ἡδύς, ἀρέ-
σκων, εὐάρεστος· χαρῆς, ἀστεῖος·
κ. νόστιμος· un — personnage,
γελοῖον πρόσωπον· faire un conte
—, διηγοῦμαι τι ἀστεῖον· — οὐσ.
faire le —, ἐπαγγέλλομαι τὸν χα-
ριεντιστήν, τὸν ἀστεῖον· le — d' une
aventure, τὸ νόστιμον συμβάντος
τινός.

plaisanter, ρ. οὐδ. ἀστείζομαι,
λέγω ἀστεῖα, χαριεντίζομαι, παίζω,
κ. χωρατεύω· il ne plaisante pas
cet homme — là, δὲν ἀστείζεται
οὗτος, τουτέστιν εἶναι δεινός, φοβε-
ρός· vous plaisantez, monsieur,
ἀστείξεσθε κύριε, δηλ. δὲν ὁμιλεῖτε
σπουδαίως, δὲν εἶναι πιστευτοὶ οἱ
λόγοι ὑμῶν· ρ. ἐν. σκώπτω, περι-
γελοῖ τινα· — qqn, ἐμπαλξῆναι τινά·
sans —, σπουδαίως, ἄνευ ἀστεί-
σμων, κ. χωρὶς τὰ χωρατά.

plaisanterie, θ. ἀστεῖσμός,
ἀστειότης, ἀστειολογία· sans —,
ἢ — à part, ἄνευ ἀστεῖσμοῦ, ἢ κατὰ
μέρος οἱ ἀστεῖσμοί, σπουδαίως· je
l' ai dit par —, τὸ εἶπον ἀστείζό-
μενος· — δηκτικός λόγος· cela dé-
génère en —, τοῦτο λαμβάνει χα-
ρακτῆρα δηκτικόν· bonne —, τερ-
πνός, χαρῆς ἀστεῖσμός· mauvaise
—, σκῶμμα ἢ ἀγροῖκος ἀστεῖσμός,
βωμολογία· il entend —, δέγεται
ἀστεῖσμούς, δὲν θυμόναι· il n' en-
tend pas —, δὲν σιγόναι· ἀστεῖ-
σμούς· cela passe la —, τοῦτο ὑ-
περβαίνει τὰ ὅρια τοῦ ἀστεῖσμοῦ.

plaisantin (δημωδ.) ἀστεῖος,
γελωτοποιός.

plaisir, τέρψις, ἡδονή, γὰρά,
εὐχαρίστησις· les — s de l' âme, αἱ

τῆς ψυχῆς τέρψεις, ἡ εὐφροσύνη, ἀγαλλίασις· les—s des sens, αἱ τῶν αἰσθήσεων ἡδοναί. αἱ σωματικά, σαρκικά· les—s de la chasse, ἡ ἐκ τῆς θήρας τέρψις· renoncer aux—s de la vie, ἀπαρνεῖσθαι τὰς ἡδονὰς τοῦ βίου· si c'est votre bon—, ἐάν τοιοῦτον ᾖ τὸ θέλημα ὑμῶν· — εἶδος λεπτοῦ, χαρτοειδοῦς γλυκίσματος· συνών. τῷ oublie· on vous donne cette somme pour vos menus—s, δίδοται σοι τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τὰς μικρὰς καὶ τυχαίας δαπάνας σου· (ἀποχαιρετισμός) au—, monsieur, ἢ au—de vous revoir, ὑγιαίνετε, κύριε, καλὴν ἀντάμωσιν· à—, κατὰ βούλησιν, ὅσον θέλει τις· ἐν ἀνέσει· s'abandonner, se livrer aux—s, παραδίδοσθαι εἰς τὰς ἡδονὰς, εἰς τὴν ἀσωτείαν, τὴν ἀκολασίαν· faire—, ἀρέσκειν, τέρπειν· faire un—, χαρίζεσθαι, εὐεργετεῖν· faites—moi ce—, κάμετέ μοι ταύτην τὴν χάριν.

plamage, ψλωσις, μάδησις δερμάτων, βυρσοδέψημα.

plamer, β. ἐν. ἀπαλύνω καὶ ψιλῶ τὰ δέρματα δι' ἀσβέστου.

plamuse (δημωδ.) βάπισμα.

plan, e, ὀμαλός, ἐπίπεδος· sur-face—e, ἐπίπεδος ἐπιφάνεια· angle—, ἐπίπεδος γωνία σχηματιζομένη ὑπὸ δύο ἐπιπέδων συναντωμένων.

plan, n, τὸ ἐπίπεδον· τὸ διάγραμμα· τὸ σχέδιον, διάταξις, οἰκονομία· ἢ ἐν σμικρῷ παράστασις τοῦ σχήματος καὶ τῶν διαστάσεων ἐπὶ χάρτου· tracer le—d' une ville, σχεδιάζω πόλιν, διαγράφω τὸ σχέδιον πόλεως· lever un—, ἐξεργάζομαι σχέδιον ἐπὶ χάρτου προσδιορίζων τὰς γωνίας διὰ τοῦ γραφομέτρου καὶ τὰς πλευρὰς διὰ τῆς γεωμετρικῆς ἀλύσεως· (ζωγρ.) σχετικὴ ἀπόστασις τῶν ἐν εἰκόνι συμπεριλαμβανομένων ἀντικειμένων· reléguer

une figure au second,—au troisième—, κατατάσσω σχῆμα ἢ μορφήν τινα ἐν μέσῃ ἢ ἐν ἐσχάτῃ ἀποστάσει ἐπὶ τῆς εἰκόνας· (μεταφ.) οἰκονομία ποιήματος, δράματος· — σκοπός· arrêter un—, αποφασίζω τι, συλλαμβάνω σκοπὸν τινα— (στρατ.)—d' attaque, σχέδιον προσβολῆς, ἐπιθέσεως, μάχης.

planche, θ. σανίς· πίναξ· πλάξ ξυλίνη ἢ μεταλλίνη, ἐφ' ἧς ὁ ξυλογράφος ἢ ὁ χαλκογράφος χαράττει εἰκόνα· εἰκονογραφία· (κτ.π.ο.ρ.) χώρισμα, μέρος γῆς πεφυτευμένον· une—de salade, χώρισμα σαλατικῶν· (μεταφ.) monter sur les—s, ἀναβαίνω ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου, γίνομαι ὑποκριτής· faire la—, κολυμβῶ ὑπτιος· faire la—aux autres, προκινδυνεύω τῶν ἄλλων, δεικνύω αὐτοῖς τὸν τρόπον· tendre une—de salut à qqn, προσφέρω μέσον σωτηρίας εἰς τινα.

planchéiage, σανιδωσις, σανιδωμα, δαπέδωσις, στρώσις διὰ σανίδων.

planchéié, e, σεσανιδωμένος.

planchéier, β. ἐν. σανιδῶ, ἰκρίῳ, στρώννω, καλύπτω διὰ σανίδων, κ. πατόνω.

plancheieur, σανιδωτής.

plancher, σανιδωμα, κατάστρωμα, ἰκρίωμα, ἔδαφος, δάπεδον, κ. πάτωμα.

planchette, θ. πέταυρον, σανίδιον, κ. σανιδάκι· ἐργαλεῖον χρησιμεῦον πρὸς διαγραφὴν σχεδίων.

plançon ἢ plantard, πρὸς φύτευσιν κλάδος, θαλλός.

plan-concave, πλατύκοιλος (ὑάλος) ἑτερόκοιλος.

plan-convexe, πλατύκυρτος, ὑάλος καμπύλη ἀφ' ἑνός καὶ ὀμαλῆ ἀφ' ἑτέρου.

plane, θ. ἐργαλεῖον ξυλουργικὸν δίκωπον ἢ διπλαθον, ὀμάλιστρον, εἶδος βυκάνης· ἀρσ. ἢ πλάτανος.

planer, ρ. ἐν. ὀμαλίζω, λιστρῶ, ῥυκανίζω· οὐδ. ἵπταμαι ἡρέμα καὶ ὑψηλά, μὲ ἀκινίτους πτέρυγας· — θεωρῶ ἐξ ὕψους· l'oeil de l'aéronaute plane sur la terre, ὁ τοῦ ἀεροναύτου ὀφθαλμὸς ἐπιθεωρεῖ τὴν γῆν· (μεταφ.) ἐπισκοπῶ διανοητικῶς· le génie de Bossuet planait sur les siècles passés, ἡ μεγαλοφυΐα, ὁ μέγας νοῦς τοῦ Βοσσουέττου ἐρίπτατο ἐπὶ τῶν παρελθόντων αἰώνων.

planétaire, πλανητικός· le système—, τὸ πλανητικὸν σύστημα.

planète, θ. πλανήτης.

planeter, ρ. ἐν. πλατύνω, λεπτόνω κέρατα καὶ ὀστᾶ πρὸς κατασκευὴν κτενίων.

planétique, πλανητικός· ἄστατος.

planette, θ. ῥυκανίδιον.

planeur, ὀμαλιστὴς μετάλλων, στιλβωτὴς.

planier, ὀροπέδιον.

planimétrie, θ. ἐπιπεδομετρία.

planirostres, oiseau—, πλατύρραμφον πτηνόν.

planisphère, ἐπιπεδόςφαιρον, χάρτης παριστῶν τὸ ἀνατολικὸν καὶ δυτικὸν ἡμισφαίριον.

planoir, ξυστήρ, λίστρον.

plant, φυτάριον, νεόφυτον· νεοφύτευτον·—de vigne, νεαρά ἄμπελος· φυτεία νεαρῶν δένδρων.

plantage (ἐν Ἀμερικῇ) φυτεία ζαγαροκαλάμων.

plantain (βοτ.) ἀρνόγλωσσον, κυνόγλωσσον, πολύνευρον γρησιμεῦον πρὸς τροφήν των πτηνῶν.

plantaire (ἀνατ.) πελματικός.

plantation, θ. φύτευσις· φυτεία νέων δένδρων· (ἐν ταῖς ἀποικίαις) πᾶσα καλλιέργεια καὶ ἰδιοκτησία.

plante, θ. φυτόν· (ἀνατ.) τὸ πέλμα τοῦ ποδός, ὁ ταρσός, ὁ πάτος αὐτοῦ· jardin des —s, βοτανικὸς κήπος.

plantée, θ. τὸ σύνολον τῶν φυτευθέντων, φυτεία.

planter, ρ. ἐν. φυτεύω· ἐμπήγνυμι εἰς τὸ ἔδαφος· —un arbre, φυτεύω δένδρον· —un rieu, ἐμπήγνυμι πάσσαλον.

planteur, φυτευτὴς· καλλιεργητής.

planoir, ἐμβολεὺς πρὸς φύτησιν, κ. φυτευτήρι.

planton, ἀγγελιαφόρος στρατιώτης παρά τινι ἀξιωματικῷ ὑπηρεσία τοῦ βίου τοῦ στρατιώτου· être de—, ἀγγελιαφορεῖν.

plantulation, θ. (βοτ.) ἀνάπτυξις τοῦ φυτικοῦ ἐμβρύου, προελάστῃσις.

plantule, θ. ἔμβρυον φυτοῦ.

plantureusement, ἀφθόνως, ἀφειδῶς, περισσῶς.

plantureux, euse, ἄφθονος, θαψιλῆς, περισσός, terre—euse, γῆεὔφορος· (μεταφ.) style—, ὕψος, λόγος θαψιλῆς, ἐμβριθῆς.

planures, θ. πληθ. ῥυκανίσματα, ξέσματα, κ. ῥυκανίδια.

plaque, πλάξ μεταλλίνη, πέταλον, ἔλασμα· λυχνία τοίχου προσκεκολλημένη δια πλάκος ἐπὶ τοῦ τοίχου· μέγα παράσημον ἐπιτεθειμένον εἰς ἔνδυμα.

plaque, ἐπικεκολλημένος διὰ πεταύρου, μαρμάρου ἢ μετάλλου· πλακωτός· —en argent, ἐπάργυρος, —en or, ἐπαργυρῶς.

plaqueminier, εἶδος ἔδενου.

plaquer, ρ. ἐν. ἐπικολλῶ, ἐπιπλοκῶ· —en argent, ἐπαργυρῶ· —en or ἐπαργυρῶ· —de l'acajou sur du bois blanc, ἐπικολλῶ λεπτόν ἀνακάρδιον (κ. μαόνι) ἐπὶ λευκοῦ, ἤτοι κοινοῦ ξύλου.

plaque, θ. μικρὸς τόμος μικρᾶς παχύτητος· μικρὸν νόμισμα γαλκοῦν.

plaqueur, ἐπιπλακωτὴς, ἐπι-

κολλητής, έπαργυρωτής, έπιχρω-
σωτής.

plaquis (οικοδ.) συγκόλλησις λί-
θου ή μαρμάρου άνευ αμμοκονίας.

plasticité, θ. πλαστικότητα, τὸ
εὐπλαστον, εὐμάλακτον.

plastique, πλαστικός, εὐπλα-
στος, εὐμάλακτος· οὖσ. θ. ή πλαστική
τέχνη, ή τέχνη τοῦ πλάττειν ἀγαλ-
ματῖα καὶ ἄλλας διαφόρους μορφάς
ἐκ πηλοῦ, γύψου, κηροῦ κ. τ. λ.

plastron, στέρνου ἔρυμα, προ-
στερνίδιον, τὸ ἐπὶ τοῦ στήθους μέ-
ρος τοῦ θώρακος· — ὁ ἐν τῇ ξιφα-
σκίᾳ δερμάτινος ἔμπληστος θώραξ,
πρόβολος· (μεταφ.) ἄνθρωπος γε-
λοῖος, ὁ περιγέλωσ τοῦ κόσμου.

plastronner, ρ. ἐν. ἐνδύω μὲ
προστερνίδιον.

plat, e, ὀμαλός, ἐπίπεδος, ἰσόπε-
δος, πλατύπεδος· γθαμαλός· pays
—, χώρα ὀμαλή, άνευ ὀρέων, πε-
δινή, γθαμαλή· nez —, ρίς πλατεῖα·
cheveux — s, κόμη λεῖα· assiette
— e, πινάκιον ἀβαθές, κ. ῥυγόν·
calme —, ἄκρα γαλήνη τῆς θαλάσ-
σης, νηνεμία· vaisseau —, πλοῖον
ἀλιτενές, χαμηλόν, ἀβαθές· vais-
selle — e, σκευή μονοκόρματα, οὐχὶ
συγκεκολλημένα· (μεταφ.) style —,
ὕφος λόγου ταπεινόν, εὐτελές, ἄ-
γαρι· — personnage, ἄνθρωπος ἐ-
στερημένος πάσης ἀξίας, ἀνίκανος·
teinte — e, χρῶμα ὀμοιόμορφον·
tomber à — ventre, γαμαιπετεῖν,
πίπτειν τινὰ πρηγῆ, de coups de
— du sabre, κτυπήματα διὰ τοῦ
πλατεῖος τοῦ ξίφους, κ. διπλαριαῖς·
tomber à — (ἐπὶ ὀραμάτων) ἀπο-
τυγγάνειν, ἀποδοκιμάζεσθαι.

plat, πίναξ φαγητοῦ, πάτανον,
λακάνη, πλατάνη, λοπάς, κ. ἀπλά-
δα, κιατέλλα· petit —, πινάκιον,
πινακίσκος, τρυβλίον· παροφίς· ἔδε-
σμα, βρῶμα, φαγητόν.

platage (τιμαρ.) φόρος τῶν ἐν

ταῖς ἀγοραῖς καὶ ταῖς πλατεῖαις πω-
λουμένων ἐμπορευμάτων.

platane (δενδ.) ή πλάτανος, κ.
ὁ πλάτανος.

platané, θ (βοτ.) πλατανοειδής.

plataniste, πλατάνιστος, πλα-
τανών.

plat-bord (ναυτ.) τὰ ὑπὲρ τὸ
κατάστρωμα πλευρὰ τοῦ πλοίου, κ.
τὸ παραπέτον, ή κουπαστή.

plateau, δίσκος· ή ζυγοῦ πλά-
στιγῆ· les — x de la balance, τὰ
τάλαντα τῆς τρυτάνης, κ. τῆς ζυγα-
ριάς· — ή ἐπὶ κορυφῆς ὄρους πεδία,
ὄροπεδιον· — ὁ ὑάλινος κύκλος τῆς
ἠλεκτρικῆς μηχανῆς· — μέρος τῆς
ἀεραντλίας ἐφ' οὗ τίθεται τὸ δοχεῖον.

plate-bande, ἀνθηρον, στενή
ταινία γῆς περιβάλλουσα τὰ χωρί-
σματᾶ κήπου· πρασιαὶ ἀνθῶν, κ.
βραγιά· (ἀργιτ.) ἀνάγλυφον στενό-
μακρον ἐν εἴδει ταινίας, κόρση ή
κόρρη.

plateée, θ. λοπάς πλήρης φαγη-
τῶν· — τὰ παχέα οἰκοδομήματος θε-
μέλια, ή πλατεῖα, τὸ ἐμβαδὸν αὐτῆς.

plate-forme, ὀμαλή τῆς οἰκίας
στεγη, δῶμα, κ. τερράτσα· τυρο-
βολοστάσιον ἐπίπεδον ὀχυρωματος,
ἐφ' οὗ τοποθετοῦνται τηλεβύλα, γῶ-
ρος ὀμαλός πρὸ τῆς οἰκίας, ξυστόν,
γῶμα.

plate-longe, λωρίον δερμάτι-
νον συνεχόμενον μὲ τὰ φάλαρα τῶν
ἵππων ἀμάξης ἐπὶ τῆς ῥάχews ἵνα
κωλύωνται τοῦ νὰ λακτίζωσι.

platement, ταπεινῶ τῶ λόγῳ·
ταπεινῶς, ἀηδῶς, ἀγενῶς.

plateur, θ. τύπος ἐπίπεδος, εἰς
ὃν ἀπολύγει ή φλέψ τοῦ μετάλλου
ἐν τοῖς μεταλλείοις.

platiasme, πλατυστομία, τὸ
πλατυστόμῳς προσφέρειν.

platinage, ἐπιχρῦσσις διὰ λευ-
κοχρῦσου.

platine, ὁ λευκόχρυσος, ή πλά-

τινα·—θ. πλάξ ἐφ' ἧς εἶναι κεκολλημένα πάντα τὰ εἰς τὸ ἐλαττήριον πυροβόλου ὄπλου χρησιμεύοντα· πλάξ ἐφ' ἧς στηρίζεται ἅπας ὁ μηχανισμὸς ὠρολογίου· (τυπογρ.) ἡ πιέζουσα πλάξ τοῦ πιεστηρίου· σιδηροῦν ἔλασμα μὲ ὀπήν δι' ἧς εἰσάγεται τὸ κλειδίον εἰς τὸ κλειθρον.

platiner, κασιτερω, γανῶ τὸν χαλκόν.

platitude, θ. ταπεινότης, εὐτελεια, τὸ ἄχαρι, κ. ἀνοστιά.

platonicien, ienne, Πλατωνικός· οὐσ. ὀπαδὸς τῆς φιλοσοφίας τοῦ Πλάτωνος.

platonique, πλατωνικός· amour —, πλατωνικός ἔρωσ, ἦτοι ἀγνός, θεῖος.

platoniser, ρ. οὐδ. πλατωνίζω, φρονῶ τὰ τοῦ Πλάτωνος.

platonisme, πλατωνισμὸς, φιλοσοφικὸν σύστημα τοῦ Πλάτωνος.

plâtrage, γύψωμα, τὸ ἐκ γύψου πλασθέν· πᾶν ὅτι ἐπίπλαστον καὶ ἐπιπόλαιον.

plâtras, ἀποτρίμματα παλαιοῦ ἐπιχρίσματος, συντρίμματα ἀσβεστόματος

plâtre, κεκαυμένη γύψος, τίτανος, ἀσβεστος, χονία, γυψοπλασία, κ. τουρ. σουβᾶς· πᾶν ἔργον ἐκ γυψοπλασίας.

plâtré, e, γυψωτός, πλαστός.

plâtrer, ρ. ἐν. γυψῶ, ἐπιχρίω, ἀσβέστω ἐπαλείφω· λιπαίνω τὴν γῆν ἐπιχέων γύψον· — ses défauts, τῶ τῆς ἀρετῆς πλάσματι ἢ σχήματι τὰς κακίας ὑποκαλύπτω.

plâtreux, euse, terrain—, γυψώδης γῆ.

plâtrier, ὁ τὴν γύψον ὀρύττων ἢ πωλῶν.

platrière, γυψωρυχείον, τιτανωρυχείον.

plâtreoir, ἐργαλεῖον κτίστου ἵνα ἐμβάλῃ ἀμμοκονίαν εἰς τὰς ὀπὰς καὶ τὰ χάσματα.

plâtrouer, εἶδος ξυστοῦ, κ. μυστροῦ.

plausibilité, θ. πιθανότης, τὸ εὐπαράδεκτον.

plausible, εὐλογοφανής, πιθανός, εὐπαραδέκτος.

plausiblement, εἰκότως, ὡς εἰκός, πιθανῶς.

plèbe, θ. λαός, ὄχλος, συρφετός τῶν Ῥωμαίων.

plebule, θ. ὁ ἔσχατος ὄχλος, συρφετός, κ. σκυλολόγι.

plébéien, enne, ὁ ἐκ τοῦ ὄχλου, τῆς ἐσχάτης τάξεως τοῦ λαοῦ παρὰ τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις· τανῦν δὲ ὁ μὴ ἀνήκων εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐπατριδῶν, εὐγενῶν.

plébiscitaire, δημοψηφισματικός.

plébiscite, τὸ τοῦ δήμου δόγμα, ψήφισμα τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ· — τανῦν ζήτημα ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ λαοῦ διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

pléiades (ἄστρον.) αἱ πλειάδες, βόρειος ἀστερισμὸς ἐξ ἀστέρων ἕξ· — ὄμιλος ἐγκρίτων ποιητῶν.

pleige (ἀρχ.) ἐγγυητής.

pleiger, ρ. ἐν. ἐγγυῶμαι ἐπὶ δικαστηρίου.

plein, πλήρης, μεστός, ἀνάπλευσ, ἔμπλευσ, γέμων, πεπληρωμένος, κ. γεμάτος· βρύων, βρίθων, ἀφθονῶν· écrit—de fautes, σύγγραμμα πλήρες σφαλμάτων· visage —, πρόσωπον παχύ, στρογγύλον· —e lune, σελήνη πλησιφαής, πανσέληνος· la—e mer, τὸ πέλαγος· à —es voiles, πλησίστιος· à —es mains, χειροπληθής, ἀσθόνως· —de frayeur, περίφοβος, ἔντρομος· —de charmes, χαριέστατος, εὐχαρις· —d' esprit, εὐφροέστατος, νοημονέστατος· une heure —e, ὀλόκληρος ὥρα· en—été, ἐν μέσῳ θερούς· en—midi, ἐν πλητρεῖ μεσημ-

δρῖα· (μεταφ.) **auteur—de son sujet**, συγγραφεὺς παραδεδομένος εἰς τὸ θέμα τῆς συγγραφῆς του· **en — air**, ἐν ὑπαίθρῳ· **voix — e**, φωνή βροντώδης· **en—jour**, ἀναφανδόν· **en—e rue**, καθ' ὁδόν, ἐν ταῖς ἀγυαῖς· **arbre en —vent**, δένδρον ἐκτεθειμένον πανταχόθεν εἰς τὸν ἄνεμον· **de—droit**, αὐτοδικαίως· **homme—de lui-même**, ἄνθρωπος ὑπερφλαυτός, οἰηματίας, **avoir le coeur—**, περιλυπὸν εἶναι· **donner—rouvoit**, παρέχειν πληρεξουσιότητα· **en—champ**, ἐν ὑπαίθρῳ· **en—όλοκληρώως**, ὀλοσχερῶς· **frapper en—**, πλήττειν ἐν μέσῳ, εἰς τὸ κέντρον, εἰς τὴν καρδίαν· (ἐπὶ ζώων) **θτλ.—e**, ἔγγυος, ἔγγαστρομένη.

pleinement, ὀλοκληρώως, καθ' ὀλοκληρίαν, πληρέστατα· **je suis —convaincu**, εἰμί πληρέστατα πεπεισμένος, ἔχω ἀκράδαντον πεποίθησιν.

plénière, cour —, πλήρες δικαστήριον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐν τισιν ἐκτάκτοις περιστάσεσι κατὰ τὸν μεσαιῶνα· **indulgence—**, πλήρης ἄφεσις ἁμαρτιῶν χορηγηθεμένη ὑπὸ τοῦ πάππα.

plenièremment, ἀρθόνως, ἐντελῶς.

plénipotentiaire, ministre —, πρεσβευτής, ἀπεσταλμένος πληρεξούσιος.

plénitude, θ. τὸ πλήρες, τὸ πλήρωμα, ἡ ὀλοκληρία, ἡ πλεόνασις, ἡ πλησμονή· **—de sang**, ὑπεραιμία· **la —du coeur**, ἡ τοῦ αἵσθήματος περισσειά· **la—du temps** ('Αγ. Γραφ.) τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὃ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προωρισμένος χρόνος.

pléonasmе (γραμμα.) πλεονασμός.

plésiosaure (εἰδ. ἀπολιθ.) ὁ πλυσισόσαυρος.

plessimètre (εἰδ. ἰατρ. ἔργαλ.) πληξίμετρον πρὸς ἐπίκρουσιν καὶ ἀκρόασιν ἐπὶ τοῦ στήθους.

pléthore, θ. (ἰατρ.) πληθώρα αἵματος ἢ χυμῶν.

pléthorique, πληθωρικός.

pleur (συνήθ. πληθ.—ε) δάκρυα, κλαυθμός· **répandre des—s**, χύνω δάκρυα· **les —s de la vigne**, ὁ κατὰ τὸ ἔαρ ἀπορρέων χυμὸς ἐκ τῆς ἀμπέλου· **les —s de l'aurore** (ποιητ.) ἡ δρόσος τῆς αὐγῆς.

pleurard (δυσγρ.) κλαυστήρ, φιλόδακρυς, κ. κλαψιάρης.

pleural (ἀνατ.) πλευρικός.

pleure-misère, φιλάργυρος, μεμφίμοιρος, ὁ ἀδιακόπως θρηνηῶν ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ δυστυχίᾳ.

pleurer, ρ. οὐδ. κλαίω, δακρύω, θρηνηῶ, ὀδύρομαι· ρ. ἐν. — **le sort de qqn**, ταλανίζειν τινὰ ἐπὶ δυστυχίᾳ, ἐπὶ συμφορᾷ· — **un père**, κλαίνει ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ ἑαυτοῦ πατρός.

pleurerie, θ. κλαυθμός, κ. κλάματα.

pleurésie, θ. (ἰατρ.) ἡ πλευρίτις.

pleurétique, πλευριτικός.

pleureur, εὐσε, φιλόδακρυς, κλαυστικός, θρηνηώδης· **saule —**, ἰτέα ἢ κλαίουσα, ἡ ἔχουσα τὰ φύλλα περιχρεμάμενα ὡς γυνὴ λυσίκομος· οὐσ. πληθ. οἱ ἐπὶ μισθῶ κλοῖοντες ἢ αἱ κλαίουσαι ἐν ταῖς κηδείαις· — **s**, περιάρπια, περιχειρίδες πένθιμοι.

pleureux, εὐσε, θρηνηώδης, κλαυθμηρός.

pleurique, πλευρικός.

pleurnicher, ρ. ἐν. κλαυθμηρίζω, ὑποκλαίω, προσποιούμαι ὅτι κλαίω.

pleurnicherie, θ. ἕξις τοῦ κλαίνειν, τοῦ κλαυθμηρίζειν, κλαυθμηριτισμός.

pleurnicheur, κλαυθμηριστής, κ. κλαψιάρης.

pleuronectes (ἰχθ.) πλευρονήκται, ἰχθύες οἱ νηχόμενοι ἐπὶ τοῦ πλευροῦ, πλαγίως.

pleuropneumonie (ιατρ.) πλευροπνευμονία.

pleurs, ἰδὲ pleur.

pleutre. ἄνθρωπος δειλὸς καὶ ἀνίκανος· ἄγθος ἀρούρης.

pleuvoir (ῥ. ἀπρόσωπον) ὕει, βρέχει· il pleut nuit et jour, βρέχει νύκτα καὶ ἡμέραν· (μεταφ.) κατέρχομαι ἀθρόνως, βραγδαίως· les bombes pleuvaient sur l'ennemi, αἱ βόμβαι κατέπιπτον βραγδαίαι ἐπὶ τὸν ἐχθρόν· les honneurs pleuvent sur lui, ἀθρόαι ἀπονέμονται αὐτῷ τιμαί· il pleut des journaux, ἀκαταπαύστως νέαι ἐκδίδονται ἑφημερίδες· il pleut à verse, βρέχει βραγδαίως.

plevra θ. (ἀνατ.) ἡ πλευρά, ὁ πλευρικός ὕμην.

pleyon, ἡ λύγος, τὸ λυγόδεσμον δι' οὗ δένουσι κλάδους ἀμπέλους κτλ.

pli, πτυχή, ὑποπτυχίς, κ. δίπλα, σοῦρα· περιχάλυμμα, φάκελλος· (μεταφ.) ἕξις καλὴ ἢ κακὴ· ce jeune homme prend un bon, un mauvais pli, ὁ νέος οὗτος τρέπεται καλὴν ἢ κακὴν ὁδόν, λαμβάνει καλὰς ἢ κακὰς ἕξεις· les —s et les replis du coeur, τὰ μύγια τῆς καρδίας.

pliable, καμπτός, εὐκαμπτος, εὐλύγιστος.

pliage, κάμψις, δίπλωσις·—des étoffes, ἡ δίπλωσις τῶν ὑφασμάτων.

pliant, e, εὐκαμπτος, εὐλύγιστος· (μεταφ.) caractère—, γαράκτιρ εὐπλαστος, εὐάγωγος, ἄνθρωπος πειθήνιος· οὗσ. πτυκτικός σχίμπος, συγκαμπτόμενος, ὀκλαδίας.

plicatif, ive, πτυκτικός, πτυσσόμενος ἢ ἔχων πτυχάς.

plication, θ. (ἄγρ.) πτύξις.

plie, θ. (ἰχθ.) ψῆσσα, ψησιδίου, βούγλωσσον.

plié, κάμψις τῶν γονάτων ἐν τῇ ὀρχήσει, ὀκλασις.

plieusement, πτύξις, κάμψις, κατάκαμψις, ἐπίκαμψις, λύγισμα, δίπλωσις.

plier, ῥ. ἐν. πτύσσω, κάμπτω, λυγίζω, κ. διπλόνω·—du linge, διπλόνω τὰ πλυμένα, τὰς ὀθόνας, τὰ λινὰ ἐνδύματα·—les genoux, κάμπτω τὰ γόνατα· (μεταφ.) ὑποβάλλω, ἐθίζω·—un jeune homme à la discipline, ἐθίζω τὸν νέον εἰς τὴν πειθαρχίαν·—bagage, συσκευάζομαι, ἐτοιμάζομαι πρὸς ἀναχωρήσιν, ἀναχωρῶ, ἀποθηνήσκω·—le genou, κλίνω τὸ γόνυ· (μεταφ.) κύπτω ἐνώπιον ἀνωτέρου ἐμοῦ, ὑποτάσσομαι·—le genou devant les circonstances, τοῖς καιροῖς δουλεύω, ῥ. οὐδ. κάμπτομαι, κύπτω, ὑποτάσσομαι·—sous l' autorité paternelle, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν·—sous le poids des années, κυρτοῦμαι ἢ ταλαιπωροῦμαι ὑπὸ τοῦ γήρατος· l' armée commençait à —, ὁ στρατός ἤρχιζε νὰ ἐνδιῶθῃ, νὰ ὑποχωρῇ.

plier, euse, πτύκτις, διπλωτής·—de traps, de journaux, διπλωτὴς ὑφασμάτων, ἑφημερίδων.

plinthe, θ. (ἀρχιτ.) πλίνθος, πλάξ τετραγώνος, βάσις κίονος.

plier, πτύκτις ἢ πτύκτρον, διπλωτὴρ χάρτου ἐξ ὀστοῦ μετάλλου ἢ ξύλου, χαρτομάχαιρον.

plique, θ. εἶδος νόσου τῆς κόμης ἐν Πολωνίᾳ, ἐπιφέρουσα τὴν συγκόλλησιν καὶ σύμμειξιν τῶν τριχῶν, ὀφίσις.

pliqué, e, πάσγων ὑπ' ὀφίσεως (plique).

plissage, πτύξις, δίπλωσις.

plissé, e, πτυκτός, διπλωτός, πολύπτυκτος· οὗσ. κόσμημα ἐσθῆτος διὰ πτυχῶν, κ. ὁ πλισές.

plissement, πτύξις, δίπλωσις· πτυγαί.

plisser, ρ. έν. πτύσσω, κ. διπλόνω, κάμνω πτυγάς.

plisson, γλύκισμα έν γάλακτος και άνθογάλακτος (κ. καϊμακίου) πολύεφθον.

plissure, θ. τρόπος του πτύσσειν, πτυγαί, έπιπτυγαί, στολιδώματα, κ. δίπλαις.

pliuie, θ. (βιβλιοδετ.) πτύξις, δίπλωσις φύλλων.

ploc, γνάφαλον έν τριγών έπιλωμένων δερμάτων· μίγμα έν τριγών και τετριμμένης ύάλου παρενθεμένης εις τας πλευράς πλοίου προς προφύλαξιν κατά των σκωλήκων.

plocage, ξάνσις, κ. λανάρισμα.

ploiement, πτύξις, λύγισμα, κάμψις.

plomb, μόλυδδος, κ. μολύβι· σφαιροθύλου όπλου σφαιρίδια, κ. σκάγια· —στάθμη τέκτονος προς όρισμόν ή σχηματισμόν καθέτου γραμμής· —είδος πυέλου, κ. μαστέλλου, έν μολύβδου, εις όν χύνουσι τά ακάθαρτα ύδατα της οικιακής ύπηρεσίας· ά—, καθέτως.

plombage μολύβδωσις, πλήρωσις, στερέωσις διά μολύβδου· έπισίμανσις διά μικράς σφραγίδος έν μολύβδου έπικολλημένης εις ύφασμα.

plombagine, όρυκτόν μολυβδόυγον έξ ου κατασκευάζουσι τά μολυβδοκόνδυλα, γραφίτης λίθος ή άνθρακοϋχος σίδηρος.

plombée, μολυβδοφύρος βράχος, βόπαλον ή βέλος.

plomber, ρ. έν. συγκολλώ διά μολύβδου, μολυβδω· έγκολλώ, προστίθημι, προσαρτῶ μολύβδινον σφραγίδιον εις έμπόρευμα, εις ύφασμα, προς δήλωσιν αποτίσεως φόρου — **une dent**, πληρω διά μετάλλου σα-

θρόν όδόντα προς διατήρησιν αυτου·

plomberie, θ. μολυβδουργία· μολυβδουργείον.

plombeur, μολυβδωτής, σφραγιστής, ό έπικολλών την μολυβδίνην σφραγίδα του τελωνείου εις έμπόρευμα.

plombier, μολυβδουργός.

plomboir (χειρ. έργαλ.) μολυβδωτήρ των όδόντων.

plongant, e, κάθετος, ό άνωθεν προς τά κάτω όρμῶν ή ριπτόμενος· feu—, πυρ έξ ύψους διευθυνόμενον.

plongée, θ. (στρατ.) τó άνώτερον προανές του προμαχώνος του όχυρώματος.

plongement, βύθισις.

plongeon, (όρνιθ. θαλάσσιον) ή κολυμβίς, κ. βουταναριά· —κατάδυσις, κ. βούτημα.

plonger, ρ. έν. βυθίζω, καταθύω, έμβάπτω· —é dans la douleur, περιλυπος· —é dans la misère, κάμπτωχος· —é dans des rêveries, όνειροπολῶν.

plongeur, δύτης, κ. βουτηκτής.

ploquer, χρίω ή βύω πλοϊον έν μίγματος τετριμμένης ύάλου και βαιών τριγών.

plouter, ρ. έν. (γεωρ.) διβολῶ.

ploutocratie, (-σί) πλουτοκρατία.

ploutre (γεωρ.) βωλοτριπτής· κύλινδρος, βωλοκόπος.

ployable, εύκαμπος, εύλύγιστος.

ployer, ρ. έν. κάμπτω, κλίνω, κυρτῶ, λυγίζω· ρ. ουδ. κάμπτομαι, κύπτω, ύποκλίνω.

pluche, θ. ιδέ peluche.

pluie, θ. όμβρος, ύετός, βροχή· (μεταφ.) πᾶν ότι βραχδαιως κατέρχεται· πᾶν ό τι αφθόνως καταπίπτει· —de feu, de halles, βροχή πυρός (έν πολέμῳ) βροχή σφαιρών·

le temps est à la—, ὁ καιρὸς τείνει, κλίνει πρὸς τὴν βροχὴν, φαίνεται ὅτι θὰ βρέξῃ.

plumage, πτέρωμα, πτέρωσις, τὰ πτερά.

plumail, πτεροσάρωθρον.

plumasseau, ῥιπίδιον ἢ σάρωθρον κ. σκουῖπα ἐκ σκληρῶν πτερῶν· πῶμα, βύσμα ἐκ μοτουῦ.

plumasserie, θ. πτερουργία, κάθαρσις καὶ προετοιμασία τῶν πρὸς πώλησιν πτερῶν· ἐμπόριον κοσμητικῶν πτερῶν.

plumassier, πτερουργός· πτεροπώλης.

plume, θ. πτερόν· πτίλον· κ. πούπουλον· κάλαμος γραφικός, γραφίς, κ. πέννα, κονδύλι· homme de —, γραφεύς, γραμματεὺς· guerre de —, φιλολογικὴ ἔρις δι' ἐπιστολῶν ἢ διὰ τοῦ τύπου· — féconde, κάλαμος γόνιμος· — hardie, κάλαμος ἤτοι συγγραφεύς, τολμηρός· — d'acier, κάλαμος μεταλλικός· lit de —, κλίνη ἐκ πτίλων, πληθ. —s, λόφος ἐκ πτερῶν, πτεροθύσανος· manier bien la—, γράφειν, συγγράφειν καλῶς, γλαφυρῶς, εὐγλώττως.

plumé, e, τετιλμένος, κ. μαδιμένος· (μεταφ.) ἀφαιρεθεὶς τὰ χρήματα,

plumeau, εἶδος σαρώθρου ἐκ σκληρῶν πτερῶν.

plumée, θ. λήψις μελάνης διὰ τοῦ καλάμου, ἐμβασή.

plumer, ῥ. ἐν. τίλλω, κ. μαδῶ τὰ πτερά· (μεταφ.)—αρη, ἀφαιρῶ τινος τὰ χρήματα διὰ τῆς κυδείας ἢ ἄλλως.

plumet, πτερόν στρουθοκαμήλου περικοσμοῦν πέτασον ἢ πτίλον.

plumeté (ἐπὶ οἰκοσῆμων) κατάστιχος, λευκόστιχος.

plumetis, εἶδος χειροτεχνήματος, κέντημά τι ἄνευ στιλπνότητος.

plumeux, euse, πολύπτερος· πτερούεις, πτελωτός.

plumitif, πρῶτον σχέδιον τῶν ἀποφάσεων· (δημωδ.) γραφεύς· γραφειοκράτης.

plum-pudding ('Αγγλ.) εἶδος γλυκείας μάζης, κ. πουδίγκα.

plumule, θ. (βοτ.) τὸ μέρος τοῦ σπέρματος ἐξ οὗ γεννᾶται τὸ στέλεχος.

plupart, la—, τὸ πολὺ, τὸ πλεῖστον μέρος, οἱ πλεῖστοι· la —des hommes, οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων· la —du temps, τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου, συνήθως· pour la—, κατὰ τὸ πλεῖστον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· (συντάσσεται μὲ ῥῆμα πληθυντικόν· la —des hommes croient, οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων πιστεύουσιν· la —voudraient... οἱ πλεῖστοι ἐπεθύμουν...

pluraliser, ῥ. ἐν. ἐκφέρω λέξιν τινὰ κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν.

pluralité, θ. πληθύς· πολλαπλότης· la —des voix, ἡ πλειονοψυφία· —des dieux, ἡ πολυθεΐα.

pluriel, elle, πληθυντικός.

plus (συγκρ. τοῦ ἐπιερ. beaucoup, πολὺ) μᾶλλον, πλεῖον, πλεόν, κ. πλειότερον· il est plus riche que vous ne croyez, εἶναι πλουσιώτερος ἢ ὅσον νομίζετε· il n'est pas plus sage aujourd' hui qu' il l' était hier, δὲν εἶναι φρονιμώτερος σήμερον ἢ ὅσον ἦτο γοῆς· (ἐπὶ ποσότητος) cela ne vaut pas plus de cinq francs, τοῦτο δὲν ἀξίζει πλέον τῶν 5 φράγκων· (μετὰ μόνου τοῦ ἰσχυρικοῦ μορίου ne δηλοῖ παῦσιν ἐνεργείας· (μετὰ τοῦ ἄρθρου ἀντιστοιχεῖ πρὸς σχετικὸν ὑπερθετικόν)· de tous mes élèves votre fils est le plus appliqué, πάντων τῶν μαθητῶν μου ὁ υἱός σου εἶναι ὁ ἐπιμελέστατος· le plus souvent, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· bien

plus, πολὺ πλεόν, πολλῶ μᾶλλον·
de plus, ἔτι ἐξέ, πρὸς τούτοις· **qui plus est**, ὃ δὲ μείζον ἢ μέγιστον·
au plus ἢ tout au plus, τὸ πολὺ
tant et plus, ἀφθόνως· **d' autant plus**, τοσούτω μᾶλλον· **de plus en plus**, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον· **plus ou moins**, μᾶλλον ἢ ἥττον· **ni plus ni moins**, οὔτε πλεόν, οὔτε ἔλαττον·
 (ἐννοουμένου τοῦ ἀρνητικοῦ) **plus d' espoir, plus de joie!** δὲν ἔχω πλεόν ἐλπίδα, χαράν· — τὸ μαθηματικὸν τῆς προσθέσεως σημεῖον + σύν, πλεόν.

plusage, ἐρύων καθαίρεις.

pluser, ῥ. ἐν. καθαίρω ἔρια, πλύνω αὐτά.

plusieurs, ἔνιοι, διάφοροι, τινές, οὐκ ὀλίγοι, πολλοί· **plusieurs personnes**, διάφοροι ἄνθρωποι, **plusieurs femmes**, ἔνιαι γυναῖκες, οὐκ ὀλίγαι· **plusieurs pensent que...** ἔνιοι φρονοῦσιν ὅτι... **plusieurs fois**, πολλάκις.

plus-pétition, θ. (νομ.) αἵτησις μείζων τοῦ ὀφειλομένου.

plus-que-parfait (γραμμ.) ὑπερσυντελικός.

plus-value, θ. τὸ ἐπὶ πλεόν τῆς νῦν ἀξίας ὡς πρὸς τὴν προτέραν.

plutonien, enne (γεωλ.) Πλουτώνειος, ἡφαιστειογενῆς ἢ πυρογενῆς, ὡς πρὸς τὰ πετρώματα τῆς γῆς· λέγουσι δὲ καὶ **plutonique**.

plutôt, μᾶλλον, — **mourir que trahir**, κάλλιον ἀποθανεῖν ἢ προδοῦναι· δὲν πρέπει νὰ συγγέηται μετὰ τοῦ **plus** ἰδί, ἐν δυοῖ λέξεσι γραφομένου καὶ σημαίνοντος τάχιον, πρωταίτερον, πρότερον.

pluvial, μανθύας ψάλτου ἢ διακόνου.

pluvial, cau—, ὕμβριον ὕδωρ, κ. βροχόνερον.

pluviatile, ὕμβριος, βροχίνος· **eaux**—, ὕδατα ὕμβρια, νερά τῆς βροχῆς.

pluvier (ὄρνιθ.) χαραδριός ἢ πάρδαλος, πτηνὸν παρυδάτιον, καλὸν πρὸς τροφήν.

pluvieux, euse, ὑετώδης, πολύομος, βροχερός.

pluviomètre, βροχόμετρον.

pluviöse, πέμπτος μῆν τοῦ δημοκρατικοῦ τῶν Γάλλων ἡμερολογίου, ἀπὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου μέχρι 18 Φεβρουαρίου.

pneumatique (φυσ.) **machine** —, ἀεραντλία, ἡ χρησιμεύουσα πρὸς σχηματισμὸν τοῦ κενοῦ ἐν τῷ ὑαλίῳ κώδωνι· — οὐσ. θ. τὸ περὶ ἀέρων μέρος τῆς φυσικῆς.

pneumatologie, θ. (φιλοσ.) πνευματολογία, ἡ τὰ τὰ περὶ Θεοῦ ψυχῆς κ. τ. λ.

pneumonie, θ. (ιατρ.) περιπνευμονία.

pneumonique (ἀνατ.) πνευμονικός.

pochade, θ. (ζωγρ.) εἶδος αὐτοσχεδίου, ἰγνογραφήματος· — μώλωψ τοῦ ὀφθαλμοῦ, θύλαξ.

pochard, μέθυσος.

poche, θ. θυλάκιον, κ. τσέπη· κύμβα, πήρα, κ. σακκοῦλι· πηγορεῦν, πρόβολος, κ. γοῦσα πτηνοῦ· μέγα κογλιάριον, κ. κουτάλα· εἶδος δικτύου πρὸς ἄγραν κονίχλων ἢ λαγωῶν καὶ ἄλλων τούτοις παραπλησίον· **acheter chat en —**, ἀγοράζω ψάρια στὸ γυαλό· — **cet habit fait des —s**, τὸ ἔνδυμα τοῦτο διακολποῦται, σχηματίζει ἀνωμαλίας.

poché, des oculs —s, ὡὰ τηγανιτά ὀλόκληρα. κ. ἴματια· **homme aux yeux —s**, ὑπόπιος, κ. γουρλομμάτης.

pochée, θ. ὡὰ τηγανιστά, κ. ἴματια.

pocher, ῥ. ἐν. μωλωπίζω· — **l'ocil à qqn**, ὑπωπιάζω, μωλωπίζω, κ. μαυρίζω τὸν ὀφθαλμὸν τινος· — **διὰ γρονθοκοπήματος**· (μεταφ.) —

des oeufs, τηγανίζω ὡς ἀκτύπητα, κ. τὰ κάνω ῥάτια.

pocheter, ῥ. ἐν. φέρω ἐν τῷ θυλάκιῳ.

pochetier, e, σακκοποιός.

pochette, θ. θυλάκιον μικρόν, κ. τσεπίτσα· μικρόν τετράγρον, κ. βιολίον τῆς τσέπης.

podagre, θ. ποδάγρα, ἀθρήτις τῶν ποδῶν, ποδαλγία — ἐπιθ. ἀρθριτικός ἐν τοῖς ποσίν.

podestat, ἄρχων, δικαστὴς πόλεων τινῶν ἐν Ἰταλίᾳ, ἀστυνόμος.

podium, πώδιον, μικρόν περιτείχισμα τῆς παλαίστρας· τὸ μέρος τοῦ ἀμφιθεάτρου ἐνθα ἐκάθηντο οἱ γερουσιασταὶ καὶ κυριώτερον δικασταὶ τῶν Ῥωμαίων· μικρὰ βάσις χρησιμεύουσα ὡς ἐπίπεδον, ἀνάγνωμα ἢ ἱερὸν, πρὸς ἐπίθεσιν ἐπ' αὐτοῦ διαφόρων πραγμάτων.

poecile, ποικίλη στοά.

poële, πέπλος ὃν ἀνέχουσιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν νυμφευομένων διδομένης αὐτοῖς εὐλογίας ὑπὸ τοῦ ἱερέως· ὁ πένθιμος μέλας πέπλος, ὁ φερόμενος πρὸ τοῦ φερέτρου ἐν ταῖς κηδείαις.

poële ἢ **poile**, θερμάστρα, κινητὴ ἔστια, πύραυνον· τηγάνιον.

poëlee, θ. τηγανιά.

poëlette, θ. τηγανίδιον.

poëlier, θερμαστροποιός, τηγανοποιός, θερμαστροποιός.

poëlon, μικρὰ θερμάστρα· πύραυνον.

poëlonnée, θ. τηγανιά.

poëme, ποίημα ἀρκούντως ἐκτεταμένον.

poésie, θ. ποίησις· ἢ ἀληθὴς οὐσία τῆς ποιήσεως, ποιητικὴ δύναμις καὶ ἀξία· ὕψος ἰδεῶν, ὕψος ὕφους· ποιήματα καὶ ποιημάτια.

poète, ποιητής· ποιήτρια.

poëtereau, ποιητάριον.

poëterie, θ. εὐτελής ποίησις.

poëtesse, (γ. λευ.) ποιήτρια.

poétique, ποιητικός· style — ὕψος ποιητικόν· licence — ποιητικὴ ἄδεια, παράβασις κανόνος συγγραφομένη τοῖς ποιηταῖς οὐσ. θ. ἢ ποιητικὴ τέχνη· la — d'Horace, de Boileau, αἱ περὶ ποιητικῆς τέχνης κρίσεις, συμβουλαὶ καὶ ὁδηγίαι τῶν βιβλίων ποιητῶν.

poëtiqument, ποιητικῶς.

poëtiqueur (γ. λευ.) ποιητικίζων.

poëtiser, τρέπω ἐπὶ τὸ ποιητικώτερον, περιβάλλω μὲ ποιητικὴν χάριν καὶ κάλλος.

poids, βάρος· βαρύτης· σταθμός, βάρος ὀρισμένον ὡς μόνος πρὸς στάθμησιν, διὰ ζύγισμα, οἶον δράμιον, ὀκά, λίτρα, κτλ. βάρος ἐκ κρεμοῦς ὀρολογίου ἢ ἄλλου μηχανήματος· vendre à faux — τοῖς μέτροις παραλογίζομαι, κ. πωλῶ, ζυγίζω λειψά· au — σταθμῶ, κ. σωστά· à bon — κατ' ἐπίμετρον, κ. πρόσσαρα· au — de l'or, ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, κ. ἀκριβά· le — n' est pas, εἶναι ἐλλειπὲς τὸ βάρος, κ. εἶναι ξίχικο· (μεταφ.) δύναμις, σπουδαιότης, βαρύτης· cela donne du poids à vos raisonnements, τοῦτο ἐνισχύει, κ. δίδει βάρος εἰς τοὺς συλλογισμούς ὑμῶν· πᾶν ὅτι καταθλίβειν, ταλαιπωρεῖν, πιέζειν ἤθικῶς· vous m'avez soulagé le coeur d'un grand poids, ἀνεκούφισας τὴν καρδίαν μου ἐκ μεγάλου βάρους.

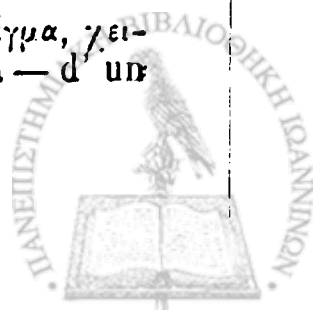
poignant, e, ὀξύς, ἀλγεινός, νυγματώδης· douleur — e. ὀδύνη ὀξεία, πικρά, βαρεῖα, θυμοδακής.

poignard, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον, ὑποκόλπιον ξίφος.

poignarder, ῥ. ἐν. ξιφίζω, πικίττω διὰ ξιφιδίου.

poigne, θ. (δημωδ.) δύναμις τῆς χειρός.

poignée, θ. δράξ, δράγμα, χειρῶλον, κ. φοῦ/τα· la — d'un

sabre, ἡ κώπη, λαβὴ ξίφους, σπάθης· (μεταφ.) ὀλίγον, μικρὸν πλήθος· une — de soldats, μικρὸς ἀριθμὸς στρατιωτῶν· à — s, ἀφθόνως, πλουσιοπαρόχως, ἀσώτως.

poignet, ὁ καρπὸς τῆς χειρὸς, τὸ τῆς χειρὸς καὶ τοῦ βραχίονος ἄρθρον.

poil, θρίξ, κ. τρίχα· — **follet**, ὁ γνουῦς, ἴουλος, ἡ λάχνη τοῦ φουμένου γενείου τῶν νέων· — **χρῶμα** (προκειμένου περὶ ζώων)· de quel — est votre cheval? ποίου χρώματος εἶναι ὁ ἵππος ὑμῶν; — τὸ γνουῶδες ἢ τριχῶδες μέρος ὑφάσματος· drap à long —, ὑφασμα, ἐριουῶγον γνουῶδες, κ. γνουῶδων· monter à —, ἱππεύειν ἀνευ ἐφιππίου· **caresser un chat à contre —**, θωπεύω, ψήγω γαλῆν ἀντιθέτως πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς τριχῆς· — (βοτ.) ἰνώδη καὶ γνουῶδη ὄργανα φυόμενα ἐπὶ διαφορῶν μερῶν τοῦ φυτοῦ.

poilu, e, λάσιος, δασύτριχος, κ. μαλλιαρός.

poincillade, θ. δενδρύλιόν τι οὐ τὰ φύλλα ἔχουσι καθαριστὴν δύναμιν.

poinçon, ὄβελός, κέντριον, κέντρον, κεντητήριον· — **τεμάχιον** γάλυθος ἀναγεγλυμμένον ἵνα σχηματίσῃ τὰς μήτρας τῶν νομισμάτων καὶ τῶν μεταλλίων, ἐγκολαπτήρ· — σφραγίς ἐπιτιθεμένη ἐπὶ τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν τεχνουργημάτων· — **κάδος** χωρητικότητος περίπου 200 λίτρων.

poinçonnage ἢ **poinçonnement**, ἐπισφράγισις, ἐπισήμανσις διὰ μεταλλικῆς σφραγίδος, ἐγκόλαψις.

poinçonner, ρ. ἐν. ἐπισημαίνω, ἐπισφραγίζω ἀργυροτέχνημα· ἢ χρυσοτέχνημα διὰ μεταλλικῆς σφραγίδος, ἐγκολαπτῶ.

poindre, ρ. ἐν. ὑποφώσκω, ὑ-

παυγάζω, διαυγάζω, κ. γλυκοχαράζω· — ἀναφύομαι· — (μόνον δὲ κατ' ἀπαρέμφατον) κεντῶ, κ. κεντρώνω· **poing**, πυγμή, γρόνθος· **coup de —**, κόνδυλος, κ. γροθιά.

point, στιγμή, στίξις, σημεῖον, βραφή, κ. βελονιά· εἶδος τριχάπτου, κ. δαντέλλας, πλεκομένης διὰ τῆς βελόνης· — **d' Alençon**, τριχάπτου τῆς Ἀλανσώνης· — ἡ ἐπὶ τοῦ 1 καὶ ἐν τέλει· περιόδου στιγμή τῆς διαστίξεως· — ἡ ἀξία ἐκάστου χαρτίου ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ· — ὑποδιαίρεσις, βαθμὸς τοῦ μέτρου ὑποδηματοποιῶ· (τυπογρ.) παχύτης στοιχείου· **caractère de 8 — s, de 11 — s**, στοιχείον 8, 11, στιγμῶν· (μεταφ.) ζήτημα, ὑπόθεσις, ἐποψίς· **n' insistez pas sur ce —**, μὴ ἐπιμένετε ὡς πρὸς τοῦτο· — διαίρεσις ῥητορικοῦ λόγου, μέρος αὐτοῦ χωριστόν· — βαθμὸς, περιωπή, ὕψος· **être au plus haut — de sa gloire**, εἶναι τινα ἐν τῷ ὑπάτῳ βαθμῷ, ἐν τῷ κολοφῶνι τῆς ἑαυτοῦ δόξης· — **κατάστασις**· **il se trouve au même —**, εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει· — ὥρα, χρόνος βραχυτάτος· **il est sur le — de mourir**, εἶναι ἐγγύς τοῦ ν' ἀποθάνῃ· — **d' orgue**, παῦλα ἐν μουσικῇ· — **d' appui**· — **s cardinaux**, τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος· — **d' interrogation (?)** ἐρωτηματικόν· — **d' exclamation (!)** θαυμαστικόν· — **d' appui**, βάσις, στήριγμα τοῦ μογλοῦ· ἀφορμή· — **d' intersection** (γεωμ.) σημεῖον τομῆς δύο γραμμῶν συναντωμένων· — **de départ**, ἀφετηρία, ἀφορμή, σημεῖον ὅθεν ὁρμάταί τις· — **de vue**, ὄψις, ἐποψίς, ἀποψίς· — **du jour**, φωταυγία, ὄρθρος, αὐγή, κ. γλυκοχαράγματα· — **de côté**, ὀδύνη τοῦ στήθους ἢ τῆς γαστρὸς κωλύουσα τὴν ἀναπνοήν, νυγμὸς τοῦ πλευροῦ· — **d' honneur**, ζήτημα τιμῆς, ἀντι-

κείμενον φιλοτιμίας· à—, ἐγκαίρως, εὐθέτως, καταλλήλως, δεόντως· à —nommé, ἐν ὠρισμένη ὥρᾳ ἢ στιγμῇ· de—en —, ἐν πρὸς ἐν, ἀκριβῶς, καθ' ἕκαστα· de tout —, καθ' ὅλα· συνδ. au —de, au —que ... τοσοῦτον ὥστε...

point, ἄρν. ἐπίρρ. οὐ, μή, ποσῶς, οὐδαμῶς, μηδαμῶς, οὐχί, παντάπασιν.

pointage, διεύθυνσις πυροβόλου ὄπλου, κατεύθυνσις, σκόπευσις· (ναυτ.) ἡ διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ μήκους καὶ τοῦ πλάτους εὑρεσις τῆς θέσεως τοῦ πλοίου ἐπὶ τοῦ ναυτικῆς χάρτου.

pointal, ξύλινον στήριγμα.

pointe, θ. αἰχμὴ ὀξεῖα· τὸ ὀξύ ἄκρον, κ. ἡ μύτη· se terminer en—, εἰς ὄξύ ἀπολήγειν· —d'une aiguille, ἀκίς βελόνης· à la —de l'épée, ἐν στόματι μαχαίρας, βία· —d'un clocher, ἡ κορυφή κωδωνοστασίου —, ἐργαλεῖον γραφικῆς διὰ τοῦ νιτρικοῦ ὀξέος ἐργαζομένου· (μεταφ.) ἀστείότης, σαρκασμός· il ne parle que par —s, δι' ἀστεϊσμῶν ὁμιλεῖ μόνον· δι' εὐφυολογίας ἐκφράζεται πάντοτε· avoir une —de vin, οἰνοβαρῆ εἶναι· la —du jour, ἡ αὐγή, τὸ λυκαυγὲς τῆς πρωίας, κ. ἡ χαραυγή, τὰ γράματα· —d'un rocher, κορυφή πέτρας, βράχου· sur la —du pied, ἀκροποδητή· la —du vin, d'une sauce, ἡ δριμύτης, ἡ ὀξύτης οἴνου ἢ ἐμβάματος, κ. σάλτσας.

pointer, ῥ. ἐν. τιτρώσκω διὰ τῆς αἰχμῆς, τραυματίζω, κ. μαχαιρόνω, σουδρίζω· —son ennemi, διαξίφειν τὸν ἐχθρόν· —un canon, κατευθύνω τηλεβόλον, σκοπεύω δι' αὐτοῦ· σημειῶ ἐπὶ καταλόγου προσκλήσεως τοὺς παρόντας ἢ ἀπόντας· (ναυτ.) προσδιορίζω ἐπὶ τοῦ χάρτου τὸ σημεῖον ἐν ᾧ εὐρίσκεται τὸ

πλοῖον· (μουσ.) note —ée, φωνή, φθογγόσημον ἀκολουθούμενον ὑπὸ στιγμῆς ἥτις μηκύνει, ἐκτείνει αὐτὸ κατὰ τὸ ἥμισυ.

pointer, (Ἀγγλ. πόινταρ) δείκτης, εἶδ. θηρευτικοῦ κυνός.

pointerelle, θ. (δημωδ.) πᾶν ἔντομον φυτοφθόρον.

pointeur, πυροβολητῆς κατευθύνων τὸ τηλεβόλον.

pointillage, αἱ στίξεις μικρογραφικῆς εἰκόνας, κ. μινιατούρας, διάστιξις.

pointille, θ. λεπτολογία, μικρολογία, ἔρις περὶ μηδαμινῶν.

pointillé, e, στικτός, διὰ στίξεων γραφόμενος, γραττόμενος.

pointiller, ῥ. ἐν. διαστίζω διὰ τῆς γλυφίδος, τοῦ καλάμου, τῆς μολυβδογραφίδος· ῥ. οὐδ. —λεπτολογῶ, μικρολογῶ· ῥ. ἐν. δάκνω διὰ λόγων δηκτικῶν, κ. διαβολίζω, φουρκίζω.

pointillerie, θ. μικρολογία, λεπτολογία· ἔρις, συζήτησις περὶ ὄνου σκιάς.

pointilleux, euse, λογιστής, λεπτολόγος· φιλαίτιος, φίλιερης· δύσκολος.

pointu, e, ὀξύς, αἰχμηρός, κ. σουδλερός, μυτερός.

pointure, θ. (τυπογρ.) μικρὰ λεπίς σιδηρᾶ με αἰχμὴν γρησιμεύουσαν ἵνα κρατῇ τὸν χάρτην ἐπὶ τοῦ τυπογραφικοῦ τυμπάνου.

point-virgule, μέση ἢ ἄνω στιγμή τῶν Εὐρωπαϊκῶν (;).

poire, θ. (βοτ.) ἄπιον, ἀγράς, κ. ἀπίδι, ἀγλάδι· πυρίτιδος δοχεῖον κνηγετικόν, κ. φλασκί.

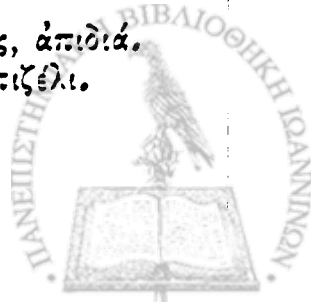
poiré, ποτὸν ἐκ γυμοῦ ἀπίων.

poireau, ἢ porreau, τὸ πράσον.

poirée, θ. (βοτ.) εἶδος σεύθλου, κ. παζίου.

poirier, ἀγράς, ἄπιος, ἀπιδιά.

pois, (βοτ.) πῖσον, κ. πιζέλι.

poison, δηλητήριο, κ. φαρμάκι· **prendre du—**, αὐτοκτονεῖν διὰ δηλητηρίου (μεταφ.) τὸ ἠθικῶς βλαβερόν, ὀλέθριον, δηλητηριώδες· **il y a du—dans ces écrits**, ὑπάρχει δηλητήριο ἐν τοῖς συγγράμμασι τούτοις.

poisonner, ἰδὲ **empoisonner**.

poissard, ε, ὁ ζιγλῶν τὰ ἤθη καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ ὄχλου, χυδαῖος.

poissarde, θ. ἰχθυοπῶλις· — γυνὴ ἀγοραία, χυδαία.

poisser, ρ. ἐν. πισσῶ, κ. πισσώνω, ἀλείφω μὲ πίσσαν,

poisseux, euse, πισσώδης, κολλώδης, γλοιώδης, κολλητικός.

poisson, ἰχθύς, κ. ψάρι· (ἄστρον.) ἐν ἐκ τῶν δώδεκα σημείων τοῦ ζωδιακοῦ· — ἀρχαῖον μέτρον διὰ τὰ ὑγρά· — **à sabre**, ὁ ξιφίας· — **d' avril**, ὁ κατὰ τὴν συνήθειαν ἀπατώμενος τῇ πρώτῃ ἀπριλίου.

poissonnage (τιμαρ.) φόρος ἐπὶ τῶν ἰχθύων ἐπιβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχοντος.

poissonnaille, θ. ἰχθύδια, κ. ψαράκια, μαρίδες κτλ.

poissonnerie, θ. ἰχθυοπωλεῖον, κ. τὰ ψαράδικα.

poissonneux, euse, ἰχθυώδης, πλήρης ἰχθύων.

poissonnier, ière, ἰχθυοπώλης-ις, κ. ψαράς.

poissonnière, θ. ἰχθυοτήγανον, κ. ψαροτήγανον.

poissonieux, euse, ἰχθυώδης, πολὺἰχθυσ.

poissonnure, θ. ἀποξέσματα δέρματος προβάτου ἐξ ὧν γίνεται κόλλα.

Poitevin, Πίκτων, κάτοικος τῆς Πικταβίας (Poitiers).

poitrail, τὸ ἵππου στῆθος· ἀκρωμῖς αὐτοῦ· — τὸ προστερνίδιον, τὸ ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου φάλαρον· — μεγάλη δοκός.

poitrinaire, στηθικός, φθισιῶν, φθισικός, κ. χτικιάρης.

poitrine, θ. τὸ στῆθος, στέρνον, θώραξ· — οἱ πνεύμονες· **maladie de—**, στηθική νόσος, οἷα ἢ φθίσις κλ.

poivrade, θ. ἔμβαμμα ἐκ πεπέρεως, ἄλατος καὶ ὄξους.

poivre (βοτ.) πέπερι, κ. πιπέρι· — **long**, εἶδος ὀριμυτάτου πεπέρεως, μακροπέπερι· ἢ ἐρυθρὸν πέπερι τῆς Γουίνεας.

poivrer, ρ. ἐν. πάσσω, ἀρτύω διὰ πεπέρεως, κ. βάλλω πιπέρι.

poivrier, πεπερίς, θάμνος πεπέρεως, κ. πιπεριά· — πεπερεοθήκη.

poivrière, θ. πεπέρεως θήκη· — φυτεία, πεπερεῶν· — εἶδος σκοπιᾶς λιθοκτίστου προμαχῶνος.

poivron, πεπερίς ὀξειδωτή.

poix, θ. ἡ πίσσα.

poix-résine, θ. ἡ κοινὴ ῥητίνη·

polaire, πολικός· **étoile—**, πολικός ἀστήρ· **cercle—**, πολικός κύκλος.

Polaque, ἰππεὺς Πολωνός· — πλοῖόν τι ἐλαφρόν· — θ. πλοῖον μὲ ἰστία τρίγωνα (κ. λατίνια) ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσσει.

polarimètre (ἐργαλεῖόν τι τῆς φυσικῆς) πολώσεως τῶν ὀλωμένων ἀκτίνων μέτρον.

polarisation, θ. πόλωσις, ἤτοι παράλληλος διεύθυνσις τῶν μορίων τῶν ὀλωμένων ἀκτίνων.

polariser, ρ. ἐν. πολῶω, ἤτοι διευθύνω παραλλήλως τὰ μόρια τῶν ὀλωμένων ἀκτίνων.

polarité, θ. ἡ τῆς μαγνητικῆς βελόνης σταθερὰ τάσις τοῦ διευθύνεσθαι πρὸς τὸν πόλον.

polders, μεγάλαι τῆς Ὀλλανδίας πεδιάδες ὑπὸ ἀναχωμάτων προφυλαττόμεναι ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

pôle, ὁ πόλος, βόρειος ἢ νότιος τῆς σφαίρας· — **s magnétiques**, τὰ δύο ἀντίθετα ἄκρα τῆς μαγνητικῆς βελόνης.

polémarque, ὁ τῶν Ἀθηναίων πολέμαρχος.

polémique, θ. οἱ διὰ λόγου δι-
κανικοὶ ἢ ἐπιστημονικοὶ ἀγῶνες, λο-
γοστρεφίη, λογομαχία, θεολογικὴ πάλ-
λη, συζήτησις.

polémiste, ὁ λογομάχος.

polenta, πόλτος ἐξ ἀλεύρου ἀ-
ραβοσίτου ἢ καστάνων, κ. ἀλευριά.

poli, e, ξεστός, λείτος, ὀμαλός,
στιλπνός, κ. ὑαλιστός· — κομψός,
εὐγενής τοὺς τρόπους, εὐτράπελος,
χαρῆς, κ. ἀργοντικός, τοῦ κόσμου·
οὐσ. ἀρσ. ἢ στιλπνότης.

police, θ. ἡ κοινωνικὴ τάξις, εὐ-
ταξία· — ἀστυνομία, ἡ τῆς τάξεως
ἐπιτήρησις ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ὑπὸ
τῆς ἀρχῆς· préfet de—, ὁ διευθυν-
τῆς τῆς ἀστυνομίας, ὁ ἀστυνόμος·
prefecture de—, τὸ τῆς διευθύνσεως
τῆς ἀστυνομίας κατάστημα· commis-
saire de—, ὑπαστυνόμος· agent
de—, ἀστυνομικὸς κλητῆρ· salle
de—, φυλακὴ τῶν τιμωρουμένων
στρατιωτῶν, τὸ κρατητήριον· — cor-
rectionnelle, πταισματοδικεῖον· —
κανονισμός· συμβόλαιον, ἀποδεικτι-
κόν· — d'assurance, ἀποδεικτικόν
ὑπὸ ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας διδόμε-
νον· — de chargement, φορτωτικὴ·
bonnet de—, πιλίκιον στρατιωτικοῦ
τοῦ μὴ ἐν στολῇ.

police, e, πεπολιτισμένος, ἐξητυ-
γενισμένος.

policeman, ἀστυνομικὸς κλη-
τῆρ ἐν Ἀγγλίᾳ.

policer, ῥ. ἐν. πολιτίζω, ἐξευγε-
νίζω, ἐξημερῶ· — παρέγω συνετοὺς
νόμους, τάξιν καὶ καλὴν διοίκησιν.

polichinelle, πρόσωπον τῆς
Ἰταλικῆς κωμωδίας, γελοιοποιός·
νευρόσπαστον μὲ διπλοῦν κύφωμα,
κ. κμπούραν· (μεταφ.) γελοιοποιός
πρόσωπος, κ. παραγκιόζης, μασχα-
ρᾶς· le secret de—, μυστικόν ὕπερ
γινώσκει ὁλος ὁ κόσμος.

policier, ἀστυνομικός· οὐσ.
(γλεν.) ἀστυνομικός ὑπάλληλος.

polignac, εἶδ. χαρτοπαιγνίου.

poliment, ξεσμός, λείανσις, στιλ-
βωσις, κ. ὑάλισμα.

poliment, χαριέντως, εὐγενῶς,
φιλοφρονητικῶς.

poliorcétique, πολιορκητικός.

polir, ῥ. ἐν. ἀποξέω, ἐπιλειάνω,
λειοποιῶ, στιλβῶ, κ. ὑαλίζω· (με-
ταφ.) παιδεύω ἐπὶ τὸ χαριέστερον,
πολιτίζω ἐξευγενίζω τὰ ἔθνη· ἐπιδι-
ορθεῶ· ἐπεξεργάζομαι, τελειοποιῶ.

polissable, ἐπιδεικτικὸς στιλ-
βώσεως.

polissage, λείανσις, στιλβωσις,
ὑάλισμα.

polissement, ἰδὲ polissage.

polisseur, ξυστήρ, λεαντήρ,
στιλβωτής.

polissoir, στιλβωτήρον, λίστρον,
ξύστρον.

polissoire, θ. μαλακὴ ψήκτρα
κ. βούρτσα διὰ τὰ πέδιλα.

polisson, οἴνη, ἀγυιόπεδον, κ.
μάγκας· — ἐπιθ. ἀσελγής, ἀκόλα-
στος.

polissonner, ῥ. οὐδ. ἀσελγαί-
νω, ἀκολασταίνω, ἀσχημονῶ.

polissonnerie, θ. κακοθήεια·
αἰσχρολογία· αἰσχροουργία, ἀκολα-
σία.

polissure, θ. λείανσις, στιλ-
βωσις.

politesse, θ. ἡ τῶν ἔθῶν εὐπρέ-
πεια, κομψότης τρόπου, χάρις, φι-
λοφροσύνη, εὐγένεια τρόπου· πρᾶ-
ξις φιλόφρων.

politique, πολιτικός· événement—,
πολιτικὸν συμβάν· (με-
ταφ.) συνετός, πολύμητις, πανούρ-
γος, δεξιός· conduite—, διαγωγή
νόμων, ἔμφρων· droits—s, πο-
λιτικά δικαιώματα· économie—,
πολιτικὴ οἰκονομία· — ὁ περὶ τὴν
πολιτικὴν ἀσχολούμενος· c' est un

profond —, είναι πολιτικός βαθυ-
νούστατος. θ. — ή τέγνη του κυ-
βερνήαν· διαγωγή, σύστημα ιδιαίτε-
ρον πολιτικής ὅπερ ἀκολουθεῖ κυ-
βερνήσεις τις· (μεταφ.) θ. διαγωγή
καί ὡς πρὸς τὰ ἰδιωτικά.

politiquement, πολιτικῶς, κατὰ
τοὺς κανόνας τῆς πολιτικῆς· (μεταφ.)
ἐπιτηδείως.

politiquer, ρ. οὐδ. συζητῶ περὶ
πολιτικῶν πραγμάτων, πολιτικο-
λογῶ.

politiquerie, θ. (γλευ.) περὶ
πολιτικῶν φλυαρία· πολιτικομανία.

politiqueur (γλευ.) πολιτικο-
μανής.

polka, ὁ γνωστός Πολωνικός
χορός, ή πόλκα.

polker, ρ. οὐδ. χορεύω τὴν
πόλκαν.

polkeur, χορευτῆς τῆς πόλκας.

pollen (βοτ.) γύρις, παιπάλη τῶν
ἀνθέων, ή τῆς ἀνθήλης γονιμοποιός
κόκκος.

pollicitation, θ. ὑπόσχεσις τις
τοῦ ποιεῖν τι μήπω δεκτή.

pollinaire, παιπαλόεις.

pollination, θ. ἐκβολή τῆς παι-
πάλης τῶν ἀνθέων.

polluer, ρ. ἐν. χραίνω, μιάνω,
μολύνω· βεβηλῶ.

pollution, θ. μίανσις, μόλυνσις·
—nocturne, ὑνείρωξις, ἀποσπερ-
ματισμός καθ' ὕπνον.

Polonais, e, Πολωνός.

Polonaise, θ. Πολωνικός τις
χορός.

poltron, onne, ἀνανδρος, δειλός.

poltroniser, φέρομαι ὡς δειλός.

poltronnerie, θ. ἀνανδρία, δει-
λία.

polyadelphie, θ. (βοτ.) πολυα-
δελφία ἔρμαφροδιτικῶν τινῶν φυτῶν.

polyandrie, θ. (βοτ.) πολυαν-
δρία βοτανική, πολυστήμονα φυτά·
—πολυανδρία γυναικός.

polychrome, πολύχρωμος.

polyèdre (γεωμ.) πολυέδρος.

polyédrique (γεωμ.) πολυε-
δρικός.

polygale ή **polygala** (βοτ.) τὸ
πολύγαλα.

polygame, πολύγαμος, πολλές
ἔχων γυναῖκας· (βοτ.) φυτὸν φύον
ἀνθη ἄρρενα καὶ θήλεα ἐπὶ τοῦ αὐ-
τοῦ στελέγους.

polygamie, θ. πολυγαμία· (βοτ.)
τάξις φυτῶν πολυγάμων.

polyglotte, πολύγλωσσος.

polygonal, e, πολυγώνιος.

polygone (γεωμ.) πολύγωνον.

polygraphe, πολυγράφος.

polymathique, école —, σχο-
λεῖον ἐν ᾧ πολλὰ διδάσκονται.

polymorphe, πολύμορφος.

polynôme (ἀλγεβρ.) πολυώνυ-
μον.

polype (μαλάκιον ή ζωόφυτον)
πολύπους, κ. ὀκταπόδι πολλῶν εἰ-
δῶν· (ιατρ.) ὑπερσαρκία ἐσωτερική
τῆς ῥινός ή τῆς μήτρας.

polypétale (βοτ.) πολυπέταλον
ἄνθος.

polypeux, euse, πολυποδοειδής.

polypier (ύρυκτ.) πολυποδῶν,
σύμπηξις ἀπολελειθωμένων πολυπό-
δων, ἐνδιαίτημα πετρῶδες τῶν πο-
λυπόδων ἐν τῇ θαλάσση.

polypode (βοτ.) βρύον τὸ πολυ-
πόδιον καλούμενον·—ἐντομον ἔχον
πόδας πλείους τῶν ὀκτώ.

polyptyque, πολύπτυγον ήτοι
μητρῶνον τῶν ἀρχαίων μοναστηρίων.

polystyle, πολύστυλος ῥυθμός
ἀρχιτεκτονικός.

polysyllabe, ή **polysyllabi-
que**, πολυσύλλαβος.

polytechnicien, ienne, πολυ-
τεχνικός, μαθητῆς τῆς πολυτεχνικῆς
σχολῆς.

polytechnique, école —, ή πολυτεχνική σχολή τῶν

Παρισίων, ἥς σκοπὸς τὸ μορφοῦν ἀξιωματικούς τοῦ μηχανικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ.

polythéisme, πολυθεΐα.

polythéiste, πολύθεος.

pomard, εἶδος οἴνου τῆς Βουργουνδίας.

pommade, θ. γρίσμα εὐώδες, παχύμυρον, κ. πομάδα (ἱππ.) βηματισμὸς περιστροφικὸς καθ' ὃν ὁ ἵππεὺς κρατεῖται ἐπὶ τῆς κώπης τοῦ ἐριπίου.

pommader, ῥ. ἐν. γρίω δι' εὐώδους γρίσματος, κ. βάλω πομάδα.

pomme, θ. μῆλον· κόσμημα ξύλινον ἢ μετάλλινον ἐν εἶδει μῆλου, σφάιρωμα, οἶον βακτηρίας, κ. πόμολον· —de terre, γεώμηλον· —de pin, κώνος πεύκης, κ. κουκουνάρα· (μεταφ.) —de discorde, τὸ μῆλον τῆς Ἐριδος, αἰτία διχονοίας καὶ ἔριδος.

pommé, ε, στρογγύλος ὡς μῆλον.

pommeau, σφαιρωτὸν τῆς λαθῆς ἄκρον, ξίφους κώπη, κ. πόμολον.

pommelé, στικτός, φαιμέλας· ciel—, οὐρανὸς μὲ ἀραιὰ νέφη· cheval—, ἵππος στικτός.

pommeler, se—, στίζομαι, καλύπτομαι διὰ νεφῶν ἀραιῶν ἢ λευκῶν καὶ λευκοφαίων.

pommelle, πλάξ μεταλλίνη, διάτρητος ἐπιτιθεμένη εἰς τὸ στόμιον σωλήνος.

pommer, ῥ. οὐδ. στρογγυλοῦμαι, προκειμένου περὶ κράμβης θριδάκων καὶ ἄλλων, σφαιροῦμαι.

pommeraie, μηλεών.

pommeter, ῥ. ἐν. κοσμῶ οἰκόσημον διὰ σφαιρωμάτων.

pommette, θ. σφάιρωμα· σφαιρίδιον· —s, οἱ κύκλοι ἢ τὰ μῆλα τῶν παρειῶν.

pommier, μηλέα.

pomologie, θ. ὀπωρολογία.

pomologiste, ὀπωρολόγος.

pompadour, Πομπαδούρειος, κεκοσμημένος κατὰ τὸ ὕψος ἢ τὸν ξυθμὸν τῆς ἐποχῆς τῆς μαρκεσίας Πομπαδούρ, ἑταίρας Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ'.

pompe, θ. πομπή, τελετὴ πάνδημος καὶ πολυτελής εἰς τιμὴν τινοῦ, παράταξις, ἐπίδειξις, ἔξαρσις, ὕψος, σεμνοπρέπεια· la—du style, μεγαλοπρέπεια ὕψους, λόγου· —ἡδοναὶ ψευδεῖς, μάταια· renoncer au monde et à ses —s, ἀπαρνεῖσθαι τὸν κόσμον καὶ τὰς ἡδονὰς αὐτοῦ, τὰ ἐγκόσμια· —, μηχανὴ ὑδραυλικὴ ἢ ἀντλία, κ. τρούμπα.

pomper, ῥ. ἐν. ἀντλῶ διὰ τῆς ἀντλίας, κ. τρουμπάρω· (μεταφ.) ἀνεκλύω διὰ τῆς ἑξατμίσεως· le soleil pompe les eaux de la mer, ὁ ἥλιος ἀπορροφᾷ τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης.

pompeusement, πομπωδῶς, πολυτελῶς.

pompeux, εἴση, πομπώδης, ἐπιδεικτικὸς, πάνδημος, πολυτελής, μεγαλοπρεπής.

pompier, ἀντλητής, (στρατ.) πυροσβέστης· —ἀντλιοποιός, σιφωνοποιός.

pompon, σφαιρικὸς θύσανος μάλλινος, ὃν οἱ στρατιῶται φέρουσιν ἐπὶ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ ἐμπροσθίου τοῦ ἑαυτῶν κράνου.

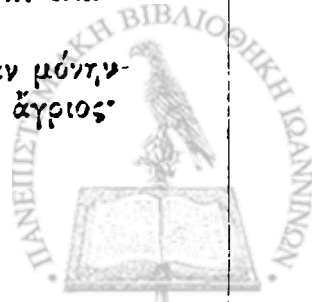
pomponner, ῥ. ἐν. κοσμῶ, στολίζω· se—, καλλωπίζομαι.

ponant, ἡ δύσις, κ. ὁ πονέντης.

ponçage, ἡ διὰ τῆς κιστήρεως στίλβωσις.

ponce, θ. σακκίον, θυλάκιον πλῆρες τετριμμένου ἄνθρακος πρὸς ἀντιγραφήν ἢ ἀποτύπωσιν τῶν εἰκόνων· pierre—, κίστηρις, κ. ἐλαφρόπετρα.

ponceau, γεφύριον μίαν μόντην ἔχον ἀψίδα· (βοτ.) μῆκων ἄγριος·

ἐπίθ. φοινικοῦς, ἐρυθρός, κόκκινος.

poncer, ῥ. ἐν. στιλβῶ, λεαίνω, διὰ τῆς χισσῆρεως· — ἀντιγράφω, ἀποτυπῶ ἰχνογράφημα.

ponceux, εὐσε, χισσηρώδης.

poncire, εἶδος κίτρου, βούκιτρον.

poncis, εἰκονογράφημα κατάστικτον, διάτρητον, ἐφ' οὗ περῶσι τὸν τετριμμένον ἄνθρακα ἵν' ἀποτυπῶσιν αὐτό· — τὸ φέρον κοινὸν τύπον ἐν ταῖς τέχναις· λέγεται τοῦτο καὶ **poncif**.

ponction, θ. (χειρ.) νύξις, κέντησις ἵν' ἀπορρεύσῃ ἢ κακοχυμῖα οἰδήματος, παρακέντησις.

ponctualité, θ. ἀκριβεία, τὸ πᾶν ἀκριβῆς τῆς ἐν χρόνῳ τινὶ ἐκτελέσεως.

ponctuation, θ. στίξεις, διάστιξις, σημεῖον διαστίξεως (, ; . !).

ponctué, e, διεστιγμένος, κατεστιγμένος· page bien —ée, σελὶς καλῶς, ὀρθῶς ἐστιγμένη.

ponctuel, elle, ἀκριβῆς, ὑπερακριβῆς ὡς πρὸς τὴν ὥραν.

ponctuellement, ἀκριβῶς, ὑπερακριβῶς ὡς πρὸς τὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως.

ponctuer, ῥ. ἐν. στίζω, διαστίζω, καταστίζω, θέτω κόμματα, τελέας κ. τ. λ.

pondaison, θ. ὠτοκία.

pondérabilité, θ. τὸ στατόν, ἢ ἐπιδεκτικότης ζυγίσεως, σταθμίσεως.

pondérable, στατός, σταθμητός, ζυγιστός, ἔχων βᾶρος.

pondérateur, trice, ἰσόρροπος, ὁ διατηρῶν τὴν ἰσορροπίαν.

pondération, θ. ἰσόρροπος ἀντιστήκωσις, ταλάντευσις, ἀντιρροπία, ἰσορροπία, τὸ ἰσοβαρές, ἰσοστάθμησις· — des pouvoirs, ἰσορροπία τῆς ἐξουσίας ἐν συνταγματικῷ πολιτεύματι.

pondérer, ῥ. ἐν. ἀντιρροπῶ, ἀντισταθμῶ, ἀντισηκῶ, ἰσοσταθμῶ.

pondeuse, ὄρνις πολύτοκος, ὠτόκος, εὐτόκος.

pondre (ἐπὶ ὄρνιθος ἢ ἐρπετῶν) ὠτοκεῖ, τίχτει, κ. γεννᾷ αυγά.

poney, ἵππᾶριον λάσιον τῆς Ἰρλανδίας καὶ Σκωτίας.

ponger, ῥ. οὐδ. διαδρέχομαι.

pongo, εἶδος πιθήκου οὐραγκουτάγκου.

ponsif, ἰδὲ **poncis**.

pont, γέφυρα· κατάστρωμα, κ κουβέρτα πλοίου· — **levis**, γέφυρα κινητή, αἰρ. τή, κρεμαστή· — **de baileau**, γέφυρα πλωτή, πλοιοζευκτος, σχεδία· — **volant**, γέφυρα περιαιρετή, μετακινή· **jeter un — sur une rivière, sur un torrent**, γεφυρῶ ποταμὸν ἢ χεῖμαρρον· — **aux ânes**, πρᾶγμα εὐκόλον· θεωρήματα ἢ ζητήματά τινα ἐν ταῖς σπουδαῖς χρησιμεύοντα πρὸς δοκιμασίαν τῆς νοημοσύνης τοῦ μαθητοῦ.

ponte, θ. ὠτοκία, κ. τὸ γέννημα τῆς κόττας· ἢ ἐποχὴ τῆς ὠτοκίας· (ἐν χαρτοπαιγν.) ἄρσ. ὁ παίζων κατὰ τοῦ τραπέζιτου· ἐν τῷ χαρτοπαιγν. **ombre**, ὁ ἄσος τῆς κούπας ἢ τοῦ καρρῶ.

ponté, e, vaisseau —, πλοῖον μὲ κατάστρωμα ἢ καταστρώματα.

ponticule, γεφύριον, κ. γεφυράκι.

ponter, ῥ. ἐν. κατατίθῃμι χρήματα ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ κατὰ τοῦ τραπέζιτου, κ. ποντάρω, βιδάρω.

ponter, ἡμικύκλιον σιδηροῦν ὑπὸ τὸ σκανδάλιθρον ὕπλου πυροβόλου· — μέρος καμαρωτῶν τοῦ ἐφιππίου.

pontife, ἀρχιερεὺς, ἱεράρχης· **le souverain —**, ὁ ὑπατος ἱεράρχης τῶν ῥωμανοκαθολικῶν, ὁ πάππας· **grand —**, ὁ ἀρχιερεὺς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

pontifical, e, aux, ἀρχιερατικῶς.

pontficalement, ἀρχιερατικῶς.

pontificat, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱεράρχου, ἱεραρχία· — παππασύνη· ἢ διάρχεια τῆς ἱεραρχείας.

pontifier, ῥ. οὐδ. ἀρχιερατεύω.

pontil, λίστρον κατόπτρων, στίλβωτρον.

pontiller, ῥ. ἐν. λιστρῶ, στίλβῶ· κάτοπτρα.

pont-neuf, δεσμῶδες ἄσμα, κοινότατον.

ponton, γέφυρα πλωτῆ συγκειμένη ἐκ δύο πλοίων ἠνωμένων· πλοῖον πλατὺ· λέμβος χρησιμεύουσα πρὸς πίσσασιν· παλαιὸν πλοῖον πολεμικὸν ἀφωπλισμένον καὶ ἀποκεκομμένον τὸ περιζῶμα μέχρι τοῦ πρώτου καταστρώματος ἐν ᾧ συνεσώρευον τοὺς αἰγμάλωτους.

pontonnage, διόδια γεφύρας, ποταμοῦ.

pontonniere, στρατιώτης γεφυροποιός·—ὁ εἰσπράκτωρ τῶν διόδων γεφύρας, ποταμοῦ.

pontuseau, ῥάβδος μεταλλίνη διήκουσα τοῦ πλασίου ἐν τῇ χαρτοποιίᾳ· ἴγνος ὅπερ ἢ ῥάβδος αὕτη ἀφίνει ἐπὶ τοῦ γάρτου.

pope, ἱερεὺς ῥώσσοι.

popeline, ὁ. μαλλομέταξόν τι ὕφασμα, κ. πουπουλίνα.

poplité, e, (ἀνατ.) ἰγνιακός.

populace, ὁ. ὄγλος, ὁ κάτω λαός.

populacerie, ὁ. ἤθη, τρόποι· χυδαῖοι, τοῦ ὄγλου.

populacier, ἱερεὺς, χυδαῖος, ἀγοραῖος, τοῦ ὄγλου.

populaire, δεσμῶδης, τοῦ λαοῦ ἐν γένει· —δημοτικός, δημοφιλής, ἀρεστός, ἀγαπητός τῷ λαῷ· état, gouvernement—, πολιτεύμα δημοκρατικόν.

populairement, δημοτικῶς· δημοφιλῶς.

populariser, ῥ. ἐν. καθίστημι δημοτικόν, δεσμῶδες· κοινόν· καθίστημι δημοφιλῆ.

popularisme, δεσμαγωγία, δεσμοκοπία.

popularité, ὁ. δημοτικότης· εὐνοία τοῦ λαοῦ.

population, ὁ. κάτοικοι, πληθυσμὸς γῶρας ἢ πόλεως τινος.

populeum, πραῦντική, μαλακτική τις ἀλοιφή, ἐν ἣ μινγύουσιν ὄζους αἰγείρου.

populeux, euse, πολυάνθρωπος γῶρα ἢ πόλις, πυκνῶς κατοικημένη.

populosité, ὁ. πολυανθρωπία.

populus, ἐπιστημονικῶς ἀντὶ **peuplier**, αἰγείρος, λεύκη.

poquer, εὐθυβολῶ τὴν σφαῖραν.

poracé, e, πρασοειδής, πρασινωπός, πρασόχρους.

porc, χοῖρος· —κρέας χοίριον, κ. χοίρινον.

porc-cerf, χοιρέλαφος, ζῶον τῶν Ἰνδιῶν.

porc-épic, ἐχίνος, ἀκανθόχοιρος.

porcelaine, ὁ. τὸ ἐκ λιθίας μορρίνης σκεῦος, σινοκέραμος, κ. πορσελάνη, φαρτζουρί, φαγιάντσα.

porcelainier, ὁ τῶν σινικῶν σκευῶν κεραμεύς, μορρινουργός.

porche, ὁ. προναόν, πυλῶν ναοῦ, νάρθηξ, πρόθυρον.

porcher, ἐρε, συβότης, συφορβός, χοιροβοσκός.

porcherie, ὁ. χοιροτροφεῖον, κ. χοιρομάνδρα.

porcine, ὁ. la race—, τὸ τῶν χοίρων γένος.

pore, πόρος τοῦ σώματος.

poreux, euse, πορώδης.

porisme, (γεωμ.) πόρισμα.

porosité, ὁ. τὸ πορώδες, ἀραιότης.

porphyre, (ὄρυκτ.) ὁ πορφυρίτης λίθος, πορφύρα· πλάξ ἐκ πορφυρέτου λίθου, ἐφ' ἧς ὁ φαρμακοποιὸς τρίβει τὰ φάρμακά του.

porphyrisation, ὁ. λειοτριβή

φαρμάκου ἐπὶ πλακὸς ἐκ πορφυρίτου λίθου.

porphyriser, ῥ. ἐν. λειοτριβῶ ἐπὶ πλακὸς ἐκ πορφυρίτου λίθου.

porphyrogénète, πορφυρογέννητος, βασιλόπαις τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων γεννηθεὶς βασιλεύοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

porreau, ἰδὲ poireau.

porrection, θ. ἐγγερίσις τῶν συμβόλων τῆς ἱεροτελεστίας εἰς ἱερέα χειροτονούμενον.

porrigineux, euse, κνυώδης, κ. κασιδιάρικος.

porrigo, πιτυρίασις, κνύς, γρασσοσ, εἶδος κασιδάς.

porse, θ. δεσμὶς φύλλων γάρτου.

port, λιμὴν, τόπος ἀσφαλῆς διὰ τὰ πλοῖα ἐπὶ τῆς ἀκτῆς· (ἐν ποταμοῖς) τόπος φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πλοίων καὶ πλοιαρίων· (μεταφ.) καταφύγιον, ἄσυλον, τόπος ἡσυχίας καὶ ἀναπαύσεως· *arriver à bon* —, ἀσφαλῶς ἀφικνεῖσθαι, φθάνειν ἀνευ βλάβης· *s'assurer un* — *dans la tempête*, ἔχειν ἀσφαλῆς καταφύγιον ἐν κινδύνῳ· *faire naufrage au* —, ἀποτυχεῖν ἐν στιγμῇ ἐπιτυχίας· — *franc*, — *libre*, λιμὴν ἐλεύθερος τελωνίου.

port, χωρητικότης, γόμος, φόρτος πλοίου· *vaisseau du* — *de mille tonneaux*, πλοῖον χωρητικότητος χιλίων τόνων· ἀγώγιον, ταχυδρομικά, τέλος ταχυδρομικόν· — *στάσις*, παράστημα, βῆμα, βάδισμα· *avoir le* — *noble*, ἔχειν εὐγενὲς ὕφος, σχῆμα, ἔκφρασις, στάσις· —, *d'armes*, ἄδεια δικαίωμα ὀπλοφορίας· στάσις στρατιώτου παρουσιάζοντος ὄπλα· *se mettre au* — *d'armes*, τίθεμαι ὡς παρουσιάζων ὄπλα.

portable, φορητός, κομιστός, ἑλαφρός.

portage, κομιδὴ, φόρησις· ἀγώ-

γιον, κόμιστρα· διόδιον τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν πόλιν.

portail, ἡ βασιλικὴ πύλη, ὁ πυλὼν ναοῦ, τὸ προπύλαιον.

portant, ο, ἔχων οὕτως ἢ ἄλλως· *bien* —, καλῶς ἔχων, ὑγιαίνων· *mal* —, κακῶς ἔχων, ἐν κακῇ καταστάσει ὢν.

portatif, ive, εὐφόρητος, περιφορητός, κ. τοῦ χειριοῦ· *maisons* — *ives*, περιφορητὰ οἰκήματα· *montre* — *ive*, φορητόν, κ. τῆς τσέπης, ὠρολόγιον.

porte, θ. θύρα, εἴσοδος, κ. πύρτα· *mettre à la* —, ἀποπέμπειν, ἐκδιώκειν· *refuser sa* — *à qqn*, ἀπαγορεύειν τὴν εἴσοδον τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας, ἀποκλείειν τινά· (μεταφ.) *de* — *en* —, ἀπὸ θύρας εἰς θύραν· *la* — *d'entrée*, ἡ τῆς εἰσόδου θύρα, ἡ κυριωτέρα· — *de derrière*, ἡ ὀπισθία θύρα· καὶ (μεταφ.) καταφύγιον, φυγὴ, ὀπισθοδρόμησις· *être aux* — *s du tombeau*, εἶναι τινα ἐτοιμοθάνατον, ἐγγὺς τοῦ τάφου· *condamner une* —, φράττειν θύραν, καταστήσαι αὐτὴν ἄχρηστον, ἀποτελιχίζειν αὐτὴν· *écouter aux* — *s*, ὠτακουστεῖν· *trouver* — *close*, μηδένα εὑρεῖν ἐν τῷ οἴκῳ, ἢ μὴ εἶναι τινα δεκτόν· *frapper à la* —, κρούειν τὴν θύραν· *pousser la* — *au nez de qqn*, κλείειν τὴν θύραν κατὰ τινος, ἐκδιώκειν τινά· *à* — *s closes*, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, κεκλεισμέναις θύραις· — *à* —, ἐγγὺς ἀλλήλων· *la Porte* ἢ *la Sublime Porte*, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη, ἥτοι ἡ Ὀθωμανικὴ κυβέρνησις· (χειρ.) *veine* —, ἡ κοιλὴ φλέψ, ἡ εἰσαγούσα τὸ αἷμα εἰς τὸ ἥπαρ.

porte-allumettes, φωσφοροθήκη.

porte-arquebuse, ἀξιωματικός ὅστις τὸ πάλαι ἔφερε τὸ ὄπλον τοῦ βασιλέως.

porte-baguettes, ὕβελοςόχη πυροβόλου ὄπλου.

porteballe, θ. μεταπράτης περιφερόμενος με ἐμπορεύματα.

porte-bannière, σημαιοφόρος.

porte-bouteilles, φιαλοδόχον πλαίσιον, ἢ θήκη διὰ φιάλας.

portechape, μανδουφόρος ἐν ἐκκλησίᾳ.

portechoux, λαχανοπώλου ἵππάριον.

porte-cigares, σιγαροθήκη.

porte-clefs, κλειδοῦχος δεσμοτηρίου.

porte-couronne, στεμματοφόρος, ἐπώνυμον τοῦ βασιλέως.

portecrayon, κονδυλοφόρος, γραφιδοφόρος.

porte-croix, σταυροφόρος, ὁ φέρων τὸν σταυρὸν ἐν ταῖς τελεταῖς τῆς Δατ. ἐκκλησίας.

porte-crosse, ὁ φέρων τὸ σκήπτρον, τὴν πατερίσταν, πρὸ τοῦ ἀρχιερέως.

porte-drapeau, σημαιοφόρος τοῦ πεζικοῦ.

portée, θ. φορά, τὸ ἀπαξ φερόμενον· —κυφορία, ἀριθμὸς νεογνῶν τοῦ τοκετοῦ ζώου· —ἀπόστασις ἐφικτὴ εἰς βλήμα, εἰς σφαῖραν τηλεβόλου, εἰς βέλος κτλ. —ἀπόστασις ἐφικτὴ εἰς τὴν γεῖρα, τὴν ὕρασιν, τὴν φωνὴν καὶ τὴν ἀκοήν· (μεταφ.) ἰκανότης, δύναμις, ἐπιτηδειότης, δεξιότης, ἀξία· ceci est hors de sa —, τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις του· ce raisonnement a une grande —, οὗτος ὁ συλλογισμὸς, ὁ λόγος οὗτος, ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι ἔχει μεγάλην ἀξίαν, μεγάλην σπουδαιότητα· être à —de, δύνασθαι, εἶναι τινα ἰκανόν· (μουσ.) τὸ πεντάγραμμον ἐφ' οὗ γράφονται οἱ φθόγγοι, αἱ φωναὶ τῆς μουσικῆς.

porte-enseigne, σημαιοφόρος τοῦ στρατοῦ.

porte-épée, θ. ξιφιστήρ, ζωστήρ ξίφους.

porte-étendard, σημαιοφόρος τοῦ ἵππικοῦ· —εἶδος δερματίνης θήκης παρὰ τὸ ἐπίπριον, ὑποβασταζούσης τὴν σημαίαν.

parte-étriers, λωρία τῶν ἀναβολέων.

porte-étrivières, τετράγωνοι κρέκοι σιδηροὶ ἐκατέρωθεν τοῦ ἐπίπριου, ἐν' ἀναρτῶνται δι' αὐτῶν οἱ ἀναβολεῖς.

portefaix, ἀγθοφόρος.

portefeuille, χαρτοφυλάκιον· (μεταφ.) τὰ τοῦ ὑπουργοῦ καθήκοντα, ὑπουργεῖον· le —de marine, ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν· ministre sans —, ὑπουργὸς ἀνευ ὑπουργείου, ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι· —συλλογὴ εἰκονογραφικῶν.

porte-hache, ἀξινόθηκη σκαπανέως.

porte-liqueurs, κιβώτιον ἢ δίσκος μεθυστικῶν, ἐν αἷς τήθενται αἱ φιάλαι καὶ τὸ ποτήριον τῶν διαφόρων ποτῶν.

porte-malheur, ἀπαίσιος, κακοῦ οἰωνοῦ ἄνθρωπος, κ. γουρσοῦζης.

porte-manteau, φάσκωλος, σακκοπήρα, ὁδοιπορικὸν δερμάτινον κιβώτιον, κ. βαλίτσα· —κρεμαστήρ ἱματίων.

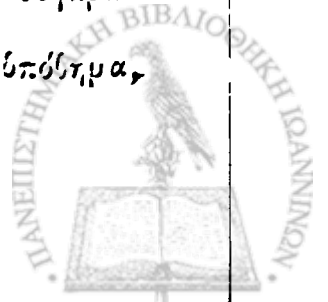
portement, φορά, ἡ πράξις τοῦ φέρειν· λέγεται δὲ τοῦτο μόνον ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ φέροντος τὸν ἑαυτοῦ σταυρὸν.

porte-monnaie, νομισματοθήκη, βαλάντιον.

porte-montre, ὠρολογοθήκη· ὠρολογοστάσιον.

porte-mors, λωρίον συγκρατοῦν τὸν κτηνόν.

porte-mouchettes, ὑπόθημα, θήκη τοῦ κηροψαλίδου.

porte-mousqueton, εἶδος πόρτης, δι' ἧς οἱ ἵππεις κρεμῶσι τὸ πυροβόλον ἀπὸ τοῦ ὤμου· πόρπη τῶν ἀλύσεων τῶν ὠρολογίων.

porte-plume, γραφιδοφόρος, κονδυλοφόρος ξύλινος ἢ μεταλλινός· (ὄρνιθ.) εἶδος πτηνοῦ ἔχοντος μακρὸν πτερόν ἐν τῇ οὐρᾷ.

porter, ῥ. ἐν. φέρω· ἔχω· κρατῶ· κομίζω· ἐνδύομαι· φορῶ· je porte une grande somme d'argent, φέρω μετ' ἐμοῦ, ἐπάνω μου· μέγα ποσὸν χρημάτων· — le deuil πενθηφορῶ, ἐνδύομαι πένθιμα· — la tête haute, εἶναι τινα ὑψαύγενα, φέρειν τὴν κεφαλὴν ὑψηλά· — ses regards, στρέφειν, διευθύνειν τὰ βλέμματα πανταχόσε· l'argent porte intérêt, τὰ χρήματα φέρουσι τόκον· — la main sur qqn, τύπτειν τινα, κ. βάζω χέρι ἐπάνω εἰς τινα· — l'épée, εἶναι τινα στρατιωτικόν, ἀξιωματικόν· — la robe, δικαστὴν εἶναι· — la soutane, μοναχόν, ἱερέα εἶναι· (μεταφ.) — bonheur, προξενεῖν εὐτυχίαν· — malheur, προξενεῖν δυστυχίαν· — envie à ..., φθονεῖν· — la parole, ὁμιλεῖν ἐκ μέρους πολλῶν, ἐν ὀνόματι ὁμηγύρεως· — un toast, προπίνειν, προτείνειν πρόποσιν· — la peine d' une faute, τιμωρεῖσθαι διὰ τι σφάλμα· porter un beau nom, γένει διαπρέπειν, κατάγεσθαι ἐξ ἐπιφανοῦς οἴκου· — un candidat, ψηφίζειν ὑπὲρ τινος υποψηφίου· — le poids des affaires, φέρειν τὸ βᾶρος τῆς διευθύνσεως τῶν πραγμάτων· — ses pas en un lieu, μεταβαίνειν εἰς τινα τόπον· — qqn aux nues, ὑπερεγκωμιάζειν τινά· — un article sur un registre, ἐγγράφειν τι εἰς τινα κατάλογον, εἰς τι μητρώον· — bien son vin, πίνειν πολὺ χωρὶς νὰ μεθύσῃ, κ. σηκώνει κρασί· ῥ. οὐδ. ὑποστηρίζεσθαι, tout l' édifice porte sur

une colonne, ὄλον τὸ οἰκοδόμημα ἐπὶ μιᾶς στήλης στηρίζεται· ἐφικνεῖσθαι· φθάνειν· ma carabine porte à 500 mètres, τῆς καραβίνας μου ἢ σφαῖρα φθάνει εἰς 500 μέτρα· sur quoi porte votre critique, εἰς τί ἀποβλέπει ἡ κρίσις, ἡ ἐπίκρισις ὑμῶν· — à la tête (ἐπὶ ποτῶν μεθυστικῶν) προξενεῖν καρηδερῖαν, κ. κτυπᾷ εἰς τὸ κεφάλι· ce raisonnement porte à faux, ὁ συλλογισμὸς οὗτος ἄγει εἰς ψευδὲς συμπέρασμα· se —, μεταφέρεσθαι, μεταβαίνειν· la foule se porta à tel endroit, τὸ πλῆθος μετέβη εἰς τὸ δεῖνα μέρος· se — fort pour qqn· ἐγγυᾶσθαι ὑπὲρ τινος· se — à des extrémités, ἄγεσθαι εἰς ὑπερβολάς, εἰς πράξεις ὑπερβολικὰς, παραβόλους, βιαίας· se — bien, ἔχειν καλῶς, ὑγιαίνειν, se — mal, νοσεῖν, ἀσθενεῖν.

porter (πόρτερ) ζῦθος Ἀγγλικός, μέλας καὶ παχύς.

portereau, ὑδροστάσιον, καταρράκτης πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ὕδατος.

porte-respect, ὄπλον ἀμύνης, προφυλακτικόν.

porterie, θ. θυρωρεῖον· τὸ ἔργον θυρωροῦ.

porte-tapisserie, πλαίσιον ἄνωθεν θύρας ἐφ' οὗ ἐκτείνεται παραπέτασμα χρησιμεῦον ὡς αὐλαία τῆς θύρας.

porte-trait, λωρὸς χρησιμεύων εἰς τὸ ὑποδαστάζειν, ἀνέχειν τὰς ἡνίας ὑπεξευγμένων ἵππων.

porteur, ἀγθοφόρος, κ. γαμάλης—, κομιστὴς ἐπιστολῆς, ἢ συναλλαγματικῆς πληρωτέας· billet payable au—, γραμματίον, συνάλλαγμα πληρωτέον εἰς τὸν κομιστὴν· ἀγγελιαφόρος· — de bonnes nouvelles, ἄγγελος καλῶν εἰδήσεων.

porte-vent, σωλὴν μουσικοῦ ὄργάνου, πνευματαγωγός.

porte-verge, βραδοῦχος ἐκκλησιαστικός.

porte-vis, τεμάχιον μετάλλου χρησιμεῖον πρὸς στήρηξιν τῶν κεφαλῶν τῶν ἐλίχων (βιδῶν) αἵτινες προσηλοῦσι τὸν ἔμπυρέα σιδήρου.

porte-voix, φωνητήριος σάλπιγξ.

portier, ière, θυρωρός, κ. πορτιέρης — ἡ θυρὶς ἀμάξης· αὐλαία θύρας, παραπέτασμα· vache — e, chèvre — e, brebis — e, ἀγελάς, αἶξ, ἀμνάς τίχουσα.

portion, θ. μερίς, μερίδιον, μέρος· τὸ ἐκάστῳ ἀντίκον.

portioncule, θ. μικρὸν μερίδιον.

portionnaire, θ. μέτοχος κληρονομίας, συγκληρονόμος.

portique, στοά, παστάς, περίστυλον — d' un temple, πρόναον.

porto, οἶνος τῆς Πορτογαλίας ἐρυθρομέλας περίφημος.

portor, μέλαν τι μάρμαρον με κιτρίνας φλέβας.

peindre (οὐ πολὺ εὐχρηστον) ζωγράφῳ, εἰκονίζῳ.

portrait, εἰκὼν προσώπου, προσωπογραφία διὰ μολυβδογραφίδος ἢ δι' ἐλαιοχρωμάτων.

portraitiste, προσωπογράφος, ζωγράφος εἰκονίζων προσωπεῖα.

portraiture, θ. εἰκὼν, εἰκόνισμα, ἀπεικόνισις.

Portugais, Πορτογάλος· Πορτογαλικός.

portulan (βιβλίον) λιμενολόγιον, ὁδηγὸς πρῶτως, περιγράφων τοὺς λιμένας, τὰ ρεύματα, τὰς παλιρροίας κ. τ. λ.

poruleux, euse, πορώδης.

posage, ἐνθεσις, τοποθέτησις, ἐγκατάστασις, προσαρμογή, κ. βάλσιμον.

pose, θ. κατάθεσις λίθου, τροχιάς, κ. τ. λ. στάσις, θέσις χαρ-

εσσα, σεμνοπρεπῆς ἢ μεγαλοπρεπῆς.

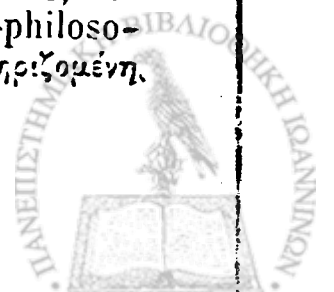
posé, e, κείμενος, τεθειμένος· σοβαρός, σεμνός· — θετικός· écrire à main — ée, γράφειν ἐπιμελῶς, προσεκτικῶς.

posément, βραδέως, σεμνῶς, σοβαρῶς· lire, parler —, διαλέγεσθαι σοβαρῶς, βραδέως.

poser, ῥ. ἐν. ἐν. ἐντίθῃμι, κατατίθῃμι — un livre sur une table, κατατιθέναι βιβλίον ἐπὶ τραπέζης· κατατάσσειν, ἐναρμόζειν — des rideaux, προσαρτᾶν παραπέτασμα· — des fondements, βάλλω θεμέλια· — des sentinelles, τάττω, καθίστημι φρουρούς· (μεταφ.) — une question, προτείνειν, προβάλλειν ἐρώτησιν ἢ ζήτημα· posons la chose comme vous la dites, ἄς παραδειχθῶμεν τὸ πρᾶγμα πρὸς στιγμὴν ὡς λέγετε αὐτό· — les armes, παραδίδωμι τὰ ὄπλα, ὑποτάσσομαι ὡς ἡττημένος· ῥ. οὐδ. la poutre pose sur le mur, ἡ δοκὸς στηρίζεται ἐπὶ τοῦ τείχους· — devant un peintre, κάθημαι ἀπέναντι ζωγράφου ἵνα μὲ ἀπεικονίσῃ· σχηματοποιεῖσθαι, κ. καμαρώνω, κορδονομαί· cette femme pose continuellement, αὕτη ἡ γυνὴ διαθρύπτεται ἀκαταπαύστως, ἀκκίζεται, σχηματοποιεῖται, κ. καμαρώνει.

poseur, ὁ διευθύνων, ἐπιστατῶν· εἰς τὴν κατάθεσιν τῶν λίθων ἐν οἰκοδομῇ· — ὁ ἐπιτηδεύόμενος, ἀκκίζόμενος, διαθρεπτόμενος, κ. καμαρώνων, κορδονόμενος.

positif, ive, θετικός, ἀναμφίβολος, βέβαιος· fait —, γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, ἀληθέστατον· esprit —, ἄνθρωπος ἐνορῶν εἰς τὰ πράγματα, εἰς τὰ ψηλαφητά, εἰς τὰ πραγματικά, ἀποφεύγων ἢ περιφρονῶν τὰ ἰδανικά· (ἀλγεῖ.) quantité — ive, ποσότης θετική, οἶον + a b — philosophie — ive, φιλοσοφία στηριζομένη.

ἐπὶ ὑλικῶν ἀποδείξεων, ἢ θετικῆ λε-
γομένη·—τὸ φύσει ὠφέλιμον· n'esti-
mer que le—, εἰς μόνον τὸ ὠφέλιμον,
τὸ πραγματικὸν ἀποβλέπειν· (γραμμ.)
ὁ θετικὸς τοῦ ἐπιθέτου βαθμὸς.

position, θ. θέσις, διάθεσις, στά-
σις, κατάστασις· τοποθεσία· la—,
d'une ville, τοποθεσία πόλεως·—
du corps, θέσις, στάσις τοῦ σώμα-
τος (μεταφ.) se faire une—dans la
société, πλουτεῖν, διαπρέπειν, ζῆν
ἀξιοπρεπῶς ἐν τῇ κοινωνίᾳ· κατά-
στασις ἐν ἣ εὐρίσχεται τις· sa—est
critique, ἢ κατάστασις τοῦ εἶναι
κρίσιμος, τουτέστι κινδυνεύει.

positivement, θετικῶς, ἀλη-
θῶς, ἀκριβῶς, βεβαίως.

positivisme, τὸ τῶν ὑλικῶν,
πραγματικῶν ὠφελειῶν ἀεὶ ἔχεισθαι,
θετικότης· ἢ θετικὴ φιλοσοφία.

positiviste, θετικόφρων, ὁπα-
δὸς τῆς θετικῆς φιλοσοφίας.

possédable, εὐκάθεκτος, εὐἀπό-
κτητος.

possédé, e, κατέχομαι, κυριεύ-
ομαι· ils est—de la passion du
jeu, εἶναι ἔχδοτος εἰς τὸ χαρτοπαί-
γνιον· οὐσ. δαιμονιακός, δαιμονίων,
ὑπὸ σατανικοῦ πνεύματος βασανιζό-
μενος· crier comme un—, κραυ-
γάζειν ὡς παράφρων.

posséder, ῥ. ἐν. κέκτημαι, ἔγω,
εἶμαι κύριος πράγματός τινος· (με-
ταφ.) ἐπίσταμαι καλῶς, γινώσκω
ἀκριβῶς·—les mathématiques,
ἐπίστασθαι τὰ μοθηματικά·—κυρι-
εύω, παραφέρω· la fureur le pos-
sède, μαίνεται, κατέχεται ὑπὸ μα-
νίας, εἶναι παράφορος· se—, κρα-
τεῖσθαι, κατέχεσθαι, γαλιναγωγεί-
σθαι· il ne se possède plus, δὲν
δύναται πλέον νὰ κρατηθῆ, νὰ κρα-
τήσῃ τοῦ ἑαυτοῦ θυμοῦ.

possesseur, κάτοχος, κτήτωρ,
ἰδιοκτήτης, κύριος· paisible—, κά-
τοχος ἀνινόχλητος.

possessible, κτητός, καθεκτός·
possessif (γραμμ.) pronom—,
κτητικὴ ἀντωνυμία.

possession, θ. κατοχή, κτήσεις,
κτῆμα, ἰδιοκτησία· les—s d'un
seigneur, d'un état, αἱ κτήσεις,
αἱ γαῖαι ἄργοντος ἢ κράτους τινός.

possessionnel, elle (νομ.) ἰδιο-
κτησίας διλωτικός.

possessoire (νομ.) κτητικός,
κτηματικός· οὐσ. κατοχή.

possessionnement, δικαιοῦματι
κατοχῆς.

possibilité, θ. τὸ δυνατόν γε-
νέσθαι, τὸ κατορθωτόν· τὸ ἐνδεχό-
μενον.

possible, τὸ δυνατόν, τὸ μὴ ἄ-
δύνατον, τὸ γινόμενον, κατορθούμε-
νον, ἐνδεχόμενον· de tout mon—,
ὅση μοι δύναμις, τὸ ἐπ' ἐμοί, ὅσον
δύναμαι· cela n'est pas—, τοῦτο
δὲν εἶναι δυνατόν· est-il—! εἶναι
δυνατόν! le moins—, ὅσον τὸ δυ-
νατόν ὀλιγώτερον· le moins de
fautes—, ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώ-
τερα σφάλματα· il a éprouvé tous
les malheurs—s, ὑπέστη πᾶν δυ-
στύχημα, δυνατόν νὰ συμβῆ.

postal, e, ταχυδρομικός, ἀνή-
κων, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ταχυδρο-
μεῖον.

postcommunion, δέξις τοῦ
ιερέως μετὰ τὴν μετάδοσιν.

postcostal, e, (ἀνατ.) παρά-
πλευρος.

postdate, θ. ἡμερομηνία μετα-
γενεστέρα τῆς ἀληθοῦς, μεταχρο-
νισμός.

postdater, μεταχρονίζω, ἐπι-
τίθω μετρολογίαν μεταγενεστέραν.

postdiluvien, enne, ὁ μετὰ
τὸν κατακλυσμὸν συμβάς.

postdorsal, e, ὀπισθόνωτος.

poste, ταχυδρομεῖον·—οἱ διὰ τοῦ
ταχυδρομείου κομιζόμενοι φάκελλοι
ἐπιστολῶν· ἢ διεύθυνσις καὶ τὰ γρα-

φεία τοῦ ταχυδρομείου· —ταχυδρομικός σταθμός· ἄμαξα· ἀπόστασις ταχυδρομική συγκειμένη συνήθως ἐκ δύο λευγῶν· faire trois postes à l'heure, διανύειν τρεῖς ταχυδρομικούς σταθμούς καθ' ὥραν· πλθ.—s μικραὶ μολύβδιναί σφαῖραι· ἄρσ. λέσις, τάξις, τόπος ἐνθα φρουρεῖ ὁ στρατιώτης, ἐν ἣ τέταχται φρουρός, φρουρά, φρουρήσις, φυλακή· σταθμός· mourir à son —, ἀποθνήσκειν ἐν τῇ θέσει του, σταθερῶς καὶ ἀτρομήτως φρουροῦντα· οἱ φρουροῦντες· relever un—, ἀλλάσσω, ἀντικαθίστημι τὴν φρουράν· (μεταφ.) θέσις, ὑπαλληλία, ὑπούργημα· occuper un.—élévé, κατέχειν ὑψηλὴν (έσιν).

poster, ῥ. ἐν. τάττειν τινά, τοποθετεῖν που· se —, τοποθετεῖσθαι πρὸς ἐπιτήρησιν, ἐν σκοπιᾷ.

postérieur, e, ὕστερος, ὕστερώτερος, ἐπερχόμενος, μεταγενέστερος· testament anulé par un testament —, διαθήκη ἀκυρουμένη, ὑπὸ διαθήκης μεταγενεστέρας· οὐσ. τὰ ὀπίσθια τοῦ ἀνθρώπου.

postérieurement, ἐν ὑτέρῳ χρόνῳ, μεθῦστερον, κατόπιν, μεταγενεστέρας.

posteriori, a—(φιλοσ.) ἐκ τῶν ὑστέρων.

posteriorité, θ. ὕστεροχρονία, τὸ ὕστερον, ὑστερότης.

postérité, θ. οἱ ἀπόγονοι· οἱ μεταγενέστεροι· ἡ ἐπερχομένη γενεά· αἱ μέλλουσαι γενεαί· transmettre son nom à la —, μεταβιβάζειν τὸ ὄνομα εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, παρέχειν αὐτὸ ἀθάνατον.

postface, ἐπιλογος βιβλίου.

posthume, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγενόμενος· fils —, υἱὸς ὀψιγονος· oeuvres—s d' un auteur, τὰ μετὰ θάνατον δημοσιευθέντα ποιήματα συγγραφείως.

postiche, πλαστός, ψευδής, πρόσθετος, τεχνητός· barbe, cheveux, dents —, γένειον, κόμη, ὀδόντες· πλαστοί, ψευδεῖς.

postille, παραγραφή, σημείωσις, σχόλιον.

postillon, ἡνίοχος ταχυδρομικῆς ἀμάξης.

postopinant, e, ὁ κατόπιν ἀγορεύων.

postposer, ῥ. ἐν. τίθῃμι μετ' ἄλλο.

postposition, θ. (γραμμ.) ἐπιτάξις.

posthème, ὕστατος.

postscénium (-ομ) ὀπισθοσκήνιον τοῦ θεάτρου τῶν ἀρχαίων.

post-scriptum, ὕστερόγραφον ἐπιστολῆς μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

postulant, e, ὑποψήριος διὰ θέσιν, δι' ὑπαλληλίαν, αἰτητής, σπουδάρχης, ὑποψήριος διὰ τὸν μοναστικὸν βίον, ὁ ζητῶν νὰ γίνῃ δεκτός εἰς μοναστήριον.

postulat (φιλοσ.) ἀρχὴ ἀναγκαία πρὸς ἐπιχειρήσιν ἀποδείξεως· λέγεται καὶ postulatum, πλθ. postulata.

postulation, θ. αἴτησις ἐπίμονος· ἐκλιπάρσις· συνηγορία.

postuler, αἰτῶ, ἀπαιτῶ, ἀξιῶ· ἐκλιπαρῶ· ἐξαιτουμαι ὑπούργημα, θέσιν· (νομ.) συνηγορῶ ὑπέρ τινος.

posture, θ. στάσις, σχῆμα, θέσις, τρόπος τοῦ ἵστασθαι·—respectueuse, στάσις ἐκφράζουσα σέβας.

pot, χύτρα, χυτρίς, ἀγγεῖον πήλινον, κ. σουκάλι·—de nuit ἢ—de chambre, οὐροδοχεῖον· (μεταφ.) payer les —s cassés, ἀποτίνειν τὴν ζημίαν, ἀποζητιοῦν· recevoir à la fortune du —, φιλοξενεῖν, ἐστιᾶν τινά ἄνευ προπαρασκευῆς, μετὰ τὸ τυχόν φραγτὸν, κ. τὸ εὐρισκόμενον·—rougri, καρύκευμα πολυμυγές, πολυσύνθετον· ἐωλοχρασία·

— ἄσμα, μελωδία ἐκ διαφόρων μελῶν, μουσικὸν συνεργάνισμα, συγκρότημα.—πολυσύνθετον φιλολογικὸν ἔργον, κέντρων· ἀλλὰ καὶ ἐν συνθέσει pot-pourri γράφουσιν· pot, εἶδος χάρτου.

potable, πότιμος, πόσιμος, πότης, κ. πιότης· vin—, οἶνος μέτριος, ἀρκούντως καλὸς πρὸς πόσιν· eau—, ὕδωρ πόσιμον.

potage, ζωμός, ζώμευμα μετ' ἄρτου ἢ ἄλλης θρεπτικῆς οὐσίας, πόλτος, κ. σοῦπα.

potager ἢ **jardin**—, λαχανόκηπος, λαχανιά, κήπος λαχανικῶν· —ἐπιθ. plantes—es, λαχανικά, σαλατικά, ὄσπρια.

potagiste, ζωμοτέγνης μάγειρος.

potasse, θ. (χημ.) κάλιον, ἢ πότασσα, ἐκ φυτικῆς τέφρας παραγομένη.

potassé, ποτασσόμικτος.

potassium (-ομ) μεταλλικὸν ἀπλοῦν σῶμα, ἐκ τῆς ποτάσσης παραγόμενον, ποτάσιον.

pot-au-feu, ποσὸν κρέατος, προωρισμένον διὰ τὴν χύτραν· κ. τσουκαλιά.

pot-de-chambre, ὀροδοχεῖον, κ. καθίκι.

pot-de-vin, ἀνταμοιβή, χρηματική, κ. κρασιοῦ παράδες, τὸ ὑπὲρ τὴν συμφωνηθεῖσαν τιμὴν δοῦρον εἰς χρήματα.

pote, θ. main—, χεῖρ ἐξωδηκτα, κ. φουσκωμένη, πρισμένη καὶ δύσχερτος.

poteau, στύλος ξύλινος.

potée, θ. ἐγχύτρισμα, ὅσον χύτρα χωρεῖ, κ. τσουκαλιά· σύνθεσις, κρᾶμα πρὸς σχηματισμὸν μήτρας, τύπου, καλουπίου, χυτηρίου μετάλλων· moule de—, μήτρα ἐκ τοῦ τοιοῦτου κράματος.

potelé, θ. παχυλός, εὔσαρκος, κ. παχουλός.

potelet, στυλίσκος, στυλάριον.

potence, θ. κύφων, κρεμάθρα· σταυρός, ἀγχόνη ἐκ δοκῶν σιδηρῶν ἢ ξυλίνων ἀποτελουσῶν ὀρθογώνιον τρίγωνον, ἐργαλεῖον θανατικῆς ποινῆς· αὐτὴ ἢ ποινὴ τῆς ἀγχόνης, κ. κρεμάλα· **condamné à la**—, καταδεδικασμένος εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον· (μεταφ.) gibier de—, ἀγχονίας, κακοῦργος, κ. κρεμάλας.

potent, θ. βωμαλέος· ἰσχυρός.

potentat, αὐτοκράτωρ, κυρίαρχος, δυνάστης.

potentiel, **cautère**—, καυτήριον ἐνεργοῦν μετὰ τὴν ἐπιβολὴν· — (γραμμ.) δυνητικός.

potentille, θ. πεντάφυλλον.

poterie, θ. κέραμος, κεραμικὰ σκεύη· —ἡ τέχνη τοῦ κεραμέως, κεραμείς, κεραμεία· —ἐργαστήριον κεραμέως, κεραμεῖον, κ. κεραμιδάδικον.

poterne, θ. κρυφὰ θύρα τῶν ὀχυρωμάτων κοινωνοῦσα μετὰ τῆς τάφρου, βίνοπύλη, ψευδόθυρον.

potiche, θ. Σινικὸν ἢ Ἰαπωνικὸν ἀγγεῖον· —ὑάλινον ἀγγεῖον, ὅπερ δι' ἐσωτερικῆς ἐγκολλήσεως ζωγραφιστῶν χαρτίων, ὁμοιοῦται πρὸς τὰ Σινικὰ καὶ Ἰαπωνικὰ σκεύη.

potichomanie, θ. ἡ ἐπιθυμία ἢ ἄλλως μανία τοῦ κατασκευάζειν ἀπομιμήσεις Σινικῶν ἀγγείων.

potier, κεραμεύς, κ. κεραμιδάς· —χυτρεύς, χυτροπώλης, κ. τσουκαλιάς.

potin, μίγμα χαλκοῦ, κασσιτέρου καὶ ψευδαργύρου, κ. ζίγκου, μικτόχαλκος· (μεταφ.) φλυαρία, μωρολογία.

potinière, θ. δίκτυον λίαν πυκνόν, ἀμφίβληστρον.

potion, (ἰατρ.) φάρμακον διὰ πόσιν κατὰ μικρὰς δόσεις.

potiron, κολοκύνθιον τὸ στοργύλον, κ. νεροκολοκύνθιον.

pot-pourri, ἰδὲ pot.

potron-jaquet, dès le—, ἄμα τῇ αὐγῇ, κ. μετὰ τὰ γράματα.

pou, φθείρ, κ. ψείρα, πλῆθ. des poux.

pouacre, ῥυπαρός, κ. βρωμιάρης.

pouah! ἐπίρ. ἐκφράζον ἀηδῖαν, πούφ! φῦ!

pouce, θ. ἀντίχειρ, κ. τὸ μεγάλο δάκτυλον (μεταφ.) mettre les —s, ὑποχωρεῖν μετὰ τὴν ἀντίστασιν· manger sur le—, ἐσθίειν μετὰ σπουδῆς, κ. τρώγω βιαστικά· se mordre les —s d' une chose, μετανοεῖν· —παλαιὸν μέτρον τὸ 1/2 τοῦ ποδός.

poucet, ὀπίτης δάκτυλος· petit —poucet, κ. κοντοροβιθούλης, ζαρομένον παιδάριον.

poucettes, θ. σχοινίον ἢ ἀλυσίδιον, ἵνα δεσμευθῶσιν οἱ ἀντίχειρες τοῦ δεσμώτου.

poucier, δακτυλῆθρα, θήκη ἀντίχειρος ἐκ δέρματος ἢ ἐκ μετάλλου.

pou-de-soie, κοκκωτὸν μετάξινον ὕφασμα.

poude (γεωρ.) κλαδευτήριον.

pouding, (-dingue) (Ἀγγλ.) σφαῖρα ἐκ μάζης γλυκείας, γλύκισμα πολυσύνθετον Ἀγγλικόν.

poudingue, σύμπηγμα φυσικὸν ἐκ λιθαρῶν

poudre, κόνις, κ. σκόνη, ὅποια δῆποτε ὕλη τετριμμένη·—κόνις φαρμακευτική·—vermifuge, κόνις ἀνθελμινθική, ἥτοι τῶν σκωλήκων·—purgative, κόνις καθαρτική·—des dents, κόνις ἐξ ἀμύλου πρὸς κάθαρσιν τῶν ὀδόντων·—κόνις ἢ ἄμμος ἣν ῥίπτουσι ἐπὶ τῶν γραφέντων ἵνα στεγνώσω τοὺς ἐτι ὑγροὺς χαρᾶκτῆρας·—à canon, πυρίτις, πυρόκονις, κ. μπαροῦτι· coton-poudre, βαμβακοπυρίτις·—fulminante, εἶ-

δος πυρίτιδος ἀναφλεγομένης διὰ τῆς προσκρούσεως ἢ τῆς τριβῆς (μεταφ.)—de perlimpinpin, φάρμακον ἀγύρτου, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐνεργείας.

poudrer, ῥ. ἐν. καλύπτω ἐπιπολαίως, ἀραιῶς, τὴν κόμπην διὰ λευκῆς κόνεως ἐξ ἀμύλου.

poudrerie, θ. πυριτιδοποιεῖον.

poudrette, θ. κόνις ἐξ ἀπεξηραμμένης κόμπου πρὸς λίπανσιν τῶν ἄγρῶν.

poudreux, euse, αὐγμώδης, πλήρης κόνεως, κονιορτώδης.

poudrier, πυριτιδοποιός·—ἄμμοθήκη καὶ poudrière λέγουσιν.

poudrière, πυριτιδοποθήκη·—ἄμμοθήκη.

poudroyer, ἀναθρώσκω ἐν εἴδει κονιορτοῦ.

pouf, λέξις σημαίνουσα τὸν ὑπόκοπον κρότον πούφ, ὃν ποιεῖ σῶμά τι πίπτον·—ἀγυρτική ἀγγελία· faire un —, ἀποδιδράσκειν ἄνευ ἀποτίσεως δαπάνης ἢ ὀφειλῆς·—εἶδος σκίμποδος·—τὸ ὑπὸ τὰ ὀπίσθια τῆς ἐσθῆτος παραπλήρωμα· κ. τὸ πούφ.

pouffer, —de rire, καγγάζω, ἐκρήγνυμαι εἰς ἀκούσιον γέλωτα.

pouger, ῥ. οὐδ. (ναυτ.) ἀνακρούομαι πρύμνην, παλινδρομῶ, κ. ποδίζω.

pouillé, γενική καταγραφή τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων ἐπαρχίας ἢ κράτους τινός.

pouiller, ῥ. ἐν. μέμφομαι ὄνειδίξω ὑβριστικῶς· se—, ἀνθυβρίζομαι ἀμοιδαίως, συνυβρίζομαι, διαπληκτίζομαι.

pouillere, θ. ἱματιοθήκη τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις πτωγῶν·—ῥυπαρότης· πτωχεία, ἄκρα πενία.

pouilles, θ. πλῆθ. ὄνειδισμοὶ πλήρεις ὕδρων.

pouilleux, euse, φθειριῶν, φειριασμένος·—οὐσ. ἄνθρωπος ἐλεεινός, πάμπτωχος, κ. φειριάσης.

pouillier ἢ pouillis, ῥυπαρὸν μαγειρεῖον ἢ καπηλεῖον.

pouaille, θ. τὸ σύνολον τῶν κατοικιδίων πτηνῶν, ὄρνιθων, κλ.

pouailler, ὄρνιθῶν, τόπος ὅπου κοιτάζουσιν αἱ ὄρνιθες, κ. κοττέτσι.

pouaillerie, θ. ὄρνιθοπωλεῖον.

poulain, πῶλος, κ. πουλάρι, ἀλογάκι· γράφουσι δὲ καὶ poulin.

poulaine, θ. μέρος τῆς πρῶρας πλοίου· souliers à la—, ὑποδήματα μὲ ὀξείαν καὶ ἀνεστραμμένην μύτην, τοῦ συρμοῦ τὸ πάλαι.

poularde, θ. νεαρὰ καὶ πιμελῆς ὄρνις, σιτευτή.

poule, θ. ὄρνις, κ. ὄρνιθα, κόττα·

—faisane, θήλεια τοῦ φασιανοῦ· —

d'inde, μελεαγρίς Ἰνδικῆ ὄρνις, κ. ἡ γάλλισσα, διάνια· —sultane, ὁ

πορφυρῶν, ἡ πορφυρίς· —d'eau, ἡ φαλαρίς· lait de—, ὠγόγαλα, κρύ-

κος κτυπητὸς μὲ ζάχαριν ἀντὶ γά-

λακτος διὰ τὸν καφέν· —εἰδὸς παι-

γνίου ἐν τῷ σφαιριστηρίῳ· —ἐνθεμα,

κατάθεμα ἐκάστου παίχτου· gag-

ner la—, κερδαίνω τὸ σύνολον τῶν

καταθεμάτων, ἢ ἐνθεμάτων· —(με-

ταφ.) —mouillée, δειλός, ἀτολ-

μος, ἀναποφάσιτος· avoir la chair

de—, φρίσσειν, ὑπὸ φόβου, κ. ἀνα-

τριγιάζω.

poulet, ὄρνιθιον, ἀλεκτοριδεύς, κ. κοττόπουλον· —ἐρωτικῆ ἐπιστο-

λή, κ. ῥαβασάκι

pouletier, ὄρνιθοπώλης.

poulevrin, ἰδὲ poulverin.

poulette, θ. νοσσάς, ἡ νέα ὄρνις, κ. πουλάδα.

pouliche, ἡ πῶλος, νέα φορὰς ἢ φορβάς, κ. μικρὰ φοράδα.

poulichon, πωλάριον.

poulie, θ. τροχαλία, κ. μακα-

ρᾶς, καροῦλι.

poulier, ῥ. ἐν. ἀνυψῶ διὰ τρο-

χαλίας.

poulieur, τροχαιοποιός.

pouliner, ῥ. οὐδ. τίχτειν (ἐπὶ φοράδος ἴππου).

poulinière, jument—, θήλεια ἴππος, τοκάς, τίχτουςα.

pouliot, (βοτ.) βλήχων, κ. φλι-σκοῦνι.

poulot, νηττάριον, κ. παιδάκι μου, παίδαρος.

poulpe, (ζωολ.) μαλάκιόν τι μακρόπουν ἢ μακρόκερων.

poulper ἢ pulper, ῥ. οὐδ. κρῶ-ζω ὡς γύψ.

poulpeton, ὕψον σφαιρωτὸν ἐκ κρέατος, κ. κιοφτές, γιουδαρλάκι.

pouls, (πρόφ. ποῦ) σφυγμός, παλ-

μός τῶν ἀρτηριῶν· (μεταφ.) se tâ-

ter le—, ἀναλογίζεσθαι τὰς ἑαυτοῦ

δυνάμεις πρὸ τῆς πράξεως.

poumon, ὁ πνεύμων, κ. τὸ πλεμόνι.

poupard, βρέφος εὔσωμον, κ. παίδαρος· —πλαγγών, κόρη, νηνίον, παιδίον μηχανικόν, κ. κοῦκλα μη-

χανική.

poupardon, βρέφος.

poupart, εἶδος καρκίνου.

poupe, θ. πρύμνη τοῦ πλοίου·

(μεταφ.) avoir vent en —, οὐριο-

δρομεῖν, εὐπλοεῖν, εὐοδοῦσθαι, εὐ-

τυγεῖν.

poupee, θ. πλαγγών, νανίον, κόρη, κ. κοῦκλα· κεφαλὴ ἐκ ναστο-

χάρτου τῶν μοδιστριῶν πρὸς δοκι-

μῆν καὶ διευθέτησιν τῶν γυναικείων

πετάσων, καὶ σκουφιῶν· μικρὰ κε-

φαλὴ γυψίνη χρησιμεύουσα ὡς ση-

μεῖον σκοποβολῆς τοῦ πιστολίου·

πληθ. τὰ ἐκατέρωθεν τοῦ τορευο-

μένου ξύλου στηρίγματα· (μεταφ.)

μικρὸσωμος ἀνὴρ ἢ γυνὴ πολὺ κε-

καλλωπισμένη· elle est parée com-

me une—, εἶναι στολισμένη ὡς

κοῦκλα.

poupin, θ, χαρτεῖς, χαρτεσσα·

φιλόκοσμος.

poupiner, ῥ. ἐν. στολιζω ὡς

βρέφος.

pourpon, οπνε, βρέφος εὔσαρ-
κον, κ. παχουλόν.

pour, διά, πρὸς, ἀντί· **partir pour un autre**, ἀναχωρεῖν ἀντ' ἄλλου· **prendre un oison pour un cygne**, ἐκλαμβάνειν τὸ χηνάριον ἀντὶ κύκνου· — **χάριν, pour l' amour de Dieu**, δι' ἀγάπην θεοῦ· — **ὑπέρ· le droit est pour lui**, τὸ δίκαιον εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ· — **ἵνα, δια νά· lire pour s' instruire**, ἀναγινώσκειν ἐπὶ σκοπῶ ὠφελείας· — **πρὸς· tendresse d'une mère pour ses enfants**, στοργή μητρὸς πρὸς τὰ ἑαυτῆς τέκνα· — **ἀναλόγως· un enfant grand pour son age**, παιδίον πολὺ μέγα ὡς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν· — **ὡς· il fut laissé pour mort**, ἀφέθη, ἐγκατελείφθη ὡς νεκρὸς· ἀντί, **διά, vous l' aurez pour vingt francs**, θὰ τὸ ἔχητε ἀντὶ εἴκοσι δραχμῶν· — **κατά· remède pour la fièvre**, φάρμακον κατὰ τοῦ πυρετοῦ, ἀντιπυρετικόν· — **ὅσον δια, τὸ κατὰ pour moi je n' en firai rien**, ὅσον τὸ κατ' ἐμέ δὲν θὰ κάμω τίποτε· **pour lors**, τότε· **pour que, ἵνα δια νά...** **pour peu que**, ὅσον ὀλίγον καὶ ἀν· οὐσ. **le pour et le contre**, τὸ ὑπὲρ καὶ τὸ κατὰ.

pourboire, δῶρον ὡς ἐπίμετρον, ἐπὶ πλεον διδόμενον τοῖς ὑπηρέταις, ἀμαξηλάταις, ἀχθοφόροις κ. τ. λ. διὰ τὸ κρασιὸς ὡς λέγουσιν.

pourceau, χοῖρος, χοιρίδιον· (μεταφ.) — **d'epicure**, ἄνθρωπος κυλιόμενος ἐν ταῖς ἡδοναῖς.

pourchasser, ἐπιδιώκω μετὰ ζήλου πολλοῦ· καταδιώκω τὴν λείαν· τὸ θήραμα.

pourfendeur, δορυτόμος, διασχίστης· κομπαστής.

pourfendre, διασχίζω ἄνθρωπον δι' ἐνόσ κτυπήματος.

pourfiler, ῥ. ἐν. διὑφαίνω διὰ χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ νήματος.

pourlécher, se—(οἰκείως) λεί-
χω τὰ χεῖλη μου.

pourparler, ἔντευξις, συνδιά-
λεξις, διαπραγματεύσεις.

pourpier (βοτ.) ἡ ἀνδράχνη,
κ. ἀνδράκλα.

pourpoint, περιστερνίδιον, ἀρ-
χαῖον Γαλλικὸν ἔνδυμα καλύπτον
στενωῶς τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ
μέχρι τῆς ὀσφύος.

pourpre, φοινικοῦς, πορφυροῦς·
ἡ ἀλουργίς, πορφύρα· τὸ πορφυροῦν
ὑφασμα ἢ ὁ μανδύας· (μεταφ.) ἡ
βασιλεία, τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα· **la
romaine**, τὸ τοῦ καρδινάλιου ἀξί-
ωμα· — οὐσ. τὸ πορφυροῦν χρῶμα·
— (ιατρ.) πελίωσις, πορφυρίτις, ἐ-
ξανθηματική τις νόσος.

pourpré, e, φοινικοῦς, πορφυ-
ροῦς, ἐπιπόρφυρος· **fièvre—ée**, (νό-
σος) ἡ πορφυρίτις.

pourprier, τὸ μαλάκιον τοῦ
κογχυλίου τῆς πορφύρας, πορφύρα.

pourpris, περιογή, περιβολός·
les celestes—, ὁ οὐρανός.

pourquoi, τί; διὰ τί; πρὸς τί;
τίνος ἕνεκεν; διὰ τίνα αἰτίαν; **voilà
—, ἰδοὺ διὰ τί· c'est—**, διὰ τοῦτο, διὰ
ταῦτα· οὐσ. ἡ αἰτία, ἡ ἐρώτησις·
répondre aux—d' un enfant, ἀπο-
κρίνεσθαι εἰς τὰς ἐρωτήσεις παιδίου.

pourri, e, σεσηπώς, κ. σάπιος·
οὐσ. ἡ τῆς σήψεως ὀσμή, κ. σαπίλα·
cela sent le pourri, σήψεως ὄζει
τοῦτο, κ. μυρίζει σαπίλαν.

pourrir, ῥ. οὐδ. σήπεσθαι, κ.
σαπίζω· (μεταφ.) χρονίζω, παρα-
μένω πολὺν χρόνον, βραδύνω· — **en
prison**, φθίνειν, μαραίνεσθαι ἐν φυ-
λακῇ· ῥ. ἐν. ἐπιφέρω σῆψιν· **l' eau
pourrit le bois**, τὸ ὕδωρ σαπίζει
τὸ ξύλον.

pourrissage, σῆψις τῶν ξα-
κῶν, κ. τῶν κουρελιῶν πρὸς κατα-
σκευὴν χάρτου.

pourrissoir, δεξαμενή, λινίς,

σκάφη ἐν ἧ τὰ βάρη σήπονται πρὸς κατασκευὴν χάρτου.

pourriture, θ. σηπεδῶν, σήψις, κ. σάπισμα.

poursuite, θ. καταδίωξις· ἐπιδίωξις πρὸς ἐπίτευξιν σκοποῦ τινος· *s'obstiner à la — d'un emploi*, ἐπιμένω, ἐγκαρτερῶ εἰς τὴν ἐπίδιωξιν θέσεως, ὑπαλληλίας· (νομ.) ἀγωγή, κατηγορία· *exercer des — contre un débiteur*, ἐνάγειν, καταδιώκειν τὸν ὀφειλέτην.

poursuivable, καταδιωχτέος.

poursuivre, β. (ἐν. κλίν. ὡς *suivre*) καταδιώκω, κ. κυνηγῶ — ἐπιδιώκω, ἐπιζητῶ — καταδιώκω ὡς ἐνάγων, ὡς κατήγορος ἐπὶ δικαστηρίου· — *au civil*, ἐνάγω πολιτικῶς· *au criminel*, καταδιώκω ἐγκληματικῶς· — *sa route*, ἐξακολουθῶ τὸν δρόμον μου· — *son projet*, ἐπιδιώκω τὸν σκοπὸν μου.

pourtant, ὅμως, ἀλλ' ὅμως, καὶ ὅμως, ἐν τούτοις.

pourtour, περίμετρος, περιφέρεια.

pourvoi (νομ.) ἔφεσις, ἔκκλησις· — *en grâce*, ἐπίκλησις ἀφέσεως, χάριτος ἢ μετριάσεως ποινῆς παρὰ τοῦ βασιλέως ἢ ἄλλου ἡγεμόνος.

pourvoir, β. ἐν. (*pourvoyant pourvu, je pourvois, nous pourvoyons, je pourvus, μέλλ. je pourvoirai*) ἐπαρκῶ εἰς τὰς ἀνάγκας, φροντίζω διὰ τὰ χρειώδη, τὰ δέοντα, χορηγῶ, προμηθεύω· *Dieu pourvoit à nos besoins*, ὁ Θεὸς χορηγεῖ ἡμῖν τὰ χρειώδη, θεραπεύει τὰς ἀνάγκας ἡμῶν· — *à l'insuffisance des lois*, ἀναπληροῦν, θεραπεύειν τὰς ἐλλείψεις τοῦ νόμου· β. ἐν. — *une place de vivres*, τροφοδοτῶ φρούριον ἢ ὄχυράν πόλιν· — *ses enfants*, ἀποκαθιστάναι τὰ τέκνα διὰ τοῦ γάμου ἢ διὰ πόρου ζωῆς.

pourvoyeur, φροντιστής, προμηθευτής τροφίμων.

pourvu, θ. εὐπορῶν, ἔχων πᾶν ὅτι χρειῶδες· *nous sommes — s de tout*, οὐδενὸς στερούμεθα.

pourvu que, ἂν, εἰάν, ἀρκεῖ μόνον· — *vous soyez content*, ἀρκεῖ μόνον νὰ εὐχαριστηθῆτε.

poussah, Σινικόν τι εἰδῶλιον.

pousse, θ. ἐκβλάστησις· βλαστός· — *des cheveux*, τριχοφυΐα· — *des dents*, ὀδοντοφυΐα· — *du cheval* (νόσος) ἄσθμα τοῦ ἵππου.

poussée, θ. ὤσις, ὠθησις, κ. σκούντημα, ξεκουντιά, σπρώξιμον.

pousse-pieds, εἶδος κογγυλλίου· — εἶδος σκάφους διὰ τὰ ἀβαθῆ ὕδατα, ἐφόλκιον.

pousser, β. ἐν. ὠθῶ, κ. κουντῶ, σπρώχνω· — *la porte*, ὠθῶ τὴν θύραν· ἐκτείνω, ἐπεκτείνω· *Alexandre poussa ses conquêtes jusque dans les Indes*, ὁ Ἀλέξανδρος ἐξέτεινε τὰς κατακτήσεις του μέχρι τῶν Ἰνδιῶν· καταφέρω, — *une botte, un coup d' épée*, καταφέρω σπαθιάν· — φύω, παράγω· *la vigne pousse beaucoup de bois*, ἡ ἄμπελος φύει πολλὰ κλήματα· β. οὐδ. φύομαι, βλαστάνω, αὐξάνω· *les fleurs poussent*, τὰ ἄνθη βλαστάνουσι· *sa barbe pousse*, τὸ γένειόν του αὐξάνει· (μεταφ.) προάγω· — *un élève*, κάμνω μαθητὴν νὰ προοδεύσῃ· παρατείνω, ἐκτείνω, κ. παρακάνω· — *la raillerie trop loin*, σκώπτω ὑπερμέτρως· παρακινῶ, παρορμῶ, παροτρύνω· — *qqn à faire une mauvaise action*, παρορμῶ τινά εἰς κακὴν πράξιν· — *qqn à bout*, παροργίζω τινά· — *des soupirs*, στενάζω· — *des cris*, κραυγάζω· β. οὐδ. — *à la roue*, βοηθῶ· — *jusqu' à un lieu*, προχωρῶ μέχρι τινὸς τόπου· *se —*, προάγομαι, προκόπτω.

pousset, ἄλας μέλαν καὶ ἀκάθαρτον.

pousette, θ. εἶδος παιγνίου τῶν παιδῶν.

poussier, λεπτοὶ ἄνθρακες, ἀσβόλι, κόνις ἀνθράκων.

poussière, θ. κόνις, κονιορτός, κ. σκόνη· soulever la —, διεγείρω τὸν κονιορτόν· secouer la —, ἀποτινάσσω τὸν κονιορτόν· (μεταφ.) réduire en —, μεταβάλλω εἰς κονιορτόν, ἤτοι καταστρέφω ἄρδην· mordre la —, φρονεῦθῆναι ἐν μάχῃ· tirer qqn de la —, ἐκ κοπρίας ἀναστῆσαι· τινα· (βοτ.) —fécondante, ἰδὲ pollen, γῦρις, σπόρος ἄνθους.

poussiéreux, euse, κονιορτώδης.

poussif, ive, cheval —, ἵππος ἀσθματικός· (μεταφ.) καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου πάσχοντος ἐκ δυσπνοίας λέγεται.

poussin, ὄρνιθιον, ἀλεκτοριθεύς, κ. κοττόπουλον· νεοσσός πτηνοῦ, κ. πουλάκι.

poussinière, θ. κλωβὸς ὄρνιθίων· ὄνομα γυδαῖον τοῦ ἀστερισμοῦ τῶν Πλειάδων.

poussoir, ὥστῃς, κομβίον ὅπερ πιεζόμενον ἐπιφέρει τὴν ἤχησιν ὠρολογίου.

poutraison, σωρὸς δοκῶν.

poutre, θ. δοκός, ξύλον μακρὸν τετράπλευρον, κ. πατερόν.

poutrelle, θ. μικρὰ δοκός.

poutrure, θ. τρόπος τοῦ παγύνειν τὰ κτήνη διὰ τῶν ἀλευρωδῶν οὐσιῶν.

pouvoir, ῥ. ἐν. (pouvant, pu, je peux ἢ je puis, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent, μέλλ. je pourrai, ὑποτ. ἐνεστ. que je puisse, κτλ.) δύναμαι, κ. ἐμπορῶ· je puis travailler, δύναμαι νὰ ἐργάζωμαι, tu peux lire, δύνασαι νὰ

ἀναγινώσκη· je n' en puis plus, ἀπέκαμον πλέον· je n' en puis mais, δὲν εἶμαι ἐγὼ ἢ αἰτία — (ἀπροσώπως)· il se peut, ἐνδεχόμενον, εἶναι δυνατόν, πιθανόν· il se peut qu' il pleuve, ἐνδεχόμενον νὰ βρέξῃ· (ἐπὶ εὐχῆς μεθ' ὑποτακτικῆς). puisse-il, vous être agréable, εἴθε νὰ σᾶς ᾔναι ἀρεστόν· puisse-je de mes yeux y voir tomber la foudre, εἴθε ἰδίους ὄμμασιν νὰ ἴδω τὸν κεραυνὸν πίπτοντα ἐπ' αὐτόν· — cela ne se peut pas, τοῦτο εἶναι ἀδύνατον· — autant qu' il se peut, ὅσον εἶναι δυνατόν.

pouvoir, ἐξουσία, ἰσχύς, δύναμις· parvenir au —, καταλαμβάνειν τὴν ἀρχήν, τὴν ἐξουσίαν· cela passe mon —, τοῦτο εἶναι ὑπὲρ τὴν δύναμίν μου· avoir du — auprès du ministre, ἰσχύειν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, ἔχειν, ὡς κοινῶς λέγουσιν, ἐπιτροπὴν· donner un — par devant notaire, παρέχειν ἐξουσίαν, πληρεξουσιότητα διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως· encenser le —, κολακεύειν τοὺς ἐν τέλει, τοὺς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ· — de vie et mort, ἐξουσία ζωῆς καὶ θανάτου· — législatif, νομοθετικὴ ἐξουσία· — exécutif, ἐκτελεστικὴ ἐξουσία· — judiciaire, δικαστικὴ ἐξουσία· — temporel, κοσμικὴ δύναμις, ἐξουσία, ἀντίθετον τῆς — spirituel, πνευματικὴ ἐξουσία, ἢ τῆς ἐκκλησίας· — directionnaire, αὐτόβουλος ἐξουσία τοῦ προέδρου κακουργοδικείου τοῦ ἐνεργεῖν κατὰ τὸ δοκοῦν ἐν τισὶ περιστάσεσιν· ἐξουσιοδότησις· les — s d' un prêtre, ἡ ἐξουσία ἤτοι ἄδεια, ἱερέως τοῦ λειτουργεῖν· les — s d' un ambassadeur, ἐξουσία, ἤτοι διαπίστευσις πρεσβευτοῦ ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ κυβερνήσεως.

pouzzolane, γῆ τις ἤραιστη· ὠδῆς ὑπέρυθρος παρὰ τοῖς Πορταῖς

της ἐν Ἰταλίᾳ, πουτεολίτις ἄμμος
: γῆ.

pragmatique, la — sanction, κανονισμὸς ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐκ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας πηγάζων, Πραγματικόν, ὁ Τόμος.

prairial, ἔννατος μῆν τοῦ δημοκρατικοῦ ἔτους τῶν Γάλλων, ἀπὸ τῆς 20 Μαΐου μέχρι τῆς 18 Ἰουλίου.

prairie, θ. λειμῶν, κ. λιβάδι — artificielle, λειμῶν τεχνητός, τοι ἐσπαρμένος.

praline, θ. ἀμυγδαλωτὸν σακχαρωτὸν, σακχαρόφρυκτον.

praliner, ῥ. ἐν. φρύγω ὀπώρας μετὰ σακχάρους, κ. καβουρδίζω αὐτάς.

pralineur, ζαχαροφρύκτης ἀμυγδάλων κ. τ. λ.

prame, θ. εἶδος πλοίου ἱστιοφόρου καὶ κωπηλάτου.

praticabilité, θ. τὸ κατορθωτὸν τὸ πρακτὸν — διαβατότης.

praticable, πρακτός, κατορθωτός — διαβατός· ce chemin n'est pas —, ἡ ὁδὸς αὕτη δὲν εἶναι διαβατή· οὐσ. τὸ ἐν ταῖς θεατρικαῖς σκηνογραφίαις ἀποτελοῦν μέρος χωριστὸν καὶ κινήτῳ.

praticien, ἐμπειροτέγνης, ὁ ἐξασκῶν ἐπιστήμην τινὰ πρὸ ἱκανοῦ χρόνου καὶ πείραν κεκτημένος· (γλυπτ.) ἐργάτης πελεκῶν τὸ μάρμαρον καὶ ἐτοιμάζων αὐτὸ ἀρμόδιον πρὸς ἐπεξεργασίαν ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου.

pratiquant, θ, ὁ ἐκτελῶν ἀκριβῶς τὰ ὀρθοσκευτικὰ καθήκοντα.

pratique, θ. τὸ πραγματικόν, ἡ πρακτικὴ, τὸ πρακτικὸν μέρος ἐπιστήμης ἢ τέχνης, ἡ ἀσκήσις, ἡ πείρα, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν θεωρίαν· — ἐκτέλεσις, ἐκπλήρωσις· d' en — mise un précepte de morale, ἐκπλήρωσις ἠθικοῦ ἢ

ὀρθοσκευτικοῦ καθήκοντος· — ἔθος, συνήθεια· c' est la — du pays, εἶναι συνήθεια τῆς χώρας· — πείρα, ἔξις· avoir la — des affaires, ἔχειν πείραν τῶν πραγμάτων, τοῦ ἐμπορίου, κ. τ. λ. ἐμπειρία, ἐμπειρικὴ ἱκανότης· cet homme n' a que la —, οὗτος ὁ ἄνθρωπος πείραν μόνον ἔχει· πληθ. les — s religieuses, τὰ ὀρθοσκευτικὰ ἔθιμα, καθήκοντα ἢ ἀσκήσεις, οἷον προσευχαί, νηστεία, κ. τ. λ. ἐπιθ. πρακτικός, ὁ μὴ θεωρητικός· cours — de la langue française, σειρά πρακτικῆς διδασκαλίας τῆς Γαλλικῆς γλώσσης· — οἱ πελάται, θαμῶνες· ce marchand a bien de la —, οὗτος ὁ ἔμπορος ἔχει πλῆθος πελατῶν· — ἡ ἐλευθεροκοινωνία πλοίου μετὰ τὴν κάθαρσιν· admettre un bâtiment à la —, παρέχω εἰς τι πλοῖον ἐλευθεροκοινωνίαν· — μικρὸν ἐργαλεῖον ἐκ λευκοσιδήρου, ὅπερ οἱ τὰ νευρόπαστα (κ. μαριονέτας) περιφέροντες κρατοῦσιν ἐν τῷ στόματι ἵνα μεταβάλλωσι δι' αὐτοῦ τὴν ἑαυτῶν φωνήν.

pratiquement (ὀλίγον εὐχρηστον) πρακτικῶς, ἐμπορικῶς.

pratiquer, ῥ. ἐν. ἀσκῶ, πράττω, ἐκτελῶ, βάλλω εἰς ἐνέργειαν· — la vertu, ἀσκεῖν ἀρετήν· — μετέρχομαι ὡς ἐπάγγελμα· — la médecine, μετέρχομαι τὴν ἰατρικὴν· ποιῶ· — un trou, ἀνοίγω ὀπήν· — une ouverture, κάμνω ἀνοιγμα· — un chemin, ἀνοίγω, χαράττω, κατασκευάζω ὁδόν· ce qui se pratique d' ordinaire, τὸ συνήθως πραττόμενον· — qqn, προσομιλεῖν τινι, συγνάζειν παρά τινι· — des témoins, δωροδοκεῖν μάρτυρας· — des intelligences dans une place, συνεννοοῦμαι μετὰ τινῶν ἐν τινι φρουρείῳ.

pré —, μύριον, προτακτικὸν ἀγώριστον λέξεῶν τινῶν Γαλλικῶν, δηλοῦν προτεραιότητα ἢ πρόοδον.

pré, μικρὸς λειμών, λιθάδιον, κ. λιθαδάκι· aller, se rendre sur le —, πορεύομαι εἰς ὠρισμένον μέρος πρὸς μονομαχίαν.

préachat, προαγορά.

préacheter, ῥ. ἐν. προαγοράζω.

préalable, προηγούμενος, πρότερος· sommation—, προηγούμενη πρόσκλησις, προσταγή· au—, προηγούμενως, πρῶτον πάντων.

préalablement, προγουμένως.

préambulaire, προοιμιακός.

préambule, προοίμιον, προεισαγωγή, πρόλογος.

préambuler, ῥ. οὐδ. προοιμιάζομαι.

préau, λιθάδιον· ἀύλη ἐν τῷ μέσῳ μοναστηρίου· προαύλιον φυλακῆς, σχολείου· μέρος ὑπόστεγον τῆς ἀύλης.

prébende, θ. παροχά· πρόσοδοι ἐκκλησιαστικαὶ κανονικάτου.

prébendé, ὁ καρπούμενος ἐκκλησιαστικὴν πρόσοδον, κανονικός.

prébendier, ἱερεὺς κατώτερος τοῦ chanoine.

précaire, ἄστατος, ἀβέβαιος, ἄδηλος· ἐρήμερος.

précairement, ἀσταθῶς, ἀβεβαίως, ἐπισφαλῶς.

précarité, θ. τὸ πρόσκαιρον, ἀβεβαιότης, ἀστάθεια.

précaution, θ. προφύλαξις, πρόνοια· par —, προσυλακτικῶς, διὰ προφύλαξιν· prenez vos —s, προσυλαχθῆτε, λάβετε τὰ προσυλακτικὰ μέτρα σας·—σύνεσις, φρόνησις, περίσκεψις· user de—s, envers qqn· φέρεσθαι μετὰ προφυλάξεως πρὸς τινα.

précautionné, e, συνετός, προσυλακτικός.

precautionner, ῥ. ἐν. προσυλάττειν τινα κατὰ τινος· se—, προσυλάττεσθαι, λαμβάνειν μέτρα προσυλακτικά.

précautionneux, euse, προσυλακτικός.

précédemment, προηγούμενως, πρότερον.

précédent, e, προηγούμενος, πρότερος· sous le règne —, ἐπὶ τῆς προτέρας βασιλείας·—οὐσ. γεγονός, παράδειγμα προηγούμενον· s' appuyer sur un—, στηρίζομαι ἐπὶ προηγούμενου παραδείγματος.

précéder, ῥ. ἐν. προηγῶμαι, προπορεύομαι, κ. πηγαίνω ἐμπρός· κεῖμαι ἀμέσως πρὸ ἄλλου· dans le chapitre qui précède, ἐν τῷ προηγούμενῳ κεφαλαίῳ· la monarchie a précédé la république. ἡ μοναρχία, ἡ βασιλεία, προηγῆθη τῆς δημοκρατίας.

préceinte, θ. (ναυτ.) διάζωμα τῶν καταστρωμάτων.

préceller, ῥ. ἐν. ὑπερέχω, ὑπερτερῶ.

précepte, διδασχὴ, διδάγμα, ἠθικὸν παράγγελμα, νουθεσία.

précepteur, διδάσκαλος, παιδαγωγός.

préceptoral e, aux, διδασκαλικός, παιδαγωγικός.

préceptorat, ἔργον τοῦ διδασκάλου, τοῦ παιδαγωγοῦ.

préceptoriser, ῥ. ἐν. (γλευ.) ἀξιώ νὰ διδάσκω τινα, διδάσκαλεύομαι.

précession, θ. (ἀστρον.)—des équinoxes, μετάπτωσις τῶν σημείων τῶν ἰσημεριῶν.

préchantre, πρωτοψάλτης.

prêche, θ. ἡ ἀπ' ἁμβωνος διδασχὴ, λόγος ἐκκλησιαστικός ἱερέως διαμαρτυρομένου.

prêcher, ῥ. ἐν. διδάσκω ἀπ' ἁμβωνος, κηρύττω τὸν Λόγον τοῦ θεοῦ, τὸ εὐαγγέλιον· (μεταφ.) συνιστῶ—l' économie, διδάσκω, συνιστῶ τὴν οἰκονομίαν·—ῥ. οὐδ.—d' exemple, κηρύττω διὰ τοῦ παραδείγματος μου, διὰ τῆς διαγωγῆς μου.

prêcheur, κήρυξ τοῦ εὐαγγελίου, ἱεροκήρυξ.

précieuse, θ. ἀκκιζομένη, κομψευομένη, ἐπιτετηδευμένη γυνή.

précieusement, πολυτίμως, μετ' ἐπιτηδεύσεως.

précieux, πολύτιμος, τιμαλφής: pierres—euses, λίθοι πολύτιμοι: gage—, ἐνέχυρον πολύτιμον: χρησιμώτατος, προσφιλής: un ami—, φίλος πολύτιμος, λίαν ἀγαπητός: (μεταφ.) style—, ὕφος πλαστόν, ἐπιτετηδευμένον, κομψευόμενον.

preciosité, θ. ἐπιτηδεύσις ἐν τοῖς λόγοις καὶ τοῖς τρόποις.

précipice, κρημνός, φάραγξ, χάσμα, χαράδρα: βυθός: (μεταφ.) ὀλεθρός, συμφορὰ μεγάλη.

précipité, παθ. μετ. τῆς β. précipiter—ούσ. (χημ.) ἴζημα, καθίζημα.

précipitamment, ἔσπευσμένως, μετὰ σπουδῆς, βιαστικά.

précipitant, θ (χημ.) τὸ κρημνιστικόν, χωριστικόν, τὸ ἐπιφέρον τὸ κρήμνισμα, τὴν ὑποστάθμην.

précipitation, θ. σπουδῆ, βία, ὄρμη: (χημ.) καταβύθισις, κρήμνισμα.

précipiter, β. ἐν. κρημνίζω: βίπτω κάτω μετ' ὄρμην—ἐπισπεύδω, ταχύνω: la fraveur précipite ses pas, ὁ τρόμος ἐπιταχύνει τὰ βήματά του—un roi du Irène, ἐκπτωτον ποιῶ τὸν βασιλέα ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ θρόνου: (χημ.) χωρίζω δι' ἀντιδράσεως στερεὰν ὕλην ἀπὸ ρευστοῦ ἐν ᾧ ἦτο διαλελυμένη, καθίζανω, κατακαθίζω, βυθίζω εἰς τὸν πυθμένα: se—, κρημνίζομαι, βίπτομαι βιαίως: se—par la fenétre, βίπτομαι κάτω ἀπὸ τῆς θυρίδος—ἀφορμῶ: l'armée se précipita sur l'ennemi, ὁ στρατὸς ὤρμησε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐπὶ τὸν ἐχθρόν.

précipiteux, euse, ὄρμητικός.

préciput, (νομ.) πρόλημμα, προ-

νόμιον, ὑπερμοιρία συγκληρονόμου—τὸ ὑπὸ τοῦ συμβολαίου τοῦ γάμου παραχωρούμενον τῷ ἐπιζῶντι τῶν συζύγων.

précis, ἐπιτομή, σύνοψις.

précis, θ, ἀκριβής, ὠρισμένος: jour—, ἡμέρα ὠρισμένη: mesure—e, μέτρον ἀκριβές, à dix heures—es, τὴν δεκάτην ὥραν ἀκριβῶς: style—, ὕφος συνεπτυγμένον.

précisément, ἀκριβῶς, κ. σωστά, ἴσα, ἴσα.

préciser, β. ἐν. ὀρίζω ἀκριβῶς, προσδιορίζω.

précision, θ. συντομία λόγου—ἀκρίβεια ἐν τῇ ἐκτελέσει: manoeuvre exécutée avec précision (στρατ.) ἔλιγμός τελούμενος μετ' ἀκριβείας: instrument de—, ὄργανον, ἐργαλεῖον ἐπιστημονικὸν ἀκριδέστατον.

précité, θ, ὁ εἰρημένος, ὁ βῆθεις.

précocce, πρὸ τῆς ὥρας ὠριμάσας ἢ αὐξηθείς: πρόωρος, πρῶϊμος: fruit—, πρῶϊμος καρπός: enfant—, παιδίον πρῶϊμως ἀναπτυχθὲν σωματικῶς καὶ διανοητικῶς.

précocement, πρῶϊμως, πρόωρος.

précocité, θ. πρῶϊμότης, πρῶϊμος βλάστησις.

précompte, προῦφαίρεισις

précompter, β. ἐν. προῦπολογίζω, προῦφαιρῶ.

préconception, θ. προνόησις, ἢ ἄνευ συλλογισμοῦ κατάληψις, πρόληψις αὐτόματος.

préconcevoir, β. ἐν. προαντιλαμβάνομαι, προκατανοῶ.

préconçu, θ, ἐν τῷ νῷ προῦπάρχων, προνενοημένος.

préconisation, θ. ἐπισκόπου ἐπικήρυξις: ἐκθείσις, ὑπερβολικὸς ἔπαινος.

préconiser, β. ἐν. ὑπερεπαινῶ, ὑπεργλωμιάζω, ἐξυμνῶ—un évêque, ἐπίσκοπον ἐπικηρύττω.

préconiseur, ἐγκωμιστής.
préconnaissance, θ. πρόγνωσις.
préconnaître, ῥ. ἐν. προγνωσῶ.
préconnu, e, προεγνωσμένος.
precordial, e, ἀντήλων εἰς τὴν καρδιακὴν γούραν.
précurseur, πρόδρομος, προάγγελος· Saint Jean Baptiste fut le — de Jésus Christ, ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής ἦν ὁ Πρόδρομος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· — ἐπὶ θ. signes — de la révolution, σημεῖα προαγγελιζόμενα τὴν ἐπανάστασιν.
prédéceder, ῥ. ἐν. (νομ.) προαποδείξω.
prédécess, πρότερος, προηγηθείς θάνατος.
prédécesseur, προπάτορ.
predestination, θ. προορισμὸς τῶν ἐκλεκτῶν παρὰ Θεοῦ εἰς τὴν αἰώνιον δόξαν καὶ μακαριότητα — τὸ πεπωμένον, ἡ εἰμαρμένη.
prédestiné, e, ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προωρισμένος εἰς τὴν αἰώνιον δόξαν καὶ μακαριότητα, ὁ ἐκλεκτός.
prédestiner, ῥ. ἐν. προορίζω ἀπ' αἰώνων· — (κατ' ἐπεκτ.) ὠρίζω προηγουμένως.
prédéterminant, e, προαποφασίζων, προδιαθέτων προορίζων, συντελούν.
prédétermination, προδιάθεσις, προαπόφασις, προδιορισμὸς.
prédéterminer, ῥ. ἐν. προορίζω (ὁ Θεός) τὴν ἀνθρωπίνην θέλησιν, προδιοικῶ.
prédicable, ἐπιθετικός, ἀποδοτέος κατηγορητέος.
predicament (λογικ. γραμμ.) κατηγορούμενον, κατηγορημα, κατηγορία.
prédicant, ἱεροκήρυξ διαμαρτυρούμενος.
prédicat, κατηγορούμενον πρότασεως, κρίσεως.

prédicateur, ἱεροκήρυξ.
prédication, θ. κήρυξις τοῦ θελοῦ λόγου, διδασκαλία, ἀπὸ τοῦ ἁμδωνος διδασκαλία.
prédiction, θ. πρόβησις, προφητεία.
prédilection, θ. ἰδίαι τις φιλοστοργία, εὐνοία, προτίμησις ἀγάπης ἢ φιλίας.
prédire, ῥ. ἐν. (κλιν. ὡς τὸ ἀπλοῦν dire, πλὴν τοῦ β' ἐν. προσ. ποιούντος vous prédisez καὶ ὅχι vous prédites) προλέγω, προσητεῶ· — une éclipse, προαγγελίζω ἐκλειψῶν· — l'avenir, προλέγω τὸ μέλλον· — un événement, προλέγω συμβάν τι.
prédisposant, e, (ιατρ.) προδιαθετικός, προπαρασκευαστικός.
prédisposer, ῥ. ἐν. προδιατίθημι, κ. προδιαθέτω· παρασκευάζω.
prédisposition, θ. προδιάθεσις.
prédit, e, προειρημένος, ῥηθείς.
prédominance, θ. ἐπικρατησις, ὑπερσχυσις, ὑπεροχή.
prédominant, e, ἐπικρατῶν, ὑπέρσχυος, ἐπικρατής.
prédominer, ῥ. ἐν. ἐπικρατῶ, ὑπερσχυῶ.
prééminence, θ. ὑπεροχή· — τὰ πρωτεία.
prééminent, e, ὑπέρσχυος, ὑπερέχων, προεξέχων.
préemption, θ. τὸ τῆς προαγορᾶς δικαίωμα καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ προτιμᾶσθαι.
préétabli, προκαθεστηκώς, προὑποκειμένος, προὑπάρχων, προδιατεταγμένος, προπαραδεδεγμένος.
préétablir, ῥ. ἐν. προκαθίστημι· προπαραδέχομαι· προαποδεικνύω· προδιατάσσω.
préexcellence, προεξοχή, ὑπεροχή πασιφανής.
préexistant, e, προὑπάρχων.
préexistence, θ. προὑπαρξις.

préexister, ῥ. οὐδ. προὑπάρχω.

préface, θ. πρόλογος, προοίμιον, εἰσαγωγή· μέρος τῆς λειτουργίας τὸ πρὸ τοῦ κανόνος.

préfectoral, e, νομαρχικός.

préfecture, θ. νομαρχία· (παρὰ Ῥωμ.) διοικήσεις ἐπαρχίας· — de police, ἡ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας.

préférable, αἰρετώτερος, προτιμητέος, προτιμότερος.

préférablement, κατὰ προτίμησιν, ἐξαιρέτως, μάλιστα πάντων.

préféré, e, προτιμώμενος, εὐνοούμενος, ἀγαπητός.

préférence, θ. προτίμησις· — εὐνοία, ἐνδείξις ἰδιαιτέρας εὐνοίας· de —, κατὰ προτίμησιν· — εἶδος παρτοπαιγνίου, κ. ἡ πρέφα.

préférrer, ῥ. ἐν. προαιρῶ, προτιμῶ, προκρίνω· — l' honneur à l' argent, προτιμῶ τὴν τιμὴν μᾶλλον ἢ τὸ ἀργύριον.

préfet, νομάρχης· (παρὰ Ῥωμ.) διοικητὴς ἐπαρχίας, ἐπαρχος· — de police, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, ὁ ἀστυνόμος τοῦ νομοῦ — maritime, ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς ναυτικῆς περιφερείας· — des études, ὁ διευθύνων τὰς σπουδὰς ἐν Λυκείῳ.

préfinir, ῥ. ἐν. προσδιορίζω προθεσμίαν καθ' ἣν ἔργον τι δεῖν νὰ τελειώσῃ.

préfix, e, ὠρισμένος, προωρισμένος.

préfixe, θ. (γραμμ.) προτακτικὸν μόριον ἐν συνθέσει λέξεως.

prefixion, θ. διορισμός· προθεσμία.

préfloraison ἢ **préfleuraison**, θ. προάνθησις κάλυκος.

préfixer, ῥ. ἐν. προηρῶ.

préfoliation, θ. (βοτ.) προελάστησις.

pré-gazon, τεχνητὸς λειμῶν.

prégnant, e, γεννητικός, γονιμοποιός.

prégnation, θ. κύησις, κυοφορία.

prégustation, θ. πρόγευσις.

préhensible (ζωολ.) ληπτικός, ἀρπακτικός.

préhension, θ. λήψις, περιχαταλήψις, κ. πιάσιμον, πάρσιμον.

préjudice, βλάβη, ζημία· ἄδικον.

préjudiciable, ἐπιβλαβής, βλαβερός.

préjudiciaux, (νομ.) προκαταβολὴ ἐξόδων ὑπὸ τοῦ ἐφεσιβάλλοντος, τοῦ ποιουμένου ἐφесιν.

préjudiciel, elle, question — elle, ζήτημα προδικαστικόν, προδικασία· moyens — s, τὰ μέσα δι' ὧν ὑποστηρίζεται τὸ ζήτημα τοῦτο.

préjudicier, βλάπτω, προξενῶ βλάβην.

préjugé, πρόληψις, γνώμη ἐσφαλμένη, ἀβασάνιστος· (νομ.) προδεδικασμένος ἐν παρομοίᾳ περιστάσει.

préjuger, ῥ. ἐν. προδικάζω.

prélart, πεισάλειπτον ὕφασμα καλύπτον τὰ ἐμπορεύματα ἐν τοῖς πλοίοις, μουσαμάς.

prélasser, se —, σεμνὰ ἢ ἀβρὰ βαίνω, σεμνῶς προβαίνω, ἐπιτεμνύνομαι, γαυριῶ, χαμαρόνω· — ἐξυπτίζομαι, ἀναπαύομαι, εὐχαριστοῦμαι.

prélat, ἀρχιερεὺς, ἱεράρχης· — πρόκριτος.

prélature, θ. ἀρχερατεία.

prêle, ἢ **presle**, θ. (βοτ.) ἵππουρις, εἶδος πτέριδος.

prelegs, (νομ.) προκληροδότημα, διδόμενον ὑπὸ τοῦ διαθέτου εἰς ἓνα ἐκ τῶν κληρονόμων του παρὰ τὸ ἐκ τῆς κληρονομίας μεριδιόν του.

préleguer, ῥ. ἐν. (νομ.) προκληροδοτῶ, κληροδοτῶ χωριστὰ ἓνα ἢ πλεονάς ἐκ τῶν κληρονόμων μου.

prélèvement, προαφαίρεσις μέρους ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ.

prélever, ῥ. ἐν. προαφαιρῶ μέρος ἐκ τοῦ ὅλου.

préliminaire, προκαταρχτικός, προεισαγωγικός, discours—, εισαγωγή, προοίμιον, πρόλογος· οὐσ. les—s de paix, αἱ βάσεις διαπραγματεύσεων περὶ εἰρήνης, καθ' ἃς δέον νὰ συνομολογηθῇ· cérémonies—s d'un sacrifice, du mariage, τὰ προτέλεια, τὰ προγάμια.

préliminairement, προεισαγωγικῶς, προοιμιακῶς.

prélude, (μουσ.) προανάκρουσμα, πρόασμα, προαύλισμα, προοίμιον· (μεταφ.) προάγγελμα, προμήνυμα, les frissons sont le—de la fièvre, τὸ ῥίγος εἶναι προμήνυμα τοῦ πυρετοῦ.

préluder, ῥ. ἐν. προανακρούομαι, προᾶδω, προαυλιζῶ, προοιμιάζομαι· (μεταφ.) προμηνύω, προαγγέλλω.

prématuré, ο, πρόωρος, πρώϊμος, πρὸ τῆς ὥρας ὠριμάσας, (μεταφ.) πρὸ τοῦ ἀρμοδίου χρόνου γενόμενος· mort, vieillesse—ée, πρόωρος θάνατος, πρόωρον γῆρας· raison, sagesse—ée, λογικόν, φρόνησις πρόωρος.

prématurément, πρωτῶως, πρὸ τοῦ πρέποντος χρόνου.

prématurité, πρωϊμότης καὶ πρόωρος ὠριμότης.

préméditation, προμελέτη, πρόνοια, πρόσχεψις.

préméditer, ῥ. ἐν. προμελετῶ, προνοῶ, προσουλεύομαι.

prémices, αἱ ἀπαρχαί, οἱ πρῶτοι καρποί· τὰ πρωτογέννητα ζῶα (μεταφ.), τὰ πρῶτα διανοητικὰ προϊόντα, πρῶτα συγγράμματα.

premier, ière, πρῶτος· (κατ' ἐπεκτ.) κάλλιστος, μέγιστος. Demosthène est le—des orateurs, ὁ Δημοσθένης εἶναι ὁ μέγιστος τῶν ῥητόρων· le—médecin du roi, ὁ

ἀρχίατρος τοῦ βασιλέως· le—ministre, ὁ πρωθυπουργός· matières—es, πρῶται ὕλαι, τὰ φυσικὰ καὶ ἀκατέργαστα προϊόντα· (ἀριθμ.) nombre—, ἀριθμὸς ἀρχικός, ἦτοι ἀσυνδιαίρετος· οἷον 1, 3, 5, 7· (θεατρ.) jeune—, νέος ὑποκρινόμενος τὸ πρόσωπον τοῦ ἔραστοῦ· le—venu, ὁ τυγών.

premièrement, ἐν πρώτοις, κατὰ πρῶτον.

premier-né, πρωτότοκος τῶν ἀρρένων τέκνων.

prémises, (λογικ.) οἱ δύο πρῶτοι ὅροι τοῦ συλλογισμοῦ, ἡ μείζων καὶ ἡ ἐλάσσων πρότασις, αἱ λήψεις, τὰ λήμματα.

prémonition, θ. προάγγελμα· προσυμβουλή.

prémontrés, τάγμα τι κανονικῶν μοναχῶν ἢ ἱερέων συσταθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγ. Νορβέρτου τὸ 1120.

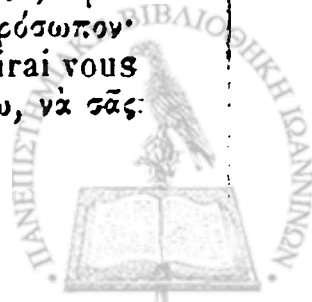
prémunir, ῥ. ἐν. προφυλάττειν· se—, προφυλάττεσθαι.

prémunition, προφυλάξις· προεφοδίασις.

prenable (κυρίως καὶ μεταφ.) ληπτὸς, ἀλωτός, εὐάλωτος, εὐκόλως κυριευόμενος.

prenant, ο, ὁ λαμβάνων, ληπτῆς· partie—e, ὁ λαμβάνων χρηματά· (φυσ. ἱστορ.) queue—e, οὐρά ζώων τινῶν ἀφ' ἧς κρέμανται ἀπὸ τῶν δένδρων.

prendre, ῥ. ἐν. (prenant, pris, je prends, je pris, ὑποτ. que je prenne, κ. τ. λ. que nous prenions, que vous preniez, qu'ils prennent) λαμβάνω, κ. παίρνω·—δράττομαι, ἀρπάζω, συλλαμβάνω, κ. πιάνω·—une ville, κυριεύω πόλιν·—une montre, κλέπτω ὥρολόγιον·—l'ennemi en face, προσβάλλω τὸν ἐχθρὸν κατὰ πρόσωπον·—προφθάνω, ἀνταμόνω· j'irai vous—, θὰ ὑπάγω νὰ σᾶς εὔρω, νὰ σᾶς·

ἀνταμώσω, νὰ σᾶς πάρω· je vous y prends, σᾶς συνελθὼν ἐπ' αὐτοφώρῳ, κ. σᾶς ἔπιασα· prenez ce qu' on vous donne, δέχθητε ὅτι σᾶς δώσωσιν·—ὠνεῖσθαι, ἀγοράζειν· prenez-le pour six francs, ἀγοράσατέ το, λάβετέ το ἀντὶ ἕξ δραχμῶν·—ἐσθίειν, τρώγειν, πίνειν·—des aliments, un bouillon, λαμβάνειν τροφήν, ζωμόν·—ἐκλέγειν· lequel prenez-vous? ποῖον προτιμᾶτε ἢ ἐκλέγετε;—un appartement, ἐνοικιάζειν δωμάτιον ἢ κατοικίαν· prenez ce chemin, πορευθῆτε ταύτην τὴν ὁδόν, ἀκολουθήσατε τοῦτον τὸν δρόμον·—une mauvaise habitude, λαμβάνειν κακὴν ἔξιν, ἐθίζεσθαι κακῶς·—νομίζειν· me prenez-vous pour un sot? μὲ ἐκλαμβάνετε ὡς εὐθύτη;—les armes, ὀπλιζέσθαι·—la suite, ἀποδιδράσκειν, φεύγειν·—un corps, ἐξογκοῦσθαι·—du tabac, λαμβάνειν ταμβάκον, κ. πρεζάρω·—des leçons, διδάσκεισθαι, μαθητεύειν·—le deuil, πενθηφορεῖν·—un domestique, μισθοῦν ὑπηρετήν·—femme, νυμφεύεσθαι·—le mors aux dents, ἀφηνιάζειν·—qqn sur le fait, συλλαμβάνειν τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ·—des renseignements, πυνθάνεσθαι, λαμβάνειν πληροφορίας·—les devants, προτιγείσθαι, προπορεύεσθαι·—le galop, καλπάζω, τρέχω ἀπὸ βυτῆρος·—son temps, μὴ σπεύδειν, ἐπιλαμβάνεσθαι τοῦ ἔργου ἐν ἀνέσει·—ses mesures, φροντίζω περὶ ἐπιτυχίας, πράττω τὰ δέοντα ἐπὶ τινὶ σκοπῷ·—l'air, περιπατεῖν ἐν ὑπαίθρῳ, ἀναπνέειν τὸν καθαρὸν ἀέρα·—du repos, ἀναπαύεσθαι·—patience, ὑπομένειν, ἔχειν ὑπομονήν·—seu, ἀνάπτειν, ἀναφλέγεσθαι· (μεταφ.) ἐξάπτεσθαι, ὀργίζεσθαι·—le change, ἀπατάσθαι·—la mouche, δυσαρεστεισθαι, θυμοῦ-

σθαι·—au mot, δέχεσθαι, συναινεῖν παρευθῶς·—le voile, γίνεσθαι μοναχὴν, ἀσπάζεσθαι τὸν μοναστικὸν βίον·—un parti, ἀποφασίζειν·—son parti, ὑπομένειν, κ. τὸ παίρνω ἀπόφασιν·—prendre le parti de qqn, συντάσσομαι τινι, ὑπερασπίζομαι τινά·—à témoin, ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν·—à coeur, συγκινοῦμαι πολὺ ἐπὶ τινι, ἢ ἐπιχειρῶ τι μετὰ πολλοῦ ζήλου·—à tache, προσπαθῶ·—le vent, δέχομαι τὸν ἄνεμον εἰς τὰ ἰστία πλαγιοδρομῶν·—la mer, ἐπιεμβάζομαι εἰς πλοῖον·—le large, ἀποπλέω, πελαγοδρομῶ· (μεταφ.) οἶγομαι, δραπετεύω·—terre, ἀποθιβάζομαι·—une affaire en main, ἐπιχειρῶ, ἀναδέχομαι τι, διευθύνω ἔργον τι·—une chose en mal, ἐκλαμβάνω τι ἐπὶ κακοῦ, ὀργίζομαι ἐπ' αὐτῷ· la chose en riant, γελῶ ἐπὶ τινι, ὡς μὴ σπουδαίω·—en considération, ἀναλογίζομαι τι, κ. τὸ λαμβάνω ὑπ' ὄψιν·—fait et cause, ἐπεμβαίνω, μεσολαβῶ·—sous sa protection, προστατεύω, λαμβάνω ὑπὸ τὴν αἰγίδα μου·—en ritié, οἰκτεῖρω τινά, ἐλεῶ, λυποῦμαι αὐτόν·—congé de qqn, ἀπογαιρεῶ τινά, ἀναχωρῶ ἀπ' αὐτοῦ·—l'érée, ἀσπάζομαι τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα·—l'occasion au cheveu, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας·—qqn par son faible, κολακεύω τινά, ὠφελοῦμαι ἔκ τινος ἀδυναμίας αὐτοῦ·—qqn au dépourvu, καταλαμβάνω τινά αἰφνιδίως, ἐξ ἀπροόπτου·—qqn en flagrant délit, συλλαμβάνειν τινά ἐπ' αὐτοφώρῳ·—à forfait ἢ à la tache, ἀναλαμβάνω τι κατ' ἀποκοπήν·—une resolution, λαμβάνω ἀπόφασιν, ἀποφασίζω·—robe, ἀσπάζομαι τὸ δικαστικὸν στάδιον ἢ ἐπάγγελμα· qqc à la lettre ἢ au pied de la lettre, ἐκλαμβάνω τι κατὰ γράμμα·

—à droite, à gauche, ἀκολουθῶ τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ πρὸς ἀριστεράν ὁδόν.—le haut bout, λαμβάνω τὴν πρωτοκαθεδρίαν.—un doux visage, πρῶως καὶ εὐμενῶς προσθλέπω.—le—sur un ton haut, ἐπαίρομαι, κομπάζω.—qqn en haine, en horreur, μισῶ, βδελύττομαι τινά.—les avis, les voix, συλλέγειν τὰς γνώμας, τοὺς ψήφους.—garde, προσέχω, φυλάττομαι β. οὐδ.—ρίζοῦμαι cet arbre prend bien, τὸ δένδρον τοῦτο ρίζοῦται καλῶς.—πήγνυμαι la rivière a pris, ὁ ποταμὸς ἐπάγωσε.—le lait prend, τὸ γάλα πήγνυται.—le feu a pris à une maison, τὸ πῦρ ἤναψεν ἐν τινι οἰκίᾳ.—sur... ἀφαιρῶ ἀπό... προδapanῶ.—sur soi, ἀναδέχεσθαι ἐπ' εὐθύνην il lui prit la fantaisie de... τῷ ἐπῆλθε νά..., ἐννοιά τις ἐγένετο αὐτῷ... à bien—la chose, καλῶς ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος.—à tout —, καθ' ὅλου εἰπεῖν il en prendrait sur l'autel, εἶναι ἰκανὸς νά ληστεύσῃ τὸ ἱερόν, τὴν ἁγίαν τράπεζαν.—se—de vin, μεθύω.—s' en —à qqn, μέφομαι τινος, κ. τὰ βάλλω μέ τινά (μεταφ.) εὐδοκίμειν.—ce livre n'a pas pris, τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν ἠὲδοκίμησε, τὸ βιβλίον τοῦτο ἀπέτυχε.—énoχλεῖν, δάκνειν.—cette odeur prend au nez, αὕτη ἡ ὀσμή προσθάλλει τὴν ῥίνα, τὴν ὄσφρησιν.—se—, προσκολληῖσθαι, συλλαμβάνεσθαι.—son habit a pris à un clou, τὸ φόρεμά του ἔπιασεν εἰς καρφίον.—se—d' amitié, συλλαμβάνειν, αἰσθάνεσθαι φιλίαν.—se—à pleurer, καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ κλαυθμῶν, κ. με παίρνουν τὰ κλάματα.—s' y —bien ἢ mal, καλῶς ἢ κακῶς ἐπιλαμβάνομαι ἔργου τινός δεξιῶς ἢ ἀδεξιῶς.

preneur, euse, ὁ λήπτης, μι-

στωτής, ἐνοικιαστής.—d'oiseaux, ὄρνιθοθήρας.

prénom, τὸ κύριον ἢ βαπτιστικὸν ὄνομα.

prénommé, ὁ εἰρημένος, ὁ ῥηθείς, ὁ προαναφερθείς.

prénotion, θ. πρώτη γνώσις, ἀμυδρά, ἐπιπόλαιος.

préoccupation, θ. μέριμνα, ἀνῆσυχος φροντίς, σύννοια, πρόσθελωσις τῆς διανοίας εἰς ἓν μόνον πράγμα, ὥστε μὴ δύνασθαι προσέχειν καλῶς εἰς ἄλλο.

préoccupé, e, ἔμφροντις, σύννοιος, ἀνῆσυχος.—d' un vain espoir, ὑπὸ ματαιᾶς ἐλπίδος κατεχόμενος.

préoccuper, β. ἐν. ἀπασχολῶ τὸν νοῦν, πληρῶ μερίμνης καὶ ἀνῆσυχίας, ἀπορροφῶ τὸν νοῦν.

préopinant, ὁ πρὸ ἄλλου τινός ἀπορηνάμενος γνώμη, προαγορεύσας.

préopination, θ. προγνωμοδότησις, προαγόρευσις.

préopiner, β. οὐδ. προαποφαίνομαι προαπαγορεύω.

préordonence, θ. προδιάταξις.

préparateur, προπαρασκευαστής, προγυμναστής.

préparatif, προπαρασκευή, προετοιμασία.

préparation, θ. προετοιμασία, προπαρασκευή.—κατεργασία.—sans —, ἐκ τοῦ προχείρου, ἀπρομελετήτως.—de remèdes, de médicaments, σκευασία φαρμάκων.—ταρίχευσις.—μαγεῖρευμα.

préparatoire, παρασκευαστικός, προπαρασκευαστικός, προκαταρκτικός.—προοιμιακός.—προπαιδευτικός.

préparer, β. ἐν. παρασκευάζω, προπαρασκευάζω, ἐτοιμάζω, προετοιμάζω.—προγυμνάζω, προπαιδεύω.—le diner, ἐτοιμάζω ἢ μαγει-

ρεύω τὸ γεῦμα — des oiseaux, ταριχεύω πτηνά — un médicament, συντίθημι, κατασκευάζω φάρμακα — un discours, μελετῶ, προπαρασκευάζω δημηγορίαν — un examen, εἰς ἐξέτασιν προγυμνάζομαι — les esprits, προδιατιθέναι ἐπὶ τὸ εὐνοϊκώτερον τοὺς ἀνθρώπους, τὴν κοινὴν γνώμην.

prépondérance, ὑπεροχή, μελιζων ἰσχύς, ἐπικράτησις.

prépondérant, ε, ἐπακρατέστερος, ὑπερβάλλων, ἰσχυρότερος, ὑπέρτερος, βαρύτερος, νοῖχ, — ε, ἡ νικῶσα ψῆφος.

prépondérer, ῥ. οὐδ. ὑπερτερῶ, ὑπερισχύω.

préposé, ε, ἐπιστάτης.

proposer, ῥ. ἐν. ἐφίστημι, τάτω διορίζω τινὰ ἐπιτηρητήν, ἐπιστάτην.

propositif, ἰνε, προθετικός, φύσεως τῆς προθέσεως — locution — ἰνε, προθετικὴ περίφρασις, πρόθεσις περιφραστικῆ.

proposition, θ. (γραμμ.) πρόθεσις, ἐν ἐκ τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

propositionnel, elle (γραμμ.) προθετικός.

propositionnellement, προθετικῶς.

proptence, θ. (ἄχρ.) ὑπεροχὴ ἰσχύος.

propuce, πρόσθη, ἀκροβυστία.

prérogative, θ. προνομία, προνόμιον — les — s de la couronne, τὰ προνόμια τοῦ στέμματος.

près, ἐγγύς, πλησίον, παρά — demeurer près de l' église, κατοικεῖν ἐγγύς τῆς ἐκκλησίας — ὡς πρὸς (ἐν συγκρ.) que sont-ils près de vous? τί εἰσιν οὗτοι παραβαλλόμενοι πρὸς ὑμᾶς; — σχεδόν — il y a près de vingt ans, εἶναι, ἢ παρῆλθον περίπου εἴκοσιν ἔτη ἔκτοτε — il est près de mourir, μετὰ μι-

χρὸν ἀποθνήσκει, ψυχορραγεῖ — près de se rendre, ἐγγύς τοῦ νὰ παραδοθῆ — serrer de près, καταδιώκειν ἐπιμόνως, συντόνως, στενοχωρεῖν — cela me touche de près, τοῦτο μὲ ἐνδιαφέρει πολὺ — à cela près, τούτου ἐξαιρουμένου, πλὴν τούτου — à beaucoup près, πολλοῦ γε καὶ δεῖ — à peu près, σχεδόν, περίπου — à peu de chose près, παρ' ὀλίγον σχεδόν, ὡς ἔγγιστα.

présage, τεκμήριον, προσημασία, προάγγελμα, σημεῖον, οἰωνός.

présager, ῥ. ἐν. προοικονίζω, προσημαίνω, προμηνύω, προαγγέλλω.

préssalé, κρέας προβάτου τραφέντος ἐπὶ παραθαλασσίων λειμώνων — παραθαλάσσιος λειμών.

presbyte, πρεσβύωψ, ὁ βλέπων τὰ ἀντικείμενα καθαρώτερον ἐν ἀποστάσει τινὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

presbytéral, ἀνήκων εἰς τὸν πρεσβύτερον, τὸν ἱερέα καὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.

presbytère, κατοικία τοῦ ἱερέως, τοῦ ἐφημερίου, τὸ πρεσβυτερεῖον.

presbytérianisme, αἵρεσις τις τῶν διαμαρτυρομένων ἐν Σκωτίᾳ μὴ ἔχόντων ἐπισκόπους, πρεσβυτεριανισμός.

presbytisme, πρεσβυωπία.

prescience, θ. πρόγνωσις τοῦ μέλλοντος.

prescient, ε, προγινώσκων.

prescriptible, παλαιοῦσθαι δυνάμενος, παραγράψιμος, παραγραπτέος — droits prescriptibles, δικαιώματα ὑποκείμενα εἰς παραγραφήν, εἰς ἀκύρωσιν.

prescription, θ. ἡ διὰ χρόνους καὶ ἀδιαφιλονεικίτου χρήσεως κτήσις, ἀπόκτησις κτήματος διὰ παραγραφῆς — ἰατροῦ συνταγή.

prescrire, ῥ. ἐν. διορίζω, δια-

τάσσω, ἐντέλλομαι· ce que la loi prescrit, ὅτι κελεύει ὁ νόμος· — à soi-même des bornes, ὄρους ἐμαυτῶ τίθημι· — une peine contre qqn, πινὴν ἐπιβάλλω τινί· — (νομ.) κτῶμαι κτῆμά τι διὰ μακρᾶς καὶ ἀδιαφιλονεικίης χρήσεως, διὰ παραγραφῆς· se —, ἐπιβάλλειν ἐαυτῶ νόμον ἢ κανόνα· se — παραγράφεσθαι.

préséance, θ. δικαίωμα πρωτοκαθεδρίας, ὑπεροχῆς καὶ προηγῆσεως.

présence, θ. παρουσία· en — de temoins, ἐνώπιον μαρτύρων· moi —, ἐμοῦ παρόντος· — réelle, ἡ ἀληθῆς παρουσία τοῦ αἵματος καὶ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ· les armées sont en —, οἱ στρατοὶ ἀντιμέτωποι εἰσιν, ἀπέναντι ἀλλήλων· — d'esprit, ἀγγίνοια, ἐτοιμότης, ταχύτης πνεύματος.

présent, e, παρών· à présent, νῦν, κ. τώρα· οὐσ. le —, ὁ παρών χρόνος· il ne songe qu'au —, περὶ τοῦ παρόντος μόνον φροντίζει· être partout —, εἶναι τινὰ πανταχοῦ παρόντα· (γραμμ.) ὁ ἐνεστῶς ὁποίας δήποτε ἐγκλίσεως· par ma — e, διὰ τῆς παρούσης μου (ἐνν. ἐπιστολῆς)· le porteur de la présente, ὁ κομιστὴς τῆς παρούσης.

présent, οὐσ. δῶρον, δωρεά, κ. χάρισμα· faire — d' une montre, δωρεῖν ὠρολόγιον· (μεταφ.) — du ciel, θεῖον δῶρον, προέκτισμα, χάρισμα.

présentable, ἄξιος παρουσιάσεως, εὐπρεπής, κόσμιος, καλὸς τὴν ὄψιν, ἄμεμπτος, δυνάμενος νὰ παρουσιασθῆ χωρὶς νὰ ἐρυθριάσῃ, εὐπρόσδεκτος.

présentation, θ. παρουσιάσις· — d' une lettre de change, παρουσίασις, ἐμφάνισις συναλλαγματικῆς· à —, ἅμα τῇ ἐμφανίσει· — à la cour, σύστασις εἰς τὸν βασιλεῖα

διὰ παρουσιάσεως· sur la — de... κατὰ σύστασιν, κατ' εἰσήγησιν τοῦ... — de la Vierge, τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

présentement, νῦν τώρα, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

présenter, ῥ. ἐν. παρίστημι, προβάλλω, προέχω, παρέχω, παρουσιάζω· — un bouquet, προσφέρω ἀνθοδέσμη· — qqn dans un cercle, εἰσάγω, παρουσιάζω, συνιστῶ τινὰ εἰς τινὰ ὁμήγουριν, συναναστροφὴν, λέσχην· — un bel aspect, παριστῶ καλὴν ὄψιν· — la baïonnette, προτείνω τὴν λόγχην· — les armes, παρουσιάζω τὰ ὄπλα, χαιρετῶ ἀξιωματικὸν κ. τ. λ. — le bras, προτείνω τὸν βραχίονα· — une pétition, δίδω ἀναφοράν· — à qqn ses hommages, ses salutations, προσφέρω τινὶ σέβας, προσκυνῶ, χαιρετίζω αὐτόν· — les faits tels qu'ils sont, παριστῶ τὰ γεγονότα οἷά εἰσιν· se — chez qqn, παραγίνομαί τινι, παρουσιάζομαι εἰς τινος οἶκόν· une difficulté se présente à mon esprit, δυσκολία τις μοὶ ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν.

préservant, e, σωστικός, φυλακτικός.

préservateur, trice, προφυλακτικός, φυλακτήριος, ἀλεξιτήριος, ἀλεξίκακος· οὐσ. φύλαξ, σωτήρ.

préservatif, ive, προφυλακτικός, σωστικός· — οὐσ. φάρμακον ἀλεξιτήριον.

préservation, προφύλαξις, διάσωσις.

préserver, ῥ. ἐν. διαφυλάττω, προφυλάττω, διασώζω· — qqn du danger, σώζω τινὰ ἀπὸ τοῦ κινδύνου· — de la peste, προφυλάττω ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ.

présidence, θ. προεδρεία.

président, πρόεδρος· θηλ. présidente.

présidentiel, elle, προεδρικός.
présider, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. προεδρεύω, προϊσταμαι, προκάθημαι — **une assemblée**, προεδρεύω συνελεύσεως· οὐδ. — **aux préparatifs d'une fête**, διευθύνω τὰς προπαρασκευὰς ἑορτῆς, πομπῆς, πανηγύρεως, διασκεδάσεως, ἐπιστατῶ εἰς αὐτάς· — **προστατεύω**, ἄρχω· **Minerve présidait aux sciences, Cérès aux moissons**, ἡ μὲν Ἀθηναῖα τῆς σοφίας ἦν προστάτης, ἡ δὲ Δήμητρα τῆς γεωργίας.

présides, πλθ. τόπος εἰς ὃν ἡ Ἰσπανικὴ κυβέρνησις στέλλει τοὺς καταδίκους.

présidial, e (ἀρχ.) ἀνήκων, ἀναφερόμενος εἰς πρωτοδικεῖον.

présidialement (ἀρχ.) ἐλέγετο μόνον ἐν τῇ φράσει **juger** — δικάζω τηλεσιδικῶς ἐν τῷ πρωτοδικεῖῳ.

presle, παλαιὰ ἄρθογ. τοῦ **prèle**.
présomptif, ive, héritier — ἐπίδοξος διάδοχος, ὁ μέλλον κληρονομησαί, ἰδίως βασιλόπαις.

présomption, θ. εἰκασία, ὑπόθεσις, δοξασία, κρίσις κατὰ τὰ δοκοῦντα, τὰ φαινόμενα· — οἴησις, τῦφος, ἔπαρσις, αὐθάδεια.

présomptueusement, οἴηματικῶς, αὐθαδῶς, ἐπληρμένως.

présomptueux, euse, οἴηματίας, ἐπληρμένος, αὐθαδής, δοκσισοφός.

presque, σχεδόν, μικροῦ δεῖν, παρ' ὀλίγον· τὸ ληκτικὸν φωνῆεν τῆς λέξεως ταύτης ἐκθλίβεται μόνον ἐν τῇ **presq' ile**.

presqu' ile, θ. χερσονήσος.

pressage, πίεσις διὰ τοῦ πιεστηρίου ἢ ἄλλως ἐκπίεσις.

pressant, e, κατεπείγων· — ἰπίμονος, ἀναγκαῖος· **affaire** — **e**, ὑπόθεσις κατεπείγουσα, κ. βιαστική· **besoin** —, ἀνάγκη κατεπείγουσα.

presse, θ. πλῆθος συνωθούμενον, ὄχλος· — τύπος, πιεστήριον, τυπογραφείου· — τύπος, ἡ δημοσιογραφία, αἱ ἑφημερίδες· — **à copier**, πιεστήριον ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν· — **πόνημα ἐκτυπούμενον**· **la liberté de la—**, ἡ ἐλευθεροτυπία· — εἶδος ῥοδακίνου.

pressé, e, θ. πιεζόμενος· — σπεύδων, ἐν σπουδῇ ὄν, μετὰ σπουδῆς πράττω· — ἐπειγόμενος, κατεπείγόμενος· — κατεπείγων, ἀναγκαιότατος· **vous êtes bien—de partir**, σπεύδετε ν' ἀναχωρήσητε· **commission—ée**, παραγγελία κατεπείγουσα· — **la ville était pressée des toutes parts**, ἡ πόλις ἐστενοχωρεῖτο, ἐπολιορκεῖτο στενῶς πανταγῶθεν· — **de faim, de soif**, ὑπὸ πείνης, δίψης πιεζόμενος.

pressée, θ. ἡ ἀπαξ ἐκπιεζομένη ποσότης καρπῶν, ὁ ἐξ αὐτῶν ἐκπιεζόμενος χυμός, τὸ γλεῦκος, κ. μία πατησιά, ἐν ληνοπάτημα.

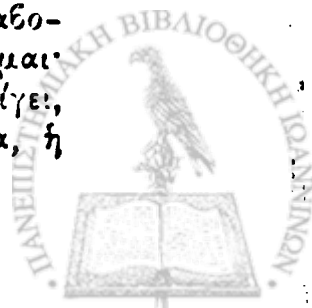
pressensation, θ. προαίσθησις.

pressentiment, προαίσθησις, προαίσθημα.

pressentir, ῥ. ἐν. προαισθάνομαι.

presse-papier, χαρτοστάτης, βᾶρος κωλύον τὸν γραφομένον χάστιν τοῦ νὰ κινηθῇ.

presser, ῥ. ἐν. πιέζω, συμπιέζω, θλίβω, σφίγγω, συμπυκνῶ· — **les rangs**, συμπυκνῶ τὰς τάξεις· — **qqn contre son coeur**, ἐναγκαλιζεσθαί τινα σφίγγων αὐτὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις· — **καταδιώκειν συντόμως, ἀνευδύτως**· — **les ennemis**, καταδιώκειν καὶ στενοχωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· — **ἐπισπεύδειν**· **son départ**, σπεύδειν πρὸς ἀναχώρησιν· ῥ. οὐδ. — **σπεύδω**, δὲν ἐπιδέχομαι ἀναβολὴν καὶ βραδύτητα, κατεπείγομαι· **le temps presse**, ὁ χρόνος ἐπείγει, **l' affaire presse**, τὸ πρᾶγμα, ἡ

ὕποθεσις δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν·
se—, être—é, σπεύδειν.

pressier, (τυπογράφ.) ὁ πιεστής.

pression, θ. πίεσις· la—de l'atmosphère, ἡ πίεσις τῆς ἀτμοσφαι-
ρας, τοῦ ἀέρος· (μεταφ.) παρακίνη-
σις ἰσχυροτέρου, ἐνάσκησις ἐπιδρά-
σεως, βία.

pressis, γυμός, ζυμός ἐκπιεζό-
μενος ἐκ τοῦ κρέατος· ὁπὸς γύρτων
τινῶν ὡσαύτως ἐκπιεζόμενος.

pressoir, ληνός, κ. πατιτήρι,
τῆς οἴνοποιίας, μηχανὴ ἐκπιεστική,
τῆς σταφυλῆς καὶ τῆς ἐλαίας, ἐλαιο-
τριβεῖον· ὁ τόπος ἐν ᾧ τέθειται ἡ
μηχανὴ αὕτη.

pressurage, ἐκπίεσις, ἔκθλιψις
τῆς σταφυλῆς ἢ ἄλλων καρπῶν,—
οἶνος στεμφυλίτης, ἐκ τῆς πίεσεως
τῶν στεμφύλων, κ. τσιπούρων, πα-
ραγόμενος.

pressurer, ῥ. ἐν. ἐκπιέζω τὴν στα-
φυλήν, τὰ μῆλα τὰς ἐλαίας, καὶ λοι-
ποὺς καρπούς, ἵνα ἐξαγάγω ἐξ αὐτῶν
τὸν γυμόν, τὸ γλεῦκος ἢ τὸ ἐλαιον·
(μεταφ.) ἐξάντλῶ διὰ τῆς ἐπιβολῆς
φύρων· εἰσπράττω παρά τινος ὅσα
χρήματα δύνανται νὰ μοὶ χορηγήσῃ·
—une bourse, ἐκκενῶ τινος τὸ βα-
λάντιον, τουτέστιν ὑποβάλλω τινὰ
εἰς βαρείας δαπάνας.

pressureur, ὁ διευθύνων ληνόν
ἢ ἐλαιοτριβεῖον, ληνάρχης.

prestance, θ. σεμνοπρέπεια, σε-
μνότης, ἀξιοπρέπεια, εὐσημωσύνη.

prestant, (μους.) μία ἐκ τῶν
κυριωτέρων μολπῶν τοῦ ἐκκλ. ὀργά-
νου, δίδουσα τὸν τόνον.

prestation, θ. ὀρκωμοσία τῶν
δημοσίων ὑπαλλήλων· εἰσφορά, ἀγ-
γαρεία πρὸς διατήρησιν τῶν πέριξ
ὁδῶν.

preste, εὐστροφος, ἔτοιμος, εὐ-
κίνητος, γοργός, ὠκύς.

prestement, ἐτοίμως, ἐλαφρῶς,
γοργῶς.

prestesse, θ. εὐκίνησις, εὐστρο-
φία, ταχύτης.

prestidigitateur, ταχυδακτυ-
λουργός, γότης, θαυματοποιός.

prestidigitation, θ. ταχυδα-
κτυλουργία, γοητεία, θαυματοποιία.

prestige, γοητεία, μαγεία, τε-
ρατεία, θαυματοποιία· (μεταφ.) le
prestige de l'éloquence, de la
gloire τὸ γόητρον τῆς εὐγλωττίας,
τῆς δόξης.

prestigieux, euse, γοητευτι-
κός, μαγευτικός, τερατώδης.

prestimonie, θ. εἰσόδημα προσδι-
ωρισμένον εἰς τὴν συντήρησιν ἱερέως.

presto, prestissimo (μους. Ἰ-
ταλ.) ταγέως, τάχιστα.

prestolet, ἱερεὺς ἄσημος, κ. παπ-
παδάκι.

présunable, εἰκώς, εὐσύμβλη-
τος, πιθανός.

présumé, e, εἰκαστός, εὐληπτος,
προσδοκώμενος.

présumer, ῥ. ἐν. εἰκάζω, συμ-
περαίνω, πιθανολογῶ, τεκμαίρομαι,
ὑπολαμβάνω. ῥ. οὐδ. ἐπαίρομαι,
ὑπεραίρομαι, ἀθαδιάζομαι.

présupposer, ῥ. ἐν. προὑπο-
τίθῃμι, προὑποθέτω.

présupposition, θ. προὑπόθεσις.

présure, θ. πιτύα, κ. πιτυά.

prêt, ἔτοιμος, πρόθυμος.

prêt, δάνειον· — sur gage, δά-
νειον ἐπὶ ἐνεγύρω· —μισθός ὑπαξιω-
ματικῶν καὶ στρατιωτῶν.

pretontaine, courir la—, πε-
ριφέρωμαι τῆδε κἀκείσε, ἀσκόπως,
περιπλανῶμαι.

**prêté, c'est un—pour un ren-
du**, χάρις ἀντὶ χάριτος, c'est un
—rendu, εἶνε δίκαια ἀνταπόδοσις,
ὀφθαλμός ἀντὶ ὀφθαλμοῦ.

prétendant, e, μνηστήρ ὑπουρ-
γήματος, ὑπαλληλίας βασιλείας ἢ
γυναϊκός· les—s de Pénélope, οἱ
μνηστῆρες τῆς Πηνελόπης.

prétendre, ρ. ἐν. ἀξιῶ, ἀντι-ποιουμαι, ἀπαιτῶ — une partie dans les bénéfices, ἀπαιτῶ μέρος τοῦ κέρδους· que prétendez-vous de moi, τί θέλετε, τί ἀπαιτεῖτε παρ' ἐμοῦ; — ἰσχυρίζεσθαι· il prétend que cela n'est pas vrai, διατί-νεται ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές· — que prétendez vous faire? τί θέλετε; τί ἐννοεῖτε νὰ κάμετε; — ρ. οὐδ. — à la couronne, ἀντι-ποιεῖσθαι τοῦ στέμματος, τῆς βασιλείας· — à la main d'une héritière, ζητεῖν εἰς γάμον πλουσίαν τινὰ κληρονόμον· — aux honneurs, ἀντιποιεῖσθαι τιμῶν.

prétendu, e, νομιζόμενος, ὑποτιθέμενος· un — gentilhomme, αὐτοκαλούμενος, εὐπατρίδης, εὐγενής· — οὐσ. ὁ, ἡ μελλόνυμφος, μνηστήρ, μνηστή.

prête-nom, ὀνοματοδότης, ὁ δανείζων τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα, ὁ εἰκο-νικῶς συμβαλλόμενος.

prétentaine, ἰδὲ prétantaine.

prétentieusement, ἐπιτετη-δευμένως· ἀπαιτητικῶς, μετ' οἰή-σεως.

prétentieux, euse, πεφουσιω-μένος, ἔχων ἀξιώσεις, οἰηματίας.

prêter, ρ. ἐν. δανείζω· voulez-vous me prêter cent francs? θέλετε νὰ μοὶ δανείσῃτε ἑκατὸν δρα-γμάς; (μεταφ.) ἀποδίδωμι· — un ridicule à qqn, ἀποδίδω γελοῖόν τι εἰς τινά· — παρέχειν· cette pa-roléprête des armes contre vous, ὁ λόγος οὗτος παρέχει ἐπιχειρήματα καθ' ὑμῶν· — secours, βολεῖν· — la main à une chose, συνεργεῖν, συμπράττειν εἰς τι, γίνεσθαι συνέ-νογον· — l'oreille, ἀχροᾶσθαι· — ser-ment, ὀρκίζεσθαι· — le flanc, πα-ρέχειν λαβὴν προσβολῆς, ἐκτίθεσθαι· — voix à qqn, συνηγορεῖν ὑπέρ τι-νος· — au rire, au ridicule, γέ-

λωτα παρέχειν, γίνεσθαι γελοῖον· se — συγκατανεύειν· — à un arrange-ment, συναινεῖν εἰς συμβιβασμόν, εἰς σύμβασιν.

prétérit (-ρίτι) (γραμμα.) χρόνος παρωχημένος.

préterition, θ. (σχῆμα ῥητορ.) παράλειψις, παρασιώπησις· λέγουσι δὲ καὶ pretermission.

pretermission, ἰδὲ pretéri-tion.

prêteur (ἀρχαία Ῥωμ.) δικα-στής μὲν ἐν Ῥώμῃ, διοικητὴς δ' ἐπαρ-χίας, ἑπαρχος, πραιτωρ καὶ στρα-τηγός ἐν ταῖς ἀλλαγῶν κτήσεσιν.

prêteur, euse, δανειστής.

prétexte, πρόφασις, πρόσχημα· — plausible, εὐλογοφανῆς πρόφα-σις· sous — de, ἐπὶ προφάσει του· — οὐσ. θηλ. τῆβεννος λευκὴ πορ-φυροπάρυφος· ὑπὸ τῶν νέων εὐπα-τριδῶν τῆς Ῥώμης φορουμένη.

prétexter, ρ. ἐν. προφασίζο-μαι· — un voyage, προφασίζομαι ὅτι ἔκαμα ἢ θὰ κάμω περιουσίαν.

prétintaille, θ. ἐπίρραμμα ὁ-δοντωτὸν τοῦ πάλαι καιροῦ ἐπὶ τῶν ἐσθήτων· παρακοσμημάτια, ἀκρο-πρεπίδια.

prétintailier, ρ. ἐν. περιχο-σμῶ.

prétoire (ἀρχ. Ῥώμης) πραι-τώριον, ἀρχεῖον, βουλευτήριον· στρατηγεῖον· — δικαστήριον ἐν γένει.

prétorien, ienne, πραιτωρια-νός (στρατιώτης)· les gardes — s, οἱ πραιτωριανοὶ δορυφόροι, οἱ στρα-τηγικοί, οἱ φρουροὶ τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων.

prétraille, θ. (περιφρον.) τὸ παππαδολόγι, τὰ βάσα.

prêtre, ἱερεύς, κ. παππᾶς.

prêtresse, θ. ἱέρεια.

prétrise, θ. ἱερωσύνη, ἱερατεῖον.

préture, θ. πραιτωρία.

preuve, θ. ἀπόδειξις· σημεῖον,

μαρτυρία· donner une — de sa bonne volonté, παρέχειν τεκμήριον ἀγαθῆς προαιρέσεως· fournir des—s contre l'accusé, φέρειν ἀποδείξεις κατὰ τοῦ κατηγορουμένου· —d' un calcul, ἀπόδειξις πράξεως ἀριθμητικῆς, δοκιμή· faire ses—s. δεικνύναι τινὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἢ ἀνδρίαν.

preux, ἀνδρεῖος.

prévaloir, ῥ. οὐδ. (κλίν. ὡς τὸ ἀπλοῦν valoir, πλὴν τοῦ ἐνεστ. τῆς ὑποτ. ποιούντος que je prévale) ὑπερισχύω, πλεονάζω. ἐπικρατῶ· son opinion a prévalu, ἡ γνώμη αὐτοῦ ὑπερίσχυσεν, ἐπικράτησε· se —, ἐπαίρομαι, ἐγκαυχῶμαι· se — de sa naissance, ἐπὶ γένει μέγα φρονῶ· se—de la protection du ministre, στηρίζομαι ἐπὶ τῆς προστασίας τοῦ ὑπουργοῦ, ὠφελοῦμαι ἐξ αὐτῆς.

prévaricateur, ὁ παραβάων ἢ παρορῶν τὸ δίκαιον χάριν συμφέροντος.

prévarication, θ. δικαστοῦ καθύφεςις, συγκακούργια, ἀδικία.

prévariquer, ῥ. ἐν. παρορῶ, ἢ παραγνωρίζω τὸ δίκαιον, καθυφίστημι τὴν δίκην, ἀδικῶ, συγκακούργῶ.

prévenance, θ. προθυμία περὶ τὸ ἀρέσκειν, θεραπεία, φιλοφροσύνη, πρόθυμος χάρις.

prévenant, e, εὐάρεσκος, θεραπευτικός, φιλόφρων, προαρέσκων.

prévenir, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς venir) προφθάνω, προλαμβάνω, πράττω τι πρὸ ἄλλου· l'ennemi voulait nous attaquer, nous l'avons prévenu, ὁ ἐχθρὸς ἤθελε νὰ μᾶς προσβάλῃ, ἀλλ' ἡμεῖς προηγήθημεν αὐτοῦ κατὰ τὴν προσβολήν· —ἀποτρέπω, κωλύω· —un malheur, προλαμβάνειν, ἀποτρέπειν τὸ δυστύ-

χημα· —γνωρίζω τινὶ τι, γνωστοποιῶ, ἀγγέλλω· prévenir qqn de ce qui se passe, γνωρίζειν τινὶ τὰ συμβαίνοντα.

préventif, ive, προληπτικός, προφυλακτικός.

prévention, θ. εὐνοϊκὴ πρόληψις, προκατάληψις· juger sans —, κρίνειν ἀπροκατάληπτως· —κατηγορία· —προφυλάξεις· faire six mois de—, διατελῶ ἕξ μῆνας ἐν προφυλακίσει.

préventivement, προληπτικῶς· συντηρητικῶς· arrêter qqn—, προφυλακίζειν τινά.

prévenu, e, προκατειλημμένος· προδιατεθειμένος εὐμενῶς ἢ δυσμενῶς· —κατηγορούμενος· être —de vol, κατηγορεῖσθαι ἐπὶ κλοπῆς.

prévision, θ. πρόγνωσις, προεικασία, πρόβλεψις, τὸ προρατικόν.

prévoir, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς voir, πλὴν τοῦ μέλλοντος ποιούντος je prévoirai) προορῶ, προβλέπω· προσδοκῶ· —un malheur, προβλέπω, προσδοκῶ δυστυχίαν· —λαμβάνω μέτρα, προφυλάττομαι· tout a été prévu, ἐλήφθη πᾶσα προφύλαξις.

prévôt (τὸ πάλαι) προστάτης, προμαίστωρ· —des marchands, ἐπιστάτης, προστάτης τῶν ἐμπόρων· δικαστῆς αὐτῶν· —d'armes, διδάσκαλος ξιφασκίας ἐν τινι συντάγματι.

prévôtal, e, (τὸ πάλαι) cour —e, δικαστήριον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ prévôt (ὅπερ δὲ) ἑξαιρετικὸν καὶ ἀνεκκλητον.

prévotement, ἀνεκκλητῶς.

prevôté, θ. (πάλαι) τὸ προστάτου ἀξίωμα, ἢ δικαιοδοσία αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον ἐν ᾧ ἐδίκασεν.

prévoyance, θ. πρόνοια, πρόβλεψις, προόρασις, προεικασία.

prévoyant, e, προρατικός, προβλεπτικός, προνοητικός.

prénu, παθ. μετ. τοῦ **prénuoir**.
priapisme, πριαπισμός, ἔντασις τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου.

prié, ε, προσκεκλημένος· ἰκετευμένος, παρακληθεὶς.

prie-Dieu, εὐκτήριον, γονατιστήριον, προσκυνητήριον.

prier, ῥ. ἐν. δέομαι, ἰκετεύω, παρακαλῶ — **Dieu**, δέεσθαι τοῦ Θεοῦ — **qqn à dîner**, προσκαλεῖν τινα εἰς τὸ γεῦμα· **je vous prie de...** σᾶς παρακαλῶ νά... **je vous en prie**, σᾶς παρακαλῶ (ἐπὶ τούτῳ, (διὰ τὸ προκείμενον)· **dites-mois**, **je vous prie**, εἶπατε σᾶς παρακαλῶ (νά ζητε)· **il ne se fait pas trop** —, εἶναι πρόθυμος, δὲν ἀνθίσταται, ἐνδίδει εὐκόλως· ῥ. οὐδ. — **pour**, μεσιτεύω, πρεσβεύω — **pour les morts**, δέεσθαι ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων.

prière, θ. δέησις, προσευχή· παράκλησις, αἰτησις χάριτος· **écoutez ma prière**, δότε προσοχὴν εἰς τὴν παράκλησιν, τὴν αἰτησίαν μου· **Dieu a exaucé sa prière**, ὁ Θεὸς ἤκουσε τῆς δεήσεως αὐτοῦ.

prieur, ἡγούμενος μοναστηρίων τινῶν.

prieural, ἡγουμενικός.

prieure, θ. ἡγουμένη καλογραιῶν.

prieuré, ἡγουμενεῖον, μοναστήριον.

prima-donna, πρωταγωνίστρια θεάτρου, ὑψίφωνος.

primage, ἀμοιβή, φιλοδώρημα διδόμενον τόσα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ναύλου.

primaire, προκαταρτικός, école —, νηπιακὴ ἢ ὁμηροτική σχολή.

primat, ἀνώτερος ἱεράρχης, πρωτόθρονος, ἕξαρχος.

primatial (-σιαλ) ἕξαρχικός.

primatie (-σι) ἕξαρχία, πρωτεπισκοπία.

primaute, θ. τὰ πρωτεία· **avoigr**

la —, πρωτεύειν (ἐπὶ κυβείας) τὸ δικαίωμα τοῦ παῖξαι πρῶτον.

prime, θ. τὸ τίμημα τοῦ ἀσφαλιστροῦ — **d'assurance**, τὰ ἀσφάλιστρα, ἀσφαλιστικά — ἀμοιβὴ ἐνθαρρυντικῆ, πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας κ. τ. λ. γενναίας τινὸς πράξεως ἢ ἀνδραγαθίματος· ἔπαθλον· τὸ εἰς τὸν ἀγοραστὴν προσφερόμενον δῶρον μετὰ τὴν ἀγοράν· ἔριον, μαλλίον πρώτης ποιότητος — τὸ ὑπὲρ τὴν ἀρχικὴν ἀξίαν τίμημα χρεωγράφου ἢ μετοχῆς· ἢ ἐπὶ τούτων κυβευτικὴ ἀμοιβή — λίθος ἡμιδιαφανῆς κατ' ἀπομίμησιν πολυτίμου λίθου — **d'émégaude**, ἀπομίμησις σμαράγδου (ἐκκλ.) ἢ πρώτη τῶν κανονικῶν ὠρῶν — ἢ πρώτη στάσις ἢ θέσις ἐν τῇ ξιφομαχίᾳ (ἀλγεβρ.) στοιχείον τουοῦμενον οἶον **e'**· **de—abord**, κατὰ πρῶτον· **de—saut**, εὐθύς, αἴφνης· **fruit** —, καρπὸς πρώϊμος.

primer, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. πρωτεύω. ὑπερέγω, διαπρέπω.

prime-saut, εὐθύς, παρευθύς.

prime-sautier, **iègre**, πρωθόρμητος, πρωτόβουλος, ὁ ἐξ ἐπιβολῆς πράττων, ἀπρολόγιστος.

primeur, θ. τὰ πρώϊμα τῶν καρπῶν, πρωτοφορία, πρωτοφανεία, κ. τὰ προφαντά· οὐσ. πληθ. καρποὶ καὶ λαχανικά πρώϊμα· **servir des—s**, προσφέρω πρωτοφανῆ, κ. προφαντά.

primevère, θ. ἡ τοῦ ἔαρος ἀρχή· (βοτ.) τὸ ἥρρανθεμον.

primicériat (ἐκκλ.) τὸ πριμικηράτον.

primicier (ἐκκλ.) πριμικῆριος.

primidi, πρώτη ἡμέρα τῆς δημοκρατικῆς δεκάδος τῶν ἡμερῶν.

primigène (βοτ.) πρωτόγονος, ἀμιγής,

primipare, πρωτοτοκᾶς (γυνή) κ. πρωταριά.

primiparité, θ. τὸ πρῶτον τεκεῖν, πρώτην φορὰν γεννηῖσαι.

primipilaire ἢ primipile, πριμίπιλος, ἐκατόνταργος Ῥωμαῖος, ὃς ἦρχε τοῦ πρώτου λόγου τάγματος.

primitif, ive, ἀρχικός, ἀρχέγονος, ἀρχαϊκός· mœurs — ives, ἕθη ἀρχικά, ἀρχέτυπα, ἀρχαϊκά· la langue — ive, ἡ ἀρχέγονος, ἀρχέτυπος γλῶσσα· la — ive Eglise, ἡ πρώτη ἐκκλησία, αἱ ἀρχαὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ· terrains — (γεωλ.) αἱ πρῶται γεωλογικαὶ διαπλάσεις, τὰ πρῶτα πετρώματα· couleurs — ives, τὰ ἀρχικά ἕτοι· ἑπτὰ χρώματα τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος· (γραμ.) mot —, λέξις πρωτότυπος· temps —, χρόνος πρωτότυπος.

primitivement, τὸ πρῶτον, ἐξ ἀρχῆς· ἀρχικῶς.

primitivité, θ. ἀρχικότης, τὸ ἀρχέγονον.

primo (Λατ.) πρῶτον.

primogéniture, θ. πρωτοτοκία· droit de —, τὸ τοῦ πρωτοτόκου δικαίωμα.

primordial, e, aux, ἀρχικός, ὁ ἀρχέγονος, πρῶτος· état — du globe, ἡ πρώτη κατάσταση τῆς σφαιρας.

primordialement, ἀρχικῶς, ἀρχεγόνως· ἐν ἀρχῇ, τὸ πρῶτον.

primordialité, θ. τὸ ἀρχέγονον, ἡ ἀρχική, ἡ πρώτη κατάσταση.

primulacées, θ. πλ. (βοτ.) ἡρανθεμοειδῆ φυτά.

prince, ἀναξ, βασιλεύς· βασιλόπαις, κ. πρίγκιψ· ἄρχων, ἡγεμῶν· Charlemagne fut un grand —, Κάρολος ὁ μέγας ἦτο μέγας βασιλεύς· — du sang, βασιλόπαις ἐκ τῶν ἀρρένων τοῦ βασιλικοῦ οἴκου· — s de l' Eglise, οἱ καρδινάλιοι καὶ οἱ ἐπίσκοποι· le — des apôtres, Πέτρος, ὁ κορυφαῖος τῶν ἀποστόλων· le — des ténèbres, ὁ ἄρχων τοῦ σκοτοῦς, ὁ σατανᾶς.

princeps, édition —, ἡ πρώτη τῶν ἐκδόσεων, ἡ ἀρχαιοτάτη πασῶν.

princesse, θ. ἀνάσσα, βασίλισσα· ἡγεμονίς· ἡ βασιλόπαις, θυγάτηρ βασιλέως, κ. πριγκίπεσσα — γυνὴ βασιλόπαιδος.

princier, ière, ἡγεμονικός, πολυτελής.

princillon, ἡγεμονίσκος.

principal, e, aux, κύριος, κυριώτερος, ὁ πρῶτος· le — locataire, ὁ κυριώτερος ἐνοικιαστής, τουτέστιν ὁ ἐκμισθῶν διὰ τὰ ἐνοικιάζη· οὐς· τὸ κυριώτερον, τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τοῦ ζητήματος, τῆς ὑποθέσεως· vous oubliez le —, λησμονεῖτε τὸ οὐσιωδέστερον· — τὸ κύριον τῆς ὀφειλῆς· — et intérêt, κεφάλαιον καὶ τόκος· — γυμνασιάρχης, διευθυντῆς λυκείου.

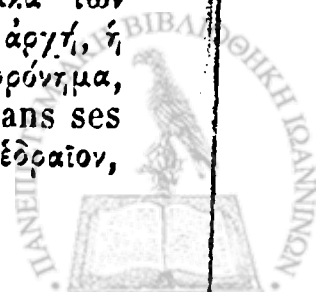
principalat, γυμνασιαρχία, τὸ ἀξίωμα τοῦ γυμνασιάρχου ἢ διευθυντοῦ.

principalement, κυρίως, ἐξόχως, μάλιστα, πρὸ πάντων, ἰδίως.

principat (ἀξίωμα παρὰ Ῥωμ.) ἡγεμονία, κ. πριγκιπάτον.

principauté, θ. ἡγεμονία, ἐπικράτεια ἢ ἀξίωμα ἡγεμόνος, κ. πριγκιπάτον.

principe, ἀρχή, γένεσις, πηγή· Dieu est le — de toutes choses, ὁ Θεός εἶναι ἡ ἀρχὴ παντὸς πράγματος· dans ἢ dès le —, ἀρχῆθεν, ἀπ' ἀρχῆς· — ὑπόθεσις, βάσις· les — s posés, τεθεισῶν βάσεων· s'appuyer sur un —, στηρίζομαι ἐπὶ μιᾶς ὑποθέσεως ἢ βάσεως· être posé ἢ accepté en —, τεθεῖσθαι ἢ κείσθαι, γενέσθαι δεκτὸν ὡς ἀρχὴν· les atomes sont les — s des corps, τὰ ἄτομά εἰσι τὰ συστατικὰ τῶν σωμάτων· le — du mal, ἡ ἀρχή, ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ· — ἀρχή, φρόνημα, πεποθῆσι· rester fidèle dans ses — s, ἐμμένειν τινὰ πιστόν, ἐδοραῖον,

ἐν ταῖς ἑαυτοῦ ἀρχαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ φρονήμασιν.—νόμος ἐπιστημονικός, δύναμις· le—d' Archimède, ὁ (φυσικός) νόμος τοῦ Ἀρχιμήδους· πληθ.—οἱ πρῶτοι κανόνες· les —s de géométrie, στοιχεῖα τῆς γεωμετρίας· —ἠθικαὶ ἀρχαί, βάσεις· il faut avoir des —s, πρέπει νὰ ἔχη τις ἠθικὰς ἀρχάς, βάσεις σταθεράς, κανόνας ἀπαραβιάστους.

principicule, ἡγεμονίσκος, ἀρχοντίσκος.

printanier, ἑαρινός, τῆς ἀνοιξεως· fleur—, ἄνθος τοῦ ἔαρος.

printemps, τὸ ἔαρ, κ. ἡ ἀνοιξίς· (μεταφ.) le —de la vie, τὸ ἔαρ τοῦ βίου ἢ νεότης.

priorat, ἡγουμενεῖα· ἡγουμενεῖον.

priori, à—, (λογικ.) ἐκ τῶν προτέρων.

priorité, θ. προτεραιότης, προὔπαρξις, προήγησις.

pris, e, ληφθεὶς, εἰλημμένος· δάνειος, δεδανεισμένος· mot —du latin, λέξις ληφθεῖσα ἐκ τῆς λατινικῆς·—de vin, μεμεθυσμένος, οἰνοθαστής· —pour dupe, ἀπατηθεὶς· taille bieu —e, ἀνάστημα σύμμετρον· —sur le fait, ληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ.

pris, e, θ. λήψις, κατάληψις, κ. πάρσιμον·—ἄλωσις, κυρλεύσις· la—de Constantinople par les Turs, ἡ ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων· λαβή· ne pas trouver—, μὴ εὐρίσκειν λαβὴν, ἀφορμὴν· —de tabac, λήψις ταμβάκου, κ. πρέζα·—de corps, σύλληψις δυνάμει δικαστικῆς ἀποράσεως· —de possession, κατάληψις κατοχὴ ὑπουργήματος, κληρονομίας, εγκατάστασις·—d' armes, ἐξοπλισμός· ἐξέγερσις, ἀνταρσία· —de guerre, λεία, λάφυρον· bonne —, νόμιμος λεία· en venir aux

—s, συγκρούεσθαι, συμπλέχεσθαι, κ. δέρνεσθαι, ἢ ἄλλως ἔρχομαι ὅτ' ἀγέρια, πιάνομαι· lâcher—, ἀπολύειν, ἀφιέναι· κ. ἀμολάρω· —λαβή, ἀφορμή, αἰτία· donner prise aux reproches, à la critique, παρέχειν λαβὴν, ἀφορμὴν εἰς ὀνειδισμούς, εἰς τὰς ἐπικρίσεις, ἐκτίθεσθαι εἰς αὐτάς.

prisee, θ. ἐκτίμησις πράγματος ἐκτεθρομένου εἰς ὀνημοπρασίαν.

priser, ῥ. ἐν. τιμῶ, ὀρίζω τὸ τμήμα πράγματος τινος· combien prisez vous ce meuble? πόσον ἐκτιμᾶτε τὸ ἐπιπλόν τοῦτο; —ἐκτιμῶ, ὑπολήπτομαι· —beaucoup un orateur, τιμᾶν μεγάλως ῥήτορά τινα·—ῥ. οὐδ. λαμβάνω ταμβάκον.

priseur, euse, ὁ λαμβάνων ταμβάκον

priseur, commissaire, πραγματογνώμων, ὁ ἐκτιμητὴς τῶν ἐπὶ ὀνημοπρασίας πωλουμένων.

prismatique, πρισματικός, πρισματοειδής· couleurs —s, τὰ διὰ πρίσματος ὀρώμενα χρώματα.

prisme, (γεωμ.) πρίσμα· —triangulaire, πρίσμα τριγωνικόν· —rectangulaire, πρίσμα ὀρθογώνιον, κτλ.

prison, θ. δεσμοκτήριον, εἰρκτή, φυλακή· condamné à six mois de —, καταδεδικασμένος εἰς ἑξάμηνον φυλάκισιν· (μεταφ.) κατοικία ζοφερά καὶ μελαγχολική.

prisonnier, δεσμώτης, δέσμιος, κ. φυλακισμένος·—de guerre, αἰχμάλωτος.

privable, στερητός.

privatif, ive, στερητικός· particule —ive, μόριον στερητικόν.

privation, θ. στέρησις, ἀποστέρησις· ἀπώλεια· ἔνδεια, ἔλλειψις τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου· endurer de grandes—s, ὑποφέρειν μεγάλας στέρησεις· s' imposer des

—s, ὑποβάλλω ἑμαυτὸν εἰς στερήσεις.

privativement, στερητικῶς.

privauté, θ. μεγάλη οἰκειότης· des—s, χειραψία ἀθέμιτοι, πλησιασμός.

privé, e, ιδιωτικὸς· homme—, ιδιώτης·—l'ois, ιδιαίτερος· caisse —ée du roi, ιδιαίτερον ταμείον τοῦ βασιλέως· la vie—ée, ὁ ιδιωτικὸς βίος· oiseau privé, πτηνὸν ἡμερον, κατοικίδιον· de son autorité—ée, αὐτοθελήτως, αὐτοδούλως (νομ.) en son propre et—nom, ἐπὶ τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι· acte sous seing—, ιδιωτικὸν συμβόλαιον.

privément, οἰκέως.

priver, ῥ. ἐν. στερῶ, ἀποστερῶ· il fut privé de tous ses biens, ἐστερήθη ὅλης του τῆς περιουσίας· il fut privé de sepulture, τῷ ἡρνήθησαν ταφήν·—τιθασσεύω·—un oiseau, τιθασσεύω, ἐξημερώνω πτηνόν.

privilege, προνόμιον· obtenir un—, λαμβάνω, κτῶμαι προνόμιον· présider une assemblée par—d'âge, προεδρεύω συνελεύσεως δικαιώματι ἢ λόγῳ ἡλικίας· (μεταφ.) δῶρον φυσικόν· la raison est un—de l'homme, τὸ λογικὸν εἶναι χάρισμα τοῦ ἀνθρώπου.

privilegié. e, προνομιοῦχος.

previlégier, ῥ. ἐν. καθίστημι προνομιοῦχον, παρέχω προνόμιον.

prix, τιμή, ἀξία· τίμημα πράγματός τινος· quel est le—de cette montre? πόσου τιμᾶται τὸ ὀρολόγιον τοῦτο· un diamant de grand—, ἀδάμας μεγάλης ἀξίας· ἀμοιβή·—de vertu, d'excellence, ἀμοιβή, βραβεῖον ἀρετῆς, ὑπεροχῆς αὐτοῦ· τιμωρία· voilà le—des ses forfaits, ἰδοὺ ἡ τιμωρία τῶν ἀνομιμάτων αὐτοῦ· (μεταφ.) πᾶσα θυσία πρὸς ἐπιτυχίαν σκοποῦ τινος.

vaincre au —le son sang, νικᾶν διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, διὰ θυσίας τῆς ζωῆς· le—du temps, ἡ ἀξία τοῦ χρόνου· cela est de—τοῦτο εἶναι ὑπερτετιμημένον· on le vend à—d'or, πωλεῖται μὲ βάρος χρυσοῦ· mettre à—la tête de qqn, προσφέρω ἀμοιβήν διὰ τὴν κεφαλὴν, τὸν φόνον τινός· à bas—, à vil—εἰς εὐτελεῖ τιμῆν, κ. διὰ τίποτε· un—fou, τίμημα ὑπερβολικόν, ἀπίστευτον·—convenu, ἡ συμφωνηθεῖσα τιμή·—courant, ἡ τρέχουσα τιμή, ἡ τῆς παρούσης ὥρας·—courant, ἡ τῆς ἀγορᾶς τιμῆς, κ. τὸ κόστος· le dernier—, ἡ τελευταία τιμή·—fixe, ὀρισμένη τιμή·—ordinaire, συνήθης τιμή·—en poudrière, ἡ ἀντι γρημάτων, νομισμάτων τιμή, εἰς μεταλλικὸν ὡς ἄλλοι λέγουσιν·—de revient, ἡ καθαρὰ ἀξία, τὸ καθαρὸν τίμημα τῆς ἀγορᾶς ἐμπορεύματός τινος· remporteur de—, ὁ βραβευθεὶς μαθητῆς· à un—élevé, εἰς ὑψωμένην τιμῆν, κ. πολὺ ἀκριβᾶ· à tout—, ἀντὶ πάσης δαπάνης, πάσης θυσίας· de peu de—, μικρᾶς ἀξίας· à bon—, εἰς συγκαταστατικὴν τιμῆν· hausser le—, ὑψῶ τὴν τιμῆν· mettez-y le—vous même, ὅτε ὅποιαν δῆποτε τιμῆν προαιρέσθε· maintenir un—, ὑποστηρίζω, κ. βαστῶ τὴν τιμῆν πράγματός τινος· cela est sans—, τοῦτο εἶναι ἀνεκτίμητον· obtenir un—, εὐρίσκω τιμῆν· remporter un—, (ἐπιμαθητ.) κερδαίνω, λαμβάνω τὸ βραβεῖον· vendre à tout—, πωλεῖν εἰς ὅποιαν δῆποτε τιμῆν, κ. ὅσα ὅσα.

probabilisme (φιλοσ.) πιθανοσοφία, πιθανολογία.

probabiliste, πιθανολόγος.

probabilité, θ. πιθανότης· τὸ ἐνδεχόμενον· selon toute la—, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα.

probable, πιθανός· πιστευτός· ἐνδεχόμενος.

probablement, πιθανῶς, ἴσως, εὐλόγως, ὡς φαίνεται.

probant, e, πειστικός, ἀποδεικτικός, εὐλόγος.

probateur, δοκιμαστής.

probation, θ. ὁ τῆς δοκιμασίας χρόνος, ἡ δοκιμασία τοῦ νεοφύτου.

probatique, προβατικός, ἡ προβατική κολυμβήθρα τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐν ἣ ἔπλυνον τὰ σφάγια.

probe, χρηστός, ἀγαθός, τίμιος, εὐθύς.

probité, θ. χρηστότης, εὐθύτης, τιμιότης δικαιοσύνη.

problématique, προβληματικός, ἀδηλος, ἀβέβαιος.

problématiquement, προβληματικῶς, ἀβεβαίως.

problème, πρόβλημα· πᾶν ὅ τι δυσεξήγητον, δυσνόητον· cet homme est un —, ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἀκατανόητος.

proboscidien, ienne (ζωολ.) προβοσκιδοσφόρος.

procédé, διαγωγή· τρόπος τοῦ ἐνεργεῖν, τοῦ πράττειν· μέθοδος, τρόπος ἐπιχειρήσεως· simplifier un —, ἀπλοποιεῖν τὴν μέθοδον, τὸν τρόπον· κυκλοειδὲς δερμάτιον προσαρμολύμενον εἰς τὸ ἄκρον ράβδου σφαιριστηρίου, κ. βιλλιάρδου· avoir des —s, φέρεσθαι κοσμίως, εὐπρεπῶς· n' en point avoir, παραβαίνειν τοὺς κανόνας τῆς χρηστοθείας, τῆς κοσμιότητος.

procéder, β. οὐδ. προέρχεται, πηγάζει· προβαίνειν ἐπὶ τι ἐπιλαμβάνομαί τινος· (θεολ.) ἐκπορεύεσθαι avec ordre, προβαίνειν, ἐνεργεῖν ἐν τάξει (νομ.) — à l'ouverture d'un testament, ἐπιχειρῶ, προβαίνω εἰς τὴν ἀποσφράγισιν διαθήκης.

procédure, θ. δικονομία, δια-

δικασία· — volumineuse, ὀγκώδης, δικογραφία.

procédurier, ière, ἐντριδής εἰς τὰ τῆς διαδικασίας· φίλος τῆς στρεψιδικίας.

procerité, θ. ὕψος, ὑψηλότης ἀναστήματος.

procès, δίκη· διαδικασία· gagner son —, νικῶ —. (μεταφ.) ἐπιτυγχάνω· perdre son —, ἀποτυγχάνω· διαζόμενος· intenter un — à qqn, ἐνάγω τινά εἰς δίκην· — verbal, πρακτικόν.

processif, ive, φιλόδικος, δικορράφος.

procession, θ. πομπή· λιτανεία· (μεταφ.) μακρὰ συνοδία.

processional (ἐκκλ.) βιβλίοντων λιτανειῶν.

processionnel, elle, ὁ τῶν λιτανειῶν εἰς τὰς λιτανείας ἀναφερόμενος, λιτανειακός.

processionnellement, ἐν λιτανείᾳ, ἐν πομπῇ.

procès-verbal, πρακτικόν.

prochain, e, προσεχής, ὅσον οὕτω μέλλων νὰ ἔλθῃ ἢ συμβῇ· la semaine — e, ἡ προσεχὴς ἑβδομάς· l'année — e, τὸ ἐρχόμενον ἔτος· οὐσ. ὁ πλησίον, ὁ ὅμοιος ἡμῶν, οἱ ἄνθρωποι.

prochainement, προσεχῶς, μετ' ὀλίγον χρόνον.

prochaineté, θ. τὸ προσεχές.

proche, ὁ ἐγγύς κείμενος, ὁ πλησίον, ὁ γείτων, γειτονικός· — voisin, ὁ πλησιέστατος γείτων· l'heure est —, ἐγγύς ἐστὶν ἡ ὥρα· — parent, τῷ γένει προσήκων, ἐκ τοῦ πλησίον συγγενῆς οὐσ. πληθ. nos —s, οἱ ἀγγιστεῖς, οἱ συγγενεῖς ἡμῶν· προθ. — de l' église, ἐγγύς τῆς ἐκκλησίας, ici —, ἐδῶ πλησίον· de — en —, περιβάδην, ἡρέμα, κατ' ὀλίγον.

prochronisme, προχρονισμός,

ἀναγκρατισμός, λάθος χρονολογικόν.

procillon, ἀστήμαντος δίκη.

proclamateur, ὁ προκηρῦττων.

proclamation, θ. προκήρυξις· ἀνάγκρασις, ἀναγκραεῖσις, ἀνακήρυξις· afficher une—, τοιχοκόλλω προκήρυξιν.

proclamer, ῥ. ἐν. προκηρῦττω, ἀνακηρῦττω· ἀναγορεύω· il fut proclamé roi sur le champ de bataille, ἀντιγορεύθη βασιλεύς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης· —la honte, διακυρῦττω τὴν ἀίσχνην, δηλοσιεύω τὸ αἶσχος, τὴν ἀτιμίαν· les cieux proclament la gloire de Dieu, οἱ οὐρανοὶ διαγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

proclive, προκλινής, ἐπικλιτηής.

proclivité, θ. τὸ προκλινές, ἐπικλιτηνές (μεταρ.) ῥοπή, τάσις.

proconsul, ἀνθύπατος· Ῥωμαῖος, ἀρμοστής, ἑπαρχος.

proconsulaire, ἀνθυπατικός.

proconsulat, ἀνθυπατεία.

procréateur, γεννήτωρ, γονεύς.

procréation, θ. γένεσις, γένησις, τέκνωσις.

procréer, γεννῶ, ἐκγεννῶ, τεκνῶ.

procurateur, ὑπαρχος, ἐπίτροπος, ἀρμοστής.

procuratie, (-σι) τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου ἔργον, ἀξίωμα τὸ μέγαρον αὐτοῦ.

procuration, θ. ἐπιτροπή· ἐπιτροπικὸν ἔργασιον.

procuratrice, θ. ἡ ἐπίτροπος.

procure, θ. τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐπιτρόπου ἐν τινι κοινότητι.

procurer, ῥ. ἐν. προμηθεύω, πορίζω, προσπορίζω, κάμνω ὥστε νὰ λάβῃ ἢ νὰ ἔγῃ τίς τι· vous lui avez procuré une bonne place, κατορθώσατε νὰ τῷ δοθῇ καλὴ θέ-

σις· si vous pouviez me procurer cinq cents francs, vous m'obligeriez beaucoup, ἂν ἰδύνασθε νὰ μ'εὑρετῆ 500 δραχμας, ἡθέλετε μὲ ὑποχρεώσαι πολὺ.

procureur, ἐπίτροπος· (νομ.) συνήγορος· —du roi, de l'empereur, de la république, εἰσαγγελεύς· —général, εἰσαγγελεύς τοῦ Ἀρείου Πάγου· —ἐπίτροπος κληρικὸς διὰ τὰς κτηματικὰς ὑποθέσεις τῆς ἐκκλησίας ἐν τινι κοινότητι.

procureuse, γυνὴ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ εἰσαγγελεύς.

prodigalement, ἀσώτως, ἀφειδῶς.

prodigalité, θ. ἀσωτεία, σπατάλη· ses—s l'ont ruiné, ἡ σπατάλη αὐτοῦ τὸν κατέστρεψε.

prodige, θαῦμα, τέρας, σημεῖον· des —s dans le ciel, σημεῖα ἐν τῷ οὐρανῷ· il a fait des —s de valeur, ἔκαμε θαύματα ἀνδρείας· c' est un — de science, εἶναι δεινὸς ἐπιστήμων.

prodigieusement, θαυμαστίως, τεραστίως, ὑπερφυῶς, ὑπερμέτρως.

prodigieux, euse, θαυμάσιος, τεράστιος, ὑπερφυῆς· ὑπερμέτρος.

prodigue, ἀσωτος, ἀφειδής, σπάταλος.

prodiguer, ἀσωτεύω, ἀφειδῶ, σπαταλῶ· —ἐπιδαψιλεύω, ἀφθόνως παρέγω.

prodigueur, euse, ἀσωτευτής.

prodrome, πρόδρομος, εἶδος προλόγου, εἰσαγωγῆς.

producteur, ὁ παράγων καρπούς, γεωργός, γεωπόνος, τὸν κινεῖον τοῦ consommateur, καταναλωτής· —ἐπιθ. genie—, πνεῦμα δημιουργόν· νοῦς μεγαλοφυῆς, γόνημος.

productif, ive, εὐφορός, εὐκαρπός, παραγωγός.

production, θ. προϊόν, πορα-

γωγῆ· καρπός· les — s du sol, τὰ προϊόντα τῆς γῆς· les — s de l'esprit, τὰ ἔργα τῆς διανοίας.

produire, ῥ. ἐν. (κλιν. ὡς produire) παράγω, γεννῶ, φέρω· les arbres produisent les fruits, τὰ δένδρα παράγουσι τοὺς καρπούς· cette charge produit tant par an, τὸ ὑπόβργμα, ἢ θέσις αὕτη παρέχει τόσα κατ' ἔτος· la guerre produit de grands maux, ὁ πόλεμος προξενεῖ μεγάλα κακά. — ἐπιφέρω· cela a produit un mauvais effet, τοῦτο παράγαγε κακὸν ἀποτέλεσμα· ἔκαμε κακὴν ἐντύπωσιν· — ἐπιδείκνυω, παρουσιάζω· — des titres, des effets, παρουσιάζω τίτλους, ἀποδεικτικά, ἔγγραφα· — εἰσάγω, παρουσιάζω· qqn à la cour, εἰσάγω τινὰ εἰς τὴν αὐλήν· τίκτω, γεννῶ, la France a produit beaucoup de grands hommes, ἡ Γαλλία ἐγέννησε πολλοὺς μεγάλους ἀνδρας· δημιουργῶ· l'art produit des merveilles, ἡ τέχνη ἐκτελεῖ θαύματα.

produit, προϊόν τῆς γῆς· τῆς βιομηχανίας· — μισθός ὑπουργήματος, ὑπαλληλίας· κέρδος ἔργου, τέχνης τινός· (γηνμ.) ἀποτέλεσμα ἐργασίας, πειράματος· (ἀριθ.) τὸ γινόμενον πολλαπλασιασμοῦ δύο ἀριθμῶν· (ἐμπορ.) — ἡ ἐκκάθαρσις λογαριασμοῦ ἢ πωλήσεως ἐμπορεύματος τινός· τὸ καθαρὸν κέρδος, ἢ τὸ μείναν ποσὸν ἀφαιρεθέντων τῶν ἐξόδων.

proéminence, θ. προεξοχή, τὸ ἐξέχον, προβολή.

proéminent, ο, προεξέχων, ὑπερέχων· προεκδεδλημένος· front —, μέτωπον προεξέχον.

profanateur, trice, βεβηλωτής· ἀνόσιος, ἱερόσυλος· ἐπίθ. main — trice, βέβηλος χεῖρ.

profanation, θ. βεβήλωσις, μόλυνσις· ἱεροσυλία· — du génie, κα-

τάχρησις, κακὴ χρῆσις τῆς μεγαλοφυίας, ἐξευτελισμὸς αὐτῆς.

profane, βέβηλος, ἀνίερος, ἀνόσιος, κ. κἀτηραμένος· action —, πράξις ἀνοσία, βέβηλος· — ὁ μὴ ἱερός, ὁ μὴ θρησκευτικός· histoire —, ἱστορία ἐθνική, οὐχὶ ἱερά· οὐσ. — ὁ μὴ σεβόμενος τὰ θεῖα, ἀσεβής· πᾶν ὅτι ἀνίερον, βέβηλον.

profaner, ῥ. ἐν. βεβηλῶ, ἀτιμάζω τὰ θεῖα· — les vases sacrés, μολύνειν τὰ ἱερά σκεύη, βεβηλοῦν αὐτά· — ποιῶμαι κακὴν χρῆσιν ἐξόγου προτερήματος· — son talent, ἐξευτελεῖζω τὸ διανοητικὸν χάρισμά μου.

proférer, ῥ. ἐν. ἐκφωνῶ, προφέρω· — un blasphème, ἐκστομίζω, προσφέρω βλασφημίαν.

profès, esse, μοναχὸς δοκιμασθεὶς ἤδη καὶ ὀρκισθεὶς· religieuse professe, μοναχὴ ἔνορκος.

professer, ῥ. ἐν. ὁμολογῶ πανδήμως· — une opinion, δοξάζω, φρονῶ· — ἐπαγγέλλομαι· — la médecine, μετέρχομαι τὴν ἰατρικὴν· — les mathématiques, διδάσκω μαθηματικά· ῥ. οὐδ. εἶμαι καθηγητῆς ἐν τινι γυμνασίῳ.

professeur, καθηγητῆς.

profession, θ. πάνδημος ὁμολογία· faire une — de foi, κηρύττω, λέγω ἀναφανδὸν τὰ θρησκευτικὰ φρονήματά μου, ἀπαγγέλλω τὸ σύμβολον τῆς πίστεως· — ἐπάγγελμα, ἔργον· exercer une —, μετέρχομαι τι ἐπάγγελμα· joueur de —, χαρτοπαίκτης ἐξ ἐπαγγέλματος.

professionnel, elle, ἐπαγγελματικός· devoirs — s, τὰ τοῦ ἐπαγγέλματος καθήκοντα· école — elle, σχολὴ τεχνῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων.

professoral, ο, εἰς καθηγητὴν ἀνήκων ἢ ἀρμόζων· ton —, ὕφος, διδασκαλικόν.

professoralement, δίκτυν κα-
θηγητοῦ.

professorat, καθηγησία.

profil, κατατομή, πλαγία ὄψις,
τὸ δεξιόθεν ἢ ἀριστερόθεν ἑμῶν τοῦ
προσώπου· (ἀρχιτ.) τμήμα κάθετον
οἰκοδομῆς, πλαγιογραφία.

profiler, κατὰ πλευρὰν ἀπεικο-
νίζω, πλαγιογραφῶ.

profit, κέρδος, ὄφελος· mettre
le temps à —, ὠφελίμως δαπανῶ
τὸν χρόνον, ὠφελῶμαι ἐξ αὐτοῦ,
χρησιμοποιοῦ αὐτόν· au—des pau-
vres, ὑπὲρ τῶν πτωγῶν· ce char-
bon fait du—, οὗτοι οἱ ἄνθρωποι
διαρκῶς· — πληθ. τὰ δῶρα,
τὰ τυχερὰ κέρδη τῶν ὑπηρε-
τῶν.

profitable, ἐπικερδής, ὠφελί-
μος· ἐπωφελής.

profitablement, ὠφελίμως,
ἐπωφελῶς, ἐπικερδῶς.

profitant, e, ὀλιγοδάπανος, εὐ-
τηγός, οἰκονομικός.

profiter, ῥ. οὐδ. κερδαίνει, κερ-
ποῦμαι τι, ὠφελῶμαι — sur une
marchandise vendue, ὠφελῶσθαι
ἐκ τῆς πωλήσεως ἐμπορεύματος·
du temps, δαπανᾶν ἐπωφελῶς τὸν
χρόνον· (παροιμ.) bien mal acquis
ne profite pas, τὰ αἰσχρὰ, τὰ ἄ-
νομα κέρδη δὲν ὠφελῶσι, κ. ἀνέ-
μου μαζέματα διαβόλου σκορπί-
σματα· — δυναμοῦσθαι, ἀξάνειν·
cet enfant profite à vue d'oeil,
τὸ παιδίον τοῦτο ὠφελῶται, τρέφε-
ται, ἀξάνει ὀφθαλμοφανῶς· ἐπαί-
σθητῶς.

profond, e, βαθύς· puits —,
ορέαρ βαθύ· blessure—e, τραῦμα
βαθύ· (μεταφ.) μέγας, ἄκρος, nuit
—, νύξ βαθύα, σκοτεινή· douleur
—e, ἄκρα, βαθύα λύπη· ignorance
—e, παχυλή ἀμάθεια· tranquillité
—e, ἄκρα ἡσυχία· mystère— μυσ-
τήριον δυσεξερεύητον, ἀδιεξήτε-

τον esprit—, penser—, un —
politique, βαθύνους, ἐμβροτής, δει-
νός φιλόσοφος, βαθυνόστατος πο-
λιτικός ἀνὴρ· —e révérence, βα-
θεῖα, ταπεινὴ ὑπόκρισις·—scélerat,
φοβερὸς κακοῦργος.

profondément, κατὰ βάθος,
βαθέως· βαρέως, δεινῶς· creuser
la terre—, σκάπτειν τὴν γῆν βα-
θέως·—satisfait, ἐκ βάθους ψυχῆς
εὐχαριστημένος· dormir—, κοιμᾶ-
σθαι βαθύως·—sonni, βαθυσκαθής·
sentir une douleur, une injure
—, αἰσθάνεσθαι τὴν λύπην, τὴν
ὄδρον βαθύως ἢ βαρέως.

profondeur, ἢ βάθος, βαθύτης·
—d' une rivière, τὸ βάθος ποτα-
μοῦ· συνών. τοῦ hauteur, ὕψος,
παχύτης· ἐνίοτε δὲ συνών. καὶ τοῦ
longeur, μήκος· cette cour a 20
mètres de largeur et 30 de —,
αὕτη ἡ αὐλή ἔχει 20, μέτρων πλά-
τους καὶ τριάκοντα μήκους· avoir
cinquante coudées de—, ἔχειν 50,
ὄργυρων βάθος· la—d' une forêt,
ἡ ἔκτασις, τὸ βάθος ἢ πλάτος δά-
σους· les—s de la mer, τὰ βάθη
τῆς θαλάσσης· (μεταφ.) δεινότης,
μέγεθος, πολυμάθεια, βαθύνοια·—d'
idées, βάθος, ἐμβροθία ἰδεῶν·—τὸ
ἀνεξερεύητον· la—des mystères,
des jugements de Dieu, τὸ ἀνε-
ξερεύηστον τῶν μυστηρίων τῶν ἀπο-
κρίσεων τοῦ Θεοῦ.

profusément, δαψιλῶς, ἀφθόνως.

profusion, ἢ ἀφθονία, δαψιλία.

progeniture, ἢ ὁ γόνος, οἱ
ἐκγονοί, ἀπόγονοί, τὰ τέκνα.

prognate, γνάθων, πρόγναθος.

progné (prog-né) ἢ Πρόγνη,
τὸ ποιητικὸν ὄνομα τῆς γελιδνός.

prognostique (ιατρ.) προγνω-
στικός· signes—s, σημεῖα προγνω-
στικά,

programme, πρόγραμμα·
ὄροι διαγωνισμοῦ.

progrès, πρόοδος, ἡ ἐπὶ τὰ πρόσω πορεία, προχώρησις· (μεταφ.) βελτίωσις, προκοπή· — ὑπερογή ἐν πολέμῳ· arrêter les — de l'ennemi, ἀναχαιτίζειν τὰς προόδους τοῦ ἐχθροῦ· les — d'un élève, ἡ πρόοδος, ἡ προκοπή τοῦ μαθητοῦ· les — d'une maladie, ἡ αὔξησις νόσου, ἡ χειροτέρευσις αὐτῆς.

progresser, ῥ. ἐν. προοδεύω, προχωρῶ· προκόπτω.

progresser, προοδευτικός.

progressif, ive, προοδευτικός, ὁ ἐπὶ τὰ πρόσω χωρῶν, βαίνων· la marche — ive de la science, ἡ προοδευτικὴ πορεία τῆς ἐπιστήμης.

progression, θ. πρόοδαισις, προχώρησις, πρόοδος· (μαθημ.) συνεχῆς ἀναλογία.

progressiste (ἐν τῇ πολιτικῇ) φιλοπρόοδος, προοδευτικός.

progressivement, προοδευτικῶς, προβάδην, βαθμηδόν.

prohibé, e, ἀπηγορευμένος· de gré —, βαθμὸς συγγενείας καθ' ὃν ἀπαγορεύεται ὁ γάμος.

prohibition, θ. ἀπαγόρευσις ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ τῆς θρησκείας.

prohibitioniste, θ. οἰασώτης τῆς ἀπαγορεύσεως.

prohibitivement, ἀπαγορευτικῶς.

proie, θ. λεία, λάφυρον, ἄγρα· — βορὰ θηρίου, πᾶν τὸ ἀφαρπαζόμενον, κλεπτόμενον· ἀρπαγή· les voleurs ont partagé leur —, οἱ κλέπται διενεμήθησαν τὴν λείαν των· être en — à la calomnie, γίνεσθαι ὄμμα τῆς συκοφαντίας· être en — à ses passions, κατατῆχεσθαι, καταειθερώσκεσθαι —, ὑπὸ τῶν ἰδίων παθῶν· oiseau de — ἀρπακτικόν, σαρχοβόρον ὄρνεον.

projectif, ive, ἀφετήριος, ἐκβλητικός, ἐκριπτικός.

projectile, θ. βλήμα, βέλος,

ἀκόντιον, δόρυ, λόγχη· σφαίρα, βόμβα, καὶ πᾶν τὸ ἐκριπτόμενον ἢ ἐκσφενδονιζόμενον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

projection, θ. μακροβολή, ἐκβολή, προβολή, ῥίπη, ἀπόρριψις· ἐπιπεδογράφησις σφαιράς, κ.τ.λ. παράστασις ἐπὶ γάρτου, σχεδίασμα· ἀποσχίσις, ἡ τῆς σκιᾶς προέκτασις.

projecture, θ. τὰ προέχοντα οἰκοδομῆς· ἐξοχαί, προεκβολαί.

projet, βουλή, πρόθεσις, σκοπός, σχέδιον· προσχεδίασμα, προβούλευμα· — de loi, νομοσχέδιον.

projeter, ῥ. ἐν. διανοοῦμαι ἐν νῷ ἔχω, σχεδιάζω, προτίθεμαι, ἐπινοῶ, βουλευομαι· μηχανῶμαι — προτίμηι, προεκβάλλω, ῥίπτω ἐμπρός· — son ombre, προεκβάλλω, ἐπιρρίπτω τὴν σκιάν· se —, προέχω, προρρίπτομαι, προσεκβάλλομαι.

prolégomènes, τὰ προλεγόμενα μικρὸν προίμιον.

prolepse, θ. (ῥητορ.) πρόληψις, τῆς προλήψεως σχῆμα δι' οὗ προλαμβάνονται αἱ ἐνστάσεις, αἱ ἀντιρρήσεις.

proleptique, (ιατρ.) moyen —, προληπτικὸν μέσον, τὸ προλαμβάνον τὸ κακόν.

prolétaire, ὁ θητικός, ὁ θῆς, ὁ τοῦ ὄγλου· les classes — s, αἱ τῶν πτωχῶν τάξεις.

prolétariat, οἱ (ῥητ.), ὁ ὄγλος, οἱ πένητες, αἱ ἄποροι τάξεις.

prolifique, γόνιμος, εὐτοκος, **prolixo**, μακρός, διεξοδικός, σχοινοτενής.

prolixité, θ. μακρηγορία, πολυλογία, τὸ σχοινοτενές.

prologue, πρόλογος, εἰσαγωγή.

prolongation, θ. παράτασις, ἀναβολή, ὁ πρόσθετος χρόνος· μακροβιότης· — du terme, παράτασις προθεσμίας, ὑπερημερία.

prolonge, θ. σχοινία τοῦ πυροβολικοῦ· — ἀμάξιον τῶν πολεμεροδίων.

prolongé, e, παρατεταμένος.
prolongement, παράτασις, ἐξ-
 ακηλούθησις, προεκβολή.

prolonger, ῥ. ἐν. παρατείνω
 (τὴν διάρκειαν) — la durée de
 la guerre, παρατείνω τὴν διάρ-
 κειαν τοῦ πολέμου — προεκβάλ-
 λω, προεκτείνω, μηκύνω, κ. μα-
 κραίνω — la ligne, ἐκτείνω τὴν
 γραμμὴν.

promenade, θ. περίπατος, τὸ
 περιπατεῖν — ὁ τόπος τοῦ περιπά-
 του· aller à la — πορεύομαι εἰς πε-
 ρίπατον· faire un tour de —, κά-
 μνω ἓνα γῦρον, σύντομον περίπατον.

promener, ῥ. ἐν. ἄγω εἰς πε-
 ρίπατον — un enfant, ἄγω παι-
 δῖον εἰς περίπατον — ses regards
 autour de soi, περιστρέφω τὰ
 βλέμματα· je l'enverrai prome-
 ner ce méchant domestique, θὰ
 ἀποπέμψω τὸν κακὸν τοῦτον ὑπη-
 ρέτην — des étrangers, περι-
 ἄγω τοὺς ξένους ἀνά τὴν πόλιν ὡς
 ξεναγός· se —, περιπατεῖν, περι-
 φέρεσθαι.

promeneur, euse, ὁ ἐν περι-
 πάτῳ, ὁ περιπατῶν, περιδιαβάτης.

promenoir, τόπος διὰ περίπα-
 τον — couvert, ὁ ὑπόστεγος δρό-
 μος.

promesse, θ. ὑπόσχεσις· faire
 une —, ὑπισχνοῦμαι, (ἐσφαλμένως)
 κ. ὑπόσχομαι· tenir sa —, ἐκπλη-
 ρῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου· manquer
 à sa —, παραβαίνω τὴν ὑπόσχεσίν
 μου.

prometteur, ὁ πολλὰ ὑπισχνού-
 μενος· πρόθυμος εἰς κενὰς ὑποσχέ-
 σεις.

promettre, ῥ. ἐν. (promettant,
 promis, je promets, nous pro-
 mettons, je promis, ὑπισχνοῦμαι, κ.
 (ἐσφαλμένως) ὑπόσχομαι· ὑποχρε-
 οῦμαι, ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνω τὴν
 ἐκτέλεσιν πράγματός τινος — monts

ent merveilles, ὑπισχνοῦμαι πολλὰ
 καὶ μεγάλα, κ. τάζω λαγούς με πε-
 τραχήλια· — une fille en mari-
 age, ἀρραδωνίζω κόρτην· (μεταφ.)
 le temps promet la pluie, ὁ και-
 ρός, ὁ οὐρανός, προαγγέλλει βρο-
 χήν, ῥ. οὐδ. παρέχω ἐλπίδας· cet
 enfant promet, τὸ παιδίον τοῦτο
 παρέχει χρηστὰς ἐλπίδας· la vigne
 promet beaucoup cette année,
 ἡ ἄμπελος προμηνύει ἄφθονον καρ-
 πὸν τὸ ἔτος τοῦτο· se —, ἀπορα-
 σίζω σταθερῶς· je me promets de
 ne plus fumer, ἀπεφάσισα νὰ μὴ
 καπνίζω πλέον· je me promets
 beaucoup de plaisir, προτίθεμαι,
 ἐλπίζω νὰ διασκεδάσω πολὺ.

promis, e, ὑπεσχημένος· la ter-
 re —, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἡ γῆ
 Χαναάν· οὐσ. — μνηστήρ — e, μνηστή,
 c'est mon promis, εἶναι ὁ μελλό-
 νυμφός μου, c'est ma — e, εἶναι ἡ
 μελλοννυμφός μου.

promiscuité, θ. μίξις, ἄτακτος,
 σύμμιξις, ἀθέμιτος συνουσία, ἀρρε-
 νοχοιτία.

promission, θ. la terre de —,
 ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἡ γῆ Χαναάν·
 (μεταφ.) πᾶσα χώρα εὐφορος καὶ εὐ-
 δαίμων.

promontoire, ἀκρωτήριο, προ-
 βολή γῆς εἰς τὴν θάλασσαν.

promoteur, ὁ πρωτουργός, πρω-
 ταίτιος, εἰσηγητής.

promotion, θ. προδιδασμός,
 προαγωγή.

promouvoir, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς
 mouvoir) προδιδάζω· (εὐχρ. ἐν τῇ
 ἀπαρειαφ. καὶ τοῖς συνθέτοις χρό-
 νοις).

prompt, e, αἰφνίδιος, ταχύς, — e
 repartie, εὐστοχος καὶ ταχεῖα,
 πρόχειρος, ἀπόκρισις, βραχύς, sa
 joie fut prompte, ἡ χαρὰ τοῦ
 ὑπῆρξε βραχεῖα, ὀλίγον διήρκεσε·
 — πρόθυμος, ταχύς, ἐπιμελής, δρα-

στήριος· être — dans toutes ses actions, είναι τινα εν πασι τοις εργοις ταχύν, επιμελέστατον· — ὄξύθυμος, εύερέθιστος· il a l'humeur — e, είναι ὄξύθυμος.

promptement, ταχέως, έτοιμως, προχείρως.

promptitude, θ. ταχύτης, επιμέλεια, προθυμία· έτοιμότης· — d'esprit, άγχίνοια· — τό ὄξύθυμον.

promptuaire, σύνοψις πρόχειρος.

promu, e, προηγμένος, προβιθασμένος.

promulgation, θ. (έπί νόμων) δημοσίευσις, κήρυξις.

promulguer, ρ. εν. δημοσιεύω νόμον κατά τούς νομίμους τύπους.

pronaos, ὁ πρόναος.

prône, ὁμιλία τοῦ ιερέως, προσφώνησις, διδασχὴ πρὸς τό έαυτοῦ ποίμνιον, επί τό οικειότερον παραίνεσις.

prôner, ρ. εν. υπερεγκωμιάζω, εκθειάζω ρ. ουδ. πολλά νουθετώ, ὀγληρῶς επιπλήττω.

prôneur, euse, ἐγκωμιαστής, ὁ λίαν επαινέτης· ανιαρός επιτιμητής.

pronom, (γραμμα.) αντωνυμία.

pronominal, e, aux, αντωνυμιακός.

pronominalement, (γραμμα.) αντωνυμιακῶς· — εν μέση φωνῇ, αυτοπαθῶς ἢ αλληλοπαθῶς.

prononçable, εύρρόφερτος.

prononcé, e, προφερόμενος· εύδηλος, διακεκριμένος· caractère très—, χαρακτήρ λίαν εύδηλος· σαφής, ὠρισμένος· ουσ. le — d'un jugement, απόφασις δικαστική.

prononcer, ρ. εν. προφέρω· εκφωνῶ· — les lettres, les syllabes, les mots, εκφωνεῖν, προφέρειν τά γράμματα, τάς συλλαβάς. τάς λέξεις· απαγγέλλω· — un discours, εκφωνεῖν, απαγγέλλειν, λόγον· — un

arrêt, αποφάινομαι, εκφέρω απόφασιν δικαστικήν· ρ. ουδ. le tribunal a prononcé, τό δικαστήριον αποφάσισεν· se—, αποφάινεσθαι γνώμην, διάθεσιν, σκοπόν.

prononciation, θ. προφορά, εκφώνησις συλλαβῶν, λέξεων κ.τ.λ.

pronostic, προγνωστικόν, σημεῖον, τεκμήριον.

pronostiquer, πρόγνωσιν ποιούμαι, προεικάζω, τεκμαίρομαι· προσημαίνω.

pronostiqueur, προγνώστης, προεικαστής, μάντις.

pronunciamento, (Ίσπαν.) κήρυξις ανεξαρτησίας στρατηγοῦ, άνταρσία.

propagande, θ. προσηλυτισμός θρησκευτικός ἢ πολιτικός.

propagandisme, ὁ πρὸς τόν προσηλυτισμόν ζήλος.

propagandiste, απόστολος προσηλυτισμοῦ.

propagateur, ὁ διαδότης, εξαπλωτής, ὁ εργαζόμενος πρὸς διάδοσιν.

propagation, θ. διάδοσις, εξαπλωσις, αύξησις, πολλαπλασιασις· — du genre humain, πολλαπλασιασις τοῦ ανθρωπίνου γένους· (μεταφ.) — des lumières, des idées, διάδοσις τῶν φωτῶν, τῶν ιδεῶν· (φυσ.) εξαπλωσις τοῦ ἡχου, τοῦ φωτός.

propager, ρ. εν. πολλαπλασιάζω· αύξάνω, εξαπλώ, διαδίδω· — la foi, διαδίδω τήν πίστιν, τήν θρησκείαν· — les lumières, εξαπλώ, διαδίδω τά φωτα, τά γράμματα, τήν παιδείαν.

propension, θ. επιρρέπεια, τάσις, τό εύκατάφορον· (μεταφ.) έφεσις· κλίσις πρὸς τό αγαθόν ἢ τό κακόν.

prophète, θ. propétesse, προφήτης· — is· le — Isaïe, ὁ προφήτης Ίσαίας· le roi — ὁ πρωφηταναξ

Δαβίδ· le Prophète, ὁ Μωά-
μεθ· deployer l'étendard du—,
ὑψῶ τὴν σημαίαν τοῦ προφήτου,
ῥῆτοι τοῦ Μωάμεθ.

prophétie, (-σί) προφητεία,
πρόρρησις τῶν μελλόντων.

prophétique, προφητικός.

prophétiquement, προφητικῶς.

prophétiser, ῥ. ἐν. προφητεύω,
προλέγω τὰ μέλλοντα.

prophétisme, προφητικότης.

prophylactique (ιατρ.) προ-
φυλακτικός· moyens — s, μέτρα
προφυλακτικά τῆς υγιείας.

prophylaxie, θ. (ιατρ.) προ-
φύλαξις τῆς υγιείας.

propice, ἴλεως· εὐμενής· εὖνους,
εὐνοϊκός, πρόσφορος, εὐκαιρός· vent
—, οὐριος ἄνεμος.

propiciateur, trice, ἐξευμε-
νιστής.

propitiation, θ. ἱλασμός, ἐξι-
λέωσις· sacrifice de—, θυσία ἐξι-
λαστήριος.

propiciatoire, ἱλαστήριος· sa-
crifice—, ἱλαστήριος θυσία.

propolis (-λις) πρόπολις, ῥητι-
νώδης ὕλη δι' ἧς αἱ μέλισσαι βύ-
ουσι τὰς ὀπὰς τῶν ἑαυτῶν κυψελῶν.

proportion, θ. σχέσις, αναλο-
γία—s, διαστάσεις· cela sort des
—s, τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς αναλο-
γίας, τὴν συμμετρίαν, τὰς δεούσας
διαστάσεις· (μαθημ.) ἀναλογία, ἴση
σχέσις ἀριθμῶν· à—ἢ en—de, ἀνα-
λόγως· à—que, καθ' ὅσον.

proportionnable, ἀναλογιστός.

porportionnablement, κατ'
ἀναλογίαν, ἀναλόγως.

proportionnalité, θ. τὸ ἀνά-
λογον, ἀναλογία.

proportionné, e, ἀνάλογος,
κατ' ἀναλογίαν ὠρισμένος.

proportionnel, elle, ἀνάλο-
γος· (μαθ.) moyenne—elle, ἡ μέση
ἀνάλογος.

proportionnellement, κατ'
ἀναλογίαν, ἀναλόγως.

proportionnement, ἀναλό-
γως.

proportionner, ῥ. ἐν. συμμε-
τρῶ, ἀνάλογον ποιῶ, ἀναλόγως
προστίθῃμι, ἀναλογίζω· —sa dé-
pense à son revenu, κανονίζω
τὰς δαπάνας μου κατὰ τὰ εἰσοδή-
ματά μου.

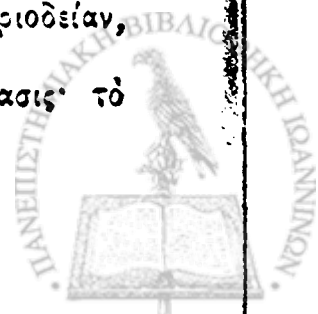
propos, λέξις ἢ λόγος ἐν τῇ συ-
νομιλίᾳ· λόγοι κενοί, κακολογίαι·
ses moquer des —s d'autrui,
χλευάζω τοὺς λόγους τῶν ἄλλων·
tenir des—hardis, προφέρω λό-
γους θρασεῖς· ferme—, ἀπόφασις
σταθερά· à—, ἐγκαίρως, ἐν εὐθέτῳ
ῶρα· à tout—, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν,
ἀδιακόπως· hors de—, mal à—,
ἀκαίρως· de — délibéré, ἐν ἐπι-
γνώσει, ἐπίτηδες, ἐπὶ σκοπῷ· à —
de cette affaire, ὅσον δι' ἐκείνην
τὴν ὑπόθεσιν· à—! ἅ! ναί! ἀλή-
θεια, τώρα που τὸ θυμοῦμαι, καλά
που τὸ θυμήθηκα!

proposable, ἄξιος, κατάλλη-
λος νὰ προταθῇ.

proposant, νέος σπουδαστής
τῆς θεολογίας διαμαρτυρούμενος ἵνα
γείνη ἱερεὺς.

proposer, ῥ. ἐν. προτείνω, προ-
βάλλω· —un avis, ἐκφέρω, προ-
τείνω γνώμην· προσφέρω· —vingt
francs, προσφέρω εἴκοσι δραχμάς·
—un sujet à traiter, προτείνω,
ὑπόθεσιν, πραγματείαν, πρὸς ἀνά-
πτυξιν· (παροιμ.) l'homme pro-
pose et Dieu dispose, ἄλλαι μὲν
βουλαὶ ἀνθρώπου, ἄλλα δὲ Θεός
κελεύει· se — pour un emploi,
προσφέρομαι διὰ τινος ὑπηρεσίαν,
ὑπαλληλίαν· —προτιθεμαι, σκοπεύω·
je me propose de faire un voyage,
σκοπεύω νὰ ἐπιχειρήσω περιοδείαν,
κ. νὰ ταξειδεύσω.

proposition, θ. πρότασις· τὸ

προτεινόμενον· faire une—, προ-
τείνω τι· (γραμμα. καὶ λογικ.) πρό-
τασις, λόγος, κρίσις· — ὅροι πρὸς
σύμβασιν· faire des—s de paix,
προτείνω ὅρους εἰρήνης· (μαθημ.)
démontrer une proposition, ἀπο-
δεικνύω θεώρημα.

propre, εὐθετος, κατάλληλος,
ἴδιος, ἀρμόδιος· qualité—s au com-
mandement, προσόντα ἴδια τῷ ἄρ-
χοντι, κατάλληλα διὰ τὴν διοικητῆ, τὴν
ἀρχή· ἴδιος αὐτοῦ, εἰδικός του·
c'est son—fils, εἶναι ὁ ἴδιος αὐ-
τοῦ υἱός· — αὐτός, ὁμοιος, ce sont
ses propres paroles, οἱ ἴδιοι αὐ-
τοῦ λόγοι εἰσὶν· καθαρός, καθά-
ριος· habit —, καθαρὸν ἔνδυμα·
(γραμμα.) nom —, ὄνομα κύριον·
sens—, ἡ κυρία σημασία, ἡ κυριο-
λεκτικὴ· moi, expression—, λέξις,
φράσις κατάλληλος, ἐκφράζουσα ἀ-
κριβῶς τὸ προκείμενον· οὐσ. — ἰδιό-
της, τὸ ἀνήκον, ἀρμόζον· le pro-
pre de l'homme est de penser,
ἰδιόν ἐστὶ τῷ ἀνθρώπῳ τὸ διανοεῖ-
σθαι, τὸ σκέπτεσθαι· avoir en—,
posséder en —, κεκτηῖσθαι, ἔχειν
ὡς ἴδιον κτῆμα.

proprement, καθαρῶς, μετὰ
καθαριότητος· — ἀρμόδιως, πρεπόν-
τως· — ἀκριβῶς, voilà—ce que qu'
il a dit, ἰδοὺ ἀκριβῶς τί εἶπε —
κυρίως, ἰδίως· l'Angleterre—dite,
ἡ κυρίως Ἀγγλία.

propret, elle, καθαριώτατος.

propreté, θ. καθαριότης.

propréteur, ὑπαρχος· Ῥω-
μαῖος, ἑπαρχος, ἀντιστρατήγος.

propéture, θ. ἀντιστρατηγία
παρὰ Ῥωμαίους, ὑπαρχία.

propriétaire, δεσπότης, κτή-
τωρ, ἰδιοκτήτης, κύριος.

propriété, θ. κυριότης, κτῆ-
σις, κτῆμα, ἰδιοκτησία· ἰδιότης·
(γραμμα.) κυριαλεξία.

propulseur, πρῶστης, ἐλατήρ.

propulsion, θ. ὤθησις, ἔξωθεν
μεταδιδόμενη κίνησις ἐπὶ τὰ πρόσω.

propylées, τὰ προπύλαια.

prorata, au—, κατ' ἀναλογίαν,
ἀναλόγως.

prorogatif, ive, ἀναβλητικός.

prorogation, θ. ἀναβολή, πα-
ράτασις προθεσμίας.

proroger, ῥ. ἐν. ἀναβάλλω,
ὑπερτίθεμαι, παρατείνω.

prosailler, ῥ. οὐδ. καχογραφῶ
ἐν πεζῷ λόγῳ.

prosaïque, πεζός, ἄχαρις.

prosaïquement, πεζῶς, πε-
ζολογικῶς, μονοτόνως.

prosaïser, ῥ. οὐδ. στιχουργῶ
ἄνευ ποιητικῆς χάριτος καὶ δυνά-
μεως.

prosaïsme, στιχουργία ποιη-
σεως ἄμοιρος.

prosateur, πεζογράφος, πεζο-
λόγος.

proscenium (σένιομ) τὸ προ-
σκήνιον τοῦ θεάτρου τῶν ἀρχαίων,
τῆν σήμερον λέγουσιν avant-scène.

proscripteur, ὁ προγράφων.

proscription, θ. προγραφή, ἀ-
ποκήρυξις· (μεταφ.) κατάργησις.

proscrire, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς
écrire) προγράφω, καταδικάζω
ἄνευ προσαγωγῆς εἰς δίκην· (μεταφ.)
καταργῶ.

proscrit, e, προγεγραμμένος.

prose, θ. ὁ πεζὸς λόγος, ἡ λο-
γογραφία, συγγραφή· στίχοι τῆς
λατινικῆς ἐκκλησίας ἄνευ μέτρου
μὲν ἀλλ' ὁμοιοκατάληκτοι, οἷοί εἰ-
σιν οἱ τῆς Πεντηκοστῆς.

prosélyte, προσήλυτος, κ. νε-
οφώτιστος.

prosélytisme, προσηλυτισμός.

proser, ῥ. ἐν. πεζογραφῶ, πε-
ζολογῶ.

prosier, βιβλίον ἐκκλησιαστικὸν
περιέχον τοὺς σχεδὸν πεζοὺς ὕμνους.

prosterner, se—, πίπτω πρη-

νης, s—devant ἄρη, προσπίπτω
τινί.

prosodie, θ. προσωδία.

prosodique, προσωδιακός, με-
τρικός.

prosopopée, θ. (σχημ. ρητορ.)
προσωποποιία.

prospectus, ἀγγελία, πρόγραμμα,
σχέδιον.

prospère, εὐτυχής, εὖμοιρος,
εὖπορος, ἀκμάζων.

prosperer, εὐημερῶ, εὐτυχῶ,
εὖπορῶ, ἀκμάζω, εὐπραγῶ.

prosperité, θ. εὐημερία, εὖ-
πορία, εὐτυχία, ἀκμή.

prosternation, θ. γονυπέτησις,
προσκύνησις.

prosthèse, θ. (γραμμα.) πρόσθε-
σις, πρόταξις στοιχείου ἐν ἀρχῇ λέ-
ξεως (χειρ.) ἰδὲ prothèse.

prostituée, θ. πόρνη, ἑταίρα,
γυνὴ φαυλόθις.

prostituuer, ῥ. ἐν. καταπορ-
νεύω, μαυλλίζω, μαστροπεύω, ἀτι-
μάζω, παραδίδω εἰς ἀτιμίαν (με-
ταφ.) ἐξευτελλίζω.

prostitution, θ. ἐκπόρνευσις,
πορνεία· μαστροπεία· *courrier de*
—, μαυλιστής, προαγωγός, μα-
στραπός (μεταφ.) ἐξαχρείωσις, ἐξευ-
τελισμός, ταπεινώσις.

prostration, θ. ἐκλυσις τῶν
σωματικῶν δυνάμεων· ἄκρα ἀδυ-
ναμία.

prostyle, πρόστυλον· (ἐπιθ.)
temple—, ναός πρόστυλος, ἔχων
κλίνας μόνον ἐπὶ τῆς προσόψεως,
τῆς εἰσόδου.

prosule, θ. (ἐκκλ.) σύντομος
λόγος κειός.

protase, θ. (ποίητ.) ἡ πρότασις
ἢτοι προσέμιον, εἰσαγωγή δράματος.

prote (τυπογράφ.) ὁ πρῶτος τῶν
στοιχειοθετῶν, ἐπιστάτης.

protecteur, *trice*, προστάτης,
—ις· ὑπέρμαχος, υπερασπιστής· —

ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΖ'-
ἐκατοταενητηθῆος ὁ ἀρχηγός τῆς κυ-
βερνήσεως, ἀνώτατος ἄρχων, κυβερ-
νήτης μετὰ τὴν ἀποκεφαλίσιν Κα-
ρόλου τοῦ Α'. ὁ Ὀλιβιέρος Κρομ-
βέλλος καὶ μετὰ τοῦτον ὁ υἱὸς
αὐτοῦ Γεζάρδος· *systeme*—, σύ-
στημα οἰκονομικόν, ὅπερ προστα-
τεύει τὴν ἐγγύριον βιομηχανίαν,
ἐπιβαρύνον δι' ἐπαχθῶν ὁασμῶν τὰ
ξένα προϊόντα.

protection, θ. προστασία· ὑπε-
ράσπισις· ὑποστήριξις, βοήθεια· *sol-
liciter la — de qm*, ἐπικαλοῦμαι
τὴν προστασίαν τινός· — σύστημα
οἰκονομικόν κράτους τινός τοῦ προ-
στατεύειν τὴν ἐγγύριον βιομηχα-
νίαν διὰ παρεμποδίσεως τῆς εἰσα-
γωγῆς τῶν προϊόντων τῆς ξένης
βιομηχανίας δι' ἐπιβολῆς φόρων·
μᾶλλον ἢ ἦττον βαρέων.

protectionisme, τὸ σύστημα
τῆς προστασίας τῆς ἐγγύριου βιο-
μηχανίας πρὸς βλάβην τῆς ξένης.

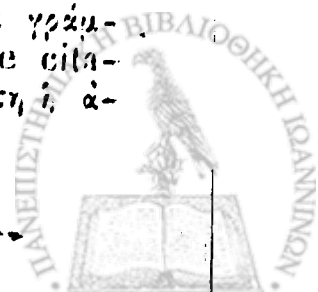
protectioniste (πολιτ. οἶκον.)
ὁπαδὸς τοῦ προστατευτικοῦ συστή-
ματος.

protecorat, προστασία πολι-
τικὴ ἰσχυροτέρου κράτους ἐπὶ ἀθι-
νετέρου· — τὸ ἀξίωμα, ἡ ἰδιότης
τοῦ προστάτου ἐν γένει· τὸ ἀξίωμα
τοῦ κυβερνήτου, οἷον τὸ ἐπὶ Κρομ-
βέλλου ἐν Ἀγγλίᾳ.

Protée, Πρωτεύς· (μεταφ.) ἄν-
θρωπος ἄστατος, ὑμετάβλητος ὡς
ὁ Πρωτεύς τοῦ μύθου.

protégé, θ, ὁ προστατευόμενος,
εὐνοούμενος.

protéger, ῥ. ἐν. προστατεύω,
υπερασπίζομαι· βοηθῶ· ἐνθαρρύνω·
— *les faibles*, προστατεύειν τοὺς
ἀδυνάτους· — *un candidat*, ὑποστη-
ρίζειν υποψήφιον· — *les lettres*,
προστατεύειν, ἐμφυγοῦν τὰ γράμ-
ματα, τὴν φιλολογίαν· *cette cita-
delle protege la ville*, αὕτη ἡ ἀ-

κρόπολις, τὸ φρούριον, προφυλάττει τὴν πόλιν.

protestable, διαμαρτυρητός, ἐπίδεκτικὸς διαμαρτυρήσεως.

protestant, ο, διαμαρτυρόμενος, λουθηρανός, καλβινιστής, κ.λ. κ. προτεστάντης.

protestantisme, διαμαρτυρομένων αἵρεσις, κ. προτεσταντισμός.

protestation, θ. διαμαρτύρησις· ἔνστασις, ἐναντίωσις· ὑπόσχετις ἔντονος, διαβεβαίωσις· il a fait mille—s d'amitié, ἔκαμε μυριάς διαβεβαιώσεις φιλίας.

protester, ρ. ἐν. διαμαρτύρομαι, διαβεβαιῶ — une lettre de change, διαμαρτύρομαι ἐπισήμως διὰ τὴν ἀπόρριψιν, τὴν μὴ πληρωμὴν συναλλάγματος· ρ. οὐδ. ἐξανίσταμαι, διαμαρτύρομαι κατὰ τινος ἀδικίας.

protêt, ἔγραφον διαμαρτυρήσεως, ἐπίσημος διαμαρτύρησις.

prothèse ἢ **prosthèse** (χειρ.) πρόσθεσις τεχνητὴ πρὸς ἀντικατάστασιν ὀργάνου ἀφαιρεθέντος ἐν μέρει ἢ καθ' ὅλοκληρίαν.

protocanonique, (ἐκκλ.) livres—s, πρωτοκανονικά βιβλία· τὰ πρὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων χρησιμεύσαντα.

protocarbone, θ. (χημ.) πρωτανθρακοῦχον.

protochlorure, θ. (χημ.) πρωτοχλωριοῦχον.

protocole, πρωτόκολλον.

protonotaire, πρωτονοτάριος, γραμματεὺς τῆς αὐλῆς τοῦ πάπα.

protosyncele, πρωτοσύγκελλος.

prototype, τὸ πρωτότυπον, ὁ τύπος, κ. τὸ καλοῦπι.

protoxyde (χημ.) πρωτοξειδίον ἢ ὑποξειδίον.

protubérance, θ. ἐξοχή, ὕψωμα, ἐξόχωμα.

protubérant, ο, προβλήτης, ἐξέχων, κυφός, ἐξωγκωμένος.

protuteur, ἀντικηδεμών, ἀντεπίτροπος, συνεπίτροπος.

prou (δημωδ.) πολύ· ni peu ni prou, οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον.

proue, θ. ἡ πρῶρα πλοίου.

prouesse, θ. ἀνδρεία, κατόρθωμα· (μεταφ.) ὑπερβολικὴ ἀκολασία, λαγνεία·—προᾶξις γελοία ἢ ἀξιόμημος (εἰρων.) voilà des — s. ἰδοὺ κατορθώματα, νὰ παλληκαριαῖς.

prouvable, εὐαπόδεικτος.

prouver, ρ. ἐν. ἀποδεικνύω, ἐλέγχω, δηλῶ, σημαίνω· qu'est-ce que cela prouve? τί δηλοῖ τοῦτο; κ. τί τάχα μὲ τοῦτο;

provéditeur, διοικητὴς ἐπαρχίας ἐπὶ τῆς Ἐνετικῆς δημοκρατίας.

provenance, θ. τὸ μέρος ὅθεν ἔρχεται, ὁρμάται τις ἢ τι, πηγῆ· ἔλευσις· marchandises de—étrangère, ἐμπορεύματα εἰσαγόμενα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

provenant, ο, πηγάζων, προκύπτων ἐρχόμενος· biens—s d'une succession· κτήματα πηγάζοντα ἐκ κληρονομίας· sommes — es d'une vente, ποσὰ προκύπτουσα ἐκ πωλήσεως.

provençal, ο, aux, ἐκ τῆς Provence, Προβηγκιακός.

provende, θ. ζωοτροφία.

provenir, ρ. οὐδ. (ἀλλ. ὡς venir) πηγάζω, φύομαι, ὁρμῶμαι, ἐκγίνομαι, προκύπτω, ἐρχομαι, προέρχομαι· d'où cela provient—il? πόθεν προέρχεται τοῦτο; cela provient de ce qu'... τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι· un vaisseau provenant de Marseille, πλοῖον ἐρχόμενον ἢ ἀφιζόμενον ἐκ Μασσαλίας.

provenu, παθ. μετ. τοῦ provenir.

proverbe, παροιμία· — μιζερὰ κοιμωδία ἐφαρμοζομένη εἰς παροιμίαν, ἔχουσα ὡς βάσιν ταύτην.

proverbial, e, aux, παροιμιώδης παροιμιακός.

proverbialement, παροιμιωδώς, παροιμιακῶς.

proverbialiser, ῥ. ἐν. καθιστῶ παροιμιώδη.

providence, θ. ἡ θεία πρόνοια· (μεταφ.) être la—des malheureux, εἶναι τινὰ ἀντιλήπτορα τῶν δυστυχῶν, βοήθον τῶν πενήτων.

provident, e, προνοητικός, προβλεπτικός.

providentiel, elle, ἐκ τῆς θείας Πρόνοιας γενόμενος, προσελθὼν, κατ' εὐτυχίαν καὶ ἀπροσδοκῆτως συμβάς.

providentiellement, κατὰ θείαν Πρόνοιαν, ἐκ θείας ἀντιλήψεως εὐτυχῶς.

provignage ἢ **provignement** (γεωπ.) μοσχεῖα, μόσχευσις κλάδων, παραφύτευσις, κ. καταβολάδα.

provigner, ῥ. ἐν. προμοσχεύω, μεταμοσχεύω, παραφυτεύω, κ. καταβολεύω, ῥ. οὐδ. ce plant a beaucoup provigné, αὕτη ἡ φυτεία ἐπολλαπλασιάσθη πολὺ.

provigneur, μοσχευτῆς κλάδων, παραφυτευτῆς.

provin, παραμόσγευμα, παραβλάστημα, κ. καταβολὰς ἀμπέλου.

province, θ. διαμέρισμα γῶρας, διοικήσις, ἐπαρχία· —ἐν Γαλλίᾳ ὁποῖον δῆποτε μέρος ἔξω τῆς πρωτευούσης· se fixer en—, ἀποκαθίσταμαι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· la—se règle sur Paris, αἱ ἐπαρχίαι μιμοῦνται τοὺς Παρισίους.

provincial, e, aux, ἐπαρχιακός, ἐπαρχιώτης, οὐχὶ τῆς πρωτευούσης· accent—, τόνος, προφορά ἐπαρχιακή· —οὐσ. ἡγούμενος ὅστις ἐν τισὶ μοναστικοῖς τάγμασι διοικεῖ ἐκκλησιαστικὴν ἐπαρχίαν.

provincialat, τὸ ἀξίωμα τοῦ υ: υ: provincial, ἡγούμενου.

provincialisme, ἐπαρχιακὸς ἰδιωτισμός.

proviseur, διευθυντῆς λυκείου.

provision, θ. παρασκευή, προμήθεια, τῶν γρειωδῶν, πρόβλεψις, ἐφόδιον, τροφαί, ζωοτροφία, ἐσοδεία· —de blé, de bois, de charbon et c· προμήθεια σίτου, ξύλων, ἀνθράκων κτλ. —πρόσκαιρος ἐπιδίκασις· on lui a adjugé une — de six mille francs, ἐπεδικάσθησαν αὐτῷ προσκαιρῶς ἑξακισχίλια δραχμαί· (δικ.) συνων. τοῦ couverture κατὰ τὴν τραπεζιτικὴν σημασίαν.

provisionnel, elle, πρόσκαιρος, ἐκ προσδοκίας ἢ ἐν τῷ μεταξὺ δοθεῖς.

provisionnellement, προσκαιρῶς, ἐν τῷ μεταξὺ· διὰ προσκαιροῦ ἐπιδικάσειος.

provisoire, πρόσκαιρος, προσωρινός· (νομ.) jugement—, ἀπόφρασις πρόσκαιρος.

provisoirement, προσκαιρῶς, κ. προσωρινῶς.

provisorat, γυμνασιαρχεῖα.

provocant, e, προκλητικός, ἐρεθιστικός, δακέθυμος.

provocateur, trice, ὁ προκαλῶν, ἐρεθιστής, ὑβριστής, ὁ ἀρξάμενος χειρῶν ἀδίκων.

provocation, θ. πρόκλησις, ἐρεθισμός· ἔριδος ἀφορμή· —de sueur, ἐπίδρωσις.

provoquatoire, —s, ἡμέραι κρίσιμοι.

provoquer, προκαλῶ, εἰς μάχην, διεγείρω, ἐρεθίζω· ἀρχομαι χειρῶν ἀδίκων.

proxénète, αἰσχρὸς προξενητής, μαυλιστής, μαστροπός.

proximité, θ. ἐγγύτης, πλησιότης, γειτνίασις, γειτονεῖα.

prude, σεμνοποιούμενος, ἐπαγγελλόμενος, μεγάλτην αὐστηρίαν ἠθῶν· ψευδόμενος.

prudemment, συνετῶς, φρονίμως, σωφρόνως.

prudence, θ. σύνεσις, φρόνησις.

prudent, ε, συνετός, φρόνιμος, σώφρων, νουνεγής.

pruderie, θ. (ἐπὶ γυναικῶν) σεμνοποιία, ἐπιτήδευσις ἀγνότητος ἠθῶν.

prud' homme, θ. εὐθύτης, τιμιότης — μεγάλη πείρα τῶν πραγμάτων (ἀργ.)

prud' homme, (τὸ πάλαι) φρόνιμος, εὐθύς, τίμιος (τανῦν) διαιτητής, πραγματογνώμων· δικαστής ἐν διαφοραῖς μεταξύ ἐργατῶν καὶ ἐργοστασιαρχῶν· conseil de — s, διαιτητικὸν συμβούλιον.

prudoterie, θ. γελοία ἐπίδειξις σεμνότητος, ἠθικότητος.

pruine, θ. (βοτ.) ὁ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν φυτῶν καὶ καρπῶν γνοῦς.

prune, θ. κοκκύμηλον, δαμάσκηνον, κ. κορόμηλον.

pruneau, ξηρὸν δαμάσκηνον.

prunelaie, θ. κοκκυμηλών.

prunelle, θ. ἀγριοκοκκύμηλον — (ἀνατ.) ἡ γλήνη, κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ — ἕλαφρον μάλλινον ὕφασμα.

prunellier, ἀγριοκοκκυμηλέα.

prunier, δαμασκηνέα, κοκκυμηλέα.

prurigineux, κνησμώδης.

prurigo, ἐξανθήματα κνησμώδη.

prurit, (ἰατρ.) κνησμός, ὀδαγμός, κ. φαγούρα.

prussiate, θ. (χημ.) ὕδροκυανικὸν ἄλας.

Prussien, ienne, Πρωσσικός.

prussique (χημ.) acide —, πρωσσικὸν ὀξύ (τανῦν) acide cyanhydrique, ὕδροκυανικὸν ὀξύ.

prytanis (τὸ πάλαι ἐν Ἀθήναις) πρύτανις.

prytanée (ἐν Ἀθῆν.) τὸ πρυ-

τανεῖον, ἡ κατοικία τῶν πρυτάνεων, ἐν Γαλλ. στρατιωτικῇ σχολῇ τῆς Φλέγχης (la Frèche) καὶ ἄλλα διάφορα ἐκπαιδευτήρια.

psalette, θ. ὠδεῖον πρὸς ἐκγύμνασιν εἰς τὴν φωνητικὴν μουσικὴν τῶν ἐν χορῶ τῆς ἐκκλησίας ψαλλόντων παιδίων.

psalmiste, ὁ ψαλμωδός, ὁ ποιητής τῶν ψαλμῶν Δαυὶδ.

psalmodie, θ. ψαλμωδία.

psalmodier, ῥ. ἐν. ψαλμωδῶ, ψαλμολογῶ, ἀπαγγέλλω ψαλμούς ἀνευ ποικιλίας φωνῆς, μονοτόνως.

psaltérion (μουσ. ὄργ.) ψαλτήριον, εἶδος φόρμιγγος.

psaume, ψαλμός τοῦ Δαυὶδ.

psautier, ψαλτήριον, τὸ γνωστὸν ἐκκλ. βιβλίον τῶν ψαλμῶν.

pseudo-ψευδο-λέξις Ἑλλ. προτασσομένη καὶ δηλοῦσα τὸν ψευδῆ· il ses défier fait de pseudo-amis, πρέπει νὰ δυσπιστῇ τις πρὸς τοὺς ψευδοφίλους.

pseudonyme, ὄνομα ψευδές, ψευδώνυμον· σύγγραμμα φέρον ψευδὲς ὄνομα.

pseudonymie, θ. ψευδωνυμία.

psora ἢ psore (ἰατρ.) τὸ ἐπιστημονικὸν ὄνομα τῆς ψύρας καὶ ἄλλων δερματικῶν νοσημάτων.

psoriasis, θ. (ἰατρ.) ψωρίασις.

psorique, ψωρικός.

psyché, ψυχή, ἥτοι μέγα κάτοπτρον κινητὸν, ὅπερ στρέφουσι κατὰ βούλησιν.

psychique, ψυχικός.

psychologie (-χο-) (φιλοσ.) ψυχολογία.

psychologique (-χο-) ψυχολογικός.

psychologiste ἢ psychologue (-χοι) ψυχολόγος.

psylle, ψυλλεύς, ψυλλικός γότις, μαγευτής τῶν ὕφειν.

pterodactyles, πτεροδάκτυ-

λος, εἶδος ἱπταμένων ἑρπετῶν, ἐξ ὧν μόνον ἀπολελειθωμένα συντρίμματα εὐρέθησαν.

ptyalisme, πτυαλισμός. ἄφθονος σῆλος.

puamment, δυσωδῶς, mentir —, ψεύδασθαι ἀναιδῶς.

puant, e, δυσωδῆς, κ. βρωμερός.

puanteur, θ. δυσωδία, βρωμός, κ. βρώμα.

puantise, θ. δυσωδῆς πρᾶγμα, βρωμερόν τι.

pubère, ἡβῶν, ἔφηβος.

puberté, θ. ἡβή, ἔφηβος ηλικία, ἔφηβότης, καθ' ἣν ὁ νόμος ἐπιτρέπει τὸν γάμον.

pubescence, θ. ἐπιτρέχουσι τῆς ἡβῆς (βοτ.) γυνοῦς.

pubescent, e, ἡβῶν, φύων τριχῶν τῆς ἡβῆς (βοτ.) γυνοῦς.

pubien, ienne, ἀνήκων εἰς τὸ ἐφήβαιον, τὸ ἐπικτένιον.

pubis (ἀνατ.) ἐφήβαιον, ἐπικτένιον.

public, ique, δημόσιος, κοινὸς τοῖς πᾶσιν· intérêt—, κοινόν, γενικόν ὄφελος· promenade — ique, δημόσιος περίπατος· place — ique, πλατεῖα τῆς πόλεως· bruit—, φήμη κοινή, γεγονὸς γνωστὸν· séance—, πάνδημος, δημοσία συνεδρίασις· charges—iques, φόροι· droit —, τὸ δημόσιον δίκαιον· fonctionnaire—, δημόσιος λειτουργὸς ἢ ὑπάλληλος· les affaires —, τὰ τῆς πόλεως, αἱ ὑποθέσεις τοῦ κράτους· trésor—, τὸ δημόσιον ταμεῖον· femme — ique, δημοσία, πόρνη· οὐσ. le —, τὸ δημόσιον, ὁ λαός, τὸ πλῆθος·—(ἐν συνελεύσεσιν ἢ θεάτροις) τὸ ἀκροατήριον, αἱ ἀκροαταί, lire un ouvrage devant un—choisi, ἀναγινώσκειν πόνημα ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου· en —, δημοσία· parler en—, ὁμιλεῖν δημοσία.

publicain, τελώνης παρὰ Ῥωμαίοις.

publicateur, δημοσιευτῆς, ἐκδότης.

publication, θ. ἀνακήρυξις, δημοσίευσις·—d' un mariage, γνωστοποίησις γάμου· — δημοσίευσις, τύποισις καὶ πώλησις βιβλίου·—πᾶν ὅτι ἐκτυπούμενον δημοσιεύεται.

publiciste, τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν εἰδήμων, δημοσιολόγος, δημοσιογράφος.

publicisme, δημοσιολογία, βαθεῖα γνώσις τοῦ ἀστικοῦ, τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

publicité, θ. δημοσιότης, τὸ πασίδηλον.

publier, ῥ. ἐν. δημοσιεύω· —

une loi, δημοσιεύω νόμον·—un décret, une ordonnance, δημοσιεύω διάταγμα· — un livre, δημοσιεύω βιβλίον·—une nouvelle, δημοσιεύω, διαβουλώ ἀγγελίαν, εἶδησιν.

publiquement, δημοσίως, δημόσια, πανδήμως· ἀναφανδόν.

puce, (ἐντομ.) ὁ ψύλλος·—ἐπίθ. robe de soie—, ψυλλόχρους ἐσθῆς.

puceau, ἐπίθ. θηλ. elle, παρθένος·—ον, ἀγνός·—ἡ·—όν.

puelage, ἀγνεία, παρθενία.

puceau, ἐπίθ. θηλ. elle, παρθένος·—ον, ἀγνός·—ἡ·—όν.

puceau, ἐπίθ. θηλ. elle, παρθένος·—ον, ἀγνός·—ἡ·—όν.

puceau, ἐπίθ. θηλ. elle, παρθένος·—ον, ἀγνός·—ἡ·—όν.

puceau, ἐπίθ. θηλ. elle, παρθένος·—ον, ἀγνός·—ἡ·—όν.

puceau, ἐπίθ. θηλ. elle, παρθένος·—ον, ἀγνός·—ἡ·—όν.

puceau, ἐπίθ. θηλ. elle, παρθένος·—ον, ἀγνός·—ἡ·—όν.

puceau, ἐπίθ. θηλ. elle, παρθένος·—ον, ἀγνός·—ἡ·—όν.

puceau, ἐπίθ. θηλ. elle, παρθένος·—ον, ἀγνός·—ἡ·—όν.

puceau, ἐπίθ. θηλ. elle, παρθένος·—ον, ἀγνός·—ἡ·—όν.

puéricité, θ. αἰδημοσύνη, σεμνό-
της.

puérique, αἰδήμων, ἐντροπαλός,
σώφρων, σεμνός.

puériquement, αἰδημόνως, μετ'
αἰδοῦς, ἐντροπαλῶς.

puer, ῥ. οὐδ. ὄζω, δυσαρέστως,
κινάυρας ἀπόζω, βρωμῶ ῥ. ἐν.—
l'ail, σκοροδου ὄζω.

puénil, παιδικός, παιδαριώδης.

puérimement, παιδικῶς, παι-
δαριωδῶς.

puérité, θ. τὸ παιδαριώδες,
τὸ παιδικόν.

puéripéral, e (ιατρ.) fièvre—
e, ἐπιλόγιος πυρετός.

puiseur, ἀντλητήρ.

pugilat, ὁ τῆς πυγμῆς ἀγὼν παρὰ
τοῖς ἀρχαίοις, πύκτευσις, κ. γρον-
θοκόπημα.

puine, ἄχρηστός τις καὶ ἀκανθώ-
δης θάμνος.

puiné, μεταγενής, ἐπιγενής, νεώ-
τερος.

puis, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον et —,
εἶτα δέ, πλὴν τούτου, περιπλέον δέ.

puisage, ἄρυσις, ἀντλησις, ἀπάν-
τλησις.

puisard, λάκκος ἵνα δέγῃται τὰ
ἄχρηστα ὕδατα, καταβύθρα.

puisatier, φρεατορύκτης, πη-
γαδᾶς, πηγαδοσκάπτης.

puisement, ἄρυσις, ἀντλησις,
ἀπάντλησις.

puiser, ῥ. ἐν. ἀρύομαι, ἀντλῶ.
ἀπάντλῶ ῥ. οὐδ. λαμβάνω, θανεί-
ζομαι — dans la bourse de ses
amis, ἀντλεῖν ἐκ τοῦ βαλαντίου τῶν
φίλων.—dans les auteurs anciens,
ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων.

puisoir, ἀντλητήριον.

puisque, (ἐν ἀρχῇ λόγου), ἐπει-
δή, ἀφ' οὗ. puis que vous le vou-
lez, ἐπειδὴ τὸ θέλετε. puisqu' il
ne veut pas venir, ἀφ' οὗ δὲν θέ-
λει ἔλθῃ. Τοῦ e τῆς λέξεως ταύ-

της ἐχθλίδεται μόνον πρὸ τῶν λέ-
ξεων il, elle, on, en, un, une.

puissamment, ἰσχυρῶς, κρα-
ταιῶς, λίαν, πολύ, σφόδρα. il m'a
puissamment aidé dans cette af-
faire, μεγάλως μ' ἐβοήθησεν εἰς
ταύτην τὴν ὑπόθεσιν. il est puissan-
ment riche, εἶναι λίαν πλούσιος.

puissance, θ. ἰσχύς, δύναμις.
—ἐξουσία· κῦρος· κράτος, βασιλειον,
αὐτοκρατορία. les — s alliéés,
αἱ σύμμαχοι δυνάμεις. (μεταφ.)
ἰσχύς, ἐπίδρασις, ἐνέργεια.—de la
parole, ἡ δύναμις τοῦ λόγου.—de
la beauté, ἡ τοῦ κάλλους, (φυσ.)
τὸ κινεῖν, τὸ ἐλατήριον. dans une
locomotive la vapeur est la puis-
sance, ἐν ἀτμηλάτῳ (ἀτμαμάξῃ)
ὁ ἀτμός εἶναι ἡ δύναμις. (μαθ.) τὸ
τετράγωνον, ὁ κύβος, κ.τ.λ. δυνά-
μεὸς τινος, ἡ δύναμις αὐτοῦ.

puissant, e, ἰσχυρός, δυνατός.
royaume —, βασιλειον κραταιόν.
machine—e, μηχανὴ ἰσχυρά.—e
armée στρατός πολυπληθής, πολυ-
ἀριθμος. Le Tout — Puissant, ὁ
Παντοδύναμος Θεός. les—s de la
terre, οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ με-
γάλοι τοῦ κόσμου.

puits, φρέαρ, κ. πηγᾶδι.—arte-
sien, ἀρτεσιανόν φρέαρ.—de mine,
de carrière, φρέαρ μεταλλείου,
λατομείου. (μεταφ.)—de science,
πηγὴ ἀνεξάντλητος μαθήσεως, σο-
φίας, ἀνὴρ σοφώτατος.

pulcaire, ψυλλοειδής. (οὐσ.)
ψυλλοβότανον.

pullulation, πολλαπλασιασμός
ἀπειροπληθής, δίκτην μυρμηκιάς.

pulluler, βρῦω, πολλαπλασιάζο-
μαι, φύομαι παμπληθής, ἀναριθμη-
τος. les mauvais livres pullulent.
ὑπάρχει πλησμονὴ κακῶν βιβλίων.

pulmonaire, πνευμονικός, ἀντι-
κων εἰς τοὺς πνεύμονας. (βοτ.) ἰε-
ράκιον.

pulmonal, e, αυχ, πνευμονικός.
pulmomonie, θ. (ιατρ.) πνευμονία, νόσος τοῦ πνεύμονος.
pulmonique, πνευμονικός, πάσγων τοὺς πνεύμονας.
pulpation, θ. (φαρμ.) πόλτωσης, εἰς πόλτον μεταποίησις.
pulpe, θ. ἡ σὰρξ τῶν καρπῶν καὶ τῶν λαχανικῶν, κ. τὸ φαγὶ αὐτῶν, τὸ ψαγνόν.
pulper, ῥ. ἐν. (φαρμ.) πολτοποιῶ, μεταβάλλω εἰς πολτόν.
pulpeux, euse, σαρκώδης.
pulpiere, πολτωτήριον τῶν φαρμακοποιῶν.
pulpotique, πολτωτικός.
pulsateur, πάλλων, κρούστης.
pulsatif, ive, σφυγμώδης, παλμώδης.
pulsation, θ. παλμός τοῦ σφυγμοῦ· (φυσ.) παλμώδης κίνησις παρατηρουμένη ἐν τοῖς ἐλαστικοῖς βύστοις.
pulsatoire, παλμικός.
pulvérin, πυρίτις λεπτοτάτη διὰ τὴν ὀπὴν τοῦ τηλεβόλου, δι' ἔναυσμα.
pulvérisable, τριπτός, δυναμένος νὰ τραπῆ εἰς κόνιν.
pulvérisateur, ἐργαλεῖον τριπτικόν τῶν φαρμάκων, λειοτριπτής.
pulvérisation, θ. λέανσις, λειοτριβή, κονιοποίησις.
pulvériser, λεαίνω, λειοτριβῶ, κονιοποιῶ· (μεταφ.) καταστρέφω, ἀνατρέπω· ἀναιρῶ ἄρδην.
pulveriseur, τρίπτης, τριβεύς.
pulvérulence, θ. ψαθυρότης, εὐθρυψία· (βοτ.) ἐπιχνώσεις, ἐπικάλυψις φυτοῦ διὰ κόνεως.
pulvérulent, e, εὐθρυπτος, ψαθυρός, εὐτριπτος· (βοτ.) χονωδής.
pumicin, φοινικέλαιον.
pumicite ἢ pumite (ὄρυκτ.) κισσηρίτης λίθος, ἡ κίσσηρις.
punais, e, ὄζαινικός, τοὺς μυχτῆρας ὄζων.

punaise, θ. (ἐντομ.) κόρις, κχοριός.
punaisie, θ. ὄζαινα, δυσωδία τῆς βίνος.
punch, (προφ. ponche) πόντσι·
punctile, μηδαμινόν τι, μηδέν.
punique, Καρχηδονιακός· (ἱστορ.) guerre—, Καρχηδονιακός πόλεμος· (μεταφ.) foi—, ἀπιστία, παρασπονδία.
punir, ῥ. ἐν. τιμωρῶ, παιδεύω.
punissable, τιμωρητέος.
punisseur, τιμωρός, τιμωρητής.
punition, θ. τιμωρία, ποινή.
pupillaire, (νομ.) κηδεμονικός, ὄρφανικός.
pupille, ὁ ὑπὸ κηδεμονίαν, ὄρφανός· θ. la—de l'œil, ἡ γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.
pupitre, ἀναλόγιον, γραφεῖον, συρτάρι.
pur, e, καθαρός· ἄμικτος, ἀμιγής· διαφανής· ἀκηλίδωτος· (μεταφ.) ἀγνός τὰ ἦθη, ἐγκρατής, σώφρων.
pureau, , τὸ ἀνοικτόν, ἀκάλυπτον μέρος κεραμιδίου ἢ στεγαστικῆς πλακός.
purée, θ. ἔτνος, φακῆ, κ. φάβα, πουρές.
purement, καθαρῶς, ἀγνῶς· μόνον καὶ μόνον· faire une chose—par intérêt, πράττειν τι μόνον διὰ συμφέρον.
pureté, θ. καθαρότης·—de l'air, καθαρότης τοῦ ἀέρος, μὴ ὄντος δυσώδους ἢ νοσώδους·—des mœurs, ἀγνότης τῶν ἠθῶν, ἐγκράτεια, σωφροσύνη·—du style, τὸ καθαρεῦον τοῦ λόγου, τοῦ ὕφους, τὸ ἀκριβές καὶ ἄμεμπτον τῆς λέξεως· conserver sa—, διατηρεῖν τὴν ἀγνότητα, τὸ ἀμόλυντον τῆς κοίτης.
purgatif, ive, καθαρτικός, καθάρσιος· οὐσ. καθάρσιον.

purgation, θ. κάθαρσις τῆς κοιλίας διὰ καθαρσίου· καθάρσιον.

purgatoire, (Λατιν. ἐκκλ.) τὸ καθαρτήριο πῦρ, μέρος τῆς κολάσεως ὅπου αἱ ψυχαὶ περαίνουσι τὴν ἑαυτῶν ἐξάγνισιν καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· (μεταφ.) τόπος βασάνων· *faire son—dans ce monde*, ὑποφέρω βασάνους τῆς κολάσεως ἐν τῷ βίῳ.

purge, θ. ἡ τῆς ὑποθήκης λύσις, ἀπελευθέρωσις· (ἀρχ.) καθάρσιον.

purger, ρ. ἐν. καθαίρω, ἐκκαθαίρω, κ. καθαρίζω, οἷον τὴν γαστέρα διὰ καθαρσίων· —ἀπαλλάττω παντὸς ὃ τι ἀκάθαρτον, βλαβερόν, ἀπρεπὲς καὶ ξένον· —*les métaux ἐκκαθαίρω τὰ μέταλλα*· —*une mer de pirates*, ἐκκαθαίρω, ἀπαλλάττω τὴν θάλασσαν ἀπὸ πειρατῶν· —*les hypothèques*, ἀπαλλάττω τὰ ἐνυπόθηκα, ἀναλαμβάνω, λύω τὰς ὑποθήκας· —*sa contumace*, (ἐπὶ φυγοδίκου) προσέρχομαι εἰς τὴν δικαιοσύνην, εἰς τὰ δικαστήρια.

purifiant, θ, καθαρτικός· ἐξαγνιστικός.

purificateur, *trice*, καθαριστής, ἀγνιστής.

purification, θ. κάθαρσις, ἀποκάθαρσις· ἀγνισμός· *le—de la Vierge*, ἡ Ὑπαπαντή, ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου.

purificatoire, ὀθόνιον ἢ σπόγγος, τὸ κάθατρον δι' οὗ ὁ ἱερεὺς ἀπομάσσει τὴν κάλυκα τὸ ποτήριο, μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν.

purifier, ρ. ἐν. καθαίρω, καθαρίζω, ἀγιάζω.

puriforme (ἰατρ.) *crachat—*, πτύσμα πυώδες.

purin, συρροή οὕρων τῶν κατοικιδίων ζώων.

purisme, ἀκριβολογία ἐν τῷ λόγῳ, ἐπιτήδευσις καθαρότητος ὕφους καὶ γλωσσης.

puriste, ὁ καθαρεύων τῇ λέξει, κ. καθαριστής.

puritain, ε, αὐστηρὸς κατὰ τὰ δόγματα καὶ τὴν ἠθικὴν πρεσβυτεριανὸς τῆς Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας, κ. πουριτιανός· (μεταφ.) ἄνθρωπος αὐστηροτάτων ἠθικῶν ἀρχῶν.

puritanisme, αὐστηρὰ τῶν δογμάτων καὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ Εὐαγγελίου τήρησις τῶν πρεσβυτεριανῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας, κ. πουριτανισμός, ὑπερευλάβεια.

purpurin, ὑποπόρφυρος.

purpurine, ὀρείχαλκος τετριμένος, ὅστις ἐλαίῳ μιγνυόμενος ἀποτελεῖ βερνίκιον.

purulence, θ. πύωσις, πυώδης κατάστασις, τὸ πυῶδες.

purulent, ε, πυώδης· ἔμπυος, ἔμπυικός.

pus, τὸ πῦον, τὸ ἔμπυον, κ. ὄμπυο.

pusillanime, μικρόψυχος, ὀλιγόψυχος, δειλός, ἀκαρδός.

pusillaniment, ὀλιγοψύχως, δειλῶς.

pusillanimité, θ. μικροψυχία, δειλία.

pustule, θ. ἐξάνθημα, φλύκταινα, κ. σπειρί, σπειράκι.

pustuleux, *euse*, ἐξανθηματικός, φλυκταινώδης.

put, ε, αἰσχρὸς· φαυλόβιος.

putage, σχέσις ἀθέμιτος, πορνική.

putain, θ. πόρνη, γυνὴ ἢ κόρη φαυλόβιος.

putasser, ρ. ἐν. πορνεύω, πορνοκοπῶ.

putasserie, θ. πορνοκοπία.

putassier, πόρνος, φαυλόβιος, πορνοκόπος.

putatif, *ive*, λεγόμενος, νομιζόμενος, ὑποτιθέμενος, *père—*, νομιζόμενος πατήρ.

putativement, ὑποθετικῶς.

putide, ὕσιόςτης.

putois (ζωολ.) εἶδος ἰκτιδός.
putréfaction, θ. σήψις, σήπιδων, κ. σάπισμα.
putréfait, e, σεσηπώς, κ. σάπιος.
putréfiant, e, σήπτικός.
putréfier, é, ἐν. σήπω, διασήπω, ἐπιπέρω φθοράν, σήψιν.
putrescent, e, ἤδη σήπόμενος.
putride, σεσηπώς, σεσηπυῖα, σαπρός, κ. σάπιος.
putridité, σήπη, σήπιδων, σαπρότης.
puu, οὕτω καλοῦνται ἡραιστικῶδη τινὰ ἕρπ.
pygargue, πύγαργος ἀετός ἢ δορκάς, λευκόουρος.
pygmée, πυγμαῖος, νάνος (μεταφ.) ἄνθρωπος ἀνίκανος, ἄνευ ἀξίας.
pylone, πυλών ἀρχαίου Αἰγυπτιακοῦ μνημείου.
pylore (ἀνατ.) ὁ πυλωρός τοῦ στομάχου.
pylorique, (ἀνατ.) πυλωρικός. τοῦ πυλωροῦ.
pyracanthe (βοτ.) πυράκανθα.
pyrale, πυραλίς, λεπιδόπτερόν τι μικρὸν ἔντομον.
pyramidal, e, αυχ, πυραμιδοειδής.
pyramidale, θ. (βοτ.) εἶδος κληματίδος, ἢ πυραμοειδής.
pyramide, θ. πυραμῖς.
pyramider, é, οὐδ. ἐν εἶδει πυραμίδος κεῖμαι, πυραμιδοῦμαι.
pyréneen, enne, ἐκ τῶν Πυρηναίων, κάτοικος τῶν Πυρηναίων.
pyrèthre (βοτ.) πύρεθρον, εἶδος γαμαιοῦ.
pyrique, πυρικός, πυροτεχνικός.
pyrite, θ. πυρίτης, θειοῦχον μέταλλον.
pyriteux, πυριτώδης.

pyroligneux, reuse (χημ.) τὸ ἐκ τῆς διασταλάξεως τοῦ ξύλου ὀξύ, ξύλοξος, ἔμπυρικόν ὀξεικόν ὀξύ.
pyromètre, πυρόμετρον, ἔργαλειον πρὸς καταμέτρησιν τῆς ἐντάσεως τοῦ πυρός.
pyrophore (χημ.) πυρφόρος, ἔτσι σύνθεσις χημικὴ καὶ διὰ μόνης τῆς ἐπαρῆς τοῦ ἀέρος ἀναφλεγόμενη.
pyroscaphe, πυρόσκαφον, ἀτιμήλατον πλοῖον.
pyroscope, πυροσκόπιον, ἔργαλειον ἐξετάζον τὴν ἐντασιν τοῦ πυρός.
pyrotechnie, θ. πυροτεχνία, ἢ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν πυροτεχνήματα.
pyrotechnique, πυροτεχνικός.
pyroxène (ὄρυκτ.) πυρόξενον.
pyrrhique, ὁ πυρρείσιος, εἶδος ὀργήσεως τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.
Pyrrhonien, enne, Πυρρώνειος, Πυρρωνικός, τῶν δογμάτων τοῦ σκεπτικοῦ φιλοσόφου Πύρρωνος, ὃς ἐφρόνει ὅτι ἡ εὐρεσις τῆς ἀληθείας ἦτο ἀνέφικτος τῷ ἀνθρώπῳ.
Pyrrhonisme, Πυρρωνισμός, δόγματα τοῦ Πύρρωνος.
Pythagoricien, Πυθαγόρειος, ὁπαδὸς τοῦ Πυθαγόρα.
Pythagorisme, Πυθαγορισμός, ἢ Πυθαγόρειος φιλοσοφία.
pythie, θ. ἡ πυθία, χρησμοῦδός ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος.
Pythien, Apollon—, ὁ Πύθειος Ἀπόλλων, φρονεὺς τοῦ ὄψεως Πύθωνος.
python, εἶδος τοῦ ὄψεως βῆα.
pythiques, ἢ pythiens, τὰ Πύθια, οἱ π. θεοὶ ἀγῶνες τελοῦμενοι ἐν Δελφοῖς κατὰ τετραετίαν.
pythionisse, ἡ πυθία, ἱέρεια τοῦ μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος.

Q

Q, q, τὸ δέκατον ἑβδόμον στοιχείον καὶ δέκατον τρίτον τῶν συμφώνων τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου.

qacha, εἶδος ἵππου ὅστις καὶ couaga λέγεται.

quachi, μικρὸν ζῶον ἀλώπεκι παρεμφερές.

quadr, quadri καὶ **quadru**, ἐναρκτηκὸν μέρος συνθετικὸν δηλοῦν τέσσαρα.

quadragénaire, τεσσαρακοντούτης, τεσσαράκοντα ἐτῶν ἡλικίας.

quadragesimal, e, αυχ, τεσσαρακοσταῖος, τῆς τεσσαρακοστῆς, τεσσαρακονθημέρου νηστείας.

quadragesime, ἡ πρώτη κυριακὴ τῆς τεσσαρακοστῆς.

quadrangulaire, (γεωμ.) τετραγωνικός.

quadrant, τὸ τέταρτον τῆς περιφέρειας τοῦ κύκλου.

quadrot, e (ἀστρολ.) ἀπόστασις πλανητῶν ἀπ' ἀλλήλων 90°.

quadrateu (γεωμ.) τετραγωνιστῆς τοῦ κύκλου.

quadratique, τετραγωνιστικός.

quadratoriste, τοιχογραφικός κοσμηματογράφος.

quadeatrice, χαμπύλη ἐφευρεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δεινοστράτου ἵνα φθάσῃ δι' αὐτῆς ὅσον οἶον πλησιέστερον εἰς τὸν τετραγωνισμόν τοῦ κύκλου.

quadrature, (γεωμ.) τετραγωνισμός, — *du cercle*, τετραγωνισμός τοῦ κύκλου (πρόβλημα ἄλυτον)· (Ἄστρον.) θέσις δύο οὐρανίων σωμάτων ἐν ἀποστάσει κατὰ ἓν τέταρτον τοῦ κύκλου ἀπ' ἀλλήλων.

quadrennial, e, τετραετήριος, τετραετής.

quadrifide, τετρασχιδής, τετρασχιστός, τετράχηλος.

quadrige, τέθριππος.

quadrilatéral, e, (-κουα-) τετράπλευρος.

quadrilatère, (-κουα-) (γεωμ.) τετράπλευρον.

quadrille, θ. (τὸ πάλαι) ἵππέων σύστημα πρὸς ἀγῶνα ἵππικὸν τεταγμένων ἀνά ὀκτώ ἐν πανηγύρεσιν· ἀρσ. ὄρχησις, γορός, τετραζυγία, ἀντίγορος, κ. καθορίλλια· — χαρτοπαίγνιον μεταξὺ τεσσάρων παιζόμενον.

quadrillé, e, κατὰ τετράγωνα διατεθειμένος, κεχαραγμένος ἢ γεγραμμένος.

quadrilobe, (-κουα-) (βοτ.) τετράλοβος.

quadriloculaire, (-κουα-) (βοτ.) τετράχωρος, τετράτοπος.

quadrinome, (-κουα-) (ἀλγεβρ.) τετραώνυμος.

quadrisaieul, e, ὁ πάππος τοῦ προπάππου.

quadrisolce (ζωλ.) τετράχηλος.

quadrissyllabe, (-κουα-) τετρασύλλαβος.

quadrumane, (-κουα-) τετράχειρ, πιθηκοειδής.

quadrupède, (-κουα-) τετραπούς, -ουν, τετράποδον.

quadruple, (-κουα-) τετραπλοῦς, τετραπλάσιος· — οὐσ. νόμισμα Ἰσπανικὸν ἀξίας περίπου 80 δραχμ.

quadrupler, (-κουα-) ῥ. ἐν τετραπλασιαζῶ· — *une somme*, τετραπλασιάζω χρηματικὸν ποσόν —

ρ. οὐδ. son bien a quadruplé, ἡ περιουσία του ἐτετραπλασιάσθη.

quai, (κέ) παράχωμα, κρηπίς, κυματαγή, προκυμαία, παραλία λιμένος· παρατείχισμα ποταμοῦ, ἀποβάθρα.

qaiche, θ. πλοιάριον τῶν βορείων θαλασσῶν.

quaker ἢ quakre (κουάκρ) κουάκερος, ἀῖρεςίς τις τῶν διαμαρτυρομένων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτ. τῆς Β. Ἀμερικῆς ἄνευ ἱερέων καὶ ἄνευ βαπτίσματος ἢ ἄλλου μυστηρίου· θ. quakeresse. Οὐδέποτε ὀμνύουσιν οὗτοι, οἱ δὲ δικάσται ἀρχοῦνται εἰς τὴν κατάθεσιν αὐτῶν· ἀποποιοῦνται τὴν ὀπλοφορίαν καὶ στρατολογίαν, θεωροῦντες τὸν πόλεμον ὡς ἀδελφοκτονίαν· προσφωνοῦσι τοὺς πάντας καθ' ἐνικὸν ἀριθμὸν, δὲν λέγουσι κύριε ἀλλὰ φίλε, καὶ δὲν ἀποκαλύπτονται οὐδ' ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Διακρίνονται δ' ἐν γένει ἐπὶ ἀγνότητι ἡθῶν, τιμότητι καὶ φιλανθρωπία.

quakerisme, κουακερισμός.

qualifiable, προσδιοριστός, δεκτικὸς ἐπιθέτου, ἐξηγητός.

qualificateur, θεολόγος ἐκτιμητῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν πταισμάτων καὶ προσδιορίζων τὴν ποιὴν αὐτῶν.

qualificatif, ive, ποιότητος σημαντικὸς, χαρακτηριστικὸς, προσδιοριστικὸς· — οὐσ. (γραμμ.) ἐπίθετον.

qua'ification, ποιώσεις, ὀνόματος ἐπιθέσις, ἐπωνυμία, χαρακτηρισμός.

qualifié, e, φέρων χαρακτῆρα ὠρισμένον· vol—, κλοπὴ προφανῆς, συνοδευομένη μὲ περιστατικά ἐπιβαρυντικά· τὸ ἐναντίον δὲ ταύτης vol simple.

qualifier, ρ. ἐν. ποιῶ, ἐπιτίθημι ποιότητα εἰς τι πρόσωπον ἢ

πρᾶγμα, προσάπτω ἐπίθετον καλὸν ἢ κακόν, ὀνομάζω, ἀποκαλῶ, χαρακτηρίζω· (γραμμ.) προσδιορίζω, τροπολογῶ.

qualité, θ. ποιότης, τὸ ποιόν, ιδιότης, φύσις, χαρακτήρ, προσόν, δεξιότης, χάρισμα, προτέρημα φυσικὸν γένος, εὐγένεια· homme de—, εὐπατρίδης, εὐγενής· — τίτλος, ἐπωνυμία· prendre la — de prince, τιτλοφοροῦμαι· πρίγκιψ· en — de, εἶδει, ὡς, δίκην.

quand, πότε; ὅτε, ὅταν· — partez-vous? πότε ἀναχωρεῖτε; — je pourrai, ὅταν δυναθῶ· depuis—? ἀπὸ πότε; jusqu'à—? ἕως πότε; — καὶ ἂν, κἂν, καίτοι· — vous me hairiez, καὶ ἂν μ' ἐμισεῖτε· — même il serait votre père, καὶ ἂν ἦτο πατὴρ ὑμῶν.

quant, — à, ὡς πρὸς, ὅσον διὰ, τὸ κατὰ· — à moi, τὸ κατ' ἐμέ, ὡς πρὸς ἐμέ, ὅσον δι' ἐμέ· tenir son — à soi, σεμνύνεσθαι, ἐπαίρεσθαι.

quantés, (εὐχρηστον μόνον ἐν τῇ φράσει) toutes et quantés fois, ὡσάκις.

quantième, le — du mois, ἡ ἡμέρα τοῦ μηνός, πρώτη, δευτέρα, τρίτη, κ.λ. quel est le — du mois? ποίαν ἡμέραν ἢ πόσας ἔχομεν τοῦ μηνός.

quantitatif, ive, ποσοτικὸς.

quantité, θ. ποσόν, ποσότης· πληθος· — de gens disent que ... πολλοὶ λέγουσιν ὅτι... en grandes —s, κατὰ μεγάλα ποσά· (μουσ. ἢ μετρ.) ἡ προσωδία, τὰ μακρὰ καὶ τὰ βραχέα.

quantum, (κουαντομ.) (Λατ.) ποσὸν ἀόριστον.

quarantaine, θ. τεσσαρακοντάς, κ. σαρανταριά· — ἡλικία τεσσαράκοντα ἐτῶν· il frise la—, πατεῖ εἰς τοὺς τεσσαράκοντα, πλησιάζει νὰ γίνῃ τεσσαρακονταετής· —

διαμονή κεχωρισμένη μάλλον ἢ ἤτον πολυήμερος πρὸς ἀπολοίμανσιν τῶν ἀφικνουμένων ἐκ χωρῶν μεμολυσμένων ὑπὸ νόσου κολλητικῆς, κάθαρσις, κ. καραντίνα.

quarante, τεσσαράκοντα, κ. σαράντα. — οὖσ. les — ἢ ἄλλως les — immortels. τὰ τεσσαράκοντα μέλη τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, οἱ τεσσαράκοντα ἀθάνατοι. Δεῖ λέγειν — ei un, — deux κτλ.

quarantième, τεσσαρακοστός.

quaraderonner, στρογγυλῶ τὴν γωνίαν κατὰ ἓν τέταρτον τοῦ κύκλου.

quart, τὸ τέταρτον, τεταρτημόριον· ὅποιας δῆποτε μονάδος· — (ναυτ.) χρόνος καθ' ὃν μέρος τοῦ πληρώματος πλοίου ὑπηρετεῖ faire son —, φρουρῶ, ὑπηρετῶ τὸν τεταγμένον χρόνον· un — d' heure, τέταρτον τῆς ὥρας· — (ἀρχιτεκτ.) — le rond, καμπύλωμα 90 μοιρῶν· — de cercle, ἐργαλεῖον ἐξ ἐνὸς τετάρτου τοῦ κύκλου διηρημένον εἰς μούρας κτλ. (ναυτ.) officier de —, ὁ φρουρῶν ἀξιωματικός· bon —! ναί, ναί! τὰ πάντα καλῶς ἔγρουσιν· ἐπιθ. τέταρτος· fièvre — e, τεταρταῖος πυρετός.

quartaine, ταῦτὸν τῷ quart.

quartation, θ. μίξις $\frac{3}{4}$ ἀργύρου μεθ' $\frac{1}{4}$ χρυσοῦ.

quartaut, ἀρχαῖον μέτρον χωρητικότητος περιέχον περίπου 78 λίτρας· — (μουσ.) διάστημα 2 $\frac{1}{2}$ τόνων ἢ φωνῶν.

quarte, ἰδὲ τέλος τοῦ quart, fièvre —, τεταρταῖος πυρετός· que la fièvre — te serre, (κατὰρα οἷα ἢ παρ' ἡμῖν)· νὰ φάγη ἡ πανοῦχλα! (ξίρασκ.) τρόπος τοῦ ἀλύεσθαι ἢ τοῦ ἐπιτίθεσθαι, κρατουμένης τῆς κώπης τοῦ ξίφους πρὸς τὰ ἔξω.

quartenier, (τὸ πάλαι) ἀτυνομικός ὑπάλληλος συνοικίας.

quarteron, τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ 100. = 25· — ἀρχαιότερον $\frac{1}{4}$ λίτρας· — καὶ θηλ. — onne, μιγὰς ἐκ λευκοῦ ἀνδρὸς καὶ ἡμιαιθίοπος γυναικὸς ἢ τὸ ἀνάπαλιν, τεταρτόμικτος.

quartidi, ἡ τετάρτη ἡμέρα τῆς δημοκρατικῆς δεκαημερίας, εἰσαχθείσης ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως ἐν Γαλλίᾳ ἀντὶ τῆς ἑβδομάδος τῶν Χριστιανῶν καὶ Ἰουδαίων.

quartier, τὸ τέταρτον πραγμάτων τινῶν· — de pomme, ἐν τέταρτον μήλου· — de boeuf, ἐν τέταρτον βοός· — μέρος πράγματος εἰς πολλὰ διηρημένου· les différents — s de la ville, αἱ διαφοραὶ συνοικίαι τῆς πόλεως· un — de terre, μέρος γῆς· — de rocher, τμήμα πέτρας, κ. βράχου· — de pain, μέρος ἄρτου· — de la lune, τὸ τέταρτον τῆς σελήνης, ἕκαστος βαθμὸς γενεᾶς οἴκου εὐπατριδῶν· compter seize — s de noblesse, ἀριθμεῖν ἑκατάδεκα γενεὰς εὐγενείας· — τρίμηνος πληρωμὴ ἐνοικίου, συντάξεως, οἰκοτροφίας κ.τ.λ. τριμηνία· on doit à ce militaire deux — s de sa pension, ὀφείλονται εἰς τὸν στρατιωτικὸν τοῦτον δύο τριμηνία ἐκ τῆς συντάξεώς του· — τὸ ὕπισθιν μέρος πεδίου, τὰ ἀμφίσφουρα, ἡ πτέρνα· — αἴθουσα μελέτης ἐν γυμνασίῳ· — συγγνώμη, χάρις ζωῆς τοῖς ὑποτασσομένοις ἐν μάχῃ· point de — à ces traitres, μὴ φεισθῶμεν τῆς ζωῆς τῶν προδοτῶν τούτων· πᾶν μέρος ὑπὸ στρατοῦ κατεχόμενον, εἴτε ἐν φρουρᾷ εἴτε ἐν ἐκστρατεία· le — général, τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ στρατοῦ, στρατηγεῖον· — d' hiver, χειμᾶδιον, σταθμὸς χειμερινὸς τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ τούτου διάρκεια.

quartier-maître, ἀρχαῖον ὄνομα καταλυματίου τοῦ ἵππικου.

quarto, in —, (τυπογρ.) σχῆμα, βιβλίου τέταρτον.

quartz (όρυκτ.) ὁ χαλαζίας, ὁ γαλικοπυρίτης.

quasi ἢ **quasiment**, σχεδόν.

quasi-contrat, σχεδόν ἰσοδύναμον συμβολαίῳ, ἄγραφος συμφωνία.

quasi-délit, ἀκούσιον πλημμέλημα.

quasimodo (-κα-) ἡ κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.

quassier (βοτ) θάμνος τῆς Γουϊάνης καὶ τῶν Ἀντιλλῶν, κασσία.

quaterne, τετράς συνεξερχομένων κλήρων λαγέου· — τέσσαρες ἀριθμοὶ τῆς τόμδολας κατὰ σειράν.

quaternaire, τετράς, τετρακτύς· ἀριθμὸς ὑπὸ τοῦ τέσσαρα διαιρούμενος.

quaterne, συνδυασμὸς τεσσάρων κλήρων ὁμοῦ κληρουμένων ἐν λαγείῳ.

quaternité, θ. τετράς.

quatorze, τεσσαρεςκαίδεκα.

quatorzième, δέκατος τέταρτος.

quatorzièmement, κατὰ δέκατον τέταρτον λόγον ἢ φοράν, δέκατον τέταρτον.

quatrain (στιχοῦρ.) τετράστιχον, τροφή ἐκ τεσσάρων στίχων.

quatre, τέσσαρες -α —, τέταρτος ἐπὶ χρονολογικῆς τάξεως· οἶον **Henri quatre**. Ἐρρῆκος ὁ τέταρτος· (μεταρ.) **se mettre en** — τετραπλασιάζομαι, κρείττων ἑμαυτοῦ γίνομαι, προσπαθῶ παντὶ σθένει· **entre—eux**, μεταξὺ δύο ἀνθρώπων, προσώπων, ἀτόμων, κατ' ἰδίαν, μυστικῶς· οὗς. **le** —, ὁ ἀριθμὸς 4· **faire le diable à** —, θορυβῶ, ταραττώ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα κ. κάμνω τὸν κόσμον ἄνω κάτω.

quatre-temps, τετραήμερος νηστεία ἐν ἀρχῇ ἐκάστης ὥρας τοῦ ἑνιαυτοῦ.

quatre-vingtième, ὀγδοηκοστός.

quatre-vingts, ὀγδοήκοντα· λέγε δὲ **quatre-vingt-un**, **quatre-vingt-deux**, ὀγδοήκοντα ἕν, ὀγδοήκοντα δύο καὶ ὄχι **quatre-vingt et un**.

quatrième, τέταρτος, οὗς. τετάρτη ὁροφή, τέταρτον πάτωμα· **montez au** —, ἀνάβητε εἰς τὸ τέταρτον πάτωμα· **votre ami loge au** —, ὁ φίλος σας κατοικεῖ εἰς τὸ τετάρτον πάτωμα· θ. **la** —, ἡ τετάρτη γυμνασιακὴ τάξις, τουτέστι παρ' ἡμῶν τὸ σχολαρχεῖον· **faire sa** —, διέρχεσθαι τὰ μαθήματα τοῦ σχολαρχεῖου· ἐν τισὶ γαρτοπαιγνίοις τέσσαρα συνεχῆ γαρτία τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

quatrièmement, τέταρτον, κατὰ τέταρτον λόγον, ἐν τετάρτῃ τάξει.

quatriennal, e, aux, κατὰ τετραετίαν τελούμενος· **chaque** —e, πᾶσαν τετραετηρίδα.

quator (κουα-) τετραωδία, τετραφωνία, τετραμέλεια μολπῆς,

quayage, φόρος προκυμαίας ὃν οἱ ἔμποροι πληρόνουσι διὰ τὰ ἐπ' αὐτῆς κείμενα ἐμπορεύματα· ἐπισκευὴ καὶ διατήρησις τῶν προκυμαίων ἐκ τοῦ ῥηθέντος φόρου.

quatorvirat, τετρανδρία.

que, αἰτ. τῆς ἀναρ. ἀντων. **qui**, ὄν, ἦν, ὅ, τὸν ὁποῖον κ.τ.λ. κοινοῦ γένους καὶ ἀριθ. οἶον **l'homme que je connais**, ὁ ἀνὴρ ὃν γινώσκω· **la femme que je vois**, ἡ γυνὴ ἣν ὁρῶ· **les enfants que nous aimons**, τὰ παιδία ἅτινα ἀγαπῶμεν· ἀλλὰ καὶ κατ' ὀνομαστικὴν τίθεται ἐπὶ ἀψύγων ὄντων καὶ ζώων ἀλόγων· **qu' est-ce à dire?** τί σημαίνει τοῦτο; **qu' est-ce que c' est que ça?** τί εἶναι τοῦτο; **savez-vous ce que c' est?** γνωρίζετε τί εἶναι; **je ne sais pas ce que c' est**, δὲν γνωρίζω ὅτι εἶναι· **je n' ai que faire à cela**, οὐδὲλως μοὶ ἐνδιαφέρει τοῦτο· **je**.

n' ai que faire de ses conseils, δέν μοι γοησιμεύουσιν αἱ συμβουλαι αὐτοῦ ἐρωτηματικῶς ἐπὶ προσώπων ἢ qui οὐδέποτε γίνεται que, οἷον qui cherchez-vous? τίνα ζητεῖτε;

que, συνδ. εἰδικός· ὅτι· on dit que la roi compte faire un voyage, λέγεται ὅτι ὁ βασιλεὺς προτίθεται νὰ κάμη περιοδείαν·—συνδ. τελικός· —ἵνα· venez que je vous dise quelque chose, ἔλθετε νὰ σᾶς εἶπω τι· que je meure si je ne me venge pas, ἄς ἀποθάνω ἂν δέν ἐκδικηθῶ· qu' il parte à l' instant, ἄς ἀναχωρήσῃ εὐθύς· (ἐπὶ εὐχῆς καὶ κατάρας) que la foudre l' écrase, νὰ τὸν συντρίψῃ ὁ κεραυνός! que le diable l' emporte, νὰ τὸν πάρῃ ὁ διάβολος! —καὶ ὑποθετικός ἀντὶ τοῦ si οἷον si vous étudiez et que vous faites des progrès, εἰάν μελετᾶτε καὶ προζόπετε, προοδεύετε, ἀντὶ et si vous faites des progrès· εἴτε -εἴτε· qu' il soit bon ou mauvais cela m' est égal, εἴτε καλὸν εἶναι εἴτε κακὸν μοὶ εἶναι ἀδιάφορον.

que, ἐπίρρ. que le seigneur est bon! ὡς ἀγαθός ἐστιν ὁ Κύριος!

quel, θ. quelle, τίς; τί; ποῖος —α;—ον; quelle heure est-il? τί ὥρα εἶναι; quel homme avez-vous connu? ποῖον ἄνθρωπον ἐγνωρίσατε; quelle femme avez-vous vue? ποῖαν γυναῖκα εἶδετε; quel enfant a-ton puni? ποῖον παιδίον ἐτιμώρησαν· καὶ ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως ἢ ἀναφορικῶς· je vous dirai quel homme il était, θὰ σᾶς εἶπω ὅποῖος ἦτο·—ἐπιφ. quel monstre! τί τέρας! quel dommage! τί ζημία! κ. τί κρίμα!—ἐπὶ ἀοριστίας μετὰ τοῦ συνδέσμου que, οἷον quel qu' il soit, ὅστις ὄηποτε καὶ ἂν ἴγναι· quel que soit son mérite, ὅσῃν ὄηποτε καὶ ἂν ἔχη ἀξίαν.

quelconque, ἀορ. ὅστις, ἥτις, ὅτι ὄηποτε, ἢ αἰτ. ὄντινα ὄηποτε ἄνθρωπον, un livre, —ὄποῖον ὄηποτε βιβλίον· d' une manière —, ὅπως ὄηποτε· καὶ ἀρνητ. ἀντὶ personne· il n' y a homme —qui ne vous connaisse, οὐδεὶς ὑπάρχει μὴ γινώσκων ὑμᾶς.

quellement, tellement—, ὅπως, ὅπως· εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς.

quelque, ἐπίθ. ἀορ. τίς, γανείς· —indiscret lui aura dit cela, ἀκριτόμυθος τις θὰ τῷ εἶπε τοῦτο· —S personnes pensent que... ἐνιοὶ φρονοῦσιν ὅτι... δηλοῖ δὲ καὶ προσόν τι, μικρόν τι· il y a quelque sujet de se plaindre, ὑπάρχει τις λόγος αἰτιάσεως, τοῦ μεμφιμοῦσεν· —ἐπιφρ. ὅσον ὄηποτε· —habiles qu' ils soient, ὅσον δεξιολ, ὅσον ἐπιτήδειοι καὶ ἂν ὦσιν·—innocents que nous soyons, ὅσον ἀθῶοι καὶ ἂν ὦμεν· —περίπου· il y a —cinquante ans, εἶναι ἤδη πενήντα περίπου ἔτη, σχεδόν πρό πενήντα ἔτων.

quelquefois, ἐνίοτε, ἔστιν ὅτε, κ. κάποτε, καμμιά φορά.

quelqu'un, θ. quelqu'une, πληθ. quelques uns, quelques, unes, τίς, τινές, κάποιος -α -οι -αι·—de vos parents, ἐκ τῶν ἡμετέρων συγγενῶν τις·—m' a dit, μοὶ εἶπέ τις, κάποιος μοὶ εἶπεν.

quémander, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. αἰτῶ ὀγληρῶς καὶ χαμερπῶς.

quémandeur, εὐσε, χαμερπῆς ἀπαιτητής, ἐπαίτης.

qu'en-dira-t-on, (τί θὰ λέγωσιν) ἢ κοινὴ γνώμη, οἱ λόγοι τοῦ κόσμου· il se moque de—, περιφρονεῖν τὴν κοινὴν γνώμην.

quenelle, θ. κρεατόσφαιρον, κ. κιοφτές, γιουβαρλάκι.

quénia (ὀρνιθ.) ὁ Ἀφρικανός ἐλίχνος.

quenotte, θ. ὁδὸς νηπίου, κ. δοντάκι.

quenouille, θ. ἡλακάτη, κ. ρόκα, διὰ τὴν κλώθην τις· voyez cette bonne femme qui file sa quenouille, ἴδετε τὴν καλὴν ἐκείνην γυναῖκα ἣτις κλώθει μὲ τὴν ρόκαν τῆς· — θῆλυς γόνος· cette maison est tombée en quenouille, ἐκ τοῦ οἴκου τούτου μόνον θῆλεις ἀπόγονοι ἔμειναν, (κηπουρ.) δένδρον κλαδευθὲν ἐν σχήματι ἡλακάτης.

quenouillée, θ. ὅσον ἡλακάτη φέρει ἐπὶ κορυφῆς, κ. ροκιά.

quentelage (ναυτ.) ἔρμα, κ. σαβούρα.

querable, (ἐπὶ ὀφειλῆς ἢ ὀφειλέτου) ἐπιζητητός, ἀπαιτητός.

quercitrine, θ. βαφικὴ οὐσία τοῦ Ἀμερικανοῦ πρίνου.

quercitron, εἶδος πρίνου τῆς Βορ. Ἀμερικῆς, οὗ ὁ φλοιὸς χρησιμεύει ὡς βαφικὴ ὕλη.

querelle, θ. ἔρις, φιλονεικία, κ. τουρ. καυγάς· — d' allemand, ἔρις ἄνευ λόγου, περὶ ὄνου σκιάς.

quereller, ρ. ἐν. ἐπιπλήττω, λοιδορῶ, κ. μαλλόνω· se—, ἐρίζω, φιλονεικῶ, κ. πιάνομαι, μαλλόνω.

querelleur, euse, φίλερις, φιλόνεικος, κ. καυγατζῆς, μαλλώστρης, -α.

querimonie, θ. (ἀρχ.) αἰτίασις, μέμφις, κ. παράπονο.

querir, ρ. ἐν. ζητῶ, aller —, μετέρχομαι πρὸς εὔρεσιν· envoyer — μεταπέμπομαι, μηνύω· venir —, ἔρχομαι πρὸς ζήτησιν.

quésiteur (ἀρχ. νομ.) ἀνακριτής,

questeur, (Ῥωμ.) δημόσιος ταμίας, δασμολόγος, ἔξεταστής, εἰσπράκτωρ (τανῦν) ταμίας τῆς βουλῆς.

question, θ. ἐρώτησις· — θέμα συζητήσεως, ζήτημα. — de philosophie, θέμα, ζήτημα φιλοσοφικόν·

— βασανιστήριον ὑποδίκου ἵνα ἐκδιάσωσι παρ' αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν στρέβλωσις· donner la — à un accusé, ὑποβάλλω εἰς βάσανον τὸν κατηγορούμενον.

questionnaire, ὁ βασανιστής· — συλλογὴ ἐρωτήσεων· ἐν τισι πονήμασιν.

questionner, ρ. ἐν. ἐρωτῶ, ἐξετάζω· — un candidat, ἐξετάζω τὸν υποψήφιον.

questionneur, euse, ὁ ἐρωτῶν, ἐρωτητής, ὀχληρὸς ἐξεταστής.

questure (kues-) θ. ἡ ταμειεὶα τῶν Ῥωμαίων, ἡ ταμειευτικὴ ἀρχή· —, γραφεῖον ταμιῶν τῆς βουλῆς.

quête, θ. ζήτησις· se mettre en —, ἐπιλαμβάνομαι ζητήσεως, περιέρχομαι ζητῶν· — συλλογὴ ἐράνων ἐπὶ σκοπῶ φιλανθρωπικῶ· faire une — à l' église, περιφέρω δίσκον ἐλέους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἡ εἰσπραξις, τὸ κεφάλαιον τῆς εἰσπράξεως· une — abondante, δίσκος συνεισφορᾶ ἄφθονος.

quêter, ρ. ἐν. ζητῶ, ἐπαιτῶ· — louanges, θηρεύω ἐπαίνους· ρ. οὐδ. συλλέγω ἐλέη· — à domicile, ὑπάγω καὶ συλλέγω ἐλέη κρούων τὰς θύρας.

quêteur, euse, αἰτητής, ζητητής, ὁ ὑπὲρ τῶν δυστυχοῦντων ζητῶν βοηθήματα.

queue, θ. κέρκος, οὐρά ζωῶν ὀποίου δήποτε εἴδους· (βοτ.) πρέμων, κ. κοτσάνι· — οὐρά στοιχείου τοῦ ἀλφάβητου ἢ σημείου φωνῆς τῆς μουσικῆς· — οὐρά κομήτου· — οὐρά ποδῆρους ἐσθῆτος ὅπισθεν συρομένη· στίχος ἀνθρώπων περιμενόντων ἔξωθεν ἵνα εἰσέλθωσι κατὰ σειρὰν· — de billard, ῥάβδος σφαιριστηρίου, κ. στέχα· — d' une procession, ἡ συνοδεία λιτανείας· un piano à —, κλειδοκύμβαλον μέγα στενοῦμενον πρὸς τὰ ὀπίσω, κ. με οὐράν, (με-

ταφ.) à la—, ὀπισθεν· faire la—à
 γρη, ἔμπαζω, ἀπατώ τινα, tirer
 le diable par la—, πένομαι, μόλις
 ἀποζῶ· entre—et tête, ἐν τῷ μέσῳ
 τῶν δύο ἄκρων· — παροιμ. quand
 on parle du loup on en voit la
 —, κατὰ φωνὴν καὶ ὁ γαῖδαρος.

queue, θ. εἶδος κάδου· — εἶδος
 ἀκόνης, ἀκονόπετρα.

queue-bleue, (ζωολ.) θ. σαῦρα
 ἢ κυάνουρος.

queue-d'aronde, εἶδος ξυλίνου
 γυγγλιμοῦ.

queue-de-rat, εἶδος ἔστρογ-
 γυλευμένης ῥίνης κ. λίμας.

queue-de-renard, (βοτ.) φυτ.
 τὸ ἀλωπέκουρον.

queu-de-rat, (βοτ.) τὸ μύουρον.

queue-noire, (ἰχθ.) μελάνου-
 ρος, κ. τὸ μελανοῦρι.

queussi-queumi, ὁμοίως, ὡ-
 σαύτως.

queuter, ῥ. οὐδ. ἀπωθῶ διὰ
 μιᾶς τᾶς δύο σφαίρας διὰ τῆς ῥά-
 βδου ἐν τῷ σφαιριστηρίῳ.

queux, (ἀρχ.) μάγειρος.

quevage, κεφαλικὸς φόρος.

qui, ἀντων. ἀναφ. καὶ ἔρωτ. ὅς,
 ἧ, ὅ, ὅστις, ἧτις, ὅ τι· αἰτ. que·
 ἔρωτ. ἐπὶ προσώπων ὄνομ. καὶ αἰτ.

qui? τίς; τίνα; ἐπὶ δὲ πραγμάτων
 que? τί; — ἀναφ. ἔλλειπτ. ἀντὶ

celui qui, οἷον aimez qui vous
 aime, ἀγαπᾶτε τὸν ἀγαπῶντα ὑμᾶς ἢ
 τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς· qui est là?
 τίς εἶναι αὐτοῦ; qui cherchez-vous?
 τίνα ζητεῖται; qui pis est, ὃ δὲ

χειρὸν qui plus est, ὃ δὲ μέγιστον.

quia, (Λατ. διότι) il était à—,
 δὲν εἶχε τί νὰ εἴπη, ἠπόρει.

quibus, (kuibusse) (δημῶδ.)
 χρήματα εἰς νόμισμα.

quiche, πηκτὴ ἐξ ὠῶν καὶ γά-
 λακτος.

quiconque, ὅστις δήποτε, ἧτις
 δήποτε.

quidam, (λατ.) εἷς τις, κ. ἕνας
 κάποιος.

quidité, θ. (φιλοσ. σχολαστ.)
 τὸ εἶναι, ἡ ὄντοτης.

quiet, ἐλε, (ἀρχ.) ἡσυχος, ἀτά-
 ραχος.

quietement, ἡσύχως, ἡρέμα.

quietisme, (θεολ. αἵρεσ.) (kuic-) ἡρεμία,
 ἡσυχία, τὸ δόγμα τοῦ Ἰ-
 σπανοῦ ἱερέως Μολίνα.

quietiste, (kui-) ὀπαδὸς τῆς
 ψυχικῆς ἡρεμίας, ἀταραξίας κατὰ
 τὸ δόγμα ἢ τὴν αἵρεσιν τοῦ Ἰσπα-
 νοῦ ἱερέως Μολίνα.

quietude, θ. ἀνάπαυσις, ἀταρα-
 ξίας ἡσυχία.

quignon, μέγα τεμάχιον ἄρτου.

quillage, (ναυτ.) δικαίωμα, φό-
 ρος εἰσόδου κατὰ πρῶτον εἰς λιμένα
 Γαλλικόν.

quille, θ. τρόπις πλοίου, κ. κα-
 ρίνα· — κῶνος, πάσσαλος ὄρθιος,
 σφαιριστικοῦ τινος παιγνίου.

quiller, ῥ. οὐδ. ῥίπτω κάτω
 κῶνον πλησιέστατα τῆς σφαίρας, ἐν
 ἀποφασισθῇ τίς πρῶτος θὰ παῖξῃ·
 ἀνορθῶ τοὺς πεσόντας κῶνους.

quillette, κλάδος λύγου ἐμφυ-
 τεύόμενος ἵνα ῥιζωθῇ.

quillier, χώρος τετράγωνος ἐφ'
 ᾧ στήνονται οἱ ἐννέα κῶνοι ἢ
 στρόμβοι τοῦ παιγνίου quille, πασ-
 σαλοστάσιον.

quina, ἰδὲ quinquina.

quinaire, (kui-) πενταδικός,
 διαιρετός διὰ τοῦ 5· tous les
 nombres terminés par cinq ou
 par zéro sont quinaires. πάντες
 οἱ εἰς πέντε ἢ εἰς μηδὲν ἀπολήγοντες
 ἀριθμοὶ εἰσι πενταδικοί.

quinaud, e, αἰδήμων, αἰσχυν-
 τηλός κ. ἐντροπαλός.

quincaille, θ. πᾶν σκεῦος σι-
 δηροῦν ἢ χαλκοῦν.

quincaillerie, θ. σιδηρικά· —
 ἀποθήκη ἢ ἐμπόριον σιδηρικῶν.

quincaillier, ἔμπορος σιδηρικών, σιδηρῶν σκευῶν ἢ ἐργαλείων.

quinconce, θ. δενδροστοιχίαι συναντώμεναι ἢ τοὶ ἀπολήγουσαι εἰς γωνίαν καὶ ἀποτελοῦσαι τὸ λατινικὸν στοιχείον V. — Τόπος οὕτω πεφτυμένους.

quindécagone, (γεωμ.) σχῆμα δεκαπεντάγωνον.

quindécemvirs, (παρὰ Ῥωμ.) ἡ δεκαπεντανδρία, ἡ ἀρχὴ δεκαπέντε ἀρχόντων φυλασσόντων τὰ σιβυλλικά ἢ προφητικά βιβλία.

quine, θ. πεντὰς ἀριθμῶν λαχείων ληφθέντων καὶ κληρωθέντων ἐν τῷ αὐτῷ λαχείῳ. — βολὴ κύβων δύο πέντε.

quinine, τὸ γνωστὸν ἀντιπυρετικὸν φάρμακον, ἡ κινίνη.

quinola, ὁ φάντης τῆς κούπας ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ reversi.

quinquagénaire, (kuincoua-) πεντηχοντούτης, πεντήχοντα ἐτῶν ἡλικίας.

quinqué (μουσ.) σύνθεσις πενταμελῆς, πεντάμερος.

quinquagésime, θ. ἡ κυριακὴ τῆς τυρινῆς.

quinquennal, e, aux, (kuinkué-nal) ὁ κατὰ πενταετίαν τελούμενος. — πενταε-τής, διαρκῶν πενταετίαν.

quinquennialité, θ. πενταετία.

quinquennium, πενταετεῖς σπουδαί.

quinquenove, δίκυβον, παίγνιον ὅπερ ἐπαίζετο διὰ δύο κύβων.

quincerce, (Ῥωμ.) τὸ πένταθλον.

quinquérème, πεντήρης, ναῦς με πέντε σειρὰς κωπίων.

quinet, εἶδος κρεμαστοῦ λύχνου, κ. λάμπας.

quinquille, θ. εἶδος χαρτοπαιγνίου ὑπὸ πέντε παιζόμενον.

quinquina, ὁ φλοιὸς δένδρου τι-

νὸς τοῦ Περουῦ, τὸ γνωστὸν ἀντιπυρετικὸν φάρμακον ἢ κίνα.

quint, (ἐκ τοῦ Λατ. ἐπιθ. quintus) πέμπτος, ἐν γρήσει ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος Charles Quint, Κάρολος ὁ πέμπτος αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καὶ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, καὶ le pape Sixte Quint, ὁ πάππας Σίξτος ὁ Πέμπτος.

quintaine, θ. στύλος ἐν εἴδει σκοποβολῆς ἐφ' ᾧ ἐξηκόντιζον τὸ δόρυ καὶ τὸ ἀκόντιον servir de—, εἶναι τινα ἀντικείμενον προσβολῶν παρὰ πάντων.

quintal, ἑκατοντάλιτρον ἢ πεντηχοντάγραμμον, κεντηνάριον, κ. καντάρι· πληθ. quintaux.

quintan, ἀνδρείκελον τῆς ἰππικῆς.

quintane, ἰδὲ quinte.

quinte, θ. (μουσ.) ἡ διὰ πέντε, διάστημα πέντε φωνῶν· εἶδος μεγάλου βιολίου· — ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ τοῦ πικέτου σειρὰ πέντε χαρτίων τοῦ αὐτοῦ χρώματος· — σποδρὰ καὶ παρατεταμένη βῆξις ἀνὰ πᾶσαν πέμπτην ἡμέραν, βηχὸς παροξυσμός, (ξίφασκ.) ἡ πέμπτη φύλαξις· fièvre—e, πεμπταῖος πυρετός· (μεταφ.) ἰδιοτροπία, δυστροπία αἴφνης ἐπερχομένη.

quintefeuille, θ. (βοτ.) πεντάφυλλον.

quinteron, ne, πεμπτογενὴς ἐκ μέλανος ἀνδρὸς καὶ λευκῆς γυναικὸς καὶ τἀνάπαλιν πεμπτόμικτος.

quintescence, τὸ πεμπτούσιον, τὸ ἄωτον ὁποῖου δῆποτε πράγματος, ἡ λεπτοτάτη οὐσία, ὁ αἰθήρ, τὸ ἄνθος.

quintescencié, e λεπτότατος, ἀπληθισμένος.

quintescencier, δ. ἐν. ἐξάγω, ἀπανθίζω τὴν οὐσίαν πράγματος, λεπτύνω· (μεταφ.) λεπτολογῶ.

quintette (kuin-) (μουσ.) πενταμελῆς ἀρμονία, πενταφωνία.

quinteux, euse, ιδιότροπος, δύσκολος, κ. παράξενος· avoir l'humour quinteuse, είναιί τινα φύσει ιδιότροπον, δύσκολον, δυσάρεστον.

quintidi, ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς δημοκρατικῆς δεκάδος ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως.

quintier, διαχειριστῆς κτημάτων ἢ νοσοκομείου.

quinto (kuin-) πέμπτον, κατὰ πέμπτον λόγον.

quintuple (kuin) πενταπλοῦς, πενταπλάσιος·—οὐσ. rendre le—, ἀποδιδόναι τι πενταπλάσιον.

quintupler, β. ἐν. πενταπλασιάζειν.

quinzaine, θ. πεντεκαίδεκα, κ. δεκαπενταριά· — δεκαπενθήμερον, δύο ἑβδομάδες.

quinze, πεντεκαίδεκα, δεκαπέντε —δέκατος πέμπτος. Louis quinze, Λουδοβίκος ὁ ΙΕ.' — nous avons le—, ἔχομεν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνός.

quinze vingts, τυφλοκομείον, ἄσυλον τῶν τυφλῶν ἰδρυθὲν τὸ πρῶτον ἐν Παρισίοις πρὸς περίθαλψιν 300 τυφλῶν ὑπὸ Λουδοβίκου τοῦ Θ'. τοῦ ἐπονομασθέντος Ἀγίου Λουδοβίκου.

quinzième, δέκατος πέμπτος·—οὐσ. un—, ἐν δέκατον πέμπτον¹/₁₅.

quinzièmement, δέκατον πέμπτον, ἐν δεκάτῃ πέμπτῃ τάξει.

quipos, καλώδια μὲ κόμβους χρτισιμεύοντα τὸ πάλαι ἀντὶ γραμμάτων τοῖς ἰθαγενέσι τοῦ Περού.

quiproquo (χιπροκό) παρανόησις, λάθος, ἀλλ' ἀντ' ἄλλου.

quirat, μερίδιον ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ πλοίου.

quirataire, μέτοχος πλοίου.

quirite, πολίτης Ῥωμαῖος.

quittance, ἐξόφλησις, ἐξοφλητικὸν ἔγγραφον.

quittancer, β. ἐν. ἐξοφλῶ, δίδω· ἐξόφλησιν· se—οῦμαι.

quitte, ἐλεύθερος ὀφειλῆς· ἐξοφλημένος· nous sommes—s, ἐξοφλήσαμεν, δὲν ἔχομεν πλέον νὰ πάρωμεν καὶ νὰ δώσωμεν (μεταφ.) — d'embaras, ἐλεύθερος πάσης μερίμνης καὶ ἀμηχανίας· — j' en fus quitte pour si peu, ἀπηλλάγην μὲ τόσον ὀλίγην δαπάνην, ζημίαν ἢ ὀδύνην. Payez maintenant ce que vous avez perdu au jeu, quitte à vous de ne plus jouer, πλῆρωσατε τώρα ὅτι ἀπωλέσατε ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ, δύνασθε ὁμῶς νὰ μὴ παίξετε πλέον· jouer à quitte ou double, παίζω ἢ νὰ χάσω ἢ νὰ διπλασιάσω τὸ παιζόμενον· — κινδυνεύω, διακυβεύω τὸ πᾶν· nous sommes à—, ἐν ἴσῳ ἐσμέν, εἴμεθα ἴσα κ' ἴσα.

quitter, β. ἐν. λείπω, καταλείπω, ἀπολείπω, κ. ἀφίνω· ἀποχωρίζομαι· il a quitté sa femme, ἐγκατέλιπε τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα· — ἀπέρχομαι ἀναχωρῶ· — Paris, ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ ἐκ Παρισίων· — son pays, ἀποδημῶ κ. ξενιτεύομαι· — la chambre, ἐξέρχομαι ἐκ τοῦ κοιτῶνος ἀναρρώσας· — le monde, ἀπαρνούμαι τὰ ἐγκόσμια, εἰσέρχομαι εἰς τὸν μοναστικὸν βίον· — la vie ἢ la terre, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου, ἀποθνήσκω· — son habit, ἀπεκδύομαι τὸ ἐνδυμά μου· — prise, ἀπολύω, κ. ξαπολῶ· — l'érée, ἀποστρατεύομαι, γίνομαι ἀπόστρατος· — son travail, διακόπτω τὴν ἐργασίαν μου.

quitus, (kui-tusse) ἐπικύρωσις καταστίγων ἢ λογοδοσίας ὑπαλλήλου κατόπιν ἐξελέγξεως.

qui-va-là? ἢ qui va là? (ἐρώτησις, κραυγὴ ἀκούοντος κρύτον) τίς εἶναι;

qui-vive? ἢ qui vive? κραυγὴ σκοποῦ ἢ περιπολίας· τίς εἶ; être

sur le —, ἐπαγρυπνεῖν, εἶνα! τινα ἄγρυπνον, φυλάττεσθαι.

quoailer, ῥ. οὐδ. (ἐπὶ ἵππου) κινῶ, τινάσσω ἀδιακόπως τὴν οὐράν.

quoi, τί; ὅτι· à quoi, pensez-vous? τί συλλογίζεσθε; c'est à quoi je ne m'attendais pas, τοῦτο δὲν περιέμενον· — donnez-moi de quoi écrire une lettre, δότε μοι γὰ γράψω ἐπιστολήν· je n'ai pas de payer mon loyer, δὲν ἔχω χρήματα διὰ γὰ πληρώσω τὸ ἐνοίκιόν μου· sur —, τοῦτο εἰπὼν, ἰδὼν, ἢ ἀκούσας· (νομ.) — faisant, τοῦτο ποιῶν· comme —; πῶς; πῶς; (ἢ ἐν ἀμφιβολίᾳ) comme — il aurait reçu une invitation au bal de la cour, ὅτι δῆθεν ἔλαβε πρόσκλησιν εἰς τὸν βασιλικὸν χορόν· (ἀορ.) — que, ὅτι δήποτε· — que vous disiez, ὅτι καὶ ἂν εἶπητε· — qu' il fasse, ὅτι καὶ ἂν κάμη· (ἐπιφ.) — ! vous partez! πῶς! ἀπέρχεσθε.

quoique, καίτοι, εἰ καί, ἂν καί,

μολονότι (συντάσσεται μὲ ὑποτακτ.) **quoiqu' il soit pauvre**, καίτοι εἶναι πτωγός. Τὸ ληκτικὸν e τοῦ συνδέσμου τούτου ἐκλήβεται μόνον πρὸ τῶν il, elle, on, en, un, une.

quolibet, ὀξύμωρον, σκῶμμα, ἀστεϊσμός, βωμολογία.

quolibétaire, βωμολογικός.

quolibétier, e, βωμολόγος.

quote-part, τὸ λαγόν, τὸ ἀνάλογον ποσόν, τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστῳ.

quoter, ῥ. ἐν. σημειῶ, ἀναφέρω τὴν τιμὴν ἐμπορεύματος.

quotidien, ienne, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐπιούσιος, καθημερινός.

quotidiemement, καθημερινῶς.

quotidienneté, θ. τὸ καθημερινόν.

quotient, (τι-) (ἀριθ.) τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως.

quotité, θ. ἡ τοῦ ἀναλογοῦντος μέρους ἐκάστου ποσότης ἀργυρίου.

R

R, r, τὸ δέκατον ὀγδοὸν στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου καὶ δέκατον τέταρτον τῶν συμφώνων αὐτοῦ.

rabâchage, παλλιλογία, ταυτόλογια περιττή καὶ ἀνιαρά.

rabâcher, ταυτόλογῶ, παλλιλογῶ ἀνιαρῶς, περιττολογῶ.

rabâcherie, θ. ὀγληρὰ ἐπανάληψις, ταυτόλογια.

rabâcheur, euse, ταυτόλόγος, παλλιλόγος.

rabais, ἐκπτώσις, ἐλάττωσις τιμῆματος, ὑποτίμησις, κ. ξεπεσμός· au —, μὲ ἐκπτώσιν.

rabaissement, (ὀλίγον εὔχρ.)

ἐλάττωσις τοῦ τιμήματος, ἔκπτωσις (μεταφ.) ἐξευτελισμός.

rabaisser, ῥ. ἐν. ὑποδιβάζω· ἐλαττῶ τὴν τιμὴν ἐμπορεύματος· — les prix des denrées, ὑποδιβάζω τὰς τιμὰς τῶν χρειωδῶν, τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν τροφίμων· — une marchandise, ἐξευτελίζω, ὑποτιμῶ ἐμπόρευμά τι· (μεταφ.) ταπεινῶ· — l' orgueil de quelqu'un, ταπεινῶ τὴν ὀργῶν, τὴν ἀλαζονείαν τινός· se — ἐξευτελίζεσθαι, ταπεινοῦσθαι.

raban (ναυτ.) ἄκρον σχοινοῦ, κ. τσίμα, κάβος, σκότα.

rabat, λευκὸν περιτραχίλιον τῶν δυτικῶν ἱερέων καὶ τῶν νομι-

κῶν· ἐξέγερσις διὰ κρότων ἢ διὰ τῶν κυνῶν τοῦ θηράματος· (ἀλλὰ κατὰ τοῦτο μᾶλλον rabattage λέγουσιν).

rabat-joie, ἄνθρωπος μελαγχολικός, κατηφής, ἐχθρὸς τῆς εὐθυμίας, — αἴτιον κατηφείας, λυπηρὸν τι συμβάν.

rabat-jour, τὸ ἐσπερινὸν λυκαυγές.

rabattage, ὑφάξεις, ἔκπτωσις ἐπὶ τοῦ τιμήματος πράγματός τινος· — ἐξέγερσις θηράματος διὰ κρότου ἢ διὰ τῶν κυνῶν.

rabattoir, ἐργαλεῖον δι' οὗ τίμνουσι τὰς σχιστολιθικάς πλάκας· — ἐργαλεῖον δι' οὗ ἀφαιροῦνται τὰ ἄκρα, περιαιρεῖται ὁ γῦρος.

rabattre, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς battre) καθίημι, καταβάλλω, ταπεινῶ, γαμηλόνω, φέρω ἢ κλίνω πρὸς τὰ κάτω· — son collet, καταβιβάζω τὸ περιτραχήλιον ἐνδύματος· πατῶ, ὀμαλίζω· — un pli, une couture, ισάζω, ὀμαλίζω πτυχὴν ἢ ραφήν· — la pousière, κατακαθίζω τὸν κονιορτόν· — ἐκπίπτω, ἀφαιρῶ ἐκ τῆς τιμῆς πράγματός τινος, ὑποβιβάζω τὴν τιμὴν· je ne puis rien rabattre, δὲν δύναμαι νὰ ἐκπέσω τίποτε· — ἐξεγείρω καὶ συνάγω τὴν ἄγγραν, τὰ θηράματα εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶναι οἱ κυνηγοί· (μεταφ.) ταπεινῶ· — l'orgueil de qqn· ταπεινῶ τὴν ἀλαζονίαν, τὴν ὕψρὸν τινος· οὐδ· — de ses prétentions, ἐλλατῶ τὰς ἀξιώσεις μου· (νομ.) — un défaut, ἀνακαλῶ τὴν κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν· se —, ἀποτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, l'armée se rabattit sur la ville, ὁ στρατός ἐστράπη τὴν πρὸς τὴν πόλιν ἀγούσαν· (μεταφ.) μεταβάλλω αἴφνης ὑπόθεσιν ὁμιλίας· se — sur la politique, στρέφω τὸν λόγον εἰς τὰ πολιτικά ἢ τὴν πολιτικὴν.

rabbin, ῥαββίνος, νομοδιδάσκα-

λος Ἰουδαῖος· grand —, ἀρχιῤαββίνος.

rabbinat, τὸ ἀξίωμα τοῦ ῥαββίνου.

rabbinique, ῥαββινικός.

rabbinisme, ἡ τῶν ῥαββίνων διδασκαλία.

rabbiniste ἢ rabbaniste, ῥαββινιστής, ὀπαδὸς τοῦ ῥαββινισμοῦ ἢ ἐντριβῆς εἰς τὰ τοῦ ῥαββινικοῦ νόμου

rabdomancie, θ. ῥάβδομαντεία, προσποίησις μαντεύσεως διὰ ῥαβδίου.

rabe, λέγεται ἐνίοτε ἀντι mollet.

rabelaisien, ienne, ὅμοιος τῷ Ῥαβελαι κατὰ τὸ ὕφος.

rabétir, ῥ. ἐν. ἠλιθιῶ, ἀποκτηνῶ· ῥ. οὐδ. ἀποκτηνοῦμαι, ἠλιθιοῦμαι.

rabiole, θ. (βοτ.) ῥαφανοκράμβη.

rabique (ιατρ.) τῆς λύσσης, λυσσώδης.

râble, τὰ νῶτα, ἡ ῥάχισ ζῶων τινῶν.

râblu, e ἢ râblé, e, παχύνωτος· un lièvre bien —, λαγωὸς λίαν παχύνωτος.

rabonnir, ῥ. ἐν. ἀποδίδωμι εἰς τι πρᾶγμα τὴν ιδιότητα ἢν εἶχεν ἀπολέσει, βελτιῶ, ἐπανορθῶ.

rabot, ῥυκάνη, κ. ῥουκάνι.

rabotage, ῥυκάνισμα.

raboter, ῥυκανίζω, κ. ῥουκανίζω, ξέω, ξύω, κ. ξύνω.

raboteur, ῥυκανιστής.

raboteux, euse, τραχύς, ἀνώμαλος, ἄνισος, ὀζώδης.

rabougri, διάστροφος, καχεκτικός, κ. ζαρωμένος, ζουριασμένος.

rabougrir, ῥ. οὐδ. διαστρέφωμαι, δὲν ἀκμάζω, κ. ζαρόνω.

rabougrissement, διαστροφή, κ. ζάρωμα, ζούριασμα.

rabouillère, φωλεὸς ἀβαθῆς ὅπου οἱ κόνιχλοι ἀποθέτουσι τὰ νεογνά των, τρώγλη.

raboutir, ῥ. ἐν. συνάπτω ἢ συρράπτω διὰ τῶν ἄκρων.

rabrouer, ῥ. ἐν. ἀποκρούω σκαιοῶς, ἐπιπλήττω, κ. προπαίρω.

rabroueur, euse, ἐπιπλήκτης τραγύς, ἀπότομος.

racahout, πολτός, μίγμα ἀλεύρου ἐκ γεωμήλων καὶ γλυκοδαλάνων ὠφέλιμον εἰς τοὺς ἀναρωννύοντας, ἀναλαμβάνοντας.

racaille, ὄχλος, συρφετός, κ. σκυλογόγιον.

raccommodage, ἐπισκευὴ ἐπιπλου· συρραφή, ἐπιδιορθώσεις ἐνδύματος.

raccommodement, συνδιαλλαγῆ, συμφιλίωσις κατόπιν ἔριδος.

raccommoder, ῥ. ἐν. — **un meuble**, ἐπισκευάζω ἐπιπλον· ἐπιδιορθῶ· συρράπτω· — **un habit**, ἐπιδιορθῶ ἐνδύμα· — συνδιαλλάσσω, συμδιδοῶ· — **des amis**, συνδιαλλάσσω φίλους.

raccommodeur, euse, ἐπισκευαστής, ἐπιδιορθωτής.

raccord, συναρμογή.

raccordement, τὸ συναρμόζειν, συναρμογή.

raccorder, ῥ. ἐν. συναρμόζω, συνάπτω, ἐνόνω.

raccouplement, συνδυασμός.

reccoupler, ῥ. ἐν. συνδυάζω.

raccourci, e, σύντομος, ἐπίτομος, συνεσταλμένος· **à bras** — **s**, πάσαις δυνάμεσιν· **en** —, ἐν ἐπιτομῇ, συντόμως, μετὰ συντομίας· — οὐσ. (ζωγράφ.) τὸ ἐκ τῆς ἀποστάσεως συστελλόμενον, μειούμενον.

raccourcir, ῥ. ἐν. βραχύνω, συντέμνω· σμικρύνω, κ. κονταίνω· ῥ. οὐδ. βραχύνομαι, σμικρύνομαι.

raccourcissement, συντόμευσις, τὸ βραχύνειν, συντέμνειν, κ. κόντεμα.

raccourcisseur, συντομευτής ἐπιτομεύς, ὁ βραχύνων.

raccourir, συντέμνω, βραχύνω, κ. κοντύνω.

raccouter, ῥ. ἐν. (ἀρχ.) ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθῶ.

raccoutumer, se —, συνηθίζω ἐκ νέου, πάλιν.

raccroc (ῥακρό) φορὰ εὐτυχῆς (ἰδίως ἐν τῷ σφαιριστηρίῳ), εὐτύχημα ἀπροσδόκητον.

raccrocher, ῥ. ἐν. προσαρτῶ, ἀναρτῶ ἐκ νέου, πάλιν· εὐτυχῶ, κερδαίνω ἐν παιγνίοις· **se** — **une chose**, ὁράττομαι πράγματός τινος ἵνα σωθῶ ἐκ κινδύνου, ἀπαλλαγῶ ἐξ ἀμηχανίας.

raccrocheur, euse, ὁ κερδαίνων ἐν παιγνίοις, τυχηρός.

race, θ. γένος, γενεά, φυλῆ· καταγωγή· **la** — **d'Abraham**, ὁ οἶκος, τὸ γένος, ἡ γενεά, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ· — ἡ ἐκ τῆς καταγωγῆς διαρκῶς τηρουμένη, διαιωνιζομένη διαφορὰ τοῦ γένους, οἷον ἡ τῶν λευκῶν, ἡ τῶν μαύρων κτλ. — πληθὺς ἀνθρώπων ἐχόντων κοινὸν ἐπάγγελμα, κοινὰς κλίσεις, ὁρμάς· **les usuriers sont une méchante** —, οἱ τοκογλύφοι εἶναι κακὸν γένος ἀνθρώπων· — **future**, οἱ μέλλοντες. οἱ ἀπόγονοι ἡμῶν· **cheval, chien de bonne** —, ἵππος, κύων εὐγενῆς, ἐκλεκτοῦ γένους. **Les trois principales** — **du genre humain**, αἱ τρεῖς κυριώτεραι φυλαὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· **la blanche** ἢ **caucasique**, ἡ λευκὴ ἢ Καυκασία, **la jaune** ἢ **mongolienne**, ἡ χιτρίνη ἢ Μογγολικὴ, **la nègre** ἢ **Ethiopique**, ἡ Αἰθιοπικὴ· **chasser de** —, πατρῶζειν, μητρῶζειν, ἀκολουθεῖν τὸ παράδειγμα τῶν γονέων, διάγειν ὡς αὐτοί.

rachalander, ῥ. ἐν. ἀνακτῶμαι πελάτας.

rachat, ἐξώνησις, ἐξαγορά· **le** —

des captifs, ἡ λύτρωσις, ἑξαγορά τῶν αἰχμαλώτων.

rache, θ. (ιατρ.) ἑξάνθημα, ψωροσύτης.

rachetable, ἑξωνήσιμος, ἑξαγοραστός.

racheter, ρ. ἐν. ἑξωνοῦμαι, ἑξαγοράζω· λυτρῶ — sa maison, ἑξωνοῦμαι τὴν πωληθεῖσαν οἰκίαν μου· — ἀγοράζω πάλιν ὅμοια τῶν ὑπ' ἐμοῦ πωληθέντων· — les prisonniers, λυτρῶ τοὺς αἰχμαλώτους· — ἀναπληρῶ, θεραπεύω· — ses défauts par ses qualités, ἀντισηκόνειν τὰ ἐλαττώματα διὰ τῶν ἀρετῶν, τῶν προτεριμάτων· se —, ἑξωνεῖσθαι, ἑξαγοράζεσθαι, λυτροῦσθαι· — ἀπαλλάττεσθαι βάρους τινὸς δυνάμει γρημάτων.

racheteur, ἑξαγοραστής, λυτρωτής.

rachidien, ienne, ραχικός, τῆς ράχως ἢ σπονδυλικῆς στήλης.

rachis (-ίς) (ἀνατ.) ἡ ράχις, ἡ σπονδυλικὴ στήλη, κ. τὸ βραχυκόχκαλον.

rachisagre, θ. ραχισάγρα, ἀρθριτις τῆς ράχως.

rachitique, ραχιτικός.

rachitis ἢ **rachitisme**, ἡ ραχίτις, ραχιτικὴ κατάστασις.

racinage, ἀφέψημα φλοιοῦ πρὸς βαρῆν· — ἀπομίμησις σχημάτων ριζῶν ἐπὶ τῶν περικαλυμμάτων βιελίων.

racinal, δοκὸς μεγάλη πρὸς οἰκοδομὴν χρησίμος, στρωτήρ.

racine, θ. ῥίζα φυτοῦ, δένδρου, ὀδόντος, κ. τ. λ. — φυτὰ τινα ὧν τὸ κυριώτερον καὶ ἐδώδιμον μέρος ἀποτελεῖται ὑπὸ τῆς ῥίζης, δαυκία, γογγύλια· σευτλόρριζαι κ. τ. λ. (μεταφ.) ἡ ἀργικὴ αἰτία, ἡ πηγὴ· couper le mal dans sa racine, καταστρέφειν τὸ κακὸν ἐν τῇ ῥίζῃ, τῇ πηγῇ αὐτοῦ· (γραμματ.) τὸ ἀρχικὸν μέρος τῆς λέξεως ἐν τινὶ γλώσσῃ,

τὸ πρὸ τῶν καταλήξειων καὶ προσχηματισμῶν· (μαθημ.) — carrée, — cubique, τετραγωνικὴ, κυβικὴ ῥίζα.

raciner, ρ. οὐδ. ριζοῦμαι.

racinien, ienne, ῥακίνειος, τοῦ εἴδους τοῦ ῥακίνα.

rach ἢ **arack**, ρακὶ τῶν Ἰνδῶν.

racle, ρυκάνιον, ξέστρον διὰ τὴν σκάρην τοῦ ἀρτοποιοῦ ἢ τοῦ ρύπου τοῦ πλοίου.

raclée, θ. βραγδαῖοι· δαρμοί.

racler, ρ. ἐν. ξέω, ἀποξέω τὴν ἀνώμαλον ἐπιφάνειαν σώματός τινος· (μεταφ.) ce vin racle le gosier, ὁ οἶνος οὗτος καίει τὸν λάρυγγα· — du violon, κακοπαίζω τὸ βιολίον.

racleur, ἀδέξιος παίκτης τοῦ βιολίου.

racloir, ζέστρον, ξύστρον.

racloire, θ. τὸ τοῦ μετρομένου σίτου ἀπόμακτρον, κ. κόπτρα.

raclure, θ. ἀπόξεσμα, ξέσμα, κ. ροκανίδι.

racolage, στρατολογικὴ προσέλκυσις, σαγήνευσις πρὸς στρατολογίαν.

racoler, ρ. ἐν. σαγηνεύω· δελεάζω ἄνδρας πρὸς στρατολογίαν.

racoleur, σαγηνευτής, δελεαστὴς στρατολόγος.

racontage, ἀνούσιον διήγημα, μυρολογία, ἀδολεσχία, λῆρος.

racontar, (ισπαν.) διήγημα, ἐκθέσις ἑφημερίδος· ἐκ συνεντεύξεων.

raconter, ρ. ἐν. διηγοῦμαι, ἀφηγοῦμαι.

raconteur, ἀφηγητής, διηγητής.

racorni, e, σκιρρώδης, ἐσκληρωμένος.

racornir, ρ. ἐν. σκιρρῶ, σκληρύνω.

racornissement, σκίρρωσις, ἀπὸ σκληρυνσις.

raquerir, ρ. ἐν. ἀνακτῶμαι.

racquit, ἀνάκτησις τῶν ἀπολοσθέντων.

raquitter, sc—, ἀνακτώμαι τὰ ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ ἀπολεσθέντα.

rade, θ. ὄρμος, ἐνόρμισμα, ναυλογος, ἐλλιμένισμα· être en —, ναυλογῶ, ὄρμῶ·—avoir une belle rade, εὖορμον εἶναι· faire entrer en—, ὄρμιζω, προσορμιζω.

radeau, σχεδία, κ. σάλι.

rader, ρ. ἐν. ὄρμιζω, προσορμιζω πλοῖον·—διὰ τοῦ ἀπομάκτρον ἤτοι τῆς κόπτρας δίδω ἴσον μέτρον σίτου, ἀποκείρω τὸ περισσεῦον.

radeur (τὸ πάλαι) ἀλατομέτρης τοῦ δημοσίου.

radiaire, ἀκτινοειδής· (ζωολ.) εἶδος μαλακίου τῆς τάξεως τῶν ἐχινοδέρμων.

radial, e, aux (ἀνατ.) κερκιδικός, ἀνήκων εἰς τὴν κερκίδα.

radiance, θ. (νεολ. μεταφ.) ἀκτινοβολία φαιδρότης.

radiation, θ. ἀκτινοβολία·—διαγραφῆ, ἐξάλειψις ὀνόματος, ἐξοβελισμός.

radical, e, aux, ῥιζικός, ἀνήκων εἰς τὴν ῥίζαν· ἔμφυτος, ἐνυπάργων· l'arbitraire est le — du despotisme, ἡ αὐθαιρεσία εἶναι ἔμφυτος εἰς τὸν δεσποτισμὸν·—τέλειος· guérison —, ῥιζική, ἐντελής θεραπεία·—(ἐν τῇ πολιτικῇ ῥιζοσπάστης, ῥιζοσπαστικός· οὐσ.(γραμ.) ἡ ῥίζα, τὸ ῥιζικὸν μέρος λέξεως· (γληρ.) οὐσία ἧτις μετὰ τοῦ ὄξυγόνου ἀποτελεῖ ὄξύ.

radicalement, ῥιζικῶς, τελείως, ἐντελής.

radicalisme, ἡ τῶν ῥιζοσπαστῶν πολιτικῆ.

radication, θ. ῥίζωσις, ῥιζοβολία.

radicelle ἢ **radicule**, ῥιζίδιον, μικρὰ ῥίζα.

radié, e (βοτ.) ἀκτινωτός, οἶον ἄνθη τινά.

radier (τεκτον.) ἔνυδρος οἰκο-

δομή ἐκ λίθων ἢ ἐκ ξύλων, ἐφ' ἧς στηρίζονται οἱ στύλοι, αἱ ἀψίδες γεφύρας κ. τ. λ.

radier, ρ. οὐδ. ἀκτινοβολῶ·—διαγράφω, ἐξάλειψω, ἐξοβελίζω ἐκ καταλόγου.

radieux, euse, ἀκτινοβόλος· (μεταφ.) φαιδρός, περιχαρής, ζωηρός, ὑγιής.

radiomètre (ἄλλοτε) ἀκτινόμετρον, ἐργαλεῖον ἀστρονομικὸν πρὸς εὑρεσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ ὕψους τοῦ ἡλίου.

radis, ῥαφανίς, κ. ῥεπάνι.

radius (ἀνατ.) ἡ κερκίς τῆς ὠλένης, τοῦ βραχίονος.

radoire, θ. κανών, ἀπόμακτρον τοῦ μετρομένου ἄλατος.

radotage, λῆρος, μωρολογία γεροντικῆ, γραὸς μῦθος.

radoter, ρ. οὐδ. ληρῶ. φλυαρῶ, μωρολογῶ· παραγηράσκω.

radoterie, θ. παραληρήματα, κ. ξεμωραμμένα λόγια.

radoteur, ληρώδης, παράληρος, χρονόληρος, κ. ξεμωραμμένος.

radoub, πλοίου ἐπισκευή, κ. παλάμισμα.

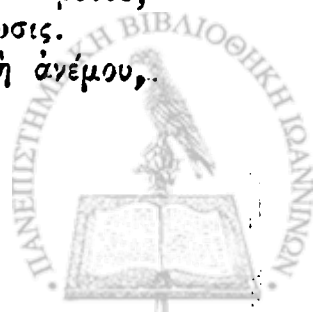
radouber, ρ. ἐν. ἐπισκευάζω τὸ σκάφος πλοίου, κ. παλαμιζω τὸ πλοῖον.

radoubeur, ἐπισκευαστής, παλαμιστής πλοίου.

radoucir, ρ. ἐν. μετριάζω, πραύνω, καθιστῶ ἡπιώτερον· la pluie a radouci le temps, ἡ βροχὴ ἐμετρίασε τὸν καύσονα· sc —, καθίσταμαι ἡπιώτερος, μετριώτερος, πρῶτερος· cet homme se radoucit, οὗτος ὁ ἄνθρωπος πραύνεται.

radoucissement, μετρίασις καύσωνος ψύχους, ὀργῆς, πυρετοῦ, κ. τ. λ. πράυνσις, ἐλάττωσις.

rafale, θ. (ναυτ.) ὄρμη ἀέμου, συστροφή, λαίλαψ.

rafalé, e, άνεμοδαρμένος· (μεταφ.) πολυπαθής, δυστυχής.

raffaisser, se—, καθίζανομαι, κ. βουλῶ, κατακαθίζω πάλιν.

raffermir, ρ. έν. καθιστῶ ἔδραιότερον, στηρίζω· βεβαιῶ, ἀσφαλίζω· —, στερεοῦμαι, ἔδραιοῦμαι· (μεταφ.) ἀναθαρρῶ.

raffermissement, ἔδραίωσις, στήρηξις, στερέωσις, ἔξασφάλισις.

raffinage, κάθαρσις, κ. λαγάρισμα, οἶον ζαχάρεως κ. τ. λ.

raffiné, e, καθαρός, κεκαθαρμένος· διυλισμένος, λεπτός· (μεταφ.) ὀξύς, λεπτός, ἀδρός, τέλειος· πανοῦργος.

raffinement, λεπτότης, λέπτυνσις, λεπτοργία· (μεταφ.) φρενῶν λεπτότης, ἀδρότης, περιεργία.

raffiner, ρ. έν. καθαίρω, καθαρίζω, διυλίζω, κ. λαγαρίζω· —le sucre, καθαίρω, καθαρίζω τὴν ζάχαριν· ρ. οὐδ. λεπτολογῶ· —sur tout, λεπτόνομαι, περιεργάζομαι.

raffinerie, θ. τῆς ζαχάρεως καθαρτήριον.

raffineur, καθαριστής, διυλιστής, λαγαριστής τῆς ζαχάρεως.

raffoler, ρ. οὐδ. μαίνομαι ἐπὶ τινι, ἀγαπῶ ἔμμανῶς· il raffole de la danse, κ. τρελλαίνεται διὰ τὸν χορὸν.

raffolir, ρ. οὐδ. παραφρονῶ, κ. τρελλαίνομαι· vous me faites raffolir, με κάμνετε νὰ τρελλαθῶ.

rafistoler, ρ. έν. (δημῶδ.) ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθῶ παλαιὰ πράγματα.

raflade, θ. ἀρπαγή, σύλησις.

rafle, θ. βότρυς άνευ ῥαγῶν· λέγεται δὲ καὶ rafle καὶ rāpe· —βολὴ καθ' ἣν ἑκάτερος τῶν κύβων φέρει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν.

rafler, ρ. έν. ἀφαρπάζω, ἄγω καὶ φέρω· les voleurs ont tout raffle dans cette maison, οἱ κλέπται

τὰ πάντα διήρπασαν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ.

rafleux, euse, τραχύς.

rafraichir, ρ. έν. διαψύχω, ψυχροποιῶ, ψυχραίνω, δροσίζω· —du vin, καταψύχω οἶνον· —ἐπισκευάζω, βελτιῶ· —un tableau, ἀνακαινίζω, λαμπρύνω παλαιὰν εἰκόνα· —les cheveux, περικόπτω τὴν κόμην· —la mémoire à qqn, ἀναμνήσκω τινί τι· se— ἀποψύχομαι, ψυχραίνομαι, δροσίζομαι· le temps se rafraichit, ὁ καιρὸς δροσίζει· se—πίνω, venez vous rafraichir ἔλθετε νὰ πίνετε δροσιτικόν τι.

rafraichissant, e, ἀναψυκτικός, δροσιτικός· boisson—e, ποτὸν δροσιτικόν.

rafraichissement, ἀναψυκτικόν τι, δροσιτικόν· —ἀνάψυξις, δροσισμα—s, ποτά, γλυκίσματα, ὁπῶραι, παγωτὰ προσφερόμενα τοῖς προσκεκλημένοις ἐν χορῷ ἢ ἑορτῇ.

rafaichisseur, ἀψυκτήρ, ψυχραντήρ, δροσιστής.

rafraichissoir, ψυκτήρ, δροσιστήριον τῶν ποτῶν.

ragailardir, ρ. έν. εὐφραίνω, ἀναφαιδρύνω· ἀνὰ ζωογονῶ

raganage, ἀφαίρεσις τῶν χαμοκλάδων δάσους.

rage, θ. λύσσα, ὑδροφοβία· ὀδύνη σφοδρά· —des dents, σφοδρὰ ὀδονταλγία· ὀργή, θυμὸς κεκορυφωμένος· écumer de—, ἀφρίζειν ὑπ' ὀργῆς· —πάθος σφοδρόν, avoir la —de faire de, vers οἰστρηλατεῖσθαι πρὸς στιγουργίαν, ἀγαπᾶν μανιωδῶς τὸ στιγουργεῖν.

rager, μαίνομαι, καταφέρομαι, ὀργίζομαι, καταβοῶ.

rageur, λυσσώδης, ὁ εἰς σφοδρὰν καὶ αἰφνιδίαν ὀργὴν ἐπιρρεπής.

raglan, εἶδος ἐπανωφορίου.

ragot, e, βραχύς καὶ παχύς, κ. κοντόπαχος· —κάπρος δύο ἢ τριῶν ἐτῶν.

ragotin, νάνος, δύσμορφος.

ragoût, καρύκευμα, φαγητόν κεκαρυκευμένον, κ. ὀρεκτικόν.

ragoûtant, ε, ὀρεκτικός, κ. νόστιμος.

ragoûter, ἐπαναφέρω τὴν ὄρεξιν· — un malade, ἐπαναφέρω τὴν ὄρεξιν τοῦ ἀσθενοῦς.

ragoûtiste, καρυκευτής.

ragrafer, ῥ. ἐν. ἐμπορπῶ ἐκ νέου, κ. θηλυκόνω πάλιν.

ragrandir, ῥ. ἐν. μεγαθύνω, μεγαλύνω.

ragrade (ναυτ.) ἐξαρτισμός πλοίου.

ragréer, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω, ἀποτελειῶ.

ragrement, ἐπισκευή, ἐπεξεργασία (ἐπὶ σχοινίων).

ragué, (ναυτ.) τετριμμένος, ἐφθαρμένος.

raguer, se— (ναυτ.) (ἐπὶ ιστίων ἢ σχοιν.) κατατρέβομαι, φθείρομαι.

raïa, ὑπήκοος ὀθωμανός μὴ μουσουλμάνος.

raïde, τεταμένος, σκληρός, ἀκαμπτος· *jambe*—, σκέλος δύσκαμπτον· — ἀπότομος, δυσανάδατος· *montagne*—, *escalier*—, ὄρος ἀνωφερές, ἀπότομον· κλίμαξ ἀνάτης, σχεδὸν κάθετος (μεταφ.) ἰσχυρογνώμων· *caractère*—, χαρακτήρ ἀκαμπτος, ἄνθρωπος σκληροτραχὴλος.

raïdeur, στερεότης, σκληρότης, ἀκαμψία· — *du bras* δύσκαμψία τοῦ βραχίονος· — δύναμις· *pierre lancée avec*—, λίθος βιοθείς μεθ' ὀρμῆς (μεταφ.) ἰσχυρογνωμοσύνη, τὸ σκληροτραχὴλον· *apporter trop de*— dans les affaires, ἰσχυρογνωμοσύνη γοῆσθαι ἐν τοῖς πράγμασιν.

raidillon, ἀνήφορος.

raidir, ῥ. ἐν. σκληρύνω, καθιστῶ δύσκαμπτον, κ. τεντόνω, τσιτόνω· — ῥ. οὐδ. σκληρύνομαι (μεταφ.) ἀντέχω καρτερικῶς· se—

contre l'adversité, ἀνδρίζομαι κατὰ τῆς δυστυχίας.

raie, θ. γραμμὴ· σειρά· δάκτωσις ὑφάσματος· χωρίσμα τῆς κόμης, κ. χωρίστρα· — τὸ μετὰ τῶν αὐλάκων ἀγροῦ· — (ἰχθ.) βάτος, βατίς, ρίνη.

raier, ἰδὲ *rayonner*.

raïfort, (βοτ.) ῥάφανος ἢ συρμαία, συνήθως μέλαινα, κ. ῥεπάνα, χρένος.

rail, τροχία σιδηροδρόμου.

railler, ῥ. ἐν. σκώπτω, χλευάζω· ῥ. οὐδ. ἀστείζομαι, κ. χωρατεύω.

raillerie, θ. χλεύη, σκῶμμα, ἀστεϊσμός, κ. χωρατᾶς· *entendre la*—, ἀστείζεσθαι εὐφρῶς· *entendre*—, πράως καὶ ἀοργήτως φέρειν τὸ σκῶμμα, μὴ ὀργίζεσθαι ἐπὶ ἀστεϊσμῶ, κ. σηκόνω ἀστεϊσμόν ἢ χωρατᾶν.

raïleur, euse, φιλοσκώμμων, σκώπτης, χλευαστής σκωπτικός, ἐμπαικτικός.

railway (βέλουαι) (Ἄγγλ.) σιδηροδρόμος.

raïne ἢ *rainette*, θ. μικρός βάτραχος πράσινος.

raïnerie, θ. γλύφανον, ρυκάνη.

raïnure, θ. λεπτή καὶ μακρὰ γλυρὴ ἐπὶ ξύλου ἢ μετάλλου, ὀλκός, κ. χαραγματιά.

raïonce, θ. (βοτ.) φύτευμα, σίσαρον, τραγγίλιον.

raïre ἢ *raïer*, ῥ. οὐδ. βελάζω, μυκῶμαι ὡς ἡ ὀργῶσα πρὸς συνουσίαν ἔλαρος, ἢ ἡ δορκάς.

rais, ἀκτίνες τροχοῦ· ἐνικῶς *rai*.

raisin, σταφυλή· — *sec* σταφίς· — *muscat*, μοσχάτον σταφύλι· *une grappe de*—, βότρυς· *un grain de*—, ῥάξ, κ. ῥῶγα σταφυλῆς· *grand*—, εἶδος χαρτίου.

raisiné, θ. σίραιον, ἔψημα, κ. πετιμέζι, ῥετσελί.

raison, θ. τὸ λογικόν, ὁ ὀρθός

λόγος· τὸ δίκαιον, ὁ λόγος· se rendre à la—, ὑπέκω, πείθομαι εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον· entendre—, ὑπακούω εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον·—con-vaincante, λόγος πειστικός·—αἴτιον, αἰτία· pour quelle—avez-vous fait cela? διατι ἐκάμετε τοῦτο; il doit avoir de bonnes—s, πρέπει νὰ ἔχη λόγους, εὐλόγους ἀφορμάς·—ἀπολογία, ἐξηγήσεις, ἱκανοποίησις· demander—pour une offense, ἀπαιτῶ ἐξηγήσιν, ἱκανοποίησιν διὰ προσβολήν· mariage de—, γάμος ἐκ συμφέροντος· perdre la—, παραφρονεῖν· parler—, ὁμιλεῖν λογικῶς, φρονίμως, πρεπόντως· avoir—, ὀρθῶς λέγειν, ἐν τῷ δίκαιῳ εἶναί τινα· comme de—, ὡς εἰκός, ὡς εἶναι δίκαιον· plus que de—, πέρα τοῦ δέοντος, πλέον τοῦ πρεπόντος· mettre qqn à la—, συφρονίζειν τινά·—d' état, αἰτία, λόγος πολιτικός· donner—à qqn, δικαίῳ τινα·—de plus, ἰδοῦ καὶ ἕτερος λόγος· à plus forte—, πολλῶ μᾶλλον, διὰ τὸν λόγον τοῦτον· se faire —, ἐκδικουμαι, αὐτοδικῶ· (ἐμπορ.)—sociale, ἐπωνυμία ἐμπορικῆ, ἐμπορικῶ οἴκου ὑπογραφή· (μαθ.) en—directe, κατ' εὐθειαν ἀνάλογος· en—inverse, ἀντιστρόφως ἀνάλογος· en—de, ἔνεκα, ἐξ αἰτίας· à—, λόγω, κατ' ἀναλογίαν· à—de dix francs par jour, δαπάνη δέκα δραχμῶν καθ' ἑκάστην.

raisonnable, λογικός· ἔλλογος, δίκαιος, εὐφρονῶν, ὀρθός· l'homme est un être —, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζῶον λογικόν· prétention—, ἀξίωσις ἔλλογος· prix—, τίμημα εὐλογον, μέτριον· taille—, revenu —, ἀνάστημα τὸ πρέπον, εἰσόδημα επαρκές.

raisonnablement, κατὰ λόγον, εὐλόγως, εἰκότως, πρεπόντως, ἀρμυδίως· μετρίως.

raisonnant, e, ἀντιλεκτικός.

raisonné, e, λελογισμένος.

raisonnement, συλλογισμός· παρατίρρισις·—s, ἐπιχειρήματα· faux—, παραλογισμός.

raisonner, ῥ. οὐδ. λογιζομαι, διαλογίζομαι, συλλογιζομαι, συσκέπτομαι, κρίνω·—sur une affaire, συσκέπτομαι συζητῶ περί τινος ὑποθέσεως·—ἀπαντῶ, ἀποκρίνομαι· ne raisonnez pas, μὴ ἀποκρίνεσθε, δὲν πρέπει ν' ἀποκρίνεσαι·—faux, παραλογίζομαι ῥ. ἐν. λελογισμένως· πράττω τι· cet acteur raisonne bien son rôle, ὁ ἠθοποιός οὗτος ἐφαρμόζει τὸν ὀρθὸν λόγον εἰς τὴν ὄρασίν του.

raisonneur, euse, συλλογιστής, συλλογιστικός, ἀντιλεκτικός, ὁ περί τὸ συλλογιζέσθαι καὶ συζητεῖν δεινός· λεπτολόγος, σοφιστής.

rajah ἢ raja, ἡγεμῶν Ἰνδός.

rajeunir, ῥ. ἐν. ἀνηθῆσαι, ἀναθάλλειν ποιῶ, ῥ. οὐδ. ἀνηθάσχω, νεάζω, ἀνανεοῦμαι.

rajeunnisant, e, ἀνηθάσκων·—ἀνεῶ τὴν κρᾶσιν.

rajeunissement, ἀνανέωσις· εἰς πρὸς τὴν ἡλικίαν (τοῦθ' ὅπερ ἀδύνατον) ἢ τὰς δυνάμεις, τὴν ζωηρότητα, κ. ξανάνιωμα.

rajustement, ἡ ἐπισκευή, ἡ κατάρτισις, ἐπανόρθωσις, διευθετήσις.

rajuster, ῥ. ἐν. ἐπισκευάζω, καταρτίζω, διευθετῶ, ἐφαρμόζω·—une horloge, ἐπισκευάζω, συναρμόζω (μέγαι ὠρολόγιον).

ralant, e, ῥογγώδης ὡς ψυχόραγῶν.

rale (ὀρνιθ.) ὀρτυγομήτρα, κύχραμος, κ. ὀρτυκομάνα.

rale ἢ ralement, ῥόγγος, ψυχόραγία, κ. ἀγκομαχητόν.

ralentir, ῥ. ἐν. βραδύτερον νοησιστῶ, ἀνακόπτω, βραδύνω·—in

pas, βραδυπορῶ· —le zèle, χαλαρῶ τὸν ζῆλον.

ralentissement, ὑβρεσις, ἀναχλασμός, βράδυνσις, ἀνακοπή, βραδυπορία.

râler, ῥέγχομαι ὡς ψυχορραγῶν, κ. ἀγχομαγῶ.

ralingue, θ. σχοινίον περὶ τὸ ἴστιον, ποδεῶν.

ralinguer, ῥ. ἐν. —une voile περιρράπτω ποδεῶνα, σχοινίον ἤτοι εἰς ἴστιον πρὸς ἐνδυνάμωσιν αὐτοῦ —ῥ. οὐδ. κόπτω τὸν ἄνεμον τῶν διὰ ποδῶνων δεχόμενος αὐτὸν πλαγίως.

ralite, r se —, κατακλίνομαι πάλιν· νοσῶν.

raller, ῥ. οὐδ. (ἐπὶ ἐλάφου ὀργώσης πρὸς συνουσίαν) μυκῶμαι.

ralliement ἢ ralliment, συναθροισις, συναγωγή, συγκέντρωσις στρατοῦ ἢ στόλου διεσπαρμένου· **point de—**, τύπος συναθροίσεως.

rallier, ῥ. ἐν. συναθροίζω, συνάγω, συγκαλῶ τὸν φεύγοντα στρατόν, τοὺς διεσπαρμένους στρατιώτας· —(μεταφ.) προσεγγίζω ἀλλήλοις· τὰ κόμματα, συνδιαλλάσσω, συμβιβάζω.

rallonge, θ. προσθήκη, τὸ προσραπτόμενον τεμάχιον ὑφάσματος πρὸς ἐπέκτασιν, κ. κλάδι.

rallongement, ἐπέκτασις, μήκυνσις, κ. μάκρεμα.

rallonger, ῥ. ἐν. ἐκτείνω διὰ προσθήκης, ἐπεκτείνω, μηκύνω, κ. μακραίνω, κλαδιάζω.

rallumer, ῥ. ἐν. ἀνάπτω ἐκ νέου· (μεταφ.) διεγείρω πάλιν· —la guerre, κινῶ πάλιν εἰς πόλεμον, ἀναρριπίζω αὐτόν.

ramadan ἢ ramazan, τὸ ῥαμαζάνιον, ἡ νηστεία τῶν μωαμεθανῶν.

ramadouer, ῥ. ἐν. πραύνω τινα θωπεύων.

ramage, κελάδημα πιηγῶν, τερέτισμα ἄνθη καὶ φυλλώματα, κλά-

δοὶ ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων· tapisserie à grands—s, τοιχοκαλύμματα μεγαλόκλαδα.

ramager, ῥ. ἐν. (ὀλίγον εὔχρ.) τερετίζω, κελადῶ.

ramaigrir, ῥ. ἐν. καθιστῶ πάλιν ἰσχνόν.

ramaigrissement, ἡ ἐκ νέου ἴσχνασις.

ramas, συμφόρημα, συρφετός, ἄθροισμα πραγμάτων μικρᾶς ἀξίας ἢ μηδαμινῆς· —de vieux habits, σωρός παλαιῶν ἐνδυμάτων, παλαιόρουγα.

ramasse, θ. ἔλκυθρον δι' οὗ κατολισθαίνουσιν ἀπὸ τῶν χιονοσκεπῶν ὄρεων.

ramassé, e, συμφόρητος, σωρευτός· εὔρωστος· κοντόπαχος.

ramasser, ῥ. ἐν. συφορῶ, σωρεύω, ἀθροίζω, κ. συνάζω· —des matériaux pour un ouvrage, συνάγω, συλλέγω ὕλην πρὸς συρφήν· —ses gants, ἀναλαμβάνω τὰς πεσοῦσας περιχειρίδας, κ. γάντια μου· la poule ramasse ses poussins sous ses ailes, ἡ ὄρνις συναθροίζει τοὺς ἑαυτῆς νεοσσοὺς ὑπὸ τὰς πτέρυγας· (μεταφ.) —ses forces, ἐπιχειρῶ πάσαις δυνάμεσιν.

ramasseur, συλλέκτης· ὀδηγός· ἔλκυθρου ὄρεινοῦ, ἔλκυθραγωγός.

ramassis, σωρός ἄθλιος, συρφετός, συμφόρημα.

ramassoir, στιλβωτῆρ τοῦ χάρτου.

ramazan, ἰδὲ ramadan.

rambour, ξεινόμηλον.

rame, θ. κώπη, κ. κουπί· —(γεωρ.) χάραξ, κάμαξ, στῆριγμα φυτοῦ· —de papier, δέσμη, δεσμὸς χάρτου, κ. ῥίσμα.

ramé, e, χαρακωστήριχος· balles—ées, boulets—s, σφαῖραι πυροδόλου ἢ τηλεδόλου συντηνωμέναι διὰ σύρματος ἢ ἀλύσεως.

rameau, κλών, κ. κλωνάρι· *Di-manche des* —x, ἡ κυριακὴ τῶν Βαίων.

ramée, θ. κλάδοι μετὰ φύλων—κλάδοι συμπεπλεγμένοι ἀποτελοῦντες σιαῖδα.

raméen, enne (βοτ.) ἐκ κλωνός γεννηθεῖς, κλωνογενής.

ramelle, θ. κλωνάριον.

ramenable, ἐπαναγωγίμος.

ramendable (ἀρχ.) ἐπανορθωτός, θεραπευτός.

ramender, ῥ. ἐν. τὰ τρώφιμα εὐ γναίνω—κοπρίζω ἐκ δευτέρου τὸν ἀγρόν·—(ἀρχ.) βελτιῶ.

ramener, ῥ. ἐν. ἐπανάγω, ἐπαναφέρω, φέρω ὀπίσω—*un deserteur*, ἐπαναφέρω τὸν λειποτάκτην· (μεταφ.) ποιῶ ὥστε ν' ἀναθάλλῃ, νὰ ἀκμάσῃ πάλιν·—*l'abondance la raix*, ἐπαναφέρω τὴν ἀφθονίαν,

ramentevoir, ῥ. ἐν. ἀνομιμνήσκω, ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην.

ramequin, εἶδος τυχρότητας.

ramer, ῥ. ἐν. ὑποστηρίζω διὰ χαράκων ἔρποντα φυτὰ—ἔρέσσω, κωπηλάτῳ—(δημωδ.) μογθῶ, αἰσθ. νομαὶ ὑπερβολικὸν κάματον.

ramereau, νεοσσός φάσσης, κ. περιστεράκι.

ramette, θ. μικρὰ δεσμὶς γάρτου.

rameur, ἐρέτης, κωπηλάτης.

rameux, cuse (βοτ.) πολύκλαδος· κλωνώδης.

ramier (ὄρνιθ.) ἡ φάσσα, κ. ἀγριοπερίστερον—σωρός φρυγάνων.

ramification, διακλάδωσις νεύρου, ἀρτηρίας, φυτοῦ· (μεταφ.) αἱ διακλαδώσεις συνωμοσίας, αἰρέσεως, κτλ.

ramifier, se—, ῥ. διακλαδοῦμαι· οἷον δένδρον, αἱ φλέβες, καὶ μεταφ. πατρία, αἵρεσις κτλ. *le protestantisme se ramifie à l'infini*, ὁ προτεσταντισμὸς ἐξαπλοῦται ἐπ' ἄπειρον.

ramilles, θ. κλωνάρια.

ramingue, cheval—, ἵππος δυσήνιος, ἀπειθής.

ramoindrir, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. ἐλαττῶ, σμικρύνω πάλιν· σμικρύνομαι ἔτι μᾶλλον.

ramoiter, ῥ. ἐν. νοτίζω, ὑγραίνω.

ramollir, ῥ. ἐν. ἀπαλύνω, μαλάσσω, μαλακύνω—*du cuir*, ἀπαλύνω τὸ δέρμα· *la cire se ramollit au feu*, ὁ κηρός μαλακύνεται εἰς τὸ πῦρ.

ramolissable, εὐμάλακτος, δεκτικὸς μαλακύνσεως.

ramollissant, e, ἀπαλλυντικός, μαλακτικός.

ramolissement, μαλάκυνσις· (μεταφ.) χαύνωσις.

ramon, (ἀρχ.) εἶδος σαρώθρου.

ramonage, καπνοδόχου καθάρσις.

ramoner, ῥ. ἐν. καπνοδόχον καθαίρω, καθαρίζω.

ramoneur, καμινοκαθάρτης, ὁ καπνοδόχου καθάρων.

rampant, e, ἔρπων, ἔρπυστικός· *animal*—, ζῶον ἔρπετόν· *plante*—e, φυτὸν ἔρπυστικόν· (μεταφ.) ταπεινῶρων, χαμερπής, δουλοπρεπής· *homme*—, ἄνθρωπος χαμερπής, *caractère*—, χαρακτήρ δουλόφρων, ταπεινός.

rampe, ἀναβαθμοῦ δρύφακτος, ἀπόκλιμα, ἀγγελατῆς κλίμακος—πρανές, κλιτὺς κήπου ἢ φρουρίου· *λυχνοστοιχία* ἐπὶ τοῦ προσκηνίου τοῦ θεάτρου.

rampement, ἔρπυσμός.

rampen, ῥ. ἐν. ἔρπω, ἐρπύζω. κ. σύρομαι, σάβρομαι· οἷον ὁ ὄφις, οἱ σκώληκες κτλ. (ἐπὶ φυτῶν) ἐξαπλοῦμαι ἐπὶ τοῖχου ἢ δένδρου· (μεταφ. ἐπὶ προσώπων) ὑποπτύσσω ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου μου, ἔρπω, ταπεινοῦμαι, ὑποτάσσομαι χαμερπῶς.

rampin, cheval —, ἵππος ὄνου-
χοβάτης, ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ὄνου-
πατῶν.

ramponer, ῥ. ἐν. κραιπαιλῶ ἐν
καπηλείοις ἕξω τῆς πόλεως.

rams, ὄνομα γαρτοπαιγνίου.

ramure, θ. κέρατα ἐλάφου.

ranacés (ζωολ.) τὰ βατραχο-
ειδῆ ἕρπετά.

ranaire, βατραχοειδῆς.

rancart, mettre qqn ἢ qqc
au—βάλλω τινὰ ἢ τι κατὰ μέρος,
ἀφίνω, ὀλιγωρῶ, κ. παραπετῶ les
faux amis sont bons à mettre au
—, οἱ ψευδεῖς φίλοι εἶναι ἄξιοι ὀλι-
γωρίας, ἀπορριψέως.

rance, ταγγύς, σαπρός, πεπα-
λαιωμένος.

ranche, θ. πᾶς πάσσαλος ξύ-
λινος ἢ σιδηροῦς ἐμπεπηγμένος
εἰς στύλον καὶ ἀποτελῶν βαθμίδα
κλίμακος ἐκ πασσαλίσκων.

rancer, ῥ. ἐν. ἐπισκευάζω πα-
λαιὸν πλοῖον.

ranci, e, ἰδὲ rance.

rancidité, θ. ταγγίασις, τάγγη,
κ. τσαγκάδα.

rancio, οἶνός τις Ἴσπανικός.

rancir, ῥ. ἐν. ταγγίζω, κ. τσαγ-
γιάζω.

rancissure, θ. ἰδὲ rancidité.

rançon, θ. λύτρον, τὰ λύτρα, τὰ
πρὸς λύτρωσιν ἀποτινόμενα χρή-
ματα.

rançonnement, εἴσπραξις λύ-
τρων, λύτρων ἐπιβολή.

rançonner, ῥ. ἐν. ἐπιβάλλω, εἰσ-
πράττω λύτρα, l'ennemi a ran-
çonné la ville, ὁ ἐχθρὸς ἐπέβαλε
λύτρα εἰς τὴν πόλιν.

rançonneur, euse, ὁ εἰσπράτ-
των λύτρα, ὁ ἀπολύων ἀντὶ λύτρων.

rancune, θ. μνησικαχία, κότος·
garder— a qqn ἢ avoir— con-
tre qqn, μνησικαχῶ πρὸς τινά, κ.
τοῦ φυλάττω ἕχθραν.

rancunier, ière, μνησικαχός.

randonnée, θ. περιστροφή, κυ-
κλικὸς δρόμος, περιδρόμος τῆς ἐλά-
φου ἀφ' οὗ πρῶτον ἐκδληθῆ ἔκ τοῦ
φωλεοῦ.

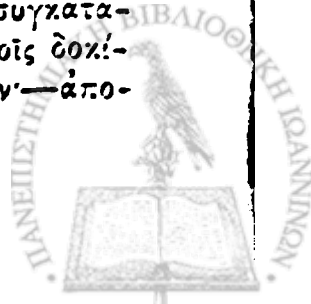
rang, στίχος, τάξις, σειρά· βαθ-
μὸς, τάξις, θέσις ἣν κατέχει τις ἐν
ὀμηγύρει τινὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἢ ἐν
τινὶ πομπῇ, παρατάξι ἢ τελετῇ· —
ἀξίωμα· τάξις ἣν κατέχει τις ἐν τῇ
ὑπολήψει τῶν ἀνθρώπων, ἐν τῇ
κοινῇ γνώμῃ· tenir un — honora-
ble, κατέχειν βαθμὸν ἢ θέσιν ἐντι-
μον· — αἱ διάφοροι κοινωνικαὶ τά-
ξεις· les révolutions confondent
les—s, αἱ ἐπαναστάσεις, αἱ πολι-
τικαὶ μεταβολαὶ συγγέουσι τὰς τά-
ξεις· se mettre sur les —s, προ-
βάλλεσθαι εἰς ὑποψηριότητα διὰ τινά
θέσιν· soutenir son—, φυλάττειν
τὴν ἀξιοπρέπειαν· servir dans les
—s, ὑπηρετεῖν ἐν τῷ στρατῷ· —
mettre au rang, συγκαταλέγειν,
συγκατατάσσειν· (ναυτ.) vaisseau
de premier, —πλοῖον (πολεμικόν)
πρώτης τάξεως.

rangé, e, τεταγμένος, συντετα-
γμένος· un homme—, ἄνθρωπος
εὐτακτος, κόσμιος, σώφρων· ba-
taille—ée, μάχη ἐκ τοῦ συστάδην.

rangée, θ. στίχος ἢ στίχος·
σειρά, κ. ἀράδα· une belle — de
dents, ὠραία ὀδοντοστοιχία, ἕρκος
ὀδόντων.

rangement, κατάταξις ἢ κατὰ
σειρὰν τάξις, κ. ἀράδιασμα.

ranger, ῥ. ἐν. τάσσω, κατα-
τάσσω, βάλλω εἰς τάξιν εἰς γραμ-
μῆν, κ. θέτω κατὰ σειρὰν· — des
troupes, κατατάσσω, στρατιώτας,
στρατόν· — des livres, τάσσω στι-
χηδὸν βιβλία, κ. τὰ θέτω κατὰ σει-
ράν, τὰ ἀραδιάζω· — un auteur
parmi les classiques, συγκατα-
λέγω συγγραφεὰ τινὰ ἐν τοῖς δοκι-
μοῖς, μεταξύ τῶν κλασικῶν· — ἀπο-

τάσσω, ἐκποδῶν τίθημι, — une voiture, θέτω ἀμαξάν κατά μέρος· (μεταφ.) ὑποτάσσω — un pays sous ses lois, ὑποτάσσω, ὑποχείριον ποιῶ, γώραν τινά· se —, ἀφίσταμαι, παραμερίζω, κ. κάμνω τόπον· τίθεμαι ἐν τάξει· — (ἐπὶ πολλῶν) se — autour d' une table, περικάθημαι εἰς τράπεζαν· (μεταφ.) se — τακτοποιοῦμαι, διορθοῦμαι, κ. φρονιμεύω, νοικοκυρεῦω· — συντάσσομαι· τινί· se — du parti libéral, συντάσσομαι τῷ φιλελευθέρῳ κόμματι· — de l' avis de qqn, τάσσομαι τῇ γνώμῃ, ἀσπάζομαι τὴν γνώμην τινός.

rangier (ζωολ.) ἀρχαιότερον ὄνομα τοῦ renne, τάρανδος.

ranguillon, γλωχίν ἀγκίστρου· ἀγκύλιον.

ranin, ο (ζωολ.) βατραχοειδής· (ἀνατ.) veines — es, ὑπογλωττίδες φλέβες.

ranimer, ῥ. ἐν. ἀναζωοποιῶ, ἀναζωογονῶ, ἀνίστημι ἐκ τοῦ θανάτου. Dieu seul peut — les morts, μόνος ὁ Θεὸς δύναται ν' ἀναστήσῃ τοὺς νεκρούς· (μεταφ.) cette bonne nouvelle a ranimé les esprits, ἡ καλὴ αὕτη εἰδήσις ἀνεψύχωσε τοὺς ἀνθρώπους· le printemps ranime la nature, τὸ ἔαρ ἀναζωογονεῖ τὴν φύσιν· le succès a ranimé le courage des soldats, ἡ ἐπιτυχία ἀνεζωοπύρῃσε τὸ θάρρος τῶν στρατιωτῶν.

ranivore, βατραχοφάγος.

ramule, θ. (παθολ.) ὑπογλωττίς, ἀπόστημα ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, βατράχιον.

ranz des vaches, μέλος, σκοπὸς τῶν βουκόλων τῆς Ἑλβετίας.

ra out, ἰδὲ roui.

rapace, ἀρπακτικός, οἶον ὁ ἱέραξ, ὁ γύψ· (μεταφ.) φιλάρπαξ, πλεονέκτης, αἰσχροχειρδής.

rapacité, θ. ἀρπακτικότης, τὸ φιλάρπαγον· (μεταφ.) ἀπληστία, φιλοκέρδεια· la — de l' usurier, ἡ φιλοκέρδεια τοῦ τοκογλύφου.

râpage, ἀπόξεσις, ἀπότριψις.

rapariement, ἀνασυνδουασμός, κ. ζευγάρισμα.

raparier, ῥ. ἐν. ἀνασυνδουάζω, κ. ταϊριάζω, ζευγαρόνω.

rapatelle, θ. ὕφασμα τρίχινον διὰ κόσκινα.

rapatriage, συμφιλιώσεις, συνδιαλλαγῆ· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ rapatriement λέγεται.

rapatrier, ῥ. ἐν. συμφιλιῶ, συνδιαλάσσω· — ἐπαναφέρω εἰς τὴν πατρίδα· — des troupes, ἐπαναφέρω ἀπὸ τῆς ξένης στρατεύματα.

râpe, θ. ξύστης τυροῦ κ. τ. λ. ξύστρον, κ. ῥεντές· εἶδος ῥίνης μεγαλόδοντος πρὸς γρήσιν τῶν ξυλουργῶν καὶ κλειθροποιῶν· — βότρυς σταφυλῆς ἄνευ ῥαγῶν, συνων. τῷ ralle· — πληθ. ῥαγάδες ἐν τῷ γόνατι τοῦ ἵππου.

râpé, ο, ξυστός· habit —, ἔνδυμα τετριμμένον, πεπαλαιωμένον.

râpé, νέα σταφυλὴ ἐμβαλλομένη εἰς τὸν οἶνον πρὸς βελτίωσιν αὐτοῦ· — ὁ οὕτω βελτιωθεὶς οἶνος.

râper, ῥ. ἐν. ξύω, ἀποξύω· τρίβω· — du bois, ἀποξύω τὴν ἐπιφάνειαν ξύλου διὰ τοῦ ξύστρου ἢ ῥυκανίου, πελεκῶ ἐπιπολαίως.

rapetassage, ἐπιγραφή, κ. ἐμβάλωμα.

rapetasser, ῥ. ἐν. ἐπιδιορθῶ παλαιὰ φορέματα, κ. μερεμετίζω, ἐμβαλλώνω.

rapetisser, ῥ. ἐν. σμικρύνω· — (μεταφ.) ταπεινῶ, ἐξευτελίζω· ῥ. οὐδ. σμικρύνομαι· les jours rapetissent.

râpeur, ξύστης, ἀποξέστης· κ. πνοκόπτης.

rapide, ταχύς, γοργός con-
quête—, κατάκτησις ταχείᾳ ὡ-
κύρροισ, γειμαρρώδης· courant—,
ῥεῦμα ὀρμητικόν—ἀπότομος, ἀνά-
της· côte—, ἀκτὴ ἀπορρώξ, ἀπότο-
μος—οὐσ. (ἐν Ἀμερικῇ) μέρος τοῦ
ποταμοῦ ἐνθα τὸ ῥεῦμα εἶναι ὀρμητι-
κώτατον σχεδὸν ὡς καταρράκτης.

rapidement, ταχέως, τάχιστα.

rapidité, θ. τάχος, ταχύτης,
γοργότης.

rapieusement ἢ rapieage, ἀ-
ναρραφή, ἐπιρραμα, ἐμβάλωμα.

rapiecer, ῥ. ἐν. συρράπτω, ἐπιρ-
ράπτω, κ. ἐμβάλλω.

rapieçetage, ἐπιρραφή, προ-
σθήκη τεμαγίου ὑφάσματος πρὸς
ἐπισκευήν, ἐπιδιορθώσιν.

rapieçeter, ῥ. ἐν. προστίθῃμι,
ἐπιρράπτω μικρὰ τεμάγια ὑφάσμα-
τος, ἐπιδιορθώνω, ἐμβάλλω.

rapière, παλαιὸν εἶδος μακροῦ
ξίφους.

rapin, νέος ζωγράφος, μαθητευ-
όμενος ἢ βοηθὸς ζωγράφου.

rapine, θ. ἀρπαγή, διαρπαγή,
διαφύρσις ἢ λεία, τὸ ἀρπαγμα· ils
ne vivent que de—, δι' ἀρπαγῆς,
διὰ ληστείας ἢ πειρατίας ζῶσιν·
s'enrichir par ses —s, ἐξ ἀρπα-
γῆς, ἐξ ἀδίκου κέρδους πλουτεῖν·
oiseau de—, ὄρνεον ἀρπακτικόν.

rapiner, ῥ. ἐν. ἀρπάξω, διαρ-
πάξω, σφετερίζομαι, κ. παίρνω διὰ
τῆς βίας, ἀδίκως.

rapineur καὶ eux, euse, ἀρ-
παξ, ἀρπακτικός.

rapiquer (ναυτ.) κατευθύνω τὸ
πλοῖον ὅσον οἶόν τε κατὰ τοῦ ἀνέ-
μου, κ. ὀρτσαίρω.

rapointir, ῥ. ἐν. ὀξύνω τὴν ἀμ-
βλείαν αἰγμῆν.

rappareiller, ῥ. ἐν. συναρ-
μύζω ἐκ νέου, κ. ταιριάζω πάλιν.

rappariement, ἀνασυνδυα-
σμός, κ. ταίριασμα, ζευγάρωμα.

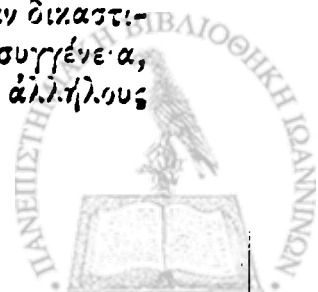
rappariet, ῥ. ἐν. προστίθῃμι
εἰς τι ἕτερόν τι, ἵνα ἀποτελέσωσι
ζευγος, κ. ταιριάζω, ζευγαρώνω—
un gant, συναρμύζω χεῖριδα, (κ.
γάντι) μετ' ἄλλης.

rappel, ἀνάκλησις—l' un am-
bassadeur, ἀνάκλησις πρέσβευσις—
ἀνακλητήριον σάλπισμα, ἢ τυμπαν-
νοκρουσία πρὸς ἀνάκλησιν τῶν στρα-
τιωτῶν—à l' ordre, παρακλήσεσις
εἰς κοσμιότητα, ἡσυχίαν καὶ τάξιν
ἐν συνελεύσει καὶ συνεδριάσει.

rappeler, ῥ. ἐν. ἀνακαλῶ, προ-
σκαλῶ τινα ὀπίσω, γὰ ἐπιστρέψῃ—
ambassadeur, ἀνακαλῶ πρεσβευτήν
εἰς τὴν ἑαυτοῦ κυβέρνησιν—un
exilé, κατὰγω τὸν ἐξόριστον, ἐπι-
τρέπω αὐτῷ γὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν
ἑαυτοῦ πατρίδα· (μεταφ.)—à l' or-
dre, ἐπαναφέρω εἰς τάξιν· le pré-
sident de l' assemblée a rappelé
l' orateur à l'—, ὁ πρόεδρος τῆς
συνελεύσεως ἐκέλευσε τὸν ῥήτορα γὰ
μὴ παρεκτρέπηται, τὸν ἐπανέφερον
εἰς τὴν τάξιν—à la vie, ἀναδιώσκει
ποιῶ, ἐπαναφέρω εἰς τὴν ζωήν—
un souvenir, ἀναμνησθεσθαί τι·
se—, ἐνθυμεσθαί· vous rappelez
vous ce qu' il nous a dit? ἐνθυ-
μεσθαί ὅτι μᾶς εἶπε; je me le
rappelle, τὸ ἐνθυμοῦμαι.

rapliquer, ῥ. ἐν. ἐραρμύζω ἐκ
νέου.

rapport, εἰσόδημα, πρόσοδος,
προϊόν, καρπός—d' une terre,
πρόσοδος γῆς, προϊόν, καρπός αὐ-
τῆς—ἐκθεσις, ἀφήγησις· ἀπολογι-
σμός—fidèle, ἐκθεσις πιστή· faire
ses —s, διαδίδω μετ' ἀδιακρίσιας,
ὡς ἀκριτόμυθος ἢ κακὸς βουλος, δια-
ξάλλω—δικαστικὴ ἐκθεσις—μαρ-
τυρία ἰατρῶν ἢ πραγματογνωμόνων
διδόμενη κατὰ παραγγελίαν δικαστι-
κῆν—σλέσις, ἀναλογία, συγγένεια,
ὁμοιότης· des—s, αἱ πρὸς ἀλλήλους

γωγὴ νεάνιδος ἀκουσίως ἢ ἐκουσίως.

râpure, θ. ξύσμα, ἀπόξεσμα· ξίνισμα.

raquetier, ὁ ποιῶν ἐργαλεῖν σφαιροπαικτικὰ ἢ ἀντικρουστικὰ.

raquette, θ. (ἀντικρουστικὸν ἐργαλ. ἀσυνήθους παρ' ἡμῖν παιγν.) ἀντικρούστης.

rare, σπάνιος· ἀσυνήθης· ἕξοχος. σπανίας ἰκανότητος· vous devenez bien—, σπανίως σᾶς βλέπομεν, ἐγείνατε ἀκριβοθώρητος· (φυσ.) ἀραιός, τούναντιον τοῦ dense πυκνός· l' air est plus rare à mesure qu' on s' élève dans l' atmosphere, ὁ ἀήρ καθίσταται ἀραιότερος καθ' ὅσον ἀνυψοῦται τις εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν.

rarefactibilité, θ. ἰδιότης τοῦ ἀραιοῦσθαι.

raréfactif, ive, ἀραιωτικός.

raréfaction, θ. ἀραίωσις· la — de l' air, ἡ ἀραίωσις τοῦ ἀέρος.

raréfiable, ἀραιωτός, ἐπιδικτικός ἀραιώσεως.

raréfiant, e, ἀραιωτικός.

raréfier, ῥ. ἐν. ἀραιῶ, ἐξαραιῶ· la chaleur raréfie l' air, ἡ θερμότης ἀραιοῖ τὸν ἀέρα.

rarement, σπανίως, κ. ποῦ καὶ ποῦ, κᾶπου κᾶπου.

rarescence, θ. ἀραιότης.

rareté, θ. σπάνις, σπανιότης, ἔλλειψις· σιτοδεία· la — du blé, ἡ ἔλλειψις σίτου, σιτοδεία· — τὸ ἀσύνηθες, c' est une — de vous voir, εἶναι θαῦμα τὸ νὰ σᾶς βλέπη τις· — τὸ παράδοξον· pour la — du fait, διὰ τὸ παράδοξον τοῦ γεγονότος.

rarité, θ. (φυσ.) ἀραιότης.

rarrivée, θ. ἡ πάλιν ἄφιξις.

rarriver, ῥ. οὐδ. καταπλέω πάλιν.

rarrissime, σπανιώτατος.

ras, e, ἐν· χρῶ κεκαρμένους, κομ-

μένος σύρριζα. barbe — e, γένειον κεκομμένον, κ. κουρευμένον· drap, velour—, ἐριοῦγον, (κ. τσόγα)· βραχύγουν, γνοῦδες, κ. βελοῦδον, λείον· — e campagne, χώρα πεδινή· bataille en — e campagne, μάχη ἐν ἰσοπέδῳ, ἐν ἀνοικτῷ καὶ ὁμαλῷ πεδίῳ· mesure — e, μέτρημα σίτου, ἄλατος κ. τ. λ. μέχρι στεφάνης, ἰσοχειλές, ὑπερχειλές· faire table — e, καταργῶ τὰς παλαιὰς ἰδέας, δοξασίας, προλήψεις, ἤθη καὶ ἔθιμα, νόμιμα, ἀναμορφῶ τὴν κοινωνίαν· — οὐστ. εἶδος ὑφάσματος, οὔτινος ὁ γνοῦς ποσῶς δὲν φαίνεται, λειόγουν — πλωτὸν ἰκρίωμα, ἐφ' οὗ ἰστάμενοι πακτοῦσι τὸ πλοῖον· — de marée idè raz.

rasade, θ. ἐπιχειλῆς κύαθος, ἐπιστεφές, κ. ξεχειλιστὸν ποτήριον.

rascasse, θ. (ἰχθ.) ἡ σκόρπαινα.

rascation, θ. ῥόγγος.

rascle (γεωρ.) βωλοτρίπτης.

rasement, κατεδάφισις τείχους, φρουρίων, ὄχυρωμάτων κ.τ.λ.

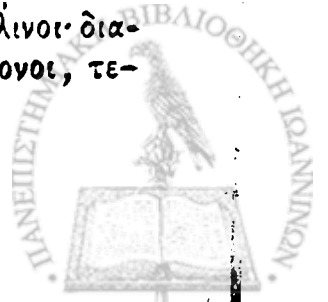
raser, ῥ. ἐν. κείρω, ξυρῶ, οἶον τὴν κόμη, τὸ γένειον· — un édifice, κατεδαφίζω οἰκοδομήν· — une ville, καταστρέφω ἄρδην κυριευθεῖσαν πόλιν· (μεταφ.) διαβαίνω ἀστραπηδὸν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ἐφαπτόμενος· la balle lui rase le visage, ἡ σφαῖρα τὸν ἐκτύπησε ξυστά· — un vaisseau, καταρρίπτω ἐν ναυμαγίχτους ἰστοὺς ἐχθρικοῦ πλοίου· — la côte, ἀκτοπλοῶ, παραπλέω τὴν ἀκτὴν.

rasibus (οἰκείως) κατ' ἐπαφήν, ἐγγύτατα, σιμὰ σιμὰ.

rasière, θ. ἀρχαῖον μέτρον γωρητικότητος, ἴσον πρὸς λίτρ. 70, 14.

rasoir, ξυρός, κ. ξυράφιον.

rassade, θ. κόχκοι ὑάλινοι διαφόρων χρωμάτων, χορδότονοι, τεταγμένοι εἰς περιδέραια.

ressasiement, πλήρωσις, κόρος, χορτασμός.

ressasier, ρ. έν. πληρῶ, κορέννυμι, χορτάζω· (μεταφ.) — **ses yeux**, τήν τῶν ὀφθαλμῶν ἀπλησίαν θεραπεύω· **se—**, πληροῦμαι, κορέννυμαι· **se—de plaisirs**, κορέννυσθαι ὑπό ἡδονῶν.

rasse, θ. κάλαθος δι' ἧς μετροῦσι τοὺς ἄνθρακας έν σιδηρουργείοις.

rassemblement, συνάθροισις, συρροή, — συναγυρμός πανταχόθεν, σύλλεξις· — **de troupes**, συγκαλεσις στρατευμάτων· **dissiper un—** διασχερπίζειν συρροήν, συνάθροισιν πλήθους.

rassembler, συναγείρω, συναγοί, συλλέγω, συγκαλῶ, κ. μαζεύω· — **les débris d'une armée**, συναθροίζω τὰ λείψανα (ἡττημένου) στρατοῦ, τοὺς ἀπομείναντας στρατιώτας· — **des matériaux pour la composition d'un ouvrage**, συλλέγω ὕλην διὰ τήν σύνθεσιν πονήματος· — **des raiers**, συλλέγων τακτοποιῶ ἔγγραφα

ressoir, ρ. ε. (κλίν. ὡς **as-soir**) ἀνακαθίζω, ἐπαναθέτω· — **une pierre**, ἐπανατίθημι ἐκτοπισθέντα λίθον, ἐγκαθίστημι πάλιν αὐτόν· **se—**, ἀνακάθηναι, ἐπανακάθηναι.

resseréner, αἰθρία, ἀπαιθρία· οὐρανό·

resseréner, ρ. έν. διαιθρίαζω, καθαρίζω τὸν οὐρανόν· (μεταφ.) ἀνακαθάρυνω, ἰλαρύνω, πρᾶννω τινά· **se—**, εὐδιῶ, καθίσταμαι εὐδιος, καθαρίζομαι ἀπό τῶν νεφῶν· (μεταφ.) φειδύνομαι, ἰλαρύνομαι, πρᾶννομαι.

rassléger, ρ. έν. ἀναπολιορκῶ.

rassis, ε, ραιν—, ἄρτος ξυλός, κ. ψωμί μπαγατίχο· (μεταφ.) **esprit—**, πνεῦμα ἡσυχον, γαλήνιον, ἄνθρωπος ἔμφρων, νομνεχής, κ.

κατασταλαγμένος· **de sens—**, ἀπαθής, ἀτάραχος·

rassortiment, ἀνακαταρτισμός, νέα συναρμολόγησις, συμπλήρωσις.

rassortir, ρ. έν. συναρμόζω, ἀνασυντίθημι, κ. ξαναταιριάζω.

rassoter, ρ. έν. ἀπομωραίνω τινά ὑπέρ τινος.

rassurance, θ. ἀναθάρρησις· πεποίθησις· τὸ ἀμέριμνον.

rassurant, ε, ἀναθαρρυντικός, ἀφαιρῶν τὸν φόβον, καθησυχαστικός.

rassurer, ρ. έν. ἀσφαλίζω, βεβαιῶ, στηρίζω, στερεῶ· (μεταφ.) καθησυχάζω, πληρῶ θάρρους, πεποιθήσεως, ἀναπαύω, καθησυχάζω.

rat, μῦς, κ. ποντικός ὁ μέγας, — **de cave**, εἰσπράκτωρ τῶν ἐμμέσων φόρων· — λαμπὰς μακρὰ κοιλίην· — **φιλάργυρος· c' est un—**, εἶνε ἕνας ξηνταβελόντης· **avoir des—dans la tête**, ἔχω ἰδιοτροπίας, κ. παραξενάδες· **il est pauvre comme un—de couvent**, εἶναι πᾶμπωγος· — **des champs**, ὁ ἀρουραῖος μῦς· **rongé par les—s**, μυόδρωτος.

rasure, θ. ξύρισμα.

rata, (δημῶδ.) καρύκευμα· — πᾶν ἐδῶδιμον.

ratafia, ξοσόλιον ἐξ οἴνοπνεύματος, ζαχάρεως καὶ τινων καρπῶν.

ratanhia, φαρμακευτικός τις θάμνος τοῦ Περού, ρατανία.

rataplan, ὁ ἦχος τοῦ τυμπάνου, τυμπανοχρουσία, ταραράμ.

ratatiné, ξυκνός, ξυσσός, ἐρρυτιδωμένος καὶ συνεσταλμένος, κ. ζαρωμένος· ὑπὸ τοῦ γήρατος· **vieillard—**, γέρων ξυσσαλέος, κ. ζουφιασμένος· **pomme—ée**, μῆλον ἐρρυτιδωμένον, κ. ζαρωμένον.

ratatiner, **se—**, ξυσσοῦμαι, συστέλλομαι, σμικρύνομαι, κ. ζαρῶνω, ζουρᾶζω ἐκ γήρατος.

ratatouille, θ. καρύκευμα πα-
χυλόν, χονδροειδές.

rate, θ. ὁ σπλήν, κ. ἡ σπλήνα.
(μεταφ.) épanouir la—, κινῶ εἰς
γέλωτα, τέρπω τινά· ne pas se
fouler la—, ἐργάζομαι ἐν ἀνέσει,
δὲν κοπιᾶζω πολὺ· —τὸ θῆλυ τοῦ
μυός, κ. ποντικίνα.

râteau, (ἐργαλ. κηπουρ. καὶ
γεωρ.) κενοδοντίς, ξύστρον, ἀρ-
πάγι, δίκρανον, κ. χτένα, τσου-
γκράνα.

ratel, (ζωολ.) ἑλειός ὁ δυσώδης.

ratelage, δικράνωσις, διὰ δι-
κράνου κάθαρσις τοῦ ἔδαφους.

râtelée, θ. δικράνωμα, ὅσον δι-
κρανον δύναται νὰ παρασύρῃ ἐφ' ἄ-
παξ.

râtelier, ῥ. ἐν. σύρω, συνάγω
διὰ δικράνου, δικρανίζω, ὁμαλίζω·
—du foin, ξηρὸν χόρτον δικρανί-
ζω, παρασύρω· —des allées, ὁμα-
λίζω διὰ τοῦ ξύστρου τὸ ἔδαφος
τῶν δεινδροστοιγιῶν.

râteleur, δικρανιστής, ὁ διὰ
τοῦ ξύστρου ἐργαζόμενος.

râteleux, euse (ἀρχ.) σωλη-
νικός.

râtelier, φάτνη τοῦ σταύλου, κ.
παγνί· στύλοι φέροντες κέρακας ἢ
ἀρπάγας ἀφ' ὧν ἀρτῶσι τὰ ὄπλα ἐν
τοῖς στρατώσι καὶ τοῖς σταθμοῖς·—
αἱ δύο σειραὶ τῶν ὀδόντων· de faux
—s, πλαστοὶ ἢ πρόσθετοι ὀδόντες·
se faire poser un — artificiel,
ἐντίθεσ' αἱ τεχνητὸν ἔρκος ὀδόντων.

ratelle, θ. φθίσις τῶν γοφῶν.

rater, ῥ. οὐδ. δὲν ἐκπυρσοκροτεῖ,
κ. δὲν παίρνει φωτιά τὸ ὄπλον·—
ἀπορρίπτομαι ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν·
l' étudiant a raté, ὁ σπουδαστής
ἀπέτυγεν, ἀπερρίφθη·—ῥ. ἐν. ἀμαρ-
τάνω τοῦ σκοποῦ, ἀποτυγχάνω·
j'ai raté une perdrix, ἀπέτυχον
πυροβολῶν κατὰ μιᾶς πέρδικος·
(μεταφ.)—une place, ὀπτιυγχανώ

ἐπιζητῶν θέσιν, ὑπαλλήλιαν τινά.
ratereau (ὄρνιθ.) ὁ τρωγλο-
δύτης.

ratier, κύων μυοθήρας· (μεταφ.)
ιδιότροπος, δύστροπος.

ratière, θ. μυάγρα, μυσπαγίς,
κ. φάνα.

ratificatif, ive, ἐπικυρωτικός.

ratification, θ. κύρωσις, ἐπι-
κύρωσις ἐγγράφου.

ratifier, ῥ. ἐν. κυρῶ, ἐπικυρῶ·
—un acte, un traité, ἐπικυρῶ ἐγ-
γραφον, συνθήκην.

ratillon, μύσκος, κ. ποντικίκι.

ratinage, βοστρύγισμα τοῦ
χνοός ὑφάσματος, κ. σγούρωμα.

ratine, θ. ἐρεοῦν ὑφασμα στρε-
πτόν, κ. ρατίνα.

ratiner, ῥ. ἐν. ὑποβάλλω εἰς
μηχανὴν συσπειρωτικὴν τὸ ὑφασμα
ἵνα συστρέψω τὸν χνοῦν αὐτοῦ.

ratiocination, θ. ἐξάσκησις
τῆς δυνάμεις τοῦ συλλογίζεσθαι,
τοῦ σκέπτεσθαι.

ratiociner ῥ. οὐδ. ἀσκῶ τὴν
τοῦ συλλογίζεσθαι δύναμιν, διασ. ἐ-
πτομαι.

ration, θ. μερὶς τροφῆς, σιτι-
ρέσιον, κ. τουρ. ταγίτι.

rational, λογιῶν, τετράγωνον
ὑφασμα, μετὰ δωδεκά πολυτίμων
λίθων, ὅπερ ἐφόρει ἐπὶ τοῦ στήθους
ὁ ἀρχιερεὺς τῶν Ἰουδαίων.

rationalisme, (φιλος.) ἡ τῶν
ὀρθολογιστῶν φιλοσοφία, ὀρθολογι-
σμός, ἀπόρριψις τῆς θείας ἀποκα-
λύψεως, καὶ λύσις παντὸς ζητήμα-
τος διὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου.

rationaliste, ὀρθολογιστής.

rationalité, θ. λογικότης.

rativore, μυοθόρος, κ. ποντο-
κοφίγος.

rationnel, elle, λογικός, ἐπιλο-
γος, σύμφωνος πρὸς τὸν ἔρθὸν λό-
γον· méthode —elle, μέθ. ὀρθο-
λογική· (ἀστρον.) horizon—, ὁ

λογικός ἢ νοητὸς ὄριζων, ὁ τέμνων τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν εἰς δύο ἴσα ἡμισφαίρια· (μαθημ.) *quantité — elle*, ποσότης ἧς ὁ πρὸς τὴν μονάδα λόγος δύναται νὰ ἐκφρασθῇ δι' ἑνὸς καὶ μόνου ἀριθμοῦ.

rationnellement, λογιστικῶς.

rationnement, ἡ καθ' ὠρισμένα ποσά, ἧτοι κατὰ σιτηρέσια διανομῆ τῶν τροφῶν.

rationner, ῥ. ἐν. διανέμω καθ' ὠρισμένας μερίδας τὰς τροφὰς καὶ πολεμφοῦδια ἐν πλοίῳ πολεμικῶ ἢ πολιορκουμένῳ φρουρίῳ.

ratissage, ἀπόξεσις τῆς ἐπιφανείας· ὀμαλισμός.

ratissier, ῥ. ἐν. ἀποξέω τὴν ἐπιφανείαν πράγματός τινος.

ratissoire, θ. ξύστρον.

ratissure, θ. ἀπόξεσμα.

raton, μυῖδιον, ποντικῆκι· οὕτω λέγουσι μάλιστα αἱ τιθῆναι τὰ βρέφη θωπευτικῶς· —εἶδος μικρᾶς ἄρκτου· —πλακοῦς μετὰ μαλακοῦ τυροῦ κατεσκευασμένος.

ratoncule, (βοτ.) εἶδος βατραχίου.

ratonner, ῥ. οὐδ. γρύζω ὡς ὁ μῦς.

rattacher, ῥ. ἐν. προσδέω τι πάλιν, ἐκ νέου, κ. ξαναδένω· (μεταφ.) συνδέω ἀχωρίστως, ποιῶ τι ν' ἐξαρτᾶται ἀπ' ἄλλου.

rattaquer, ῥ. ἐν. προσβάλλω ἐκ νέου.

ratte, θ. (ζωολ.) μυωξός, ἀσπάλαξ.

ratteindre, ἰδὲ *ratraper*.

rattendir, ῥ. ἐν. ἀνατροφεύω· ῥαίνω.

rattiser, ῥ. ἐν. ἀνασκαλεύω τὸ πῦρ, ἀναρριπίζω.

ratraper, ῥ. ἐν. μετατρέγω, ἐπικαταλαμβάνω, κ. ξαναπρηθάνω *allez devant, je vous ratraperai*· —ἀναλαμβάνω, συλλαμβάνω

ἐκ νέου· —*un prisonnier*, συλλαμβάνω ἐκ νέου τὸν φυγόντα αἰχμάλωτον· (μεταφ.) *on ne m' y ratraperai plus*, δὲν θὰ πρᾶξω πλέον τὴν αὐτὴν ἀνοησίαν, δις δ' οὐκ ἂν λάβοι μέ τις· —ἐπανορθῶ, ἀνακτῶμαι τὸ ἀπολεσθέν· *en vendant cette marchandise avantageusement je me ratraperai*, πωλῶν τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο ἐπωφελῶς θὰ ἐπανορθώσω τὰς ζημίας μου.

rature, θ. διαγραφή, ἐξάλειψις διὰ γραμμῆς, κ. σβύσιμον.

raturer, ῥ. ἐν. διαγράφω, ἀναίρω διὰ γραμμῆς, ἐξαλείφω, κ. σβύνω.

ratureur, βυρσοξίστης.

raucité, θ. ὁ βράγχος, ἡ τῆς φωνῆς τραχύτης, κ. σβραχνάδα.

rauque, τραχύς, κερχώδης, βραγχώδης, κ. βραχνός.

rauquer, ῥ. οὐδ. ὠρύσομαι ὡς τίγρις.

ravage, ἐκπόρθησις, δῆωσις, καταστροφή· λεηλασία· (μεταφ.) *les —s des passions*, αἱ ἐκ τῶν παθῶν βλάβαι· *les —s des années*, ἡ τοῦ γήρατος φθορά.

ravagement, δῆωσις, λεηλασία, καταστροφή.

ravager, ῥ. ἐν. ἐκπορθῶ, δῆῶ, καταστρέφω, λεηλατῶ.

ravageur, πορθητής, λυμεών, καταστροφεύς· —ἐπιθ. καταστρεπτικός· *les orages —s*, αἱ καταστρεπτικὰ θύελλαι.

ravale, (γεωρ. ἐργαλ.) βολοκόπος, κ. σβάρνα.

ravablement, ἡ ἄνωθεν κονιάσις τοῦ γού τῆς προσόψεως οἰκίας, ἐπίγρισις, κ. σουβάτισμα· —ἀναρρόφησις· —καταδιδασμός, ταπεινώσις, ἐξευτελισμός.

ravaler, ῥ. ἐν. ἀναρροφῶ, καταπίνω πάλιν· —καταβιβάζω, ὑποβιάζω, ταπεινῶ, ἐξευτελιζῶ· —ὁ

μαλίζω τὸ ἔδαφος· —ἐπιγρίω, κο-
νιῶ, τοῖχον οἰκίας ἢ ἄλλης οἰκοδομῆς.

ravauderie, θ. κενοὶ λόγοι.

ravaudage, ἄκεις, συρραφή,
κ. ἐμπάλωμα.

ravauder, ρ. ἐν. ἐπιρράπτω,
συρράπτω, ἀκέομαι, κ. ἐμβολώνω
(μεταρ.) λοιδορῶ, κακολογῶ, ἐπι-
πλήττω· vous n'avez pas besoin
de tant me ravauder, περιττὸν νὰ
μὲ κακολογήτε, νὰ μ' ἐπιπλήττετε
τόσον.

ravaudé, συρραπτός, κ. ἐμπα-
λωμένος.

ravaudeur, euse, παλαιορρά-
φος, κ. ἐμπάλωματικός.

rave, β. (βοτ.) ράπυς, ράφανος,
ράφανις, κ. ρεπάνι.

ravelin, ἡμισέληνος ὄχυρωμα-
τική, πρόβολος.

ravette, θ. ἀγριορράφανον.

ravier, παροψὶς διὰ παραράγια,
κ. διὰ μεζελίγια.

ravière, ῥαφανόσπαρτον ἔδαφος,
ράφανόκηπος.

ravigote, ἄρτυμα δρυμὸν ἐκ δια-
φόρων γόρτων, οἷον σκορδόου, πε-
τροσελίνου, κ.τ.λ.

ravigoter, (δημωδ.) ἐμποιῶ
δύναμιν, ὄρεξιν, ἐπιρρώννυμι, ἐνι-
σχύω.

ravigouer, ρ. ἐν. ἀναρρώννυμι.

ravilir, ρ. ἐν. ἐξευτελίζω, ἔξα-
γρειῶ, ἐκραυλίζω.

ravilissement, ἐξαγρειώσεις,
ἐξευτελισμός.

ravin, φάραγξ, ἀύλων, χαράδρα.

ravine, θ. γείμαρρος, ρεῖθρον
ἀφ' ὑψηλοῦ καταρρέον, βυάκιον·
κοίτη ρεῖθρου, χαράδρα.

raviner, ρ. ἐν. χαράσσω, κατα-
στρέφω.

ravir, ρ. ἐν. ἀπάγω διὰ τῆς
βίας, ἀφαρπάζω· (μεταρ.)—l'hon-
neur, ἀφαιρῶ τὴν τιμὴν, ἀτιμάζω·
γοητεῖω, θεῖγω· son chant me

ravit, τὸ ἄσμα τῆς μὲ μαγεύει· je
suis ravi de plaisir, ὑπερήδομαι·
—de joie, γαίρω, ἀγάλλομαι· à—,
ἐξαισίως, θαυμασίως· cette demois-
selle chante à—, ἡ νεᾶνις αὕτη
ᾄδει ἐξαισίως.

ravisement, μετάγνωσις, με-
ταμέλεια.

raviser, se—, μεταδουλεύομαι,
μεταβάλλω γνώμην, μεταγινώσκω.

ravissant, e, ἄρπακτικός· loup
—, ἄρπαξ λύκος· (μεταρ.) θεσπέ-
σιος, ἐξαισίος, θελκτικός, μαγευτι-
κός· beauté—e, κάλλος· γοητευτικόν.

ravisement, ἀπαγωγή, ἄρ-
παγή· —ἐκστασις ἀγαλλίαςις, χαρά·
ἐνθουσιασμός.

ravisseur, ἀπαγωγεύς, ἄρπα-
γεύς, ἄρπαξ· —des deniers pu-
blics, σφετεριστῆς τῶν δημοσίων.

ravitaillement, εἰσαγωγή τῶν
ἐπιτηδείων εἰς πολιορκουμένην πό-
λιν ἢ φρούριον, σιτισμός, εἰσαγωγή
τροφῶν.

ravitailier, ρ. ἐν. εἰσάγω τὰ
ἐπιτηδεῖα εἰς πολιορκουμένην πόλιν
ἢ φρούριον, σιτίζω, τροφοδοτῶ.

raviver, ρ. ἐν. ἀναζωπυρῶ, κα-
θιστῶ ζωρότερον, ζωογονῶ· —le
feu, ἀνχρριπίζω τὸ πῦρ· (μεταρ.)
cette nouvelle a ravivé ses espé-
rances, αὕτη ἡ ἀγγελία ἀνεζωπύ-
ρησε τὰς ἐλπίδας του.

ravoir, ρ. ἐν. ἀναλαμβάνω, ἀνα-
κτῶμαι.

rayé, e, κεγαραγμένος, διάγρα-
πτος, ραβδώτός· —διαγεγραμμένος,
ἐξηλειμμένος.

rayer, ρ. ἐν. —une étoffe, γραμ-
μαῖς ἢ ραβδώσει ποικίλλω, ὑφα-
σμα· —du papier, χαράσσω, κ.
χαρακόνω γάρτην, χαρτίον· —δια-
γράφω, ἐφαλείρω, ἀφαιρῶ διὰ γραμ-
μῆς· —un mot, διαγράφω λέξιν.

rayère, θ. στενὸς φεγγίτης ἐν
τῷ τείχει πύργου.

ray-grass, (Αγγλ.) εἶδος αἴρας
ἢ ζιζανίου.

rayon, ἀκτίς τοῦ ἡλίου τοῦ φω-
τός, κ. ἀχτίδα· (μεταφ.) — d'espé-
rance, ἀκτίς ἐλπίδος ἤτοι πιθανό-
της ἐλπίδος· (μαθημ.) ἀκτίς ἤτοι τὸ
ἕμισυ τῆς διαμέτρου τοῦ κύκλου,
γραμμὴ ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς τὴν
περιφέρειαν· (κατ' ἐπεκτ.) dans un
— de dix, de vingt lieues, ἐν ἀ-
ποστάσει δέκα, εἴκοσι λευγῶν ἐν
τοῖς πέριξ· (γεωργ.) αὐλαξ τοῦ ἀ-
ρότρου· ἕκαστον χωρίσμα βιβλιοθη-
κῆς ἢ ἔρμαρίου, ἀδαξ· σανίς, κ. μάτι,
ράφι· — de miel, μελίκηρον, κηρίθρα.

rayonnage, αὐλάκωσις ἀγροῦ.

rayonnant, ἀκτινοβόλος· — de
lumière, μαρμαρυγῶν, ἀποστίλδων,
περιλαμπῆς, φωτοβόλος, ὀλόφωτος·
(μεταφ.) — de joie, φαιδρός περι-
χαρῆς. ὅλος χαρά.

rayonnement, ἀκτινοβολία,
μαρμαρυγή, λαμπηδών· — le des
astres, ἀκτινοβολία τῶν οὐρανίων
σωμάτων· — du calorique, ἡ τοῦ
θερμογόνου διάδοσις.

rayonner, ῥ. οὐδ. ἀκτινοβολῶ,
λάμπω, μαρμαρῦσσω, ἀποστίλδω·
— διαχύνομαι πέριξ, οἷον τὸ θερμο-
γόνον· (μεταφ.) εἶμαι φαιδρός· ses
yeux rayonnent de joie, οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτοῦ λάμπουσιν ἐκ χαρᾶς.

rayonnés, τάξις τῶν ἀκτινω-
τῶν, τῶν ἀσπονδύλων ἐκείνων, τῶν
ὁμοίων τὰ μέρη διάκεινται ἀκτινο-
ειδῶς ὡς περὶ κέντρον· οἷον οἱ
σπύγγοι, οἱ πολύποδες, τὰ κοράλ-
λια κτλ.

rayure, θ. τρόπος καθ' ὃν ὕφα-
σμά τι βραδουῖται, βράδωσις.

raz de marée, ἀναβρασμὸς
τῶν ὑδάτων προερχόμενος ἐκ τῆς
συναντήσεως δύο παλιρρηϊῶν.

razzia, θ. (λέξις Ἀραβ.) ἐπι-
δρομαὶ ἐπὶ ξέντην γῆν ἐν Ἀλγερίᾳ·
πληθ. des razzias.

razzier, ῥ. ἐν. δηῶ, λεηλατῶ.
re, ré (μους.) ῥέ, ὁ δεύτερος
φθόγγος τῆς διατονικῆς κλίμακος.

réaccoutumer, ῥ. ἐν. ἐθίζω,
συνηθίζω.

réacquérir, ῥ. ἐν. ἀνακτῶμαι.
réacteur, ἱrice, ἀντιδράστης,
ἀντενεργός.

réactif, ive, ἀντιδραστικός· (οὐσ.
χημ.) ἀντιδραστικόν, διαλυτικόν.

réaction, θ. ἀντίδρασις, ἀντε-
νέργεια· (μεταφ.) πολιτικὴ ἀντίδρα-
σις τοῦ μὴ προοδευτικοῦ κόμματος
κατὰ τοῦ προοδευτικοῦ, τοῦ συντη-
ρητικοῦ κατὰ τῶν φιλελευθέρων, ἀν-
τενέργεια τοῦ καταπιεζομένου κόμ-
ματος ὅπερ καὶ αὐτὸ ὅταν ἔλθῃ εἰς
τὴν ἐξουσίαν καταπιέζει τὸ ἀντίπα-
λον κόμμα, ἀντιπολίτευσις.

réactionnaire, ἀντιδραστικός·
— ἀντιπολιτευόμενος, ἰδίως δὲ συν-
τηρητικός.

réactiver, ῥ. ἐν. ἐμβάλλω πά-
λιν εἰς ἐνέργειαν.

réadjudication, θ. ἀνεπίδικα-
σις, ἀναθεώρησις δικτῆς.

réadmettre, ῥ. ἐν. παραδέχο-
μαι ἐκ νέου.

réadmission, θ. ἡ ἐκ νέου πα-
ραδοχὴ.

réagir, ῥ. οὐδ. ἀντιδρῶ, ἀντε-
νεργῶ, ἀνταποδίδωμι τὴν ὠθησιν ἢ
τὴν πῆσιν, ἀντικόπτω· (μεταφ.) ἀν-
τιπράττω, πολεμῶ· — contre ses
passions, δαμάζω τὰ ἴδια πάθη.

réajournement, ἀναζολὴ νεω-
τέρα, πρόσθετος.

réagourner, ῥ. ἐν. ἀναβάλλω
ἐκ νέου.

réal, ἄρσ. ἢ réelle, θ. νομισμά-
τιον Ἰσπανικόν, περίπου 25 λε-
πτῶν ἀξίας· πληθ. réaux.

réalgar, ὀξείδιον τοῦ ἀρσενικοῦ,
θειοῦγον ἐρυθρόν.

réalisabilité, θ. τὸ πραγμα-
τώσιμον, τὸ κατορθωτόν.

réalisable, κατορθωτός, πραγματοποιήσιμος.

réalisation, θ. τέλεισις, ἐκτέλεισις, πραγματοποίησις.

realisateur, trice, ἐκτελεστής, κατορθωτός.

réaliser, ρ. ἐν. τελῶ, ἐκτελῶ, πραγματοποιῶ — *ses promesses*, ἐκπληρῶ τὰς ὑποσχέσεις μου — *sa fortune*, μεταβάλλω τὴν περιουσίαν μου εἰς χρήματα, ἐξαργυρῶ τὰ ὑπάρχοντά μου.

réalisme, θ. φιλοσοφικὴ αἵρεσις τοῦ μεσαιῶνος, ἣτις ἐδόξαζε τὰς ἀφηρημένας ἰδέας ὡς ὑπάρξεις — ἡ τάσις καλλιτεχνῶν τινῶν καὶ συγγραφέων τοῦ νᾶ παριστῶσι τὰ πράγματα ὅποιά εἰσιν ἐν τῇ φύσει, πραγματισμός, πραγματογραφία.

réaliste, οὐσιολόγος ὁ δοξάζων ὅτι τὰ ἀφηρημένα ὑπαρκτά εἰσιν — καλλιτέχνης ἢ συγγραφεὺς παριστῶν τὰ πράγματα ὅποιά εἰσιν ἐν τῇ φύσει, πραγματογράφος, ἐπιθ. πραγματογραφικός.

réalité, θ. ἀληθὴς ὑπαρξις, ἀληθεια, πραγματικότης.

réapparition, θ. ἀνεμφάνισις, ἢ ἐκ νέου ἐμφάνισις, ἰδίως οὐρανοῦ σώματος.

réappel, δευτέρον ἀνακλητήριον (νομ.) δευτέρα ἔφεσις ἢ ἐπίκλησις.

réappeler, ρ. ἐν. καλῶ ἐκ δευτέρου. ἀνακαλῶ πάλιν, σαλπίζω δευτέρον ἀνακλητήριον — (νομ.) ποιῶμαι δευτέραν ἔφεσιν.

réabposer, ρ. ἐν. ἐπισφραγίζω ἐκ δευτέρου.

réapposition, — *des scellés*, δευτέρα ἐπισφράγισις.

reargenter, ρ. ἐν. ἀνεπαργυρῶ, ἐπαργυρῶ ἐκ νέου.

réarmement, νέος ἐξοπλισμός· ἐκ νέου κατάρτισις πλοίου.

réarmer, ρ. ἐν. ἐξυπλιζῶ ἐκ νέου.

réassignation, θ. δευτέρα κλητεύσις ἢ ἀγωγή.

réassigner, ρ. ἐν. κλητεύω ἐκ νέου, ἐκ δευτέρου.

réatteler, ρ. ἐν. ἀναζευγνύω.

rebaisser, ρ. ἐν. καταδιβάζω ἐκ νέου.

rebander, ρ. ἐν. τανύω ἐκ νέου· ἐπιδῶ πάλιν.

rebaptisants (-batizan), ἀναβαπτισταί.

rebaptisation, θ. (-batizasion) ἀναβάπτισις.

rebaptiser (-batizé), ρ. ἐν. ἀναβαπτίζω.

rebarbatif, ive, στυγνός, σκυθρωπός, ἀπότομος· *mine* — *ive*, στυγνὴ ὄψις, σκυθρωπότης. — Μὴ λέγε *rebarbatif*.

rebâtir, ρ. ἐν. ἀνοικοδομῶ, κτιζῶ ἐκ νέου.

rebattre, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς *battre*) τύπτω ἐκ νέου, δέρω ἐκ δευτέρου — *un matelas*, στρωμνὴν ἀναξαίνω, ἀνατινάσσω τὸ στρώμα· (μεταφ.) — παλιλλογῶ, ἐπαναλαμβάνω ἀνωρελῶς καὶ ἀνιαρῶς — *les cartes*, ἀναμιγνύω τὰ χαρτιά.

rebattu, e, συγνάκις ἐπαναλαμβανόμενος· *maxime* — e, γνῶμη τετριμμένη.

rebaudir, ρ. ἐν. (κυνηγ.) ἐπιψαύω, θωπεύω τοὺς κύνας.

rebec, τρίχορδος λύρα ἢ βιολίον τῶν βραβυδῶν τοῦ μεσαιῶνος.

rebelle, ἀποστάτης, ἀρεσιῶς, ἐπανεστηκώς, ἀντάρτης, ἀνυπότακτος· (μεταφ.) *maladie* —, νόσος ἀνθισταμένη εἰς τὰ φάρμακα.

rebeller, se —, ἐπανίσταμαι, ἐξανίσταμαι κατὰ τῆς νομίμου ἐξουσίας.

rebellion, θ. στάσις, ἀποστασία, ἐπανάστασις, ἀντασία.

rebénir, ρ. ἐν. εὐ· ὠ ἐκ νέου.

rebéquer, se —, ἀποκρίνομαι.

ἀποτόμως, αὐθαδιάζω κατὰ τοῦ ἀνωτέρου μου, γαυριῶ.

rebiffer, se—, ἀφηνιάζω, ἀνθίσταμαι, ἐξανίσταμαι, ἀντιτείνω.

rebinage τρίτον σκάλευμα ἀγροῦ ἢ ἀμπέλου, τριβόλισμα.

rebiner, ῥ. ἐν. σκαλεύω τρίτην φοράν τὴν ἀμπελον ἢ τὸν ἀγρόν.

reblanchir, ῥ. ἐν. ἀναλευκαίνω.

reboire, ῥ. οὐδ. ἀναπίνω κ. ξαναπίνω.

reboisement, ἀναδάσωσης.

reboiser, ῥ. ἐν. ἀναδασῶ, ἀναφυτεύω τὸ ὑλοτομηθὲν δάσος.

rebondi, θ. εὐσαρκος, στρογγύλος· *joues-es*, παρειαὶ πεφυσωμένοι.

rebondir, ῥ. οὐδ. ἀντιπηδῶ, ἀναπηδῶ ἐξ ἀντικρούσεως, πηδῶ ἐπανειλημμένως, ἀνασχιρτῶ.

rebondissement, ἀναπήδησις, ἀπόπαλσις.

rebord, γῦρος ἀνέχων καὶ πρόσθετος, χεῖλος·—*d'une table*, γῦρος τραπέζης·—*d'un manteau*, περιτραχήλιον μανδύου·—*d'une cheminée*, στεφάνη, πλαίσιον ἐστίας.

reborder, ῥ. ἐν. κρασπεδῶ, χροσσῶ ἐκ νέου, προστίθῃμι νέον γῦρον.

reborder, se—, φορῶ πάλιν τὰ ὑποδήματά μου.

reboucher, ῥ. ἐν. αὐθις πωματίζω, κ. ταπόνω πάλιν.

rebouillir, ῥ. οὐδ. (κλίν. ὡς *bouillir*) ἀναβράζω, ἀναζέω, βράζω πάλιν.

rebours, ἀναστροφή, ἀντιστροφή, τὸ ἀνάποδον, τὸ ἀντίστροφον (μεταφ.) τὸ ἐναντίον, τὸ ἀντίθετον· *tout ce qu' il dit est le—du bon sens*, πᾶν ὅτι λέγει ἀντίκειται εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον· *à—, en—*, ἀντιθέτως, ἀντιστρόφως, ἀνάποδα.

rebours, *ouïre*, δύστροπος, δύσκολος, κ. ἀνάποδος· *humeur—e*,

ἰδιοτροπία.

rebousse, θ. ἐκκρουστήρ, ἀπωστήρ πάσσαλος.

rebouteur, **rebouteux**, **renou-eur**, **rhabilleur**, εἶδος ἐμπειρικοῦ χειρουργοῦ ἐν τοῖς χωρίοις, ὅστις ἐπαγγέλλεται τὴν θεραπείαν τῶν ἐξαρθρώσεων, καταγμάτων κτλ.

reboutonner, ἀναπορπῶ, ἐμπορπῶ, ἀνακομβόνω.

rebrider, ῥ. ἐν. ἀναχαλινῶ.

rebrousse, **rebroussette**, **rebroussoir**, ἀνατριχωτήρ, ἐργαλεῖον ἀναστρέφον τὰς ἐρέας.

rebroussement, ἀναστροφή, τριχῶν.

rebrousse-poil, ἀ-, ἀνάτριχα.

rebrousser, ἀναστρέφω τὴν κόμην, στρέφω πρὸς τὰ ὀπίσω τὰς τρίχας·—*chemin*, παλινδρομῶ, στρέφω εἰς τὰ ὀπίσω, ἐπιστρέφω αἴφνης· *à rebrousse - poil*, ἀντιστρόφως, ἀνάποδα, ἀνάτριχα.

rebroussoir, (ἐργαλ.) ἀνατριχωτήρ, ἀναστροφεύς.

rebuffade, θ. κακὴ δεξιῶσις, ὑπεροπτικὴ ἄρνησις.

rébus, γρίφος, συμβολικὴ γραφή, λογύγριφος.

rebut, ἀποβολή, ἀπόρριψις· ἄρνησις ἀπότομος·—*κάθαρμο*, ἀποσάρωμα, σκύδαλον· *objet de—*, ἀπόβλητος ἀπεριμμένος.

rebutant, θ. ἀποθαρρυντικός, γαλεπός, ἄχαρις, δύσκολος, ἀηδής, ναυτιώδης· *travail—*, ἐργασία δύσκολος, ἀπελπιστικὴ· *mine—e*, πρόσωπον ἄχαρι, ἀποτρόπαιον.

rebuter, ῥ. ἐν. ἀπορρίπτω σκαιῶς, ἀποβάλλω, ἀποστρέφω·—ἀποθαρρύνω, *la moindre difficulté le rebute*, ἡ ἐλαχίστη δυσκολία τὸν ἀποθαρρύνει· *il ne se laisse pas rebuter facilement*, δὲν ἀποθαρρύνεται εὐκόλως, δηλ. ἐγκαρτερεῖ, ἐπιμένει·—*δυσαρεστῶ*, ἐμποῖῶ ἀη-

·δίαν, ἀποστροφὴν· sa figure re-
bute tout le monde, ἡ ὄψις αὐτοῦ
ἐμποιεῖ ἀποστροφὴν τοῖς πᾶσιν, ses
manières rebutent, οἱ τρόποι, τὰ
ἔθνη αὐτοῦ προξενοῦσιν ἀηδίαν.

recacher, ἀνασφραγίζω.

recacher, ῥ. ἐν. κρύπτω ἐκ
νέου.

recalcitrant, e, λακτιστικός,
πτερνιστής, ἀπειθής, ἀνυπότακτος.

recalcitrer, ῥ. οὐδ. ἀπολα-
κτίζω, πτερνίζω. ἀντιδαινῶ, ἀπειθῶ.

récapitulateur, trice, ἀνα-
κεφαλαιωτής.

récapitulatif, ive, ἀνακεφα-
λαιωτικός, ἀναμνηστικός, ἐπαναλη-
πτικός.

récapitulation, θ. ἀνακεφα-
λαίωσις, συγκεφαλαίωσις, ἐπανά-
ληψις, ἀνάμνησις.

récapituler, ῥ. ἐν. συγκεφα-
λαιῶ, ἐπαναλαμβάνω ἐν συνόψει.

recarder, ῥ. ἐν. ἀναξαινῶ ἔ-
ριον κτλ.

recarreler, στρώννω ἐκ νέου
μὲ πλάκας.

recasser, ῥ. ἐν. θραύω, κ. τσα-
κίζω ἐκ νέου.

recéder, ῥ. ἐν. παραχωρῶ ἄλλω
τινι τὸ ἀγορασθέν.

recel, recelé, recèlement, κλε-
πταποδοχή· ἡ φύλαξις κλοπιμαίων
πραγμάτων.

receler, ῥ. ἐν. λαμβάνω καὶ κρύ-
πτω κλοπιμαῖα πράγματα, ἐπ' ἄ-
μοιβῇ παρέχω ἄσυλον, καταφύγιον
τοῖς κλέπταις, τοῖς λησταῖς, τοῖς
κρυπτομένοις ὡς καὶ παντὶ φεύ-
γοντι· — un meurtrier, κρύπτω
φονέα· — ἐγκρύπτω, περιέχω· que
de beautés cet ouvrage recèle !
·ὁποίας καλλονὰς περιέχει τὸ πό-
νημα τοῦτο !

recéleur, euse, κλεπταποδόχος.

recemment, ἀρτίως, ἐσχάτως,
πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου.

recensement, ἀπογραφή, ἀπα-
ριθμησις, τῶν κατοίκων.

recenser, ῥ. ἐν. ἀπογράφω,
ἀπαριθμῶ.

recenseur, ἀπογραφεύς, ἀπα-
ριθμητής.

recension, θ. παραβολὴ ἀρ-
χαίου συγγραφίως πρὸς χειρόγραφα·
— τὸ ἐξαγόμενον ἀπογραφῆς.

récent, ἄρτι γενόμενος, πρόσφα-
τος, κενός, νέος.

recepape, ἡ τῆς ἀμπέλου ὑπο-
τομή· — ἀποκοπὴ δένδρου ἵνα ἀνα-
φυῇ.

recepée, θ. τὸ ὑλοτομηθὲν μέ-
ρος δάσους.

receper, ῥ. ἐν. ἄμπελον ὑπο-
τέμνω, ὑποκόπτω· κόπτω δένδρα
ἀπὸ τοῦ κορμοῦ ἵνα ἀναδρασθήσωσιν.

récepissé, ἀπόδειξις ἔγγραφος
παραλαβῆς, ἔγγραφον ἀπόδειξις.

réceptacle, ἐνδοχείον, ὑποδε-
κτήριον, ταμίευμα ἀκαθαρσιῶν· —
καταγώγειον· cette maison est un
— de voleurs, αὕτη ἡ οἰκία εἶναι
καταγώγιον κλεπτῶν.

réceptibilité, ἰδὲ réceptivité.

réceptif, ive, δεκτικός, ἀντιλη-
πτικός.

réception, θ. ἀποδοχή, παρά-
ληψις, παραλαβή· — de lettres de
balots etc, παραλαβὴ ἐπιστολῶν,
δεμάτων (ἐμπορευμάτων)· — δεξιῶ-
σις, ὑποδοχή· faire bonne—à qqn,
δεξιοῦμαι, ὑποδέχομαι τινα καλῶς,
εὐμενῶς· — ἡμέρα ἐπισήμου ὑποδο-
χῆς· il a eu hier—à la cour, χθὲς
ἐγένετο ὑποδοχὴ ἐν τῇ αὐλῇ· — τε-
λετὴ ἐγκαθιδρύσεως ἢ παραδοχῆ μέ-
λους ἀκαδημίας ἢ ἄλλου σωματείου·
prononcer un discours de—à
l'Académie, ἐφωνῶ, λόγον εἰση-
τήριον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ· salle de
—, θάλαμος ὑποδοχῆς.

réceptivité, θ. δεκτικότης, ἀν-
τιληπτικότης.

recercler, ρ. έν. ανακαινίζω τούς κύκλους, τὰς στεφάνους ἢ ζώνας κάδου, βαρελίου.

recette, θ. παραλαβὴ χρημάτων· εἰσπραξις ὀφειλομένων· aller en—, πορεύομαι πρὸς εἰσπραξιν, συλλογὴν χρημάτων·—τὸ τοῦ εἰσπράκτορος ἔργον· être nommé à la—générale d'un département, διορίζεσθαι εἰς τὴν θέσιν γενικοῦ εἰσπράκτορος τοῦ νομοῦ· (ιατρ.) συνταγὴ φαρμάκου· bonne—pour la fièvre, καλὴ συνταγὴ διὰ τὸν πυρετόν· — ὁδηγία ἢ συνταγὴ έν τῇ οἰκιακῇ οἰκονομίᾳ· —pour conserver les fruits, συνταγὴ πρὸς διατήρησιν τῶν ὀπωρῶν.

recevabilité, θ. τὸ παραδεκτόν.

recevable, δεκτός, παραδεκτός, εὐλογοφανής.

receveur, εἰσπράκτωρ, ἀποδέκτης.

recevoir, ρ. έν. (recevant, reçu, je reçois, nous recevons, je recus) λαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι, ἀποδέχομαι·—un présent, ἀποδέχομαι δῶρον·—un journal, une lettre, λαμβάνω ἑφημερίδα, ἐπιστολήν·—ὑποδέχομαι, δεξιούμαι·—un ami chez soi, δεξιούσθαι· οἴκοι φίλον τινα· δέχομαι φίλον εἰς τὴν οἰκίαν μου· εἰσδέχομαι·—un candidat, προχειρίζω, ὑποφύριον εἰς τι ὑπούργημα, εἰς τι ἀξίωμα·—il fut reçu docteur, ἀνηγορεύθη διδάκτωρ· δέχομαι εἰς τοὺς κόλπους μου, καταπίνω, ἀπορροφῶ· la mer reçoit les fleuves, ἡ θάλασσα δέχεται, ἀπορροφᾷ τοὺς ποταμούς·—une offre, ἀποδέχομαι, παραδέχομαι πρότασιν·—des lois, εἰσάγω νόμους·—la loi du vainqueur, ὑποτάσσομαι τῷ νικητῇ·—καθιεροῦμαι διὰ τῆς γρήσεως, τῆς συνηθείας· ce mot est reçu, ἡ λέξις αὕτη καθιερώθη, εἰ-

σῆχθη·—ὑφίσταμαι, ὑποβάλλομαι, ὑποφέρω·—un châtement, ὑποβάλλομαι εἰς τιμωρίαν·—δανειζομαι, la lune reçoit sa lumière du soleil, ἡ σελήνη δέχεται τὸ ἑαυτῆς φῶς παρὰ τοῦ ἡλίου·—ἐπιδέχομαι· la cire reçoit toutes les formes, ὁ κηρὸς ἐπιδέχεται πᾶσαν μορφήν, διαπλάσσεται παντοιοτρόπως·—la vie, γεννᾶσθαι·—l'instruction, διδάσκεισθαι, παιδεύεσθαι·—la communion, κοινωνεῖν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, μεταλαμβάνειν·—le baptême, βαπτίζεσθαι· ρ. οὐδ. ἔχειν συναναστροφὴν· nous recevons chaque samedi soir, δεχόμεθα φίλους εἰς ἑσπερίδα πᾶσαν ἑσπέραν τοῦ σαββάτου· la reine ne reçoit pas aujourd'hui, ἡ βασίλισσα δὲν δέχεται σήμερον.

réchampir, ρ. έν. (ζωγρ.) ἀναδεικνύω καλῶς εἰκονιζόμενα διὰ τῆς καθαρᾶς διαγραφῆς τῶν γραμμῶν, τῶν περιφερειῶν·—ἀφαιρῶ τὰς κηλίδας ἀπὸ τῆς βάσεως ἢν θέλω νὰ ἐπιγρυσώσω.

réchampissage, ἀνάδειξις εἰκόνας, ἀναλάμπρυνσις αὐτῆς.

rechange, θ. τὸ πρὸς μεταλλαγὴν ἐπιφυλασσόμενον ἱμάτιον ἢ σκεῦος· habits de rechange, ἐνδύματα διὰ νὰ μεταλλάξῃ τις· (ἐμπορ.) δικαίωμα νέας συναλλαγματικῆς κατόπιν διαμαρτυρήσεως.

rechanger, ρ. έν. ἀλλάσσω πάλιν· μεταλλάσσω.

rechanter, ρ. έν. ᾄδω ἐκ νέου·—une chanson, ἐπαναλαμβάνω ᾄσμα.

réchapper, ρ. οὐδ. διαφεύγω κίνδυνον·—d'une maladie, διασώζομαι ἐκ νόσου, ἀναλαμβάνω.

rechargement, ἀναφόρτωσις.

recharger, ρ. έν. φορτόνω ἐκ νέου τὰ ἐμπορεύματα.

rechasser, ρ. έν. ἀπειλώνω,

ἐκδιώκω πάλιν· —κυνηγῶ ἐκ δευτέρου.

réchaud, πύραυνον, πυρός ἐγάρρα, ἐσχαρίς, κ. φουβῶ.

réchauffage, ἀναθέρμανσις· —(μεταφ.) παλαιόν τι γνωστόν προσφερόμενον ὡς νέον.

réchauffé, οὗς. φαγητόν ἀναθερμανθέν· ce diner n'est qu'un —, τὸ γεῦμα τοῦτο εἶναι ἀναθέρμασμα, ξαναζεσταμένον.

réchauffement, ἀναθέρμανσις, κ. ξαναζέσταμα· (κηπουρ.) νέον κόπρισμα διὰ τὰς πρασιάς.

réchauffer, ῥ. ἐν. ἀναθερμαίνω τὸ ψυχρανθέν· ἀναθάλλω· (μεταφ.) ἀναζωπυρῶ, ἀναζωογονῶ, διεγείρω· —le zèle, ἀναζωπυρῶ τὸν ζῆλον.

rechauffer, πύραυνον πρὸς ἀναθέρμανσιν τῶν φαγητῶν.

rechaussement, ἡ ἐκ νέου ὑπόδεσις τῶν πεδῶν· ὑποστήριξις τοίχου· —περίγωσις τῆς ῥίζης δένδρου, ἐνδυνάμωσις αὐτοῦ διὰ νέου γώματος.

rechausser, ῥ. ἐν. ὑποδένω τινὲ ἐκ νέου τὰ πέδιλα, κ. ξαναπαπουτσώνω· περιβάλλω μὲ γῶμα τὴν ῥίζαν δένδρου· περιγώνω αὐτήν· —un mur, ὑποστηρίζω τοίχον διὰ λίθων.

rêche, τραγὺς.

recherche, θ. ἀναζήτησις, ἔρευνα· —περιεργία· —dans la pature, καλλωπισμός, ἡ περὶ τὸν καλλωπισμὸν σπουδή· —dans le style, ἐπιτηδεύσις γλαφυρότητος ὕφους· —πληθ. μελέται βαθεῖαι φιλολογικαὶ ἢ ἐπιστημονικαί· faire de profondes—sur un point de chronologie, ποιῶ βαθείας ἐρεύνας περὶ χρονολογικοῦ τινος ζητήματος.

recherché, ε, ἐπιζήτητος, πολυζήτητος, σπάνος· (μεταφ.) style —, ὕφος ἐπιτετηδευμένον, οὐχί συ-

σικόν· personne—ée dans sa toilette, καλλωπιστής, καλλωπιστρια.

rechercher, ῥ. ἐν. ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ· —la cause d'un phénomène, ἀνερευνῶ τὴν αἰτίαν φαινομένου τινός· —ἐπιζητῶ, προσπαθῶ ν'ἀποκτήσω· —l'amitié de qqn, ἐπιζητῶ τὴν φιλίαν τινός· tout le monde le recherche, πάντες ἐπιζητοῦσιν, ἐπιθυμοῦσι τὴν φιλίαν, τὴν συναναστροφὴν αὐτοῦ· —προσπαθῶ ν'ἀποκτήσω· —une personne en mariage, ἐπιζητῶ τὸν μετὰ τινος γάμον.

réchigné, κατηρής, σκυθρῶ· πός· avoir un air —, ἀηδῶς ὄρω, σκυθρῶπάζω.

réchignement, σκυθρῶπασμός, κατήρεια.

réchigner, ἐκφράζω δυσαρέσκειαν, σκυθρῶπάζω.

rechute, θ. πάλιν πτώσις, κ. ξαναπέσιμον· ὑποτροπή, δεύτερον ἁμάρτημα· —δεύτερον νόσημα, κ. ξανακύλισμα.

récidif, ἴτε, ὁ ὑποπίπτων εἰς τὸ αὐτὸ ἁμάρτημα.

récidive, θ. ὑποτροπή, ἐπανάληψις τοῦ αὐτοῦ παύματος ἢ ἐγκλήματος.

récidiver, ῥ. οὐδ. δίς, ἐκ δευτέρου ταῦτὸν ἁμαρτάνω, ὑποπίπτω εἰς τὸ αὐτὸ παύμα ἢ ἐγκλήμα.

récidiviste, ὁ καθ'ὑποτροπήν ἔξαμαρτάνων, ἐγκληματοῦν.

recif, ῥαγία ὕραλος.

recipé, (Λατ. στυμ. λάβε) (ἱατρ.) συνταγή.

recipiendaire, ὁ μετὰ τινος γινόμενος δεκτὸς εἰς τινα ἑταιρίαν, ὁ χειροτονούμενος, νεόφυτος, νέος θιασώτης.

réipient, χημικὸν δοχεῖον τῶν κατασταλάξεων· —(φυσ.) ὁ ὑάλινος κώδων τῆς ἀεραγωγίας.

recoiffer, ρ. έν. άναχοσμῶ τήν κεφαλήν· διευθετῶ έκ νέου τήν κόμην.

recoin, μυγός, κρυφή γωνία.

récolement, (δικ.) ανάγνωσις τῆς μαρτυρίας πρὸς έξετασθέντα μάρτυρα πρὸς επικύρωσιν ὑπ' αὐτοῦ, αντιπαράθεσις, έξακριθωσις·—πρακτικὸν τῶν δασονόμων.

récoler, ρ. έν. (δικ.) άναγινώσκω τῷ μάρτυρι τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα πρὸς επικύρωσιν, παραβάλλω, αντιπαραθέτω.

recollement, άνακόλλημα, άνακόλλησις.

recoller, ρ. έν. άνακολλῶ, κ. ξανακολλῶ.

recollet, μοναχὸς τοῦ μετερρυθμισμένου τάγματος τοῦ 'Αγ. Φραγκίσκου, θηλ. (τὸ πάλαι) recollette.

récoltable, συγκομιστέος.

récolte, θ. συλλογή, συγκομιδὴ καρπῶν· (κατ' επέκτ.) ὅποια δήποτε συλλογή.

récolter, ρ. έν. συλλέγω, ποιῶμαι συλλογὴν, συγκομιζῶ τοὺς ὠρίμους καρπούς, τὰς ἐλάιας, τὸν σίτον, καρπολογῶ· θερίζω.

recommandable, ἄξιος συστάσεως, ἄξιούστατος, ἐπαινετός, ἀξιόλογος.

recommandablement, ἐπαινετῶς.

recommandataire, δανειστὴς συστήσας τὸν ὀφειλέτην του πρὸς τὸν δεσμοφύλακα.

recommandation, θ. σύστασις· ἐπαινος· γνώμη, συμβουλή· être en grande —, εἶναι τινα έν μεγάλη τιμῇ, λίαν εὐπόληπτον.

recommandatoire, συστατικός.

recommander, ρ. έν. συνίστημι, συνιστῶ, κ. συσταίνω, ἐπαινῶ· — qqn au ministre, συστήσαι τινα

τῷ ὑπουργῷ· — son âme à Dieu, ἐπικαλοῦμαι τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς μου· —νουθετῶ· on lui a recommandé d' être sage, συνεβούλευσαν αὐτῷ νὰ εἶναι φρόνιμος· je me recommande à votre bonté, ἐπικαλοῦμαι τήν ὑμετέραν καλοκάγαθίαν.

recommencement, ἐπανάληψις.

recommencer, ρ. έν. ἐπαναλαμβάνω, κ. ξαναρχίζω.

recommenceur, euse, ἐπαναλήπτης, ὁ ἐπαναλαμβάνων.

récompense, θ. ἀμοιβή, ανταμοιβή, μισθός, αντιμισθία· (νομ.) ἀποζημίωσις· en —, πρὸς ἀμοιβήν, πρὸς ανταπόδοσιν.

récompenser, ρ. έν. ανταμειβῶ, ανταποδίδωμι·—ἀποζημιῶ, ἱκανοποιῶ· ma chasse d' aujourd'hui m' a récompensé de celle d' hier, τὸ τῆς σήμερον κυνήγιόν μου με ἀπεζημίωσε διὰ τὸ τῆς γῆρας.

recomposer, ρ. έν. άνασυντίθημι, άνασυνθέτω· γράφω έκ νέου· συναρμῶζω πάλιν τὰ κεχωρισμένα μέρη μηχανῆς ἢ ἐπίπλου τινος· (χημ.) άνασυντίθημι, συνενῶ πάλιν τὰ χωρισθέντα μέρη σώματός τινος· διὰ χημικῆς ἀναλύσεως.

recomposition, θ. άνασύνθεσις.

recompter, ρ. έν. μετρῶ έκ νέου.

réconciliable, εὐδιάλλακτος.

réconciliateur, trice, συνδιαλλάκτης, συμφιλιωτῆς· ἐπιθ. διαλλακτικός, συμβιβαστικός.

réconciliation, θ. συνδ' αλλαγή, συμφιλίωσις, συμβιβασμός.

réconcilier, ρ. έν. συνδιαλάσσω, συμφιλίῶ, συμβιβάζω· se —, συνδιαλάσσομαι, συμφιλιοῦμαι.

reconduction, θ. άνανέωσις· ἐνοικίῳ, ἐχμισθίσεως.

reconduire, ρ. έν. (κλίν. ὡς conduire) προπέμπω τὸν ἐπισκε-

réciprocation, θ. διάμειψις, ἀνθυπαλλαγῆ.

réciprocité, θ. ἀμοιβαϊότης, ἐναλλαγῆ, ἀνταπόδοσις.

réciproque, ἀμοιβαϊός· amitié, haine—, φιλία, μῖσος ἀμοιβαϊόν. (γραμμ.) verbe—, ῥῆμα μέσον, ἀλληλοπαθές, ἐκφράζον ἀμοιβαϊαν ἐνέργειαν, οἷον· Pierre et Paul s' aiment, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος ἀγαπῶνται, τουτέστιν ἀγαπῶσιν ἀλλήλους.

réciproquement, ἀμοιβαϊώς· κατ' ἀνταπόδοσιν, ἀλληλενεργῶς.

réciproquer, ῥ. ἐν. ἀλληλιζῶ, ἀνταλλάσσω, συναλλάσσω.

récision, θ. τομή, ἀποκοπή.

récit, ἀφήγησις, διήγησις· διήγημα. (μουσ.) μονωδία, τὸ ὑπὸ ἐνός μόνον ἀδόμενον ἢ μελπόμενον.

récitant, e, (μουσ.) partie—e, τὸ μονωδούμενον μέλος· —δι' ἐνός μόνου ὀργάνου κρουόμενον· τὸ ἀποτελοῦν τὸ κύριον μέλος.

réciteur, ὁ ἀφηγητής, ἀπομνημονευτής, ὁ ἀπαγγέλλων ἐκ μνήμης.

récitatif, μέλος ἄμετρον ἐν τοῖς μελοδράμασι, λογαοιδιόν.

récitation, θ. τὸ ἀπὸ μνήμης λεγόμενον, ἀπομνημονεύσις, ἀπαγγελία, ἀποστήθισις.

réciter, ῥ. ἐν. ἀπαγγέλλω ἐκ μνήμης, ἀπομνημονεύω, κ. ἀποστηθίζω, λέγω ἀπ' ἔξω· — διηγοῦμαι, ἀναγινώσκω.

reciteur, σπερμολόγος, ψευδολόγος.

réclamant, αἰτητής.

réclamateur, ἀπαιτητής, ὁ ἀντιποιοῦμενός τι

réclamation, θ. ἀντιποίησις, ἐξαίτησις, ἀπαίτησις· ἀξίωσις.

réclame, θ. συλλαβὴ ὑπὸ τὴν σελίδα βιβλίου, προαγγέλλουσα τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπομένης· — (κυνηγ.)

ἀρσ. κραυγὴ καὶ πημεῖον ἀνακλητικὸν τοῦ ἔρανος· — πομπώδης ἀγγελία δι' ἐφημερίδος ὑπὲρ βιβλίου ἢ βιομηχανικοῦ τινος προϊόντος· διαφῆμισις· — (ἐκκλ.) μέρος τοῦ ἀντιφώνου ἐπαναλ. μενόμενον μετὰ τὸ τροπάριον.

réclamer, ῥ. ἐν. ἐπικαλοῦμαι ἐπιμόνως, ἐξαιτοῦμαι· — la parole ζητῶ τὸν λόγον (ἐν συνελεύσει παρὰ τοῦ προέδρου) τὴν ἄδειαν τοῦ ὑμιλῆσαι· — ἀντιποιοῦμαι, ἀπαίτῶ· οἰκειοποιοῦμαι· — un droit, διεκδικῶ δικαίωμα· — (κυνηγ.) ἀνακαλῶ τὸν ἔρακα, πτηνὸν τι, ἢ τοὺς κύνεας· — ῥ. οὐδ. διαμαρτύρομαι, ποιοῦμαι ἐνστανασιν· — contre une injustice, ἐξανίσταμαι κατὰ τινος ἀδικίας· se — de qqn, κηρύττομαι ὑπὲρ τινος, προστάτης, ἢ προστατευόμενος ὑπ' αὐτοῦ· voyant qu' on allait le maltraiter, il se réclama d' un tel (Béch.) ἰδὼν ὅτι ἔμελλον νὰ τὸν κακοποιήσωσιν, ἐκήρυξεν ὅτι εἶχε προστάτην τὸν δεῖνα.

réclamerie, θ. ὑπερβολικαί, ἀγυρτικαὶ ἀγγελίαι διὰ τῶν ἐφημερίδων, κατὰχρησις ἐπαίνων βιβλίων κ. τ. λ.

reclouer, ῥ. ἐν. καθηλῶ, καρφόνω ἐκ νέου.

reclure, ῥ. ἐν. (ἐν γρήσει μόνον κατ' ἀπαρεμφ. καὶ ἐν τοῖς συν. χρόνοις) ἐγκλείω στενωῶς, καθείργω.

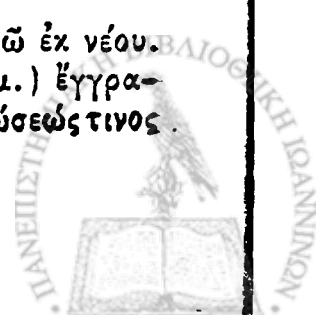
reclus, ἐγκλεισμένος, καθειργμένος· μονήτης· μοναστής, μοναχός, ἀσκητής.

reclusion, ἢ réclusion, θ. κάθειρξις, εἰρκτή, δεσμοκτήριον, φυλάκισις, φυλακῆ.

reclusionnaire, ἢ réclusionnaire, δέσμιος, καθειργμένος, κ. φυλακισμένος.

recogner, ῥ. ἐν. κτυπῶ ἐκ νέου.

recognitif, ive, (νομ.) ἔγγραφον ἐπικυρωτικὸν ὑποχρεώσεώς τινος.

ψάμενόν με, συνοδεύω αὐτόν μέχρι τινός ἢ μέχρι τῆς κατοικίας αὐτοῦ, παραπέμπω, κ. ξεπροβοδίζω.

reconduite, θ. ἐπαναγωγή, προπομπή τινος, κ. ξεπροβοδίσμα.

reconfort, παρηγορία, παραμυθία.

reconfortation, θ. ἐνδυνάμωσις—τὸ παρηγορεῖν, παρηγορία.

reconforter, ρ. ἐν. ἐνδυναμῶ, ἐπιρρώννυμι, -παραμυθῶ, παρηγορῶ.

reconfrontation, θ. διαδίκων ἢ μαρτύρων ἀντιπαραστάσις ἐκ δευτέρου.

reconfronter, ρ. ἐν. ἀτιπαρίστημι ἐκ νέου τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς μάρτυρας.

reconnaissable, ἀναγνωριστός, εὐαναγνωριστός.

reconnaissance, θ. εὐγνωμοσύνη—ἀναγνώρισις (στρατ.) κατασκόπευσις, προσκοπή κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ· un détachement alla en—, ἐν ἀπόσπασμα ἐπορεύθη εἰς κατασκόπευσιν—ὁμολογία, ἐξομολόγησις· la prompte—de sa faute lui en a valu le pardon—(δικ.) ἐξέτασις λεπτομερῆς τοῦ τόπου, τῶν πραγμάτων, τῶν ἐγγράφων κ.τ.λ.—ἐγγραφοῦ ὁμολογία παραλαβῆς πράγματος, ἀπόδειξις, ὁμολογόν—ἀμοιβή.

reconnaissant, ε, εὐγνώμων.

reconnaître, ρ. ἐν. (reconnaissant, reconnu, je reconnais, nous, reconnaissons, je reconnus, ὡς τὸ ἀπλοῦν connaitre) ἀναγνωρίζω, ἰδὼν ἀναμιμνήσκω τὴν ὄψιν προσώπου ἢ πράγματος ἤδη γνωστοῦ μοι—διακρίνω ἐκ τινος ἀποστάσεως, κατανοῶ, αἰσθάνομαι· je le reconnus à sa voix, τὸν διέκρινα ἐκ τῆς φωνῆς του—on a reconnu son innocence, κατείδον κατενόησαν ἢ ὡμολόγησαν τὴν ἀθωότητά του—ὁμολογῶ· je reconnais

mes fautes, ὁμολογῶ τὰ σφάλματά μου—κατοπτρεύω, προσκοπεύω, κατασκοπεύω, ἐξετάζω—les lieux, ἐξετάζω, ἐρευνῶ τὰ μέρη—un service, ὁμολογῶ τὴν γενομένην μοι χάριν, εὐγνωμονῶ δι' αὐτήν—un gouvernement, ἐπιδοκιμάζω, δέχομαι κυβέρνησιν τινα ὡς νομίμως ἐγκαταστάσαν—un enfant, ὁμολογῶ τὴν γνησιότητα τέχνου, κηρύττω ὅτι εἶμαι πατὴρ αὐτοῦ· se—, ἀναγνωρίζω, ἀνευρίσκω ἐαυτόν· il se reconnaît dans le traits de son fils, ἀνευρίσκει ἐαυτόν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ υἱοῦ· se—, ἀναμιμνήσκει τὴν ὄψιν τοῦ τόπου, τῆς χώρας ἔνθα εὐρίσκεται τις· je commence à me—, ἀρχίζω νὰ ἐννοῶ ποῦ εὐρίσκομαι (μεταφ.) μεταμέλλεσθαι, μετανοεῖν· il a qui se reconnaître avant de mourir, ἠδυνήθη νὰ μετανοήσῃ πρὶν ἀποθάνῃ—ὁμολογεῖν—coupable, ὁμολογεῖν τινα εἶναι ἔνοχον—ἐξετάζειν τὸ τί δεῖ ποιῆσαι, τὸ πρακτέον· laissez-moi le temps de me—, ἄφες με νὰ ἴδω τί πρέπει νὰ κάμω, κ. νὰ ἴδω ὁλόγουρά μου.

reconnu, ε, παθ. μετ. τοῦ reconnaître, ὁμολογούμενος.

reconquérir, ρ. ἐν. (κλίν.) ὡς acquérir) ἀνακτῶμαι, κατακτῶμαι ἐκ νέου.

reconsolidation, θ. ἀναστερέωσις.

reconsolider, ἀναστερεῶ.

reconstituer, ἀνασυντιθημι, ἀνασυγχροτῶ, ἀνακαθίστω.

reconstitution, ἀναστάσις· ἀντικατάστασις δανειστοῦ πρὸς ἐξόφλησιν.

reconstruction, θ. ἀνοικοδόμησις, ἀνέγερσις.

reconstruire, ἀνοικοδομῶ, ἀνεγείρω.

reconvenir, ρ. ἐν. ἀντεγχαλῶ, ἀντενάγω.

reconvention, θ. (νομ.) ανταγωγή.—νέα σύμβασις.

reconventionnel, elle, ανταγωγικός.

reconventionnellement, ανταγωγικῶς.

recopier, ρ. έν. αντιγράφω έν νέου.

recoquillement, συνελίξις, συσπείρωσις.

recoquiller, ρ. έν. συστρέφω, συνελίσσω· se—, συνελίσσομαι, συστρέφομαι.

recorder, ρ. έν. επαναλαμβάνω τὸ μάθημα έν' απομνημονεύω αὐτό.

recorriger, ρ. έν. αναδιορθῶ διορθῶ έν νέου.

recors, βοηθὸς δικαστικοῦ κλητῆρος, συμπράτωρ.

recoucher, ρ. έν. κατακλίνω έν νέου.

recoudre, ρ. έν. (κλίν· ὡς cou-dre) αναρράπτω, ράπτω έν νέου.

recoulement, νέκ έκροή.

recouler, ρ. οὐδ. ρέω έν νέου.

recoupe, θ. πιτυράλευρον, δεύτερον ἄλεσμα πιτύρων· τμήμα λίθου ἀσπασθέντος έν πελεκήματος.—τεμάχιον, περίσσευμα ὑφάσματος.

recoupette, θ. τρίτον ἄλευρον έν πιτύρον, τριτάλεστον.

recourber, ρ. έν. αναστρέφω ἀπὸ τοῦ ἄκρου, ανακάμπω, επικάμπω.

recourir, ρ. οὐδ. τρέχω πάλιν, ανατρέχω· προστρέχω, καταφεύγω, επικαλοῦμαι τὴν βοήθειάν τινος·—à Dieu, προστρέχω εἰς τὸν Θεόν·—au médecin, επικαλοῦμαι τὴν βοήθειαν τοῦ ἱατροῦ· (δικ.) αἰτῶ ἀνάρεσιν.

recours, προσφυγή, καταφυγή, αἰτήσεις συνδρομῆς, βοήθειας· avoir—à... καταφεύγω εἰς... χρῶμαι τούτῳ ἢ ἐκείνῳ τῷ μέσῳ· avoir—à Dieu, εἰς τὸν Θεόν προστρέχω, τὸν

Θεὸν επικαλοῦμαι· Dieu est le — des malheureux, ὁ Θεὸς εἶναι ἡ καταφυγή τῶν δυστυχῶν·—ἀγωγή κατά τινος πρὸς ἀποζημίωσιν·—ἔφεσις·—en cassation, αἰτήσεις περὶ ἀκυρώσεως·—en grâce, αἰτήσεις χάριτος, συγγνώμης παρὰ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος, ἰδίως έν περιπτώσει κεφαλικῆς ποινῆς.

recousse, θ. ἰδὲ rescousse.

recouvrable, ἀνακτητός· εἰσπρακτός.

recouvrement, ἀνάληψις, ἀνάκτησις·—de titres, ἀνάκτησις τίτλων ἤτοι ἐγγράφων ἰδιοκτησίας·—des forces, de la santé, ἀνάκτησις τῶν δυνάμεων, ἀνάφρωσις· faire des—s, εἰσπράττω τὰ ὀφειλόμενα.

recouvrer, ρ. έν. ἀναλαμβάνω, ἀνακτῶμαι·—la santé, αναρρώννυμαι, ἀναλαμβάνω τὴν ὑγιείαν·—une dette, εἰσπράττω ὀφειλήν·—des impôts, εἰσπράττω φόρους.

recouvrir, ρ. έν. καλύπτω έν νέου.

récheance, θ. πρόσκαιρος ἐπι-καρπία ἐπιδικου κτήματος.

recracher, ρ. έν. αναπτύω, ἐκβάλλω τὸ καταποθέν,

récréance, θ. lettres de—, τὰ ἀνακλητικὰ γράμματα πρεσβευτοῦ.

récréatif, ive, ἐπιτερπής, τερπνός, ψυχαγωγικός.

récréation, θ. τέρψις, ἀναψυχή, ἄνεσις, πόνων ἀνάπαυλα, κ. διασχέδασις τῶν μαθητῶν, αἱ ὥραι έν αἷς παίζουσιν ἢ ἀναπαύονται.

récréer, ρ. έν. τέρπω, εὐφραίνω, ἀναπαύω, παρέχω ἀναψυγήν·—ἀναγεννῶ, ἀναπλάττω.

récrément (ἱατρ.) ἔκκριμα εἰσαχθὲν εἰς τὸ αἷμα.

récrémenteux, euse, recre-mentiel, elle, ἐκκριματικός.

récrépiment, ἀσδέστωσις, ἐπίχρισμα έν νέου.

récrepir, ρ. έν. έπιχρίω έκ νέου, πάλιν άσβεστόνω.

récrier, se—, άναφωνώ, έκπλήττομαι, καταβοώ, παραπονοΰμαι έντόνωσ· se—contre qqn, έπιμέμφομαι, άγανακτώ κατά τινος.

récrimination, θ. άντέγκλισις, άντικατηγορία.

récriminatoire, άντεγκληματικός—ούσ. άνθυπαγωγή.

récriminer, ρ. ουδ. άντεγκαλώ, άντικατηγορώ, άντονειδίζω.

récrire, γράφω έκ νέου, μεταγράφω, κ. ξαναγράφω.

recroître, ρ. ουδ. (κλίν. ώς croître) αναδλαστώνω, αναφύομαι, αύξάνω έκ νέου.

recroqueviller, se —, (έπί φύλλων γάρτου, μεμβράνης, δέρματος κ. τ. λ. ξικνοΰμαι, συστέλλομαι, κ. ζαρώνω.

recrudescence, θ. νέα όρμη, έντασις, χειροτέρευσις έκ νέου νόσου ή άλλου κακού κατόπιν ύφέσεως.

recrudescence, θ. έπιτεινόμενος, αύξάνων χειροτερευών.

recrue, θ. νεοσυλλεξία, στρατολογία· faire une—, στρατολογώ· —νεοσύλλεκτος στρατιώτης.

recrutement, στρατολογία, νεοσυλλεξία.

recruter, στρατολογώ, ποιούμαι νεοσυλλέκτους· (μεταφ.) προσηλυτιζώ εις τινά έταιρίαν, εις τινά κόμμα.

recruteur, officier—, ό ένεργών νεοσυλλεξίας.

recta, άκριβώς· payer — à l'échéance, πληρώνω έμπροθέσειως.

rectangle, όρθογώνιος· —ούσ. (γεωμ.) παραλληλόγραμμον όρθογώνιον.

rectangulaire (γεωμ.) όρθογώνιος, άνήκων εις όρθογώνιον.

recteur, πρύτανις πανεπιστημίου ή άκαδημίας· έπιθ. esprit —, τό

άρωματικόν φυτού· pennes rectrices, πτερά τής ούρας διευθύνοντα τήν πτήσιν.

rectifiable, διορθωτός.

rectificatif, ive, έπανορθωτικός.

rectification, θ. έπανόρθωσις, διόρθωσις.

rectifier, ρ. έν. διορθώ, έπανορθώ· —un calcul, έπανορθώ έσφαλμένον ύπολογισμόν· —de l'eau de vie, καθαίρω τό οινόπνευμα διασταλάζων διά τοϋ σταλακτήρος.

rectiligne (γεωμ.) εύθύγραμμος.

rectitude, θ. εύθύτης, τό τοϋ βίου άμεμπτον, άναμάρτητον.

recto, πρώτη σελίς φύλλου βιβλίου, τούναντίον τής verso ήτοι τής έπομένης.

rectoral, e, aux, πρυτανικός, έφορευτικός.

rectorat, πρυτανεία.

rectum, τό εύθόν έντερον, ό άρχός, τό τελευταίον παχύ έντερον.

reçu, έξόφλησις, απόδειξις παραλαβής.

recueil, συλλογή, άθροισμα έγγραφών συγγραφέων ή ποιημάτων, άπανθήματα.

recueillement, περισυναγωγή, κατάνυξις, περιστολή, μελέτη, έξέτασις έαυτοϋ.

recueillir, ρ. έν. συγκομιζώ, συλλέγω καρπούς· —du blé, συγκομιζώ σίτον· —καρπούμαι· —le fruit de son travail, ώφελείσθαι έκ τοϋ προϊόντος τής έργασίας, συναθροίζω· —les débris d'un naufrage, συλλέγειν τά συντρίμματα ναυαγίου· —les restes d'une armée, συντάσσειν, συσπειροϋν τά λείψανα ήττημένου στρατοϋ· —λαμβάνειν, δέχεσθαι· —un malheureux, παρέχειν άσυλον εις δυστυχή άνθρωπον· se—, περι ένός μόνου με-

ριμνᾶν, φροντίζειν, σκέπτεσθαι, περι-
ρυσυνάγεσθαι, ἐν κατανύξει μελετᾶν.

recuire, ῥ. ἐν. ἀνέψω, πάλιν
ψήνω.

recuit, ὁ πάλιν ψηθείς, παλίμπε-
πτος, δίσεφθος, κ. ξαναψημένος· *le
forgé se convertit en acier par
le—*, ὁ σφυρήλατος σίδηρος μεταβάλ-
λεται εἰς γάλυθα ἀναπυρούμενος.

recul, ἀναδρομή, ὀπισθοχώρη-
σις, λάκτισμα πυροβόλου.

reculade, θ. ὑποστροφή, ὀπι-
σθοχώρησις.

reculé, ε, ἀπομεμακρυσμένος·
époque—ée, ἐποχή παλαιά· *pays
—*, γῶρα μακρὰν κειμένη,

reculement, ὀπισθοχώρησις,
ὀπισθοδρομήσις· ὀπισθέρεισμα ἐκ τῶν
φαλάρων τῶν ὑποζυγίων.

reculer, ῥ. οὐδ. ὀπισθοδρομῶ.
ὀπισθοχωρῶ, κ. πηγαίνω ὀπίσω,
τραβιοῦμαι· ῥ. ἐν. σύρω ὀπίσω, ἀ-
πωθῶ·—*sa chaise*, σύρω ὀπίσω τὸ
κάθισμά μου·—*ἐκτείνω*, εὐρύνω·—
*les bornes, les frontières d'un
état*, ἐκτείνω, εὐρύνω τὰ ὅρια κρά-
τους τινός· ἀναβάλλω, βραδύνω·—
un payement, ἀναβάλλω τὴν ἀπότι-
σιν, τὴν πληρωμὴν· ῥ. οὐδ. *faire
—un cheval*, κάμνω τὸν ἵππον νὰ
ὀπισθοδρομήσῃ· *au lieu d'avan-
cer il recule*, ἀντὶ νὰ προχωρήσῃ
ὀπισθοδρομεῖ· *il n'y a plus mo-
yen de —*, δὲν δύναται πλέον ν'ἀ-
πόσγῃ τις·—*devant les difficul-
tés*, ὀκνεῖν πρὸς τὰς δυσκολίας.

reculée, θ. γῶρος πρὸς ὀπισθο-
δρομήσιν, ὀπισθοχώρησιν· *feu de—*,
μεγάλη πυρὰ ἀναγκάζουσα τοὺς πα-
ρισταμένους νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν.

reculons, ἀ—, ἀνά πόδα, πρυ-
μνηθὸν, ὑποτροπάδην, ὀπισθοβατι-
κῶς, εἰσοπίσω, κ. πίσ' ὀπίσω, ἀνά-
κωλα· *je vous vois marcher tou-
jours à—*, σὲ βλέπω πάντοτε πρυ-
μνηθὸν βαίνοντα.

recupération, θ. ἀνάληψις,
ἀπόληψις, ἀνάκτησις.

recupérer, se—, ἀναλαμβάνω,
ἀνακτῶμαι, se—*de ses pertes*,
θεραπεύω τὰς ζημίας μου, ἀποζη-
μιοῦμαι·—*une somme*, εἰσπράττω,
ἀνακομίζομαι, ἀνακτῶμαι ποσὸν τι.

recurage, ἀποκάθαρσις.

recurer, ῥ. ἐν. ἀποκαθαίρω,
καθαρίζω, κ. παστρεύω· (γεωρ.)
καλλιεργῶ ἐν τρίτου τὴν ἄμπελον.

recurent, e, ἀναδρομικός,
nerf—s, νεῦρα παλίνδρομα.

recursaire, (δικ.) ἐφετικός, ἐ-
φεσίβλητος.

recusable, ἀποδοκιμαστέος,
ἀναξιόπιστος· ἀμφίβολος, ὑποπτος·
ἐξαιρέσιμος· θ. *temoin—*, μάρτυς
ἐξαιρετέος.

recusant, e, (νομ.) ἐξαιρῶν δι-
καστὴν ἢ μάρτυρα.

recusation, θ. ἀποδοκιμασία,
ἐξαιρέσις δικαστοῦ ἢ μάρτυρος.

recuser, ῥ. ἐν. ἐξαιρῶ, ἀπο-
δοκιμάζω δικαστὴν ἢ μάρτυρα, ποι-
οῦμαι ἐνστάσιν κατὰ τῆς ἀρμοδιότη-
τος αὐτοῦ· *je recuse son témoi-
gnage*, ἀπορρίπτω τὴν μαρτυρίαν
αὐτοῦ· *se—*, κηρύττω ἑμαυτὸν ἀναρ-
μόδιον ὡς δικαστὴν καὶ διαιτη-
τὴν.

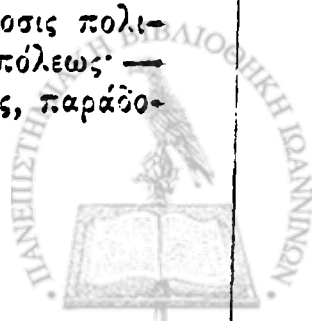
rédacteur, συντάκτης, οἶον·—*d'
un journal*, συντάκτης ἐφημερίδος.

redaction, θ. ἡ σύνταξις ἐφη-
μερίδος, νόμου, συμβολαίου κτλ.—
τὸ σύνολον τῶν συντακτῶν ἢ συν-
εργατῶν εἰς ἐφημερίδα καὶ τὸ γρα-
φεῖον αὐτῶν.

redan, ὀχύρωμα προιονοειδὲς ἢ τοι
γωνιῶδες.

redarguer, ῥ. ἐν. (ἀρχ.) μέμ-
φομαι, ἐπιπλήττω.

reddition, θ. παράδοσις πολι-
ορκουμένου φρουρίου ἢ πόλεως·—
de compte, ἀπολογισμὸς, παράδο-
σις λογαριασμῶν.

redéfaire, ρ. έν. (κλίν. ώς faire, άποσυντίθημι έκ νέου.

redemander, ρ. έν. αίτουμαι ή έρωτώ έκ νέου.

redempteur, λυτρωτής, ό 'Ιησοῦς Χριστός ό λυτρώσας τό ανθρώπινον γένος.

redemption, θ. λύτρωσις, έξαγορά, σωτηρία τών ανθρώπων διά του αίματος του Χριστού.

redemptoriste, μοναχός τάγματός τινος ίδρυθέντος υπό του Αγ. Λιγώρη έν έτει 1722.

redescendre, ρ. οὐδ. καταβαίνω πάλιν.

redevable, όφειλέτης ύπολείπου όφειλέτης έν γένει (μεταφ.) ύπόχρεως, όφειλων εύγνωμοσύνην, εύγνώμων· je vous suis—de la vie, όφείλω ύμιν τήν ζωήν.

redavance, θ. όφειλή· φόρος έτήσιος εισόδημα· μορτή, ό φόρος του γεωμόρου, κ. κολλίγου.

redavancier, ό μορίτης γεωργός· ό πληρόνων φόρους.

redevenir, ρ. οὐδ. (κλίν.) ώς τό venir)· —γίνομαι πάλιν, —άποκαθίσταμαι.

redevoir, ρ. έν. (κλίν. ώς devoir)· —όφείλω ύπόλοιπον μετά τόν άπολογισμόν.

redhibition, θ. άκύρωσις ή αίτησις προς άκύρωσιν πωλήσεως πράγματος οὔτινος τά έλαττώματα ήσαν κεκρυμμένα υπό του πωλητου.

redhibitoire, άνατρεπτικός· cas—, περίπτωσις άκυρωτική πωλήσεως· vice—, έλάττωμα καθιστών τήν πώλησιν άκυρον.

rediger, ρ. έν. συντάττω, συγγράφω, συντίθημι.

rediver, se —, έξαγοράζομαι, άπαλλάττομαι· ιδίως δικαστικών καταδιώξεων.

redingote, άλεξήνεμος χλαίνα, γουνατίς, κ. σουρτουχον.

redire, ρ. έν. (κλίν. ώς dire)

παλιλλογῶ, λέγω πάλιν, έπαναλέγω, έπαναλαμβάνω· —άποκαλύπτω, σπερμολογῶ· il redit tout, ότι άκούση τό λέγει εις άλλους, εινε κριτόμυθος ρ. οὐδ. ψέγω, μέμφομαι· que trouvez-vous a —a cela? τί εύρίσκετε ψεκτόν εις τουτο;

rediseur, παλιλλογος, ταυτόλογος· éternel—, αιωνίως ταυτά λέγων.

redite, θ. επανάληψις, ταυτολογία, παλιλλογία.

redondant, e, πλεονάζων, πλεοναστικός.

redonder, ρ. οὐδ. πλεονάζω.

redontance, θ. πλεονασμός, περιττολογία.

redonner, ρ. έν. δίδω πάλιν, εκ νέου· —άναγεννώ· —des forces, παρέχω νέας δυνάμεις· —de l'esperance, αναπτερώ τας έλπίδας· ρ. οὐδ. (στρατ.) έπιστρέφω προς έπιθεσιν, προσβάλλω εκ νέου· l'infanterie redonna avec un nouveau courage, τό πεζικόν προσέβαλε (τόν έχθρόν) με νέον θάρρος.

redorer, ρ. έν. αναχρυσῶ· μεταφ.) le soleil redore les coteaux, ό ήλιος αναχρυσοῖ τούς λόφους, τας κλιτύας.

redormir, ρ. οὐδ. (κλίν. ώς dormir, πάλιν κοιμῶμαι, άνακοιμῶμαι.

redoublé, e, διπλασιασθεῖς, άλλεπάλληλος· πυκνός· pas —, βῆμα ταχύ, έσπευσμένον, γοργόν (μέλος, έμβατήριον ρυθμίζον οὔτω τό βῆμα).

redoublement, επάύξησις, διπλασιασμός, (γραμμ.) αναδιπλασιασμός έν τῇ έλληνικῇ γραμματικῇ.

redoubler, ρ. έν. ύπόβλημά τι υπορράπτω εκ νέου εις ένδυμα· —διπλασιάζω· —άναδιπλασιάζω· ρ. οὐδ.—de forces, επαυξάνω τας δυνάμεις—ses cris, έντείνω τας κραυγας· cela a redoublé sa fièvre, τουτο επηύξησε τόν παρετόν του· sa

frayeur redouble, ὁ τρόμος του ἐπαυξάνει.

redoutable, λίαν ἐπίφοδος, φοβερὸς σφόδρα.

redoute, πρόβολος, ὀχύρωμα μεμονωμένον

redouter, ῥ. ἐν. φοβοῦμαι πολύ.

redowa, θ. χορὸς μετέγων τῆς πόλκεας καὶ τῆς μαζούρκας.

redressement, ὀρθωσις, ἀνόρθωσις, εὐθυνσις, ἴσωσις, ἀνάστασις, ἀνέγερσις.—θεραπεία, ἱκανοποιήσις, ἐπανόρθωσις.

redresser, ῥ. ἐν. εὐθύνω.—ὀρθῶ, ἀνορθῶ, ἀναγείρω, ἀνίστημι (μεταφ.) ἐπανορθῶ, διορθῶ, ἱκανοποιῶ, θεραπεύω ἐπὶ τὸ δικαιότερον διατίθημι.—jugement, διορθῶ τὸ ἡμαρτημένον, τὸ ἄδικον τῆς κρίσεως, τῆς δίκης.—les torts, θεραπεύω τὰ ἀδικήματα, ἀπονέμω δικαιοσύνην

redresseur, εὐθυντής, διορθωτής.—des torts, (τὸ πάλαι) πλανόδιος ἱππότης ἔργον ἔγων τὴν τιμωρίαν τῶν ἀδικημάτων, ὡς ὁ τῆς μυθολογίας Ἡρακλῆς.

réducteur (χειρουργ. ἔργαλ.) ἀρθρέμβολον.

réductibilité, θ. ἰδιότης τοῦ συστέλλεσθαι, τοῦ ἐλαττοῦσθαι, συσταλτικότης.

réductible, ἐπιδεκτικὸς συστολῆς, ἐλαττώσεως.

réductif, ἰνε, ἐλαττωτικός.

réduction, θ. ἐλάττωσις ὀλιγόστευσις.—des impôts, ἐλάττωσις τῶν φόρων.—des prix, τῶν τιμῶν, τιμημάτων (γεωμ.) σμίκρυνσις σχήματος, ἐλάττωσις, ἀναγωγή εἰς ἕτερον ὅμοιον μὲν ἀλλὰ μικρότερον (ἀριθ.) —τροπή ἀριθμοῦ εἰς ἕτερον ἰσοδύναμον.—(γχιμ.) ἡ τοῦ ὀξυγόνου ἀφαίρεσις ἀπὸ μεταλλικῆς οὐσίας.—(χειρ.) ἐνάρθρωσις ἢ σύμπτυξις τῶν καταγμάτων.—à l'absurde (λογ.) ἢ εἰς ἄτοπον ἀπα-

γωγή (μεταφ.) ὑποταγή.—d' une ville à l'obéissance, καθυπόταξις πόλεως τινος.

réduire, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς conduire) μειῶ, ἐλαττώ, ὀλιγοστεύω, σμικρύνω.—l'effectif d' une armée, ἐλαττώ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ.—ses dépenses, περιορίζω τὰς δαπάνας μου.—une figure géométrique, σμικρύνω σχῆμά τι γεωμετρικόν, ἀνάγω εἰς μικρότερον ὅμοιον.—μεταβάλλω τι εἰς ἄλλο.—du blé en farine, τρέπω τὸν σίτον εἰς ἄλευρον.—une maison en cendre, ἀποτερωθῶ οἰκίαν.—καθυποβάλλω.—au silence, ἐπιβάλλω σιωπὴν.—ὑποτάσσω. Alexandre réduisit toute l'Asie, ὁ Ἀλέξανδρος καθυπέταξεν ὅλην τὴν Ἀσίαν.—περιάγω εἰς κακὴν κατάστασιν réduire qqn au désespoir, εἰς ἀπόγνωσιν καθίστημι τινα.—τρέπω.—des toises en mètres, μεταβάλλω τὰς ὀργυιάς εἰς μέτρα (χειρ.) ἐναρθρῶ τὰ ἐξηρθρωμένα ὄστᾶ.—une fracture, συναρμολῶ κάταγμα.—(γχιμ.) ἀραιρῶ ἀπὸ ὀξειδίου τὸ μέταλλον ὅπερ περιέχει.—en poudre un raisonnement, ἀνατρέπω ἄρθρον συλλογισμὸν τινα.

réduit, ἐπιθ. συνεσταλμένος, ἡλαττωμένος.—οὐσ. καταρῦσιον, μοναξία, μονήρης κατοικία.—κατοικία ἐλεεινή.—(όχυρ.) μικρὸν ἡμισεληνηνοειδὲς ὀχύρωμα ἐντὸς μεζονος.

réductif, ἰνε, ἀναδιπλασιαστικός, ἐπαναληπτικός.

réduplication, θ. ἀναδιπλασιασμός, ἐπανάληψις συλλαβῆς ἢ γράμματος.

réédification, ἀνάκτισις, ἀνοικοδομήσις, ἀνόρθωσις.

réédifier, ῥ. ἐν. ἀνοικοδομῶ, ἀνακτιζῶ.

rééditer, ῥ. ἐν. ἐκδίδωμι πάλιν ἐφημερίδα τινα ἢ βιβλίον.

réel, -elle, ὄν, οὔσα, ὄν, ὄντως ὑπάρχων, πραγματικός, ἀληθινός· besoins—s, ἀληθεῖς ἀνάγκαι.

réélection, θ. ἐκλογή ἐκ νέου, ἐκ δευτέρου.

réeligibilité, θ. τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλεγθῆναι πάλιν.

réeligible, δυνάμενος νὰ ἐκλεγθῆ ἐκ νέου.

réélire, ρ. ἐν. ἐκλέγειν πάλιν, ἐκ νέου, ἐκ δευτέρου.

réellement, ὄντως, ἀληθῶς, πραγματικῶς.

réelu, πάλιν ἐκλεγθεὶς.

réengagement, réengager, ἰδὲ rengagement, rengager.

réensemencement, σπορά ἐκ δευτέρου, νέα σπορά.

réensemencer, ρ. ἐν. σπείρω τὴν γῆν ἐκ νέου.

réer, ρ. οὔδ. (ἐπὶ ἐλάφου ἐν ὄργασμῳ) μυκάται, κράζει.

réexpédier, ρ. ἐν. ἐκπέμπω αὐθις, στέλλω πάλιν.

réexpédition, θ. ἀποστολή ἐκ νέου.

réexportation, θ. ἐξαγωγή ἐκ δευτέρου, πάλιν ἐκκομιδῆ.

réexporter, ἐξάγω πάλιν, ἐκκομίζω ἐκ νέου, ἐκ δευτέρου.

réfaction, θ. ἐλάττωσις τοῦ τιμήματος ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραδόσεως αὐτῶν, ἐὰν εὐρεθῶσιν ἐν καταστάσει χείροني τῆς προσδοκωμένης ἢ ποιότητος εὐτελεστέρας τῆς συμφωνηθείσης.

refaire, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς faire) ποιῶ ἐκ δευτέρου, μεταποιῶ, κ. ξανακάνω, ξαναφτειάνω· cela est à refaire, τοῦτο δεόν νὰ γείνη ἐκ νέου·—un ouvrage, ἐπεξεργάζομαι σύγγραμμα·—sa coiffure, διευθετῶ, διορθῶ πάλιν τὴν κόμην μου·—βελτιῶ τὴν ὑγιείαν μου· ils est allé se refaire à la campagne, ὑπῆγε νὰ βελτιώσῃ τὴν ὑγιείαν του,

ὑπῆγε πρὸς ἀνάρρωσιν εἰς τὴν ἐσοχὴν·—une robe, ἀνακαινίζω ἐσοθῆτα.

refait, θ, πεποιημένος ἐκ νέου·—ἀναρρώσας·—ἠπατημένος, ἐμπειραγμένος.

refaucher, ρ. ἐν. θερίζω πάλιν.

refection, θ. ἐστίασις, φαγητόν, δεῖπνον·—ἀνάρρωσις·—ἐπισκοπὴ οἰκοδομῆς.

refectoire, ἐστιατόριον ἐν σχολείοις, μοναστηρίοις καὶ νοσοκομείοις.

refend, mur de —, ὁ μεταξὺ τοίχος, τὸ μεσότοιγον· bois de—, τὸ σχισθὲν, χωρισθὲν ξύλον, ὀρθόσχιστον, πριονισθὲν κατὰ μῆκος.

refendre, ρ. ἐν. σχίζω ἐκ νέου·—χωρίζω πριονίζων κατὰ μῆκος.

référé, ἀναφορὰ εἰς δικαστὴν, καταφυγή εἰς αὐτόν, ὅστις ἐν ἀνάγκῃ δύναται ν' ἀποφασίσῃ προσκαίρως.

référence, θ. ἀναφορὰ, παραπομπὴ εἰς πληροφορίας, πληροφορίαί, συστάσεις· ce commis a de bonnes références, οὗτος ὁ ὑπάλληλος (καταστήματος) ἔχει καλὰς συστάσεις.

référendaire, εἰσηγητῆς·—λογιστικὸς ἐλεγκτῆς καὶ εἰσηγητῆς· grand—, μέλος τῆς γερουσίας ὅστις εἶχε τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισφραγίζειν τὰ ἐξ αὐτῆς ἔγγραφα.

référer, ρ. ἐν. ἀναφέρω εἰς τι, ἀνάγω·—le serment, ἀντεπάγω ὄρκον·—une affaire au sénat, ἀναφέρομαι περὶ τινος εἰς τὴν σύγκλητον·—aux magistrats, εἰς τοὺς ἄρχοντας, εἰς τοὺς δικαστὰς ἀναφέρω.

refermer, ρ. ἐν. κλείω ἐκ νέου.

referrer, ρ. ἐν. πεταλόνω ἐκ νέου.

refeuiller, ρ. ἐν. κοιλαίνω ξύλον διὰ διπλῶν γλυφῶν πρὸς ἐναρμογὴν ἄλλου.

refeuilleter, ρ. ἐν. φυλλομετρῶ ἐκ νέου.

réflexif, ive, σκεπτικός.

réfléchi, e, περιεσκευμένος, ἔμφρων· — ἀνάκλαστος, ἀνταυγής· — (γραμμ.) μέσος, αὐτοπαθής, *verbes — s*, ῥήματα μέσα ἢ (παρὰ Γάλλοις) ἀντωνυμιακά.

réfléchir, ῥ. ἐν. ἀνταυγάζω, ἀντανακλῶ· *les miroirs réfléchissent les images des objets*, τὰ κάτοπτρα ἀνταυγάζουσιν, ἀντανακλῶσι τὰς εἰκόνας τῶν ἀντικειμένων· *ce paysage se réfléchit dans le lac*, αὕτη ἡ τοπογραφία ἀντανακλᾶται ἐν τῇ λίμνῃ· — ῥ. οὐδ. σκέπτομαι, διανοοῦμαι, διαλογίζομαι· *réfléchissez bien avant d'agir*, σκέφθητε καλῶς πρὶν πράξτε· — *nous réfléchissons aux moyens*, σκεπτόμεθα περὶ τῶν μέσων.

réfléchissant, e, ἀντανακλῶν, ἀντανακλαστικός· σκεπτικός.

réfléchissement, ἀντανάκλασις· ἀνταύγεια· — *de la lumière*, ἀντανάκλασις τοῦ φωτός.

réflecteur, συγκεντρωτικός, ἀνταυγαστήρ, *miroir* —, ἀντανακλαστικὸν ἔνοπτρον.

reflet, ἀνταύγεια, ἀπαυγή, ἀνταπαύγασμα· — *d' un tableau*, ἀνταύγεια εἰκόνης· — *d' une étoffe* ὑφάσματος· *σιλπνοῦ μαρμαρυγῆ*· — *d' une couleur*, χροιάς ἀπαυγασμῆς.

refléter, ἀντανακλῶ, ἐπιρρίπτω τὸ φῶς ἢ τὸ χρῶμα ἐπ' ἄλλο ἀντικείμενον, ἀπαυγάζω· — οὐδ. ἢ μέσ. (μεταφ.) *sa gloire reflète ἢ se reflète sur sa famille*, ἡ δόξα αὐτοῦ ἀντανακλᾶται ἐπὶ τοῦ οἴκου του.

refleurir, ῥ. οὐδ. ἀνθῶ ἐκ νέου, ἀναθάλλω· (μεταφ.) *les lettres et les sciences commencent à —*, τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐπιστῆμαι ἀρχονται ἵνα ἀκμάζωσιν.

refleurissement, ἀναβλάστησις· δευτέρα ἀνθισις.

reflexe, ἀντανακλώμενος, -οι, ἐξ ἀντανακλάσεως προερχόμενος.

réflexibilité, θ. ἰδιότης τοῦ ἀντανακλᾶσθαι, ἀντανακλαστικότης.

réflexible, ἀντανακλαστικός.

réflexif, ive, ἀντανακλαστικός.

réflexion, θ. ἀντανάκλασις τοῦ φωτός, ἀνταύγεια· — σκέψεις, διάσκεψις, διαλογισμός.

réflexivement, ἀντανακλαστικῶς.

refluer, ῥ. ἐν. λέγεται περὶ τῆς κινήσεως τῶν ὑδάτων ἄτινα ἐπιστρέφουσιν πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἔρρευσαν, ἀναρρέω, παλιρροῶ, ἐπιστρέφω εἰς τὴν πηγὴν.

reflux, ἀνάρροια, ἄμπωτις.

refondre, τήκω ἐκ δευτέρου, οἷον μέταλλον ἵνα γύσω αὐτὸ εἰς τὴν μήτραν, εἰς τὸν τύπον.

refonte, θ. ἀναγώνευσις, ἀνάτξις μετάλλων, μεταγάλκευσις· (μεταφ.) *la refonte des lois*, ἢ τῶν νόμων ἐξ ἀρχῆς μεταποίησις, ἐπανόρθωσις· — ἀνακαινίσις.

reforger, ῥ. ἐν. ἀναγαλκεύω.

réformable, μεταρρυθμιστέος, ἐπιδεκτικὸς μεταρρυθμίσεως.

réformateur, trice, μεταρρυθμιστής, ἀναμορφωτής.

réformation, θ. μεταρρύθμισις, ἀναμόρφωσις· — *des mœurs*, ἢ βελτίωσις τῶν ἠθῶν· — ἡ ὑπὸ τοῦ Λουθηρου ἐνεργηθεῖσα θρησκευτικὴ ἀναμόρφωσις, ἧτις καὶ *réforme* λέγεται συντηθέστερον.

réforme, θ. μεταρρύθμισις, μεταμόρφωσις· *la — du calendrier Julien*, ἡ μεταρρύθμισις, ἧτοι βελτίωσις, διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου· — ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ἀποπομπὴ τῶν ἀνικάνων ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας· — διάλυσις μερικὴ τοῦ στρατοῦ· — ἀποστράτευσις ἀξιωματικοῦ εἰς ὃν ἐπὶ τινὰ ἔτη παραχωρεῖται ὁ μισθὸς του ἢ μέρος αὐτοῦ· — ἡ ἐν ἔτει 1517, ἀρξαμένη θρησκευτικὴ ἀνα-

μόρφωσις ἢ μεταρρυθμίσις ὑπὸ τοῦ Μαρτίνου Λουθήρου ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ὑπ' ἄλλων.

réformé, ο. μετερρυθμισμένος· religion — ἐε, ἡ τῶν διαμαρτυρομένων θρησκεία· (στρατ.) οὐσ. ἀξιωματικός, ἡ στρατιώτης ἀπολυμένος.

réformer, ρ. ἐν. ἀναμορφῶ, μεταρρυθμίζω, βελτιῶ — les lois, les mœurs, διορθῶ τοὺς νόμους, τὰ ἔθνη — les abus, παύω· καταστέλλω τὰς καταχρήσεις — des troupes, ἐλαττώ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν — un officier, τίθῃμι ἀξιωματικὸν εἰς ἀργίαν — un soldat, ἀπολύω στρατιωτὴν — les monnaies, ἀνατίκω τὰ νομίσματα· se —, ἀποβάλλω τὰς κακὰς ἕξεις μου, βελτιοῦμαι ἠθικῶς, σωφρονίζομαι.

réformer, ρ. ἐν. ἀνασυνιστῶ, ἀνασχηματίζω, μορφῶ ἐκ νέου· (στρατ.)· se —, συσσωματοῦμαι ἐκ νέου κατόπιν διασποράς.

réformiste, ἀναμορφωτῆς θρησκευτικός ἢ πολιτικός.

refouillement, ἀναγλυφή ἐπὶ τὸ μείζον, μᾶλλον εἰσέχουσα καὶ ἐξέχουσα.

refouiller, ρ. ἐν. ἀναγλύρω βαθύτερον.

refoulement, ἀναπίεσις, ἀνασυμπίεσις, καταπάτησις, δευτέρα πίλησις.

refouler, ρ. ἐν. ἀναπιέζω, καταπιέζω, συμπιέζω, καταπατῶ, κ. τσαλαπατῶ — la vendange, τὰς σταφυλάς πάλιν πατῶ — un tissu de la laine, ὕφασμά τι ἢ ἔριον (μαλλίον) πιτῶ, συμπιέζω.

refouloir, ὁ πιεστήρ κόπανος τηλεβόλου, ἐμβολεύς.

réfractaire, ἀτηκτος, δύστηκτος, σκληρὸς ἀτέραμνος· ἀπειθής, ἀνυπότακτος — οὐσ. un réfractaire, φυγὸς στρατος.

réfracter, ρ. ἐν. (φυσ.) ἐπιφύρω θλάσιν τῶν ἀκτίνων, διαθλῶ, ἀντανακλῶ τὸ φῶς.

réfracteur, τοῦ φωτὸς διαθλαστικός, ἀντανακλαστικός.

réfractif, ive, διαθλαστικός.

réfraction, θ. διάθλασις τῶν ἀκτίνων, ἀνάκλασις τοῦ φωτὸς, παρεκτροπὴ ἐν τῇ διαβάσει ἀπὸ ἐνὸς στοιχείου εἰς ἕτερον.

refrain (ποιητ.) ἐπωδή, ἐπαναλαμβανόμενοι στίχοι· (κατ' ἐπέκτ.) c'est son —, εἶναι οἱ προσφιλεῖς, οἱ συνήθεις λόγοι του· c'est toujours le même —, ἔχομεν πάντοτε τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς.

réfrangibilité, θ. διαθλαστικότης τῶν ἀκτίνων.

réfrangible, διαθλαστός.

refrapper, ρ. ἐν. τύπτω, κτυπῶ πάλιν.

réfrénation, θ. χαλιναγωγία.

réfréner, ρ. ἐν. χαλινῶ, χαλιναγωγῶ, κολάζω — ses passions, χαλιναγωγῶ τὰ πάθη.

réfrigérant, ο, ψυκτήριος, ψυκτικός, ψυχραντικός — οὐσ. (χημ.) ὁ ψυκτὴρ ὁ περιβάλλων τὸν σωλήνα τοῦ σταλακτῆρος (λαμπίχου) πρὸς συμπύκνωσιν τοῦ ἀτμοῦ — ποτὸν ἀναψυκτικόν, δροσιστικόν.

réfrigératif, ive, ἀναψυκτικός, ψυχραντικός, δροσιστικός.

réfrigération, θ. (χημ.) ψύξις, ἀνάψυξις, ψύχρανσις.

réfringent, ο, διαθλαστικός· milieu —, μέσον, περίβλημα, στοιχείον διαθλαστικόν.

refriser, ρ. ἐν. ἐνούλιζω πάλιν, κ. ξανασγουραίνω.

refrogné, ο, ῥυσός, φακιδούμενος, σκυθρωπός, συνοφρούμενος.

refrognement, συνοφρούσις, σκυθρωπασμός, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ renfrognement.

refrognier, ἢ renfrognier, se

—, φαρχιδουμαι, συνοφρουμαι, σκυθρωπάζω,

refroidir, ψύγω, αποψύγω, ψυγραίνω, κ. κρυώνω· (μεταφ.) ἐλάττω τὴν ζέσιν, τὸν ζῆλον, τὴν προθυμίαν· la vieillesse refroidit les passions, τὸ γῆρας ψυγραίνει, πράβνει τὰ πάθη· καὶ μέσ. leur amitié se refroidit· ἡ φιλία των ψυγραίνεται, ἐλάττωται.

refroidissement, ψύξις, απόψυξις, ψύγρανσις, κρύωμα· — περιψύξις, κ. κρυολόγημα· — (μεταφ.) ἐλάττωσις φιλίας, γαλάρωσις, ψυχρότης, — de l'âge, ἡλικίας παρακμή.

refuge, καταφυγή, ἄσυλον· (μεταφ.) vous êtes mon —, εἶσθε τὸ στήριγμά μου.

refugie, πρόσφυξ.

refugier, se —, προσφεύγω, καταφεύγω εἰς ξένην χώραν καταδιωχόμενος.

refuite, θ. καταφύγιον καταδιωχομένου θηράματος· (μεταφ.) ὑπεκφυγή.

refus, ἄρνησις, ἀπάρνησις, ἀποποίησης, ἀπόρριψις.

refusable, ἀπαρνητέος, ἀπορριπτέος, ἀποποιητέος.

refusant, οὐσ. ἄρνούμενος, ἀποποιούμενος.

refuser, ῥ. ἐν. ἄρνοῦμαι ἀποποιῶμαι, ἀπορρίπτω, δὲν ἀποδέγομαι· se —, στερῶ ἑμαυτὸν· se — δὲν παρέγω ἑμαυτὸν πρόθυμον, ἀποφεύγω.

réfutable, ἀνασχευστός, ἀναιρετός, διαλυτός.

réfutation, θ. ἀνασκευή, ἀναιρεσις, ἀνατροπή.

réfuter, ῥ. ἐν. ἀνατρέπω, ἀνασκευάζω, ἀναιρῶ, ἀποδεικνύω παράλογον ἢ ἐσφαλμένον.

regagnable (νεολ.) ἀνακτητός.

regagner, ῥ. ἐν. ἀνακτῶμαι τὸ ἀπολεσθέν, ἀνευρίσκω· παλινοστῶ,

ἐπιστρέφω· — son logis, ἐπιστρέφειν οἴκαδε.

regain, γόρτος ὕψιμος, δεύτερος.
regal (πληθ. regals) εὐωγία, ἐστίασις, φίλευμα· — ἡδυσμα, καρύκευμα, λίγνευμα, κ. νόστιμον φαγητόν· c' est un — pour moi, τοῦτο δὲ ἐμὲ εἶναι εὐωγία· (μεταφ.) la flatterie est le — des sots, ἡ κολακεία εἶναι τὸ ἡδυσμα τῶν ἀνοήτων.

regalade, θ. ἐστίασις, κ. φίλευμα, κ. τραταμέντον· boire à la —, γύνω τὸ ποτόν εἰς τὸ στόμα ἀνευτῆς ἐπαφῆς τῶν χειλέων.

regalant, θ, ἡδύς, τερπνός, ἀρεστός.

regale, θ. μία ἐκ τῶν συναυλιῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὄργανου.

regalement, ἰσοπέδωσις ἐδάφους· — ἀνάλογος διανομή φόρου· — ἡ προσήκουσα ἐκάστῳ διανομή μερίδων.

regaler, ῥ. ἐν. εὐωγῶ, ἐστιῶ· — τέρπω, εὐφραίνω· — d' un concert, τέρπω διὰ συναυλίας· — ἰσοπεδῶ, ὀμαλίζω· — un terrain, ἰσοπεδῶ ἔδαφος.

regalien (ἐλέγετο ἐπὶ δικαιωμάτων) βασιλικός.

regard, βλέμμα, κ. ματιά· ὅπῃ διευκολύνουσα τὴν ἐξέτασιν ἢ ἐπισκευὴν ὑδραγωγείου· — προσοχή· les — s de l' Europe sont fixés sur lui, ἡ προσοχή τῆς Εὐρώπης εἶναι προσηλωμένη ἐπ' αὐτόν· en —, ἀπέναντι· traduction avec texte en —, μετάφρασις ἔχουσα τὸ κείμενον ἀπέναντι.

regardant, θ, αὐστηρός εἰς τὰ τῆς δαπάνης, φειδιωλός.

regarder, ῥ. ἐν. βλέπω, ἐπιβλέπω, ἐμβλέπω, κ. κυττάζω· — ὀρῶ, ἐφορῶ, θεωρῶ· — (μεταφ.) εἶμαι ἐστραμμένος πρὸς τι μέρος· cete maison regarde le midi, αὕτη ἡ οἰκία βλέπει πρὸς μεσημ-

ερίαν·—ἐνδιαφέρω, ἀνήκω, προσήκω· *cela ne me regarde pas*, τοῦτο δὲν μοι ἐνδιαφέρει, περὶ τοῦτου δὲν μοι μέλει·—*de travers*, ὑπόδρα ὀρώ, λοξῶς βλέπω, κ. στραβοκυττάζω·—*de bon oeil*, εὐμενῶς βλέπω·—*pour*, νομίζω, λογίζομαι· *on le regarde pour un sot*, θεωρεῖται μωρός, ἀνόητος· ῥ. οὐδ·—*de près*, ἐξετάζω αὐστηρῶς, φειδωλεύομαι· γ—*à deux fois*, σκέπτομαι καλῶς περὶ τοῦ πρακτέου.

regarnir, ῥ. ἐν. ἐφοδιάζω πάλιν, ἐπικοσμῶ ἐκ νέου.

regate, θ. λεμβοδρομία.

regayer, ῥ. ἐν. ἀνευφραίνω, ἀναφαιδρύνω· τὸ ῥῆμα τοῦτο διατηρεῖ τὸν χαρακτήρα ἐνόλω τῷ σχηματισμῷ).

regazonnement, νέα ἐπιχλοάσις, ἐπικάλυψις ἐδάφους διὰ νέας χλόης.

regazonner, ῥ. ἐν. ἐπιχλοάζω ἐκ νέου, καλύπτω τὸ ἔδαφος διὰ νέας χλόης.

regel, ἀναπάγωμα, νέος πάγος.

regeler, ῥ. ἐν. ἀναπαγόνω· ῥ. ἀπρῶς. *il regèle*, παγώνει τὸ ὕδωρ ἐκ νέου.

régence, θ. ἀντιβασιλεία·—διάρκεια τῆς ἀντιβασιλείας·—καθηγεσία ἐν δημοσυντηρητῷ γυμνασίῳ.

régénérateur, *trice*, ἀναγεννητής, ἀνακαινιστής· *Lycurgue fut le régénérateur des mœurs à Lacédémone*, ὁ Λυκοῦργος ἐγένετο ἀναμορφωτὴς τῶν ἠθῶν τῆς Σπάρτης... ἐπιθ. *prince*—, ἡγεμῶν, βασιλεὺς ἀναμορφωτῆς, μεταρρυθμιστής.

régénération, θ. παλιγγενεσία, ἀναγέννησις, ἀναμόρφωσις.

régénérer, ῥ. ἐν. ἀναγεννῶ, ἀναμορφῶ, παλινορθῶ· ἀνακαινίζω· *le baptême nous régénère*, τὸ βάπτισμα ἀναγεννᾷ, ἀνακαινίζει ἡμᾶς διὰ τῆς θείας χάριτος·—*une na-*

tion, ἐπανορθῶ, ἀνίστημι ἔθνος τι ἀπελευθερῶν καὶ ἀναμορφῶν αὐτό.

regent, *e*, ἀντιβασιλεὺς, ὁ ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἐπὶ ἀνηλικιότητος τοῦ βασιλέως ἀνώτατος ἄρχων τοῦ κράτους θηλ. *reine*—*e*, ἀντιβασιλίσσα·—οὐς. καθηγητῆς δημοσυντηρητοῦ γυμνασίου.

régenter, διδάσκω ἐν γυμνασίῳ·—(μεταφ.) κυβερνῶ· *il veut tout le monde*, θέλει νὰ ἄρχῃ πάντων, νὰ ἄγῃ καὶ νὰ φέρῃ τοὺς πάντας.

régenteur (νεολ.) ἀρχικός, φιλαρχος, δεσποτικός.

régicide, βασιλοκτόνος.

régie, θ. κτημάτων διαχείρισις, ἐπιτροπεία·—εἰσπραξις τῶν ἐμμέσων φόρων·—γραφεῖον τῆς εἰσπράξεως.

régimber, ῥ. ἐν. (ἐπὶ ζώων ἀπειθούτων, ἀνθισταμένων) ἀπολακτίζω, ἀναπτερνίζω· (μεταφ.) ἀπειθῶ, ἐναντιοῦμαι·—*contre les éreçons*, πρὸς κέντρα λακτίζειν, ματαίως ἀνθίστασθαι.

régime, τροφή, διαίτα, τρόπος τοῦ ζῆν·—πολιτεία, ἀρχή, κυβερνήσις, πολιτεύμα·—εἶδος κυβερνήσεως *ancien*—, τὸ ἀρχαῖον πολιτεύμα τῆς Γαλλίας, τὸ πρὸ τοῦ 1789, ἥτοι τῆς μεγάλης πολιτικῆς μεταβολῆς·—(γραμμα.) συμπλήρωμα, συντακτικὴ, ἀντικείμενον·—(βοτ.) ἄθροισμα καρπῶν ἐπὶ τοῦ ἄκρου κλωνός·—διοίκησις, καταστημάτων τινῶν·—*des prisons, des hôpitaux*, διεύθυνσις διοικήσις, κανονισμὸς τῶν φυλακῶν, τῶν νοσοκομείων·—σύμβασις πρὸς γάμον·—*dotal*, προικῶν συμβόλαιον, κ. προικοσύμφωνον.

régiment, (στρατ.) σύνταγμα ἐκ ταγμάτων, πυροβολαρχιῶν ἢ ἵππαρχιῶν συγχείμενον· (μεταφ.) πλῆθος μέγα.

régimentaire, τοῦ στρατιωτι-

κοῦ συντάγματος· école —, σχολή συντάγματος ἤτοι στρατῶνος, σχολεῖον γραμματοδιδασκαλίας τῶν στρατιωτῶν.

reginglette, θ. μικρὰ παγίς πρὸς ὀρθοθηρίαν.

region, θ. χώρα, μέρος, ἔκτασις ἐπὶ τῆς γῆς ἢ ἐν τῷ αἰθέρι· κλίμα, τόπος· les —s glacées, αἱ κατεψυγμένα· χώραι. les hautes —s de l'air, τὰ ὑψηλὰ στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας· —βαθμὸς μαθήσεως, ἐπιστήμης· les hautes —s de la philosophie, τὰ ὑψηλότερα διδάγματα τῆς φιλοσοφίας· —(ἀνατ.) ὠρισμένον μέρος τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος ἢ ὀργάνων τινῶν σωματικῶν.

régional, e, aux, μερικὸς, τοπικὸς, ἐπαρχιακὸς τῆς Γαλλίας· école —e, σχολεῖον τοπικόν, concours —, διαγώνισμα ἐπαρχιακόν, μέρους τινὸς τῆς χώρας.

régionnaire, (παρὰ τοῖς Ῥωμ.) ἐπαρχιακός.

régir, ῥ. ἐν. διευθύνω, κυβερνῶ, —un état, κυβερνῶ κράτος, πολιτείαν· —des biens, διαχειρίζομαι κτήματα, περιουσίαν· —(γραμμ.) συντάσσομαι, ἔχω ὡς ἀντικείμενον ἢ προσδιορισμόν.

régisseur, διαχειριστῆς ὑπόλογος, ταμίας· —d' une ferme, ἀγροκόμος.

régistration, θ. (ἀρχ.) ἐγγραφή.

régistre, πίναξ, κατάλογος· —πρωτόκολλον· —de l'état civil, βιβλίον ληξαρχικόν· —(μουσ.) πῆχυς, κανὼν τοῦ διαπνευστικῆ ἐκκλ. ὀργάνου, ὅστις συρόμενος ἐπιφέρει μεταβολὴν ἤχου ἢ τόνου.

régistrer, ρ. ἐν. ἐγγράφω εἰς πίνακα ἢ κατάλογον, ἰδεὲς enregistrer.

réglage, χαράκωσις χαρτίου· —διακονόνισις μηχανισμοῦ.

règle, θ. κανὼν, πῆχυς, κ. χάρακας, ἀρίστα· —(μεταφ.) ἀρχή, νόμος, κανὼν, ὁδηγία, διδασκαλία· les —s de la grammaire, οἱ κανόνες τῆς γραμματικῆς· —s de la politesse, οἱ κανόνες τῆς χρηστοτηθείας, τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς· —τάξις, εὐταξία· rétablir la —dans un collège, ἀποκαθίστημι τὴν τάξιν ἐν τινι γυμνασίῳ· —παράδειγμα· servir de —, χρησιμεύω ὡς ὑπογραμμός, ὡς παράδειγμα· —κανονισμὸς τάγματός τινος· la —de St. François, οἱ κανόνες, ὁ κανονισμὸς τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγ. Φραγκίσκου, ἤτοι τῶν Φραγκισκανῶν· —(ἀριθ.) πρᾶξις· les quatre —s, αἱ τέσσαρες πράξεις· la —des trois, ἡ μέθοδος τῶν τριῶν, ἀναλογία· les —s, οἱ κανόνες, ἡ μέθοδος· les —s de l'architecture, οἱ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς κανόνες· en bonne —, ἐν καλῇ τάξει, πρεπόντως, κατὰ τὰ εἰκότα· —générale, κανὼν γενικὸς, ἐν γένει, καθ' ὅλου εἰπεῖν.

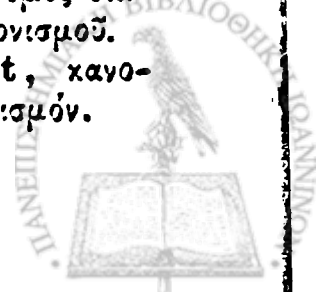
régulé, e, τεταγμένος, ὠρισμένος, διωρισμένος· τακτικὸς, κανονισμένος· troupes —ées, τακτικὸς στρατός· pouls —, κανονικὸς σφυγμός· un jeune homme —, νεανίας εὐτακτος, χρηστός, σώφρων.

règlement, κανονισμὸς· καταστατικόν· —de police, ἀστυνομικαὶ διατάξεις· —ἐν γένει κανόνες, νόμοι κοινότητος, ἐργαστασίου ἢ καταστήματος ὁποῦ δέποτε· —de vie, κανόνες τοῦ βίου, τρόπος τοῦ διαίειν, τοῦ ζῆν, —de compte, λογαριασμῶν διακανόνισις ἢ ἐξόφλησις.

règlement, ἐπίρρ. τακτικῶς, κανονικῶς.

règlementaire, ἀνήκων εἰς τὸν κανονισμόν· loi —, νόμος διατακτικὸς· ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ.

règlementairement, κανονιστικῶς, κατὰ τὸν κανονισμόν.

réglementation, θ. διακανόνι-
σις.

réglementer, ρ. έν. διακανο-
νίζω, υποβάλλω εἰς κανονισμόν.

régler, ρ. έν. κανονίζω, τακτο-
ποιῶ — *ses désirs*, κανονίζειν,
γαλιναγωγεῖν τὰς ἐπιθυμίας, κανο-
νικῶς θεραπεύειν αὐτάς — περιστέλ-
λειν — *ses dépenses*, ἐλάττων τὰς
δαπάνας — συμβιβάζω διαφοράν,
φιλονεικίαν, ἔριν — *un compte*, λο-
γίζομαι, τακτοποιῶ λογαριασμόν,
κ. κυττάζω τὰ κατάστιχα — *nous
allons* — θὰ λογαριασθῶμεν — *ses
affaires*, τακτοποιεῖν τὰς υποθέσεις —
une pendule, κανονίζειν ὀρολό-
γιον — *du papier*, γράσσω πα-
ραλλήλους γραμμὰς ἐπὶ τοῦ χάρτου,
χαρακόνω τὸ χαρτίον — *se — sur
qñq*, μιμουμαι τίνα, ἔχω αὐτόν ὡς
παράδειγμα, βαίνω ἐπὶ τὰ ἔγνη
αὐτοῦ.

réglet (ἀρχιτ.) ταινία, κυμάτιον
ἀναγλύφου πλατύ, πεπατημένον.

réglette, θ. μικρὸς κανὼν τῶν
τυπογράφων.

régleur, γραμμοχαρακτῆς διὰ κα-
τάστιχα, διὰ χαρτίον τῆς μουσικῆς
κ. τ. λ. χαρακτῆς.

régliste, ὁ, ἡ Σκυθική ἢ γλυ-
κεῖα ῥίζα, ἢ γλυκύρριζα καὶ ὁ πε-
πηγμένος χυμὸς αὐτῆς, κ. γιάμπολι.

régliure, θ. ὁ τρόπος δι' οὗ ὁ
χάρτις γράσσεται, τὸ χάρκωμα.

régnant, e, βασιλεύων — *la mai-
son* — e, ὁ βασιλεύων οἶκος, ἢ βα-
σιλεύουσα οἰκογένεια (μεταφ.) *le
gout* — ἡ ἐπικρατοῦσα κλίσις, ὁ
συρμὸς.

règne, ἀρχή, ἐξουσία, κυβέρνη-
σις βασιλέως, βασιλεία — *sous le
— de Louis XIV*, ἐπὶ τῆς βασι-
λείας Λουδοβίκου ΙΔ' — *ισχύς, δύ-
ναμις, ἐπίδρασις* — *le — des lois*, ἡ
ἰσχὺς τῶν νόμων — *de la mode*,
ἡ δύναμις τοῦ συρμοῦ (φυσ. ἰστ.)

βασιλείον, ἦτοι μεγάλη τις διαί-
ρσις τῶν φυσικῶν ὄντων — *le —
animal*, τὸ ζωϊκὸν βασιλείον — *le —
végétal*, τὸ φυτικόν, *le minéral*,
τὸ τῶν ὄρυκτῶν.

régner, ρ. έν. ἄρχω, δεσπόζω,
κυβερνῶ, βασιλεύω (μεταφ.) ἐπι-
κρατῶ, πρωτεύω — εἶμαι έν ἰσχύϊ,
εἶμαι έν ὑπολήψει, προτιμῶμαι, εἶ-
μαι τοῦ συρμοῦ — *telle mode règne
en ce moment*, ὁ δεῖνα συρμὸς ἐπι-
κρατεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην — *ἐκτεί-
νομαι κατὰ μήκος* — *une chaîne de
montagne règne du midi au nord
de l'Amérique*, σειρὰ ὀρέων ἐκ-
τελεῖται ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν
τῆς Ἀμερικῆς — *λυμαίνομαι, ποιῶ
θραῦσιν* — *le choléra règne en I-
talie*, ἡ χολέρα λυμαίνεται τὴν Ἰ-
ταλίαν.

régnicole (règne-) ἰθαγενής,
αὐτόχθων (κατ' ἐπέκτ.) μέτοικος
κεκτημένος πολιτικὰ δικαιώματα.

regonflement, νέον οἶδημα, κ.
ξαναπρήξιμον, ξαναφούσκωμα —
παλίρροια κωλυθέντων ὑδάτων,
πλημμύρα.

regonfler, ρ. έν. ἀναφουσιῶ, κ.
ξαναφουσκώνω, ξαναπρήσκω.

regorgeant, e, πλημμυρῶν,
πληθῶραν ἔχων.

regorgement, πλημμυρίς, ὑ-
πέρχυσις πλησμονῆ — ἐκχειλισίς.

regorger, ρ. οὐδ. ὑπεργέομαι,
ὑπερπολάζω, ἀφθονῶ, πληθωρῶ,
πλεονάζω, κ. ξεχειλῶ (μεταφ.) —
de biens, ἔχειν ἀφθονίαν ἀγαθῶν,
ὑπερπλουτεῖν — *de santé*, ἀπολαύ-
ειν ἄκρας ὑγείας — *les magasins
regorgent*, αἱ ἀποθῆκαί εἰσιν ὑπερ-
πεπληρωμέναι — *l'or regorge chez
votre ami*, ὁ χρυσὸς πλημμυρεῖ
παρὰ τῷ σῷ φίλῳ.

regouler, ρ. έν. ἀπορρίπτω
σκληρῶς, ἀπυτόμως — χορδέννυμι,
χορτάζω.

régrat, κατὰ μικρὸν πώλησις, κ. λιανοπούλι.

regrattage, ἀνάξεις· le—d'un mur, τοίχου ἀνάξεις.

regratter, ῥ. ἐν. ἀναξέω τοὺς μελανθέντας τοίχους οἰκίας τινός· — sur tout, ἐπιφέρω ἐλάττωσιν τιμῆς εἰς πᾶν εἶδος λογαριασμοῦ τινος.

regratterie, θ. μικρεμπόριον μεταπράτου.

regrattier, ὁ ἀπαιτῶν καὶ ἐνεργῶν ἐλάττωσιν τιμῆς ἐπὶ παντὸς κονδουλίου λογαριασμοῦ τινος· μικροπωλητής, μεταπράτης.

regression, θ. (ῥητ.) ἐπανάληψις τῶν λέξεων κατ' ἀντίστροφον τάξιν, οἷον il faut manger pour vivre et non vivre pour manger πρέπει νὰ τρώγῃ τις διὰ νὰ ζῆ, καὶ ὄχι νὰ ζῆ διὰ νὰ τρώγῃ.

regret, ποθή, ἐπιπόθησις, λύπη ἐπὶ στερήσει προσώπου ἢ πράγματος· le — des amis absents, ὁ πόθος, ἡ λύπη διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν φίλων· le — de biens perdus, ἡ λυπηρὰ ἀνάμνησις τῶν ἀπολεσθέντων ἀγαθῶν· le — d' avoir offensé Dieu, μεταμέλεια διὰ τὴν πρὸς Θεὸν ἁμαρτίαν· — πένθος, θλίψις· la mort d'un fils bien-aimé laisse d' éternels—s, ὁ θάνατος προσφιλοῦς υἱοῦ καταλείπει θλίψιν αἰώνιον· à—, ἀκουσίως.

regrettable, ποθεινός, ποθητός, ἐκείνος οὗ τὴν στέρησιν βάρως φέρει τις.

regretter, ῥ. ἐν. ποθῶ, ἐπιποθῶ, ὑπερποθῶ· λυποῦμαι ἐπὶ στερήσει, ἀπουσίᾳ ἢ θανάτῳ.

regularisation, θ. διακανόνισις, τακτοποιήσις, διόρθωσις.

regulariser, ῥ. ἐν. διακανονίζω, τακτοποιῶ, διορθῶ, συναρμολογῶ, κατατάσσω.

régularité, θ. ὀρθὴ τάξις· — des mouvements, κανονικότης τῶν

κινήσεων· — des moeurs, ἡ τῶν ἠθῶν ἀγνότης, σωφροσύνη· — d' un bâtiment, κανονικότης, εὐρυθμία οἰκοδομῆς· — des traits, συμμετρία τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου.

régulateur, trice, κανονιστής τακτοποιητής, διορθωτής· (φυσ. ἔργαλ.) ῥυθμιστής τῶν κινήσεων μηχανῆς.

régule, —d' antimoine, καθαρὸν ἀντιμόνιον· — μικρὸς βασιλεὺς, βασιλίσκος,

régulier, ière, τακτικός, κανονικός· σύμμετρος· εὐρυθμος· mouvement—, κίνησις κανονική· ouvrage—, πόνημα, ἔργον κατὰ τοὺς νόμους τῆς τέχνης, σύμμετρον· traits —s, χαρακτῆρες τοῦ προσώπου ἐναρμόνιοι, σύμμετροι· — ἀκριβής· un homme—dans sa conduite, ἄνθρωπος κόσμιος, σώφρων· moeurs—, ἤθη χρηστά· vie —e, βίος τακτικός, ἡσυχος, ἄμειπτος· (γεωμ.) figure —ière, σχῆμα κανονικόν, ἰσογώνιον· (γραμμ.) verbe—, ῥῆμα ὁμαλόν· —(ἐκκλ.) prêtre—, ἱερεὺς ἀνήκων εἰς τάγμα τε μοναχικόν· clergé—, ὁ κανονικός κληρὸς, ἤτοι ὁ ἀνήκων εἰς τὰ διάφορα μοναχικά τάγματα καὶ ὑποκείμενος εἰς κανονισμούς· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ séculier, κοσμικοῦ ἢ ἀνεξαρτήτου.

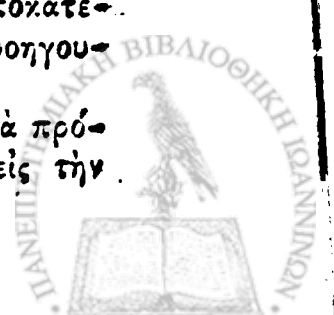
régulièrement, κανονικῶς, τακτικῶς.

rehabilitable, ἐπιδεκτικὸς ἐπανορθώσεως.

réhabilitation, θ. τὸ ἐπὶ τὰ πρότερα δίκαια ἀποκαθιστάναί, ἀποκατάστασις, παλινὸρθωσις, ἀνόρθωσις.

réhabilité, ὁ ἐκ νέου ἀποκατεστημένος ἔμπορος, μετὰ προηγουμένην πτώχευσιν.

réhabiliter, ῥ. ἐν. εἰς τὰ πρότερα δίκαια ἀποκαθίστημι, εἰς τὴν

προτέραν τιμήν ἢ δόξαν ἐπανάγω, ἀνορθῶ ἠθικῶς, παλινορθῶ.—la mémoire d'un condamné, ἀθωῶ τὴν μνήμην καταδίκου, ἀποδίδωμι αὐτῇ τὴν προτέραν ὑπόληψιν.—un sailli, ἀποκαθιστῶ τὸν πτωχεύσαντα ἔμπορον, παρέχω αὐτῷ ἐκ νέου τὴν δέουσαν πίστιν ἐν ταῖς συναλλαγαῖς.—*qqn dans l'opinion*, κάμνω ὥστε ν' ἀπολαύσῃ τις πάλιν τῆς κοινῆς ὑπολήψεως.

réhabituer, ῥ. ἐν. ἐθίζω ἐκ νέου.

rehaussement, ἐπὶ μείζον ὕψωσις, προσθήκη εἰς τὸ ὑπάρχον ὕψος.

rehausser, ῥ. ἐν. ὑψῶ ἐπὶ πλεόν, καθίστημι ὑψηλότερον, προστίθημι ὕψος, ἀνυψῶ, ἐπαίρω.—*un mur*, ἀνυψῶ τὸ τεῖχος· (μεταφ.) ἀναζωπυρῶ.—*le courage*, ἐμποιοῦ θάρρος· ἐπαυξάνω, ἐπαινώ, ἐγκωμιάζω.—*le mérite d'une action*, ἐπαυξάνω τὴν ἀξίαν πράξεώς τινος.—ἀναδεικνύω, λαμπρύνω· *la parure rehausse la beauté*, ὁ κόσμος (στολισμός) ἐπαυξάνει τὸ κάλλος· ῥ. οὐδ. ὑπερτιμῶμαι, αὐξάνω τὸ τίμημα· *le prix du blé rehausse*, ἡ τιμὴ τοῦ σίτου αὐξάνει.

rehaut (ζωγρ.) προσθήκη ἀνοικτοῦ χρωμάτος πρὸς ἀνάδειξιν μέρους τινός τῆς εἰκόνας.

reheurter, ῥ. ἐν. κρούω, κτυπῶ πάλιν.

reillère, θ. ὑδρομύλου ὑδραγωγὸς σωλήν.

réimportation, θ. εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων ἐκ νέου.

réimporter, ῥ. ἐν. εἰσάγω ἐμπόρευμά τι ἐκ νέου.

réimposer, ῥ. ἐν. ἐπιβάλλω νέον φόρον συμπληρωματικόν.—ἐπιτίθημι, ἐπιβάλλω ἐκ νέου.

réimposition, θ. ἀναφορολόγιμα· (τυπογρ.) ἐκ δευτέρου κατάταξις τῶν σελίδων.

réimpression, θ. ἀνατύπωσις, μετατύπωσις.

réimprimable, ἀνατυπωτέος.

réimprimer, ῥ. ἐν. ἀνατυπῶ, μετατυπῶ.

rein, ὁ νεφρός.—πληθ. οἱ νεφροί· ἢ ὄσφύς· *avoir mal aux—s*, τὴν ὄσφυν ἀλγῶ, ἔχω πόνον εἰς τοὺς νεφρούς, εἰς τὴν μέσην· (μεταφ.) *avoir les—s solides*, εἶναι τινα πλούσιον ἢ ἰσχυρόν.

reinaire, νεφρικός.

réincorporer, ῥ. ἐν. ἀνασυσσωματῶ, ἀναπροσδέχομαι εἰς τι σωματεῖον, εἰς τινα ἑταιρίαν.

reine, θ. ἄνασσα, βασίλισσα.—(μεταφ.) ἡ πρώτη, ἡ καλλίστη· *la rose est la—de fleurs*, τὸ ῥόδον εἶναι ἡ βασίλισσα τῶν ἀνθέων· *la—du bal*, ἡ εὐειδεστάτη νεᾶνις ἐν τινι χορῷ· *la—du ciel*, *la—des anges*, ἡ Παρθένος, Παναγία.—ἡ βασίλισσα τοῦ παιγνίου τοῦ ζατρίκλου, τοῦ ἄλλως σκακίου λεγομένου.

reine-claude, θ. εἶδος κοκκυμήλου ἢ δαμασκήνου λίαν εὐγύμου.

reine-marguerite, θ. (βοτ.) ἡ βασίλισσα τῶν λευκανθίμων, ὁ Σινικόσ ἀστήρ.

reINETte ἢ **rainette**, εἶδος εὐγύμου μήλου.

réinstallation, θ. ἡ ἐκ νέου ἐγκατάστασις, ἐγκαθιδρύσις.

réinstaller, ῥ. ἐν. ἐγκαθίστημι ἐκ νέου, ἐγκαθιδρύω πάλιν.

réinté, e, πλατὺς ἢ ἰσχυρὸς τοὺς νεφρούς.

réintégrable, ἀντικαταστάσεως δεκτικός, δυνάμενος ν' ἀναλάβῃ τὰ δικαιώματά του.

réintégrande, θ. (νομ.) ἀποκατάστασις πάλιν εἰς τὴν κατοχὴν κτήματος οὗ τινος εἶχεν ἀποστερηθῆ τις.

réintégration, θ. ἡ εἰς τὴν προτέραν τιμήν, περιουσίαν ἢ θέ-

σιν ἀποκατάστασις, ἐπάνοδος, ἀπόδοσις.

réintégrer, ῥ. ἐν. (νομ.) ἀποκαθίστημι εἰς τι ἀρχαῖον, προηγούμενον.—qqn dans ses dignités, εἰς τὰς πρότερον τιμὰς ἐπανάγω τινά.—dans ses droits ἢ privilèges, ἀποδίδωμι τινὶ τὰ πρότερον δίκαια ἢ προνόμια.—qqn sur le trône, ἐπὶ βασιλείᾳ κατὰγω, ἐπαναφέρω εἰς τὸν θρόνον του· être réintégré dans sa charge, πάλιν τῆς ἀρχῆς τυχεῖν, ἀξιοθῆναι πάλιν τοῦ ὑπουργήματος.—qqn en prison, εἰς δεσμωτήριον τινὰ πάλιν καθίστημι, ἐπαναφέρω εἰς τὴν φυλακὴν.

réinviter, ῥ. ἐν. προσκαλῶ ἐκ νέου, ἐκ δευτέρου.

reis (ῥεῖς ἢ ρεῖς) ῥεῖς ἐφέντης ἀρχιστρατηγὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας.

réitérable, ἐπαναληπτός.

réitération, θ. ἐπανάληψις, ἐπιδευτέρωσις.

réitéré, e, ἐπανειλημμένος.

réitérer, ῥ. ἐν. ἐπαναλαμβάνω.

reitre ἢ **rêtre**, ἱππεὺς Γερμανὸς τοῦ μεσαιῶνος.

rejaillir, ῥ. ἐν. (ἐπὶ ὑγρῶν) ἀναπηδῶ, ἀναδρύω, ἀναδύζω· la grêle rejaillit du faite, ἡ χάλαζα ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς στέγης· faire — qqc sur, ἐπὶ τι ἀναρρίπτω· (μεταφ.) la honte en rejaillit sur lui, τὸ αἴσχος εἰς αὐτὸν ἀναφέρεται, ἢ πρᾶξις αὐτὸν καταισχύνει.

rejaillissant, e, ἀναδρυτήριος.

rejaillissement, ἀποπηδήσις, ἀναπηδήσις, ἀνάδρυσις.

rejection, θ. ἀπορρίψις.

rejet, ἀπορρίψις, ἀποβολή, ἀποδοκιμασία· l'assemblée vota pour le — de la loi, ἡ συνέλευσις (ἢ βουλὴ) ἐψήφισε τὴν ἀπορρίψιν τοῦ

νόμου· — τὸ ἀπόβλημα, ἀπόβρασμα· — (βοτ.) ἀναβλάστημα· — μεταφορὰ μέρους ἐνὸς λογαριασμοῦ ἐπὶ ἕτερον.

rejetable, ἀπορρίψιμος, ἀποβλητέος.

rejeter, ῥ. ἐν. ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω· — τὸ κατ' ἐμοῦ ῥίψθην ῥίπτω ὀπίσω· — la balle, ἀπορρίπτω τὴν σφαῖραν· — ἐκβάλλω, γύνω ἔξω, ἔξεμῶ· la mer rejette sur ses bords les débris des naufrages· ἡ θάλασσα ἐκβάλλει, ἔξεμει ἐπὶ τὰς ἑαυτῆς ὄχθας τὰ συντρίμματα τῶν ναυαγίων· — un petit poisson dans l' eau, ῥίπτω πάλιν (τὸ συλληφθέν) ἰχθύδιον εἰς τὸ ὕδωρ· — (μεταφ.) ἀποδοκιμάζω· — un projet de loi, ἀπορρίπτω νομοσχέδιον· — une offre, ἀπορρίπτω ἢ δὲν δεῖγομαι πρότασιν τινά· — une faute sur un autre, ἐπιρρίπτω σφάλμα τι ἐπὶ ἄλλον τινά· (γεωμ.) ῥ. οὐδ. ἀναβλαστάνω.

rejeton, βλαστός, ἀποβλάστημα, παραφυάς, θαλλὸς δένδρου· (μεταφ.) γόνος· le dernier — d' une illustre famille, ὁ τελευταῖος βλαστός, ἦτοι ἀπόγονος, εὐκλεοῦς οἴκου.

rejoindre, συμπήγνυμι, συγκολῶ, συζεύγνυμι, ἐπαναζεύγνυμι· — les chairs, συγκολῶ, συνεπουλῶ τὰς σάρκας· aller — qqn, ὑπάγω· νὰ καταρθάσω, νὰ προσθιάσω τινά.

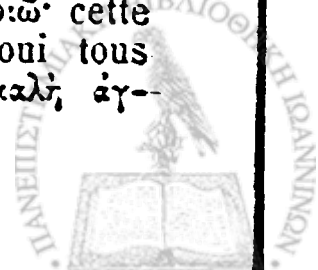
rejointolement, ἀναπλήρωσις δι' ἀμμοκονίας τῶν βραχέων τοίχου, τῶν ἀρμῶν τῶν λίθων.

rejointoyer, πληρῶ δι' ἀμμοκονίας τοὺς βωγμοὺς τῶν τοίχων, τὰ μεταξὺ τῶν ἀρμῶν.

rejouer, ῥ. ἐν. παίζω ἐκ νέου.

réjoui, e, γηθόσυνος, εὐθυμος, φαιδρός· οὐσ. ἄνθρωπος φιλόγελως.

réjouir, ῥ. ἐν. ἱλαρύνω, φαιδρύνω, εὐφραίνω, χαροποῶ· cette bonne nouvelle a réjoui tous les coeurs, αὕτη ἡ καλὴ ἀγ-

γεῖλα, ἐπλήρωσε γαρᾶς πᾶσαν καρδίαν· se—, ἀγάλλομαι, χαίρω· je me réjouis de vous voir en bonne santé, χαίρω βλέπων σε ὑγιαίνοντα.

réjouissance, θ. γαρά, τέρψις, ἡδονή, ἀγαλλίασις· jour de— ἑορτή, πανήγυρις —s publiques, δημοτελεῖς ἑορταί· —bachiques, αἱ τῆς κραιπάλης ἡδοναί·—τὰ τραγῆλια, τὰ εὐτελῆ κρέατα, κ. ὁ κατμᾶς.

réjouissant, ε. τερπνός, γαρροποιός· conte—, διήγημα τερπνόν.

relâche, διακοπή, παύσις, ἀνάπαυλα· étudier sans—, μελετᾶν ἀκαταπαύστως· (θεατρ.) διακοπή παραστάσεων ἐπὶ μίαν ἢ πλείονας ἑσπέρας, ἀπραξία.

relâchement, γάλασις, χαλάρωσις, ἔκλυσις, παράλυσις· ὕφεισις, ἐλάττωσις·—des cordes du violon, χαλάρωσις τῶν χορδῶν τοῦ βιολίου·—du ventre, ἀστυψία, εὐκοιλιότης· (μεταφ.)—de zèle, ὕφεισις, ἐλάττωσις ζήλου· — dans la discipline militaire, ἐλάττωσις, χαλάρωσις τῆς πειθαρχίας· —des mœurs, ἔκλυσις τῶν ἠθῶν· donner du—à l'esprit, παρέχω ἄνεσιν, ἀνάπαυσιν εἰς τὸ πνεῦμα.

relâcher, ῥ. ἐν. χαλῶ, χαλαρόνω, ἐκλύω, παραλύω· χαυνῶ· l'humidité relâche les cordes, ἡ ὑγρασία χαλαρόνει τὰς χορδὰς· —μετριάζω·—son attention, ἐλαττώ τὴν προσοχὴν·—un prisonnier, ἀφίημι, ἀπολύω, ἀπελευθερῶ αἰχμάλωτον·—ῥ. οὐδ. ἀνίημι, ἐλαττώ, μετριάζω· il a beaucoup relâché de ses prétentions, πολὺ ἠλάττωσε τὰς ἀξιώσεις του· (ναυτ.) εἰσέρχομαι εἰς τινα λιμένα ἐκ κακοκαιρίας, ἐκ τινος ἀνάγκης· — pour faire des vivres, ὀρμίζομαι, ἐλλιμενίζομαι ἵνα προμηθευθῶ τὰ χρεῖ-

ῶδη· se—, ἀνίεμαι, χαυνοῦμαι, ἐξασθενῶ·—ἐνδίδωμι· le mal cédant et se relâchant, τοῦ νοσήματος ὑπέκοντος καὶ ἐλαττουμένου· cet écolier se relâche, ὁ μαθητῆς οὗτος χαυνοῦται, ἀποβάλλει τὸν ζήλον, τὴν ἐπιμέλειαν· se—l'esprit, ἀναπαύω τὸν νοῦν.

relais, ἵππων σταθμός ταχυδρομικός, ὁ τόπος ἐνθα ἡ ταχυδρομικὴ ἢ ὁδοιπορικὴ ἄμαξα ἀλλάσσει τοὺς ἵππους· un—de chevaux, ἵπποι νέοι, ἀναπεπαυμένοι ὑποζυγνύμενοι εἰς τὴν ὁδοιπορικὴν ἄμαξαν, ἀλλαγὴ ἵππων.

relaisse, λαγῶς κεκμηκῶς ἐκ καταδιώξεως.

relancer, τὸ θήραμα πάλιν ἐξανίστημι ἵνα θηρεύσω αὐτό· (μεταφ.) ζητῶ ἢ παρακολουθῶ τινα πανταχοῦ ὀχληρῶς ἀπαιτῶν τι οἶον χρήματα ἢ χάριν τινά· —ἐπιπλήττω, ἐλέγχω σφοδρῶς.

relaps (-λάψ) ὁ πάλιν τῆς πειστεως ἀποστάς, ἀποστάτης, ὑποπεσῶν ἐκ νέου εἰς αἵρεσιν.

relargir, ῥ. ἐν. εὐρύνω, πλατύνω, ἐπιπλατύνω.

relargissement, πλάτυνσις, εὐρυνσις, διάνοιγμα.

relater, ῥ. ἐν. μνημονεύω τι, ἐν καταλόγῳ ἀναγράφω· διηγοῦμαι λεπτομερῶς.

relatif, ive, ἀναφορικός, προσάλληλος, ἀναφερόμενος εἰς τι προηγούμενον·—σχετικός, οὐχὶ ἀπόλυτος·—ἀνάλογος· chaque être a sa valeur—ive, πᾶν πρᾶγμα ἔχει τὴν σχετικὴν ἢ ἀνάλογον ἢ προσήκουσαν αὐτῷ ἀξίαν· (γραμμ.) pronom—, ἀναφορικὴ ἀντωνυμία.

relation, θ. ἀναφορά, σχέσις, ἀναλογία· des—s d'amitié, σχέσεις φιλικαί, γνωριμίαι, συναναστροφαι· des—s de commerce, σχέσεις ἐμπορικαί.

relativement, σχετικῶς, ἀναφορικῶς.

relativité, θ. ἡ σχετικότης.

relatter, ῥ. ἐν. ἀναστεγάζω με πέταυρα.

relaver, ῥ. ἐν. νίπτω πάλιν, πλύνω ἐκ νέου.

relaxation, θ. ὕφεις, ἄνεσις· χαλάρωσις·—d' un prisonnier, ἀπόλυσις αἰχμαλώτου.

relaxer, ῥ. ἐν. ἀπολύω, ἀπελευθερῶ.

relayer, ῥ. ἐν. σταθμούς ποιῶμαι ὁδοιπορῶν, μεταλάσσω ταχυδρομικούς ἵππους·—des ouvriers, ἐργάτας μεταλάσσω· se—, διαδέγεσθαι ἀλλήλους ἐν ἐργασίᾳ· ἀντικαθίστασθαι ἐν φρουρήσει.

relayer, ὁ διατηρῶν ταχυδρομικούς ἵππους πρὸς μεταλλαγὴν.

relégation, θ. ἀποπομπή, ἀπομάκρυνσις, ἐξορία.

releguer, ῥ. ἐν. ἀποπέμπω καὶ περιορίζω τινὰ εἰς τι μέρος, ἐξορίζω· (μεταφ.) ἀπομακρύνω, τάττω εἰς μέρος χωριστόν, παράμερον·—un portrait au grenier, ἀποκρύπτω εἰκόνα τινὰ ἐν τῷ ὑπερώῳ, se—, ἀποχωρῶ, ἀποκρύπτομαι, se— à la campagne, περιορίζομαι ἐν τῇ ἐξοχῇ.

relent, τάγγος, εὐρώς, κακὴ γεῦσις ἐν ταῖς τροφαῖς ἐξ ὑγρασίας προεργομένη, κ. μούγλα.

rêler, ῥ. οὐδ. σχίζομαι ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω.

relevage, ἀνύψωσις·—κάθαρσις τοῦ νεοπήκτου καὶ ἔτι ὑγροῦ χάρτου.

relevailles, θ. πληθ. ἡ μεθ' ἡμέρας τεσσαράκοντα προσέλευσις τῆς τεκούσης εἰς τὴν ἐκκλησίαν, κ. σαράντισμα.

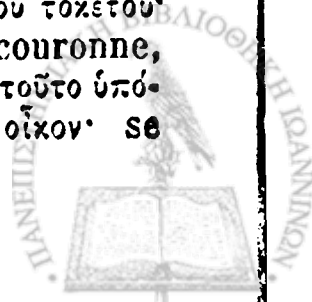
relevé, e, ἀνεγερμένος· ὑψηλός, ὑπέρροχος, ἔξοχος· γενναῖος, σεμνός· sentiments—s, αἰσθήματα

γενναῖα· pensée—ée, σκέψις, ἰδέα ὑψηλῆ· goût—, γεῦσις ὀξεῖα, δριμεῖα· mets—, φαγητὸν κεκαρυκευμένον, ἠρτυμένον δι' ἀρωματικῶν οὐσιῶν· οὐσ. —ἀντίγραφον ἀπολογισμοῦ, ἀπολογισμός· καταγραφή, κατάλογος.

relevée, θ. ἡ δειλη, τὸ δειλινόν, τὸ ἀπόγευμα.

relèvement, ἀνέγερσις, ἀνόρθωσις, ἐπανόρθωσις·—d' un navire échoué, πλοίου ἐξοκειλαντος ἢ προσαράξαντος, (καθισμένου) ἀνέλκυσις·—ἀκριθῆς ἀπαρίθμησις, ἀπολογισμός, ἰδὲ relevé.

relever, ῥ. ἐν. ἀνεγείρω τὸ πᾶν ἢ τὸν πεσόντα·—ἀνεγείρω, ἀνιδρύω, —un mur, ἀνακτίζω τεῖχος·—ἀνελκύω, φέρω καθισμένον πλοῖον εἰς πλευστόν μέρος·—sa robe, ἀναστέλλω τὴν ἐσθῆτα·—la tête, αἶρω, ἀνορθῶ τὴν κεφαλὴν· (μεταφ.) ἐλέγχω, ἐπιπλήττω, ἐξελέγχω τὰ σφάλματα· κάμνω παρατηρήσεις·—ἀπαντῶ εἰς παρατήρησιν, ὄνειδισμόν ἢ ὕβριν·—ζωογονῶ, ἀναζωοπυρῶ·—le courage, ἐνθαρρύνω, διεγείρω τὸ θάρρος·—une action, ἐπαινῶ πρᾶξιν τινὰ·—ἀναδεικνύω, la parure relève la beauté, ὁ στολισμὸς ἐπαυξάνει τὸ κάλλος, ἐπὶ μείζον κοσμεῖ·—une côte, une Ile, προσδιορίζω τὴν θέσιν ἀκτῆς ἢ νήσου ἢν ὄρω, ἰχνογραφῶ, διαγράφω αὐτήν·—la garde, διαδέχομαι, ἀλλάσσω τὴν φρουρὰν, τοὺς φύλακας·—une sauce, τὸν ζωμόν, τὸ ἔμβαμμα ὀριμύτερον ἢ ὀξύτερον ποιῶ· ἀρωματίζω·—le gant, δέχομαι μονομαχίαν· ῥ. οὐδ. —de maladie, ἀναρρώννυμα, ἀναλαμβάνω·—des couches, (ἐπὶ γυναικῶν) ἀνεγείρομαι ἐκ τοῦ τοκετοῦ· ce domaine relève la couronne, ἡ γῆ, τὸ χωρίον ἢ μέρος τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὸν βασιλικὸν οἶκον· se

—, ἀνεγείρομαι (μεταφ.) ἀνακτώ-
μαι τὴν περιουσίαν, τὴν ὑπόληψίν
μου· il ne s' en relèvera jamais,
δὲν θ' ἀναλάβῃ ποτὲ ἐκ τοῦ παθή-
ματος τούτου.

releveur, (ἀνατ.) muscle —,
μῦς ἀνεγερτήρ, ἐλκυστήρ.

reliage, περιζώσις βυτίων δια-
πέων στεφανίων.

relief, ἀναγλυφή, ἐκτύπωμα,
τόρευμα· haut—, ἐκτύπωμα, πολὺ
ἐξέχον ἀνάγλυφον· bas—, demi—,
ἡμιανάγλυφον, τόρευμα· (μεταφ.)
donner du—, ἀναδεικνύω, λαμ-
πρύνω· les sots donnent du re-
lief au gens d' esprit, οἱ μωροὶ
ἀναδεικνύουσι λαμπροτέρους τοὺς
εὐφρεῖς· —(ζωγρ.) προβολή, ζωγράφω-
φωτοσκίασις, ἢ δι' ἀντιδράσεως ἢ
φωτοσκιάσεως παράστασις τοῦ ἐξέ-
χοντος.

relier, ῥ. ἐν. ἀναδέω, πάλιν
δένω τὸ λυθέν· —un livre, δένω βι-
βλίον· —un touneau, περιζώννω,
περιβάλλω στεφάνια εἰς βυτίον, εἰς
κάδον· —deux routes, συνδέω, συ-
νάπτω, εἰς συγκοινωνίαν τίθημι δύο
ὁδοῦς.

relieur, βιβλιοδέτης.

religieusement, θρησκευτικῶς·
observer —les traités, τηρῶ θρη-
σκευτικῶς, ἤτοι αὐστηρῶς, τὰς συν-
θήκας.

religieux, euse, θρησκευτικός,
ἀνήκων εἰς τὴν θρησκείαν· chant—,
ὠδὴ θρησκευτικὴ, ὕμνος· homme
—, ἄνθρωπος εὐλαβής, θεοσεβής·
sentiments—, αἰθήματα εὐσεβῆ· —
(μεταφ.) ἀκριβής· religieux obser-
vateur de sa parole, αὐστηρὸς τη-
ρητὴς τῶν ὑποσχέσεών του· —οὗς.
μοναχός, ἱερομόναχος, καλόγηρος·
—euse, μοναχὴ, καλογραία.

religion, θ. θρησκεία, ἢ περὶ
Θεοῦ καὶ τοῦ ἀοράτου κόσμου δο-
ξασία· —τὰ θρησκευτικὰ δόγματα·

tous les peuples ont une—, πάντα
τὰ ἔθνη ἔχουσι θρησκείαν· la—chré-
tienne, ἡ χριστιανικὴ θρησκεία· —
naturelle, φυσικὴ ἤτοι αὐθόρμητος
καὶ ἐκ τῆς θεωρίας τῶν ὄντων πη-
γαζουσα θρησκεία· — εὐσέβεια,
εὐλάβεια, θεοσεβεία· guerres de—
οἱ θρησκευτικοὶ πόλεμοι, οἱ προ-
σελθόντες ἐκ τῆς θρησκευτικῆς με-
ταρρυθμίσεως τοῦ Λουθήρου, τοῦ
Καλβίνου κλ. κατὰ τὸν 15 αἰῶνα
ἐν Εὐρώπῃ· entrer en —, εἰσέρ-
χομαι εἰς τὸν ἱερατικόν, τὸν μονα-
στικόν βίον, γίνομαι ἱερεὺς ἢ μονα-
χός· se faire une—d' une chose,
θεωρῶ τι ἱερόν, σέβομαι, τηρῶ αὐτὸ
θρησκευτικῶς· surprendre la—de
qqn, ἀπατῶ τὴν εὐπιστίαν, τὴν
ἀγαθὴν πεποιθησίν τινος.

religionnaire (τό πάλαι) δια-
μαρτυρούμενος.

religiosité, θ. εὐσέβεια, τὸ φι-
λόθρησκον ἐν γένει, ἀνεξαρτήτως
πάσης θρησκευτικῆς αἰρέσεως.

reliquaire, λειψανοθήκη, ἄγιων
λειψάνων θήκη.

reliquat, ὑπόλοιπον λογαρια-
σμοῦ· —νόσου ἀποτελέσματα ἢ ὑ-
πόλοιπον.

reliquataire, ὀφειλέτης ὑπο-
λοίπου.

relique, θ. ἅγιον λείψανον· gar-
der comme une—, φυλάττω ἐπι-
μελῶς, εὐσεβῶς.

relire, ῥ. ἐν. ἀναγινώσκω ἐκ
νέου, ἐκ δευτέρου.

reliure, θ. ἡ δέσις, τὸ δέσιμον
βιβλίου.

relocation, θ. ἀναμισθωσις, ἀ-
νενοικίασις, ὑπενοικίασις.

relouer, ῥ. ἐν. ἀναμισθῶ, ἀνε-
νοικιάζω, ὑπενοικιάζω.

reluire, ῥ. οὐδ. ἀναλάμπω, ἐκ-
λάμπω, μαρμαίρω, διαυγάζω, ἀν-
ταυγάζω, στίλβω.

reluisant, ε, λαμπρός, φαι-

νός, μαρμαίρων, στιλπνός: armes
—es, όπλα στιλπνά, λάμποντα.

reliquer, ρ. έν. λοξώς βλέπω, υπόδρα όρω, κ. κρυφοβλέπω—έποφθαλμιώ.

reliqueur, euse, υποβλέπτis, λοξοβλέπτis, έποφθαλμιών.

remâcher, ρ. έν. άναμασσώ.

remanger, ρ. έν. έσθίω έκ νέου, κ. ξανατρώνω.

remaniement ή remaniment, δευτέρα μεταγείρησις, ανάπλασις, έπισκευή, έπεξεργασία: αναψηλάφησις (τυπογρ.) μεταβολή έν τή στοιχειοθεσία κατόπιν διορθώσεων, μετασχηματισμός σελίδων.

remanier, ρ. έν. αναπλάττω, αναψηλάφω, έπισκευάζω, έπεξεργάζομαι, μεταποιώ, μεταβάλλω: κατασκευάζω έκ νέου (τυπογρ.) ποιώ μεταβολάς έν τή στοιχειοθεσία—μετασχηματίζω τάς σελίδας.

remaniment, ιδέ remaniment.

remariage, νέος γάμος, δεύτερος γάμος.

remarier, πάλιν συνοικίζω, νυμφεύω, ύπανδρεύω έκ δευτέρου, έκ νέου, πάλιν: se—, έργομαι πάλιν είς γάμου κοινωνίαν, νυμφεύομαι ή ύπανδρεύομαι έκ νέου.

remarquable, άξιοπαρατήρητος, άξιοσημείωτος, άξιόλογος: έξοχος, διαπρεπής, έπίσημος, έπιφανής, περίθλεπτος.

remarquablement, άξιολόγως.

remarque, θ. σημείωσις, έπισημείωσις, ύποσημείωσις, παρατήρησις—σύλλογον, έξηγήσις.

remarquer, ρ. έν. σημειώω έκ νέου—παρατηρώ προσεκτικώς—στογάζομαι, διακρίνω, καταμανθάνω, καθορώ, βλέπω—qqn dans la foule, παρατηρώ, διακρίνω τινά έν τώ πλήθει: faire—qqc à qqn, ά-

ναμιμνήσκω τινά τι ή τινος, κ. κάμνω είς τινά τήν παρατήρησιν ότι: se faire—διαπρέπω, περίθλεπτον παρέγω έμαυτόν.

remballage, άνασυσκευάσμα, άναδεματισμός.

remballer, ρ. άνασυσκευάζω, άναδεματίζω, άναξέγγυμι.

rembarqué, έκ νέου έπιβιβάσθεις είς πλοϊον πρός άπόπλουν.

rembarquement, ή έπιβίβασις πάλιν είς πλοϊον, άπόπλους έκ νέου.

rembarquer, ρ. έν. έπιβιβάζω πάλιν είς πλοϊον: se—, άποπλέω έκ νέου: μεταφ.) se—dans une affaire, έπιχειρώ πάλιν έπικίνδυνόν τινά έπιγείρησιν.

rembarquer, ρ. έν. ώστίζω τινά, άπωθώ αυτόν βιαίως—έπιπλήττω τινά σοδρωώς πρός σωφρονισμόν, κ. τόν βάλλω είς τήν θέσιν του.

remblai, άνάγωμα, έπίγωμα, γωστή ψάμμος, έπιγωσις όδοϋ ή δώματος.

remblaver, ρ. έν. σπείρω έκ νέου τήν γήν διά σίτου.

remblayer, καταγώνγγυμι, πληρωώ κοίλωμα ή λάκκον διά γώματος.

remboitement, ένάρθρωσις, καταρτισμός του έξτηρθωμένου.

remboiter, ρ. έν. μέλος, ύστοϋν θέτω είς τήν θέσιν του, ένάρθρω τό έξτηρθωμένον.

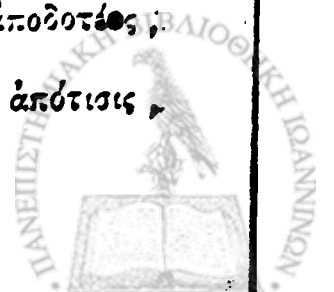
rembourrage, σάξις, στοίβαξις, γέμισμα.

rembourrement, στοιβατισμός καθίσματος, άνακλιντροϋ, έδρας, κ. γέμισμα, μπαλάνισμα.

rembourrer, σάττω, διαστοιβάζω, έπιπληρωώ, κ. γεμίζω, μπαλάρω διαφόρων ειδών έπιπλα.

remboursable, άποδοτός, πληρωτέος.

remboursement, άπότισις, πληρωμή.

rembourser, ρ. έν. ἀποτίνω, πληρόνω τὸ ὀφειλόμενον· payez pour moi, je vous rembourserai, πληρώσατε ἀντ' ἐμοῦ καὶ ἐγὼ πάλιν σᾶς τὰ πληρόνω·—une rente, πληρόνω τὸν τόκον μετὰ τοῦ κεφαλαίου, ἐξοφλῶ τὸ δάνειον·—un billet, πληρόνω συνάλλαγμα ὡς ὀπισθογράφος, ὅταν ὁ ὑπογράφας ἀδυνατεῖ νὰ πράξη τοῦτο.

rembrunir, ρ. έν. φαιὸν ἢ μελανόφαιον ποιῶ (μεταφ.) se— ἢ —son visage, τὸ μέτωπον ἀνασπῶ, σκυθροπάζω, συνοφρυοῦμαι· le temps se rembrunit, ὁ οὐρανὸς συννεφιάζει, θολοῦται.

rembrunissement, τὸ μελανόφαιον γενέσθαι, σκυθρώπασμα, θόλωσις.

rembûchement, ἐπάνοδος τῆς ἐλάφου εἰς τὸν ἑαυτῆς φωλεόν.

rembûcher, se—, ἐπιστρέφειν (τὴν ἐλάφον) εἰς τὸν φωλεόν.

remède, φάρμακον· θεραπεία, ἱατρικόν·—κλύσμα.

remédiable, ἰάσιμος, ἱατός, θεραπευτός.

remédier, ρ. οὐδ. παρέχω θεραπείαν, θεραπεύω· (μεταφ.) ἐπανορθῶ· on ne peut pas — à cela, τοῦτο εἶναι ἀθεράπευτον, ἀνεπανόρθωτον.

remêler, ρ. έν. ἀνακυκῶ, ἀναμιγνύω ἐκ νέου.

remembrance, θ. (ἀρχ.) ἀνάμνησις, ἐνθύμησις.

remémoratif, ἱνε, μνημονευτικός, ἀναμνηστικός· fête — ἱνε, ἑορτὴ πρὸς ἀνάμνησιν συμβάντος τινος τελουμένη.

remémorer, ρ. έν. ἀναμιμνήσκω, ἐνθυμίζω· se—, ἀναμιμνήσκομαι, ἐνθυμοῦμαι.

remener, ρ. έν. ἐπανάγω.

remerciement, ἢ remerciement, τὸ χάριν ἔχειν ἢ εἰδέναι, ἢ

εὐχαριστία, εὐχαρίστησις· λόγος εὐγνωμοσύνης· agréez mes —s, δέξασθε τὰς εὐχαριστίας μου.

remercier, ρ. έν. χάριν ἔχω ἢ ἀποδίδωμι τινι, εὐγνωμονῶ, εὐχαριστῶ·—Dieu de ses bienfaits, εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις· ἀποποιεῖσθαι· εὐγενῶς· on l' invita à diner, il remercia, προσκληθεῖς εἰς τὸ γεῦμα, ἠὲχαρίστησε (δηλ. ἀπεποιήθη)·—un employé, ἀποπέμπειν, ἀπολύειν ὑπάλληλον.

remercement, ἰδὲ remerciement.

reméré (νομ.) ὀλίκαωμα ἐξωνήσεως τοῦ πωλουμένου ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας·—ἐξώνησις· vendre a reméré, πωλῶ ἐπὶ δικαιώματι ἐξωνήσεως.

remesurer, ρ. έν. μετρῶ ἐκ νέου.

remettre, ρ. έν. (κλίν. ὡς mettre) ἀποτίθημι τι ὅπου πρότερον ἦτο· ἀποκαθίστημι, κ. βάλλω τι εἰς τὴν θέσιν του·—περιβάλλομαι· πάλιν, φορῶ πάλιν·—un habit, τὸ ἐνδυμα ἀναβάλλομαι, φορῶ πάλιν·—un bras, τὸν ἐξαρθρωθέντα βραχίονα ἐναρθρῶ πάλιν, ἐξαρτίζω·— παραδίδωμι·—une lettre, παραδίδωμι ἐπιστολὴν κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν αὐτῆς, εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον·—ταμιεύω παρά τινι· je lui ai remis mon argent, παρέδωκα αὐτῷ τὰ χρήματά μου εἰς φύλαξιν· (μεταφ.) συμφιλιῶ· on les a remis ensemble, τοὺς συνεβίβασαν, τοὺς συνδιήλλαξαν·—ἀναρρώνυμι, ὠφελῶ τινα· l'air de la campagne l' a remis, ὁ ἀήρ τῆς ἐξοχῆς τῷ ἀπέδωκε τὴν ὑγιείαν· πραύνω, καθησυχάζω, καθιστῶ ἀμέριμον· cette nouvelle l' a remis, ἡ εἴδησις αὐτῆ τὸν καθησύχασε·—ἐμπιστεύομαι·—je remets mon sort entre vos mains, παραδίδωμι τὴν τύχην μου

εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν·—ἀναγνωρίζω·
je vous remets à présent, σᾶς
ἐνθυμοῦμαι τῶρα· συγχωρεῖν, ἀφι-
έναι·—les péchés. ἀφιέναι, συγ-
χωρεῖν τινι· τὰς ἁμαρτίας· — une
peine, χαρίζω τὴν ποινήν· — ἀνα-
βάλλειν·—une cause à l'huitaine,
ἀναβάλλειν δέχνην τινὰ ἐπὶ μίαν ἑβδο-
μάδα· (ἐν τῷ ζατρικίῳ) partie re-
mise, ἡ νίκη ἀναβάλλεται, εἶναι
ἀμφιρρεπής· se—, ἀνακάθημαι· se
—à table, ἀνακάθημαι παρὰ τὴν
τράπεζαν· remettez-vous s' il vous
plaie, (πρὸς τὸν ἐγερθέντα) καθήσατε,
σᾶς παρακαλῶ· ἐπαναλαμβάνειν ἐνα-
σχόλησιν τινὰ· se—à jouer, ἐπα-
ναλαμβάνειν τὸ παίγνιον· (μεταφ.)
ἐνθυμεῖσθαι· je me remets votre
visage, ἐνθυμοῦμαι τὸ πρόσωπον
ὑμῶν· s' en—à qqn, ἀνατίθεμαι τί-
τινι, —ἐπαφίεμαι τινι· se —de son
trouble, de sa surprise, συνέρχε-
σθαι ἐκ τῆς ταραχῆς, ἐκ τῆς ἐκπλή-
ξεως.

remeubler, ῥ. ἐν. πάλιν σκευ-
άζω, ἐφοδιάζω ἐκ νέου με ἐπιπλα.

remiges, τὰ μακρὰ πτερὰ τῶν
πτηνῶν.

reminiscence, θ. ἀνάμνησις.

remis, e, παθ. μετ. τοῦ remettre.

remisage, ἐναπόθεσις εἰς ἀμα-
ξοστάσιον οἰκίας.

remise, ἀποκατάστασις εἰς τὸ
ἀργαῖον, εἰς τὸ πρότερον· —παρά-
δοσις, ἐγγείρισις·—ἄφρσις, συγγνώ-
μη, συγγώρησις· —des dettes, ἡ
τῶν χρεῶν ἄφρσις, ἀποκοπή, ἐξά-
λειξις· la — des intérêts, ἡ τῶν
τόκων ἄφρσις, χάρισμα, παράβλε-
ψις·—sur le prix, ἡ τῆς τιμῆς μεί-
ωσις, ἐλάττωσις, ἔκπτωσις· —ἡ
exemption des impôts, ἀτέλεια,
ἀντιμισθία εἰσπράκτορος, τὸ παρα-
χωρούμενον αὐτῷ ποσόν· — ὑπέρ-
θεσις ἀναβολή· sans—, ἀμελητέ,

ἀνυπερθέτως· — ἀμαξοστάσιον· —
ἄμαξα μισθία, ἀγοραία.

remiser, ῥ. ἐν. ἐναποτίθημι τὴν
ἄμαξαν εἰς ἀμαξοστάσιον.

remisse, θ. (μουσ.) χορδὴ λίαν
χαλαρὰ καὶ βαρύφωνος.

remissible, συγγνωστός, συγ-
χωρητός.

remission, θ. ἄφρσις, συγγνώ-
μη, συγγώρησις· — des péchés,
ἄφρσις τῶν ἁμαρτιῶν· user de—,
χρῶμαι ἐπιεικεία· lettres de—,
ἐπιστολαὶ βασιλικαὶ (τὸ πάλαι) πε-
ριέχουσαι ἄφρσιν ποινῆς· sans —,
ἀσυγχωρητῶς, ἀσυγγνώστῶς· (ιατρ.)
ὑφρσις τοῦ νοσήματος, ἀνακούφισις.

remissionnaire (νομ.) ὁ ἀξι-
ωθεὶς τῆς χάριτος, ἀφέσεως τῆς
ποινῆς.

remittent, e (ιατρ.) διαλείπων,
ἐλαττούμενος, παρακμάζων (ιδίως
ἐπὶ πυρετῶν).

remmailage, ἐπισκευὴ ἐκλε-
κτοῦ ὑφάσματος.

remmailer, ῥ. ἐν. ἐπισκευάζω
πλεκτὸν ὑφασμα· — des bas, ἐπι-
διορθῶ τὰς κάλτσας.

remmailoter, ῥ. ἐν. ἀνασπαργα-
νῶ· il faut —cet enfant, πρέπει νὰ
σπαργανωθῇ πάλιν τὸ βρέφος τοῦτο.

remmancher, ῥ. ἐν. στελεῶ
πάλιν, κ. ξαναμανικόνω.

remmener, ἀπάγω ὄντινα ἢ ὅτι
προσθήγαγον.

remoins, e, ὁ ἐκ Ῥήμων (Re-
ims) πόλεως τῆς Γαλλίας.

remolade, ἰδὲ remoulade.

remolé, θ. (ναυτ.) δίνη τῆς θα-
λάσσης ἐπικίνδυνος.

remondage, ἀνεκάθαρισις.

remonder, ῥ. ἐν. ἀνακαθαίρω.

remontage, ἐπισκευὴ ὑποδη-
μάτων, κ. ψιδίων προσθήκη· —τά-
νυσμα, ἔντασις·—d' une montre,
τάνυσμα, χόρδισμα, κ. κούρδισμα
ὠρολογίου.

remonte, θ. ἵππων ἀγορὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ.

remonter, ῥ. οὐδ. ἀναβαίνω πάλιν. — à cheval, ἀναβαίνω πάλιν ἐπὶ τὸν ἵππον. — sur un vaisseau, ἐπιβαίνω πάλιν πλοίου. — en s'acheminant, ἀναβαίνω ὁδεύων, ἀναπορεύομαι. — sur le trône, τὴν ἀρχὴν ἀναλαμβάνω, εἰς τὴν βασιλείαν πάλιν καθίσταμαι. — du fond à la surface, ἀναδύομαι, ἀναβαίνω ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειαν. — à l'origine, au principe, ἀπ'ἀρχῆς ἀναλαμβάνω, ἄνωθεν ἀρχομαι. les actions remontent, αἱ μεταγαὶ ὑψοῦνται, ὑπερτιμῶνται. — ῥ. ἐν. — sur une colline, ἐπὶ λόφον ἀναβαίνω. — un fleuve, τὸν ποταμὸν ἀναπλέω. — la cavalerie, ἵππους τοῖς ἵππεῦσι χορηγῶ. — son menage, ἐφοδιάζω τὴν οἰκίαν διὰ νέων σκευῶν, διὰ νέων ἐπίπλων. — des boltes, ἀνακαινίζω τὰ ὑποδήματα, κ. βάλλω ψίδια καὶ πέληματα, κ. σιόλαις. — une horloge, ἐντείνω, τανύω, χορδίζω ὥρολόγιον. (μεταφ.) — le moral de qqη, ἐμποιῶ τινι θάρρος, ἐγκαρδίζω αὐτόν. se —, παντὸς χρειώδους ἐφόδιον ποιοῦμαι.

remontoir, μηχανισμὸς δι' οὗ χορδίζεται τὸ ὥρολόγιον ἄνευ τῆς χρήσεως κλειδός.

remontrance, θ. νουθεσία, παραινέσεις. κατέλεγξις, ἐπίμεμψις.

remontrant, ὁπαδὸς τοῦ Ἄρμινίου ἐν Ὁλλανδίᾳ.

remontret, ῥ. ἐν. δεικνύω πάλιν. — νουθετῶ, παραινῶ. remontretz-lui ses torts, καταδείξατε αὐτῷ τὰς ἀδικίας του. se —, ἀναδείκνυμαι, ἀναφαίνομαι. il n'ose se —, δὲν τολμᾷ νὰ ἀναφανῆ.

remora, ἤ remore, ἰχθὺς εἰς ἣν ἀποδίδου τὴν δύναμιν τοῦ ἀναχαι-

τίζειν τὰ πλοῖα, ἐχενῆς. (μεταφ.) κώλυμα, πρόσκομμα.

remordre, ῥ. ἐν. ἀναδάκνω, δάκνω ἐκ νέου. il l' a mordu et remordu, τὸν ἔδακεν ἐπανειλημμένως. ῥ. οὐδ. (μεταφ.) προσβάλλω ἐκ δευτέρου. repoussé, ce régiment n'a pas voulu remordre, ἀποκρουσθὲν τὸ σύνταγμα ἐκείνο δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν προσβολήν.

remords, ἔλεγχος, τύψις τοῦ συνειδότης.

remore, ἰδὲ remora.

remorquage, ῥυμούλκισις, ῥυμούλκία.

remorque, θ. ῥυμούλκία, τὸ ῥυμούλκειν. — σχοινίον ῥυμούλκόν.

remorquer, ῥ. ἐν. ῥυμούλκῶ πλοῖον.

remorqueur, ῥυμούλκός, πλοῖον ῥυμούλκόν.

remorqueuse, θ. τὸ ἀτμήλατον ἢ ἀτμομηχανὴ ἢ σύρουσα τὰς ἀμάξας.

remotion, θ. ἀλέχημα, ἀποσβέσις.

remotis (ἐπίρρ. δημῶδ.) κατὰ μέρος, εἰς ἀχρησίαν, παράμερα.

remoucher, ῥ. ἐν. ἀπομύττω ἐκ νέου.

remoudre, ῥ. ἐν. ἀλέθω ἐκ νέου.

remoudre, ῥ. ἐν. πάλιν ἀκονῶ.

remouiller, ῥ. ἐν. πάλιν ἐμβρέχω. ἀργυροβολῶ ἐκ νέου.

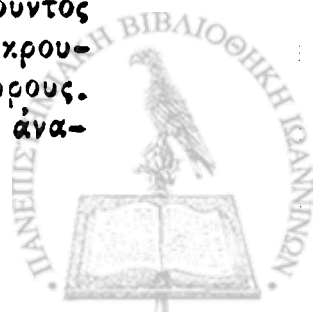
remoulade, ἔμβαμμά τι ὀριμύ

remoulage, τὸ γονθρόν πλῆτρον, ἐκ τῆς ἀλέσεως τοῦ φάρου καὶ τῶν τοιούτων.

remouleur, ἀκονητής.

remous, βρασμός καὶ δίνη τοῦ ὕδατος παρὰ τὴν πρῶραν καὶ τὴν πρῦμνην τοῦ θαλασσοδρομοῦντος πλοίου. τὸ ὑπὸ κωλύματος ἀποκρουόμενον ὕδωρ ρεύματος, ἀντίρρους.

rempaillage, ἀνάσαξις, ἀναγέμισμα ἔδρας.

rempailler, ῥ. ἐν. σάττω, πληρῶ ἀγύρου ἔδραν ἢ ἄλλο ἐπιπλον· κ. ταπιτσάρω.

rempailler, σάκτωρ, ὁ πληρῶν ἀγύρου ἔδραν ἢ ἄλλο ἐπιπλον, κ. ταπιτσάρης.

reparer, se—, ὀχοροῦμαι, περιτριχίζομαι.

repart, τείχος, τείχισμα, προ-τείχισμα, πρόχωμα· (μεταρ.) πᾶν ὅτι προφυλάττει· le courage est le meilleur—, ἡ ἀνδρεία εἶναι τὸ κάλλιστον ὀχύρωμα.

remplaçant, ἀντικαταστάτης κληρωτοῦ στρατιώτου ἀντι χρημάτων· ἐν γένει δὲ καὶ πᾶς ἄλλος ἀντικαταστάτης.

remplacement, ἀντικατάστασις· μίσθωσις ἀντικαταστάτου.

remplacer, ῥ. ἐν. ἀντικαθίστημι, ἀντικαθιστῶ· —διαδέχομαι· τινὰ ἐν τινι ὑπηρεσίᾳ· γίνομαι ἀντικαταστάτης κληρωτοῦ στρατιώτου ἀντι χρημάτων· se—(ἐμπορ.) ἀντικαθίστημι τὰ πωληθέντα ἐμπορεύματά μου δι' ἄγοράς ἄλλων.

remplage, συμπλήρωσις τοῦ περιεχομένου ὄγκου οἴνου ἢ ἑν-τελῶς πεπληρωμένου.

rempli, e, πλήρης, πεπληρωμένος·—οὐσ. πτοχή, κ. δίπλα, μπάστα, πρὸς στένωσιν ἢ βράχυνσιν ἐνθύματος.

remplier, ῥ. ἐν. πύσσω ἱμάτιον, κάμνω πτοχάς, κ. δίπλας, μπάστας.

remplir, ῥ. ἐν. πληρῶ, κ. γεμίζω·—un tonneau, une bouteille, πληρῶ κάδον, φιάλην·—un nombre, συμπληρῶ ἀριθμὸν·—πληρῶ γαρῆς τὰ λευκά ἀρεθέντα μέρη σαλίδος·—une quittance, πληρῶ τὰ ἔγραφα μέρη ἐξοσληταίου· (μεταρ.)—une place, κατέχω ὑπόσχημα, ὑπαλληλίαν, θέσιν·—une promesse, ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ

ὑπόσχεσιν· bien—son temps, ἐπαυτοῦ, δαπανῶ καλῶς, ὡρελίμως τὸν χρόνον, τὰς ὥρας·—l' air de ses cris, πληροῦν τὰ πέριξ διὰ κραυγῶν· les étrangers remplissent la ville, ἡ πόλις εἶναι πλήρης ξένων·—ses devoirs, ἐκτελῶ τὰ καθήκοντά μου· se—de viandes, ἐσθίω κατὰ κῆρον, χορέννομαι· se—de ses frais, πληρόνομαι δι' ὅσα ἐδαπάνησα· je suis rempli de joie, εἶμαι ὅλος χαρᾶ.

remplissage, πλήρωσις, γέμισμα· (μεταρ.) ἐν συγγράμμασιν ἢ καλλιτεχνήμασι τὰ πλεονάζοντα, τὰ μὴ ἀπαραίτητα· (μουσ.) τὰ μεταξὺ τοῦ βαθυσώνου καὶ ὑψιφώνου μέρη.

remplisseuse, ἐπισκευάστρια τριγύπτων, κ. δαντελῶν.

emploi, νέε χρῆσις τῶν χρημάτων πωληθέντος κτήματος.

employer, χρῶμαι ἐκ νέου· μισθῶ ἐκ δευτέρου.

replumer, se—, πάλιν πτεροῦμαι (ἐπὶ πτηνῶν) ἀναλαμβάνω, ἀναρῶ τὰ πεσόντα πτερά μου, ἀναπτεροῦμαι· (μεταρ.) ἐπαναρθῶ τὰς ὑποθέσεις μου· ce commercant, ce joueur commence à se—, αὐτός ὁ ἔμπορος, αὐτός ὁ γαρτοπαίκτης ἤδη ἀναπληροῖ τὰ ἀπολεσθέντα, θεραπεύει τὰς ζητίας του.

repocher, ῥ. ἐν. ἐμδάλλω πάλιν εἰς τὸ θυλάκιόν μου.

rempoissonnement, ἡ ἐκ νέου πλήρωσις λίμνης τεχνητῆς δι' ἰχθύων.

rempoissonner, ῥ. ἐν. πληρῶ ἐκ νέου ἰχθύων τεχνητὴν λίμνην.

reporter, ῥ. ἐν. κομίζω, φέρω ὀπίσω, ἐπανακομίζομαι· (μεταρ.)—une victoire, νίκην αἰρούμαι· νικῶ, νίκης τυγχάνω·—le prix, τὸ ἐπαθλόν, τὸ βραβεῖον ἀποφέρειν.

repotage, μεταφύτευσις μιᾶς γάστρας εἰς ἄλλην.

rempoter, ρ. έν. μεταφυτεύω από μιᾶς γάστρας εἰς ἄλλην.

remuage, μετακίνησις, μετατόπισις.

remuant, ο, ἀεικίνητος. ἀνήσυχος· ἀκοίμητος.

remue-ménage, γενική μετακίνησις πραγμάτων, ἐπιπλων, κ.τ.λ. μετακόμισις (μεταφ.) σύγχυσις, μεταβολαί.

remuement ἢ **remùment**, διάσεισις, ἀνακίνησις· μετακίνησις (μεταφ.) μεταφορά, μετακόμισις· *faire un—de terre*, μεταφέρω τὸ γῶμα· (μεταφ.) ταραχαί ἐν χώρῳ ἐν κράτει.

remuer, ρ. έν. κινῶ, διακινῶ, ἀνακινῶ· *il remue la main*, τὴν χεῖρα κινεῖ· *le chien remue la queue*, ὁ κύων ὑποσαίνει, τῇ οὐρᾷ σαίνει, κ. κουνεῖ τὴν οὐράν του· — *les dès*, πάλω, ἀναταράσσω τοὺς κλήρους, τοὺς κύβους· — *de l'argent*, διαχειρίζομαι χρήματα· — *un enfant*, καθαρίζω τὸ παιδίον, ἀλάσσω τὰ ἐνδύματά του· — ρ. οὐδ. κινουῖμαι, μετακινουῖμαι, μετατοπιζομαι· *cet enfant remue continuellement*, τὸ παιδίον τοῦτο κινεῖται ἀδιακόπως, εἶναι ἀνήσυχον· *se —*, κινουῖμαι (μεταφ.) ἐνεργῶ δραστηρίως ἵνα ἐπιτύχω τοῦ ποθουμένου.

remueuse, θ. γυνή ἔχουσα τὴν φροντίδα τοῦ νὰ περιποιητῆται βρέφος τι, τροφός.

remugle, τάγγη, κ. μούγλα.

remùment, ἰδέ **remuement**.

remunérateur, *trice*, ὁ ἀντιδωρούμενος, ἀνταμείβων, ἀνταποδοτίς, βραβευτής.

remunératif, *ive*, ἀνταμειπτικός.

remunération, θ. ἀνταμοιβή, ἀντιμισθία, ἀνταπόδοσις, μισθός.

remunératoire, τὸ ἐν εἴδει ἀντιμισθίας, ἀνταμοιβῆς διδόμενον, ἀντιδοτικός.

remunérer, ρ. έν. ἀνταποδοῖμι, ἀνταμείβω· ἀντιδωροῦμαι, κ. πληρόνω· — *qqn comme il le mérite*, ἀνταμείβω τινὰ ἐπαξίως.

renâcler, ρ. οὐδ. κάμω θόρυβον ἀνασύρων τὸν ἀέρα διὰ τῆς βιβλίου, μυχθίζω· (μεταφ.) δισταζω, ἀποποιῶμαι νὰ πράξω τι.

renaissance, θ. ἀναγέννησις, παλιγγενεσία· — (ἱστορ.) ἡ τῶν γραμμάτων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἀναγέννησις ἐν Ἑυρώπῃ, ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Φραγκίσκου τοῦ Α'. βασιλέως τῆς Γαλλίας· ἐπιθ. *style —*, ὁ ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως ἀρχιτεκτονικός θυθμός.

renaissant, ο, ἀναγεννώμενος, ἀναφύομενος, ἀναθάλλον· *forces — es*, ἐπιστρέφουσαι δυνάμεις, ἀνάρρωσις.

renaitre, ρ. οὐδ. (κλίν. ὡς *naitre*), ἀναγεννώμαι, ἀναφύομαι· *le phénix, selon la fable, renait de ses cendres*, ὁ φοῖνιξ κατὰ τὸν μῦθον, ἀναγεννᾶται ἐκ τῆς τέφρας του· *les fleurs renaissent au printemps*, τὰ ἄνθη ἀναβλαστάνουσιν, ἀναθάλλουσι τὸ ἔαρ· — (μεταφ.) — *à l'espérance*, ἀναθαρρῶ, ἀναγεννῶνται αἱ ἐλπίδες μου.

renal, ο, νεφρικός.

renard, ἀλώπηξ, κ. ἄλωποῦ· (μεταφ.) πανούργος.

renarde, θ. τοῦ **renard**.

renardeau, ἀλωπεκιδεύς.

renarder, ρ. οὐδ. ἀλωπεκίζω, φέρομαι πανούργως· (δημωδ.) ἐμῶ, κ. ξερνῶ.

renardier, ἀλωπεκοθήρα· — πανούργος, δόλιος.

renardièrre, θ. φωλεός ἀλώπεκος, ἀλωπεκία.

rencaissage, ἡ εἰς κίστας πάλιν ἐναπόθεσις ἀνθέων.

rencaissier, ρ. έν. (κηπουρ.) ἐναποτίθημι πάλιν ἄνθη ἢ φυτὰ εἰς

tre a bieu rendu vos traits, οὗτος ὁ ζωγράφος πιστῶς ἀπεικόνισεν ὑμᾶς. — ἐξήγῶ rendre mal un passage, κακῶς ἐρμηνεύειν, παραξηγεῖν χωρὶον τι. — ἐκδίδωμι (δικ.) — un arrêt, κρίσιν ποιῶμαι ἢ ἐκφέρω, κ. ἐκδίδω ἀπόφασιν. — un oracle, χρησμοδοτῶ, προλέγω, χρηματίζω. — justice, δικαίως φέρομαι πρὸς τινα, ὑπολήπτομαι αὐτὸν δεόντως. — la justice, δικάζω. — compte, εὐθύνας, λόγον δίδωμι. — témoignage, μαρτυρῶ. — ἤγῶ ce violon rend des sons harmonieux. — τὸ βιολίον τοῦτο ἤγει ἑναρμονίως. — ἀπολύω, ἐλευθερῶ τινα. — la santé à qqn, θεραπεύω, ἰῶμαι τινα, ἀποδίδωμι αὐτῷ τὴν ὑγείαν. — l'âme, — le dernier soupir, παραδίδωμι τὸ πνεῦμα, ἐκπνέω, τελευτῶ. — grâce, εὐχαριστῶ. — les armes, ὁμολογῶ τὴν ἡττάν μου. ὑποτάσσομαι τῷ νικητῇ. — à qqn sa parole, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς ὑποσχέσεως, τῆς ὑποχρεώσεως. — service, ποιῶ τινι χάριν, εὐεργετῶ, χαρίζομαι. — le salut, ἀντασπάζομαι, ἀντιχαιρετίζω. — visite, ἐπισκέπτομαι. — καλίστημι, παρέγω, κάμνω. — odieux, μισητὸν παρέγω. — heureux, εὐδαίμονα ποιῶ. se —, γίνεσθαι, καλίστασθαι. rendez-vous utiles vos semblables, παρέχετε ἑαυτοὺς ὠφελίμους τοῖς ὁμοίοις δηλ. τοῖς ἀνθρώποις. se — à l'ennemi, ὑποτάσσεσθαι τῷ ἐχθρῷ se — πορεύεσθαι, παραγίγνεσθαι, ὑπάγειν. se — à Paris, ἀπιέναι, ἀπέρχεσθαι εἰς Παρισίους. se — sur les lieux, πορευθῆναι εἰς τὸ προκείμενον μέρος, ἐπισκεφθῆναι τὸν τόπον ὅπου συνέβη τι.

rendu, e, ἀποδοθεὶς, bien — ὀρθῶς, ἀκριβῆς. celui dont la ressemblance est bien — e, ὀρθῶς, εἰς τὸ ἀκριβέστατον ἀπεικασμένος.

— à la santé, ἀναρρωσθεὶς. — à Thèbes, εἰς Θήβας ἀφικόμενος. nous voilà — s, ἰδοὺ ἐφθάσαμεν. — e, κεκμηκῶς, ἀπειρηκῶς, κατὰ πονος. le pauvre piéton était —, ὁ δυστυχῆς πεζὸς ἦτο κατάκοπος.

renduire, ῥ. ἐν. πάλιν ἀλείφω, ἀναγρίω.

rendurcir, ῥ. ἐν. καλίστημι σκληρότερον.

rendurcissement, ἀποσκληρυνσις ἐκ νέου.

rêne, θ. ἡνία, λωρίον τοῦ χαλινοῦ. (μεταφ.) tenir les — s de l'état, ἔχειν ἀνά χεῖρας τὰς ἡνίας τοῦ κράτους, κυβερνᾶν τὴν πολιτείαν.

renégat, ἐξωμότης, ἀποστάτης, ἀρνησιθρησκός. — ὁ ἀπαρνηθεὶς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς ἢ τὸ ἑαυτοῦ παρελθόν. les — s politiques sont nombreux, οἱ πολιτικοὶ ἐξωμόται εἰσι πολυάριθμοι.

renégation, θ. ἀπάρνησις, παραιτήσεις.

renette, θ. ἐργαλεῖον τοῦ πεταλωτοῦ, ὄνυχόκοπος, — ὁμοίως τοῦ βυρσοδέφου δι' οὗ χαράττει τὰς βύρσας.

renetter, ῥ. ἐν. κόπτω τὴν δὲ πλὴν τοῦ ἵππου ἐγγαράττω βύρσαν.

renfitage, ἐπισκευὴ τῆς κορυφῆς τῆς στέγης.

renfater, ῥ. ἐν. τὴν τῆς οἰκίας στέγην ἐπισκευάζω.

renfermé, e, ἐγκλειστός. — οὐσ. odeur de —, ὀσμὴ κλειστοῦ ἀέρος ἢ πράγματος ἐπὶ πολὺ μείναντος ἐγκλεισμένου, τάγγη, κ. μουχλα.

renfermer, ῥ. ἐν. ἐγκλείω πάλιν. — un prisonnier évadé, φυλακίζω ἐκ νέου τὸν δραπετεύσαντα δεσμοῦ τιν'. — ἐγκλείω. — un fou, ἐγκλείω παράφρονα. (μεταφ.) περιέχω, ἐμπερικλείω. ce livre renferme de grandes vérités, τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχει μεγάλας ἀ-

ληθείας·—une pensée dans peu de mots, περιλαμβάνω σκέψιν, ἐννοιάν τινα, εἰς ὀλίγας λέξεις, τὴν ἐκφράζω δι' ὀλίγων λέξεων· se—

en soi-même, περισυλλέγομαι, περιρριζομαι, συστέλλομαι, ἀπέγω τῆς τύρβης τοῦ κόσμου· ἐγκύπτω εἰς τὴν διάνοιαν καὶ καρδίαν μου.

renfiler, ῥ. ἐν. ξαναπερῶ κλωστήν.

renflammer, se —, ἀναφλέγομαι.

renflement, ἀνοιδίσις, ἐξόγκωμα, κ. φούσκωμα.

renfler, ῥ. ἐν. οἰδαίνω, ἀνοιδάινω, κ. φουσκώνω, ξαναφουσκώνω.

renflouage (ναυτ.) ἡ εἰς πλευστόν βάρους ἐξωσις τοῦ καθίσαντος ἢ προσαράξαντος πλοίου.

renflouer, ῥ. ἐν. ἀνασύρω ἢ ἐξωθῶ εἰς πλευστόν βάρους τὸ καθίσαν ἢ προσαράξαν πλοῖον.

renforcement, κοίλωμα, βάρους, εἰσογί, κόλπος· γωνία·—γρονθιά ἰδίως ἐπὶ τὸν πῖλον, κ. κατακεφαλιά.

renfoncer, ῥ. ἐν. εἰσωθῶ βαθύτερον, ἐμπήγνυμι ἐκ νέου·—son chapeau sur ses oreilles, καταβιδάζω διὰ γρονθιάς τὸν πῖλον τινος ἐπὶ τὰ ὦτα (δτιμωδ.)

renforcé, e, ἐπιρρωσθεῖς, ἐπιμείζον αὔξηθεῖς, τέλειος.

renforcement, ἐπιρρωσις, ἐνδυναμωσις· ἐνίσχυσις·—d' une garnison, ἐνίσχυσις φρουρᾶς·

renforcer, ῥ. ἐν. ἐπιρρώννυμι, ἐνισχύω, ἐνδυναμόνω·—(μεταρ) αὔξάνω, ἐπιτείνω, ἐντείνω·—sa voix, ὑψῶ τὴν φωνήν.

renformir (τεκτ.) ἀναπληρῶ τοὺς ἐλλείποντας λίθους τείχους, καὶ ἐπιγρίω αὐτοὺς διὰ νὰ τοὺς στερεώσω.

renformis, ἐπισκευή παλαιοῦ τείχους.

renformoir, ἐργαλεῖον χειριδοποιῶ πρὸς σχηματισμὸν αὐτῶν.

renfort, ἐνίσχυσις, αὔξησις· δυνάμειος· ἐπικουρία.

renfrogner, se—, ἰδὲ refrogner.

renngagement, ἀναμίσθωσις, ἐκ νέου ὑποχρέωσις· ἐνεχυρασμὸς ἐκ νέου· δευτέρα συνθήκη.

renngager, ῥ. ἐν. πάλιν ἐνεχυράζω·—πάλιν στρατολογῶ·—sa parole, δίδωμι νέαν ὑπόσχεσιν·—la lutte ἢ le combat, συνάπτω νέαν μάχην·—qqn, μισθῶ τινα ἐκ νέου· se —, συνυποχρεοῦμαι ἐκ νέου, μισθοῦμαι πάλιν.

renngaine, θ. ταύτολογία, ἐπανάληψις· toujours la même—, τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς.

renngainé, πάλιν εἰς τὸν κολεόν ἐπομένος.

renngainer, ῥ. ἐν. εἰσωθῶ πάλιν τὸ ξίφος εἰς τὴν θήκην (μεταρ.)

—son compliment, ἤδη ἐπαινῶν ἀποσιωπῶ· ῥ. οὐδ·—τῆς ὕθρεως, τῆς ἀλαζονείας παύομαι.

renngorgement, διαυγένισμα, προτραγγίλισμα, κ. πρισγοῦλωμα·—γαυρίασις, κ. κοχόρευμα.

renngorger, se —, προβάλλω τὸν λαιμόν, τὸ κ. πρισγοῦλι· ἐπαίρόμενος (μεταρ.) γαυριῶ, κ. κοχορεύομαι.

renngraisser, ῥ. ἐν. ἀναλιπαίνω, παχύνω ἐκ νέου.

renngrainier, ῥ. ἐν. πληρῶ σίτου ἐκ νέου τὴν χοάνην μύλου·—νόμισμά τι πάλιν κόπτω.

rennable, ἀρνίσιμος.

rennient ἢ renniment, ἄρνησις· le—de Pierre, ἡ ἄρνησις τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

renier, ῥ. ἐν. ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι·—sa famille, ἀπαρνοῦμαι τὸν οἶκον, τὴν οἰκογένειαν·—sa religion, ἐξόμνυμι τὴν πίστιν, τὴν θρησκείαν.

renieur, ὁ ἀρνούμενος, βλάσφημος.

reniflement, φύσημα διὰ τῆς ῥίνος, κ. ῥουθούνισμα.

renifler, ῥ. οὐδ. διὰ τῶν μυκτῆρων σφοδρῶς πνέω ἢ ἀναπνέω, φουσῶ, κ. μουθουνίζω.

reniflerie, θ. ῥινοφυσήματα, κ. μουθουνίσματα.

renifleur, μουθουνιστής.

reniment, ἰδὲ reniement.

renitence, θ. ἀντίστασις.

renitent, ε. ἀνθιστάμενος, ρῆ ἐνδίδων· tumeur—ε, οἴδημα σκληρόν.

renne (ζωολ.) εἶδος ἐλάφου, ὁ τάρανδος.

renoircir, ῥ. ἐν. ἀναμελαίνω, κ. ξαναμαυρίζω.

renom, φήμη, κλέος, καλὸν ὄνομα.

renommé, ε, περίφημος, εὖ-κλεής, κ. θαυμαστός.

renommée, θ. κλέος, φήμη, εὖ-κλεια, μέγα ὄνομα· bonne—, καλή φήμη· καλὸν ὄνομα· mauvaise—, κακή φήμη, κ. κακονομάτισμα—τὸ ἀδύομενον, τὸ διαδιδόμενον, τὸ ἄκουσμα—Φήμη ἢ θεά, προσωποποιήσις ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ.

renommer, ῥ. ἐν. ἐκ δευτέρου ὀνομάζω, ἐπαναλαμβάνω—διορίζω ἐκ νέου εἰς θέσιν, εἰς ὑπαλληλίαν, εἰς ὑπὸργητα·—ἐπαινῶ, φημιζω· on le renomme en tout lieu, πανταχοῦ φημιζεται.

renonce, θ. ἔλλειψις χρώματός τινος ἐν τῇ χαρτοπαιγνίᾳ.

renoncement, ἀπόταξις, ἀπάρνησις, παραιτήσεις·—aux honneurs, ἡ τῶν τιμῶν ἀπάρνησις, ὀλιγωρία·—aux plaisirs, ἡ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀδιαφορία, ἡ τῶν ἡδονῶν ἀρνήσις·—à soi-même, αὐταπάρνησις· τελεία, αὐτοθυσία.

renoncer-à, ῥ. οὐδ. ἀρνοῦμαι,

ἀποτάσσομαι, ἀφίσταμαι, παραιτοῦμαι, ἀποποιῶμαι—à une succession, παραιτοῦμαι κληρονομίας τινος·—au monde, ἀρνοῦμαι τὰ ἐγκόσμια·—au jeu, παραιτοῦμαι, τοῦ χαρτοπαιγνίου, ἀφίνω τὰ χαρτιά (ἀπολύτως)·—je renonce, κατατίθωμι χαρτίον ἄλλου χρώματος ἢ τοῦ ζητηθέντος· ῥ. ἐν. ἀπαρνοῦμαι τινα· je le renonce, ἀπαρνοῦμαι, ἀποκηρύττω τινά.

renoncataire, ἐκείνος ὑπὲρ οὗ γίνεται ἡ παραίτησις.

renoncateur, trice, ὁ ἀπαρνούμενος, παραιτούμενος· ἀποκηρύττων.

renonciation, θ. ἀπάρνησις, παραιτήσεις, ἀποκηρύξεις ἔγγραφον.

renonculacées (βοτ.) τὰ βατραχοειδῆ ἄνθη.

renoncule, θ. (βοτ. ἄνθ.) βατράχιον, κ. νερανκούλα.

renouée, θ. (βοτ.) τὸ πολύγονον ἢ πολυγόνατον.

renouement ἢ renouiment, ἀνασύνδεσις, (μεταφ.) ἀνανέωσις·—d'amitié, ἀνανέωσις φιλίας, συνδιαλλαγή.

renouer, ῥ. ἐν. ἀνασυνδέω τὸ λυθὲν· (μεταφ.) ἀναλαμβάνω μετὰ διακοπῆν· ἀνασυνάπτω·—conversation, ἀναλαμβάνω τὴν συνομιλίαν·—une affaire, ἀναδιαπραγματεύομαι ὑπόθεσιν τινα· ῥ. οὐδ. —avec qqun, ἀνακαυίζω, ἀνανεῶ τὴν φιλίαν μου μετὰ τινος.

renoueur, euse (χειρουργ.) ἰδὲ rebouleur.

renouveau, ἐπάνοδος τοῦ ἔαρος, τὸ ἔαρ.

renouvelable, ἀνακαινίσιμος, ἀνανεώσιμος.

renouvelant, ε, παιδίον ἀναμεταλαμβάνον μετὰ τὴν πρώτην μετάδοσιν.

renouveler, ῥ. ἐν. ἀνακαυίζω,

ἀνανεῶ — ἐπαναλαμβάνω — ἀντικαθίστημι· (μεταφ.) — un souvenir, ἀναμνήσκω — ἐπαναφέρω — une mode, τὸν πεπαλαιωμένον συρμόν φέρω ὑπίσω, ἀνακαινίζω — un bail, ἀνανεῶ ἐνοικιαστήριον, συμβόλαιον — un procès, ἐπαναλαμβάνω δίκην — la face de son pays, μετατρέπειν, μεταβάλλειν τὴν ὕψιν τῆς ἰδίας πατρίδος, ἀνακαινίζειν αὐτήν — se —, ἀνακαινίζεσθαι, ἐπανερχεσθαι, ἐπαναλαμβάνεσθαι· les beaux jours se renouvellent au printemps, ἡ καλοκαίρια, ἡ εὐδία, ἀνανεοῦται ἐπανερχεται τὸ ἔαρ.

renouvellement, ἀνακαινίσις, ἀνανέωσις — de bail, ἀνανέωσις συμβολαῖ ἐμισθώσεως, ἐνοικιαστήριου — ἐπάνοδος, ἐπιστροφή — de l'année, ἡ τοῦ ἔαρος ἐπάνοδος — αὔξεισις — de tendresse, νέα καὶ μείζων στοργή.

renovateur, trice, ἀνακαινιστής, ἀνανεωτής.

renovation, θ. ἀνακαινίσις, ἀνανέωσις — des vœux, ἡ τῶν εὐχῶν τῆς εἰς θεὸν ἀφιερώσεως, αἱ τῆς ἱερωσύνης, ἡ τοῦ μοναστικοῦ βίου, ἀνακαινίσις, ἀνανέωσις, ἐπανάληψις.

renseignement, ὁδηγία, ἐξηγήσεις, ἐνδείξεις, δεῖξις, σημεῖον· fournir des — s, παρέχω πληροφορίας, δίδωμι ὁδηγίας· prendre des — s sur une chose, ἐξετάζω, λαμβάνω πληροφορίας, ὁδηγίας περὶ τινος πράγματος.

renseigner, ῥ. ἐν. ὁδηγῶ, ἐξηγῶ τινί τι, παρέχω αὐτῷ ὁδηγίας, πληροφορίας.

rentamer, ῥ. ἐν. ἐπιχειρῶ ἐκ νέου — un discours, πραγματευομαι πάλιν, ἄρχομαι πάλιν λόγου.

rentassement, ἐπισώρευσις ἐκ νέου.

rentasser, ῥ. ἐν. ἐπισωρεύω ἐκ νέου.

rente, θ. εἰσόδημα, πρόσδοσις, τόκος — viagère, ἰσόβιος, πρόσδοσις· vivre de ses — s, ζῆν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων — s sur l'état, αἱ ἐκ τῶν γρεωγράφων πρόσδοσις.

renté, e, ὁ ἔχων προσόδους· il est bien —, ἔχει καλὰ εἰσοδήματα, εἶναι εὖπορος.

renter, ῥ. ἐν. προσδιορίζω τινὲ εἰσόδημα — un hôpital, προικοδοτῶ νοσοκομεῖον.

rentier, ière, ὁ ζῶν ἐκ τῶν ἰδίων εἰσοδημάτων — de l'état, συνταξιούχος.

rentoilage, διατήρησις τῆς ἐξ ὑφάσματος βάσεως εἰκόνης, διὰ τῆς ἐπικολλήσεως αὐτῆς ἐπὶ νέας.

rentoiler, ῥ. ἐν. ἐπικολῶ νέον ὑφασμα εἰς τὰ ὀπίσθεν εἰκόνης πρὸς διατήρησιν αὐτῆς.

rentortiller, ῥ. ἐν. ἀνατυλίσσω.

rentortillement, ἀνατύλιγμα.

rentrage, εἰσκομιδή, ταμίευσις, ἐναπόθεσις.

rentraîner, ῥ. ἐν. παρασύρω ἐκ νέου.

rentraire, ῥ. ἐν. συρράπτω τὸ διερρωγός, τὸ ἐσχισμένον, χωρὶς νὰ φαίνεται τὸ σχίσμα, (κλίν. ὡς traire).

rentrature, συρραφή λεπτοτάτη, ἀόρατος.

rentrant, angle —, γωνία εἰσέχουσα.

rentrayeur, euse, ὁ λεπτορράπτῃς, λεπτορράπτρια.

rentré, ée, ἐπεστραμμένος· su — eur — ée, ἰδρῶς κωλυθεῖς, διακοπεῖς· colère — ée, ὀργὴ κρατηθεῖσα, κατασταλεῖσα.

rentrée, θ. ἐπάνοδος, ἐπιστροφή — ἐπανάληψις κατόπιν παύσεως· la — des classes, ἡ ἔναρξις ἐκ νέου τῶν μαθημάτων σχολείου· la — des tribunaux, ἡ ἔναρξις, ἐπανάληψις τῶν δικαστηρίων — εἰσπραξις χρη-

μάτων — difficile, εἴσπραξις δυσκόλως ἐκτελουμένη — συγκομιδὴ σίτου, καρπῶν, ξηροῦ χόρτου, κ. σανοῦ — en scène d' un acteur, ἀνεμφάνισις ὑποκριτοῦ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου — (ἐν χαρτοπαιγ.) τὰ λαμβανόμενα χαρτῖα ἀντὶ τῶν ἀπορριπτομένων mauvaise, huereuse —, εὐτυχῆς ἢ ἀτυχῆς ἀναχάρτωσις.

rentrer, ῥ. οὐδ. εἰσέρχομαι ἐκ νέου· ἐπιστρέφω οἴκαδε —, ἐπαναλαμβάνεσθαι, ἄρχεσθαι πάλιν· les tribunaux, les études sont —, τὰ δικαστήρια πάλιν ἀνέλαβον τὰς ἐργασίας των, τὰ μαθήματα πάλιν ἤρχισαν — en grâce, συγγνώμης τυχεῖν, συγχωρηθῆναι — dans son devoir, ἐπιστρέφω εἰς τὸ καθήκον, ἦτοι σωφρονίζομαι — dans ses droits, ἀνακτῶμαι τὰ δικαιώματά μου — dans ses possessions ἢ ses biens, ἀναλαμβάνω τὴν περιουσίαν μου — en fonction, ἀναδιορίζομαι εἰς τὸ ὑπουργημά μου, εἰς τὴν θέσιν μου — en soi-même, συνέρχεσθαι εἰς ἑαυτόν, σκέπτεσθαι σπουδαίως· faire — des fonds, εἰσπράττω γρήματα· faire — en ligne les suyards, ἐπανάγω, ἐπαναφέρω εἰς τὰς τάξεις τοὺς φυγάδας, τοὺς ριψάσπιδας — des soins, εἰσχομίζειν ξηρὸν χόρτον, κ. σανόν — le corps, εὐθυτενῆ ἴστασθαι τὸν ὀπλίτην.

renvelopper, περικαλύπτω ἐκ νέου.

renverse, à la —, ὑπίως, ἐπὶ νύτων, κ. ἀνάσκελα· il est tombé à la —, ἔπεσεν ὑπίως.

renversé, θ, ὑπίως — τεταραγμένος· καταβεβλημένος, κ. γαλασμένος — ἀνάστροφος· c' est le monde —, ὡς να ἦτο ὁ κόσμος ἀνάστροφος, ἄνω κάτω.

renversement, ἀνατροπή, κ.

ἀνκροθούρισμα· (μεταφ.) καταστροφή· le — d' un état, κατάλυσις, καταστροφή κράτους τινός· — (μουσ.) μεταβολὴ τῆς τάξεως τῶν ἤχων οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν βᾶσιν τῆς ἁρμονίας.

renverser, ῥ. ἐν. ἀνατρέπω, ἀναστρέφω, γυρίζω ἄνω κάτω, ῥίπτω χαμαὶ τὸ ὄρθιον, τὸ ἰστάμενον· (μεταφ.) καταλύω, καταστρέφω — un système, ἀνατρέπω σύστημά τι, ἀποδεικνύω αὐτὸ ἐσφαλμένον — un état, ἀνατρέπω, καταλύω κράτος τι — ἐκδιώκω — un roi du trône, ἀνατρέπω βασιλέα ἐκ τοῦ θρόνου, ἐκθρονίζω αὐτόν — l' ennemi, κατατροπώνω τὸν ἐχθρόν.

renvi, (ἐν τισι χαρτοπαιγ.) ἐπιμετρον, προσθήκη.

renvier, ῥ. ἐν. (χαρτοπ.) ἐπιπροστίθῃμι, κ. βιδάρω.

renvoi, ἀποπομπή, ἐπιστροφή· — de marchandises, ἐπιστροφή ἐμπορευμάτων· — ἀπόλυσις· — de troupes, ἀπόλυσις στρατοῦ· — d' un ministre, παῦσις ὑπουργοῦ· — devant une commission, devant un juge, παραπομπή εἰς ἐπιτροπὴν ἢ εἰς δικαστήν· d' une cause à huitaine, ἀναβολὴ δίκης ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα· — παραπομπή ἦτοι σημείωσις παραπέμπουσα ἀπὸ ἐνός εἰς ἄλλο μέρος συγγράμματος ἢ εἰς ἄλλο σύγγραμμα· — ἐπισημείωσις εἰς πρακτικόν, εἰς ἔγγραφον, προσθήκη· — ἐρυγή, κ. βεύξιμον ἢ βέψιμον· (μουσ.) κάθετοι στιγμαὶ ἐκατέρωθεν δύο καθέτων γραμμῶν δηλοῦσαι ὅτι δέον νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ πρώτη στροφή τοῦ μελωδῆματος.

renvoyer, ῥ. ἐν. ἀποπέμπω, στέλλω ὀπίσω· —, πέμπω ἐκ νέου· — ἐπιστρέφω εἰς τινὰ τὸ πεμφθὲν ὑπ' αὐτοῦ· — un présent, στέλλω ὀπίσω (μὴ δεχθεῖς) δῶρον· —, ἀποδίδωμι τὸ δανεισθὲν ἢ τὸ λησιμονη-

θέν· —un livre, ἀποδίδωμι βιβλίον,
—des gants, ἐπιστρέφω τὰς λη-
σμονηθείσας χειρίδας, χειρόκτια·
—ἀποπέμπω, αποβάλλω· —un do-
mestique, ἀπολύω ὑπηρετήν· —sa
femme, χωρίζομαι τὴν γυναῖκά μου·
—un accusé, ἀπαλλάττω τὸν κατη-
γορούμενον, ἄθωῶ αὐτόν· —ἀντι-
κρούω· —la balle, ἀντιπέμπω, ἀν-
τωθῶ τὴν σφαῖραν· —les sons,
ἀντιχῶ· —au lendemain, ἀνα-
βάλλω εἰς αὔριον· —aux calendes
grecques, ἀναβάλλω ἐπ' ἄοριστον.
ἐπ' ἄπειρον.

réoccupation, θ. κατοχή, κα-
τάληψις ἐκ νέου.

réoccuper, ρ. ἐν. κατέχω, κυ-
ριεύω, καταλαμβάνω ἐκ νέου.

réorganisateur, trice, ἀνα-
διοργανωτής· ἐπιθ. ἀναδιοργανω-
τικός.

réorganisation, θ. ἀναδιοργά-
νωσις, ἀνασκευή.

réorganiser, ρ. ἐν. ἀναδιορ-
γανίζω, ἀνασκευάζω, ἀναδιακοσμῶ.

réouverture, θ. ἡ ἐκ νέου ἄ-
νοιξις, ἔναρξις, ἐπανάληψις.

répaire, σπήλαιον, φωλεὸς θη-
ρίου, τρώγλη· καταγώγιον κακούρ-
γων· —κόπρος λύκου καὶ ἄλλων
ἀγρίων ζώων.

repaitre, ρ οὐδ. (κλίν. ὡς pai-
tre) ἀλλ' ἔχει καὶ τὸν ὠρισμένον
παρωχ. je repus, καὶ παρατ. τῆς
ὑποτακ. que je repusse)· ἐσθίω,
τρώγω· ce cheval a fait trente
lieues sans—· ὁ ἵππος οὗτος διέ-
δραμεν εἴκοσι λεύγας χωρὶς νὰ φάγη·
ρ. ἐν. τρέφω, κ. ταγίζω· il faut—
ces animaux, πρέπει νὰ δώσωμεν
τροφὴν εἰς ταῦτα τὰ ζῶα· —(μεταφ.)
—ses yeux de la vue d'un objet,
ἐπιβλέπω τι μετὰ πόθου μετ' ἀπλη-
στίας· se—de chimères, βόσκομαι
ὑπὸ κενῶν ἐλπίδων· se —de sang,
εἶναι τινα αἰμοχαρῆ, αἰμοδόρον.

répandre, ρ. ἐν. ἐκχέω, ἀπο-
χέω, περιγύνω· —du vin, γύνω
ἐξ ἀπροσεξίας οἶνον· —des lar-
mes; γύνω δάκρυα· —du sang,
γύνω αἷμα· le soleil répand la
lumière, ὁ ἥλιος διαδίδει, διαγύ-
νει τὸ φῶς· (μεταφ.) —les lumiè-
res, διαδίδω τὰ φῶτα τῆς παιδείας·
—l'alarme, διαδίδω τὸν φόβον, τὸν
τρόμον, ἀναδίδω ὄσμήν, ἀποπνέω·
—une odeur agréable, εὐωδιάζω,
διαδίδω ὄσμήν εὐωδίας· —διανέμω,
—des bienfaits, διανέμω εὐεργε-
τήματα· se—, περιέρχομαι, καθί-
σταμαι κοινωνικῶς γνωστός· il se
répand partout, εἰσχωρεῖ παντα-
χοῦ, συναναστρέφεται μετὰ πάν-
των· —ἐπιφαίνομαι, δηλοῦμαι· la
tristesse se répand sur tous les
visages, ἡ λύπη εἶναι καταφανῆς ἐπὶ
τῶν προσώπων πάντων· se —en
inectives, καταλοιδορῶ, λέγω τὰ
ἐξ ἀμάξης· καθυβρίζω.

répandu, e, διακεχυμένος, διε-
σπαρμένος, διαδεδομένος· c' est un
bruit —partout, εἶναι φήμη δια-
δεδομένη πανταχοῦ· être — ἡ —
dans le monde, συχνάζειν, φοι-
τᾶν εἰς τὰς συναναστροφάς, εἶναι
τινα πανταχοῦ εὐπρόσδεκτον.

réparable, ἐπανορθωτός, θερα-
πευτός· dommage—, ζημία οὐχὶ
ἀνεπανόρθωτος.

réparateur, trice, ἐπανορθω-
τής, θεραπευτής, ἐπισκευαστής.

réparage, ἐπισκευή· —λέανσις
τοῦ ἐριούχου.

réparation, θ. ἐπισκευή, ἐπιδιόρ-
θωσις· —d' un pont, ἐπισκευή γε-
φύρας· —d' une machine, ἐπιδιόρ-
θωσις μηχανῆς· (μεταφ.) —d' hon-
neur, ἱκανοποίησις τῆς προσδλη-
θείσης τιμῆς, τιμωρία ὕδρευς, ἔκ-
τισις.

réparatoire, ἐπιδιορθωτέος, ἐ-
πισκευαστέος.

réparer, ρ. έν. έπισκευάζω, έπι-
διορθώ, κ. τουρ. μερεμετζώ.—un
mur, έπισκευάζω τείχος.—un ta-
bleau, έπιδιορθώ βεβλάμμένην ει-
κόνα (μεταφ.) έπανορθώ, έπιρρώ-
νυμι.—ses forces, άναλαμβάνω
τάς δυνάμεις μου, θεραπεύομαι.—
ses fautes, θεραπεύω, έπανορθώ
τά σφάλματά μου.—la perte du
temps, θεραπεύω τήν του χρόνου
άπώλειαν.—ses défaites, τάς ή-
τας έπανορθοῦμαι.—ses torts, τάς
άδικίας άκρίομαι, θεραπεύω, άπο-
τίνω.

répateur, παλινορθωτής, έπι-
σκευαστής.

reparation, θ. (άστρον.) άνεμ-
φάνις, συνων. réapparition.

reparler, ρ. οὐδ. όμιλώ έκ νέου,
πάλιν λέγω.

repartager, διανέμω έκ νέου.

repartie, θ. εύστοχος άπόκρισις.

repartir, ρ. οὐδ. (κλίν. ώς
partir) άναχωρώ έκ νέου, άπέρ-
χομαι πάλιν.

repartir, ρ. έν. (κλίν. ώς par-
tir) άποκρίνομαι ταχέως και εύ-
στόχως, άπαντωί qu'avez-vous à
me—, τί έχετε να μ' άποκριθήτε;

repartir, ρ. έν. (κλίν. όμαλώς)
διανέμω, κ. διαμοιράζω.—une
somme entre des créanciers, δια-
νέμω ποσόν τι μεταξύ δανειστών.

répartiteur, διανομεύς, άπο-
νεμητής, μεριστής.

répartition, θ. διαμερισμός,
διανομή.—d' une somme, ποσοῦ
χρηματικού άνάλογος διανομή.—
des impôts, ή τών φόρων προσή-
κουσα διανομή και έπιβολή.

repas, τροφή έν ώραις τακτι-
καίς, πρόγευμα, γεῦμα, δείπνον,
φαγητόν.

repassage, άκόνημα μαχαίρας
ή άλλου.—σιδήρωμα χιτώνων κτλ.

repasse, θ. οινόπνευμα άσθενές

όπερ πρέπει να διασταλαχθῆ έκ
νέου.—χονδρόν άλευρον άποχωρι-
στέον έκ του πιτύρου.

repasser, ρ. οὐδ. διέρχομαι,
παρέρχομαι, διαβαίνω πάλιν, έκ
νέου, κ. ξαναπερνῶ. je repasserai
ce soir, θά περάσω πάλιν άπόψε.
ρ. έν.—les monts, υπερβαίνω
έκ νέου τά όρη.—les mers, διέρ-
χομαι πάλιν τάς θαλάσσας διαπορ-
θεύω πάλιν. le batelier vous re-
passera, ό πορθμεύς θά σας δια-
πορθμεύσει πάλιν. θήγω, άκονῶ.—
un couteau, άκονῶ τήν μάχαιραν
—λαίνω, λειῶ, κ. σιδερόνω.—du
linge, όμαλίζω τάς όθόνας, τά λινά
φορέματα, κ. σιδερόνω τά άσπρόρου-
χα.—έπαναλαμβάνω σελίδα ή σε-
λίδας προς άπομνημόνευσιν.—sa
leçon, έπαναλαμβάνω, μελετῶ τό
μάθημα.

repasseur, άκονητής.

repasseuse, σιδερώτρια.

repavage, έκ νέου λιθόστρωσις.

repaver, ρ. έν. λιθοστρώννω
έκ νέου.

repêcher, ρ. έν. έξέλκω, ά-
νέλκω, ανασύρω έκ του ύδατος τό
εις αυτό έμπесόν.

repeindre, ρ. έν. είκονίζω έκ
νέου.

rependre, ρ. έν. άναρτῶ, άνα-
κρεμάννυμι.

repenser, ρ. έν. σκέπτομαι πά-
λιν, άναλογίζομαι.

repentance, θ. μετάνοια.

repentant, σ, μετανοών, με-
ταμελλόμενος.

repenties, θ. filles —s, κόραι
έπιστρέψασαι εις τήν άγνότητα και
άρετήν εκ τῆς προτέρας αύτών φαυ-
λοβιότητος. μοναστήριον, άσυλον έν
ώ κατοικοῦσιν. οὐσ. θ. les repen-
ties.

repentir, se—(repentant, re-
penti, je repens, je repentis) με-

ταμελλομαι, μετανοῶ· je me repens des mes péchés, μετανοῶ διὰ τὰς ἀμαρτίας μου.

repentir, μετάνοια, μεταμέλεια· ἔχων προτέρας ἰδέας, προτέρου σχεδίου ζωγράφου, ὅπερ ἔτροποποίησεν ἢ μετέβαλεν.

repercer, ῥ. ἐν. διατρυπῶ ἐκ νέου.

repercussif, ive, ἀντικρουστικός, ἀντικοπτικός, ἀντενεργός.

repercussion, θ. ἀντίκρουσις, ἀντικοπή φαρμάκων· (φυσικ.) ἀντανάκλασις ἤχου, φωτός, κ. τ. λ.

repercuter, ῥ. ἐν. ἀντιτύπτω, ἀντικόπτω, ἀντικρούω· — le son ἀνταποστέλλω, ἀνταποδίδω, ἀντηχῶ· — ἀντανακλῶ· les surfaces polies repercutent la chaleur, αἰθεῖται ἐπιφάνειαι ἀντανακλῶσι τὴν θερμότητα.

reperdre, ῥ. ἐν. ἀπολλυμι, ἀποβάλλω, χάνω, ἐκ νέου.

repère, δείκτης, σημεῖον ἐπιτεθέμενον εἰς διάφορα συναρμολογούμενα μέρη, πρὸς εὐκόλον εὑρεσθαι καὶ ἀνασύνθεσιν αὐτῶν· — σημεῖα ἐπὶ τείχους πρὸς εὑρεσθαι τοῦ ἐπιπέδου διαφόρων μερῶν· — σημεῖα ἐπιγεγραμμένα εἰς πασσάλους ἢ ἐπὶ ἐδάφους εἰς δῆλωσιν εὐθυγραμμίας. Γράφεται δὲ καὶ repaige.

repérer, σημειῶ δείκτας ἐπὶ πασσάλων, γῆς, τείχους κ.τ.λ.

repertoire, εὐρετήριον, κατάλογος, ἀπογραφή· — alphabétique, ἀλφαβητικὸς κατάλογος· — ἐπιγραφή συλλογῶν τιῶν· — de jurisprudence, νομολογικὸς πίναξ ἢ συλλογή· — κατάλογος τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ μεινάντων ὁραμάτων· — du théâtre, δραματολόγιον τοῦ θεάτρου· — (μεταφ.) ἄνθρωπος μνήμων, ἔχων τεταμιευμένα πολλὰ ἐν τῇ μνήμῃ, καὶ αἰεὶ ἔτοιμος νὰ παρέχῃ πληροφορίας περὶ παντὸς τοῖς βου-

λουμένοις· c' est un—vivant, οὗτος εἶναι ζῶν κατάλογος.

répétailler, ῥ. ἐν. ἐπαναλαμβάνω κατὰ κόρον.

répéter, ῥ. ἐν. ἐπαναλέγω, ἐπαναλαμβάνω, λέγω ἢ πράττω ἐκ νέου ἢ κατ' ἐπανάληψιν· μελετῶ κατ' ἰδίαν ὅ τι μελλῶ ν' ἀπαγγέλω δημοσίᾳ· — λέγω, ἀπαγγέλλω· répétez votre leçon, εἰπατε τὸ μάθημα ὑμῶν· — une expérience, ἐπαναλαμβάνειν πείραμα· — ἀνεπίδεικνύω· — des signaux télégraphiques, ἐπαναλαμβάνω ἐν πλοίοις τηλεγραφικὰ σήματα πρὸς ὁδηγίαν τοῦ στόλου· — le miroir répète l'image des objets, τὸ κάτοπτρον ἀντανακλᾷ τὴν εἰκόνα τῶν ἀντικειμένων (πραγμάτων)· — un rhétoricien, προγυμνάζω μαθητὴν τῆς ῥητορικῆς, τουτέστι περ' ἡμῖν τρίτης γυμνασιακῆς τάξεως· — (νομ.) ἀπειτεῖν τὸ θανεισθῆν ἢ τὸ ἀδίκως ληφθῆν ἢ κρατηθῆν se—, ταῦτολογεῖν, ἐπαναλαμβάνειν τοὺς ἰδίους λόγους.

répétiteur, προγυμναστής μαθητῶν, ὁ δίδων ἰδιωτικὰ μαθήματα (ναυτ.) πλοῖον ἐπαναλαμβάνων τὰ σημεῖα τοῦ ναυάρχου.

répétition, θ. ἐπανάληψις· — σχῆμα ῥητορ. τὸ τῆς ἐπαναλήψεως· — προγύμνασις μαθητοῦ ἢ μαθητῶν· — ἢ κατ' ἰδίαν ἐκγύμνασις εἰς μουσικήν, θαίμιον πρὸς παράστασιν· montre à—, ὠρολόγιον σημαίνον τὰς ὥρας πιεζομένου ἐλατηρίου ἐπὶ τῆς λαδῆς αὐτοῦ.

repeuplement, ἀναπλήρωσις τῶν ἐκλιπόντων κατοίκων· ἀνακατοίχισις.

repeupler, ῥ. ἐν. ἀνακατοικίζω, πληρῶ νέων κατοίκων, ἀντικαθίστημι τοὺς ἐκλιπόντας κατοίκους· — un étang, πληρῶ πάλιν τὴν λίμνην ἰχθύων· — un parc, πληρῶ πάλιν τὸν περίβολον θηραμάτων.

repic, ὄρος τοῦ πικέττου (εἰδους χαρτοπαιγ.) ὅταν ἔχη τις 30 ἀνά χειρας, χωρὶς νὰ δύναται ὁ ἀντίπαλος ν' ἀριθμῇ τίποτε, ὥστε ἀντί 30, ἀριθμεῖ τότε 90.

repiquage, μεταφύτευσις φυτοῦ ἐκ σπόρου γεννηθέντος.

repiquer, ῥ. ἐν. κεντῶ, κεντρίζω πάλιν.—μεταφυτεύω.

répit, ἀνακωχή, ἀναψυχή· ἀνάπαυσις.

repiter, ῥ. ἐν. (ἀρχ) παρέχω ἀνάπαυλαν.—σώζω.

replacement, ἀποκατάστασις εἰς τὴν προτέραν θέσιν.

replacer, ῥ. ἐν. εἰς τὸν πρότερον τόπον καθίστημι, ἐπαναφέρω εἰς τὴν προτέραν θέσιν.

replanter, ῥ. ἐν. ἀναφυτεύω.

replâtrage, ἐπισκευὴ ἐπιπόλαιος, ἐπιχρῖσμα (μεταφ) ἀτελής ἐπιδιόρθωσις, ἀτεχνος καὶ οὐχὶ στερεά.—πρῦσκαιρος καὶ κατ' ἐπιφάνειαν συμφιλῶσις.

replâtrer, ῥ. ἐν. ἐπιχρῖω, ἀσβεστοῦ ἐκ νέου.

réplet, εἰς, παχύς, πολύσαρκος.

réplétion, θ. πολυσαρκία.

repli, πτυχὴ, ἐπιπτυχὴ.—*tor-tueux d' un reptile*, τὸ ἔλιγμα ἑρπετοῦ, σπεῖρα (μεταφ.) πληθ. *les plis et les—s du coeur humain*, τὰ μύγια, τὰ ἐνδόμυχα τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας.

replielement, ἀναδίπλωσις.

replier, ῥ. ἐν. πτύσσω ἐκ δευτέρου, ἀναδιπλόνω· *se —* (στρατ. τακτ.) ἀνακάμπω, ἐπανακάμπω, ὀπισθοδρομῶ ἐν καλῇ τάξει· *l' armée se replia*, ὁ στρατός ἐπανεκάμψεν.—ἐλίσσομαι περικάμπτομαι· *le serpent se replia en tout sens*, ὁ ὄφις περιελίχθη εἰς πᾶσαν δρεῦθουνσιν.

réplique, θ. ἀπόκρισις πρὸς ἀπόκρισιν, ἀνταπάντησις· *avocal*

fort à la—, δικηγόρος δεινὸς εἰς ἀπάντησιν· *obéir sans—*, ὑπακούειν ἄνευ ἀντιρρήσεως, εὐπειθῶς· *il demeura sans—*, ἔμεινεν ἄφωνος.—ἡ τελευταία λέξις ἠθοποιοῦ, πρὶν ὁ μετ' αὐτοῦ λάβῃ τὸν λόγον· *donner la—*, ἀνταπαντᾷ.

répliquer, ῥ. ἐν. ἀνταποκρίνομαι, ἀνταπαντῶ, ὑπολαμβάνω· ῥ. οὐδ.—*avec aigreur*, ἀποκρίνομαι ψυχρῶς.

replisser, ῥ. ἐν. πτύσσω ἐκ νέου.

reploiement, ἡ ἀναδίπλωσις.

replonger, ῥ. ἐν. βυθίζω ἐκ νέου, ἐκ δευτέρου.

repolir, ῥ. ἐν. ἀναλαεῖνω, στιλβῶ ἐκ νέου (μεταφ.) *polir et repolir un écrit*, ἐπεξεργάζομαι σύγγραμμά τι ἐπανειλημμένως.

repolissage, ἡ ἀναλίσσις, ἀναστιλβωσις.

répondant, ὁ ἀντιφωνῶν, κανονάρχης ἐκκλησίας· *être le — de qqn*, γίνομαι ἐγγυητὴς τινος.

répondre, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ, ἀπαμείβομαι· *ne répondez point*, ὑπακούσατε ἀδιστακτικῶς, προθύμως· *l' écho répond*, ἡ ἡχώ ἀποκρίνεται, ἀντηχεῖ.—*à une objection*, ἀντιτάσσω λόγους κατὰ τινος ἐνστάσεως·—*je vous réponds que cela est ainsi*, σᾶς βεβαιῶ ὅτι οὕτως ἔχει.—ἐπαρκεῖν, ἀναλογεῖν· *cette somme répond à tous nos besoins*, τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπαρκεῖ εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας ἡμῶν· *ses forces ne répondent pas à son courage*, αἱ δυνάμεις του δὲν εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὴν ἀνδρείαν του.—*aux espérances qu' on avait fait concevoir*, δικαιοῦν τὰς ἐμπνευθείσας ἢ δοθείσας ἐλπίδας, μὴ διαψεύδειν αὐτάς·—*à une politesse*, ἀνταποδοῦναι τὴν φιλοφροσύνην, τὴν χάριν· *ce*

pavillon répond à l'autre, τὸ περιπτερον τοῦτο ἀναλογεῖ, εἶναι σύμμετρον πρὸς τὸ ἕτερον· — pour qqn, ἐγγυῶμαι ὑπὲρ τινος· — μεταδίδομαι· la douleur me répond à tête ἡ ὀδύνη μεταδίδεται ἢ ἀντανακλάται εἰς τὴν κεφαλὴν μου.

répons, (ἐκκλ.) ἀντιῶδή, ἀντίφωνον ἐν ταῖς ψαλμωδίαις.

réponse, θ. ἀπόκρισις, ἀπάντησις — ἀναίρεσις, ἀνασκευή.

report, μεταφορὰ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἀριθμῶν καταστήχου εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα· — τὸ οὕτω μεταφερόμενον ποσόν· le — est de deux cents francs, ἡ μεταφορὰ εἶναι δραχ. 200· — (χρηματιστ.) ἐξώνησις τίτλου, ἰδιοκτησίας, κατοχῆς.

reportage, ἔκθεσις, διήγησις αὐτόπτου ἢ αὐτηκούου ἀπεσταλμένου ἐφημερίδος.

reporter, ῥ. ἐν. ἐπαναφέρω τι ὅπου ἦτο πρότερον· — μεταφέρω· — une somme à une autre page, μεταφέρω ποσόν τι εἰς ἄλλην σελίδα· se —, μεταφέρομαι κατὰ διανοίαν· se — aux jours de son enfance, ἀναμνησχομαι τοὺς χρόνους τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

reporter, (Ἄγγλ. ριπόρτορ) ἀπεσταλμένος ἢ ἀντεπιστέλλων ἐφημερίδος, ὅστις ἐκ συνδιαλέξεων ἢ ὡς αὐτόπτης λαμβάνων πληροφορίας στέλλει αὐτὰς εἰς τὴν ἐφημερίδα του.

repos, ἄνεσις, ἀνάπαυσις, παῦσις, ἀνάπαυλα· ἡσυχία, ἡρεμία· — ὕπνος· — τομὴ στίχου· — παῦλα ἐν ἀπαγγελίᾳ ἢ ἀναγνώσει· ἢ τοῦ λύχου τοῦ πυροβόλου στάσις, ἀκινήσις· le champ du —, τὸ νεκροταφεῖον.

reposé, e, ἀναπεπαυμένος· — ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις· — πραῦν· — θεῖς· terre — ἔε, ἡ νεατή.

reposée, θ. κοίτη θηρίου.

reposer, ῥ. ἐν. ἀναπαύω· — sa

tête sur un oreiller, ἀναπαύω τὴν κεφαλὴν ἐπὶ προσκεφαλίου· — ses yeux sur un objet, ἀναπαύω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τινος ἀντικειμένου, ἦτοι θεῶμαι αὐτὸ μεθ' ἡδονῆς· ne savoir où — sa tête, μὴ ἔχειν ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει· — ῥ. οὐδ. κοιμᾶσθαι, ἀναπαύεσθαι· passer la nuit sans —, διέρχεσθαι τὴν νύκτα ἄϋπνον· — κεῖσθαι· le saint sacrement repose dans cette chapelle, ἡ θεία κοινωνία κεῖται, εὔρηται, ἔστιν ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τούτῳ· — κεῖσθαι ἐν τάφῳ· ici repose... ἐνθάδε κεῖται· — εἶναι ὠχοδομημένον· la maison repose sur le roc, ὁ οἶκος κεῖται ἐπὶ τῆς πέτρας· (καὶ μετφ.) ce raisonnement ne repose sur rien de certain, ὁ συλλογισμὸς οὗτος δὲν στηρίζεται ἐπὶ οὐδεμιᾶς βεβαιότητος ἢ ἀληθείας· laisser — du vin, κατατιθέναι τὸν οἶνον πρὸς κάθαρσιν· laisser — une terre, εἰς νεατὴν παρασκευάζειν τὸν ἀγρόν· se —, ἀναπαύεσθαι (μεταφ.) se — sur ses lauriers, ἀφροντιστεῖν ἀσυνέτως, ἀπρακτεῖν ἐνεκεν ἐπιτυχίας ἢ κερτημένης ἱκανότητος· se — sur qqn du soin d' une affaire, ἀνατίθεμαι τινι τὴν φροντίδα πράγματός τινος μετ' ἐλπίδος ἐπιτυχίας.

reposoir, ἀγία τράπεζα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ὅθεν πρόκειται νὰ διέλθῃ ἡ λιτανεία τῆς ἐορτῆς τῆς Ἁγίας Δωρεᾶς, ἵνα τεθῇ ἐπ' αὐτῆς ἡ θεία κοινωνία, ἀναπαυτήριον.

repoussant, e, ἀηδής, ἀπεχθής, ἀποτρόπαιος, μυσαρὸς, βδελυρὸς, δυσώδης.

repoussé, e, ἀπωστός, ἀποχρυστός· ἀνάγλυφον διὰ σφυρηλατήματος ἐπὶ ἐλάσματος τεθειμένου ἐπὶ μαλακῆς οὐσίας.

repoussement, λάκτισμα πυροβόλου ὄπλου· ἔξωσις, ἀποβολή.

repousser, ῥ. ἐν. ἀπωθῶ, ἐξωθῶ· ἀποκρούω, ἀποβάλλω — la balle, ἀπωθῶ, ἀποκρούω τὴν σφαῖραν — l'ennemi, ἀποκρούω τὸν ἐχθρόν· (μεταφ.) — une tentation, ἀνθίσταμαι κατὰ πειρασμοῦ, νικῶ αὐτόν — une demande, une proposition, ἀπορρίπτω αἰτήσεις, πρότασιν, παράγω ἐκ νέου. ἀναφύω· cet arbre a repoussé d'autres branches, τὸ δένδρον τοῦτο ἀνεβλάστησεν ἄλλους κλάδους· — ῥ. οὐδ. ἀναφύομαι, αὐξάνω ἐκ νέου· sa barbe, ses cheveux repoussent, τὸ γένειον, ἡ κόμη αὐτοῦ, ἀναφύονται, αὐξάνουσιν ἐκ νέου· — (ἐπὶ ὄπλου πυροβόλου) ce fusil repousse, τὸ πυροβόλον τοῦτο κλωτσᾷ.

repoussoir, γόμφος σιδηροῦς πρὸς ἔκκρουσιν ἄλλου γόμφου, κ. καθέλιαι· — ὄβελός δι' οὗ ἐξάγονται οἱ ἦλοι ἀπὸ τῆς ὀπλῆς τοῦ ἵππου.

repréhensible, ἀξιόμειμπος, ἀξιοκατάκριτος, ἐπονεϊδιστος, ψευκτός, ἐλέγχου ἄξιος.

repréhensif, ἴνε, μεμπτικός, ἐλεγκτικός, ψευκτικός.

repréhension, θ. ὀνειδισμός, μέμψις, ἐπιπληξις, μομφή, ψόγος.

prendre, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς prendre) ἀναλαμβάνω, ἐπαναλαμβάνω· κυριεύω ἐκ νέου· — une ville, κυριεύω πόλιν τινὰ ἐκ νέου· — un travail, ἀναλαμβάνω διακοπεῖσαν ἐργασίαν· — ἐπιπλήττω· — un enfant, ἐλέγω, ἐπιπλήττω παιδίον· — ses forces, ἀναρρώννυμαι, ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις· — προσβάλλω ἐκ νέου (ἐπὶ νόσου) sa goutte l'a repris, ἡ ποδάγρα του τὸν προσέβαλε, τῷ ἦλθε, πάλιν· — ἐπισχευάζω, διορθώνω· — ses bas, ἐμβαλόνω τὰ περιπόδια, κ. κάλτσας· — haleine, ἀναπαύεσθαι ὀλίγον· — le dessus, ἀναλαμβάνειν ὑπεροχὴν, ὑπερτερεῖν ἐκ νέου· — une pièce,

διδάσκειν ἐκ νέου δράμα τι· on ne m'y reprendra plus, δις δ' οὐκ ἂν λάβοι μέ τις, ἤτοι κ. δὲν τὸ κάνω πλέον· — ῥ. οὐδ. ἀναρριζοῦμαι· cet arbre reprend bien· — sa santé reprend-il, ἡ ὑγίεια του ἐπιστρέφει· — ἀποκρίνομαι, ὑπολαμβάνω· reprit. ὑπέλαβεν αὐτός· le froid reprend, τὸ ψυχρός ἐπιστρέφει, αὐξάνει· les chairs reprennent, αἱ σάρκες συνουλοῦνται· — ἐπικρίνω· il trouve à — à tout, εὐρίσκει τὰ πάντα μεμπτά, κατακριτέα· se —, διορθοῦσθαι τὸν λόγον· il se reprit à temps, ἐγκαίρως διώρθωσε τὸ σφάλμα του.

représaille, θ. ἀντίτισις, ἀνταπόδοσις, ἀντεκδίκησις, τιμωρία τοῦ ἀδικήματος, κ. ἀντιπληρωμή· Ἰδίως πληθυντικῶς ἐκφέρεται.

représentant, ἀντιπρόσωπος· βουλευτής· πρεσβευτής, ἐπιτετραμμένος.

représentatif, ἴνε, παραστατικός· signe —, σύμβολον, σημεῖον· gouvernement —, πολιτεία κοινοβουλευτικόν.

représentation, θ. δεῖξις, προσαγωγή· — de titres, ἡ τῶν τίτλων, τῶν ἐγγράφων, παρουσιάσις· (θεατρ.) παράστασις, ἤτοι διδασκαλία, δράματος· — d' une bataille, ἡ δι' εἰκόνης παράστασις μάχης· frais de —, δαπαναὶ ἃς ἀπαιτεῖ ἡ ἀξιοπρέπεια ὑψηλῆς περιωπῆς· — κοσμίαι, μετριοπαθεῖς μέμψεις, κ. παράπονα· faire des — s, αἰτιῶμαι, κ. παραπονῶμαι, κάμνω παραστάσεις· — nationale, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, βουλευταί.

représenter, ῥ. ἐν. πάλιν παρίστημι ἢ παρουσιάζω· — παριστῶ, δηλῶ, δεικνύω, σημαίνω· — ἀναμιμνήσκω· ces enfants me représentent leur père, τὰ παιδιά ταῦτα μοι ἀναμιμνήσκουσι τὸν ἑαυτῶν πατέρα·

— παριστώ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεά-
τρου. — l'avare, ὑποκρίνομαι τὸν φι-
λάργυρον (τοῦ Μολιέρου). — παρι-
στῶ πρόσωπόν τι δράματος. — Har-
ragon, παριστῶ τὸν Ἄρπαγον (τὸ
κύριον πρόσωπον τῆς ῥηθείσης κω-
μωδίας). — ἀντιπροσωπεύω. les
ambassadeurs représentent les
chefs d'état, οἱ πρέσβεις ἐκπρο-
σωποῦσι τοὺς ἀνωτάτους ἄρχοντας,
τοὺς βασιλεῖς δηλονότι, καὶ τοὺς
τοιούτους. — καταδεικνύω. — à qqn
les inconvénients d'une action,
παριστῶ, ἐξηγῶ εἰς τινὰ τὰ δυσά-
ρεστα πράξεώς τινος. — ῥ. οὐδ. προσ-
φέρομαι εὐπρεπῶς. cet homme
représente, bien, οὗτος ὁ ἄνθρω-
πος εἶναι λίαν εὐπρεπῆς, ἀξιοπρε-
πῆς, ζῆ πολυτελῶς. se —, φαντά-
ζομαι. représente-toi son éton-
nement, φαντάσθητι τὴν ἀπορίαν,
τὴν ἐκπληξίν του.

repressif, ive, κατασταλτικός,
κολαστικός.

repression, θ. καταστολή, ἀ-
ναγαίτισις, περιστολή, κολασμός,
περιορισμός. — des délits, περιστο-
λή τῶν ἐγκλημάτων. — des em-
portements de la langue, ἡ τῆς
γλώσσης ἐπίσχεσις.

reprêter, ῥ. ἐν. δανείζω ἐκ δευ-
τέρου.

reprier, ῥ. ἐν. ἱκετεύω, παρα-
καλῶ ἐκ δευτέρου.

réprimable, κατασταλτός ἢ
-τέος· περιοριστέος.

réprimande, θ. ἐπιτίμσις, ἔ-
λεγχος, ἐπίπληξις, ψόγος, ποινὰ
πειθαρχικαί, ἃς ὑφίστανται τὰ μέλη
σωματείων τινῶν δι' ἐλαφράς πα-
ραβάσεις.

réprimander, ῥ. ἐν. ἐπιτιμῶ,
ἐλέγχω, ψέγω, ἐπιπλήττω.

réprimant, κατασταλτικός, πε-
ρισταλτικός, κολαστικός.

réprimer, ῥ. ἐν. καταστέλλω,

περιστέλλω, κατέχω, περιορίζω,
συγκρατῶ, γαλιναγωγῶ. — la pré-
sompption, περιστέλλω τὴν οἴτησιν.
— un tumulte, καταστέλλω θόρυ-
βον, ὄγλαγωγίαν. — l'élan, τὴν ὁρ-
μὴν ἐπέχειν. — les abus, περιστέλ-
λειν, περιορίζειν τὰς καταχρήσεις.

repris, un—de justice, ὁ ὑπο-
πεσὼν εἰς τι πταῖσμα ἢ ἔγκλημα
καθ' ὑποτροπήν· ἐπίμεμπτος.

reprise, θ. ἀνάληψις· ἐπανάλη-
ψις, ἐξακολούθησις· à plusieurs—s,
κατ' ἐπανάληψιν, ἐπανειλημμένως·
—ἀναρραφή, ἐπιδιόρθωσις· faire
une—, ἐπιδιόρθόνω, συρράπτω τὸ
ἐσγισμένον·—ἐπανάληψις παραστά-
σεως δράματος·—ἐπωδὴ ἄσματος ἢ
μελωδήματος.

repriser, ῥ. ἐν. συρράπτω τὸ
ἐσγισμένον ἐνδύματός τινος.

repriseuse, συρράπτρια.

réprobateur, trice, ἀποδοκι-
μάζων, ἀποδοκιμαστικός, ψέκτης·
ton—, ὕρος ἀποδοκιμαστικόν.

réprobation, θ. ἀποδοκιμασία,
ψόγος·—ἡ τῶν ἀμετανοήτων αἰώ-
νία καταδίκη, ἐκδιώξις ἀπὸ προ-
σώπου Κυρίου·—σφοδρὰ ἐπίπλη-
ξις· concourir la—des gens de
bien, ἐκτίθεσθαι εἰς τὴν κατάκρισιν
τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων.

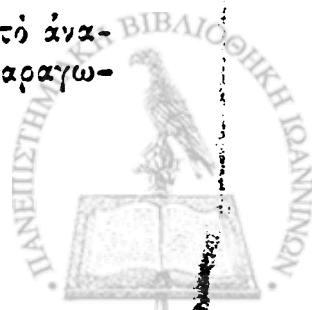
reprochable, μεμπτός, ἐλεγ-
κτός, ἐπίψογος, ἐπονειδιστος.

reproche, μομφή, μέμψις, ὄνει-
δος, ὄνειδισμός, ψόγος, λοιδορήμα.

reprocher, ῥ. ἐν. μέμφομαι.
ψέγω, κατηγορῶ, ὄνειδίζω·—à qqn
son ingratitude, μέμφομαι τινὰ
δι' ἀγαριστίαν· se—, μέμρεσθαι ἐαυ-
τόν, se—sa faiblesse, μέμρεσθαι
ἐαυτὸν ἐπὶ ἀδυναμίᾳ χαρακτήρος.

reproducteur, trice, ἀναγεν-
νητικός.

reproductibilité, θ. τὸ ἀνα-
γεννητικόν, ἡ δεκτικότης ἀνάπαραγω-
γῆς.

reproductible, δεκτικός ἀνα-
παραγωγῆς.

reproductif, ive, ἀναπαραγω-
γικός.

reproduction, θ. ἀναπαραγω-
γή, ἀναγέννησις, ἀναβλάστησις, πα-
λιγγενεσία.

reproduire, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς
produire) ἀναπαράγω, ἀναγεννώ,
ἀναρύω· ἀναβλαστάνω· ἀναπαρι-
στῶ· παρουσιάζω ἐκ νέου.

réprouvable, ἀποδοκιμαστέος
ἄξιοκατάκριτος.

réprouvé, κατάρατος, ἐναγής,
ἄξιος τῆς αἰωνίου κολάσεως.

réprouver, ρ. ἐν. ἀποδεικνύω
ἐκ νέου.

réprouver, ρ. ἐν. ἀποδοκιμά-
ζω, ἀπορρίπτω, ἀθετῶ· —καταδι-
κάζω εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

reps, ὕφασμα στερεὸν μεταξωτὸν
ἢ μάλλινον.

reptation, θ. ἐρπυσμός.

reptile, ἐρπετόν.

républicain, e, δημοκρατικός·
—οὐσ. δημοκράτης.

républicainement, δημοκρα-
τικῶς.

républicaniser, ρ. ἐν. εἰς δη-
μοκρατίαν ἢ δημοκρατικὸν καθί-
στιμι, δημοκρατίζω.

républicanisme, δημοκρατικὰ
φρονήματα.

republier, ρ. ἐν. ἀναδημοσιεύω.

république, θ. πολιτεία, δη-
μοκρατία, δημοκρατικὴ πολιτεία·
(μεταφ.) la—des lettres, ἢ τῶν
γραμμάτων δημοκρατία, ἥτοι τὸ
σύνολον τῶν λογίων τῆς οἰκουμένης.

répudiation, θ. ἢ τῆς γυναι-
κὸς ἀποπομπή, διάζευξις.

répudier, ρ. ἐν. τὴν γυναῖκα,
τὴν σύζυγον, ἀποπέμπομαι, διαζεύ-
γνυμαι, κ. ἀφίνω, χωρίζομαι (με-
ταφ.) ἀποβάλλω· —la croyance de
ses pères, ἐξόμνυμι, ἀρνοῦμαι τὴν

ὀρησκείαν τῶν πατέρων μου· —ἀ-
ποποιοῦμαι· —une succession, πα-
ραιτοῦμαι κληρονομίας.

répugnance, θ. ἀποστροφή, ἀν-
τιπάθεια.

répugnant, e, ἀντιπαθητικός,
ἀηδής.

répugner, ρ. οὐδ. δυσχερῶς
ἔχω τινί· ἀποστρέφομαι, ἀντιπαθῶς,
ἀηδῶς διάκειμαι, ἀπεχθάνομαι· —à
faire une chose, ὀκνῶ, δυσχεραί-
νω ποιεῖν τι· —cet homme me ré-
pugne, οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐμποιεῖ μοι
ἀποστροφήν· cela répugne à la
raison, τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸν ὀρ-
θὸν λόγον· (ἀπροσωπ.) il me ré-
pugne de lui parler, ἀηδιάζω νὰ
τῷ ὁμιλήσω.

repulluler, ρ. οὐδ. ἀναβρύω·
les insectes repullulent, τὰ ἐν-
τομα ἀναγεννῶνται σμηνηδόν.

repulsif, ive, ἀπωστικός, ἀπο-
κρουστικός, ἀντικρουστικός.

répulsion, θ. ἀντίωθις, ἀντί-
κρουσις, ἀπόκρουσις· (μεταφ.) ἀπο-
στροφή, ἀντιπάθεια.

réputation, θ. ὄνομα, ὑπόλη-
ψις· bonne—, γρησθή, καλὴ φήμη,
εὐδοξία· mauvaise—, κακὴ φήμη,
κακοδοξία, κ. κακὸν ὄνομα.

réputé, e, φημιζόμενος, γνω-
στός ὡς.., νομιζόμενος.

réputer, ρ. ἐν. νομίζω, ἡγοῦ-
μαι, θεωρῶ· —pour vertu et sa-
gesse, ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας μέρει
τίθημι· on le répute pour hom-
me de bien, d'honneur, ἐνάρετος
καὶ φιλότιμος νομίζεται.

requérable (νομ.) ἀπαιτητέος
ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ.

requérant, e (δικ.) αἰτητής, ὁ
δικῆς ἀπαιτῶν, ἐνάγων.

requérir, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς ac-
quérir) παρά τινος ἀπαιτῶ, ἐξαιτῶ·
—l'application de la loi, ἀπαιτῶ
τὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογήν· —qqn de

faire une chose, απαιτώ παρά τι-
νος νά πράξη τι. — *requérir la
force armée*, επικαλοῦμαι τὴν ἔνο-
πλον δύναμιν.

requête, ἔγγραφος αἴτησις ἐπὶ
δικαστηρίου, ἀπαίτησις, ἀναφορά·
avez égard à ma—, ἀξιώσατε προ-
σοχῆς τὴν αἴτησίν μου· *maître des
—s*, ὁ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν εἰσηγητής.

requêter, ῥ. ἀναζητῶ, ἀνε-
ρευνῶ.

requiem (ρέ-κui-έμ) δέησις
ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν
τεθνεώτων.

requin (ἰχθ.) ὁ καρχαρίας, ἡ
ζύγαινα, θαλάσσιος λύκος, κ. λυκό-
φαρον.

requinquer, se —, ἀπρεπῶς
καλλωπιζομαι.

requis, e, ὁ ἀπαιτούμενος, ὁ
ἱκανός, ὁ χρειάζομενος.

réquisition, θ (νομ.) αἴτησις,
ἀπαίτησις· *à la réquisition d'un
tel—*, κατ' αἴτησιν τοῦ δεῖνα· —
παντοῖαι συνεισφοραὶ καὶ ἀγγαρεῖαι
ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἐν καιρῷ ἀνάγ-
χης.

réquisitoire (νομ.) γραφή, ἔκ-
θεσις εἰσαγγελέως, αἴτησις ἐπὶ τι-
μωρίᾳ.

rescif, idè *recif*.

rescindant (δικ.) αἴτησις περὶ
ἀκυρώσεως.

rescinder, ῥ. ἐν. (δικ.) ἀκυρῶ·
—*un contrat*, ἀκυρῶ συμβόλαιον.

rescision, θ. (δικ.) ἀκύρωσις
ἐγγράφου, πρακτικοῦ.

rescisoire, θ. ἀκυρώσεως λό-
γοι, αἰτία·—ἐπιθ. ἀκυρωτικός.

rescousse, à la —(τὸ πάλαι)
κραυγὴ πρὸς αἴτησιν ἐπικουρείας ἐν
ὄρα μάχης.

rescisoir (νομ.) ἀναίρετικός.

rescription, θ. ἔνταγμα χρη-
ματικόν=*mandat*.

rescrit, ἀντιγραφὴ ἤτοι ἀπό-

κρισις βασιλική, αὐτοκρατορικὴ πρὸς
τοὺς διοικητάς· ἀπόφασις, γνωμο-
δότησις τοῦ πάππα ἐπὶ τινος θεολο-
γικοῦ ζητήματος.

réseau, πλέγμα, δίκτυον, δικτυ-
ωτὸν ὕφασμα·—σύνπλεγμα ἐν γένει·
διακλαδώσεις· — *de chemins de
fer*, σιδηροδρομικὸν σύνπλεγμα.

résection, θ. (-σεξ -ιον) (χειρ.)
τομή, ἀποκοπή.

réséda (βοτ.) οἰνάνθη, ἄνθος τι
εὐώδες, κ. ὁ βεζεδᾶς.

resequer, ῥ. ἐν. (χειρ.) ἀνατέ-
μνω.

réservation, θ. (νομ.) ἐπιφύ-
λαξις·—*faite de tous mes droits*,
ἐπιφυλαττομένων ὄλων τῶν δικαιο-
μάτων μου.

reserve, θ. ἐπιφύλαξις· *faire
une donation de ses biens sous
—*, δωρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα ὑπὸ
ὄρους, μὲ ἐπιφύλαξιν·—(στρατ.) ἐφε-
δρεία·—μέρος δάσους μὴ δένδροκο-
πούμενον ἐν καιρῷ ὑλοτομίας ἵνα
σηματισθῶσι μεγάλα δένδρα·—

mettre en reserve, ἀποταμιεύο-
μαι, φυλάττω τι·—προσοχή, περί-
σκεψις, ἐφεκτικότης ἐν τῇ ὁμιλίᾳ·
parler avec—, ὁμιλεῖν μετ' ἐπιφύ-
λάξεως, περισκεμμένως· *sans—*,
ἀνεπιφυλάκτως, ἀσυστόλως, ἀνε-
ξαιρέτως· *en reserve*, κατὰ μέ-
ρος· *à la—*, πλὴν ἐξαιρέσει· *tous
à la— d'un seul homme*, πάντες
πλὴν ἐνός.

réserve, e, ἀποτιθέμενος, ἐπι-
φυλαττόμενος, περισκεμμένος, προ-
φυλακτικὸς ἐν τοῖς λόγοις, αἰρ—,
ὑπὸς περισκεμμένον *cas—*, ἀμαρ-
τία ἢ μόνος ὁ ἐπίσκοπος ἢ ὁ πάπ-
πας ἔχει τὸ δικαίωμα νά συγγω-
ρήσῃ.

réserver, ῥ. ἐν. ἀποτίθημί τι
εἰς τήρησιν·—*une part du batin*,
βάλλω κατὰ μέρος, ταμιεύω μέρος
τῶν λαφύρων·—ἐπιφυλάττω δι' ἄλ-

λην περίστασιν, διὰ μέλλουσαν χρῆ-
σιν.—quelque argent pour des
besoins imprévus· ταμειύω ὀλίγα
χρήματα δι' ἀνάγκας ἀπροόπτους·
—προορίζω· à quoi réservez-vous
cela? εἰς τί ἐπιφυλάσσετε ἢ προορί-
ζετε τοῦτο; se—, περιμένειν· se—
pour une autre occasion, περιμένειν
ἄλλην εὐκαιρίαν, ἐπιφυλάττεσθαι.

réserviste (στρατ.) ἔφεδρος.

reservoir, ἀποθήκη, ταμειυ-
τήριον· — δεξαμενή, κ. στέρνα· —
(ἀνατ.) κοιλότης τοῦ ἀνθρωπίνου
σώματος ἐν ᾗ συσσωρεύεται ρευσ-
τόν τι.

résidant, e, μέτοικος.

résidence, διατριβή, διαμονή,
κατοικία, ἐνδοιαίτημα.

résident, πρόεδρος, πρεσβευτής,
πρόξενος.

résider, ῥ. οὐδ. ποιῶμαι τὰς
συνήθεις διατριβὰς ἐν τινι τόπῳ,
διατρέβω, μετοικῶ, κατοικῶ· — (με-
ταφ.) ἔγκριμαι, συνίσταμαι· voilà où
réside la difficulté, ἰδοὺ ποῦ κεί-
ται ἡ δυσκολία.

résidu (χημ.) κατάλειμμα, ὑπο-
στάθμη.

résignant, ὁ παραιτούμενος.

résignataire, ὁ πρὸς ὄν πα-
ρητήθη, ἀφέθη πρόσοδος τις.

résignation, θ. παραχώρησις,
παραίτησις δικαιώματος· — ὑποταγή
ἀγόγγυστος εἰς τὸ θεῖον θέλημα, καρ-
τερία, ταπεινὴ ὑπακοή, ὑπομονή·
souffrir avec résignation, ὑποφέ-
ρω μεθ' ὑπομονῆς, ἀγογγύστως· su-
bir un exil avec résignation, ὑ-
ποφέρειν καρτερικῶς τὴν ἐξορίαν.

résigné, e, ἀγόγγυστος, καρτε-
ρικός, τλησίπικος, ὑπομονητικός.

résigner, ῥ. ἐν. ἀποτίθεμαι, πα-
ραιτοῦμαι, ἐχθρῶ· — le pouvoir
en faveur de qq. παραιτοῦμαι
τῆς ἐξουσίας γάριν ἄλλου τινός· —
son âme à Dieu, παραδίδωμι τὴν

ψυχὴν τῷ Θεῷ· — se résigner,
ὑπέκω, ὑποτάσσομαι ἀγογγύστως·
je me résigne à mon sort, πα-
ραδίδωμαι, ἀφίεμαι εἰς τὴν τύχην
μου.

résiliation, θ. ἀκύρωσις συμ-
βολαίου· — λέγεται δὲ καὶ résilie-
ment ἢ résillement.

résilier, ῥ. ἐν. (νομ.) ἀκυρῶ,
ἀθετῶ συμβόλαιον.

résille (ρέξις) εἶδος δικτύου δι'
οὗ περιβάλλουσι τοὺς ἵππους.

résine, θ. ῥητίνη, κ. ῥετσίνα.

résineux, euse, ῥητινώδης.

résipiscence, θ. ὁμολογία τοῦ
σφάλματος, μετάνοια, μεταμέλεια,
ἀνάνηψις· venir à la—, μεταμέλ-
λομαι.

résistance, θ. ἀντίστασις, ἀν-
τίτασις, ἀντίπραξις, ἄμυνα· — στε-
ρεότης, δύναμις τοῦ ἀντέχειν, πυ-
κνότης· faire—, ἀνθίσταμαι· obéir
sans—, ὑπακούω ἄνευ ἀντιστάσεως·
pièce de—, τεμάχιον ἔχον ἄφθο-
νον, ἀρχοῦσαν τροφήν.

résistant, (φυσ.) ἀνθιστάμενος,
ἀντίτονος, ἀντιστατικός.

résister, ῥ. ἐν. ἀνθίσταμαι, ἀν-
τέγω, ἀντιτείνω· ἀντωθῶ· le fer
froid résiste au marteau, ὁ ψυ-
χρὸς σίδηρος ἀντέχει εἰς τὴν σφῦ-
ραν, εἶναι ἀμάλακτος, σκληρός· —
ἀμύνομαι· — à la force publique,
ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι κατὰ τῆς
δημοσίας δυνάμεως· (μεταφ.) παλαίω
καρτερικῶς· — à la tentation, ἀντέ-
γω εἰς τὸν πειρασμόν· — à la fatigue,
ὑποφέρω καρτερικῶς τὸν κόπον· —
à la douleur, ἀντέγω εἰς τὸν πόνον.

résolu, e, λελυμένος· θεδογμα-
νος, ἀποφασισμένος· c' est un ro-
iut—, τοῦτο εἶναι ζήτημα λελυμέ-
νον· — πρόθυμος, εὐτολμος, c' est
un homme—, εἶναι ἄνθρωπος ἀ-
πτόητος, τολμηρός, θαρραλέος, ἀπο-
φασιστικός, ἀκλόνητος.

résoluble, εὐδιάλυτος· problème—, πρόβλημα εὐλυτον.

résolument, μετ' ἀποφάσεως σταθερᾶς, θαρραλέως, ἀκλονήτως.

résolutif, ἴνε, (φαρμακ.) διαλυτικός.

résolution, θ. ἀπόφασις, πρόθεσις· σκοπός. βουλή· former une —, συλλαμβάνω σκοπόν, ἀποφασίν· —θάρος, τόλμη, σταθερότης ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν· il manque de —, στερεῖται σταθερότητος, εἶναι ἀσταθής·—λύσις δυσκολίας·—d'une difficulté, d'un problème, λύσις δυσκολίας, προβλήματος·—d'un bail, διάλυσις, ἀκύρωσις συμβολαίου· (γην.) διάλυσις·—de l'eau en vapeur, διάλυσις τοῦ ὕδατος εἰς ἀτμόν· (ιατρ.)—d'une tumeur διάλυσις οἰδήματος.

résolutoire, (νομ.) διαλυτικός, ἀκυρωτικός.

résolvant, ε, διαλυτικός, c'est un bon—, καλὸν διαλυτικὸν φάρμακον.

résonance, θ. ἀπήχησις, ἀντήχησις.

résonnant, ε, ἤχητικός, πολυήχης.

résonnement, ἀντήχησις, ἀντιβοή.

résonner, ρ. ἐν. ἤχῳ, ἀντηχῳ, κ. ἀντιλαλῳ· l'écho résonne, ἡ ἤχῳ ἀντιφθέγγεται, ἀντηγεῖ· le canon résonne, τὸ τηλεβόλον βροντᾶ.

résorber, ρ. ἐν. ἀπορροφῳ ἐκ νέου.

résorption, θ. ἀναρρόφησις.

résoudre, ρ. ἐν. (résolvant, résolu καὶ γην. résous, je résous, nous resolvons, je résolu, je résoudrai)· λύω, διαλύω·—une tumeur, διαλύω, ἐξαφανίζω οἰδήμα·—μεταβάλλω· le feu résout le bois en cendre, τὸ πῦρ διαλύει τὸ ξύλον εἰς τέφραν·—ἀ-

κυρῳ·—un bail, ἀκυρῳ, διαλύω τὸ συμβόλαιον·—ἀποφασίζω· j'ai résolu de changer de conduite, ἀπεφάσισα νὰ μεταβάλλω διαγωγὴν· on a résolu ma perte, ἀπεφάσισαν τὸν ὄλεθρόν μου·—un problème, λύω πρόβλημα· se —, ἀποφασίζω· je me suis résolu à partir, ἀπεφάσισα ν' ἀναχωρήσω· le nuage se résout en pluie, τὸ νέφος μεταβάλλεται εἰς βροχὴν.

respect, (ῥεσπέκ) σέβας, αἰδώς, εὐλάβεια, —filial, τὸ υἱικὸν σέβας·—humain, ὁ φόβος τῆς τῶν ἀνθρώπων γνώμης, δειλία ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἀρετῆς· tenir en—, ἐπιβάλλειν σέβας, συγκρατεῖν, περιορίζειν· ἐμποιεῖν φόβον· sauf votre —, κ. τιμὴ τοῦ προσώπου σας ἢ μὲ συμπάθειο·—s, πληθ. οἱ ἀσπασμοί, τὰ προσκυνήματα· presentez mes respects à monsieur votre père, προσφέρετε τὸ σέβας μου, τοὺς ἀσπασμοὺς εἰς τὸν πατέρα σας.

résous, παθ. μετ. τοῦ résoudre.

respectabilité, θ. τὸ ἀξιοσέβαστον, ἡ τιμιότης.

respectable, σεβαστός, ἀξιοσέβαστος, ἔντιμος.

respectablement, εὐπρεπῶς, κοσμίως.

respecter, ρ. ἐν. αἰδοῦμαι, σέβομαι, τιμῶ, (μεταφ.) le temps ne respecte rien, ὁ χρόνος οὐδενὸς φείδεται, ἦτοι τὰ πάντα καταστρέφει· se—, ἀπέχεσθαι ἀπρεποῦς πράξεως, αἰδ. εἶθαι ἑαυτὸν, κοσμίως φέρεσθαι· se faire —, ἐπιβάλλειν σέβας, ἐμπνέειν φόβον.

respectif, ἴνε, ἐκάστου ἴδιος, ὁ εἰς ἕκαστον ἀνήκων, σχετικός· ὁ πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαῖος.

respectivement, καθ' ἕκαστον, ἕκαστος ἴδιᾶ· ils remplissent leurs devoirs, ποιοῦσι τὰ ἐκάστω· προσήκοντα·—ἀμοιβαίως· ils sont

tout deux—demandeurs et défendeurs, εἰσὶν ἀμοιβαίως ἢ πρὸς ἀλλήλους ἐνάγοντες καὶ ἐναγόμενοι.

respectueusement, μετ' αἰδοῦς, εὐσεβάστως.

respectueux, εὐσεβῶν, σεβάς ἐμφαίνων ἢ αἰσθανόμενος, αἰδῆμων, εὐσεβής.

respirabilité, θ. τὸ ἀναπνευστόν.

respirable, κατάλληλος πρὸς ἀναπνοήν, ἀναπνευστός.

respirateur, ἀναπνευστήριος. — οὐσ. ἀναπνευστήριον.

respiration, θ. ἀναπνοή· — courte, pénible, δύσπνοια.

respiratoire, ἀναπνευστήριος· organes — s, ἀναπνευστήρια ὄργανα.

respirer, ῥ. οὐδ. ἀναπνέω, εἰσπνέω καὶ ἀποπνέω· — ζω· il respire encore, ζῆ ἔτι· — (μεταφ.) ἀναπαύομαι· laissez-moi respirer un moment, ἄφετέ με ν' ἀναπνέωσιν ὀλίγον· ῥ. ἐν.—un air pur, ἀναπνέω καθαρὸν ἀέρα· — (μεταφ.) ἐμφαίνω, ἐκφράζω· tout ici respire la joie, τὰ πάντα ἐνταῦθα γάραν ἐκφράζουσι· — ποθῶ διακαῶς· il respire la vengeance, πνέει ἐκδικησιν, μένεα πνέει· — ῥ. οὐδ.—après la gloire, φιλοδοξεῖν.

resplendir, ῥ. οὐδ. — αὐγάζω, ὑπεραυγάζω, ἐκλάμπω, διαλάμπω, ἀστράπτω.

resplendissant, ε, λάμπων ὑπεραυγής, περιλαμπής, μαρμαρυγιώδης, στιλπνός· — de beauté, περικαλλής, ὠραιότατος.

resplendissement, ὑπεραύγεια, λαμπρότης, μαρμαρυγή.

responsabilité, θ. τὸ ὑπεύθυνον, ἢ εὐθύνη.

responsable, ὑπεύθυνος, ὑπόλογος.

responsif, ive, περιέχων ἀποκρισιν, ἀποκριτικός.

ressac, κυμάτων ἀνακοπή.

ressaigner, ῥ. ἐν. φλεβοτομῶ ἐκ νέου· ῥ. οὐδ. ma plaie ressaigne, ἡ πληγή μου αἰμάσσει ἐκ νέου.

ressaisir, ῥ. ἐν. ἀναλαμβάνω, καταλαμβάνω ἢ δράττομαι αὐθις.

ressasser, ῥ. ἐν. πάλιν σήθω, ἀνασκινίζω· — (μεταφ.) διερευνῶ, ἐξετάζω ἀκριβοῦς· ἐπεξεργάζομαι· — ἐπαναλαμβάνω τι κατὰ τρόπον ὀγληρόν.

ressasseur, ταυτολόγος.

ressaut (ἀρχιτεκτ.) ἐξοχή, προσβολή ἀετώματος.

ressauter, ῥ. οὐδ. πηδῶ ἐκ νέου· — (ἀρχιτεκτ.) ἐξέγω.

ressayer, ῥ. ἐν. δοκιμάζω ἐκ δευτέρου πειρῶμαι πάλιν.

ressellement, ἐπίστρωσις τοῦ ἵππου ἐκ νέου.

resseller, ῥ. ἐν. ἐπισάττω, ἐπιστριώνω τὸν ἵππον ἐκ δευτέρου.

ressemblance, θ. ὁμοιότης, ἐξομοίωσις.

ressemblant, e, ὁμοιάζων, παρεμφερής.

ressembler, ῥ. οὐδ. ὁμοιάζω, προσομοιάζω, εἶμαι ὁμοιος· se—, ὁμοιάζειν ἀλλήλοις· (παροιμ.) qui se ressemblent s'assemblent, ὁμοιον ὁμοίω ἀεὶ φιλεῖ πελάζειν.

ressemeler, ῥ. ἐν. ὑποδήματα, νέα πέλματα ὑποράπτω τοῖς πεδίοις, κ. νέας σιόλας.

ressemer, ῥ. ἐν. ἐκ δευτέρου σπεῖρω, ἐπισπεῖρω.

ressentiment, πάθους ὑπόλοιπος αἴσθησις· avoir un léger—de sa goule, αἰσθάνεσθαι ὑπόλοιπον τῆς κρηρίτιδος, τῆς ποδάγρας· — ἀνάμνησις ἀδικήματος, ὕβρεως, μνησικακία· conserver un bif—d'une offense, διατηρεῖν ζωηράν μνησικακίαν διὰ τινὰ ὕβριν.

ressentir, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς sen-

tir) αἰσθάνομαι, ἐπαισθάνομαι, συναίσθάνομαι, πάσχω — l' impression du froid, αἰσθάνομαι τὸ ψύχος — les plus vives douleurs, τὰ ὀδυνηρότατα πάσχειν — de bonnes impressions, αἰσθάνομαι, ἔχω, εὐαρέστους ἐντυπώσεις — vivement une injure, μνησικακῶ ἐπὶ ὕβρει se —, ὑπόλοιπὸν τινα ὀδύνην ἔχω — αἰσθάνομαι τὰ ἀποτελέσματα, πάσχω τὰ ἐπακόλουθα· il se ressentira pendant bien longtemps des folies de sa jeunesse, ἅα ὑποφέρῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκ τῶν παρεκτροπῶν τῆς νεανικῆς του ἡλικίας· quand la tête souffre le corps s'en ressent, πασχούσῃς τῆς κεφαλῆς ἅπαν συμπάσχει τὸ σῶμα
resserré, e, στενόχωρος, περιωρισμένος — ἐστενωχωρημένος, περιεσταλημένος.

resserrement, συστολή, στένωσις, σύσφιξις.

resserrer, συστέλλω, περιστέλλω, στενωχωρῶ, συσφίγγω — un cordon, συσφίγγω τὸ καλώδιον· (μεταφ.) — les noeuds de l' amitié, συσφίγγω τοὺς δεσμούς τῆς φιλίας — ἄλλω τι, ἐγγλέω τι πάλιν εἰς τὴν θέσιν του — des papiers, ἐκέλευε εἰς θήκην ἢ εἰς συρτάριον ἔγγραφα· ῥ. οὐδ. ἐπιφέρω δυσκοιλιότητα· les nêfles et les coings resserent, τὰ μέσπιλα καὶ τὰ κυδώνια προξενῶσι δυσκοιλιότητα.

resservir, ῥ. ἐν. ὑπηρετῶ ἐκ νέου — παρατίθῃμι πάλιν τὴν τράπεζαν, τὰ σαρκετά.

ressif, ἰδὲ récif,

ressort, ἐλατήριον, ἔντασις, τήνωσις — de montre, ἐλατήριον ὀρολογίου — (μεταφ.) δυνάμεις, ἔντασις· donner du ressort à l'esprit, ἐνδυναμῶ, ἐνισχύω τὸν νοῦν, ἐξεγείρω τὴν ψυχὴν — μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν· faire jouer tous les

—s, κινῶ πάντα λήθον, ἐνεργῶ πάσαις δυνάμεσιν.

ressort, ἀρμοδιότης δικαστηρίου, περιογή, δικαιοδοσία· cela n'est pas de mon ressort, τοῦτο δὲν εἶναι τῆς ἐμῆς ἀρμοδιότητος, δὲν ἀνήκει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μου· juger en dernier —, κρίνω τελεσιδικῶς.

ressortir, ῥ. οὐδ. (κλιν. ὡς sortir) ἐξέρχομαι ἐκ νέου — ἐπιφαίνομαι, ἀναδείκνυμαι· les ombres font — les lumières dans un tableau — αἱ σκιαὶ ἐπιδεικνύουσι τὸ φῶς ἐν τῇ εἰκόνι· faire — les défauts d' autrui, καταδεικνύω, δηλα ποιῶ τὰ τῶν ἄλλων ἐλαττώματα.

ressortir, ῥ. οὐδ. (κλιν. ὁμαλῶς· je ressortis· nous ressortissons· je ressortissais, nous ressortissions) ὑπάγωμαι εἰς τινα δικαιοδοσίαν ἢ ἀρμοδιότητα.

ressortissant, ο, ὑπαγόμενος εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἄλλου, ὑποδεέστερος.

ressouder, ῥ. ἐν. ἀνακολλῶ, συγκολλῶ ἐκ νέου.

ressource, θ. μέσον, καταφύγιον· μέτρον — πόρος χρηματικός, χρήματα· les —s de la France, οἱ χρηματικοὶ πόροι, αἱ δυνάμεις, τὰ μέσα τῆς Γαλλίας.

ressouvenir, ἀνάμνησις, ἐνθύμησις.

ressouvenir, se —, ἀναμνησχομαι, ἐνθυμοῦμαι.

ressuage, ἐμπλουτισμὸς μεταλλοῦ, κάθαρσις αὐτοῦ ἀπὸ ζέων ὑλῶν — ἀνθρωσις.

ressuer, ῥ. ἐν. ἀνιθρῶ, ἐπιθρῶ· en temps de dégel les murailles ressuient, ἐν ὥρᾳ διαλύσεως τοῦ πάγου οἱ τοῖχοι ἐπιθροῦσιν.

ressui, (κυνηγ.) τὸ μέρος ὅπου καταφεύγουσι τὰ θηρία ἵνα στεγνώ-

σωσι μετὰ τὴν βροχὴν ἢ τὴν δρόσον τῆς πρωίας.

ressusciter, ῥ. ἐν. ἐγείρω ἐκ τοῦ θανάτου, ἀνίστημι, κ. ἀναστήνω· — (μεταφ.) faire — une mode, ἀνανεῶ, ἀνακαλῶ, ἐπαναφέω παλαιὸν συρμόν· — ῥ. οὐδ. ἐγείρομαι ἐκ τοῦ τάφου, ἀναζῶ· Jésus Christ ressuscita le troisième jour, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν.

ressuyer, ῥ. ἐν. σπογγίζω πάλιν· στεγνόνω· le vent ressuie bien les étoffes mouillées, ὁ ἀνεμος στεγνώνει καλῶς τὰ βεβρεγμένα ὑφάσματα.

restant, ε, ὑπόλοιπος μένων· il est le seul héritier —, εἶναι ὁ μόνος ἐπιζῶν κληρονόμος.

restaurant, ε, ἀναληπτικός, ἀναρρωστικός, δυναμωτικός· aliment restaurant, τροφή ἀναρρωστική, δυναμωτική· — οὐσ. le vin est un bon —, ὁ οἶνος εἶναι καλὸν δυναμωτικόν· (κατ' ἐπεκτ.) ξενοδοχικὸν ἐστιατόριον, ὄψοπωλεῖον, μαγειρεῖον.

restaurateur, trice, ὄψοπώλης, πανδογεύς, μάγειρος· — ἐπισκευαστής· — d'un tableau, εἰκόνας ἀνακαινιστής· — παλινορθωτής· — des lettres et des arts, ἀναγεννήτωρ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν.

restauration, θ. ἐπισκευή, ἐπιδιορθώσεις· — (μεταφ.) la — des lettres, ἢ τῶν γραμμάτων ἀναγέννησις, ἐπάνοδος εἰς τὴν ἀκμὴν· — des Stuarts, des Bourbons, παλινόρθωσις, κάθοδος τῶν Στουαρτιδῶν, τῶν Βουρβόνων.

restaurer, ῥ. ἐν. ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθῶ· ἀποκαθίστημι, παλινορθῶ· — (μεταφ.) — les lettres, ἀναζωογονῶ τὰ γράμματα, τὴν τῶν μουσῶν θεραπείαν· — ἀναρρώννυμι,

ἐνδυναμῶ· ce bouillon m' a restauré, ὁ ζωμός οὗτός μὲ ἐνεδυνάμωσε· se —, ἐσθίω, τρώγω καὶ ἀναλαμβάνω δύναμιν.

reste, τὸ ἀπομεῖναν, ἐπίλοιπον, οἱ λοιποί, τὰ λοιπὰ· (ἀριθ.) ἡ διαφορά, τὸ ὑπόλοιπον· — πληθ. ἡ τέφρα, τὸ λείψανον· ὁ νεκρός· les — s' d'un grand homme, τὸ νεκρὸν σῶμα μεγάλου ἀνδρός· vous en eurez de —, θὰ σᾶς περισσεύσῃ· au —, du reste, ἔτι δέ, πλὴν τούτου, ἄλλως τε· être de —, ὑπολείπεσθαι, ἐλαττοῦσθαι, μένειν κατώτερον.

rester, ῥ. οὐδ. μένω, παραμένω· — en chemin, μένω καθ' ὁδόν· — seul, μένω μόνος· êtes-vous resté longtemps sur la montagne? εἰμίνατε πολλὴν ὥραν ἐπὶ τοῦ ὄρους; ὑπολείπομαι· combien vous reste-t'il encore de ce que vous aviez? πόσα σᾶς μένουσιν ἀκόμη ἐξ ὧν εἶχετε; — διατρίβω· avez-vous resté longtemps à Paris? εἰμίνατε πολὺν χρόνον ἐν Παρισίοις; — ἐνασχολοῦμαι· vous êtes resté longtemps à faire cela, πολλὴν ὥραν ἐγχειράσθητε νὰ κάμητε τοῦτο· reste à vous de . . . ὑμῖν ὑπολείπετε, ὑμῖν ἀπόκειται τὸ νὰ . . . reste à savoir, μένει νὰ μάθωμεν, νὰ ἴδωμεν· — sur place, πίπτειν νεκρὸν, φονεύεσθαι, ἐν ἀκαρεί, παραγρῆμα.

restituable, ἀποδοτέος.

restituer, ῥ. ἐν. ἀποδίδωμι, ἐπιστρέφω τι· τινι· — le bien d'autrui, ἀποδίδωμι τοῖς ἄλλοις τὰ ἑαυτῶν.

restituteur, ἀποδότης ἄλλοτρίου πράγματος.

restitution, θ. ἀπόδοσις ξένου πράγματος, ἐπιστροφή·

restitutoire, ἀποδοτικός.

restreindre, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς craindre) συντέμνω, συστέλλω, πε-

ριορίζω, ἔλαττω.—le sens d' une proposition, περιορίζω τὴν ἔννοιαν προτάσεως.—ses désirs, περιστέλλειν, κολάζειν τὰς ἐπιθυμίας· se—, ἔλαττουῦν τὰς δαπάνας.

restreint, e, περιορισμένος, συνεσταλμένος, στενός, ὀλίγος.

restrictif, ive, περιοριστικός, συσταλτικός.

restriction, θ. συστολή, περιορισμός.—mentale, παράλειψις ἐν τῷ προφορικῷ λόγῳ μέρους τῶν ἐν τῇ διανοίᾳ πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ ἀκούοντος, ὑποστολή, sans—, ἀπροσδιορίστως.

restringent, e, στυπτικός, συσταλτικός· eau—e, ὕδωρ στυπτικόν.

resultant, e, προκύπτων, ἐξαγόμενος.—οὐσ. (φυσ.) μηχανική ἢ συνισταμένη, ἢ μέση γραμμὴ, τὸ γινόμενον τῶν ἀντιθέτων δυνάμεων.

resultat, ἀποτελεσμα, ἔκδοσις, τὸ γινόμενον, τὸ ἐξαγόμενον, τὸ προκύπτον.

résulter, r. οὐδ. προκύπτω, προέρχομαι (ἐν χρήσει μόνον κατὰ τρίτον πρόσωπον).

résumé, περίληψις, ἐπιτομή, σύνοψις.—d' histoire de France, ἐπιτομή, σύνοψις τῆς Γαλλικῆς ἱστορίας· au—, en—, ἐν συνόψει, ἐν περιλήψει, συνελόντι εἰπεῖν.

résumer, r. ἐν. συγκεφαλαιῶ, ἀνακεφαλαιῶ, ἐπαναλαμβάνω.—un discours, συγκεφαλαιῶ λόγον, δημηγορίαν· se —, συγκεφαλαιουῦσθαί· τινα τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ συμπυκνώνει.

résuméur, ἀνακεφαλαιωτής·

résurrection, θ. ἀνάστασις, ἔγερσις ἐκ τοῦ θανάτου, ἐκ τοῦ τάφου.

retable, ἀνάγλυπτον προσέρισμα τῆς ἀγίας τραπέζης.

rétablir, r. ἐν. ἀποκαθίστημι πάλιν, ἐπανορθῶ, ἀνακτιζῶ.—un

emple, ἀνοικοδομῶ ναόν· —l' or-

dre, ἀποκαθίστημι, ἐπαναφέρω τὴν τάξιν· se—, ἀναρρώννυσθαι, ἀναλαμβάνειν τὴν ὑγιείαν.

rétablissement, ἀνάκτισις, ἀνοικοδόμησις· ἀποκατάστασις, ἐπανόρθωσις, παλινόρθωσις· ἀνάρρωσις, θεραπεία.

retaille, θ. τεμάχιον ὑφάσματος, δέρματος κ. τ. λ. ἀπόκομμα, κ. βετάλι.

retailer, r. ἐν. τέμνω, κόπτω ἐκ νέου.

retamage, ἀναγάνωμα.

retamer, r. ἐν. ἀναγανῶ, κ. ξαναγανόνω.

retameur, γανωτῆς περιφερόμενος.

retaper, r. ἐν. ἀνακαινίζω πῖλον, ἀνανεῶ.

retard, βραδύτης, μέλλησις, ἀναβολή, ὑπέρθεσις· apporter du— à qqc· ἐπιφέρω βραδύτητα εἰς τι· sans—, ἀνυπερθέτως.

retardataire, ὑστερίζων, καθυστερῶν, ὑπερήμερος.

retardateur, trice (φυσ.) βραδυντικός, μετριάστικός.

retardation, θ. (φυσ.) βράδυνσις, μετρίασις.

retardement, ἀναβολή, βράδυνσις.

retarder, r. ἐν. ἀναβάλλω, ὑπέρθεσιν ποιῶ, βραδύνω· —un rayement, ἀναβάλλω τὴν ἀπότισιν, τὴν πληρωμὴν·—μετριάζω τὴν ταχύτητα· les mauvais chemins nous ont retardé, αἱ ἄθλια ὁδοὶ μᾶς ἔκαμαν νὰ βραδύνωμεν· —une pendule, κανονίζω ἐπὶ τὸ βραδύτερον ὠρολόγιόν τι·—r. οὐδ. βραδυπορῶ· l' horloge—, τὸ ὠρολόγιον βραδύνει.

retâter, r. ἐν. ἀναψεύω· r. οὐδ. ἀναγεύομαι ἐκ τινος πράγματος.

reteindre, r. ἐν. ἀναβάπτω, κ. ξαναβάφω.

retendre, ρ. έν. τείνω έκ νέου.
reteint, παθ. μετ. του retendre.
retenable, εύκάθεκτος.

retenir, ρ. έν. (κλίν. ώς tenir)
 έχω έκ νέου έν ταίς χερσί· ανα-
 λαμβάνω· je voudrais — mon ar-
 gent, επεθύμουν νά έχω τά χρή-
 ματά μου·—τά άλλότρια έχω, κ.
 κατακρατῶ ξένα πράγματα·—δια-
 τηρῶ, φυλάττω·—l' accent de son
 pays, διατηρεῖν τόν πάτριον τόνον
 τῆς προφορᾶς, τῆς φωνῆς·—προ-
 καταλαμβάνω·—des places au
 parlerre, προενοικιάζω θέσεις έν
 τῇ πλατεῖα του θεάτρου·—ύφαιρῶ·
 —tant sur la paye d' un soldat,
 ύφαιρῶ τόσα έκ του μισθοῦ στρατι-
 ώτου·—qqn à diner, κρατῶ τινα
 εἰς τό γεῦμα·—ses larmes, κατέχω,
 παύω τά δάκρυα·—son bras, sa
 langue, τήν χειρα (έτοιμην νά πα-
 τάξῃ) επέχω, τήν γλῶσσαν χαλινῶ·
 —un cheval qui s' emporte, ἵπ-
 πον ανέχω, ἀναγκαιτίζω παραφερό-
 μενον, ἀφηνιάζοντα·—μετριάζω, συ-
 νέχω, συκρατῶ·—sa colere. θυ-
 μου κρατεῖν·—ἀπομνημονεύειν·—
 par coeur, μεμνηθῆσαι, ένθυμεῖσθαι·
 (ἀριθ.) je retiens un, deux, trois
 etc· ένα, δύο, τρία τό κρατούμε-
 νον ἢ φερόμενον έν, δύο, τρία, κ.
 τ. λ. se —, κρατούμαι, προσέχω
 μὴ πέσω.

retentif, ive, συνεχτικός, συ-
 σταλτικός.

retention, θ. κάθεξις, κράτησις·
 (ιατρ.)—d' urine, δυσουρία.

retentionnaire, ὁ τῶν άλλο-
 τρίων διακράτορας.

retentir, ρ. οὐδ. ἤχῳ, ἀντηχῶ,
 ἀντιβοῶ, ἀντιλαλῶ βροντωδῶς· la
 trompette retentit ἢ σάλπιγξ ἤχει
 διαπρυσίως.

retentissant, e, εὐτυχός, ἤχῆεις,
 βαρυηχῆς.

retentissement, ἀντήχησις

βροντώδης, διαθρύλλημα· (μεταφ.)
 cette nouvelle a eu un grand
 retentissement, αὕτη ἡ ἀγγελία
 διεθρυλλήθη πολύ.

retentum, (-τόμ.) μέρος ἀπο-
 φάσεως ὅπερ οἱ δικασταὶ ἐτήρουν
 μυστικόν·—τό ἐπιφυλασσόμενον, τό
 μὴ λεγόμενον.

retenu, ἐφεκτικός, ἐπιφυλακτι-
 κός, περιεσχεμμένος, συνετός· jeune
 homme—dans ses discours, νεα-
 νίας περιεσχεμμένος έν τοῖς λόγοις.

retendue, θ. περίσκεψις, σωφρο-
 σύνη, μετριοφροσύνη, συστολή·—
 κράτησις, περιορισμός μαθητοῦ ἀ-
 τάκτου ἢ ἀμελοῦς έν τοῖς σχολείοις·
 vous êtes en—, εἶσθαι τιμωρη-
 μένος, κρατημένος· (ἀριθ.) τό κρα-
 τούμενον, ὁ φερόμενος ἀριθμός.

reterçage, ἢ retersage, διδῶ-
 λισμα τῆς ἀμπέλου.

reterser, ρ. έν. διβολίζω τὴν
 ἀμπελον.

retiaire, (παρὰ Ῥωμ.) μονο-
 μάγος ὅστις ἐπειράτο νά περιβάλῃ
 μὲ δίχτυον τὸν ἀντίπαλόν του, δι-
 κτυοδόλος.

reticence, θ. παρασιώπησις.
reticule, δικτυωτὸν βαλάντιον,
 σακκίον τῶν γυναικῶν.

reticulaire, δικτυοειδῆς.

reticulé, (βοτ.) δικτυώδης, δι-
 κτυοφανῆς.

retif, ive, ἀφηνιαστῆς ἵππος,
 σκληραύχην, σκληροτράχηλος, (με-
 ταφ.) ἀπειθῆς, ἀτίθασος.

retine, θ. (ἀνατ.) ὁ ἀμφιβλη-
 στροειδῆς χιτῶν του ὀφθαλμοῦ.

retinite, θ. φλόγωσις του ἀμ-
 φιβληστροειδοῦς χιτῶνος.

retiration, θ. (τυπογρ.) ὀπι-
 σθοτυπία.

retiré, e, μονήρης, μεμονωμέ-
 νος, ἀπόκεντρος, ἥμιστα συγναζό-
 μενος· vie —ée, βίος μονήρης, ἀ-
 κοινώνητος.

retirement, σύσπασις τῶν νεύρων καὶ τῶν μυῶν.

retirer, ῥ. ἐν. ἐλκω, ἀφελκω ἐκ νέου· ἀνέλκω, ἐφέλκω, ἀποσύρω — son haleine, κρατῶ τὴν ἀναπνοήν μου — la jambe, σύρω ὀπίσω τὴν κνήμην μου — ἀναλαμβάνω, ἀποσύρω τινὰ ἐκ τοῦ μέρους ὅπου εἶναι — un enfant du collège, ἀποσύρω μαθητὴν ἐκ τοῦ λυκείου — qqn de la rivière, ἀνέλκω, ἀποσύρω τινὰ ἐκ τοῦ ποταμοῦ πεσόντα, σώζω αὐτόν — παύομαι τοῦ παρέγειν — à qqn sa confiance, ἀρνοῦμαι τινὶ τὴν ἐμπιστοσύνην μου, παύω τοῦ νὰ ἐμπιστεύωμαι εἰς αὐτόν — sa parole, τὰ πιστὰ λόγια, ἀκυρῶ, ἀναίρω τὴν ὑπόσχεσίν μου — εἰσπράττω, καρποῦμαι — tant d' un bien, ὠφελουῦμαι τόσα ἐκ τινος κτήματος· je retire un grand bénéfice de ce travail, ὠφελουῦμαι πολλὰ ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας· se —, συστῆλλομαι, κ. ζαρόνω· se — du pouvoir, ἀποχωρῶ, ἀπαλλάττομαι τῆς ἐξουσίας· se — ἀπέργομαι, ἐκποδῶν γίνομαι· se — à la campagne, ἀναχωρῶ εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ κατοικῶ ἐν αὐτῇ· se — de bonne heure, ἐπιστρέφω ἐγκαίρως οἰκαδε· la rivière se retire, ὁ (πλημμυρησας) ποταμὸς ἐπιστρέφει εἰς τὴν κοίτην του· se — du monde, παύω τοῦ νὰ φοιτῶ εἰς τὰς συναναστροφάς, ἀποχωρῶ ἐκ τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων — du service, παραιτοῦμαι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

retombée, θ. θολόβαθρον.

retomber, ῥ. οὐδ. πίπτω πάλιν, ἀναπίπτω· la vapeur retombe en pluie, ὁ ἀτμὸς ἐπαναπίπτει ἐν εἴδει βροχῆς — (μεταφ.) — dans les mêmes fautes, πράττειν πάλιν τὰ αὐτὰ σφάλματα, ὁμοίως ἀμαρτάνειν — malade, νοσήματι πάλιν

περιπίπτω — dans l'indolence, πάλιν ῥαθυμῶ· retombe en enfance, παλίμπαις· c' est sur moi que retombent toutes les affaires de l'état, ἐμὲ ἐπιβαρύνουσι πάντα τῆς πολιτείας τὰ πράγματα, αἱ φροντίδες· la faute retombe sur moi, ἐμοὶ ἀποδίδεται τὸ σφάλμα· le blâme retombera sur lui, τὸ ὄνειδος ἐπ' αὐτόν θέλει ἐπιπέσει· Βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ être.

retondre, ῥ. ἐν. ἀνακεῖρω, ἐκ νέου κεῖρω.

retordement, συστροφή, στρέψιμον ἐρίου, λίνου, νήματος, κτλ.

retordre, ῥ. ἐν. νήθω, κλώθω, κ. στρέψω ἐκ νέου, ἢ ἀπλῶς κλώθω· donner du fil à — a qqn, πράγματα παρέγειν τινί.

retorquable, ἀντιστρεπτός· argument —, ἐπιχείρημα δυνάμενον ν' ἀντιστραφῇ κατὰ τοῦ ἀντιπάλου.

retorquer, ῥ. ἐν. ἀντιστρέφω τὸ ἐπιχείρημα, τὴν ἔνστασιν κατὰ τοῦ ἀντιπάλου· τὸν πολεμῶ μὲ τοὺς ἰδίους λόγους του.

retors, e, στρεπτός, κλωστός· fil —, νῆμα πολύστρεπτον· soie — e, κλωστή μέταξα· (μεταφ.) homme —, ἄνθρωπος πανούργος, πονηρός.

retorsion, θ. — d' un argument, ἀντιστροφὴ ἐπιχειρήματος.

retorte, θ. (γχιμ.) δόξειον ὑάλινον κυρτόλαιμον, κερατοειδῆς θερμαντήρ· συνών· cornue.

retouche, θ. (ζωγραφ.) μέρος εἰκόνης ἐπιδιορθωθῆν, ἐπεξεργασία· (γαλλογ.) ἡ διὰ τοῦ γλυφεῖου ἀναγράφεις τῶν γραμμῶν πεπαλαιωμένης γαλλογραφίας.

retoucher, ῥ. ἐν. ἄπτομαι, ἐγγίζω πάλιν, (μεταφ.) ἐπεξεργάζομαι, τελειοποιῶ — un ouvrage ἢ à un ouvrage, ἐπεξεργάζομαι σύγγραμμα, βιβλίον — une planche,

ἀναχαράττω διὰ τοῦ γλυφείου τὰς γραμμάς γελοιογραφίας.

retour, παλιννόστησις, ἐπάνοδος, ἐπιστροφή·— des Grecs. Ἀγαιῶν νόστος· je voudrais voir mon — dans mes foyers, ἐπεθύμουν ν' ἀξιωθῶ τῆς οἰκαδε ἐπιστροφῆς μου· — d' une lettre de change, ἐπιστροφή, μὴ ὑποδοχὴ συναλλαγματικῆς, μὴ πληρωμὴ καὶ διαμαρτύρησις αὐτῆς· (μεταφ.) les — s de la fortune, τὸ ἄλλοπρόσαλλον, ἡ ἀστασία τῆς τύχης·— ὑπόλοιπον, ἐπικαταλλαγή· donnez-moi tant de —, δότε μοι τόσον πρὸς συμπληρωσιν τῆς ἀνταλλαγῆς, τόσην ἐπικαταλλαγὴν· l' amitié exige du —, ἡ φιλία ἀπαιτεῖ ἀμοιβαιότητα· — d' une âme à Dieu, ἐπιστροφή ψυχῆς εἰς τὸν Θεόν, ἤτοι μετάνοια faire un — sur soi-même, σκέπτομαι σπουδαίως περὶ τῆς διαγωγῆς μου· être sur le —, ἤδη γηράσκειν πληθ. les tours et — s d' une rivière, αἱ καμπαί, αἱ κολπώσεις ποταμοῦ· sans —, ἀνεπιστρεπτεῖ, διὰ παντός.

retourne, θ. γάρτης ἀναστρέφόμενος ἐν τισι χαρτοπαιγνίοις.

retourner, ῥ. οὐδ. παλιννοστῶ, ἐπανέρχομαι, ἐπανακάμπω, ἐπιστρέφω·— chez le médecin ἐπιστρέφω εἰς τοῦ ἱατροῦ· — au travail, ἀναλαμβάνω τὴν ἐργασίαν μου· — au combat, ἄρχομαι πάλιν τῆς μάχης· (μεταφ.) — à Dieu, μετανοεῖν διὰ τὰς ἀμαρτίας, ἐπιστρέφειν εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὴν ἀρετὴν· ῥ. ἐν·— un habit, ἀναστρέφω ἐνδυμα, κ. γυρίζω τὸ φόρεμα ἀπὸ τὴν ἄλλην ὕψιν· se —, στρέφειν πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν, δεξιὰ, ἀριστερά, ὀπίσω·— βλέπειν ὀπίσω· (μεταφ.) il saura bien se —, θὰ δυναθῆ νὰ ὑπεκφυγῆ· s' en —, ἀπέργεσθαι, ἐπιστρέφειν οἰκαδε· (ἀπρὸς.) de que

retourne-t-il? περὶ τίνος πρόκειται; ἢ (ἐν τῷ χαρτοπαιγ.) ποῖον εἶναι τὸ ἀναστραφέν χαρτίον;

retracer, ῥ. ἐν. διαγράφω τι ἐκ νέου, ἀπεικονίζω, ἰχνογραφῶ· (μεταφ.) ἀναμιμνήσκομαι, ἐνθυμούμαι·— ἀφηγοῦμαι, διηγοῦμαι· ce fait se— à mon esprit, τὸ γεγονός τοῦτο ἀνιστορεῖται, ἐν τῇ διανοίᾳ μου.

retractable, ἀναιρετός.

retractation, θ. ἄρνησις, ἀναίρεσις, ἀκύρωσις τῶν λεχθέντων, παλινῳδία.

retracter, ῥ. ἐν. ἀκυρῶ, ἀναίρῶ τὰ λεχθέντα ἢ γραφέντα ὑπ' ἐμοῦ, ἀπαρνοῦμαι αὐτά· se —, παυθῶ, μεταμέλλομαι, κ. παίρνω ὀπίσω τοὺς λόγους μου.

rétracteur, ὁ ἀναίρων, ἀνακαλῶν τὰ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθέντα.

rétractile, συσταλτικός, συστελλόμενος.

retractilité, θ. συσταλτικότης, τὸ συσταλτόν.

retraction, θ. (ἰατρ.) συστολή, οἶον ἢ τῶν μυῶν.

retraire, ῥ. ἐν. ἀναλαμβάνω, κ. παίρνω ὀπίσω, τὸ πωληθὲν κτήμα· (κλίν. ὡς traire).

retrait, συστολή, ἐλάττωσις ὄγκου· ἀνάκλησις προτάσεως νομοσχεδίου· (νομ.) ἀνάληψις πωληθέντος κτήματος·— ἀφεδρών, ἀπόπατος.

retraite, θ. ἀποχώρησις· (στρατ.) ὑποχώρησις τοῦ στρατοῦ· l'ennemi est en pleine retraite, ὁ ἐχθρὸς ὑποχωρεῖ πασσοῦ·— σιμειον, σάλπισμα πρὸς ὑποχώρησιν· — battre la —, σαλπίζω τὴν ὑποχώρησιν· — βλος μονήρης, μοναστικός, μεμονωμένος·— ἀναχωρητήριον, μοναξία·— ἡ κατάστασις τοῦ συνταξιούγου ὑπαλλήλου ἢ τοῦ ἀποστράτου αξιωματικοῦ, ἢ σύνταξις αὐτοῦ· mili-

taire en—, ἀπόστρατος· j'ai tant de—, ἔχω τόσα κατὰ μῆνα σύνταξιν·—πρὸςκαιρὸς ἀποχώρησις ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων πρὸς θρησκευτικὴν προπαρασκευὴν, ἀπόταξις, ἀπομόνωσις· faire huit jours de retraite, ἀποχωρῶ, ἀπομονοῦμαι ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας· (ἐμπορ.) δευτέρα συναλλαγματικὴ ἢ ὡς κοινῶς λέγουσι· τράδιγμα, πρὸς ἀπότιν συναλλαγματικῆς μὴ ἀποδεχθείσης, μετὰ τῆς παρομαρτούσης δαπάνης·—συναλλαγματικὴ, τράδιγμα, ἐμπορίου πρὸς ἔμπορον ἢ τραπεζίτην, ἀπέναντι συναλλαγματικῆς αὐτῶν πληρωθείσης ὑπ' αὐτοῦ.

retraite, officier—, ἀξιωματικὸς συνταξιούχος.

retraiter, ῥ. ἐν. τίθημι ὑπὸ σύνταξιν·—φιλεύω ἐκ δευτέρου.

retranchement, ἀρτίσεις, ἀποκοπή, ἐλάττωσις· (ὄχυρ.) ἔρυμα, ὄχυρωμα, χαράκιμα.

retrancher, ῥ. ἐν. ἀραιρῶ, ἀποκόπτω·—παρλείπω·—ὄχυρῶ διὰ χαρακωμάτων· se—, ὄχυροῦμαι, χαρακοῦμαι· l'ennemi se retranche derrière ses remparts, ὁ ἐχθρὸς ὄχυροῦται ὅπισθεν τῶν ὄχυρωμάτων, τῶν τειχῶν αὐτοῦ.

retranscrire, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς écrire) ἀντιγράφω ἐκ νέου.

retravailler, ῥ. ἐν. ἐργάζομαι ἐκ νέου.

retraverser, ῥ. ἐν. περῶ πάλιν, διέρχομαι ἐκ νέου.

rêtre idè reitre.

rétréci, e, περισταλμένος, περιωρισμένος, στενός· esprit—, νοῦς μικρός, ἄνθρωπος μικρόνους, στενοκέφαλος.

rétrécir, ῥ. ἐν. στενῶ, ἐπιστενῶ, συστέλλω, περιορίζω· ῥ. ἐν. καὶ μέσον· συστέλλομαι, στενοῦμαι· ce drap a rétréci ἢ s'est rétréci, τοῦτο τὸ ἐριούχον συνεστάλη, κ. ἐστένεψεν.

rétrécissement, στένωσις, συστολή, στενότης.

retreindre, ῥ. ἐν. γαλκουργῶ.

retreinte, θ. γαλκούρηγμα.

retremper, ῥ. ἐν. πάλιν ἐμβάπτω, ἀναδρέχω, κ. ξαναδουτῶ· (μεταρ.) πάλιν στομῶ τὸν σίδηρον· ἐπικρατύνω, ἐπιρρώννυμι, ἐνδυναμῶ· le malheur retrempe les hommes, ἡ δυστυχία παρέχει νέας δυνάμεις τῷ ἀνθρώπῳ, ἀνδρίζει αὐτόν· se—dans l'adversité, ἀναρρώννυσθαι ἐν τῇ δυστυχίᾳ.

rétribuer, ῥ. ἐν. ἀμείβω, ἀνταμείβω, μισθὸν δίδωμι.

rétribution, θ. μισθός, ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις· sans—, ἀμισθί.

rétroactif, ive, εἰς τὰ παρελθόντα ἰσχύων, ὀπισθενεργός· ἀναδρομικός.

réroaction, θ. ὀπισθενέργεια.

réroactivement, ὀπισθενεργῶς.

réroactivité, θ. ὀπισθενέργεια, ὀπισθενεργὸς δυνάμεις.

réroagir, ὀπισθενεργῶ.

rérocedant, e, ἀντιπαραχωρητικός, ἐπιστρεπτικός.

réroceder, ῥ. ἐν. ἀντιπαραχωρῶ, ἐπιστρέφω τὸ παραχωρηθέν.

rérocessif, ive, ἀντιπαραχωρητικός· acte—, ἔγγραφο, συμβόλαιον ἀντιπαραχωρητικόν.

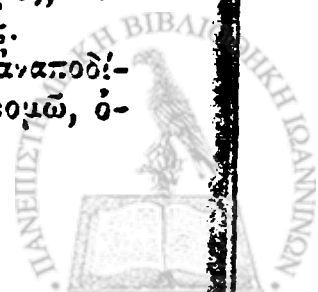
rérocession, θ. ἀντιπαραχώρησις, ἐπιστροφή τοῦ παραχωρηθέντος.

rérocessionnaire, ὁ δεχόμενος τὸ ἀντιπαραχωρούμενον.

rérogradation, θ. (ἀστρον.) ἀναποδισμός, παλινδρομία, ὀπισθοδρομίσις, ἀντιπορεία.

rérograde, ὀπισθοπόρος, ὀπισθοδατικός, ὀπισθοδρομικός.

rérograder, ῥ. ἐν. ἀναποδίζω, ὀπισθοχωρῶ, παλινδρομῶ, ὀ-

πισθοδρομῶ· l'armée a retrogradé, ὁ στρατός ὀπισθοδρόμησεν.

régressif, ive, ὀπισθοδρομικός.

rérospectif, ive, εἰς τὸ παρελθὸν ἀποβλέπων ἢ ἀναφερόμενος, ἀναδρομικός, ὀπισθεποπτικός, παλιμ-ελεπτικός.

rérospectivement, ἀναδρομικῶς, ἱστορικῶς, ὀπισθεποπτικῶς.

retroussé, e, ἀνάστροφος, ἀνεστραμμένος, ἀνεσταλμένος, ἀνεζωσμένος, ὑπεζωσμένος, κ. ἀναστικωμένος· manches—ées, μανίχια ἀνασκουμπωμένα· nez —, ῥίς ἀνάσιμος, σιμή· une nymphe—ée à la manière de Diane, νύμφη τῆς Ἀρτέμιδος τρύπω ἀνεζωσμένη.

retrousser, ῥ. ἐν. ἀναστρέφω, κ. γυρίζω ἐπάνω· ἀναζώννω, ὑποζώννυμι, ὑποστέλλω, ἀνασκουμπώνω·—ses cheveux, ἀναστρέφω τὴν κόμην.—sa robe, ὑποστέλλω ἀναζώννυμι, κ. ἀνασκουμπώνω τὴν ἐσθῆτα, τὸ φόρεμα.

retroussis, τὸ ἀνεστραμμένον μέρος τοῦ γύρου τοῦ πύλου.

retrouvaille, θ. ἀνεύρεσις.

retrouver, ῥ. ἐν. ἀνευρίσκω·—πορεύομαι πρὸς ἔντευξιν· κ. ὑπάγω πρὸς ἀντάμωσιν· j' irai vous—, θά ὑπάγω νὰ σᾶς ἀνταμώσω· ἀναγνωρίζω· on ne retrouve plus cet auteur dans ses derniers écrits, δὲν ἀναγνωρίζεται πλέον, δηλ. εἶναι ὅλως διάφορος, ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἐν τοῖς τελευταίοις συγγράμμασιν, αὐτοῦ· se—, ἀνευρίσκεσθαι μετὰ τινα ἀπουσίαν·—ἀνευρίσκειν τινὰ τὴν ὁδὸν μετ' ἀποπλάνησιν.

retroversion, θ. ὀπισθοτροπή, ἀνατροπή.

rets, δίχτυον ἀγρευτικὸν (ἢ θήρατρον ἀλιευτικὸν), σαγήνη.

réunion, θ. σύναψις, ἔνωσις·—

des lèvres d'une plaie, ἔνωσις τῶν χειλέων πληγῆς, συνούλωσις· (μεταφ.)—des parties politiques, ἔνωσις τῶν πολιτικῶν μερίδων, ἢ συνδιαλλαγή, συγχώνευσις τῶν κομμάτων· συνέλευσις, συνεδρίασις· συναγωγή, συνάθροισις·—συλλογή, ἄθροισμα·—ἔνωσις, προσάρτησις·—de la Bourgogne à la France, προσάρτησις τῆς Βουργουνδίας εἰς τὴν Γαλλίαν.

réunir, ῥ. ἐν. προσεγγίζω ἀλλήλοις, συνάπτω, ἐνώ, συγχολῶ·—les deux bouts d'une corde, συνενῶ, συνάπτω τὰ δύο ἄκρα σχοινίου·—συνδέω, τίθημι εἰς συχωνίαν· cette galerie réunit les deux pavillons, αὕτη ἡ στοά, οὗτος ὁ διάδρομος, συνδέει τὰ δύο περίπτερα ἢ δωμάτια·—συναγείρω, συγκαλῶ εἰς συνέλευσιν·—(μεταφ.) συνδέω ἠθικῶς· l'intérêt réunit les hommes, τὸ συμφέρον συνδέει τοὺς ἀνθρώπους· se—, συναγείρεσθαι, συνέρχεσθαι, συναθροίζεσθαι· se—dans un bois, συναθροίζεσθαι εἰς τι δάσος·(μεταφ.) se—, συντρέχω, συντελῶ· tout se réunit pour m'accabler, τὸ πᾶν συντρέγει εἰς τὸ νὰ με καταπιέζη.

réunis, e, συντημμένος, ἠνωμένος· droits—s, φόροι ἠνωμένοι ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαγείρησιν.

réussi, e, ἐπιτυχής.

réussir, ῥ. οὐδ. ἐπιτυγχάνω, εὐδοκιμῶ, κατορθώνω·—en tout, εὐδοκιμῶ ἐν παντί, ἐπιτυγχάνω εἰς ὅλα· j' ai enfin réussi à lui parler, κατώρθωσα ἐπὶ τέλος νὰ τῷ ὁμιλήσω· la vigne n'a pas réussi cette année, ἡ ἄμπελος δὲν ἱκαροφόρησε πολὺ ἐφέτος.

réussite, θ. ἐπιτυχία, καλὴ ἔκβασις.

revaccination, θ. ἀναδαμαλισμός, κ. ξαναμπόλιασμα.

revacciner, ρ. έν. αναδαμα-
λίζω, κ. ξαναμπολιάζω.

revalidation, θ. ανακύρωσις,
νέον κῦρος.

revalider, ρ. έν. ανακυρῶ, πε-
ριποιῶ νέον κῦρος.

revaloir, ρ. έν. ανταποδίδωμι
τά ἴσα je lui revaudrai cela, θά
τῷ ανταποδώσω τοῦτο.

revanche, θ. ἀνταπόδοσις, ἀ-
μοιβή, ἀνταμοιβή: j' aurai ma re-
vanche, θά ἱκανοποιηθῶ, θά ἐκδι-
κηθῶ, θ' ἀνταποδώσω τὰ ἴσα.—θεύ-
τερον παιγνίδιον πρὸς ἱκανοποίησιν
τοῦ ἡττηθέντος έν τῇ κυδείᾳ veuil-
lez me donner ma —, εὐαρεστή-
θητε νὰ παίζωμεν πάλιν, νὰ μοι
παράσχητε πιθανότητα ἱκανοποιή-
σεως: en—, ἀπ' ἑτέρου, πρὸς ἀμοι-
βήν.

revancher, ρ. έν. ὑπερασπίζο-
μαι, ἀμύνομαι, βοηθῶ τινα προ-
σβαλλόμενον: se —, ανταποδίδωμι
τά ἴσα, ἐκδικουμαι: ἀμύνομαι.

rêvasser, ρ. οὐδ. ὄνειρεύομαι
συγνά, τεταραχμένως καὶ διακεκομ-
μένως.—πολλὰ ὄνειροπολῶ.

rêvasserie, θ. ὄνειροπολήματα.

rêvasseur, πολυὸνειρος: ὄνει-
ροπόλος: μυρολόγος.

rêve, ὄνειρον, ἐνύπνιον (μεταφ.)
ὄνειροπόλημα, κενὴ ἐλπίς, χίμαιρα:
le bonheur est le — de la vie, ἡ
εὐδαιμονία εἶναι τὸ ὄναρ τοῦ βίου·
—εὐδαιμονία βραχυτάτη: ce n' a
été qu' un beau rêve, τοῦτο ὑπῆρ-
ξεν οὐδὲν ἄλλο ἢ βραχὺ ὄνειρον.

revêche, στυφός, στρυφνός (με-
ταφ.) πικρόχολος, δύστροπος, κ.
ἀνάποδος.

réveil, ἔγερσις, ἀρύπνισμα, κ.
ξύπνημα.—(στρατ.) τὸ ἐγερτήριο
σαλπισμα, κ. διάνα: battre le—,
σαλπίζω τὸ ἐγερτήριο.—ὠρολό-
γιον ἢ σήμαντρον ἐγερτήριον.

réveiller, ρ. έν. διεγείρω, ἀρυ-

πνίζω, κ. ξυπνῶ.—(μεταφ.) διε-
γείρω, ἐρεθίζω.—le courage, δι-
εγείρω τὸ θάρρος.—πληρῶ θάρρους·
—les passions assoupies, ἀνα-
ζωπυρῶ τὰ νεναρκωμένα πάθη.

réveillon, εὐωχία ἰδίως τῇ πα-
ραμονῇ τῶν Χριστουγέννων.

réveillonner, ρ. οὐδ. εὐωχοῦμαι.

révélateur, trice, ἀποκαλυ-
πτῆς, καταμηνυτής, καταργηλεύς, κ.
καταδότης.

révélation, θ. ἀποκάλυψις, φα-
νέρωσις.—ἡ παρὰ Θεοῦ διὰ τῶν
προφητῶν, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν
ἀποστόλων ἀποκάλυψις, φανέρω-
σις τοῦ θεοῦ αὐτοῦ θελήματος: τὰ
ἀποκαλυφθέντα ῥήματα: les —s de
St. Jean, ἡ ἀποκάλυψις Ἰωάν-
νου τοῦ Θεολόγου, ἡ ἀποκαλυφθεῖσα
θρησκεία: croire à la —, πιστεύ-
ειν εἰς τὴν θεῖαν ἀποκάλυψιν.

révélé e, ἀποκαλυμμένος: θε-
όθεν ἀποκαλυφθεῖς, γνωρισθεῖς τοῖς
ἀνθρώποις: religion—ée, ἡ θεόθεν
ἀποκαλυφθεῖσα θρησκεία.

révéler, ρ. έν. ἀποκαλύπτω,
γνωρίζω τινὶ τὸ ἄγνωστον, τὸ μυ-
στικόν, κ. φανερόνω: se —ἐκδηλοῦ-
μαι, φαίνομαι: se génie son—, tout
à coup, ἡ μεγαλοφυΐα αὐτοῦ ἐκ-
δηλοῦται, καταφανῆς γίνεται, ἐκ-
λάμπει αἴφνης.

revenant, e, εὐπρόσδεκτος, εὐ-
χάριστος, χαρίεις.

revenant, μορμώ, φάσμα, εἴ-
δωλον, κ. βρυκόλακας.

revenant - bon, κέρδος, ἐρ-
μαιον, κ. τουρκ. κελεποῦρι.

revendeur, euse, μεταπράτης,
μεταπωλητής.

revendicable, ἀπαίτητός, διεκ-
δικήσιμος.

révendication, θ. ἀπαίτησις,
ἀντιποίησις, διαδικασία, διεκδικησις.

révendiquer, ρ. έν. ἀπαίτῶ,
ἀντιποιοῦμαι, διεκδικῶ.

revendre, ρ. έν. μεταπιπράσκω, μεταπωλώ, πωλώ εκ δευτέρου —(μεταφ.) εν —à qqn, είμαι πανουργότερος, πονηρότερος άλλου.

revenir, ρ. ούδ. επιστρέφω, επανέρχομαι· je reviens de Paris, επιστρέφω εκ Παρισίων· — sur l'eau, αναφαίνομαι επί τῆς επιφανείας· ses cheveux reviennent, ἡ κόμη του αναφύεται, αὐξάνει πάλιν· —επιφαίνομαι, παρίσταμαι, επιφοιτῶ· il revient des esprits dans telle maison, επιφοιτῶσι φαντάσματα έν τῇ δείνα οἰκίᾳ· — son image ne me revient pas, ἡ εἰκὼν αὐτοῦ δέν παρίσταται εἰς τὸν νοῦν μου, δέν τὸν ένθυμοῦμαι· —επιστρέφω, επαναλαμβάνω· trois fois nos troupes revinrent à la charge· τρὶς τὰ στρατεύματα ὑμῶν επανέλαβον τὴν προσβολὴν· —(μεταφ.) πρᾶννομαι, συμφιλιοῦμαι· une fois fâché, il ne revient plus, ἀφ' οὗ ἀπαξ ὀργισθῆ, δέν πρᾶννεται πλέον· —ἀρέσκειν· sa figure me revient, ἡ ὄψις του μοὶ ἀρέσκει, μ'εὐχαριστεῖ· —revenir d' une erreur, διορθῶ τὴν πλάνην μου, ἐξάγομαι τῆς ἀπάτης· —Je ses égarements, σφρονίζεσθαι, διορθοῦσθαι· —στοιχίζει, κ. κοστιζει· cet habit me revient à cent francs, τὸ ένδυμα τοῦτο μοὶ στοιχίζει δραχμὰς ἑκατόν· —à ses moutons, επιστρέφειν εἰς τὸ κύριον θέμα, εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν τοῦ λόγου, τῆς ὁμιλίας· —sur son sujet, επιστρέφειν εἰς τὴν ἀρχικὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁμιλίας· —sur le compte de qqn, μεταβάλλειν γνώμην περὶ τινος· cela revient au même, εἶναι τὸ αὐτό, εἰς τὸ αὐτό καταντᾶ· je n' en reviens pas, δέν δύναμαι νὰ συνέλθω εκ τῆς ἐκπλήξεώς μου· il m' en revient tant de bénéfice, ὠφελοῦμαι εκ τούτου τόσον, κάρ-

ποῦμαι τόσην ὠφέλειαν· il m' est revenu que, ἔμαθον ὅτι· il n' en reviendra pas, δέν θ' ἀναλάβῃ, δέν θέλει θεραπευθῆ· —(μαγειρ.) faire —de la viande, ἡμιμαγειρεύω τὸ κρέας, τὸ ψήνω ὀλίγον.

revente, δευτέρα πώλησις.

revenu, εισόδημα, κ. ἔσοδον· (μεταφ.) ὄφελος.

revenue, θ. ἐκκοπέντος δάσους ἀναβλάστησις.

rêver, ρ. ούδ. ρ. έν. ένύπνια ὄρω, ὄνειρεύομαι· (μεταφ.) γλίχομαι, επιθυμῶ, φιλοδοξῶ· il rêve des grandeurs, μεγαλεῖα ὄνειρεύεται· —παραλογίζομαι· vous revez, παραληρεῖτε, ὄνειρεύεσθε· —μελετᾶν ἐμβριθῶς, βαθέως· —à un problème, ένασχολοῦμαι περὶ τὴν λύσιν προβλήματος.

réverbération, θ. ἀντανάκλασις τοῦ φωτός ἢ τῆς θερμότητος, ἀντιφωτισμός, ἀνταύγεια.

réverbère, φανός ἀντανακλαστικός τῶν λεωφόρων· λαμπτήρ, φανάρι, φανός.

réverbérer, ρ. έν. ἀντανακλῶ τὸ φῶς, ἀντιφωτίζω, ἀντιλάμπω.

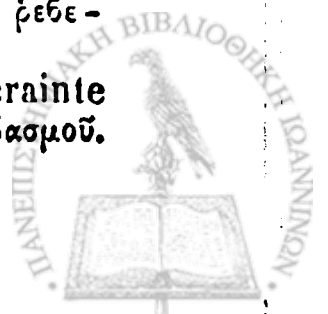
reverdir, ρ. ούδ. βάπτω χρώματος πρασίνου εκ νέου· —ἀναθάλλω· les arbres reverdissent, τὰ δένδρα ἀναθάλλουσι· (μεταφ.) ἀνανεοῦμαι· ἀναρρώννυμαι, ce vieillard reverdit, αὐτός ὁ γέρων ἀντιβάσκει, ἀνανεάζει.

reverdissement, τὸ ἀναθάλλειν ἀναπρασίνισμα.

révéremment, αἰδημόνως, μετὰ σεβασμοῦ.

révérence, θ. σέβας, αἰδώς, σεβασμός· —(τίτλος) αἰδεσιμότης, σεβασμιότης· —ἀσπασμός, προσκύνημα, ὑπόκλισις, κ. (ἰταλ.) βεβερέντσα.

révérencielle, θ. ἐπιθ. crainte —, αἰδήμων φόβος, πλήρης σεβασμοῦ.

révérencieusement, εὔσε-
βάστως, μετὰ σεβασμοῦ.

révérencieux, euse, αἰδή-
μων, πλήρης σεβασμοῦ.

révérend, e, αἰδέσιμος, σεβά-
σμιος.

révérendissime, (τίτλος ἀπο-
νεμόμενος τοῖς ἐπισκόποις, ἀρχιε-
πισκόποις καὶ ἀρχηγοῖς μοναχικῶν
ταγμάτων) σεβασμιώτατος.

révérer, ρ. ἐν. αἰδοῦμαι, σέβο-
μαι, τιμῶ ἄνδρα ἱερωμένον, ἢ πρᾶ-
γμά τι θεῖον.

rêverie, θ. ὄνειροπολία, ὄνει-
ροπόλημα, ῥεμβασμός·—παραδοξο-
λογία· les—s des astrologues, αἰ-
τερατολογία τῶν ἀστρολόγων ἤτοι
μαγῶν·—εἶδος μουσικῆς συνθέσεως
ἐπὶ γνωστοῦ θέματος ἢ μελοδρά-
ματος.

revers, ἡ ἐναντία, ἡ ὀπισθεν
πλευρά· le—de la main, τὸ ὀπι-
σθέναρ, τὸ ὀπισθεν τῆς παλάμης·
le—de la médaille, ἡ ἑτέρα ὄψις,
τὸ ὀπισθεν τοῦ νομίσματος·(μεταφ.)
ἡ δυσάρεστος ὄψις, τὸ κακὸν μέρος
ὁποῦ δῆποτε πράγματος· le —
d' une feuille, ἡ ὀπισθεν σελίς· —
πτυχή τοῦ χεῖλους ὑποδήματος τοῦ
τραχηλίου ἐσθῆτος, κ. γιακᾶς· frap-
per du—de l'épée, διὰ τοῦ πλαγίου
τοῦ ξίφους τύπτειν, κ. δίνω διπλα-
ριαῖς·(μεταφ.) ἀτύχημα, δυστύχημα,
συμφορά· — de fortune, ἐναντία
τύχη, δυστυχία, ζημίαι, παθήματα·
éprouver des—de fortune, παθαί-
νω δυστυχήματα.

versement, μεταφορὰ χρη-
μάτων ἀπὸ ἐνὸς ταμείου εἰς ἕτερον.

reverser, ρ. ἐν. μεταχέω, κ.
ξαναχύνω· — μεταφέρω χρήματα
ἀπὸ ἐνὸς ταμείου εἰς ἄλλο.

reversi ἢ reversis, εἶδος χαρ-
τοπαιγνίου.

reversibilité, θ (νομ.) τὸ με-
ταβιδασιόν, ἐπιστρεπτικότητα.

reversible, ἐπιστρεπτός·—με-
ταβιδασιός.

reversion, θ. ἐπιστροφή δωρη-
ματος εἰς τὸν δωρητὴν, ὅταν ὁ δε-
χθεὶς τὸ δῶρημα τελευτήσῃ ἄνευ
κληρονόμων.

reversis, ἰδὲ reversi.

revertier, εἶδος παιγνίου ἐπὶ
τοῦ ταβλίου.

revêtement, ἐκ λίθων ἢ πλίν-
θων ἐπένδυμα, τείχισμα, στερέωσις
τῶν ὄχθων τάφρου.

revêtir, ρ. ἐν. παρέγω ἱματι-
σμόν·—les pauvres, ἐνδύειν τοὺς
πτωχοὺς· —περιβάλλεσθαι, ἐνδύε-
σθαι·—ἢ se—d' un habit, φορῶ ἐν-
δυμα·—un bastion, στερεῶ τὸν
προμαχῶνα τειχίζων·—de gazon,
de plâtre, καλύπτω διὰ χλόης, δι'
ἀσβεστώματος, ἐπιγρίσματος· —
(μεταφ) ἀρχὴν ἐπιτρέπω τινί· le
roi l' a revêtu de la charge de
chambellan, ὁ βασιλεὺς περιέβαλεν
αὐτὸν μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ κλειδοῦχου.

revêtu, e, ἐνδεδυμένος, περι-
βεβλημένος, φέρων.

rêveur, euse, ὄνειροπόλος, φαν-
ταστικός, φαντασιόχοπος.

revider, ρ. ἐν. τρυπανίζω εὐ-
ρύτερον.

revient, prix de—, ἡ πρώτη
τιμή, ἀρχικὴ ἀξία πράγματός τινος,
δηλ. ἡ τοῦ ἐργοστασίου ἢ τεχνουρ-
γείου.

revirement, στροφή, ἐπιστρο-
φή·—d' un vaisseau, πλοίου στρο-
φή, κ. πόδισμα, πότζα· —(μεταφ.)
— d' opinion, μεταβολὴ γνώμης,
μετάγνωσις.

revirer, ρ. ἐν. (ναυτ.) στρέφω
τὸ πλοῖον, ανακρούω· —de bord,
ἀνακάμπω, στρέφω δεξιά, ἀριστερά
ἢ ὀπίσω τὸ πλοῖον, κ. ποδίζω· —
(μεταφ.) ἀλλάσσω κόμμα ἢ φρό-
νημα, μεθίσταμαι εἰς τὴν ἐναντίαν
μερίδα.

reviser, ρ. έν. έξετάζω πάλιν, αναθεωρῶ—un procès, αναθεωρῶ δίκην.

reviseur, αναθεωρητής.

revision, θ. έξέτασις, αναθεώρησις, επιθεώρησις· conseil de — στρατολογικόν συμβούλιον· —δικαστήριον αναθεωροῦν τὰς αποφάσεις τοῦ στρατοδικείου·—d' un procès, παλινδικία.

revivification, θ. αναζωπύρησις, αναζωογονήσις·—(χημ.) ἀπαλλαγὴ μετάλλου ἐξ ἄλλων ὑλῶν μῖθ' ὧν συντίθεται.

revivifier, ρ. έν. αναζωπυρῶ, αναζωογονῶ· (χημ.) χωρῶ τὸ μέταλλον ἀπὸ ἄλλων ὑλῶν.

revivre, ρ. οὐδ. (κλίν. ὡς vivre) αναζῶ· (μεταφ.) ζῶ ὡσεὶ διὰ νέας ζωῆς, ανακαινίζω τὴν ὑπαρξίν μου· un père revit dans ses enfants, ὁ πατὴρ αναζῆ έν τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις.

révocabilité, θ. (ἐπὶ ὑπαλληλῶν) τὸ ὑπόκεισθαι εἰς παῦσιν ἢ μετάθεσιν, τὸ εὐμετάθετον.

révocable, παύσιμος, μεταθετός.

révocatif, ive, ανακλητικός, ἀκυρωτικός.

révocation, θ. ἀκύρωσις· ἀναίρεσις· ἀθέτησις,

révocatoire (νομ.) ἀκυρωτικός, ἀναιρετικός.

revoici, revoilà (οἰκειῶς) ἰδοὺ πάλιν.

revoir, ρ. έν. (κλίν. ὡς voir) ὄρω πάλιν, κ. ξαναβλέπω· έξετάζω ἐκ δευτέρου, αναθεωρῶ—un manuscrit, διεξέρχομαι ἐκ νέου χειρόγραφόν τι·—Adieu, au revoir ἢ jusq' au—, καλὴν ἀντίμωσιν· nous nous reverrons tantôt, βλεπόμεθα πάλιν μετ' ὀλίγον.

revoler, ρ. οὐδ. ἐπιστρέφω ἰπτάμενος·—(μεταφ.)—au combat, ἐπιστρέφω τάχιστα εἰς τὴν μάχην.

revolin (ναυτ) ἀντίπνοια, ἀντιβολή, ἀντανάκλασις ἀνέμου.

révoltant, e, δεινός, ἐμποιῶν ἀγανάκτησιν, ἀπεχθής, ἀποτρόπαιος· procédé—, διαγωγή ἀποτρόπαιος, σκανδαλώδης.

révolte, θ. στάσις, ἀνταρσία, ἐπανάστασις.

révolté, e, ἐπαναστάς, ἐπαναστατημένος, ἀντάρτης.

révolter, ρ. έν. κινῶ εἰς στάσιν, εἰς ἀνταρσίαν, εἰς ἐπανάστασιν· (μεταφ.) ἐμπνέω ἀγανάκτησιν, ἀηδίαν, ἀποστροφήν.

révolu, e, παρελθών, τετελεσμένος· année—e, ἔτος λήξαν, συμπληρωθέν.

revolutif, ive (βοτ.) (ἐπὶ φύλων) ἐξελικτός, ἀνάστροφος.

révolution, θ. περιφορά, περιόδος, ἀνακύκλησις πλανήτου, περιστροφή περὶ τὸν ἥλιον ἢ περὶ τὸν ἴδιον ἄξονα·—μεταβολή, τροπὴ έν τοῖς πράγμασι τοῦ κόσμου καὶ ἰδίως έν τῇ πολιτικῇ καταστάσει, ἐπανάστασις, πολιτικὴ μεταβολή.

révolutionnaire, ἐπαναστατικός· principes—s, ἐπαναστατικά, ἀνατρεπτικά ἀρχαί·—οὐσ. θιασώτης τῶν ἐπαναστάσεων.

révolutionnairement, ἐπαναστατικῶς.

révolutionner, ρ. έν. διεγείρω κατὰ τῶν καθεστώτων, κινῶ εἰς ἐπανάστασιν, ἀναστατῶ, ἐπαναστατῶ·—(μεταφ.) ταράττω τὸν νοῦν· τὴν καρδίαν· cette nouvelle m' a tout révolutionné, αὕτη ἢ εἶδησις μ' ἀνεστάτωσεν ὅλον, κ. μ' ἔφερεν ἄνω κάτω.

revolver (φέβολφερ) πολύστροφον, πολύχροτον πιστόλιον, κ. φεβύλφερ.

révomir, ρ. έν. ἐφεμῶ, ἀνεμῶ, κ. ξερνῶ.

révoquer, ρ. έν. ἀνακαλῶ·—κα-

θαιρῶ, παύω τινά·—un décret, un testament, ἀκυρῶ ψήφισμα, διάταγμα, διαθήκη·—un préfet, παύω, καθαιρῶ τὸν νομάρχην·—un ordre, ἀκυρῶ, ἀνακαλῶ διαταγήν.

revue, θ. ἐπιθεώρησις, ἐξέτασις· après une — plus scrupuleuse, μετ' ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν... faire une — de ce qui a été dit, τῶν προειρημένων ἐξέτασιν ποιῶμαι· passer les troupes en —, ἐπιθεωρῶ τὰ στρατεύματα·—ἐπιγραφή περιοδικῶν τινῶν συγγραμμάτων· la Revue des Deux Mondes, ἡ Ἐπιθεώρησις τῶν δύο Κόσμων.

revulser, ρ. ἐν. (ιατρ.) μετατρέπω, ἀλλαγῶσε τρέπω.

revulsif, ive (ιατρ. ἢ φαρμακ.) remède —, ἀντισπαστικὸν φάρμακον, ἀντιπερισπῶν ὀδύνην ἢ πάθησιν τινα.

révulsion, θ. ἀντίσπασις, ἀντιπερισπασμὸς νοσήματος.

rez (ρέ) πρόθ. ἐγγύτατα· couper un arbre rez terre, ἐκκόπτειν δένδρον μέχρι γῆς, σύρριζα.

rez-de-chaussée, τὸ ἐπίπεδον οἴκημα, τὸ ἰσόγειον οἴκλας.

rhabdomancie, θ. ῥαβδομαντική.

rhabillage, ἐπισκευή, συρραφή, ἐπιδιόρθωσις.

rhabilleur, ἰδὲ rebouteur.

rhagade, θ. ῥαγὰς.

rhéнан, e, ῥηνικός, παραρρήνιος, τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ Ῥήνου.

rhéteur, ῥήτωρ, διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς παρά τοῖς ἀρχαίοις· ῥήτωρ ξηρὸς καὶ ἐπιδεικτικὸς.

rhétoricien, ὁ γινώσκων τὴν ῥητορικὴν, μαθητὴς τῆς ῥητορικῆς.

rhétorique, θ. ἡ ῥητορικὴ·— ἡ τάξις τοῦ γυμνασίου ἐν ἣ ὀδίσκεται ἡ ῥητορικὴ·—ἐπιτήδευσις εὐγλωττίας· figures de la rheto-

rique, τὰ τῆς ῥητορικῆς σχήματα, τὰ διάφορα σχήματα τοῦ λόγου.

rhingrave, (τὸ πάλαι) κόμης τῶν παρὰ τὸν Ῥήνον γαιῶν·—τῶν τίτλος Γερμανῶν τινῶν ἡγεμόνων·—εἶδος βρακίου ἐν γρήσει κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα.

rhinocéros, (ζωολ.) ὁ ῥινόκερωρ.

rhinoplastie, (χειρ.) ῥινοπλαστική.

rhodium, (-ομ) (ὄρυκτ.) ῥόδιον, μέταλλον τι ἀργυροειδές.

rhododendron, (-dai-) (βοτ.) ῥοδόδενδρον, δενδρόφιον ῥοδοειδές.

rhombe, (γεωμ.) ῥόμβος.

rhomboèdre, (γεωμ.) ῥομβοέδρον.

rhomboïdal, e, aux, ῥομβοειδής.

rhomboïde, οὐς. σχῆμα ἢ σῶμα ῥομβοειδές.

rhubarbe, τὸ ποντικὸν ῥᾶ, ῥεῖον, ῥουβάρβαρον.

rhum (ῥόμ) οἶνόπνευμα τὸ ῥοῦμι.

rhumatisé, e, ῥευματικός, ἐκ ῥευματισμῶν πάσχων.

rhumatisant, ῥευματικοπαθής.

rhumatismal, e, aux, ἀνήκων εἰς τοὺς ῥευματισμούς.

rhumb, ἰδὲ rumb.

rhume, κόρυζα, κατάρρους, συνάγγη, κ. κρυολόγημα.

rhus, (russe) (βοτ.) δενδρίον ἢ ῥοῦς.

rhythme, ῥυθμός, ἰδὲ rythme.

riant, e, ἰλαρὸς, φαιδρὸς. (μεταφ.) ἠδύς, γαρῖεις, κ. γελαστός.

ribambelle, θ. μακρὰ σειρά· une — l' enfants, ὀρμαθὸς παιδίων, κ. παιδολόγι.

ribaud, e, ἀκόλαστος, λάγνος, ἀσελγής.

ribauder, ρ. οὐδ. ἀκολασταίνω.

ribauderie, θ. ἀκολασία, λαγνεία, ἀσελγεία.

ribleur, πλάνης νυκτιπόρος, ἀργός, κ. σουρτούκης.

ribote, θ. κραιπάλη, μέθη, οίνοφυγία.

riboter, β. οὐδ. κραιπαλῶ, κ. μεθοκοπῶ.

riboteur, euse, οινόφυξ, μέθυσος.

ricanement, καγχασμός, γέλωις γλευαστικός, μυχτηρισμός.

ricaner, β. οὐδ. καγχάζω, σαίρω, γελῶ σαρδόνιον.

ricanerie, θ. γλευαστικός γέλωις, μυχτηρισμός.

ricaneur, euse, καγχαστής, γλευαστής, σκώπτης.

ric-à-ric, ἀκριβέστατα· payer —, πληρόνω μέχρι λεπτοῦ.

richard, βαθύπλουτος, πολυτάλαντος.

riche, πλούσιος, — ἄφθονος· — moisson, θερισμός ἄφθονος, πλουσιοπάροχος· langue —, γλῶσσα πλουσία τὴν λέξιν καὶ φράσιν· érouser un — parti, νυμφεύομαι νύμφην πλουσίαν ἢ λαμβάνω ἄνδρα πλούσιον· pays —, γῶρα εὐδαίμων.

richement, πλουσίως.

richesse, θ. πλοῦτος, εὐπορία, ἄφθονία· la — d' un pays, ὁ πλοῦτος γῶρας τινός ἤτοι ἡ ἄφθονία τῶν προϊόντων αὐτῆς· λαμπρότης· ameublement d' une grande —, ἐπιπλα πλουσιώτατα, πολυτελέστατα· (μεταφ.) γονιμότης διανοητική· — de style, θαψίλεια λόγου, ὕφους.

richissime, (ἰκέτως) πλουσιώτατος.

ricin, κίχι, κρότων· huile de —, κικινέλαιον, κ. βρεσινόλαδον, τὸ γνωστόν καθάρσιον.

ricocher, ἐπισκιρτῶ, ἐπιπηδῶ, ὡς ποιεῖ πλατὺ λιθάριον ὀριζοντίως ῥιπτόμενον καὶ ἐπιψαῦον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος.

ricochet, τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας

τοῦ ὕδατος ἐπάλληλον σκίρτημα πλατέος λιθαρίου ὀριζοντίως ῥιπτομένου, κ. πεταλίδι ἢ πῆττα· — σκίρτημα σφαίρας τηλεβόλου ὅταν ἀπαντήσῃ πρόσκομμα· (μεταφ.) ἀλληλουχία συμβάντων ἀλληλενδέτων· par —, πλαγίως, ἐμμέσως.

rictus, μέγα σγίσμα στόματος, χάσμα· le — moqueur de Voltaire, τὰ σαρχαστικά μακρόστιχα χεῖλη τοῦ Βολταίρου.

ride, θ. ῥυτίς, κ. ζαρωματιά τοῦ προσώπου, τῶν χειρῶν, συνήθως ἐκ γήρατος προερχομένη· (μεταφ.) ἐλαφρὰ τοῦ ὕδατος ῥύσωσις.

ridé, θ. ῥικνός, ῥυσός, ἔρρυτιδωμένος, κ. ζαρωμένος· un visage —, πρόσωπον ἔρρυτωμένον.

rideau, παραπέτασμα, κ. κουρτίνα· ἡ τοῦ θεάτρου αὐλαία.

ridée, θ. δίκτυον ὀρνιθοθήρα.

ridelle, θ. αἱ κιγκλιδωταὶ πλευραὶ φορτηγοῦ ἀμάξης.

rider, β. ἐν. ῥυσῶ, ῥυτιδῶ, κ. ζαρόνω, σουρόνω· le chagrin ride le front, ἡ λύπη ῥυτιδοῖ τὸ πρόσωπον· (μεταφ.) le vent ride la surface de l'eau, τὸ ἀεράκι ῥυτιδοῖ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος.

ridicule, γελοῖος· — οὐσ. τὸ γελοῖον, τὸ ἄξιον γέλωτος.

ridiculement, γελοῖως, γελοιωδῶς.

ridiculiser, β. ἐν. καταγέλαστον ποιῶ, καθιστῶ γελοῖον, κ. χοροῖδεύω.

ridiculité, θ. τὸ γελοιῶδες.

rien, οὐδέν, μηδέν, τίποτε· cela n' est rien, τοῦτο οὐδέν ἐστὶ, δὲν εἶναι τίποτε· — de plus, οὐδέν πλέον, τίποτε ἄλλο· cela ἢ ça ne fait —, τοῦτο δὲν βλάπτει· il ne fait plus —, δὲν κάμνει πλέον τίποτε· un — le dérange, τὸ ἐλάχιστον τὸν ταραττεῖ· c' est un homme de —, εἶναι οὐτιδανός· il a eu cette maison pour —, ἡγύρασε ταύτην τὴν

οίκιαν ἀντί εὐτελοῦς ποσοῦ, κ. διὰ κομματί ψωμί· πληθ. des—s, μηδαμινὰ πράγματα, μηδαμινὰί αἰτίαι.

rieur, euse, φιλόγελως, γελασίνος, κ. χάχας· avoir les —s de son côté, ἐπιδοκιμάζεσθαι ὑπὸ τῶν πλείστων (συνήθως φιλοπροσωπούντων).

riflar, ρυκάνη μακρὰ διλαβής, χρησιμεύουσα τοῖς κτίσταις πρὸς ἴσωσιν τῶν ἀσβεστωμάτων ἢ ἐπιχρισμάτων·—χονδρὰ ῥίνη πρὸς λέπτυνσιν τῶν μετάλλων.

rifler, ἀπολεαίνω διὰ τῆς διλαβοῦς ρυκάνης· (μεταφ.) ἀφαρπάζω, κλέπτω.

rifloir, ῥίνη κυρτή.

rigide, αὐστηρός, τραχύς, ἀπότομος· ἀκριδής.

rigidement, αὐστηρῶς, τραχέως, σκληρῶς, ἀκριδῶς.

rigidité, θ. αὐστηρότης, τραχύτης, σκληρότης· ἀκριδεια.

rigodon, μέλος ὀργανιστικόν, ζωτήριον, δέχρονον ἢ δίμετρον· γράφεται δὲ καὶ rigaudon.

rigole, θ. ὑδροχόη, ὑδρορροή· ὀχετός, σωλήν, αὐλαξ πρὸς διοχέτευσιν ὕδατος ἐν κήπῳ· αὐλακες ἢ ταινίαι γῆς πρὸς ἐμφύτευσιν πύξου, θύμου κ. τ. λ.

rigoler, ῥ. οὐδ. ὀχετοποιῶ·—εὐθυμῶ, γελωτοποιῶ.

rigorisme, ῥηθική αὐστηρά, ἢ λίαν αὐστηρότης.

rigoriste, λίαν αὐστηρὸς τὰ ῥηθ, τὰ φρονήματα.

rigoureusement, αὐστηρῶς, τραχέως, πικρῶς, ἀκριδῶς.

rigoureux, euse, γαλεπός, τραχύς, αὐστηρός, σκληρός, πικρός, ἀπότομος· maître—, δεσπότης γαλεπός, σκληρός, ἀνυπόφορος· châ-timent—, τιμωρία αὐστηρά, σκληρά· hiver—, χειμῶν ὀριμύς· démonstration—euse, ἀκριδής ἀπό-

δειξίς ἢ μὴ ἐπιδεχομένη ἀπάντησιν.

rigueur, θ. αὐστηρότης, τραχύτης, στρυφνότης, σκληρότης· γαλεπότης· ὀριμύτης· user de—, αὐστηρῶς φέρομαι· la — de l'hiver, ἢ ὀριμύτης τοῦ χειμῶνος· à la—, τὸ πολὺ, τὸ χεῖριστον· en toute—, ἀκριδῶς εἰπεῖν.

rillettes, θ. πληθ. συγκοπτόν κρέας χοίρινον ἠρτυμένον μὲ λίπος.

rimaille, θ. ἐλεεινὰ στιχουργήματα, ποιητικὰ σκύδαλα.

rimailler, ῥ. οὐδ. στιχουργῶ ἀθλίως.

rimailleur, ἄθλιος στιχοπλόκος, ποιητίσκος.

rime, θ. ὁμοιοκαταληξία· sans rime ni raison, ἀδίκως καὶ παραλόγως· —s feminines, ὁμοιοκαταληξίας καταληκτικαὶ εἰς συλλαβὴν ἄρωνον διὰ τοῦ e ἢ ent, οἷον tête, fête· apellent, renouvellent·—s masculines, ὁμοιοκαταληξίαι ἀκατάληκτοι, ἧτοι αἱ μὴ λήγουσαι ὡς ἀνωτέρω.

rimet, ῥ. οὐδ. ὁμοιοτελευτῶ, ὁμοιοκαταληκτῶ· στιχουργῶ· ῥ. ἐν·—μεταβάλλω τὸ πεζὸν εἰς ἔμμετρον λόγον·—un conte, στιχουργῶ διήγημα.

rimet, στιχουργός· ποιητάριον.

rincage, διάκλυσμα, πλύσιμον· ἐπιπόλαιον διὰ καθαροῦ ὕδατος.

rinceau (ἀρχιτεκτ.) κυρτοὶ κλάδοι κοσμηματικοί.

rincer, ῥ. ἐν. διακλύζω, πλύνω ἐπιπολαίως διὰ καθαροῦ ὕδατος·—

la bouche, διακλύζω τὸ στόμα·—du linge, ἀποπλύνω, κ. ξεπλύνω

διὰ καθαροῦ ὕδατος τὰ σαπωνόσμηκτα ὀθόνια, τὰ ἀπρόορουχα.

rinceoir, λεκανίδιον προσφερόμενον μετὰ τὸ γεῦμα πρὸς ἀπόπλυσιν τοῦ στόματος.

rinceure, θ. τὸ εἰς διάκλυσμα, κ' ξεπλύμα, χρησιμεύσαν ὕδωρ, πλῦμα.

rinforzando (Ἰταλ. μουσ.) ἐκτεινομένης τῆς μολπῆς.

rioter, ῥ. οὐδ. ὑπογελῶ.

rioteur, φιλόγελως, κ. χάχας.

riotte, θ. μικρά ἔρις, κ. καυγαδάκι.

ripaille, θ. κῶμος, εὐωχία, κ. φαγοπότι.

ripailleur (ἰδημωδ.) λαίμαργος.

ripe, θ. ἐργαλείον γλύπτου ἢ τέκτονος.

riper, ῥ. ἐν. ἀποξέω.

ripopée, θ. μίγμα ὅπερ οἱ κάπηλοι ποιοῦσιν ἐξ ἀπομεινάντων οἴνων ἢ ἐκ καρυκευμάτων, ἐμβαμμάτων.

riposte, θ. ἀπάντησις ταχεῖα, εὐστοχος καὶ ζωηρά· il est prompt à la—, εἶναι ὄξυς εἰς τὰς απαντήσεις· —(ξίφομ.) πληγὴ καταφερομένη ἐν ἀμύνῃ.

riposter, ῥ. οὐδ. ταχέως ἀποκρίνομαι· —(ξίφομ.) πληγαῖς ἀμείβομαι, ἀντιπλήττω.

ripuaire, ἀρχαῖος παρόχθιος κάτοικος τοῦ ποταμοῦ Ῥήνου.

rire, ῥ. οὐδ. riant, ri, je ris, nous rions, παρατ. nous riions, je ris, nous rimes) γελῶ· —sous cape ἢ—dans sa barbe, λάθρα γελῶ, ὑπογελῶ, πονηρῶς γελῶ· —du bout des lèvres, ἄκων, ἀνορέκτως γελῶ· —aux dépens de qqn, ἐμπαίζω τινά, καταγελῶ τινος· —au nez de qqn, ἀναφανδὸν καταγελῶ τινος, σκώπτω αὐτόν· s'empêcher de—, κατέχω τὸν γέλωτά μου· dire le mot pour—, γελοιάζω, παίζω, ἀστείζομαι· —à gorge déployée, ἢ éclater de—, λαγχάζω, κ. ξεκαρδίζομαι γελῶν· se—de, σκώπτω, χλευάζω, περιπαίζω, περιγελῶ.

rire, οὐσ. γέλως, κ. γέλοιο· fin—, ὑπέρμετρος γέλως, κ. ξεκαρδίσματα, κάκανα.

ris, γέλως, κ. γέλοιο· (μεταφ.) πληθ. les jeux et les ris, (προσωπ.) τὰ παίγνια καὶ οἱ γέλωτες· —(ναυτ.) ὅπαι ἐν τῇ ἰστίῳ, κ. μούδαις· prendre des—, ὑποστέλλω τὸ ἰστίον, κ. τὸ κτυπῶ στῆς μούδαις· —(ἀδὴν ἐν τῷ λαιμῷ τοῦ μύσχου) ὁ μύσχειος θύμος.

risade, θ. (ναυτ.) συστολὴ ἰστίου.

risban, προμαχῶν μετὰ τηλεβόλων πρὸς ἄμυναν λιμένος.

risée, θ. γέλως ἄμετρος πολλῶν ὁμοῦ —γλεύη, ἐμπαιγμός· être un object de—, εἶναι τινα ἀντικείμενον γέλωτος· être la—de tout le monde, εἶναι τινα περίγελων τοῦ κόσμου.

riser, ῥ. ἐν. (ναυτ.) συστέλλω ἐν μέρει τὸ ἰστίον, κ. τὸ κτυπῶ στῆς μούδαις.

risette, θ. μικρὸς ἢ ὀλίγος γέλως· faire la—, γελῶ ὀλίγον, τέρπομαι.

risibilité, θ. τὸ ἄξιον γέλωτος.

risible, ἔχων τὴν ιδιότητα τοῦ γελᾶν, οἷον ὁ ἄνθρωπος, γελαστικός· —γελοῖος, γελοιώδης, προξενῶν γέλωτα, ἀστεῖος· conte—, διήγημα γελοῖον, ἀστεῖον, —γελοῖος, καταταγέλαστος· homme—, ἄνθρωπος γελοῖος, ἄξιος γέλωτος.

risiblement, γελοίως.

risquable, ἐπικίνδυνος· entreprise—, ἐπιχειρήσις εἰς ἣν δύναιται τις εὐτόλμῳς νὰ ἐκταθῇ, παρέχουσα ἐλπίδα ἐπιτυχίας.

risque, κίνδυνος· à tout—, διὰ παντός κινδύνου, μὲ πάντα κίνδυνον· au—de sa vie, μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς μου· à ses—s et périls, ἰδίῳ αὐτοῦ κινδύνῳ, ἰδίᾳ εὐθύνη.

risquer, ῥ. ἐν. κινδυνεύειν, διακινδυνεύειν, ἐκτιθέσθαι εἰς κίνδυνον· —son honneur, sa vie, ἐμβάλλω τὴν τιμὴν μου, τὴν ζωὴν μου εἰς κίνδυνον, ῥίψοκινδυνεύω, τὴν τιμὴν

rognoir, περικοπεύς, ἀκρόκοπτρον.

rognon, νεφρός ζώων τινῶν, ἐπινεφρίδιον.

rognonner, τονθορούζω, μουρμουρίζω μεταξύ τῶν ὀδόντων.

rogneur, θ. ἀπόκαρμα· ἀπόξυσμα· —d'ongles, ἀπονυγίσματα· —de cuir, ξέσματα δερματος.

rogomme, οἰνόπνευμα δυνατόν καὶ ἰδίως τὸ βράκιον· voir de—, φωνὴ βραγχώδης τοῦ μεθύσου.

rogue, αὐθάδης, γαῦρος, ἀλαζών, ὑπερήφανος.

roi, βασιλεύς, ἀναξ· le—des—s, ὁ βασιλεύς τῶν βασιλευόντων, ὁ Θεός· le—très chrétien, ὁ βασιλεύς τῆς Γαλλίας· le—catholique, ὁ βασιλεύς τῆς Ἰσπανίας· le—de la création, ὁ βασιλεύς τῆς δημιουργίας, ὁ ἄνθρωπος· le jour des—s, τὰ θεοφάνεια· le—des animaux, ὁ λέων· le—des oiseaux, ὁ ἀετός· morceau de—, φαγητὸν σπάνιον, ἡδύτατον, κ. νοστιμιώτατον· —ὁ βασιλεύς τοῦ ζατρικίου, ἦτοι σκακίου· —ὁ βασιλεύς ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ.

roide ἢ raide, σκληρός, στερρός, ἀκαμπτος, τεταμένος, ἐντενής, κ. τεντωμένος· —προσάντης, πολὺ ἀνωφερής, ὀρθιος· τραχύς· —(μεταφ.) σκληροτράχηλος, ἀπειθής.

roideur ἢ raideur, σκληρότης, στερρότης, ἀκαμψία· τραχύτης· —des nerfs, ἢ τῶν νεύρων ἐντασις· —du membre viril, ἢ τοῦ αἰδέιου ἐντασις, ῥοπαλισμός· —τὸ ἄναντες, τὸ ἀπότομον, ἀνωφέρεια· —(μεταφ.) ἀπείθεια, ἰσχυρογνωμοσύνη.

roidir, ἰδὲ raidir.

roitelet, βασιλίσκος, βασιλεύς κράτους μικροῦ· —(ὄρνιθ.) μικρότατον πτηνῶν, τροχίλος.

rôle, κατάλογος, ἀπογραφὴ· —des contribuables, ἀπογραφὴ τῶν φορολογουμένων· —τὸ πρόσωπον ἢ

μέρος ὅπερ παρίσθισί τις ἐν τινε δράματι, ὀραῖσις, ἔργον· —(μεταφ.) ἢ ἐν τῷ κόσμῳ ἐνέργεια ἢ διαγωγὴ·

il a joué là un triste rôle, ἔδειξε διαγωγὴν ἀθλίαν· s'acquitter de son—, ἐκτελῶ τὰ καθήκοντά μου.

rôler (ἄγρ.) γράφω πολλὰ καὶ ἀνόητα.

rôlet, μικρὸν πρόσωπον δράματος.

Romain, e, Ῥωμαῖος ἀνήκων εἰς τὴν ἀρχαίαν ἢ τὴν νεωτέραν Ῥώμην· chiffres—s, Ῥωμαϊκὰ ψηφία ἀριθμήσεως ἦτοι τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου C, D, I, L, M, V, X· Eglise—e, ἡ ῥωμανοκαθολικὴ ἐκκλησία· (τυπογρ.) χαρακτηρισ-τες κάθετοι, τὸναντίον τοῦ itali-ques, κεκλιμένοι.

romaine, θ. εἶδος πλάστιγγος ἢ κανταρίου· —εἶδος θρίδακος, κ. μαρουλίου.

romaine, τὰ ῥωμαῖκα, ἢ δημῶδες τῶν Ἑλλήνων διάλεκτος·

roman, μυθιστόρημα· —(μεταφ.) διήγημα στερούμενον πιθανότητος· cela à tout l'air d'un roman, τοῦτο κατὰ πάντα ὁμοιάζει πρὸς μυθιστόρημα· —ἀρχαία Γαλλ. διάλεκτος, μίγμα κελτικῆς καὶ λατινικῆς ὁμιλουμένη ἐν τῇ μεσημ. Γαλλίᾳ.

romance, θ. ἄσμα βραχύ, ἀφελές καὶ γαρίεν· —ἐπιθ. langue, —ἡ ῥωμανοκελτικὴ τῶν νοτίων μερῶν τῆς Εὐρώπης γλῶσσα.

romancerie, θ. συλλογὴ μυθιστορημάτων.

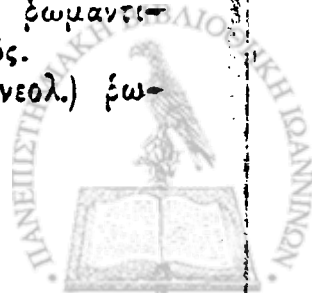
romancero (-σερο) συλλογὴ ῥαψωδιῶν Ἰσπανικῶν.

romancier, μυθιστοριογράφος.

romanesque, μυθῶδες, μυθιστορικός, ῥωμαντικός, ποιητικός.

romanesquement, ῥωμαντικῶς, μυθωδῶς, ποιητικῶς.

romaniser, ῥ. ἐν. (νεολ.) ῥωμαντίζω.

romantique. ῥωμαντικός, ἀποκλίνων τῶν περὶ καλῶν κανόνων τῆς ἀρχαίας τέχνης καὶ φιλολογίας· **littérature—ique,** ῥωμαντικὴ φιλολογία, οἷον τὰ ἔργα τοῦ Βίκτωρος Οὐγὼ καὶ ἄλλων· οὐσ. les—s, οἱ θιασῶται τῆς τοιαύτης φιλολογίας· — ἐπιθ. φυσικὸν παριστῶν κάλλος.

romantiquent, ῥωμαντικῶς.

romantisme, σύστημα, σχολὴ τῆς ῥωμαντικῆς φιλολογίας.

rombe, θ. εἶδος κογχυλλίου.

romarin (βοτ.) λιθανωτίς.

rompement, θραύσις·—**de tête,** ζάλη τῆς κεφαλῆς ἐκ μεγάλου κρότου.

rompre ῥ. ἐν. (rompant, rompu, je romps, je rompis) ῥήγνυμι, διαρρήγνυμι, θραύω, συντρίβω, διασπίζω, κ. σπῶ, σπάνω, τσακίζω· διασπῶ, χωρίζω· βασανίζω φονεύω διὰ τοῦ τροχοῦ· —

un grand criminel, καταθραύω ζῶντα (διὰ τοῦ τροχοῦ) μέγαν τινὰ κακοῦργον· — ἀποστρέφω τὴν κίνησιν· — **le fil de l'eau,** ανατρέπω τὸν βροῦν τοῦ ὕδατος· — **le sommeil,** ταραττώ τὸν ὕπνον· — **un verre d'eau,** rompt-il le jeûne, ποτήριον ὕδατος παύει, γαλᾶ, τὴν νηστείαν· — **un tête à tête,** ταραττώ, διαλύω τὴν κατὰ μόναν συνδιάλεξιν· — **la pluie a rompu les chemins,** ἡ βροχὴ ἐβλαψε, κατέστρεψε τὰς ὁδοὺς· — **un bataillon,** διασπίζω ἐν τάγμα· — **l'amitié,** διαλύω τὴν φιλίαν· — **un entretien,** διακόπτω τὴν συνδιάλεξιν· — **ἐθίζω,** γυμνάζω· **il est bien rompu aux affaires,** εἶναι καλῶς ἡσχημένος εἰς τὰς ὑποθέσεις, τὰ πράγματα, τὸ ἐμπόριον· — **un marché,** διαλύω τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀγοράν· — **le fil de son discours,** διακόπτειν τὸ νῆμα τοῦ λόγου, ἀλλάσσειν αἴφνης θέμα ὑμιλίας, ἀρχεσθαι ἄλλου θέ-

ματος· — **la paille,** διαλύω τὴν φιλίαν μετὰ τινος· — **la glace,** κατεσχύω τῶν πρώτων δυσκολιῶν, κ. κἀνω ἀρχήν· — **une lance avec qqn,** συζητῶ κανονικῶς μετὰ τινος ἐπὶ θεματός τινος· — ῥ. οὐδ. θραύομαι· **cette route rompra,** ἡ δοχὸς αὕτη θέλει θραυσθῆ, κ. θὰ σπάσῃ· (μεταφ.) **ils ont rompu,** τὰς πρὸς ἀλλήλους φιλίας διέλυσαν· — **en visière,** κατὰ πρόσωπον ἐναντιοῦμαι, ὀνειδίζω, ἐλέγχω τινά, κ. τοῦ τὰ φάλλω.

rompu, e, καταβεβλημένος, κεκμηκῶς· **je suis—,** ἀπέκαμον· — **γεγυμνασμένος, ἡσχημένος· — aux affaires,** ἔμπειρος τῶν τοῦ ἐμπορίου, τῶν συναλλαγῶν ἐν γένει, καὶ τῶν κυβερνητικῶν πραγμάτων· **à bâtons—s,** κατ' ἐπανάλειψιν· **travailler à une chose à bâtons—s,** ἐργάζομαι εἰς τι ἐκ διαλειμμάτων.

ronce, θ. ἡ βάτος.

rond, e, στρογγύλος· — (μεταφ.) **homme tout—,** ἄνθρωπος ἀπλοῦς τοὺς τρόπους, ἀφελής, κ. ἀπονήρευτος· — οὐσ. κύκλος· **en—,** ἐν κύκλῳ, κυκλικῶς.

rondache. θ. ἄσπις κυκλική, θυρέασπις, πέλιτη.

ronde, θ. ἐφοδεῖα, οἱ περίπολοι, περιπολῖα στρατιωτικὴ ἢ τελωνιακὴ· — εἶδος κυκλικοῦ χοροῦ, ὄρμος, κ. συρτός· — ἄσμα κυκλικῶς ὑπὸ πάντων ἀδόμενον, ἡ παρασιδὸς ᾠδὴ· — **de table,** τὸ ἐν εὐωχίᾳ ἐγκύκλιον ἄσμα· — εἶδος γραφῆς, ἡ στρογγύλη, πλήρης καὶ κάθετος· **à la—,** ἐν τοῖς πέριξ, κ. ὀλόγουρα· **à dix lieues à la—e,** ἐν ἀποστάσει δέκα λευγῶν ἐν τοῖς πέριξ, δηλ. ἀπὸ τοῦ κέντρου· **boire à la ronde,** ἐν κύκλῳ πίνω, ἀμοιβαδόν, κατὰ σειράν· — (μουσ.) σημεῖον φωνῆς ἀκέραιον Ο, ἀποτελοῦν καὶ ὀλόκληρον μέτρον ὅταν ὁ βυθμός εἶναι ἰσοδύ-

ναμει δὲ πρὸς δύο λευκὰς ἢ τέσσαρας μελαίνας.

rondeau, εἶδος ποιήματος τῆς γαλλικῆς μούσης ἐκ δεκατριῶν στίχων.

rondelet, ette, ὑπόπαχυσ, κ. παχουλός.

rondelette, θ. καρὰδόπανον, κατασκευαζόμενον ἐν Βρετανίᾳ τῆς Γαλλίας.

rondelle, θ. δίσκος, μετάλλινος, δερμάτινος, κ. τ. λ. χρήσιμος ἐν πολλοῖς μηχανήμασιν.—ἀσπίς κυκλοειδῆ μεσαιωνική.—στρογγύλη κώπη ξίφους· (βοτ.) τὸ ἄσαρον.

rondement, εὐθέως, ταχέως· nous avons marché—, ἐβαδίσαμεν γοργῶ βήματι, mener — une affaire, διεξάγω δραστηρίως ὑπέβασιν τινα.—τιμίως, πιστῶς, εἰλικρινῶς· il y va—, ἐκτελεῖ τὸ ἔργον του τιμίως, πιστῶς.

rondeur, θ. στρογγυλότης.—(μεταφ.) ἐυθυμός, ἀρμονία· la—des périodes, ἡ τῶν περιόδων (τοῦ λόγου)ἀρμονία.

rondin, καύσιμον ξύλον ἄσχιστον, κυλινδρικόν, ῥόπαλον.

rondiner, ῥ. ἐν. ῥοπαλιζῶ, ξυλιζῶ μὲ ῥόπαλον.

rond-point, κυκλοειδῆς πλατεῖα εἰς ἣν ἀπολήγουσι διάφοροι ὁδοὶ καὶ θενδροστοιχίαι.

ronflant, θ. ῥογχιώδης, ψοφώδης, βομβώδης.

ronflement, ῥόγγος, κ. ῥογχαλητόν· (μεταφ.) βόμβος, ῥόδος.

ronfler, ῥ. οὐδ. ῥέγγω, κ. ῥογχαλιζῶ—(μεταφ.) βρέμω, βομβῶ.

ronfleur, euse, ῥογχιώδης.

ronge, faire le—, (ἐπὶ ἐλάφου) ἀναμηρυκάται.

rongé, ce, ἀπύρωκτος, ἡμιέρωτος.

rongeant, θ. διαδρωτικός· (μεταφ.) καρδίοφθόρος.

rongement, διάδρωσις.

ronger, ῥ. ἐν. βιδρώσκω, τρώγω, περιτρώγω, κατατρώγω, κ. κόπτω μὲ τοὺς ὀδόντας ὀλίγον κατ' ὀλίγον· ῥοκανίζω ὡς ὁ ποντικός· (μεταφ.) διαβιδρώσκω, φθείρω· la rouille ronge le fer, ἡ σκωρία διαβιδρώσκει τὸν σίδηρον· la mer ronge ses bords, ἡ θάλασσα περιτρώγει τὰς ἀκτὰς, τὴν παραλίαν·—φθείρω, τήκω· la maladie, le chagrin le ronge, ἡ νόσος, ἡ λύπη φθείρει, κατατῆκει αὐτόν.

rongeur, euse, τρώκτης, τρωκτικός· (μεταφ.) remords—, τύψις ἔλεγχος τοῦ συνειδότος καταβιδρώσκων τὰ σπλάγγνα·—(ζωολ.) ζῶον τρωκτικόν, οἶον ὁ μῦς, ὁ σκίουρος κτλ.

ronron, τὸ ῥέγγος τοῦ αἰλούρου, τῆς γαλῆς.

roquefort, εἶδος τυροῦ τῆς Γαλλίας.

roquer, ῥ. οὐδ. συμμετατίθμι τὸν βασιλέα μετὰ τοῦ πύργου ἐν τῷ παιγνίῳ τοῦ ζατρίκιου ἢ σκακίου.

roquet, (βοτ.) εἶδος κυναρίου.

roquet, εἶδος λαγάνου·—τυτόν τι μὲ ἄνθη κίτρινα καὶ δυσωδῆ.

roquette, θ. (βοτ.) τὸ εὐζωμον, κ. ἡ ῥόκα.

roquetin, γέρων στρατιώτης·—γέρων γελοῖος.

roquille, θ. ἀρχαῖον μέτρον οἴνου.

ros, κτεῖς ὕφαντοῦ.

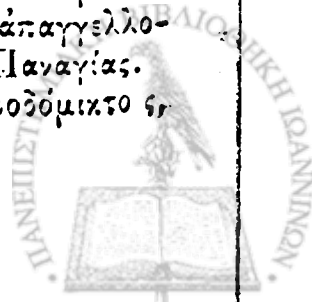
rosace, θ. (ἀρχιτ.) κόσμημα ἐν εἴδει ῥόδου.

rosacées, θ. πληθ. (βοτ.) τὰ ῥοδοειδῆ ἄνθη.

rosage, (βοτ.) ῥοδόδενδρον.

rosaire, μέγα κομβολόγιον ἐκ πεντεκαίδεκα δεκάδων ἀπαγγελλομένων πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας.

rosat, ῥοδόστατος, ῥοδόμικτος

vinaignre—, ροδόξειδον, miel—, δοδόμελι.

rosâtre, ὑποροδόχρους.

rosbif, (ἐκ τοῦ Ἀγγλ. roast-beef) ὀπτόν, κ. ψητόν κρέας βόειον.

rose, θ. (βοτ.) τὸ ρόδον, κ. τριαντάφυλλον· eau de—, ροδόσταγμα· (μεταφ.) τὸ τοῦ ρόδου χρῶμα· teint de—, χροιά ροδίνη· (παροιμ.) tout n' est pas dans ce monde, τὰ πάντα δὲν εἶναι ροδίνα, τουτέστι τερπνά καὶ ἡδέα, ἐν τῷ κόσμῳ·—ἐπιθ. ροδόχρους, une robe—, ἐσθῆς ροδόχρους, κ. τριανταφυλλί φόρεμα· étoffe—clair, ὕφασμα ἀνοικτὸν ροδόχρουν·—(ναυτ.) ἀστεροειδὲς σχῆμα δεικνύον τοὺς 32 ἀνέμους ἐν τῇ πυξίδι, ἡ πυξίς.

rosé, θ, ροδοειδής, ἀσθενῶς ροδόχρους.

roseau, κάλαμος, δόναξ κ. καλάμι.

rose-croix, ροδόσταυρος, βαθμὸς ἀνώτερος ἐν τῇ ἐλευθεροεκτονικῇ, κ. μασονικῇ, ἀδελφότητι·—αἱρεσίς τις ἐμπειρικῶν ἥτις ἤξλου ὅτι κατεῖχε δύναμιν ὑπερφυσικῆν.

rosée, θ. ἡ δρόσος, (μεταφ.) tendre comme—, τρυφερός ὡς δρόσος, ἥτοι πολὺ τρυφερός.

roséole, θ. ἐξάνθημα, ἐξανθηματικὴ νόσος τῶν παιδῶν.

roseraie, θ. ροδωνιά, ροδῶν.

rosette, θ. κοσῦμβη, κόμβος ἐν εἴδει ρόδου· ἐρυθρὰ ταινία ἐν σχήματι ρόδου φερομένη ἐν τῇ ἀριστερᾷ κομβοδόχῃ ὑπὸ τῶν ἵπποτῶν τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς·—ὁ τῆς κινήσεως ρυθμιστὴς ἐν τῇ μηχανῇ ὠρολογίου·—εἶδος ἐρυθρᾶς μελάνης ἐκ Βρασιλιανοῦ ξύλου·—εἶδος κοκκινοβαφοῦς γύψου χρησιμεύοντος πρὸς χρωματισμὸν cuire de—, ἐρυθρὸς γαλκός, καθαρός.

rosier, ροδῆ, κ. τριανταφυλλιά.

rosière, θ. ἐνιαχοῦ τῆς Γαλλίας ἢ τὸ ἐν εἴδει ρόδου βραβεῖον τῆς ἀρετῆς λαβοῦσα νεᾶνις.

rosse, θ. (δημωδ.) ἄθλιος ἵππος, σαμφοράς, κ. παληάλογον.

rosser, ρ. ἐν. (δημωδ.) δαίρω, τύπτω ἀνηλεῶς, κ. ξυλοφορτόνω.

rossignol, ἀηδῶν, voix de—, φωνὴ καθαρὰ καὶ εὐστροφος·—d'arcadie, ὄνος· un—à gland, βαλανοφάγος ἀηδῶν, ἥτοι χοῖρος·—βαλανάγρα, κόραξ, ἥτοι ἀντικλειδίων τῶν κλεπτῶν καὶ τῶν κλειθροποιῶν δι' οὗ ἀνοίγουσιν ὑποίαν δῆποτε θύραν.

rossinante, ἄθλιος ἵππος, ἐκ τοῦ οὕτως ὀνομαζομένου ἵππου τοῦ Δὸν Κιχώτου, γαμνῶν, σαμφοράς.

rossolis, εὐόσμον σαχαρόμικτον οἰνόπνευμα, κ. ροσόλι.

rostrale, θ. (Ῥωμ.) couronne—e, στέφανος, παριστῶν ἔμβολα νηῶν· colonne—e. ἐμβόλοις κεκοσμημένη στήλη, τουτέστι θριαμβευτικῆ.

rostre, ἔμβολον νηός· les—, βῆμα τῶν ῥητόρων ἐν Ῥώμῃ οὕτω καλούμενον διότι ἐκοσμεῖτο δι' ἐμβόλων νηῶν, ληφθεισῶν παρὰ τῶν Οὐόλσκων.

rot, ἐρευγμός, κ. ῥέψιμον.

rôt, κρέας ὀπτὸν βούς, κ. ψητόν.

rotang ἢ rolin, φοινῆς τῶν Ἰνδιῶν.

rotateur, (ἀνατ.) muscles—, οἱ περιστροφικοὶ μῦς, περιστροφείς.

rotation, θ. περιφορά, κίνησις κυκλική, περιστροφή σώματος περὶ τὸν ἴδιον ἄξονα.

rotatoire, περιστροφικός, κυκλικός· le mouvement—de la terre autour du soleil, ἡ περὶ τὸν ἥλιον στροφή τῆς γῆς.

rote, θ. δικαστήριον τοῦ πάππα συγχείμενον ἐκ δώδεκα ἐκκλησιαστικῶν.

roter, έρεύγω, κ. βεύω.
rôti, όπτόν κρέας βοός, κ. ψητόν.
rôtie, θ. ολογίδιον, πεφρυγμένος άροτος, κ. φρυγανιά, καψαλισμένη φέτα.
rotin, βακτηρία ή βόπαλον έξ ίνδοφοίνικος.
rôtir, κρέας όπτῶ, κ. ψήνω διά τοῦ όβελοῦ κ. σούβλας ή επί τῆς έσχάρας.—δ. οὔδ. (μεταφ.) καίομαι, ψήνομαι, αίσθάνομαι υπερβολικόν καύσονα· on rôtit ici, καίεται· τις έδῶ· je me suis rôti au soleil, έκάην υπό τὰς άκτίνας τοῦ ήλίου.
rôtissage, όπτησις, έψησις, κ. ψήσιμον.
rotisserie, θ. όπτανείον, μαγειρείον ψητῶν.
rôtisseur, euse, όπτανεύς, κ. ψήστης.
rôtissoire, θ. φρυγεύς, άγγεῖον μαγειρικόν έν ᾧ φρύγουσι, κ. ψήνουσι.
rotonde, θ. κυκλική οίκοδομή· —τό όπίσθιον χωρίσμα όδοιπορικῆς άμάξης δημοσίας· —σκιάς στρογγύλη και περίστυλον έντός κήπου· —είδος μανδύου.
rotondité, θ. στρογγυλότης· —πολυσαρχία· il remplit le fauteuil de sa—, πληροῖ τήν έδραν διά τοῦ ὄγκου του.
rotule, θ. (άνατ.) έπιγονίς, έπιγονατίς.
roture, θ. άγένεια, ταπεινή καταγωγή· ό ὄχλος.
roturier, ière, άγενής, χυδαίος, έξ τῶν τοῦ ὄγλου.
roturièrement, χυδαίως, άγενῶς.
rouage, τὸ τροχίασμα, τὸ σύνολον ή έκαστος τῶν τροχῶν μηχανῆς τινος· (μεταφ.) τὰ μέσα, τὰ έλατήρια· les—s d' un gouvernement, ό μηχανισμός κυβερνήσεώς

τινος, τὰ μέσα, τὸ προσωπικόν αὐτῆς.
rouan, anne, cheval—, ίππος στικτός ή ποικιλόχρους.
rouanne, έργαλειον δι' οὔ οι εισπράκτορες τῶν έμμέσων φόρων έπισημαίνουσι τὰ βυτία, τὰ βαρέλια, σημαντήρ.
rouanner, ρ. έν. έπισημαίνω τὰ βυτία διά τοῦ σημαντήρος.
rouannette, θ. έργαλειον τοῦ ξυλουργοῦ, δι' οὔ έπισημαίνει τὸ ξύλον.
rouble, ρούβλιον, άργυροῦν νόμισμα· Ρωσικόν αξίας τριῶν δραχμῶν και 75 λεπτῶν.
rouc ιδέ rock.
roucoulement, ό τρυγμός, ή τῆς τρυγόνος και τῆς περιστερεās φωνή.
roucouler, ρ. οὔδ. γογγύζω, τρύζω ὡς τρυγῶν ή περιστερεά.
roncouyer, ιδέ rocouyer.
roudon, ή redon, φυτόν τι, οὔτινος τὰ φύλλα γρησιμεύουσιν είς τήν βαρικὴν και τήν βυρσοδεψικὴν.
roue, θ. τρογός, κ. ξόδα· (μεταφ.) pousser la—, συμπράττω, συντελῶ είς τήν έπιτυχίαν έργου τινός· la cinquième roue d' un carosse, άνθρωπος ὄλως άχρηστος· la—de la fortune, τὸ άστατον, αί μεταβολαί τῆς τύχης· être au haut de la—, υπερευδαιμονῶ· —βασανιστήριον δι' οὔ έθραύοντο τὰ μέλη τοῦ καταδίκου, είτα δέ άρίνετο να έκπνεύση δεδεμένος επί τροχοῦ· être sur la—, πάσχω δεινῶς.
roué, e, ό υποστάς τήν διά τοῦ τροχοῦ τιμωρίαν, στρεβλούμενος βασανιζόμενος· —άνθρωπος άνευ ήθικῶν άρχῶν και φαυλόθιος.
rouelle, θ. κυκλοειδές τμήμα κρέατος έξ τοῦ μηροῦ τοῦ μόσχου ή τοῦ βοός.
rouennais, e, ό έξ 'Ροτομάνου ή 'Ρουέννης τῆς Γαλλίας.

rouennerie, θ. εἶδος λινοῦ ὑφάσματος ὑφαινομένου ἰδίως ἐν Ρουέννῃ.

rouer, ρ. ἐν. θανατῶ διὰ τοῦ βασανιστηρίου τοῦ τροχοῦ, ἐπὶ τροχοῦ στρεβλῶ,

rouerie, θ. πανουργία, δόλος, κ. κατεργαρία.

rouet, ῥόμβος, κ. ῥοδάνι, κικρίκι τῆς κλωθούσης· — στρόφαλος μάγου.

rouge, ἐρυθρός, κόκκινος *perdreix* —, πέρδιξ ἐρυθρόπους· *boulet* —, σφαῖρα διάπυρος, πεपुरακτωμένη· *cheveux* — s, κόμη πυρρά, ἐρυθρά· — οὔσ. ὕλη ἐρυθρά, ἡ μέλιτος, τὸ φῦκος, ἡ ἐρυθρά βαφή τῶν παρειῶν, κ. τὸ φυκιάσιδι, κοκκινάδι· *elle se met du rouge*,

τὰ βάρει· — (μεταφ.) *le — lui monte au visage*, ἐρυθριᾷ ὑπ' αἰδοῦς, ὑπ' αἰσχύνῃς· — (ἐπὶ προσώπου) *c' est un —*, εἶναι ἐκ τῶν σφόδρα δημοκρατικῶν· — *sonc*, τὸ βαθὺ ἐρυθρόν, τὸ σινικῶν χρῶμα.

rouge, (ὄρνιθ.) εἶδος ἐρυθρόποδος νήσσης.

rougeâtre, ὑπέρυθρος, κοκκινωπός.

rougeaud, ἐρυθρίας, κ. κοκκινωπρόσωπος.

rouge-gorge, (ὄρνιθ.) ἡ πυραλίς, ὁ ἐρυθθεύς, κ. πύρουλας.

rougeole, θ. (ἰατρ.) ἡ φλύσις, ἡ ἱλαρη, ἡ κατὰ νεολογίαν ἱλαρά.

rouge-queue, (ὄρνιθ.) ὁ φοινίκουρος.

rouget, (ἰγθ.) ἐρυθρίνος, κ. λυθρίνι, μετζάνι.

rougette, θ. εἶδος νυκτερίδος.

rougeur, θ. τὸ ἐρύθημα, κ. κοκκίνισμα· *la rougeur lui monte au visage*, ἐρυθριᾷ, κ. κοκκινίζει.

rougir, ρ. οὐδ. ἐρυθριῶ, κ. κοκκινίζω· — *de honte*, ἐρυθριῶ ὑπ' αἰδοῦς, κ. κοκκινίζω ἀπὸ ἐντροπῆς· — ρ. ἐν. ἐρυθραίνω, καθιστῶ

ἐρυθρόν, κοκκινίζω· — *son eau*, ἐμβάλλω ὀλίγον οἶνον εἰς τὸ ὕδωρ μου.

rougissant, ε, ἐρυθριῶν· ἐρυθραίνων, κοκκινίζων.

rouille, θ. ἴος, βρώσις, σχωρία, κ. σκουριά, ὀξειδῶσις· — (βοτ.) νόσος φυτῶν τινῶν, ἡ ἐρυσίδη.

rouiller, ρ. ἐν. ἰώω, κατιῶ, σχωριάζω· — (μεταφ.) βλάπτω ἐξ ἀδρανείας· *l'oisiveté rouille l'esprit*, ἡ ἀργία σχωριάζει, τοῦτέστιν ἀμβλύνει τὸν νοῦν· *se —*, ἰοῦμαι, σχωριάζω.

rouilleux, euse, ἰόχρους, ἔχων τὸ χρῶμα σχωρίας.

rouillure, θ. τὸ ἰοῦσθαι, σχωρίαμα, κ. σκούριασμα.

rouir, ρ. ἐν. ἐμβρέγω τὸ λίνον ἢ τὴν κάνναβιν πρὸς εὐκολωτέραν ἐξεργασίαν.

rouissage, διάβρεξις τοῦ λίνου ἢ τῆς κάννάβεις ἵνα εὐκολώτερον χωρίσω τὸν φλοιὸν ἀπὸ τοῦ στελέχους.

roulade, θ. κατακύλισμα ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω· *il a fait une belle —*, νόστιμα κατεκυλίσθη, κ. ἐκατρακύλισεν· — (μουσ.) τροχαλή, πολλῶν φωνῶν στιχηδὸν ἐκφώνησις ἢ κροῦσις ἐν μιᾷ συλλαβῇ, πολύχρωμον.

roulage, τὸ φορταγωγεῖν δι' ἀμάξης, φορτηγία, ἀμαξεία, μετακόμισις· — φορταγωγικὸν γραφεῖον ἢ κατάστημα.

roulant, ε, εὐτρόχαλος, εὐκύλιστος· *voiture bien — e*, ἀμαξα εὐκίνητος· *feu —*, πῦρ στιχηδόν, πυροβολισμοὶ ἀλλεπάλληλοι, ἀδιάκοποι· — (μεταφ.) *feu — d' épigrammes*, ἀλλεπάλληλα δηκτικὰ ἐπιγράμματα ἢ σκώμματα.

rouleau, τυλιγμένος γάρτης, τύλιγμα, σύστρεμμα, φάκελλος· — κύλινδρος ξύλινος, λίθινος κτλ. πρὸς

διαφόρους χρήσεις: — de patissier, πλακουντοποιοῦ ὁ ξύλινος κύλινδρος δι' οὗ ἀνοίγει φύλλα ζύμης: — πληθ. φορταγωγικοί ξύλινοι κύλινδροι: — (τυπογρ.) ὁ μελανωτῆρ τοῦ πιεστηρίου κύλινδρος.

roulée, θ. (δριμωδ.) ξυλοκόπημα.

roulement, κυλίνδουσις, κύλισμα: — d' un carrosse, ἡ ἐπὶ τροχῶν κίνησις, δρόμος ἀμάξης: — de tambour, βραγδαία γοργί, τυμπανοκροσία: — d' yeux, ὀφθαλμῶν περιστροφή, κίνησις, μετάθεσις βλέμμάτων: — (μεταφ.) κρότος παρεμφερῆς τῷ τῆς ἀμάξης: — du tonnerre, ὁ παρατεταμένος κρότος τῆς βροντῆς: grand — de fonds, μεγάλη κυκλοφορία χρηματικῆ, μεγάλη κίνησις τοῦ χρηματιστηρίου ἢ τῆς ἀγορᾶς.

rouler, ρ. ἐν. κυλινδῶ, ἀνακυλινδῶ, κυλίω, ἐπικυλίω, κατακυλίω, ἀποκυλίω: κ. κατρακυλῶ. — συνελίσσω, τυλίσσω: — une pièce d' étoffe, συνελίσσω ὕφασμα: — les yeux, ἰλλωπίζω, περιστρέφω τοὺς ὀφθαλμούς, τὰ βλέμματα: — carrosse, εἶναι τινα κύριον ἀμάξης, κεκτῆσθαι ἰδίαν ἀμαξάν: — (μεταφ.) συλλαμβάνειν ἐν τῷ νῷ, μελετᾶν: — un projet dans sa tête, ἀνακινεῖν σχέδιόν τι, σκοπὸν τινα ἐν τῇ κεφαλῇ: ρ. οὐδ. τρέχειν κυλινδούμενον: — du haut en bas, κατακυλισθῆναι ἐξ ὕψους: — (μεταφ.) κροτῶ ὡς ἐκ κυλινδῆσεως: le tonnerre roule sur nos têtes, ἡ βροντὴ βρέμει ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν: — sur l'or, εἶναι τινα πολὺ πλούσιον, βαθύπλουτον: — tout roule là-dessus, τὸ πᾶν περὶ τοῦτο στρέφεται, τουτέστιν ἐξαρτᾶται ἐκ τούτου: son discours roule sur la morale, ὁ λόγος αὐτοῦ περὶ τὴν ἠθικὴν στρέφεται, τὴν ἠθικὴν ἔχει ὡς θέμα: se —, κυλινδεῖσθαι, κ. κατρακυλῶ.

roulette, θ. τρογίσκος, ὑπόκυκλον, κ. καροῦλι κλίνης, θρονίου, τραπέζης, ἀνακλίντρον κτλ.: — τρογίσκος γαλκοῦς τῶν βιβλιοδετῶν, δι' οὗ ἐπικολλῶσι τὸ γρύσωμα ἐπὶ τῆς ῥάχews τῶν βιβλίων: — κυλίστρα, εἶδος κυβείας ἐπὶ κύκλου μεγάλου ἔχοντος 76 διαίρεσις ἐναλλάξ μελαίνας καὶ λευκάς.

rouleur, euse, (ναυτ.) πλοῖον σφόδρα ἐπὶ ἄτερα κυλιόμενον: — ἐργάτης ἄστατος, μεταβαίνων ἀπὸ ἐργοστασίου εἰς ἐργοστάσιον: — (ἐντομ.) κανθάρια, κ. σκαθάρια.

rouleuse, θ. φυλλόστροφος, εἶδος κάμπης.

roulier, ἀμαξεύς, φορταγωγός, μετακομιστής.

roulis, (ναυτ.) τὸ τοῦ πλοίου σάλειμα, σάλος.

rouloir, ἐργαλεῖον τῶν λαμπαδοποιῶν, κύλιστρον.

rouluer, θ. (γεωρ.) νόσος τῶν δένδρων, ῥάγισμα.

roumain, e, Ῥουμουῖνος.

roupie, θ. τὸ διὰ τῆς ῥινόσ ἀποστάζον ὑγρόν: — νόμισμα τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ἀξίας δρ. 2, 50: — νόμισμα Περσικὸν ἀξίας δρ. 38, 70.

roupieux, euse, κορυζώδης, μυζώδης.

roupiller, ρ. οὐδ. ὑπνώττω ἐλαφρῶς, ἐλαφροκοιμῶμαι.

roupilleur, euse, νυσταλέος.

roure, ἰδὲ rouvre.

roussâtre, ὑπόπυρρος.

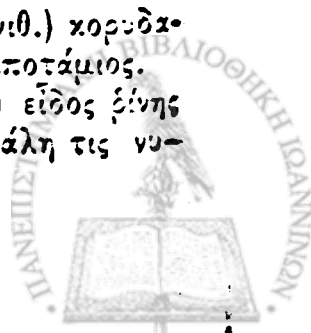
rousseau, πυρρόθριξ.

rousselet, πυρρόχρουν θερινὸν ἄπιον.

rousselette, θ. (ὄρνιθ.) κορυδαλὸς τῶν δασῶν.

rousserole, θ. (ὄρνιθ.) κορυδαλὸς ὁ λιμναῖος ἢ παραποτάμιος.

roussette, θ. (ἰχθ.) εἶδος ῥίνης ἢ σκυλοψάρου: — μεγάλη τις νυ-

κτερίς τῶν Ἰνδιῶν — (χυδ.) ὑπολαῖς ἢ τῶν θασῶν.

rousseur, πυρρότης, τὸ ἐρυθρωπὸν χρώμα· tache de—, φακίδες, ἐφηλίδες τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν, κ. πανάδες, πιτσιλάδες.

roussi, πυροκαύματος, φρύγματος ὁσμῆ, κνίσσα· cela sent de—, μυρίζει κατὰ.

roussiller, ῥ. ἐν. ἐπικαίω, κ. καψαλίζω.

roussin, ἵππος ἔνορχις μετρίου μεγέθους — un — d' Arcadie, ὄνος.

roussir, ῥ. ἐν. πυρσαίνω, ἐκπυρρῶ, περικαίω, ξανθαίνω· le feu a roussi cette étoffe· ῥ. οὐδ. καί se—, πυρροῦμαι, γίνομαι πυρρός.

rout, (ῥουτ ἢ ῥάουτ) (Ἄγγλ.) ὁμιλος, ὁμήγυρις ἐκ τῶν τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας, τῶν ἀριστοκρατῶν.

route, θ. μεγάλη ὁδὸς ἔξω τῆς πόλεως, ἀλλαγῶσε ἄγουσα·—διευθύνσεις ἢ ἀκολουθεῖ τις κατὰ ξηρὰν ἢ θάλασσαν, δρόμος·—διάστημα διανυόμενον ὑπὸ τῶν οὐρανίων σωμάτων καὶ τῶν ποταμῶν. feuille de—, φύλλον πορείας στρατιώτου.

routier, βιβλίον δεικνύον τὰς ὁδοὺς, τὰς θαλασσοπορίας κτλ — vieux routier, ἔμπειρος περὶ τι, πεπειραμένος ἄνθρωπος· —s, συμμορίαι στρατιωτῶν λεηλατούντων· — ἐπίθ. cartes —es, χάρται δεικνύοντες τὰς ὁδοὺς.

routine, θ, τριβή, ἀσκησις, πείρα.

routiné, e, ἐντριβής, ἡσκημένος, γεγυμνασμένος.

routiner ἢ rouler, ῥ. ἐν. διδάσκω πρακτικῶς.

rontinier, ière, τῆ συνηθειᾶ ἀκολουθῶν, ἐμπειρικός, πρακτικός.

routoir, κόλυμβος, μέρος ἐν ᾧ διαβρέγουσι τὴν κάνναβιν.

rouverin, σίδηρος εὐθραυστος·

rouvieux, ἢ roux-vieux, εἶδος ψώρας τῶν ἵππων.

rouvre, ἢ roure, εἶδος παχείας δρυός, στρεβλῆς καὶ οὐ πολὺ ὑψηλῆς.

rouvrir, ῥ. ἐν. (κλίβ ὡς ouvrir) ἀνοίγω πάλιν, ἐκ νέου.

roux, θ. rousse, πυρρός, πυρρώδης, πυρσός·—ούτ. τὸ πυρρὸν χρώμα.

royal, aux, βασιλείος, βασιλικός, ἀνακτορικός· ordonnance —e, βασιλικὸν διάταγμα· prince—, ὁ ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ θρόνου.

royale, θ. ὑπογένειον ὑπὸ τὸ χεῖλος·—Τὸ αὐτὸ καὶ impériale λέγεται.

royalement, βασιλικῶς, ἡγεμονικῶς, ἀνακτορικῶς.

royalisme, φιλοβασιλικότης.

royaliste, φιλοβασιλικός, μοναρχικός, ἀνήκων εἰς τὸ βασιλικόν, μοναρχικὸν κόμμα.

royaume, βασιλεῖον, κράτος, — βασιλεία· le —des cieux, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς· le —des morts, ὁ ἄδης.

royauté, θ. τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, ἡ βασιλεία.

ru, ῥυάκιον.

ruade, λακτισμός.

ruban, ταινία, κ. κορδέλλα, σειρίτι·—παράσημον· porter le— à sa décoration, φέρειν παράσημον ἐν τῇ κομποδόγῃ·—(ἀρχιτ.) κόσμημα ἐν εἰδει ταινίας, κυμάτιον.

rubané, e, κεκοσμημένος διὰ ταινιῶν·—ταινιώδης, ὅμοιος ταινία· canon —, σωλὴν πυροβόλου ὄπλου ταινιώδης, δακτυλιωτός.

rubaner, ῥ. ἐν. κοσμῶ διὰ ταινιῶν·—συνελίσσω τὸν σίδηρον πρὸς κατασκευὴν σωλῆνος πυροβόλου ὄπλου.

rubanerie, θ. ταινιοποιία· ἐμπόριον τῶν ταινιῶν.

rubanier, ière, ταινιοπλόκος· ταινιοπώλης.

rubéfaction, θ. ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ δέρματος ἐξ ἐπιθέσεως φαρμάκων.

rubéfiant, e, ἐρυθροποιός, ἐρυθραντικός.

rubéfier, ρ. ἐν. ἐρυθραίνω, κ. κοκκινίζω.

rubescent, e, ὑπέρυθρος ἢ ἐρυθραίνόμενος.

rubiacées, θ. πληθ. (βοτ.) ἐρυθροδανοειδής.

rubican, ἵππος μέλας ἢ πυρρός καὶ λευκόστιχτος.

rubicon, Ῥουβίκων, μικρὸς τῆς Ἰταλίας ποταμός· *passer le* —, ἐπιχειρεῖν τι ἀμετακλήτως, ἀνεπιστρέφει.

rubicond, ἐρυθρός τὸ πρόσωπον.

rubis, (ὄρουκτ.) λίθος πολύτιμος, τὸ ἀνθράκιο, κ. ρουμπίνι.

rubrique, ἐπιγραφαὶ νομικῶν βιβλίων· —σινωπὶς ἢ ἐρυθρὰ κιωλίκα· —ψευδώνυμοι ἐκτυπώσεις βιβλίων, φερόντων ὁτλ. ὅτι ἐτυπώθησαν π. γ. ἐν Ἀθήναις ἐν ᾧ ἐτυπώθησαν ἐν Σύρω ἢ Σμύρνη· —ἐν ἐσημερίῃ: τὸ ὄνομα τοῦ μέρους ὅθεν ἦλθεν ἀγγελία τις· —πᾶν ὅτι ἐν βιβλίοις ἐκτυποῦται ἐρυθρόν· —(μεταφ.) πανουργία, τεχνάσματα.

ruche, θ. κυψέλη, κ. μελισσώννας, μελίσσι· (μεταφ.) εἶδος πτυχῆς κοσμηματικῆς τῆς ἐσθῆτος.

ruchée, θ. τὸ ὄλον τοῦ μέλιτος κυψέλης.

rucher, μελισσών, μελισσοτροφεῖον.

rucher, ρ. ἐν. κοσμοῦ διὰ τινων κυψελοειδῶν πτυχῶν τὴν ἐσθῆτα.

rude, τραχύς, ἀδρῦς· ὀριμὸς· *rue* —, δέρμα τραχύ· *chemin* —, ὁδός· *traçeta*· *vin* —, οἶνος στυφός, κ. προῦσχος· —σκληρὸς δύσκολος· *de* —, ἀλγεινός· (μεταφ.) πικρὸς τὸν χαρακτήρα, χαλεπός, ἀπότο-

μος· *saison* —, ὥρα τοῦ ἔτους ὀφθαλμεία, χειμερινή· *voix* —, φωνή· *traçeta*, βραγγιώδης· *maitre* —, δεσπότης σκληρός, —*adversaire*, δεινὸν ἀντίπαλος.

rudement, τραχέως, ὀριμέως, δυσκόλως, δεινῶς, σκληρῶς, χαλεπῶς, βαρβάρως, ἀποτόμως.

rudenté, e, (ἐπὶ στηλῶν) βραβδόγλυφος, σπονδύλους ἔχων.

rudenter, ρ. ἐν. ἐγγλύφω ἐν ταῖς βραβδώσεσι τῶν στύλων ταινίας καὶ ἄλλα κοσμήματα.

rudenture, θ. οἱ σπόνδυλοι, τὸ βραβδόγλυφον στηλῆς.

rudéral, e, ὁ ἐπὶ ἐρειπίων φερόμενος.

rudesse, θ. τραχύτης, σκληρότης, χαλεπότης· —*de la peau*, τραχύτης τοῦ δέρματος· —(μεταφ.) ἀγροικία, βαρβαρότης· τὸ δύσμορφον, ἀκατέργαστον· τὸ βραγγιώδες· *la* —*de la voix*, ἡ τραχύτης, τὸ βραγγιώδες τῆς φωνῆς· —*des traits*, τὸ γονδροειδές τῶν χαρακτηριστῶν τοῦ προσώπου· *traiter qqn avec* —*χαλεπῶς*, σκληρῶς φέρομαι πρὸς τινα.

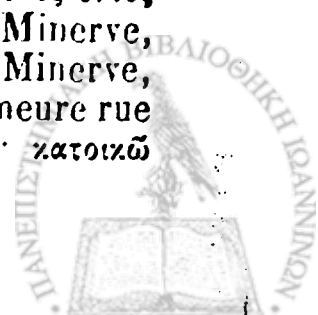
rudiment, τὰ στοιχεῖα, αἱ στοιχειώδεις γνώσεις, αἱ ἀρχαὶ τέχνης ἢ ἐπιστήμης τινός· τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὀργάνων· *les* —*s des plantes*, τὰ ὀργανικά στοιχεῖα τῶν φυτῶν· —*s*, βιβλίον περιέχον τὰ στοιχεῖα τῆς Λατινικῆς γλώσσης, προπαίδεια.

rudimentaire, στοιχειώδης.

rudoiment, τραχὺς τρόπος πρὸς τινα, ἐπιπληξίς.

rudoyer, ρ. ἐν. διωθῶ, παρωθῶ· φέρομαι σκληρῶς, βαρβάρως· ἐπιπλήττω ἀποτόμως.

rue, θ. ἀγυιά, ῥύμη, ὁδός ἐντός πόλεως ἢ κώμης κτλ· —*Minerve*, ἐλλειπτικῶς, ἀντὶ —*de Minerve*, ὁδός Ἀθηνᾶς, κτλ. *je demeure rue de l' université, n° 15*· κατοικῶ

ἐν τῇ ὁδῷ Πανεπιστημίου, ἀριθ. 15 — (βοτ) τὸ κήγανον.

ruée, σωρὸς κοπρόμικτος σερσηπότων ἀγύρων καὶ χορτῶν.

ruelle, θ. μικρὰ ὁδός, στενωπός.

rueller, ῥ. ἐν. (γεωπ.) — **la vigne**, χαράττω διόδους ἐν τῷ ἀμπελώνι.

ruette, θ. στενωπός.

ruer, ῥ. οὐδ. (ἐπὶ ἵππων καὶ ὄνων) ἀνατινάσσειν τοὺς ὀπισθίους πόδας, πτερνίζειν, λακτίζειν. sc —, ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω.

rueux, euse, λακτιστής, ἐφορμητής.

rugine, (χειρουρ. ἐργαλ.) ξίστρον τῶν ὀστέων.

ruginer, ῥ. ἐν. (χειρ.) ῥυκανίζω, ξέω τὰ ὀστά.

rugir, ῥ. οὐδ. ὀρύομαι, βρυχῶμαι.

rugissant, e, ὀρυόμενος, βρυχώμενος. **la mer** — e, ἡ πολύφλοιστος θάλασσα.

rugissement, ὀρυγμός, βρυχηθμός, βρυγμός λέοντος.

rugosité, θ. τραχύτης, ῥικνότης, ῥυσσότης ἐπιφανείας.

rugueux, euse, τραχύς, ἀνώμαλος.

ruilée, θ. περιεπίγρισμα τοῦ γείσου στέγης ἵνα συγκρατῆ τὰς κεραμίδας.

ruiler, ῥ. ἐν. ἐπιχρίω τὰς κεραμίδας παρὰ τὸ γείσωμα τῆς στέγης ἵνα συγκρατῶνται μὲ τὸν τοῖχον.

ruine, θ. κατάπτωσις· κατάλυσις· καταστροφή· ὄλεθρος, ἀπώλεια· — ἀφανισμός· — πτώχευσις. — ἐρείπιον **les** — **s de l'Acropole** τὰ ἐρείπια τῆς Ἀκροπόλεως.

ruiner, ῥ. ἐν. ἀνάστατον ποιῶ, καταλύω· — **une ville**, κατασκάπτω, καταστρέφω πόλιν· **la grêle a ruiné les vignes**, ἡ χαλαζα κατέστρεψε τὰς ἀμπέλους· — (με-

ταφ.) φθείρω, καταστρέφω, ἀφανίζω τὴν περιουσίαν, τὴν ὑγιείαν, τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν, κτλ. sc —, καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι, πτωχεύω· — ἐρείπδομαι, καταρρέω· **ce château commence à se** —, ἡ ἔπαυλις, τὸ μέγαρον τοῦτο, ἀρχεται καταρρέον, καταπίπτει· **cet homme se ruine au jeu**, ἐκείνος ὁ ἄνθρωπος ἀφανίζεται, θὰ χάσῃ τὴν περιουσίαν του εἰς τὸ χαρτοπαίγιον.

ruineusement, καταστρεπτικῶς, ὀλεθρίως, λίαν ἀσώτως, ἐπιζημίως.

ruineux, euse, καταστρεπτικός, δαπανηρότατος, λίαν ἄσωτος, ἐπιζημιος.

ruinure, θ. ἐντομή ἐν ξύλῳ, ἐγκόλωμα ἵνα δεχθῇ τὴν λιθοτομήν.

ruisseau, ῥύαξ, ῥυάκιον, ῥεῖθρον, ῥέον ὕδωρ ἐν ταῖς ὁδοῖς· (μεταφ.) πᾶν ὅ τι ῥεεῖ ἀφθόνως· — **de vin**, ἀφθονία οἴνου· — **de larmes**, χεῖμαρρος δακρύων.

ruisselant, e, — **de sueur, de sang**, ἰδρῶτι, αἵματι ῥέων.

ruisseler, ῥ. οὐδ. ῥέω, διαρρέω· **son sang ruisselait**, τὸ αἷμά του ἔρρεε κρουνηδόν.

ruisselet, ῥυάκιον.

rumb ἢ **rhumb**, (ναυτ.) ἄνεμος μεταξύ δύο ἐκ τῶν 32 τῆς πυξίδος διαιρέσεων.

rumen, (-μέν) πρῶτος στόμαχος τῶν μηρυκαζόντων ζώων.

umeur, θ. κρότος, ὑπόκωφος, βοή ἀσαφής, ὀγλοβοή· ἐκ δυσαρσκειας γογγυσμός· **que signifie cette** —, τί σημαίνει, αὕτη ἡ ὀγλοβοή· — ῥήμη, ἀδόκμενον, ἀκουσμα· **la** — **publique l'accuse**, τὰ σόματα πάντων κατηγοροῦσιν αὐτόν.

ruminant, e, μυρμηκίζων, μυρμηκώμενος· — οὐσ. μυρμηκώμενον ζῶον.

rumination, θ. μηρυκασμός,

ἀναμυρύνκσις, (μεταφ.) ἀναπόλκσις, σκέψις.

ruminer, μυρυνάζω, ἀναμυρυνκῶμαι, ἀναμασσῶ (μεταφ.) σκέπτομαι, μελετῶ, βασανίζω, ἐξετάζω.

runes, θ. γραφικοὶ χαρακτῆρες τῶν ἀρχαίων Σκανδιναυῶν.

runique, ῥουνικός, σκανδιναυικός.

rupestral, e, (βοτ.) πετροφυής.

ruptile, (ἐπὶ καρπῶν) εὐσχιστος, αὐτόρρηκτος, αὐτομάτως ἀνοιγόμενος, σχιζόμενος.

ruptilité (βοτ.) τὸ αὐτόρρηκτον.

ruption, θ. (βοτ.) σχίσις, διάρρηξις.

rupture, θ. ῥήξις, σχίσμα· ῥήγμα, διακοπή· κ. σπάσιμον· — (μεταφ.) ἐρήξις διάρρηξις σχέσεων· παύσις φιλίας, διάστασις, χωρισμός· —

passagère, ῥήξις, διχόνοια πρόσκαιρος· — ἀκύρωσις, διάλυσις· — **de la paix**, κατάλυσις, διατάραξις τῆς εἰρήνης.

rural, e, aux, ἀγροτικός, bien — ἀγρός· propriété — e, ἀγροικία, ἀγροτική οἰκία.

ruricale, ἀγροδίαιτος.

ruse, θ. δόλος, πανουργία, τέχνασμα· — **de guerre**, στρατήγημα.

rusé, e, δόλιος, δολιότροπος, πικροῦργος.

ruser, ῥ. οὐδ. δολιεύομαι, πανουργεύομαι, πανουργίαις χρωῶμαι, τεχνάζομαι.

Russe, Ῥώσος.

rustaud, e, ἄγροικος, ἀγροίκος, κ. χωριάτης.

rustauderie, θ. ἀγροικία, κ. χωριατωσύνη.

rusticité, θ. ἀγροικότης· ἀγροικία.

rustique, ἄγροικος, ἀγροδίαιτος, χωρικός· travaux — s, ἀγροτικά ἐργασία, γεωργικά (μεταφ.) ἀγροίκος, σκαιός· ἀκατέργαστος, ἄξεστος, γονδροειδής· maison — ique

—, ἀγροτική οἰκία· ordre —, ῥυθμός, ἀγροτικός, ἀπλούστατος, αἰγ —, ὕψος χωρικόν, τρόποι ἀγροτικοί· langue — ique, γλῶσσα, διάλεκτος τῶν ἀγροτῶν, τῶν χωρικῶν.

rustiquement, ἀγροτικῶς, ἀγροικῶς· ἀπλοϊκῶς, γονδροειδῶς.

rustiquer, ῥ. οὐδ. ἐπὶ τὸ ἀγροτικώτερον ῥυθμίζω, διατίθηναι, κατασκευάζω, κτιζω μὲ λίθους ἀπελεκήτους.

rustre, σκαιός, ἄγροικος, κ. χωριάτης, γονδροειδής.

rut, σκύζα, ὄργασμος, ὁ πρὸς συνουσίαν πόθος τῶν ζώων.

rutabara, (βοτ.) γογγύλιον κίτρινον ἢ τῆς Σουηδίας.

rutacées, (βοτ.) τὰ πιγανοειδῆ φυτά.

rutiland, e, χρυσοειδής, λαμπρός ὡς ὁ χρυσός.

rythme, ῥυθμός ποιητικός, μουσικός, ὄργιστικός.

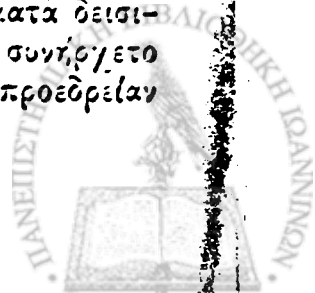
rhythmique, ῥυθμικός.

S

S, s, τὸ δέκατον ἔννατον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου καὶ τὸ δέκατον πέμπτον τῶν συμφώνων.

sa, θηλ. τοῦ κτιτ. ἐπιθ. son, αὐτοῦ αὐτῆς, ἢ ἑαυτοῦ-ῆς, ἢ ὀικῆ του, της.

sabbat, τὸ σάββατον τῶν Ἰουδαίων — νυκτερινὴ συναγωγὴ, συνάθροισις μάγων, ἧτις κατα δαιμονίαν τινὰ δηρώδη συνήργετο τὸ μεσονύκτιον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν

τοῦ σατανᾶ· —(μεταφ.) θόρυβος, ταραχή.

sabbataire, σαββατίζων, σαββατιστής, ὁ φυλάττων τὸ σάββατον.

sabbatine, θ. συζήτησις ἢ ἐξετάσις σαββατιαία.

sabbatique, ἐπίθετον διδόμενον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ἕκαστον ἑβδομον ἔτος, καθ' ὃ ἐσχόλαζον οἱ ἄγροί, σαββατικός ἐνιαυτός.

sabéen, σαβαϊστής, πυρολάτρης, ἀστερολάτρης.

sabéisme, σαβαϊσμός, λατρεία τοῦ πυρός καὶ τῶν οὐρανίων σωμαμάτων.

sabellianisme, σαβελλιανισμός, διδασκαλία τοῦ Σαβελλίου.

sabine, θ. (βοτ. θάμν.) βράθυς, τὸ σαβίνιον.

sable, ἡ ἄμμος· **banc de**—, σύρτις, τὰ βραχέα, κ. ῥηγά· —(μεταφ.) **bâtir sur le**—, οἰκοδομῶ ἐπὶ τῆς ἄμμου, τουτέστιν ἐπὶ ἀσθενοῦς ἢ σφαλερᾶς βάσεως στηρίζομαι, κακῶς ὑπολογίζω.

sabler, ῥ. ἐν. καλύπτω, στρώνω δι' ἄμμου· (μεταφ.) καταπίνω, ἀπορροφῶ ταχέως καὶ μετὰ πολλῆς ὀρέξεως καὶ ἡδονῆς· —**une bouteille de vin**, ἀδειάζω, καταπίνω ὀλόκληρον φιάλην οἴνου.

sableux, euse, ἄμμομιγής.

sablier, ἄμμοθήκη· —εἶδος κλεψύδρας, ἄμμόμετρον ναυτικόν ἐν χρήσει μετὰ τοῦ ὁρομολογίου.

sablon, ψάμμιον, λεπτὴ ἄμμος πρὸς κάθαρσιν τῶν ἀργυρῶν σκευῶν.

sablonner, ῥ. ἐν. καθαίρω διὰ ψαμμίου, διὰ λεπτῆς ἄμμου.

sablonneux, euse, ἄμμοώδης.

sablonnier, ἄμμοπώλης.

sablonnière, θ. ψαμμάθων.

sabord, θ. θυρίς τηλεβόλου ἐπὶ τῆς πλευρᾶς πλοίου, τηλεβολήθρα, κ. μπουκαπύρτα.

sabot, ξύλινον πέδιλον ἢ ὑπό-

δημα, κρούπεζα, κ. τσόκρον· — **du cheval**, ἵππου ἢ ἄλλων τινῶν ζώων ὄπλῃ ἢ ὄνυξ· —γαλχοῦν ὑποπόδιον ἐπίπλων τινῶν· βέμβηξ, κ. σβοῦρα τῶν παιδίων· —σιδηρᾶ πλάξιθεμένη ὑπὸ ἓνα τροχόν τῆς ἀμάξις ἐν καταβάσει ἵνα κωλυθῇ ἡ στροφή· —(μεταφ.) ἄθλιον μουσικόν ὄργανον· —ἄθλιον σφαιριστήριον· κ. τ. λ. **dormir comme un** —, κοιμᾶσθαι βαθέως.

sabotage, κρούπεζοποιία.

saboter, ῥ. οὐδ. κροτῶ διὰ τῶν ξυλίνων ὑποδημάτων· —στροβιλῶ, βεμβηγίζω, κ. παίζω τὴν σβοῦραν.

sabotier, κρούπεζοποιός, κ. τσοκαρᾶς.

sabotière, εἶδος ὀρχήσεως μετὰ κρούπεζων.

sabouler, ῥ. ἐν. κατατρύχω, βασανίζω, ἐπιπλήττω δριμέως.

sabre, ξίφος, σπάθη, ῥομφαία οἷαν φροῦσιν οἱ στρατιῶται· τοῦ ἵππου κ. τ. λ.

sabrenasser, ῥ. ἐν. καταστρέφω.

sabrenauder, ῥ. ἐν. κακῶς ἐκτελῶ, ἀδεξιῶς ἐργάζομαι.

sabrer, ῥ. ἐν. σπαθίζω, κόπτω διὰ τοῦ ξίφους· —(μεταφ.) —**une affaire**, περατῶ ἐργασίαν τινὰ μετὰ σπουδῆς.

sabretache, εἶδος σακκίου κρεμαμένου ἀπὸ τοῦ ζωστήρος οὐσάρου ἵππέως.

sabreur, ἀνδρεῖος στρατιώτης· ἰδίως δὲ στρατηγός μᾶλλον ἀνδρεῖος ἢ συνετός.

sabulaire, ἄμμοώδης.

sabulicole, ἄμμοόδιος.

saburrat, e, ἐκ κακῆς ὕλης τοῦ στομάχου, ἐκ δυσπεψίας.

saburre, θ. κακὴ ὕλη ἐν τῷ στομάχῳ ἐκ δυσπεψίας.

sac, θύλαξ, θύλακος, σάκκος· —τὸ περιεχόμενον σάκκου· —δερμάτινος

σάκκος τοῦ στρατιώτου, γυλιός· — λινούν ένδυμα ὅπερ ἐφόρουσιν οἱ μοναχοί· ταγμαίων τινῶν έν μετανοία· — (μεταφ.) homme de—et de corde, μαστιγίας, ἀγχονίας, κ. ἄνθρωπος τοῦ σχοινοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ, κακοῦργος· — à vin, μέθυσος· — à papier! οἰκείος ὄρκος ἢ βλασφημία. μὰ τὰ πράσα!

sac, δῆσις, ἐκπόρθησις, λεηλασία.

saccade, θ. τιναγμός, ἀνατιναγμός, ὄρμημα.

saccader, ρ. έν. ἀνατινάσσω διὰ τοῦ χαλινοῦ τὸν ἵππον.

saccage, ἀνασπάτωσις, δῆσις.

saccagement, ἐκπόρθησις, δῆσις, λεηλασία.

saccager, ρ. έν. ἐκπορθῶ, δηῶ, λεηλατῶ· — une ville, ἐκπορθῶ, λεηλατῶ πόλιν.

saccageur, ἐκπορθητής, ἐρημωτής.

saccharate (-κα-) ένωσις τῆς σακχάρως μετ' ὀξέως τινὸς μεταλλικοῦ.

saccharifère (-κα-) σακχαριφόρος.

sacchareux, euse (-κα-) σακχαρώδης.

saccharification, θ. (-κα-) σακχάρωσις.

saccharifier, ρ. έν. (-κα-) σακχαρῶ, μεταβάλλω εἰς σάκχαριν.

saccharimètre (-κα-) σακχαρόμετρον.

saccharin, e (-κα-) σακχάρειος, σακχαρικός.

saccharose, θ. σακχάρωσις.

sacellaire, σακελλάριος.

sacerdoce, ἱερωσύνη, ἱερατεία, κ. παππαδωσύνη.

sacerdotal, e, ἱερατικός.

sachant, ένερ. μετοχ. τοῦ savoir.

sachée, θ. ὅσον σάκκος περιέχει, κ. μία σακχιά.

sachet, σακκίον, κ. σακκοῦλι· — σακκίδιον, περιέχον ἀρώματα· — κληρικὸς φορῶν κιλίκιον.

sachesse, θ. σακκοφόρος μοναχή.

sacoché, εἶδος γονδροῦ δερματίνου βαλαντίου· — σάκκος έν ᾧ ο τραπεζικοὶ κομιστοὶ ἢ εἰσπράκτορες βάλλουσι τὰ γρήματα.

sacramentaires, μεταρρουμιστοὶ οἵτινες ἤρνοῦντο τὴν πραγματικὴν παρουσίαν τοῦ αἵματος καὶ σώματος τοῦ Χριστοῦ έν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ.

sacramental, e, aux ἢ sacramentel, elle, τῶν θείων μυστηρίων, μυσταγωγικός.

sacre, τὸ χρίσμα, ἢ χρίσις τῶν χριστιανῶν βασιλέων· — (ὄρνιθ.) εἶδος ἱέρακος.

sacré, e, ἱερός, ἅγιος· livres—s, τὰ ἱερά βιβλία, ἢ Ἁγία Γραφή, Παλαιὰ καὶ Νέα Διαθήκη· histoire—ée, ἡ ἱερά ἱστορία· ordres—s, ἡ χειροτονία, αἱ τῶν ἱερωμένων τάξεις, le—collège. ὁ τῶν καρδινάλιων σύλλογος έν Ῥώμη· (μεταφ.) ἱερός, ἀπαραβίαστος· dépôt—, ἱερά παρακαταθήκη· la personne du roi est—ée, τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως εἶναι ἱερόν, ἀπαραβίαστον· — il n'ya rien de—pour lui, οὐδέν ὑπάρχει ἱερόν δι' αὐτόν· feu—, πῦρ ἱερόν, αἶσθημα εὐγενές· le feu—de la liberté, τὸ ἱερόν πῦρ τῆς ἐλευθερίας· parole—ée, λόγος, ὑπόσχεσις ἀπαραβίαστος· je vous donne ma parole la plus—ée, σὰς δίδω ἱερωτάτην ὑπόσχεσιν· — ἐπὶ ὕβρεων, ὄρκων· — coquin! ἀχρεῖτε! κατεργάρη! — animal! ὀχρεῖτον ζῶον! sacré moutard, να! ἀχρεῖτον παιδάριον, να!, ἀλήθεια!

sacrement, ἱερόν μυστήριον· le saint—, ἡ θεία μυσταγωγία, ἡ κοινωνία, ἢ μετάδοσις.

sacrer, ῥ. ἐν. χρίω, χειροτονῶ·
—un roi, χρίω ἐλαίῳ ἐπ' ἐκκλησίας
καὶ διὰ θρησκευτικῆς τελετῆς τὸν
νέον βασιλέα·—un évêque, χειρο-
τονῶ ἐπίσκοπον·—ῥ. οὐδ. γρῶμαι
ὕβριστικῶς ἐπιφωνήματα καὶ ὄρκους.

sacret, ἄρρη, ἱέραξ.

sacrificateur, βουθύτης, ἱε-
ροθύτης, θυσιαστής.

sacrificatoire, θυτικὸς, θυ-
σιαστήριος.

sacrificature, θ. ἱεροποιία, ἀ-
ξίωμα τοῦ βουθύτου, ἱεροθύτου.

sacrifice, θυσία·—(μεταφ.) κό-
πος ἢ δαπάνη ἐπὶ τινι σκοπῷ·
l'honneur exige que vous fassiez
ce—, ἡ τιμὴ ἀπαιτεῖ νὰ κάμητε
ταύτην τὴν θυσίαν· votre ami fait
de grands—s pour l'éducation
de ses enfants, ὁ φίλος σας κά-
μνει μεγάλας θυσίας διὰ τὴν ἀνα-
τροφὴν τῶν τέκνων του·—le saint
—, ἡ τῆς θείας λειτουργίας πνευ-
ματικὴ θυσία, ἡ θεία μυσταγωγία.

sacrifier, ῥ. ἐν. θύω, θυσιάζω·
—à Dieu, θύειν τῷ Θεῷ·—aux
idoles, θύειν τοῖς εἰδώλοις·—(με-
ταφ.) δαπανᾶν, στερεῖσθαι, μογθεῖν
ἐπὶ τινι σκοπῷ ἢ γάρην τινός·—
ses intérêts à un ami, θυσιάζειν
τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τινος φίλου·—
sa fortune à l'éducation de ses
enfants—s, θυσιάζειν, δαπανᾶν τὴν
περιουσίαν γάρην τῆς ἐκπαιδεύσεως
τῶν τέκνων· ῥ. οὐδ.—à une pas-
sion, παραδίδομαι εἰς τι πάθος·—à
la mode, θυσιάζω εἰς τὸν συρμόν,
δηλ. συμμορφοῦμαι πρὸς αὐτόν·—
(μεταφ.) se—, ἀφοσιοῦμαι ὀλοτελῶς·
se—à la patrie, ἀφοσιοῦμαι τῇ
πατρίδι.

sacrilège, ἱεροσυλία, κλοπὴ τῶν
ιερῶν· βεβήλωσις, ἀνοσιουργία·—
ἀσέβεια, κατὰ προσώπου ἱεροῦ ἐπί-
θέσις·—οὐσ. ἄνθρωπος ἱεροσυλός,
ἀσεβής.

sacrilègement, ἱεροσύλως, ἀ-
νοσίως.

sacripant, ἐλεεινὸς ἄνθρωπος,
μαστιγίας.

sacristain, σκευοφύλαξ ἐκκλη-
σίας.

sacristie, θ. ἱεροφυλάκιον,
σκευοφυλάκιον·—τὰ ἐκ τῶν λειτουρ-
γιῶν καὶ παρακλήσεων κέρδη τῶν
ιερέων.

sacristine, θ. ἡ ἐν μοναστηρίῳ
καλογραιῶν φύλαξ τῶν ἱερῶν σκευῶν
καὶ ἀμφίων.

sacro-saint, θ. ἱερώτατος, ἁ-
γιος τῶν ἁγίων.

sacrum (ἀνάτ.) τὸ ἱερόν ὅστρον.

sadrée, θ. (βοτ.) ἀγριοθύμβη.

saducéen, enne, σαδουκαῖος·
μὴ πιστεύων εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς
ψυχῆς καὶ τὴν ἀνάστασιν τῶν νε-
κρῶν.

saducéisme, ἡ τῶν σαδου-
καίων αἵρεσις.

safran (βοτ.) κρόκος, ἡ κνίθος,
φυτὸν βολβοῦδες γρησίμον ὡς ἄρ-
τυρα εἰς διάφορα φαγητὰ ἢ ὡς ὠ-
ραία κίτρινη βαφή.

safrané, e, κροκοειδής, κίτρινος·
safraner, ῥ. ἐν. κροκῶ.

safranière, κροκοφυτεία, κρο-
κίων.

safranum, ἄνθη διψάκου παρε-
σκευασμένα πρὸς βαφήν.

safre, λαιμαργός·—οὐσ. (γρμ.)
ὀξειδίου τοῦ κυανοῦ τοῦ κοβαλτίου.

safrement, λαιμάργως.

safrerie, λαιμαργία.

saga, παράδοσις ἱστορικὴ ἢ μυ-
θικὴ τῶν Σκανδιναυῶν.

sagace, ἀγγίλους, ὀξυδερχής,
συνετός.

sagement, συνετώς, ὀξυδερχ-
κῶς.

sagacité, θ. ὀξύτης φρενῶν,
ἀγγίλουα, σύνεσις, ὀξυδερχεία.

sage, συνετός, νουνεχής, ἐξέ-

φρων· agir en homme —, πράττειν ὡς ἄνθρωπος συνετός, φρόνιμος·—μετριοπαθής, συνεσταλμένος ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις —εὐτακτος, ἡσυχος· enfant—, παιδίον εὐτακτον, ἡσυχον· φρόνιμον· —ἐγκρατής τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν· femme, fille—, γυνή, κόρη ἐγκρατής, ἀγνή, σώφρων· conduite—, διαγωγή φρόνιμος· réponse—, ἀπόκρισις, ἀπάντησις ἔμφρων·—οὐσ. φρόνιμος ἢ σοφός ἀνὴρ· le —est maitre de ses passions, ὁ φρόνιμος, ὁ σοφός ἀρχεῖ τῶν παθῶν, δαμάζει τὰς ἑαυτοῦ ἐπιθυμίας· les sept —s de la Grèce, οἱ ἑπτὰ σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος· sage—femme, μαῖα, κ. μαμμή.

sagement, νουνεχῶς, συνετῶς, φρονίμως.

sagesse, θ. σύνεσις, φρόνησις, ἐγερροσύνη· ἀγαθότης· —ἀγνότης ἡθῶν, σωφροσύνη, ἐγκράτεια·—μάθησις, γνῶσις, παιδεία, σοφία· Moise était instruit dans la sagesse des Egyptiens, ὁ Μωϋσῆς ἐπαιδεύθη τὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς σοφίας· —καρδιογνωσία, θεογνωσία·—μετριοπαθία, σεμνότης· —εὐπέθεια, ὑπακοή, εὐταξία (ιδίως τῶν παιδίων)· remporter le prix de—, λαμβάνω τὸ βραβεῖον τῆς φρονησεως· le livre de la—, τὸ βιβλίον τῆς Σοφίας Σολομῶντος.

sagette, θ. (ἀρχ.) βέλος.

sagination, θ. κτηνοτροφία, λίπανσις.

sagine, θ. (βοτ.) φυτόν τι ἀμμοφύες.

sagittaire (ἀστρον.) τὸ ζώδιον, ὁ τοξότης·—οὐσ. θηλ. (βοτ.) la—, τὸ φυτόν ὁ τοξότης.

sagittale, (ἀνατ.) suture—e, ἡ βρεγματικὴ ραφή.

sagitté, e (βοτ.) βελοειδής, γλωχίνοειδής.

Sagontin, e, Σαγούντιος.

sagou, τὸ σάγουτον ἦτοι ἀμυλώδης καὶ θρεπτικὴ ὕλη ἐξαγομένη ἐκ τῆς ἐντερικῆς διαφόρων εἰδῶν φοινίκων καὶ ἰδίως τοῦ σάγου ἢ σαγούτου.

sagouier ἢ sagoutier (βοτ.) εἶδος φοίνικος, σάγουτον.

sagouin, εἶδος μικροῦ πίθηκος· —(μεταφ.) ῥυπαρός.

sagum (-gome) ἢ saie, τὸ σάγιον, ὁ σάγος, στρατιωτικὸν ἔνδυμα μέχρι γονάτων τῶν Ῥωμαίων καὶ Γαλατῶν.

saignant, e, αἱμάσσω, αἱμοσταγής, αἱματορροστος· (μεταφ.) plaie encore—e, πληγὴ ἔτι αἱμάσσουσα, ἦτοι ὕδρις, πάθημα ἔτι πρόσφατον.

saignée, θ. ἀφαίμαξις, φλεβοτομία·—ὀχετός, ὀχέτευμα ὕδατος.

saignement, αἱμορραγία ἰδίως τῆς ῥινόσ.

saigner, ῥ. ἐν. φλεβοτομῶ, κ. παίρνω αἷμα·—σφάζω·—ῥ. οὐδ. αἱμάσσω, αἱμορραγῶ· je saigne du nez, αἱμάσσω τὴν ῥίνα, κ. μού μάτωσε ἡ μύτη· —(μεταφ.) διστάζω, δειλιῶ· la plaie saigne encore, ἡ πληγὴ αἱμάσσει ἔτι, λέγεται περὶ ὕδρευς ἔτι πρόσφατου, περὶ παθήματος μήπω λησιμονηθέντος· se—, (μεταφ.) δαπανᾶν ἀδιακύπως ἢ ἀφειδῶς· se—pour ses enfants, δαπανᾶν ὑπὲρ τῶν τέκνων.

saigneur, ῥίλος τῆς φλεβοτομίας.

saigneux, euse, αἱμοσταγής.

saillant, e, ἐξέχων, προεξελθίμενος, προδλῆς· pierres —es, λίθοι προδλῆτες, ἐξέχοντες· angle—, γωνία ἐξέχουσα, κ. ἀγκωνισία, τὸ ἀντίθετον τοῦ angle rentrant, γωνία εἰσέχουσα· —(μεταφ.) homme—, ἀνὴρ ἀξιωματικὸς προέχων, ἔξοχος, διαπρεπής· trait—, pensée, idée—e, ἀπόφθεγμα, σκέψις, ἰδέα εὐφυής.

saillie, θ. ἐκβολή, χρουρός, ὀρμητικῶς ῥέον ὕδωρ. — (ζωγρ.) ἐξέχοντα μέρη τῆς εἰκόνος. — *cette figure n'a pas assez de saillie*, αὕτη ἡ μορφή δὲν ἐπιφαίνεται, δὲν ἐξέχει ἀρκούντως. (μεταφ.) ὄρμη, ὄρμη, θυμός. παρεκτροπή νεανική. — εὐφροσύνη, χαρμῆς λόγος, χαριεντισμός, ἀστεϊσμός.

saillir, ῥ. οὐδ. (ἐν χρήσει ἰδίως ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ καὶ ἐν τῷ 3ῳ προσώπῳ χρόνων τινῶν. *il saillit, il saillissait, il saillira, et c. saillissant, sailli*). ἀναβρῶ, ἀνακρουρίζομαι, προχέομαι, ἀναπτῶ, ἀνακοντίζομαι.

saillir, ῥ. οὐδ. (κατὰ 3ον πρόσωπ. *il saille, il saillait, il saillit, il saillera* κτλ. *saillant, saillisse*), προεβλήθην, προέγω, ἐξέχω.

sain e, ὑγιής, καλῶς ἔχων, εὐρωστος, κ. γερός. *homme—, ἄνθρωπος καλῶς ἔχων, corps—, σῶμα ὑγιές. — ὠφέλιμος τῇ ὑγιείᾳ. air—, ὑγιεινός. (μεταφ.) jugement—, κρίσις ὀρθή, ἀσφαλής, δικαία.*

sainbois, (βοτ.) θυμελαία, εἶδος δένδρου, οὗ ὁ φλοιὸς χρησιμεύει εἰς ἐκδόρια.

saindoux, τετηγμένον χοίρινον λίπος, στέαρ.

sainement, ὑγιῶς. — *logé, ἔχων κατοικίαν ὑγιεινῇ. juger — d' une chose, κρίνειν ὀρθῶς περί τινος πράγματος.*

sainfoin, (βοτ.) ὄνοβρυχίς, ἡδύσαρον.

saint, ἅγιος. *la — e Trinité, ἡ Ἁγία Τριάς. les —, anges, οἱ ἅγιοι ἄγγελοι. les — s martyrs, οἱ ἅγιοι μάρτυρες. un — homme, ἅγιος ἄνθρωπος, θεοσεβής, ἐνάρετος. vie—e, βίος ὕσιος, ἀμεμπτος. — temple, ἱερός ναός. le — de — s, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, τὸ ἐνδόξαστον καὶ ἅγιον μέρος τοῦ ναοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ, les lieux — s, ὁ Ἁγιος*

τάφος. la terre — e, ἡ Παλαιστίνη. la — e Bible, ἡ Ἁγία Γραφή. la ville — e, ἡ Ἁγία πόλις, ἡ Ἱερουσαλήμ. la communion des — s, ἡ κοινωνία τῶν ἁγίων, τῶν πιστῶν, τῶν καλῶν χριστιανῶν. la — Jean, la Nicolas, ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὑπονοουμένης τῆς λέξεως fête, ἑορτή.

saint-augustin (τυπογρ.) χαρακτήρ τῶν 12, στιγμῶν.

sainte-alliance, ἡ ἱερά συμμαχία, ἡ συναμολογηθεῖσα μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος.

sainte-barbe, ἡ ἀποθήκη τῶν πολεμοδύων πολεμικοῦ πλοίου.

saintement, ἁγίως, ἐν ἀγιότητι.

saint-esprit, τὸ Ἁγιον πνεῦμα. *chevalier du—, ἵπποτης τάγματος τοῦ Ἁγίου πνεύματος, ἰδρυθέντος ὑπὸ Ἑρρίκου τοῦ Γ'.*

sainteté, θ. ἀγιότης, ἀγιωσύνη. *sa —, ἡ Αὐτοῦ Παναγιότης ἢ Μακαριότης, προσωνυμία, τίτλος ἀπονεμόμενος τῷ πάππᾳ.*

saint-germain, εἶδος ἀπίου εὐγυμοτάτου καὶ γλυκυτάτου.

saint-office, τὸ ἱεροδικεῖον, τὸ φοβερόν καὶ ἀπάνθρωπον δικαστήριον τῆς ἱεραῆς ἐξετάσεως.

saint-père, ὁ Ἁγιος Πατήρ, ἤτοι ὁ Πάππας.

saint-siège, ἡ ἁγία ἔδρα, ὁ παππικὸς θρόνος.

saint-simonien, ienne, ὁπαδὸς τοῦ Σαιν-Σίμωνος.

saint-simonisme, τὰ δόγματα τοῦ Σαιν-Σίμωνος, συνιστάμενα εἰς τὸ νὰ διαιρεθῇ ἡ κοινωνία εἰς τάξεις ἀναλόγους τῆς ἰκανότητος τῶν πολιτῶν εἰς γενικὸν συνεταιρισμόν, κατάργησιν κληρονομίας καὶ παντὸς προνομίου καταγωγῆς, ἀμοιβῆν ἀναλόγως τῆς ἰκανότητος καὶ τῶν

ἔργων ἐκάστου, καὶ ἀπελευθέρωσιν τῆς γυναικὸς.

saïque, πλοῖον ἰστιοφόρον τῆς Ἀνατολῆς.

saisi, κατεσχημένος, κατασχεθεὶς — οὗτος ὀφειλέτης οὕτινος κατασχέθη ἢ περιουσία.

saisie, θ. κατάσχεσις.

saisie-arrêt, κατάσχεσις ἐν ταῖς γερσὶ τρίτου τινός, ἔγοντος γρῆματα ἢ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου.

saisie-conservatrice, συντηρητικὴ κατάσχεσις.

saisie-brandon, κατάσχεσις καρπῶν μήπω συγκομισθέντων.

saisie-execution, θ. (νομ.) κατάσχεσις καὶ πώλησις τῶν ἐπιπλῶν τοῦ ὀφειλέτου διαταγῇ τοῦδανειστοῦ.

saisie-gagerie, θ. (νομ.) κατάσχεσις ἄνευ τύπων, ἄνευ ἐπεμβάσεως τῆς ἐξουσίας.

saisine, θ. κατοχή, κατάσχεσις κτήματος.

saisir, ῥ. ἐν. λαμβάνω, συλλαμβάνω, κ. πιάνω, δρᾶττομαι, ἀρπάζω — *qqn au collet*, δρᾶττομαι τινος ἀπὸ τοῦ τραχήλου, κ. τὸν ἀρπάζω ἀπὸ τὸν γαλάν — ἔγω, κρατῶ, βαστῶ — *une épee par la poignée*, βαστῶ τὸ ξίφος ἐκ τῆς κώπης — ἐνεργῶ κατάσχεσιν — (μεταφ.) *saisir—l'occasion*, δρᾶττομαι τῆς εὐκαιρίας — ἐννοῶ, καταλαμβάνω — *une pensée*, καταλαμβάνω ἐννοίαν τινὰ — *κατέγω*, κυριεύω *la douleur, le mal l' a saisi*, ἢ ὀδύνη, τὸ νόσημα κατέλαβε, κατέγει αὐτόν *être saisi d' étonnement*, ἐκπλήττομαι, θαμβοῦμαι ἢ ἀπλῶς *être saisi*, καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ φόβου ἢ ὑπὸ τρόμου *se — de*, συλλαμβάνω, ἀρπάζω *le renard s'en saisi et dit... ἢ ἀλώπηξ τὸ ἤρπασε καὶ εἶπεν...*

saisissable, κατασχετός — νοητός, καταληπτός.

saississant, e, ὀξύς, δριμύς αἰφνίδιος *un froid — ψυχρὸς αἰφνίδιον καὶ διαπεραστικόν* — (μεταφ.) συγκινητικός, δεινός, ἐκπληπτικός.

saisissement, κατάπληξις, ἐκπληξις, πτόσις, παραγή, συγκίνησις.

saison, ὥρα τοῦ ἐνιαυτοῦ, μία ἐκ τῶν τεσσάρων — *ιδιάζουσα τις ἐποχή la—des pluies*, ἢ ἐποχή, ὁ καιρὸς τῶν βρογῶν *la—des semailles, des fruits*, ἢ σπορά, ἢ ἐποχή τῆς σπορᾶς, τῶν καρπῶν — *nouvelle*, τὸ ἔαρ *la belle —*, τὸ ἔαρ, τὸ θέρος *arriere — sais n*, τὸ φθινόπωρον *cela est hors de —*, τοῦτο εἶναι ἄκαιρον, ἄτοπον.

sajou, εἶδος πιθήκου τῆς Ἀμερικής.

salade, θ. ὀξάλμη, κ. σαλάτα — εἶδος περικεφαλαίας ἐλαφρᾶς ἄνευ προμετωπίδος *la—de Don Quichotte*, τὸ κράνος τοῦ Δὸν Κιχώτου. (δριμωδ.)

saladier, σαλατοδόχος, σκεῦος ἐν ᾧ τίθεται ἡ ὀξάλμη.

salage, ἀλισμός, ταρίχευσις, κ. ἀλάτισμα.

salaire, μισθὸς ἐργασίας, ἀμοιβή, ἀντιμισθία — (μεταφ.) τιμωρία *tôt ou tard le crime reçoit son salaire*, τάχιον ἢ βράδιον τὸ ἔγκλημα τιμωρεῖται.

salaison, ἀλμεισις, ταρίχευσις, ἀλατισμένα κρέατα ἢ ἰχθύες.

salamalek (Τουρκ. ἢ Ἀραβ.) εἰρήνη ὑμῖν (κατ' ἐπεκτ.) βαθεῖα ὑπόκλισις, ἀσπασμός.

salamandre, θ. (ζωολ.) σαλαμάνδρα, μεγάλη τις σαῦρα.

salangane, (ὄρνιθ.) γελιδὼν θαλασσία.

salant, marais —, ἢ ἀλυχί, ἀλατωρυγεῖον.

salarial, μισθαρνία.

salarié, e, μισθιος, μισθωτός.

salariement, μισθώσεις.
salariier, μισθῶ, μισθοδοτῶ, μισθώνω.
salaud, ε, βυπαρός.
sale, βυπαρός, πιναρός· κ. λερωμένος, βρώμικος· (τουρκ.) μουργάρις· (μεταφ.) αίσχρός, κακοήθης.
salé, θ. ἀλιστός, κ. ἀλατισμένος, ἀλμυρός· — τεταριγευμένος, ἡλισμένος· — (μεταφ.) ἀκριβός· — οὖσ. χοίριον ταρίχευμα· *reelit*—, πρόσφατον χοίριον ταρίχευμα.
salement, βυπαρῶς, κ. βρωμιάρικα, μουργάρικα.
salep, (βοτ.) κινόσοργις, κ. σαλέπι.
saler, ρ. ἐν. ἀλιζῶ, ἀλατίζῶ· — ταριχεύω· — (μεταφ.) ἀκριβοπωλῶ· *ce marchand sale ce qu'il vend*. οὗτος ὁ ἔμπορος πωλεῖ ἀκριβὰ τὰ ἐμπορεύματά του. (ὡς καὶ παρ' ἡμῖν) εἶναι ἀλμυρός.
saleron, τὸ κοῖλον τῆς ἀλατοδύτης, ἀλατοδόχη.
saleté, θ. ῥύπος, βυπαρότης, κ. λέρα, βρώμα· — βρωμοσύνη· — (μεταφ.) πρᾶξις αἰσγρά, αἰσχρότης· — ἀισχρολογία· *dire des—s*, ἀισχρολογεῖν.
saleur, euse, ταριχευτής.
salicaire, (βοτ.) ἰτεοφιλή τινα φυτά, φυόμενα μεταξύ τῶν ἰτεῶν.
salicine, ὕλη τις ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν ἰτεῶν ἐξαγομένη.
salicoque, θ. εἶδος ἀστακοῦ ἢ χορῖδος.
salicor, ἄρσ. ἢ *salicorne*, θ. (βοτ.) φυτὸν τῶν ἀλιχίδων λιμνῶν, ἐξ οὗ τὸ κάλιον, ἢ σόδα ἐξάγεται.
salicus, Σάλιοι, ἱερεῖς τοῦ Ἄρειως ἐν Ῥώμῃ· — φυλὴ τις Φράγκων, ἀρχικῶς παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Σαάλου κατοικοῦσα.
salière, ἀλατοδόχη, κ. ἀλατερόν· — γολωμα ἄνωθεν τῶν ὀφθαλμῶν τῶν γηραιῶν ἵππων, κόγχαι.
salifère, ἀλατοφόρος.

salifiable, (χημ.) ἀλατοποιήσιμος· *base*—, βάσις δεκτικὴ ἀλατώσεως.
salification, θ. (χημ.) ἀλατοποιήσις.
salifier, ρ. ἐν. (χημ.) ἀλατοποιῶ.
saligaud, e, (δημωδ.) βυπαρός.
salignon, κῶνος ἄλατος ἐντιθέμενος εἰς περιστερῶνα διὰ νὰ κρατῆταις περιστεράς.
saligot (βοτ.) τρίβολος.
salin, e, ἀλυκός, ἀλμυρός, ἀλμυρώδης· *eaux—es*, ἀλατοῦχα ὕδατα, ἀλυκίδες· — ἀλατωρυχτεον ὄρυκτοῦ ἄλατος.
salinage, ἀλατοπηγία.
saline, θ. ἀλυκή, ἀλατοπηγεῖον.
salinier, ἀλατοποιός ἢ ἀλατοπώλης.
salique, *loi—c*, νόμος ἐν Γαλλία ἀποκλείων τὰ θήλεα ἐκ τοῦ θρόνου· — *terres—iques*, Σαλικαὶ κτήσεις· αἱ μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Γαλατίας ὑπὸ τῶν Φράγκων διανεμηθεῖσαι μεταξύ τῶν ἀρχηγῶν γῶραι.
salir, ρ. ἐν. βυπαίνω, βυπῶ, μολύνω, κ. λερώνω· μουτζαλόνω· — (μεταφ.) *salir la réputation de qqn*, βλάπτω τὴν φήμην, τὴν ὑπόληψιν τινος.
salissant, e, βυπαστικός· *couleur—c*, χρῶμα βυπαίνον, μολύνον· *travail—*, ἐργασία βυπαρά.
salisson, θ. κοράσιον βυπαρόν, κ. βρωμιάρα.
salissure, ῥύπος, κ. λέρωμα.
salivaire (ανατ.) *glandes—es*, σιελώδεις ἀδένες.
salivation, θ. (ιατρ.) σιαλισμός, πτυελισμός, κ. σάλιωμα, σαλιάρισμα.
salive, θ. σίελος, πτύελον, κ. σάλιο.

saliver, πτυαλιζω, σιελλιζω, κ. σαλιαριζω· σαλιόνω.

saliveux, euse, σιελώδης.

salle, θ. αίθουσα, μέγα δωμάτιον, θάλαμος·—à manger, έστιατόριον, δειπνητήριον·—d'audience, άκροατήριον, θάλαμος άκροάσεως·—de réception, αίθουσα ύποδογής·—s d'étude, τά έν τοίς διδασκαλείοις μουσεια, τανυν σπουδαστήρια·—de spectacle, θέατρον·—de concert, ώδείον·—d'escrime, αίθουσα ξιφομαχίας·—d'attente, προθήλαμος ύποδογής·—d'asile. νηπ.αγωγεϊον.

salmigondis, ρυρτός, έκ πολλών φαγητων μίγμα, καρύκευμα άναζεσταμενον.

salmis, καρύκευμα έκ θηραμάτων, προηγουμένως έφημένων επί όδελοϋ·—de perdrix, περδίκων καρύκευμα.

saloir, άλία, άγγειον ξύλινον περιέγον τώ άλας ή σκεϋος έν ω άλατίζουσι τά κρέατα.

salon, ή μεγάλη αίθουσα τής ύποδογής, των έπισκέψεων·—έν Παρισίοις· καλλιτεχνική έκθεσις·—de peinture, de sculpture, έκθεσις ζωγραφικής, γλυπτικής·—αύτη ή έκθεσις·—le dernier salon était remarquable, ή τελευταία έκθεσις ήτο αξιόλογος·—μεταφ.) πληθ. les —s, ή έκλεκτή νοινωνία, ό καλός κρίσμος· c'est la nouvelle des —s, είναι ή είδησις των αίθουσών, δηλ. έκ των καλών συναναστροφών.

salop, e, ρυπαρός, άκάθαρος.

salope, θ. (δημωδ.) γυνή ρυπαρά.

salopement, ρυπαρώς.

saloperie, θ. (δημωδ.) ρυπαρία, μεγάλη ρυπαρότης· αίσχρολογία.

salorge, σωρός άλατος.

salpêtrage, κατασκευή του νίτρου, νιτροποιήσις.

salpêtre, νίτρον, ήτοι τώ νιτροκόν άλας του κάλειως· (ποιητ.) ή πυρίτις· (ποιητ.) le —homicide, ή βροτολοιγός πυρίτις.

salpêtrer, ρ. οϋδ. καλύπτω διά νίτρου.

salpêtrerie, θ. έργοστάσιον νίτρου.

salpêtreux, euse, νιτρούδης.

salpêtrier, νιτροποιός.

salpêtrière, έργοστάσιον και άποθήκη νίτρου.

salsepareille, ίαματική τις βοτάνη τής Αμερικής, ή κ. σαλσαπαρίλλια.

salsifis (βοτ.) ό τραγοπώγων, κηωροειδές τι έδώδιμον γόρτον.

saltarelle, θ. όρχησις τις Ιταλική, τώ πηδητόν.

saltation, θ. ή όρχησις και μιμητική παρά τοίς άρχαίοις.

salsugineux, euse (βοτ.) άλατοφυής.

saltigrade, σχιρτητικός, πηδητός.

saltimbanque, άγύρτης· θαυματοποιός· σχοινοδάτης·—(μεταφ.) γελωτοποιός.

saluade, άσπασμός, χαιρετίσμα.

salubre, υγεινός.

salubrement, υγεινώς.

salubrité, θ. ιδιότης του υγεινού, υγεινότης, τώ ευάερων·—publique, ή δημός ος υγεία· ή επιστασία ταύτης.

saluer, ρ. έν. προσαγορεύω, άσπάζομαι, χαιρετιζω διά λόγων, υποκλίσεων, νευμάτων, σημείων ή κανονοβολισμών·—άναγορεύω· l'armée le salua empereur, ό στρατός άνηγόρευσε αυτόν αυτοκράτορα.

salure, θ. άλυρότης.

salut, πρόσρησις, προσαγόρευσις, άσπασμός, χαιρετισμός·—σωτηρία· il y va du —de l'état, πρόκειται περί τής σωτηρίας του

κράτους, κινδυνεύει ἡ πατρίς· — ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς· travaillez à votre salut, ἐργάζεσθε ὑπερ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν· — δεήσεις ἐσπεριναὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κατὰ τινὰς ἑορτάς· profond—, ταπεινὴ ὑπόκλησις, προσκύνησις, βαθεῖα, ὑπόκλησις· répondre au—, ἀντασπάζομαι, ἀντιχαιρετίζω· salut! χαίρειν! χαῖρε! χαίρετε!

salutaire, σωτήριος, remède. loi. conseil—, φάρμακον, νόμος, συμβουλή σωτήριος.

salutairement, σωτηρίως.

salutation, θ. ἀσπασμός, χαιρετισμός· profonde—, προσκύνημα, ὑπόκλησις.

salvage, droit de—. φόρος ἐπὶ τῶν ἐκ ναυαγίου διασωθέντων πραγμάτων.

salvanos, (-νός), (ναυτ.) σημαντήρ ναυαγοσωστικῆς.

salve, θ. πυροβολισμοί, κανονοβολισμοί πρὸς χαιρετισμόν· une — de vingt et un coups de canon, χαιρετισμός ἐξ εἴκοσι καὶ μιᾶς κανονιάς· (μεταφ.) — d'applaudissements, βραχθαῖα χειροκροτήματα.

salvé, δέησις πρὸς τὴν Θεοτόκον, παράκλησις.

samaritain, e. Σαμαρίτης.

samedi, σάββατον.

sanatoire, ἰματικός.

san-benito, τὸ νεκρώσιμον ἔνδυμα δι' οὗ οἱ ἱεροδικασταὶ ἐνέδουν τοὺς ὑπ' αὐτῶν εἰς θάνατον καταδικασθέντας.

sancir, β. οὐδ. (ναυτ.) βυθίζομαι, καταποντίζομαι.

sanctifiant, e, ἁγιαστικός.

sanctificateur, ἁγιαστής· (ἀπολύτως) le—, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

sanctification, θ. — de l'âme, ὁ ἐκ τῆς θείας χάριτος ἁγιασμός, ἔξαγνισμός τῆς ψυχῆς· — du di-

manche, ἡ τήρησις ἢ καθαγιασμός τῆς κυριακῆς.

sanctifier, β. ἐν. ἁγιάζω, καθαγιαζώ· la grâce sanctifie, ἡ χάρις (τοῦ Θεοῦ) καθαγιαίνει· — καθαγιαζώ, τηρῶ θρησκευτικῶς· — le dimanche, καθυγιαζώ τὴν κυριακὴν, τηρῶ ἱερὰν τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου, ἑορτάζω αὐτήν.

sancion, θ. κύρωσις, ἐπικύρωσις νόμου παρὰ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος τῆς πολιτείας· (κατ' ἐπεκτ.) ἐπιδοκιμασία, ἔγκρισις ὅποιαςδήποτε πράξεως ἢ πράγματος· ce mot n' a pas encore reçu l'usage, ἡ λέξις αὕτη δὲν ἔλαβεν ἀκόμη τὴν ἐκ τῆς συνήθειας ἔγκρισιν.

sanctionner, β. ἐν. ἐπικυρῶ, ἐγκρίνω, ἐπιδοκιμαζώ.

sanctuaire, τὸ ἄδυτον τοῦ ναοῦ τῶν Ἑλλήνων· — (παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις) τὸ ἁγιαστήριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· — (παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς) ἡ ἁγία τράπεζα, τὸ ἅγιον βῆμα· — (μεταφ.) — des lois, τὸ δικαστήριον.

sanctus, (-tusse) μέρος τῆς λειτουργίας, ἐν ᾧ ψάλλεται δέησις ἀγομένη ἀπὸ τῆς λέξεως sanctus, ἅγιος.

sandal, ἡ santal, ἐρυθρόξυλον, ἢ χιτοινόξυλον τῶν Ἰνδῶν εὐωδὲς καὶ βαφικὸν ξύλον, τὸ σάνταλον.

sandale, θ. σανδάλιον, ὑπόδημα δερμάτινον ὀλίγον μόνον καλυπτον δια ταινιῶν τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ποδός, ἐμβάς, κρηπίς.

santaraque, θ. σανδαράχη, εἶδος ῥητίνης.

sandjak, (τουρ.) διοίκησις, νόμος· — scheriffe, ἡ σημαία τοῦ Μωάμεθ.

sandwich, c. (Ἄγγλ.) δίπτυχα λεπτὰ τεμάχια βουτυραλείπτου ἄρτου περιέχοντα ἐν τῷ μέσῳ χοιρομήριον, ἀλλάντα, καπνιστὴν γλῶσ-

σαν, ὄρνιθιον, χαβιάριον ἢ ἰχθύν, σανδουρίχιον.

sang, αίμα· coup de—, συμφορῆσις αίματος· (μεταφ.) se faire du mauvais—, πικραίνομαι, ἀνιῶμαι, στενοχωροῦμαι· glacer le—, παγώνω τὸ αίμα, δηλ. ἐμπνέω τρόμον· —καταγωγή, γένος· droit du—, τὸ τοῦ γένους δίκαιον· prince du—, γένος βασιλικός, ἡγεμονόπαις, πρίγκιψ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου· être d'un—illustre, ἀνήκειν εἰς ἐπιφανές γένος· nous sommes du même—, τῷ αὐτῷ γένει ἀνήκομεν· baptême de—, τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός· la voix du—, τὸ φυσικόν αἴσθημα τῆς συγγενικῆς στοργῆς· cheval pur—, ἵππος εὐγενής, καλοῦ γένους· pur—arabe. γνήσιος Ἀραβικός· —froid, ἀταραξία, ἀπάθεια· suer—et eau, μογῆθῶ ὑπερβαλλόντως· mettre un pays à feu et a—, ἀνάστατον ποιῶ γῶράν τινα, κατασφάζω τοὺς κατοίκους, καταστρέφω τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἀγρούς, δηλ. être altéré de—, se repalter—, εἶναι τινα αἰμοδιψῆ, αἰμοχαρῆ, αἰμοδόρον· tremper ses mains dans le—, ἐμβαπτῶ τὰς χεῖρας εἰς τὸ αίμα, πράττω φόνον· (παροιμ.) beau—ne peut mentir, ἢ εὐγένεια καταφαίνεται ἐκ τῶν πράξεων.

sang-de-dragon, ἢ sangdragon, ἐρυθρόχυμόν τι φυτόν.

sang-froid, ἀταραξία, ἀπάθεια.

sangliac ἰδὲ sanjak.

sanglade, θ. μαστιγώσεις.

sanglant, θ, αίματηρός, αίμοσταγής, καθημαγμένος, αίματόφορος· φονικός· —(μεταφ.) —δεινός, ὑβριστικός.

sangle, θ. ζώνη δερματίνη ἢ ἐκ καννάθειας, λωρίον, ζωστήρ· —ἰπποζώνη, μασγαλιστήρ, κ. χολάνι.

sangler, ῥ. ἐν. ἵππον περιζώνουμι, περισφίγγω διὰ ζωστήρος ἢ λωρίου· —(μεταφ.) le visage d'un coup de fouet, μαστιγῶσιν ἐντρέβω τινὶ περὶ τὸ πρόσωπον.

sanglier, κάπρος, ἀγριόχοιρος.

sanglot, λυγμός ἐν τῷ κλάειν, ἀναλυγμός· κ. ἀναφυλλιτόν.

sangloter, ῥ. οὐδ. λύζω κλαίων, ἀναλύζω, λυγάζω, κριν. λοξυγριάζω.

sangsue, θ. βδέλλα· —(μεταφ.) ἄνθρωπος ἄπληστος, αίτητής, φορολόγος.

sanguificatif, ive, αίματοποιός.

sanguification, θ. αίματοποιήσις διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ χυλοῦ εἰς αίμα.

sanguifique, αίματοποιός.

sanguifier, ῥ. ἐν. αίματοποιῶ.

sanguin, θ, αίματούδης· πληθωρικός tempérament—, κραισις αίματούδης· —αίματοχρους· visage de rouge—, πρόσωπον ἐρυθρόν· les vaisseaux—s, αἱ αίματιτιδες φλέβες· maladie—e, νόσος ἐκ πληθώρας αίματος.

sanguinaire, αίμοχαρής, αίμοδόρος· —ὠμός, σκληρός, ἀπηνής· lutte—, ἀγών αίματηρός.

sanguine, θ. γραφίς ἐξ αίματι του λθου ἢ ἐρυθρᾶς ὄχρας· —(ὀρυκτ.) λίθος πολύτιμος, ὁ αίματιτής.

sanguinolent, θ, αίματομίπτος, αίματούδης· αίματηρός.

sanguisuge (ζωολ.) αίματορρόφος.

sanhédrin, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων.

sanicle (γυδ.) ἰδὲ sanicule.

sanicule, θ. (βοτ.) ἱαματικόν τι φυτόν τοῦ γένους τῶν ὀμφαλοφόρων ἢ σκιαδοφόρων.

sanie, θ. ἰχώρ, ἰχωροειδές, πυῶδες αίμα.

sanieux, euse, ἰχωρώδης, λυθρώδης, πυώδης.

sanitaire. ὑγιεινός. ὑγειονομικός· mesure—, ὑγειονομικὸν μέτρον· cordon—, φρουρὰ ὑγειονομική παρὰ τὰ σύνορα κωλύουσα τὴν ἐκ μερολυσμένης γῶρας εἴσοδον ἀνθρώπων εἰς τὸ κράτος.

sans ἄνευ, χωρὶς· sans argent, ἄνευ χρημάτων· allez-y sans moi, πορευθῆτε ἐκεῖσε ἄνευ ἐμοῦ· sans doute, ἀναμφιβόλως· sans cesse, ἀκαταπαύστως· sans cela (ἄνευ τούτου) εἰ δὲ μή· sans quoi, ἄλλως· sans contredit, ἀναντιρρήτως· sans comparaison, ἀσυγκρίτως· μετὰ τοῦ συνδ. que συντάσσεται μὲ ὑποτακτικὴν· sans qu'il le sache, χωρὶς νὰ τὸ γινώσκῃ ἢ νὰ τὸ μάθῃ· sans qu'il puisse rien faire, χωρὶς νὰ δύνηθῃ νὰ κάμῃ τίποτε· —μὴ γράφε sans dessus dessous, ἀλλὰ sens dessus dessous, ἄνω κάτω, ἐν ἀταξίᾳ.

sans-cœur, ἀνάισθητος, ἀγενής· ἀνανδρός, δειλός.

sanscrit, ἡ Σανσκριτ· ἡ γλῶσσα.

sans-culotte, ἐπαναστάτης τοῦ 1789· ἄκρος δημοκράτης, κ. ξεβράκιωτος.

sans-culotterie, δημοκράτα· ὀγλαγωγικοί, ἀκρατεῖς.

sans-culotide, ἑορτὴ τῆς πρώτης τῶν Γάλλων δημοκρατίας, ἡ ξεβρακωτὴ.

sans-culottisme, τὰ φρονήματα τῶν ὀγλαγωγικῶν δημοκρατῶν τῆς πρώτης Γαλλικῆς δημοκρατίας.

sans-dent, θ. γρατὰ νωδός, κ. κουτσοδόντα.

sans-fleur, εἶδος μύλου.

sans-beau, εἶδος θερινοῦ ἀπίου.

sansonnet (ὄρνιθ.) ὁ ψάρ, κ. τὸ ψαρόνι.

sans-souci, ἀμέριμνος.

santal, ξύλον τῶν Ἰνδῶν εὖσμον καὶ βαφικόν, τὸ σάνταλον, ἰδὲ sandal

santé, θ. ὑγίεια· maison de —, νοσοκομεῖον ἢ φρενοκομεῖον ἰδιωτικὸν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν νοσηλευομένων· officier de —, ἰατρός κατωτέρου βαθμοῦ· à votre —, εἰς ὑγίειαν ὑμῶν.

santodine, θ. (βοτ.) χαμαικυπάρισος.

santon, μοναχὸς μωαμεθανός.

santonine, θ. (βοτ.) εἶδος ἀρτεμισίας.

saoul, ἰδὲ souïl.

saouïler, ἰδὲ souïler.

sap (βοτ.) ἡ ἐλάτη· —πᾶν ῥητινώδες ξύλον.

sapa, γλεῦκος πεπυκνωμένον ὡς μέλι, κ. πετμέζι (Τουρκ. πεχμέζ).

sapajou, εἶδος πιθήκου τῆς Ἀμερικῆς· (μεταφ.) ἀνθρωπάριον δυσειδὲς καὶ γελοῖον.

sapan, ξύλον βαφικόν τῆς Ἰαπωνίας.

sape, θ. διόρυξις τάφρου, ὑποσκαφή.

sapement, ἡ διὰ τῆς σκαπάνης ἐργασία, ὑποσκαφή, ὑπόρυξις.

saper, ῥ. ἐν. ὑπορύσσω, ὑποσκάπτω, ὑπονομεύω τείχος ἢ φρούριον· —(μεταφ.) ἀνατρέπω, καταστρέφω, ἐπιβουλεύομαι· —les fondements d'une doctrine, d'une religion, ὑποσκάπτω τὰ θεμέλια διδασκαλίας, δόγματος ἢ θρησκείας.

sapeur, σκαπανεύς· —pompiier, πυροσβέστης, στρατιώτης τοῦ μηχανικοῦ.

saphène, θ. ἡ σφυρίτις φλέψ, ἡ σαφηνή.

saphique, vers—, ὁ σαφικός στιχός, ὁ ἐνδεκασύλλαβος.

saphir, (ὄρυκτ.) σάφειρος.

saphirine (ὄρυκτ.) εἶδος γαλιθιδονίου λίθου ἔχοντος τὸ χρῶμα τοῦ σαπφείρου.

sapide, εὐχυμος, εὐχυλος, κ. ζουμερός.

sapidité, θ. εὐχυμία, τὸ εὐχυλον.

sapience, θ. σοφία. pays de—, ἡ Νορμανδία.

sapientiaux (-σιό) αἱ τῆς σοφίας βίβλοι τῶν Ἱερῶν Γραφῶν.

sapin, δένδρ. ἐλάτη, δένδρον ἀειθαλές· — ἄμαξα δημοσία, κοινή.

sapine, θ. σανίς ἐξ ἐλάτης.

sapinette, θ. εἶδος ἐλάτης τοῦ Καναδά.

sapinière, θ. φυτεία ἐλατῶν.

saponacé, ε, σαπωνώδης.

saponaire (βοτ.) τὸ κέθρον, κ. σαπωνόρριζα.

saponifiable, σαπωνοποιήσιμος.

saponification, θ. σαπωνοποίησις.

saponifier, ῥ. ἐν. σαπωνοποιῶ.

saponine, θ. σαπωνώδες ἐκχύλισμα τοῦ κέθρου, τῆς κ. σαπωνόρριζης.

saporation (οὐ πολὺ εὐχρ.) ἀπόγεισις.

saporifique, χυμοποιός, περιποιῶν εὐχυμον γεῦσιν.

sapotier, ἢ sapotillier, δένδρον τι τῶν Ἀντιλλῶν.

sapristi, ἐπιφ. διάολε! νὰ πάρ' ὁ διάολος!

sapropyre, πυρετός ἀδιάλειπτος.

sarabande, θ. μέλος ὀρχήσεως τρίγρονον $\frac{3}{4}$ Ἰσπανικόν.

sarbacane, θ. μακρὸς σωλήν ἐκβάλλον τι ἐμφυσώμενος.

sarbotière, θ. ἀγγεῖον ἐκ λευκοσιδήρου, ψυκτήρ πρὸς κατασκευὴν παγωτῶν.

sarcasme, σαρκασμός, χλεύη, σκῶμμα.

sarcastique, σαρκαστικός, χλευαστικός.

sarcelle, θ. (ὄρνιθ.) ποτάμιον νησσοειδὲς πτηνόν, ἢ φασκάς, βοσκάς, φαλαρίς.

sarclage, βοτανισμός, σκάλεισις, καθάρισμα τῶν ῥιζῶν φυτείας.

sarcler, ῥ. ἐν. σκαλεύω, καθαίρω ἐκ τῶν ἀγρίων γόρτων τὸν κῆπον τὸν ἀγρὸν, βοτανίζω.

sarcler, euse, βοτανολόγος, ποτλόγος, σκαλιστῆς τῶν κήπων τῶν ἀγρῶν.

sarcloir, σκαλιστήρι.

sarclure, θ. τὸ σκάλεισμα, τὰ ἀποσκαλίσματα.

sarcocèle, θ. (ἰατρ.) σαρκοκίλη.

sarcocolle, εἶδος ῥητίνης, σαρκόκολλα.

sarcologie, θ. (ἀνατ.) σαρκολογία,

sarcomateux, euse, σαρκωματώδης.

sarcome, σάρπωμα.

sarcophage, σαρκοφάγος, λάρναξ ἐν ἣ ἀπειθῆτο ὁ μὴ ἀποτερωθεὶς νεκρός· — τανῦν τὸ μέρος τοῦ μνήματος ὅπερ περιεστῆ τὸ φέρετρον εἰ καὶ δὲν περιέχει τὸν νεκρόν.

sarcopte, σαρκόπτῆς, τὸ ἄκαρι, τὸ μικρόβιον ζώον τῆς ψώρας.

sarcotique, (ἰατρ.) σαρκωτικός.

sardanapale, σαρδανάπαλος, ἄνθρωπος τρυφηλός, ἐκδοτός εἰς τὰς ἡδονάς.

sardanapalesque, σαρδανάπαλειος.

sardine, θ. σάρδα, σαρδίνη, ἀρύη, κ. σαρδέλλα.

sardoine, θ. (ὄρυκτ.) σαρδόνυξ.

sardonien ἢ sardonique, σαρδόνιος, εἰρωνικός· rire—, σαρδόνιος γέλως.

sargasse, θ. εἶδος βρύου τῶν μεταξὺ τῶν τροπικῶν θαλασσῶν.

sarigue, τετράποδον μικρὸν διδελφοειδὲς τῆς Ἀμερικῆς· θηλ. la sarigue.

sarisse, θ. ἡ σάρισσα, μακεδονικὸν ὄρυ.

sarment, τὸ κλῆμα, ὃ τῆς ἀμπέλου κλάδος.

sarmentacé, e, κληματοειδής.

sarmenteux, euse, κληματώδης.

saronide, ἀρχαῖος ἱερεὺς Γαλάτης.

sarper, ῥ. οὐδ. (ναυτ.) αἶρω τὴν ἄγκυραν, ἀπαίρω, κ. σαλπάρω.

sarracénique, σαρρακηνίος, τῶν Σαρρακηνῶν.

sarrasin. e, σαρρακηνός· — εἶδος μέλανος σίτου.

sarrasine, θ. εἶδος τριβόλου ἢ λίσσου τιθεμένου μεταξὺ τῆς αἰρέτης γεφύρας καὶ τῆς πύλης φρουρίου ἢ πόλεως.

sarrau, τρίβων, ἀμπέχονον, εὐτελής ἐπενδύτης.

sarrette, θ. (βοτ.) τὸ σάρετον, θάμνος χρήσιμος διὰ κιτρίνην βαφήν.

sarriette, θ. (βοτ.) θύμος ἢ θύμβρα, κ. θυμάρι.

sas, σήστρον, κόσκινον, κρησέρα.

sassafras, μέγα τι δένδρον τῆς Β. Ἀμερικῆς, ὃ σασαφράς.

sasse, θ. (ναυτ.) λαβώτιον, πτόον κοῖλον δι' οὗ ἐκβάλλουσι τὰ ὕδατα τῶν λέμβων.

sassemeni, σῆσις, κοσκίνισμα.

sassenage, ἐκλεκτὸν τι εἶδος τυροῦ.

sasser, κοσκινίζω.

sasset, μικρὸν κόσκινον.

sasseur, κοσκινιστής.

satan, ὁ σατανᾶς.

satané, e, δαιμονόληπτος, κ. διαβολεμένος, χάριστος.

satanique, σατανικός, διαβολικός.

satellite, θ. δορυφόρος ἄργοντος, τυράννου, ἐκτελεστής τῶν διαταγῶν αὐτοῦ· (ἀστρον.) δορυφόρος

πλανήτου, ἐλάσσων πλανήτης στροφόμενος περὶ μεζζονα.

satiété, (σασιετέ) θ. κόρος, χορτασμός, κ. παραχόρτασμα.

satin, λειομέταξα, ὀλοσηρικόν, στιλπνοῦρές, κ. ἀτλάζι.

satinade, μίμησις τοῦ στιλπνοῦρός, κ. τοῦ ἀτλαζίου.

satinage, στιλβωσις χάρτου.

satiné, e, στιλπνός, ἐστιλβωμένος οἷον χάρτης, δέρμα κτλ.

satiner, ῥ. ἐν. στιλβῶ, κ. ὑαλίζω ὑφάσματα ἢ γάρτην.

satineur, στιλβωτῆς ὑφασμάτων ἢ γάρτου.

satire, θ. τάτυρα, σατυρικὸν ποίημα· les —s de Boileau, αἱ σάτυραι τοῦ Βοαλώ· certaines louanges ne sont que des —s, ἔπαινοί τινες οὐδὲν ἄλλο ἢ σάτυραι εἰσιν.

satirique, σατυρικός, σκωπτικός.

satiriquement, σατυρικῶς.

satiriser, ῥ. ἐν. (ὀλίγον εὐχρ.) σατυρίζω, σκώπτω.

satisfaction, θ. εὐφροσύνη, θυμηδία, τέρψις, ἠδονή, χαρά, εὐχαρίστησις· — ἔκτισις, ποινή, δίκη, τιμωρία, ἐπανόρθωσις ἀδικήματος, ἱκανοποίησις· je demande satisfaction du tort qu'on m'a fait, ἀπαιτῶ ἱκανοποίησιν διὰ τὸ πρὸς ἐμὲ ἀδίκημα.

satisfactoire, ἐξιλαστικός, ἱκανοποιῶν· oeuvre—, πρᾶξις ἱλαστήριος.

satisfaire, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς faire) ἀρέσκω, γαρίζομαι τινι, εὐχάριστα πράττω ἢ λέγω· — ses maîtres, ἀρέσκειν τοῖς δεσπύταις· — ses créanciers, ἀποτίνειν τὰ ὀφειλόμενα· — ses désirs et ses inclinations, γαρίζεσθαι ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ τοῖς πάθεσιν· — l'attente, ἱκανοποιεῖν, ἐκκαθεῖν τὴν ἐλπίδα, τὴν

προσδοκίαν·—un besoin, ανάγκην τινά θεραπεύω·—*ρ.* οὐδ. πράττω τὰ θέοντα, τὰ ἀρχοῦντα·—à la loi, ἱκανοποιῶ τὸν νόμον·—à son devoir, τὰ καθήκοντα πράττω·—à des engagements, τὰς ὑποσχέσεις ἐκπληρῶ.

satisfaisant, e, ἀρεστός, εὐάρεστος, εὐχάριστος, ἐπαρκής, ἱκανός· discours—s, λόγοι εὐάρεστοι τερπνοί· d'une manière—e, κατὰ τρόπον ἀρεστόν, ἐπαρκῆ, ἱκανοποιῶντα· on a fait voir d'une manière—e, ἀρχοῦντως ἔδειξαν, ἐδηλώθη.

satisfait, e, χαίρων, ἀρεσκόμενος, εὐχαριστούμενος, εὐχαριστημένος·—ἀρχούμενος· je suis—de vos progrès, χαίρω διὰ τὰς προόδους σου ἢ ἀρχούσας νομίζω αὐτάς· ses desirs sont—s, αἱ ἐπιθυμίαι αὐτοῦ ἐπληρώθησαν.

satisfécit, μαρτυρία, ἐνδεικτικὸν καλῆς ὑπηρεσίας ἢ μαθητεύσεως.

satrape, σατράπης, διοικητῆς Πέρσης· (μεταφ.) μεγιστάν, ἄρχων πλούσιος καὶ τουφετός.

satrapie. θ. σατραπία, διοικήσεις σατράπου.

saturation, θ. νότισμα, διάβρεξις, ἐμβροχή, κατόμβρισις, ἐμφόρησις, κόρος τοῦ ἐμβρεγομένου ἢ συντιθεμένου σώματος, μηκέτι δεγχομένου ὑγρὸν ἢ ἄλλο τι.

saturer, *ρ.* ἐν. νοτίζω, καθυγραίνω, ἐμβρέγω, καθομβρίζω, διαλύω ἐντὸς ὕδατος, ἐμφορῶ, συντίθημι, κορέννυμι τὸ ὑγρὸν.

saturnales, θ. πλθ. τὰ Κρόνια, τὰ Σατουρνάλια, ἑορτὴ τῶν πάλαι Ῥωμαίων εἰς τιμὴν τοῦ Κρόνου.

saturne, μυθολ. ὁ Κρόνος· ὁ γρόνος·—(ἀστρ.) ὁ Κρόνος εἰς τῶν κυριωτέρων πλανητῶν τοῦ ἡ-

μέτερου πλανητικοῦ συστήματος· extrait de —, ἐκχύλισμα ὄξεικου μολύβδου.

saturnien, ienne, Κρόνιος· période—ienne (γεωλ.) περίοδος προγενεστέρα ἐκείνης ἣτις ἔδωκε τὴν παρούσαν αὐτῶν μορφήν εἰς τὰς ἡπείρους.

saturnin, e, μολυβδογενής.

satyre (μυθολ.) σάτυρος·—(μεταφ.) λάνγος, κυνικός ἄνθρωπος.

satyrou (βοτ.) σατύριον ἢ ὄργις, βολβοειδές τι φυτόν,

satyrique, σατυρικός, τῶν σατύρων· danse—, ὄργησις ἀναιδῆς.

sauce, θ. ζώμευμα, γυμός, ἔμβαυμα, κ. σάλτσα·—claire, ἔμβαυμα ἀραιόν·—liée, ἔμβαυμα πικτόν· faire ia—à qqn, ἐπιπλήττω τινά θεόντως, κ. τὸν στολίζω καλῶ.

saucer, *ρ.* ἐν. ἐμβάπτω εἰς κάρυκευμα·—qqn, ἐπιπλήττω τινὰ σφοδρῶς, κ. τοῦ τὰ ψάλλω.

saucière, θ. τὸ ἐμβάριον, κ. ἡ σαλτσιέρα.

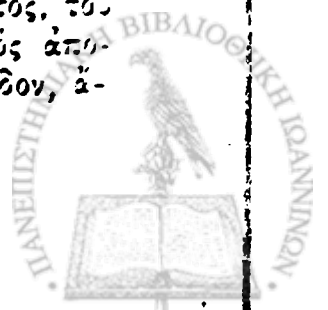
saucisse, θ. ἀλλᾶς, κ. λουκάνικον, σαλάμι.

saucisson, γονδρός ἀλλᾶς, κ. μορταδέλλα·—πύραυλος πρὸς ἀνάφλεξιν ὑπονόμου.

sauf, θηλ. sauve, ἀβλαβής, σῶος, ἀκέραιος· sain et —, σῶος καὶ ἀκέραιος, οὐδεμίαν παθῶν βλάβην.

sauf, πρόθ. πλὴν, ἐκτός, ἐξαιρουμένου·—votre respect, τιμὴ τοῦ προσώπου σας, μὲ συμπάθειον·—meilleur avis, μετ' ἐπιφυλάξεως δευτέρας ἤτοι κρείτονος σκέψεως ἢ γνώμης·—à recommencer, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐπαναλάβωμεν il a tout vendu—sa maison, τα πάντα ἐπώλησε πλὴν τῆς οἰκίας του.

sauf-conduit, ἄδεια, παροχὴ ἀσφαλείας παρὰ τοῦ ἀνακτος, τοῦ ἄρχοντος, τῆς ἐξουσίας, πρὸς ἀποδημίαν, διατριβὴν καὶ ἐπάνοδον, ἄ-

δεια διαβάσεως διὰ χιώρας κατεχομένης ὑπὸ στρατοῦ.

saugé (βοτ.) ἑλελίφασκος, κ. φασκομηλιά.

saugrenu, e, ἄτοπος, γελοῖος, ἀλλόκοτος ἄνους.

saulaie, θ. ἰδὲ saussaie.

saule, ἰτέα, τὸ δένδρον.—pleureur, ἡ λυσίκομος ἢ κλαίουσα ἰτέα.

saumâtre, ὑφάλμυρος, ἄλμυρῶν, κ. γλυφός.

saumée, θ. ἀρχαῖον μέτρον ἰσοδυναμοῦν σχεδὸν πρὸς πλῆθρον.

saumier, εἶδος κάμακος.

saumière, θ. ὀπή πηδαλίου.

saumon (ἰχθ.) ἴσοξ, ἄττακεύς, κ. σολομός· ὕγκος σιδήρου ἢ μολύβδου, οἷος ἐξήλθεν ἐκ τοῦ χωνευτηρίου.

saumoné, e, ἐρυθρόσαρκος ἰχθύς ὡς ὁ ἄττακεύς.

saumoneau, μικρὸς ἄττακεύς ἢ σολομός.

saumurage, ταρίχευσις, ἀλάτισμα.

saumure, ἄλμη, κ. σαλαμοῦρα.

saunage, ἀλατεμπόριον.

sauner, ῥ. ἐν. ἀλατοποιῶ.

saunerie, θ. ἀλατοπήγιον· τὰ πρὸς ἀλατοποιεῖν ἀπαιτούμενα.

saunier, ἀλατοπηγός· ἀλατοπούλης.

saunière, θ. εἶδος κιβωτίου ἐν ᾧ φυλάσσεται τὸ ἄλας.

saupe, θ. (ἰχθ.) σάλπα.

saupiquet, εἶδος ἐμβάμματος.

saupoudration, θ. ἐπίπασις, κ. πασπάλισμα.

saupoudrer, ῥ. ἐν. ἄλατι, ἀλεύρω, σαχχάρει ἐπιπάσσω, κ. κουκχίζω.

saur, ἢ saure, κιτρινόφαιος· hareng—, μαινίς, κ. βέγχα καπνιστή, ταρίχευτή.

saurer, ῥ. ἐν. ξηραίνω καπνίζων, ταρίχεύω.

sauret, συνών. τῷ saur.

sauriens (ζωολ.) τὰ σαυροειδῆ ζῶα οἷον ἡ σαῦρα, ὁ κροκόδειλος, κ. τ. λ.

saurir, ἐπιχέω ἄλμην.

saurisseur, θ. ταρίχευτῆς μαινιδῶν.

saussaie ἢ saulaie, ἰτεῶν.

saut, ἄλμα, πήδημα, σκιρτημα· πτώσις, κ. πέσιμον· il a fait là un

—terrible, ἔπεσε δὲ τρομερά· —καταρράκτης· le —de Niagara, ὁ

καταρράκτης τοῦ Νιαγάρα· —pè-

rilleux, ἡ περὶ ἑαυτὸν ἐναέριος

στροφή τοῦ σχοινοβάτου· il va par

—et par bonds, σκιρτηδὸν βαίνει·

—de loup, τάφρος κατὰ τὴν εἴσο-

δον δενδροστοιχίας· —de Breton,

ὑποσκελισμός· —de mouton, πα-

γνιον τῶν παιδιῶν· de plein—, εὐ-

θύς, αἴφνης, ἐξαίφνης.

saute (ναυτ.) ἀνέμου τροπὴ αἰ-

φνιῶν.

sauté, εἶδος καρυκεύματος.

sautée, θ. ἄλματος, πήδηματος

διάστημα.

sautelle, θ. κλήματος παραφύ-

τευσις, καταβολάς.

sauter, ῥ. ἐν. ἄλλομαι, πηδῶ,

σκιρτῶ· —ἐκρήγνυμαι, ἀνατινάσσο-

μαι ἐκπυρσοκροτῶν· la poudrière

ποθέσεως εἰς ἄλλην· —aux nues, παραφέρεσθαι, ἐξάπτεσθαι, ὀργίζεσθαι· faire—σκη, ὑποσκελιζέειν τινά· ῥ. ἐν. un fossé, ὑπερπηδῶ τάφρον· —οὐδ. le bastion a sauté, ὁ προμαχῶν ἀνετινάχθη δι' ὑπονόμου· faire—des bouteilles, κενῶ πολλὰς φιάλας οἴνου· faire —la banque, κερδαίνω ὄλον τὸ γρῆμα τοῦ ἔχοντος τὰ χαρτῖα ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ.

sautereau, μικρὸς κανὼν κινητὸς τοῦ κλειδοκυμβάλου.

sauterelle, θ. (ἐντομ.) ἀκρίς· γωνία ἐκ δύο κανόνων, γνώμων τῶν κτιστῶν.

sauterne, λευκὸς οἶνος τῶν Βορδιγάλων.

saute-ruisseau, ὁ κομιστής, ὁ δρομεύς, μικρὸς ὑπάλληλος ἐμπόρου ἢ συμβολαιογράφου.

sauteur, cuse, πηδῆτης· —ἄνθρωπος ἀστάτου χαρακτήρος· —(ἐντομ.) τὰ ἀκριδοειδῆ ἔντομα.

sauteuse (ὄργανοι.) εἶδος στροβίλου, κ. βαλσίου.

sautillage, ἀλλεπάλληλον σκίρτημα, κ. κοντοπήδημα.

sautillant, e, ἀλματώδης, σκίρτητιτικός.

sautillement, ὑποπήδημα, σκίρτημα.

sautiller, ῥ. οὐδ. ὑποπηδῶ, ὑπάλλομαι, ὑποσκίρτῶ.

sautoir, ἡ εἰς τὸ Χ κατάκαμψις, τὸ χιάσμα ἢ χιαστόν· —ἀναβολεύς, ἀνάβαθρον· —ἐπισχετήρ τῶν ὠρολογίων.

sauvage, ἄγριος, ὁ ἐν δάσει καὶ σπηλαίοις διαιτώμενος· θηριώδης· animaux—s, ἄγρια θηρία· —ἀπολίτευτος· —ἰτιθασσος, ἀνήμερος· canard—, ἄγρια νῆσσα, κ. ἀγριοπαπία· —(μεταφ.) φιλέρημος, ἀκοινωνήτος· homme très—, ἄνθρωπος λίαν ἄγριος, ὑβριστής, ἀκοινώ-

νήτος· site—, τόπος ἀκαλλιέργητος· fruit—, καρπὸς αὐτοφυῆς, ἄγριος· vigne—, ἄγριαμπελος· —pomme—, ἄγριομηλέα· nature—, θηριωδία· d' humeur—, ἀγριόθυμος, ἀπρόσμικτος.

sauvagement, ἄγρως.

sauvageon, ἄγριον αὐτοφυῆς δενδρίον, ἀγριοφύτον.

sauvagerie, θ. θηριωδία, μιανθρωπία, τὸ ἀκοινωνήτον.

sauvagesse, ἀγριογύναικος.

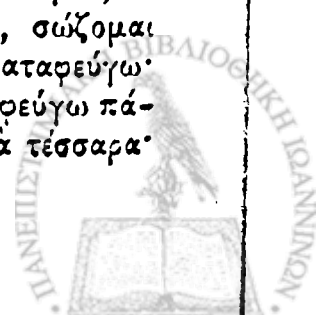
sauvagin, ine, ἔγων ὄσμην καὶ γεῦσιν πτηνοῦ θαλασσίου ἢ λιμναίου· —οὐσ. θηλ. πτηνὰ ἔχοντα τὴν ῥηθεῖσαν ὄσμην καὶ γεῦσιν.

sauvegarde, θ. προστασία, φύλαξις, ἀσφάλεια· les lois sont la —de la société, οἱ νόμοι εἰσὶν οἱ φρουροὶ τῆς κοινωνίας· —(μεταφ.) πᾶν ὅ τι προφυλάττει, ἀσφαλίζει· son obscurité lui servit de —contre la proscription, ἡ ἀφάνεια, ἡ ταπεινότης αὐτοῦ τὸν ἔσωσεν ἀπὸ τῆς προγραφῆς.

sauvement (ἀρχ.) διάσωσις, σωτηρία.

saue qui peut, ἐπιφ. ἰδὲ sauver.

sauver, ῥ. ἐν. σώζω, διασώζω· προφυλάττω· ἀπαλλάττω· —σκη du naufrage, ἐκ τοῦ ναυαγίου διασώζω τινά· Jesus est venu pour sauver tous les hommes, ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἵνα σώσῃ ἢ λυτρώσῃ πάντας· —son honneur, προφυλάττω, διασώζω τὴν τιμὴν, ἀποφεύγω τὴν ἀτιμίαν· —les apparences, καλύπτω, συγκρύπτω τὸ ὄνειδος, ἀποφεύγω τὸ σκάνδαλον· saue qui peut! (ἐπιφ.) ὁ δυνάμενος σωθῆτω! ὁ σώζων ἑαυτὸν σωθήτω, κ. ὅποιος φύγη φύγη· se—, σώζομαι ἀποδιδράσκω, φεύγω· καταφεύγω· se —à toutes jambes, φεύγω πάσαις δυνάμεσι, κ. μὲ τὰ τέσσαρα·

se — de prison, ἀποδιδράσκω ἀπὸ τῆς φυλακῆς· se — sur la quantité, ἀποζημιούμαι ἐκ τῆς ποσότητος.

sauvetage, ἡ τῶν τοῦ ναυαγίου διάσωσις, σωσιναυαγία.

sauveterre, μάρμαρον λευκόστικτον.

sauveteur, ναυαγοςώστης, σωτήριον σκάφος.

sauveur, βύστης, σώστης, σωτήρ, ὁ Σωτὴρ τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

sauve-vie, θ. (βοτ.) εἶδος πτέριδος.

savamment, σοφῶς· j' en parle —, ὁμιλῶ περὶ τούτου ἐπισταμένως.

savane, θ. (ἐν Καναδᾷ) ἐκ δένδρων ῥητινωδῶν δάσος· (ἐν τῇ Β. Ἀμερικῇ) πεδιάς ἀπέραντος ἐν ἣ οὐεται ἀφ' ἑαυτοῦ ἄφθονον καὶ ὑψηλὸν γόρτυν.

savant, ο, σοφός· πεπαιδευμένος, εὐπαιδευτός· ἐπιστήμων· — en droit civile, τοῦ πολιτικοῦ δικαίου ἐπιστήμων· éminemment —, εἰς ἄκρον σοφός, ὑπέρσοφος· (ἐπὶ πραγμ.) livre —, βιβλίον σοφόν, πολυμαθείας ἔργον· la — retraite de Xénophon, ἡ θαυμασία κάθοδος τῶν μυρίων μετὰ τοῦ Ξενοφώντος· langues — es, αἱ σοφαὶ γλώσσαι, ἢ τοὶ ἱ, ἀργαλα Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Λατινικὴ· — οὐσ. les savants assurent que... οἱ σοφοὶ βεβαιοῦσιν ὅτι...

savantasse, δοκησίσοφος, ἡμιμαθής.

savantissime, σοφώτατος.

savarin, εἶδος γλυκύσματος ζωμεροῦ δι' οἶνοπνεύματος ἠρτυμένου.

savart γῆ γέρας, ἀκαλλιέργητος.

savate, θ. ὑπόδημα παλαιόν, κ. παλαιοπάπουσον· — ἄνθρωπος ἀδέξιος, ἀνίκανος· — (δημωδ.) εἶδος πάλης ἐν ἣ γρῶνται μάλιστα τοῖς ποσίν· — ἔργον ἄθλιον.

savâterie καὶ saveterie, παλαιοπωλεῖον ὑποδημάτων.

saveter, ῥ. ἐν. (δημωδ.) καταστρέφω τὸ ἔργον.

savetier, ἠπητής, σκυτεύς, κ. ἐμβαλλωματοῦς.

saveur, θ. γυμός· εὐχυμια· γεῦσις.

savoir, ῥ. ἐν. (sachant su, je sais, je sus, μέλλ. saurai, προστ. sache, sachons, sachez, ὑποτ. ἐνεστ. que je sache, κ. τ. λ.) ἐπίσταμαι, οἶδα, γινώσκω, κ. ἐξεύρω· — son chemin, γινώσκειν τὴν ὁδόν· — le dessin, ἐπίστασθαι τὴν ἰχνογραφίαν· — sa leçon, γινώσκειν, ἐπίστασθαι τὸ μάθημα, — un secret, γινώσκειν τὸ ἀπόρρητον, τὸ μυστικόν· — δύνασθαι, je ne saurais flatter, δὲν δύναμαι νὰ κολακεύσω· c'est un homme qui sait vivre, εἶναι ἄνθρωπος εἰδήμων τῶν τοῦ κόσμου, ἐντριβῆς εἰς τὰ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς· je ne sache personne, οὐδένα γινώσκω, ἀντὶ je ne connais personne· — c'est pouvoir, ἡ γνῶσις δύναμις ἐστίν· — gré à qqn, χάριτας ὁμολογεῖν· εὐγνωμονεῖν τινι· qui sait; τίς οἶδε; Dieu sait, Κύριος οἶδε· c'est à —, μένει νὰ ἴδωμεν, εἶναι ἄδηλον· — ῥ. οὐδ. κεκτῆσθαι πείραν· si jeunesse savait, ἂν εἶχε πείραν ἡ νεότης· un je ne sais qui, ἄγνωστός τις, ἄσημός τις· un je ne sais quoi, ἀπερίγραφτον ἀνεξήγητόν τι, ποῖόν τι· savoir· ἡ ἄ —, δηλαδὴ, τουτέστιν· se — συνειδέναι ἑαυτόν· — γνωστὸν καθίστασθαι· tout se sait, τὰ πάντα γνωστὰ γίνονται.

savoir, οὐσ. γνῶσις, μάθησις, παιδεία.

savoir-faire, δεξιότης, ἐπιτηδαιότης, πείρα.

savoir-vivre, πείρα τῶν τοῦ βίου· γνῶσις τοῦ καλῶς φέρεσθαι.

savoir, οὐσ. γνῶσις, μάθησις, παιδεία.

savoir-faire, δεξιότης, ἐπιτηδαιότης, πείρα.

savoir-vivre, πείρα τῶν τοῦ βίου· γνῶσις τοῦ καλῶς φέρεσθαι.

savoisien, ienne, ὁ ἐκ Σαβοΐας ἢ Σαβαυδίας.

savon, σάπων, σμήγμα, σαπώνιον·—(μεταφ.) ἀπότομος ἐπίπληξις.

savonnage, σμηξίς, κ. σαπούνισμα.

savonner, ῥ. ἐν. σμήχω, σαπώνιζω.

savonnerie, σαπωνοποιεῖον.

savonnette, θ. σαπωνίδιον διὰ τὸ ξύρισμα· montre à—, ὠρολόγιον μὲ ἀργυροῦν ἢ χρυσοῦν ἐπικάλυμμα δι' ἐλατηρίου ἀνοιγόμενον.

savonneux, euse, σαπωνώδης.

savonnier, σαπωνοποιός·—(μεταφ.) δένδρον τι τῶν Ἀντιλλῶν νήσων, οὗ ὁ καρπὸς λευκαίνει τὸ ὕδωρ καὶ πληροῖ ἀφοῦ.

savourement, ἡ μεθ' ἡδονῆς ἀπόγευσις καὶ καταβρόγθισις.

savourer, ῥ. ἐν. ἡδέως γεύομαι, μεθ' ἡδονῆς ἐσθίω, τρώγω μὲ πολλήν ὄρεξιν.

savoureusement, ἡδέως, ὄρεχτικώτατα, μεθ' ἡδονῆς πολλῆς ἐν τῇ γεύσει.

savoureux, euse, εὐχυμος, ἡδύς, κ. νόστιμος.

savoyard, ε. Σαβαυδός, ἐκ Σαβαυδίας ἢ Σαβοΐας· τανῦν λέγουσι μάλλον Savoisien, διότι τὸ πρῶτον ἰδίως ἐπὶ χλεύης λέγεται.

saxatile, πετραῖος, πετροφυής, ἔμπετρος.

saxhorn, εἶδος ἐμπνευστοῦ μουσικοῦ ὄργανου.

saxicole, πετροφυής, πετρόβιος.

saxifrage (βοτ.) τὸ ἔμπετρον· (φαρμ.) φάρμακον διαλύον τὴν λιθίαν, τῆξιλιθον.

saxon, onne, Σάξων.

saxophone, χαλκοῦν ἐμπνευστικὸν ὄργανον μουσικόν.

saynète, θ. μικρὰ κωμωδία μεστὴ ἀσμάτων·

sayette, θ. ὕψισμά τι ἐρεῶν.

sayon, ἰδὲ saie.

sbire, δορυφόρος, ραβδοφόρος, ἀστυνομικὸς ὑπηρετής.

scabellon, μικρὸν ὑπόβαθρον

scalie, θ. λειχήν, ψώρα ἐκ ἐπιπαρότητος.

scabieuse (βοτ.) ἄνθος ὠραῖον τὸ πυκνόχομον.

scabieux, euse, ψωροειδής.

scabreux, euse, τραχύς, ὀσάτος· chemin—, ὁδὸς τραχεῖα, δύσάτος·—(μεταφ.) κινδυνώδης· entreprise—se, ἐπιχειρήσις ριψοκίνδυνος, δυσχερής· sujet, conte—, θέμα, διήγημα ἐπισηαλές, δυνάμενον νὰ προσχρούση.

scabrosité, θ. τραχύτης, ἀνωμαλία.

scalde, σκάλδος, ἀρχαῖος Σκανδιναυὸς ποιητής.

scale, θ. ὄρμος, λιμὴν, κ. σκάλα.

scalène, σκαληνόν, ἀνίσους ἔχον πλευρὰς τρίγωνον.

scalpel, ἡ σμίλη, τὸ σμίλιον.

scalper, ῥ. ἐν. ἐκδέρω, κ. γδέρων τὸ κρανίον τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὸν τρόπον τῶν Σκυθῶν καὶ τῶν Ἀμερικανῶν Ἰνδῶν.

scammonée, θ. (βοτ.) σκαμμωνία.

scandale, σκάνδαλον, ἐπίπταισμα, πρόσκρουσμα·—ἀγανάκτησις· au grand—des gens de bien, πρὸς μέγα σκάνδαλον·—θρύλλημα αἰσχρῶς πράξεως· causer du—, διεγείρω σκάνδαλα, διαθρυλλῶ σκανδαλώδη γεγονότα.

scandaleusement, σκανδαλώδως· αἰσχρῶς.

scandaleux, euse, σκανδαλώδης· αἰσχρός· περιβόητος.

scandaliser, ῥ. ἐν. σκανδαλιζῶ· ἐκπλήττω·—κλονῶ τὴν πίστιν, τὴν πεποιθήσιν·—διεγείρω ἀγανάκτησιν αἰδοῦς, αἰσχύντης·—se—ἀγανακτῶ, βαρέως φέρω.

scander, ῥ. ἐν. (μετρικ.) πο-
δίζω, μετρῶ τοὺς πόδας τοῦ στίχου.

Scandinave, Σανδινανός ἢ
(ἀρχ.) Σκάνδιος, Σουηδός ἢ Νορ-
βηγός.

scaphandre, σκάφανδρον ἢ ὀρ-
θότερον ἴσως) ἀνδρόσκαφον, θώραξ
ἐκ φελουῦ κωλύων τὴν βύθισιν.—πε-
ριβολή, ἐνδυμασία δύτου, κ. βου-
τηκτοῦ.

scaphoïde (ἀνατ.) τὸ σκαφοει-
δὲς ὅστον τῆς χειρός.

scapin, γελωτοποιὸς τοῦ Ἰτα-
λικοῦ θεάτρου.

scapulaire, ἐπώμις ἱερέως·
(χειρ.) νωτιαῖος, ἐπώμιος, τοῦ ὤμου.

scarabée, θ. (ἐντομ.) κάνθαρος,
πᾶν κανθαροειδὲς ἔντομον.

scaramouche, γελωτοποιὸς τῆς
ἀρχαίας Ἰταλικῆς κωμωδίας.

scare (ἰχθ.) ὁ σκάρος.

scarificateur (χειρ. ἐργαλ.)
σκαριφτητῆρ.—εἶδος ἐκριζωτῆρος.

scarification, θ. σχέσις, ἀπό-
σχεσις, ἐγγράφαξις ἐπὶ τοῦ δέρματος.

scarifier, ῥ. ἐν. (χειρ.) ἐπι-
σκάζω, ἐπιχαράσσω τὴν ἐπιφάνειαν,
τὸ δέριμα.

scariole, ἰδὲ escarole.

scarlatine, θ. (ἰατρ.) ὁ πορ-
φυροῦς πυρετός, κ. ὄστρακιά, σκαρ-
λατίνα.

scazon, στίχος τις ἰαμβικός, ὁ
σιάζων.

sceau, σήμαντρον, σφραγίς με-
γάλη.—ἢ ἀποτύπωσις τῆς σφραγι-
δος.—(μεταφ.) χαρακτήρ, γνώρι-
σμα· cet ouvrage porte le — du
génie, τὸ ἔργον τοῦτο φέρει τὴν
σφραγίδα, τὸν τύπον τῆς μεγαλο-
φυίας· mettre le—à une chose,
ἀποπερατῶ τι· confier une chose
sous le—du secret, ἐν ἐχεμυθίᾳ
κοινοποιῶ τί τι· mettre, apposer,
appliquer le sceau, σφραγίζω.

scélérat, θ, μιάρος, ἀλιτήριος,

παγκάχιστος, κακοῦργος· âme —e,
ψυχὴ μοχθηρὰ, ταμμίαρος· ὁ le
plus—des hommes. ἢ μιαρώτατε
πάντων ἀνδρῶν· conduite—e, δια-
γωγὴ αἰσγρὰ, δολία· —οῦς. c'est
un—, εἶναι κακοῦργος (ἀνὴρ). c'est
une scélérate, εἶναι κακοῦργος
(γυνή).

scélératesse, θ. ἐσχάτη πονη-
ρία, μιαρότης.

scellage, σφράγισμα.

scellé, σφραγίς, ἐπισφράγισις
ἐπιτιθεμένη ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῆς
θύρας οἴκου ἢ καταστήματος ἐμπο-
ρικοῦ ἢ ἄλλου, ἵνα μὴ τυγόν ἀνοι-
χθῆ.

scellement, (τεκτ.) πᾶκτωσις
συγκόλλησις ἐν τοίχῳ δι' ἐγγύσεως
μολύβδου.

sceller, ἐπιβάλλω, πατῶ τὴν
σφραγίδα, σφραγίζω.

scelleur, σφραγιστής.

scénario, βιβλιάριον περιέχον
τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐγκατάστασιν
μελοδράματος ἢ χοροῦ κ. μπαλλέτ-
του, καὶ κατάλογος τῶν προσώπων
τοῦ δράματος.

scène, θ. ἡ τοῦ θεάτρου σκηνή·
—αἱ σκηνογραφαὶ μέρους τινὸς τοῦ
δράματος καὶ τὰ ἐν αὐταῖς συμβαί-
νοντα ἐκάστοτε· la — change, ἡ
σκηνὴ μεταβάλλεται· —ἡ πόλις καὶ
ἐν γένει τὸ μέρος ἐνθα ὑποτίθεται
ὅτι συμβαίνει τὸ παριστώμενον· la
—est à Rome, ἡ σκηνὴ ἐν Ῥώμῃ·
—ἡ δραματικὴ τέχνη, avoir une
parfaite connaissance de la —,
εἶναι τινα ἐντριβῆ τῶν σκηνηκῶν,
κάλιστα γεγυμνασμένον εἰς τὰ σκη-
νικά· —διαίρεσις, μέρος τῆς πρά-
ξεως·—attendrissante, σκηνὴ συγ-
κινητικὴ· —(μεταφ.) πᾶσα πράξις
παριστῶσά τι ἐνδιαφέρον ἢ περιερ-
γον, πᾶν τὸ συμβαῖνον ἢ γινόμενον
ἐν τῷ κόσμῳ·—affligente, θλιβερά
σκηνή· —προσβολή, ἐπίπληξις ἀ-

προσδόχτος καὶ σφροδρά· faire une —, καθάπτομαι τινος ἑριμέως, σφροδρῶς.

scénique, σκηνικός, θεατρικός· art—, σκηνική, θεατρική τέχνη.

scénographe, ζωγράφος· εἰδικὸς τῆς σκηνογραφίας, σκηνογράφος.

scénographie, θ. σκηνογραφία, ἡ τέχνη τοῦ ζωγραφίζειν τὰς ἐν ταῖς σκηναῖς τοῦ θεάτρου εἰκόνας.

scénographique, σκηνογραφικός.

scénopédie, θ. ἡ τῶν Ἰουδαίων ἑορτὴ τῆς σκηνοπηγίας.

scepticisme, συστηματικὴ ἀμφισβολία, ἡ ἀπορητικὴ ἢ σκεπτικὴ φιλοσοφία, πυρρωνισμός.

sceptique, ὁπαδὸς τῆς σκεπτικῆς ἢ ἀπορητικῆς φιλοσοφίας τοῦ Πύρρωνος· — πᾶς ὁ ἀμφιβάλλων περὶ παντὸς μὴ θετικῶς ἀποδεδειγμένου, esprit, écrivain—, νοῦς, συγγραφεὺς σκεπτικός.

sceptre, σκῆπτρον· —(μεταφ.) τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, ἡ βασιλεία· ambitionner le—, ἀντιποιοῦμαι τῆς βασιλείας· —ὑπεροχὴ, ἐπικράτησις· l'Angleterre tient le—des mers, ἡ Ἀγγλία ἄρχει τῆς θαλάσσης. cette demoiselle, tient le—de l. beauté, ἡ νεᾶνις αὕτη εἶναι βασίλισσα τοῦ κάλλους·—de fer, κυδέρνις δεσποτικῆ.

schabraque, ἢ chabraque, (στρατ.) ἐπίστρωμα τοῦ ἵππου ἐκ μηλωτῆς ἢ ἐριούχου.

schah, ὁ σάχης ἦτο· βασιλεὺς τῆς Περσίας.

schako, ἰδὲ shako.

schall, ἰδὲ chäle.

schapska, κάλυμμα Πολωνικόν· —ἀρχαῖον κράνος τῶν λογγιτῶν ἵππέων μὲ κορυφὴν τετράγωνον.

schéik, ἰδὲ chéik.

schelling, σελλίνιον, δραχμὴ Ἀγγλικὴ δυναμένη δραχ. 1,25.

schérif, ἰδὲ chérif.

scherzo (πρόφ. σκέρτσο) (μουσ.) τὸ παιγνιῶδες καὶ ἐπίτροχον.

schismatique, σχισμαστικός, αἵρετικός.

schisme, σχίσμα, αἵρεσις.

schiste, σχιστόλιθος.

schisteux, euse, σχιστολιθικός, σχιστώδης.

schlague, στρατιωτικὴ τιμωρία διὰ βλαβῆς ἐν Γερμανίᾳ.

schlich, (σλίχ) ὀρυκτὸν συντεθραυσμένον, συντετριμμένον.

schnik, (Γερμαν.) βραχὶ δυνατόν

schoner ἢ schooner, (Ἀγγλ.) ἡμιολία, κ. γολέττα, σκούνα.

sciage, πρίσις, πριόνισμα.

sciatère, σκιάθηρον, ἡλιακὸν ὠρολόγιον.

sciatérique, σκιαθηρικός, ἀνήκων εἰς τὸ ἡλιακὸν ὠρολόγιον.

sciatique, ἰσχιακός, τοῦ ἰσχίου· atteinte—, ὀδύνη ἰσχιακῆ, πόνος, ἰσχιακός.

scie, θ. πρίων, πριόνιον· —à main, χειροπρίων· — tournante, τροχοπρίων· —(ἰχθ.) πρίων ἢ πρίστης.

sciemment, ἐπισταμένως, εἰδότης, ἐν γνώσει, ἐκ προθέσεως.

science, θ. ἐπιστήμη· πείρα, γνῶσις, μάθησις· —du monde, ἡ πείρα τοῦ κόσμου, γνῶσις τῶν τοῦ βίου· —infuse, γνῶσις ἔμφυτος·

—s, occultes, ἀλχημεία, ἀστρολογία, μαντικὴ, χειρομαντεία κτλ.

—s exactes, αἱ μαθηματικά· ἐπιστῆμαι· —s physiques, αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι· la —du beau, ἡ ἐπιστήμη τοῦ καλοῦ· expérience

—(παροιμ.) ἡ πείρα χρημάτων ἐστὶ τῆς θεωρίας· homme qui a beaucoup de—, ἀνὴρ λίαν πεπαιδευμένος· l'arbre de la—du bien et du mal, τὸ δένδρον τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

—(παροιμ.) ἡ πείρα χρημάτων ἐστὶ τῆς θεωρίας· homme qui a beaucoup de—, ἀνὴρ λίαν πεπαιδευμένος· l'arbre de la—du bien et du mal, τὸ δένδρον τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

scientifique, ἐπιστημονικός.

scientifiquement, ἐπιστημονικῶς.

scier, ῥ. ἐν. πρίω, πριονίζω. — **le dos a qqn**, βασανίζω, ἐνοχλῶ τινα.

scierie, θ. πριονοστάσιον, πριονιστήριον.

scieur, πρίστης, πριονιστής. — **de long**, σανιδιοποιός.

scille, θ. (βοτ.) καρὶς ἢ κωρίς, σκίλλα, σκίλλοκρόμμυον.

scillitique, (μαρμ.) σκιλλητικός.

scinder, ῥ. ἐν. διαχωρίζω, διαίρω· ὅσον ζήτημα, πρότασιν.

scinque, εἶδος σαύρας.

scintillant, e, σπινθηροβόλος, σπινθηρίζων.

scintillation, θ. σπινθηρισμός, σπινθηροβόλημα, μαρμαρυγή.

scintiller, ῥ. ἐν. σπινθηρίζω, σπινθηροβολῶ, μαρμαρίζω.

scion, βλαστός, τρυφερός, ἐκφυσις, παραφυάς, ὄζος.

sciotte, θ. πρίων μαρμαροπρίτης.

sciotter, πρίω, πριονίζω διὰ τοῦ χειροπρίονος.

scissile (ὄρυκτ.) εὐσχιστός.

scission, θ. σχίσμα, διάστασις, διχοστασία· διχόνοια, διχογνωμία, διαφωνία· διχοψηφία.

scissionnaire, σχισματικός, διχοστατῶν ἐν πολιτικῇ συνελεύσει, ἀπόστατης.

scissure, θ. (ἀνατ.) σχίσμα ἐπίπινος τῶν ὀστέων, ῥήγμα.

sciure, θ. πρίσμα, πριόνισμα, ἀπόπρισμα, κ. πριονίδια.

sclerophthalmie, θ. (ιατρ.) σκληροφθαλμία, πάθησις τις τῶν ὀφθαλμῶν, φλόγωσις ἄνευ ὑγρασίας.

sclérotique, θ. (ἀνατ.) ὀσκληρωτικός χιτῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

scolaire, σχολικός· **année** —, τὸ σχολικὸν ἔτος.

scolastique, σχολαστικός, τὸ κατὰ τὴν συνήθη τῶν σχολῶν μέθοδον· **enseignement** —, σχολαστικὴ ἢ σχολικὴ διδασκαλία·— οὐσ. θηλ. κρᾶμα ἐκ θεολογίας καὶ φιλοσοφίας, ἡ σχολαστικὴ φιλοσοφία·— οὐσ. ἀρσ. ὁ περὶ σχολαστικῆς θεολογίας συγγραψας.

scolastiquement, κατὰ τὴν σχολαστικὴν θεολογίαν ἢ φιλοσοφίαν, σχολαστικῶς.

scoliaсте, σχολιαστής τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων.

scolie, θ. σχόλιον γραμματικὸν ἢ κριτικὸν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων· (γεωμ.) σχόλιον γεωμετρίας.

scolopendre, θ. (ἐντομ.) σκολόπενδρα, κ. σαρανταποδαροῦσα·— (βοτ.) εἶδος ἱαματικοῦ φυτοῦ τὸ σκολοπένδριον.

scolyme (βοτ.) σκόλυμος.

scombre (ἰχθ.) σκόμβρος, κ. σκουμπρί.

scorbut (ιατρ.) ἡ στομακάκη, κ. τὸ σκορβοῦτον.

scorbutique, στομακάκη παραπλήσιος.

scorie, θ. μετάλλου ἀφρός ἢ σκωρία ἐκ τῆς τήξεως προκύπτουσα.

scorification, θ. σκωριοποίησις, σχηματισμός σκωρίας ἢ ἀφροῦ μετάλλου.

scorificatoire, ἀγγεῖον χρησιμεῦον εἰς ἀφαίρεσιν τῆς σκωρίας ἢ ἀφροῦ τῶν μετάλλων ἐν τῇ τήξει.

scorifier, ῥ. ἐν. λαγαρίζω, καθαίρω διὰ τῆς τήξεως τὸν σίδηρον.

scorpène, θ. (ἰχθ.) ἡ σκώρπαινα.

scorpoïde (βοτ.) τὸ σκορπιοειδές, φυτὸν οὐ ὁ λοβὸς ὁμοιάζει πρὸς σκορπίον.

scorpiojelle, θ. σκορπιέλαιον.

scorpion (ἐντομ.) ὁ σκορπίος·— (ἀστρον.) ἐν ἐκ τῶν σημείων τοῦ ζῳδιακοῦ.

scotie, θ. (ἀρχιτεκτ.) σκοτία, κυμάτιον, κόσμημα κοίλον παρὰ τὴν βάσιν κίονος.

scotisme, σκωτισμός, ἡ φιλοσοφία τοῦ Δούνης Σκώτ.

scotiste, σκωτιστής, ὁπαδὸς τοῦ φιλοσόφου Δούνης Σκώτ.

scottish (εἰδ. ὀργήσεως) ὁ σκωτικός χορός, κ. τὸ σῶτις.

scribe, ὁ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις γραμματεὺς, ἥτοι ἑρμηνευτὴς τοῦ νόμου.—(τανῦν) γραφεύς, ἀντιγραφεύς.

scriptural, e, ἱερογραφικός.

scrobicule, βόθριον τῆς καρδίας, τῶν γνάθων κτλ.

scrofulaire, θ. (βοτ.) τὸ γοιραδοειδές, ὃ πάλαι ἐγρῶντο ὡς ἱαματικῷ.

scrofularié, e, γοιραδοειδής.

scrofules, θ. πληθ. αἱ γοιράδες, κ. τὰ γελῶνια.

scrofuleux, euse, γοιραδικός, πίσγων ἐκ γοιράδων.

scrofal, e, ὕσγιακός.

scrotum (ἀνατομ.) τὰ ὄρχιπέδα, τὰ θυλάκια τῶν ὄρχεων.

scrupule (βάρος) $\frac{1}{24}$ τῆς οὔγκίας, γραμμάριον.—αἰδώς, σέβας, εὐλάβεια, φόβος τῆς συνειδήσεως, εὐσυνειδησία· ἔλεγχος ἀποτρεπτικός κακῆς πράξεως.—μεγάλῃ ἀκρίβεια περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος· faire qqc avec scrupule, πράττω τι λίαν εὐλαβῶς, λίαν λίαν εὐσυνειδήτως.—λεπτότης, ἀερότης τρόπου· se faire—de, δισταῖω νά...—ὑπόλοιπον ἀμφιβολίας μετὰ συζητήσιν· il a encore quelques—s, μένουσιν αὐτῷ ἔτι δισταγμοὶ τινες.

scrupuleusement, εὐλαβῶς, μ.τὰ φόβου καὶ δισταγμοῦ, εὐσυνειδήτως· ἀκριβῶς.

scrupuleux, euse, εὐλαβής, δειλός, ἄγαν εὐσυνειδήτος.—ἀκρι-

βής, ὑπερακριβής· recherches—euses, ἔρευναι ἀκριβέσταται.

scrutateur, trice, ἐταστής, ἐξεταστής, ἔρευνητής, διερευνητής· Dieu est le—des coeurs, ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἐξεταστής τῶν καρδιῶν.—μέλος ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς· regard—, βλέμμα ἐταστικόν.

scruter, é. ἐν. ἐτάζω, ἐξετάζω, ἔρευνῶ, διερευνῶ.

scrutin, ἡ κληρωτὶς, ἡ κάλπη·—ἡ μυστικὴ ψηφοφορία, ἡ διὰ ταύτης ἐκλογή· dépouiller le—, ποιῶμαι διαλογὴν ψήφων, ἀριθμῶ τὰς λευκὰς καὶ τὰς μελαίνας ψήφους.

scrutiner, é. οὐδ. (οἰκείως) ψηφοφορῶ.

scubac, οἰνόπνευμά τι Ἰρλανδικόν.

sculpté, e (προφ. skul-té) γεγλυμμένος, γλυπτός, τορευτός.

sculpter (scul-té) é. ἐν. γλύφω, ἐγγλύφω, διαγλύφω.

sculpteur (scul-teur) τορευτής, γλύπτης, κ. μαρμαρᾶς.

sculptural, e, (scul-tural) γλυπτικός, γλυπτικός.

sculpture (scul-ture) θ. ἡ γλυπτική.

scurrile, ἄσεμνος, ἀναιδής.

scurrilement, αἰσχροῦς, ἀσεμνῶς.

scurrilité, θ. αἰσχρολογία, βωμολογία.

scutum (-τομ) ἄσπις, θυρεὸς ποδῆρης τῶν Ῥωμαίων.

scytale, θ. σκυτάλη, εἶδος ὕφους φαρμακεροῦ.

se (αὐτοπ. ἄντων. κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμ.) ἑαυτ-ὄν-ἡν-ὄ-οὺς-ας, ἄ, (κα! ὄοτικῆ) ἑαυτ-ῶ-ῆ-ῶ-οῖς-αῖς-οῖς· διὰ ταύτης ἐν τῷ βῶ προσώπῳ κλίνονται τὰ μέσα ῥήματα.

séance, συνεδρία, συνεδρίασις, —longue et orageuse, συνεδρίασις μακρὰ καὶ θυελλώδης (κα-

ἔπεκτ.) ὁ χρόνος ὃν ἐκάστοτε δαπανᾷ τις καθήμενος ἀπέναντι τοῦ ζωγράφου ἵνα εἰκονισθῇ· faire un portrait en trois—s, ἐκπονῶ εἰκόνα εἰς τρεῖς προσεδρείας, τρεῖς φορές· χρονοτριβὴ παρὰ τὴν τράπεζαν, τὸ χαρτοπαίγνιον, ἐν ἐπισκέψει κ. τ. λ. nous avons fait là une longue —, πολὺ παρεμείναμεν ἢ παρεκαθίσταμεν· la—est ouverte, ἀρχεται ἤδη ἡ συνεδρίασις· la—est levée, λήθεται ἡ συνεδρίασις·—tenant, εὐθύς, ταῦτοχρόνως, τούτων γινομένων.

séant, e (ἐνεργ. μετ. τοῦ ἀγρήστου seoir) ἐδρεύων, συνεδριάζων ἐν... οὐσ. τὸ ἐν τῇ κλίνῃ κάθισμα· se mettre sur son—, ἐν τῇ κλίνῃ καθισθαι· ἀρμόζων, ἀρμόδιος, πρέπων il n'est pas—à votre âge de... ἐν ἀρμόζει εἰς τὴν ἡλικίαν σου νά...

seau, ὑδρία, κάδος, κ. κουδᾶς, μαστέλλον· un—d'eau, ὑδρία πλήρης ὕδατος.

sebacé, e, στεατώδης.

sebeste, (βοτ.) εἶδος καρποῦ δαμασκηνοειδοῦς, τὸ μύζον.

sebestier, τὸ μύζα παράγον δένδρον.

sébacique, acide—, στεατικὸν ὄξύ.

sébile, τὸ μαζοδόλιον, σκάφη, γαθάλα.

sec, o. sèche, ξηρός, ἀνυδρός· terrain—, γῆ ξηρά· temps—, ἀνομβρία· —ἀπεξηραμμένος· tous sèche, ξηρά βήξ, κ. ξερόδηγας· —ισχνός· homme, ἄνθρωπος ἄσαρκος, κ. ἀδύνατος· (μεταφ.) regarder d'un oeil—, προσδλέπειν μετ' ἀδιαφορίας, ἀπαθῶς, ἀδακρύτως, ἀντλεῶς· passer une rivière à pied—, διαβαίνω τὸν ποταμὸν ἀβρόχοις ποσίν· (μεταφ.) réponse sèche, ἀπάντησις ἀπότομος, δυσμενής· style—, ὕφος λόγου ξηρόν,

ἄγαρι, ἄμοιρον κοσμημάτων καὶ κάλλους· sujet—, θέμα λόγου ἄκαρπον, ἤμισα πρόσφορον εἰς ἀνάπτυξιν, εἰς πραγματείαν· fruit—, μαθητῆς ἀποφοιτήσας ἄνευ ἀπολυτηρίου ἐνεχεν ἀνικανότητος· coup—, κτύπημα ζωηρόν· pain—, μόνον ἄρτος πρὸς τροφήν· mettre un élève au pain—, τιμωρῶ μαθητὴν διὰ νηστείας· du linge—, ροῦχα στεγνά· οὐσ. ξηρότης, ἔλλειψις ὑγρασίας· mettre un cheval au—, ξηρὰν τροφήν, κριθὴν ἢ ξηρόν χορτόν παρατίθῃμι τῷ ἵππῳ· —(ἐπίρρ.) σκαιῶς, ἀποτόμως, ψυχρῶς· je lui ai dit tout—, τῷ εἶπα ξηρὰ ξηρὰ· boire—, πίνω πολὺ καὶ ἄνευ ὕδατος, ἄκρατον· à—, ἐπὶ ξηρᾶς, ἐξηραμμένος· mettre un étang à—, ἀποξηραίνω τὴν τεχνητὴν λίμνην, τὴν δεξαμένην· (μεταφ.) je me trouve à—, ἀγρημάτως ἔχω, κ. εἶμαι γωρὶς λεπτόν.

sécable, τμητός, μεριστός.

sécamonée, o. idè scamonée.

sécante, o. (γεωμ.) ἡ τέμνουσα γραμμὴ·—(τριγωνομ.) εὐθεῖα γραμμὴ ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου ἀγομένη, εἰς τὸ ἄκρον τόξου καὶ προεκβαλλομένη ἕως οὗ συναντήσῃ τῇ ἐφαπτομένη τοῦ τόξου τούτου.

sécateur, ἐργαλεῖον ἐν εἴδει ψαλίδος, τομεύς, κλαδευτήριον.

sécession, o. ἀποσχίρτησις, ἀποστασία, ἀποχωρισμός.

séchage, ἀποξήρανσις.

sèche, ἢ sciche, o. (μαλακ.) ἡ σπηλιά, κ. σουπιά.

sèchement, ἐν τόπῳ ξηρῷ· ξηρῶς· (μεταφ.) ἀποτόμως, χαλεπῶς, τρυγέως, ξηρά, ξηρά.

sécher, ῥ. ἐν. ξηραίνω, ἀποξηραίνω· le vent sèche les chemins, ὁ ἄνεμος ἀποξηραίνει τὰς ὁδοὺς· (μεταφ.)—les larmes, ἀποξηραίνω, ἀπομάσσω τὰ δάκρυά τι

cours des malheureux, ἄγωμεν, ἄς δράμωμεν εἰς βοήθειαν τῶν δυστυχῶν des—s, ἐπικουρῖαι στρατιωτικαὶ ἢ ἐν γένει βοηθήματα — les—s de la charité, τὰ βοηθήματα τῆς ἐλεημοσύνης. — ἐπιφ. au —! à moi! βοήθεια! δράμετε! σώσατέ με!

secousse, θ. διάσεισις, τιναγμός, ἀνατιναγμός· κλόνησις σεισμοῦ, σεισμός· (μεταφ.) διατάραξις τῆς ὑγιείας· διασάλευσις τῆς ὑπολήψεως, κλονισμός τῶν καθεστώτων κ. τ. λ.

secret, ἀπόρρητος, μυστικός· ἀτόκρυφος, κρύφιος· amours—s, κρύφιοι ἔρωτες, λαθραία Κύπρις· haine—e, κρύφιον μῖσος· il n'y a point de—qui ne doive être révéle ni de caché qui ne doive être connu, οὐκ ἔστι κρυπτόν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται· tenir—e une chose, φυλάττω τι μυστικόν· escalier—, μυστικὴ κλίμαξ· porte—e, κρυφία θύρα· comité—, μυστικὴ ἐπιτροπεία, μυστικῶς συνεδριάζουσα· parties—es, τὰ κρύφια μέλη·—ύς. le—, τὸ ἀπόρρητον, τὸ ἐν ἔχεμυθῷ λεγόμενον· ἔχεμυθία, μυστικότης· observer ἢ garder le —, τηρῶ, φυλάττω τὸ μυστικόν, τὸ ἀπόρρητον· le—de plaire, ἡ τέχνη τοῦ ἀρέσκειν· μέσον ἄγνωστον· le—pour guérir la goutte, φάρμακον πρὸς θεραπείαν τῆς ἀρθρίτιδος·—τὸ δυσκολώτερον ἢ οὐσιωδέστερον μέρος τέχνης τινός· le—de l'art d'écrire, τὸ ἀκατάληπτον μέρος τῆς τέχνης τοῦ συγγράφειν καλῶς· le—d' une serrure, τὸ μυστικὸν ἐλατήριον κλειθροῦ τινός· mettre un prisonnier au—, ἐγκλείω τὸν δέσμιον εἰς μέρος χωριστόν· en —, ἐν ἀπορρήτῳ, ἐν ἔχεμυθῷ· μυστικῶς· λάθρα, κρυφίως.

secrétaire, γραμματεὺς, ὁ ἐπὶ

τῶν ἀπορρήτων ἢ τῶν ἐπιστολῶν — d' état ἢ ministre, ὁ βασιλέως σύμβουλος ἢ ὑπουργός·—d' ambassade, γραμματεὺς πρεσβείας·—de rédaction, γραμματεὺς τῆς συντάξεως ἐφημερίδος, ἦτοι ὁ δεχόμενος καὶ ἐπιθεωρῶν τὰ καταχωριστέα ἄρθρα·—d' une assemblée, γραμματεὺς συνελεύσεως, ὁ τὰ πρακτικὰ συντάττων·—d' une mairie, γραμματεὺς δημαρχίας·—βιβλίον ἐπιστολογραφίας, ἐπιστολάριον·—γραφεῖον, γραμματοφυλάκιον·—(ὄρνιθ.) σαρχοδόρον τεπτηνὸν ὄφιοφάγον, ὁ μακρόπους.

secrétairerie, θ. γραμματοφυλαχεῖον· τὸ μέρος ἐν ᾧ οἱ γραμματεῖς ἐργάζονται·—τὸ σύνολον τῶν γραφῶν.

sectétariat, ἡ γραμματεία, τὸ ἀξίωμα τοῦ γραμματέως·—τὸ μέρος ἐνθα φυλάττονται τὰ ἔγγραφα, τὰ ἀρχεῖα

secrète, θ. μυστικὴ δέησις τοῦ ἱερέως ἢ ἀπαγγέλλει κατὰ διάνοιαν.
secrètement, λάθρα κρυφίως, μυστικῶς.

secréter, β. ἐν. ἐκκρίνω, ἐκβάλλω ὑγρὸν τι, ὕλην τινά.

secréteur, ὁ ἐκκρίνων, ἐκκριτικός.

secrétion, θ. ἔκκρισις, ἔκχυσις φυσιολογικὴ ὑγροῦ.

secrétoire, ἐκκριτικός· organe —, ἐκκριτικὸν ὄργανον τοῦ σώματος.

sectaire, αἵρετικός, ἀνήλων εἰς αἵρεσίν τινα.

sectateur, ὁπαδός, θιασώτης, ζηλωτής, ἀκόλουθος.

secte, θ. αἵρεσις, φιλοσοφικὴ ἢ θρησκευτικὴ· la —d'Épicure, ἡ αἵρεσις τοῦ Ἐπικούρου, οἱ ἐπικούριοι· la—des luthériens, ἡ αἵρεσις τῶν λουθηρανῶν κτλ.

secteur (γεωμ.) τομεύς.

sectile, τμητός, κοπτός.

section, θ. διαίρεσις, τμήμα· ἑποδιαίρεσις, μέρος· (γεωμ.) τομή.

sectionnement, ἡ κατὰ τμήματα διαίρεσις.

sectionner, ρ. ἐν. διαίρει κατὰ τμήματα.

seculaire, αἰώνιος, ὁ καθ' ἑκάστον αἰῶνα, καθ' ἑκάστην ἑκατονταετηρίδα τελούμενος ἢ ἐορταζόμενος·—ἡλικίας ἐνός αἰῶνος ἢ παμπάλαιος· *chêne*—, ὄρυς ἑκατονταετίς, παλαιότητα, γηραιότητα· *apnée*—, τὸ ἐπαιώνιον, ἤτοι τὸ ἐν τέλει αἰῶνος ἔτος· ἢ ἐορτὴ τῆς ἑκατονταετηρίδος.

seculairement, κατ' αἰῶνα, δι' αἰώνων.

secularisation, θ. λαϊκευσις, τροπὴ τοῦ ἱεροῦ εἰς κοσμικόν.

secularité, θ. κοσμικότης.

seculariser, ρ. ἐν. ἐκλαϊκεύω, μεταβάλλω τὸ ἱερόν ἢ κληρικόν εἰς λαϊκόν ἢ ἐγκόσμιον.

seculier, iere, ἐγκόσμιος· *clergé*—, κληρὸς ἀνεξάρτητος, ἐγκόσμιος, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ *régulier*, τοῦ ἀνήκοντος εἰς τάγμα τιμοναγικόν· *bras*—, ἡ ἐξουσία, ἡ ἀστυνομία.

seculièrement, κοσμικῶς, λαϊκῶς.

secundo (σεκουνδο) δεύτερον· *idè secondement*.

securité, θ. ἀσφάλεια, τὸ ἀσφαλές, τὸ ἀκίνδυνον·—ἡσυγία, τὸ ἀμέριμνον.

sedan, ἐριοῦχον ἐκ τῆς πόλεως Σιδάν.

sedatif, ive, πραϋντικός, μαλακτικός.

sedation, θ. πόνου καταστολή.

sedentaire, καθεστηκός· οἰκουρικός, ἀκίνητος· *vie*—, βίος καθιστικός· *vous vivez bien*—, διάγετε βίον πολὺ καθεστηκόν, ἀκίνητον.

sedentairement, καθιστικῶς.

sedentarité, θ. κα'εστηκότης.

sediment, τρούξ, ὑποστάθμη, κατακάθισμα.

sedimentaire, τρυγώδης, ὑποσταθμικός.

sediteusement, στασιαστικῶς, στασιωδῶς.

sediteux, στασιώδης, στασιαστικός· *une populace*—*se*, ὄγλος στασιαστικός·—*οὐσ'le chef des*—, ὁ ἀρχηγὸς τῶν στασιαστῶν.

sedition, θ. στάσις, ἀποστασία.

seditionner, ρ. ἐν. κινῶ εἰς στάσιν, στασιάζειν ποιῶ.

sedlitz (φαρμακ.) θεϊκὴ μαγνησία· εἶδος ἑλαφροῦ καθαροῦ, τὸ σέδλιτς.

seducteur, trice, πλάνος, ἀποπλανητής, γοητευτής, ἀπατεῶν·—*φθορεύς*, διαφθορεύς, διακορευτής, ἀτιμαστής παρθένου ἢ ἐγγάμου γυναικός·—*ἐπίθ.* γοητευτικός, δელεαστικός.

seduction, θ. ἀποπλάνησις, ἀπογοητεύσις, ἐξαπάτησις, διαφθορῶν νέων· διακόρευσις, παρθενοφθορία·—*μοιχεία*·—ἡ τῶν δικαστῶν διαφθορά, δωροδοκία·—*s*, θελγίτρα· *les —s de l'esprit*, τὰ θελγίτρα τοῦ πνεύματος, αἱ χάριτες τοῦ λόγου.

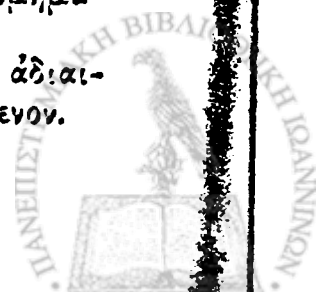
seduire, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς *conduire*) ἀπατῶ, ἀποπλανῶ, γοητεύω, δελεάζω· φθείρω, διαφθείρω ἠθικῶς τοὺς νέους, τοὺς κριτὰς δελεάζω·—*διακορεύω παρθένον*, διαπαρθενεύω·—*διαφθείρω γυναῖκα*, μοιγεύω, ἀτιμάζω αὐτήν.

seduisant, e, πλάνος, δελεαστικός, γοητευτικός, ψυγαγωγικός, αἰμύλος, ἐπαγωγός, θελκτικός.

segment (γεωμ.) τμήμα κύκλου.

segmentaire (γεωμ.) τμηματικός.

segrairie, θ. θάσος ἐξ ἀδικαιρέτου ἢ ἀπὸ κοινοῦ κατεχόμενον.

ségrais, δάσος μεμονωμένον.
ségrégatif, ive, ἀποχωρηστικός.

ségrégation, θ. ἀποχώρισις, ἀποχωρισμός καὶ κατὰ μέρος ἀποθέσις.

ségréger, ρ. ἐν. ἀποχωρίζω.

séguidille, θ. ἄσμα καὶ χορός Ἰσπανικός.

seiche, θ. ἰδὲ sèche.

seide, πράκτωρ, ἐκτελεστής τῶν ἐγκλημάτων ἄλλου.

seigle, ἡ βρῖζα, κ. ἡ σήκαλις.

seigneur, ἄρχων, τιμαριωτικός δεσπότης, τοπάρχης, αὐθέντης — ἔγκριτος, ἀξιώματι ἢ πλούτῳ διαπρέπων — *le Seigneur Dieu*, Κύριος ὁ Θεός· *notre Seigneur Jesus Christ*, ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· *le jour du Seigneur*, ἡ κυριακή· *le grand—*, ὁ σουλτάνος· *vivre en —*, ζῆν μεγαλοπρεπῶς, πολυτελῶς· *faire le—*, προσποιεῖσθαι τὸν ἄρχοντα· *la crainte du Seigneur est le commencement de la sagesse*, ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· *à tout—tout honneur*, ἡ τιμὴ εἰς ὃν πρέπει.

seigneurial, (τιμαρ.) ἐν ἀρχῇ μὲν δικαίωμα, φόρος ὀφειλόμενος εἰς τὸν βασιλέα ἢ ἄρχοντα, κατόπιν δὲ φόρος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπέβαλλεν ἐπὶ τῶν χαραττομένων νομισμάτων.

seigneurial, e, aux, κυριακός, δεσπότης, ἀρχοντικός. *titre—*, προσωνυμία ἀνήκουσα εἰς ἄρχοντα, τίτλος· *terre—e*, γῆ χώρα δεσπότης, ἄρχοντος, κτήσις αὐτοῦ.

seigneurialement, ἀρχοντικῶς.

seigneurie, θ. ἀρχοντεία, κυριότης δεσποτεία· — προσωνυμία τίτλος ἄρχοντος· *notre—à bien voulu*, ἡ ἀρχοντεία ὑμῶν τῆς δόξης, εὐηρεστήθη.

seille, θ. (ἀρχ.) κἀδός, κ. κουβάς, μαστέλλον ξύλινον.

seime, θ. σῆμα σχηματιζόμενον εἰς τὴν ὀπλῆν τοῦ ἵππου.

sein, κόλπος, στήθος, στέρνον, τὸ ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τοῦ στόμαχου μέρος τοῦ σώματος· — ἐκάτερος τῶν μαστῶν τῆς γυναικός· *la mère tend le sein à son enfant*, ἡ μήτηρ προσφέρει τὸν μαστὸν εἰς τὸ ἑαυτῆς τέκνον· *bout du—* θηλή, ῥόγα τοῦ μαστοῦ· — ἔδρα τῆς συλλήψεως, ἡ μήτρα, ἡ γαστήρ, ἡ κοιλία· *elle l'a porté dans son sein*, ἔφερεν αὐτὸν ἐν γαστρὶ, ἔτεκεν αὐτόν· (μεταφ.) τὸ μέσον, τὸ κέντρον· *vivre au—des grandeurs*, ζῆν ἐν μέσῳ τοῦ μεγαλείου· — ἡ ψυχὴ, ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου, *déposer un secret dans le—d' un ami*, καταθέσθαι τὸ ἀπόρητον, τὸ μυστικὸν ἐν τῇ καρδίᾳ φίλου.

seine, μέγα δίκτυον, σαγήνη, γρίπος.

seing, ὑπογραφή· *acte sous—privé*, ἔγγραφον ἰδιωτικόν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ *acte notarié*, ἔγγραφον συμβολαιογραφικόν· *blang—seing*, χάρτης ἄγραφος ἐνυπόγραφος, παραχωρούμενός τινι, ὅπως πληρῶσῃ τὸ κενὸν αὐτοῦ κατὰ βούλησιν· *ambassadeur muni d' un—du roi*, πρέσβυς φέρων ἐνυπόγραφον χάρτην τοῦ βασιλέως του, ἦτοι πληρεξουσιότητα.

seizaine, θ. δεκαεξάς.

seize, ἐκκαίδεκα, δεκαεξ· — δέκατος ἕκτος· *Louis seize*, Λουδοβίκος ὁ δέκατος ἕκτος· *le—du mois*, ἡ δεκάτη ἕκτη τοῦ μηνός.

seizième, δέκατος ἕκτος· *un—*, ἐν δέκατον ἕκτον $\frac{1}{16}$.

seizièmement, δέκατον ἕκτον, ἐν δεκάτῃ ἕκτῃ τάξει.

séjour, διατριβή, διαμονή, κατοικησις· κατοικία· ἔδρα, καθέδρα·

—τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς δια-
τριβῆς· un—enchanteur, μαγευ-
τικὴ κατοικία ἢ μέρος διαμονῆς.

sejourner, ρ. οὐδ. διατριβῆν ἢ
διατριβὰς ποιῶμαι, διατρίβω, μένω,
ἐγγρονίζω ἐν τι τόπῳ, διαμένω.

sel, ἄλας, κ. ἄλατι — mi-
neral, ὄρυκτὸν ἄλας· — égrugé ἢ
broyé, τετριμμένον, λειόν, λεπτὸν
ἄλας· sans—, ἄναλος, ἀνάλατος·
assaisonné de—, ἀλίμιχτος, ἀλί-
πατος· grain de—, κόκκος ἄλα-
τος·—s, ὁσμὴ δριμεῖα καὶ μετέω-
ρος ἐν φιαλιδίῳ πρὸς ὄσφρησιν· —
d' Angleterre, θειϊκὸν μαγνήσιον
— d' oseille, ὀξαλιδικὸν ἄλας,
ἐν γένει δὲ (χημ.) πᾶσα ἔνωσις ὀ-
ξέως μετὰ βάσειός τινος·—(μεταφ.)
πᾶν ὅτι λεπτὸν ὑπάρχει ἐν λόγοις,
ἐν συγγράμμασιν· il n' y a point
de—dans son discours, δὲν ἔχει
ἄλας, οὐσίαν, ὁ λόγος του· le—At-
tique, τὸ Ἀττικὸν ἄλας, χάρις, εὐ-
φυΐα

sélaciens, (ἰχθυολ.) τὰ σελα-
χοειδῆ, οἱ σελαχοειδεῖς ἰχθύς, τὰ
μὴ ἔχοντα λέπια οἷον τὸ σκυλό-
ψαρον, ὁ βᾶτος κτλ.

selam, (-λάμ) ἀνθοδέσμη διατεθει-
μένη οὕτως ὥστε νὰ ἐκφράζη ἰδέαν
ἢ αἰσθημά τι. Γράφεται καὶ sèlan.

sélection, θ. ἐκλογή σκόπιμος
πρὸς βελτίωσιν τῶν εἰδῶν, τῶν
ζώων·—naturelle, τάσις αὐτόμα-
τος τύπων τινῶν πρὸς τροποποίη-
σιν καὶ βελτίωσιν.

séliate, (χημ.) ἄλας σελινια-
κόν· ἔνωσις σεληνίου μετ' ἄλλων
σωμάτων.

sélien, ienne, ὑποτιθέμενος
κάτοικος τῆς σελήνης, σεληναῖος.

sélien, euse, ἢ selénique,
(χημ.) σεληνώδης ἢ σεληνικὸν ὄξύ.

sélienite, ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ θειϊ-
κοῦ ἀσβέστου·—ἄλας ἐκ σεληνιώ-
δους ὀξέως καὶ βάσειός τινος.

sélieniteux, euse, σεληνιτώδης·
sélienium (-όμ) (ὄρυκτ.) σῶμα
ἀπλοῦν μεταλλικόν, ἐρυθρόν, τὸ
σελήνιον.

sélienographie, θ. σεληνογρα-
φία, περιγραφή ἢ χάρτης τῆς σε-
λήνης.

sélienographique, σεληνογρα-
φικός.

selle, θ. ἐρίππιον, σάγμα, κ.
σέλλα, σαμάρι· cheval de—, ἵπ-
πος πρὸς ἵππασίαν κατάλληλος· —
κένωσις τῆς γαστροῦ· huit, dix—s,
par jour, ὀκτώ, δέκα, κενώσεις, κ.
χέρια, τὴν ἡμέραν·—s abondantes,
κενώσεις ἄφθονοι· aller à la—, ἀπο-
πατῶ, ὑπάγω εἰς τὸν ἀπόπατον, ἀ-
ποχωρῶ, καθίζω εἰς τὸ ἀροδευτή-
ριον, λάσανον, κ.καθίχι.

selle, e, ἐπεσαγμένος, ἐπεστρω-
μένος.

sellée, θ. πλινθοστοιχία.

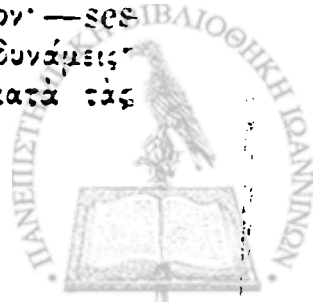
seller, ρ. ἐν. ἵππον ἐπισάττω,
ἐπιστρώννω, τῷ βάλλω τὸ ἐρίππιον,
κ. τὸν σαμαρόνῳ ἢ σελλώνῳ.

sellerie, θ. ἡ τῶν ἵππικῶν σκευ-
ῶν ἀποθήκη·—τέχνη καὶ ἐμπόριον
τοῦ σαγματοποιοῦ, ἴνιοποιοῦ.

sellette, θ. θρανίδιον, ὑπόδαθρον.
σχίμπους, κ. σκαμνίον τοῦ κατηγο-
ρουμένου tenir qqn sur la—, ἐξε-
τάζω τινὰ καὶ προσπαθῶ ν' ἀπο-
σπάσω αὐτοῦ τὸ μυστικόν· κιβώ-
τιον, κ. κασσόνι τοῦ ἐμβαδοκαθάρ-
του, κ. λούστρου· ἢ τοῦ βύμου τῆς
φορτηγοῦ ἀμάξης βάσις ἢ στήριγμα,
ὁ γύτης.

sellier, ἠνιοποιός, σαγματοποιός,
κ. σαμαρᾶς, σελοποιός.

selon, κατὰ (μέ αιτιατικῆν) συμ-
φώνως πρὸς, ὡς πρὸς, τὸ κατὰ—
μοί, τὸ κατ' ἐμέ, κατ' ἐμὴν γνώ-
μην· l' évangile — Matthieu, τὸ
κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον·—ses
forces, κατὰ τὰς ἐαυτοῦ δυνάμεις·
— les circonstances, κατὰ τὰς

περιστάσεις· c' est—, ὅπως ἔλθῃ, ὅπως τὸ φέρῃ ἢ περιστασις· — qu' il sera bon ou mauvais. ἀναλόγως τῆς ἀγαθότητος ἢ τῆς κακίας του, καθ' ὅσον θὰ ἦναι καλὸς ἢ κακός· — la loi, κατὰ τὸν νόμον.

semaille, (προφ. σε-μαί) θ. ὁ σπόρος, ἡ σπορά· πληθ. ἢ ἐποχὴ τῆς σπορᾶς.

semaine, θ. ἡ ἑβδομάς· la— sainte, ἡ μεγάλη ἑβδομάς—, καθ' ἑβδομάδα ἐργασία ἐργάτου· — ὁ μισθὸς τῆς ἐργασίας ταύτης· être de —, ἔχειν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἑβδομάδος ἐκ περιτροπῆς· recevoir sa —, λαμβάνειν τὸν μισθὸν τῆς ἑβδομάδος· prêter à la—, δανείζειν (τοκογλυφικῶς) καθ' ἑβδομάδα.

semainier, ἑβδομαδιαῖος, ὁ ἀναδεγόμενος ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα νὰ ἐκτελέσῃ ἐργασίαν τινά.

semaphore, σημαφόρος, εἶδος τηλεγράφου ἐπὶ τῶν ἀκτῶν ἀγγέλλοντος διὰ σημάτων τὰ καταπλέοντα πλοῖα.

semblable, παρεμφερής, παραπλήσιος, παρόμοιος, (γεωμ.) triangles—s. τρίγωνα ὅμοια· —οὐσ. il n' a point son—, δὲν ἔχει ὅμοιον του· — ὁ πλησίον, οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι· aimer son —, ἀγαπᾶν τὸν πλησίον, τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους.

semblablement, παρεμφερῶς, παρομοίως, παραπλησίως.

semblance, θ. ὁμοιότης.

semblant, πρόσχημα, προσποίησις· sous un—d' amitié, ὑπὸ τὸ πρόσχημα φιλίας· faire —de, προσποιεῖσθαι.

sembler, ῥ. οὐδ. δοκῶ, φαίνομαι· ce vin me semble gâté, οὐτὸς ὁ οἶνος μοι φαίνεται ἡλλοιωμένος. χαλασμένος· (ἀποσιωπ.) ce me semble, νομίζω, μοι φαίνεται· si bon vous semble, εἰάν νομίζεται καλόν, εἰάν ἐγκρίνητε· que vous en

semble? πῶς σᾶς φαίνεται, τί φρονεῖτε περὶ αὐτοῦ; il me semble que... μοι φαίνεται ὅτι, νομίζω ὅτι...

seméiologie, ἢ semeiotique, (ἱατρ.) σημειολογία, πραγματεία περὶ τῶν σημείων τῶν νόσων.

seméiologique, (ἱατρ.) σημειολογικός.

seméiologue (ἱατρ.) συγγραφεὺς σημειολογίας.

semelle, θ. πέλημα ὑποδήματος, ἐμβάδος ἢ σανδαλίου, κ. πατωσιά, πατούνα, σιόλα.

semence, θ. σπόρος, σπέρμα· (μεταφ.) αἷτια ἐξ ᾧν χρόνου προϊόντος γενῶνται ταραχαί· un article obscur dans un traité est une—de guerre, ἄρθρον ἀσαφές ἐν τινι συνθήκῃ εἶναι σπέρμα πολέμου· —génitale, ὄχευμα, σπέρμα, γονή, θορός, κ. σπόρος· rendre ou éjaculer la—, σπερμολογῶ, ἐκσπερματίζω· —génereuse, σπόρος γενναῖος· —improductive, σπόρος ἀγονος.

semencine, θ. ἐν ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν τοῦ ἀνθελμινθικοῦ φαρμάκου semen-contrā.

semen-contrā, (φαρμακ.) ἀνθελμινθικὸν φάρμακον, κ. σκωληκοδότανον.

semer, ῥ. ἐν. σπείρω, κ. σπέρνω, χύνω σπόρον· —περιχέω, ἐπισπείρω, περισπείρω, διασπείρω, κατασπείρω· semer une terre, γῆν, ἀγρὸν σπείρω· —un chemin de fleurs, σπείρω τὴν ὁδὸν μὲ ἄνθη. Dieu sema le cieux d'étoiles, ὁ Θεὸς ἔσπειρε τὸν οὐρανὸν μὲ ἀστέρας, ἐπλήρωσεν αὐτὸν ἀστέρων· —(μεταφ.) διαδίδωμι, διασπείρω· —un faux bruit, διαθρυλλῶ, διαδίδωμι ψευδῆ φήμην· —la discorde, l'erreur, διάσπειρειν διχόνοϊαν· πλάνην, ce que l' homme se trouvera avoir semé il le recueillera,

ὅτι ἂν σπεύρῃ ὁ ἄνθρωπος, τοῦτο θέλει καὶ θερίσει.

semestre, ἑξαμηνία, ἑξάμηνον χρονικὸν διάστημα καὶ ὁ ἑξαμηνιαῖος μισθός· officier en—, ἑξάμηνον ἀπουσίαν, ἄδειαν, λαδῶν ἀξιωματικός.

semsetriel, elle, ἑξαμηνιαῖος, ὁ καθ' ἑξαμηνίαν τελούμενος· assemblée—elle, σύνοδος, συνέλευσις ἑξαμηνιαία, διαρκουσα ἑξάμηνον· congé—, ἀπουσίας ἄδεια ἑξαμηνιαία.

semeur, σπορεύς· (μεταφ.)—de faux bruits, ὁ διαθρυλλητῆς ψευδῶν εἰδήσεων.

semi, ἡμι-, fleur semi-double, ἄνθος ἡμιδιπλον, figure semi-circulaire, σχῆμα ἡμικυκλικόν.

sémillance, θ. (νεολ.) ζωηρότης, εὐκίνησις.

sémillant, e, εἰς ἄκρον ζωηρός, ἀεικίνητος, σκιρτητηκός, enfant—, παιδίον ἀνήσυχον·—(μεταφ.) esprit—, πνεῦμα πολυπραγμονέστατον· beauté—e, κάλλος ἡμερόεν.

séminaire, ἱεροδιδασκαλεῖον, θεολογικὴ σχολή, φροντιστήριον.

séminal, e, αυχ, σπορικός, σπερματικός.

séminariste, ἱεροσπουδαστής.

semis, ἀνθέων φυτώριον.

sémitique, σημιτικός, ἀνήκων εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Σήμ, οἶον οἱ Ἄραβες καὶ Ἰουδαῖοι.

semi-ton, ἡμίτονον ψαλμῳδίας.

semoir, σπαρτήριον.

semonce, ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις, νοουθήτησις ἀνωτέρου πρὸς κατώτερον.

semoncer, ῥ. ἐν. ἐπιτιμῶ, μέμφομαι, νοουθετῶ.

semper-virens, (σεμ-περβίρενς) (βοτ.) ἀειθαλές, περικλύμενον, αἰγόκλημα.

sempiternel, elle, διηνεκής, αἰώνιος.

sempiternellement, αἰώνίως.

sempiternité, θ. αἰωνιότης.

senaire, ἑξαδικός, ἀπὸ ἕξ συγκείμενος.

sénat, γερουσία, ἡ τῶν γερόντων βουλή, ἡ σύγκλητος.

sénateur, γερουσιαστής, συγκλητικός.

sénataterie, μισθοδοσία καὶ ἀρχαιότης γερουσιαστοῦ ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν Γάλλων αὐτοκρατορίας.

sénatorien, ienne, γερουσιαστοῦ, εἰς γερουσιαστὴν ἀνήκων ἢ πρέπων.

sénatrice, γυνή, σύζυγος γερουσιαστοῦ.

senatus-consulte, τὸ τῆς γερουσίας δόγμα, βούλευμα, ψήρισμα.

séné (βοτ.) ἡ κολουτέα, θάμνος οὗ τὰ φύλλα εἶναι καθαρτικά.

sénéchal, τῷ πάλαι μέγας δικαστής ἀντιπροσωπεύων τὸν βασιλέα, βασιλικὸς ἐπίτροπος.

sénéchale, γυνή τοῦ βασιλικοῦ δικαστοῦ ἢ ἐπιτρόπου.

sénéchaussée, περιοχὴ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ sénéchal, ὅπερ ἰδέ.

senecyon (βοτ.) ὁ ἑριγέρων.

sénestre, θ. ἐν τῇ σηματογραφικῇ ἢ συμβολικῇ ἡ ἀριστερὰ χεῖρ.

sénévé (βοτ.) σίνηπι, κ. σινάπι.

sénile, πρεσβυτικός, γεροντικός.

sénilité, θ. γῆρας, γεροντικὴ ἡλικία.

senne, θ. ἰδὲ seine.

sens (προφ. πρὸ φωνήεντος καὶ ἐν τέλει λόγου sance, πρὸ συμφώνου δὲ san) αἰσθήσεις· les cinq—, αἱ πέντε αἰσθήσεις· la vue, ἡ ὄρασις, l'odorat, ἡ ὄσφρησις, l'ouïe, ἡ ἀκοή, le goût, ἡ γεῦσις· le toucher, ἡ ἀφή· reprendre l'usage de ses—s, συνέργεσθαι εἰς ἑαυτὸν·—ἐννοια, νόημα, σημασία, τὸ ση-

μαινόμενον· un mot à double —, λέξεις διττὴν σημασίαν ἔχουσα, διφορούμενη—, γνώμη· dans votre —, κατὰ τὴν ὑμετέραν γνώμην· j'abonde dans votre —, τῆς αὐτῆς γνώμης ἔσμέν·—μέρος, διεύθυνσις· couper un objet dans le—de sa longueur, τέμνειν τι κατὰ μήκος· en tout—, κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν· le—intime, ἡ συνελθούσης, τὸ ἐνδι-άθετον· le bon—, ὁ ὀρθὸς λόγος· le—commun, ἡ κοινὴ τοῖς πᾶσιν ὀρθοφροσύνη, ὁ κοινὸς νοῦς· les plaisirs des—, αἱ σαρκικαὶ ἡδοναί·—dessus dessous, ἄνω κάτω, φύρδην μίγδην·—devant derrière, τὰ ἔμπροσθεν ὀπίσω καὶ τὰ ὕπισθεν ἔμπροσθεν, κ. τὰ ἔμπρὸς ὀπίσω.

sensation, θ. αἴσθημα, ἡ διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐντύπωσις ἢ δέχεται ἡ ψυχὴ, ἡδονῆς, ἄλγους, κ. τ. λ. —agreable, αἴσθημα τερπνόν· —douleureuse, αἴσθημα ὀδυνηρόν· —(μεταφ.) faire —, προξενῶ αἰσθησιν, συγκινῶ, συνταράττω.

sensé, ο, νουνεχῆς, ἔμφρων· les hommes—s, οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων· —ἐννοούμενος, ὑποτιθέμενος· il est—être juste, ὑποτίθεται, νομίζεται δίκαιος.

sensément, νουνεχῶς, φρονίμως, λογικῶς.

sensibilité, θ. αἰσθητικὴ δύναμις, τὸ αἰσθητικόν, αἰσθητικότης, εὐαίσθησία, τὸ εὐερέθιστον· —des nerfs, αἰσθητικότης τῶν νεύρων· —de l'âme, εὐαίσθησία τῆς ψυχῆς· —pour les malheureux, ἡ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς συμπάθεια.

sensible, ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις πίπτων, αἰσθητός· le monde —, ὁ αἰσθητὸς κόσμος, ὁ ὄρατός, ἄπτός, κ. τ. λ. —ὀξύς, βαρῦς, ἰσχυρός, ἀλγεινός, λυπηρὸς, πικρὸς· douleur —, ὀδύνη ὀξεία· un chagrin—, βαρεῖα λύπη· —οὐσιώδης, ἱκανῆ,

πρόδηλος, εὐδιάγνωστος, σημαντικός· une différence —, διαφορὰ οὐσιώδης, ἐπαίσθητή· —(μεταφ.) εὐαίσθητος, συμπαθής, οἰκτιρμῶν· un coeur—, καρδία ἐλεήμων, εὐαίσθητος, συμπαθής· côté—, τὸ εὐ-τρῶτον ἢ ἀδύνατον, τὸ ἔλκος, τὸ ἀσθενές μέρος, τὸ ἐξ οὗ εὐκόλως ὁ ἄνθρωπος ἀλίσκεται, ἀδυναμία· (φυσ.) balance —, πλάστιγξ δεικνύουσα τὰς ἐλαχίστας διαφορὰς, ὀξύρροπος.

sensiblement, αἰσθητῶς, ἐπαίσθητῶς· —ἱκανῶς, σφόδρα, χαλεπῶς· le flux monte —, ἡ πλημμυρὶς αὐξάνει ἐπαίσθητῶς, ὀρατῶς· —ému, λίαν συγκεκινημένος.

sensiblerie, θ. ἐπιτήδευσις εὐαίσθησίας, ὑπερβολή, ἐπιδειξις αἰσθηματος, ψευδευαίσθησία.

sensitif, ive, αἰσθητικὴ δύναμις, τὸ αἰσθητικόν.

sensitive, θ. (βοτ.) τὸ μὴ μοῦ ἄπτου φυτόν, ὀνόκλεια.

sensorial, e, αἰσθητήριος, ἀνήκων εἰς τὸ αἰσθητήριον, τὸν ἐγκέφαλον.

sensorium, τὸ αἰσθητήριον, ἡ ἔδρα τῶν αἰσθήσεων, ἣτις ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ὁ ἐγκέφαλος.

sensualisme, (φιλοσ.) τὸ ἀναφέρειν πᾶσαν ἰδέαν καὶ γνῶσιν τῆς ψυχῆς εἰς τὰς αἰσθήσεις· —αἱ σαρκικαὶ ἀπολαύσεις, φιληδονία, τρυφή, ἀδρότης διαίτης· —ἡ ἐπικούρειος φιλοσοφία.

sensualiste, αἰσθητόφρων, ὁ ἀποδιδοὺς πᾶσαν ἰδέαν εἰς τὰς αἰσθήσεις, ὑλιστής· —φιληδόνος.

sensualité, θ. ἡ τρυφή, τρυφηλότης, ἡδυπάθεια, φιληδονία, ἡ τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν θεραπεία.

sensuel, elle, ἡδονικός, φιληδόνος, τρυφηλός, σαρκικός, plaisirs —s, αἱ σαρκικαὶ ἡδοναί.

sensuellement, τρυφηλῶς, ἡδυπαθῶς, φιληδόνως, σαρκικῶς.

—le fagot, φαίνεσθαι αίρετικόν·
 —le gibet, εἶναι τινα ἄξιον ἀγχόνης.
 —le sapin, φαίνεσθαι ἐτοιμοθάνατον· —qqc. pour qqn, αἰσθάνεσθαι κλίσειν πρὸς τινα· ne pouvoit faire—la force de son bras, καταφέρειν πληγὰς διὰ τοῦ βραχίονος, δέρειν ἢ ἄλλως ἰσχυρῶς βλάπτειν· —τίνα·—ρ. οὐδ. ce bouquet sent bon, ἡ ἀνθοδέσμη αὐτῆ εὐωδιάζει, ἔχει καλὴν εὐωδίαν, —de loin, προαισθάνεσθαι· cette viande sent, τὸ κρέας τοῦτο ὄζει, κ. βρωμᾷ· se —, αἰσθάνεσθαι τινα τὴν ἰδίαν κατάστασιν· je ne me sens pas bien, οὐκ ἔγω καλῶς, δὲν αἰσθάνομαι ἑμαυτὸν καλῶς, κ. δὲν εἶμαι καλά· je me sens du courage, αἰσθάνομαι θάρρος· se—de, αἰσθάνεσθαι ἑμμένον τι ὑπόλοιπον· on se sent toujours d'une bonne éducation, αἰσθάνεται τις πάντοτε τὰ ἀποτελέσματα, τὰ λείψανα καλῆς ἀνατροφῆς.

seoir, ρ. οὐδ. (ἐν γρήσει μόνον ἐν τῇ μετοχ. seyant καὶ ἐν τοῖς 3οῖς προσώποις· il sied, ils siéent, il sévait, ils séyaient, il siéra, ils siéront, il siérait, ils siéraient) ἀρμόζειν, πρέπειν· cette coiffure vous sied bien, ἡ κόμμωσις, τὸ κόμμωμα τοῦτο σοὶ ἀρμόζει καλῶς· (ἀπροσωπ.) il vous sied mal de parler ainsi, δὲν σοι πρέπει νὰ ὁμιλῆς οὕτω.

sep, τεμάχιον ξύλου εἰς ὃ ἐναρμόζεται τὸ ὑννίον τοῦ ἀρότρου.

sépale (βοτ.) φυλλάριον τοῦ κάλυκος.

séparable, χωριστός, εὐδιαχωρίστος.

séparatif, ive, διαζευτικός, ἀποχωριστικός.

séparation, θ. χωρισμός, ἀποχωρισμός·—répible, ἀποχωριστός

λυπηρός· τὸ αἷτιον τοῦ χωρισμοῦ, τὸ διαχωρίζον· il faut enlever cette—, πρέπει ν'ἀφαιρεθῆ τὸ διαχωρίσμα τοῦτο, τὸ μεσότοιγον· (δικ.) —de corps et de bien, δικαστικὴ ἀπόφασις ἐπιτρέπουσα τὸν χωρισμὸν συζύγων, τὴν διάστασιν, σωματικῶς τε καὶ κτηματικῶς.

séparatiste, ὁ ὀπαδὸς θρησκευτικοῦ ἢ πολιτικοῦ χωρισμοῦ.

séparé, θ. χωρισμός, κεχωρισμένος, διακεκριμένος· ils ont des intérêts—s, ἔχουσι χωριστὰ συμφέροντα· être séparés, de corps et de biens (ἐπὶ συζύγων) εἶναι καθ' ὅλα κεχωρισμένον, διεζευγμένον.

séparément, δίγα, κεχωρισμένως, χωριστὰ, καθ' ἕκαστον.

séparer, ρ. ἐν. χωρίζω, ἀποχωρίζω, διαχωρίζω, ἀποσπῶ· —la tête du corps, ἀποχωρίζω τὴν κεφαλὴν τοῦ σώματος· —l'ivraie du grain, χωρίζω τὴν αἶραν (ζιζάνια) ἀπὸ τοῦ σίτου· la mer sépare l'Angleterre de France, ἡ θάλασσα χωρίζει τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τῆς Γαλλίας· —deux hommes aux prises, ἀποχωρίζειν, διασπᾶν δύο τινας μαχομένους συμπλέγδην· le vent sépara les deux flottes, ὁ ἄνεμος ἐχώρισεν ἀπ'ἀλλήλων τοὺς δύο στόλους· se—, χωρίζεσθαι, ἀποχωρίζεσθαι· (δικ.) διαζεύγνυσθαι τοὺς συζύγους, χωρίζεσθαι κτηματικῶς καὶ σωματικῶς.

sépie, μελάνη τῆς σηπίας, κ. σουπιᾶς χρησιμεῖον εἰς ὑδρογραφικὰς εἰκόνας, διὰ μόνης ταύτης γινόμενας.

seps (ζωολ.) σήψ ἢ βραχύπους σαῦρα.

sept (προφ.) σέτ, ὡς ἀπρωτιμένον ἀριθμητικὸν καὶ πρὸ φωνήεντος καὶ ἐν τέλει λόγου· σὲ πρὸ συμφώνου) ἐπτά· —ἔβδομος· Charles sept·

Κάρολος ὁ ἕβδομος· — οὐσ. le sept du mois, ἡ ἑβδόμη τοῦ μηνός.

septane, (ἐπὶ πυρετοῦ) ἑβδομαῖος.

septantaine, ἑβδομηκοντάς, κ. ἑβδομηνταριά.

septante (ἀργ.) ἑβδομήκοντα· οὐσ. la version des —s, ἡ Ἑλληνικὴ μετάφρασις τῶν ἑβδομήκοντα μεταφραστῶν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς.

septembre, ὁ μὴν Σεπτέμβριος.

septembrisade, σφαγὴ τῶν ἐν Παρισίοις πολιτικῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς δεσμίων τῷ 1792.

septembriseur, ὁ μετασχῶν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς τῶν Παρισίων σφαγῶν τῷ 1792.

septemoir (παρὰ τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις) εἷς ἐκ τῶν τῆς ἑπτανδρίας.

septénaire, ἑβδομαδικός, ἑβδομαῖος, ἑπτάρηθος.

septennal, e, aux, ἑπταετής, καθ' ἑπταετίαν τελούμενος.

septennalité, θ. ἑπταετηρικότης, τὸ καθ' ἑπταετίαν τελεῖσθαι.

septentrion, ὁ βορρᾶς, ἡ ἄρκτος.

septentrional, ἀρκτικός, ἀρκτικός, βόρειος· Amérique — e, ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ· les —aux, οἱ βόρειοι λαοί.

septidi, ἑβδόμη ἡμέρα τῆς δημοκρατικῆς δεκάδος ἐν Γαλλίᾳ.

septième, ἑβδομος· — οὐσ. ἐν ἑβδομον 1/7· θηλ. ἡ ἑβδόμη τάξις σχολείου· il a fini sa septième, ἐτελείωσε τὴν ἑβδόμην τάξιν.

septièmement, ἑβδομον, ἐν ἑβδόμῃ τάξει ἢ θέσει.

septimo (λατ.) ἑβδομον, καθ' ἑβδομον λόγον.

septique, σηπτικός, ἐπιφέρων σήψιν.

septuagénaire, ἑβδομηκοντούτης.

septuagésime, ἡ τρίτη κυριακὴ πρὸ τῆς πρώτης τεσσαρακοστῆς, ἡ Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου.

septum, (-τομ) διάφραγμα, χωρίσμα.

septuor, ἑπτάρωνον μέλος.

septuple, ἑπταπλοῦς, ἑπταπλάσιος.

septupler, β. ἐν. ἑπταπλασιάζω.

sépulcral, e, aux, ἐντάφιος, ἐπιτάφιος, ἐπιτύμβιος· inscription — e, ἐπιτύμβιον, ἐπιγραφή τάφου· (μεταφ.) νοῖχ—e, φωνὴ ὑπόκωφος, ὡσεὶ ἐκ τάφου τινός ἐξήρχετο.

sépulcre (ἐν τῇ Ἀγίᾳ γραφῇ) τύμβος, τάφος· le saint —, ὁ Ἅγιος Τάφος.

sépulture, θ. ταφή, ὁ ἐνταφιασμός· — πολυάνδριον, νεκροταφεῖον.

Sequanais, Σηκουάνιος.

sequace, παρακόλουθος.

sequelle, θ. ἀκολουθία, οἱ ἀκόλουθοι· ἡ οὐρά, ὁ συρφετός κόμματός τινος.

séquence, θ. (χαρτοπ.) σειρὰ χαρτίων τοῦ αὐτοῦ χρώματος.

séquestration, μεσεγγύη· τὸ μεσεγγυθὲν πρᾶγμα, μεσεγγύημα, παράνομος κάθειρξις.

séquestre, μεσεγγύησις, μεσεγγύη, παράδοσις πράγματος διαφειλονεικομένου εἰς χεῖρας τρίτου τινος μέχρις ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

séquestrer, β. ἐν. μεσεγγυῶ, παραδίδω τι διαφειλονεικούμενον εἰς χεῖρας τρίτου τινος μέχρις ἐπιδικάσεως· — καθείργω, φυλακίζω τινὰ παράνομως· se —, ἀπομακρύνωμαι τοῦ κόσμου, τῶν ἀνθρώπων, ἀποχωρῶ ἐκ τῆς κοινωνίας, μονάζω.

sequin, νόμισμα χρυσοῦν διαφόρων πολιτειῶν τῆς Ἰταλίας, κ. φλωρεῖ, βενέτικον, τσεκίνιον.

séquia, γιγαντώδες τι δένδρον τῆς Καλιφορνίας.

sérail, σεράϊον, μέγαρον, ἀνάκτορον Τουρκικόν ἢ ἐν γένει τῆς Ἀνατολῆς· — ὁ γυναικωνίτης τοῦ σεραίου.

séran, ξάνιον.

sérance, λαναρίζω, ξαίνω.

sérancolin, εἶδος μαρμάρου τῶν Πυρηνάϊων.

sérapéum, τὸ Σεράπειον, ναὸς ἐν Μέμφιδι τῆς Αἰγύπτου.

séraphin, σεραφεῖμ.

séraphique, σεραφικός, τὰ σεραφεῖμ.

sérasquier, ἢ siraskier, σερεσκιέρης, ἀρχιστράτηγος Τούρκος.

serdeau, τροφοδότης ἐν ταῖς βασιλικαῖς αὐλαῖς τῆς πάλαι Γαλλίας.

serein, ἔσπερινὴ δρόσος τοῦ θέρους κ. ἀγιάξι.

serein, εὐδῖος, αἴθριος· γαλήνιος· — (μεταφ.) ἀτάραχος, ἡσυχος· esprit—, πνεῦμα γαλήνιον, ἀτάραχον· jours—s, ἡμέραι εὐτυχεῖς, εὐδαίμονες· (ιατρ.) goutte—e, στέρσις τοῦ φωτός τῶν ὀφθαλμῶν ἐκ παραλησίας τοῦ ὀπτικῆς νεύρου.

séreiner, β. ἐν. διαιβριῶ· (μεταφ.) ἱλαρύνω.

sérenade, θ. θυραυλία, κ. σερενάδα, καντάδα, πατινάδα.

sérenissime, (τίτλος τιμητικὸς ἡγεμόνος) γαληνότατος.

sérenité, θ. αἴθρια, εὐδία, καθαρός οὐρανός, γαλήνη· — (μεταφ.) ἀταραξία, ἡσυχία, γαλήνη τῆς ψυχῆς.

séreux, euse, ἰχωρῶδης, ὑδατώδης, la partie séreuse du lait, τὸ ὑδατώδες ἢ ἰχωρῶδες τοῦ γάλακτος.

serf, ἢ serve, (τιμαρ.) δουλολάροικος.

serfouette, θ. σκάλευθρον τοῦ κηπουροῦ.

serfourir, β. ἐν. σκαλεύω τὰς ρίζας τῶν φυτῶν καὶ τῶν δένδρων.

serfouissage, σκάλευμα.

serge, ἑλαφρὸν μάλλινον ὕφασμα, σάγη, ἢ σαγιάκι.

sergent, λοχίας τοῦ πεζικοῦ· — (τὸ πάλαι) δημόσιος κατήγορος· —

major, ἐπιλοχίας· — de ville, ἀστυνομικὸς κλητῆρ, τανῦν gardien de la paix, καλούμενος· — (ξυλουργ.) σφιγκτῆρ, κ. μάγκανον.

serger, ἢ sergier, ὕφαντῆς τῆς σάγης.

séricole, θ. μεταξοσκωληκτρόφος.

sériculture, θ. μεταξοσκωληκοτροφία.

série, θ. εἰρμός, ἀκολουθία, σειρά· — de questions, σειρά ἐρωτήσεων· — ἄθροισμα πραγμάτων ὁμοειδῶν· ranger par —s, τάσσω καθ' ὁμάδας· — (μαθημ.) ἀλληλουχία ποσοτήτων ἢ μεγεθῶν αὐξανόντων ἢ πλαττουμένων κατὰ νόμον.

sérieusement, ἄνευ παιδιᾶς, σπουδαίως· je vous parle—, σᾶς ὁμιλῶ σπουδαίως· — μετὰ ζήλου πολλοῦ, μετὰ πάσης προθυμίας· je travaille — à un examen, μελετῶ μετὰ ζήλου διὰ νὰ ὑποστῶ ἐξέτασιν, νὰ ἐξετασθῶ· — μεγάλως, σοβαρῶς· il est endommagé, εἶναι πολὺ βεβλαμμένον.

sérieux, euse, σπουδαῖος, σοβαρός, σεμνός· visage—, πρόσωπον σοβαρόν, σεμνόν, σπουδαῖον· passer à un sujet—, μεταβαίνειν εἰς θέμα σπουδαῖον· — ἐπικίνδυνος· maladie—, νόσος δεινὴ, σοβαρὰ ἀσθένεια· une dette—euse, ὀφειλὴ ἀληθῆς, πραγματικὴ ἢ σημαντικὴ· — τὸ σπουδαῖον ὕφος· prendre son—, ἀναλαμβάνω σπουδαῖαν ἔκφρασιν· passer du comique au —, μεταβαίνειν ἐκ τοῦ κωμικοῦ εἰς τὸ σπουδαῖον.

serin, e, κανάριον πτηνόν, σει-
ρήν, κ. καναρίνι· c'est un —, εἶ-
ναι εὐήθης.

sériner, ῥ. ἐν. διδάσκω τὸ κα-
ναρίνιον ἢ ἄλλο πτηνόν νὰ ἄδῃ με-
λωδήματα διάφορα διὰ μουσικοῦ ὄρ-
γάνου·—(μεταφ.) ἐπαναλαμβάνω
τί τιμι συνεχῶς ἵνα μάθῃ αὐτό.

serinette, θ. μικρὸν μουσικὸν
ὄργανον γρησιμεῦον πρὸς διδασκα-
λίαν τῶν καναρίων πτηνῶν.

serpillière, ὕφασμα χονδρὸν
καὶ ἀραιόν.

seringa (βοτ.) ὁ φιλάδελφος,
θάμνος τις παράγων ἄνθη κίτρινα.

seringue, θ. κλυστήρ, κλυστή-
ριον, κλύσμα, σίφων, κ. σερβιτσάλι.

seringuer, ῥ. ἐν. κλύζω, κα-
ταρραίνω τινά, τοῦ βάζω κλύσμα.

serment, ὄρκος, ὄρκομωσία·
prêter—de fidélité, δίδωμι ὄρκον
πίστεως·—d'ivrogne, ὄρκος με-
θύσου, τουτέστιν ὄρκος ἀνάξιος πί-
στεως· faux—, ψευδῆς ὄρκος· dé-
férer le—, ἐπάγω τὸν ὄρκον· dé-
gager qqn de son—, ἀφήμι τινί
τοὺς ὄρκους, λύω τινά τοῦ ὄρκου·
sous la foi du—, ἐν ὄρκῳ· fide-
lité du—, εὐορκία· garder son ἢ
ses—s, τοῖς ὄρκοις ἐμμένω· en-
freindre, fausser, violer, ses—s,
παραβαίνειν τοὺς ὄρκους.

sermon, διδασχία, ἀπ' ἄμνωνος
διδασκαλία, λόγος ἐκκλησιαστικός·
—(μεταφ.) νουθεσία, ἐπίπληξις πο-
λύλογος καὶ ὀγληρά.

sermonnaire, συλλογὴ διδα-
σχῶν, λόγων θρησκευτικῶν.

sermonner, ὠτοκοπῶ, νουθετῶ
τινα ἀκαίρως καὶ ὀγληρῶς.

sermoneur, euse, παραινέτης,
νουθετητής.

sérosité, θ. ὀρρός, ἰγώρ, τὸ
ἰχωρῶδες τοῦ αἵματος ἢ τοῦ γάλα-
κτος, ἢ δ'ὀρρωσις, τὸ ὑδατῶδες.

serpe, θ. ζάγκλη, κρώπιον, δρέ-

πανον, κλαδευτήριον·—(μεταφ.) ou-
vrage fait à la—, ἔργον ἀγροίκον,
ἀτελές, ἄξεστον.

serpent (ζωολ) ὄφις, τὸ γνω-
στὸν ἔρπετόν·—à sonnettes, ὁ κρο-
ταλίας ὄφις·—devin, ὁ μέγιστος
βόας·—(μεταφ.) langue de —,
γλῶσσα φαρμακερά, κακολόγος —
(ὄργαν. μουσ.) ὄφιαυλος.

serpenteaire (βοτ.) δρακόντιον.

serpenteau, ὄφειδιον, μικρὸς
ὄφις.

serpenter, ῥ. οὐδ. ἐλιγμοῖς
προβαίνω, διελίσσομαι, τρέχω ὀ-
φειοειδῶς.

serpentin, ὁ ὄφειοειδῆς σωλὴν
ἔτοι ψυκτῆρ τοῦ σταλακτῆρος, κ.
τοῦ λαμπίκου.

serpentine, λίθος πολύτιμος
στικτός φέρων τὰ στίγματα τοῦ ὀ-
φειος, ὁ ὄφειτης· (βοτ.) φυτ. ὁ τρα-
γοπώγων.

serper, ῥ. οὐδ. (ναυτ.) ἀπαίρω,
κ. σαλπάρω.

serpette, θ. (ὑποκορ. τοῦ serpe)
κρώπιον, δρεπανίδιον, κλαδευτήριον.

serpigneux, euse (βοτ.) ἔρ-
πηστικός.

serpilliere, θ. ὕφασμα χονδρὸν
καὶ ἀραιόν, κ. καναβάτσον.

serpillon, ἰδὲ serpette.

serpolet (βοτ.) ἔρφυλον.

serre, ὑπόστεγος κῆπος, φυτο-
κομεῖον χειμερινόν·—γηλή, ὄνυχες
τῶν ὀρνέων· les—de l'aigle, οἱ ὀ-
νυχες τοῦ ἀετοῦ· avoir la—bonne,
ἔχειν τὰς χεῖρας ῥωμαλέας.

serré, e, πυκνός, συμπεπυκνω-
μένος· style—, ὕψος σύντομον, συ-
νοπτικόν, λακωνικόν· σφιγκτός· κα-
τάκλειστος, ἀπόθητος, τεταμειυμέ-
νος·—(μεταφ.) φειδωλὸς φιλόλογος.

serre-fen, πυρογεύς, πυράγρα·
serre-file (στρατ.) οὐραγός.

serrement, σύσφιγξις, σύνθλι-
ψις·—de coeur, συστολή τῆς καρ-

δίας, θλίψις, στενοχωρία. — de main, δεξιώσεις.

serrément, πυκνῶς, συμπεπυκνωμένως. — λίαν φειδωλῶς, φιλαργύρως.

serre-nez ἢ **torche-nez**, ῥινοσφιγκτήρ, ἐργαλεῖον δι' οὗ συγκρατεῖται ἢ δαμάζεται ὁ ἵππος.

serre-papiers, χαρτοθήκη. — χαρτοστάτης, βῆρος.

serre-point, ἐργαλεῖόν τι τοῦ σαγματοποιοῦ.

serrer, ῥ. ἐν. θλίβω, συνθλίβω, σφίγγω, πιέζω, συμπιέζω. — la main, σφίγγω τὴν χεῖρα. — les rangs, συμπυκνῶ τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. — du linge, ἐγκλείω τὰ ὀθόνια, τὰ ἀσπρόρρουγα. — une récolle, συνάγω, ταμιεύω τὴν συγκομιδὴν. — qqn, de près, ἐγκειμαί τι νι, στενοχωρῶ τινα, καταδιώκω, πλησιάζω νὰ τὸν φθάσω. — les dents, σφίγγω, πρίω τοὺς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς. — les voiles, ὑποστέλλω, πτύσσω τὰ ἱστία. — la main à qqn, δεξιοῦμαι τινα. — un noeud, σφίγγω τὸν δεσμόν. — sa pensée, son style, τὰ νοήματα, τὸν λόγον συστρέφω, συμπυκνῶ. — le vent (ναυτ.) κατὰ τοῦ ἀνέμου ὅσον οἶόν τε στρέφω τὸ πλοῖον. — le coeur, θλίβω μεγάλως τὴν καρδίαν. — son jeu, μετὰ φειδῶς παίζειν, κυεύειν.

serre-tête, νυκτερινὸς σκουῖφος. διὰ ταινιῶν σφιγγόμενος.

serrure, θ. κλειθρον, κ. κλειδαριά, κλειδωνιά.

serrurerie, θ. κλειθροποιία. κλειθροποιῦ ἔργον.

serrurier, κλειθροποιός, κ. κλειδαρᾶς.

serte, θ. ἀδαμάντων ἐγκόλλησις. — ἱρσ. (ἰγθ.) εἶδος κυπρίνου.

sertir, ῥ. ἐν. ἐγκολλῶ λίθον πολυτίμον εἰς σφενδάνην δακτυλίου.

sertisseur, ὁ ἐγκολλῶν δακτυλιολίθους.

sertissure, ὁ τρόπος τῆς ἐγκολλήσεως πολυτίμων λίθων.

serum (-ρομ) ὀρρός, ἰχώρ τοῦ γάλακτος ἢ τοῦ αἵματος, τὸ ὕδωρ αὐτῶν, ὑδάτωσις.

servage, δουλεία, ἡ κατάστασις δουλοπαροίκου.

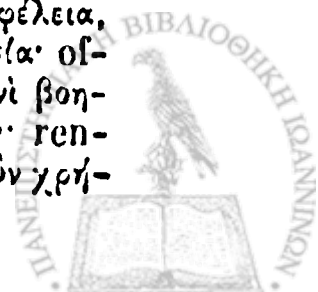
serval, αἰλουροπάνθηρ.

servant, frère —, ὑπηρέτης καλόγηρος ἐν μοναστηρίῳ. — (τὸ πάλαι) gentilhomme —, θεράπων εὐπατρίδης παρὰ τῷ βασιλεῖ. — (πυροβολ.) premier et second — de droite, et de gauche, ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος πυροβολητῆς δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τοῦ τηλεβόλου.

servante, θ. θεράπεινα, θεραπεινίς, οἰκέτις, κ. δούλα, ὑπηρέτρια. (ἐν φιλοφρονήσει) je suis votre —, εἶμαι δούλη σας.

serviable, ὑπηρετικὸς, χρήσιμος, πρόθυμος.

service, θεραπεία, λειτουργία, ὑπηρεσία. δούλευμα. se mettre en —, εἰσέρχομαι που ὡς ὑπηρέτης, υποβάλλομαι εἰς ὑπηρεσίαν ἐπὶ μισθῷ. être au — de qqn, ὑπηρετῶ τι νι, δουλεύω παρὰ τι νι. les gens attachés au — de la table, οἱ περὶ τὴν τράπεζαν ὑπηρεταί. — militaire ἢ ἀπλῶς —, ἡ εἰς τὴν στρατείαν λειτουργία, κ. στρατιωτικὴ ὑπηρεσία. exempt du —, ἀστράτευτος, ἀπηλλαγμένος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. astreint au —, στρατεύσιμος, ὑπόχρεως νὰ ὑπηρετῇ. renvoyé du —, ἀπεστρατευμένος. prendre du —, στρατεύομαι, κατατάσσομαι εἰς τὸν στρατόν. — ὠφέλεια, ὄφελος. χρησιμότης, εὐεργεσία. offrir ses —s, προσφέρειν τι νι βοήθειαν, ὑπηρεσίαν, εὐεργεσίαν. rendre — à qqn, παρέχω ἑμαυτὸν χρή-

σιμόν τινι.—je me mets à votre —, τίθεμαι ὑπὸ τὰς διαταγὰς ὑμῶν, εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας —cet habit ne m'a fait aucun—, τὸ ἔνδυμα τοῦτο δέν μοι ἐγρησίμειυσε ποσῶς.—σκευή τῆς τραπέζης, τὰ τραπεζώματα.—de porcelaine, σινικά, φαγεντιανὰ σκευή, φαρφουριά.—damassé, δαμασκινὰ χειρόμακτρα καὶ τραπεζομάνδουλα.—παραθέματα ἐδεσμάτων. un diner à trois —s, γεῦμα μὲ τρεῖς σειρὰς φαγητῶν, τρεῖς παρατιθέμενα διαφόρων εἰδῶν.—ἡ θεία λειτουργία.—δέησις ὑπὲρ τεθνεώτων, μνημόσυνον. fonder un—perpétuel, συνιστῶ διηνεχεῖς παρακλήσεις. je suis de—, διατελῶ ὑπηρετῶν, εἶμαι ἐν ὑπηρεσίᾳ, εἶναι ἡ σειρά τῆς ὑπηρεσίας μου, οἶον στρατιωτικῆς κτλ. φρουρῶ.

serviette, θ. ὀθόνιον, χειρόμακτρον, κ. πεσσέττα.

servile, δουλικός, δουλοπρεπής, ἀνδραποδώδης. des occupations —s, δουλικὰ ἔργα, εὐτελής, ταπεινὴ ἐνασχόλησις. d'une manière—, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.—(μεταφ.) âme—, ψυχὴ χαμερπής, δουλοπρεπής, δουλόφρων.

servilement, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς, χαμερπῶς.

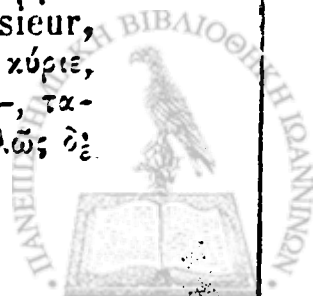
servilisme, δουλικότης, δουλοφροσύνη.

servilité, θ. δουλοπρέπεια, δουλοφροσύνη, χαμέρπεια.

servir, ῥ. ἐν. (servant, servi, je sers, nous servons, je servis) δουλεύω, εἰλωτεύω, ἐργάζομαι ὡς δοῦλος, κ. σκλάβος.—λατρεύω, ὑπηρετῶ. nul serviteur ne peut—deux maîtres, οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσι κυρίοις δουλεύειν.—Dieu, λατρεύειν, δουλεύειν τῷ Θεῷ.—la messe, διακονεῖν τῷ ἱερεῖ λειτουργοῦντι.—l'état, τὰ τῆς

πόλεως πράττω, ὑπηρετῶ τῇ πατρίδι.—στρατεύομαι, ὑπηρετῶ ἐν τῷ στρατῷ.—un ami, παρέχω ἑμαυτὸν χρήσιμον τῷ φίλῳ.—une batterie, παρασκευάζω κανονοστοιχίαν ὡς ἐπὶ μάχην.—le diner, παρατίθεμαι τὸ γεῦμα. le diner est—, τὸ γεῦμα εἶναι ἔτοιμον. veuillez nous—, εὐαρεστήθητε νὰ μᾶς δώσετε νὰ φάγωμεν.—une pompe, ἀντλῶ διὰ τῆς ἀντλίας, κενῶ αὐτήν.—une rente, ἀποστίνω τοὺς τόκους δανείου. ce marchand me sert depuis vingt ans, ὁ ἔμπορος οὗτος μοι προμηθεύει ἐμπορεύματα ἀπὸ εἰσοσαστίας, ἤδη ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη.—qqn de sa bourse, βοηθῶ τινι χρηματικῶς.—ῥ. οὐδ. στρατεύομαι, ὑπηρετῶ στρατιωτικῶς. je sers depuis six ans, ὑπηρετῶ ἀπὸ ἑξαετίας.—de, χρησιμεύω ὡς.—de père, εἶμι τινι ὡς πατὴρ, ἐπέχω τὸν πατρός.—cet instrument sert à tel usage, τὸ ὄργανον ἢ ἐργαλεῖον τοῦτο χρησιμεύει εἰς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. à quoi sert ce que vous dites? εἰς τί ὠφελεῖ τοῦθ' ὅπερ λέγετε;—cela ne sert à rien, τοῦτο εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ. cet habit ne peut plus—, τὸ ἔνδυμα τοῦτο δέν δύναται πλέον νὰ χρησιμεύῃ.—de jouet, χρησιμεύειν ὡς παιῆγιον, ὡς ἀντικείμενον γέλωτος.—se—, χρῶμαί τινι, μεταχειρίζομαι se—du compas, χρῆσθαι τῷ διαβήτη. servez-vous, ὑπηρετήσατε ἑαυτῶν ἢ ἄλλω; λάβετε τροφήν, κ. δουλευθήτε, ὀρίστε.

serviteur, θεράπων, ὑπηρετής. (μεταφ.)—de Dieu, δοῦλος τοῦ Θεοῦ, εὐσεβὴς ἀνὴρ.—de l'état, ὑπάλληλος τοῦ κράτους, ὑπουργός. (ἐν φιλοφροσύνῃ).—monsieur, madame, εἶμαι δοῦλος σας, κύριε, κυρία. votre très humble—, ταπεινότητος δοῦλός σας. Ἀπλῶς δὲ

— εἶμαι δοῦλος σας (εἰρωνικῶς) σημαίνει σιωπῶ πλέον, δὲν ἔχω ἄλλον ἢ σας εἶπω, πολλὰ τὰ ἔτη σας.

servitude, θ. δουλεία, δουλοσύνη— des passions· ἡ τῶν παθῶν δουλεία, θεραπεία· c' est une grande— que d' être obligé de... ἀφόρητος δουλεία τὸ ἀναγκάζεσθαι εἰς... φόρος, ὑποχρέωσις· héritage franc de toute—, κληρονομία παντὸς βάρους ἀπηλλαγμένη.

ses, κτητ. ἐπίθ. οἱ, αἱ, τὰ αὐτοῦ, αὐτῆς, οἱ ἰδικοί του, αἱ ἰδικαί του, τὰ ἰδικά του, ἰδικά της.

sésame (βοτ.) ἡ σησάμη, σήσαμος, κ. σουσάμι.

séséli (βοτ.) τὸ σέσελι.

sessile (βοτ.) ἄμισχος.

session, θ. σύνοδος βουλευτική, ἡ ἐξάμητος συνεδρεία.

sesterce (νομισμάτιον τῶν παλαιῶν) ὁ σιστέρισις.

setier, μέτρον ἀρχαῖον σίτου καὶ ὑγρῶν, δύο κοτύλας δυνάμενον, ἕκτον τοῦ μεδίμνου, ἕκτερος.

se-ton (χειρ.) ταινία ἢν περῶσι διὰ τῆς σαρκὸς ἵνα διευκολύνη τὴν ἐκροὴν τῶν κακοχυμῶν.

seuil, οὐδός, κ. κατώφλιον θύρας.

seul, e, μόνος· μοναχός· il est seul coupable de... αὐτὸς μόνος εἶναι ἔνοχος τοῦ... —mon bras seul suffit, μόνος ὁ βραχίον μου ἀρκεῖ· un seul Dieu, εἰς μόνος Θεός· la pensée seule de la mort effraye, ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου καὶ μόνη ἐμπνέει τρόμον — οὐσ. le gouvernement d'un seul, ἡ κυβέρνησις ἐνὸς μόνου, τουτέστιν ἡ ἀπόλυτος μοναρχία.

seulement, μόνον, οὐδὲν πλέον· dites-lui—... εἶπατε αὐτῷ μόνον... —τοῦλάχιστον· est il—venu? τοῦλάχιστον ἦλθε; —ὁμως· —s'il veut venir... ὁμως ἂν θέλῃ νὰ ἔλθῃ...

seulet, elle, μονώτατος, κ. μοναχούτσικος.

sève, θ. ὀπός, γυλός, τροφή τῶν φυτῶν· (μεταφ.) δύναμις, ῥώμη, ἀκμή· la—de la jeunesse, ἡ ἰώμη, ἡ ἀκμή τῆς νεότητος· être en abondance de—, σφριγῶ· jeune homme dans sa sève, νεανίας σφριγῶν.

sévère, αὐστηρός, σκληρός, πικρός, ἀπότομος· ἀδυσώπητος· maître—, δεσπότης αὐστηρός· jugement sévère, ποινὴ βαρεῖα· ton—, τόνος ἀπότομος· visage—, ὄψις βλοσυρά· architecture—, ῥυθμὸς ἀρχιτεκτονικὸς ἀπλοῦς, ἄνευ κοσμημάτων· loi—, νόμος βαρῦς, σκληρός· morale—, ἠθικὴ αὐστηρά, πᾶν ὅτι δῆποτε ἄσεμνον ἀπαγορεύουσα καὶ αὐστηρῶς τηρουμένη.

sévèrement, αὐστηρῶς, ἀποτόμως.

séverité, θ. αὐστηρότης· —σκληρότης, τὸ ἀπότομον.

sévicés, σκληρότης, αἰκταί οἷον ἀνδρὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, γονέων πρὸς τὰ ἑαυτῶν τέχνα.

sévir, ῥ. οὐδ. αἰκίζω, κακοποιῶ, τιμωρῶ αὐστηρῶς· tant ils sévissaient contre les corrupteurs, οὕτω σκληρῶς ἐτιμωροῦντο οἱ δωροδοχοῦντες· —ἐνσκήπτω, ποιῶ θραῦσιν· le choléra sévit actuellement dans toute l'Italie, ἡ γολέρα λυμάνεται τανῦν ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν.

sevrage, ἀπογαλακτισμός, κ. ἀπόκομμα βρέφους.

sevrer, ῥ. ἐν. ἀπογαλακτίζω, ἀποκόπτω βρέφος ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ἀποθηλάζω· —(μεταφ.) ἀποστερῶ· ἀποσυνθηθίζω· se—de vin, de plaisirs, οἴνου, ἡδονῶν ἀπέχομαι.

sevres, σινικά φαγεντιανὰ σχεύη τῆς πόλεως Σέβρης τῆς Γαλλίας.

sevreuse, ἀπογαλακτίστρια.

sexagénnaire, ἑξηκοντούτης.

sexagésimal, ἑξηκοστός, εἰς τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα ἀναφερόμενος.

sexagésime, ἡ Κυριακή τῆς ἀπόκρεω.

sex-digitalre, ἄνθρωπος ἑξαδάκτυλος.

séx-digital, e, pied—, ποῦς ἑξαδάκτυλος.

sexe, φύλον, ἄρρεν ἢ θῆλυ· le beau—, τὸ ὠραῖον ἦτοι τὸ γυναικεῖον φύλον.

sexennal, e, ἑξαετής, τῆς ἑξαετηρίδος.

sextane, fièvre—, ἑκταῖος πυρετός.

sexe, θ. ἡ ἕκτη ὥρα τῆς δεήσεως—τὸ μεταξύ δειλῆς καὶ ἡλίου δυσμῶν.

sextil, e, (ἀστρον.) ἑξήκοντα μοίρας ἀπέχων.

sextuple, ἑξαπλάσιος, ἑξαπλοῦς.

sextupler, ἑξαπλασιάζω.

sexualité, ἡ διάκρισις τοῦ φύλου.

sexuel, e, τὸ εἰς ἑκάτερον τῶν φύλων ἀνήκον, τὸ διακρίνον αὐτά.

shako, ἢ schako, κράνος τοῦ πεζοῦ στρατιώτου τοῦ νεωτέρου σχήματος.

shérif, (Ἄγγλ.) δικαστής, δικαστικός ὑπάλληλος.

si, ἂν, ἐάν, εἰ (εἴτε ἐπὶ ἀμφιβολίας εἴτε ἐπὶ βεβαιότητος) il viendra s' il peut, θὰ ἔλθῃ ἐάν δύναται· je ne sais s' il pourra, ἀγνοῶ ἐάν θὰ δυναθῇ· (μετὰ βεβαιότητος) s' il est malade qu' il envoie chercher le médecin, εἰ νοσεῖ, (ἀφ' οὗ εἶναι ἄρρωστος) ἄς προσκαλέσῃ τὸν ἰατρὸν· (καὶ μετὰ παρωχημένου) si je possédais de grandes richesses, j' en donnerais une partie à mes amis, ἂν εἶχον μεγάλα πλούτη θὰ ἔδιδον μέρος αὐτῶν εἰς τοὺς φίλους μου· (προαγγελτικὸν τοῦ ἐν ἀποδώσει αἰτίου) si je suis gai, c' est que je suis au milieu de mes amis, εὐθυμὸς εἶμι, διότι ἐν μέσῳ φίλων

εὐρίσχομαι· (ἐναντιωματικῶς) s' il dit oui, l' autre dit non, λέγει μὲν ὁ εἷς ναί, ἀλλ' ὁ ἕτερος λέγει ὄχι· Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ καὶ ὑποθετικῶς δύναται, κατὰ τὴν περίστασιν νὰ ἐξηγηθῇ· Ἐάν ὁ εἷς λέγῃ ναί, ὁ ἕτερος λέγει ἢ θὰ εἶπῃ· ὄχι· si tant est que... ἀληθῶς... si ce n' est que, εἰ μὴ ὅτι, εἰ μὴ μόνον ὅτι, πλὴν ὅτι, ἐκτός μόνον ὅτι— οὐς· je n' aime pas les si, les mais, δὲν ἀγαπῶ τὰ ἐάν, τὰ ἀλλὰ.

si, ἐπίρρ. εὐχῆς· si je pouvais! εἴθε νὰ ἠδυνάμην!

si, ἐπίρρ. ποσότη. le vent est si grand que... ὁ ἄνεμος εἶναι τόσο σφοδρὸς ὥστε... ne courez pas si fort, μὴ τρέχετε τόσο ταχέως· si bien que... τοσοῦτον ὥστε... si... que... (πρὸς ὑποτακτικὴν φερόμενον) si petit qu' il soit, ὅσον μικρὸς καὶ ἂν ἦναι. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ **i** τοῦ **si** μόνον πρὸ τοῦ **il**, **ils**, ἐκθλίβεται, οἷον· s' il vous plait, ἂν εὐαρεστῆσθε, s' ils venaient, ἂν ἦρχοντο.

si, ἐπίρρ. καταφατικόν, βεβαιώσεως· ναί, οὕτω, ὡς τὸ τῶν ἀρχαίων· πάνυ γε· vous dites que non, et je dis que si, σὺ μὲν λέγεις οὐ, ἐγὼ δὲ ναί· dites que si ou que non, εἰπέ ναί ἢ ὄχι· si fait, ναί δά, μάλιστα· n' est-il pas parti? δὲν ἀνεχώρησε; si fait, ναί δά, oh! que si! ναί, τῷ ὄντι! (ὡς τὰ τῶν ἀρχαίων) μάλιστα γέ, σφόδρα γέ.

si, (μουσ.) ἑβδομος φθόγγος τῆς διαπασῶν, τοῦ διαγράμματος.

sialagogue, (ιατρ.) σιελαγωγός, διεγείρων, προξενῶν τὴν ἐκκρίσιν τοῦ σιέλου.

sialisme, σιελισμὸς, πτυελισμὸς.

siam, εἶδος σφαιρικοῦ παιγνίου·

siamois, σιαμαῖος, ἐκ τοῦ Σιάμ ἐν Ἀσία.

siamoise, ὑφασμά τι βαμβακερόν.

sibérien, ienne, ἐκ τῆς Σιβηρίας.
sibilant, ο, συριστικός.

Sibylle, θ. ἡ Σιβύλλα, προφῆτις ἐν Ῥώμῃ.

sibyllin, ο, σιβύλλειος. les livres —s, οἱ σιβύλλειοι γρησομοί.

sic (λατ.) οὕτως, αὐταῖς λέξεσιν, ἀπαράλλακτα.

sicaire, μισθωτὸς δολοφόνος.
sicatif, ἴνε, ἀποξηραντικός.—

οὕς. ἀλοιφή ἀποξηραντική.
siccité, θ. ξηρότης.

Sicilien, ienne, Σικελός-ῆ· Σικελικός· εἶδος ὀρχήσεως.

sicle, νόμισμα καὶ βάρος παρὰ τοῖς Ἑβραίοις, ὁ σίκλος.

sidéral, ο, aux, ἀστρῶος, τῶν ἀστέρων, ἀστρικός.

sidération, θ. (ἀστρολ.) ἀστέρος· δῆθεν ἐπενέργεια ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ ἀνθρώπου.

sidéré, ο (ποιητ.) οὐράνιος.
siderisme, ἡ τῶν ἀστέρων λατρεία.

siècle, αἰών, ἑκατονταετηρίς· ἡ ἐποχὴ ἐν ἣ ἕτη τις· le grand—, ὁ μέγας αἰών τῆς ἀκμῆς τῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων ἐν Γαλλίᾳ, ὁ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'· il y a un—qu' on ne vous a vu, χρόνια ἔγω γὰρ σαῖς ἴδω.

sied, (idè seoir) ἀρμόζει, πρέπει, κ. ταιριάζει.

siège, ἔδρα, κάθισμα· καθέδρα·—ὁ θάκος, τὸ θράνος τοῦ ἀμαξηλάτου·—de douleur, δῖφρος τοκετοῦ·—ἔδρα τοῦ δικαστοῦ· le saint—, ἡ ἅγια ἔδρα, τουτέστιν ὁ θρόνος τοῦ πάππα, παππασύνη·—épis—copal, ἐπισκοπὴ, ἐπαρχία ἐπισκόπου· le—d' un empire, ἡ καθέδρα κράτους, κυβερνήσεώς τινος·—d' un tribunal, ἡ ἔδρα, ἔτσι ὁ τόπος, τὸ μέρος, ὁ οἶκος ἐν ᾧ δικάζει·—πο-

λιορχία· le—de Troie, ἡ πολιορκία τῆς Τροίας· mettre le—de—vant une ville—, πόλει προσκαθέζομαι, πόλιν περικαθῆμαι, πολιορκῶ τὴν πόλιν· lever le—, λύω τὴν πολιορκίαν· état de—, μέτρον αὐστηρὸν κοινῆς ἀσφαλείας, κατάστασις πολιορκίας· le—de la pensée, ἡ ἔδρα τῆς διανοίας, ὁ ἐγκέφαλος· bain de—, ἐγκάθισμα πρὸς λουσίν.

siéger, β. οὐδ. ἐδρεύω, καθέζομαι·—συνεδριάζειν· la cour de cassation siège à Paris, ὁ Ἄρειος Πάγος (τῶν Γάλλων) ἐδρεύει, συνεδριάζει, ἐν Παρισίοις· tel pape—siégea tant d'années, ὁ δεῖνα πάππας ἐπατριάρχευσε τόσα ἔτη.

sien, sienne, ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ-ῆς, ὁ, ἡ, τὸ ἰδιόν του·—οὕς. τὸ εἰς αὐτὸν ἀνήκον, τὸ κτήμα, τὸ ἔργον, ὁ κύπος αὐτοῦ· mettre du—, καταβάλλω ἐκ τοῦ ἐμοῦ (χρήματος, κτήματος)·—οὕς. πληθ. οἱ τῷ γένει προσήκοντες, οἱ συγγενεῖς· vivre au milieu des—s, ζῆν ἐν μέσῳ τῶν οἰκείων, τῶν συγγενῶν·—οἱ δίκαιοι, οἱ θεοσεβεῖς· Dieu reconnaitra les—s, ὁ Θεὸς θέλει ἀναγνωρίσει, θέλει διακρίνει τοὺς ἑαυτοῦ, τοὺς δικαίους·—θηλ. πληθ. faire des siennes, παρεκτρέπομαι, κάμνω τρέλαις.

sien, enne, (ἀντων. κτητ.) αὐτοῦ -ῆς, ἰδιός του -της.

sieste, θ. τὸ μεσημβριάζειν, ὁ μετὰ μεσημβρίαν ὕπνος· je fais la—, μεσημβριάζω ἢ μεσημβρίζω.

sieur, (συγκοπὴ τοῦ monsieur) ἰδίως ἐπὶ δικαστηρίων ἐν χρήσει·—ἐνίοτε δὲ καὶ περιφρονητικῶς· un—, un tel—est venu vous demander, ἕνας κάποιος κύριος δεῖνα ἔλθε ζητῶν ὑμᾶς.

sieurie, θ. ἡ τοῦ ἄρχοντος περιοχὴ, ἐπικράτε α.

sexagésime, ἡ Κυριακή τῆς ἀπόκρεω.

sex-digital, ἄνθρωπος ἑξαδάκτυλος.

séx-digital, ο, pied—, ποῦς ἑξαδάκτυλος.

sexe, φύλον, ἄρρεν ἢ θῆλυ· le beau—, τὸ ὠραῖον ἦτοι τὸ γυναικεῖον φύλον.

sexennal, ο, ἑξαετής, τῆς ἑξατηρίδος.

sextane, siècle—, ἑκταῖος πυρετός.

sexe, θ. ἡ ἕκτη ὥρα τῆς δεήσεως — τὸ μεταξύ δειλῆς καὶ ἡλίου δυσμῶν.

sextil, e, (ἀστρον.) ἑξήκοντα μόρας ἀπέχων.

sextuple, ἑξαπλάσιος, ἑξαπλοῦς.

sextupler, ἑξαπλασιάζω.

sexualité, ἡ διακρίσις τοῦ φύλου.

sexuel, ο, τὸ εἰς ἐκάτερον τῶν φύλων ἀνήκον, τὸ διακρίνον αὐτά.

shako, ἢ schako, κράνος τοῦ πεζοῦ στρατιώτου τοῦ νεωτέρου σχήματος.

shérif, (Ἀγγλ.) δικαστής, δικαστικός ὑπάλληλος.

si, ἂν, ἐάν, εἰ (εἴτε ἐπὶ ἀμφιβολίας εἴτε ἐπὶ βεβαιότητος) il viendra s' il peut, θὰ ἔλθῃ ἐάν δύναται· je ne sais s' il pourra, ἀγνοῦν ἐάν θὰ δυναθῇ· (μετὰ βεβαιότητος) s' il est malade qu' il envoie chercher le médecin, εἰ νοσεῖ, (ἀρ' οὗ εἶναι ἄρρωστος) ἄς προσκαλέσῃ τὸν ἰατρὸν· (καὶ μετὰ παρωχημένου) si je possédais de grandes richesses, j' en donnerais une partie à mes amis, ἂν εἶχον μεγάλα πλούτη θὰ ἔδιδον μέρος αὐτῶν εἰς τοὺς φίλους μου· (προαγγελτικόν τοῦ ἐν ἀποδόσει αἰτίου) si je suis gai, c' est que je suis au milieu de mes amis, εὐθυμός εἰμι, διότι ἐν μέσῳ φίλων

εὐρίσκομαι· (ἐναντιωματικῶς) si

l' un dit oui, l' autre dit non, λέγει μὲν ὁ εἷς ναί, ἀλλ' ὁ ἕτερος λέγει ὄχι· Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ καὶ ὑποθετικῶς δύναται, κατὰ τὴν περίστασιν νὰ ἐξηγηθῇ· Ἐὰν ὁ εἷς λέγῃ ναί, ὁ ἕτερος λέγει ἢ θὰ εἶπῃ, ὄχι· si tant est que... ἀληθῶς... si ce n' est que, εἰ μὴ ὅτι, εἰ μὴ μόνον ὅτι, πλὴν ὅτι, ἐκτός μόνον ὅτι — οὐς· je n' aime pas les si, les mais, δὲν ἀγαπῶ τὰ ἐάν, τὰ ἀλλά.

si, ἐπίρρ. εὐχῆς· si je pouvais! εἴθε νὰ ἠδυνάμην!

si, ἐπίρρ. ποσότη. le vent est si grand que... ὁ ἄνεμος εἶναι τόσοσφοδρὸς ὥστε... ne courez pas si fort, μὴ τρέχετε τόσοσ ταχέως· si bien que... τοσοῦτον ὥστε... si... que... (πρὸς ὑποτακτικὴν φερόμενον) si petit qu' il soit, ὅσον μικρὸς καὶ ἂν ἦναι. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ i τοῦ si μόνον πρὸ τοῦ il, ils, ἐκθλίβεται, οἷον· s' il vous plait, ἂν εὐαρεστῆσθε, s' ils venaient, ἂν ἤρχοντο.

si, ἐπίρρ. καταφατικόν, βεβαιώσεως· ναί, οὕτω, ὡς τὸ τῶν ἀρχαίων· πάνυ γε· vous dites que non, et je dis que si, σὺ μὲν λέγεις οὐ, ἐγὼ δὲ ναί· dites que si ou que non, εἰπέ ναί ἢ ὄχι· si fait, ναί δά, μάλιστα· n' est-il pas parti? δὲν ἀνεχώρησε; si fait, ναί δά, oh! que si! ναί, τῷ ὄντι! (ὡς τὰ τῶν ἀρχαίων) μάλιστα γε, σφόδρα γε.

si, (μους.) ἑβδομος φθόγγος τῆς διαπασῶν, τοῦ διαγράμματος.

sialagogue, (ιατρ.) σιελαγωγός, διεγέρων, προξενῶν τὴν ἔκκρισιν τοῦ σιέλου.

sialisme, σιελισμός, πτυελισμός.

siam, εἶδος σφαιρικοῦ παιγνίου·

siamois, σιαματος, ἐκ τοῦ Σιάμ ἐν Ἀσίᾳ.

siamoise, ὑφασμά τι βαμβακερόν.

sibérien, ienne, ἐκ τῆς Σιβηρίας.

sibilant, ο, συριστικός.

Sibylle, θ. ἡ Σιβύλλα, προφῆτις ἐν Ῥώμῃ.

sibyllin, ο, σιβύλλειος. les livres —s, οἱ σιβύλλειοι γρησμοί.

sic (λατ.) οὕτως, αὐταῖς λέξεσιν, ἀπαράλλαχτα.

sicaire, μισθωτὸς δολοφόνος.

sicatif, ινε, ἀποξηραντικός.— οὗσ. ἀλοιφή ἀποξηραντικῆ.

siccité, θ. ξηρότης.

Sicilien, ienne, Σικελός-ῆ· Σικελικός· εἶδος ὀρχήσεως.

sicle, νόμισμα καὶ βάρος παρὰ τοῖς Ἑβραίοις, ὁ σίκλος.

sidéral, ο, aux, ἀστρῶος, τῶν ἀστέρων, ἀστρικός.

sidération, θ. (ἀστρολ.) ἀστέρος· ὁπθεν ἐπενέργεια ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ ἀνθρώπου.

sidéré, ο (ποιητ.) οὐράνιος.

siderisme, ἡ τῶν ἀστέρων λατρεία.

siècle, αἰών, ἑκατονταετηρίς·— ἡ ἐποχὴ ἐν ἣ ζῆ τις· le grand—, ὁ μέγας αἰὼν τῆς ἀκμῆς τῶν τεχνῶν καὶ τῶν γραμμάτων ἐν Γαλλίᾳ, ὁ τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'· il y a un—qu'on ne vous a vu, χρόνια ἔγω νὰ σᾶς ἴδω.

sied, (ιδὲ soir) ἀρμόζει, πρέπει, κ. ταιριάζει.

siège, ἔδρα, κάθισμα· καθέδρα·—ὁ θάκος, τὸ θρᾶνος τοῦ ἀμαξηλάτου·—de douleur, δίφρος τοκατοῦ·—ἔδρα τοῦ δικαστοῦ· le saint—, ἡ ἅγια ἔδρα, τρυτέστιν ὁ θρόνος τοῦ πάππα, παππwsύνη·—épiscopal, ἐπισκοπὴ, ἐπαρχία ἐπισκόπου· le—d'un empire, ἡ καθέδρα κράτους, κυβερνήσεως·—d'un tribunal, ἡ ἔδρα, ἔστι οὗ τῶπος, τὸ μέρος, ὁ οἶκος ἐν ᾧ δικάζει·—πο-

λιορχία· le—de Troie, ἡ πολιορκία τῆς Τροίας· mettre le—devant une ville—, πόλει προσκαθέζομαι, πόλιν περικαθῆμαι, πολιορκῶ τὴν πόλιν· lever le—, λύω τὴν πολιορκίαν· état de—, μέτρον αὐστηρὸν κοινῆς ἀσφαλείας, κατάστασις πολιορκίας· le—de la pensée, ἡ ἔδρα τῆς διανοίας, ὁ ἐγκέφαλος· bain de—, ἐγκάθισμα πρὸς λουσίν.

siéger, ρ. οὐδ. ἐδρεύω, καθέζομαι·—συνεδριάζειν· la cour de cassation siège à Paris, ὁ Ἄρειος Πάγος (τῶν Γάλλων) ἐδρεύει, συνεδριάζει, ἐν Παρισίοις· tel pape siègea tant d'années, ὁ δεῖνα πάππας ἐπατριάρχευσε τόσα ἔτη.

sien, sienne, ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ-ῆς, ὁ, ἡ, τὸ ἰδικόν του·—οὗσ. τὸ εἰς αὐτὸν ἀνήκον, τὸ κτήμα, τὸ ἔργον, ὁ κόπος αὐτοῦ· mettre du—, καταβάλλω ἐκ τοῦ ἐμοῦ (χρήματος, κτήματος)·—οὗσ. πληθ. οἱ τῶ γένει προσήκοντες, οἱ συγγενεῖς· vivre au milieu des—s, ζῆν ἐν μέσῳ τῶν οἰκείων, τῶν συγγενῶν·—οἱ δίκαιοι, οἱ θεοσεβεῖς· Dieu reconnaitra les—s, ὁ Θεὸς θέλει ἀναγνωρίσει, θέλει διακρίνει τοὺς ἑαυτοῦ, τοὺς δικαίους·—θηλ. πληθ. faire des siennes, παρεκτρέπομαι, κάμνω τρέλαις.

sien, enne, (ἀντων. κτητ.) αὐτοῦ -ῆς, ἰδικός του -της.

sieste, θ. τὸ μεσημβριάζειν, ὁ μετὰ μεσημβρίαν ὕπνος· je fais la—, μεσημβριάζω ἢ μεσημδρίζω.

sieur, (συγκοπὴ τοῦ monsieur) ἰδίως ἐπὶ δικαστηρίων ἐν χρήσει·—ἐνίοτε δὲ καὶ περιφρονητικῶς· un—, un tel—est venu vous demander, ἕνας κάποιος κύριος δεῖνα ἴλθε ζητῶν ὑμᾶς.

sieurie, θ. ἡ τοῦ ἄρχοντος περιουσία, ἐπικράτεα.

sifflable, ἄξιος συριγμοῦ, ἔμπαιγμοῦ.

sifflant, e, συριστικός· *consonnes* —es, τὰ συριστικά σύμφωνα j, ch, s, z.

siflasson, ἰδέ *bécasseau*.

sifflé, e, ἀποσύριχτος, ἐκδεδιωγμένος διὰ συριγμῶν.

sifflement, σίξις, συριγμός· κ. σύριγμα·—*d' un serpent*, συριγμός ὄφews·—*du vent*, συριγμός τοῦ ἀνέμου.

siffler, ρ. οὐδ. σίζω, σιρίζω, κ. σφυρίζω· *le vent, la balle siffle*, ὁ ἄνεμος, ἡ σφαῖρα, σιρίζει· ρ. ἐν. —*un auteur*, σιρίζω, δηλ. γλευάζω συγγραφέα τινά, διὰ τὸ ἄθλιον σύγγραμμά του· — *un acteur*, σιρίζω ὑποκριτὴν τινά, ἐκδιώκω αὐτὸν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου διὰ συριγμῶν ὡς ἀνίκανον, ἀδέξιον.

sifflerie, θ. συριγμός ἀποδοκιμασίας.

sifflet, σύριξις, συρίγγιον, κ. σφυρίχτρα·—(ἀνατ.) ἡ τραχεῖα ἀρτηρία, ὁ λάρυγξ· *couper le*—ἀφην. λαρυγγοτομῶ·φιμῶ, ἀποστομῶ.

siffleur, euse, συριγκτής.

siffloter, ρ. ἐν. σιρίζω συνεχῶς.

sigillaire, σφραγιστήριος.

sigillé, e, (βοτ.) σφραγιδωτός.

sigisbée, θ. πρόθυμος, θεράπων καὶ φίλος οἰκοδεσποίνης.

sigle, συντομία τις συνήθως ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἐγγράφοις.

sigmoïde, (ἀνατ.) σιγματοειδής.

signal, aux, σῆμα, σημεῖον ἰδίως διὰ σημαίας, κ. σινιάλο· *donner* ἢ *arborer un*—, σημεῖον αἶρω ἢ ἀναδείκνυμι, κ. κάνω σινιάλο.

signalé, e, διάσημος, ἐπίσημος, σπουδαῖος, ἀξιόλογος.

signalement, ἐξωτερικὴ περιγραφή, τὰ χαρακτηριστικά.

signaler, ρ. ἐν. σημειῶ, διασημαίνω, χαρακτηρίζω·—*qqn à la*

police, δίδω τὰ χαρακτηριστικά τινος εἰς τὴν ἀστυνομίαν· — *une flotte*, ἀγγέλλω τὴν προσέλευσιν στόλου διὰ σημείων·—*διακρίνω*, καθιστῶ διάσημον, ἀκουστόν· — *son courage*, καθιστάναι τινά τὴν ἑαυτοῦ ἀνδρίαν καταφανῆ· *le règne de ce roi a été signalé par de grands changements*, ἡ βασιλεία τοῦ βασιλέως τούτου διεκρίθη διὰ μεγάλων μεταβολῶν· *se*—, διακρίνεσθαι, διαπρέπειν· *se—par sa beauté*, κάλλει διαπρέπειν· *se—par tous les genres de mérite*, παντοειδῆ ἀρετῇ λαμπρύνεσθαι.

signataire, ὑπογραφεύς, ὁ ὑπογεγραμμένος.

signature, θ. ὑπογραφή· *apposer, mettre sa signature*, ὑπογράφομαι· *contrefaire une*—, πλαστογραφῶ τὴν ὑπογραφὴν τινος·—(τυπογρ.) ἀριθμός ἢ γράμμα ὑπὸ τὴν πρώτην σελίδα τυπογραφικοῦ φύλλου πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διπλώσεως.

signe, σημεῖον, τεκμήριον, ἔνδειξις· οἰωνός· *bon*—, *mauvais*—, καλὸς ἢ κακὸς οἰωνός, καλὸν ἢ κακὸν σημεῖον· —νεῦμα, κ. γνέψιμον· —*de croix*, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ·—*στίγμα*, κηλὶς ἐπὶ τοῦ προσώπου, ὁ φακός, κ. ἡ ἐλγά· —*du zodiaque*, σημεῖον ἢ τοῖ ἀστερισμὸς τοῦ ζωδιακοῦ, ζώδιον·—σημεῖον ἕκτακτον, ὑπερφυσικὸν ἐν τῷ οὐρανῷ.

signé, e, ὑπογεγραμμένος· κεκυρωμένος.

signer, ρ. ἐν. ὑπογράφω ἐπιστολήν, συμβόλαιον, συνθήκην, κτλ. *se*—, ποιῶ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, κ. κάνω τὸ σταυρό μου,

signet, ταινία ἐγχεκολλημένη εἰς τὸ ἄκρον βιβλίου καὶ παρεντιθεμένη εἰς τὰς σελίδας πρὸς δῆλωσιν τοῦ μέρους ὅπου ἔμεινέ τις ἀναγινώσκων, ταινίδιον, κ. σημάδι.

signifiant, e, σημαντικός, ἐμφαντικός.

significateur (ἀστρολ.) τὸ ζῶδιον τῆς τύχης.

significatif, ive, ἐμφαντικός, ἐκφραστικός, ἐνεργός· geste—, ἐκφραστικώτατον κίνημα· en termes— s et énergiques, σημαντικοὶς ἐνεργεστέροις ὄροις.

signification, θ. σημασία, τὸ σημαίνόμενον, ἔννοια, νοῦς, νόημα· —d' un mot, σημασία λέξεως· —(νομ.) δῆλωσις, κοινοποιήσις, γνωστοποιήσις, ἐπίδοσις ἐγγράφου· —d' un acte par voie d' huissier, κοινοποιήσις ἐγγράφου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

significativement, ἐκφραστικῶς, ἐντόνως, ἀριδῆλως.

signifier, ῥ. ἐν. σημαίνω, δηλώω· que signifie cela? τί σημαίνει τοῦτο; que dit le Dieu, et que signifie son langage? τί λέγει ὁ θεός (ὁ χρησμός) τί ποτε αἰνύττεται; γνωστοποιῶ· il nous a signifié sa volonté, μᾶς ἐδήλωσε τὸ θέλημά του· —par voie d' huissier, κοινοποιῶ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

sil, ἀργίλλος ἐρυθρὰ ἢ κιτρίνη, ἐξ ἧς οἱ ἀρχαῖοι κατεσκευάζον βαφήν, ὄχρα.

silence, σιωπή, σιγή, κατάπαυσις ὁμιλίας ἢ ἀλληλογραφίας· —κατάπαυσις παντός θορύβου καὶ κρότου· le—de la nuit, ἡ σιωπή, ἡ γαλήνη τῆς νυκτός· souffrir en—ὑποφέρειν ἐν σιγῇ, δηλ. ἀγογγύστω· garder le—, σιωπῶ, σιγῶ, δὲν ὁμιλῶ· —imposer—, σιγᾶν κελεύω, ἐπιβάλλω σιωπὴν· passer sous—, παρασιωπῶ, ἀποσιωπῶ, παραλείπω· —(μουσ.) διακοπή, παῦλα μᾶλλον ἢ ἤττον μακρά· faites—ἡ ἀπλῶς—! σιωπᾶτε! σιωπή! prétez un religieux—! εὐ-

φημεῖτε! τηρεῖτε θρησκευτικὴν σιωπὴν.

silencieusement, σιγῇ, σιωπῇ, σιωπηλῶς, σιγηλῶς· ἐν σιγῇ, ἡσυχῶς.

silencieux, euse, σιγηλός, σιωπηλός, σιωπηρὸς.

silène, (βοτ.) εἶδος φυτοῦ.

silésien, ienne, ὁ ἐκ τῆς Σιλεσίας.

silex, πυρίτης λίθος, χάλιξ, κ. τσακμαχόπετρα.

silhouette, θ. σκιαγραφία, ἐκ σκιᾶς εἰκὼν πλαγία.

silicate (χημ.) πυριτικὸν ἄλας.

silicé, πυρίτιον, χαλικίτις.

silicieux, euse, πυριτικός, πυριτώδης.

silicium, (-ομ) πυριτικὸν ὄξύ.

silicule, (βοτ.) μικρὸς λοβός.

siliculeux, euse, (βοτ.) λοβώδης.

silique, (βοτ.) λοβός, κεράτιον θύλακος.

sillage, πλοίου ὄλκος, συρμός, αὔλαξ ὕπισθεν πλοίου τρέχοντος· διάστημα ὅπερ τὸ πλοῖον διανύει ἐν ὠρισμένῳ χρόνῳ.

sille, σίλλος, σατυρικὸν ποίημα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλησιν.

siller, διασχίζω τὰ κύματα.

sillet, τεμάχιον ἐλέφαντος ἢ ἐβένου, προσκολλώμενον εἰς τὴν λαβὴν μουσικοῦ ὄργάνου, καὶ φέρον τοὺς στρόφιγγας τῶν χορδῶν, κώπη τοῦ ὄργάνου.

sillomètre, ὁρομόμετρον τοῦ πλοίου.

sillon, τομή, αὔλαξ ἣν χαράττει τὸ ὕνιον τοῦ ἀρότρου, —(μεταφ.) ἴχνος· —de feu tracé par une fusée, οὐρὰ πυρίνη τοῦ ἀνιόντος πυραύλου· —πληθ. les—s, que trace l' âge sur le front, αἱ ῥυτίδες αἱ τὸ γῆρας χαράττει ἐπὶ τοῦ μετώπου· —ἀγροί, χεῖρα, trop

de sang abreuva nos—s, πολὺ αἷμα ἐπότισε τὴν γῆν ἡμῶν.

sillonner, β. ἐν. διέορχομαι, περῶ· nos vaisseaux sillonnent les mers, τὰ πλοῖα ἡμῶν περῶσι, διαπλέουσι τὰς θαλάσσας· les torrents ont sillonné le flanc des montagnes, οἱ χεῖμαρροι ἐγάραξαν τὴν πλευρὰν τῶν ὄρέων, καὶ (μεταφ.) l'âge a sillonné son front, τὸ γῆρας ἐρρῶσεν, ἐρρουτίεισε τὸ μέτωπόν του.

silo, λάκκος· βαθὺς ἐν ᾧ διατηροῦνται τὰ σιτηρά.

silure, (ἰγθ.) γλάνις, σίλουρος.

silurien, ienne (γεωλ.) ἡ σιλουρίου διαπλάσις ἢ στρώμα μετὰ τὸν ἐρυθρὸν ψαμμόλιθον.

silves, ἰδέ sylves.

silviculture, θ. δασοκομία.

simagrée, θ. ἀκκισμός, ἐπιτήδευσις, πιθηκισμός.

simarouba, δένδρον τῆς Ἀμερικῆς χρησίμον τῆ φαρμακοποιᾷ.

simarre, μανδύας, ἔνδυμα ποδῆρες τοῦ ἀρχιδικαστοῦ.

simbleau, κόραξ δι' οὗ οἱ ξυλλοργοὶ περιγράφουσι μεγάλας περιφερείας.

simiesque ἢ **simien**, πιθηκοειδής.

similaire, ὁμοειδής· (φυσ.) rayons—s, ἀκτῖνες ἐξίσου διαθλασταί.

similarité, θ. ὁμοιότης.

similitude, θ. ὁμοιότης, ὁμοίωμα· (ῥητορ.) παρομοιώσις· (γεωμ.) —des triangles, ὁμοιότης τῶν τριγώνων.

similor, κράμα χαλκοῦ καὶ ψευδαργύρου χρυσοειδές.

simoniaque, σιμονιακός, πωλητῆς τῶν ἱερῶν.

simonie, θ. σιμονισμός, ἱεροκαπτεία.

simonien, ienne, ἰδέ simoniaque.

simoun, νότιος ἄνεμος ἐν Ἀφρικῇ, πνέων ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν, ὁ σιμουὴν ἢ λίψ, κ. λίβας.

simple, ἀπλοῦς· ἀφελής, ἀπλοϊκός, ἄκακος· εὐήθης· λιτός· metaf—, μέταλλον ἀπλοῦν, οὐχὶ σύνθετον ἐξ ἄλλων· machine—, μηχανὴ ἀπλῆ· style—, ὕψος ἄνευ ἐπιτήδεύσεως καὶ ῥητορικῶν σχημάτων· —comme un enfant, ἀπλοῦς, ἄκακος ὡς παιδίον· il est si—qu'un enfant pourrait le tromper, εἶναι τόσο· εὐαπάτητος ὥστε καὶ μικρὸν παιδίον δύναται νὰ τὸν ἀπατήσῃ· croire qqn sur sa—parole, πιστεύειν τινὶ ἐπὶ μόνῃ τῇ ὑποσχέσει· εἰς ἀπλοῦν λόγον αὐτοῦ· —soldat, ἀπλοῦς στρατιώτης, ἄνευ βαθμοῦ· —particulier, ἰδιώτης· fleur—, ἄνθος ἀπλοῦν, μὲ μίαν μόνην σειρὰν πετάλων· donation—, δῶρημα ἄνευ ὄρων· (γραμμ.) temps—, χρόνος ἀπλοῦς, τουτέστιν ἄνευ τοῦ βοηθητικοῦ avoir ἢ être· c'est tout—, τοῦτο εἶναι ἀπλούστατον.

simplement, ἀπλῶς· tout—, ἀπλούστατα, μόνον καὶ μόνον.

simplesse, θ. (ἀρχ.) ἀφέλεια.

simplicité, θ. ἀπλότης· ἀπλοϊκότης, ἀφέλεια· εὐθύθεια.

simplification, θ. ἀπλοποίησις, διευκολύνσις.

simplifier, β. ἐν. ἀπλοποιῶ, διευκολύνω, καθίστημι σαφέστερον.

simulacre, ὁμοίωμα, εἶδωλον, ἄγαλμα· les—des faux Dieux, τὰ εἶδωλα τῶν ψευδῶν θεῶν· —ψευδής ἐπίφασις, σκιά· sous Jules César il n'y avait à Rome qu'un—de république, ἐπὶ Ἰουλίου Καίσαρος σκιά μόνον ὁπῆρχε δημοκρατίας ἐν Ῥώμῃ· un—de roi, σκιά βασιλέως, ἀσήμαντος, ἀνίκανος ἢ ἀνίσχυρος βασιλεύς· faire un—de combat, de débarquement, κάμνω πλαστὴν μάχην ἢ ἀποβασιν.

simulateur, trice, προσποιούμενος, υποκρινόμενος.

simulation, θ. προσποίησης, υποκρίσεις.

simulé, e, προσποιητός, πλαστός, ψευδής· fuite —ée, φυγή πλαστή· combat—, πλαστή μάχη.

simuler, ρ. έν. προσποιούμαι, υποκρίνομαι τόν παράφρονα·—une vente, ποιούμαι είκονικήν πώλησιν·—un combat, κάμνω πλαστήν μάχην.

simultané, e, όμόχρονος, σύγχρονος, ταυτόχρονος, έν τῷ αὐτῷ χρόνῳ έκτελούμενος· enseignement —, ταυτόχρονος διδασκαλία.

simultanéité, θ. τὸ ταυτόχρονον, τὸ συμβαίνειν ταυτόχρονως.

simultanément, τούτοχρόνως, όμοῦ, διὰ μιᾶς.

sinapisé, e, σεσηνηπισμένος, παρεσκευασμένος με σίγηπι.

sinapiser, ρ. έν. συναπιζώ, έμβάλλω σίγηπι.

sinapisme, σιναπισμός.

sincère, είλικρινής, άνυπόκριτος, άδολος.

sincèrement, είλικρινῶς, άψευδῶς, άνυποκρίτως.

sincérité, θ. είλικρίνεια, άπλότης, άκεραιότης, τὸ άπλαστον, τὸ άδολον, άφέλεια.

sincipital, e, (άνατ.) μεσοκρανικός, βρεγματικός.

sinciput, τὸ μεσόκρανον, τὸ βρέγμα.

sinon, (χειρ.) έκ μοτοῦ, κ. ξαντοῦ, πτερύδιον ἢ μάκτρον είσαγόμενον είς τήν διά τρυπάνου γενομένην όπήν επί τοῦ κρανίου·—τὸ σάββανον τοῦ Χριστοῦ, συνηθέστερον όμως saint suaire λεγόμενον.

sinécure, έμμισθος υπάλληλος ἢ ύπούργημα άνευ οὔδεμιᾶς άσχολίας.

singe, π(θ)ξ, πι(θ)κξ, κ. μαϊμεῦ.

malin, adroit, laid comme un—, πονηρός, έπιτήδειος, δυσειδής ως πίθηκος·—(μεταφ.) μιμητής· monnaie de—, έμπαιγμοί και ύπεκφυγαί άντι πληρωμῆς·—οὔτω καλοῦσι τεχνίται τινες τόν έαυτῶν κύριον.

singer, ρ. έν. άπομιμοῦμαι.

singeresse, θ. πιθηκίστρια.

singerie, θ. πιθηκισμοί, μορφασμοί· faire mille — s, κάμνω μυρίους μορφασμούς·—έπιτήδευσις· ce n' est qu' un faiseur de— s, δέν είναι άλλο ἢ πιθηκιστής, έπιτετηδευμένος·—είκων παριστώσα πιθήκους άνθρώπινα ένδεδυμ νους.

singeur, πιθηκιστής, μιμητής.

singulariser, se—, ιδιάζω, παράδοξα πράττω ἢ λέγω.

singularité, θ. τὸ άλλόκοτον, παράδοξον, παράξενον, ιδιοτροπία, κ. παραξενειά.

singulier, ière, ένικός, μοναδικός· (γραμμα.) οὔσ. le—, ὁ ένικός αριθμός·—ξένος, παράδοξος, άλλοίσις, άλλόκοτος, παράξενος· aventure —e, άλλόκοτον συμβάν·—σπάνιος· beauté —e, σπάνιον, έξάισιον κάλλος· homme—, άνθρωπος πρωτότυπος, ιδιόρρυθμος, παράξενος· combat—, μονομαχία.

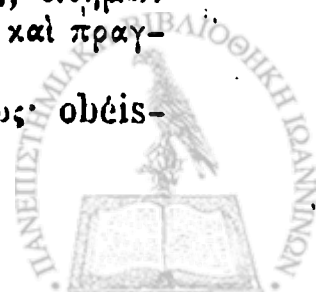
singulièrement, άλλοκότως, παραδόξως· έξαιρέτως, διαφερόντως· s'habiller—, ένδύομαι ιδιόρρυθμως, άλλοκότως.

sinistre, άπαισίως, σκαιός, έπαρίστερος· δυσολωνος, δυσάρεστος, κακοῦ οἰωνοῦ·—οὔσ. συμβάν δυσάρεστον, δυστύχημα, συμφορά ίδίως έκ πυρκαϊᾶς· έπιθ. jour—, ήμέρα άποφράς.

sinistrement, άπαισίως.

sinologue, σινολόγος, είδήμων τῶν Σινικῶν γραμμάτων και πραγμάτων.

sinon, εί δέ μή, άλλως· obéis-

sez, —je vous chasse. —εί μή, ἂν ὄχι· craignez Dieu—les hommes, φοβοῦ τὸν Θεόν, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους.—que, εἰ μὴ ὅτι, ἐκτὸς ἔάν, πλὴν ὅτι· que dirons-nous de lui, sinon que c'est un empire? τί νὰ ἐπωμεν περὶ αὐτοῦ, πλὴν ὅτι εἶναι ἀσεβής;

sinople, τὸ πράσινον χρῶμα ἐν τῇ σηματολογικῇ γλώσσῃ.

sinué, e, (ἐπὶ φύλλων) κολπώδης, ὀδοντωτός.

sinueux, euse, κολπώδης, κολπωτός· ἐλιγματώδης· route, rivière—euse, ὁδός, ποταμός ἐλιχοειδής.

sinuosité, θ. τὸ κόλπωμα, ὁ κόλπος· ὁ ἐλιγμός·

sinus, (γεωμ. ἢ τριγων.) ἡμίτονον· (βοτ. καὶ ἀνατ.) κοιλότης, κοιλωσις.

siphilis, ἀφροδισιακὸν νόσημα, ἢ σιφιλῖς.

siphon, σιφωνοειδής.

siphon, σίφων,

sire, (τὸ Βυζαντ. Κύρ) πάλαι μὲν κύριος, ἄρχων· le—de Joinville, ὁ ἄρχων τοῦ Ζουανβίλ· κατόπιν δὲ προσωνυμία κατὰ δεύτερον πρόσωπον τῷ βασιλεῖ ἀπονεμομένη, ἀναξ, βασιλεῦ, Μεγαλειότατε· ravine —, ἄνθρωπος ἐλεεινός, κακομοίρης.

sirène, ἡ μυθολογουμένη σειρήν· —(μεταφ.) γυνὴ θεληκτικὴ, ἐρωτότροπος καὶ ἐπικίνδυνος· —ἔξοχος ἀηδός, καλλικέλαδος γυνή· elle a une voix de—, ἔχει φωνὴν σειρήνης· συνηθέστερον ὅμως ἐπὶ κακοῦ· défiez-vous de cette femme, c'est une—, φυλαγθῆτε ἀπὸ ταύτης τῆς γυναικός, εἶναι σειρήν, μαγεύτρια.

siriase, θ. (ἰατρ.) ἠλιασμός, σειρήσις, φλόγωσις τοῦ ἐγκεφάλου.

sirius (ἀστρ.) ὁ Σίρειος, ἀστε-

ρισμός τοῦ μεγάλου κυνός, ὁ λαμπρότατος πάντων.

siroco, ὁ εὖρος, νοταπηλιώτης, ὁ φοινικίας, κ. σιρόκος.

sirop (-ρό) σίραιον, σιράπιον, κ. σιρόπι.

siroter, ῥ. ἐν. χειλοποτῶ, ἄκροις χεῖλεσι πίνω, ῥοφῶ διὰ μακρῶν καὶ μεθ' ἡδονῆς, σιγοπίνω.

sirtes ἢ syrtes, σύρτεις· κινητὴ ἄμμος, ῥηγά.

sirupeux, euse, σιροπώδης, σιροποειδής.

sirvente, ποίημα ἠρωϊκὸν ἢ σατυρικὸν τῶν ἀρχαίων ῥαψωδῶν τῆς Προβηγγίας.

sis, e, κείμενος, τοποθετημένος· —en face de, κείμενος ἀπέναντι, ἀντικείμενος· —auprès de, παρακείμενος, κείμενος ἐγγύς.

sison (βοτ.) φυτὸν ὀμφαλοφόρον, διχοτυλήδονον, τὸ ἄμωμον.

sistre, ἀρχαῖον μουσικὸν ὄργανον τῶν Αἰγυπτίων, τὸ σείστρον, ἢ ψιθύρα.

sisymbre (βοτ.) φυτὸν τὸ σισύμβριον.

site, χωροθεσία, τοποθεσία.

sitôt-que, ὡς τάχιστα, ἄμα.

situation, θ. θέσις, τοποθεσία, χωροθεσία πόλεως, οἰκίας, κήπου κ. τ. λ. —στάσις, κατάστασις· ἡ τοῦ σώματος κατασκευή· —(μεταφ.) ἡ τῆς ψυχῆς διάθεσις· la—des affaires, ἡ τῶν πραγμάτων κατάστασις· quelle est la—de vos affaires? πῶς ἔχει ὑμῖν τὰ πράγματα; —brillante, οἰκονομικὴ κατάσταση ἀνθηρά· (φιολ.)—dramatique, τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ συγκινητικὸν μέρος τῆς παραστάσεως.

situer, ῥ. ἐν. ἰδρύω, τοποθετῶ, κτίζω οἰκίαν ἢ πόλιν· où est située votre maison? ποῦ κεῖται ἡ οἰκία ὑμῶν; elle est bien située, κεῖται ἐν καλῇ τοποθεσίᾳ.

six, ἕξ.—ἕκτος· Charles six, Κάρολος ὁ ἕκτος· οὐσ. le — du mois, ἡ ἕκτη τοῦ μηνός· le—, ὁ ἀριθμὸς ἕξ.

sixain, ἰδὲ sizain.

sixième, ἕκτος·—οὐσ. (κλάσμα) ἔν ἕκτον· οὐσ. θηλ. la —, ἡ ἕκτη τάξις σχολείου, γυμνασίου, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν τοῦ παρ' ἡμῖν σχολαρχείου.

sixièmement, ἕκτον, ἐν ἕκτῃ μοίρᾳ ἢ τάξει.

sixte (μουσ.) διάστημα μεταξὺ ἕξ φωνῶν, τὸ ἕξάτονον.

sizain, ἑξάστιχον, στροφή συγκειμένη ἐκ στίχων ἕξ.

sizette, θ. χαρτοπαίγιον ὑπὸ ἕξ προσώπων παιζόμενον.

Slave, Σλαῦος.

Slavon, Σκλαβοῦνος.

sloop ('Αγγλ.) μικρὸν πολεμικὸν πλοῖον μονοκάταρτον, πάρων, κέλης, κ. σαλοῦπα, κόττερον.

smalah ('Αραβ.) τὸ σύνολον τῶν σκηνῶν ἀρχηγῶ Ἰσλαμ.

smalt, ὀξυπυριτικὸν κυανοῦν ἄλας τοῦ κοβαλτίου, μίλτος κυανοῦς, κ. σμάλτον.

smaragdine, θ, σμαραγδοειδῆς τό χροῖμα, σμαραγδοπράσινος.

smaragdite (ὄρυκτ.) σμαραγδοειδῆς.

smilax (βοτ.) ἡ σμίλαξ, ἧς εἶδη· ὁ ἀκανθίας ἢ τραχεῖα σμίλαξ, ἡ λεία ἢ θύμιον.

smille, θ. σφῦρα ὀξεῖα, δίστομος, ἢ σμίλη δι' ἧς τραχύνουσι τὴν μυλόπετραν.

smiller, β. ἐν. σμιλεύω, σφυροκοπῶ διὰ τῆς σμίλης, τραχύνω δι' αὐτῆς τὴν μυλόπετραν.

Smyrnéen, οηνε. Σμυρναῖος-α.

smyrnium (-ομ) σμύρνιον, ἄγριον πετροσέλινον.

sobre, ἐγκρατῆς γαστρός καὶ ποτοῦ, σώφρων, λιτοδίαιτος, νηφά-

λιος·—(μεταφ.) μεμετρημένος, μετριολόγος, προσεκτικός, φειδωλὸς ἐν τοῖς λόγοις.

sobremement, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, νηφαλίως·—(μεταφ.) εὐλαβῶς, μετριοπαθῶς, μεμετρημένως, προσεκτικῶς.

sobriété, θ. ἐγκράτεια περὶ τὴν τροφήν καὶ τὴν πόσιν, σωφροσύνη, ὀλιγοσιτία, λιτοφαγία, μετριοποσία, νηφαλιότης·—μετριότης, μετριοπάθεια· user des plaisirs avec —, μετρίως ἀπολαύειν τῶν ἡδονῶν.

sobriquet, γελοῖον παρώνυμον, κ. παρασοῦμι, παρατσοῦκλι.

soc, ὕνις τοῦ ἀρότρου, τὸ ὕνιον, ἡ μάγαιρα αὐτοῦ δι' ἧς σχίζει τὴν γῆν.

sociabilité, θ. κοινωνικότης, ὁμιλητικότης.

sociable, κοινωνικός, ὁμιλητικός, εὐκοινωνήτος.

sociablement, ὁμιλητικῶς, εὐκινήτως.

social, e, αυχ, κοινωνικός, τῆς κοινωνίας· ordre—, ἡ κοινωνικὴ τάξις· état—, κοινωνικὴ κατάσταση τῶν πραγμάτων· ἡ τάξις, θέσις τινος ἐν τῇ κοινωνίᾳ· guerre—e, (ἱστορ.) ὁ τῶν συμμάχων τῆς Ρώμης πόλεμος κατ' αὐτῆς· raison—, signature—e, ἐταιρικὴ ὑπογραφή.

socialement, ἐταιρικῶς· ἐν τῇ κοινωνικῇ τάξει.

socialisme, κοινωνισμός, τὸ ἐπιζητεῖν γενικὸν συνεταιρισμὸν τῶν κατοίκων τῆς πολιτείας.

socialiste, κοινωνιστής, ὁ ἐπιζητῶν συνεταιρισμὸν ἀπάντων ὁμοῦ τῶν πολιτῶν.

socialité, θ. κοινωνικότης· κοινωνικὴ κατάσταση.

sociétaire, ἐταῖρος, μέλος ἐταιρίας, μέτοχος.

sociéairement, ἐταιρικῶς.

société, θ. κοινωνία, ἡ τῶν κα-

τοίκων κράτους ἢ πῶλεως τῶν συμ-
βιωσις ὑπὸ τῶν αὐτῶν νόμων· ἢ
μετὰ τῶν ἀνθρώπων συγκουωσί·
— συναναστρόφη ἀνθρώπων τῆς αὐ-
τῆς τάξεως κατ' οἴκους· la—des
amīmans, ἢ κατ' ἀγάπας κοινωνία
ὄμοιων ζώων — εταιρία ἐμπορικῆ
ἢ ἄλλου τινὸς εἶδους ἐπὶ κοινῇ τῶν
μελῶν αὐτῆς ὠφελείᾳ· rechercher
la—de qqm, ἐπιζητεῖν τὴν συνανα-
στρόφην τῶν· la haute—, ἢ ὑψηλῆ
κοινωνία, ὁ ἐλεγκτὸς κόσμος.

socinianisme, αἵρεσις τῶν ὀ-
πιθῶν τοῦ Σοκίνου ἢ Σοκινίου, ὅστις
ἠρνεῖτο τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ
καὶ τὸ κῦρος τῶν μυστηρίων.

socinien, ἱεπε, Σοκινιανός,
ὁπαδὸς τοῦ Σοκίνου.

socle, βάσις, ὑπόβαθρον, στυ-
λοβάτης.

socque, συκλίς, ἀρβύλη.

socratique, Σωκρατικὸς.

soda, τὸ γνωστὸν ποτὸν ἢ σόδα.

sodium, (-σμ) (ὄρουκ.) σόδιον,
μεταλλικὴ οὐσία λευκῆ.

sodomie, θ. σοδομία, ἀρσενο-
κοιτία, παιδεραστία.

sodomite, παιδεραστής, σοδο-
μίτης, ἀρσενοκοιτίας.

soeur, ἀδελφή· belle soeur,
νόμισθ ὡς γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ· — ἀν-
δραδέλφη κ. κουνιάδα· — γυναικα-
δέλφη· — de lait, ἀδελφὴ ὁμογάλα-
κτος· — de charité, μοναχὴ νοσο-
κόμος, ἀδελφὴ τοῦ ἐλέους· les
neufs—s, αἱ ἐννέα ἀδελφαὶ ἤτοι αἱ
Μοῦσαι· les trois—s, αἱ Μοῖραι.

soeurette, θ. μικρὰ ἀδελφή, κ.
ἀδελφούλα.

sofa, ἢ sofa, ἀνάκλιτρον, κ.
σ ρᾶς, καναπές.

soffite, θ. φάτιγμα ὄροφης, γει-
σιμιατος, ἐπιστυλίου κτλ.

sofi, ἢ sorphi, ἀρχαία προσωνυ-
μίαι τίτλος, τῶν βασιλέων τῆς Περ-
σίας, ἣν ἀντικατέστησεν ἡ τοῦ σάχ.

soi, (τριτοπρόσωπος αὐτοπαθῆς
ἀντων. κριστοῦ γένους καὶ ἀριθμ.)
ἑαυτὸν-τὴν-ὁ-οὐς-ἄς-ἄ· αὐτὸς ἑαυ-
τὸν κτλ. à part—, καθ' ἑαυτὸν, ἰδί·
chez—, οἴκοι, ἐν τῷ οἴκῳ· οἴκαδε,
εἰς τὴν οἴκον· avoir des opinions
à—, ἰδιογνωμονῶ· rentrer en—,
συνέρχομαι εἰς ἑαυτὸν, σκέπτομαι
σπουδαίως· revenir à —, ἀναλαμ-
θάνω τὰς αἰσθήσεις, συνέρχομαι·
parler de—, περιαυτολογεῖν on doti
rarement parler de—, σπανίως
πρέπει νὰ ὁμιλῇ τις περὶ ἑαυτοῦ.

soi-disant, e, καλούμενος, αὐ-
τοκαλούμενος, καυχώμενος ὅτι εἶ-
ναι· — docteur, αὐτοχειροτόνητος
διδάκτωρ· les—s philosophes, οἱ
αὐτοκαλούμενοι φιλόσοφοι.

soie, θ. σηρικὸν νῆμα, μέταξα,
κ. μετάξι· τὸ ἐξ αὐτοῦ ὕφασμα· une
robe de—, ἐσθῆς μεταξίνη, μετα-
ξωτή· — αἱ τρίχες τοῦ ἀγριοχοίρου
κ. τ. λ. — τὸ εἰς τὴν κώπην, τὴν
λαβὴν εἰσερχόμενος ὄπλοο τινός· —
τρίχες μακραὶ καὶ μαλακαὶ εἰδῶν
των σκύλων· — écrire, ὠμῆ μέ-
ταξα, κ. σέτα κροῦτα, tout de—,
ὀλοσηρικὸς, ὀλομέταξος· ver à —,
βόμβυξ, μεταξοσκώληξ.

soierie, θ. τὰ σηρικά, τὰ μετα-
ξωτά· — τὸ ἐμπόριον αὐτῶν· — ἐρ-
γοστάσιον μεταξωτῶν ὕφασμάτων.

soif θ. δίψα· — (μετφ.) πῆθος ἄ-
μετρος, διακατής· la—de l'or, ἡ χρυ-
σομανία, φιλοχρηματία, πλεονεξία.

soigné, e, ἐσπουδασμένος, πε-
φροντισμένος, κεκαλλωπισμένος, κε-
χορηγημένος, κ. περιποιημένος.

soigner, β. ἐν. θεραπεύω, πε-
ριποιεῖμαι, ἐπιμελλομαι· — un ma-
lade, νοσηλεύω, νοσοῦντι ὑπηρετῶ·
— son style, τορνεύω, καλλύνω τὸ
ὑφος, τὴν λέξιν.

soigneusement, ἐπιμελῶς, πε-
φροντισμένως, προσεκτικῶς.

soigneux, euse, ἐπιμελής, φρον-

τιστικός, περιποιητικός. — de son honneur, de sa réputation, θ. κηδόμενος τῆς, φροντίζων περὶ τῆς ἑαυτοῦ τιμῆς, περὶ τῆς ἑαυτοῦ φήμης.

soi-mouvant, ε, αὐτοκίνητος.

soin, φροντίς, ἐπιμέλεια, περιποίησις, κ. ἔννοια· objet travaillé avec—, πράγμα τι ἐξεργασμένον ἐπ' μελῶς.—μέριμνα, ἀνησυχία· cet enfant a coûté beaucoup de—s, à ses parents, πολλὰς φροντίδας παρέσχε τὸ παιδίον τοῦτο τοῖς γονεῦσιν· avec—, ἐπιμελῶς, μὲ προσοχὴν· avoir—de, prendre—de, ἐπιμέλλομαι, φροντίζω περὶ τινος· le—du corps, ἐπιμέλεια τοῦ σώματος, ἢ περὶ τὸ σῶμα φροντίς.— d'une maison, οἴκου ἐπιμέλεια.

soir, ἑσπέρα, ὄψια, ἑσπερινὴ ὥρα, l'étoile du —, ὁ ἑσπερος· le—venu, ὄψιας γενομένης· sur ἢ vers le—, περὶ δεξιῶν, πρὸς τὸ ἑσπέρας· matin et —, πρωτὴ καὶ ἑσπέρας· jusqu'au—, ἄχρις ἑσπέρας· le—de la vie, τὸ γῆρας· bon —, ! καλὴν ἑσπέραν!

soirée, θ. αἱ μετὰ μεσημέριαν ὥραι.—ἑφ' ἑσπερίς, ἑσπερινὴ συναμαστροφὴ ἢ διασκέδασις.—dansante, ἑφ' ἑσπερίς μετὰ χοροῦ.

soit, συνδ. εἶτε.—l'un—l'autre, εἶτε τὸ ἓν εἶτε τὸ ἕτερον· ἔστω.—4 multiplié par 3, ἔστω π. γ. τὸ 4, πολλαπλασιαζόμενον ὑπὸ τοῦ 3.—, ἔστω, συναινῶ· vous aimez mieux cela.—, προτιμᾶτε τοῦτο, ἔστω, δὲν ἀντιτείνω· tant soit peu, πολλὰ ὀλίγον· donnez-lui en tant soit peu, ὅτε αὐτῷ καὶ ὀλίγον, ἐλάχιστον.

soixantaine (-san-) ἑξήκοντάς, κ. ἑξήνταριά.

soixante. (-san-te) ἑξήκοντα, κ. ἑξήντα.—ἑξήκοστος· page—, σελὶς ἑξήκοστή·—οὐς. ἀριθμὸς ἑξήκοντα·—et dix ἢ—dix, ἐξδομήκοντα.

soixanter, ρ. ἔν. (-san-) ἔν τῷ χαρτοπαιγ. τοῦ πικέττου ἀριθμεῖν ἑξήντα πρὶν ἀριθμῆσαι τι ὁ ἀντίπαλος.

soixantième, ἑξήκοστος·—οὐς. un—, ἔν ἑξήκοστόν $\frac{1}{60}$, ἑξήκοστημόριον.

sol, ἔδαφος, ἄρουρα, γῆ·—fertile, γῆ εὐφορος·—peu solide, ἔδαφος ἐπισφαλές, ἀσταθές.

solaire, ἡλιακός· rayons—s, ἡλιακαὶ ἀκτίνες· année—, ἡλιακὸν ἔτος· cadran —, ἡλιακὸν ὠρολόγιον.

solandre (νόσος) βραγὰς περὶ τὴν ἰγνὸν τοῦ ἵππου, ἢ μάλις.

solanées, θ. πληθ. (βοτ.) τὰ στρυγνοειδῆ φυτὰ, οἶον γεώμηλα, ὑοσκύαμος κ. τ. λ.

solano, ἄνεμος θερμὸς ἐκ τῆς Ἀφρικῆς.

solat, πορφυροειδές τι κογγύλιον.

solbatu, ε, ἵππος μωλωπισθεὶς τὴν ὄπλῃν ἐκ τοῦ πετάλου.

solbature, θ. ὁ μωλωπισμὸς τῆς ὄπλῆς τοῦ ἵππου.

soldanelle, θ. φυτὸν τι μὲ ἄνθη κυανᾶ, εἶδος ἰασίνης.

soldat, στρατιώτης·—στρατιωτικός·—mercenaire, ὁ μισθοφόρος στρατιώτης, ξένος ἐπὶ μισθῷ ὑπηρετῶν.

soldatesque, στράτευμα ἐξ ἀτάκτων στρατιωτῶν συγκεκμημένον·—ἐπιθ. ἐμφαίνων, δεικνύων στρατιώτου βίον·—ἐπιθ. des manières—s, ἤθη στρατιωτικά, ἀπότομος τρόπος.

solde. θ. μισθὸς στρατιωτικός·—ἄρσ. ὅτι ὀφείλεται ὡς ὑπόλοιπον λογαριασμοῦ· pour —, πρὸς ἐξόφλησιν, ἀπότισιν.

solder, ρ. ἔν. μισθοδοτῶ τοὺς στρατιώτας, τὸν μισθὸν ἀποδίδωμι αὐτοῖς·—une dette, χρέος ὀφειλῆμα ἐκτίνω, κ. πληρόνω, ἐξοφλῶ.

sole (ἰγθ.) ὑπλάταξ, βούγλωσσος,

κ. ἡ γλωσσα.—ὄπλη, γηλή ἔππου ἢ ὄνου.—ἐκάτερον μέρος ἀγροῦ ἐναλλάξ διαφόρως καλλιεργούμενον· la —des blés, τὸ τῶν σίτων μέρος.

solécisme. σολικισμός, ἀσύντακτος. ἐσφαλμένος λόγος· οἶον· il faudrait qu'il vienne, ἀντὶ il faudrait qu'il vint, ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ.

soleil, ἥλιος.—κύκλος χρυσοῦς ἢ ἀργυροῦς ἀκτινοειδῆς ἐν ᾧ περιέχεται διπλοῦς κρύσταλλος περιέχων τὸν ἅγιον ἄρτον τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.—πυροτέγνημα στρεφόμενον περὶ ἄξονα περιέχον ἀκτίνας.—ώραϊον ἄνθος κίτρινον, ἥλιωτρόπιον, κ. ἥλιος, τὸ καὶ ἄλλως tournesol λεγόμενον· coup de (= insolation) ἀστροβολία, σειρήναις.

solen (μαλακ.) ὁ σωλήν, κ. σουλίνα.

solennel, elle (-λαν-) πανηγυρικός, ἐπίσημος, ἱεροπρεπής, σεπτός, σοβαρός, πομπώδης, διὰ τελετῆς γινόμενος· audience — elle, ἀκρόασις ἐπίσημος· entrée — elle, εἴσοδος πανηγυρικῆ· acte — elle, ἔγγραφον ἐπίσημον· ton —, τόνος σοβαρός, ἡγεμονικός· promesse — elle, υπόσχεσις ἱερά, ἔνορκος· jour —, ἡμέρα ἑορτάσιμος.

solennellement, ἐπισήμως, πανηγυρικῶς, ἱεροπρεπῶς, ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει.

solennisation (-λαν-) θ. πανηγυρισμός, ἑορτασις.

solenniser, ῥ. ἐν. (-λαν-) πανηγυρίζω, ἑορτὴν ἄγω, ἑορτάζω.

solennité, θ. (-λαν-) πανήγυρις, πομπή, ἑορτή, τελετή.

solfatare, θειῶν, θειωρυχεῖον, θειοῦγον πεδῖον.

solfège, τὰ τῆς μουσικῆς στοιχεῖα, προπαιδεύματα.

solfier, ῥ. ἐν. τὰ μουσικῆς στοιχεῖα, ἢ σημεῖα ᾄδω, ἐκφωνῶ· ar-

prendre à—, τὰ τῆς μουσικῆς στοιχεῖα μανθάνω.

solidaire, συνυπόγραφως, ἀλληλέγγυος

solidairement, ἀλληλεγγύως, κοινῇ.

solidarité, θ. ἀλληλεγγύη, συνυπογρέωσις.

solide, στερεός, οὐχὶ ῥευστός· (φυσ.) corps —, σῶμα στερεόν· ἰσχυρῶς ἐκτισμένον· bâtiment —, οἰκοδομὴ στερεά·—(μεταφ.) ἀληθής, πραγματικός, διαρκής· amitié —, gloire —, φιλία σταθερά, δόξα ἀνεξάλειπτος· c'est un homme —, εἶναι ἀξιόχρεως· il a des connaissances —s, ἔχει γνώσεις βασιμῶς, συστηματικῆν παιδείαν·—(μαθημ.) σῶμα θεωρούμενον ὡς ἔχων τὰς τρεῖς διαστάσεις, ὕψος, μήκος καὶ πλάτος, στερεόν.

solidement, στερεῶς· σταθερῶς.

solidification, θ. στερεοποίησις, μεταβολὴ ὑγροῦ εἰς στερεόν σῶμα·—παγίωσις.

solidifier, ῥ. ἐν. στερεοποιῶ, μεταβάλλω τὸ ῥευστόν ἢ ὑγρὸν εἰς στερεόν σῶμα, πηγνύω· παγιῶ.

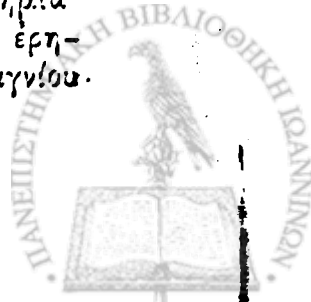
solidité, θ. στερεότης, σκληρότης σώματος, στερρότης, σταθερότης·—(μεταφ.) —de l'esprit, du jugement, ἰσχύς, δύναμις τοῦ νοῦ, τῆς κρίσεως, ἐμβρίθεια.

soliloque, μονόλογος.

solipède, μῶνυξ, στερρόπους, ἔχων ἄσχι στον πόδα.

soliste, τεχνίτης ἐκτελῶν μονόφωνον μέλος, μονόμολπος, μονωδός, μόνουλος.

solitaire, μοναχικός, φιλέρημος· ἑρμικός, μονήρης· ver —, ἡ ταινία, ὁ ἐν τοῖς σπλάγγνοις ἐνίστε ἐρφωλεύων μακρὸς σκώληξ, ὅστις καὶ τένια λέγεται· lieu —, ἐρημία·—(οἰκείως) οὐσ. ἀναγνωρητής, ἐρημίτης, ἀσκητής. —εἶδος παιγνίου.

υπομονῆς ὅπερ μόνοι παίζουσιν· — ἄδάμας μεμονωμένος, μόνος ἐγκεκολλημένος, μονόδετος.

solitairement, κατὰ τρόπον μονήρη μεμονωμένως, ἐν ἐρημίᾳ, ἐν μοναξίᾳ.

solitude, θ. ἐρημία, ἔρημος, μοναξία, τόπος ἢ βίος μονήρης, μεμονωμένος.

solive, δοχός.

soliveau, δοχίς, δοκίδιον· — (μεταφ.) ἄνθρωπος ἢ βασιλεὺς ὅλως ἀνίκανος· *ce n'est qu'un soliveau*, εἶναι μηδενικόν· κ. μία νοῦλα.

solicitation, θ. ἰκέτευσις, προσλιπάρησις, ἐξαίτησις, ἰκεσία, προσπάθεια· προτροπή, παραίνεσις· *c'est à votre—que...*, κατ' αἴτησιν ὑμῶν...

soliciter, β. ἐν. αἰτῶ, ἐκλιπαρῶ, προτρέπω, παρακινῶ.

soliciteur, euse, αἰτητής, ἰκετευτής.

solicitude, θ. κηδεμονία, ἐνδιαφέρον ζωηρόν, πρόνοια· φροντίς, μέριμνα· — *maternelle*, μητρική μέριμνα.

solo, (μουσ.) μονωδία, ἢ μονόργανος μολπή, μοναυλία.

solstice, (αστρον.) ἡ ἡλίου τροπή, ἡλιοστάσιον.

solsticial, e, aux, τροπικός· *points—aux*, τὰ τροπικὰ σημεῖα, αἱ τροπικαὶ μοῖραι.

solubilité, θ. τὸ διαλυτόν.

soluble, διαλυτός, εὐδιάλυτος· *le sucre est—dans l'eau*, ἡ σάκχαρις διαλύεται ἐν τῷ ὕδατι· *problème—*, πρόβλημα εὐδιάλυτον, εὐκόλον πρός λύσιν.

solution, θ. λύσις· *donner la—d'un problème*, λύει πρόβλημά τι· (χημ.) —διάλυσις, μεταβολὴ στερεοῦ εἰς ὑγρόν.

solvabilité, θ. τὸ ἀξιώχρεων, τὸ ἐγγέγγυον ἢ φερέγγυον.

solvable, ἀξιώχρεως, ἐγγέγγυον, φερέγγυον.

sombre, μέλας, ζοφερός, σκοτεινός· *nuit—*, νύξ ζοφερά, σκοτεινὴ· *couleur—* χρῶμα ὑπομέλαν, φαιόν, κ. σκουρόν· —(μεταφ.) σκυθρωπός, στυγνός, μελαγχολικός· κατηφής, σιωπηλός· *les—s, bords, le—empire* (ποιητ.) ὁ ἄδης τῶν ἀργαίων.

sombrer, β. οὐδ. (ναυτ. ἐπὶ πλοίου) ἀνατρέπομαι ὑπὸ καταιγίδος καὶ βυθίζομαι· —(γεωμ.) ἀροτριῶ κατὰ πρόωτον, κάμνω τὴν πρῶτην καλλιέργειαν, τὴν πρόχειρον.

sommaire, κεφαλαιώδης, σύντομος, συνοπτικός· *discours—*, λόγος ἐπίτομος, σύντομος· —οὐσ. σύνοψις, ἐπιτομή, συνοπτικὴ ἔκθεσις, τὸ κεφάλαιον.

sommairement, συνοπτικῶς· περιληπτικῶς, κεφαλαιωδῶς.

sommation, θ. κλήσις, πρόσκλησις προφορικὴ· —*respectueuse*, πρόσκλησις σέβας ἐμφαίνουσα· —(μαθημ.) πρόσθεσις, ἄθροισις.

somme, θ. ἄθροισμα, κεφάλαιον, κ. σοῦμα· —ποσόν τι χρηματικόν· —(μεταφ.) τὸ σύνολον· *la—des biens et des maux*, τὸ κεφάλαιον τῶς ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν, τῶν εὐτυχιῶν καὶ τῶν δυστυχιῶν· —*toute, ἢ en—*, ἐπὶ τέλους, τέλος πάντων.

somme, θ. φόρτος, φορτίον· *hétérode—*, φορτηγόν ζῶον.

somme, ἀρσ. ὕπνος· *je vais faire un—*, θά πάρω ἓνα ὕπνον.

sommeil, ὕπνος· *il est plongé dans un—profond*, εἶναι βεβουθισμένος εἰς ὕπνον βαθύν.

sommeiller, β. ἐν. κοιμῶμαι· *la nuit quand tout sommeille*, τὴν νύκτα ὅτε τὸ πᾶν κοιμᾶται· —νυστάζω, ὑπνώττω, ἐλαφροκοιμῶμαι.

sommelier, *iére*, οἰνογόςος, οἰκονόμος πλουσίου ἢ ἐπιφανοῦς οἴκου.

sommellerie, θ. οἰνῶν, ταμεῖον τῶν τροφῶν, κ. κελάρι.

sommer, ῥ. ἐν. προσκαλῶ, ἐπιτακτικῶς, κελεύω, ἀναγκάζω ποιεῖν τι:—(μαθ.) ὑπολογίζω τὸ κεφάλαιον ὄρων τινῶν, ἀθροίζω.—*une place à se rendre*, προσκαλῶ πολιορκούμενον φρούριον ἵνα παραδοῦν.

sommet, κορυφή τὸ ὕψος, ὁ κορυφῶν· *le—d' une montagne*, ἡ κορυφή ὄρους, ἀκρώσεια.—(γεωμ.) *d' un angle*, ἡ κορυφή γωνίας.—(μεταφ.) *le—des grandeurs*, ὁ κορυφῶν τοῦ μεγαλείου.

sommier, ὑποζύγιον, ἀγροφόρος ἵππος.—ἐκ τριγῶν στῆμα, στῆμα, ἢ ποδόμακτρον.—λίθος ὑπὸ τὴν βάσιν θόλου.—μέρος τι πιεστηρίου τυπογραφικοῦ· βιβλίον τῶν εἰσπραξέων παρὰ τοῖς ἐμπόροις.

sommité, θ. τὸ ὑψιστον μέρος πραγμάτων τινῶν.—ἄκρα, ἐσχάτια κλάδου, φουτοῦ.—(μεταφ.) ἄνθρωπος ἕξοχος, διαπρεπῆς ἐπὶ παιδείᾳ ἢ πλούτῳ κτλ. *les—s littéraires*, οἱ πρυτάνεις τῶν γραμματέων.

somnambule, ὑπνοβάτης, νυχτιπόλος.

somnambulisme, ὑπνοβασία.—*magnétique*, ὕπνος τεχνητὸς διενεργηθεὶς διὰ ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ.

somnifère, ὑπνοφόρος, ὑπνωτικός· *breuvage*—, ποτὸν ὑπνωτικόν.

somniloque, ὁ καθ' ὕπνου ὀμιλῶν, παραληροῦν.

somno, ἐπιπλον παρὰ τὴν κλίνην γρησιμεῦον καὶ ὡς ἐρμάριον καὶ ὡς τράπεζα.

somnolence, θ. ὑπνωδία, νυστακτικός ὕπνος, νυσταγμός, κ. μισοκομία.

somnolent, e, ὑπνώδης, ὑπνηλός, νυσταλέος, κ. μισοκομισμένος.

somptuaire, τὰ περὶ τὴν πολυτέλειαν· *lois—s*, οἱ περὶ δαπανημάτων καὶ πολυτελείας νόμοι.

somptueusement, πολυτελεῶς, δαπανηρῶς.

somptueux, euse, πολυτελής, δαπανηρός· *festin*—, συμπόσιον πολυτελές, πολυδάπανον.

somptuosité, θ. δαπανηρότης, πολυτέλεια, μεγάλη δαπάνη.

son, sa, ses, κτητ. ἐπίθ. προσώπ. 3ου· αὐτοῦ, του, αὐτῆς, της, συμφωνεῖ κατὰ γένος ἐν τῇ πρώτῃ κατηγορίᾳ τῆς κτήσεως, τουτέστιν ὅταν ὁ κτήτωρ ἦναι εἷς καὶ τὸ κτήμα ἐν μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀντήκοντος προσώπου ἢ πράγματος, οἶον· *son père*, ὁ πατήρ του, ὁ πατήρ αὐτοῦ, *sa mère*, ἡ μήτηρ μου, ἡ μήτηρ αὐτοῦ· ἐν ταῖς λοιπαῖς τρισὶ κατηγορίαις διάκρισις γένους δὲν γίνεται· ἀλλὰ μόνον ἀριθμοῦ· *ses amis*, οἱ φίλοι του, *leur père*, ὁ πατήρ αὐτῶν, *leurs enfants*, τὰ τέκνα των· ἰδὲ καὶ τὰ *mon, ton*, κτλ.

son, ἤχος, ἤχημα, φθόγγος, φωνή· *au—de la trompette*, σαλπίζουσης τῆς σάλπιγγος, τῆ φωνῆ σαλπίγγων.

son, πίτυρον.

sonate, θ. συμφωνία ὀργανικῆς μουσικῆς.

sonatine, θ. μικρὰ μολπή.

sondage, ἡ διὰ καθέσεως τῆς βολίδος μέτροις τοῦ βάθους τοῦ ὕδατος, βολισμός·—(χειρ.) καθητηριασμός, ἢ μήλωσις.

sonde, θ. (ναυτ.) βολίς, μολύβδινον βάρος εἰς τὸ ἄκρον σχοινίου, δι' οὗ μετροῦσι τὸ βάθος τοῦ ὕδατος. κ. σκαντάγιο.—(χειρ.) ὁ καθητήρ, μήλη, κ. σόνδα.

sonder, ῥ. ἐν. μετροῦ τὸ βάθος τοῦ ὕδατος διὰ τῆς βολίδος,

βολίζω, βολιδοςκοπῶ. — (χειρ.) καθετηριάζω τραῦμα τι ἢ τὴν χύστιν. — (μεταφ.) — ἄσκησις, ἐτάζω, ἐξετάζω τὰ διανοήματα τινος. — le terrain, διαπυθάνομαι τὰ περὶ ἐμέ, ἐξετάζω τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων.

sondeur, βολιδοςκόπος, ἐξεταστής, καθετηριαστής.

songe, ὄναρ, ὄνειρον, ἐνύπνιον. le — de Pharaon, le — d'Athalie, τὸ ὄνειρον τοῦ Φαραῶ, τὸ τῆς Ἀθαλίας ἢ Ὑθαλίας ἐν τῷ δράματι τοῦ Ρακίνα.

songe-creux, μεριμνοφροντιστής, φαντασιοκόπος.

songe-malice, κακεντρεχτής, βραδισύργος, κακόβουλος.

songer, ῥ. ἐν. ὀνειρεύομαι. — qu'on se bat, ὀνειρεύομαι ὅτι μονομαχοῦ. — σκέπτομαι, συλλογίζομαι, φροντίζω. — à son salut, φροντίζει τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας. — προτίθεμαι, σκοπεύω. — à se marier, προτίθεσθαι νυμφευθῆναι. **songe que tu es jeune encore**, σκέψαι ὅτι εἶσαι ἔτι νέος.

songeur, euse, ἄνθρωπος σύννομος, σκεπτικός, ἡκιστα ὀμιλητικός. — ὀνειρευτής, ὄνειροπόλος. **voilà notre — qui vient**, ἰδοὺ ὁ ὄνειροπόλος ἡμῶν ἔρχεται.

sonica, (ἀρχ.) ἀκριβῶς τῆ ὥρα.

sonnaille, θ. κώδων, κωδώνιον κρεμάμενον ἀπὸ τοῦ λαίμου ζώου.

sonnailleur, ὁ κωδωνοφόρος, ὁ πρόδρομος τοῦ ποιμνίου.

sonnant, e, ἡχητικός. **horloge — e**, ὠρολόγιον ἡχητικόν, σημαῖον τὰς ὥρας. **à huit heures — es**, ημινούσης τῆς ὀγδόης ὥρας. **pen — ule — e**, σημαίνοντος τοῦ οἰκιακοῦ ὠρολογίου. **espèces — es**, μεταλλικὰ χρῆματα, νομίσματα.

sonné, e, συμπεπληρωμένος, πλήρης. **il a cinquante ans — s**, συνεπλήρωσεν ἀκριβῶς τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

sonner, ῥ. οὐδ. σημαίνω, ἡχῶ, κροτῶ, κωδωνίζω. **les cloches sonnent**, οἱ κώδωνες σημαίνουσι· ποιῶ ἡχεῖν. — **du cor**, σημαίνω τὸ κέρας. — ἀγγέλλομα· διὰ σημάντρου ἢ κώδωνος. **la messe sonne**, ἡ λειτουργία σημαίνει. **midi a sonné**, ἐσήμανεν ἤδη ἡ μεσημβρία. **midi est sonné**, παρῆλθεν ἡ μεσημβρία. (μεταφ.) **faire — une lettre**, προφέρω στοιχεῖόν τι ἐντονώτερον. **ce mot sonne mal**, ἡ λέξις αὕτη ἡχει κακῶς, εἶναι κακόφωνος ἢ ἐν κακῇ θέσει, ἄκαιρος. **faire — une action, une victoire, une conquête**, διακωδωνίζω πράξιν, νίκην, ἢ κατὰ κτησιν, μέγαν ποιῶμαι λόγον περὶ αὐτῶν. — ῥ. ἐν. σημαίνω κώδωνα, κρούω. **σαλπίζω, κροτῶ**. — **les cloches**, σημαίνω τοὺς κώδωνας. — **la retraite**, σαλπίζω πρὸς ὑποχώρησιν. — **la charge**, σημαίνω πρὸς ἐπίθεσιν, προσβολήν, ἔφοδον. — **un domestique**, σημαίνω ἵνα ἔλθῃ ὑπηρέτης, καλῶ τὸν ὑπηρέτην διὰ τοῦ κώδωνος.

sonnerie, θ. πολλῶν κωδῶνων ὁμοῦ κωδωνοκρουσία. — ὁ μηχανισμὸς τῶν σημάντρων ὠρολογίου, τὸ ἡχεῖον.

sonnet, ὠδάριον, ποιημάτιον ἐκ δεκατεσσάρων στίχων.

sonnette, θ. μικρὸς κώδων, κωδώνιον, κωδωνίσκος. **serpent à sonnettes**, ὁ κροταλίας ὄφης. — μηχανὴ πρὸς ἔμπηξιν τῶν ὑποδρυχίων πασσάλων.

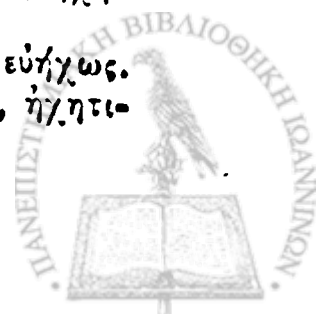
sonneur, κωδωνοκρούστης. — **de cor**, κεραύλης.

sonnez, τὰ δύο ἔξ, διπλοῦν ἔξ ἐν τοῖς κύβοις.

sonore, ἡχίης, εὐήχος, ἡχηρός, πολυηχίης.

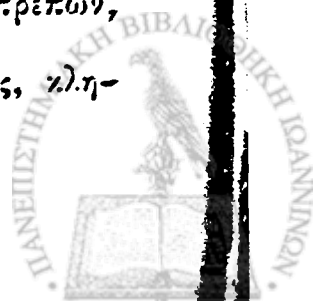
sonorement, ἡχηρῶς, εὐήχως.

sonorité, θ. ἡχηρότης, ἡχητικότητα, τὸ εὐήχον.

sopeur, ἰδὲ **sopor**.
sopha, ἰδὲ **sofa**.
sophi, ἰδὲ **sofi**.
sophisme, σόφισμα, συλλογισμὸς ἀπατηλὸς, πλημμελής.
sophiste, σοφιστής.
sophistication, θ. νόθευσις.
sophistique, σοφιστικὸς, ἀπατηλὸς, ψευδής.
sophistiqué, νενοθευμένος, κ. θολωμένος.
sophistiquer, ῥ. ἐν. νοθεύω γάλα, οἶνον, οἶνόπνευμα κτλ. θολώνω.
sophore, (βοτ.) γένος φυτῶν τοῦ εἶδους τῶν λαχανικῶν.
sopor (λατ.) (ιατρ.) ὕπνος βαρὺς.
soporatif, ive, ὑπνωτικὸς, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
soporation, ἰδὲ **sopor**.
soporeux, euse, προξενῶν ἐπικίνδυνον ὕπνωσιν, ὑπνωτικὸς, καρωτικὸς, ναρκωτικὸς.
soporifique, ἢ **soporifère**, ὑπνωτικὸς, ὑπνοφόρος, (μεταφ.) ἀνιαρὸς, ὀχληρὸς, κ. βαρετὸς.
soprano, ὀξυφωνία· —χοιδοφωνία, ὀξυφωνος, κ. πρῆμα δόνα.
sorbe, ὁ καρπὸς τῆς ἕας, τὸ ἕον, κ. σοῦρβον.
sorbet, μελίκρατον κ. σερμπέτι.
sorbetière, κρατὴρ σερμπετίου.
sorbier, ἰδὲ **cormier**.
sorbonique, σορβόνιος, ἀνήκων εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν τῶν Παρισίων τὴν Σορβόνην· (τὸ πάλαι) —μία ἐκ τῶν τριῶν ἐναισίμων διατριβῶν διὰ τὸ διδακτορικὸν πτυχίον.
sorboniste, σορβονικὸς, διδάκτωρ τῆς ἀρχαίας σχολῆς Σορβόνης· ὁ πρεσβεύων τὰ δόγματα αὐτῆς.
sorbonne, θ. ἡ Σορβόνη, ἀρχικῶς μὲν θεολογικὴ σχολή, κατόπιν δὲ φιλοσοφικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἐν Παρισίοις.
sorcellerie, μαγεία, μαντιτεία, γοητεία.

sorcier, ière, θ. μάγος, γόης· μαγγανευτής.
sordide, βυπαρῆς, γλισγρός, εἰς ἄκρον φιλαργυρος, αἰσχροκερδής.
sordidement, βυπαρῶς, γλισγρῶς, αἰσχροκερδῶς.
sordidité, θ. βυπαρά, κακοήθης φιλαργυρία, γλισγρότης, αἰσχροκέρδεια.
sorgho, εἶδος κέγγρου τῆς Ἀφρικῆς.
sorite, (λογικ.) ὁ σωρείτης.
sornette, θ. ὄθλος, λῆρος, ἀνοησία, φλυαρία.
sororal, e, τῆς ἀδελφῆς, ἀδελφικός.
sororiant, e, ἐξογκούμενος (ἐπὶ μαρτυρῶν).
sorrer ἢ **sorreter**, καπνίζω τὰς ἀφύας ἢ τὰς μαινίδας, κ. βέγγιας.
sorreterie, θ. καπνιστήριον, ταριχεῖον ἰχθύων.
sort, τύχη, μοῖρα, εἰμαρμένον, πεπρωμένον· **se plaindre de son sort**, μεμψιμοιρεῖν, παραπονεῖσθαι κατὰ τῆς τύχης· **le—en est décidé** ἢ **jeté**, ἐρρίφθη ὁ κῆδος, ἀπεφασίσθη ἡ τύχη τούτου· —κατάστασις κοινωνικὴ· **faire un beau—à qqn**, ἀποκαθίστημι τινα καλῶς ἐν τῷ βίῳ, καθίστημι αὐτὸν εὐδαίμονα, ἐντιμον· **jeter un—**, βασιλεύω, κάμνω μαγείας, βλάπτω διὰ μαγειῶν, κ. ματιάζω· —**on a jeté un sort sur ce troupeau**, ἐβάσκαναν τὸ ποίμνιον τούτου· **améliorer le—de qqn**, βελτιῶ τὴν τύχην, τὴν κατάστασίν τινος· **tirer au —**, κληροῦμαι, βάλλω, δέπτω κληρῶν· **le—des armes**, ἡ ἐκδοσις τοῦ πολέμου ἢ τῆς μονομαχίας, ἢ διὰ τῶν ὀπλῶν ἀπόφασις.
sortable, εὐάρμοστος, ἀρμόδιος· **mariage—**, γάμος πρέπων, ἀρμόδιος, κ. τειριαστός.
sortant, e, ἐξερχόμενος, κλη-

ρούμενος· — οὐσ. les entrants et les—s, οἱ εἰσερχόμενοι καὶ οἱ ἐξερχόμενοι.

sorte, θ. εἶδος, γένος· de quelle—, ποίου εἶδους, κ. τί λογῆς; — τρόπος· de la—, οὕτω, τοιουτοτρόπως· s' y prendre de telle ou telle—, ἀπτομαι τοῦ ἔργου οὕτως ἢ ἄλλως· — κατάστασις, τάξις· un homme de cette—, ἄνθρωπος τοῦ εἶδους τούτου· de—que, en—que, οὕτως ὥστε.

sortie, θ. ἔξοδος· belle maison à deux —s, ὡραία οἰκία μὲ δύο ἐξόδους· — (ἐν σχολείοις οἰκοτρόπων) jour de—, ἡμέρα ἐξόδου τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν· — ἔξοδος τῆς ὑρουρᾶς πολιορχουμένης πόλεως· ἐπιθέσις· — (μεταφ.) ἐπίκρισις ὀριμεία, βία ἐπίπληξις· je ne m'attendais pas à cette—de sa part, ὅν περιέμενον ταύτην τὴν ἐπίπληξιν ἐκ μέρους του· se ménager une—, παρασκευάζω ἑμαυτῷ διέξοδον ἐν ἀμηχανίᾳ· à la —de . . . ἐξεργομένῳ, ἐν ᾧ ἐξέρχεται τις· à la—du spectacle, ἐξερχόμενος τοῦ θεάτρου.

sortilège, μαγεία, γοητεία, μαγανεία, κ. μάγεια.

sortir, ῥ. οὐδ. (sortant, sorti, je sors, nous sortons, je sortis) ὡς ἀμετάβατον κλίνεται διὰ τοῦ être, ἐν τοῖς συνθετοῖς αὐτοῦ γρόνοις) ἐξέρχομαι, ἐκβαίνω, κ. βγαίνω· —de l'école, ἐξέρχομαι ἐκ τοῦ σχολείου· (μεταφ.) —d' un embaras, ἀπαλλάττομαι ἀμηχανίας· —de l'hiver, ἐξέρχομαι τοῦ χειμῶνος, παρέρχεται ὁ χειμῶν· —d' une maladie, ἀπαλλάττομαι νόσου, ἀναλαμβάνω· —de la question, ἀλλάσσω θέμα λόγου· —de la mémoire, διαφεύγειν τὴν μνήμην, λησμονεῖσθαι· —de bonne famille, κατάγεσθαι ἐκ καλοῦ οἴκου· —des bornes,

ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια· —de la vie, τελευτᾶν, ἀποθνήσκειν· —de son caractère, ὀργίζεσθαι παρὰ τὴν συνήθειαν· —des gonds, παραρέρεσθαι, ὀργίζεσθαι· cet ouvrage sort des mains de l'ouvrier, τὸ πόνημα τοῦτο εἶναι νεώτατον· cela sort des mains d'un tel, εἶναι ἔργον τοῦ δεῖνα· le feu lui sort par les yeux, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐξακοντίζουσι πῦρ, μένεα πνέει, εἶναι θυμωμένος· ῥ. ἐν. ἐξάγω· on l'a sorti de prison, ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς· —un cheval de l'écurie, ἐκβάλλω τὸν ἵππον ἐκ τοῦ σταύλου· —(ἀπροσώπ.) il sort de ces fleurs une douce odeur, τὰ ἄνθη ταῦτα εὐωδιάζουσιν· au—de . . . ἐν τῇ ἐξόδῳ, ἐν ᾧ ἐξέρχεται τις· au —de l'école, ἐξερχόμενος τις ἐκ τοῦ σχολείου· au—de l'enfance, μεταβαίνων τις ἐκ τῆς παιδικῆς εἰς τὴν ἔφηβον ἡλικίαν.

sortir, ῥ. ἐν. ὁμαλ. (νομ.) cette sentence sortira son plein et entier effet, ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔξει πλήρη τὴν ἐφαρμογὴν.

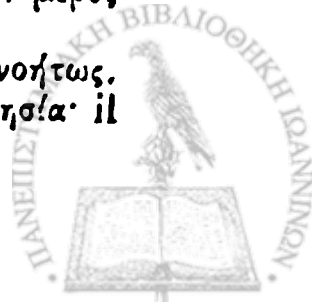
Sosie, θ. Σωσίας (πρόσωπον κωμῳδίας τοῦ Μολιέρου) ἄνθρωπος πανόμοιος ἄλλῳ τινὶ σωματικῶς.

sot, sotté, μωρός, εὐήθης, ἀνόητος· —ἱνεός, ἀμηχανῶν, ἀπορῶν, τεταραγμένος, συγκεχυμένος· il restat tout—, ἔμεινεν ἐμβρόντητος· le voilà bien—, ἰδοῦ, τᾶρασε· sotté affaire, δυσάρεστος ὑπόθεσις· —orgueil, γελοία ὑπερφάνεια, ἔπαρσις· —οὐσ. c'est un—, εἶναι μωρός, ἀνόητος ἄνθρωπος, ἡλίθιος.

sotie, θ. τῆς ἀρχαίας Γαλλικῆς κωμῳδίας γελωτοποιῶν δραμάτων, κ. φάρσα.

sot-l'y-laisse, νόστιμον μέρος περὶ τῆν ὕσφον τῆς ὄρνιθος.

sottement, μωρῶς, ἀνοήτως.
sottise, θ. μωρία, ἀνοησία· il

a fait là une—, άνοησίαν έπραξεν·
—υβρις· il lui a dit des —s, τῷ
είπεν υβρεις, τόν υβρισειν.

sottisier, ιερε, μωρολόγος, υ-
βριστής·—συλλογή άνοησιών.

sou, πεντάλεπτον, κ. πεντάρα·
—(μεταφ.) je n'ai pas le—, όδο-
λόν ούκ έχω, πεντάραν δέν έχω,
είμαι όλως άχρήματος.

soubassement (άρχιτεκ.) υπό-
βασις, υπόδαθρον.

soubresaut, υποπήδημα, σκίρ-
τημα, αίφνίδιον τίναγμα.

soubresauter, ρ. ούδ. άνατι-
νάσσομαι, σκιρτώ.

soubrette, θ. θεράπαινα, παι-
δίσκη, έν κωμωδία.

soubreveste, έσθης άχειρίδω-
τος, κολόβιον, κ. γελέκι.

souche, θ. τὸ στέλεχος, αυτόρ-
ριζον, αυτόπρεμνον, μέρος τοῦ κορ-
μοῦ άποκοπέντος δένδρου μετά τῶν
ρίζων αὐτοῦ·—άρχηγός, πατήρ γε-
νεᾶς, γένους, οἴκου·—άνθρωπος ἢ
λίθιος, κ. κούτσουρον·—τὸ άπομέ-
νον μέρος διπλοτύπου, στέλεχος.

souchet (βοτ.) φυτόν τι τευμα-
τόβιον, ό κύπειρος·—(όρνιθ.) ό γη-
νερώτης, είδος νήσσης·—οικοδομι-
κός λίθος.

souchetage, έπίσκεψις εις ύλο-
τομείον πρός άρίθμησιν τῶν αὐτορ-
ρίζων στελεχῶν τῶν άποκοπέντων
δένδρων.

soucheteur, πραγματογνώμων
πρός άρίθμησιν τῶν απομεινάντων
αὐτορρίζων στελεχῶν έν τῷ δάσει.

sou-chong ἢ **souchong**, μέλαν
Σινικόν τέτον πολυζήτητον.

souci, μέριμνα, φροντίς άνησυχος,
κ. έννοια, άντικείμενον φροντιδός,
μέλημα.

soucier, se—, μεριμνώ, φρον-
τιζώ, άνησυχῶ. je ne m'en soucie
guère, δέν φροντιζώ πολύ δι' αὐτό·
—έπιθυμείν· je ne me soucie pas

qu'il vienne, δέν έπιθυμῶ νά έλθῃ.

soucieux, euse, άνήσυχος, έμ-
φροντις, μεριμνῶν, σύννους περιλυ-
πος·—έμφαίνων μέριμναν· αιγ—,
υφος έμφροντι, σύννουν.

soucoupe, θ. υποκρατήριον, υ-
ποχύπελλον, κ. πιατάκι τοῦ καφέ
ἢ τοῦ τείου.

soudable, καταμετρητός, έρευ-
νητός.

soudain, e, αίφνίδιος, άπρόοπτος,
κ. έξαφνικός.

soudainement, έξαπίνης, άφνω,
αίφνης, έξάίφνης, κ. έξαφνα:

soudaineté, θ. τὸ αίφνίδιον.

soudan, τὸ πάλαι ό σουλτάνος,
βασιλεύς, ιδίως έν Αιγύπτω.

soudard ἢ **soudart**, (ειρων.) κη-
λαιός στρατιώτης.

soude, θ. ἢ έκ τοῦ φυτοῦ σπο-
δός, κ. σόδα.

souder, ρ. έν. συγκολλῶ διά με-
ταλλικοῦ συγκολληματος.

soudoir, έργαλείον πρός συγκόλ-
λησιν, συγκολλητήρ.

soudoyer, ρ. έν. μισθοῦμαι στρα-
τιώτας, επικουρικόν στρατόν, ξε-
νους·—des assassins, μισθοῦμαι
δολοφόνους ίνα δολοφονήσωσί τινα.

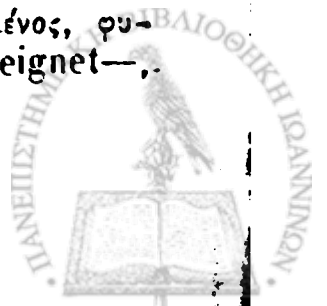
soudure, θ. σιδήρου, μετάλλων·
έν γένει συγκόλλησις·—μολύβδου·
μετά σιδήρου ένωσις·—χρυσόκολλα,
ξηρόκολλα·—τὸ συγκολληθέν μέρος,
κόλλημα·—κατεαγότος όστοῦ κώ-
ρωσις.

soue, θ. συφόριον, χοιρομάνδρα.

soufflage, τέχνη ἢ πράξις τοῦ
έμφυσᾶν εις τηκτὴν ὑαλον, πρός
διάπλασιν αὐτῆς.

souffle, πνοή, κ. φύσημα· άνα-
πνοή·—(μεταφ.) έμπνευσις·—divin
ἢ d'en haut, θεία έμπνευσις· le—
du génie, ἢ έπίδρασις ό τύπος τῆς
μεγαλοφυΐας.

soufflé, e, έμπεφυστημένος, φυ-
σητός, κ. φουσκωμένος· beignet—,

ἀρτολόγανον, κ. σβίγχος περυστημένος. φουσκωτός, omelette — έε, σφουγγάτον φουσητόν, σ. ἀφράτον.

soufflement, φύσημα.

souffler, β. έν. πνέω, κ. φουσῶ. le vent souffle, ὁ άνεμος πνέει — dans ses doigts, έμφουσῶ εἰς τοὺς δακτύλους — πνευστιῶ, ἀσθμαίνω. — comme un cheval, ἀτμαίνω ὡς ἵππος, ἀναπνέω, laissez ce cheval — un peu, ἄφετε τοὺς ἵππους τούτους ν' ἀναπνεύσωσιν ὀλίγον — (μεταφ.) il n'ose —, θέν τολμᾶ νὰ ὀμιλήσῃ — β. έν. ἀναρριπίζω — le feu, ἀναρριπίζω τὸ πῦρ, κ. φουσῶ τὴν φωτιάν — la chandelle, σθένυμι τὴν λαμπάδα, κ. τὸ κερ! — l'orgue, πληρῶ ἀέρος τοὺς σωλῆνας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὄργάνου — le verre, έμφουσῶ διὰ σωλῆνος εἰς τὴν τετηγμένην ὕαλον ἵνα δώσω αὐτῇ τὸ ζητούμενον σχῆμα — (μεταφ.) le froid et le chaud, ἐπαινώ καὶ κατηγορῶ ἀλλεπαλλήλως — la discorde, διαδίδωμι διασπείρω τὴν διγόνοιαν — un élève, un auteur, ὑποβάλλω, ψιθυρίζω εἰς μαθητὴν, ἠθοποιῶν τὰς λέξεις ἃς δέν ένθυμεῖται — un emploi à qqn, ὑποσκελίζω τινά, λαμβάνω τὴν θέσιν του — un priou, κερθαίνω πεσσόν, κ. πιόνι, τοῦ ἀντιπάλου μου.

soufflerie, θ. τὸ σύνολον τῶν σωλῆνων καὶ φουσητήρων έμπνευστοῦ ὄργάνου.

soufflet, ἡ φύσα, τὸ φουσητήριον, κ. φουσερόν — κόλαρος, βάπισμα, κ. μπάτσος il a reçu là un rude —, ἔλαβε δεινὸν βάπισμα.

souffletade, ἀλλεπάλληλα βάπισματα.

souffleter, β. έν. κολαφίζω, βαπίζω, κ. μπαταίζω.

souffleteur, cuse, βαπιστής-τρια.

souffleur (ἰχθ.) ὁ φουσητής ἢ

φύσαλος, εἶδος δελφίνος — ὑποβολεὺς θεάτρου — φουσητὴς ὕαλου.

soufflure, θ. φύσημα, έμφύσημα, κοίλωμα έν μετάλλῳ ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὕαλου.

souffrable, ὑποφερτός.

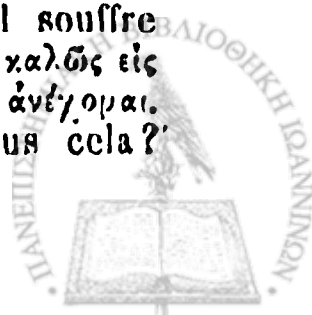
souffrance, θ. ἀλγῆμα, ὀδύνη, πάθημα, πάθος· πόνος, μόχθος, ταλαιπωρία — (μεταφ.) laisser ses affaires en —, ἀμελῶ τὰς ὑποθέσεις μου· une affaire en —, ὑπόθεσις ἐκχρεμής· le commerce, est en —, τὸ έμπόριον πάσχει.

souffrant, e, ὑποφέρων, πάσχων, κακοπαθῶν, ἀλγῶν, νοσῶν, ἄρρωστος· καρτερικός, ὑπομονητικός· il n'est pas d'humeur — e, δέν ἔχει ὑπομονήν, δέν εἶναι καρτερικός· eglise — e, αἱ ψυχαὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός.

souffre-douleur, ὁ φερέπνος, ὁ ὑποφέρων ὅλα τὰ βάρη καὶ τοὺς κόπους οἰκογενείας τινος — ὁ ἔκτεθειμένος εἰς τὰς προσβολὰς καὶ τοὺς θαρμούς πάντων· cet enfant est le — de ses camarades, τὸ παιδίον τοῦτο εἶναι ὁ φερέπνος τῶν συμμαθητῶν του.

souffreteux, cuse, φιλάσθενος, ἀσθενικός, έμπαθής, νοσηματικός, κ. ἄρρωστιαρής, ἐκεῖνος ὅστις πάντοτε κάτι ἔχει.

souffrir, β. οὐδ. (κλιν. ὡς couvrir) ὑποφέρω, πάσχω, ἀλγῶ, πονῶ· je souffre de le voir ainsi, ὑποφέρω, λυποῦμαι ὁρῶν αὐτόν έν τριαύτη καταστάσει — (μεταφ.) le commerce, la vigne, les blés souffrent en ce moment, τὸ έμπόριον, ἡ ἄμπελος, τὰ σιτηρὰ πάσχουσι τὴν σήμερον· β. έν. — la faim, ὑποφέρω ὑπὸ πείνης ἢ τὴν πειναν· — la soif, τὴν δίψαν· il souffre bien la fatigue, ἀντέχει καλῶς εἰς τοὺς κόπους — ἐπιτρέπω, ἀνέχομαι· pourquoi souffrez - vous cela?

διατί ἐπιτρέπετε τοῦτο; souffrez que je vous parle, ἐπιτρέφατέ μοι νὰ σαῶ ὁμιλήσω· ce la ne souffre aucun retard, τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται οὐδεμίαν ἀναβολὴν ἢ βραδύτητα· cela souffrira bien des difficultés, τοῦτο θὰ δοκιμάσῃ, θὰ ὑποστῇ πολλὰς δυσκολίας.

soufrage, θειώσεις, κ. θειάφρωμα.

soufre, (ὄρυκτ.) θείον, κ. θειάφι· **couleur de—**, θειῶδες χρῶμα.

souffrir, ῥ. ἐν. θειῶ, κ. θειαφώνω·—**des allumettes**, θειῶ, θειαφόνω τὰ φώσφορα·—**du vin**, καίω τεθειωμένην θρυαλλίδα ἐν τῷ κάδῳ, ἐν ᾧ θέλουσι νὰ ἐμβάλλωσιν οἶνον.

soufrière, θειωρυχεῖον.

souhait, εὐχή, ἐπιθυμία, πόθος· ἅ—κατ' εὐχὴν· tout lui réussit à—, τὰ πάντα ἀποβαίνουσιν αὐτῷ κατ' εὐχὴν (τὸ πάλαι πταρνωμένῳ) ἅ—s, ἕγεί σου, ἔτι δὲ καὶ τὰ νῦν παρὰ τοῖς χωρικοῖς καὶ τῷ λαῷ ἐν γένει.

souhaitable, εὐκτός, εὐχῆς ἄξιος, ἐπιθυμητός.

souhaiter, ῥ. ἐν. εὐχομαι, ἐπιθυμῶ ἵνα γίνῃ, ἵνα συμῶῃ τι, ἐπιποθῶ· je vous souhaite le bon jour, σαῶ εὐχομαι καλὴν ἡμέραν· je vous souhaite une bonne annèe, σαῶ εὐχομαι τὸ νέον ἔτος αἴσιον, εὐτυχές·—(εἰρων.) je vous en souhaite, εἶθε, κ. καρδιά νάχη· ἢ ἀμὴ δέ;

souhaiteur, euse, εὐχέτης, ἐπιθυμητής.

souillard, ὀπή ἐν λίθῳ πρὸς ἐκροτὴν τῶν ὑδάτων.

souille, βόρβορος, κυλινδήθρα ἐν ἣ κυλίσται ὁ ἀγριόχοιρος·—κοῖλον σχηματισθὲν ἐν τέλματι ἢ ἐν τῇ ἄμμῳ ὑπὸ προσαράξαντος πλοίου.

souiller, ῥ. ἐν. ρυπαίνω, μολύνω, μιάινω, κ. βρωμίζω, λερόνω·—(μεταφ.) προστρέβω μῶμον, κηλιδῶ, ἐτοιμάζω.

souillon, ρυπαρός, κ. γλυτσιαρῆς, μουντσαλιάρης, βρωμιάρης.

souillure, θ. ρύπος, ρυπαρία, κηλὶς, σπῖλος· (μεταφ.) αἰσχος, ἀτιμία, ὄνειδος.

souï, e, διάκορος κ. χορτάτος· ἔξοινος, κ. μεθυσμένος, στουπί·—οὐσ. en avoir tout son—, ἔχειν τινὰ ὅσον δύναται νὰ ἐπιθυμήσῃ.

soulagement, ἀνακούφισις, κ. ξελάφρωμα·—**παραμυθία**, παρηγορία.

soulager, ῥ. ἐν. ἀνακουφίζω, ἐλαφρύνω τὸ βάρος τινός, ἐλαττῶ ἢ ἀφαιρῶ αὐτό·—(μεταφ.) ἐλαττῶ τὸ ἄλγος, τὸν πόνον του·—**παρηγορῶ** αὐτὸν λυπούμενον.

souïard, e, οἰνόφλυξ, μέθυσος, κ. κρασοπινᾶς, κρασοπατέρας.

soule, θ. ἀρχ.) εἶδος ξοπάλου.

souïer, ῥ. ἐν. κορέννυμι, κ. παραχορταίνω·—**μεθύσκω**.

souïeur (ἀρχ.) τρόμος, ἔκπληξις.

souïèvement, ἐξέγερσις, ἐπανάστασις, ἀνταρσία·—**des flots**, κύμανσις, κλύδων.

souïever, ὑπεγείρω, ὑπαίρω, κ. ἀνασηκόνω εἰς μικρὸν ὕψος·—(μεταφ.)—**le peuple**, ἐμβάλλω εἰς στάσιν, διεγείρω εἰς ἐπανάστασιν τὸν λαόν· son insolence souïeva l'assemblée, ἡ αὐθάδεια αὐτοῦ διήγειρε τὴν ἀγανάκτησιν τῆς συνέλευσεως·—**le coeur**, πληρῶ ναυτίας, ἀηδίας.

souïier, ὑπόδημα, πέδιλον, ἢ ἐμβάς, ἢ κρηπίς· τὸ σανδάλιον, κ. παπούτσι.

souïnement, ὑπόγραμμα, ὑποσημείωμα.

souïgner, ῥ. ἐν. γραμμὴν ὑπογράφω, ὑποσημαίνω ὑπὸ λέξιν ἢ φράσιν.

souïgneur, euse, ὑπογράφτης.

souïgneux, euse, ἡττον σκληρός τοῦ ξύλου.

souloir, ρ. οὐδ. (ἀρχ.) εἰωθέναί, κ. συνηθίζειν.

soulte, θ. πληρωμή, ἐξόφλησις λογαριασμοῦ.

soumettre, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς mettre) ὑποβάλλω, ὑποτάσσω, ὑπάγω εἰς τὴν ἐξουσίαν, εἰς τὴν δύναμιν—ὑποτίθωμι, ὑποβάλλω εἰς τὴν κρίσιν τινός· je vous soumets la question, ὑποβάλλω εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν τὸ ζήτημα se —, ὑποτάσσομαι, ὑποβάλλομαι· je me soumets à sa décision. ὑποβάλλομαι εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ.

soumis, e, ὑποκείμενος, ὑποτεταγμένος, ὑποχείριος· ὑπήκοος, εὐπειθής, εὐάγωγος.

soumission, θ. ὑποταγή, ὑπακοή, εὐπειθεία, πειθαργία· — parfaite, τελεία ὑποταγή· cette ville a fait sa —, αὕτη ἡ πόλις ὑπετάγη· faire acte de —, ὑποτάσσομαι ἐπισήμως, προσφέρω τὴν ὑποταγὴν μου, αἰτῶ συγγνώμην διὰ τὰ σφάλματά μου—ἔγγραφος δήλωσις, δι' ἧς ὑπογρεῦται τις νὰ ἐκτελέσῃ ἔργον τι ἢ προμηθεῖάν τινα.

soumissionnaire, ἐργολάβος, προμηθευτής.

soumissionner, ρ. ἐν. ἐροῦλαθῶ τι, ἀναδέχομαι τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός ἢ προμηθείας ἐπὶ τισιν ὄροις—προμηθεύω.

soupape, θ. κλειδίον μηχανῆς, ἀντλίας, ἐπιστόμιον, δικλῆς, γλωσσίσ· — de sûreté, ἀτμομηχανῆς βύσμα, πῶμα, ἀνοιγόμενον ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τινα βαθμὸν ἐντάσεως τοῦ ἀτμοῦ, ἵνα προλάβῃ τὴν ἔκρηξιν τοῦ λέβητος, ῥυθμιστήρ, ἀναπνευστήρ.

souçon, ὑπόψια, ὑπόνοια, εἰκασία· j'ai un—que c'est lui, ἔχω ὑπόψιν τινὰ ὅτι αὐτός εἶναι· — μικρόν τι, ὀλίγον τι· un—de fièvre, φαινόμενός τις ἐλαφρὸς πυρετός·

donnez-moi un—de sucre, δότε μοι ὀλιγίστην ζάχαριν.

soupçonnable, ὑποπτος.

soupçonner, ρ. ἐν. πρὸς τινα ὑπόπτως ἔχω, ὑποπτεύω τινά· — qqch d'un crime, ὑποπτεύω τινὰ ἐπὶ ἐγκλήματι, ὡς ἔνοχον ἐγκλήματος.

soupçonneux, euse, ταχύποπτος, φιλύποπτος, ὑποψιαστικός.

soupe, θ. ζωμός, ῥόφημα, κ. σοῦπα.

soupeau, σφῆν τοῦ ὕννιου, γύτης.

soupenite, θ. ἡ ἐκ ξύλων ἢ σανίδων κρεμάθρα· — de voitures, ἀμαξιαῖοι κρεμαστῆρες, τὰ ὑποβαστάζοντα τὴν ἀμαξίαν λωρία· — κρύπτη μικρὰ ὑπὸ τὸ δάπεδον ἵνα κοιμᾶται ἐν αὐτῇ ὑπηρέτης ἢ πρὸς οἰανδήποτε ἄλλην χρῆσιν.

souper ἢ souper, τὸ δεῖπνον, δόρπος, ἡ ἑσπερινὴ τροφή.

souper, ρ. ἐν. δεῖπνῶ, κ. τρώγω τὸ δεῖπνον, τὸ βραδυνόν μου.

soupeser, ἐπιθαστάζω, τὴν ὀλκὴν τῆ χειρὶ διασκέπτομαι, κ. ζυγίζω μὲ τὸ χέρι.

soupeur, δειπνητής.

soupier, e (γυδ.) σουποράγος.

soupière, θ. τὸ τρυβλίον τοῦ ζωμοῦ, κ. σουπιέρα.

soupir, στόνος, στεναγὴ, στεναγμός. un profond—, βαθύς ἢ βαρὺς στεναγμός· jusqu' au dernier —, μέχρι τέλους τοῦ βίου· rendre le dernier—, πνέειν τὰ λείψια, τελευτᾶν, ἀποθνήσκειν· — (Μουσ.) παῦλα ἰσοδυναμοῦσα πρὸς 1/4 τοῦ ὀλοκλήρου φλόγγου, ἧτοι τοῦ 1/4 Ο.

soupirail, aux, ἀναφύσημα, φυγαγωγίον, ὀπή, φεγγίτης, θυρὶς ὑπογείου, οἰνῶνος ἢ καταστρώματος πλοίου.

soupirant, πελυέραστος, ἐραστής.

soupirer, ρ. οὐδ. στένω, στε-

νάζω — ἐπιθυμῶ, γλιγομαι — après une place, ποθῶ τυχεῖν ὑπουργήματος, θέσεώς τινος — après les honneurs, τιμῶν ὀρέγομαι.

soupireur, ὁ προσπιούμενος τὸν στενακτῆν, τὸν ἔραστῆν.

souple, εὐκαμπτος, εὐστροφος, εὐλύγιστος ὑγρομελής.

souplement, εὐστρόφως, εὐλογιστως, εὐκάμπτως.

souplesse, θ. εὐκαμπσία, εὐστροφία, τὸ εὐλύγιστον — des membres, ἡ τῶν μελῶν ὑγρότης — d'esprit, εὐτραπέλεια.

souquenille, θ. τρίβων, ἐπενδύτης ποδῆρης ἐκ χονδρῶ ὑφάσματος.

source, θ. πηγῆ — (μεταφ.) ἀργί, αἰτία le travail est une — de richesses, ἡ ἐργασία εἶναι πηγῆ πλούτου.

sourcier, πηγευρέτης, ὑδρογνώμων.

sourcil (-si) ὄφρῦς, κ. φρύδι froncer le —, συνοφρυοῦμαι, σκυθρωπάζω des — s arqués, ὄφρῦδια καμαρωτά.

sourcilier, e, τῆς ὄφρῦος.

sourciller, ἔ. οὐδ. ὄφρυάζω, ὄφρυοῦμαι — (μεταφ.) ne pas —, διατελῶ ἀπαθῆς, ἀτάραχος.

sourcilleux, euse, ὄφρυώδης, ὑπερφανος — ἀπόκηρυτος, ὑψηλός.

sourd, e, κωφός — comme un pot, κωφώτατος faire la — e oreille, ἀδιαφορῶ, δὲν δίδω προσοχήν, τὸν κωφὸν κάνω — (μεταφ.) ἀναίσθητος, σκληρός, ἀπαθῆς — à la pitié, ἀνηλεής, ἀνοκτίσμων — aux prières, δυσήχος, ἀδυσώπητος, κωφεύων πρὸς τὰς ἱκεσίας, τὰς δεήσεις bruit —, ἦχος, κρότος, ἀσθενής, ὑποθόνιος νοῖξ — e, φωνῆ φαιά, ὑπόκωφος, βαθεῖα καὶ ἀμυδρά une rumeur — e se répand, φήμη, τις ἀβέβαιος, ἀσαφής διαδίδ-

δοται guerre — e, πόλεμος κρυπτός, ἀκήρυκτος lanterne — e, κλεψύφανον, μίαν μόντην ἔχον ὀπήν φωτοβόλον φανάριον, κ. κλεπτοφάναρον — οὐσ. un — de naissance, κωφός ἐκ γενετῆς crier comme un —, κραυγάζω, φωνάζω δυνατά — οὐσ. (ζωολ.) ὀτημῶδες ὄνομα τῆς σαλαμάνδρας, εἶδους σαύρας.

sourdaud, e, βαρύνχος.

sourdement, ὑποκώφως — λάθρα agir —, ἐνεργῶ κρυφίως, ὑπὸ μάλην.

sourdine, θ. ξυλάριον, κένιον ἐπιτιθέμενον τῷ μαγαδίῳ τοῦ βιολίου καὶ ἐλαττοῦν τὴν φωνὴν αὐτοῦ χροῶνται δὲ τούτῳ οἱ ἀσκούμενοι εἰς τὴν μουσικὴν ἢ μελετοῦντες μέλος τι, ἵνα μὴ ἐνοηθῶσι τοὺς γείτονας à la —, λάθρα, κρυφίως il fait ses coups à la —, τὰ οἰκονομεῖ κρυφίως.

sourd-muet, θηλ. sourde-muette, κωφάλαλος.

sourde, θ. σχολοπακίς, κ. μπεκατσίνι.

sourdre, ῥ. οὐδ. (εὐχρηστον μόνον ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ, ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ τρίτον ἐν. πρὸς. τῆς ὀριστ. il sourd, ils sourdent) ἀναβρύω, πηγάζω on voyait l'eau — de tous côtés, ἔβλεπέ τις τὸ ὕδωρ ἀναβρύον πανταγόθεν — (μεταφ.) προκύπτω de cette affaire on verra — de grands malheurs, ἐκ τῆς ὑποθέσεως ταύτης πολλὰ θὰ προκύψωσι δυστυχήματα.

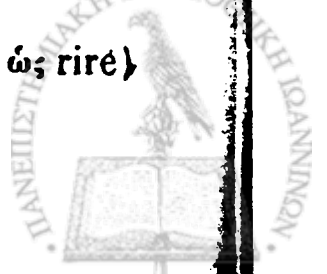
souriant, e, ὑπομειδιῶν, φιλομειδής, κ. γελαστός.

souricau, μύσχος, κ. ποντικᾶχι.

souricière, θ. μυάγρα, παγίς, κ. φάκα διὰ ποντικούς.

souriquois, le peuple —, τὸ τῶν μυῶν ἔθνος, ἡ πολιτεία τῶν ποντικῶν.

sourire, ῥ. οὐδ. (κλίν. ὡς rire)

μειδιῶ, κ. χαμογελῶ — (μεταφ.) βοηθῶ, συντρέχω, εὐνοῶ· la fortune lui sourit, ἡ τύχη μειδιᾷ αὐτῷ, δηλ. συντρέχει αὐτῷ· cette affaire lui —, ἡ ὑπόθεσις, ἐπιχειρήσεις αὕτη προσμειδιᾷ, ἀρέσκει αὐτῷ.

sourire ἢ **souris**, μειδιάμα, κ. χαμόγελον.

souris, θ. ὁ μικρὸς μῦς, κ. ποντίκι· la montagne en travail enfanta une —, ὠδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν.

sournois, ε, κρυψίνους, ὑπουλος, ὑποχθόνιος.

sournoisement, ὑποχθονίως, δολίως, ὑπούλως.

sournoiserie, θ. κρυψίνοια, ὑπουλότης.

soursommeau, κάλαθος ἐπὶ τοῦ φορτίου ἡμιόνου — κάλαθος με πύδας πλήρης καρπῶν.

sous, ὑπό, κ. κάτω ἀπό· sous la table, ὑπὸ τὴν τράπεζαν· il n'y a rien de nouveau sous le ciel, οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον — (ὑποταγὴν) il a cent hommes sous ses ordres, ἄρχει ἑκατὸν ἀνδρῶν, ἔχει ἑκατὸν ἀνδρας ὑπὸ τὰς διαταγὰς του — (χρόνον) sous la république, ἐπὶ δημοκρατίας· sous le premier empire, ἐπὶ τῆς πρώτης (Γαλλικῆς) αυτοκρατορίας — προθ. = γεν. τῆς μετὰ) affirmer sous serment, βεβαίω μεθ' ὄρκου· sous peu, μετ' ὀλίγον, ἐντὸς ὀλίγου· sous ce rapport, οἱ πρὸς τοῦτο, κατὰ τοῦτο· sous prétexte de, ἐπὶ προφάσει τοῦ... vaisseau sous voiles, πλοῖον ἱστιοδρομοῦν, πλέον πλησιέστιον· être sous clef, εἶναι τινα ἐγκλεισμένον· être sous les drapeaux, εἶναι τινα ἐν τῷ στρατῷ· être sous les armes, εἶναι τινα ἔνοπλον, ὡς ἐπὶ μάχην· sous peine de... ἐπὶ ποινῇ τοῦ... rire sous

cape, γελᾶν ὑπὸ μάλης, κρυφίως· avoir sous la main, ἔχειν πρόχειρον· agir sous main, πράττειν, ἐνεργεῖν κρυφίως, λάθρα· regardez qqn sous le nez, ἐμβλέπειν τινὲ ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ περιέργως· sous le manteau de la cheminée, ὑπὸ τὸ γείσον τῆς ἐστίας, δηλ. κρυφίως.

sous-affermier, ῥ. ἐν. ὑπομισθῶ, ὑπενοικιάζω.

sous-aide, ὑποβοηθός.

sous-amendement, τροποποίησις τροποποιήσεως, προσεπιδιόρθωσις.

sous-amender, προσεπιδιορθῶ, τροποποιῶ τὴν τροποποίησιν.

sous-arbrisseau, φυτὸν μεταξὺ φυτοῦ καὶ θάμνου, κ. χαμόκλαδον.

sous-aumônier, ὑφιερεὺς ἡγεμόνος, ὑπεφημέριος.

sous-bail, ὑπομισθωσις, ὑπενοικίσις.

sous-bande, θ. (στρατ.) ὑπόδεσμος κιλλίβαντος.

sous-barbe, θ. τὸ ὀπίσθιον τῆς κάτω σιαγόνας τοῦ ἵππου.

sous-bibliothécaire, ὑποβιβλιοφύλαξ.

sous-brigadier (τὸ πάλαι) ὑποδεκανεὺς τοῦ ἵππικου.

sous-carbonate, ὑπανθρακικὸν ἄλας.

sous-chef, ὑπαρχηγός, ὑποδιευθυντής.

sous-clavier, ière (ἀνατ.) ὑποκλειδίας.

sous-clerc, ὑπογραμματεὺς, γραφεὺς.

sous-commissaire (ναυτ.) ὑποφροντιστής.

sous-comptoir, γραφεῖον ἐμπορικὸν ὑπαγόμενον εἰς ἀνώτερον γραφεῖον.

sous-costal, ὑποπλευρίος.

souscripteur, ὁ συντελῶν, συν-

εισφέρων, υπογραφεύς, συνδρομητής.
souscription, θ. υπογρέωσις
 έχουσα, υπογραφή, συνεισφορά —
 τὸ κεφάλαιον τῆς συνεισφορᾶς.

souscrire, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς
 écrire) υπογράφω, προστίθω τὴν
 υπογραφήν μου· ῥ. οὐδ. συγκατα-
 τίθεμαι· je ne puis pas — à cet ar-
 rangement, δὲν δύναμαι νὰ συγ-
 κατανεύσω εἰς τὸ μέτρον τοῦτο· — γρ.
 ῥηγῶ, συνεισφέρω πρὸς τὴν, συντελοῶ,
 εἰς τινὰ ἐπιχειρήσιν, εἰς τινὰ συν-
 εισφορὰν — pour un monument,
 συνεισφέρω εἰς τὴν ἔγερσιν μνη-
 μείου ὑπὲρ τῆς μνήμης μεγάλου τι-
 νός ἀνδρός· — ἐγγράφομαι συνδρο-
 μητῆς εἰς τὴν δημοσίευσιν ἀγγελ-
 λομένου βιβλίου δι' ἐν ἢ πλεῖστερα
 σώματα.

sous-cutanée, υποδόριος.

sous-délégué, υποπρέσβυς, ἀν-
 τιπρόσωπος ἀντιπροσώπου, ἰδὲ sub-
 -délégué· ἀντιπρόεδρος φιλικῆς
 ἐταιρίας.

sous-diaconat, υποδιακονία.

sous-diacre, υποδιάκονος.

sous-directeur, -trice, ὑπο-
 διευθυντής-τρια.

sous-dominante (μουσ.) ὁ
 ἐπὶ τὸ ὄξυ τέταρτος φθόγος ὁποῦ
 δῆποτε τόνου.

sous-double, κεραμίδια ἀνε-
 στραμμένα κατὰ σειράν ἵνα σχημα-
 τίσωσιν ὑδρορροήν.

sous-doyen, ημε, ὑποπρόεδρος.

sous-économe, υποκονόμος, ὑ-
 ποταμίας οἴκου, κοινοβίου ἢ λυκείου.

sous-entendre, ῥ. ἐν. ὑπονο-
 εῖν, ὑπερφανῶ, ὑπαινίττομαι.

sous-entendu, e, ὑπονοούμενος.

sous-entente, κρυπτόν τι νό-
 ημα, ὑπονόημα, ὑπαινιγμός.

sous-faite, υποκόρυφος ὀροῦς
 τῆς στέγης.

sous-ferme, ὑπομίσθωσις, ὑ-
 πενοικίασις.

sous-fermier, e, ὑπενοικια-
 στῆς.

sous-fréter, ὑποναυλόνομ.

sous-garde, ἡμικύβλιος προ-
 φύλαξις τοῦ σκανδαλίου ὕπλου.

sous-genre, δεύτερον, κατώ-
 τερον γένος.

sous-gorge, ὑπογνάθιον φάλα-
 ρον τοῦ ἵππου.

sous-gouverneur, -ante, ὑ-
 ποδιοικητῆς· — ὑποπαδαγωγός.

sous-gueule, ὑποστιαγόμιος ἱμάς
 τοῦ ἵππου.

sous intendance, θ. ὑποδιεύ-
 θυνσις, ὑποδιοίκησις.

sous-intendant, e, ὑποδιευ-
 θυντής, ὑποδιοικητῆς.

sous-introducteur, ὑπειση-
 γητής.

sous-introduction, ὑπεισα-
 γωγή.

sous-introduire, ὑπεισάγω.

sous-introduite, γυνή συγ-
 κάτοιμος ἐκκλησιαστικοῦ, κληρικοῦ.

sous-jacent, e, ὑποκείμενος,
 κείμενος κάτωθεν.

sous-jupe, ὑποφούστανον, με-
 τασφούστανον.

sous-lieutenance, ὁ βαθμὸς
 ἀνθυπολοχαγῶ, ἀνθυπολοχαγία.

sous-lieutenant, ἀνθυπολο-
 χαγός.

sous-locataire, ὑπενοικιαστῆς.

sous-location, θ. ὑπενοικία-
 σις, ὑπομίσθωσις.

sous-louer, ὑπενοικιάζω, ὑπο-
 μισθῶ μέρος κατοικίας.

sous-main, ὁ ὑπὸ τὴν χεῖρα
 χάρτης ἐπὶ τοῦ γραφείου χάριν κα-
 ταρσιότητος.

sous-maitre, —esse, ὑποδι-
 δάσκαλος.

sous-marin, e, ὑποθαλάσσιος,
 ὑποδρύγιος· plante — e, ρυτὸν ὑπο-
 θαλάσσιον, ἡλατσοόριον.

sous-maxillare, ὑπογνάθιος.

sous-membre, κῶλον, ὑποπερίοδος.

sous-multible, πολλοστημόριος, ὑποπολλαπλάσιος.

sous-nitrate, ὑπονιτρικὸν ἄλας.

sous-nitruce, ὑπονιτροῦχος ἔνωσις,

sous-oeuvre, ὑπεργασία, ἢ τοι ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν ἄλλου τινὸς ἐκτελουμένη ἢ περατουμένη· δευτέρα ἐργασία.

sous-officier, ὑπαξιωματικός.

sous-ordre, ὑπηρετίσις, τὸ ὑπ' ἄλλον ὑπηρετεῖν· en—, ἐν ὑποταγῇ, ἐν ὑπηρεσίᾳ.

sous-pied, ὑποπόδιος τελαμῶν κνημίδος ἢ περισκελίδος, κ. στάφα.

sous-prefecture, θ. ἐπαρχία, ὑποδιοικήσις· —πρωτεύουσα ἐπαρχίας· —κατοικία τοῦ ἐπαρχοῦ, ἐπαρχεῖον· —καθήμενον, ἔργον, ἀξίωμα ἐπαρχοῦ.

sous-préfet, ἐπαρχος.

soussecrétaire, ὑπογραμματεὺς· —d'état, ὁ μετὰ τὸν ὑπουργὸν ὑπάλληλος ἐν τισιν ὑπηρεσίαις.

sous-seing, ἰδιωτικὸν ἔγγραφον· συντηθέστερον λέγουσιν· acte sous-seing privé.

sous-sel, ἄλας ἔχον ὑπερβολικὴν βάσιν.

sous-signé, ὑπογεγραμμένος· le—declare que... ὁ ὑποφαινόμενος δηλοῖ ὅτι...

soussigner, ῥ. ἐν. ὑπογράφω εἰς ἔγγραφον.

sous-sol, τὸ ὑπὸ τὴν φυτικὴν ἐπιφάνειαν στρώμα· —τὸ ὑπόγειον οἰκίας, τὰ ὑπὸ τὸ ἰσόγειον δωμάτια

sous-tangeante, (γεωμ.) ὑπερφαπτομένη γραμμὴ.

sous-tendante, (γεωμ.) χορδὴ τόξου.

sous-tendre, ῥ. ἐν. (γεωμ.) ὑποταίνω χορδὴν τῷ τόξῳ.

soustraction, θ. ὑπεξαίρεσις· —(ἀριθ.) ἀφαίρεσις.

soustraire, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς traire) ὑπεξαίρω, νοσφίζομαι, κλέπτω· —des effets, ὑπεξαίρω χρεώγραφα, συναλλάγματα· —(μεταφ.) ἀπαλλάττω, φυγαδεύω· rien ne peut le—à ma vengeance, οὐδὲν δύναται νὰ σώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐκδικήσεώς μου· se—, διαφεύγω, διασώζομαι· se— au châtement, διαφεύγω τὴν τιμωρίαν.

sous-traiter, ῥ. ἐν. ἀναδέγομαι ἐργασίαν παραχωρηθεῖσαν ἤδη ἄλλῳ τινί, ὑπερεργολογῶ.

sous-ventrière, κοιλιόδεσμος ἱππου, μασγαλιστῆρ προσδένων αὐτὸν εἰς τὸν ἄμαξον.

soutache, θ. σειράδιον, σειριτάκι χρυσοῦφης.

soutacher, ῥ. ἐν. κοσμοῦ διαχρυσοῦφῶν σειραδίων.

soutane, θ. ἡ τοῦ ἱερέως ποδήρης ἐσθῆς, τὸ ῥάκον.

soutanelle, θ. γιτώνιον ἱερατικὸν μέχρι τῶν γονάτων.

soute, θ. ἀποθήκη πολεμοφοδίων καὶ τροφῶν ἐν πλοίῳ.

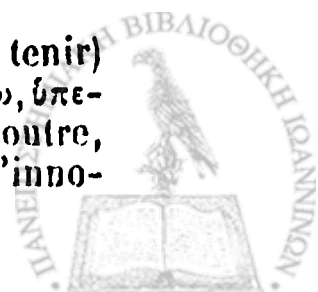
soutenable, φορητός· genre de vie qui n' est pas—, βίος ἀβιωτός· un poste—, un fort—, θέσις, φρούριον φυλάξιμον, εὐφύλακτον· idè tenable· —ἀποδεικτικός, εὐαπόδεικτος, εὐυπεράσπιστος.

soutenance, θ. ἡ τῆς θέσεως τοῦ θέματος ὑποστήριξις, ἀνάπτυξις, ἀπόδειξις.

soutènement, στήριγμα· mur de—, τεῖχος πρὸς ὑποστήριξιν.

souteneur, προστάτης, τὸ στήριγμα κυβερτηρίου, χαρτοπαικτείου ἢ γαμαιτυπείου.

soutenir, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς tenir) στηρίζω, ὑποστηρίζω, ἐρείδω, ὑπερείδω, ὑποβαστάζω· —une poutre, στηρίζω δοκόν· —(μεταφ.) l'impo-

cence, προστατεύω, ἀμύνομαι ὑπὲρ τῆς ἀθωότητος—ses droits, ἀμύνομαι ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων μου, ὑπερασπιζομαι αὐτά—la cause de la Grèce, ἀμύνεσθαι τὴν Ἑλλάδα—son rang ἢ sa condition, τὰ πρέποντα ἐμαυτῷ ἢ ἀξία τοῦ γένους ποιῶ—une attaque, ἀντέγω εἰς προσβολὴν, ἀμύνομαι: je soutiens que... διίσχυρίζομαι, διατείνομαι, λέγω μετὰ πεποιθήσεως ὅτι... les viandes soutiennent bien l'estomac, τὰ κρέατα ἢ αἰτροφαὶ ἐνδυναμοῦσι τὴν στόμαχον—βοηθεῖν, συντρέχειν ἐν ἀνάγκῃ—une famille, βοηθεῖν οἰκογενεῖα, τρέφειν αὐτήν—le courage, ἐγκαρδιοῦν, ἐμψυγοῦν—des troupes, σπεύδω εἰς ἐπικουρίαν στρατοῦ—la voix, διατηρῶ τὴν φωνὴν ἀμείωτον, ὁμαλὴν—sa réputation, τῆς ἐμαυτοῦ φήμης ἀξίως πράττω—la conversation, διατρέφω τὴν συνομιλίαν, τέρπω τὴν συναστροφὴν διὰ τῆς ὁμιλίας, διὰ τοῦ λόγου μου—une gageure, ἐμμένω εἰς τὸ στοίχημα, ἐκπληρῶ αὐτό—une disgrâce, une épreuve, ὑφίσταμαι ὑποφέρω καρτερικῶς τὴν συμφορὰν, τὴν δοκιμασίαν se—, ἵσταμαι ὀρθίος—συνυποστηρίζομαι, μετ' ἄλλου συγγρατοῦμαι ἵνα μὴ πέσω se—sur l'eau, ἐπιπλέω, κολυμβῶ, δὲν βυθίζομαι se—en l'air, μετέωρον ἔγω ἐμαυτὸν, ἐναέριον, δὲν πίπτω κατὰ γῆς—(μεταφ.) ἐξακολουθῶ, δὲν παύω le mieux se soutient, τὸ βέλτιον, ἢ ἐπὶ τὰ κρείττω πορεῖα ἐξακολουθεῖ—πρᾶξι γαί ἀλλήλοις βοηθειαν.

soutenu, e, ὑπεστηριγμένος—(μεταφ.) σεμνός, σύντονος, ὁμόνος—(ἐμπορ.) prix—s, τιμαὶ ἀμείωτοι, μὴ ἐκπίπτουσαι intérêt—, ἐνδιαφέρον μέχρι τέλους ζωηρόν, περιεργία μὴ ἐπαιτούμενη

souterrain, e, ὑπόγειος, ὑπο-

γθόνιος—(μεταφ.) voies—es, μέσα κρύφια ἵνα ἐκτελέσῃ τις τοὺς σκοπούς του—οὐσ. ἐξόρυξις ὑπόγειος, δίοδος κεκρυμμένη, τὸ ὑπόγειον, ὑπόνομος.

souterrainement, ὑπογείως.

soutien, ἔρεισμα, στήριγμα, ὑποστήριγμα, κ. στύλωμα.

soutirage, οἴνου ἢ ἄλλου ποτοῦ μεταγγισμός.

soutirer, ῥ. ἐν. μεταγγίζω οἶνον ἢ ἄλλο ποτὸν ἀπὸ κάδου εἰς κάδον, ἀπὸ βαρελίου εἰς βαρέλιον—(μεταφ.)—de l'argent de qqn, ἀποσπῶ διὰ τέχνης ἢ πειθοῦς ἀπὸ τινος γρήματα, ὑπεξαιρῶ αὐτά.

souvenence, θ. (ἀρχ.) μνήμη, ἐνθύμησις.

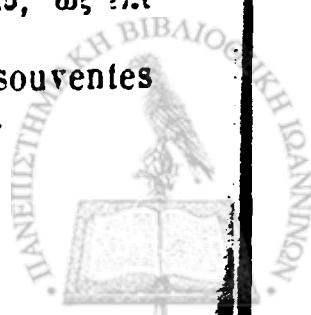
souvenez - vous - de - moi, (βοτ.) ὄνομα γυδαῖον τῆς μυσσωπίδος.

souvenir, μνήμη, ἀνάμνησις, ἐνθύμησις ἢ δύναμις τοῦ ἐνθυμῆσθαι, τοῦ ἀναμνησθεσθαι: cela échappe à mon—, τοῦτο διαφεύγει τὴν μνήμην μου: sa blessure est un glorieux—, τὸ τραῦμά του εἶναι ἐνδοξὸς ἀνάμνησις.

souvenir, se—(κλίν. ὡς venir) ἀναμνησκομαι, μνήμην ἔγω τινός, μέμνημαι, ἐνθυμοῦμαι: je m'en souviendrai toute ma vie, θὰ τὸ ἐνθυμῶμαι ἐφ' ὅρου ζωῆς: souvenez-vous de mon affaire, μὴ λησμονήσητε τὴν ὑπόθεσίν μου: souviens-toi que tu es homme, μέμνησο ὅτι ἄνθρωπος εἶ: il s'en souviendra, θὰ μετανοήσῃ. Καὶ ἀπροσώπως: vous souvient - il que...? ἐνθυμεῖσθε ὅτι;

souvent, συχνόν, συχνά, συνεχῶς, πολλάνκι, κ. πολλάκις φοραῖς: plus—, συχνότερον: le plus—, το πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

souventefois ἢ souventes fois, ἀρχ. ἀντὶ souvent.

souverain, e, υπέρτατος, ανώτατος, πρώτος, άκρος, —rouvoir, η ανωτάτη άρχή· — mépris, άκρα μείστη περιφρόνησις· remède— φάρμακον τέλειον, αλάνθαστον· le —pontife, ο ανώτατος, ο κορυφαίος ιεράρχης, ήτοι ο πάπας τής Ρώμης· cour— e, τὸ ανώτατον δικαστήριον, τὸ ανεκκληήτως δικάζον, Ἄρειος Πάγος· —ούσ. ο ανώτατος άρχων, ο βασιλεύς, ο αυτοκράτωρ.

souverainement, τελείως, παντελώς, εις άκρον. Dieu est— bon, ο Θεός είναι εις άκρον αγαθός· —(κατ' έπεκτ.) livre— ennuyeux, βιβλίον εις άκρον ανιαρόν.

souveraineté, θ. η ανωτάτη άρχή, ανωτάτη έξουσία, η κυριαρχία, βασιλεία, αυτοκρατορία.

soyère, θ. μεταφοποιία, μεταξουργία.

soyeux, euse, μεταξοειδής, μεταξώδης, λεπτός και άπαλός· laine—euse, έριον, μαλλίον άπαλόν, μεταξοειδές.

soyon (νόσος του χοίρου) όρθοτριχίασις.

spacieusement, έν εύρυχωρία· être logé—, κατοικείν έν εύρυχωρία.

spacieux, euse, εύρύχωρος, έκτεταγμένος, εύρύς· jardin—, κήπος εύρύχωρος.

spaciosité, θ. εύρυχωρία.

spadassin, ξιφομάχος, φίλερις, σπαθιστής, κ. μαχαιράς, μαχαιροθάλαττις.

spadille, θ. ο άσος του σπαθίου έν τῷ γαρτοπαιγνίῳ hombre.

spadix, θαλός, κλάδος φοίνικος.

spahi, ίππεύς Ὀθωμανός, κ. σπαχίς — ή αλγερί(α) ίππεύς άνηκών εις σώμα στρατιωτικόν ύπηρετοῦν τῇ Γαλλίᾳ, συχκειμεν. κυρίως έξ ίθαγενῶν.

spalme, έπίχρισμα πλοίου.

spalmer, έπίχρίω πλοῖον.

spalt (όρυκτ.) λίθος στιλπνός χρήσιμος πρός τῆξιν τῶν μετάλλων, σπάθιον.

sparadrap, έμπλαστρον κηρωτόν, κ. τὸ τσιρότον.

sparse (ίχθ.) ο σπάρος.

sparies, θ. πληθ. (άρχ.) τὰ ύπὸ τῆς θαλάσσης έκβαλλόμενα επί τὰς άκτάς.

sparte (βοτ.) σπάροτον.

sparterie, θ. σπαρτουργεῖον—σπαρτόπλεγμα.

Spartiate, Σπαρτιάτης.

spasme, σπασμός.

spasmodique, σπασμωδικός, σπασμώδης.

spath (όρυκτ.) τὸ σπάθιον.

spathacé, e (βοτ.) έγων σπάθην, θυλάκιον, μεμβράην περί τὸν καρπόν.

spathe, θ. (βοτ.) σπάθη, περικάλυμμα, περίβλημα, θήκη άνθέων τινῶν.

spatule, θ. (χειρ.) σπαθίς, μήλη, σπαθομήλη, κ. σπάτουλα· —(όρνιθ.) πτηνόν τῶν αἰγιαλῶν οὔ τινοσ τὸ ράμφος έχει τὸ σχῆμα τῆς σπαθίδος.

spécial, e, αυχ, ειδικός· ιδιαίτερος, χωριστός· —διαπρέπων εις ειδός τι τέχνης ή έπιστήμης και ιδίως ταύτην άσκῶν.

spécialement, ιδίως, ιδιαίτερος, χωριστά, πρό πάντων.

spécialiser, ρ. έν. ειδικεύω, όρίζω· bien spécialiser ce qu'on veut, όρίζειν καλῶς τὸ τί θέλει τις.

spécialiste, ο επιδιδόμενος ιδίως εις τινα τέχνην ή έπιστήμην.

spécialité, ειδικότης, τὸ κατ' έξοχήν επαγγελμά τινος· quelle est votre—mou sieur? ποῖον είναι ιδίως τὸ επαγγελμά σας κύριε; —ma spécialité c'est la peinture, το ειδικόν επαγγέλμα (ή ως άλλως λέγουσιν ή ειδικότης) μου είναι ή ζωγραφική.

spécies (φυσ. ιστορία) εἶδος, τάξις ζώου, ἐντόμου κτλ. περιγραφὴ αὐτοῦ.

spécieusement, προσποιητῶς — εὐπροσώπως, εὐλογοφανῶς.

spécieux, euse, ὁ κατ' ἐπίφασιν, προσποιητός — εὐπρεπής, εὐλογοφανής, τὸ φαινόμενον καλὸς ἢ ὀρθός· argument —, ἐπιχείρημα εὐλογοφανές.

spécificatif, ive, προσδιοριστικός· μερικευτικός.

spécification, θ. εἰδίκευσις, ὀρισμός.

spécifier, ῥ. ἐν. εἰδικεύω, ὀρίζω, ἐξηγῶ· la loi ne peut pas spécifier tous les cas de délit, ὁ νόμος δὲν δύναται νὰ ὀρίσῃ, νὰ περιλάβῃ πᾶσαν περίπτωσιν ἐγκλήματος.

spécifique, εἰδικός· chien est un nom spécifique par rapport à animal, ὁ κῶν ἐῖναι ὄνομα εἰδικόν ὡς πρὸς τὸ ζῶον, σημαίνει εἶδος· pesanteur —, εἰδικόν βᾶρος· — οὗτ. φάρμακον εἰδικόν, ἀλεξι-κακον.

spécifiquement, εἰδικῶς.

spécimen, δαίγμα· — ὑπόδειγμα, τύπος, παράδειγμα.

spéciosité, θ. φαινόμενον κάλλος.

spectacle, θέαμα, παράστασις· le — de la nature, ἡ θεά, ἡ ὄψις τῆς φύσεως· — ἡ θεατρικὴ παράστασις, τὸ θέατρον· s'offrir en —, προσφέρομαι ὡς θέαμα.

spectateur, trice, θεατής.

spectral, e, τὸ εἰς τὸ ἡλιοζίν φάσμα ἀναφερόμενον.

spectre, φάσμα, φάντασμα, ἀπατηλὴ ὄψις, ψευδὲς φαινόμενον· — hideux, εἰδεχθὲς, φοβικῶδες φάσμα· — οὗτ. ἄνθρωπος ὑψηλὸς, ἰσχνὸς καὶ ὠγρός· c'est un véritable —, εἶναι ἀληθὲς φάντασμα· — (φυσ.) —

solaire, ἡλιακόν φάσμα, ὅπερ παράγεται ἐπτάχρουν, εἰσαγομένων τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου διὰ πρίσμα-τος εἰς σκοτεινὸν θάλαμον.

spéculaire, pierre —, λίθος διαφανὴς ὡς ὕαλος.

spéculateur, trice, θεωρητής, τῶν μετεώρων ἐξεταστής· — (ἐμπορ.) ὁ ποιῶν κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις, κερδοσκόπος.

spéculatif, ive, θεωρητικός· φροντιστικός· — οὗτ. les — s, οἱ τῶν πολιτικῶν φροντισταί· — philosophie — ive, θεωρητικὴ φιλοσοφία.

spéculation, θ. θεωρία· cela n'est que dans la —, τοῦτο μόνον ἐν τῇ θεωρίᾳ ὑπάρχει· — (ἐμπορ.) κερδοσκοπικαί, χρηματιστικαί ἐπιχειρήσεις· se ruiner par des — s, ἀφανίζομαι, καταστρέφομαι δι' ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων.

spéculativement, θεωρητικῶς· — κερδοσκοπικῶς.

spéculatoire, θ. μαντικὴ ἐρμηνεία τῶν φυσικῶν φαινομένων.

spéculer, ῥ. οὗδ. μετεωροσκοπῶ, οὐρανοσκοπῶ· — (ἐμπορ.) κερδοσκοπῶ, ποιῶμαι κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις.

spéculum (-λομ) χειρουργικὸν ἐργαλεῖον διαγοικτικόν τοῦ στόματος ἢ τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς εὐχερῆστέραν ἐξέτασιν, διαστολεύς.

speech (σπήτsh) (Ἄγγλ.) δημηγορία, προσφωνήσις, λόγος.

spencer (Ἄγγλ.) ἐσθῆς μέχρι τῆς ζώνης, κολόβιον.

spergule, spergule καὶ spergoulte, θ. γλῶττῶν τεχνητῶν λειμῶνων, ἐλάση.

spermaceti, σπέρμα τοῦ κητους ἐξ οὗ κατασκευάζονται αἱ λαμπάδες, τὰ κ. σπερμετσέτα.

spermatique, σπερματικός.

spermatocèle, θ. (ιατρ.) σπερματοκῆλη, οἴδημα τῶν ὄρχεων.

spermatorrhée, θ. (ιατρ.) σπερματόρροια, γονόρροια.
spermatose, θ. σπερμάτωσις.
sperme, γονή, θορός, σπέρμα, κ. σπύρος ανθρώπου ή ζώου.
spermé, e (βοτ.) σπερματοϋχος.
spet (ιχθ.) ή σφύραινα.
sphacele (ιατρ.) σφάκελος, βαθεία γάγγραινα.
sphacélé, e, έσφακελισμένος, υπό γαγγραίνης πάσχων.
sphénoïdal, e (άνατ.) σφηνοειδικός.
sphénoïde, σφηνοειδής.—(ουσ. άνατ.) τó σφηνοειδές όστούν τού κρανίου.
sphère, θ. σφαίρα, σώμα στερεόν, έν ώ πάσα εύθειά γραμμή από τής επιφανείας εις τó κέντρον είναι ίση προς πάσαν άλλην τοιαύτην.
sphère armillaire, άθροισμα κύκλων μεταλλίνων, ξυλίνων ή έκ ναστοχάρτου, εις ών τó κέντρον τέθειται μικρά τις σφαίρα παριστώσα τήν γήν.—χώρος έν ώ υποτίθεται ότι τών πλανητών τις συνεπλήρωσε τήν τροχιάν του· la—de Saturne, ή σφαίρα, ήτοι περί τόν ήλιον τροχιά του Κρόνου.—(μεταφ.) σφαίρα, ήτοι έκτασις ισχύος, έξουσίας, γνώσεων· la—des connaissances humaines, ó κύκλος, δηλ. τó σύνολον τών ανθρώπινων γνώσεων.—d'activité, κύκλος, έκτασις, περογή, ενεργείας.—(φυσ.) la — d'activité de l'aimant, ή έκτασις τής ενεργείας του μαγνήτου.
sphéricité, θ. σφαιρικότης.
sphérique, σφαιρικός.
sphériculé, e, υποσφαιροειδής.
sphériquement, σφαιρικώς.
sphéristère, σφαιριστήριον παρά τοις άρχαίοις Έλλησιν.
sphéristique, ή σφαιριστική τέχνη του σφαιρίζειν.
sphéroïdal, e, aux, σφαιροειδής.

sphéroïde, σώμα στερεόν σφαιροειδές, όμοιον προς σφαίραν.
sphéromètre, σφαιρόμετρον.
sphinx, σφίγξ.
sphragistique, σφραγιδογνωσία ή τών σφραγίδων ή σφραγιστική έπιστήμη.
sphyrène (ιχθ.) ή σφύραινα.
spic, είδος νάρδου έξ ου κατασκευάζεται μύρον.
spica (χειρ.) επίδεσμος σταυρωτός.
spiccato (Ίταλ. μουσ.) διαστιτικός.
spicifère, σταχυοφόρος.
spiciforme, σταχυοειδής.
spina, θ. κέντρον, άκανθα.
spinal, e, νωτιαίος, ραχιαίος, σπονδυλικός.
spinale (όρυκτ.) λίθ. πολύτιμος) άνθραξ υπέρυθρος, είδος ρουβίνου.
spinarelle, θ. (ιχθ.) ό άκανθίας.
spinifère, άκανθοφόρος.
spinite, θ. (ιατρ.) ραχίτις.
spinosisme, σπινοζισμός, ήτοι τά όύγματα του Σπινόζα, πανθεισμός.
spinosiste, Σπινοζιστής, όπαδός του Σπινόζα, πανθειστής.
spioncelle (όρνιθ.) ή βατίς.
spiral, e, σπειρώδης, σπειροειδής, έλικωίδης.—(ουσ.) ή σπειρώδης, έλικοειδής γραμμή· le—d'une montre, τó σπειροειδές έλατήριον ώρολογίου.—θηλ. ουσ. σπείρωμα, σπειροειδής, έλικοειδής στροφή γραμμής.
spiralement, έλικοειδώς.
spiration, θ. (θεολ.) ή έκπνευσις του Αγ. Πνεύματος.
spire, θ. έκάστη στροφή τής έλικος.
spirée, θ. (βοτ.) ή σπειραία.
spirite, πνευματοκλήτωρ, ό συγγενώνών με τās ψυχάς τών τεθνε-

ώτων·—ὁ πιστεύων εἰς τὴν τοιαύτην δύναμιν.

spiritisme, ψυχεμφάνις, συγκοινωνία μετὰ ψυχῶν·—ἢ εἰς τὴν τοιαύτην δύναμιν πίστις.

spiritiste, ψυχεμφανιστικός.

spiritualisation, θ. ἀφυλισμός, ἐκπνευμάτωσις, ἐξαγωγή τοῦ πνευματώδους μέρους τῶν σωμάτων·—τροπή ἐπὶ τὸ πνευματικώτερον·—ἀλληγορικὴ ἐρμηνεία.

spiritualiser, ῥ. ἐν. (χημ.) ἀφυλίζω, ἐκπνευματῶ, ἐξάγω τὸ πνευματῶδες τῶν σωμάτων·—παρέγω εἰς τὴν ὕλην τὰς ιδιότητες τοῦ πνεύματος.

spiritualisme (φιλος.) πνευματικότης, πνευματοφοσύνη, τὸ πιστεύειν εἰς Θεὸν καὶ ἀθανασίαν ψυχῆς.

spiritualiste (φιλος.) ὀπαδὸς τῆς πνευματικῆς φιλοσοφίας, τοῦναντίον τοῦ matérialiste·—ἐπιθ. philosophie—, πνευματικὴ φιλοσοφία.

spiritualité, θ. νοερότης, ἡ αὔλος ὑπαρξίς· la—de l'âme, τὸ αὔλον τῆς ψυχῆς·—τὸ ψυχωφελές, τὸ θρησκευτικῶς καλόν, ὁ πνευματικὸς βίος.

spirituel, elle, ψυχικός, νοερός, αὔλος· les anges sont des êtres—s, οἱ ἄγγελοι εἰσὶ πνευματικά ὄντα·—εὐφυής, νοήμων, ὀξύνοους comme—, ἄνθρωπος εὐφυής, νοήμων ἢ ασπύρος· réponse—elle, ἀπάντησις ἀγγίνου, εὐστοχος, ἀστεία·—θρησκευτικός, ψυχωφελής, εὐσεβής· exercices—s, πνευματικαὶ ἤτοι θρησκευτικαὶ ἀσκήσεις·—μυστικός, ἀλληγορικός le sens—du Cantique des cantiques, ἡ ἀλληγορικὴ ἐννοία τοῦ Ἕσματος τῶν ἁσμάτων· ῥαβινούιτ—, πνευματικὴ, ἢτοι ἐκκλησιαστικὴ, ἐξουσία, πρὸς ἀντίθεσιν τῆς temporel, κο-

σμικῆς· concert—, συναυλία, συμφωνία θρησκευτικὴ, συγκειμένη ἐκ μελωδίας καὶ ἁρμονίας θρησκευτικῆς· le— et le temporel, ἡ πνευματικὴ καὶ ἡ κοσμικὴ ἐξουσία.

spirituellement, πνευματικῶς.

spiritueux, euse, μεθυστικός, οἶνοπνευματοῦχος·—οὐς. faire un abus des—, ὑπερμέτρως χρωματῶς μεθυστικοῖς, τοῖς οἶνοπνεύμασιν, κ. κάνω κατάγρησιν τοῦ ποτοῦ.

spirituosité, ὑ. τὸ πνευματῶδες, οἶνοπνευματῶδες.

spirale, σπεῖρα, ἑλιξ.

splanchnologie, ὑ. (ἀνατ.) σπλαγγνολογία.

spleen, (σπλήν) (Ἄγγλ.) ἀηδία πρὸς τὸν βίον, κόρος καὶ ἢ ἐκ τούτου μελαγχολία.

splendeur, θ. λάμψις, αἴγλι, λαμπρότης· la—du soleil, ἡ λαμπρότης τοῦ ἡλίου·—(μεταφ.) δόξα, μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια· la—de son nom, ἡ δόξα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· avec—, μεγαλοπρεπῶς.

splendide, λαμπρός, μεγαλοπρεπής, πολυτελής· palais, repas—, ἀνάκτορον, γεῦμα, μεγαλοπρεπές, πολυτελές.

splendidement, λαμπρῶς, μεγαλοπρεπῶς, πολυτελῶς.

splénique, σπληνικός.

splénite, θ. σπληνίτις, φλεγμονὴ τοῦ σπληνός.

spoliateur, trice, σπλητήτης, σκυλευτής·—ληστής, ὁ διὰ δόλου ἢ βίας ἀφαιρῶν.

spoliation, θ. σύλησις, σκύδευσις, λήστευσις, ἐκγύμνωσις.

spirituel ῥ. ἐν. σιλοῦ·—σπο, σκυλεύω, ληστεύω· ἐκγουανή·—une église, ἱεροσουλῶ.

spondaique, στίχος σπονδαῖος ἑξάμετρος.

spondée, ποῦς σπονδαῖος.

spondyle, (ἀνατ.) ἡ σπόνδυλος τοῦ τραχήλου.

spongiaires, (ζωολ.) τὰ σπογγοειδῆ ζώοφυτα καὶ ὁ σπόγγος.

spongieux, euse, σπογγοειδής.

spongiosité, θ. τὸ σπογγοειδές.

spongite, σπογγίτης λίθος.

spontané, e, ἐκούσιος, αὐθόρμητος· αὐτόματος.

spontanéité, θ. τὸ ἐκούσιον αὐθόρμητον, αὐτόματον. αὐτοματία.

spontanément, ἐκουσίως αὐθόρμητως· αὐτομάτως.

sporadicité, θ. σποραδικότης.

sporadique, σποραδικός, des cas — s du choléra, σποραδικὰ χρούσματα τῆς χολέρας.

sporadiquement, σποραδικῶς.

spore, (βοτ.) ὁ σπορεὺς τῶν κρυπτογάμων φυτῶν.

sport, (Ἀγγλ.) τὰ θηρευτικὰ καὶ ἵπποδρομικά.

sportsman, (σπόρτ-σμαν) (Ἀγγλ.) φίλος τοῦ κυνηγίου καὶ τοῦ ἵπποδρομίου.

sportule, θ. ἐλεημοσύνη ἣν οἱ πατρίκιοι τῶν Ῥωμαίων διένεμον τοῖς ἑαυτῶν προστατευομένοις, τοῖς ὑπαδαῖς.

sporule, θ. (βοτ.) σποροβύχη ἐν εἴδει θυλακίου.

spumeux, euse, ἀφρώδης.

spumosité, θ. τὸ ἀφρώδες.

sputation, θ. πτυαλισμός, πτύσις, κ. φτύσιμον.

squale, σελαγοειδής ἰχθύς, ὁ σκύλος, κ. τὸ σκυλόψαρον.

squameux, euse, λεπιδωτός, φολιδωτός.

squamifère, λεπιδωφόρος.

square, (σκουαλαρ) (Ἀγγλ.) πλατεῖα μὲ κήπον ἐντὸς κτηκλίδων.

squelette, — σκελετός· — (μεταφ.) ἄνθρωπος ἰσχνότατος, ἄσαρκος.

squline, θ. (βοτ.) εἶδος τραχείας σμύλακος.

squirre (ιατρ.) σκίρρος.

squirreux, euse, σκίρρωδης.

st! σσστ; ἢ ψίτ, ψίτ! ἐπιφωνηματικὸν ἢ κελευσματικὸν σιωπῆς.

stabat (λατ.) πεζὸς λόγος φιλόμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὴν μεγάλην ἑβδομάδα.— Ἡ μουσικὴ τῆς ψαλμωδίας ταύτης.

stabilité, θ. εὐσταθεία, σταθερότης, ἑδραιότης, στερεότης, μονιμότης.

stable, ἑδραῖος, ἔμπεδος, εὐσταθής, σταθερός, στερεός, ἀσάλευτος, édifice—, οἰκοδομὴ στερεά· —(μεταφ.) μόνιμος· παιχ—, εἰρήνη διαρκῆς.

stablement, στερεῶς, σταθερῶς.

stabulation, θ. καταστάθμευσις, κ. μάνδρισμα τῶν βοσκημάτων.

stade, στάδιον τὸ τῶν Ἑλληνικῶν.

stage, χρόνος δοκιμασίας ἐν ταῖς δικανικοῖς ἢ ἄλλοις τισὶν ἐπαγγελμασιν, προεξάσκησις.

stagiaire, προεξασκούμενος δόκιμος.

stagnant, e (stag-nan) στάσιμος, ἀκίνητος· eau—e, ὕδωρ λιμνάζον, στάσιμον· —(μεταφ.) l'état—des affaires, τὸ στάσιμον τῆς καταστάσεως τοῦ ἐμπορίου.

stagnation, θ. (stag-nassion) στασιμότης ἀκίνησις· — des eaux, στασιμότης τῶν ὑδάτων· —(μεταφ.) des affaires, ἀδράνεια, στασιμότης τοῦ ἐμπορίου.

stalactite, (ὄρουκτ.) σταλακτιτης, ἀπολιθωσις ὕδατος ἐπὶ τῆς ἑσφαιδωμένης οὐράς.

stalagmite, σταλαγμίτης ἀπολιθωσις ὕδατος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σπηλαίου.

stalle, θ. ἑδρα, θρόνος, στασίδιον γορστατοῦντος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· —θέσις χωριστὴ καὶ ἡριθμημένη ἐν θεάτρῳ, κάθισμα γορστατον.

staminaire (βοτ.) στημονοειδής.
staminal, e, aux (βοτ.) στημονικός.
staminé, e, στημονοφόρος.
stance, θ. (στηλίου.) στρουφή ποιήματος.
staphisaigre, (βοτ.) άγρία σταφύλι.
staphylin, είδος έντόμων τής τάξεως τών κολεοπτέρων.
staphylôme (ίατρ.) πρόπτωσης, οίδημα επί του κερρατοειδοῦς χιτω-
 νος.
staroste, τιμαριοῦχος άρχων Πολωνός.
starostie, θ. τιμάριον άρχοντος Πολωνοῦ.
statère ή **stater**, άρχαϊον νόμισμα τών Έλλήνων ή στατήρ, τετραδραχμον· ή χρυσοῦς στατήρ ή θαρειακός, νόμισμα 20 δραχμῶν.
stathouder, πρόεδρος τής παλαιᾶς τών Ολλανδῶν δημοκρατίας.
stathouderat, αξίωμα του stathouder, προεδρεία.
statice (βοτ.) γένος φυτῶν καλουμένων *gazon d' Olympe*, γλόη του Ολύμπου.
station, θ. σταθμός οδοιπορικός επί τής οδοῦ, μέρος ένθα οί οδοιπόροι αναπαύονται· — *de chemin de fer*, σταθμός σιδηροδρόμου· — μέρος έν ᾧ διέτριψέ τις, επίστασις, διαμονή·—κατάλυμα·—(ναυτ.) όρμος, έφορμος·—ή ναυτική φρούρησις· *être en—dans le port*, έν λιμένι όρμῶ· *vaisseau en—croisière*, ή φρουρίς, προφυλακίς·—(έκκλ.) πᾶς τόπος, έκκλησία, παρεκκλησίον, άγία τράπεζα, μοναστήριον, εύκτήριον, μέρος έν ταῖς λιτανείαις ή θρησκευτικαῖς αποδημαῖαις όπου ἴσταται τις ἵνα δεηθῆ·—διδαχή, κήρυξις του θείου λόγου κατά τήν πρό τῶν χριστουγέννων νηστείαν καί τήν μεγάλην τεσσαρακοστήν.

stationnaire, στάσιμος, μόνιμος·—ούς. πλοίου σταθμεῦον παρά τήν εἴσοδον λιμένος, άκταιωρός.
stationnairement, στασίμως.
stationnement, στάθμευσις.
stationner, ρ. έν. έν τινι τόπω ἴσταμαι, μένω σταθμεῦον·—(ναυτ.) όρμῶ, όρμίζομαι.
statique (φυσ.) ή στατική, τής μηχανικῆς μέρος.
statisticien, τής στατιστικῆς ἐπιστήμων, γνώστης.
statistique, ή στατιστική.
statuaire, γλύπτης, άνδριαντοποιός, άγαλματοποιός·—θηλ. γλυπτική, άνδριαντοποιία· ή προς άγαλματοποιίαν κατάλληλος· *marbre—*, μάρμαρον καλόν προς άγαλματοποιίαν.
statue, θ. άνδριάς, άγαλμα·—(μεταφ.) άνθρωπος άδρανής, άκίνητος· *c'est une—*, είναι άγαλμα, κ. κούτσουρον.
statuer, ρ. έν. τάσσω, διατάσσω, όρίζω· κρίνω, αποφαινομαι περί τινος.
statuette, θ. άγαλμάτιον, κ. φιγουρίνι.
stature, θ. φυσική σύστασις του σώματος, άνάστημα.
statut, καταστατικόν, κανονισμός.
statutaire, του καταστατικοῦ, σύμφωνος τῷ καταστατικῷ.
steam-boat ή **steamboat** (στῆμ-ποτι ('Αγγλ.) άτμοκίνητον, άτμηλατον σκάφος.
steamer (στῆμαρ) ('Αγγλ.) ταῦ-
 τόν τῷ steamboat.
stearine, ούσία τῶν λιπαρῶν σωμάτων, στεατίνη.
stéarique, στεατικός.
stéatite, θ. (όρυκτ.) ή στεατίτις λίθος, ή χρωῶνται οί βράπται ἵνα γαρᾶττωσι γραμμᾶς επί τῶν ὑφασμά-
 των.

stéatocèle, θ. (ιατρ.) στεατο-
κήλη, ψευδής έντεροκήλη.

stéatôme (ιατρ.) στεάτωμα, οϊ-
δημα περιέχον ύλην όμοίαν στέατι.

steeple-chase, (στήιπλ-tché-
isse) (Άγγλ.) ίπποδρομία μετά παν-
οίων προσκομμάτων λίαν έπικίν-
δυνος.

stéganographie, στεγανογρα-
φία, συνθηματική γραφή.

stéganographique, στεγα-
νογραφικός.

stèle, στήλη έπιγραφική, μνη-
μείον μονόλιθον.

stellaire, αστρικός.

stellion, στικτή σαύρα, ό γα-
λεώτης.

stellionat, δολία πώλις, ξένου
ή έν ύποθήκη κτήματος, τό περιέρχων
έγκλημα, ή κατά περιέρχων αίτία.

stellionataire, ό του περιέρ-
χων έγκλήματος ένοχος, άλλοτριο-
πώλις.

sténographe, στενογράφος.

sténographie, στενογραφία.

sténographe, ρ. έν. στενο-
γραφώ.

sténographique, στενογραφί-
κος· caractères—s, χαρακτήρες
στενογραφικοί.

sténopode (ζωολ.) στενόπους.

stentor. Στέντωρ, Στεντόρειον
έχων φωνήν, βοήν αγαθός.

stéphanois, ε, κάτοικος της
πόλεως Saint-Étienne, Άγιοστε-
φανίτης.

steppe, πεδιάδες άπέραντοι και
άκαρποι της Ρωσίας, στέππαι.

stercoraire, κοπρόβιος σκώ-
ληξ·—κοπροφόρον τι πτηνόν.

stercoral, e, κόπριος.

stercoration, θ. (ιατρ.) κό-
πρωσις.

stère, μονάς μέτρου των καυσί-
μων ξύλων, τό στερεόν·—κυβικόν
μέτρον.

stéréobate (άρχιτεκτ.) στερεο-
βάτη; ή στερεόβαθρον τείχους, βά-
σις άνευ κοσμημάτων κυματίων κτλ.

stéréographe, στερεόγραφον.

stéréographie, θ. στερεογρα-
φία, ήτοι τέχνη του παριστάσαι στε-
ρεά σώματα, επί έπιπέδου έπιφα-
νείας.

stéréographique, στερεογρα-
φικός.

stéréométrie, θ. στερεομετρία.

stéréométrique, στερεομετρι-
κός.

stéréoscope, στερεοσκόπιον,
όργανον παριστών τās εικόνας ως
ανάγλυφα ή άγάλματα.

stéréoscopique, στερεοσκο-
πικός.

stéréotomie, θ. στερεοτομία.

stéréotypage, στερεοτύποισις.

stéréotype, στερεότυπος.

stéréotyper, μεταβάλλω εις
στερεότυπον.

stéréotypeur, στερεοτυπογύ-
της.

stéréotypie, στερεοτυπία.

stérile, femme—, γυνή στείρα,
άτεκνος· arbre —, δένδρον άκαρ-
πον·—terre—, γη άγονος, άκαρ-
πος·—(μεταφ.) esprit—, νοϋς άγο-
νος· sujet—, ύπόθεσις ξηρά, ήμιστ.
πρόσφορος εις ανάπτυξιν· efforts
—s, άγώνες μάταιοι.

stérilement, άκάρπως, άνω-
φελώς.

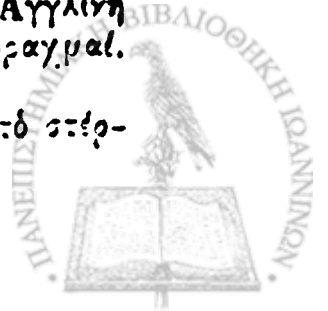
stériliser, ρ. έν. στειρώ, κρ-
θίστημι άγονον· άκαρπον.

stérilité, θ. γής άφορία, άκαρ-
πία, στειρώσις·—(μεταφ.)—d' un
sujet, τό άπρόσφορον, άγονον θέ-
ματος λόγου.

sterling, livre—, ή Άγγλινή
λίρα στερλίνα. = 25 νέα δραγματά.

sternal, του στέρνου.

sternum (-νομ.) (άνат.) τό στέρ-
νον.

sternutatif, ive, παρμικός.
sternutation, θ. παρμός, κ. φτέρνισμα.

sternutatoire, παρμικός, παρμού παραγωγός.

stéthoscope, στηθοσκόπιον.

stibié, e, αντιμονιοῦχος, στιμ-μικός.

stick (ἀγγλ.) λεπτή, λιγνή βακτηρία.

stigmaté, στίγμα, οὐλή πληγῆς, κ. σημάδι· les — s de la petite vérole, τὰ στίγματα ἢ σημεῖα τῆς νόσου εὐλογίας·—(ἄλλοτε ποινή ἀτιμωτική) στιγματισμός, διὰ πεπυρακτωμένου σιδήρου, καυτηρίασις· le — de la justice, ὁ στιγματισμός τῆς δικαιοσύνης·—(μεταφ.) στιγματισμός ἠθικός, στηλίτευσις, δυσφημισμός· (βοτ.) τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ θήλης ὄργανου τοῦ ἄνθους, τὸ ἀκρόστυλον· (έντομ.) τὰ ἐξωτερικὰ ἀναπνευστήρια ὄργανα τῶν έντόμων.

stigmatisation, θ. στιγματισμός.

stigmatiser, ῥ. έν. στιγματίζω, καυτηριάζω διὰ πεπυρακτωμένου σιδήρου· (μεταφ.) ἐπιτυπῶ τὸ στίγμα τῆς ἀτιμίας, στιγματίζω, ἀτιμάζω.

stil de grain, κιτρίνη τις βραφὴ ἐκ κόκκων ῥάμνου.

stillation, θ. στάλαξις, στάξις.

stimulant, e, ἐρεθιστικός, διεγερτικός, ὀτρυντικός· οὐσ·—(μεταφ.) κέντρον, ἔλαστρον, παρόρμημα κεντητήριον· sa paresse a besoin d'un—, ἡ ὀκνηρία του ἔχει γρελαν κέντρον·—(ιατρ. ἢ φαρμακ.) ἐρεθιστικὸν φάρμακον· potion—e, πόσις ἐρεθιστική· faire usage de stimulants, ἐρεθιστικοῖς χρῶμαι.

stimulateur, trice, ἐρεθιστής, διεγέρτης.

stimulation, θ. ἐρεθισμός, διεγερσις.

stimuler, ῥ. έν. ἐρεθίζω, διεγείρω· παροτρύνω, κεντῶ, παρορμῶ.

stimulus, ἐρεθιστικόν τι τοῦ σωματικοῦ ὄργανισμοῦ·—(μεταφ.) διεγερτικὸν τῆς ἐνεργείας, τῆς φιλοτιμίας.

stimuleux, euse, κεντητικός, διεγερτικός, προτρεπτικός.

stipe, στέλεχος φοίνικος καὶ ἄλων φυτῶν.

stipendaire, μίσθιος, μίσθαρος.

stipendié, e (ἐπὶ κακοῦ) μίσθιος, μισθωτός.

stipendier, ῥ. έν. μισθῶ, μισθοδοτῶ·—des troupes, ἔχω ὑπὸ μισθοδοσίαν στρατιώτας.

stipulant, e, συμβαλλόμενος, ὁ συμφωνῶν διὰ συμβολαίου.

stipulation, θ. ὄρος συμφωνίας, ἄρθρον συμβολαίου·—συμβόλαιον.

stipule, θ. παραφυλλάριον, κάρφος παρὰ τὸ πρέμνον φύλλου.

stipuler, ῥ. έν. συμβάλλομα, συμφωνῶ διὰ συμβολαίου, τίθημι ὄρον συμφωνίας.

stock, προμήθεια, ἐμπορευμάτων ἐν ἀποθήκαις·—τὰ ἐμπορεύματα τῆς ἀγορᾶς.

stockfisch (Ἄγγλ.) τεταριγευμένος ἰχθύς.

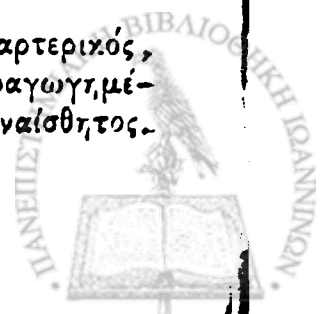
stoff, εἶδος μαλλίνου ὑφάσματος.

stoicien, ienne, στωϊκός φιλόσοφος, ὀπαδὸς τοῦ Ζήνωνος·—(μεσορ.) οὐσ. ἄνθρωπος καρτερικός, ὑποφέρων πάντα κόπον καὶ ἄλγος ἀπαθῶς καὶ ἀγογγύστως.

stoïcisme, στωϊκότης, καρτερία, σταθερότης, ἀπάθεια, ἀναισθησία.

stoïcité, θ. στωϊκότης, ἀπάθεια.

stoïque, στωϊκός, καρτερικός, αὐστηρός· τι ἤθη. ἐσκλητραγωγίμενος, ἀπαθής, ἀτάραχος, ἀναισθητός.

stoïquement, στωϊκῶς, καρτερικῶς, αὐστηρῶς, ἀπαθῶς, ἀταράχως.

stomacal, e, aux, στομαγικός. ὠφέλιμος τῷ στομάχῳ· aliment—, βρῶσις, τροφή ὠφέλιμος τῷ στομάχῳ.

stomachique, στομαγικός, τοῦ στομάχου· veines—s, στομαγικαὶ φλέβες.

stop (Ἀγγλ. ναυτ.) στῆθι, κ. στάσου! βάστα!

stopper, ἴστημι, παύω, κ. σταματῶ.

storaж, στύραξ, ξητίνη εὐώδης.

store, παραπέτασμα πυκνόν, κερωματισμένον ποικίλως, μονοκόμματον, ἀνθήλιον.

strabisme, στραβισμός, κ. ἀλλθωριὰ.

strabooimte, στραβοτομία, ἐγχείρησις πρὸς θεραπείαν τοῦ στραβισμού. τῆς, κ. ἀλλθωριᾶς.

stradivarius, εἶδος βιολίου.

stramonium (-ομ.) (βοτ., στραμόνιον.

strangulateur, trice, πνιχτής.

strangulation, θ. στραγγαλισμός, πνιγμός.

strangler, ῥ. ἐν. στραγγαλιζῶ, ἰδὲ étrangler.

strangurie, θ. στραγγουρία, δυσουρία.

strapontin, πρόσθιον κάθισμα τῆς ἀμάξης ἀνυψούμενον καὶ ταπεινούμενον κατὰ βούλησιν.

stras, (στράς) ἀδάμαντος μίμησις ὑάλου, ψευδαδάμας.

strasse, θ. γνάφαλον μετᾶξης.

stratagème, στρατήγημα, πανουργία, τέχνασμα.

stratégie, θ. στρατηγικὴ τέχνη, ἢ πολεμικὴ ἐπιστήμη.

stratégique, στρατηγικός· — τὰ περὶ τὴν στρατηγικὴν τέχνην.

stratégiquement, στρατηγικῶς.

statéliste, ὁ τῆς στρατηγικῆς ἐπιστήμων, στρατηγικός.

stratification, θ. διάστρωσις γεωλογικὴ, διάπλασις, στρωμάτωσις.

stratifier, ῥ. ἐν. (γεωλ.) διατίθημι, τάσσω κατὰ στρώματα, στοιβάζω.

strélitz, ἀρχαῖοι σωματοφύλακες πεζοὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ῥώσων.

strette, θ. (μουσ.) τελικὸν μέλος γοργόν τῆς φαντασίας.

stribord (ναυτ.) ἡ δεξιὰ πλοίου, κ. ὕρσα.

strict (στρίκτ) αὐστηρός, ἀκριθής· devoir—, αὐστηρὸν καθήκον· personne—e en affaires, ἄνθρωπος ἀκριθής ἐν ταῖς συναλλαγαῖς.

strictement, αὐστηρῶς· ἀκριθῶς· — nécessaire, ἀπολύτως, ἀναγκαῖος.

strident, e, συριστικός, τραχύς, ὀξύς, τρίζων, κακόφωνος.

strider, ῥ. οὐδ. τρίζω ὀξέως, σκληρῶς.

stridulant, e, ἰδὲ strident.

striduler, ῥ. οὐδ. τρίζω.

strie, θ. (ἀρχιτεκ.) στρίγξ, ῥαβδωσις.

strié, e (ἀρχιτεκ.) ῥαβδωτός

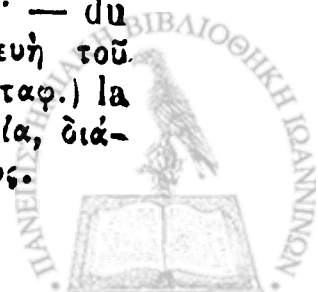
strige, εἶδος νυκτερινοῦ φάσματος, κ. βρυκόλακας· εἶδος ἰέρακος, (ὄρνιθ.) στρίγξ, κερχνητς.

strigile, ψήκτρα σκληρὰ διὰ τὰ λουτρά, στλεγγίς.

strobile, στρόβιλος, κωνοειδῆς καρπὸς τῆς πεύκης.

strophe, θ. (ποιητ.) στροφή ᾠδῆς.

structure, θ. κατασκευὴ, σύστασις, σύνταξις, οἰκονομία· — du corps humain, ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· — (μεταφ.) la — d'un poème, ἡ οἰκονομία, διάταξις, τῶν μερῶν ποιήματος.

strume, (ιατρ.) ἡ χοιράς.
strumeux, χοιραδικός.
strychnine, θ. στρουχνίνη, δηλητήριον τι δραστηριώτατον.
stuc, ἀλαδαστρίτης, μαρμάρωμα, μαρμαροχονία πρὸς ἐπίχρισμα.
stucateur, ἐργάτης μαρμαροχονίας, χύτης ἐκμαγείων.
studieusement, ἐπιμελῶς, φιλοσόφως.
studieux, euse, ἐπιμελής, φιλομαθής.
stupéfactif, ive, ἰδὲ **stupéfiant**.
stupéfaction, θ. θάμβος, ἔκστασις, ἐκπληξίς, κατάπληξις. ἀπορία.
stupéfait, ἐξεστῶκης, ἐνεός, ἐμβρόντητος, ἔκθαμβος, κατάπληξις, ἀπορία.
stupéfiant, e. θαμβωτικός, ἐκπληκτικός, καταπληκτικός· nouvelle—e, εἰδησις ἐκπληκτική.
stupéfier, ῥ. ἐν. θαμβῶ, ἐκπλήττω, καταπλήττω, καθίστημι ἐμβρόντητον.
stupeur, θ. νάρκη·—θάμβος, ἐκπληξίς, ἀπορία, κατάπληξις.
stupid, θ. ἡλίθιος, εὐήθης, βλάξ.
stupidement, βλακωδῶς, ἡλιθίως, ἀνοήτως.
stupidité, θ. ἡλιθιότης, βλακεία, εὐήθεια, ἀδελτηρία, ἀνοησία.
style, κέστρος, στύλος, γραφίδιον·—γνώμων, δείκτης ἡλιακοῦ ὠρολογίου ἢ σκιαθήρου·—(μεταφ.) λέξις, ὕψος, χαρακτήρ λόγου·—**é-légant**, λόγος ὠραῖος, γλαφυρός·—**de palais**, ὁ δικανικὸς λόγος· ῥυθμὸς ἀρχιτεκτονικὸς ἢ καλλιτεχνικὸς ἐν γένει·—**dorique**, ὁ Δωρικὸς ῥυθμὸς·—**de peintre**, χεῖρ ζωγράφου, καλή, δεξιὰ χεῖρ· (βοτ.) ὁ στύλος ἄνθους.
styler, ῥ. ἐν. ἐθίζω, ἀσχῶ, μορφῶ, ἐπὶ τι παρασκευάζω.
stylet, ἐγγχειρίδιον, ξιφίδιον.

styleux, euse, (βοτ.) μακρόστυλος.
stylite, συγγραφεὺς διαπρέπων κατὰ τὸ κάλλος τοῦ ὕψους, τῆς λέξεως.
stylobate (ἀρχιτεκ.) στυλοβάτης.
styptique, στυπτικός, ἰδὲ **as-tringent**.
styrax, στύραξ, στυράκιον, εἶδος εὐώδους ῥητίνης.
su (παθ. μετ. τοῦ savoir) γνώσις· **au —de tout le monde**, ἐν γνώσει πάντων.
suage, ἰδρωσις.
suaire, σινδῶν, σουδάριον, σάβανον.
suant, e, ἰδρῶν, κάθιδρως· νόστιμος.
suave, ἡδύς, γλυκύς, μελιγρός.
suavement, ἡδέως, γλυκέως, νόστιμα.
suavité, θ. ἡδύτης, γλυκύτης, μελιγρότης, τερπνότης, νοστιμότης, κ. νοστιμάδα.
subabdominal, e, ὑφυπογάστριος.
subalterne, ὑποκείμενος, ὑποτεταγμένος, ὑποδεής, ἐλάσσων, κατώτερος.
subalternement, ὑποδεεστέρως· ὑποτεταγμένως.
subalterniser, καθιστῶ ὑποδεέστερον, ὑποτάσσω.
subalternité, θ. τὸ ὑποδεέστερον, ὑποτεταγμένον, ὑποκείμενον εἶναι τινά τινι.
subdélégation, θ. ὑποεπιτροπή, ἀνθυποκατάστασις.
subdélégué, ἀντεπίτροπος, ὑποκατάστατος ἐπίτροπος.
subdéléguer, ῥ. ἐν. ἐπιτρέπω, μεταδιβάζω τὴν ἐντολήν μου εἰς τινά, ἕτερόν τινά ἐπίτροπον ἀντ' ἐμοῦ καθίστημι, ἀνθυποκαθίστημι.
subdiviser, ῥ. ἐν. ὑποδιαίρω.
subdivision, θ. ὑποδιαίρεσις.

subéreux, euse, φελλώδης.

subir, ρ. έν. ύφίσταμαι, ύποβάλλομαι, ύπομένω, πάσχω, ύποφέρω —un interrogatoire, ανακρίνομαι —sa destinée, ύποφέρω, ύπομένω τήν τύχην μου —un jugement, ύποβάλλομαι εις δίχην, δικάζομαι —un examen, έξετάζομαι, ύφίσταμαι έξέτασιν —un changement, μεταβάλλομαι.

subissement, τὸ ύποφέρειν.

subit, e, αιφνίδιος, έξαπιναϊος, στιγμαϊος.

subitement, αιφνης, έξαιφνης, αιφνιδίως, άπροσδοκῆτως.

subito (Ιταλ.) εύθύς, αιφνης.

subjacent, e, ύποκειμένος.

subjectif, ive (φιλοσ.) ύποκειμενικός, έξ ύποκειμένου, προερχόμενος, έν τῷ ύποκειμένῳ ύπάρχων ἢ γεννώμενος.

subjectification, θ. έξυποκειμένωσις.

subjectivement, έξ ύποκειμένου, ύποκειμενικῶς.

subjectivité, θ. ύποκειμενικότης.

subjonctif, ύποτακτικός —ούσ. (γραμμ.) ἡ ύποτακτικὴ ἔγκλισις.

subjuguier, ρ. έν. ύποτάσσω, ύπάγω, ύποβάλλω εις ζυγόν, ύποζεύγνυμα, ύποχείριον ποιῶ.

sublimable, έξαχνιστής.

sublimation, θ. έξάχνωσις.

sublimatoire, έξαχνωτήριον, άτμοδόκη.

sublime, μετέωρος —θεϊος, διανοητικῶς, ἠθικῶς ύψηλός, δεινός, μεγαλοπρεπής, έξάσιος.

sublimé (χημ.) έξάχνωμα.

subliment, ύψηλῶς, δεινῶς, μεγαλοπρεπῶς.

sublimier, ρ. έν. έξατμίζω, έξαχνῶ τὰ ξηρὰ σώματος τινος διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ πυρός καὶ πάλιν στερεοποιῶ αὐτά.

sublimité, θ. ὕψος λέξεως λό-

γου, ύψηγορία, μεγαλοπρέπεια λόλου ἢ πράξεως, δεινότης.

sublingual (-goual) ύπογλωττίος.

sublunaire, ύποσελήνιος· région —, ὁ μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης χῶρος.

submerger, ρ. έν. ἐπικλύζω, κατακλύζω, πλημμυρῶ —ἐμβάπτω εις ὕδωρ, βυθίζω, καταποντίζω.

submersible, κατακλυστός, βυθιστός, καταποντιστός.

submersion, κατακλυσμός, ἐπικλυσμός, βύθισις, βάπτισμα, κατάδυσις.

suboculaire, ύποφθάλμιος.

subodorier, ρ. έν. ὀσφραίνομαι μακρόθεν.

subordination, θ. τὸ εὔτακτον, ἡ πειθαρχία, ύποταγή· έξάρτησις.

subordonné, e, ύποτακτικός, ύποτεταγμένος, ὑπήκοος, ύποχείριος.

subordonnement, ύποτεταγμένως, έν έξαρτήτει.

subordonner, ρ. έν. ύποτάσσω, έξαρτῶ, ύπάγω, ύποβάλλω.

suborner, ρ. έν. διαφθείρω, δωροδοκῶ —des témoins, διαφθείρω, δεκάζω, δωροδοκῶ μάρτυρας.

suborneur, ὁ δεκάζων, δωροδοκῶν, διαφθορεύς.

subrecargue, ὁ ἐπιτηρητής, φύλαξ τοῦ φορτίου πλοίου, κ. σοπρακάριος.

subrecot, τὸ ὑπερβάλλον τῆς συνεισφορᾶς, πρόσθετος συνεισφορά.

subréptice, ὑφάρπαστός, λαθραϊός.

subrepticement, κλέβδην, κλοπιμαϊός, λάθρα, κρύφα.

subreption, θ. κλοπή, ὑπεξάρσεις, δολίευμα, άπάτη.

subrogameur, trice, ύποκαταστάτης, άντικασάτης.

subrogation, θ. άντικατάστασις, ύποκατάστασις.

subrogatoire, θ. (νομ.) ἀντι-
καταστατικός.

subroger, ρ. ἐν. ὑποκαθίστημι,
ἀντικαθίστημι.

subrogéteur, ὑποκηδεμών.

subsequemment, κατόπιν, ἀ-
κολούθως, μετέπειτα.

subséquence, θ. ἀκολουθία, τὸ
μεταγενέστερον, ὑστερότης.

subséquent, e, ἐπόμενος, ἀκό-
λουθος, μεταγενέστερος: son testa-
ment—annule le premier, ἡ κα-
τόπιν γενομένη διαθήκη του ἀκυροῖ
τὴν πρώτην.

subsidi, εἰσφορά, χορηγία χορη-
ματικὴ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως,
βοήθεια, φόρος.

subsidaire, ἐπικουρικός, ἐπί-
κουρος, βοηθητικός.

subsidiarement, ἐπικουρι-
κῶς, βοηθητικῶς.

subsistance, θ. διατροφή, συν-
τήρησις: ζωτροφία: πολεμεφόδια.

subsister, ρ. ἐν. ὑπάρχω ἔτι,
ἐξακολουθῶ νὰ ἤμαι, σώζομαι μέχρι
τοῦδε: cet ancien édifice subsiste
toujours, τὸ ἀρχαῖον τοῦτο οἰκοδό-
μημα ἔτι σώζεται: cette loi sub-
siste encore, οὗτος ὁ νόμος ἰσχύει
ἔτι—que d'aumône, ζῆν μόνον ἐξ
ἐλεημοσύνης.

substance, θ. ὑπόστασις, οὐσία,
τὸ εἶναι, ὕλη.—dure, σῶμα σκλη-
ρόν.—spirituelle, ὑπόστασις, ὕπαρ-
ξις πνευματικὴ.—corporelle, ὑπό-
στασις σωματικὴ: la—d'une vian-
de, ἡ οὐσία, τὸ θρεπτικώτερον μέ-
ρος φαγητοῦ.—(μεταφ.) rapporter
la—d'un discours, ἀφηγοῦμαι ἐκ-
τίθημι τὴν οὐσίαν λόγου, ὁμιλίας
τινός: en—, ἐν συντόμῳ, κατ' οὐ-
σίαν.

substantiel, elle, οὐσιώδης,
εὐχυμος, εὐχυλος, θρεπτικός, νόστι-
μος: aliment—, τροφή οὐσιώδης,
θρεπτικὴ.—(μεταφ.) discours—,

λόγος οὐσιώδης, πλήρης ἐννοιῶν
καὶ δυνάμεως.

substantiellement, οὐσιωδῶς.

substantif, ive, οὐσιαστικός:
(γραμμα.) οὐσιαστικόν, ὄνομα.

substantivement, οὐσιαστι-
κῶς, ἐν εἴδει οὐσιαστικοῦ: adjectif
employé—, ἐπίθετον οὐσιαστικῶς
λαμβανόμενον.

substituer, ρ. ἐν. ἀντικαθίστη-
μι, ὑποκαθίστημι, κ. βάλλω εἰς τό-
πον ἄλλου.—προσκαλῶ τινα ἵνα
κληρονομήσῃ ἀντ' ἄλλου, ἐπὶ συμ-
φωνίᾳ ν' ἀποδώσῃ τὴν κληρονομίαν
ὅπου δεῖ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

substitut, ἀντικαταστάτης.—
ἀντεισαγγελεύς.

substitution, θ. ἀντικατάστα-
σις, ὑποκατάστασις.

substratum (-τομ) (φιλοσ.) βά-
σις, ὑπόστασις τῶν κατηγορουμένων.

substruction, θ. θεμέλιον, βά-
σις οἰκοδομῆς, ὑποστήριγμα.

subterfuge, ὑπεκφυγή, ψευδῆς
πρόφασις.

subtil, e, λεπτός, ἰσχνός.—ὀξύ-
νους, ἀγγίλους πανοῦργος, ὀξύδερ-
κῆς.

subtilement, λεπτῶς, λεπτο-
λόγως, ἐν λεπτολογίᾳ.—δεξιῶς, μετ'
ἀγγινοίας, εὐμηχάνως.

sutlisation, θ. λέπτυνσις λε-
πτοποιήσις.

subtiliser, ρ. ἐν. λεπτόνω, λε-
πτοποιῶ: se—, λεπτόνομαι.—(με-
ταφ.) δεξιῶς, εὐμηχάνως ἀπατῶ:
on lui a subtilisé sa bourse, τῷ
ἐκλεψαν ἐπιτηδείως τὸ βαλάντιόν
του: ρ. οὐδ. λεπτουργῶ, κατεργά-
ζομαι λεπτῶς, ἀκριδῶς, λεπτολογῶ,
il ne faut pas trop—, δὲν πρέπει
νὰ λεπτολογῆ τις ὑπὲρ τὸ δέον.

subtilité, θ. λεπτομέρεια, λε-
πτότης.—(μεταφ.) ἀγγίνοια εὐστρο-
φία, δεξιότης, εὐχέρεια: trop de—
nuit dans un ouvrage, ἡ πολλὴ

λεπτολογία βλάπτει τὸ σύγγραμμα.

subventionnel, le, τῆς ἐπιχορηγήσεως, ἐπιχορηγητικός.

subulé, e, ὀβελοειδής, ὄξύς.

suburbain, e, προάστειος, ἀστυγείτων.

suburbicaire, αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἰταλίας αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν ἐπισκοπὴν τῆς Ῥώμης.

subvenir, ῥ. οὐδ. βοηθῶ, ἔρχομαι ἐπίκουρος — aux besoins de guerre, ταῖς ἀνάγκαις τινός ἐπαρκῶ (κλίνεται μὲν ὡς τὸ ἀπλοῦν venir, ἀλλ' ἔχει βοηθητικὸν τὸ être).

subvention, θ. ἐπιχορήγησις — accordée à un théâtre, συνδρομή, χορηγία παρεχομένη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἢ ὑπ' ἄλλων εἰς τὸ θέατρον — de guerre, πολεμικαὶ εἰσφοραί, χορηγίαι.

subventionner, ῥ. ἐν. ἐπιχορηγῶ, παρέχω τινὶ τακτικῶς χρηματικὴν βοήθειαν.

subversif, ive, ἀνατρεπτικός, καταστρεπτικός doctrine — ive de toute morale, διδασκαλία ἀνατρέπουσα πᾶσαν ἠθικὴν.

subversion, θ. ἀνατροπή — de l'état, ἀνατροπή, κατάλυσις τοῦ κράτους τῆς ἀρχῆς τῶν καθεστώτων.

subvertir, ῥ. ἐν. ἀνατρέπω, καθαιρῶ, καταλύω — l'ordre social, ἀνατρέπω τὴν κοινωνικὴν τάξιν.

suc, χυμός, χυλός, ὀπός, ζωμός, οὐσία τροφῆς, κρέατος ἢ ὑπώρας πλθ. les — s de la terre, αἱ τῆς βλαστήσεως δυνάμεις τῆς γῆς.

succédané, φάρμακον δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ ἀντ' ἄλλου.

succéder, ῥ. ἐν. διαδέχομαι, ἐπακολουθῶ. la nuit succède au jour, ἡ νύξ διαδέχεται τὴν ἡμέραν — λαμβάνω τὸ ὑπούργημα, τὸ ἀξίωμα ἄλλου. Louis treize succéda à Henri quatre, Λουδοβίκος ὁ δέκατος τρίτος διεδέχθη Ἑρρίκον τὸν

τέταρτον. — ἐπιτυχάνω, εὐδοκιμῶ. tout lui succède bien, τὰ πάντα καλῶς ἀποβαίνουσιν αὐτῷ.

succès, ἔκβασις bon —, καλὴ ἔκβασις, mauvais —, ἀποτυχία — ἐπιτυχία, εὐτυχῆς ἔκβασις. avoir du succès, ἐπιτυχάνω avec —, ἐπιτυχῶς.

successeur, ὁ διάδοχος ἐν γενεῇ — ὁ κληρονόμος.

successibilité, θ. κληρονόμου ιδιότης ἢ δικαίωμα.

successible, ὁ δικαιούμενος νὰ κληρονομήσῃ.

successif, ive, ἀλληλοδιάδοχος, ἀλλεπάλληλος.

succession, θ. κληρονομία. par droit de —, κληρονομικῶ δικαίωματι — τὰ κληρονομούμενα ὑπάρχοντα — considerable, ἰκανή, σημαντικὴ κληρονομία — ἀλληλουχία — de rois, διαδοχὴ βασιλείων — d' idées, ἀλληλουχία ἰδεῶν.

successivement, ἀλληλοδιαδόχως, ἀλλεπαλλήλως.

successoral, e, καὶ ial, e, τοῦ διαδόχου, κληρονομικός.

succin, ἤλεκτρον, κ. κεχρὶμπάρι.

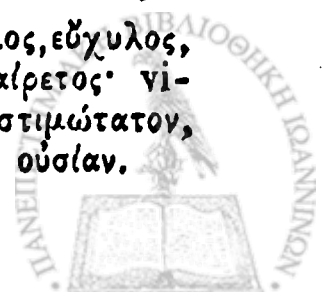
succinct, συνοπτικός, σύντομος, βραχύς, συνεσταλμένος.

succion, θ. ἐκμύζησις, ἀπορρόφησης, θηλασμός.

succomber, ῥ. οὐδ. ὑποπίπτω, ὑποκύπτω, ἀποκάμνω, νικῶμαι, ἡττῶμαι — à la tentation, ἐνδίδω εἰς τὸν πειρασμόν — dans un procès, ἀποτυχάνω ἐν τῇ δίκῃ, γάνω τὴν δίκην μου — ἀποθνήσκειν. le malade a succombé, ὁ ἀσθενὴς ἀπέθανεν.

succulence, θ. τὸ εὐχυμον, τὸ εὐζωμον, κ. νοστιμάδα.

succulent, e, εὐχυμος, εὐχυλος, εὐζωμος, νόστιμος, ἐξάφρετος. viande — e, φαγητὸν νοστιμώτατον, κ. ζωμερόν, μὲ πολλὴν οὐσίαν.

succursale, θ. ὑποκατάστημα·
—de la banque nationale, ὑποκατάστημα τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς·
—παρεκκλησίον· desservant de la succursale, ὁ ἱερουργῶν ἐν τῷ παρεκκλησίῳ.

succursaliste, ἐρημέριος παρεκκλησίου.

sucement, ἐκμύζησις.

sucer, ῥ. ἐν. ἐκμυζῶ, ἐκθηλάζω, κ. πιπιλίζω· —(μεταφ.) νηπιόθεν ἐθίζομαι· il a sucé cela avec le lait, μετὰ τοῦ γάλακτος ἐποτίσθη τοῦτο, ἤτοι νηπιόθεν ἔμαθεν αὐτό!

suceur, ἐκμυζητής.

sucoir, ἐκμυζητήριον ὄργανον τὸν ἐντόμων, θηλή.

sucou, μύζημα, τὸ ἐξόγκωια ἐκμυζήματος ἢ σφοδροῦ φιλήματος ἐπὶ τοῦ δέρματος.

sucoter, ἐξακολουθεῖν νὰ ἐκμυζῶ κατὰ μικρὸν κ. πιπιλίζω συχνά.

sucrer, τὸ σάκχαρι, ἢ σάκχαρ, κ. ἢ ζάχαρις· —candi, ἢ κεκρυσταλλωμένη ζάχαρις, κ. κάρδιον· —d'orge, ἢ συνήθης ζάχαρις τετηγμένη εἰς μικροὺς κολίνδρους.

sucré, e, σεσακχαρωμένος, κ. ζακχαρωμένος· γλυκύς· fruit—, ὀπωρικὸν σακχαροῦδες κ. ζακχαράτον· —(μεταφ.) ἐπιτήδευσις ἡδύτητος· langage—, (εἰρων.) μελίρρυτος λόγος, ἢ κάλλιον γλυκανάλατος· —οὐσ. θηλ. elle fait la—ée, κάνει τὴν νόστιμη, τὴν δύσκολον.

sucrer, ῥ. ἐν. σακχαρῶ, κ. ζακχαρόνω, γλυκαίνω διὰ ζακχαρέως.

sucrerie, θ. σακχαροποιεῖον· —πληθ. σακχαρωτά, γλυκίσματα, τραγήματα.

sucrier, σακχαροδοχεῖον, κ. ζακχαριέρα.

sucrier, ère, τῆς σακχαροποιίας· industrie—ière, ἢ βιομηχανία τῆς σακχαροποιίας.

sucrin, σακχαροπέπων, εἶδος πέπωνος,

sud, ὁ νότος, ἢ μεσημβρία· τὰ νότια μέρη τῆς γῆς· vent du—, ὁ εὖρος νοταπηλιώτης· νότιος ἄνεμος.

sudation, θ. ἰδρωσις.

sud-est, νοτιανατολικός.

sudiste, ἐκ τῶν νοτίων, νότιος ἢ ἀνθενωτικός, οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ τῶν νοτιωτέρων ἐπαρχιῶν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἐπὶ τοῦ ἐμφυλίου αὐτῶν πολέμου.

sudorifique, (ιατρ.) ἰδρωτικός· ταῦτὸ δὲ καὶ sudorifère, λέγεται.

sud-ouest, τὸ νοτιοδυτικὸν τοῦ ὁρίζοντος, τῆς ναυτ. προξίδος· vent du—, ὁ λίβ, κ. λίβας.

Suédois, e, Σουηδός.

suée, θ. (δημιώδ.) ἀνησυγία ἀινίδης καὶ ἐμφοδός.

suer, ῥ. ἐν. ἰδρῶ, ἐφιδρῶ, ἀριδρῶ, κ. ἰδρόνω· —(μεταφ.) faire—qqn, παρενοχλῶ τινα, κατατρέγω αὐτόν· —sang et eau, μοχθῶ, ἀγωνίζομαι ὑπερμέτρως.

sulette, θ. κολλητικὴ τις νόσος ἐκδηλουμένη διὰ πολλοῦ ἰδρωτός· ἰδρωπύρετος.

sueur, θ. ἰδρῶς, κ. ἰδρωτίας.

suffètes, πληθ. οἱ ἀνώτατοι ἄρχοντες τῶν Καρχηδονίων.

suffire, ῥ. οὐδ. (suffisant, suffi, je suffis), ἀρκῶ, ἐπαρκῶ, ἱκανός· ἀρκετός εἰμί· cent francs ne suffiront pas pour... ἑκατὸν δραχμαὶ δὲν θὰ ἐπαρκέσωσιν ἵνα... cela suffit. ἀρκεῖ τοῦτο· il suffit de dire que... ἀρκεῖ νὰ εἴπῃ τις ὅτι... suffit! ἀρκεῖ! φθάνει πλέον· je ne puis pas—à tout, δὲν δύναμαι νὰ ἐπαρκέσω εἰς ὅλα· se—, ἀρκεῖν, ἐπαρκεῖν ἑαυτῷ, μηδενὸς ἑτέρου ἔχειν χρεῖαν.

suffisamment, ἀρκούντως, ἐπαρκῶς, κ. ἀκετά.

suffisance, θ. τὸ ἐπαρκές, τὸ ἀρκοῦν, τὸ ἱκανόν, αὐτάρκεια· avoir sa—de blé, ἔχειν τὸν ἀρκοῦντα σίτον·—ἱκανότης·—αὐθάδεια, οἴησις· solle—, ἀνόητος οἴησις· à—, en—, ἀρκοῦντως, ἐπαρκῶς.

suffisant, e, ἐπαρκής, ἱκανός, ἀρκετός· somme—e, χρηματικὸν ποσὸν ἱκανόν·—ἐπλημένος, ἀλαζών, οἰηματίας· ton—, τόνος φωνῆς οἴησιν ἐμφαίνων, ἀλαζονικός·—οὐσ. c'est un suffisant· εἶναι οἰηματίας, ἀλαζών.

suffixe, κατάληξις, προσχρηματισμός.

suffocant, e, πνιγηρός.

suffocatif, θ. πνιγμός διὰ καπνοῦ, κόνεως κτλ.

suffoquer, ρ. ἐν. πνίγω διὰ καπνοῦ, βλαβεροῦ ἀερίου, κονιορτοῦ ἢ κωλύσεως τῆς ἀναπνοῆς· les sanglots le suffoquent, οἱ λυγμοὶ τὸν πνίγουσιν.

suffragant, ἐπίσκοπος τῷ μητροπολίτῃ ὑποτεταγμένος.

suffrage, ψῆφος· donner, refuser son—, δίδωμι, ἀρνοῦμαι τὴν ψῆφόν μου· ψηφοφορῶ· cette pièce a enlevé les—s du public, τὸ δρᾶμα τοῦτο ἐπέδοκιμάσθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἐχειροκροτήθη ὑπὸ τῶν θεατῶν.

suffusion, θ. ὑπόχυσις καχοχυμίας ὑπὸ τὸ δέρμα.

suggérer, ρ. ἐν. αἰνίττομαι, ὑπαινίττομαι, δίδοιμι νύξιν, ὑπενθυμίζω, ὑποβάλλω.

suggestion, θ. ὑπαινιγμός, ὑπενθύμισις, ὑποβολή, νύξις.

suicide, αὐτοκτονία, αὐτοχειρία.

suicidé, αὐτόχειρ, αὐτοκτονήσας.

suicider, se—, αὐτοκτονῶ, φονεύομαι, γίνομαι αὐτόχειρ.

suie, θ. ἀσέβλη, αἰθάλη, κ. καπνιά.

suif, στέαρ, λίπος, πάχος τετηγμένον, κ. ξοῦγγι.

suiffer, ρ. ἐν. ἀλείφω, χρίω μὲ λίπος·—un mat, χρίω, ἀλείφω, κ. ἀλειματόνω τὸν ἰστόν, τὸ κατάρτιον.

suin, ἀφρός, σκυρία τοῦ τῆς τετηγμένῃς ὑάλου.

suintement, στάξις, ἀπόρροια σχεδὸν ἀνεπαίσθητος.

suinter, ρ. ἐν. στάζω, ρέω κατὰ σταγόνας ἢ ἐκ τινος ἀγγείου· ἀπορρέω σχεδὸν ἀνεπαίσθητως.

Suisse, Ἑλβετός· Ἑλβετικός·—θυρωρὸς μεγάλης οἰκίας·—(τὸ πάλαι) σωματοφύλακες τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας·—ἐπιστάτης, εὐταξίας ἐκκλησίας.

suite, θ. συνοδεία, οἱ ἀκόλουθοι·—d'un prince, ἡ ἀκολουθεία, θεραπεία ἡγεμόνος, βασιλέως·—συνέχεια, ἐξακολουθήσις·—d'un discours, συνέχεια λόγου· la—au prochain numéro, ἡ συνέχεια ἐν τῷ πρῶτῳ φύλλῳ·—σειρά· une longue—de rois, μακρὰ βασιλέων σειρά·—de prospérités, de malheurs, σειρά εὐτυχιῶν, δυστυχιῶν·—ἐπακόλουθα, συνέπειαι· cette affaire aura des suites graves· αὕτη ἡ ὑπόθεσις θὰ ἔγῃ σοβαρὰ ἐπακόλουθα·—τάξις, ἀλληλουχία· paroles, raisonnement sans—, λόγοι, συλλογισμοὶ ἀνακόλουθοι... de—, κατὰ συνέχειαν, ἀλλεπαλλήλως· κατὰ σειράν, ἀδιακόπως· faire dix lieues de—, διανύειν δέκα λεύγας ἐν συνεχείᾳ· tout de—, εὐθύς, ἀμέσως· il faut faire cela tout de—, πρέπει νὰ κάμητε τοῦτο ἀμέσως· par—de, ἔνεκα, ἔνεκεν, ἐξ αἰτίας.

suivable, εὐακολούθητος.

suivant, e, ἐπόμενος, ἀκόλουθος, ὁ ἐξῆς· chapitre—, ἐν τῷ ἐπομένῳ κεφαλαίῳ·—οὐσ. πλ.θ. οἱ ἀκόλουθοι, οἱ βεράποντες· il a de nom-

breux—s, έχει πολυπληθείς ἀκολούθους, θεράποντας·—ούσ. θηλ. ή ἀκόλουθος, ή πρόσπολος, θεράπαινα ύψηλοτέρου βαθμού.

suisvant, (ή κατά πρόθεσις μέ αιτ) συμφώνως πρός...—le mérite, κατά τήν άξίαν·—le cas, κατά τήν περίστασιν·—la loi, συμφώνως πρός τόν νόμον·—que, καθ' όσον, καθ' ότι.

suisver, ιδέ suisser.

suisvi, ο, ἀκολουθούμενος·—τυνεχής, συνεπής, συναφής· raisonnement bien—, συλλογισμός καλώς εξαγόμενος· théâtre bien —, θέατρον πολύ συγναζόμενον.

suisvre, ρ. έν. (suisvant, suisvi, je suis, nous suisvons, je suisvis) έπομαι, ακολουθώ, παρακολουθώ, συμπαρακολουθώ·—un ami dans son exil, συνοδεύω φίλον εις έξοριαν·—un lièvre, un voleur, καταδιώκω λαγών ή κλέπτην· il faut—cet homme là, δέον να παρακολουθήση τις, να παρατηρήση, να κατοπτεύση τις τόν άνθρωπον τουτόν·—le cours d' un fleuve, κατά τόν ροήν του ποταμού βαίνω·—un chemin, όδόν τινα πορεύομαι·—(μεταφ.) έγχειμαι, παρισταμαι νοερώς· cette image me suit partout, ή εικών αύτη παρισταται μοι πανταχοῦ·—les traces de ses ancêtres, βαίνω επί τά έγνη των προγόνων, δηλ. πολιτεύομαι, διάγω, ζω ώς αυτοί, έπομαι τῷ παραδείγματι αυτών·—le chemin de la gloire, τήν της δόξης όδόν βαδίζω·—un discours, un raisonnement, άκροῶμαι προσεχτικώς λόγου ή συζητήσεως, συλλογισμού·—έπομαι κατά χρονολογικήν τάξιν· le printemps suit l'hiver, τό έαρ έπεται τῷ χειμῶνι·—une affaire, έγχειμαι, έπιλαμβάνομαι έπιμελ.ως πράγματός τινος·—

une profession, άσκήν έπάγγελματι·—une méthode, μεθόδῳ τινι χρῶμαι·—le conseil de qqn, τῇ συμβουλῇ, τῇ γνώμη τινός πελλομαι·—une mode, τῷ συρμῷ έπομαι, ακολουθώ, μιμούμαι τά του συρμού, z. τῆς μόδας·—des cours, εις παραδόσεις μαθημάτων φοιτώ·—ses goûts, τας έμαυτοῦ όρέξεις θεραπεύω, εις τας κλίσεις μου υπακούω·—un parti, άσπάζομαι τινα μερίδα, κόμμα· se—, έπεσθαι άλλήλοις ή άμοιβαίως· ces numéros ne se suivent pas, οί αριθμοί ουτοι δέν είναι έν τάξει, δέν έποντο άλλήλοις· (άπροσώπ.) il suit de là que... έντεῦθεν έπεται ότι...

sujet, άφορμή, αιτία, λόγος·—d'espérance, λόγος έλπίδος·—de crainte, αιτία φόβου·—de querelle, άφορμή έριδος·—υπόθεσις, θέμα, ύλη· le—d' une conversation, θέμα συνομιλίας, συνδιαλέξεις·—de tragédie, υπόθεσις τραγωδίας·—de tableau, θέμα εικόνοσ·—υπήκοος, υπό τήν έξουσίαν ή προστασίαν δυνάμεός τινος·—c'est un—loyal de sa Majesté Britanique, είναι υπήκοος πιστός της Αύτης Βρεταννικής Μεγαλειότητος· (άνατ.) άνατεμνόμενον πτώμα·—νόσος ήν θεραπεύει τις·—(γραμμ.) τό υποκείμενον της προτάσεως·—έπ'θ υποκείμενος·—à la mort, υποκείμενος εις τον θάνατον·—à se tromper, επιδεκτικός άπάτης, εύαπάτητος·—à la goutte, έπιρρεπής εις τήν άρθριτιδα, τήν ποδάγραν· homme—à caution, άνθρωπος άναξιόπιστος.

sujetion, υποταγή, εξάρτησις, δουλεία.

sulfate (χημ.) θεικόν άλας.

sulfaté, ο, μετά θεικού όξέιο· ήνωμένον·—de cuiivre, ο χαλκίτης· τό γάλλανθον.

sulhydrique (χημ.) acide—, υδροθειον.

sulfite (χημ.) θειϊδες ἄλας.

sulfure (χημ.) θειοῦχον.

sulfuré, ο, θειοῦχος, τεθειωμένος.

sulfureux, euse (χημ.) θειϊδης, eau, exhalaison sulfureuse, ὕδωρ, ἀναθυμίασις θειϊδης· acide—, θειϊδες ὄξύ.

sulfurique, acide—, θειϊκὸν ὄξύ.

sultan, σουλτάνος, αὐτοκράτωρ τῶν Τούρκων· ἐπιπλον τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν κυριῶν.

sultane, γυνὴ τοῦ σουλτάνου.

sultanin, χρυσοῦν νόμισμα τῆς Τουρκίας.

sultanine, μικρὰ καὶ ξανθὴ σταρὶς τῆς Σμύρνης.

sumac (βοτ.) εἶδος θάμνου καὶ δενδρίου, σύμακον, ἔρυθρον, χρυσοξύλον.

sunnite, σουννίτης, ἐμμένων εἰς τὰς ἀρχαίας παραδόσεις.

super, β. οὐδ. (ναυτ.) ἐμφράτομαι, δὲν διαρρέω πλέον.

superbe, υπερήφανος, μεγαλόφρων, ὑπέροφρος, ὑπερόπτης, ἐπηρεμένος, ἀλαζονικός· traiter qqn d'un air—, πρὸς τινα ὑπεροπτικῶς ἔγω ἢ φέρομαι· —λαμπρός, πολυτελής, μεγαλοπρεπής· de—s services de table, πολυτελεῖς τράπεζαι· femme—, γυνὴ ἐξαισίου κάλλους· cheval—, ἵππος λαμπρός· maison—, οἰκία μεγαλοπρεπής· —οὐσ. θ. ἀλαζονεία, υπερτηφάνεια· la—de satan, ἡ ἀλαζονεία τοῦ σατανᾶ.

superbement, υπερτηφάνως· μεγαλοπρεπέστατα.

supercherie, θ. παρὰκρουσις, δόλος, ἀπάτη.

supère, (βοτ.) ὑπέρτερος, calice—, κάλυξ, υπερτέρα μήτρα.

supérexcrétion, θ. ἀφθονος ἔκκρισις.

superfétation, θ. ἐπισύλληψις, ἐπικύησις· concevoir par—, διδου-

μον ἢ τρίτον ἐπικυῶ· —περισσειά ὕλης, πλεονασμός· —de sève, ἀφθονος χυμός· —le mots, πλεονασμός λέξεων.

superficie, θ. ἐπιφάνεια, τὸ ἐπιπολῆς, ἡ ἐξωτερικὴ ἔκτασις, τὸ τῆς γῶρας ἢ τοῦ ἀγροῦ ἐπίπεδον· la—de l'eau, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος· la—de la peau, ἡ ἐπιδερμὶς, épiderme· —(μεταφ.) γνῶσις ἀτελής, ἐπιπόλαιος, τῶν πραγμάτων· s'arreter à la—, ἐξετάζω ἐπιπολαίως, δὲν ἐμβαθύνω εἰς τὰ πράγματα.

superficiel, elle, ἐπιπόλαιος· plaie—elle, πληγὴ ἐπιπόλαιος, ἀβαθής· (μεταφ.) esprit, homme—, νοῦς, ἄνθρωπος ἐπιπόλαιος· μὴ ἐμβαθύνων εἰς τὰ πράγματα· des connaissances—elles, γνώσεις ἐπιπόλαιοι, ἤτοι ἀτελεῖς.

superficiellement, ἐπιπολαίως· —ἀτελῶς.

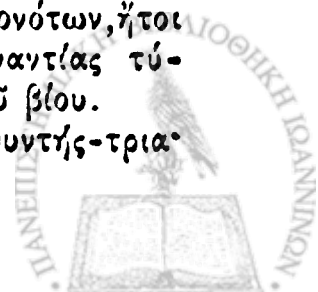
superfin, e, ὑπέρλεπτος, ἀριστος, κάλλιστος.

superflu, e, περιττός, πλεονάζων, ἀχρηστος· ornement—, κόσμημα περιττόν· regrets—s, λύπαι ἀνωφελεῖς, μάταιαι· —οὐσ. τὸ περιττόν, τὸ πλεονάζον, τὸ περισσεύμα.

superfluité, θ. περισσειά, πλησμονή, πλεονασμός, τὸ ὑπερβάλλον· —de paroles, πλησμονή, περισσειά λέξεων, πλεονασμός· que de—és! ὁποῖαι περιττολογίαι ἢ περιττὰ πράγματα!

supérieur, e, ἀνώτερος, ὑψηλότερος· —(μεταφ.) κρείττων, ὑπέρτερος, ἰκανώτερος, δεξιώτερος, ἰσχυρότερος· être—aux événements, ὑπέρτερον εἶναι τῶν γεγονότων, ἤτοι μὴ ἠττάσθαι ὑπὸ τῆς ἐναντίας τύχης, τῶν συμφορῶν τοῦ βίου.

supérieur, e, διευθυντής-τρια· —ἰγρούμενος-η.

supérieurement, ἐξόχως·
chanter, danser—, χορεύειν, ᾄδειν
ἄριστα.

supériorité, θ. υπεροχή, τὸ
ἐπέρτερον εἶναι—de courage, de
mérite, υπεροχή θάρρους ἢ ἀν-
δρείας, ἀξίας.

superlatif, ive, υπερθετικός·
(γρμμ.) υπερθετικοῦ βαθμοῦ.

superlativement, εἰς ἄκρον
υπερβαλλόντως.

superposer, β. ἐν. ἐπιτίθημι,
θέτω ἐπάνω, ἐφαρμόζω.

superposition, θ. ἐφαρμογή,
ἐπιβολή, ἐπιθεσις.

superstieusement, δεισιδαι-
μόνως.

superstitieux, euse, δεισι-
δαίμων.

superstition, θ. δεισιδαιμονία.

supin, (γρμμ.) λατ. σουπίον.

supination, θ. ὑπίασις ἀσθε-
νοῦς ἐπὶ τῆς κλίτης· — ἀναστροφή
τῆς χειρὸς δεικνυσούσης τὴν παλά-
μην.

supplantateur, ὑποσκελιστής.

supplantation, θ. ὑποσκέλισις.

supplanter, β. ἐν. ὑποσκέλλω,
πτερυίζω, παρακρούω, ἀνατρέπω,
ρίπτω κάτω· — (μεταφ.) ἐκβάλλω
τινὰ ἐν τῆς θέσεως, τῆς ὑπαλλη-
λίας του, ἀντικαθίστημι αὐτὸν ἐν
τῇ ὑπηρεσίᾳ.

suppléance, θ. ἀναπλήρωσις
ἄλλου, ἀντικατάστασις ἐν τῇ ὑπη-
ρεσίᾳ.

suppléant, e, ἕντανδρος, ἀνα-
πληρωτὴς ἄλλου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ·
juge —, δικαστικὸς ἀναπληρωτὴς·
un —, ἀναπληρωτὴς, ἀντικατα-
στάτης νεοσυλλέκτου ἐπ' ἀμοιβῆ.

supléer, β. ἐν. καὶ οὐδ. ἀνα-
πληρῶ· s'il faut plus de cent
francs je suppléerai le reste, ἐάν
χρειαζῶνται πλείω τῶν ἑκατὸν
δραχμῶν ἐγὼ προσφέρω τὸ ἐπιλοι-

πον·—ἀντικαθίστημι, ἐπέγω τόπον·
le génie supplée l'expérience, ἡ
μεγαλοφυΐα ἀναπληροῖ τὴν πείραν·
β. οὐδ. la valeur supplée au nom-
bre, ἡ ἀξία ἢ ἀνδρεία ἀντικαθίστασι
τὸ πλῆθος.

supplément, παράρτημα· συμ-
πλήρωμα· —de soldes, —de gages,
ἐπιμίσθιον· —προσθήκη εἰς τὸ τέ-
λος βιβλίου, παράρτημα, συμπλή-
ρωμα· —(γρμμ.) συμπλήρωμα γω-
νίας, παραπληρωματικὴ γωνία.

supplémentaire, συμπληρω-
ματικός, παραπληρωματικός.

supplémentairement, συμ-
πληρωματικῶς.

supplétif, ive, συμπληρωτι-
κός· ἀντικαταστατικός.

suppliant, e, ἱκετευτικός, πα-
ρακλητικός, ἱκετήριος· —οὐδ. ἱκε-
της· —is.

supplication, θ. ἱκεσία, παρά-
κλησις, δέησις ταπεινή, ἔνθερος.

supplice, σωματικὴ τιμωρία,
βάσανος, ἐσχάτη, μέγιστη τιμωρία
κόλασις· le mal de dents est un
—, ἡ ὀδονταλγία εἶναι βάσανος· le
dernier —, ἡ ἐσχάτη τιμωρία, ἡ
θανατικὴ ποινή· —(μεταφ.) πᾶν ὅτι
ἀνυπόφορον, προξενῶν ψυχικὸν ἄλ-
γος, ἀποστροφήν, φρίκην· ea vis
est pour moi un —, ἡ θέα του ὅτι
ἐμὲ εἶναι βάσανος· être au —, ὑπο-
φέρω μεγάλως· εἶμαι εἰς ἄκρον ἀνί-
συγος· —de Tantale, βάσανος τοῦ
Ταντάλου, τουτέστι τὸ μὴ δύνασθαι
ἀπολαῦσαι τοῦ σφοδρῶς ποθουμένου.

supplicié, e, ὁ δημόσιος θανα-
τωθεὶς, ὁ κατατομηθεὶς ἢ ἀπαργυ-
νηθεὶς ἢ ἄλλως θανατωθεὶς κακούρ-
γος· la tête d'un supplicié, ἡ τοῦ
κατατομηθέντος κεφαλὴ.

supplicier, β. ἐν. θανατῶ δη-
μοσίᾳ, κατατομῶ, ἀπαργυνοῦν κατ.

supplier, β. ἐν. ἐκλιπαρῶ, ἱκε-
τεύω, δέομαι θερμῶς καὶ ταπεινῶς.

supplique, θ. ἱκεσίας αἴτησις, ἀνὰ φρονιά.

support, στήριγμα, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα, στύλωμα.

supportable, ὑποστατός, φορητός, ἀνεκτός, ὑποφερτός: *douleur*—, ὀδύνη, πόνος ὑποφερτός: *cela n'est pas*—, τοῦτο δὲν εἶναι ἀνεκτόν, ὑποφερτόν.

supportablement, φορητῶς, ἀνεκτῶς, ὑποφερτῶς.

supporter, ῥ. ἐν. ὑποφέρω, ἀντέγω εἰς—*le froid*, ἀντέγω εἰς τὸ ψῦχος—ὑπομένω—*un malheur*, ὑπομένω, ὑποφέρω μεθ' ὑπομονῆς τὴν δυστυχίαν—ἀνέχομαι *je ne puis pas supporter cet homme*, δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, κ. δὲν τὸν χωνεύω.

supposable, δυνάμενος νὰ ὑποτεθῆ.

supposé, e, ὑποτεθειμένος, πλαστός, ψευδής: *testament*—, διαθήκη πλαστή: *cette circonstance*—*é*, τχύτης τῆς περιπτώσεως γενομένης δεκτῆς, ὑποτεθείσης—*telle ou telle circonstance*—*é*, δεδόσθω ἢ δεῖνα ἢ δεῖνα περίπτωσις—*que..*, δεδόσθω ὅτι, ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι.

supposer, ῥ. ἐν. ὑποτίθωμι, ὑποθέτω—εἰκάζω, συμπεραίνω—*un complot*, ὑποτίθωμι σκευωρίαν, μηχανορραφίαν—ὑπονοῶ, ἐννοῶ: *les droits supposent des devoirs*, εἰς τὰ δικαιώματα ὑπονοοῦνται καθήκοντα.

suppositif, ive, ὑποθετικός.

supposition, θ. ὑπόθεσις, εἰκασία, συμπεράσμα: *étrange*—, παράδοξος ὑπόθεσις ἢ εἰκασία—πλαστογραφία, παραποίησις—*d'un titre*, παραποίησις τίτλου, ἐγγράφου, γράμματος.

suppôt, συμπράκτωρ, ὑπηρέτης, ὄργανον—*de satan*, ὄργανον, δοῦλος τοῦ σατανᾶ, κακὸς ἄνθρωπος—

de Bacchus, ὀπαδὸς τοῦ Βάχου, μέθυσος.

suppression, θ. κατάργησις, παῦσις, ἀφάνισις: ἀφαίρεσις—*de personnes*, ἀπόκρυψις ἀνθρώπων—*des urines*, στραγγουσία, δυσουρία—*des menstrues*, ἐπίσχεσις τῶν ἐμμηνηίων.

supprimable, καταργητέος, παραλειπτέος, καταλυτέος, ἀφαιρετέος.

supprimer, ῥ. ἐν. καταργῶ, παύω—*un journal*, τὴν ἔκδοσιν ἡμερησίου τινός: κρύπτω—*un acte*, κρύπτω, ἐξαφανίζω ἔγγραφο, γράμμα—*une phrase*, παραλείπω μίαν φράσιν—*un imprôt*, καταργῶ φόρον τινά—*une circonstance*, παρασιωπῶ περιστατικόν τι.

suppuratif, ive, ἔμπυητικός, ἀποπυητικός.

suppuration, θ. πύησις, ἐκπύησις, διαπύησις, κ. ἔμπημα.

suppurer, ῥ. οὐδ. πυοῦμαι, σχηματίζω ἔμπυον, κ. ἔμπυόνω.

supputation, θ. ὑπολογισμός, κ. λογαριασμός.

supputer, ῥ. ἐν. ὑπολογίζω, ομαι, κ. λογαριάζω.

suprématie (-σι) ἡ ὑπεροχὴ, τὰ πρωτεία: *la*—*du pape*, ὑπεροχὴ ἧς ἀντιποιεῖται ὁ πάππας ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἱεραρχῶν τῆς χριστιανισύνης.

suprême, ὑπέρτατος, ἀνώτατος, ἄκρος: *dignité*—, τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα: *l'être*—, τὸ ὑπέρτατον ὄν, ὁ Θεός: *le*—*pouvoir*, ἡ ἀνωτάτη ὑπερτάτη ἐξουσία: *l'heure*—, ὁ θάνατος: *voici le moment*—, ἰδοὺ ἡ κρισιμωτάτη στιγμή—οὐσ. θηλ. (μαγειρ.) τρόπος τις τοῦ μαγικεῦσθαι φαγητὰ τινα.

sur, ἐπί, κ. ἐπάνω εἰς: *déposer un livre sur une chaise*, κατατίθωμι, ἐναποτίθωμι βιβλίον ἐπὶ ἔδρας—

ὑπέρ (μετ' αἰτ.) les nuages sont sur nos têtes, τὰ νέφη εἰσιν ὑπέρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· περί (μετὰ γεν.) écrire sur tel sujet, γράφειν περί τοῦ θεῖνα θέματος·—ἐπί (μετὰ γεν.) peindre sur la porcelaine, εἰκονίζειν ἐπὶ τῆς πορσελάντης ἐπὶ Σινικοῦ κεράμου·—(μετὰ αἰτ.) fondre sur l'ennemi, ὀρμᾶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐπὶ τὸν ἐχθρόν·—κατὰ (αἰτ.) ἐκ· juger—la mine, κρίνειν ἐκ τῆς ὕψεως·—le caractère, κατὰ τὸν χαρακτῆρα·—τὸ μέρος·—la gauche, πρὸς ἀριστεράν·—ἐν τῷ μέσῳ, μετὰξύ, ἐκ· un beau jour sur trois, μία καλὴ ἡμέρα ἐκ τριῶν·—mer et — terre, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν· la ville est située — la côte, ἡ πόλις κεῖται παρὰ τὴν ἀκτὴν· revenir—ses pas, ἐπιστρέφειν· revenir—sa promesse, ἀναίρειν, ἀθετεῖν τὴν υπόσχεσιν· nous sommes—la défensive, τηροῦμεν ἀμυντικὴν θέσιν· l'emporter—ἄφην, ὑπερτερεῖν τινος, νικᾶν τινά· compter—ἄφην, πέποιθα ἐπὶ τινί· tirer—ἄφην, σύρω συναλλαγματικὴν ἐπὶ τινος·—mon honneur, τιμῶς, εἰς τὴν τιμὴν μου (σοὶ ὀμνύω)·—ces entrefaites, τούτων γινομένων·—le champ, εὐθύς·—l'heure, ἀκριβῶς εἰς τὴν ὥραν·—le fait, ἐπ' αὐτοπόρω· coup—coup, ἀλλεπαλλήλως·—un signal donné ils coururent aux armes, σημείου δοθέντος ἔδραμον ἵνα ὁράξωσι τὰ ὄπλα.

sur, e, βέβαιος, ἀναμφίβολος· le fait est—, τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀναμφίβολον· j' en suis—, εἶμαι βέβαιος (περὶ τούτου)· bénéfice—, κέρδος βέβαιον·—ἀσφαλῆς, ἀκίνδυνος· route—e, ὁδὸς ἀσφαλῆς·—ἀλάνθαστος· remède—, φάρμακον τελεσφόρον· avoir le coup d'oeil—, κρίνειν ὀρθῶς ἐκ πρώτης ὕψεως·

avoir la main—e, χειρὶ σταθερᾷ καὶ ἀλάνθαστῳ ἀπτεσθαι, ἐργάζεσθαι· avoir le pied—, στερεῶ ποδὶ βαίνειν· le temps n'est pas—, ὁ καιρὸς φαίνεται ἀμφίβολος· avoir le goût—, διακρίνειν καλῶς τὰ καλὰ φαγητὰ ἢ κρίνειν ὀρθῶς περὶ διανοητῶν ἔργων· mettre qqn en lieu—, ἐν ἀσφαλεῖ ἔχειν ἢ τιθέναι τινά, δηλ. ὅπου οὐδὲν ἔχει νὰ φοβηθῆ ἢ ὅθεν δὲν δύνата νὰ φύγη· à coup—, ρουε—, βεβαίως, ἀναντιρρήτως, ἀλάνθαστως, βεβαίως, ἐξ ἀπαντος· un ami—, φίλος πιστός· un homme—, ἄνθρωπος ἀξιόπιστος.

sur, e, ὀξύς, κ. ξεινός.

surabondamment, ὑπεραρκούντως, περισσῶς.

surabondance, περισσεία, μεγάλη ἀφθονία.

surabondant, e, περισσός, ὑπερπλεονάζων.

surabonder, ῥ. οὐδ. ὑπεραφθονῶ, ὑπερπερισσεύω, ὑπερπλεονάζω.

suracheter, ῥ. ἐν. ἀγοράζω ὑπὲρ ἀξίαν, κ. ἀκριβά.

suraddition, θ. ἐπιπροσθήκη.

suraigu, e, ὀξύτατος.

surajouter, ῥ. ἐν. ἐπιπροστίθμι, κ. προσθέτω καὶ ἄλλο.

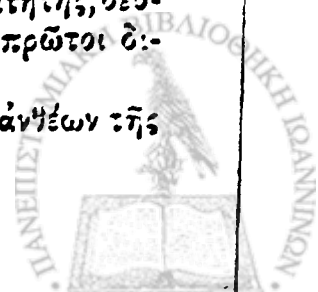
surandouiller, ἐπιικεράτιον τῆς ἐλάφου μείζον τῶν ἄλλων.

surannation, θ. ὑπεργρονιμός, ἀκύρωσις ἕνεκα βραδύτητος.

suranné, e, ἄκυρος ἐξ ἀργαιότητος, πεπαλαιωμένος·—προδεδικώς, γέρων· beauté—ée, κάλλος γεγηραχός, ἐν παρακμῇ· habit—, ἐνδυμα πεπαλαιωμένον, ἀχρηστον.

sur-arbitre, ἐπιδικαιτητής, δεύτερος δικαιοτητής, ὅταν οἱ πρῶτοι διογγωμῶσιν.

surard, ὄξος ἐκ τῶν ἀνθέων τῆς ἀκτίας, κ. κουροξυλιάς.

surate, κεφάλαιον τοῦ Κορα-
νίου.

surbaissé, e, (ἐπί θόλου) (ἀρ-
χιτεκτ.) ἀποκλινῆς ἐν μέσῳ, ὁ μὴ
ὀξὺς, μὴ σχηματίζων γωνίαν.

surbaissement, (ἀρχιτέκ.)
τὸ ποσὸν τῆς κλίσεως ἢ ταπεινώ-
σεως τῆς κορυφῆς θόλου.

surcharge, φορτίου, βάρους
προσθήκη· κ. παραφόρτωμα· —λέ-
ξις προσγεγραμμένη ἐπ' ἄλλης· —
(μεταφ.) ἐπαύξεισις.

surchargé, e, καταδαρῆς, ὑ-
περαγθῆς, βαρύφορτος, κ. παρα-
φορτωμένος.

surcharger, ῥ. ἐν. καταφορ-
τίζω, ὑπερβαρύνω, κ. παραφορ-
τόνω· — un cheval, τὸν ἵππον κα-
ταφορτίζω· — (μεταφ.) d' impôts,
ἐπιβαρύνω διὰ φόρων ἐπαγθῶν· —
γράφω ἐπ' ἄλλων γραμμάτων· — αἴτη
d' affaires, πάμπολλα πράγματα ἢ
ἀσβολίαν παρέχω τινί.

surchauffer, ὑπερθερμαίνω,
ὑπερπυρακτῶ.

surchauffure, θ. ὑπερπυρά-
κτωσις τοῦ σιδήρου.

surcomposé, e, (γρμμ.) πα-
ρασύνθετος.

surcouper, ῥ. ἐν. κόπτω ἐκ
δευτέρου.

surcroit, ἐπαύξεισις· προσθήκη,
ἐπίμετρον par—de bonheur, πρὸς
ἐπίμετρον εὐτυχίας.

surcroître, ῥ. οὐδ. ἐπιφύομαι·
—ἐπαυξάνω.

surdâtre, ὀλίγον κωφός.

surdent, ὀδούς πλεονάζων.

surdi-mutité, τὸ κωφάλαλον
εἶναι.

surdité, θ. κωφότης.

surdorer, ῥ. ἐν. ἐπιγρυσῶ, γρυ-
σόνω διπλῶς.

surdos, λωρίον δερμάτινον ἐπὶ
τῶν νούτων τοῦ ἵππου ἵνα κρατῆ
τάς ἰνίνας.

sureau (βοτ.) ἀκτέα, κ. κουφο-
φυλιά.

surelévation, θ. ὑπὲρ ἄλλον
ἢ ὑπερβολικὴ ἀνύψωσις, ὑπερύψωσις.

surelever, ῥ. ἐν. ὑψῶ ὑπὲρ ἄλ-
λον ἢ ὑπερβολικῶς· ὑπερυψῶ.

sûrement, βεβαίως· ἀσφαλῶς de
l' argent—placé, γρήματα ἀσφα-
λῶς τειοκισμένα· il lui est—arrivé
malheur, βεβαίως συνέβη αὐτῷ δυ-
στύχημα.

suréminent, ὑπερβαλλόντως
ἔξοχος.

surenchère, θ. ὑπερθεματισμός,
πλειστηριασμός.

surenchérir, ῥ. ἐν. ὑπερπλει-
στηριάζω, ὑπερθεματίζω.

surencherisseur, ὑπερθεμα-
τιστής, ὑπερπλειστηριαστής.

surérogation, θ. ἡ ὑπὲρ τὸ κα-
θῆκον ὑπηρεσία, χάρις, ἐκ περισσοῦ.

surérogatoire, πάρεργος, ὑπὲρ
τὸ καθῆκον γενόμενος.

suret, elle, ὑποξίς, κ. ξεινούτσι-
κος· pomme—tte, μῆλον ὑπόξεινον.

sureté, θ. ἀσφάλεια, ἔλλειψις κιν-
δύνου, ἀφοβία· voyager en—, περιο-
δεύειν, περιηγεῖσθαι ἀσφαλῶς· —ἐ-

γγύου, ἀσφάλεια ἐγγύησις· prendre
toutes ses—s, λαμβάνειν πᾶν μέ-

τρον προφυλακτικόν, ἀσφαλείας· ser-
gure de—, κλειθρον δυσκόλως δυ-

νάμενον νὰ διασθῆ· souper de—,
ἀσφαλιστικὴ διακλίς, θυρὶς ἀσφαλείας

τῆς ἀτμομηχανῆς ἀνοίγομένη ἐκ τῆς
πίσεως τοῦ ἀτμοῦ, καὶ κλειομένη

πάλιν μετριάζομένης τῆς ἐντάσεως.

surexcitation, θ. ὑπερβολικὴ
αὐξήσις τῆς ζωτικῆς ἐνεργείας, ὑπε-
ρερεθισμός.

surexciter, διεγείρω σφοδρῶς,
ὑπερερεθίζω.

surface, θ. ἐπιφάνεια· la—de la
terre, ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς· (μεταφ.)
ἡ ἐξωτερικὴ ὕψις· il ne faut pas
s'arrêter à la—des choses εἶναι

πρέπει να περιορίζεται εις εξωτερικήν ὄψιν τῶν πραγμάτων.

surfaire, ῥ. ἐν. (κλιθ. ὄν faire) βαρυτιμῶ, ὑπερτιμῶ, κ. ζητῶ ἀκριβά· ce marchand surfait, οὗτος ὁ ἔμπορος ζητεῖ πολὺ ἀκριβά.

surfaix, ἐπιζώστρα τοῦ ἵππου.

surfleurer, ῥ. οὐδ. ἐπανθῶ.

surgeon (βοτ.) παραφυάς, παραβλάστημα.

surgir, ῥ. οὐδ. προσορμίζομαι, ἐλλιμενίζομαι — ἀναφύομαι, ἀνατέλλω· de nouvelles difficultés surgirent, νέαι δυσκολίαι ἀνεφύησαν, ἀνεφάνησαν· il surgit beaucoup d'herbe, πολλή ἀνεβλάστησε γλόη· faire — du tombeau, ἐκ τοῦ τάφου ἀνεγείρω.

surhaussement, ἐρύψωσις θύλου ἀνωτέρου τοῦ τόξου αὐτοῦ.

surhausser, ῥ. ἐν. ἀνυψῶ, ἀφυψῶ θύλον ἀνώτερον τοῦ τόξου αὐτοῦ — (μεταφ.) βαρυτιμῶ ἔτι μᾶλλον — ὑπερτιμῶ τὸ ἤδη βαρύτιμον.

surhumain, ο, ὑπεράνθρωπος· effort — ἀγών ὑπεράνθρωπος.

surintendance, θ. γενική ἐπιτήρησις, ἐφορεία.

surintendant, ο (τὸ πάλαι) γενικός ἐφορος, ἀρχιέφορος — des finances, γενικός ἐπόπτης τῶν οἰκονομικῶν.

surintendante, γυνή τοῦ γενικοῦ ἐφόρου — διευθύντρια.

surir, ῥ. οὐδ. ὄξυνίζω.

surjet, συνεπιρραφή δύο ὑφασμάτων.

surjeter, ῥ. ἐν. συνεπιρράπτω.

surlendemain, ἡ μεθεπομένη, ἡ τρίτη ἡμέρα.

surmontable, εὐπερδλητός, ὑπερδατός.

surlonge, θ. ἐπίνωτον τοῦ βούς, κ. φιλέτρον.

surmener, ῥ. ἐν. καταπονῶ, κατακουράζω τὰ ὑποζύγια.

surmonter, ῥ. ἐν. ὑπερβαίνω, κ. περνῶ ἐπάνωθεν — (μεταφ.) — les difficultés, νικῶ τὰς δυσκολίας — les obstacles —, τὰ κωλύματα.

surmouler, ῥ. ἐν. ἀποτυπῶ τι ἐπὶ ἄλλου τύπου.

surmoult, τὸ ἐξ οἴνου γλεῦκος, τὸ πρὸ τῆς ζυμώσεως τοῦ οἴνου.

surmulet, (ἰγθ.) τρίγλη, μύλος, πλάταξ.

surmulot, εἶδος μεγάλου μυῶς τῶν ὄγρετῶν.

surnager, ῥ. ἐν. ἐπιπλέω, ἐπιπλάζω· le liège surnage, ὁ φελὸς ἐπιπλέει.

surnaturalité, θ. τὸ παρὰ φύσιν, ὑπερφυσικότης.

surnaturel, elle, ὑπερφυσικός.

surnom, ἐπόνημον, προσωνυμία, παρόνημον.

surnommer, ῥ. ἐν. ἐπωνομάζω, παρονομάζω, προσονομάζω, ἐπικαλῶ.

surnuméraire, ὑπεράριθμος, περιττός.

surnumerariat, τὸ ὑπεράριθμον εἶναι, ὁ γρόνος τῆς ἀμίσθου ὑπηρεσίας μεθιητεύοντος ὑπαλλήλου.

suros, τύλος, σκληρόν οἶδημα ἐπὶ τοῦ σκέλους ζώου.

suroxydation, (χημ.) ὑπεροξείδωσις.

suroxyder, ῥ. ἐν. (χημ.) ὑπεροξειδῶ.

surpassable, ὑπερδλητός, ὑπερδατός.

surpasser, ῥ. ἐν. ὑπερβαίνω, ὑπερτεροῦ, ὑπερβάλλω, κ. ξεπερῶ τοὺς ἄλλους — de toute la tête, ὑπερβαίνω κατὰ τὴν κεφαλὴν ὡς πρὸς τὸ ἀνάστημα — (μεταφ.) voilà qui surpasse ses moyens, τοῦτο δὲ ὑπερβαίνει τοὺς τρόπους, τὰ μέσα του, cet élève surpasse tous ses condisciples en talent, οὗτος ὁ μαθητὴς ὑπερβαίνει πάντας τοὺς

συμμαθητής του κατὰ τὴν εὐρυτάαν·
se—, ἀναδείκνυσθαι κρείττονα ἑαυ-
τοῦ.

surpaye, θ. δῶρον παρὰ τὸν
μισθόν, ἐπιμισθιον.

surpayer, ῥ. ἐν. ὑπεριωνοῦμαι,
ἀκριβοπληρώνω.

surpeau, ἐπίδερμις.

surplus, φαινόλης, ἱερατικὸν ἔν-
δυμα, λινοῦς χιτῶν.

surplomb, ἐπικλινές, τὸ μὴ κἀ-
θετον.

sumplomber, ῥ. οὐδ. ἐπικλί-
νω, ἐξέρχομαι τῆς καθείου γραμ-
μῆς· ce mur surplombe, οὗτος ὁ
τοίχος ἐπικλίνει.

surplus, τὸ ὑπερβάλλον, τὸ πε-
ρισσεῦον, τὸ περίσσευμα· au—, ἐπὶ
πλέον δέ, τὰ δ' ἄλλα.

surpousse, θ. ἐπιβλάστησις.

surprenant, θ. ἀπροσδόκητος,
παράδοξος, ἀπίθανος, ἀπορος, ἐκ-
πληκτικὸς.

surprendre, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς
prendre) τὸν ἀδικοῦντα ἐπ' αὐτο-
φώρῳ συλλαμβάνω· — un voleur,
συλλαμβάνω κλέπτην· — καταλαμ-
βάνω ἀπροσδοκῆτως· la pluie
nous a surpris ἡ βροχὴ κατέλα-
ξεν ἡμᾶς· — (μεταφ.) ἐκπλήτ-
τω, εἰς θάμβος κινῶ, θαμβῶ· cette
nouvelle m'a surpris, ἡ ἀγ-
γελία αὕτη μ' ἐξέπληξεν· — ἐξαπα-
τῶ· — la bonne foi, la crédulité,
ἐξαπατῶ τὸν καλοκάγαθον, τὸν ἐμ-
πιστευόμενον, τὸν εὐπιστον· — τέ-
γγη, κτῶμα· — une signature, διὰ
πονηρίας ἢ κολακείας λαμβάνω τὴν
ὑπογραφήν τινος· — συλλαμβάνω· —
une lettre, συλλαμβάνω ἐπιστο-
λὴν περιέχουσαν μυστικά.

surprise, θ. ἐκπληξις, θάμβος·
ἀπροσδόκητον· s' empurer d' une
place par—, κυριεύω φρούριον δι'
ἀπροσδοκῆτου ἐφόδου, δι' ἀπάτης·
— ἐκπληξις, θάμβος· causer une

grande—, προξενῶ μέγα θάμβος,
μεγάλην ἐκπληξιν· faire à qqn une
— agréable, χαροποιῶ τινα δι' ἀ-
προσδοκῆτου χάριτος.

surrénal, e, ἐπινεφρίδιος· glandes
surrénales, ἐπινεφρίδιοι ἀδένες.

sursaut, εν—, αἴφνης, ἐντρού-
μος· s' éveiller εν—, ἐγείρεσθαι,
ἀφυπνίζεσθαι τινα αἴφνης, ἐντρομον.

surséance, θ. (δικ.) ἀναβολή,
ὑπέρθεσις δίκης.

sursemer, ῥ. ἐν. ἐπισπεύρω τὴν
ἤδη ἐσπαρμένην γῆν.

surseoir, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. (sur-
soyant, sursis, je sursois, je
sursis, ἀναβάλλω· — l' exécution ἢ
à l' exécution d' un arrêt, ἀνα-
βάλλω τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως.

sursis, ἀναβολή.

surtaux, φόρος ἐπαγούης.

surtaxe, θ. φόρος πρόσθετος.

surtaxer, ῥ. ἐν. ἐπιβάλλω βα-
ρεῖς φόρους.

surtout, πρὸ πάντων, μάλιστα,
κυρίως.

surtout, ἐπιβλημα, ἐφεστρίς,
χλαίνα, ἐπανωφόριον· — μέγα τε-
χνούργημα χρυσογοικόν, τιθέμενον
ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν συμποσίοις.

surveillance, θ. ἐπιτηρήσις, ἐ-
παγρύπνησις.

surveillant, θ. ἐπιτηρητής, ἐ-
πιστάτης.

surveille, θ. ἡ πρὸ τῆς παρα-
μονῆς ἡμέρα.

surveiller, ῥ. ἐν. ἐπιτηρῶ, ἐ-
παγρυπνῶ, παραφυλάττω.

survenance, θ. (νομ.) ἐπέλαυ-
σις· ἀπροσδόκητος γέννησις τέκνου
τοῦ δωρητοῦ μετὰ κληροδότημα.

survendre, ῥ. ἐν. πωλῶ εἰς ὑ-
περβάλλουσαν τιμὴν, ἀκριβοπωλῶ.

survenir, ῥ. οὐδ. (κλίν. ὡς ve-
nir) ἐπέρχομαι ἀπροσδοκῆτως· ἐπι-
συμβαίνειν, ἐπιγίνεσθαι· la nuit
étant survenue, νυκτὸς ἐπιγενο-

μένης· avant que la vieillesse ne lui survienne, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν (Ἰλ. Ὀμ.) les affaires qui vous sont survenues, τὰ καταλαβόντά σε πράγματα· que t'est-il survenu? τί ἔπαθες;

survente, πώλησις εἰς τιμὴν ὑπέρογκον.

survider, ῥ. ἐν. ἐκκενῶ τὸ πλεονάζον δοχείου ἢ σάκκου.

survie, θ. ἐπιζῆσις, ἐπιβίωσις μετὰ τὸν θάνατον ἄλλου.

survivance, θ. τὸ δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τὸ ὑπουργημά τινος.

survivancier, ὁ δικαιοῦμενος νὰ κληρονομήσῃ ὑπουργημά τι.

survivant, e, ὁ ἐπιζῶν· le — des époux, ὁ ἐπιζῶν ἐκ τῶν συζύγων.

survivre, ῥ. οὐδ. (κλίν. ὡς vivre) ἐπιζῶ· (μεταφ.)—à son honneur, ζῶ ἔτι, ἀπολέσας τὴν τιμὴν, ἀτιμασθεῖς.

sus, ἐπί, ἐπάνω, κατεπάνω· courir sus à qqn, τρέχω κατ'ἐπάνω τινός· en—, ἐπὶ πλέον, ἔτι, πρὸς τούτοις.

sus (suce) ἄγε! ἐμπρός! sus mes amis! marchons! ἄγωμεν, φίλοι μου, βῆμα!

susceptibilité, θ. ὑπερευαισθησία πρὸς τὰς ὑβρεῖς, τὸ εὐερέθιστον.

susceptible, δεκτικός, ἐπίδεικτικός·—πρὸς τι εὐπαθής, εὐπαθῶς ἔχων·—d'amitié, εὐαίσθητος πρὸς φίλιν· ils ont une force de corps—d'endurer les fatigues, τὴν τοῦ σώματος ἰσχὺν ἔχουσιν ἱκανὴν φέρειν τοὺς πόνους.

susception, θ. ἡ τῆς ἱερωσύνης ἀποδοχή.

suscitation, θ. διεγερσις, ὑποκίνησις, προτροπή, παρόρμησις.

susciter, ῥ. ἐν. διεγείρω, ὑποκινῶ, προτρέπω, παρορμῶ· Dieu

suscita les prophètes, ὁ Θεὸς ἤγειρε τοὺς προφήτας·—une querelle, διεγείρω ἔριν, φιλονικεῖαν·—une sédition, —des ennemis contre qqn, διεγείρω στάσιν ἢ ἐχθροὺς κατὰ τινος.

suscription, θ. ἐπιγραφή ἐπιστολῆς, κ. ἐπανώγραμμα.

susdit, e, ὁ ῥηθείς, ὁ ἄνω εἰρημένος.

suspendu, e, ἀνερτημένος, ἐκκρεμής, κρεμάμενος.

susmentionné, e, ὁ προμνημονευθείς, ὁ ῥηθείς.

susnommé, e, ὁ ἄνωτέρω ὀνομασθείς, εἰρημένος· entre les—s il a été convenu ce qui suit... μεταξύ τῶν εἰρημένων συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς.

suspect, e, ὑποπτος· probité—e, χρηστότης, τιμιότης ὑποπτος· loi contre les—s, νόμος κατὰ τῶν ὑπόπτων.

suspecter, ῥ. ἐν. ὑποπτεύω, ὑφορῶ τινα.

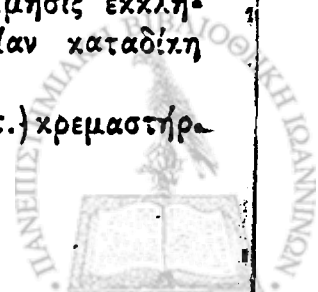
suspendre, ῥ. ἐν. αἰωρῶ, ἀνακρεμάννυμι, ἀναρτῶ, κρεμάννυμι πολυέλαιον·—(μεταφ.) ἀναβάλλω·—l'exécution d'un arrêt, ἀναβάλλω τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως·—sa marche, διακόπτω τὴν πορείαν·—un fonctionnaire, παύω προσκαίρως ὑπάλληλον·—un prêtre, ἱερέα ἀργὸν ποιῶ·—sa colère, τὴν ὀργὴν κατέχω.

suspied, λωρῖον τῶν πτερινιστήρων, ἐπισφύριον.

suspens, en-, μετέωρος, ἀέθαιος, ἀμφιροεπής, δισταζῶν ἐν ἀπορίᾳ· être en—sur le parti à prendre, ἐν ἀπορίᾳ εἰμί, διαπορῶ, τί χρῆ ποιεῖν.

suspense, θ. ἐπιτίμησις ἐκκλησιαστικὴ καὶ εἰς ἀργίαν καταδίκη ἱερέως.

suspenseur, (ἀνατ.) κρεμαστήρ·

suspensif, ἴνε, (νομ.) ἀναδλη-
τός, ἀναδλητικός, ἐπισχετικός, ἐφε-
κτικός· (γραμμ.) points—s, ἀποδι-
ωπητικά.

suspension, θ. αἰώρησις, ἀνάρ-
τησις—ἡ ἐκκρεμῆς κατάστασις, τὸ
ἐκκρεμές, ἡ ἐκκρεμότης· la—du
pentude, ἡ ἐκκρεμῆς κατάστασις,
τοῦ βάρους· ἡ ἐκκρεμοῦς τοῦ ὄρο-
λόγιου· le point de—, τὸ σημεῖον
τῆς ἐξαρτήσεως·—d' un prêtre,
προσωρινὴ παῦσις, ἀργία ἱερέως·—
d'armes, ἀναχωρῆ ὀπλων, ἐχει-
ρία·—de payement, στάσις ἐμπό-
ρου, σχεδὸν πτώχευσις.

suspensoir, ἡ suspensoire,
εἶδος ἐπιδέσμου κρεμαστοῦ.

suspicion, θ. ὑπόψια.

sustenter, ῥ. ἐν. διατρέφω, δια-
τηρῶ διὰ τῆς τροφῆς.

susurre, θ. ὑποσυριγμός.

sutural, e, aux, συναρθρωτι-
κός, ἀναοραφικός.

suture, θ. συνάρθρωσις τῶν ὀ-
στέων τοῦ κρανίου· (ἀνατ.) συρραφῆ
τῶν χειλέων πληγῆς.

suzerain, κυριάρχης, ἐπικυρί-
αρχος ὑποτελοῦς ἡγεμόνος.

suzeraineté, θ. κυριαρχία, ἐπι-
κυριαρχία, ἐπιθεσποτεία.

svelte, λεπτός, ἰσχνός, ῥαδινός·
—εὐστροφος, κ. σβέλτος.

sybarite, Συδαρίτης, ἄνθρω-
πος μαλθακός καὶ τρυφηλός.

sybaritisme, συδαριτισμός,
μαλθακότης τρυφηλότης.

sycamore, (βοτ.) συκομοιρέα.

sycophante, συκοφάντης, πα-
νοῦθος.

syllabaire, συλλαβιστικόν, ἀλ-
φαβητάριον.

syllabe, θ. συλλαβή.

syllaber, συλλαβίζω, τάττω
κατὰ συλλαβάς.

syllabique, συλλαβικός.

syllabus, (ἑκκλ. Ῥώμης) ὁ

σύλλαβος, κατάλογος σφαλεσῶν
δογμάτων καταδεδικασμένων ὑπὸ
τοῦ πάππα· ἰδὲ τὸ ἱστορικὸν μέρος.

syllapse, (γραμμ.) σύλληψις, ἦ
κατὰ τὸ νοούμενον συμφωνία.

sylléptique, (γραμμ.) συλλη-
πτικός.

sylogisme, (λογικ.) συλλογι-
σμός, ὁ περιέχων τὴν μεῖζονα πρότα-
σιν, τὴν ἐλάσσονα καὶ τὸ συμπέρασμα.

sylogistique, συλλογιστικός,
ἀνήκων εἰς συλλογισμόν.

sylphe, ἄρσ. sylphide, θ. (με-
σαιωνικὴ μυθολ.) δαιμόνιον ἐναέ-
ριον, νύμφη.

sylvains, δασόβιοι θεότητες,
φαῦνοι, ὄρυάδες·—γένος πτηνῶν
δασοβίων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

sylves, θ. πλθ. συλλογὴ ποιη-
ματίων.

sylvestre, δασόβιος, δασόφυ-
τος, δασογενής.

silviculture, θ. δασοκομία, ἡ
τῶν δασῶν ἐπιμέλεια.

symbole, σύμβολον· le chien
est le—de la fidélité, ὁ κύων εἶναι
τὸ σύμβολον τῆς πίστεως· le—
des apôtres, τὸ σύμβολον τῶν ἀ-
ποστόλων, τὸ τῆς πίστεως.

symbolique, συμβολικός.

symboliser, ῥ. ἐν. παρίστημι
συμβολικῶς· les anciens a' a' ent
symbolisé les forces de la na-
ture, οἱ ἀρχαῖοι παρέστησαν συμ-
βολικῶς τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως,
τὰς ἐπροσωποποίησαν.

symétrie, θ. συμμετρία.

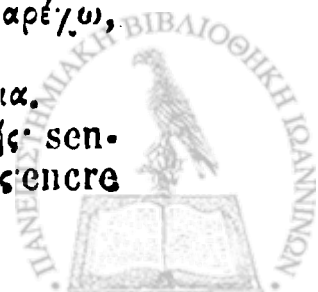
symétrique, σύμμετρος, συμ-
μετρικός.

symétriquement, συμμετρι-
κῶς, ἐν συμμετρίας.

symétriser, ῥ. ἐν. παρέγω,
καθίστημι σύμμετρον.

sympathie, θ. συμπάθεια.

sympathique, συμπαθής· sen-
tinent—, αἰσθημα συμπαθείας· encre

—, χημική σύνθεσις, δι' ἧς δύνανται νὰ γράψῃ τις χωρὶς νὰ φαίνεται ἡ μελάνη, πλὴν ἀφ' οὗ ἐκτεθῆ εἰς τὴν θερμότητα τοῦ πυρός.

sympathiquement, συμπαθῶς, συμπαθητικῶς.

sympathiser, β. οὐδ. συμπαθῶ, αἰσθάνομαι συμπάθειαν.

symphonie, θ. (μουσ.) συμφωνία, συναρμογή φωνῶν ἢ ὀργάνων — εἶδος μουσικῆς συνθέσεως πολυοργάνου.

symphoniste, μελοποιός συμφωνῶν.

symphyse, θ. (ἀνατ.) σύμφυσις, συναρμογή δύο ὀστέων, συνάρθρωσις σταθερά.

symptomatique, συμπτωματικός.

symptôme, (ἰατρ.) σύμπτωμα, νόσου σημεῖον — (μεταφ.) σημεῖον ἐν γένει, οἰωνός.

symptose (ἰατρ.) σύμπτωσις, ἱσχυνσις, ἀτροφία.

syn— (ἐν συνθέσει) συν—.

synagogue, θ. συναγωγή, ναός Ἰσραηλιτικός.

synalèphe, θ. (γραμμα.) συναλοιφή.

synallagmatique, συναλλαγματικός· **contrat**—, συμβόλαιον συναλλαγῆς, ἀγορᾶς, πωλήσεως, ἐνοικιάσεως.

synanthérées, (βοτ.) συνανθηροειδῆ φυτά.

synanthérique, (βοτ.) συνανθηρικός.

synchondrose, θ. (ἀνατ.) συγγόνδρωσις, ἔνωσις δύο ὀστέων διὰ χόνδρου.

synchrone, σύγχρονος.

synchronique, συγχρονικός, συγχρονιστικός.

synchronisme, συγχρονισμός.

syncope, θ. συγκοπή, λειποθυμία — (γραμμα.) συγκοπή γράμμα-

τος ἢ συλλαβῆς· οἶον **dénûment** ἀντὶ **dénûnement**.

syncoper, β. ἐν. συγκόπτω, κάμνω συγκοπήν.

syncretisme, (φιλος.) συγκρητική, ἔνωτική ἢ ἐκλεκτική φιλοσοφία.

syndic, σύνδικος, ἀντιπρόσωπος σωματείου, ὑπερασπιστής τῶν συμφερόντων αὐτοῦ.

syndical. e. aux, εἰς σύνδικον ἀνέκων, ὁ τοῦ συνδίκου.

syndicat, συνδικία, κ. τὸ συνδικάτον.

synecdoche ἢ **synecdoque**, θ. (σχῆμα ῥητορικόν) συνεκδοχή.

synérèse, θ. συναίρεσις.

synévrose, θ. συννεύρωσις.

syngultueux, euse, λυγγωδής, λυγματώδης.

synodal. e, aux, συνοδικός.

synodalemment, συνοδικῶς.

synode, ἡ σύνοδος.

synodique, συνοδικός.

synonyme, συνώνυμος.

synonymie, θ. συνωνυμία.

synonymique, συνωνυμικός.

synoptique, συνοπτικός, περιληπτικός.

synoque, συνοχή.

synovial, e, ἀρθροσάλικός.

syntaxe, θ. (γραμμα.) σύνταξις.

syntaxique, τῆς συντάξεως· **régle**—s, συντακτικοὶ κανόνες.

synthèse, θ. (φιλος.) ἡ σύνθεσις, ἡ συνθετικὴ μέθοδος.

synthétique, συνθετικός.

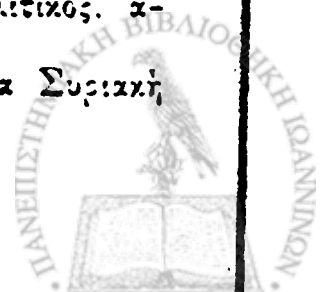
synthétiquement, συνθετικῶς.

synthétiser, β. ἐν. χρῶμαι τῇ συνθετικῇ μεθόδῳ.

syphilis, θ. ἡ σύφιλις, ἀρροδισιον νόσημα.

syphilitique, σφιλίτικος, ἀρροδισιακός.

syriaque, ἡ ἀρχαία Συριακή διάλεκτος.

syrien, ienne, Σύρος, ἐκ τῆς Συρίας.

syring (βοτ.) συρίγγη (ἄνθος) ἢ πασγαλιά, τὸ λιλά.

syrinx (μαλάκιον) σύριγξ.

syrtes, θ. αἱ σύρτις.

systematique, συστηματικός.

systematiquement, συστηματικῶς.

systematiser, ῥ. ἐν. συστηματοποιῶ, ὑπάγω εἰς σύστημα.

systeme, σύστημα.

systole, θ. (ιατρ.) συστολή τῆς καρδίας καὶ τῶν ἀρτηριῶν.

syzygie, θ. (ἀστρον.) συζυγία, ἀντίθεσις τῆς σελήνης ἢ ἄλλου πλανήτου πρὸς τὸν ἥλιον.

T

T, t, τὸ εἰκοστὸν στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου καὶ δέκατον ἕκτον τῶν συμφώνων.

ta. κτητ. ἐπίθ. ἢ σή, ἡ δική σου.

tabac (βοτ.) ἡ νικοτιανή, τὸ καπνόχορτον.

tabacique, τοῦ καπνοῦ ἢ ταμβάκου.

tabagie θ. αἴθουσα τοῦ καπνίσματος, καπνιστήριον.

tabarin, γελωτοποιὸς τῶν τριόδων.

tabarinage, γελωτοποιία.

tabatiere, ταμβακοθήκη, ταμβουδόγι, κ. ταμβακιέρα.

tabellion, συμβολαιογράφος, ἰδίως δὲ γωρῶν.

tabellionage (ἀρχ.) συμβολαιογραφία.

tabellioner, ῥ. ἐν. ἀντιγράφω συμβόλαιον.

tabernacle, σκηνητῶν Ἑβραίων. — ἡ σκηνή τοῦ μαρτυρίου ἐν ἣ ἐφυλάσσετο ἡ κιβωτός τῆς διαθήκης· la fête des—s, ἡ ἑορτὴ τῆς σκηνοποιίας τῶν Ἑβραίων. — μικρὸν ἐρμάριον ἐπὶ τῆς ἀγίας τραπέζης, ἐν ᾧ οἱ δουτικοὶ ἐγκλείουσι τὸ ἱερόν κιβώτιον, τὸ περιέχον τὴν θείαν κοινωνίαν.

tabescence, ἰσχνανσις, μαρασμός.

tabescent, e, φθισιῶν.

tabide (ιατρ.) πάσχων ἐκ μαρασμοῦ, φθισικός.

tabis, εἶδος μελαίνης μετάξης κυματώδους, ὑδατοφανοῦς (κ. μουαρὲ) μικροκόκκου.

tabiser, ῥ. ἐν κυματοποιῶ, παριστῶ ὑδατοφανές τὸ ὕφασμα.

tablature, διάγραμμα, σχέδιον παριστῶν τίνες ὁπαὶ δεόν νὰ κλείωνται ἵνα παράγῃται ἡ δεῖνα ἢ δεῖνα φωνή· — (μεταφ.) donner de la — à qqn, παρέχω πράγματά τι.

table, θ. τράπεζα· — τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης παρατεθειμένα φαγητά· avoir une—frugale, ἔχειν τράπεζαν λιτὴν· τουτέστι διαιτᾶσθαι λιτῶς· — πίναξ, κατάλογος· — de Pythagore, ὁ Πυθαγορικὸς πίναξ, κατάλογος· — des logarithmes, πίνακες λογαριθμικοί· — des chapitres ἢ — des matieres, πίναξ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ περιεχομένων κεφαλαίων ἢ ἀντικειμένων· — τὸ ἔγχωρον μέρος τοῦ μουσικοῦ ὄργανου, χορδοπίναξ· — de piano, χορδοπίναξ τοῦ κλειδοκυμβάλου les —s de la loi, οἱ πίνακες, αἱ πλάκες τοῦ δεκαλόγου, τοῦ δοθέντος παρὰ Θεοῦ τῷ Μωϋσῆ· les douze—s, κώδιξ νόμων δημοσιευθέντων ὑπὸ τῆς δεκανδρίας ἐν

Ῥώμη κεχαραγμένων δ' ἐπὶ δωδεκα ὀρειχαλκίων πλακῶν *sainte* —, κικλιδῆς χωρίζουσαι τὸν χορὸν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, παρὰ τὰς ὁποίας οἱ πιστοὶ κοινωνοῦσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων. — *d'hôte*, συσσίτιον ἐν ξενοδοχείῳ καθ' ὠρισμένας ὥρας, κοινή τῶν ἐνοικούντων τράπεζα. — *de nuit* οὐροδοχοκρύπτη, τετραπλευρος παρὰ τὴν κλίνην θήκη τοῦ οὐροδοχείου. — (μεταφ.) *riquer les* —s, παρασιτῶ. *aimer la* —, ἀγαπῶ τὰ καλὰ φαγητά, εἶμαι γαστρίμαργος, λίγνος. *tenir—ouverte*, ἐστὶ ὡς συνεχῶς τοὺς φίλους, ξενίζω τοὺς πάντας. *donner la* — à qqn, τρέφω τινά, παρέχω αὐτῷ τὴν τροφήν. *reformer sa* —, περιορίζω τὰς δαπάνας τῆς τραπέζης μου. *faire rase*, ἀποβάλλω τὰς παλαιὰς ἰδέας καὶ συνθηθείας καὶ εἰσάγω νέας, ἐπιδίδομαι εἰς μεταρρυθμίσεις.

tableau, πίναξ, εἰκὼν. —κατάλογος, πίναξ. —*chronologique*, πίναξ χρονολογικός. —ὁ μέλας πίναξ σχολείου. —ἀποψις χώρας ἢ ἀντικειμένων. *de cette hauteur on découvre un—magnifique*, ἐκ τοῦ ὕψους τούτου ἔχει τις ἐνώπιόν του ἀποψιν, θέαν μεγαλοπρεπῆ. *faire un—fidèle des guerres civiles*, εἰκονίζω πιστῶς τοὺς ἐμφυλίου πολέμους.

tableautin, μικρὰ εἰκὼν.

tablee, θ. ὁμάς συνεστιωμένων, πάντες οἱ συνευωχούμενοι.

tabler, β. ἐν. ὑπολογίζω. —*sur un événement*, ὑπολογίζω ἐπὶ τινος συμβάντος.

tabletier, ἰῆρε, ἀδακοπώλης, ὁ πωλῶν δάμας, ζατρίκια, κτλ.

tablette, θ. σανίς, κ. βάρφι. —γῦρος, γείσος· θριγγός. —*de chocolat*, πλάξ σοκολάτας. —πληθ. φύλλα περγαμηνῆς ἢ χάρτου ἅτινα φέρις μεθ' αὐτοῦ διὰ σημειώσεις,

δελτάρια, σημειωματάριον. — (μεταφ.) *rayez cela des vos tablettes*, μὴ στηρίζεσθε πλέον ἐπὶ τούτου, ἀπελπίσθητε ἐξ αὐτοῦ.

tableterie, θ. ἀδακοποιία, ἀβακεμπόριον.

tablier, περιζώμα, κ. ἐμπροσθέλα, ποδιά. —τὸ μέρος τοῦ ἀδακος ἐφ' οὗ παίζουσιν.

tabouret, θραῖνος, θρανίον, ὑποπόδιον, κ. σκαμνάκι. —*électrique*, ἠλεκτρικὸν ὑποπόδιον, μουνυτήρ.

tabourin, περιστροφικὸν ἐπικάλυμμα καπνοδόχης.

tac tac, τακ τακ, μίμησις κρότου.

tac, εἶδος ψώρας εἰς τὴν ὑπόκεινται: ἰδίως ὁ ἵππος ὁ κύων καὶ τὸ πρόβατον.

tacet (μουσ.) λέξις λατινικῆ σημαίνουσα σιγῶ, σιωπῶ. γρῶνται δ' αὐτῇ ἰδίως ἐν τῇ μουσικῇ δηλούση ὅτι μέρος τῆς μολπῆς, τοῦ μέλους, σιωπᾷ.

tachant, ε, (ἐπὶ ὑφασμάτων) ῥυπούμενος, κηλιδούμενος εὐκόλως.

tache, θ. σπίλος, ῥύπος, κηλὶς, κ. λεκές. (μεταφ.) ἐλάττωμα συγγραμματος ἢ καλλιτεχνήματος. —κηλὶς ἀτιμίας, στίγμα, αἵσχος, ὄνειδος.

tâche, θ. ἔργον δεδωμένον δι' ὠρισμένον χρόνον. *prendre à—de*, προσπαθῶ, ἀναλαμβάνω ἵνα.

tacher, σπιλῶ, κηλιδῶ, κ. λεκιάζω.

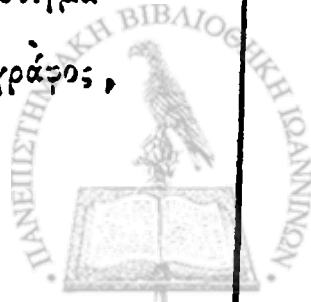
tâcher, β. οὐδ. προσπαθῶ, ἀγωνίζομαι.

tâcheron, ἐργολάβος κατ' ἀποκοπὴν μερικῶν ἔργων.

tacheté, ε, στικτός, κατάστικτος, πεποικιλμένος διὰ στιγμάτων, κ. πιτσιλιστός.

tacheter, στιζῶ, διαστιζῶ, καταστιζῶ, διαποικιλῶ διὰ στιγμάτων, κ. πιτσιλιζῶ.

tachygraphe, ταχυγράφος, στενογράφος.

tachygraphie, θ. ταχυγραφία, στενογραφία.

tachygraphique, ταχυγραφικός, στενογραφικός.

tacite, σιωπηλός, σιωπηρός, έννοούμενος· convention—, σιωπηλή, έννοουμένη συμφωνία, σύμβασις σιωπηρά.

tacitement, σιωπηρῶς, σιωπηλῶς.

taciturne, σιγηλός, οὐχι όμιλητικός, σιωπηλός, σιωπηρός.

taciturnement, σκυθρωπῶς, σιωπηρῶς, έν σιγή.

taciturneté, θ. σιωπηλότης, έγερυσία, σιωπηρότης, άποφυγή συνουμίας.

tact, άφή· έπαφή έλαφρά·—(μεταφ.) εύστοχία, σύνεσις, δεξιότης, όζύνοια, όρθοφροσύνη, όρθή κρίσις.

tacticien, τής τακτικής είδήμων, ίκανός περι την τακτικήν, την κατάταξιν του στρατου και των έλιγμων αυτου·—(μεταφ.) έχων νουν ρόνιμον προς εύρεσιν μέσων έπιτυχίας· πολυμήχανος.

tactile, άπτός, εύαφής, ψηλαφητός.

tactilité, θ. ψηλαφητότης·— εύαισθησία περι την άφήν.

tactique, ή τακτική, ή γνῶσις, έμπειρία περι την κατάταξιν του στρατου και τους έλιγμούς·—(μεταφ.) εύφυία προς εύρεσιν μέσων έπιτυχίας· το πολυμήχανον.

tadorne (όρνιθ.) είδος νήσσης.

tael, μονάς βάρους και νομισματος έν γρήσει έν τη νοτιω Άσία.

taenia, άδηφάγος σκώληξ έν τοις σπλάγγνοις, ταινία.

taffetas, λεπτόν ύφασμα μεταξωτόν, έν Σμύρνη γλάσον καλούμενον, Τουρκ. τζανφείσι.

tafia, οινόπνευμα κατασκευαζόμενον εκ του σισοπίου και του άφρου ζαχαροκαλάμου

taïaut, κραυγή κυνηγητική προς έμφύχασιν των κυνων άμα έμφανισθή το θήραμα.

taïcoun, άρχηγός τής κοσμικής έξουσίας έν 'Ιαπωνία.

taie, περίδλημα, περικάλυμμα προσκεφαλαίου·—έφηλότης του όφθαλμου. άργεμον.

taillable, φόρου ύποτελής, φορολογούμενος· le paysan était autrefois taillable et corveable, ό χωρικός το πάλαι υπέκειτο εις φορολογίαν και άγγαρείαν.

taillade, θ. τομή, έντομή, έπικοπή επί του σώματος ή εις ύφασμα.

taillader, ρ. έν. τέμνω, έπιτέμνω, κόπτω, έγκόπτω, κατατέμνω.

taillanderie, θ. έργαλειοποιία.

taillandier, έργαλειοποιός.

taillant, ο, μαχαίρας στόμα, άκή, άκωκή.

taille, θ. άκωκή, μαχαίρας στόμα· frapper d'estoc et de taille, πλήττω διά τής αίγμης και τής κόψεως του ξίφους·—τρόπος του κόπτειν πράγματά τινα· la taille des pierres, des arbres fruitiers, des habits, des plumes, des diamants, ή τομή των λίθων, των καρποφόρων δένδρων, των ένδυμάτων, των καλάμων, των άδαμάντων·—δένδρον άποκοπέν και ήδη αναβλαστανόν·—de deux ans, διετής κορμός δένδρου·—ή σκυτάλη (τσέτουλα) των άρτοποιων, έφ'ής χαράττουσι τον αριθμόν των επί πιστώσει άγοραζομένων άρτων·—φόρος έπιβαλλόμενος το πάλαι επί των έργατων· être exempt de la—, είναι τινα άπηλλαγμένον φόρου, άφορολόγητον· ή έν τῷ χαλκῷ ή άλλη τινη ύλη έντομή, χάραξις διά τής σμίλης· pierre de —, λίθος τεμνόμενος προς οίκυδομήν·—(μουσ.) basse taille, βαθύφωνά·—βαθύφωνος·

(χειρ.) ἐγγείρησις ἢ πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ λίθου τῆς κίστεως

taille, θ. ἀνάστημα κ. τουρκ. μπόγι· —de cinq pieds quatre pouces, ἀνάστημα πέντε ποδῶν καὶ τεσσάρων δακτύλων·—ὁ κορμὸς τοῦ σώματος ἀπὸ τῶν ὠμῶν μέχρι τῆς ὀσφύος·—svelte, ἀνάστημα λυγρὸν.

taillé, e, παρεσκευασμένος, ἐτοιμος· voilà votre besogne—έε, ἰδοὺ τὸ ἔργον ὑμῶν ἐτοιμὸν· il n'est pas—pour cela, δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ τοῦτο, δὲν εἶναι ἱκανός· homme bien—, ἄνθρωπος ῥωμαλέος καὶ εὐμορφος.

taille-douce, γαλκογραφικὸς πλῆγξ ἄνευ νιτρικοῦ ὀξέος ἐξεργασμένος.

taille-mèche, θρυαλλιοκόπος, κ. κηροψάλιδον.

taille-mer, τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ἐμβόλου πλοίου.

taille-plume, (ἐργαλ.) καλαμοκόπτης.

tailler, ῥ. ἐν. τέμνω, κόπτω ἵνα σχηματίσω·—une pierre, un arbre, une plume, τέμνω λίθον, δένδρον, κάλαμον·—en pièces une armée, καταστρέφω στρατόν·—de la besogne, παρασκευάζω, παρέγω ἐργασίαν·—des croupières à qqn. παρέγω τινὶ πράγματα, δυσκολίας·—(χειρ.) ποιῶμαι τὴν τῆς λιθιάσεως ἐγγείρησιν.

tailleur, ῥάπτης·—de pierres, λατόμος· ὁ τέμνων λίθους.

tailleuse, κόπτρια, ῥάπτρια.

taillis, ἢ bois—, ὑλοτομεῖον, θάσος δενδροκοπούμενον κατὰ καιρούς, λόγμη.

tailloir, (ἀρχιτεκτ.) ἐπιστύλιον, ἄδαξ.

tain, φύλλον λεπτὸν ἐκ κασιτέρου καὶ ὑδραργύρου, ἐπικολλωμένον ὀπίσθην κατόπτρου· ἵνα ἐξ αὐτοῦ γίνηται ἡ ἀντανάκλασις.

taire, ῥ. ἐν. (taisant tu, je fais, je tus), σιωπῶ, παρασιωπῶ, ἀποσιωπῶ τι, κρύπτω·—la vérité. ἀποσιωπῶ, κρύπτω τὴν ἀλήθειαν· se—, σιγῶ, σιωπῶ, δὲν ὁμιλῶ· δὲν κίμνω κρότον ἢ ἠόρυξον· faire—, ἐπιβάλλω σιωπὴν· faites—cet enfant, ἐπιβάλατε σιωπὴν εἰς τὸ παιδίον τοῦτο.

taisson, (ζωολ.) ὁ τρώγος· (ἱγθ.) εἶδος ἱγθύος τοῦ Χιλί.

talapoin, ἱερεὺς τοῦ Σιάμ καὶ τοῦ Πεγού τῶν Ἀνατ. Ἰνδιῶν.

talc ἢ talque (ὄρυκτ.) εἶδος σχιστολίθου, στεατίτης, τάλκον, μαρμάστι.

talcite (ὄρυκτ.) στεατίτης ὁ μαργαρώδης ἢ μαρμαρυγώδης.

taled, κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν Ἰουδαίων ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ταλέδ.

talent, τὸ (ἀρχ.) ἐλληνικὸν νόμισμα καὶ βάρος, τὸ τάλαντον·—(μεταφ.), φύσις, εὐφυΐα, γάρισμα· ἱκανότης·—ὁ εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἔσογος ἀνήρ.

taler, ῥ. ἐν. τραυματίζω, πληγόνω· cet homme m'a talé la main, οὗτος ὁ ἄνθρωπος μ' ἐπλήγωσε τὴν χεῖρα· se—, τραυματίζομαι, μωλωπίζομαι (ἀργαῖα λέξις.)

talion, ποινὴ ἀντὶ ὁμοίας βλάβης, ἴση τῷ ἀδικήματι, ἀντίποινον.

talisman, περλαπτον, φυλακτόν, τουρ κ. γαῦμαλ·—(μεταφ.) μαγεία, θαυματουργὸς δύναμις.

talismanique, μαγικὸς.

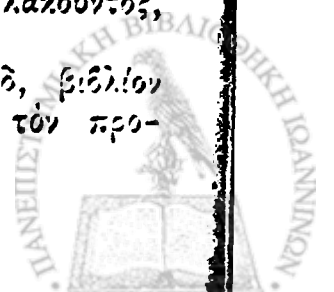
talle, θ. βλαστὸς παρὰ τὴν ῥίζαν δένδρου, παραελάστημα, παραφυάς.

taller, ῥ. ἐν. ἀναρῶ βλαστούς.

tallipot, εἶδος ροίνικος τῆς Κεϋλάντης καὶ τοῦ Μαλαβάρ.

talmouse, θ. εἶδος πλακοῦντος, κ. τυρόπητα.

talmud, τὸ Ταλμούδ, βιβλίον τῶν Ἰουδαίων περιέχον τὸν προ-

σορικόν νόμον, τὴν διδασκαλίαν τὴν ἠθικὴν καὶ τὰς παραδόσεις αὐτῶν.

talmudique, ταλμουδικός.

talmudiste, ταλμουδιστής, νομοδιδάσκαλος Ἰουδαῖος.

taloche, θ. (δημωμ.) ράπισμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

talon, πτέρνα τοῦ ποδὸς ἢ τοῦ ὑποδήματος· — γωνία ἄρτου· — τὰ μετὰ τὴν διανομὴν ἀπομένοντα χαρτιά τοῦ χαρτοπαιγνίου· — (ἀρχιτεκτ. κόσμημα) ταινία καμπυλόκοιλος, ἄνωθεν καμπύλη καὶ κάτωθεν κοίλη· — **de souche**, σχῆμά τι ἐντυπούμενον εἰς τὸ μέρος ὅπου πρέπει νὰ κοπῶσι τὰ φύλλα τοῦ διπλοτύπου· — **rouge**, (ἄλλοτε) αὐλικὸς ἔχων ἐρυθρὰς τὰς πτέρνας τῶν ὑποδημάτων· — (μεταφ.) **montrer les—s**, ἀπέρχομαι, φεύγω.

talonner, καταδιώκω ἐκ τοῦ σύνεργου· — (μεταφ.) ἐπείγω, κατεπέγω.

talonnieres, θ. πληθ. αἱ πτέρυγες τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγελιαφόρου τῶν θεῶν Ἑρμοῦ.

talqueux, euse, τῆς φύσεως τοῦ ὀσφυκτοῦ στεατίτου.

talus, κεκλιμένον ἐπίπεδον κατωφέρεια, τὸ πρηνές τάφρου, ἀναχώματος ἢ ἐπιτειχίσματος.

talutage (ἀρχιτεκ.) πλαγιοδομή, σχηματισμὸς πρानοῦς ἐν τῇ οἰκοδομῇ.

taluter, κτίζω ἐν εἴδει πρानοῦς, κεκλιμένου ἐπιπέδου.

tamanoir, ζῶν τι τῷ μυρμηκωφάγῳ παρεμφερές.

tamarin (βοτ.) ὀξυφοίνιξ, λαγανοφοίνιξ· — εἶδος μικροῦ πίθηκος τῆς Γουιάνης.

tamarinier (βοτ.) τὸ τοῦ ὀξυφοίνικος ἢ λαγανοφοίνικος μέγα καὶ ὡραῖον δένδρον τῶν θερμῶν κλιμάτων.

tamaris, μυρική, ἀγριομυρική

λέγεται δὲ καὶ tamarise καὶ tamarix.

tambour, τύμπανον· — **de basque**, τύμπανον μονόπλευρος μετὰ κροτάλων, κ. ντέφι· — κύλινδρον ὠρολογίου· — μικρὸς περίβολος ξυλουργείου μετὰ μιᾶς ἢ πλειόνων θυρῶν· — πλατεῖα παρὰ τὴν κυριωτέραν εἴσοδον οἰκοδομῶν τιῶν· **mener qqn—battant**, κακοποιῶ, φέρομαι τραχέως πρὸς τινα.

tambourin, τύμπανον ἐπίμηκες.

tambourinage, τυμπάνισμα.

tambouriner, β. οὐδ. τυμπανίζω, κρούω τὸ τύμπανον ἀκαταπαύστως.

tambourineur, τυμπανοκρούστης, τυμπανιστής.

tambour—maitre, δεκανεὺς τυμπανοκρούστης, διδάσκων τοὺς ἄλλους τυμπανοκρούστας.

tambour—major, ἀρχιτυμπανιστής.

taminier (βοτ.) γένος φυτῶν, τῶν σμιλακοειδῶν καὶ ἀσφαραγοειδῶν.

tamis, σινιστήριον, κόσκινον, κ. σήτα, κρησέρα.

tamisage, κοσκίνισμα, κρησέρισμα.

tamiser, β. ἐν. διαστήθω, κοσκινίζω, κρησερίζω.

tamiserie, θ. κρησερουργία· — κρησερουργεῖον.

tamiseur, κοσκινιστής.

tamisier, κοσκινοποιός, κοσκινοπώλης.

tampon, μέγα ξύλινον πῶμα, ἐπιδύστρα, κ. τάπα· — τιλτός τις μοτός, πῶμα, βύσμα ἐκ λίνου ἢ χάρτου· — μελανωτὴρ χαλκογραφικῶν εἰκόνων ἐκτυπούμενων.

tamponnement, ἐπίφραξις, βύσμα, ἐπιπωμάτωσις, κ. τάπωμα.

tamponner, β. ἐν. βύζω, φράτ-

τω, ἐπιπωμάζω, κ. ταπόνω — μελανῶ τὰς ἐκτυπούμενας χαλκογραφίας.

tam-tam, εἶδος κυβάλου σινικοῦ, χαλκοτύμπανον.

tan, φλοιοῦ ὀρυός, καστανέας κλ. εἰς κόκκιν μεταποιηθεὶς ἵνα χρησιμεύῃ πρὸς βυρσοδεψίαν.

tanaisie, θ. (βοτ.) συνανθεμῖς.

tancer, ῥ. ἐν. ἐπιπλήττω.

tanche, θ. (ἰχθ.) ὁ τίλλων.

tandis que, ἐν ᾧ, κ. ἐκεῖ που.

tandour, τὸ ταντούριον, τουρική θερμάστρα.

tangage, (ναυτ.) ὁ κατὰ μῆκος σάλος πλοίου.

tangara, (ὄρνιθ.) στρουθὸς ὁ ἀμερικανικός.

tangence, θ. (γεωμ.) ἐπαφή.

tangent, θ. (γεωμ.) ἐφαπτόμενος, ἐπαφή.

tangente, θ. (γεωμ.) ἡ ἐφαπτομένη (γραμμή) — (μεταφ.) s' échapper par la — ὑπεκφεύγειν ἐν συζητήσῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀντιπάλου.

tangibilité, θ. τὸ ἀπτόν, ψηλαφητότης.

tangible, ἀπτός, ψηλαφητός, κ. χειροπιαστός.

tangue, θ. εἶδος παραθαλασίου ἰλύος.

tanguer, ῥ. ἐν. (ναυτ.) σαλεύω κατὰ μῆκος, ἀπὸ πρῶρας εἰς πρῶμνην ταλαντεύομαι.

tanière, θ. φωλεὸς θηρίου.

tannage, βυρσοδεψία, κατεργασία τῶν δερμάτων.

tannant, θ. βυρσοδεψικός· e-corce — e, φλοιὸς βυρσοδεψικός· — (δημωδ.) ὀχληρός, ἀνιχρός.

tanne, θ. ὑπόφαιον οἶδημα σχηματιζόμενον ἐν τοῖς πόροις τοῦ δέρματος — ἐφελίς.

tanné, θ. ὑπόφαιος, ραιοκίτρινος.

tanner, ῥ. ἐν. βυρσεύω, βυρσο-

δεψῶ, κατεργάζομαι τὰ δέρματα — (μεταφ.) ἀνιῶ, ἐνοχλῶ.

tannerie, θ. βυρσοδεψεῖον.

tanneur, βυρσοδέφης, κ. ταμπάκης.

tannin (χημ.) πεψικὸν ὄξύ γρησιμεῦον ἰδίως εἰς τὴν βυρσοδεψίαν.

tant, τόσον, τοσοῦτον· il a tant d'amis que... ἔχει τόσους φίλους ὥστε... (ἀριθ.) il y aura tant pour vous, θὰ ἦναι τόσα δι' ὑμᾶς — εἰς τοιοῦτον βαθμόν· il a tant mangé qu'il s'est rendu malade.

ἔφαγε τόσον ὥστε ἠσθένησε· ne parlez pas tant, μὴ ὀμιλῆτε τόσον· j'ai tant marché, τόσον πολὺ περιεπάτησα!

tant mieux, ἄμεινον οὕτω, τοσοῦτω ἄμεινον, τόσῳ τὸ καλλίτερον· tant pis, τόσῳ τὸ χειρότερον, λυποῦμαι· τί νὰ γείνη;

tant pis pour vous, τόσῳ τὸ χειρότερον δι' ὑμᾶς· tant bien que mal, καλῶς κακῶς, οὕτως ἢ ἄλλως· tant soit peu, ὀλίγον τι, κ. λιγάκι.

tant s'en faut que, τοσοῦτου δεῖ, τοσοῦτου δεῖται, δεόμεθα, δεῖσθε, τοσοῦτον ἀπέχει, ὥστε... , πόρρω ἀπέχει· tant s'en faut que je sache, τοσοῦτον χρειάζομαι διὰ νὰ γνωρίζω, τόσον ἀπέχω τοῦ νὰ γνωρίζω· si tant est que... ἐάν ὑποθέσωμεν ὅτι... en tant que... καθ' ὅσον, καθ' ὅτι, καθ' ᾧ — et plus, πλείους, παμπληθής.

tantale, ὁ βασανιζόμενος ὡς τάνταλος, μὴ δυνάμενος ἀπολαῦσαι τοῦ ποθουμένου· — φιλάργυρος — (μεταλλ.) ταντάλιον.

tantalique, τανταλικός.

tante, θ. θεία.

tantet, ὀλίγον τι.

tantine, ὀλίγιστον, ἐλάχιστον· un — de pain, κομματάκι ψαμί.

tantôt, μετ' ὀλίγον, ἐντός ὀλίγου· j' irai —, θὰ ὑπάγω μετ' ὀλίγον· — οὐ πρό πολλοῦ, προ ὀλίγου.

je l'ai vu—, τὸν εἶδον πρὸ ὀλίγου· — ὅτε μὲν, ὅτε δέ, πότε μὲν, πότε δέ· — il est—d'un avis—d'un autre, ὅτε μὲν εἶναι ταύτης τῆς γνώμης, ὅτε δ' ἐκείνης.

taon, (tan) (έντομ.) οἶστρος, μύψ, κ. ἀλογόμυια.

tapage, θόρυβος, πάταγος, ταραχή, κρότος.

tapageur, θορυβοποιός, φωνοκόπος, κ. φωνακλᾶς.

tape, θ. (οἶκ.) βράπισμα, κ. μπᾶτσος.

tapé, ε, (ἐπὶ ὀπωρῶν) πεπλατυσμένος καὶ ἐξηραμμένος ἐν κλιβάνῳ, οἷον ἄπια, μῆλα, κτλ· — (μεταφ.) mot bien—, λέξις ἐκφραστικὴ καὶ κατάλληλος, εὖστογος.

tapécu, ὄχημα πολύσειστον.

tapet, ῥ. ἐν. τύπτω, δέρω.

tapette, θ. κόπανος διὰ ματα, κ. τῆς τάπαις.

tapin, τύμπανον πανον (δημῶδ.)

tapinois, φίλος.

tapioe

θρηπτικὸ

όκου.

taf

Α

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

το

tapisser, ῥ. ἐν. ἐπιστρώννω τὸ ἔδαφος ἢ δάπεδον διὰ ταπήτων· — περιπετάννυμι, ἐπικαλύπτω τοὺς τοίχους δι' ὑφασμάτων ἢ πεποικιλμένων χαρτίων.

tapisserie, θ. κεντητὸς τάπης ἢ ποίκιλμα ἐπὶ ἀραιοῦ ὑφάσματος πρὸς διαφόρους χρήσεις, ἢ ὑφ' διὰ τοῦ ἴστυ πρὸς ἐπίστρι

δαπέδου· — περιπετάσματ

καλύμματα τῶν

οἴκων διὰ πεπ

των ἢ χαρτε

γίας ἢ τῆ

tapiss'

λαμοστό

τοίων ἐ

οἴκων·

λόν δι' οὗ ὁ τυπογράφος ἰσοπεδοῖ
τὰ στοιχεῖα τῆς συντεθείσης σελίδος.

tarabiscot, ῥυκάνη σχηματί-
ζουσα κυμάτια ἐπὶ τοῦ ξύλου.

tarabuster, ῥ. ἐν. διακόπτω
δι' ἀκαίρων λόγων ἢ διὰ θορύβου,
ταράττω, ἐνοχλῶ.

tare (χλευαστ.) ταραρά· (γε-
κμητήριον.

tare, εἶδος τερατώδους ἀν-

έρουσι τῇ ἑορτῇ

τῇ τῆς Ἁγίας

μεσημβρινῆς

ἡδ' ἐν Τα-

υβος ἐν εἰ-

οησιμέ-

τανον.

υ-

tardiveté, θ. (κηπουρ.) ὀψιό-
της, ὀψικαρπία.

tare, θ. τὸ ἔλλιπές, τὸ ἔλλειμ-
μα, τὸ ἀπότριμμα τοῦ ἐμπορεύμα-
τος· il y a pour quatre kilogram-
mes de—, ὑπάρχει ἔλλειμμα τεσ-
σάρων χιλιογράμμων· —τὸ βάρος
τοῦ περιέχοντος τὸ ἐμπόρευμα σάκ-
κου, κιβωτίου, βαρελίου κτλ., ἀπό-
βαρον, τάρα.

taré, θ, διεφθαρμένος, φαῦλος,
ἄτιμος.

tarentelle, θ. ταραντέλλα, ὄρ-
χησίς τις τῶν πέριξ τῆς Νεαπό-
λεως τοῦ Ταρέντου.

tarentin, θ, Ταραντίνος.

tarentisme, ὑποτιθεμένη ἀσθέ-
νεια, ὡς προερχομένη ἐκ τῆς δῆ-
ξεως τοῦ φαλαγγίου, ἀράχνης φαρ-
μακερᾶς.

tantule, θ. τὸ φαλάγγιον, με-

τρήνη κοινωτάτη ἐν τοῖς

ἐντου, ἧς τὸ δῆγμα ἐ-

ὡς προξενούν νάρ-

λίαν, ἧτις μόνον

ἐθεραπεύετο·

être piqué

ἴνητον.

βλάπτω,

ré ces

πλαψε

ἴζω

ἴζω

—κέντρον τῶν ἐντόμων, δι' οὗ τρι-
πῶσι τὰς σκληρὰς οὐσίας.

tarif, διατίμησις ἐμπορευμάτων
ἢ φόρων.

tarifer, ῥ. ἐν. διατιμῶ, ὀρίζω
τὰς τιμὰς.

tarin, εἶδος στρουθίου.

tarir, ῥ. ἐν. ἐξαντλῶ, ἀποξηραί-
νω· —un puits, ἐξαντλῶ, ἀποξη-
ραίνω φρέαρ· — (μεταφ.) la paix
fait—les maux publics, ἡ εἰρήνη,

καταπαύει τὰ δεινὰ τῆς πολιτείας,
τοῦ λαοῦ· —ῥ. οὐδ. la source a
tari, ἡ πηγὴ (αἴφνης) ἐστείρυνσε·
la source est—e, (ἐκφράζει κατά-
στασιν) εἶναι ἐξηντλημένη· — (με-
ταφ.) ses pleurs ne tarisser
pas, τὰ δάκρυά της δὲν ἐξάντ-
ται, δὲν παύουσιν.

tarissable, ἀποξηραν-
τλητός.

tarissant, ο, ἐξα-
ξηραίνων.

tarissement,
ξάντλησις.

tarlatane,
πτόν τι καὶ

taroté,
τοῦ παιγνί-
δι γροα·

taro,
γνίου

ἄλλ.

τε

tarse, ὁ ταρσός, κ. τὸ κτένι τοῦ
ποδός, κοινῶς coup-de-pied.

tarsien, —ienne, τάρσιος, τοῦ
ταρσοῦ.

tarsier, (ζωολ.) εἶδος μαστο-
φόρων ἔχόντων τὸν ὀπίσθιον ταρ-
σὸν πολὺ μακρὸν.

tartan, Σκωτικὸν ὕφασμα πρι-
κίλόχρουν, πλινθι-
τράγωνα, κ. δαι

tartane, θ

χρήσει ἐν τῇ
νον ἱστίῳ.

tartare

τῶν

tasser, ρ. έν. σωρεύω, συσσωρεύω, έπισωρεύω, στιβάζω. — du foïn, σωρεύω, στιβάζω, θημωνιάζω ξηρόν χόρτον. — ρ. οὐδ. φύομαι, αύξάνω, γίνομαι πυκνότερος. l'ozeille commence à —, ή όξαλις άρχεται συμπυκνουμένη. — ύφιζάνω, κατακαθαίρω. le mur tasse,

κ. βουλα̃.
τιθώραξ, υπο-

έπίψαυσις,

αύω, έπι-
λη-

tatou, ό δασύπους, είδος τετραπόδου χελωνοδέρμου ή λεπιδοφόρου.

tatouage, ποικίλοις χρώμασι και σχήμασι διάστιξις του σώματος.

tatouer, ρ. έν. διαστίζω τó σῶμα ποικίλοις χρώμασι και σχήμασιν ώς οί βάρβαροι και άγριοί λαοί.

tatersall, δημόσιος τόπος, άγορά, έν ή πωλοῦνται και άγοράζονται ίπποι και άμαξαι.

tau, έντομόν τι βαμβακοειδές.

taudis, taudion, άθλιον και ρυπαρόν κατάλυμα, έλεεινή κατοικία.

taugour, μοχλίον του άξονος της άμάξης.

taupe, άσπάλαξ, κ. τυφλοπόντικος.

upe-grillon, έντομόν τι ρι-
ν.

er, άσπαλαχοθήρας.

re, θ. παγίς άσπαλάκων.

Γάλλος στρατιώτης επί

Ζ'. — έντομόν τι του
λεοπτέρων.

ή taupinée, σωρός
πτομένου υπό του

δαμάλι

βοῦς. έν έκ

άστερισμών

αῦρος.

θυσία

λα.

taux, διατίμησις τῶν τροφίμων· — διατίμησις τοῦ τόκου, τὸ τόσα τοῖς $\frac{0}{100}$ · — de cinq pour $\frac{0}{100}$, τόκος τῶν 5 $\frac{0}{100}$ · — ἡ διατίμησις, προσδιορισμὸς τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου· — d'assurance, τὰ ὠρισμένα ἀσφάλιστρα, τὸ πόσα τοῖς $\frac{0}{100}$ διὰ τὴν ἀσφάλειαν.

tavillon, σανίδιον ἐξ ἐλάτης χρησιμεῦον πρὸς ἐπιστέγασιν ἐν τισὶ χώραις.

tavaïole, λεπτὸν ὕφασμα λινοῦν μὲ παρυφὰς ἐκ τριχάπτου διὰ τὸ βάπτισμα, τὴν μετάδοσιν κτλ.

taveler, ῥ. ἐν. στίζω, ποικίλλω.

tavelle, θ. σειρεῖτιον.

tavelure, θ. διαποικίλισις κατεστιγμένου δέρματος.

taverne, θ. καπηλειον, οἴνοπωλειον.

tavernier, ière, οἴνοπώλης, κάπηλος.

taxateur, ὁ διατιμῶν· ὁ ἐπιβάλλων φόρους.

taxation, θ. ἡ τῶν τροφίμων διατίμησις, ἡ πρᾶξις τοῦ διατιμᾶν.

taxe, θ. ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ὠρισμένη τιμὴ ἐπὶ τινῶν τροφίμων· — φόρος ἐπιβαλλόμενος ἐν τισὶ περιπτώσεσιν· mettre une — sur les riches ἐπιβάλλειν φόρον ἐπὶ τῶν πλουσίων· — φόρος ἐν γένει· payer sa —, ἀποτίνειν τὸν φόρον· — ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ τῶν δικαστῶν ὀριζομένη ἀπότισις τῶν ἐξόδων τῆς δίκης καὶ ἀμοιβῆς τοῦ συμβολαιογράφου.

taxer, ῥ. ἐν. διατιμῶ ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας τὰ τρόφιμα· — ἐπιβάλλω φόρον· — (μεταφ.) κατηγορῶ· — qqn d'avarice, κατηγορεῖν τινα ἐπὶ φιλαργυρίας.

taxis, (χειρ.) τάξις, πλείσις τῆς ἐντεροκήλης ὑπὸ τῆς χειρὸς πρὸς συστολήν αὐτῆς.

tayon, νέον δένδρον διατηρούμε-

νον, ἐν ὑλοτομίῳ μετὰ τὴν τρίτην τομήν.

tchèque, ἡ τῶν Βοημῶν ἢ Τσέχων γλῶσσα.

te, αἰτ. καὶ δοτ. τῆς προσωπ. ἄντων. tu, σύ, αἰτ. σέ· δοτ. σοί, εἰς σέ.

té, διάταξις ἢ κατάταξις πολλῶν μεταλλευτικῶν καμίνων ἐν σχῆμ.

technique, τεχνικός· terme —, τεχνικός ὄρος.

techniquement, τεχνικῶς.

technologie, θ. τεχνολογία, ἤτοι ἱστορία καὶ περιγραφή τῶν διαφόρων τεχνῶν· — τὸ σύνολον τῶν τεχνικῶν ὄρων τέχνης τινὸς ἢ ἐπιστήμης.

technologique, τεχνολογικός· dictionnaire —, λεξικὸν τεχνολογικόν, ἤτοι περὶ τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν πραγματευόμενον.

teck ἢ **tek**, μέγα δένδρον παρέχον ξυλείαν πρὸς ναυπηγίαν.

tectrices, θ. ἐπιστεγαστρίδες, πτερὰ ἐπικαλύπτοντα τὰς πτέρυγας καὶ τὴν οὐράν.

te deum, (Λατ.) δοξολογία.

tégument, (ἀνατ.) περικάλυμμα ὑμῆν, ἐπιδερμῖς.

tégumentaire, ὑμενοειδῆς, ἐπιχαλυπτικός.

teignant, e, βαφικός.

teignasse, ἰδὲ lignasse.

teigne, (ἐντομ.) σῆς, σιφτη, κ. βότρυδα· — (παθολ.) λεπίς, ἀγώρ, κνύος, κνύζα, ψωρία τῆς κεφαλῆς, κ. κασιῶα· — ἔλκος δυσωδῆς τοῦ ποδὸς τοῦ ἵππου.

teigneux, euse, κνουῶδης, ἀγώρα ἢ λεπίδα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ψωριῶν κ. κασιδιάρης.

teillage, ἰδὲ tillage.

teille, ἰδὲ tille.

teiller, ἰδὲ tiller

teindre, ῥ. ἐν. (teignant, teint, je teins, nous teignons, je tei-

gnis)· βάπτω ὑφασμα, κ. βάρω· — en bleu, — en rouge, βάπτω κυανούν, βάπτω ἐρυθρόν· — ses mains dans le sang de qqn, ἐμδάπτειν τὰς χεῖρας ἐν τῷ αἵματι τινος, ἤτοι ρονεύειν αὐτόν.

teint, e, (παθ. μετ. τοῦ ἀνωτέρω) βεδωμένος.

teint, βαρῆ· bon—ἡ—solide, ἡ στερεὰ βαρῆ· mauvais—, ἐξίτηλος βαρῆ· le—du visage, ὁ χρώς. τὸ χρώμα τοῦ προσώπου, ἡ χροιά· beau—, ἡ εὐχροία, καλὸν χρώμα τοῦ προσώπου· vilain—, κακόχροια· qui a le—fleuri, χροανθής, ἔχων ζωηρόν χρώμα· —pâle, ὠχρότης τοῦ προσώπου.

teinte, θ. χρώμα ἐξ ἀναμίξεως χρωμάτων· —grise, χρώμα λευκόχραιο, κ. ψαρὸν· —βαθμὸς χρωματισμοῦ· —forte, βαθύ, ζωηρόν χρώμα· demi—, ὠχρόν, ἀμυδρόν χρώμα, ἡμίχροια· —plate, χρώμα ὀμαλόν, ὁμοειδές.

teinter, χρωματίζω μὲ λεία, ὀμαλὰ, ὁμοειδῆ χρώματα.

teinture, θ. ἡ βαρική τέχνη· — τὸ βάλμα, ἡ βαρῆ· —(φαρμακ.)βάλμα, φάρμακον· drap d'une belle—, ὑφασμα, ἐριοῦχον καλῆς βαρῆς· —(μεταφ.) προπαίδευμα, στοιχεῖα· prendre une—de qqc· ἐπιπολαίως, ἀκροθιγῶς μανθάνω τι· demi—, ὑπόχρωσις, ἡμίχροια.

teinturerie, θ. βαρεῖον, κ. Τουρκ. μπογιατζῖδικον· —ἡ βαρική τέχνη.

teinturier, βαρεύς, κ. μπογιατζῆς.

tel, θ. telle, τοιοῦτος, τοιαύτη, κ. τέτοιος· —α· —οῖος, ὅποτος· tel père, tel fils, οἷος ὁ κατῆρ τοιοῦτος καὶ ὁ υἱός· —maitre—élève, οἷος ὁ διδάσκαλος τοιοῦτος καὶ ὁ μαθητής· —τηλικούτος· sa memoire est telle que... τοσοῦτον ἰσχυρόν

μνημονικὸν ἔχει ὥστε... je vous rends votre livre—quel, ἀποδίδω ὑμῖν τὸ βιβλίον ἐν καλῇ καταστάσει· je vous le donne—quel, δίδωμί σοι αὐτὸ ὡς ἔχει, κ. ὅπως ὅπως· —άντων. ἄορ· —rit aujourd'hui pleurera demain, ὁ δεῖνα γελᾷ σήμερον, ὅστις αὔριον θὰ κλαύσῃ· un—m'a dit que vous étiez malade, εἷς τις, κάποιος, μοὶ εἶπεν ὅτι ἦσθε ἄρρωστος.

téiamons, ἀγάλματα ὑποδαστάζοντα κροωνίδας, διαζώματα.

télégramme, τηλεγράμμα, τηλεγράφημα.

télégraphe, ὁ τηλεγράφος· —aérien, ὁ διὰ σημείων τηλεγράφος· —éléctrique, ὁ γνωστός ἠλεκτρικὸς τηλεγράφος· —sous-marin, ὑποθαλάσσιος, ὑποβρύχιος τηλεγράφος.

télégraphie, τέχνη τοῦ διευθύνειν τηλεγράφον, τηλεγραφική, τηλεγραφία.

telegraphier, ὁ. ἐν. τηλεγραφῶ.

télégraphique, τηλεγραφικός· dépêche—, τηλεγράφημα, τηλεγραφική ἀγγελία.

télégraphiquement, τηλεγραφικῶς.

téléphone, τηλεφώνον, μηχανήμα δι' οὗ μεταδίδεται μακρὰν ἢ ρωνή καὶ ὁ προφορικὸς λόγος.

téléphonie, θ. τέχνη τοῦ συγκοινωνεῖν κατὰ μικρὰς ἀποστάσεις διὰ τοῦ τηλεφώνου.

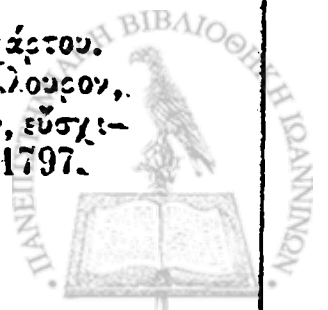
télescope, τηλεσκόπιον.

télescopique, τηλεσκοπικός.

tellement, οὕτω· τοσοῦτον· —que, οὕτως ὥστε· —quellement, ὅπως ὅποτε.

tellière, εἶδος ὠραίου χάρτου.

tellure (ὀρυκτ.) τὸ τελλουρον, μέταλλον λευκὸν ὑποκύανον, εὑριστον, ἀνακαλυφθὲν ἐν ἔτει 1797.

tellurique, acide—, τελλουρικόν ὄξύ.

téméraire, προπετής, ἰταμός, μάλλον τοῦ δέοντος θρασύς, παράτολμος.

témérairement, προπετῶς, θρασέως, ἰταμῶς, παρατόλμως.

témérité, θ. προπέτεια, ἰταμότης, θρασύτης, τόλμη, αὐθάδεια.

témoignage, μαρτυρία· κατάθεσις·—(μεταφ.) τεκμήριον, δείγμα, ἔνδειξις·—d'amitié, τεκμήριον φιλίας·—de la conscience, ἡ τῆς συνειδήσεως μαρτυρία, ἢ τοῦ ἔγκριστος, ἐπιδοκιμασία, φυσικὸν αἶσθημα τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ·—des sens, ἡ μαρτυρία τῶν αἰσθήσεων· faux—, μαρτυρία ψευδῆς· en appeler au—de qqn, ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τινός.

témoigner, ῥ. οὐδ. μαρτυροῦ·—contre qqn en justice, μαρτυροῦ κατὰ τινος ἐπὶ δικαστηρίου· ῥ. ἐν·—δηλοῦ, δεικνύω, ἐκφράζω·—de la joie, ἐκφράζω χαρὰν.

témoin, μάρτυς, ὁ προσφερόμενος νὰ μαρτυρήσῃ ὡς ἰδὼν ἢ ἀκούσας τι·—ὁ προσκαλούμενος ἵνα μαρτυρήσῃ εἰς συμβόλαια, νὰ ὑπογραφῇ ὡς μάρτυς· être—d'une scène touchante, παρευρίσκομαι ὡς θεατῆς, γίνομαι αὐτόπτης συγκινητικοῦ τινος γεγονότος·—σημεῖον, ἀπόδειξις· cette cathédrale est un—de la piété de nos aïeux, οὗτος ὁ καθεδρικός ἢ μητροπολιτικός ναὸς εἶναι μάρτυς τῆς εὐσεβείας τῶν προπατόρων ἡμῶν·—oculaire, αὐτόπτης μάρτυς· prendre qqn à—, ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τινός· les—s d'un duel, οἱ μάρτυρες μονομαχίας· Ἡ λέξις αὕτη ἀορίστως λαμβανομένη δέχεται τὸ σημεῖον τοῦ πληθ. μόνον ὡς ἑξῆς· leur entretien aura lieu sans—s, ἡ συνδιάλεξις αὐτῶν ἔσται ἄνευ μαρ-

τύρων· vous m'êtes—s que, μοὶ εἶσθε μάρτυρες ὅτι· δὲν λαμβάνει δὲ ἐν τοῖς· je vous prends tous à—, ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν ὑμῶν πάντων·—les blessures qu' il a reçues, μάρτυρες αὐτῶ εἰσι τὰ τραύματα ἃ ἔλαβεν,

tempe, θ. κρύταφος, κ. μηλίγγι.

tempérament, κρᾶσις, κατασκευὴ τοῦ σώματος·—robuste, εὐρωστος κρᾶσις·—chétif, κρᾶσις καχεκτικῆ·—φύσις, χαρακτήρ·—violent, ὀρμητικός, βίαιος χαρακτήρ·—(μεταφ.) μετρίασις, μέσα συνδιλλαγῆς· avoir du—, πρὸς ἀφροδίσια ὀρμὴν ἔχειν.

tempérance, θ. ἐγκράτεια, ἡ τῶν σιτίων μετριότης, ὀλιγοτροφία·—ὀλιγοποσία, νηφαλιότης, σωφροσύνη.

tempérant, θ, ἐγκρατής, σωφρων, μέτριος ἐν παντί, μετριοπαθῆς· οἴνου ἐγκρατής, νηφάλιος.

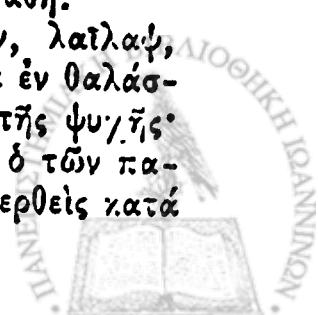
température, θ. ἡ τοῦ ἀέρος κατάστασις ἢ κρᾶσις·—θερμοκρασία· βαθμὸς θερμότητος· bonne—, ἡ εὐκρατος τοῦ ἀέρος κατάστασις, εὐκρασία· mauvaise—, δυσκρασία.

tempéré, θ, εὐκρατής, οὔτε πολὺ θερμὸς οὔτε πολὺ ψυχρὸς· climat—, κλίμα εὐκρατον· (μεταφ) style—, ὕφος μεμετρημένον, οὔτε χαλαρόν, οὔτε πάλιν πολὺ ὑψηλόν,

tempérement, εὐκραῶς, ἐγκρατῶς, ἐν δέοντι μέτρον.

tempérer, ῥ. ἐν. συγκεράννυμι, συμμιγνύω, μετριάζω·—la chaleur, la sévérité, μετριάζω τὴν θερμότητα, τὴν αὐστηρότητα· l'âge tempère les passions, ὁ χρόνος μετριάζει, πραῦνει τὰ πάθη.

tempête, θ. κλύδων, λαίλαψ, θύελλα, σάλος, τρικυμία ἐν θαλάσση·—(μεταφ.) ταραχὴ τῆς ψυχῆς· les—s des passions, ὁ τῶν παθῶν σάλος·—διωγμὸς ἐγερθεῖς κατὰ

τινος· laisser passer la—, ν'ἄρῃση τις νὰ παρέλθῃ ἡ τρικυμιά·—πολιτικάι παραγαί ἐν τινι κράτει

tempêter, ῥ. οὐδ. θόρυβον ποιῶμαι, θορυβοποιῶ·—contre αἴτη, φωνάζω, καταφέρομαι κατά τινος.

tempêtueusement, θυελλωδῶς, μετὰ σφοδροῦ ἀνέμου, τρικυμιωδῶς.

tampêtueux, euse, τρικυμιώδης, θυελλώδης· mer—euse, θάλασσα τρικυμιώδης· vent—, ἄνεμος θυελλώδης.

temple, ναός, ἱερόν, τέμενος· ἐν μὲν τῇ ποιήσει καὶ τῷ σεμνῷ λόγῳ σημαίνει πᾶν εἶδος καὶ πάσης θρησκείας ναόν καὶ χριστιανικὴν ἐκκλησίαν, ἐν δὲ τῷ πεζῷ καὶ συνήθει μόνον τοὺς ναοὺς τῶν ἔθνικῶν καὶ τῶν διαμαρτυρομένων· chevalerie du —, τὸ ἵπποτικὸν τάγμα τῶν νοιτῶν.

templier, ἱππότης τοῦ τάγματος τοῦ ναοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἰδρυθέντος ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν καὶ διαλυθέντος περὶ τὸ τέλος αὐτῶν.

temporaire, πρόσκαιρος, κ. προσωρινός· rouvoir — πρόσκαιρος ἐξουσία.

temporairement, πρόσκαιρως, προσωρινῶς.

temporal, e, aux, κροταφικός, τῶν κροτάφων.

temporalité, θ. (τὸ πάλαι) κοσμικὴ δικαιοδοσία ἐπισκόπου ἢ ἀλλοῦ κληρικοῦ.

temporel, elle, κοσμικός, πρόσκαιρος, μάταιος, φθαρτός, πρὸς ἀντίθεσιν τοῦ éternel, αἰώνιος καὶ spirituel, elle, πνευματικός· le pouvoir—du pape (ἄλλοτε) ἢ κοσμικὴ ἐξουσία τοῦ πάππα· les biens—s, τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ·—ούσ. le—et le spirituel, ἢ κοσμικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ ἐξουσία.

temporellement, προσκαιρως, ἐπὶ τινὰ χρόνον.

temporisateur, μελλητητής, χρονιστής, βραδύνοιν.

temporisation, θ. temporisement, χρονισμός, μέλησις, ἀναβολή, βραδύτης.

temporiser, ῥ. ἐν. χρονίζω, χρονοτριβῶ ἐπ' ἐλπιδι καταλληλοτέραις εὐκαιρίας, καιροφυλακτῶ.

temporiseur, μελλητητής, χρονιστής.

temps, χρόνος, κ. καιρός· ὥρα· περίστασις· ἐποχή· il n'y a pas un bien long—de cela, ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς παρήλθε· le — approche, ἤγγικεν ἡ ὥρα, πλησιάζει ὁ καιρός· donnez-moi du —, δότε μοι καιρόν·—σχολή, εὐκαιρία· je n'ai pas le—, οὐ σχολή, δὲν ἔχω καιρόν·—c'était, ἤτο καλὴ ἐποχὴ ἐκεῖνη! κ. εὐτυχισμένα χρόνια! long—après, μετὰ πολὺν χρόνον· peu de—après, μετ'οὐ πολὺ· en

ἢ dans peu de —, ἐν βραχεῖ, ἐν τὸς ὀλίγου· les quatres—s, ἡμέραι νηστείας ἐν ἀρχῇ ἐκάστης ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐκάστης ἐποχῆς·—(κατάστασις τοῦ ἀέρος τῆς ἀτμοσφαιρας)—humide, ὑγρὸς καιρός, βροχερός· beau—, ὡραῖος καιρός, εὐδὸς, αἴθριος· mauvais—, κακὸς καιρός, βροχερός ἢ θυελλώδης· gros—, καιρός τρικυμιώδης ἐν πελάγει· dans la nuit des—, ἐν τῷ σκότει τῶν αἰώνων, ἐν ἀμνημονεύτοις χρόνοις· tuer le —, ματαιο-

σχολῶ, ἐπὶ μικροῖς διατριβῶ, σπαταλῶ τὸν χρόνον, φλυαρῶ, κ. σκοτόνω τὸν καιρόν· passer le temps à . . ., donner son — à . . . περὶ τι ἀσχολοῦμαι· donner son — à . . ., ἐπιθίδομαι εἰς τι, θαπανῶ ὄλον μου τὸν καιρόν εἰς τι· gagner du—, χρονοτριβῶ σκοπίμως· avoir le—, σχολή μοι, ἐγγωρεῖ μοι, ἔχω καιρόν· prendre son —, ῥαθυμῶ, οὐ σπεύδω, κ. δὲν βιάζομαι· pren-

dre bien ή mal son—, ἐγκαίρως, ἐν εὐθέτω ὥρα, ή ἀκαίρως, πράττω τι profiter du—, χρόνου φείδομαι, δαπανῶ τὸν καιρὸν ὠφελίμως· prendre ή se donner du bon —, βραδυνεύω, εὐφραίνομαι, τέρπομαι· avoir fait son—, περιελθεῖν εἰς ἀχρηστίαν, παλαιωθῆναι· épier le— ή le moment, κα:ροφυλακτεῖν, δράττεσθαι τῆς εὐκαιρίας· prendre le— comme il vient, μηδὲν μεριμνᾶν, βραδίως φέρειν τὰ πάντα· (ἀστρ.)— vrai, ὁ κατὰ τὴν πραγματικὴν κίνησιν τῆς γῆς μετρούμενος χρόνος· —moyen, ὁ κατὰ μέσον ὄρον τῆς ταχύτητος τῆς γῆς μετρούμενος χρόνος·—(μουσ.) ή τοῦ ἐυθυμοῦ διαίρεσις· a trois—, $\frac{3}{4}$ à quatre— $\frac{4}{4}$ à—, ἐγκαίρως· (μουσ.) εὐρύθμιος·—(ξίφασκ.) ἀκριδῆς στιγμὴ καθ' ἣν δέον νὰ κάμη τις κινήσεις τινάς·—(γραμμ.) οἱ χρόνοι τοῦ ῥήματος·— primitifs, χρόνοι ἀρχικοί·— dérivés, χρόνοι παράγωγοι·— composés, χρόνοι σύνθετοι, ἤτοι περιφραστικοί, οἷον· j'ai parlé, ἔχω ὀμιλήσει, j'aurai mangé, θὰ ἔχω φάγει κ. λ. à—, ἐγκαίρως· vous arrivez à—, ἐγκαίρως ἀφικνεῖσθε·— ἐπὶ τινὰ χρόνον· banissement à—, ἐξορία ἐπὶ χρόνον ὠρισμένον· de tout—, ἀείποτε, πάντοτε· en même—, ταύτοχρόνως· de — en—, ἐνίοτε, ἔστιν ὅτε, κάπου κάπου.

tenable, φυλάξιμος, ὀχυρός, στερεός, celle place, ce poste, n'est pas tenable, τοῦτο τὸ φρούριον, αὕτη ή θέσις ή σταθμός δὲν δύναται νὰ κρατηθῆ, ν' ἀντιτάξῃ ἄμυναν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· celle maison n'est pas—, αὕτη ή οἰκία δὲν εἶναι κατοικήσιμος, σχεδὸν πάντοτε μετ' ἀρνητικῆς μορφῆς λαμβάνεται.

tenace, συναφής, συμφυής, συμπεφυκώς· γλίσχος, κολλώδης, δυσκόλως ἀποσπώμενος·— (μετφ.)

tenace dans ses projets, dans ses résolutions, τῆς προθέσεως ἐχόμενος· ἰσχυρογνώμων.

tenacité, θ. συμφυία, τὸ κολλῶδες, γλισχρότης·—(μεταφ) ἰσχυρογνωμοσύνη·—de la mémoire, ή ἀκριδῆς μνήμη, τὸ τῆς μνήμης ἀκριβές.

tenaille, θ. ή σιδηρᾶ λαβίς, ὁ σιδηροῦς καρκίνος, κ. ή τανάλια· συνήθ. πληθ.

tenaillement, τὴ διὰ τῆς σιδηρᾶς λαβίδος βρασνίζειν, κρεουργεῖν·

tenailler, ῥ. ἐν· βρασνίζω, στρεβλῶ, διὰ πεπυρακτωμένης λαβίδος.

tenaillon, ὀχύρωμα κατεσκευασμένον ἀπέναντι τῆς μιᾶς τῶν ὀψεων τοῦ ἡμισεληνίσκου.

tenancier, κληροῦχος· γαιοκάτοχος, ἐνοικιαστῆς ξένων γαιῶν, ἀγρῶν.

tenant, ε, πρόμαχος, πρωταγωνιστής· séance—e, διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ἐπὶ τόπου, συμβαινόντων ἄλλων·—οὐς· les—s et les aboutissants d' une terre, τὰ ὅρια γῆς τινος, τὰ περίχωρα.

Ténare, ὁ Ταίναρος, ή εἴσοδος τοῦ ἄδου τῶν ἀρχαίων, ὁ ἄδης αὐτός.

tendance, θ. (φυσ.) τάσις διεύθυνσις, φορά·—(μεταφ.) κλίσις, ῥοπή, ὄρεξις·—vers la vertu, ή πρὸς ἀρετὴν κλίσις.

tendant, e, τείνων, ἐπερρεπής, ἐνδεικτικὸς· ἀποβλέπων εἰς τι.

tendelle, θ. παγὶς διὰ πτηνά.

tenderie, θ. ὀρνιθοθηρία.

tender, (téndere) ή τῆ ἀτμηλάτῳ ἐπομένη ἄμαξα ὑδροφόρος καὶ ἀνθρακοφόρος ἐν σιδηροδρόμοις.

tendeur, ὁ τείνων ή στήνων, ἀπλωτής·—de pièges, παγιδευτής.

tendoir, ξύλον, χοντάριον ή σχοινίον δι' ἀπλωμα τῶν πλυνομένων φορεμάτων.

tendon, (ἀνχ.) ὁ τένων· —d'Achille, ὁ τένων τῆς σφύρας, τοῦ ποδός.

tendre, ῥ. ἐν. ἐντείνω, τανύω, κ. τεντόνω· —un arc, ἐντείνω, τανύω τόξον· —les cordes d'un instrument, τανύω τὰς χορδὰς ὄργάνου· —ἴστημι, στήνω ἀπλόνω· —un piège, στήνω, παγίδα· —ἐκτείνω, ἀπλόνω, —la main, ἀπλόνω τὴν χεῖρα· —une sale, ἐπιχαλύπτω τοὺς τοίχους, περιπετάννυμι αἰθουσαν διὰ ταπήτων καὶ ἄλλων ὑφασμάτων· —ῥ. οὐδ. τείνω, ἀποέλιπω εἰς· à quoi tend son discours? à quoi tendent tous ses efforts? εἰς τί ἀποβλέπουσιν ὅλοι οἱ λόγοι του; εἰς τί ἀποβλέπουσι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι του;

tendre, τρυφερός· ἀπαλός, μαλακός· bois, pierre—, ξύλον, λίθος, εὐκόλως τεμνόμενα· pain—, ἄροτος νωπός· —(μεταφ.) une tendre mère, φιλόστοργος μήτηρ· paroles—s, λόγοι γλυκεῖς, λόγοι ἀγάπης, μειλίχιοι· rose—, ἀνοικτὸν τοῦ ῥόδου χρωμα· coeur—, καρδία εὐαίσθητος· —amitié, στενή, ἐπιστήθιος φιλία.

tendrement, τρυφερῶς, φιλοστόργως, περιπαθῶς.

tendresse, θ. στοργή, ἀγάπη, φιλοστοργία· vive—, ἔρωσ· —πληθ. θωπεῖται, περιποιήσεις· il m'a comblé de —s, μοὶ ἐπεδαψίλευσε μυστηρίας περιποιήσεις.

tendrier, ῥ. ἐν. καθίστημι τρυφῶν, ἀπαλόν.

tendrille, θ. (βυτ.) παραφυάς, παραβλάστημα μικρόν.

tendron, νέος βλαστός· —de vigne, οἶναρις· —λοβός τοῦ ὠτός· —χόνδρος περὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀστέων τοῦ θώρακος ζώων τινῶν· des—s de veau, θωρακικοὶ χόνδροι τοῦ μόσχου, κ. στῆθούρια.

tendu, e, διατεταμένος, διάτονος, ὑπέρτονος· une lance— en avant, λόγχη προτενής· avoir l'esprit—sur qqc, ἔχω τὴν προσοχὴν μου τεταμένην, προσηλωμένην ἐπὶ τι murailles—es ἢ tapissées de tissus brochés d'or, τοῖχοι διαχρύστοις ἐμπεπετασμένοι ὑφάσμασι· les relations de ces deux gouvernements sont fort—es, αἱ σχέσεις τῶν δύο τούτων κυβερνήσεων εἶναι λίαν ἀκροσφαλεῖς, τεταμέναι ὡς συνήθως λέγουσιν.

tendue, θ. ὀρνιθοθηρεῖον, μέρος ὅπου ἔχουσιν ἐστημέναι παγίδας διὰ νὰ συλλαμβάνωσι πτηνά.

tenèbres, θ. πληθ. τὸ σκότος, ζόφος· —(μεταφ.) les—s de l'ignorance, τὰ σκότη τῆς ἀμαθείας· l'ange, le prince, l'esprit des—s, ὁ ἄγγελος, ὁ ἄρχων, τὸ πνεῦμα τοῦ σκότους, ἦτοι ὁ σατανᾶς, ὁ δαίμων· l'empire des—s, ὁ ἄδης· —ἐσπερινὴ ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος τῶν παθῶν.

ténébreusement, σκοτεινῶς, ἐν σκότει, μυστικῶς καὶ δολίως.

ténébreux, euse, σκοτεινός, ζοφερός· une nuit—euse, νύξ ζοφερά· —σκότιος, τοῦ σκότους· δόλιος.

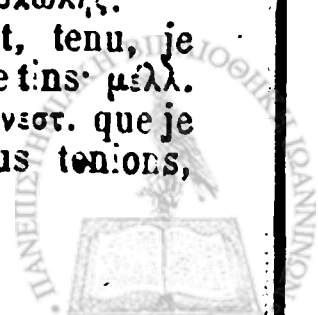
ténelement, ἐξάρτημα τιμαρίου, ἀγροκήπιον ἀνήκον εἰς τιμάριον, εἰς ἀρχοντεῖαν.

ténesme (ἰατρ.) τεινεσμός, κ. πυλώματα.

teneur, τὸ κατὰ γράμματα κείμενον ἐγγράφου ἢ ἀπορρέου τινος· —de livres, καταστιχιογράφος, διπλογράφος.

ténia (ζωδρ.) ἡ τα νία, ὁ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἀδηράγος σκώληξ.

tenir, ῥ. ἐν. tenant, tenu, je tiens, nous tenons, je tiens· μέλλ. je tiendrai· ὑποτακ. ἴνεστ. que je tiens, πλιθ. que nous tenions,

que vous teniez, qu'ils tiennent ἔχω, κρατῶ — une épee, κρατῶ ξίφος — à bail, μισθῶ κατέχω, κρατῶ με ἐνοίκιον — en prison, ἐν φυλακῇ ἔγω, δέσμιον φυλάττω — en bon état, διατηρῶ, φυλάττω ἐν καλῇ καταστάσει — περιέχω· cette cruche tient un litre, ἡ λάγηνος αὐτή περιέχει μίαν λίτραν ὕδατος, οἴνου, κτλ. — ἡγοῦμαι, νομίζω· je tiens l'affaire faite, θεωρῶ τὸ πρᾶγμα τετελεσμένον — κυριεύω· quand la colere le tient, ὅταν τὸν κυριεύσῃ ὁ θυμός — ἐκπληρῶ — une promesse, ἐκτελῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου — διδάσκω — une classe, ἔγω, διδάσκω τάξιν τινὰ μαθητῶν ἐν ἐκπαιδευτηρίῳ — ὀφείλῃν· je tiens tout de vous, τὰ πάντα ἡμῖν ὀφείλω, παρ' ὑμῶν ἔλαβον — ἀσχεῖν ἐπάγγελμά τι — boutique, auberge, pension, κρατῶ ἐργαστήριον, ἐμπορικόν· εἶμαι ξενοδόχος· διευθύνω ἢ ἔγω ἐκπαιδευτήριον μετ' οἰκοτρόφων ἢ ἑσωτερικῶν — ἡγη, ἄγω τινὰ εἰς ὅπερ θέλω σημεῖον, φημῶ ἢ πείθω, κυριεύω ἢ νικῶ τινὰ — une chose de qqn, παραλαμβάνειν τι παρά τινος· cette nouvelle, je la tiens de bonne source, τὴν ἀγγελίαν ταύτην ἐκ καλῆς πηγῆς ἔχω — secret, ἀποκρύπτω, φυλάττω μυστικόν — en suspens, dans l'attente ἢ le bec dans l'eau, προσδοκῶ ἢ ἐλπῖσιν τινὰ ἔχω, μετέωρον, ἀδέβαιον — son sérieux, τὸν γέλωτα κατέχω ἢ συνέχω — qqc. prêt sous la main ἢ à sa disposition, ἔτοιμον ἢ πρόχειρον ἔχω τι — un pari, φυλάττω τὸ στοίχημα — table ouverte, ἑστιῶ, δέχομαι πολλοὺς εἰς τὴν τράπεζάν μου — son rang, τὸ πρέπον φυλάττω, τὴν τάξιν, τὸν βαθμόν, τὴν ἀξιοπρέπειάν μου — garnison, ἐν φρουρᾷ ἢ φρουρήσει εἶναι τινὰ — la mer, θαλασσοπορεῖν, πελαγοδρο-

μεῖν — la caisse, ταμίαν εἶναι — les livres, ἔχειν, γράφειν, κρατεῖν τὰ κατάστιχα — des propos ἢ des discours offensants, λέγειν λόγους προσβλητικούς — compte d' une chose, ἀποβλέπειν εἰς τι, ὑπολογίζειν, ἔχειν τι πρό ὀφθαλμῶν — tête, ἀντέχειν εἰς τι, δύνασθαι ἀντιστῆναι — en haleine, διατηρῶ πρόθυμον, ἐν καλῇ διαθέσει — la main à une chose, ἐπαγρυπνῶ εἰς τι — conseil, σκέπτομαι, συλλογίζομαι — la vie de qqn, ὀφείλῃν τὴν γέννησιν, τὴν ὑπαρξιν εἰς τινὰ· la peur tenait tout le monde, φόβος κατεῖχε πάντας· il me tient lieu de père, μοι εἶναι ὡς πατήρ, μοι ἐπέχει τόπον πατρός· faire — de l'argent à qqn, διὰ τινος πέμπω γρήματά τινα — (παροιμ.) un tiens vaut mieux que deux tu auras, κάλλιον πέντε καὶ στὸ χέρι παρὰ δέκα καὶ καρτέρει — ὁ. οὐδ. συνέχομαι, παράκειμαι· ma maison tient à la sienne, ὁ οἶκός μου συνεχῆς ἐστί, παράκειται τῷ ἐκείνου — συμπεφυκέναι ἢ ἐμπεφυκέναι· la branche tient à l'arbre, ὁ κλάδος συνέχεται μετὰ τοῦ δένδρου· περιλαμβάνεσθαι ἐν τινι χώρᾳ· on tien huit à cette table, χωροῦσιν ὅκτω περι ταύτην τὴν τράπεζαν· ces meubles ne peuvent tenir dans l'appartement, ταῦτα τὰ ἐπιπλα δὲν χωροῦσιν ἐν τῷ θαλάμῳ ἢ οἰκῆματι τούτῳ — ὅμοιον ἢ παρεμφερῆ τι εἶναι· il tient de son père, ὁμοιάζει τῷ πατρὶ — μετέχειν· le mulet tient de l'âne et du cheval, ὁ ἡμίονος μετέχει τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ὄνου — πηγάζειν, προκύπτειν· cela tient à plusieurs raisons, τοῦ προέργεται ἐκ πολλῶν αἰτίων — διαρκεῖν, ὑφίστασθαι· cet usage tient encore, αὐτὴ ἡ συνήθεια σιῶζεται ἔτι ἐπιθυμεῖν, περὶ πολλοῦ ποιεῖ-

σθαι· il tient à vous voir, πολύ ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἴδῃ· — je tiens à coeur de.. περὶ πλείστου ποιοῦμαι· je n'y tiens pas, δὲν μοι μέλει διὰ τοῦτο· — bon, ferme, ἀντέχειν· cela ne tient qu'à un fil, τοῦτο ἐλάχιστον ἀντέχει, κ. ἀπὸ τρίγα κρέμαται· se—, μένειν, ἴστασθαι· tenez-vous de bout, μένει ὀρθίος· tenez-vous là, μένετε αὐτοῦ· tenez-vous près de moi, μένετε πλησίον ἐμοῦ· tenez-vous prêt, ἔσο ἔτοιμος· s' en— à un chose, ἀρκεῖσθαι εἰς τι· se— à peu de chose, ἐγγὺς εἶναι τοῦ παραχωρηθῆναι· se— les bras croisés, ῥαθυμῶν, οὐδὲν πράττω, μένω μὲ τὰ χεῖρα σταυρωμένα· tenez-vous bien, σταθῆτε καλῶς ἢ μένε ἡσυχος, κάθου ἡσυχα ἢ καλά· — ἀπροσωπ. qu'à cela ne tienne, τοῦτο δὲν μοι μέλει· il ne tient qu'à moi, ἀπ' ἐμοῦ ἐξαρτᾶται· tenez, voilà· ἰδοῦ, λάβετε· ἐπιφ. tiens! qu'est que c'est! μπᾶ! τί εἶναι τοῦτο!

tenon, ἄκρον ξύλου ἐσχηματισμένον ἵνα ἐναρμόζηται ἀκριδῶς εἰς τὴν ἐντομὴν ἑτέρου ξύλου, γιγγλυμός, σφήν.

ténor, μέση φωνή, ἡ τοῦ ὄξυφωνοῦ ἢ μεταξὺ τῆς ἀντιφώνου, κ. κοντράλτας, καὶ τοῦ βαρυτόνου, ὁ ὄξύφωνος, κ. τενόρος.

ténonomie, θ. (χειρ.) τενοντοτομία.

tensif, ἴνε, τανυστικός.

tension, θ. ἔντασις, κ. τέντωμα· — (μεταφ.) — d'esprit, ἔντασις διανοητική, ὑπερβολικὴ μελέτη.

tenson, θ. διαλογικὴ ποίησις ἐπὶ τῶν τρουαδούρων ἢ ραψωδῶν τοῦ μεσαιῶνος.

tentacule, (ἐντομ.) κεραία ἢ κέρα· ἐντόμου χρησιμεῦον αὐτῷ ὡς ὄργανον ἀφῆς.

tentant, θ, δελεαστικός, ἔλκυστικός.

tentateur, trice, ὁ πειράζων,

δελεάζων· l'esprit—, ὁ πειρασμός, ὁ σατανᾶς.

tentation, θ. ἡ τοῦ κακοῦ ἐπιθυμία, ἢ πρὸς ἁμαρτιαν ὁρμή, ὁ πειρασμός· résister à la —, ἀντέχειν εἰς τὸν πειρασμόν, ἐπιθυμία· — de voyager, ἡ ἐπιθυμία τοῦ περιηγεῖσθαι.

tentative, θ. ἀπόπειρα· — d'assassinat, ἀπόπειρα δολοφονίας.

tente, θ. σκηνή, κ. τέντα, τουρτσαντίρι.

tenter, ὁ. ἐν πειρῶμαι, δοκιμάζω· — une entreprise, πειρῶμαι ἐπιχειρῆσαι τι· — πειράζω, προτρέπω εἰς τὸ κακόν· le serpent tenta Eve, ὁ ὄφις ἐπείραξε τὴν Εὐάν· ce fruit me tente, οὗτος ὁ καρπὸς μὲ δελεάζει, μοι ἐρεθίζει τὴν ὄρεξιν.

tenture, θ. ἐμπέτασμα, παραπέτασμα, ἐπικάλυμμα τοῦ τοίχου· — de velours, ἐμπέτασμα ἐκ γνομετάξης, κ. βελούδου.

tenu, θ, περροντισμένος, ἐπιμελείας τυγγάνων· enfant bien—, παιδίον ἐπιμελῶς ἀνατρέφόμενον· maison bien — e, οἰκία ἐν καλῇ τάξει διατηρουμένη· — ὑπόχρεως· vous n'êtes pas tenu à faire cela, δὲν εἴσθε ὑπόχρεως νὰ κάμητε τοῦτο.

tenu, θ, λεπτός, ἰσχνός· les fils — s du ver à soie, τὰ λεπτὰ νήματα τοῦ μεταξοσκώληκος.

tenue, θ. ἡμέραι συνεδρείας, διάρκειαι, χρονικὸν διάστημα συνεδριάσεων τινῶν· — des assises, ἡ διάρκεια τῶν κακουργοδικείων· — στάσις, τρόπος, σχῆμα· bonne—, κόσμιος, εὐχαρὶς τρόπος· mauvaise—, τὸ ἄκομψον, τὸ ἄκοσμον τοῦ τρόπου· — ἐνδυμασία· στολή· en grande—, ἐν μεγάλῃ στολῇ, λαμπρῶς ἐνδεδυμένος· en petite—, (ἐπὶ ἀξιωματικῶν) ἐν μικρῇ στολῇ, τουτέστι τῇ συνήθει, τῇ καθημερινῇ· — des livres (ἐμπορ.) καταστιχογραφία·

Ia—des livres en partie double, διπλογραφία.

ténuicorne, (ζωολ.) λεπτόκερως
ténuirostre (ὄρνιθ.) τὰ λεπτόρ-
ραμφα τῶν πτηνῶν.

ténuité, θ. λεπτότης· λιτότης·
σμικρότης.

tenure, θ. (τιμαρ.) ἐξάρτημα
γῆς, εἰς ἄρχοντα ἀνήκουσα κτῆσις.

téorbe ἢ théorbe, θέορβον,
εἶδος λύρας καὶ κιθάρας.

ter (Λατ.) τρίς, τρεῖς φορές.

tératologie, θ. (φυσ. ἱστορ.)
τερατολογία, πραγματεία περὶ τε-
ρατωδῶν γεννημάτων.

tercer ἢ terser, β. ἐν. (γεωρ.)
τριβολίζω, καλλιεργῶ τὸ τρίτον,
ἐπεργάζομαι τρίς τὸν ἀγρόν.

tercet, τριστιχος στροφή.

térébinthine, θ. τερέβινθος,
ρητίνη, κ. τρεμεντίνα.

térébenthacées (βοτ.) τὰ τε-
ρεβινθοειδῆ φυτά.

térébonte, (βοτ.) ἡ τερέβινθος
ἢ τέρμινθος, δένδρον ρητινώδες φυό-
μενον παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Μεσο-
γείου θαλάσσης.

térébrant, θ. διατρητικός, δια-
τρυπῶν· νυγματώδης.

térébration, θ. διάτρησις, τρύ-
πημα, τρυπάνισμα.

tergiversation, θ. διάδουσις,
διέκδουσις, ὑπεκφυγή· — δισταγμός·
— ἀναβολή.

tergiverser, β. οὐδ. διαδύο-
μαι, διεκδύομαι, διεκφεύγω· — ἀνα-
βάλλω· διατάζω.

terme, ὄρος, ὄριον, τέρμα, τέ-
λος τόπου ἢ χρόνου· — d'une cour-
se, τέρμα σταδίου, ἱπποδρομία· —
de la vie, τὸ τέρμα τοῦ βίου, τὸ
τέλος τῆς ζωῆς· — χρόνος, ἐποχὴ
ἀποτίσεως, πληρωμῆς· le — est
échu, ἡ προθεσμία παρήλθε· — τρι-
μηνία, τρίμηνος πληρωμὴ ἐνοικίου·
j'ai payé mon —, ἐπλήρωσα τὴν

τριμηνίαν μου — ἐποχὴ τοκετοῦ· —

λέξεις, φράσις· choisir ses —, ἐκ-
λέγειν καλῶς τὰς λέξεις, τὰς φρά-
σεις· — (λογικ.) πρότασις τοῦ συλ-
λογισμοῦ — ἀλγεβρική ποσότης,
ὄρος ἐξισώσεως· — ἐν ἐκ τῶν στοι-
χείων τῆς προτάσεως· — πληθ. σχέ-
σις· en quels —, ἐτεσ vous avec
lui? ποίας σχέσεις ἔχετε μετ' αὐ-
τοῦ; πῶς διακείσθε πρὸς ἀλλήλους;

terminable, τελειωτός.

terminaison, θ. κατάληξις.

terminal, θ, aux. (βοτ.) κορυ-
φαίος· fleur—e, τὸ ἐπὶ τῆς κορυ-
φῆς ἄνθος.

terminer, β. ἐν. τελειῶ, ἀπο-
τελειῶ, περατῶ, ἀποπερατῶ· — ses
études, ἀποπερατῶ τὰς σπουδὰς
μου· se —, λήγω, ἀπολήγω, κατα-
λήγω, ce mot se termine en u,
αὕτη ἡ λέξις λήγει εἰς u.

terminologie, θ. πραγματεία
ἢ γνῶσις περὶ τῶν τεχνικῶν καὶ
ἐπιστημονικῶν ὄρων.

termite, (ἐντομ.) ὁ λευκομύρμηξ.

ternaire, τριαδικός, division
—, ἡ κατὰ τρία διανομή.

terne, τρίς, τριάς ἀριθμῶν λη-
φθέντων ὁμοῦ ἐν λαχείῳ.

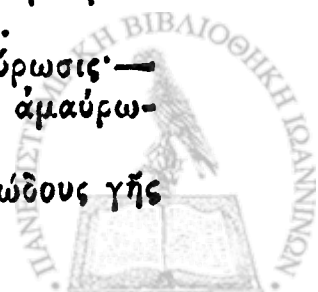
terne, ἀμαυρός, ἀμυδρός, ἄχρους,
ἀστιλβής, μὴ ἔχων λάμψιν, κ. θαμ-
πός· oeil —, ὄφθαλμός ἀνευ ζωηρό-
τητος ἢ ἐκφράσεως.

terminthe, θ. (ἰατρ.) φλεγμονικόν
τι οἶδ·μα, ἀπόστημα, τέρμινθος.

ternir, ἀμαυρῶ, ἀφαιρῶ τὴν
λάμψιν, τὴν στιλπνότητα, τὸ χρω-
μα, κ. θαμπόνω· — une étoffe, ἀ-
φαιρῶ τὸ χρῶμα ὑφάσματος· — (με-
ταφ.) — sa réputation, ἀμαυροῦν
τὴν φήμην, τὴν ὑπόληψιν.

ternissure, θ. ἀμαύρωσις· —
d'une glace, κατόπτρου ἀμαύρω-
σις, κ. θάμβωμα.

terrage, ἡ δι' ἀργιλλώδους γῆς
κάθαρις τῆς ζακχάρεως.

terrain, ἔδαφος, γῆς ἔκτασις· ἀγρός· οἰκόπεδον, γῆπεδον, κ. τόπος· — (γεωλ.) διάπλασις, στρώμα γῆς· occuper un vaste —, κατέχειν εὐρείαν γώραν, πολλήν ἔκτασιν· bon —, καλή γῆ, καλὸν ἔδαφος· (μεταφ.) disputer le —, ὑποστηρίζω σθεναρῶς τὴν γνώμην μου· — sonder le —, ζητῶ νὰ γνωρίσω τὴν γνώμην, τὸν σκοπὸν τινος ἢ τινων· gagner du —, προχωρῶ, προοδεύω ἐν τινι ὑποθέσει, διαφορᾷ, συζητήσει ἢ μάχῃ· connaître le —, διαγινώσκω τοὺς περὶ ἐμέ· aller sur le — ἢ sur le pré, μονομαχῶ· appeler qqn sur le —, προκαλῶ τινὰ εἰς πάλην, εἰς μονομαχίαν.

terrasse, θ. ἐπίγωμα, ξυστόν, ὑπερῶν, δῶμα, κ. ταράτσα, ἡλιακός.

terrassément, ἀνάχωσις ἐπίχωσις, ἐξόρυξις καὶ μεταφορὰ χώματος· —κατεδάρισις.

terrasser, ρ. ἐν. ἐπιγώννυμι, ἐπισωρεύω χῶμα· —καταβάλλω, ῥίπτω τινὰ γάμα· — (μεταφ.) cette nouvelle l' a terrassé, ἡ ἀγγελία αὕτη τὸν κατεπτόρησε, τὸν ἀρῆκεν ἐμβρόντητον, ἀναυδόν.

terrassier, σκαπανεύς, ἐπὶ χωματωτής, ἐπίγωματουργός.

terre, γῆ, γῆ, ὁ πλανήτης τῆμων, ἡ γῆνη σφαῖρα· — γοῦς, γῶμα· — ἔδαφος, εἶδος γῆς· — glaise, γῆ ἀργιλώδης· — χώρα, τόπος· mourir en — étrangère, ἀποθνήσκειν ἐν ξένη χώρᾳ· — νεκροταφεῖον· porter qqn en terre, ἐνταφιάζω, θάπτω τινὰ· fods de —, κτῆμα, ἀκίνητος ἰδιοκτησία· perdre —, δὲν βλέπω πλέον γῆν ἀπὸ τοῦ πελάγους· — ρθάνω εἰς μέρος βαθύ τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ ποταμοῦ. βαθύτερον τοῦ ἀναστήματός μου· prendre —, προσπελάζω εἰς τὴν ξηράν, προσουρμίζομαι· être sur la —, ζῶ, ὑπάρχω· — (μεταφ.) οἱ

κάτοικοι τῆς γῆς, ὁ κόσμος, οἱ ἄνθρωποι· toute la — vit avec horreur... ὁ κόσμος ὅλος εἶδε μετὰ φρίκης· aller — à —, γαμαίζηλον καὶ γαμαιπετῆ εἶναι· remuer ciel et —, πάντα λίθον κινῶ, κ. κάνω τὸν κόσμον ἄνω κάτω, προσπαθῶ πάσαις δυνάμεσιν· chercher qqn par — et par mer, ζητῶ τινὰ πανταχοῦ.

terreau, σεσηπιῖα κόπρος μεταβέβλημένη, εἰς χῶμα.

terre-neuve, κῶν δούτης τῆς Νέας Γῆς, νήσου τῆς Β. Ἀμερικῆς.

terre-neuvier, ἀλιεύς τοῦ ὀνίσκου, κ. μπακαλάου, ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Νέας Γῆς.

terre-noix, (βοτ.) φυτὸν τι οὗ ἡ ῥίζα ἔχει τὴν γεῦσιν τοῦ καστανου, καστανόρριζον·

terre-plein, ἰσόπεδος ἐπίχωσις, χῶμα ὀμαλὸν προτειχίσματος, πυροβολοστάσιον.

terrér, ρ. ἐν. ἐπαλείφω τὸ ὕψωμα διὰ γναφικῆς γῆς· — περισκάπτω καὶ κοπρίζω τὴν ῥίζαν δένδρου ἢ φυτοῦ· — λευκαίνω τὴν ζάχαριν δι' ἀργιλώδους γῆς· se —, ἐμρωλεύω, κρύπτομαι ὑπὸ τὴν γῆν, περὶ λαγωῶν προκειμένου.

terrestre, γῆϊνος, ἐπίγειος· (μεταφ.) un paradis —, ἐπίγειος παράδεισος, ἦτοι τόπος τερπνότητος· pensées — s. σκέψεις ἐγκόσμιαι, φροντίδες ὑλικαί.

terreur, θ. τρόμος, πτόησις, ἐκπληξις, φρίκη· — ὁ προξενῶν, ἐμπνέων τρόμον· être la — du pays, εἶναι τινὰ τὸ φόβητρον τῆς χώρας· — panique, πανικός, αἰφνίδιος φόβος, τρόμος· la terreur, ἡ ἐπὶ τῆς μεγάλης τῶν Γάλλων ἐπαναστάσεως τρομοκρατία, διαρκέσασα ἀπὸ τῆς πτώσεως τῶν Γερουσιῶν μέχρι τῆς τοῦ Ροβεισπιέρρου.

terreux, εὐσε, γαιώδης, γαιόμικτος, γαιόχραντος· métal —,

μέταλλον γαιόμικτον — (μεταφ.) visage—, πρόσωπον ὠγρὸν καὶ καταβεβλημμένον· couleur—euse, χρῶμα ἀμαυρὸν, ἐστερημένον λαμπρότιτος.

terreux, euse, γεωμιγής, γεώδης, κ. χωματωμένος.

terrible, φοβερός, τρομερός· (μεταφ.) παράδοξος, ἐκπληκτικός· vent—, ἄνεμος σφοδρότατος· — ὄγληρός, ἀνιαρός· c'est un — homme, εἶναι ἄνθρωπος ἀνυπόφορος· enfant—, παιδίον προδοτικὸν τῶν μυστικῶν οἰκογενείας, ἢ λέγον περιπραγμάτων ἀναρμόστων τῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ.

terriblement, φοβερῶς, τρομερῶς—εἰς ἄκρον, ὑπερβολικῶς· manger—, ἐσθίειν, τρώγειν ὑπερβαλλόντως.

terrien, ienne, πολυκτήμων, πολλῶν γαιῶν κάτοχος· seigneur—, ὁ ἄρχων γῆς τινος· ὁ δεσπότης.

terrier, φωλεὸς ὑπόγειος, γήραμος, κοίτη λαγωῦ, κονίχλου, ἀλώπεκος κ. λ.—εἶδος κυνὸς θηρευτικοῦ τῶν τριούτων.

terrière, θ. γεωρυγεῖον.

terrifier, ῥ. ἐν. ἐμπνέω τρόμον, φοβῶ, διαπτοῦ, θαμβῶ, ἐκπλήττω, καταπλήττω.

terrine, θ. ἀγγεῖον πήλινον, κρυβλῖον, γαυλός, κ. γαβάθα· γκιουβίτσι—κρέας ἐψημένον ἐν γαυλῷ φυλασσόμενον.

terrinée, θ. ὄσον γαυλός περιέχει, κ. γαβάθιξ.

terrir, ῥ. οὐδ. λέγεται τοῦτο ἐπὶ θαλασσίων γελωνῶν, ὅταν ἀποθῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν ἵνα ὠτοκῆσωσιν.

territoire, γῆς ἔκτασις, περιοχὴ, κτήσις, ἔδαφος· δικαιοδοσία, κτλ.

territorial, ο, aux, ἐδαφικός· ἔγγειος.

terroir, ἄρουρα, γῆ ἀρσίμος, ἀγρός.

terroriser, ῥ. ἐν. ὑπὸ τρομοκρατίαν ἔχειν.

terrorisme, τρομοκρατικὸν σύστημα κυβερνήσεως, ἐπικρατήσαν ἰδίως ἐν Γαλλίᾳ (1793-1794).

terroriste, τρομοκράτης, ὁπαδὸς τῆς τρομοκρατίας.

terser, ἰδὲ tercer.

tertiaire (γεωλ.) terrain—, τριτογενὴς διάπλασις.

tertio (τέρσι:ο) ἐπίρρ. τρίτον.

tertre, γήλοφος, μαστός.

tes, ἡ κατηγορία τοῦ κτητικῆς ἐπιθέτου mon, ion, son, κτλ. καθ' ἣν ἐννοεῖται εἰς κτήτωρ καὶ πολλά κτήματα, προσώπ. 6'. σοῦ, οἱ σοί, τὰ σά, ἰδικοί σου, κτλ.

tesson, σύντριμμα, κλάσμα ἀγγείου, φιάλης, κέραμον, ὄστρακον.

test (τέστ) ὄστρακον, τὸ κάλυμμα τῶν ὄστρακοδέρμων ζώων, χέλιον τῆς χελώνης ἢ τοῦ καρκίνου· (βοτ.) περίσπερμον.

testacé, e, ὄστρακοδέρμος.

testament, διαθήκη· Ancien—, ἡ Παλαιὰ Διαθήκη· Nouveau—, ἡ Νέα Διαθήκη, τὸ Εὐαγγέλιον.

testamentaire, τῆς διαθήκης· dispositions—s, διατάξεις τῆς διαθήκης· exécuteur—, ἐκτελεστής τῆς διαθήκης.

testamenteur, trice, διαθέτης, κληροδότης.

testateur, trice, διαθέτης, κληροδότης, ὁ ποιῶν διαθήκην.

tester, διαθήκην ποιῶμαι, κληροδοτῶ, διατίθεμαι.

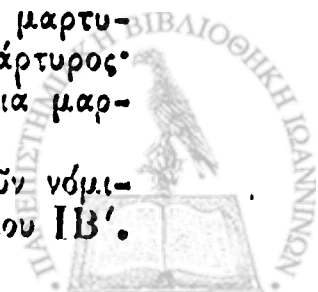
testiculaire, ὀρχιακός.

testicule, ὄρχις, κ. ἀρχίδι.

testiculé, ἔνορχις.

testimonial, e, aux, μαρτυρικός, μεμαρτυρημένος, ἐμμάρτυρος· preuves—es, ἀποδείξεις διαμαρτύρων.

teston, ἀρχαῖον ἀργυροῦν νόμισμα χαραχθέν ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΒ'.

testonner, ῥ. ἐν. (ἀρχ.) κομμῶ, διευθετῶ τὴν κόμην.

testudinaire, χελώνειος, χελωνοειδής.

têt (ἀρχ.) τὸ κρανίον.

tétanique, τετανικός.

tétanos (νόσος) τέτανος.

têtard, τὸ ἔμβρυον ἢ νεογνὸν τοῦ βατράχου, τοῦ φρόνου, καὶ τῆς σαλαμάνδρας.

tête, θ. κεφαλή· — (μεταφ.) νοῦς, πνεῦμα, διάνοια, φαντασία· **avoir une chose en** —, ἔχειν τι κατὰ νοῦν· — λογικόν· — ἀταραξία· **perdre la** —, παραφρονεῖν· ταράττεσθαι, ἀμνηστειν —, ἄτομον, ἄνθρωπος, πρόσωπον· **tant par** —, τόσα ἕκαστος, ὁ καθείς· — ἡ ζωὴ· **il lui en coûta la** —, ἔλασε τὴν ζωὴν του· — φύσις, χαρακτῆρ· **mauvaise** —, κακοκέφαλος, παράφορος· — θέλῃσις, προαίρεσις· **faire à sa** —, πράττειν κατὰ βούλησιν, κατὰ τὸ δοκοῦν· — ἄκρον, κορυφή· — **d' un arbre**, κορυφή δένδρου· — **d' une épingle**, κορυφή καρφίδος· — **d' un pont** ἀρχή, ἄκρον γεφύρας, κ. τ. λ. — διευθύνσις, διοίκησις, ἀρχηγία· **être à la** — **des affaires**, ἀρχεῖν τῶν πραγμάτων, διοικεῖν, διευθύνειν· — ἡ πρώτη γραμμὴ, οἱ πρόμαχοι· **marcher à la** — **d' une armée**, τοῦ στρατοῦ ἡγεῖσθαι· — **carrée**, ἄνθρωπος ἰσχυρογνώμων· **coup de** —, πράξις, παράβολος, παράτολμος· **tenir** —, ἀνθίσταμαι, ἀντέγω· **tourner la** —, καθιστῶ παράφρονα· **peñth**, μεταπειθῶ, παραπειθῶ· **crier à tue** —, κραυγάζω, φωνάζω πάσαις δυνάμεσι· **rompre, casser la** —, ἐνογλῶ, ἀνιῶ· **en tête à** —, μόνος μόνω, δύο κατὰ μόνας, ἐν μυστικῇ συνδιαλέξει· — **baissée**, ἀπερισκέπτως, ῥιψοκινδύνως· **la tête en avant**, κατακέφαλα· **une** — **à perruque**, μικρόνου; ἢ παλαιόφρων

γέρων· **tête-à-tête**, ἡ κατ' ἴδιαν συνέντευξις, μόνος μόνω.

tête-bêche, ἀντιστρόφως πρὸς ἄλληλα παράταξις δύο ἀντικειμένων, τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐνὸς παρά τὴν βάση ἢ τοὺς πόδας τοῦ ἑτέρου.

tête-bleu! ἀρχ. ἐπιφ. αἰ δά! αἰ μαθές! — ἔντομόν τι.

teter ἢ **téter**, μυζῶ, θιλάζω, κ. βυζαίνω.

têtière, θ. βρέφους κορυφαία ἢ κορυφιστής, κ. σκουφίτσα· — ἵππου προμετωπίς.

tetin, μαστοῦ ἢ θηλή, τὸ τίθιον, κ. ἡ βώγα τοῦ βυζιοῦ.

tétine, τὸ σῦθαρ, μαστός ἀγελάδος ἢ σός.

teton, μαστός· σεμνότερον λέγουσι **le sein**.

tetonnaire, θ. μεγαλόμαστος, κ. βυζοῦ.

tétracorde, τετράχορδος λύρα τῶν ἀρχαίων.

tétraèdre (γεωμ.) τετράεδρον.

tétragone (γεωμ.) τετράγωνον.

tetrarchat (-α) ἀξίωμα τοῦ τετράρχου, ἦτοι ἡγεμόνος τοῦ ἐνὸς τετάρτου διαμελισθέντος κράτους.

tetrarchie, θ. τετραρχία, τὸ τέταρτον διαμελισθέντος κράτους.

tétrarque, τετράρχης, ἡγεμόν κράτους εἰς τέσσαρα μέρη διαμελισθέντος.

tétras (-τρα) (ὄρνιθ.) τέτραξ, μείζον εἶδος ἀγρίου ἀλεκτρούνο.

tetrastyle, τετράστυλον.

tette, θ. θηλή μαστοῦ ζώου, κ. βώγα.

teutonique, τευτονικός· **langue** —, ἡ τευτονικὴ γλῶσσα· **ordre** —, τάγμα θρησκευτικὸν καὶ στρατιωτικὸν ἰδρυθὲν ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν.

teuton, onne, τεύτων· τευτονικός, Γερμανός, Γερμανικός.

têtu, e, ἰσχυρογνώμων, ἀθάλας, αὐτογνώμων.

texte, κείμενον βιβλίου, συγγραφέως.— ῥητόν τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς, ὡς θέμα τοῦ λόγου ἱεροκήρυκος· **gros**—, **petit**—, χαρακτήρες τυπογραφικοί τῶν 7 καὶ τῶν 14 στιγμῶν.

textile, ὑφαντός, κατάλληλος, πρόσφορος εἰς ὑφαντουργίαν· οἶον τὸ λινόν, ἢ μέταξα, ὁ βάμβαξ κ.τ.λ.

textuaire, βιβλίον περιέχον μόνον τὸ κείμενον ἄνευ σχολίων.

textuel, elle, ἀπαράλλακτος τῷ κειμένῳ, κατὰ γράμμα· **citation**— elle, ἀναφορὰ χωρίου αὐταῖς λέξεσιν.

textuellement, κατὰ γράμμα, κατὰ τὸ κείμενον.

texture, θ. ὑφή.—(μετφ.) οἰκονομία συγγράμματος, ἢ τῶν μερῶν αὐτοῦ διασκευὴ καὶ κατάταξις.

thaler, γερμανικὸν τάληρον, ἀξίας δραγ. 3,75.

thallium (-ομ) (χημ.) θάλλιον, μέταλλον λευκὸν ἀνακαλυφθὲν τῷ 1861.

thalweg, κοιλάδος πορείας, διόδευμα, κοίτη, δι' ἧς ῥέουσιν τὰ ὕδατα.

thaumaturge, θαυματουργός.

thaumaturgie, θ. θαυματουργία.

thaumaturgique, θαυματουργός, θαυματουργικός.

thé (βοτ.) τὸ τέιον, κ. τσάϊ, τὸ ἐξ αὐτοῦ ποτόν· — ἐφεσπερίς ἐν ἧ προσφέρεται τέιον· **inviter qqn à III**—, πρὸςκαλεῖν τινα εἰς τὸ τέιον.

théacé, e (βοτ.) τεῖοειδής.

théatin, καλόγηρος δυτικὸς τοῦ τάγματος τῶν θεατῶν.

théâtral, e, aux, θεατρικός.

théâtralement, θεατρικῶς.

théâtre, θέατρον· — σκηνὴ θεατρική· — δραματικὴ ποίησις· δράματα ἐν γένει, δραματικὴ τέχνη· — συλλογὴ δραμάτων ἔθνους ἢ συγγραφῆς τινός· — (μεταφ.) ὁ τόπος ἐν ᾧ συμβαίνουσιν ἄξια λόγου πρά-

ξεις· **le—de la guerre**, ὁ τόπος ἐν ᾧ διεξάγεται ὁ πόλεμος, ἢ ὡς κοινῶς λέγουσι, τὸ θέατρον τοῦ πολέμου.

thébaïde, θηβαῖς, ἄκρα ἔρημις.

Thébain, Θηβαῖος.

théière, τεῖοπρόχους, κ. τσαϊέρα.

théiforme, τεῖοειδής.

théine (χημ.) τεῖνη.

théisme, θεῖσμός, μονοθεῖσμός, ἄρνησις τῆς θείας ἀποκαλύψεως.

théiste, ὁπαδὸς τοῦ θεῖσμοῦ, τῆς μονοθείας.

thème, θέμα, ὑπόθεσις λόγου· **traiter un thème ingrat**, ἀναπτύσσειν θέμα ἄγονον, ἄκαρπον· — μαθητοῦ θέμα, ἤτοι μετάφρασις ἐκ τῆς ἑαυτοῦ γλώσσης εἰς ξένην τινά, ἢν μανθάνει· — **latin**, θέμα Λατινικόν· — **allemand**, θέμα Γερμανικόν· — (μουσ.) μέλος, μελωδῆμα συνήθως ἐκ γνωστῶν μελοδραμάτων ἢ ἄλλων, χρησιμεῦον ὡς βάσις ποικίλης συνθέσεως (**variations**).

Thémis, ἡ θεὰ Θέμις, ἢ τῆς δικαιοσύνης· — (μεταφ.) δικαιοσύνη.

théocrate, θεοκράτης, μέλος θεοκρατικῆς, ἤτοι θρησκευτικῆς κυβερνήσεως· — θιασώτης θεοκρατίας.

théocratie (-σι) θεοκρατία, κυβερνήσις θεοκρατική, ἱεροκρατική, θεόθεν λαμβάνουσα τὸ κῦρος ἢ τὰ κελεύσματα· **sous les Juges le gouvernement des Juifs était—**, ἐπὶ τῶν κριτῶν (Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, Γεδειών, Σαμουὴλ) ἡ κυβερνήσις τῶν Ἑβραίων ἦτο θεοκρατική.

théocratique, θεοκρατικός.

théocratiquement, θεοκρατικῶς.

théodicée, θ. θεοδοκία, πραγματεία περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνης· — (κατ' ἐπέκτ.) τὸ περὶ Θεοῦ μέρος τῆς φιλοσοφίας.

théodosien, **code**—(νομ.) συλλογὴ νόμων γενομένη ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ Β'.

théogonie, θ. θεογονία, γενεαλογία, γέννησις τῶν ἐθνικῶν θεῶν.

théogonique, θεογονικός, περί θεογονίας πραγματευόμενος.

théologal, e, aux, θρησκευτικός, θεϊκός, vertus — es, ἀρεταὶ χριστιανικαί· la foi, ἡ πίστις· l'espérance, ἡ ἐλπίς, et la charité, καὶ ἡ ἀγάπη ἢ τὸ ἔλεος.

théologie, θ. θεολογία.

théologien, θεολόγος.

théologique, θεολογικός.

théologiquement, θεολογικῶς.

théophilanthrope, θεοφιλάνθρωπος, ὁπαδὸς τῆς θεοφιλάνθρωπίας.

théophilanthropie, θ. θεοφιλάνθρωπία, σύστημα φιλοσοφοθησκευτικὸν συσταθὲν ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

theorbe, idè téorbe.

théorème (γεωμ.) θεώρημα, τὸ πρὸς ἀπόδειξιν προτεινόμενον.

théoricien, ὁ περὶ τὰς θεωρίας ἐνδιατρίβων, θεωρητικός, ὁ μὴ πρακτικός.

théorie, θ. θεωρία, θεωρητικὴ γνῶσις τέχνης ἢ ἐπιστήμης τινος, αἱ ἀρχαί, αἱ βάσεις, οἱ κανόνες αὐτῆς·—(στρατ.) ἀνάπτυξις, ἐξήγησις τῶν κανόνων τῆς τακτικῆς, τῶν ἐλιγμῶν·—θεωρία, ἤτοι πρεσβεία θρησκευτικῆ, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἀνά πᾶν ἔτος εἰς Δελφοὺς καὶ εἰς Δῆλον.

théorique, θεωρητικός, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν θεωρίαν·—θεωρικός, ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰ θεωρικὰ τῶν πάλαι Ἀθηναίων.

théoriquement, θεωρητικῶς.

théosophe, θεόσοφος, ὁ γινώσκων δῆθεν τὸν τρόπον τοῦ συγκοινωνεῖν ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ Θεοῦ.

théosophie, θ. ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ συγκοινωνεῖν ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ Θεοῦ.

thérapeutes, θεραπευταί, ἤτοι μοναχοὶ Ἰουδαῖοι, οἵτινες ἐπεδίδοντο εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων καὶ εἰς προσευχάς.

thérapeutique, θεραπευτικός.

thérapeutiste (ἰατρ.) ὁ τῆς θεραπευτικῆς εἰδήμων.

thériacal, τῆς θηριακῆς ἴδιος.

thériaque (φαρμακ.) θηριακῆ.

thermal, e, aux, εἰς θέρμας ἀνήκων, θερμολουστικός.

thermes, αἱ ἔρμαι, τὰ ἐκ φύσεως θερμὰ λουτρά.

thermidor, ἐνδέκατος μὴν τοῦ δημοκρατικοῦ τῶν Γάλλων ἡμερολογίου, ἀπὸ 20 Ἰουλίου μέχρι 18 Αὐγούστου.

thermoélectricité, θ. ἤλεκτρισμὸς ἀναπτυσσόμενος ὑπὸ τῆς θερμότητος.

thermoélectrique, θερμοηλεκτρικός.

thermomètre, θερμόμετρον.

thermométrique, θερμομετρικός.

thermoscope (ἐργαλ. φυσ.) θερμοσκόπιον.

thésauriser, ἑ. οὐδ. θησαυρίζω.

thésauriseur, θησαυριστής.

thèse, θ. θέμα πρὸς συζήτησιν, πρὸς ὑποστήριξιν·—ἐναίσιμος διατριβὴ ἐπὶ διδακτορίᾳ·—φυλλάδιον περιέχων τὴν ἐναίσιμον διατριβήν.

thesmophories, θ. πλθθ. θεσμοφορίαι, τῶν πάλαι Ἀθηναίων, ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τῆς Δήμητρος.

thesmothète, θεσμοθέτης τῶν πάλαι Ἀθηναίων.

Thessalien, ienne, Θεσσαλός, Θεσσαλικός.

théurgie, θ. θεουργία, εἶδος μαγείας.

théurgique, θεουργικός, μαγικός.

thibaude, θ. ὕφασμα χονδροειδές.

Thibétain, e, Θιβετός, Θιβετικός, ἐκ τοῦ Θιβέτ.

thlaspi (βοτ.) εἶδος καρδάμου, τὸ θλάσπι.

thon (ἰγθ.) ὁ θύννος, κ. τονίνο.

thoracique (ἀνατ.) θωρακικός, τοῦ στήθους.

thorax (ἀνατ.) ὁ θώραξ, ὁ γῶρος τοῦ στήθους.

thridace, θριδακικόν (κ. τοῦ μαρουλίου) ἐκχύλισμα.

thug, θουγγος, μέλος συνεταιρισμοῦ Ἰνδῶν, ἐπιδιδομένων εἰς ἀνθρωποθυσίας δι' ἀποπνιγμοῦ τῶν ξένων, δολοφόνος.

thuia ἢ **thuya**, κυπαρισσοειδές τι δένδρον, κ. ντούγια.

thuriféraire (ἐκκλ.) ὁ θυμιάζων διάκονος· —(μεταφ.) κόλαξ.

thuya, ἰδὲ **thuia**.

thym (βοτ.) θύμος, κ. θυμάρι.

thymus (-musse) (ἀνατ.) ἀδὴν ἐν τῷ κατωτέρῳ τοῦ λαιμοῦ μέρει, θύμος.

thyrse, θύρσος, ἀκόντιον κληματι ἀμπέλου περιειλιγμένον· σύμβολον τῶν βακχῶν· —(βοτ.) πυραμιδοειδῆς διάταξις τῶν ἀνθέων φυτῶν τινῶν.

tiare, ἡ τιάρα, τριστέφανος μίτρα ἣν φέρει ὁ πάππας ἐν τισὶ τελεταῖς· —τὸ παππικόν ἀξίωμα, ἡ παππυσίνη.

tibia (ἀνατ.) κερκίς, ἀντικνήμιον, κ. καλάμι τοῦ ποδός.

tibial, e, aux (ἀνατ.) ἀντικνημικός, κερκιδικός.

tic, σπασμώδης κίνησις, σύσπαισις, ἰδίως δὲ τοῦ προσώπου.

ticket (τίκετ) (Ἄγγλ.) εἰσιτήριο.

tic tac, τικ τικ ἢ τικ τάκ.

tiède, γλιαρός, ὄχι ζέων (ἐπὶ ὑγρῶν)· —(μετ.) ἀνειμένος, ἀπρόθυμος, ἀδιάφορος, γλιαρός, νωθρός.

tièdement, νωγελῶς, ἀπροθύμως, ψυχρῶς.

tièdeur, θ. γλιαρότης· —(μεταφ.) νωχέλεια, νωθρότης, ἔλλειψις ζήλου.

tièdir, ρ. οὐδ. γλιαίνω, καθίσταμαι γλιαρός· —(μεταφ.) ἐλαττοῦται ὁ ζήλος, ἡ προθυμία μου.

tien, ienne, κτητ. ἀντων. ὁ σὸς -σῆ-σόν, ὁ δικός σου κ. τ. λ. **le** — τὸ εἰς σὲ ἀνήκον, κτημά σου· **les** —s, οἱ συγγενεῖς σου.

tierce, θ. (μουσ.) διάστημα περιεχόμενον μεταξὺ τριῶν φωνῶν ἢ φθόγγων οἷον μεταξὺ ρε καὶ φα· — **mineure**, τὸ διὰ τριῶν ἐλαττον, οἷον ἐκ τοῦ ρε κάτω εἰς τὸ σι· —(ξίφασ.)

κτύπημα καταφερόμενον εἰσεχούσης τῆς χειρός· (γ. κρτοπαιγ.) σειρά τριῶν χαρτίων τοῦ αὐτοῦ χρώματος· (τυπογρ.) δοκίμιον, διόρθωσις ἢ πρότῆς τυπώσεως· —(λειτουργ.) ἡ δευτέρα τῶν κανονικῶν ὥρῶν· —(μαθ. καὶ ἀστρ.) τὸ $\frac{1}{60}$ τοῦ δευτερολέπτου τῆς μοίρας τοῦ κύκλου.

tiercelet, ὄνομα τοῦ ἄρρενος ὀρνέων τινῶν.

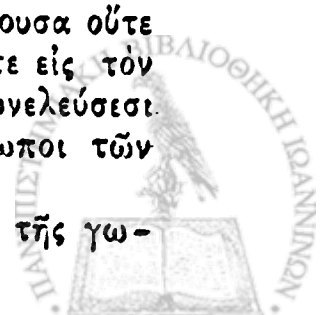
tiercement, (γεωρ.) τριβολισμός, τρίτη καλλιέργεια τοῦ ἀγροῦ· —(ἀργ. νομ.) τριτοδοσία ἐν ὑπερθεματισμῶ· —ἐπίρρ. τρίτον.

tiercer, τὴν ἀμπελον ἐκ τρίτου σκάπτω· —ὑπερθεματίζω κατὰ ἐν τρίτον.

tiers, τὸ τρίτον $\frac{1}{3}$, τὸ τριτημόριον· **le** —d'une pomme, τὸ ἐν τρίτον μήλου· —τρίτος τις· **il survint un** —, ἐπῆλθε, προσῆλθε τρίτος τις.

tiers, -ce, ἐπιθ. τρίτος· **un** —**arbitre**, τρίτος διαιτητής· **fièvre** —**ce**, τριταῖος πυρετός· οὐσ. — **état**, (πρὸ τῆς μεγάλης τῶν Γάλλων ἐπαναστάσεως) ἡ τρίτη τάξις τοῦ λαοῦ, τουτέστιν ἡ μὴ ἀνήκουσα οὔτε εἰς τοὺς εὐπατρίδας, οὔτε εἰς τὸν κληρον ἐν ταῖς γενικαῖς συνελεύσει τοῦ ἔθνους, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀπλῶν πολιτῶν.

tiers-point, ἡ κορυφή τῆς γω-

νίας ἐν τριγωνοειδῶσι ἀψίδι·—ρίνη, κ. λίμα, τριγωνοειδής, τρίπλευρος.

tige (βοτ.) στέλεχος, πρέμον, κρημὸς δένδρου ἢ φυτοῦ·—ὁ ἀρχηγὸς οἴκου, ὁ πρῶτος πατὴρ γενεᾶς τινος.

tigette, θ. (ἀρχιτεκ.) κεράτιον κορινθιακοῦ κιονοκράνου.

ignasse, θ. ἀθλία φενάκη, κ. παληροπεροῦκα·—κόμη τραχυσία καὶ ἀκτένιστος.

ignol, ἀκάτιον ἀλιευτικόν.

ignon, τὸ μεταυχένιον, ἰνίον·—ἡ ὀπισθόδοτος κόμη, κ. σινιόν· συνών. chignon.

igre (ζωολ.) ἡ τίγρις· θηλ. tigrisse·—(μεταφ.) ἄνθρωπος ἀνηλεής, ἄσπλαγχνος.

igré, ε. τιγροειδής τὴν ἐπιφάνειαν, παρδαλός.

ilbury (Ἀγγλ.) ὄχημα ἐλαφρὸν καὶ ἀνοικτόν.

illacées (βοτ.) τὰ φιλυροειδῆ φυτά.

illac (τιὰκ) τὸ κατάστρωμα πλοίου, κ. κουβέρτα· =roul.

illage ἢ **teillage** ἀποχωρισμός, ἀπότιλσις τοῦ φλοιοῦ λίνου ἢ καννάβου.

ille ἢ **teille**, ὁ τῆς φιλύρας ἐνδύτης φλοιός·—ὁ φλοιός τῆς καννάβου.

illeul (βοτ.) ἡ φιλύρα, κ. φλαμουριά.

imbale, εἶδος τυμπάνου πρὸς χρῆσιν τοῦ ἵππικοῦ·—κύπελλον, ποτήριον μεταλλινόν.

imbrage, σφραγίσις, ἐπιτύπωσις σφραγίδος εἰς χαρτόσημον κτλ.

imbre, σήμαντρον, εἶδος κώδωνος ἀκινήτου κρουομένου ἐξωτρικῶς ὑπὸ σφύρας·—d'une pendule, κώδων, σήμαντρον ὡρολογίου τοῦ τοίχου·—ποιότης ἤχου ὀργάνου ἢ φωνῆς·—σημεῖον, σφραγίς ταχυδρομική·—σφραγίς χαρτοσήμου·—

(μεταφ.) avoir le —fêlé, φρενῶν δεῖσθαι, κ. ἔχει πατριά.

imbré, ε, ἐσφραγισμένος· rapier·—χαρτόσημον·—(οἰκ.) ὀλίγον πρᾶλλός, κοῦρος.

imbre-poste, γραμματόσημον.

imbrer, β. ἐν ἐπιτυπῶ σημεῖον, σφραγίζω χάρτην, οἶον χαρτόσημον, ἐπιστολὴν ἐν ταχυδρομείῳ, κτλ.

imbreur, σφραγιστής.

imide, δειλός, ἀτολμος, συνεσταλμένος, κ. φοβησιάρχης.

imidement, δειλῶς, συνεσταλμένως.

imidité, θ. δειλία, συστολή.

imon, ζυμὸς ἀμάξης·—(ἄλλοτε) οἶαξ, κ. δοῖαξι·—(μεταφ.) κυδέρνυσις, διοικήσις τῶν κοινῶν πραγμάτων.

imonier, πηδαλιούχος, κ. τιμονιέρης πλοίου·—ἵππος παρὰ τὸν ζυμὸν ἀμάξης.

imoré, ε, εὐσυνειδήτος, κατεχόμενος ὑπὸ θρησκευτικοῦ φόβου, κ. θεοφοβούμενος·—δειλός.

inctorial, ε, αυκ, βραχικός.

tine, εἶδος βραβλίου.

inet, κρεμάθρα κρεμάτων.

inette, θ. πέλυξ, ξυλίγη λεκάνη, κ. γαδᾶθα.

intamarre, θ. θόρυθος, πᾶταγος, κ. βοητός.

intement, κώδωνος ἤχος, κρότος, βόμβος·—d'oreille, συριγμός τῶν ὠτων.

tinter, β. ἐν κώδωνι κρούω, κροτῶ, ἀνακιδωνίζω· β. οὐδ. ἤχῳ, βουβῶ ὡς κώδων· mes oreilles

tintent, τὰ ὠτά μου βουβοῦσιν· se paroles me tintent aux oreilles, οἱ λόγοι αὐτοῦ ἔναυλοί εἰσιν εἰς τὰ ὠτά μου.

tintouin, ἀντισυχία, φροντίς, ἀμηχανία.

tique, θ. (ἐντου.) κυνορραϊστής, κρότων, κ. τιμποῦρι.

tiquer, ρ. οὐδ. κατέγομαι ὑπὸ σπασμῶν, κεντῶμαι ὑπὸ κρότωνος, κ. τριμπουρλου.

tiqueté, ε, στικτός, ποικιλτός.

tiqueture, θ. ἡ στίξεις, τὰ στίγματα.

tiqueur, ense, σπασμωδικός, ὁ πάσχων σπασμούς.

tir, τόξευσις, πυροβόλημα — σκοποβολή.

tirade, θ. ῥῆσις, λόγος, λόγιον ἢ περιχοπή συγγραφείως ἐκτεταμένη, χωρίον, λόγων ἢ στίγων συνέγεια· tout d'une —, ἀδιαλείπτως.

tirage, ἔλξις, ὄλκη, κ. τράβιγμα — ὁρόμος ἐλεύθερος παρά τὰς ὄγθας ποταμοῦ διὰ ῥυμουκλιαν πλοίων — ἡ ἔλξις, τὸ ῥεῦμα τοῦ ἀέρος ἐστίας δι' οὗ ἐνεργῆται ἡ καύσις — δυσκολία· il y aura du —, θὰ ἔγωμεν δυσκολίαν — des métaux, ἔλξις μετάλλου πρὸς κατασκευὴν σύρματος — de la soie, ἐκτύλιξις μετάξης, κ. διάσιμον — d'une loterie, κλήρωσις λαχείου — au sort, κλήρωσις πρὸς στρατολογίαν — (τυπογρ.) ἐκτύπωσις τῶν σελίδων συγγράμματος ἢ ἐφημερίδος.

tiraillement, συγνή ἔλξις, ἔλκυσμός, διασυρμός — (ιατρ.) σπασμός, τίλημα, διάτιλημα — d'estopiac, στροφός ὀδυνηρός τοῦ στομάχου — (μεταφ.) — d'un état, διγύνοια, σπαραγμοὶ ἐσωτερικοὶ κράτους τινός.

tirailler, ρ. ἐν. ἔλκω, στάζω, σύρω ἀλλεπαλλήλως ἐδῶ κ' ἐκεῖ, κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν, διασύρω — (μεταφ.) avoir l'esprit tirailé par les affaires, περισπᾶσθαι τὸν νοῦν ὑπὸ φροντίδων — πυροβολῶ κακῶς καὶ συγνά — ἄρχομαι τῆς προσβολῆς διὰ πυρὸς ἀτάκτου καὶ κατὰ βούλησιν.

tirallerie, θ. περισπασμοί, διασυρμοί.

tirailleur, ἀκροβολιστής.

tirant, ἰμάς βαλαντίου ἢ ὑποδημάτων — οἱ ἐκατέρωθεν τῶν ὑποδημάτων συνδετήρες — d'eau, τὰ ὑφαλα πλοίου, τὸ ὅσον βυθίζεται εἰς τὸ ὕδωρ — δοκὸς ὑποστηρίζουσα τὰ δύο σκέλη τοῦ τριγώνου τῆς κορυφῆς οἰκίας — νευρῶδες μέρος τοῦ κρέατος.

tirasse, δίκτυον πρὸς ἄγρευσιν ὄρτύγων καὶ περδίκων, παγίς.

tirasser, θηρεύω διὰ δικτύου ὄρτυγας καὶ πέρδικας.

tiré, ε, κεκοπιακῶς, κάτισχνος — λαγῶν, κληρωθεὶς· être — à quatre épingles, εἶναι τινα εἰς ἄκρον κεκαλλωπισμένον — οὐσ. ὁ ἀποδέκτης συναλλάγματος.

tire-balle, σφαιρουκόν, ἔργαλειον πρὸς ἐξαγωγήν τῆς σφαίρας ἐκ τοῦ ὄπλου.

tire-botte, ὑποδηματοσύρτης, ξυλινον ἔργαλειον εἰς ὃ ἐμβάλλουσι τὸ ὑπόδημα ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτὸ ἔλκοντες — τιδηροὶ κόρακες ἢ λαβίδες, οὓς εἰσάγοντας εἰς τὰ ἐκατέρωθεν ὠπία τοῦ ὑποδήματος ἀνέλκουσι καὶ φεροῦσιν αὐτά.

tire-bouchon, ἐκπωματήρ, ἔλιξ πρὸς ἐξαγωγήν τῶν πωμάτων, κ. τριμπουσόν — ἔλικτοὶ βόστρυγες, κ. κατσαρά, σγουρά.

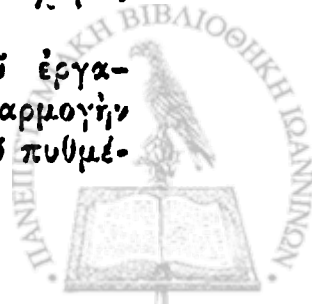
tire-bourre, κόραξ δι' οὗ ἐξάγουσι τὸ βύσμα ὄπλου, βυσματουκόν, ἀποφρακτήρ.

tire-bouton, ἐμπορπωιτήρ, κομβωιτήρ, κ. κουμπωιτήρι.

tire-clou, λαβίς πρὸς ἐξήλωσιν, πρὸς ἐξαγωγήν ἤλων.

tire-d' aile, à —, τανύπτερος, δι' ἰσχυρῶν πτερύγων, δι' ἰσχυρᾶς πτήσεως.

tire-fond, βαρελοπιοῦ ἔργαλειον χρησιμεῦον πρὸς ἐναρμογὴν τῆς τελευταίας σανίδος τοῦ πυθμένου κάδου.

tire-laine, (πάλαι) νυκτοκλέ-
πτis.

tire-larigot, οίνοςφυξ.

tire-ligne, γραμμόγραφον χα-
λύδρον.

tire-lire, κερματοπυξίς, μίαν μό-
νην όπήν έχουσα προς εισαγωγήν
κερμάτων, ταμειευτήρ, κ. κουμπα-
ράς.

tire-moelle, μυελαγωγός, μυ-
ελουλικόν, έργαλειόν προς έξαγω-
γήν του μυελού.

tire-pied, ή σκυτική ίμάσθλη,
λωρίον δι' ου ό υποδηματοποιός
κρατεί τό έργον του επί του γό-
νατος.

tire-point, ή tire-pointe, κεν-
τητήρ, έργαλειόν τι όξύ.

tirer, έ. έν. έλκω, έλκύω, σύρω
— έξέλκω, έξάγω, έκβάλλω· tirer
l' épée du fourreau, σύρω τό ξίφος
έκ της θήκης· — ses bas, άραιρώ
τά περιπόδια, τάς κάλτσας· — άπο-
λύω, βύομαι, άπαλλάττω, έλευθε-
ρώ· — de prison, άπολύω, έξάγω
της φυλακής· — έκτείνω έλκων· —
une courroie, έκτείνω, μακραίνω
τήν ίμάσθλην, τόν ίμάντα, τό λω-
ρίον, — χαράττω· — une ligne, χα-
ράττω, κ. σύρω γραμμήν — τυπώ·
— une estampe, έκτυπώ εικονο-
γραφίαν· — βίπτω· — une fleche,
έξακοντιζω βέλος· — une bombe,
βίπτω όλμον, κ. βόμβαν· — un coup
de pistolet, un coup de fusil,
πυροβολώ δι' ά πιστολίου, δι' ά του-
φεκίου· — du sang, φλεβοτομώ, ά-
ραιμάσσω, ποιώ άραιμάξιν· — une
vache, άμέλω την βοϋν, κ. άρ-
μέγω άγελάδαν· — la langue, έξ-
άγω έκβάλλω την γλώσσαν έκ του
στόματος· — des sons d'un instru-
ment, έκβάλλω ήχους έκ τινος μου-
σικού όργάνου κρούων αυτό· — du
feu d'un caillou, έκβάλλω σπιν-
θήρας πλήττων τόν χάλικα· — des

larmes des yeux —, έξάγω δά-
κρυα έκ των όφθαλμών, ποιώ δα-
κρύειν, κίμνω να κλαύση τις· — sa
révérence, άσπάζεσθαι, προσκυ-
νεΐν, υποκλίνεΐν τινί· — des mar-
chandises d'un pays, εισάγειν
έμπορεύματα έκ τινος χώρας· — de
l'argent de qqn, λαμβάνειν χρηί-
ματα παρά τινος· — une loterie,
κληρωώ λαχείον· — (μεταρ.) άπαλ-
λάττω· — qqn d'embarras, άπαλ-
λάττω τινά έξ άμηχανίας· — un
mot du latin, δανείζεσθαι λέξιν έκ
της Λατινικής· — du profit, κερ-
δαίνειν, ώφελείσθαι· — une consé-
quence, συμπεραίνειν· — sa sour-
ce, son origine, πηγάζειν, κα-
τάγεισθαι, — son épingle du jeu,
άπαλλάττεσθαι επίτηδείως έκ δυσκα-
ρέστου θέσεως· — les vers du nez,
προσπαθειν δι' επίτηδείων έρωτή-
σεων μαθηίνειν τά μυστικά, τά κρυ-
πτόμενα· — une épine du pied,
άπαλλάττειν έκ μεγάλης δυσκολίας·
— qqn de la boue, έξαγαγειν τινά
έκ του βορβορού, τουτέστιν έκ με-
γίστης πενίας· — satisfaction d'une
injure, ίκανοποιείσθαι δι' όδριν· —
vengeance, έκδικείσθαι· — parti de
qqc, ώφελείσθαι έκ τινος πράγμα-
τος ή περιστάσεως· — vanité d'une
chose, έπαίρεισθαι, σεμνύνεσθαι επί
τινί· — l'horoscope, les cartes,
προλέγειν την τύχην, τό μέλλον·
— une affaire au clair, διαυκρύνι-
ζειν, διαλευκαίνειν τι· — le diable
par la queue, έν μεγίστη άπορίχ
χρημάτων είναι ή ούδ· — juste,
σκοπεύειν, πυροβολείν άκριβώς· —
μετέγειν (επί χρωμάτων) κλίνειν
πρός τό κυανούν· — à sa fin, έργός
είναι του τέλους· — au large, άπο-
διδράσκειν, φεύγειν· — au sort, βάλ-
λειν κληρον, κληροϋν, δι' ά κλή-
ρου άπορασιζειν· — à conséquen-
ce, έχειν σοδάρά έπακόλουθα, πα-

ρέγειν πράγματα· (ἐμπορ.) sur qqh, σύρειν ἐπὶ τινος συναλλαγματικῆν, λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ χρήματα διὰ συναλλαγματικῆς· se—, ἀπαλλάττεισθαι, ἐξέρχεσθαι ἢ ἐξελεῖν· —d' un boubier, ἀπαλλάττειναι ἐκ τοῦ βουβόρου· se—d'un mauvais pas ἢ d'une mauvaise affaire, ἀπαλλάττεισθαι ἐξ ἀμηχανίας.

tire-sou, φιλάργυρος, τοχογλύφος.

tiret, παῦλα (—), κεραία· ὑφέν(-).

tiretaine, θ. εἶδος χονδροῦ ὑφάσματος.

tiretoir, ἐργαλεῖόν τι ὀδοντοῖατροῦ, ῥιζοσπάστης.

tireur, ὁ πυροβολῶν·—ὁ σύρων συναλλαγματικῆν, κ. ὁ τραβικτής.

tire-veille (ναυτ.) σχοινοκλίμαξ τῶν ναυτῶν.

tiroir, θήκη, συρτάριον·—μέρος τι τῆς ἀτμομηχανῆς προωρισμένον εἰς τὸ νὰ διανέμη ἀλλεπαλήλως τὸν ἀτμὸν ἐκατέρωθεν τῆς διελίδος· —δράμα πολυμερές, οὗ τὰ μέρη δὲν συνέχονται στενωῶς πρὸς ἄλληλα.

tisane, πτισάνη, ἀρέψημα βοτάνης ἰαματικόν.

tison, θαυλός.

tisonné, ε, ἴππου ὄρα μελανόστικτος.

tisonner, ῥ. ἐν. σκαλεύω, συνθαυλίξω ἀσκόπως τὸ πῦρ.

tisonneur, euse, σκαλευτής τοῦ πυρός, συνθαυλιστής.

tisonnier, σιδιτροουργοῦ συνθαυλιστήρ, σκαλευτήρ.

tissage, ὑφανσις·—τὸ ὑφαινόμενον·—ἡ ὑφαντικῆ.

tisser, ὑφαίνω.

tisserand, ὑφαντής.

tisseranderie, θ. ἰστουργία· ὑφαντικῆ·—τὰ ὑφάσματα.

tisseur, ὑφαντής.

tissu, ὑφή, ὑφασμα, πανλόν, κτλ. —(μεταφ.) σωρεία, σειρά, συνέχεια·—de mensonges, ψευδῶν ὑρ-

μαθός·—(βοτ.)—cellulaire, ὁ κυφελώδης ὑμῆν·—(ἀνατ.) οἱ ἰστοί, οἱ χιτῶνες·—ἐπιθ. συνυφής, πεπλεγμένος· un nid—de mousse, φωλεὰ ἐκ βρύων κατεσκευασμένη.

tissure, θ. ὑφανσις, συνύφανσις, συνυφή.

tissuterie, θ. ταινιοποιία.

tissutier, ὑφαντής.

tistre, ῥ. ἐν. ὑφαίνειν, ἀρχαῖον συνώνυμον τοῦ tisser, τανῦν ἐν χρήσει μόνον ἐν τῇ παθ. μετ. tissu καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις.

titane (ὄρυκτ.) τιτάνιον.

titanique, τιτάνειος, γιγαντιαῖος.

tithymale (βοτ.) ὄνομα εὐφοροειδοῶν φυτῶν.

titillation, θ. μικρά τις κίνησις διακρινομένη ἐν τισι σώμασιν, κνησις· κνησμώδης γαργαλισμός·—γαργαλισμός.

titiller, ῥ. ἐν. ἐνδοθεν ζέω, ὑποκνίξω, τὴν ὑπερύαν, τὸν οὐρανίσχον γαργαλίξω· ce vin titille agréablement le palais, οὗτος ὁ οἶνος γαργαλίξει ἠδύως τὸν οὐρανίσχον.

titrage, προσδιορισμός τοῦ ποσοῦ ἐμπορευμάτων τινῶν περιεχομένων ἐν συνθέτοις τισίν.

titre, ἐπιγραφή βιβλίου·—τίτλος εὐγενείας· ὑπουργήματος, βαθμοῦ·—ἔγγραφον ἐπίσημον·—ἀπόδειξις ἐπίσημος, τίτλος, ἴουρ. γοτζέτι.

titré, ε, τιτλοφόρος, τιτλοφορούμενος, φέρων τίτλον τινά.

titrer, ῥ. ἐν. ἀπονέμω τίτλον, περιβάλλω μὲ τίτλον.

titubant, κλονούμενος, παραφερόμενος· la demarche—e d'un ivrogne, τὸ κλονούμενον βῆμα τοῦ μεθύσου.

titubation, θ. κλόνησις.

tituber, ῥ. οὐδ. κλονοῦμαι, προσκόπτω, ὡς μέθυσος.

titulaire, ὁ φέρων τὸν τίτλον

υπουργήματός τινος εἶτε ἐν ἐνεργείᾳ εἶτε μὴ —d' un bénéfice, κληροδότημά τι ἔχων ἢ καρπούμενος κληρικός.

titus, à la—, ἡ ἐν χρῶ κεκαρμένη κόμη, κ. τὰ μαλλιά σύρριζα, κατὰ τὸν τρόπον τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ῥωμαίων Τίτου.

toast (τόστ) ἢ **toste**, φιλοτησία, πρόποσις, τὸ εἰς ὑγείαν πινόμενον.

toaster, ρ. οὐδ. τὸ εἰς ὑγείαν προπίνειν.

tocane, θ. οἶνος καμπανίτης νέος.

tocsin, κωδωνοκρουσία ἐν ᾧ κινδύνου, πρόσκλησις εἰς βοήθειαν.

toge, θ. ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐσθῆς, ἡ τήβεννος.

tohu-bohu, κυκεών, σύγχυσις, μεγίστη ἀταξία.

toi, ἀντων. σύ, ἐσύ.

toile, λινούν ὕφασμα — ὀθόνη — αὐλαία τοῦ θεάτρου — εἰκὼν ζωγράφου ἐπὶ ὑφάσματος — ἰστός ἀράχνης, κ. ἀράχνης πανί.

toilerie, θ. ὑφάσματα παντοῖα, κ. πανικά.

toilette, θ. ἱματισμός, κόσμος, στολή, στολισμός, κ. τουαλέττα — τράπεζα παρὰ τὴν ὁποίαν καθήμενοι κοσμοῦνται αἱ γυναῖκες — τὸ ἐνδύεσθαι, κοσμεῖσθαι καὶ διευθετεῖν τὴν κόμην.

toilier, ière, ὑφασματοποιός — ὑφασματοπώλης.

toise, θ. ὄργυιά, ἡ κατ' ὄργυιαν μέτροσις.

toisé, e, κατ' ὄργυιᾶς μετρηθείς — οὗτ. ἐκτίμησις, ὑπολογισμός ὅλης τῆς ἐν τινι οἰκοδομήματι γενομένης ἐργασίας.

toiser, ρ. ἐν. μετρῶ, καταμετρῶ, κατ' ὄργυιᾶς μετρῶ — (μεταφ.) — ρη, ἐκ κεφαλῆς ἐπὶ πόδας ἀτενῶς ἢ περιφρονητικῶς ὀρῶ τινα ἢ ἐμβλέπω τινί.

toiseur, ὄργυιομέτρης, στερεομέτρης.

toison, θ. ὁ μαλλός, τὸ μαλλίον προβάτου· la — d' or, τὸ χρυσοῦν δέρας τῶν Ἀργοναυτῶν — ἵπποτικὸν τάγμα καὶ τὸ παράσημον αὐτοῦ ἐν Ἰσπανίᾳ.

toit, στέγη, ὀροφή, σκέπη· nous habitons sous le même —, συγκατοικοῦμεν un kumble —, ταπεινή, πενιχρὰ κατοικία· publier ρηc sur les — s, κηρύττειν τι ἐπὶ τῶν δωματίων, ἀναφανδόν, δημοσίᾳ.

toiture, θ. στέγασμα.

tokai ἢ **tokay**, οἶνος ἐξαίρετος τῆς Οὐγγαρίας.

tôle, θ. ἔλασμα σιδηροῦν, κ. λαμαρίνα.

tolérable, ἀνεκτός, ὑποφερτός.

tolérablement, εἰς βαθμὸν ἀνεκτόν, ὑποφερτόν.

tolérance, θ. συγκατάδοσις, ἀνοχή, ἐπιείκεια — religieuse, ἀνεξιθρησκεία, ἐλευθερία θρησκευτικῆ.

tolérant, e, ἀνεκτικός, ἐπιεικής, συγκαταβατικός, ἀνεξιθρησκός.

tolerantisme, τὸ τῶν ἀνεξιθρησκῶν σύστημα, ἄκρα ἀνεξιθρησκεία.

tolérer, ρ. ἐν. ἀνέχομαι, ἐπιτρέπω, συγκατανεύω.

toilet, (ναυτ.) σκαλμός.

tolerie, θ. ἔλασμα τοποιοῖα — ἔλασμα τοποιοῖον.

tôlier, ἔλασμα τοποιοῦς· ὁ ἐργαζόμενος τὴν λαμαρίναν.

tolle, (Λατ.) κραυγὴ ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως· ἄρον! ἄρον!

tomahawk, (τομαχοκ) ῥόπαλον τῶν ἀγρίων τῆς Ἀμερικῆς.

tomaison, θ. δῆλωσις τοῦ τόμου εἰς ὃν ἀνήκει τυπογραφικόν τι φύλλον.

toman, νόμισμα Περσικόν, ἀξίας περίπου 50 δραχμῶν.

tomate, θ. λυκοπέρσιον, κ. τομάτα.

tombac, κράμα ἐκ χαλκοῦ, ἀρ-

γύρου και ψευδαργύρου ἤτοι ζιγίου, κ. τουπάκι.

tombal, ο, τυμβικός· pierre, e, ἐπιτύμβιος λίθος.

tombant, ο, πίπτων· cheveux—s, καθειμένη κόμη, κ. πεσμένα μαλλιά, λυτά, χυτά· —τριγορροῦσα κόμη· étoile—e ἢ filante, διαπτων ἀστήρ· à la nuit—e, περί λύχνων ἀφάς· νυκτὸς ἐπερχομένης, κ. τὸ βράδυ.

tombe, θ. ἐπιτύμβιος λίθος, πλάξ τοῦ τάφου· —ὁ τύμβος, ὁ τάφος· être dans la—, κείσθαι ἐν τῷ τάφῳ.

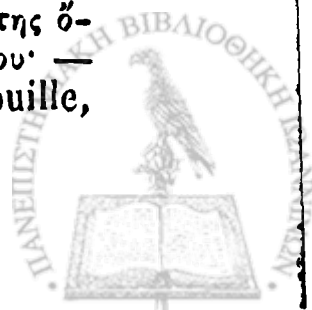
tombeau, τάφος· —(μεταφ. ὁ θάνατος· rester fidèle jusqu' au—, διατελεῖν πιστὸν μέχρι θανάτου· mettre qqn au—, γίνεσθαι τινι αἷτιος θανάτου, tirer du—, ἐξάγειν ἐκ τοῦ τάφου, σώζειν ἐκ τοῦ θανάτου.

tombée, θ. à la—de la nuit, περί λύχνων ἀφάς, τὴν ἑσπέραν.

tombelier, χειραμαξήλατης.

tomber, (βοηθ. διὰ τοῦ être) β. οὐδ. πίπτω, κ. πέφτω· —προσπίπτω· —aux pieds de qqn· προσπίπτω εἰς τοὺς πόδας τινός, τὸν καθικετεύω· —ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ· —sur les ennemis, ἐφορμᾶν κατὰ τῶν ἐχθρῶν· —ἐκβάλλειν, γίνεσθαι· la Saône (ποταμ. Γαλλ.) tombe dans le Rhône, ὁ Ἄρας γύνεται εἰς τὸν Ῥοδανόν· —κρέμασθαι· ses cheveux lui tombent sur les épaules, ἡ κόμη του καταπίπτει, γύνεται ἐπὶ τοὺς ὤμους του· —(μεταφ.) γίνομαι· —malade, νοσῶ, ἀσθενῶ· —καταλαμβάνομαι αἴφνης ὑπὸ τινος παθήματος· —en défaillance, λειποθυμῶ· —en léthargie, καταλαμβάνομαι ὑπὸ ληθάργου, πίπτω εἰς ληθαργόν· —παραδίδομαι, ἐμπίπτω, ὑποπίπτω· la ville tomba en son rouvoir, ἡ πόλις ἔπεσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν του, παρεδόθη αὐτῷ· παύο-

μαι· le vent est tombé, ὁ ἄνεμος ἐκόπασεν, ἔπαυσεν· χαλαροῦμαι, γαυνοῦμαι· la conversation tombe, ἡ συνομιλία χαλαροῦται, ἀποβάλλει τὴν ζωηρότητά της· —φέρομαι, στοέφομαι· la conversation tomba sur sur lui, ὁ λόγος ἐστράφη ἐπ' αὐτόν, περί αὐτοῦ ἤρχισαν νὰ λέγωσιν· —ἀποτυγχάνειν· cette pièce tombera, τὸ δράμα τοῦτο θ' ἀποδοκιμασθῆ· —περιέρχομαι εἰς ἀχρηστ' ἀν· cette coutume tombe· αὕτη ἡ συνήθεια παρέργεται, παύει· cet auteur tombe, ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἀποβάλλει τὴν δημοτικότητα, δὲν ἀναγινοίσκεται πλέον· —συλλαμβάνομαι· —dans un piège, ἐμπίπτω εἰς παγίδα· —συμπίπτω· cette fête tombe le jeudi, ἡ ἑορτὴ αὕτη συμπίπτει τὴν πέμπτην· —ὑπολισθαίνω, καθίσταμαι· —dans le burlesque, εἰς κωμικὸν τρέπομαι· —κληροῦμαι· cela m'est tombé en partage, τοῦτο ἔπεσεν εἰς τὸν κληρὸν μου, εἰς τὸ μερίδιόν μου· περιέρχομαι τυχαίως· cette lettre m'est tombé entre les mains· —de son haut, des nues, ἐκπλήττομαι, θαυβοῦμαι, ἐξίσταμαι· —en disgrâce, στεροῦμαι τῆς εὐνοίας, ὑποπίπτω εἰς δυσμένειαν· —en faute, σφάλλω, ἀμαρτάνω, πταίω· —dans l'erreur, πλανῶμαι, ἀπατῶμαι, ἀμαρτάνω· —dans l'oubli, λησμονοῦμαι· —en ruine, καταρρέω, ἐρείπιον γίνομαι (κυρ. καὶ μεταφ.)· —en lambeaux, κατασχίζομαι, κατακερματίζομαι· le sort est tombé sur lui, ἡ τύχη αὐτόν ἔδειξεν, ὁ κληρὸς ἔπεσεν ἐπ' αὐτόν· —nous tombons d'accord, εἴμεθα σύμφωνοι· bien—, ἐπιτυγχάνειν, εὐνοεῖσθαι ὑπὸ τῆς τῆς τύχης, εὐτυχεῖν· —sur un mot, sur un passage, εὐρεῖν ἐκ πρώτης ὄψεως λέξιν ἢ χωρὶον βιβλίου· —maison tombée en quenouille,

οἶκος ἀπορραγισθεὶς παντός ἄρρενος γόνου.—(ἀπροσώπως) il tombe de la pluie, ὕει, βρέχει· il tombe de la neige, χιονίζει.

tombereau, ἡ δέτροχος ἀμαξία, τὸ χειραμάξιον.

tombola ἡ loto, εἶδος λαχείου, ἡ τόμπολα.

tome, τόμος βιβλίου.

tomenteux, euse (βοτ.) βαμ-
εακώδης, χυνώδης.

ton. ta, tes, ἐπιθ. κτητ. σός, σή, σοί, σαί, ἰδικός σου, ἰδικό σου, ἰδικά σου.

ton, τόνος, ὕψος φωνῆς εἴτε ἀνθρώπινης εἴτε ὀργανικῆς.—ὕψος, τρόπος τοῦ ὁμιλεῖν.—humble, τόνος τῆς φωνῆς ταπεινός, ὕψος ταπεινόν.—hautain, ὕψος ἀγέρωγον, ἀλαζονικόν.—χαρακτήρ λόγου, ὕψος.—noble, ὕψος εὐγενές.—soutenu, σεμνόν· μεγαλοπρεπές.—τρόπος, διαγωγή· il faut changer de —, πρέπει ν'ἀλλάξῃ τις διαγωγὴν δύναμεις, ἔντατις· ce mets donne du —, τὸ φαγητὸν τοῦτο ἐνδυναμώνει (τὸν στόμαχον) εἶναι τονωτικόν, ἐρωστικόν.—(μουσ.) διάστημα μεταξὺ φωνῶν ἢ φθόγγων τῆς κλίμακος.—τόνος ἢ ἤχος καθ'ὃν μέλειται μέλος τι· τόνος τοῦ φα. τοῦ σολ, τοῦ λα κ.τ.λ. donner le —, ἔρθημι ζω τὰ τοῦ συρμοῦ, τὰς συνηθείας, τὰς ἐξείς, τοὺς τρόπους κοινωνίας τινός· bon—, οἱ καλοὶ ἢ κομψοὶ τρόποι, ἡ εὐγενής συμπεριφορὰ mauvais —, ἀπειροκαλία, κακὸς τρόπος· se donner un —, λαμβάνω ὕψος ὑψηλοπροσόντης, ἐπαίρομαι.—(ζωγράφ.) ζωηρότης χρώματος ἢ φωτιστικιάσεως, τόνος.

tonal (μουσ.) τονικός.

tonalité, θ. τονικότης, ποιότης μουσικῆς συνήστεως ὡς πρὸς τὸν τόνον.

tondage, ἡ ἐν γρῶ ἀπὸ ἀρσῆς τοῦ γυρός τῆς ἐρέας, τῆς κ. τσόγας.

tondaille, θ. τὰ ἐκ τῆς ἀποκάρσεως, τῆς κ. κουρᾶς ἔρια.

tondaison, ἰδὲ tonte.

tondeur, euse, ὁ κουρευτής, ἡ κουρεύτρια.—θ. ἐργαλεῖον, μηχανήμα πρὸς ἀπόκασιν.

tondin (ἀρχιτεκτ.) ἀστράγαλος κίονος.

tondre, ῥ. ἐν. κείρω, ἀποκείρω, κ. κουρεύω.

tondu, e, κεκαρμένος, κουρεμένος.

tonicité, θ. ἐρωστικότης, τόνωσις.

tonique, ἐπιθ. καὶ οὐστ. θ. ἡ πρώτη φωνὴ τῆς κλίμακος τοῦ προκειμένου τόνου ἢ ἤχου.—φάρμακον τονικόν, δυναμωτικόν.

tonka (βοτ.) εἶδος κυάμου, καρποῦ εὐώδους τινός δένδρου χρησιμεύοντος πρὸς ἀρωματισμὸν τοῦ καπνοῦ.

tonnage, χωρητικότης πλοίου.

tonnant, e, βροντώδης· Jupiter—, Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἐρίγδουπος.—(μεταφ.) νοῖξ —e, φωνὴ βροντώδης.

tonne, θ. μέγας πλῆθος, μέγα κ. βαρελίον.—μονὰς βάρους ἴσου πρὸς 1,000 γιλιόγραμμα.

tonneau, πῆθος, κάδος, κ. βαρελίον· un — d'huile (ναυτ.) βάρος ἴσον πρὸς 1,000, γιλιόγραμμα· vaisseau de 200 tonneaux, πλοῖον χωρητικότητος 200 τόνων.—εἶδος ταχυδακτυλοουργικοῦ παιγνίου.

tonnelage, βαρελοποιία.

tonneler, ῥ. ἐν. δικτύω συλλαμβάνω πέρδικας.

tonnelet, καθίσκος, κ. βαρελάκι.

tonneur, ὀρνιθοθήρας συλλαμβάνων πέρδικας διὰ δικτύου.

tennelier, βαρελοποιός.

tonnelle, θ. σκιάς διὰ φύλλων κεκαλυμμένη.

tonnellerie, θ. βαρελοποιία.—βαρελοποιεῖον.

tonner, ῥ. ἀπρόσωπ. βροντᾶν· —(μεταφ.) ὀμιλεῖν ἐμπαθῶς πικρῶς κατὰ τινος, ὀργίζεσθαι.

tonnerre, βροντή· (κατ' ἐπεκτ.) μέγας πάταγος, κρότος ὅμοιος βροντῆ.

tonsure, θ. κουρά, ἤτοι ἀπόκαρσις, κ. κούρευμα τῆς κορυφῆς τῆς κόμης τῶν ἱερέων τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας· — ἡ διὰ ταύτην τελετή.

tonsure, θ. ὁ τὴν κορυρὴν κεκαρμένος.

tonsurer, ῥ. ἐν. ἀποκείρω τὴν κορυρὴν ἱερέως.

tonte ἢ **tondaison**, θ. ἀπόκαρσις, κ. κούρευμα τῶν προβάτων· — ἡ ἐπογὴ τῆς ἀποκάρσεως.

tontine, θ. εἶδος συνεταιρισμοῦ, ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν ἐταίρων καταβάλλει ποσὸν τι, καὶ τοῦ ὁποῦ τοῦ κεφάλαιον διανέμεται, μεθ' ὠρισμένου χρόνον εἰς τοὺς ἐπιζῶντας ἐταίρους. Τὸ δ' ὄνομα ἐκ τοῦ ἐφευρέτου Τόντη.

tontinier, iere, ὁ μετασχὼν τοῦ εἴδους τοῦ συνεταιρισμοῦ **tonline**· ἰδὲ τὴν λέξιν.

tontisse, θ. γνάφαλον ἐκ τῆς ἀποκάρσεως τῶν ἐρεῶν.

tonture, θ. ἡ πρᾶξις τοῦ κείρειν τὰς ἐρέας· ὁ κειρόμενος μαλλός· — κλάδευμα.

topaze, (ὄρυκτ.) τοπάζιον, λίθος τις πολύτιμος κίτρινος, λαμπρός καὶ διαφανής.

tope, ἐπιφ. ἀσμένως, εὐχαρίστως.

tope, ῥ. οὐδ. συγκατανεύω εἰς πρότασιν τινα.

topinambour, (βοτ.) φυτὸν τι θρεπτικόν, εἶδος γεωμήλου τῆς Βρασιλίας, κ. κωλοκάτσι.

topique, φάρμακον ἐξωτερικόν, τοπικόν· — (ῥητορ.) κοινοὶ τόποι, γενικαὶ πηγαὶ ἐξ ὧν ὁ ῥήτωρ ἀρύεται τὰ ἐπιχειρήματά του, τὰ τοπικά.

topographe, τοπογράφος.

topographie, θ. τοπογραφία.

topographique, τοπογραφικός.

toquade, θ. ἰδιοτροπία, μανία.

toque, θ. τὸ σύνθηδες κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν δικηγόρων, δικαστῶν κ. λ. π. ἐν Εὐρώπῃ.

toqué, ε, ὀλίγον τρελλός.

toquer, ῥ. ἐν. ἄπτομαι, κτυπῶ.

toquet, κάλυμμα τῆς κεφαλῆς παιδίου.

torche, θ. δάξ, πυρσός, κ. μασαλᾶς πρὸς φωταγωγίαν.

torche-cul, κωλοσφοῦγγι.

torche-nez, σχοινίον δι' οὗ φιμούσι τοὺς δυσηλίους ἵππους, ἵπποστρέβλη;

torcher, ῥ. ἐν. ἀπομάσσω τὴν ἀκαθαρσίαν.

torchère, θ. εἶδος λυχνίας λαμπαδηφόρου φωτιζούτης τὰ πρόθυρα καὶ τὰς κλίμακας.

torchette, θ. μικρὸν μάκτρον, κ. πατσαβούρα.

torcol (ὄρνιθ.) ἡ σεισοπυγίς.

tordage, κλώσις, ἰδίως τῆς μετάξης.

tordeur, euse, στροφεύς, κλώστης μετάξης.

tord-nez, ἰδὲ **torche-nez**.

tordoir, συστροφεῖον, στρέβλη.

tordre, ῥ. ἐν. λίνον νήθω, κλώθω, κ. γνέθω, στρήφω· — συστρέφω, περικλώθω, ῥοδανίζω· — **le cou**, φονεύω, συστρέφω τὸν τράχηλον, στραγγαλίζω· **je lui donnerai du fil à—**, πράγματα παρέξω αὐτῷ, κ. θὰ τοῦ σκαρώσω δουλειαις.

tore (ἀρχιτεκτ.) χονδρὸν καὶ καμπύλον κυμάτιον.

toréador (Ἰσπαν.) ἱππότης διαπρέπων ἐν τῇ ταυρομαχίᾳ.

torgniole, θ. ῥάπισμα, κόνδυλος, κ. γρονθιά.

tordu, ε, στρεπτός.

tormentille, θ. (βοτ.) φυτὸν ἐκ

τοῦ γένους τῶν στρόφων, τὸ ἐπτάφυλλον.

torifère (βοτ.) βολβώδης.

toron, ἄθροισμα καλωδίων εἰς ἓν.

torpeur, θ. νάρκη, νάρκωσις— (μετφ.) ψυχικὴ ἀδράνεια· *tirer un homme de sa—*, ἐκ τοῦ ληθάργου, διεγείρω τινά.

torpille, θ. (ιγθ.) εἶδος ῥίνης ἢ βάτου, νάρκη—πολεμικὸν μηχανήμα, ἢ νάρκη, νηρορρήκτης, ναύκλαστρον, κ. τορπιλλη.

torpilleur, ναρκοδόλος ναύτης· ναρκοδόλον σκάφος, διευθύνον τὸν νηρορρήκτην.

torque, θ. στρέμμα σιδηροσύρματος.

torquer, ῥ. ἐν. συνειλῶ, κυλινοῦ.

torquette, θ. κάλαθος ἐκ λυγῶν πρὸς μετακλίσειν τῶν ἰγθῶν.

torréfacteur, φρύκτης, κ. καβουρδιστής, οἶον τοῦ καφέ.

torrefaction, θ. φρυγμός, ὄπτησις, θ. καβούρδισμα.

torréfier, ῥ. ἐν. διοπτῶ, φρύγω, κ. καβουρδίζω.

torrent, γειμαρρος— (μεταφ.) ἀφθονία— *de larmes*, γειμαρρος δακρύων, ἀφθονα δάκρυα— ὄρμη· *céder au—d'une révolution*, ἐνδίδω, ὑποχωρῶ εἰς τὴν ὄρμην, τὴν δύναμιν ἐπαναστάσεως.

torrentiel, elle, γειμαρροειδής· *une pluie—elle*, βρογὴ βραγδαϊοτάτη, δίκην γειμαρρου πίπτουσα.

terrentueux, euse, ὄρμητικὸς ὡς γειμαρρος, ἔχων τὴν δύναμιν γειμαρρου.

torride, διακεκαυμένος, καυστηρός· *la zone—*, ἡ διακεκαυμένη ζώνη.

tors, e, διάστροφος, στρεπτός, κ. στοιφτός· *fil—*, νῆμα στρεπτόν· *colonne—e*, στυλὸς διάστροφος ἢ ἐλιχοειδής— ἐνίοτε λέγουσι *torte* ἐντῶ θηλυκῶ· *jambes—es*, σκέλη βαιβά.

torse, κορμὸς ἀγάλματος ἀνευ κεφαλῆς, βραχιόνων καὶ ποδῶν— προτομή, κορμὸς ἀνθρώπου.

torsion, θ. στρέψις, στραγγαλισμός, λυγισμός.

tort, ἄδικον· *vous avez—*, ἔχετε ἄδικον— βλάβη, ζημία· *vous me faites—*, μὲ ἀδικεῖτε, μὲ βλάπτετε· *à tort*, ἀδίκως· *à— et à travers*, ἀκρίτως, εἰκῆ, ματαίως, παραλόγως, ἀδιακρίτως.

torte, ἰδὲ *tors*.

torticolis, ρευματικὸς πόνος τοῦ τραχήλου ἢ βλάβωσις, κ. στραβόλαιμος— ἐπιθ. βαιβοτραχήλος, κ. στραβολαίμης.

tortil, ταινία διαδήματος.

tortillage, συμπεπλεγμένοι λόγοι, ἀκατανόητοι.

tortillard, ἢ tortillart, πτελέα ὀζώδης.

tortille, θ. τρίβος, στενὴ καὶ σκολιὰ δίοδος περιβόλου ἢ κήπου· λέγεται δὲ καὶ *tortillère*.

tortillement, πλοκή, ἐλιγμός.

tortiller, ῥ. ἐν. στρέφω περιστρέφω, ἐλίτσω, τυλίτσω— (μεταφ.) ζητῶ περιπλοκάς, ὑπεκρυγάς, *se—* (ἐπὶ ἕρπετων) περιελίσσομαι, τυλίτσομαι, κ. κουλουριάζομαι.

tortillère, ἰδὲ *tortille*.

tortillon, στρεπτὴ ἐπικεφαλῆς, ὑπὸ βάρος ἢ φορτίον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένη.

tortionnaire (νομ.) ἀνόσιος, ἄνομος. βίαιος.

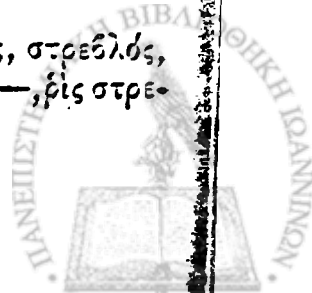
tortionnairement, ἀνόμως, ἀδίκως.

tortionner, ῥ. ἐν. βιάζω, παρερμητεύω χωρίον συγγραμματος.

tortipède, στρεβλόπους.

tortis, σύστρεμμα νημάτων καννάβωσις ἢ μαλλίου, στροφεῖον, κ. στούμβος.

tortu, e, θ. διάστροφος, στρεβλός, δύσμορφος τὸ σῶμα· *nez—*, ῥίς στρε-

ελη, κ. στραβή μύτη· arbre—, δένδρον σχολιόν, στρεβλόν.—(μεταφ.) esprit—, νοῦς στερούμενος ἀκριθείας· raisonnement—, συλλογισμός, σκέψις, πλημμελής.

tortue, θ. χελώνη.—εἶδος στέγης, ἣν οἱ ῥωμαῖοι στρατιῶται ἐσχημάτιζον ὑψοῦντες καὶ συνενοῦντες τὰς ἀσπίδας των· (μεταφ.) à pas de—, βραδέως.

tortuer, στρεβλῶ, διαστρέφω, κ. στραβόνω.—une broche, στρεβλῶ, στραβόνω ὀβελόν.—une épingle, στρεβλῶ τὴν καρφίδα.

tortueusement, σχολιῶς, στρεβλῶς, κ. στραβά.

tortueux, euse, διάστροφος, σχολιός, στρεβλός, ἐλικιώδης, κ. στραβός, στραβωμένος.—(μεταφ.) διεστραμμένος, δόλιος, ἐστερημένος εὐθύτητος, ἀκεραιότητος χαρακτηρῶς· conduite—se, διαγωγή στραβή, δόλια, ὑποκριτική.

tortuosité, θ. σχολιότης, στρεβλότης.

torture, θ. στρέβλωσις, βάσανος, βασανιστήριον.

torturer, ῥ. ἐν. βασανίζω, ὑποβάλλω εἰς βασανιστήρια.

tory, (ἐν Ἀγγλίᾳ) βασιλικός, συντηρητικός.

torysme, τὸ συντηρητικὰ φρονήματα ἔχειν.

Toscane, e, Ἑρρουσικός, Τυρρηνικός, Τοσκάνος ἢ Τοσκανικός.

toste, ἰδὲ toaste.

toster, προπίνω, κάμνω πρόψεις, ἰδὲ toastes.

tôt, εὐθύς, παρעוθός, ταχέως· sitôt que, ἄμα ὡς, εὐθύς ὅπου.—ou tard, τάχιον ἢ βράδιον· plus—, τάχιον, κ. ἐνωρίτερα· trop—, πολὺ ἐνωρίς, πρόωρα, προΐαίτερον τοῦ δέοντος· le plus—possible, ὅσον τάχιστα.

total, e, aux, τέλειος, πλήρης,

ὀλικός, ὀλοσχερής· ruine—e, παντελής ὄλεθρος, καταστροφή.—οὐς. τὸ σύνολον, τὸ ὀλικόν ποσόν.—τὸ κεφάλαιον τῆς προσθέσεως· au—, en—, ἐν ὅλῳ, συλλήβδην, ὀλικῶς· **totalemt**, ὀλικῶς, ὀλοσχερῶς, ὀλοκλήρως· παντελῶς.

totalisation, θ. συγκεφαλαίωσις, πρόσθεσις.

totaliser, ῥ. ἐν. ἀθροίζω, προστίθωμι, συγκεφαλαίω, κ. προσθέτω· totalisez tous ces chiffres, προσθέσατε πάντας τούτους τοὺς ἀριθμούς.

totalité, θ. ὀλότης, τὸ κεφάλαιον, τὸ σύνολον.

tot-fait, εἶδος ταχυψήστου ζυμαρικῶ, ἴσως τὰ παρ' ἡμῶν αὐγοκαλάμαρα.

toton, παιδιά τις, κυβοστρόβιλος· faire tourner qqn· comme un—, ἄγω καὶ φέρω ἢ κακῶς φέρομαι πρὸς τινα.

touage, (ναυτ.) ἔλξις ἢ ἔλκυσις, κ. τράβιγμα πλοίου.

touaille, θ. χειρόμακτρον κρεμαστόν παρὰ τὸν νιπτῆρα.

touc, ἰδὲ toug.

toucan, (ὄρνιθ.) ὁ μεγαλόρραμφος, πτηνὸν τῆς Ἀμερικῆς.

touchant, προθ. περί.—vos intérêts, περί τῶν συμφερόντων ὑμῶν.

touchant, e, συγκινητικός, θυμαλγής, περιπαθής.

touche, θ. ὁ κανόν· les—s du piano, τὰ πληκτρα τοῦ πλειδοκυμβάλου· pierre de touche, ἡ βάσανος ἢ λυδία λίθος.—(μεταφ.) l'adversité est la pierre—de l'amitié, ἡ δυστυχία εἶναι ἡ λυδία λίθος τῆς φιλίας.—(ζωγρ.) τύπος, ἀφή, χεῖρ, ποιά τις ὑποτύπωσις τῶν ἀντικειμένων διὰ τῆς γραφίδος.

touche-à-tout, ὁ πάντων ἀπτόμενος, κ. ὁ βάλλων εἰς ὅλα τὸ χέρι.—πολυπράγμων.

toucher, ρ. έν. άπτομαι, έγγί-
ζω, κ. πιάνω· ma maison touche
la votre, ή οίκια μου συνέγεται
μετά τής ύμετέρας· — λαμβάνειν
χρήματα, μισθόν· je touche cinq
cent francs par mois, λαμβάνω
ένκατόν φράγκα κατά μήνα· παίζω
je touche l'orgue, παίζω τό όρ-
γανον· — (μεταφ.) ένδιαφέρειν· cela
ne me touche en rien, τοϋτο δέν
μοι ένδιαφέρει ποσώς· — συγκινώ·
son sort me touche, ή τύχη αύ-
τοϋ μέ συγκινεί, διεγείρει· έν έμοί
συμπάθειαν, οϊκτον· — ρ. ούδ. φθάνω
εις... άπτομαι· — à une chose, au
plafond, φθάνω εις τι και άπτομαι
αϋτοϋ· φθάνω εις την όροφήν· —
συγγενεύειν· il me touche de pris,
είναι στενός συγγενής μου, ή ένδια-
φέρομαι πολϋ δι' αϋτό· — είναι έγ-
γύς, πλησιάζειν· — au port, έγγί-
ζειν, φθάνειν εις τόν λιμένα· — à sa
fin, έγγιζειν εις τό τέλος (τοϋ βίου)
nous touchons au terme de nos
maux, έγγιζομεν, φθάνομεν εις τό
τέρμα τών δεινών μας· nous tou-
chons au port, πλησιάζομεν, φθα-
νομεν εις τόν λιμένα· — (ναυτ.) προ-
σαράσσω, καθίζω· Le vaisseau a
touché, τό πλοϊον προσήραξεν· —
(έπί τινων μουσ. όργάνων) elle
touche du piano· παίζειν κλειδο-
κύμβαλον.

toucher, ή άφή, μία έκ τών
πέντε αισθήσεων· — τρόπος τοϋ παί-
ζειν όργανά τινά· — brillant, λαμ-
πρός τρόπος τοϋ παίζειν, άνθηρός.

toucher, κτηνηλάτης, βοτηλάτης.

toue, θ. είδος πορθμείου έν τισι
ποταμοίς.

touer, ρ. έν. (ναυτ.) έλκω, σύρω
τό πλοϊον.

toueur, έλκυστής, έυμουλκός·
bateau —, έυμουλκόν πλοϊον.

touffe, θ. κόρυμβος, πύκνωμα,
λόφος, κ. φούντα.

touffer, ρ. έν. συσσωρεύω, πυ-
κνώ.

touffeur, θ. άναθυμίασις πυκνή,
προσβάλλουσα τοϋς ρώθωνας εύθύς
είσεργομένω που.

touffu, e, πυκνός (έπί φύλλων,
φυτών, δένδρων, δάσους), δασύς, δα-
σύφυλος, δασύφυλλος· des arbres
nombreux et — s, δένδρα πολλά
και δασία· chevelure — e, πυκνή,
βαθεία ή δασεία κόμη· lieux — s,
δασώδεις τόποι.

touiller, ρ. έν. συνιαράτω,
θολώ.

toug ή **touc**, ίππουρις, σύμβολον
Τουρκικόν τοϋ Πασά, τό τοϋϋ, ρά-
βδος φέρουσα επί κορυφής οϋραν ίπ-
που.

toujours, άεί, πάντοτε, άπύ-
στως, άδιακόπως· on n'est pas
— heureux, δέν είναι τις πάντοτε εύ-
δαίμων, εύτυχής· — οϋχ ήττον, όμως,
άλλ' όμως· si je n' ai pas réussi
— ai-je fait mon devoir, και αν
δέν επέτυχον όμως έκαμα τό χρέος
μου· — est-il qu' il est votre ami,
οϋχ ήττον όμως είναι φίλος σας· ce
plat est froid. Mangez —, τό φα-
γητόν τοϋτο είναι ψυχρόν· φάγε,
φάγε· δέν βλάπτει.

toupet, κόρυμβος, κ. φούντωμα
της κόμης επί της κεφαλής· — φε-
νάκη μερικη επί της κορυφής· avoir
du —, είναι τινά προπετη, αυθάδη
(δημωδ.)

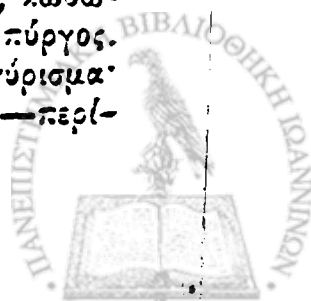
toupie, θ. βέμβηξ, στρόβιλος,
στρόφος, κ. ασβούρα.

toupiller, ρ. ούδ. στροβιλίζω,
περιδινούμαι, περιστρέφομαι.

toupillon, μικρός κόρυμβος· —
αθροισμα κλάδων κακώς συντεθει-
μένων, επί δένδρου.

tour, πύργος· — d'eglise, κωδη-
νοστάσιον· έν τῷ ζατρικίῳ ὁ πύργος.

tour, στροφή, κ. γύρος, γύρισμα·
— de roue, στροφή τροχοϋ· — περι-

πατος· faire un—ή un—de promenade, κάμνω μικρόν περίπατον—παίγνιον—de gobelets, τὸ ταχυδακτυλοουργίας παίγνιον τῶν ποτηρίων· votre ami m'a joué un vilain—, ὁ φίλος σας μ'ἔπαιξεν ἄσχημον παίγνιον, μου τὴν κατάφερε·—ἔκφρασις, τρόπος τοῦ λέγειν· il faut prendre un autre—, πρέπει νὰ ἐκφρασθῶμεν κατ'ἄλλον τρόπον—τάξις, ἀκολουθία, σειρά· parler à son—, ὁμιλεῖν κατὰ σειράν· chacun à son—, ἕκαστος [μὲ τὴν σειράν του, κ. μὲ τὴν ἀράδα του· à—de bras, συντόμως, πάσαις δυνάμεσιν· en un—de main, ἀκαρεῖ, ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ·—de bâton, κέρδη ἀθέμιτα· faire son—de France, περιέρχομαι τὴν Γαλλίαν ἑξασκήων τὸ ἐπάγγελμά μου·—de cou, περιδέραιον·—εἶδος κυλινδρικοῦ καὶ περιστροφικοῦ ἐσμαρίου ἐν τὸς τοίχου, ἐν χρήσει ἐν τοῖς μοναστηρίοις καὶ τοῖς νοσοκομείοις, ἵνα δέχωνται τὰ ἔξωθεν προσφερόμενα·—μηνανή πρὸς στοργύλων τοῦ ξύλου καὶ τῶν μετάλλων·—de lit, παραπέτασμα κλίνης·—homme fait au—, ἄνθρωπος εὐμορφος, καλῶς ἐσηματισμένος·—à—, ἀμοιβαδόν, ἀλληλοδιαδόχως.

tourangeau, -gelle, Τουρογιεύς, κάτοικος τῆς Touraine, Τουργίας.

touranien, ienne, ἀνήκων εἰς τὰς τουρανικὰς λεγομένας γλώσσας· τελματώδης, ἰλυώδης.

tourbe, θ. ποάνθραξ, ἀσφαλτώδης γῆ ἐκ τῆς σήψεως φυτῶν χρησιμεύουσα ὡς γάζιμο· θλι, τὸρφη·—(μεταφ.) φύραμα συγκεχρισμένον, σαρφετός, ὄχλος.

tourbeux, euse, περιέχων ἀσφαλτώδη γῆν, ἰλυώδη, τελματώδη.

tourbière, θ. ὄρυχειον ποάνθρακος, ἀσφαλτώδους γῆς, τὸρφη.

tourbillon, συστροφή, στρόβιλος, στρόμβος, λαίλαψ·—de feu, στήλη πυρός·—de fumée, στρόβιλος καπνοῦ·—d'eau, δίνη ὕδατος·—(μεταφ.) πᾶν ὅτι παρασύρει τὸν ἄνθρωπον· le—des affaires, ἡ δίνη τῶν πραγμάτων τοῦ βίου, τῶν ἀσκολιῶν καὶ φροντίδων, ἡ τύρβη.

tourbillonnant, e, δινήεις, περιστροφος, σύστροφος.

tourbillonnement, δίνη, περιστροφή, συστροφή.

tourbillonner, β. οὐδ. περιδινοῦμαι, περιστρέφομαι· l'eau tourbillonne, τὸ ὕδωρ περιδινεῖται, στρόβιλιζει.

tourd, εἶδος ἰχθύος θαλασσίου.

tourelle, θ. πυργίσκος.

touret, τροχὸς ἐλάσσων ὑπὸ μείζονος κινούμενος·—ἐξέλκτρον, κ. λυτήρι, τυλιγάδι τοῦ σχινοπλόκου.

tourette, θ. (βοτ.) ἡ πυργίτις.

tourie, θ. μέγα ἀγγεῖον ἐκ ψαμμολίθου περιβεβλημένον μὲ ἄχυρον ἢ λύγους, κ. λυγαριάς, κ. εἶδος δαμεζάνας.

tourière, θ. ἡ θυρωρὸς μοναχῆ ἐν μοναστηρίοις.

tourillon, μ'γας στροφεύς, στρόφιγξ κιγκλίδων, θύρας ἀμαξοστασίου κ.τ.λ. σιδήριον ἐφ' οὗ στρέφεται τροχαλία κ.τ.λ. τεμάχιον μετάλλου στοργύλου ἐκατέρωθεν τηλεβόλου, χρησιμεῦον νὰ τὸ στερεώσῃ ἐπὶ τοῦ κιγκλιθάντος, κυνώδακος.

touriste, περιηγητῆς πρὸς τέρψιν ἑαυτοῦ.

tourlourou (σκωπτ.) στρατιώτης.

tourmaline, θ. (ὄρυκτ.) τουρμαλίνης, λίθος ὅστις προστριβόμενος καθίσταται ἡλεκτρικός.

tourment, σφοδρὰ ὀδύνη, βάσανος· (μεταφ.) ἀδημονία, ταραχὴ τῆς ψυχῆς, στενοχωρία, ἀγωνία.

tourmentant, ε, ἀλγεινός, ὀδυνηρός· ἀνιαρός, ὀγληρός.

tourmente, θ. λαΐλαψ, θύελλα, ἀνέμων συστροφή ἐν πελάγει· — (μεταφ.) ταραχὰ ἐν τινι χώρᾳ· — **politique**, πολιτικὴ θύελλα.

tourmenté, ε, βεβασανισμένος, τεταραγμένος, πολυτάραχος· — ὑπερβολικός, βεβασμένος· ἐζητημένος, ἐπιτετηδευμένος.

tourmenter, ρ. ἐν. ταλαιπωρῶ, βασανίζω· κατατρύχω· διαστρεβλῶ, *la goutte le tourmente*, ἡ ἀρθριτις τὸν βασανίζει· *le vent tourmente le navire*, ὁ ἄνεμος κλυδωνίζει τὸ πλοῖον· — (μεταφ.) ἀνησυχῶ, ταράττω, κατατρύχω ἠθικῶς· *son procès le tourmente*, ἡ δίκη του δὲν τὸν ἀφίνει ἡσυχον· — ἀνιῶ, παρενοχλῶ· *ses créanciers le tourment*, οἱ δανεισταὶ ἀνιῶσιν, ἐνοχλοῦσιν αὐτόν· *se—*, εἶμαι ἀνησυχος, βασανίζομαι, ἀγωνιῶ· — *καμπυλοῦμαι* (προκειμένου περὶ ξύλου).

tourmenteur, βασανιστής, δήμιος.

tourmenteux, euse (ἐπὶ ἀκτῶν) χειμαζόμενος, τρικυμιώδης.

tournailler, ρ. οὐδ. περιστρέφομαι, περιφέρομαι ἀσκόπως.

tournant, καμπὴ ποταμοῦ, κόλπωσις· — ἀγχὼν ὁδοῦ· — χῶρος ἐν ᾧ στρέφεται ἡ ἄμαξα· — (ναυτ.) δίνη, περιστροφή ὕδατος· — ἐπιθ. στρεπτός, στρεφόμενος, περιστροφικός· *pont—*, γέφυρα στρεπτή, κινητή.

tourné, ε, τετραμμένος, ἐστραμμένος· — κατεσκευασμένος, ἐσηματισμένος οὕτως ἢ ἄλλως· *bien—*, εὐμορφος· *mal—*, δύσμορφος· *esprit mal—*, νοῦς στρεβλός, κ. στραβὸ κεφάλι.

tourne-à-gauche, στρεπτήρ ἐργαλείων, μοχλός.

tournebride, μικρὸν καπηλεῖον τῆς ἔξοχῆς.

tournebroche, θ. ὀπτανεύς, ὀβελοστρόφος μηχανὴ τῆς μαγειρικῆς.

tournelle, θ. πυργίσκος.

tournée, θ. περιοδεία ὑπαλλήλου τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του μέρη· — περιοδεία ἔμπορικὴ ἐν ὠρισμέναις ἐποχαῖς.

tournemain, κάλλιον δὲ *tour de main*, en un—, ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, διὰ μιᾶς.

tournement, — *de tête*, σκοτοδινία.

tourne-oreille, ἄροτρον ἑτερόστροφον.

tourne-pierre (ὄρνιθ.) πτηνὸν ὁ λιθοστρόφος, ζητῶν τροφήν ὑπὸ τοὺς λίθους.

tourner, ρ. ἐν. στρέφω, περιστρέφω, περιδινῶ, κ. γυρίζω· — *une roue*, στρέφω τροχόν· — *une broche*, στρέφω τὸν ὀβελόν, τὴν σοῦβλαν· — *la tête*, στρέφω τὴν κεφαλὴν· — στρέφω τὸ φύλλον· — *un pied de table*, τερνεύω πόδα τραπέζης· — *en bien, en mal*, ἐρμηνεύω καλῶς, κακῶς· — *bien une lettre*, συντάττω γλαφυρῶς ἐπιστολήν· — *ses pensées vers Dieu*, ἀνυψῶ τὴν διάνοιαν πρὸς τὸν Θεόν· — *une montagne*, παρακάμπτω ὄρος πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀναβάσεως αὐτοῦ· — *le dos à qqn*, στρέφω τὰ νῶτα κατὰ τινος· (μεταφ.) ἀποφεύγω ἢ περιφρονῶ αὐτόν· — *les talons*, ἀναχωρῶ, ἀπομακρύνομαι· — *casaque*, ἀλλάσσω φρόνημα ἢ κόμμα, ἀποσχιρτῶ· — *bride*, ἐπιστρέφω (προκειμένου περὶ ἰπέως)· — *en ridicule*, καθίστημι γελοῖον, χλευάζω, σκώπτω· — *la tête à qqn*, μεταβάλλω τινὰ ἐπὶ τὰ χεῖρω, διαφθείρω αὐτόν, κ. τοῦ γυρίζω τὰ μυαλά· — *qqn à son gré*, μεταβάλλω τὴν θέλησιν ἢ τὸ φρόνημά τινος κατὰ βούλησιν· — ρ. οὐδ. στρέφω, περιστρέφομαι· *la terre tourne*,

ἡ γῆ στρέφεται περὶ αὐτήν, περὶ τὸν ἄξονα· le vent a tourné au nord, ὁ ἄνεμος ἐτράπη πρὸς νότον· le vin, le lait a tourné, ὁ οἶνος, τὸ γάλα ἐτράπη, ἦτοι ὠξύνθησε· le raisin commence à —, ἡ σταφυλὴ ἀρχίζει νὰ ὀξυνίζῃ· l'affaire a mal tourné, τὸ πρᾶγμα, ἡ ὑπόθεσις κακῶς ἔληξε, κακὴν ἔσχεν ἔκβασιν· ce jeune homme a bien tourné, οὗτος ὁ νέος καλὴν ὁδὸν ἐτράπη, κ. καλὸν ὁρόμον ἐπῆρε· cela tournera à sa honte, à sa gloire, τοῦτο ἀποδοθήσεται πρὸς αἰσχος, πρὸς δόξαν αὐτοῦ· — à tout vent, μεταβάλλειν συνεχῶς ἢ εὐκόλως φρόνημα, γνώμην· — du côté de qqn, στρέφουσι πρὸς τὸ μέρος τινός, τουτέστιν ὑπερασπίζουσι αὐτόν· la tête lui tourne, ἰλιγγιᾷ, ἔχει ζάλην· ζαλιζέται· la chance a tourné, ἡ τύχη ἐστράφη, μετέβη εἰς ἄλλον· — autour du pot, δὲν ἐπιλαμβάνομαι εὐθὺς τοῦ θέματος· — de l'oeil, ἀποθνήσκειν· — (ἀπροσώπ.) il tourne coeur, βγαίνει κοῦπα, γυρίζει κοῦπα (χαρτοπαιγ.).

tournesol (βοτ.) ἄνθος τό ἡλιοτρόπιον, σχορπλουρον· **teinture de** —, χρωμα κυανουῖν ἐκ τοῦ σπόρου αὐτοῦ, μεταβαλλόμενον εἰς ἐρυθρὸν ἅμα ἀναμιγθῆ μετὰ τινος ὀξέος.

tournette, θ. εἶδος ἐξελικτήρος, κ. τυλιγαδίου, στρεφομένου ἐπὶ στρόφιγγος, κ. ῥοδάνη, ἀνέμη.

tourneur, τερνευτής.

tournevent, καπνοδόχης ἀνεμοδείκτης, κ. πετεινός.

tournevis, κοχλιοστρόφος, κ. κατσαβίδι.

tourniquet, στροφεῖον σταυροειδές ἐπὶ τῶν ὁδῶν, φραγμὸς πρὸς εἰσπραξίν τῶν διοδίων ἢ πρὸς κώλυσιν τῆς ἐπίππου διαβάσεως· — τεμάχιον στρεφομένου ξύλου ὑποστηρίζον τὸ ἀνυψωμένον πλαίσιον· — τυ-

χηρὸν παίγιον ἐκ δίσκου περιστρεφόμενου καὶ φέροντος ἀριθμοὺς ἐπὶ τῆς περιφερείας· (χειρ.) ἐργαλεῖον συμπιεστικὸν τῶν ἀρτηριῶν ἐν τισιν ἐγγειρήσειν.

tournis, νόσος τῶν προβάτων καθ' ἣν περιστρέφονται ἀδιακόπως, κ. κλαπάτσα.

tournoi, ἵππικὴ πανήγυρις κατὰ τοὺς ἱπποτικὸς αἰῶνας, ἵππικοὶ ἀγῶνες, ἵππομαχία.

tournoiement, **tournoiment**, περιδίνησις, περιστροφή, συστροφή· **de l'eau**, δίνη τοῦ ὕδατος.

tournois, livre—, ἀρχαῖον νόμισμα τῆς Γαλλίας χαραχθὲν τὸ πρῶτον ἐν Καισαροδούνῳ (Tours) ἀξίας 20 σολδῶν (μιας δραχμῆς).

tournoyant, δινῆεις, περιστροφικός.

tournoyer, β. οὐδ. περιδινῶ, συστρέφομαι, περιστρέφομαι.

tournure, θ. μορφή, σχῆμα τοῦ σώματος· — (μεταφ.) διάθεσις, εἶδος, χαρακτήρ, ποιότης· — τρόπος· — ἔκβασις καλὴ ἢ κακὴ· — σύνταξις φράσεως.

tourte, θ. εἶδος πέμματος, πλακοῦς, κ. πῆττα, τοῦρτα.

tourteau, μάζα ἐκ διαφόρων καρπῶν ἢ σπόρων ἐκπεπιεσμένων, τουτέστιν ἐκ τῶν στεμφύλων αὐτῶν.

tourtereau, τρυγόνιον, τρυγονάκι.

tourterelle, τρυγῶν, κ. τρυγόνι.

tourtière, σκεῦος μαγειρικόν, κλίβανος πρὸς ὕπτησιν περμάτων, κ. τουρτιέρα.

touselle, θ. στάχυς ἄνευ ὀργάνων, ἦτοι τριγῶν.

toussaint, θ. ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων,

tousser, β. οὐδ. βήγω.

tousserie, θ. τὸ συχνὰ ὑποβήγειν.

tousseur, ὁ συγνοβήμων, κ. βηχιάρης.

tout, τὸ ὅλον, ἡ ὁλότης, τὸ σύνολον· hasarder de tout perdre pour tout gagner ἢ risquer tout pour le tout, ῥιψοκινδυνεύω νὰ ἀπολέσω τὸ πᾶν, ἵνα τὸ πᾶν κερδήσω· le tout est plus grand que la partie, τὸ ὅλον εἶναι μείζον τοῦ μέρους· le tout est de réussir, τὸ πᾶν, τὸ κυριώτερον εἶναι νὰ ἐπιτύχῃς· tout fuyait devant lui, πάντες ἔφευγον ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτοῦ· τὸν ἔτρεμον· il peut tout, τὸ πᾶν κατορθώνει· en tout, ἐν ὅλῳ ἢ κατὰ πάντα· avant tout, πρὸ πάντων· après—, τέλος πάντων, τέλος δέ, ἐπὶ τέλους, κ. τὸ κάτω κάτω· homme à tout, ἀνὴρ πρὸς πάντα πρόθυμος· à tout prendre, καθ' ὅλου εἰπεῖν; ἐν συνόλῳ.

tout, ἐπίρρη. ὅλως, ὀλοκλήρως· tout aimable, ὅλως ἀγαπητός, λίαν ἀγαπητός· tout aimable qu' est la vertu, ὅσον ἀγαπητὴ καὶ ἂν ἦναι ἡ ἀρετὴ. Μεταβάλλεται ὅμως καὶ ὡς ἐπίρρημα πρὸ θηλ. ἐπιθ. ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέως· toute spirituelle qu' elle est, ὅσον εὐφυῆς ἢ ὀξύνης καὶ ἂν ἦναι· elle était toute heureuse, ἦτο ὅλως εὐτυχῆς, μακαρία· pour tout de bon, σπουδαίως, ἄνευ ἀστεϊσμοῦ· tout doucement, σιγά, σιγά, ἐλαφρῶς· tout à fait, ὅλως, παντάπασιν·— du tout, ποσῶς· tout beau! σιγά δά! στάσου!

tout, ἐπιθ. θηλ. toute, πᾶς, πᾶσα, κ. ὅλος-η· tout homme, πᾶς ἄνθρωπος, toute femme, πᾶσα γυνή· tous les hommes, πάντες οἱ ἄνθρωποι, πᾶσαι αἱ γυναῖκες· employer tout son pouvoir, χρῆσθαι πάσῃ δυνάμει.. toute peine mérite salaire, πᾶς κόπος εἶναι ἄξιος μισθοῦ, ἀμοιβῆς.. Μένει δὲ ἀμετάβλη-

τον πρὸ κυρίου ὀνόματος γένους θηλυκοῦ· tout Rome l' a vu, ἅπασα ἡ Ῥώμη εἶδεν αὐτόν· somme toute, καθ' ὅλου εἰπεῖν, ἐν συνόλῳ, συνελόντι εἰπεῖν.

toute-bonne, (βοτ.) εἶδος ἐλελιφάσκου.

toute-épice, (βοτ.) μελάνθιον, φυτὸν τι πεπεροειδές.

toute-fois, ὅμως, πλὴν, ἀλλ' ὅμως, ἐν τούτοις.

toute-puissance, θ. παντοδυναμία.

tou-tou, ὁ κύων ἐν τῇ γλώσση τῶν βρεφῶν, τῶν νηπίων, τὸ γάου γάου.

tout-puissant, θηλ. toute puissante, παντοδύναμος, πανίσχυρος· Dieu est—, ὁ Θεὸς εἶναι παντοδύναμος· ministre—, ὑπουργός πανίσχυρος· πληθ. tout-puissants, θηλ. toutes-puissantes.

toux, θ. ἡ βήξις, κ. ὁ βήγας.

toxication, θ. δηλητηρίασις.

toxicologie, θ. τοξικολογία, πραγματεία περὶ δηλητηρίων.

toxicologique, τοξικολογικός, ἀναφερόμενος εἰς τὰ δηλητήρια.

toxicologue, τοξικολόγος, περὶ δηλητηρίων πραγματευόμενος.

toxique, τοξικόν, δηλητήριον, κ. φαρμάκι.

traban, χωροφύλαξ Ἑλβετός.

trabée, θ. ἐσθῆς, ἐνδυμα ὅπερ ὑπάλληλοι τινες ἐφόρουν ἐν τελεταῖς.

trabuco, εἶδος σιγάρου τῆς Ἀβάννης.

trac, βῆμα τοῦ ἵππου·— ἴγνος θηρίου, ζώου· suivre un loup au—, ἔπεσθαι, ἀκολουθεῖν λύκῳ κατ' ἴγνος·—avoir le— (δημῶδ.) φοβεῖσθαι.

traçant e, racine—e, ῥίζα ὀριζοντίως ἐκτεινομένη μεταξύ δύο τόπων.

tracas, κίνησις ἐν ἀμηχανίᾳ, πραγμάτων ὄχλος, κ. φασαρία.

tracasser, δι' ὄχλου γίνομαι τινί, ἐνοχλῶ, βασανίζω.

tracasserie, θ. ἐνόχλησις, παρενόχλησις, ἀμηχανία· — φιλονεικία, ἐριδὲς σκάνδαλα.

tracassier, ὄγληρός, ταραξίας, δυσχερής, πολυπράγμων ταραξίας, ἑραδιοῦργος.

trace, θ. ἵχνος ἀνθρώπου ἢ ζώου· — στίμιον, τεκμήριον ἔκ τινος συμβάντος ἢ πράγματος· — (μεταφ.) ἀνάμνησις, μνήμη, ἐντύπωσις.

tracé, διάγραμμα, χάραξις, διαχάραξις· *faire le—d' une route*, χαράττω, σχεδιάζω ὁδόν.

tracement, προχάραξις, ἵχνογραφία· — *d' un camp*, στρατοπέδου σχεδίασμα, χάραξις.

tracer, ρ. ἐν. χαράττω, διαγράφω σχέδιον, σχεδιάζω· — (μεταφ.) — *le chemin à qqn*, δίδωμι τὸ παράδειγμά τινι· — *l' image de qqc*, εἰκονίζω διὰ λόγων.

tracéret, ἐργαλεῖον πρὸς χάραξιν τῶν ξύλων, μαχαιρίδιον, χάρακιον.

tracée, θ. τραχεῖα, πνεύμων φυτοῦ ἢ ἐντόμου.

tracéur, euse, χαράκτης, σταθμιστής, διαγραφεύς.

trachée-artère, ἡ τραχεῖα ἀρτηρία.

trachéotomie, (-κε-) θ. τραχειοτομία· (χειρ.) χάραξις, ἀνοίγμα τῆς τραχείας ἀρτηρίας.

tracoïr, ὀβελός, γραφίς, τορεὺς πρὸς χάραξιν.

tractabilité, θ. ἐλατότης τῶν μετάλλων, τὸ ἐκτατόν.

traction, θ. ἔλξις, δύναμις ἔλξεως κινήτου πράγματος· — *d' une locomotive*, ἡ ἐλκυστικὴ δύναμις ἀτμηλάτου ἀμάξης.

traditeur, θ. προδότης.

tradition, θ. παράδοσις, προφορικὴ ἱστορία ἢ δόγματα προφορι-

κῶς παραδεδομένα εἰς τοὺς ἀπογόνους διαδοχικῶς.

traditionnel, elle, πατροπαράδοτος, ἐκ παραδόσεως γνωστός.

traditionnellement, κατὰ παράδοσιν, ἐκ παραδόσεως.

traducteur, μεταφραστής, ἐρμηνευτὴς μεταγλωττιστής.

traduction, θ. μετάφρασις, ἐρμηνεία, μεταγλώττισις.

traduire, ρ. ἐν. (κλίν. ὡς *conduire*) μεταφράζω, μεταγλωττίζω, ἐρμηνεύω· — *en justice*, παραδίδωμι εἰς τὴν δικαιοσύνην, κλητεύω, ἐγκαλῶ τινά· *se—*, ἐκφράζεσθαι, *sa douleur se traduisait par des cris*, ἡ ὀδύνη αὐτοῦ ἐξεφράζετο διὰ κραυγῶν.

traduisible, εὐμετάφραστος· δυνάμενος νὰ μεταφρασθῇ.

trafic, συναλλαγὴ, ἐμπόριον· — ἐργασία.

trafiqueant, ἔμπορος.

trafiquer, ρ. ἐν. ἐμπορεύομαι, συναλάττομαι· — (μεταφ.) ἀπεμπολῶ, καπηλεύω, αἰσχροκερδῶ· *il trafique de son honneur*, ἀπεμπολεῖ τὴν τιμὴν του, ἀτιμάζει ἑαυτὸν ἀντὶ χρημάτων.

trafiqueur, ἀπεμπολητής, αἰσχροκερδής.

tragédie, θ. τραγωδία· (μεταφ.) λυπηρὸν συμβάν.

tragédien, ienne, ὑποκριτὴς -τρια, ὑποκριτὴς τραγωδίας.

tragi-comédie, τραγικὴ κωμωδία, μίκτον δράμα.

tragi-comique, τραγικωμικός.

tragique, τραγικός· (μεταφ.) ἀλγεινός, λυπηρός, σπαραξικάρδιος· *fin—*, τραγικόν, λυπηρὸν τέλος.

tragiquement, τραγικῶς.

trahir, ρ. ἐν. προδίδωμι, κ. προδίνω, γίνομαι προδότης· — *sa patrie*, προδιδόναι τὴν πατρίδα· — (μεταφ.) συκοφαντῶ, κακολογῶ· —

les intérêts d' un ami, ἀντιπράτ-

τω εἰς τὰ συμφέροντα φίλου. — les secrets, κοινολογῶ τὰ μυστικά τινος. — sa pensée, ἀποκαλύπτω ἀπερισκέπτως τὰ διανοήματά μου. — δὲν βοηθῶ, δὲν ἐπαρκῶ. ses forces trahissent son courage, αἱ δυνάμεις του εἶναι κατώτεροι τῆς ἀνδρείας του.

trahison, θ. προδοσία.

traile, θ. πορθμεῖον.

trailler, ῥ. ἐν. ἔλκω, σύρω.

train, βῆμα, βάδισμα, πορεία. aller bon — ἢ grand —, βαδίζω ταχέως, ταχυδρομῶ. mener bon — un cheval, un char, ἐλαύνω ἵππον, δίδρονον. — ἀμαξοστοιγία, συρμός, συνοδία, κ. τραῖνον. manquer le —, καθυστερῶ τῆς συνοδίας, κ. δὲν προρθάνω τὸ τραῖνον. — de plaisir, ἀναγώρησις ἔκτακτος καὶ εὐθνή τῆς ἀμαξοστοιγίας, χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ κάμωσιν ἐκδρομάς. — ἀγωγή τοῦ βίου, διαγωγή, πολιτεία. changer son —, ἀλλάσσειν διαγωγήν. — ἀκολουθία, θεραπεία, ὑπηρετεῖται il mène grand —, ζῆ πολυτελῶς. — βάδισμα τῶν ὑποζυγίων. le — de derrière, τὰ ἰσχία, οἱ γλουτοί. le — de devant, τὰ στέρνα, οἱ γλουτοί. — τὰ ὑποβαστάζοντα τὸ σῶμα τῆς ἀμάξης μέρη αὐτῆς. réformer son —, ἀλλάσσω τοὺς ὑπηρετάς μου. faire du —, κάμνω θόρυβον, παραγῆν. — omnibus, ἀμαξοστοιγία συγκειμένη ἐξ ἀμαξῶν 1ης 2ας καὶ 3ης θέσεως. — express, ἀμαξοστοιγία μόνον δι' ἐπιβάτας 1ης θέσεως. — de bois, σκεδία πλωτή, κ. σάλι. — d'artillerie, ἡ τοῦ πυροβολικοῦ ἀποσκευῆ (μεταρ.) — de vie, τρόπος τοῦ ζῆν. mettre une affaire en —, βάλλω εἰς ἐνέργειαν, εἰς τὸν δρόμον ὑπόθεσιν τινα. mener qqn bon —, οὐ πράως καθάπτουμαι τινος, δὲν γαρίζομαι αὐτῷ, φέρομαι πρὸς αὐτὸν

ἀσύστρωτος. l'affaire va son —, τὸ ἔργον τρέχει τὸν δρόμον του, ὑπάγει ἐμπρός. je ne suis pas en —, δὲν ἔγω διάθεσιν.

trainage, ἔλξις χαμουλκία ἐφ' ἀμάξης ἀτρογίου.

trainant, ο, συρόμενος. robe — e, ἐσθῆς ποδήρης.

trainard, βραδύπους, βραδυκίνητος, ὀκνός, ὑστερῶν.

trainasse, θ. διάφορα φυτὰ χαμαιρρεπῆ. — δίκτυον μακρὸν καὶ συρόμενον τοῦ ὀρνιθοθήρα ἢ πρὸς ἀλιεῖαν ἐν τοῖς ποταμοῖς.

trainasser, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. παρατείνω-ομαι ἐπὶ πολὺ.

traîneau, ὄχημα ἀτρογιον συρόμενον ἐπὶ τῆς γιόνος ἢ τοῦ πάγου, χαμουλκός, ἔλκυθρον.

traînée θ. ποσὸν τι πραγμάτων ἐρριμμένων κατὰ μῆκος, ὀλκός. — γραμμὴ, σειρὰ ἐκ πυρρίτιδος ἵνα μεταδώσῃ τὸ πῦρ εἰς ὑπόνομον.

trainer, ῥ. ἐν. σύρω τὸ χαμαικείμενον ὀπισθὲν μου, κ. τραβῶ. — (μεταρ.) — une affaire en longueur, παρατείνω τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός. — ses paroles, ὀμιλῶ βραδέως. — ῥ. οὐδ. σύρομαι κρεμάμενος μέχρι τοῦ ἐδάφους. son manteau traîne, ὁ μανδύας του σύρεται ποδήρης. — παρατείνομαι ἐν ἀπραξίᾳ. il traîne depuis longtemps, παρατείνεται, εἶναι ἐκκρεμῆς πρὸ πολλοῦ, βραδύνει. — τὸ μὴ εἶναι ἐν τάξει καλῆ, ἐν οἰκείῳ τόπῳ. tout traîne dans cette maison, τὰ πάντα ἐν ἀταξίᾳ εἰσὶν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ.

traîneur, βραδύπους, βραδυκίνητος, ἀργοπορῶν.

traire, ῥ. ἐν. (trayant, trait, je trais, nous trayons, ἀόρ. δὲν ἔχει μελλ. je trairai, προσταχτ. trais, trayons. ὑποτ. que je traie, que nous trayions, δὲν ἔχει οὐδὲ παρατ.

τῆς ὑποτ.) ἀμέλγω τὰς αἴγας, τὰ πρόβατα, τὰς ἀγελάδας κτλ.

trait, βέλος, ἀκόντιον — ἱμάς, λωρὸν, σχοινίον, δι' οὗ τὰ ὑποζύγια ἔλκουσι. ἡ παρηργία· *cheval de—*, ζυγίτης ἵππος, κ. ἀμαξάλογον — γραμμὴ χαρτομένη, γραφομένη — αἱ γραμμαὶ ἰχθυογραφίας μὴ ἐσκιασμενῆς — *s du visage*, χαρακτῆρες τοῦ προσώπου — *s fins, grossiers*, χαρακτῆρες λεπτοί, παχυλοί — *de scie*, πᾶσα τομὴ τοῦ πρίονος· *partir comme un —*, ἀπέργεσθαι δρομαίως, ὡς βέλος· *copier—pour—*, ἀντιγράφειν κατὰ γράμμα· *avalier d'un—*, καταπίνειν διὰ μιᾶς — (μεταφ.) προσβολή, ἐπιθεσις — *de satire*, σατυρικός, δηκτικός λόγος — *de médisance, de calomnie*, κακολογία, συκοφαντία — *πρᾶξις*, γεγονός — *de vertu*, πρᾶξις ἐνάρετος — *d'histoire*, ἱστορικὸν γεγονός — *d'esprit*, γαριεντισμός, λόγος εὐφυΐας — *σχέσις*, ἀναφορά· *cela a— à ce qu'on vient de dire*, τοῦτο ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ἄρτι ῥηθέν — (γραμμα.) — *d'un ion*, ὑφέν, ἐνωτικὸν σημεῖον (—).

traîne-rapière, φιλόμαχος, φ'λιερίς.

trait, e, ἔλατός, οἶον μέταλλον γινόμενον σύρμα.

traitable, πρᾶος, εὐάγωγος, ἡδύς, γλυκύς.

traitant (ἄλλοτε) ὁ συμβαλλόμενος μετὰ τῆς κυβερνήσεως πρὸς εἰσπραξίν τῶν φόρων.

traite, θ. πορεία, ὁδός· *longue—*, μακρὰ πορεία — (ἐμπορ.) συναλλαγματικὴ πρὸς εἰσπραξίν ἐπὶ τὸν ὀφειλέτην, κ. τράθηγμα ἢ τραθηκτική — *de noirs*, δουλεμπόριον ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς.

traité, σύμβασις, συνθήκη — *de paix, de commerce*, συνθήκη περὶ εἰρήνης ἢ ἐμπορικῆς — *πραγματεία*,

συγγραφή περὶ τινος ὑποθέσεως — *de psychologie*, ἐγγειρίδιον, πραγματεία περὶ ψυχολογίας.

traitement, ὁ τρόπος τοῦ φέρεσθαι πρὸς τινα, μεταχειρίσις — (ιατρ.) μέθοδος θεραπευτικῆ, θεραπεία κ. κούρα.

traiter, ῥ. ἐν. φέρομαι, προσφέρομαι καλῶς ἢ κακῶς πρὸς τινα, μεταχειρίζομαι — *les vaincus avec humanité*, φέρομαι φιλανθρωπῶς πρὸς τοὺς ἠττημένους — *δεξιόμαι*, δέχομαι· *il m'a fort bien traité*, κάλλιστα ἐδεξιώσατό με — *ἔστιω*, εὐωγῶ, κ. φιλεύω, τρατάρω· *il nous a traités splendidement*, μᾶς ἐφίλευσε λαμπρῶς, πολυτελῶς — *συζητῶ*, συλλογίζομαι, πραγματεύομαι, συγγράφω περὶ τινος θέματος — *une question*, πραγματεύομαι περὶ τινος ζητήματος — *la paix*, — *un mariage*, πραγματεύομαι περὶ εἰρήνης, περὶ γάμου — (ιατρ.) νοσηλεύω, ἐπιχειρῶ νὰ θεραπεύσω τὸν νοσοῦντα — *qqn de voleur*, ἀποκαλῶ τινα κλέπτην καὶ εἴ τι ἄλλο — ῥ. οὐδ. — *de la paix*, περὶ εἰρήνης διαπραγματεύομαι.

traiteur, πανδογεύς, ξενοδόχος, ὀψοπώλης, μαγειρείου διευθυντής.

traître, —esse, προδότης, ἄπιστος, ὁ βλάπτων ἀπροσδοκῆτως· *en—*, προδοτικῶς.

traîtreusement, προδοτικῶς.

trajectoire, θ. (γεωμ.) γραμμὴ ἐκ κινήσεως σώματος, παραβόλική.

trajet, διάπλους, τὸ κατὰ θάλασσαν διάστημα — ὁδοπορία, τὸ διανυόμενον διάστημα· *notre—fut difficile*, ὁ διάπλους, ἡ ὁδοπορία ἡμῶν ἦτο δύσκολος.

tramail, δίχτυον πρὸς ἀλλευσίν ἰχθυοδίων.

tramillon (ὑποκορ.) δίχτυον.

trame, θ. κρόχη, μίτος, ὑφάδιον,

τὸ νῆμα τῆς κερκίδος τοῦ ὕφαντοῦ·
—(μεταφ.) δολοπλοκία, μηχανορραφία· ourdir une—odieuse, σκευωρεῖσθαι βδέλυράν μηχανορραφίαν.

tramer, ῥ. ἐν. σκευωροῦμαι, μηχανορραφῶ.

tramontain, ε, ὑπερόριος.

tramontane, θ. (ἐν τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ) ἡ ἄρκτος, ὁ βορρᾶς, ὁ βόρειος ἄνεμος, ἀπαρκτίας, κ. τραμουντάνα· perdre la—, ταράττομαι, ἀμηχανῶ.

tramway, τροχιόδρομος, ἵπποσιδηρόδρομος, κ. τραμβάι.

trance, θ. (βοτ.) τρίφυλλον.

tranchant, ξίφος, μαχαίρας ἀκμή, στόμα, κ. κόψις.

tranchant, ε, ὀξύστομος, ἠκρόντημένος, κοπτερός· épée —ε, ξίφος κοπτερόν·—(μεταφ.) ton—, ὕρος ἀπότομον, ἀποφασιστικόν· couleurs —es, χρώματα ζωηρότατα.

tranche, θ. λεπτόν τμήμα, τέμαχος, τεμάχιον κ. φέτα· une—de pain, de jambon, τέμαχος ἄστου, χοιρομοιρίου κτλ. —λεία ἐπιφάνεια τῶν περικεκομμένων φύλλων βιβλίου· volume doré sur—s, χειρωςωμένος ἐπὶ τῆς τομῆς τῶν φύλλων τόμος· —μέρος τοῦ μηροῦ τοῦ βοός.

tranché, ε, εὐκρινής, σαφής, καθαρός·—ὠρισμένος· la question est —ε, τὸ ζήτημα εἶναι λελυμένον.

tranchée, θ. ὄρυγμα, τάφρος, χάνδαξ·—(ὄχυρ.) χαρακώματα, ὀπισθεν τῶν ὁποίων προφυλάσσονται οἱ πολιορκηταί·—(ιατρ.) πλθ. σφάκτις, κοψίματα.

tranche-fil, γαλινοῦ ἀλυσίς.

tranche-file, τὰ παρὰ τὰ ἄκρα τῆς ῥάχως βιβλίου μεταξύνα ἢ λινὰ πλέγματα, συνάμματα, σειράδια.

tranchefard, μαγειρική μάχαιρα λεπτή.

tranche-montagne, κομπορρήμων, κ. καυχιτσιάρης.

trancher, τέμνω, κόπτω. διατέμνω, χωρίζω·—(μεταφ.) la difficulté, λύω τὴν δυσκολίαν· —le mot, λέγω τὴν σκάρην σκάρην καὶ τὰ σῦκα σῦκα, λέγω τὴν πρέπουσαν λέξιν· —ῥ. οὐδ. il tranche sur tout, ἀποφαίνεται θαρραλέως περὶ πάντων·—(μεταφ.) ἐπιφαίνουμαι, καταφαίνουμαι, ἐξέγω· ces couleurs ne tranchent pas assez, ταῦτα τὰ χρώματα δὲν διακρίνονται καλῶς, δὲν διαπρέπουσιν· leur caractères tranchent, οἱ χαρακτῆρες αὐτῶν εἶναι ἐν ἀντιθέσει, ἀντίθετοι· trancher du seigneur, κάμνω τὸν μέγαν, ἀρχοντοπορεύουμαι.

tranchet, ἐργαλεῖον σκυτοτόμου, τομεύς.

trancheur, βοθροποιός.

tranchoir, ἐπίκοπον, κ. κρεατοσάνιδον τοῦ μαγειρείου.

tranquille, θ. ἡσυχος, ἤρεμος· ἀτάραχος, πραῦντικός.

tranquillement, ἡσύχως, ἀταράχως, ἡρέμα· ἀνενοχλήτως.

tranquillisant, ε, καθῆσυχαστικός.

tranquilliser, ῥ. ἐν. καθῆσυχάζω, πραῦνω·—παρηγορῶ· καθίσταμι ἀμέριμον· se—, ἀμεριμῶ, ἡσυχάζω· tranquillisez—vous, μὴ ἀνησυχῆτε.

tranquillité, θ. ἡσυχία, ἀταραξία, ἡρεμία.

trans—(μόριον ἀχώριστον προτακτικόν ἐν συνθέσει) πέραν. ὑπέρ· transalpin, ὑπεράλπεις, ὁ πέραν τῶν Ἄλπεων.

transaction, θ. διαπραγματεύσις, συναλλαγὴ, συνομολόγησις.

transalpin, ε, ὑπεράλπειον.

transatlantique, ὑπερατλαντικός, ὁ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ.

transbordation, θ. μεταρρύ-
τωσης, μετεπιβίβασις ἀπὸ πλοίου εἰς
πλοῖον.

transbordement, μεταφόρ-
τωσης ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον.

transborder, ῥ. ἐν. μεταφορτόνω,
μετεπιβιβάζω ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον.

transcaspian, ienne, ὁ πέραν
τῆς Κασπίας θαλάσσης κατοικῶν.

transcendance, θ. κατάδιλος
ὑπεροχή.

transcendant, ε, ὑπέροχος.
ὑπέρτερος, ἔξοχος· *génie*—, νοῦς
μεγαλοφυΐς, ἔξοχος· *géométrie*—
ε, γεωμετρία ὑψηλή, τῶν ὑψηλῶν
μαθηματικῶν.

transcendental, ε, ὁ περὶ τὰ
ὑψηλότερα τῶν θεωριῶν, τῶν σπου-
δῶν ἀσχολούμενος· *philosophie*—,
ὑψηλὴ φιλοσοφία.

transcripteur, ἀντιγραφεύς.

transcription, θ. ἀντιγραφή.

transcrire, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς *écrire*)
ἀντιγράψω.

transe, θ. πολὺς τις φόβος τοῦ
μέλλοντος κακοῦ, ἀδημονία, τρό-
μος, ἀγωνία.

transept, διάφραγμα, ἐγγόρ-
σιον ἐκκλησίας, διασταύρωσις αὐτῆς
ὑπὸ τοῦ θεωρητηρίου ἢ στοᾶς.

transférable, μεταφερτός, με-
ταβίβαστός.

transfèrement, μεταβίβασις,
μεταφορά.

transférer, ῥ. ἐν. μεταβιβάζω,
μεταφέρω.—*un prisonnier d'une
ville dans une autre*, μεταφέρω
δέσμιόν τινα ἀπὸ μιᾶς πόλεως εἰς
ἄλλην.—*μεταποιῶ*, διαβιβάζω τὰ
δικαιώματα ἢ τὴν ἐμπορικὴν ὑπό-
ληψίν μου εἰς ἄλλον.—*une ins-
cription de rente*, μεταβιβάζω
παραχωρῶ τὴν εἰς δάνειον ἐγγρα-
φήν μου εἰς ἄλλον.

transfert, παραχώρησις, παρα-
χωρητήριον ἐγγράφων.

transfiguration, θ. ἡ μετα-
μόρφωσις τοῦ Σωτῆρος.

transfigurer, ῥ. ἐν. μεταμορ-
φῶ, μεταβάλλω τὴν μορφήν τινος·
*Jésus Christ se transfigura sur
le mont Thabor*, ὁ Ἰησοῦς Χρι-
στός μετεμορφώθη ἐπὶ τοῦ ὄρους
Θαβώρ.

transformation, θ. μετασχη-
ματισμός, μετάπλασις, μεταποίησις.

transformer, μετασχηματίζω,
μεταποιῶ, μεταπλάττω, μεταμορ-
φῶ· *se*—, μεταβάλλομαι, μεταμορ-
φοῦμαι, μετασχηματίζομαι, ἀλλάσ-
σω πρόσωπον ἢ φρονήματα.

transfuge, αὐτόμολος, πρό-
σφυξ, λειποτάκτης.

transfuser, ῥ. ἐν. μεταγγίζω.
ιδ. ἐπὶ αἵματος.

transfusion, θ. μετάχυσις, με-
ταγγισμός.

transgangétique, ὑπεργάγ-
γειος, ὁ πέραν τοῦ ποταμοῦ Γάγ-
γου ζῶν.

transgresser, ῥ. ἐν. παρα-
βαίνω, ἀθετῶ.—*la loi*, παραβαίνω
τὸν νόμον.

transgressif, ive, παραβαίνων.

transgresseur, παραβάτης.

transgression, θ. παράβασις.

transhumance, θ. θερινὴ μετα-
νάστευσις τῶν ποιμνίων ἐπὶ τὰ ὄρη.

transhumant, ὄρεσίτροφος.

transhumer, ἄγω τὰ ποιμνία
πρὸς θερινὴν νομὴν ἐκ τῶν πεδιά-
δων ἐπὶ τὰ ὄρη· ῥ. οὐδ. ὄρεσινομῶ.

transi, ε, —*de froid*, ξιγῶν,
κατάψυχρος.—*de peur*, περίφοβος,
περίτρομος.

transiger, ῥ. οὐδ. ὁμολογίον
διαπράττομαι, συναλλαγᾶς, συνθη-
κᾶς ποιῶμαι, συμβιβάζομαι.—(με-
ταφ.)—*avec l'honneur*, παρορῶ
τὴν τιμὴν μου χάριν τῶν συμφε-
ρόντων μου.

transir, ῥ. ἐν. ξιγοῦν ποιῶ, δια-

περῶ μὲ ψυχος, ναρκῶ ὑπὸ ψυχους·
ῥ. οὐδ. εἶμαι κατάψυχρος· περι-
φοβος.

transissement, ῥίγος, κρύ-
ωμα, πάγωμα·—φόβος, τρόμος.

transit, διαμετακόμισις ἐμπο-
ρευμάτων διὰ ξένης γῆς, ἄνευ τε-
λωνίου.

transitaire, τῆς διαμετακομι-
σεως.

transiter, ῥ. ἐν. διαμετακο-
μιζω ἐμπορεύματα διὰ ξένης χώρας.

transitif, ive, verbe—, ῥῆμα
ἐνεργητικόν, μεταβατικόν.

transition, θ. μετάβασις ἀπὸ
ἐνὸς θέματος ἢ συλλογισμοῦ εἰς ἕτε-
ρον· τρόπος τοῦ συνδέειν διὰ φυσι-
κῆς καὶ ὁμαλῆς μεταβάσεως τὰ διά-
φορα μέρη λόγου, ὁμιλίας·—(με-
ταφ.) μετάβασις ἀπὸ μιᾶς κατα-
στάσεως εἰς ἄλλην· de l'anarchie
au despotisme la transition est
inévitabile, ἀπὸ τῆς ἀναρχίας εἰς
τὸν δεσποτισμὸν ἢ μετάβασις, εἶναι
ἄφευκτος.

transitivement, μεταβατικῶς,
ἐνεργητικῶς.

transitoire, μεταβατικός, πρό-
σκαιρος, ἐφήμερος.

transitoirement, μεταβατι-
κῶς, προσκαιρῶς.

transjuran, e, ὁ πέραν τῶν
Ἰουρασιῶν ὀρέων.

translater, ῥ. ἐν. μεταφράζω.

translatif, ive, μεταβίβαστι-
κός, παραχωρητικός· acte—, πα-
ραχωρητήριον.

translucide, θ. μεταβίβασις, με-
τακομιδῆ·—des reliques, μετακο-
μιδῆ τῶν λειψάνων, τῶν ὀστέων· —
d'une fête, ἑορτῆς ἀναβολῆ.

translucide, διαυγῆς, διάφω-
τος· les verres dépolis sont trans-
lucides, ὁ ἄμαυρός ὕαλος ὁ μὴ
στιλπνός εἶναι διαυγῆς μόνον, ὄχι
διαφανῆς.

translucidité, θ. διαύγεια.

translucire, ῥ. οὐδ. διαφέγγω,
διαλάμπω ἀμυδρῶς.

transluisant, διαφεγγής.

transmarin, e, διαπόντιος.

transmettre, ῥ. ἐν. (κλίν. ὡς
mettre) μεταδίδωμι, μεταβιβάζω.

—un droit, παραχωρῶ δικαίωμα·
—un ordre, πέμπω διαταγὴν·—

(μεταφ.) —ses vertus à son fils,
τὰς ἰδίας ἀρετὰς τῷ υἱῷ μεταδί-
δωμι.

transmigration, θ. μετανά-
στευσις, μετοικεσία λαοῦ ἀπὸ μιᾶς
χώρας εἰς ἄλλην·—des âmes, με-
τεμψύχωσις.

transmigrer, ῥ. οὐδ. μετανα-
στεύω, μετοικῶ.

transmissibilité, θ. μεταδο-
τικότης.

transmissible, μεταβιβαστός,
παραχωρητός.

transmission, θ. μεταβίβασις·
d'un droit, παραχώρησις δικαιώ-
ματος εἰς ἕτερον πρόσωπον.

transmuable (ἐπὶ μετάλλων)
μεταβλητός.

transmuer, ῥ. ἐν. ἀλλοιῶ, με-
ταβάλλω.

transmutateur, ἀλλοιωτής, ὁ
μεταβάλλων.

transmutation, θ. μετατροπῆ,
μεταβολή.

transpadan, e, ὁ πέραν τοῦ
ποταμοῦ Πιάδου (ἢ Ἑριδανοῦ) κει-
μενος.

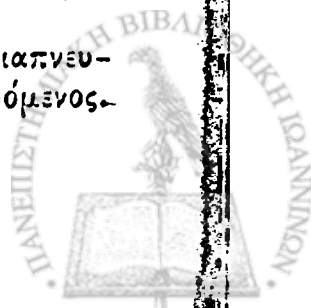
transparaître, ῥ. οὐδ. δια-
φαίνομαι.

transparence, θ. διαφάνεια.

transparent, e, διαφανής· —
οὐς· χάρτης μετὰ μελαινῶν γραμ-
μῶν, κ. γάρακας.

transpercer, ῥ. ἐν. διαπερῶ,
διατρύπῳ·—διατοξεύω.

transpirable (ιατρ.) διαπνευ-
στός, ὁ διὰ τῆς διαπνοῆς διαλυόμενος.

transpiration, θ. ἡ διὰ τῶν πόρων ἐξάτμισις τῶν ὑγρῶν, ἰδρωσις, διαπνοή, διαφόρησις.

transpirer, ρ. οὐδ. διαπνέομαι, ἐξατμίζομαι, ἐξέρχομαι ἰδρῶ, ἀφιδρῶ—(μεταφ.) διαδίδομαι, καθίσταμαι γνωστός.

transplantable, μεταφυτευτός.

transplantation, θ. μεταφύτευσις.

transplanter, ρ. ἐν μεταφύτεύω—(μεταφ.) μετατίθῃμι, μεταφέρω ἀπὸ ἑνὸς τόπου εἰς ἄλλον.

transplanteur, μεταφυτευτής.

transport, μεταφορά, μετακομισίς— παραχώρησις· faire le

transport d'une rente, μεταβιβάζω δικαίωμα ἐπὶ δανείου, ἐπὶ εἰσοδήματος, παραχωρῶ—(μεταφ.)

παραφορά, ἔξαψις, αἰσθημαζωηρόν· ἐνθουσιασμός, ἔκστασις—roélique,

ποιητικὸς ἐνθουσιασμός—au cerveau, ἔκστασις, παραφροσύνη, λήρημα.

transportable, μεταφερόμενος, μετακομιστός.

transportation, θ. ἐξορία καταδίκου εἰς ἀποικιακὴν τινα χώραν, ἄλλην πλὴν τῆς Ἀλγερίας.

transporté, θ. καταδίκος, ἐξοριστός εἰς ἀποικίαν ἵνα ἐκεῖ ἐκτελέσῃ τὴν ποινὴν του.

transporter, ρ. ἐν. μεταφέρω, μετακομίζω—μεταβιβάζω εἰς ἄλλον τὸ δικαίωμά μου, ποιῶμαι παραχώρησιν αὐτοῦ· (μεταφ.) παραφέρω, ἐξάπτω, καθιστῶ τινα ἔξω φρενῶν· la fureur le transporte, ἡ ὀργὴ τὸν παραφέρει, τὸν καθιστᾷ ἔξω φρενῶν· (νομ.) ἐπιβάλλω τὴν ποινὴν τῆς μεταφορᾶς ἤτοι ἐξορίας εἰς ἀποικιακὴν χώραν (ἐπὶ τῶν καταδίκων) se—, μεταβαίνω, πορεύομαι εἰς τινα τόπον.

transposable (μουσ.) μεταθέσιμος εἰς ἄλλον τόνον.

transposer, ρ. ἐν. μετατίθῃμι, μεταθέτω, ἐκτοπίζω— un mot, μετατίθῃμι λέξιν τινά·—(μουσ.) μεταφέρω, ἤτοι μέλω εἰς ἄλλον τόνον μελωδήματι, μέλος τι.

transpositeur, εἶδος κλειδοκυμβάλου, ὅπερ διὰ μηχανισμοῦ μεταβιβάζει τὸ μουσικὸν μέλος ἀπὸ ἑνὸς τόνου εἰς ἄλλον.

transpositif, ἴνε, (ἐπὶ γλωσσῶν ἢ καταλήξεων) μεταθετικός, δηλ. δυνάμενος εὐκόλως νὰ μεταθεθῇ ἢ μεταθέσῃ ἕνεκα τῆς ἐκ τῶν καταλήξεων πηγαζούσης σαφηνείας, ὡς ἐν τῇ ἑλληνικῇ καὶ λατινικῇ.

transposition, θ. μετάθεσις— τὸ μετατεθέν.

transrhéan, θ. ὁ πέραν τοῦ ποταμοῦ Ῥήνου κείμενος.

transubstantiation, θ. (θεολ.) μετουσίωσις, μεταβολὴ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου εἰς τὸ αἶμα καὶ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ θείᾳ κοινωνίᾳ.

transsubstantier, ρ. ἐν. μετουσιῶ, μεταβάλλω εἰς ἄλλην οὐσίαν

transsudation, θ. ἐφιδρωσις, ἀνιδρωσις.

transsuder, ρ. οὐδ. ἀνιδρῶ, ἐξιδρῶ, ἀνεπαίσθητως ἐκρέω ἐκ τοῦ ἀγγείου ἐν εἴδει ἰδρωτός.

transtévérin, θ. ὁ πέραν τοῦ Γιβέρεως οἰκῶν, χωρικός τῆς Ῥώμης.

transvasement, μεταγγισμός, μετάγγισις.

transvaser, ρ. ἐν. μεταγγίζω, κενῶ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγείου εἰς ἕτερον.

transvaseur, μεταγγιστής.

transversal, e, aux, πλάγιος, ἐγκάρσιος.

transversalement, ἐγκαρσίως, πλαγίως.

transverse, πλάγιοι, λοξοί, ἐγκάρσιοι

transvider, ῥ. ἐν. μετακενῶ, μεταγρή.

transylvain, e, Τρανσυλβανός.

trantran, πορεία πραγμάτων τινῶν, μέθοδος, τρόπος τοῦ διεξάγειν ὑποθέσεις τινάς· *connaltre le* —, γινώσκειν τὸν τρόπον.

trapan, κορυφή κλίμακος, κ. σκαλοκέφαλον.

trapèze, σχῆμα γεωμετρικόν, τὸ τραπέζιον.

trapézoidal, e, (γεωμ.) τραπέζοειδής.

trapézoïde (γεωμ.) σχῆμα τραπέζοειδές.

trappe, καταρράκτης ἢ τοι θύρα, θυρόφυλλον ἐπὶ τοῦ δαπέδου, κ. κλιβανή·—θύρα ἢ θυρίς καταρακτῆ, ἢ τοι ἀνιούσα καὶ κατιούσα·—παγίς, κ. φάκα· *la*—, καλοσηρικόν τι ἄγμα αὐστηρότατον.

trappeur, κυνηγὸς παγιδευτῆς τῆς Β. Ἀμερικῆς.

trappiste, μοναχὸς τοῦ τάγματος τῶν τραπιστῶν.

trapistine, θ. μοναγῆ τοῦ τάγματος τῶν τραπιστῶν·—εἶδος πνευματώδους ποτοῦ κατασκευαζομένου ὑπὸ τῶν τραπιστῶν.

trapu, e, βραγύς, κ. κοντός καὶ παγύς, κοντόπαγος.

traque, θ. πολιορκία, κύκλωσις δάσους.

traquenard, βῆμα ἵππου ἀνώμαλον.

traquer, ῥ. ἐν. κυκλῶ, πολιορκῶ δάσος καὶ εἰσβάλλω εἰς αὐτὸ ἵνα συλλάβω τοὺς ληστές.

traquet, κρόταλον μύλου, τὸ διοχετεύον τὸν σίτον ὑπὸ τὰς μυλοπέτρας·—παγίς δι' ἧς συλλαμβάνονται τὰ ἐν δάσει θηρία·—πτηνόν τι.

traqueur, πολιορκητῆς ἐν κυνηγίῳ, κυκλωτής.

traumatique (χειρ.) τραυματικός.

travail, πλ.θ. travaux, ἔργον, ἐργασία· ἔκθεσις ὑπουργοῦ εἰς τὸν βασιλέα ἢ γραμματέως εἰς τὸν ὑπουργόν·—μηχανή ξυλίνη τετράστυλος δι' ἧς πεταλοῦσι τοὺς ἀκαθέκτους ἵππους· εἰς τὰς δύο ταύτας σημασίας ποιεῖ τὸν πλ.θ. κανονικῶς τῆ προσλήψει τοῦ s, *travails*·—ὠδὸς τεκούσης γυναικός, κ. οἱ πόνοι τῆς γυναικός· *la montagne en—enfant une souris*, ὠδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν·—*travaux forcés*, βαρύνονα δεσμὰ·—*à temps*, δεσμὰ πρόσκαιρα·—*à perpétuité*, διὰ βίου.

travaillé, e, μετ' ἐπιμελείας ἐξεργασμένος, κατατρογόμενος, ἀνησυγῶν, —*par une idée*, κατεγόμενος σφοδρῶς ὑπὸ μιᾶς ἰδέας·—*par la maladie*, ταλαιπωρούμενος, βασανιζόμενος ὑπὸ τῆς νόσου.

travailler, ῥ. οὐδ. ἐργάζομαι, κ. δουλεύω·—(μεταφ. ἐπὶ ξόλων γλωσσῶν) καμπυλοῦμαι, κυρτοῦμαι· *le vin nouveau travaille*, ὁ νέος οἶνος ζυμοῦται, ὀργάζει·—ῥ. ἐν. κατεργάζομαι τι·—*le fer*, κατεργάζομαι τὸν σίδηρον·—*ses vers*, ἐπεξεργάζομαι τοὺς στίχους·—*son style*, ἐπικαλλόνω τὸ ὕφος, τὸν λόγον·—(μεταφ.) κατατρέγω, βασανίζω, ταλαιπωρῶ· *la fièvre le travaille*, ὁ πυρετὸς τὸν ταλαιπωρεῖ, τὸν βασανίζει.

travailleur, euse, ἐργάτης φιλόπρονος·—ἐνησχολημένος εἰς τι ἔργον· *les assiégés tombèrent sur les travailleurs*, οἱ πολιορκούμενοι ἐπέπεσον ἐπὶ τοὺς ἐργάτας (δηλ. τῶν πολιορκητικῶν ἔργων).

travée, θ. διάστημα μεταξύ δύο δοκῶν·—τὸ μεσόστυλον·—ἐν ἐκκλησίαις ἐκάστη τῶν ἀνωτέρων στοῶν.

travers, ἡ κατὰ πλάτος ἕκτασις, τὸ εὖρος, τὸ πλάτος· *un—de*

doigt, δακτύλου πλάτος· —(μεταφ.) ιδιοτροπία, κ. παραξενάδα· κακή διαγωγή, παρεκτροπή· επ—, κατά πλάτος, ἀπὸ μιᾶς πλευρᾶς εἰς τὴν ἑτέραν· à tort et—, ἀδίκως καὶ παραλόγως, ἄνευ λόγου, ἀσκέπτως· de—, πλαγίως, ὑπόδρα, κ. λοξά· regarder de—, ὑπόδρα, πλαγίως βλέπω, κ. στραβοκυττάζω· à —, διὰ μέσου· —les champs, διὰ τῶν ἀγρῶν· au—, διὰ τοῦ μέσου σώματος ἢ κωλύματός τινος· au—de l'ennemi, διὰ μέσου τοῦ ἐχθροῦ· se placer en —d' un combattant, ἀνθίσταμα! τινι πρὸς μάχην.

traversable, διαβατός.

traverse, θ. δοχὸς διάμεσος πρὸς συγκράτησιν, διάπηγμα· —ὁδὸς συντομωτέρα· —(μεταφ.) se mettre à la—, γίνομαι πρόσκομμα, παρέχω πρόσκομματα· essayer bien des —s, ὑποφέρω πολλάς δυστυχίας.

traversée, θ. διάπλους, κ. ταξείδιον.

traverser, ρ. ἐν. διέρχομαι, περῶ· —une forêt, διέρχομαι δάσος· —la rivière, περῶ τὸν ποταμόν· des allées traversent le jardin, δένδροστοιχίαι διήκουσι τοῦ κήπου· la pluie a traversé mes habits, ἡ βροχὴ διεπέρασε τὰ ἱμάτιά μου· —(μεταφ.) διεγείρω, παρέχω πρόσκομματα· —les desseins de qqn, ἀντιπράττω εἰς τοὺς σκοπούς τινός.

traversier, ière, flûte —ière, πλαγιάυλος· barque —ière, πορθμεῖον.

traversin, στεγνόμαχρον προσκέφαλον, ὑποπροσκέφαλον.

travestir, μεταμφιέννυμι, μεταμορφῶ· —(μεταφ.) τὸ σπουδαῖον τρέπω εἰς κωμικόν· —παρεξηγῶ, παραμορφῶ μεταφράζων· se—, μεταμφιέννυμαι, μεταμορφοῦμαι, προσωπιδοφορῶ, κ. μασκαρόνομαι.

travestissement, μεταμφιέσεις, μεταμορφώσεις· παραμόρφώσεις.

trayon, ἡ θρῆ τῶν οὐθατος, τὸ ἄκρον τοῦ μασσοῦ κτήνους.

trébuchant, (ἐπὶ χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων) ἐν τρυτάνῃ ῥέπων, κ. πρύσδαρος.

trébuchement, τὸ προσκόπτειν, προσπταίειν, κ. σκόνταμμα.

trébucher, ρ. οὐδ. προσκόπτω, προσπταίω, κ. σκοντάπτω· —(ἐπὶ τρυτάνης) ῥέπω, κλίνω, ἔλκομαι ὑπὸ τοῦ βάρους.

trébuchet, παγίς διὰ τὰ μικρὰ πτηνά, δελεάστρον· —σταθμίδιον διὰ τὰ νομίσματα.

tréfilage, συρματοουργία.

tréfiler, ρ. ἐν. συρματοουργῶ, μεταβάλλω τὸ μέταλλον εἰς σύρμα.

tréfilerie, θ. συρματοουργεῖον· —μηχανὴ συρματοουργικὴ.

tréfileur, συρματοουργός.

trèfle, (βοτ.) τρίφυλλον, κ. τρίφυλι.

tréfonds, ἢ très-fonds, ἰδιοκτησία ὑπὸ τὸ ἔδαφος.

treillage, κιγκλῖς, δρύφακτον, δικτύωμα.

treillager, ρ. ἐν. περιβάλλω μὲ δρύφακτον.

treillageur, κιγκλιδοποιός.

treille, θ. σχιάς, ἀναδενδράς, κληματαριά.

treillis, κιγκλιδωτόν, δικτυωτόν, κ. καράσι.

treilliser, ρ. ἐν. θυρίδα δρυφακτῶ, κ. καρασύνω.

treizaine, σχεδὸν δεκατρία, περίπου τριακαίδεκα.

treize, τρισκαίδεκα, δεκατρεῖς· —ία· —δέκατος τρίτος· Grégoire—, Γρηγόριος ὁ δέκατος τρίτος· le—du mois, ἡ δεκάτη τρίτη τοῦ μηνός.

treizième, δέκατος τρίτος.

treizièmement, δέκατον τρίτον, ἐν δεκάτῃ τρίτῃ μοίρᾳ ἢ τάξει.

trejeter, ῥ. ἐν. μεταγρίζω τὴν ἀναελυμένην ὕαλον.

tréma, διαιρετικὸν σημεῖον (Ë, I, ũ).

tremblaie, θ. λευκῶν.

tremblant, ο. τρέμων, τρομώδης, κ. τρεμουλιαστός — (μεταφ.) περίτρομος, περίφοβος.

tremble, εἶδος λεύκης ἢ αἰγέλου ἧς τὰ φύλλα διτηνεῶς τρέμουσιν.

tremblé, ο, écriture — οε, γραφὴ τρομώδης, κ. τρεμουλιαστή.

tremblement, τὸ τρέμειν, τρόμος, κ. τρεμούλα — de terre, σεισμός.

trembler, ῥ. οὐδ. τρέμω, κινουμαι, κλονοῦμαι· le plancher tremble, τὸ δάπεδον τρέμει, κλονεῖται — (μεταφ.) φοβοῦμαι· je tremble qu' il n'apprenne trop vite cette malheureuse nouvelle, τρέμω (ἢ φοβοῦμαι) μὴ πολὺ προῖτως μάθῃ ταύτην τὴν λυπηρὰν ἀγγελίαν.

trembleur, euse, περιδεής, περίφοβος, δειλός — αἴρεσις διαμαρτυρομένων, τῶν κουατέρων ὀνομαζομένων, idè quakre ἢ quaker.

tremblotant, ο, ὑποτρέμων, τρομώδης, κ. τρεμουλιαστός· voix — ο, φωνὴ τρεμουλιαστή.

tremblotement, ῥίγος, κ. τρεμούλιασμα.

trembloter, ῥ. οὐδ. ὑποτρέμω.

trémie, θ. γώνη, γράνη, γωνίον τοῦ μύλου, δι' οὗ γίνεταί κατὰ μικρὸν ὁ ἀλεθόμενος σίτος.

trémère, θ. εἶδος μεγάλης μάλαγης.

trémis (γεωρ.) σμιγιάδι.

trémolando (μουσ. Ἰταλ.) τρομωδῶς.

trémolo (μουσ. Ἰταλ.) τρομώδης κροῦσις φωνῆς, τερέτισμα.

trémoussement, βραχεῖα καὶ πυκνὴ κίνησις, σκίρτημα.

trémousser, se —, κινουμαι ζωηρῶς καὶ ἀτάκτως — (μεταφ.) λαμβάνω πολὺν κόπον διὰ τὰ κατορθώσω τι, τυρβάζομαι, τρέγω ἄνω καὶ κάτω.

trempage (τυπογρ.) διάβρεξις γάρτου πρὸς τύπωσιν.

trempé, θ. βαφή, βόθισις, στόμωσις σιδήρου ἢ γάλυθος — σκληρότης καὶ ἐλαστικότης ἦν διὰ τῆς στομώσεως προσλαμβάνουσιν — (μεταφ.) âme de bonne —, ψυχὴ γενναία, δραστηρία· un homme de mauvaise —, ἀνθρώπος κακῆς ζύμης.

trempée, θ. (ὀτημωδ.) ῥαγδαία κτυπήματα, κ. ξυλοκοπήματα.

trempé, ῥ. ἐν. ἐμβάπτω, κ. βουτώ — la soupe, γύνω τὸν ζωμὸν ἐπὶ τὸν ἄρτον· trempez votre plume, ἐμβάψατε εἰς μελάνην τὸν κάλαμόν σας — son vin, συγκεράνωμι τὸν οἶνον, μετριάζω αὐτὸν ὕδατι — le fer, l'acier, ἐμβάπτω πρὸς στόμωσιν, στομῶ τὸν σίδηρον, τὸν γάλυθα — (μεταφ.) ses mains dans le sang, ἐμβάπτειν τὰς χεῖρας εἰς τὸ αἷμα, φονεῦειν· ῥ. οὐδ. μένω πολλὴν ὥραν ἐν τῷ ὑγρῷ, διαβρέχομαι, κ. μουσκεύω — (μεταφ.) — dans un méfait, dans un complot, μετέγω κακοεργήματος, συνωμοσίας· être trempé, διαβροχὸν εἶναι τινα, κ. τὰ ἦναι τις μουσκεύμα.

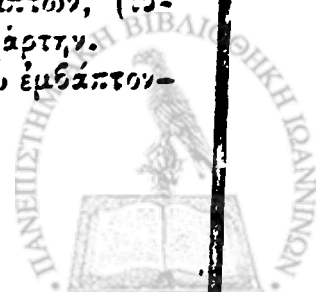
trempérie, θ. (τυπογρ.) τόπος ἔνθα διαβρέγεται ὁ τυπογραφικὸς γάρτης.

trempette, τεμάχιον ἐμβαπτομένου ἄρτου εἰς τι ποτὸν.

trempelin, θ. σανὶς κεκλιμένη καὶ ἐλαστικὴ ἐφ' ἧς τρέγει ὁ πηδητής, ἵνα κάμη ἐπικλίνουσα πηδηματα.

trempéur, ὁ ἐμβαπτῶν, (τυπογρ.) ὁ βρέγων τὸν γάρτην.

trempis, τὸ ὄξύ ἐν ᾧ ἐμβάπτον-

ται τὰ πρὸς κάθαρσιν χαλκᾶ σκεύη·
— γρῶμα ἀναλελυμένον πρὸς ζω-
γραφίαν.

trémulation, θ. τρομώδης κί-
νησις, κ. τρεμούλιασμα.

trenitz (τρενίς) θ. μέρος τι ἢ
σχῆμα τοῦ τετραγύρου, κ. τῆς κα-
δρύλλιας.

trentaine, θ. τριακοντάς· avoir
la—, εἶναι τινα τριάκοντα ἐτῶν.

trente, τριάκοντα· — τριακοστός·
page. σελίς τριακοστή· nous avons
le—du mois, ἔχομεν τὴν τριακο-
στήν τοῦ μηνός· — et quarante, εἶ-
δος χαρτοπαιγνίου· — et un, ὡσαύ-
τως χαρτοπαιγνίου εἶδος.

trentième, τριακοστός· — οὐς.
Ἐν τριακοστημόριον $\frac{1}{30}$.

trentin, ο, ὁ ἐκ Τριδέντου.

trépan, τρυπάνη χειρουργοῦ· —
ἢ διὰ τῆς τρυπάνης ἐγγείρησις ἐπὶ
τῶν ὀστέων, ἰδίως δὲ τῶν τοῦ κρανίου.

trépanation, θ. (χειρ.) τρυ-
πάνισμα τῶν ὀστέων.

trépaner, ῥ. ἐν. (χειρ.) τρυπα-
νίζω τὰ ὀστᾶ, ἀνατιτράνω.

trépas (ποιητ.) ὁ θάνατος.

trépassé, θ. τεθνεώς, ἀποθα-
νών· prier pour les — s, δέεσθαι
ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων.

trépassement, ὁ θάνατος.

trépasser, ῥ. οὐδ. ἀποθνήσκειν.

trépidation, θ. (ιατρ.) τρόμος
τῶν μελῶν, τῶν νεύρων κ. τ. λ. κ.
τρεμούλα.

trépidité, θ. (ἄχρηστον) φόδος,
τρόμος.

trépiéd, τρίπους (οἶον ὁ τῆς
Πυθίας)· τρίπους ὁ μαγειρικός, κ.
πυροστιά.

trépignant, ο, ἀσγάλλων, κτυ-
πῶν τοὺς πόδας.

trépignement, ποδοκρότημα
ἐκ χαρᾶς ἢ ὀργῆς.

trépigner, ῥ. οὐδ. ποδοκτυπῶ
ἐκ χαρᾶς ἢ ὀργῆς.

trépointe, θ. λωρίον λεπτὸν
μεταξὺ παχυτέρων δερμάτων συρ-
ρακπτόμενον.

très, λίαν σφόδρα, πάνυ πολὺ.
Γράφε αὐτὸ ἄνευ ἐνωτικῆς σημείου.

trésor, θησαυρός· le — public,
ἢ ἀπλῶς le—, τὸ δημόσιον ταμεῖον
— (μεταφ.) πᾶν ὃ τι χρήσιμον, ὠ-
φέλιμον· le travail est un—, ἡ ἐρ-
γασία εἶναι θησαυρός. Les—s de
Cérès, de Bacchus, de l'auto-
mne, τὰ δῶρα τῆς Δήμητρος, (τὰ
σιτηρὰ) τοῦ Βάχου· (τῆς ἀμπέ-
λου) τοῦ φθινοπώρου, οἱ καρποί, αἱ
ὀπῶραι.

trésorerie, θ. θησαυροφυλάκιον.

trésorier, θησαυροφύλαξ, ταμίης.

trésorière, θ. ἡ θησαυροφύλαξ,
ἢ ταμὴ.

tressaillement, σκίρτησις, ἀ-
γαλλίαισις.

tressailli, ο, nerf —, νεῦρον
ἐκτετοπισμένον, κ. νευροκαβαλλίκευμα.

tressaillir, ῥ. οὐδ. (tressaillant,
tressailli, je tressaille, je tressailli,
je tressaillirai, que je
tressaille) ἀγάλλομαι, σκίρτῶ, ἢ
καρδία μου πάλλει ἐκ χαρᾶς.

tresse, θ. πλόκαμος· ἐκ τριγῶν
τῆς κόμης, κ. πλεξίδα· — πλεκτὸν
σχοινίον ἐκ νήματος καννάβεως,
λίνου κτλ.

tresser, ῥ. ἐν. σχηματίζω εἰς
πλοκάμους, πλέκω τὴν κόμην ἢ
ἄλλο πλέγμα.

tresseur, euse, ὁ πλέκων πλο-
κάμους τῆς κόμης ἢ ἄλλα πλέγ-
ματα.

tressoir, (ἐργαλ.) πλεκτήρ.

tréteau, ὑπόθεμα, ὑκρίδας· στη-
ριγμα, κ. στρίποδον· — σκηνὴ θεά-
τρου πλάνητος καὶ ἀγοραίου ὑπο-
κριτοῦ, ἀγύρτου.

treuil, κύλινδρος ἐπὶ ἄξονος στρε-
φόμενος ὀριζοντίως ἵνα ἀνέλκη βάρ-
η, τροχήλιον, κάρυον.

treuver, ρ.έν. (ἀρχ. ἀντι· trou-
ver) εὐρίσκω.

trève, θ. ἀνακωχή, ἐκεχειρία,
παῦσις ἐχθροπραξιῶν ἐπὶ τινὰ χρό-
νον·—(μεταφ.) διακοπή ὀδύνης, νό-
σου, κακοῦ, ἀνάπαυλα· son mal ne
lui donne point de trève, τὸ πά-
θος του δὲν ἀφίνει αὐτῷ ἄνεσιν, ἀνα-
φυγήν·—de raillerie, ἄς παύσωσι
τὰ σκώμματα, οἱ ἀστεῖσμοί·—de
cerémonies, περιττὰ εἶναι πλέον
αἱ φιλοφρονήσεις.

tri—, προτακτικὸν ἀγώριστον
μόριον, σημαῖνον τὸ τρία ἢ τρίς.

tri, διαλογή, κ. διάλεγμα· le—
des lettres, ἡ διαλογὴ τῶν στοι-
χείων ὑπὸ τῶν στοιχειοθετῶν.

tri, εἶδος χαρτοπαιγνίου ὑπὸ τριῶν
παιζόμενον· faire le—(ἐν τῷ παι-
γνίῳ Whist) λαμβάνω μίαν χαρ-
τωσιάν περισσότερον τοῦ ἀντιπά-
λου μου.

triacteur, θηριακοπώλης· ἀγύρ-
της.

triade, θ. τριάς μονάδων, προ-
σώπων ἢ θεοτήτων τριάς.

triage, διαλογή, ἐκλογή· χωρι-
σμός, κ. διάλεγμα.

triaire, στρατιώτης τῆς τρίτης
γραμμῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς λεγεῶνος.

triangle, (γεωμ.) τρίγωνον,
(μουσ.) χαλύβδινον ὄργανον ἐν σχή-
ματι τριγώνου.

triangulaire, τριγωνοειδῆς.

triangulairement, τριγωνο-
ειδῶς.

triangulation, θ. καταμέτρη-
σις ἐδάφους τριγωνομετρικῶς.

trias, (γεωλ.) τριαδικὴ διάστρω-
σις, διάπλασις, ἢ στρώμα.

triasique, (γεωλ.) τῆς τριαδι-
κῆς διαστρώσεως ἢ διαπλάσεως.

triballe, ὀπτὸν χοίριον κρέος
ἤρτυμένον διὰ λίπους.

tribord, ἡ δεξιὰ τοῦ πλοίου.

tribouil, θόρυβος ἀμηχανία.

tribu, θ. φυλή, γένος·—μία ἐκ
τῶν διαιρέσεων τοῦ λαοῦ παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις ὡς ἐν Ἀθήναις·—πάντες
οἱ ἀπόγονοι ἐνός τῶν πατριαρχῶν.
οἶον· la —de Judas, ἡ φυλή τοῦ
Ἰουδα·—μερίς, ὁμάς σκηνιτῶν νο-
μαδικοῦ ἔθνους·—s d' Arabes,
φυλὴ ἐξ Ἀράβων.

tribulation, θ. θλίψις, ἀδημο-
νία, δυστυχία.

tribun, (τὸ πάλαι ἐν Ῥώμῃ)
δήμαρχος, προστάτης τῶν δικαίων
τοῦ λαοῦ·—ἐν Γαλλίᾳ δὲ μέλος τοῦ
ἀπὸ 1799 μέχρι τοῦ 1807, διαρ-
κίσαντος πολιτικοῦ σώματος ἢ βου-
λῆς.

tribunal, θ. δικαστήριον, βῆμα,
ἔδρα τοῦ δικαστοῦ, —οἱ ἀποτελοῦν-
τες τὸ δικαστήριον·—τὸ μέρος ἐν ᾧ
ἐδρεύουσιν·—correctionnel, πλημ-
μελιοδικεῖον·—(μεταφ.) le —
de la conscience, ἡ τῆς συνειδή-
σεως κρίσις, ἡ συνείδησις ὡς δικα-
στήριον θεωρουμένη.

tribunat, ἡ τοῦ δημάρχου ἐξου-
σία ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ῥώμῃ·—βουλῆ,
πολιτικὴ συνέλευσις ἐν Γαλλίᾳ
(1799—1807).

tribune, θ. τὸ τοῦ ῥήτορος βῆ-
μα·—ἐν ταῖς βουλαῖς σημαίνει καὶ
μέρος ὑψηλότερον, χωριστόν, διὰ
τοὺς προνομιοῦχους.

tribunitien, ienne, ἀνήκων εἰς
τὸ εἰς τὴν βουλήν τῶν τριβούνων, εἰς
τὴν ἀρχὴν τοῦ δημάρχου τῆς πάλαι
Ῥώμης.

tribut, φόρος κράτους ὑποτελοῦς
εἰς ἕτερον·—δασμός· lever un—,
ἐπιβάλλω φόρον·—(μεταφ.) τὸ ἐξ
ἀνάγκης παραχωρούμενον· le res-
pect est un—qu'on doit à la ver-
tu, τὸ σέβας εἶναι φόρος ὀφειλόμε-
νος εἰς τὴν ἀρετὴν.

tributaire, φόρου ὑποτελῆς.

tricher, ρ.έν. ἀπατῶ ἐν τῇ κυ-
βείᾳ, τῷ χαρτοπαιγνίῳ.

tricherie, θ. δόλος, ἀπάτη.
tricheur, δόλιος χαρτοπαίκτης.
trichiase. (-χιάζ) θ. τριχίσεις, νόσημα τῶν βλεφάρων.
trichine, θ. (-χίν) ἡ τριχίνη ἔλμινος λεπτότατος, φούμενος ἐν τοῖς μυσὶ τοῦ χοίρου.
trichinose, θ. νόσος ὑπὸ τῆς τριχίνης προξενουμένη, τριχίνωσις.
triclinium, τὸ τρικλίνιον ἦτοι αἴθουσα ἐστιάσεως τῶν ἀρχαίων, κ. ἡ τραπεζαρία.
tricoise, θ. λαβίς, κ. τανάλια, τῶν πεταλωτῶν.
tricolor, (δημωδ.) εἶδος ἀμαράντου.
tricolore, τρίχρους· drapeau — ἡ τρίχρους τῶν Γάλλων σημαία.
tricorne, πῖλος τρίγωνος, τρίκερως, κ. τὸ τρικαντόν.
tricot, πλεκτὸν ἔργον, δικτυοειδὲς ὕφασμα — ῥάβδος βραχεῖα καὶ παγεῖα, ῥόπαλον.
tricotage, πλέγμα — ἡ τοῦ πλέγματος ἐργασία.
tricoter, ῥ. ἐν. δικτυοειδὲς ὕφασμα πλέκω — des bas, πλέκω περιπόδια, κάλτσας.
tricoterie, θ. μηχανορραφία.
tricoteur, euse, πλέκτης, πλέκτρια — θηλ. πληθ. γυναῖκες τοῦ λαοῦ, αἵτινες παρευρίσκοντο ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ ἐπαναστατικοῦ δικαστηρίου τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως.
trictac (παίγνιον) οἱ κύβοι, κ. τὸ τάβλι.
tricycle, τρίκυκλος ἦτοι τρίτροχος ἄμαξα.
trident, ἡ τρίαινα, τὸ σκῆπτρον τοῦ Ποσειδῶνος.
tridi, ἡ τρίτη ἡμέρα τοῦ δημοκρατικοῦ τῶν Γάλλων δεκαήμερου.
triduo, θρησκευτικαὶ ἀσκήσεις διαρκουσαι τρεῖς ἡμέρας.
trièdre (γεωμ.) τριῆδρος· angle —, γωνία τριῆδρος.

triennal, e, aux, τριετής.
triennalité, θ. τριετίας μίσθωσις ἢ ἐξάσκησης ὑπηρεσίας.
triennat, τριετία.
trier, ῥ. ἐν. χωρίζω, ἐκλέγω, διαλέγω.
trieur, euse, ὁ ἐκλέγων, διαλέγων.
trifacial, e, (ἐπὶ νεύρου τοῦ προσώπου) διηρημένος εἰς τρία, τριπλοῦς.
trifide, τρισχιδής, τρισχιστος.
trigaud, κρυψίνους, ἀνειλικρινής, δόλιος.
trigauder, ἀνειλικρινῶς, δολίως φέρομαι.
trigauderie, θ. κρυψίνοια, πανουργία, δολιότης.
trigémau, τρίδυμος.
triglyphe (ἀρχιτεκ.) τρίγλυφον.
trigonocéphale, τριγωνοκέφαλος.
trigonométrie, θ. τριγωνομετρία.
trigonométrique, τριγωνομετρικός.
trigonométriquement, τριγωνομετρικῶς.
trilatéral, e, aux, τρίπλευρος.
trilatère, συνών. τῷ trilatéral.
trilingue, τρίγλωσσος.
trille (μουσ.) τερετισμός, κ. τρίλιον.
triller, ῥ. ἐν. διαποικίλλω μελωδήματι διὰ τερετισμῶν.
trillion, τρισεκατομμύριον.
trillobé, τρίλοβος.
trilogie, θ. δραματικὴ τριλογία.
trimboler, ῥ. ἐν. (δημωδ.) σύρω πανταχόσε, περιφέρω.
trimer, ῥ. οὐδ. περιπατῶ ταχέως καὶ μετὰ κόπου.
trimestre, τριμηνία, τρίμηνος· χρόνος ἢ μισθός.
trimestriel, elle, τριμηνιαίος, τρίμηνος.

trimestriellement, κατὰ τριμηνίαν, τριμηνιαίως.

trin ἢ **trino** (ἀστρολ.)—aspect, ἀπόστασις πλανητῶν ἀπ' ἀλλήλων κατὰ ἐν τρίτον τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου.

tringle, θ. ῥάβδος σιδηρᾶ μετὰ κοίλων βασταζούσα παραπετάσματα, κρεμάθρα· — ῥάβδος τετράγωνος ἢ τετράπλευρος χρησιμεύουσα ἐν τῇ τεκτονικῇ πρὸς σχηματισμὸν κυματίων ἢ πρὸς πλήρωσιν ῥαγάδων ἢ γασμάτων μεταξύ σανίδων.

tringler, β. ἐν. χαράττω ἐρυθρὰν συνήθως γραμμὴν εὐθείαν ἐπὶ δοκοῦ, σταθμίζω.

tringlette, θ. ἔργαλειον τοῦ ὑαλοθέτου, δι' οὗ ἀνοίγει τὸν μόλυβδον·—στενὸς ὑαλοσεγγίτης.

trinitaire, μοναχὸς τοῦ τάγματος τῆς Ἀγίας Τριάδος· — αἵρεσις τῆς ὁποίας αἱ περὶ τῆς Ἀγ. Τριάδος δοξασαί δὲν ἦσαν ὀρθόδοξοι.

trinité, θ. ἡ Ἀγία Τριάς·— ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀγ. Τριάδος.

trinôme (ἀλγεβρ.) τριώνυμος ποσότης.

trinquart, ἀκίτιον ἀλιευτικόν.

trinquet, β. οὐδ. συγκρούω τὸ ποτήριον πίνων εἰς ὑγείαν, προπίνω.

trinquette, θ. (ναυτ.) ἰστίον τρίγωνον, κ. τριγγέτον.

triqueur, φιλοπότης.

trio, τριφωνία μελωδήματος, τριμολπον·—ἐνωσις τριῶν προσώπων ἢ τριῶν πραγμάτων προσωποποιημένων, πληθ. des trios.

triolet, ποιημάτιον ὀκτάστιχον, οὗτινος ὁ πρῶτος στίχος ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τὸν τρίτον καὶ οἱ δύο πρῶτοι μετὰ τὸν ἕκτον.

triomphal, e, aux, θριαμβευτικός, νικητήριος· char—, θριαμβευτικὸν ἄρμα.

trionphalement, θριαμβευτικῶς.

trionphant, e, θριαμβεύων,

νικηφόρος· — γεγηθώς, χαίρων ἐπὶ τῷ νικήματι· aig—, ὕψος θριαμβευτικόν, ὑπερήφανον· l'eglise—e, οἱ μακάριοι, οἱ σεσωσμένοι.

trionphateur (παρὰ τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις) ὁ ἐπὶ θριαμβευτικοῦ ἄρματος φερόμενος, θριαμβευτής, νικητής.

trionphe, θρίαμβος·—νίκη, ἐπιτυχία·—ἐπινίκιος πομπή·—χαρτοπαίγιόν τι.

trionpher, β. οὐδ. θριαμβεύω, νικῶ· —ὑπερτερῶ τινος, φαίνομαι ἀνώτερος· —(μεταφ.) de ses passions, δαμάζω τὰ πάθη μου.

tripaille, θ. σπλάγγνα ζώου.

tripe, τὰ ἡτρίδια, κολοκορδοκόλλα, τὰ τῶν ἐγκάτων κρέατα, κοιλία· μαγεῖρευμα κτλ. oeufs à la —, ὡς βραστὰ κατακεκομμένα καὶ καρυκευμένα, μετὰ κρουμύων.

tripe-madame, ἰδέ trique—madame.

triperie, μαγειρεῖον ἐνῶ πωλοῦνται σπλάγγνα μαγειρευμένα, κ. πατσατζίδικον·—de velours, γνωῶδες ὕφασμα ἐκ λίνου καὶ μαλλίου.

tripette, θ. μικρᾶς κοιλίας ἢ σπλάγγνων μαγεῖρευμα.

triphthongue, θ. τρίφθογγος.

tripier, ἡτριδιοπώλης, κ. πατσατζῆς.

triple, τριπλοῦς, τριπλάσιος.

triplicata, τρίτον ἀντίγραφο.

triplicité, θ. τριπλότης· la—de Dieu, τὸ τρισυπόστατον τοῦ Θεοῦ.

tripoli, (ὀρυκτ.) ὁ τριπολίτης λίθος, γαιῶδες ὀρυκτὸν πρὸς λείανσιν μετάλλων καὶ ὑάλων, σμηκτρίς.

tripot, κυβευτήριον, χαρτοπαίκτηριον.

tripotage, μίγμα ἀκάθαρτον ἢ ἀπειρόκαλον·—(μεταφ.) ῥαδιουργία, υπηγορραφία, δόλος.

tripotée, θ. (δημῶδ.) ῥαγδαία ἀτυπήματα, ξυλοκοπήματα.

tripoter, ρ. ἐν. ἀνακυκῶ, ῥα-
διουργῶ, κ. ἀνακατόνω.

tripotier, μηχανορράφος, ῥα-
διουργος, ἀπατεῶν· λέγουσι δὲ καὶ
tripoteur.

triptyque, τρίπτυχον· εἰκὼν
ἐπὶ τριῶν συμπτυσσομένων τετρα-
γώνων.

trique, (δημῶδ.) χονδρὰ βακτη-
ρία.

triqueballe, φορτηγὸς ἄμαξα
τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν νεωρίων.

trique-madame, θ. (βοτ.) ἡ
λευκὴ κηπαία.

triquet, κόπανον, σπάθη ἢ κώπη
σφαρίστρας.

trirème, θ. τριήρης τῶν ἄρ-
γαίων.

trisaieul, ἐπίπαππος, τρίπαπ-
πος, τριμάμμη.

trisannuel, elle, (ἐπὶ φυτῶν)
τριετής, διαρκῶν τρία ἔτη.

trisection, (γεωμ.) τριχοτομία,
ἢ εἰς τρία διαίρεσις.

trismegiste, τρισμέγιστος.

trissyllabe, τρισύλλαβος.

triste, κατηφής· βαρύθυμος, θυ-
μαλγής, περιλυπος·—λυπηρός· nou-
velle—, ἀγγελία λυπηρά· cham-
bre—, θάλαμος σκοτεινός·—céré-
monie, τελετὴ πένθιμος, καταλυ-
πτική·—(μεταφ.) ἐπίπονος· un—
devoir, καθήκον ἐπίπονον ἢ λυπη-
ρόν·—ἄκαρπος· il a choisi un—
sujet, ἐξελέξατο ἄγονον θέμα·—
ἀφυής, ἀδέξιος· un—auteur, συγ-
γραφεὺς ἀνίκανος, ἀφυής·—ἄθλιος,
ἐλεεινός· un—dîner, ἄθλιον γεῦμα.

tristement, λυπηρῶς, μελαγ-
χολικῶς· ἄθλιως, ἐλεεινῶς.

tristesse, θ. λύπη, κατήφεια,
μελαγχολία.

triton, τρίτων, θαλασσία θεότης,
τὸ ἕμισυ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἕμισυ
ἰχθύς.

tritonien, ienne, (γεωλ.) τρι-

τώνειος διάπλασις, ἡ περιέχουσα
ἀπολιθώσεις θαλασσίων ζώων.

tritoxyde, (χημ.) τριτοξειδίου.

triturable, τριπτός, εὔτριπτος.

trituration, θ. τρίψις, κατά-
τριψις, λείωσις.

trituration, θ. πείρα, συνήθεια, πρᾶ-
ξις ὑπηρεσίας, διαχειρίσεως τῶν δη-
μοσίων.

triturer, ρ. ἐν. τρίβω, λεαίνω,
μεταβάλλω εἰς κόνιν.

triumvir, εἷς ἐκ τῶν τῆς τρι-
ανδρίας, ἧτις δις συνέβη ἐν Ῥώμῃ,
τριάρχης.

triumviral, ο, aux (ἀρχ.
Ῥωμ.) τριανδρικός.

triumvirat (ἀρχ. Ῥωμ.) τριαν-
δρία, τρεῖς ἄρχοντες ὁμοῦ.

trivelin, γελωτοποιός.

trivial, ο, aux, τριοδίτης, ἄ-
γορατος, χυδαίος· μηδαμινός, εὐτε-
λής· τετριμμένος.

trivialement, ἀγοραίως, χυ-
δαίως· μηδαμινῶς.

trivialité, θ. χυδαιότης, χυδαϊ-
σμός, χυδαιολογία.

trivium, (-ομ) (κατὰ τὸν με-
σαίωνα) διδασκαλία περιλαμβάνουσα
τὴν γραμματικὴν, τὴν ῥητορικὴν καὶ
τὴν διαλεκτικὴν.

troc, ἀνταλλαγή·—roug—, ἀν-
ταλλαγή ἀνευ ὑπολοίπου· en—
ἐναλλάγη, εἰς ἀντάλλαγμα.

trocart ἢ trois-quarts (χειρ.
ἐργαλ.) κεντητήριο.

trochaïque (-χα-) (μετρικ.)
τροχαϊκός.

trochanter (-kanter) τροχαν-
τήρ, σκιρρώδης ὄγκος εἰς ὃν ἐμπε-
φύκασιν οἱ μῦς οἱ περιστρέφοντες
τὸν μηρόν.

trochée (μετρ.) ποῦς ὁ τρο-
χαῖος, -υ.

trochée, θ. παραφυάδων κόρυμ-
βος, ὅμας κλώνων σουμένων ἐκ δέν-
δρου ἀποκεκομμένου.

trochet, ἄνθη ἢ καρποὶ φρούμνοι ἠνωμένως· ἀνθοκόρυμβος, καρποκόρυμβος.

troène, (βοτ.) λιγοῦστρον, κ. νεροδεργιά, δένδριον μὲ ἄνθη λευκά.

troglydte, τρωγλοδύτης, λαὸς Ἀφρικανός, ὅστις ἐν τρώγλαις ἔζη· —εἶδος στρουθίου τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος.

trogne, (δημῶδ.) πρόσωπον φουσίγναθον, ῥοδόχροον καὶ εὐθυμον.

trognon, περικάρπιον ὀπώρας· —d' un chou, καυλὸς κράμβης.

trois, τρεῖς, τρία· —τρίτος· Henri trois, Ἐρρίκος ὁ τρίτος· le—octobre, τὴν τρίτην ὀκτωβρίου.

troisième, τρίτ-ος-η-ον· —οὗς. τὸ τρίτον πάτωμα· —μαθητῆς τῆς τρίτης τάξεως· —θ. ἡ τρίτη τάξις σχολείου ἢ γυμνασίου· entrer en —, κατατάσσομαι εἰς τὴν τρίτην τάξιν.

troisièmement, τρίτον, κατὰ τρίτον λόγον.

trois-mâts, πλοῖον τρικάρπτον.

trois-quarts, ἰδὲ trocart.

trois-six, οἰνόπνευμα 36 βαθμῶν.

trôle, θ. ouvrier à la—, τεχνίτης ἐπίπλων περιφέρων αὐτὰ πρὸς πώλησιν.

trôler, ῥ. ἐν. περιάγω, περιφέρω· —ῥ. οὐδ. περιφέρομαι, τρέχω τῆδε κακεῖσε.

trombe, θ. τυφῶν, σίφων, ἀνεμοστρόβιλος, στήλη ὕδατος ἢ ἀέρος στροβιλιζουσα, κ. σίφουνας.

tromblon, εἶδος πυροδόλου βραχείος καὶ πλατυστόμου, κ. τρομπόνι· —πίλος ὀλίγον ὄξύς καὶ πλατύγυρος.

trombone, (μουσ.) μεγάλη σάλπιγξ μετὰ παρακλειδίων, βυκάνη· —ὁ παίζων αὐτὴν μουσικός.

trompe, θ. κερατίνη, εἶδος κυ-

νηγετικῆς σάλπιγγος· —ἡ προδοσις τοῦ ἐλέφαντος· —θόλος ὑποδοσάζων οἰκοδομῆν· —d' eustache, ὁ ἀπὸ τοῦ στόματος μέχρι τοῦ ἀκουστικοῦ τυμπάνου σωλὴν τοῦ ὠτός, ἢ σάλπιγξ αὐτοῦ.

trompe -l'oeil, εἰκὼν νεκρῶν ἀντικειμένων ἐν ἧ ἢ τέχνῃ τοῦ ζωγράφου ἀπατᾷ τὴν ὄρασιν.

tromper, ῥ. ἐν. ἀπατῶ, πλανῶ· —ses gardes, ἀπατῶ, διαφεύγω τοὺς φύλακας· —(ἐπὶ γυναικός) elle a trompé son mari, διεφθάρη, ἐμοιχεύθη, ἐμολύθη· se—, ἀπατᾶσθαι.

tromperie, θ. ἀπάτη, δόλος.

trompeter, ῥ. ἐν. διαθρυλλῶ, διαλαλῶ, διασαλπίζω, κηρύττω, διαδίδωμι· —ῥ. οὐδ. (ἐπὶ ἀετοῦ), κραυγάζει, κρώζει.

trompeteur, (ἀνατ. μῦς τοῦ στόματος) ὁ σαλπικτής.

trompette, θ. σάλπιγξ, κ. τρομπέτα· —(μεταφ.) ἄνθρωπος ἀκριτόμυθος, ψίθυρος, σπερμολόγος· —c'est la—du quartier, εἶναι ὁ ἀγγελιαφόρος, ἢ ἑφημερίς, τῆς συνοικίας· —ἀρσ. ὁ σαλπικτής στρατιώτης.

trompeur, euse, ἀπατεῶν· discours—, λόγος ἀπατηλός.

trompeusement, ἀπατηλῶς.

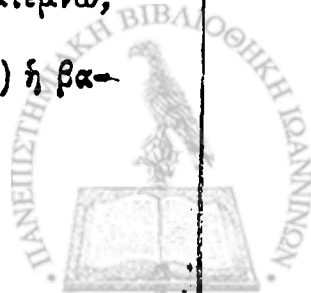
tronc, στέλεχος, ὁ κορμὸς δένδρου· —ὁ κορμὸς τοῦ ἀνθρώπου, τουτέστι τὸ ἄνευ μελῶν μέρος τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὁ θώραξ· —γενεαλογία, οἴκου γένος· —κιβώτιον ἐλεημοσύνης.

tronchet, κορμὸς, χονδρὸν ξύλον μὲ τρεῖς πύδας, χρησιμεῖον ὡς ἄκμων τοῦ χρυσογόου ἢ ἐπίκοπον τοῦ βαρελοποιοῦ.

tronçon, τμήμα, θραῦμα. κομματίον μακροῦ πράγματος, οἶον ξίφους, λόγχης, ἀκοντίου, ἱστοῦ κτλ.

tronçonner, ῥ. ἐν. κατατέμνω, κερματίζω, κομματιάζω.

trône, θρόνος· —(μεταφ.) ἡ βα-

σιλική ἔξουσία, τὸ βασιλικὸν ἀξιωμα· aspirer au—, ἀντιποιουῖμαι τοῦ θρόνου, τῆς βασιλείας· —πληθ. εἰς ἐκ τῶν ἐννέα χορῶν τῶν ἀγγέλων.

trôner, ῥ. ἐν. ἐνθρονίζομαι, βρενθόομαι ὡς ἐπὶ θρόνου καθήμενος ἐν ὀμηγύρεσι καὶ συνελεύσεσιν.

tronquer, ῥ. ἐν, ἀποκόπτω τὰ μέλη, ἀκρωτηριάζω, κολοβῶ· —un livre, un passage, παραμορφῶ βιβλίον ἢ γωρίον.

trop, ἄγαν, πλεῖον, πλέον, μᾶλλον τοῦ μετρίου, μᾶλλον τοῦ δέοντος· vous vous donnez, trop de peine, λαμβάνετε μετρίονα τοῦ δέοντος κόπον· —trop... pour... τοσοῦτον ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νά... Il est trop spirituel pour dire une telle bêtise, εἶναι εὐφυέστερος ἢ ὥστε νὰ εἴπῃ τοιαύτην ἀνοησίαν, δηλ. τοσοῦτον εὐφυῆς ὥστε δὲν δύναται νὰ εἴπῃ τοιαύτην ἀνοησίαν. Μετ' ἀρνήτικου μορίου σημαίνει ἐλάχιστον ἢ σχεδὸν οὐ· cela n'est pas trop sûr, ἥκιστα βέβαιον εἶναι τοῦτο· —οὐσ. τὸ πολὺ, τὸ πλεονάζον· en tout le trop ne vaut rien, ἐν παντὶ τὸ ὑπεράγαν οὐδὲν ὠφελεῖ.

trope, θ. ἐν τῇ ῥητορικῇ τροπή, σχῆμα τοῦ λόγου, οἶον ἡ ὑπερβολή, ἡ κατάχρησις, ἡ μετωνυμία κ.τ.λ.

trophée, τρόπαιον νίκης· —κόσμημα ἐκ συμπλέγματος ὕπλων ἀνηρτημένων ἐπὶ τοῦ οἴκου οἰκίας ἢ περὶ στύλον.

tropical, e, aux, τοῦ τροπικοῦ, τροπικός· régions — es, αἱ ἐντὸς τῶν δύο τροπικῶν γῶραι.

tropique, ὁ τροπικός κύκλος ἐκατέρωθεν τοῦ ἰσημερινοῦ· —du cancer, ὁ τροπικός τοῦ καρκίνου, ἦτοι ὁ βόρειος· —du capricorne, ὁ τροπικός τοῦ Αἰγόκερω.

tropologique (ῥητορ.) τροπολογικός.

trop-plein, τὸ πλεόνασμα, τὸ ὑπερχειλίζον.

troquer, ῥ. ἐν. ἀνταλλάσσω.

troqueur, euse, ἀνταλλάκτης· —τρια.

trot, ὁ τρίπηδος δρόμος τοῦ ἵππου, ἡ ἐπισκέλισις, τὸ τριπόδισμα.

trottable, τριπηδητός, ἐπισκελιστός·

trotte, θ. διάστημα δρόμου ἢ ὁδοῦ.

trotte-menu, βραχυβάτης· la gent—, οἱ μῦς, οἱ ποντικοί.

trotter, ῥ. οὐδ. τριποδίζω, παρακαλπάζω, σακκάζω.

trotteur, ἵππος τριποδιστής.

trottin, μικρὸς ὑπηρέτης ἀποστελλόμενος τῆδε κάκεισε, κ. κοπέλλι.

trotter, ῥ. οὐδ. περιπατῶ ταχέως μὲν ἀλλὰ διὰ μικρῶν βημάτων.

trottoir, πάροδος, πεζοδρόμιον.

trou, ὀπή, κ. τρύπα· —φωλεὸς μικρῶν ζώων· —(μεταφ.) κατοικία μικρά, στενόχωρος.

troubadour, ῥαψωδὸς τῆς Προβηγγίας (Provence) κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας.

trouble, ἀταξία, ταραχή, στάσις, ἀναστάσεις· —ταραχὴ τῆς ψυχῆς, ἀνησυχία, ἀδημονία· exciter des—s, διεγείρω στάσεις, ταραχάς· —ἐπιθ. τεθολωμένος, τεταραγμένος· vin—' οἶνος θολός· je vois—, δὲν βλέπω καθαρῶς.

trouble ἢ truble, εἶδος δικτύου θυλακοειδοῦς ἀνηρτημένου περὶ στεφάνην ἢ κύκλον μετὰ μακρᾶς λαβῆς.

troubleau, μικρὸν ἀλιευτικὸν δίκτυον.

trouble-fête, ἄνθρωπος ὀχληρὸς, ταρακτής, ἐχθρὸς τῆς εὐθυμίας τῶν ἄλλων· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός· cette femme est une trouble-fête.

troubler. ῥ. ἐν. ταραττώ, κ.

συγγίζω τὴν ψυχὴν, τὴν καρδίαν τινός·—θολῶ τὸ ὕδωρ ἢ ὁποιονδήποτε ὑγρόν·—la raix, διαταράττω τὴν εἰρήνην, ἐμβάλλω εἰς ἐριδας, εἰς στάσιν·—la vue, ἀμαυρῶ, σκοτίζω τὴν ὄρασιν·—un ménage, διαταράττω τὴν ἀρμονίαν, τὴν ὁμόνοιαν οἰκογενείας τινός·—un entretien, διακόπτω συνομιλίαν, ταράττω αὐτήν·—la raison de qqn, ταράττω τὸ λογικόν, τὰς φρένας τινός, γίνομαι αὐτῷ αἷτιος παραφροσύνης·—πτοῶ, προξενῶ δειλίαν· votre présence le trouble, ἡ παρουσία ὑμῶν ταράττει αὐτόν, ἤτοι τὸν κάμνει νὰ συστέλληται· se —, ταράττεσθαι·—(μεταφ.) ἀμηχανεῖν· l'orateur se—, ὁ ῥήτωρ ἐταράχθη, κ. ἐσυγγίσθη, κ. τὰ ἔχασεν.

trouée, θ. ὀπή, ἄνοιγμα, τρύπα ἔν τινι φράκτι·—διάστημα κενόν, ἄνοικτόν διὰ μέσου δάσους·—ῥήγμα ὕπερ προξενεῖ πυροβολοστοιγίας ἐκ πυρσοκρότησις εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἔγθρου.

trouer, ῥ. ἐν. τιτραίνω, τρυπῶ, διατρυπῶ.

trouille, θ. τρυξ ἢ στέμφυλα ἐν τῇ κατασκευῇ ἐλαίου.

trou-madame, εἶδος παιγνίου.

troupe, θ. πλῆθος, πλῆθός, ὄμιλος·—στράτευμα·—ὄλος ὁ στρατός·—ἡίασος ἡθοποιῶν, ὑποκριτῶν τοῦ θεάτρου.

troupeau, ποιμνη, ποιμνιον προβάτων, ἀγέλη βοῶν ἢ ἄλλων ζώων·—ποιμνιον πνευματικόν τοῦ ἱερέως ἢ τοῦ ἀρχιερέως.

troupiier, στρατιώτης.

trousse, θ. δέσμη, φάκελλος, ὄρμαθός, —χειρουργοῦ θήκη τῶν χειρουργικῶν ἐργαλείων ἢ ἄλλως ἐγκόλπιον τοῦ χειρουργοῦ·—μεγάλαι πέδιλα ἄτινα ἔφερον τὸ πάλαι· aux —s, ἐπὶ τὰ ἴχνη· être aux—, de 11, καταδιώκω, κυνηγῶ τινα.

troussé, e, bien —, καλῶς ἡρμοσμένος, κατάλληλος· compliment bien—, ἔπαινος, πρόσρησις, εὖστοχος.

trousseau, κλειδῶν φάκελλος, κ. μάτσο κλειδιά·—παράφερνα τῆς νύμφης, κ. προικιά·—τὰ ὀθόνια, χιτῶνες, λευκά ἐνδύματα διδόμενα παρὰ τῶν γονέων εἰς κόρην εἰσερχομένην εἰς τὸν μοναστικὸν βίον ἢ εἰς παῖδα εἰσερχόμενον εἰς σχολεῖον οἰκοτρόφων.

trousse-queue, ἀπὸ τῆς ῥίζης τῆς οὐρᾶς ἵππου εἰς τὸ ἐρίππιον δερμάτινον λωρίον ἢ τελαμῶν.

troussequin, τεμάχιον ξύλου ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου τοῦ ἐρίππιου.

trousser, ῥ. ἐν. —un enfant, τὸν τοῦ παιδίου χιτῶνα ἀναστέλλω·—πτύσσω, διπλόνω τὰ ἐνδύματα·—une volaille, ὄρνιθα, ὄρνιθιον παρασκευάζω πρὸς ὄπτισιν διὰ τοῦ ὀδελου.

troussis, ἐπιπτυχὴ ποδήρους ἐσθῆτος πρὸς τὸ μὴ σύρεσθαι.

troussoire, θ. λαβὴς μιλτουργοῦ, ἐγκουστουργοῦ, κ. σμαλτωτοῦ.

trouvable, δυνάμενος εὑρεθῆναι ἢ εὑρίσκεισθαι, εὑρετός.

trouvaille, θ. ἔρμαιον, εὔρημα.

trouvé, e, εὐφυῶς εὔρημένος· ἐπιτυχής· expression —ée, φράσις εὐφυής· enfant—, ἔχθητον, νόθον βρέφος.

trouver, ῥ. ἐν. εὑρίσκω τινα ἢ τι, συναντῶ, ἐντυγχάνω τινα·—en faute, φωρῶ, συλλαμβάνω, ἀμαρτάνοντα·—ἀνακαλύπτω, ἐφευρίσκω·—un procédé, ἐπινοῶ τρόπον, μέθοδον·—ἀισθάνομαι, δοκιμάζω, —du plaisir, εὐχαριστοῦμαι·—ἡγοῦμαι, νομίζω, κρίνω·—un ouvrage bien fait, εὑρίσκω, κρίνω σύγγραμμά τι καλῶς συντεθειμένον καλῶς γεγραμμένον·—la mort, φονεύεσθαι·—bon, ἐπιδοκιμάζω, εὐ-

δολῶ, συγκατανεύω· — mauvais, ἀποδοκιμάζω· se—, συναντᾶσθαι· — ἔχειν καλῶς ἢ κακῶς, ὑγιαίνειν, νοσεῖν, εὐτυχεῖν, δυστυχεῖν· — (ἀπροσώπ.) il se—, εὐρίσκονται, ὑπάρχουσιν.

trouvère, ἀρχαῖος ῥαψωδὸς τῶν βορειῶν ἐπαρχιῶν τῆς Γαλλίας.

trouveur, ὁ εὐρέτης· ὁ ἐφευρέτης.

truand, ο, μηδαμινός, ἀλήτης, πλάνης, ἀνέστιος, κ. σουρτούκης, βαγαπόντης.

truandaille, θ. συρφετὸς ἀλητῶν, πλανήτων.

truander, ῥ. οὐδ. ἀλητεύω, πλανῶμαι ἀργός.

truanderie, θ. ἀλήτου, πλάνης βίος.

truau, εἶδος δικτύου.

truble, ἰδὲ trouble.

truc, ἢ truck, τέχνη, δεξιότης, ἐπιτηδειότης, ἱκανότης· ouvrir le—, ἔχειν τὴν ἐπιτηδειότητα.

trucheman ἢ truchement, διερμηγεύς, κ. δραγουμάνος.

truelle, ὑπαγωγεύς, ξυστήρ τοῦ κτίστου, ὑπαλειπτῆρ, κ. μυστήρ.

truellée, θ. ὄσσην ἀμμοκονίαν χωρεῖ ὁ ὑπαλειπτῆρ.

truffe, θ. (βοτ.) ὕδνον, κ. ὕδανα ἢ χοιρούψωμα.

truffer, ῥ. ἐν. περικοσμῶ ἢ ἀρτύω τὸ φαγητὸν μὲ ὕδνα.

truffière, θ. τόπος ἐν ᾧ φύονται τὰ ὕδνα, ὕδνῶν.

truie, θ. ὄς, σὺς, χοίραινά, κ. γουρούνα.

truite, θ. (ἰχθ.) πυροῦς, τρώκτης κ. πέστροφα.

truité, ο, στικτός.

trulle, θ. εἶδος δικτύου.

trullisation, θ. ἐσωτερικὴ τοῦ θύλου ἐπίχρισις.

trumeau, τὸ μεταξὺ δύο τοίχων διάστημα· — κάτοπτρον κατέ-

χον τὸν χώρον τοῦτον· — ἰγνὺς βοὸς διὰ μαγείρευμα.

truncicole (βοτ.) στελεχοφυῆς.

trusquin, ἐργαλεῖον τοῦ λεπτοργοῦ πρὸς ἐγγάραξιν παραλλήλων γραμμῶν.

tsar, tsarien, tsarine, tsarowitz, ἰδὲ czar κτλ.

tu, τοί, τε, ἀντων. προσωπ. 6'. σύ, σοί, σέ.

tuable, καλὸς εἰς σφαγὴν (ἐπὶ ζώων) ἐδώδιμος.

tuage, σφαγὴ ζώου.

tuant, ο, ἐπίπονος, ἐπίμοχθος, κοπιαστικός.

tu-autem (ἰδὲ φράσεις λατινικῆς ἐν τέλει) τὸ δύσκολον, ἢ δυσκολία.

tubage, σωλήνων τοποθέτησις.

tube, σωλῆν· σίφων.

tuber, ῥ. ἐν. ἐντίθημι σωλῆνας.

tubercule, φῦμα, ἔκφυμα, φυτοῦ ἢ πνεύμονος.

tuberculeux, euse, φυματώδης.

tubereuse, θ. (βοτ.) τὸ πολυανθές, κ. ἴνδιτσι, ταμπερόζα.

tubereux, euse, βολβώδης.

tubérosité, θ. τὸ βολβώδες.

tubulaire, κοῖλος καὶ μακρὸς, σωληνοειδής.

tubulé, ο, ἔχων σωλῆνα ἢ σωλῆνας.

tubuleux, euse, σωληνοειδής.

tubulure, θ. ὀπή ἢ κοιλότης πρὸς ἐνθεσιν σωλῆνος.

tudesque, Γερμανός, γερμανικός, ἰδίως περὶ γλώσσης προκειμένου.

tue-chien, ἰδὲ colchique.

tuer, ῥ. ἐν. κτείνω, φονεύω, σφάζω· — καταστρέφω, φθείρω· la gelée tue les plantes, ὁ παγετός καταστρέφει τὰ φυτά· — (μεταφ.) βλάπτω φθείρω, τὴν ὑγίειαν· ses

excès le tuent, αἱ καταγρήσεις του τὸν ἀρραϊζουσιν· — le temps, σπαταλῶ τὸν χρόνον, κ. σκοτύνω τὸν

καιρόν· il me tue avec ses compliments, με παραζαλλίζει, με ένοχλεί με τούς επαινετικούς λόγους ή με τās περιποιήσεις του.

tuerie, θ. μεγάλη σφαγή, μακελλείον.

tue-tête, crier à —, φωνάζω πάσαις δυνάμεσιν.

tueur, ό φονεύων· c' est — de gens (δημωδ.) είναι κομπορημων, κ. καυχησιάρης.

tuf (όρυκτ.) τόφος, πῶρος.

tufacé, τοφώδης.

tuffeau, ιδέ tuf.

tufier, ière, τυφοειδής· — ούσ. τυφωρυχειόν.

tuile, θ. κέραμος, κ. κεραμίδι· — (μεταφ.) δυστύχημα άπροσδόκητον.

tuileau, σύντριμμα κεράμου κ. κεραμιδοκόμματον.

tuiler, ό. έν. κεραμῶ, κεραμιδόνω.

tuilerie, θ. κεραμείον, κεραμουργείον, πλινθειόν, κ. κεραμιδάδικον· — (όνομα κύριον) le château des Tuileries, άνάκτορον επί τής δεξιᾶς όχθης του ποταμου Σηκουάνα έν Παρισίους.

tuilier, κεραμεύς, πλινθευτής, κ. κεραμιδαῶς.

tulipe, θ. λείριον, κ. λαλές.

tulipier, (βοτ.) δένδρον λειριόφορον τής Αμερικῆς.

tulle, ύφασμά τι λεπτότατον δικτυοειδές τήν ύφήν, άρχικῶς έν τῇ πόλει Τούλω κατασκευασθέν τὸ κ. τουλλι.

tuméfaction, θ. (ιατρ.) οίδημα, κ. προίξιμον.

tuméfier, ό. έν. (ιατρ.) έξοιδάινω, κ. προίσκω.

tumescence, θ. οίδημα, κ. προίξιμον.

tumescant, e, έξωδηκώς, κ. προισμένος.

tumeur, θ. οίδημα, κ. προίξιμον.

tumulaire, έντάφος, έπιτύμβιος· pierre—, ή πλάξ του τάφου.

tumulte, θόρυβος, τύρβη, ταραχή, πάταγος· — (μεταφ.) ήθικῆ ταραχή· le—du monde, des passions, ή τύρβη του κόσμου, ή ταραχή των παθῶν.

tumultuaire, ταραχώδης, θορυδώδης.

tumultuairement, ταραχώδῶς, θορυβωδῶς.

tumultueusement, έν θορύβῳ, τεταραγμένως.

tumultueux, euse, θορύβου πλήρης, θορυβώδης, ταραχώδης.

tumulus, (-lusse) σωρός γώματος, επίγωσις, γῶμα, τύμβος, τάφος.

tungstène, (όρυκτ. γημ.) βολφράμιον, μέταλλον σκληρότατον μελανόφαιον, άνακαλυφθέν τῷ 1780.

tunique, χιτῶν των άρχαίων, κ. ύποκάμισον· — άμπέγονον των στρατιωτῶν του πεζικοῦ και των μαθητῶν σχολείου· — (άνατ. και βοτ.) διάφοροι ύμένες ή χιτῶνες, περιβάλλοντες σωματικά όργανα· — de l'oeil, χιτῶν του όφθαλμοῦ.

tunisien, ienne, κάτοικος τής Τύνιδος· πᾶν ό τι εκ Τύνιδος.

turban, κίδαρις, κ. σαρίκι των Ασιανῶν.

turbine, θ. τροχός όριζόντιος στρεφόμενος υπό ύδατος έέοντος.

turbiné, (φυσ. ίστ.) στρομβοειδής, στροβιλοειδής.

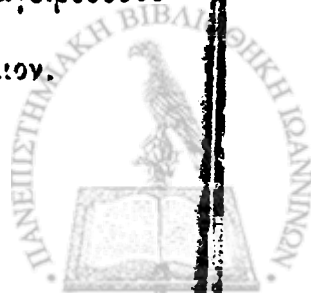
turbiniforme, σπειροειδής, έλιχοειδής.

turbinite; είδος κογγυλίου έλιχοειδοῦς.

turbot, (ίχθ.) ξόμβος, ψῆττα, σάαξ, κ. σάαχι.

turbotière, θ. σκεῦος σχήματος ιδιαιτέρου, έν ᾧ μαγειρεύουσι τον σάαχα.

turbotin, (ίχθ.) σάαχιον.

turbulemment, θορυβωδῶς, παραχωδῶς.

turbulence, θ. τὸ θορυβῶδες, ταρχῶδες, στασιαστικότητα.

turbulent, ε, θορυβώδης, παραχωδῆς· **enfant**—, παιδίον ἀτακτον—**ταραχοποιός· esprit**—, πνεῦμα στασιαστικόν.

turc, θηλ. **turque**, Τουρκος, τουρκικός·—σκώληξ τις φούμενος μεταξύ τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ξύλου δένδρων τινῶν·—(μεταφ.) ἀνηλεής, ἀσπλαγχνος.

turcie, θ. πρόχωμα κατὰ μήκος τῶν ὄχθων ποταμοῦ κατὰ τῆς πλημμύρας.

turco, ἰθαγενῆς ἀκροβολιστῆς ἢ εὐζωνος τοῦ ἐν Ἀλγερία στρατοῦ τῶν Γάλλων.

turelure, θ. ἐπωδὴ ἄσματος·—ὁ αὐτὸς λόγος πάντοτε· **c'est toujours la même**—, τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς, τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια.

turf, (Ἀγγλ. σημαῖνον ἀγρὸν ἢ γλότην) ἔδαφος ἰπποδρομικόν, στάδιον.

turfiste, ἰπποδρομικός.

turgescence, (ιατρ.) οἰδησις, ἐξόγκωσις·—σπάργησις, ὄργασμός ἀνθρώπου ἢ ζώου πρὸς συνουσίαν.

turgescence, ε, ἐξωδικῶς, κ. φουσκωμένος, προισμένος·—σπαργῶν, ὄργῶν.

turgide, ἐξωδικῶς, κ. πρισμένος.

turion, καυλός· βλαστὸς φυτῶν τινῶν οἷον ἀσπαράγου κτλ.

turique, gomme—, εἶδος κόμμεως.

turlupin, βωμολόχος, χλευαστῆς γελωτοποιός.

turlupinade, κακὸς ἀστεϊσμός.

turlupiner, ρ. ἐν. ἐνοχλῶ, ζαλιζῶ, βωμολογῶ, χλευάζω.

turneps, (βοτ.) παχεία γογγύλη.

turpitude, θ. αἰσχρότης, ἀτιμία, φαυλότης.

turquerie, θ. ὠμότης, θηριωδία.

turquet, εἶδος ἀραβοσίτου.

turquette, θ. βοτάνη τις στυπτική ἱαματική.

turquie, θ. χυδαῖον ὄνομα τοῦ ἀραβοσίτου.

turquoise (ὄρυκτ.) λίθος πολύτιμος κυανόχρους ἀδιαφανῆς, ὁ κύκνος, ἢ βαρυκάρδιος λίθος, ἢ καλατς.

tussilage, (βοτ.) τὸ βήχιον, ἢ χαμαιλεύκη.

tutelaire, ἀμύντωρ, σωτήριος, προστάτης· **le dieu—d'une ville**, ὁ πολιούχος θεός.

tutelle, θ. κηδεμονία·—(μεταφ.) προστασία· **la—des lois**, ἡ προστασία τῶν νόμων.

tuteur, —**trice**, ἐπίτροπος, κηδεμών·—ξύλον ὑποστηρίζον νεαρὸν δένδρον.

tutie, θ. (χημ.) ὀξειδῖον ψευδαργύρου.

tutoiement, ἢ **tutoiment**, τὸ λέγειν Σύ, ὁμιλεῖν τινι καθ' ἐνικὸν ἀριθμόν.

tutoyer, ρ. ἐν. λέγω τινὶ Σύ, ὁμιλῶ καθ' ἐνικὸν ἀριθμόν.

tutti, (μουσ. Ἰταλ.) πάντες ὁμοῦ, πάντα τὰ ὄργανα τῆς ὀρχήστρας συγχρόνως.

tuyau, σωλὴν σιδηροῦς, μολύβδινος κτλ.—ὁ σωλὴν τῆς καπνοδόχης ἐστίας·—τὸ κοῖλον ἄκρον πτεροῦ ἢ καλάμου·—τὸ κοῖλον στέλεχος τοῦ σίτου καὶ ἄλλων τινῶν φυτῶν.

tuyautage, σχηματισμός σωληνίσκων ἐν ἱματισμῷ.

tuyauter, σχηματίζω σωληνίσκους ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων.

tuyère, θ. σωλὴν σιδηρουργείου, δι' οὗ ἐμφυσᾷ εἰς τὴν κάμινον ὁ σωλὴν τοῦ φουσητήρος.

tympan, (ἀνατ.) τὸ ἀκουστικὸν τύμπανον τοῦ ὠτός·—(τυπογρ.) τὸ τοῦ πιεστηρίου τύμπανον·—(ἀρχιτ.)

τύμπανον ἦτοι τοῦ προμετωπίδου τὸ τρίγωνον· (ξυλουργ.) φατνώματα μεταξὺ κυματίων ἦτοι βραδδώσεων· —(μηχαν.) ὁ ὀδοντωτὸς τροχίσκος· —ὕδραυλικὴ μηχανή, δι' ἧς ἀντλεῖται ὕδωρ.

tympaniser, ῥ. ἐν. (οἰκείως) διατυμπανίζω, καταβοῶ τινος.

tympanite, (ιατρ.) τυμπανίτης, εὔσα τῆς γαστρὸς, ἀερίων πλησμονή.

tympanon, ἔγγορδον τύμπανον με χροδὰς μεταλλίνας χροουμένας διὰ πλήκτρων, κ. σαντοῦροι.

type, τύπος, ὑπόδειγμα· —τὸ πρωτότυπον· —τὸ σύνολον τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου· le —anglais, ὁ Ἀγγλικὸς τύπος, τὰ γενικὰ τῶν Ἑγγλων χαρακτηριστικά· —ἄνθρωπος πρωτότυπος, ἰδιότροπος· c'est un vrai—, εἶναι ὅλως πρωτότυπος χαρακτήρ.

typhique, (ιατρ.) τοῦ τύφου, τυφικός.

typhoide, (ιατρ.) τυφειδής.

typhon, τύφων, σφοδρὸς ἀνεμοστροβίλος τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ.

typhus, (-fusse) (ιατρ.) ἡ γνωστὴ ἀσθένεια, ὁ τύφος.

tyrique, τυπικός, συμβολικός, ἀλληγορικός· — personne —, ἄνθρωπος πρωτοτύπου χαρακτήρος.

typographe, τυπογράφος.

typographie, θ. τυπογραφία.

typographique, τυπογραφικός.

typographiquement, τυπογραφικῶς.

tyran, τύραννος, δυνάστης, σκληρὸς ἄρχων· —(μεταφ.) ὁ ποιῶν ἀπάνθρωπον χρῆσιν τῆς ἐξουσίας του, ὁ βασανίζων τοὺς ἄλλους.

tyrannau, τυραννίσκος.

tyrannicide, τυραννοκτόνος.

tyrannie, θ. τυραννία, σκληρὰ κυδύνησις· —(μεταφ.) καταδυναστευσις, κακὴ μεταχειρίσις· —ζυγὸς ἀνυπόθετος πραγμάτων τινῶν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· la —de l'usage, ἡ τυραννία τῆς συνηθείας· la —des passions, ἡ τυραννία τῶν παθῶν.

tyrannique, τυραννικός.

tyranniquement, τυραννικῶς.

tyranniser, κατατυραννῶ.

tyrien, ienne, Τύριος.

tyrolien, ienne, Τυρόλιος· — οὐσ. θηλ. εἶδος ἄσματος τριγρόνου· $\frac{3}{4}$ καὶ ἰδιορρυθμῶς μελπομένου· — χορὸς τυρόλιος.

tzar, τσάρος, αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας· tzarine, ἡ αὐτοκράτειρα.

tzariewitz, ὁ διάδοχος τοῦ Ῥωσσικοῦ θρόνου.

tzigane, ἀθίγγανος· — (μεταφ.) πλάνης, ἀλήτης, ἄπορος.

U

U, u, τὸ εἰκοστὸν πρῶτον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου καὶ τὸ πέμπτον τῶν φωνηέντων αὐτοῦ.

uberoux, euse, εὐφορος.

uberté, θ. εὐφορία.

ubiquiste, (ku-ίστ) ὁ πάντα τόπον ἀγαπῶν, ὁ λέγων α ὅπου γῆ πατρίς ν.

ubiquitaire, ἀφ' ἑσῆς τις λουθηρανῶν πρεσβεύουσα ὅτι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι πανταχοῦ παρόν.

ubiquité, θ. ἡ πανταχοῦ παρουσία· ἐν γρησει σχεδὸν μόνον ἐν τῇ φράσει je n'ai pas le don de l'ubiquité, δὲν ἔχω τὸ δῶρον τῆς πανταχοῦ παρουσίας.

ucase, οὐκάζιον, ἤτοι αὐτοκρατορικὸν τοῦ τσάρου τῆς Ῥωσσίας διάταγμα

udomètre, υετόμετρον, ἔργαλειον δι' οὗ μετροῦται τὸ ποσὸν τῆς καταπιπτούσης βροχῆς.

uhlan ἢ hulán, εἶδος λογχίτου Γερμανοῦ.

ukase, ἰδὲ ucase.

ulcération, θ. ἔλκωσις.

ulcère, πληγὴ κακοήθης, ἔλκος.

ulcéré, e, conscience—e, συνείδησις ἐλεγχομένη, αἰνομένη τύψεις· coeur—e. καρδιά πληγωμένη ἤτοι μνησικαχοῦσα.

ulcérer, ἐλκῶ, σχηματίζω πληγὰς·—(μεταφ.) γεννῶ μίσος, μνησικαλίαν.

ulcéreux, euse, ἐλκώδης.

uléma (τουρκ.) νομοδιδάσκαλος παρὰ τοῖς Τούρκοις.

uligineux, euse, τελματικός.

ulmaire, (βοτ.) εἶδος σπειραίας.

ulérieur, e, ὁ πέραν κείμενος, περαιτέρος· la rive — e, ἡ πέραν ὄγθη· ὁ κατόπιν, μεταγενέστερος.

ulérieurement, κατόπιν, μεγενεστέρως.

ultimatum (-τομ) τελεσίγραφον — τὸ ἔσχατον ἔγγραφον.

ultra, λέξις λατινικὴ σημαίνουσα τὸ πέραν, καὶ λαμβανομένη ἐν συνθέσει πρὸς δῆλωσιν ὑπερβολῆς· — οὗσ. ὁ ὑποθάλων ἰδέας ὑπερβολικὰς ἐν τῇ πολιτικῇ· tous les gouvernements ont leurs ultras, πᾶν εἶδος κυβερνήσεως ἔχει τοὺς ὑπερβολικοὺς θιασώτας αὐτῆς.

ultra-libéral, ὑπεράγαν φιλελεύθερος, εἰς ἄκρον ἐλευθερόφρων.

ultramontain, θρησκός τῆς Λατινικῆς ἐκκλησίας, παππόφρων.

ultramontanisme, ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὴν παπποσύνην, εἰς τὰ δόγματα τῆς Λατινικῆς ἐκκλησίας.

ultra-royaliste, εἰς ἄκρον βα-

σιλικός, ἀφωσιωμένος εἰς τὸν θρόνον, μοναρχικός.

umble, (omble) (ιχθ.) εἶδος ἀτακέως, κ. σολομοῦ.

un, θηλ. une, ἀριθμητικὸν ἐπιθετὸν εἰς· μία, ἔν, κ. ἕνας· — ἀόρ. ἄντων. un ancien a dit, ἀρχαίως τις εἶπεν·—οὗσ. τὸ ἔν, ὁ ἀριθμὸς 1.

unanime, ὁμόθυμος, ὁμόφωνος, γενικός.

unaniment, ὁμοθύμως, ὁμοψύγως, συμφώνως πάντες.

unanimité, θ. ὁμοθυμία, ὁμοφωνία.

unau (ζῦον μαστοφ.) ὁ βραδύπους.

uncielle, lettre—, ἐπιγραφικὸν στοιχεῖον.

unciforme, ἀγκιστροειδῆς.

undécennal, ἐνδεκαετής.

undiculation, θ. κυματισμός.

unguis, (on-gn-isse) τὸ ὄστον τοῦ προσώπου ὄνυξ.

uni, e, ἠνωμένος, συντημένος, συναρῆς· — ὁμαλός, λείος· — ἄνευ κοσμημάτων, ἀπλοῦς.

unicolore, μονόχρους, κ. μονοχρώματος.

unième, (ἐν συνθέσει μετ' ἄλλων ἀριθμητικῶν) πρῶτος· vingt et unième εἰκοστὸς πρῶτος.

uniface, μονοπρόσωπος.

unification, θ. ἐνοποιήσις.

unifier, β. ἐν. ἐνοποιῶ, συνενῶ.

uniflore, μονανθής, φύων, παράγων ἐν μόνον ἄνθος.

uniforme, ὁμοειδῆς, ὁμοιόμορφος, ἐνὸς μόνου εἶδους, μιᾶς μόνης ὀψεως ἢ μορφῆς· ὁμαλός· mouvement—, κίνησις ὁμαλή, τακτική, vie uniforme, βίος ἀτάραχος, ἀκύμαντος, μονότονος, conduite—, διαγωγή πάντοτε ἡ αὐτή, ἀμετάβλητος· — οὗσ. στολὴ στρατιωτικῆ ἢ σωματείου τινός.

uniformément, ὁμοειδῶς, ὁμοιομόρφως, ὁμοιοτρόπως.

uniformisation, θ. ὁμοιομόρφωσις.

uniformiser, ρ. ἐν. ὁμοιομορφῶ, καθιστῶ ὁμοειδῆ ἢ ὁμοιόμορφον.

uniformité, θ. τὸ ὁμοειδές, τὸ ὁμοιόμορφον, ὁμοιότροπον· μονοτονία· σταθερότης, τὸ ἀμετάβλητον· — de vie, βίος ἀεὶ ὁμοιος.

unilatéral, ε, μονόπλευρος, μονομερής, contrat —, συμβόλαιον ὑποχρεωτικὸν μόνον δι' ἐν τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

uniment, ἐξίσιον, ὁμαλῶς, μονοειδῶς, ὁμοιοτρόπως· toile travaillée —, ὑφασμα ἐξεργασμένον ὁμοειδῶς· voilà—ce que j'ai fait, ἰσοῦ ἀπλῶς ὅ τι ἔγω κάμει.

union, θ. ἐνωσις, ἐνότης, σύμφυσις, σύναψις·—συμφωνία· — des sexes·—γάμος, σύζευξις, κ. ἀνδρόγυνον.

unipersonnel, elle, (ἐπὶ ρημάτων) ἀπρόσωπος, μονοπρόσωπος.

unique, μόνος, μονώτατος, ἐνιαῖος· fils—, μονογενῆς υἱός·—(μεταφ.) σπάνιος· talent —, δεξιότης μεγίστη, ὑπερβάλλουσα.

uniquement, μόνον καὶ μόνον, ἐξαιρετικῶς, ἀποκλειστικῶς.

unir, ρ. ἐν. ἐνώ, συγγενῶ, συνάπτω εἰς ἐν, συνδέω· ἐνοποιῶ· συνδέω διὰ φιλίας, διὰ γάμου, συζεύγνυμι·—ὁμαλῶν·—une allée, ὁμαλίζω δένδροστοιχίαν τινά.

unisexual, elle, (βοτ.) τὸ ἐν τῶν φύλων μόνον παριστῶντα φύτά, ἥτοι ἔργον μόνον ὑπερον ἢ στημονα.

unisson (μουσ.) μονοφωνία πολλῶν ὀργάνων ἢ φωνῶν συνήχησις.

unitaire, μονοθεϊστής, αἰρετικὸς ὡς ὁ Ἄρειος, Ἄρειανός, μονοφυσίτης.

unitarisme, ἡ αἵρεσις τῶν μονοφυσιστῶν.

unité, θ. ἐνότης, μονάς, μονότης·

—de longueur, μονάς μήκους·—

de poids, de capacité, μονάς βάρους, χωρητικότητος· l'—de Dieu, ἡ ἐνότης τοῦ Θεοῦ· il n' y a pas d'—entre eux, δὲν ὑπάρχει ἀρμογία μεταξύ αὐτῶν· (φιλόλ. δραματ.)—de temps, de lieu, d' action, ἐνότης χρόνου, τόπου, πράξεως ἢ δράσεως.

univalve (λογγυλ.) μονόθυρος, ἐν ἔργον ὄστρακον.

univers, τὸ σύμπαν, ὁ κόσμος ὅλος· — ἡ γῆ μετὰ τῶν κατοίκων αὐτῆς.

universaliser, ρ. ἐν. καθιστῶ παγκόσμιον, γενικῶν.

universalité, θ. γενικότης, τὸ παγκόσμιον.

universaux, ἰδὲ universel.

universel, elle, παγκόσμιος, γενικός, κοινός παντὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει· remède—πανάκεια, φάρμακον διὰ πᾶσαν νόσον· science—elle, παγκόσμιος ἐπιστήμη, γνῶσις, μάθησις, πανσοφία.

universel, πληθ.—aux, οὗτος (λογικ.) κοινός χαρακτήρ τοῖς ἀτόμοις τοῦ εἶδους, κοινὰ γνωρίσματα, τὰ ὅλα· se disputant sur les universaux, περὶ τῶν ὅλων ἐρίζοντες.

universellement, παγκοσμίως, ἐξ ὅλου, γενικῶς, καθ' ὅλου, κοινῶς.

universitaire, πανεπιστημιακός.

université, θ. πανεπιστήμιον.

upas, δένδρον τι καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ δηλητηρίον, δι' οὗ οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαύας δηλητηριάζουσι τὰ ἑαυτῶν βέλη.

urane (χημ.) ὀξειδίου τοῦ οὐρανοῦ.

uranie, θ. ἡ οὐρανία, πλανήτης διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ὁρατός.

uranium (-ομ) (χημ.) οὐράνιον, ἀπλοῦν μεταλλικὸν σῶμα.

uranographie, θ. ούρανογρα-
φία.

uranographique, ούρανογρα-
φικός.

uranus (-nusse), δ. πλανήτης
ουρανός ἢ Ἐρσγγελος.

urate, ούρικόν ἄλας.

urbain, ἀστικός, πολιτικός.

urbaniser, ρ. ἐν. ἐκπολιτίζω,
ἐξευγενίζω.

urbanité, θ. κομψότης, εὐγέν-
εια τρόπου, χρηστοθήεια, κοσμιό-
της.

urcéolé, (βοτ.) ἄσκοειδής, στα-
μνοειδής ἢ πιθώδης.

uréder, ρ. οὐδ. περιφέρομαι,
περιπλανῶμαι.

urée, (χημ.) οὐρία, οὐσία τοῦ
οὔρου.

uretère, (ἀνατ.) οὐρητήρ.

urètre, οὐρηθρα, σωλήν τοῦ οὔ-
ρου, οὐρητικός πόρος.

urgence, θ. τὸ κατεπεῖγον, ἡ
ἀνάγκη.

urgent, ε. κατεπεῖγων, ἀναγ-
καίος.

urinaire, οὐρικός, τοῦ οὔρου.

urinal, οὐροδόχον ἄγγειον τῶν
νοσοῦντων.

urination, θ. οὔρησις, κ. κα-
τούρημα.

urine, θ. τὸ οὔρον, τὸ κ. κάτουρον.

uriner, ρ. οὐδ. οὔρω, κ. κα-
τουρῶ· retention d'—, ἐπίσχεσις
τῶν οὔρων, ἰσχυρία.

urineux, εuse, οὐρώδης.

urinoir, οὐρητήριο.

urique, (χημ.) acide—, οὐρι-
κόν ὄξύ.

urne, θ. κάλπη ἢ περιέχουσα τὴν
τέφραν τοῦ νεκροῦ·— κάλπη ἢ κλη-
ρωτὶς ψηφορίας.

ursuline, θ. μοναχὴ τοῦ τάγ-
ματος τῆς Ἁγίας Ἰρσσυλλίας.

urticaire, (ιατρ.) κνιδόειδος τοῦ
δέρματος, εἶδος ἐξοθήματος.

urtication, θ. (ιατρ.) κνιδώσις
τοῦ δέρματος πρὸς θεραπείαν.

urticées, θ. (βοτ.) κνιδόειδῆ.

urus, (-usse) εἶδος ἀγρίου βοῦς,
βόναςος.

us, (usse), συνήθεια· les us et
coutumes, τὰ ἔθη καὶ ἔθιμα.

usage, ἔθος, συνήθεια·—χρῆσις
πράγματός τινος· l'— des rich-
esses, ἡ καλὴ ἢ κακὴ χρῆσις τοῦ
πλοῦτου· expression hors d'—,
φράσις ἄχρηστος, πεπαλαιωμένη·
— ἀπόλαυσις· se réserver l'—
d' une chose, ἐπιφυλάττομαι τὴν
χρῆσιν, τὴν ἀπόλαυσιν πράγματός
τινος·— du monde, ἡ πείρα τοῦ
κόσμου, τὸ φέρεσθαι πρεπόντως
ἐν πάσῃ περιστάσει, ἡ χρηστοθή-
εια.

usager, ὁ κεκτημένος τὸ δικαί-
ωμα τῆς χρήσεως καὶ νομῆς τῶν
δασῶν.

usance, θ. προθεσμία τριακον-
θήμερος διὰ τὴν ἐξόφλησιν συναλ-
λαγματικῆς.

usé, ε. τετριμμένος, πεπαλαιω-
μένος·—ἐξησθενημένος, ἐξηντλημέ-
νος·—πάγκοινος, ἄχρηστος ἔνεκα
πολλῆς χρήσεως, ἐγκαταλελειμμένος

user, ρ. οὐδ. χρῶμαι, ποιῶμαι
χρῆσιν, μεταχειρίζομαι·—de vio-
lence, βία χρῶμαι·—de ses droits,
τῶν δικαιῶν ἀπολαύω, τῶν δικαιω-
μάτων·—ρ. ἐν. καταναλίσκω, δα-
πανῶ, φθείρω·—de l'huile, κατα-
ναλίσκειν ἔλαιον· vous en usez
trop, κατάχρησιν ποιεῖτε·—la poin-
te d'un couteau, φθείρω τὴν αἰχμὴν
μαχαιρίζομαι·—(μεταφ.) κοταπονῶ,
φθείρω, ἐξαντλῶ·—le corps, κα-
τατρέβω ἐξασθενῶ τὸ σῶμα.

user, οὐσ. χρῆσις, διάρχεια· cet-
te étoffe est d'un bon —, τὸ
ὑφασμα τοῦτο ἀντέχει καλῶς εἰς τὴν
χρῆσιν.

usine, θ. οὐρετήριον, βιομηχανία

ναόν, οὐόν σιδηροργείον, χυτήριο, ἐργαστήριον ἀεριοφωτός κ.τ.λ.

usiner, ῥ. ἐν. καταργῶμαι διὰ μηχανῆς.

usiner, ἐργαστασιάρχης σιδηροργείου κ.τ.λ.

usité, εὐχρηστός, συνήθης.

ustensile, σκεῦος οὐσία; καὶ ἰδίως; μαγειρικόν.

ustilation, θ. ξήρανσις διὰ θερμάνσεως, στέγνωσις.

ustion, θ. (χειρ.) καύσις, καυτήρισις.

usualité, θ. τὸ συνήθες, ἡ κοινότης, ταπεινότης.

usucapion, (Ῥωμ. δίκ.) τὸ ἐκ τῆς μακρᾶς χρήσεως δικαίωμα ἰδιοκτησίας.

usuel, elle, εὐθιώς, συνήθης, ὁ, ἡ, τὸ ἐν χρήσει.

usuellement, συνήθως.

usufruitaire, ἐπιχαρτίας, καρπώσεως.

usufruit, κέρπωση, ἐπιχαρτία, δικαίωμα μόνον ἀπολαύσεως τοῦ εἰσοδήματος, οὐχι δὲ ἡ ἰδιοκτησία.

usufruitier, ière, ἐπιχαρτικῆς, ὁ ἀπολαύων τῆς ἐπιχαρτίας.

usuraire, τοκογλυφεύς.

usurairement, τοκογλυφικῶς.

usure, θ. τοκογλυφία, ὑπέρογκος, παράνομος, τόκος — (μεταρ.) ατεσ —, μετὰ προσθήκης ἢ τόκος —, τριβή, φθορά ἐκ πολλῆς χρήσεως.

usurier, ière, τοκογλύφος.

usurpateur, trice, σφετεριστής, ἄρπαξ.

usurpation, θ. σφετερισμός, ἄρπαγή, ἰδιοποίησις ξένου δικαίωματος ἢ κτήματος.

usurper, ῥ. ἐν. σφετερίζομαι, ἄρπαξω, ἰδιοποιῶμαι ξένον δικαίωμα ἢ κτήμα.

ut (μουσ.) τὸ ἄλλως, μάλιστα τὴν σήμερον, do, λεγόμενον ἢ πρώτῃ

φωνῇ ἢ φθόγγος τῆς διατονικῆς ἡμιτονίας.

uterin, e, ὑμωμήτριος — (ἰνκ.) τῆς μήτρας, μητρικός; fureur — e, ἔμερος τῆς γυναικὸς σφιδρός πρὸς σπυρρίαν.

utérinité, θ. τὸ ὑμωμήτριον.

utérus, (ἰνκ.) ἡ μήτρα.

utile, χρήσιμος, ὠφέλιμος; joindre l'—à l'agréable, συνδυάζω τὸ ταπεινὸν μετὰ τοῦ ὠφέλιμου.

utilement, χρήσιμος ὠφέλιμος.

utilisable, χρησιμοπορήσιμος, εὐχρηστός.

utilisation, θ. χρησιμοποίησις.

utiliser, ῥ. ἐν. χρησιμοποιοῦμαι, καθίσταμαι χρήσιμος.

utilitaire, ὁ τὸ χεῖρον τὸ ὠφέλιμον, ἠρεῶν.

utilitairianisme, τὸ σύστημα τὸ προσκολλησθαι εἰς τὸ χεῖρον.

utilité, θ. χεῖρις, χρησιμότης, ὠφέλιμος — (ἐν τῷ θεάτρῳ) ὑπερβολὴ δευτερεύοντα, κατωτέρα — πρῶτον δευτερεύον.

utopie, θ. σύστημα μεταρρηχίσεως πολιτικῆς ἀρχιμαστοποιήτων, σύστημα κωνωνικῶν βελτιώσεων ἀνεφάρμοστον, ἀέριστον.

utopique, φανταστικός, χυμικτός.

utopiste, ὁ σχεδιάζων καὶ ἀποβλέπων εἰς πολιτικῆς καὶ κωνωνικῆς βελτιώσεως ἀνεφάρμοστον.

utriculaire, (ῥου.) κύτταρον, ἀσπίδιον.

uvéee, θ. ῥινοειδής ἢ γροσοειδής χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

uviliforme, ἐπιγλωττιδία παρμαριτής.

uvulaire, σταφυλικός.

uvule, θ. ἰδιὸς luette.

uxoricide, γυναικτόνος.

uxorieux, φιλότητος, ἰσχυρός.

V

V, τὸ εἰκοστὸν δεύτερον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου· ὡς ἀριθμητικὸν ψηφίον σημαίνει πέντε.

vacance, θ. παῦσις, ἀνάπαυσις, σχολή, διακοπὴ μαθημάτων ἢ ἄλλων ἀσχολιῶν·—διάλειμμα, κένωσις, χηρεῖα ὑπουργήματος, ὑπαλληλία·—*du saint siége*, χηρεῖα τοῦ παππικοῦ θρόνου.

vacant, ε. κενός, χηρέων, μὴ κατεγόμενος· *place*—ε, κενὴ θέσις.

vacarme, θόρυθος, βοαί, κραυγαί, ταραχή.

vacation, θ. ὁ χρόνος ὃν ὑπάλληλοι τινες δαπανῶσιν ἐν τινι ἐργασίᾳ·—ἀντιμισθία τῆς ἐργασίας ταύτης·—*s*, παύσεις τῶν δικαστηρίων.

vaccin, βούτυρον, δαμαλίσ, κ. βατσίνα.

vaccinable, δαμαλιστός, ἐμβολιαστός.

vaccinateur, δαμαλιστής, ἐμβολιαστής.

vaccination, θ. ἐμβολιασμός, δαμαλισμός.

vaccine, θ. πνευμολισμός, δαμαλισμός, κ. μπόλιασμα.

vache, θ. ἡ βοῦς, κ. ἀγελάδα·—τὸ κατειργασμένον αὐτῆς δέρμα·—(μετφ.)—*à lait*, ἀγελάς ἀμελγομένη, τούτέστιν πρᾶγμα ἢ ἄνθρωπος παρέχων διηνεκῆ πρόσοδον.

vacher, *ère*, βουκόλος, βοηλάτης, ὁ βόσκων τὰς ἀγελάδας, κ. ἀγελαδάρης.

vacherie, θ. βουστάσιον.

vachin, δέρμα δαμάλευς.

vacillant, ε, κλονούμενος, σαλευόμενος, ταλαντευόμενος, ἄστατος· *lumière*—ε, φῶς κινδυνεῦον νά

σβεσθῆ, ἄστατον· (οἰκ.) *esprit*—, πνεῦμα, ψυχὴ ἀναποφάσιτος, ἀμφιρρεπής.

vacillation, θ. ταλάντευσις, κλονισμός, ἀστάθεια·—*d'une barque*, ἰκατίου ταλάντευσις, σάλος·—(μεταφ.) δισταγμός, τὸ ἀναποφάσιτον.

vacillatoire, ταλαντευτικός, διστακτικός.

vaciller, β. οὐδ. κλονοῦμαι, ταλαντεύομαι·—(μεταφ.) διστάζω·εἶμα: ἀναποφάσιτος.

vacuité, θ. κενότης.

vade, θ. κατάθεμα ἐν τῷ παιγνίῳ.

vagin, (ἀνατ.) σωλὴν τῆς μήτρας· γυναικὸς αἰδοῖον.

vade-mecum (*vade*-μεχομ) (λατ.-πορεύου μετ' ἐμοῦ) ἐφόδιον, ἐγκόλπιον, ὅ τι μεθ' ἑαυτοῦ φέρει ὁ ἄνθρωπος.

va-et-vient, ἀσχολία διηνεκῆς, κίνησις πρόσω καὶ ὀπίσω ἐν τινι οἰκίᾳ, κ. πήγαινε κ' ἔλα.

vagabond, ε, ἀλήτης, πλάνης, τυχοδιώκτης, κ. σουρτούκης, βαγαπόντης·—(μεταφ.) ἄστατος, ἄτακτος· *imagination*—ε, φαντασία ἄτακτος, περιφερομένη.

vagabondage, περιπλάνησις, ἀλήτου βίος, κ. σουρτουκιά.

vagabonder, β. οὐδ. περιπλανῶμαι· δίκην ἀλήτου, ἀργοῦ καὶ ἀνεστίου ἀνθρώπου, κ. σουρτουκεύω.

vagine, θ. (ἄχρ.) κολεύς, (βοτ.) κάλυξ.

vagir, κλαυθυρίζω ὡς βρέφει·

vagissant, ε, κλαυθυρός.

vagissement, κλαυθυρισμὸς βρέφους.

vagon, ἰδὲ *wagon*.

vague, θ. κύμα τῆς θαλάσσης, τοῦ ὕδατος.

vague, ἐπιθ. ἀσαφής, ἄδηλος, σκοτεινός, ἄστατος, ἀόριστος· terre —, γῆ ἀκαλλιεργητος· desir —, ἀόριστος ἐπιθυμία· couleur —, χρῶμα ἀπροσδιόριστον· lumière —, φῶς ἀμυδρόν· promesse —, ὑπόσχεσις ἀμφίβολος, διφορούμενη· — οὐσ. le — des airs, τὸ κενόν τοῦ αἰθέρος, τὸ ἀγανὲς διάστημα· — (μεταφ.) rester dans le —, μένω ἀμφιρρεπής, δι-
στιχίων, ἀβέβαιος.

vaguement, ἀσαφῶς, ἀδηλῶς, ἀμυδρῶς, ἀορίστως.

vaguemestre, ἀμαξάργης, σκευαγωγὸς στρατοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ ἀποσκευῶν.

vaguer, ῥ. οὐδ. πλανῶμαι, περιπλανῶμαι.

vaillamment, ἀνδρείως.

vaillance, θ. ἀνδρεία.

vaillant, ε, ἀνδρείος.

vaillantise, ἀνδραγάθημα.

vain, ε, μάταιος, ἀνωφελής· — S efforts, μάταιαι, ἀνωφελεῖς προσπάθειαι· — espoirs, κεναὶ ἐλπιδες· — κενόδοξος, ματαιόφρων, κομπαστής· — rature, κοινὴ νομὴ, ἐλευθέρα γῆ ἧς ἡ νομὴ εἶναι προσιτὴ καὶ ἀμισθος τοῖς πᾶσιν· en —, μάτην, ματαίως, ἀνωφελῶς.

vaincre, ῥ. ἐν. (vaiquant, vaincu, je vaincs, nous vainquons, je vainquis) νικῶ, καταστρέφω τὸν ἐγθρόν· — ses rivaux, περιγίγνεσθαι τῶν ἀντιζητῶν, νικᾶν τοὺς ἀντιπάλους· — en générosité, ὑπερτερεῖν κατὰ τὴν γενναιοδωρίαν· — ses passions, δαμάζειν τὰ πάθη· — un obstacle, ὑπερβαίνειν, ὑπερπηδᾶν πρόσκομμα· se —, κρατεῖν ἑαυτοῦ, νᾶ νικᾶ, νᾶ περιορίζει τις ἑαυτόν.

vaincu, ε, ἡττημένος, γενικημένος· — πεπεισμένος· — οὐσ. les — S

ont toujours tort, οἱ ἡττημένοι πάντοτε κακολογοῦνται.

vainement, ματαίως, ἀνωφελῶς.

vainqueur, νικητής· ἐπιθ. νικηφόρος· prendre un air —, λαμβάνω ὕφος θριαμβευτικόν· (φράσις) sortir — d' une lutte, αἶρομαι νίκην· νικῶ ἐν ἀγῶνι.

vair, διφθέρα, γοῦνα λευκὴ καὶ σποδωδής· — (οἰκόστημ.) διφθέρα ἐκ σειρᾶς κωδῶνων ἀργυρῶν ἐπὶ βασειως γλαυκῆς.

vairon, ἑτερόφθαλμος, ἔχων ὀφθαλμοὺς διαφόρων χρωμάτων· δίκωρος· ἔχων γλαύκωμα.

vairon, ἰχθύδιόν τι γλυκέων ὑδάτων, ὁ φοιξίνος.

vaisseau, ἀργεῖον· — ναῦς, πλοῖον, κ. καράβι· — (ἀνατ.) ἀργεῖον σωματικόν· — τὸ ἐνδον μεγάλης οἰκοδομῆς· (μεταφ) — de l'état, τὸ σκάφος τῆς πολιτείας.

vaisselier, σκευοθήκη τῶν τῆς τραπέζης, κυλικεῖον.

vaisselle, θ. τὰ τῆς τραπέζης σκεύη· — plate, σκευὴ ἀργυρᾶ.

vaissellerie, θ. κατασκευὴ ξυλίνων σκευῶν, σκευουργία.

val, κοιλάς· le val d' Andorre, ἡ κοιλάς τῆς Ἀνδόρρας (μεταξὺ Γαλλ. καὶ Ἰσπ.) par monts et par vaux, ἄνω καὶ κάτω, πανταχόσε.

valable, ἔγκυρος, ἔχων ἀξίαν, ἀξιόχρεως, δεκτός, εὐλογος.

valablement, εὐλόγως, δεκτῶς, ἐννόμως, ἀξίως.

Valaque, Βλάχος.

valence, θ. πορτοχάλιον τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ Οὐαλεντίας.

valencienne, θ. τρίγαπτον κατασκευαζόμενον ἐν Οὐαλεντία (Valence) τῆς Γαλλίας.

valériane, θ. ἄσαρος, ἀγρία νάρδος, κ. βαλεριάνα.

valérianees, (βοτ.) τὰ νάρδοειδῆ ἄσαροειδῆ· — οὐσ. les — S

valet, θεράπων, υπηρέτης — de chambre, θαλαμηπόλος, προσκεκολλημένος ιδίως εις την υπηρεσίαν του κυρίου του — de pied, πεζός ακόλουθος.

valetage, υπηρεσία, δουλεία.

valetaille, θ. σμήνος υπηρέτων κ. τὸ δουλολόγι.

valet-à-patin, (χειρ.) λαβίς συνεχτικὴ ἠνεωγμένου ἀγγελοῦ τοῦ σώματος, ὅπερ. προσπαθοῦσι νὰ κλείσωσιν.

valeter, β. οὐδ. κοπιᾶζω τρέγων τῆδὲ κάκεισε πρὸς υπηρεσίαν ἢ πρὸς ἐπιτυχίαν ἐπιδιωχομένου τινὸς σκοποῦ.

valétudinaire, ἀσθενικός, φιλάσθενος, καχεκτικός.

valeur, θ. ἀξία· τιμὴ πράγματός τινος· objet de—, πρᾶγμα ἔχον ἀξίαν, πολύτιμον· χαρτὸν ἀξίας, ὄιον ὑμῶλογον, χρεώγραφον, χαρτονόμισμα· avoir des—s en portefeuille, ἔχειν ἀξίας γραμμάτια (ὡς τὰ βηθέντα) ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ —, ἢ κατὰ προσέγγισιν, κατ' εἰκασίαν, ἐκτίμησις — (γρ. μ.) — des mois, ἢ ἀκριβὴς σημασία τῶν λέξεων — (μουσ.) ἢ θέουσα διάρχεια φωνῆς τινος κατὰ τὸ φλογγύσιμον αὐτῆς, ἀξία — ἀνδρεία, θάρρος, τόλμη ἐν πολέμῳ, κ. παλληκαριά.

valeureusement, ἀνδρείως.

valeureux, euse, ἀνδρείος.

validation, θ. κύρωσις, ἐπικύρωσις ἐγγράφου.

valide, εὐρωστος, εὐσθενής, βωμαλέος, ὑγιής — ἔγχυρος, ἔννομος, ἰσχύων.

validé, ἡ μήτηρ τοῦ βασιλεύοντος σουλτάνου, ἢ βαλιδέ.

validement, μετὰ κύρους.

valider, β. ἐν. κυρῶ, ἐπικυρῶ, καθιστῶ ἔγχυρον.

validité, θ. κύρος, ἰσχύς, νομιμότης.

valise, θ. μάρσπος, ἵπποπήρα, σάκκος δερμάτινος.

valisnère, ἢ valisnérie, εἶδος φυτῶν ὑδροβίων.

valkyrie, θ. (Σκανδιναυ. μυθολ.) αἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ Ὀδίνου.

vallée, θ. κοιλάς, φάραγξ, κ. λαγκάδι (μεταφ.) — de larmes, de misère, κοιλάς κλαυθμῶνος, ἦτοι ὁ κόσμος, ἡ γῆ.

vallon, μικρὰ κοιλάς.

valoir, β. οὐδ. (valant valu, je vau, nous valons, je valus, μέλλ. je vaudrai, ὑποτάκ. que je vaille) ἔχω ἀξίαν, ἀξίζω, ἰσχύω, δύναμαι· payer un objet plus qu'il ne vaut, ἀποτίμειν τι ἀνωτέρω τῆς ἀξίας του· cette liqueur ne vous vaut rien, τὸ ποτὸν τοῦτο εἶναι βλαβερὸν εἰς τὴν υγιείαν σου· il ne fait rien qui vaille, οὐδὲν πράττει ἀξίον λόγου· à—, εἰς λογαριασμόν· faire—, ἐκθειᾶζω, ἐπαινῶ· χρησιμοποιῶ, καθιστῶ ἐπικερδῆς ἢ εὐυπόληπτον· il fait—ses talents, καρποῦται ὠφέλειαν ἐκ τῶν προτέρημάτων του· cet objet vaut vingt francs, τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἀξίζει εἴκοσι δραχμάς — β. ἐν. περιποιῶ, ὠφελῶ, παρέγω· ses exploits lui ont valu une gloire immortelle, τὰ κατορθώματά του παρέσχον αὐτῷ δόξαν ἀθάνατον — β. ἀπρόσωπ. il vaut mieux, κάλλιον ἐστὶ, προτιμότερον· autant vaudrait, τὸ αὐτὸ ὅλ' ἦτο· — οὐσ. un rien qui vaille, οὐτιδανός τις, κ. ἐλεεινὸν ὑποκειμενόν· vaille que vaille, ὅπως ὅπως, ὅπως τῷ γῆ, ὅπως δῆποτε.

valser, β. οὐδ. ἀπρόβιλλος, χόρευω τὸ βάλλε.

valseur, ὁ χορεύων βάλλε.

value, θ. la plus —, τὸ πλεόν.

valise, θ. μάρσπος, ἵπποπήρα, σάκκος δερμάτινος.

valisnère, ἢ valisnérie, εἶδος φυτῶν ὑδροβίων.

valkyrie, θ. (Σκανδιναυ. μυθολ.) αἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ Ὀδίνου.

vallée, θ. κοιλάς, φάραγξ, κ. λαγκάδι (μεταφ.) — de larmes, de misère, κοιλάς κλαυθμῶνος, ἦτοι ὁ κόσμος, ἡ γῆ.

vallon, μικρὰ κοιλάς.

valoir, β. οὐδ. (valant valu, je vau, nous valons, je valus, μέλλ. je vaudrai, ὑποτάκ. que je vaille) ἔχω ἀξίαν, ἀξίζω, ἰσχύω, δύναμαι· payer un objet plus qu'il ne vaut, ἀποτίμειν τι ἀνωτέρω τῆς ἀξίας του· cette liqueur ne vous vaut rien, τὸ ποτὸν τοῦτο εἶναι βλαβερὸν εἰς τὴν υγιείαν σου· il ne fait rien qui vaille, οὐδὲν πράττει ἀξίον λόγου· à—, εἰς λογαριασμόν· faire—, ἐκθειᾶζω, ἐπαινῶ· χρησιμοποιῶ, καθιστῶ ἐπικερδῆς ἢ εὐυπόληπτον· il fait—ses talents, καρποῦται ὠφέλειαν ἐκ τῶν προτέρημάτων του· cet objet vaut vingt francs, τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἀξίζει εἴκοσι δραχμάς — β. ἐν. περιποιῶ, ὠφελῶ, παρέγω· ses exploits lui ont valu une gloire immortelle, τὰ κατορθώματά του παρέσχον αὐτῷ δόξαν ἀθάνατον — β. ἀπρόσωπ. il vaut mieux, κάλλιον ἐστὶ, προτιμότερον· autant vaudrait, τὸ αὐτὸ ὅλ' ἦτο· — οὐσ. un rien qui vaille, οὐτιδανός τις, κ. ἐλεεινὸν ὑποκειμενόν· vaille que vaille, ὅπως ὅπως, ὅπως τῷ γῆ, ὅπως δῆποτε.

valser, β. οὐδ. ἀπρόβιλλος, χόρευω τὸ βάλλε.

valseur, ὁ χορεύων βάλλε.

value, θ. la plus —, τὸ πλεόν.

ἢ μείζον τοῦ τιμήματος, τὸ πλεόν τῆς ἀξίας.

valve, θ. ἡ πτόξ, δικλίς, ἡ θυρίς κογχυλίου, ὄστρακοδέσμου· huitre ἢ coquillage qui ouvre ses—s aux rayons du soleil, ὄστρακον ἀνοίξαν τὰς ἑαυτοῦ πτυχὰς πρὸς τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου· coquillage à une—, à deux—, ὄστρεον μονόθυρον, δίθυρον ἢ δίπτυχον.

valvulaire, ἔχων δικλίδα ἢ θυρίδα.

valvule, θ. δικλίς, θυρίς, ἐπιγλωττίς.

vampire, μορμολύκειον, βρυκόλαξ, κ. βουρβούλακας.

van, λιχμός, λείκνον, κ. λιχνιστήρι.

vandale, βάνδαλος, καταστροφεὺς τῶν μνημείων τῆς τέχνης, ἄμουσος, βάρβαρος.

vandalisme, βανδαλισμός, βάρβαρος καταστροφή τῶν καλλιτεχνημάτων, ἀμουσία.

vandoise, θ. εἶδος ποταμίου ἰχθύος, σκύλος ὁ ποτάμιος.

vanesse, θ. εἶδος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.

vanille, θ. (βοτ.) βανίλια.

vanillier, τὸ τῆς βανίλιας φυτόν.

vanité, θ. ματαιότης, φθαρτότης, κενότης, οὐτιδανότης, μηδαμινότης· la—des grandeurs humaines, ἡ ματαιότης τοῦ ἀνθρώπινου μεγαλείου· —des—s tout est—, ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης· —ματαιοφροσύνη, κενοδοξία· tirer—de sa naissance, ἐπὶ πατραγαθία μέγα φρονεῖν.

vaniteux, euse, κενόδοξος, οἰηματίας, ἀλαζών, ἐπηρμένος.

vannage, λίχησις, κ. λίχνισμα.

vanne, θ. ἐπιρρακτὴ θύρα φραγ-

μοῦ, ὕδατος καταρράκτης, διάφραγμα.

vanneau, (ὄρνιθ.) σγοίνιχλος ὁ λορροφόρος, κ. καλιμάννα.

vanner, λιχμάω, κ. λιχνίζω, τὸν σίτον, τὰ γεννήματα.

vannerie, θ. καλαθοποιεῖα.

vannette, θ. λείκνον, κ. λιχνιστήρι τῆς βρώμης.

vanneur, euse, λιχητήρι.

vannier, τεχνίτης λείκνων, καλαθίων κτλ.

vantail, θυρόφυλλον, πλῆθ. vantaux.

vantard, e, ἀλαζών, κομπαστής, κομπορημίμων, κ. καυχισιάρης.

vantardise, θ. καύχσις, κομπορημοσύνη.

vanter, ῥ. ἐν. ἐπαινῶ, ἐκθειάζω, ὑπερεπαινῶ· se—, καυχῶμαι, ἐπαινῶ ἑμαυτόν· il se—de réussir, καυχᾶται ὅτι θὰ ἐπιτύχη.

vanterie, θ. καύχησις, κομπορημοσύνη.

vanteur, κομπαστής, καυχημάτίας.

va-nu-pieds, ἀνυπόδουτος, ἐξυπόλυτος, ἀλήτης, ἐπαίτης.

vapeur, θ. ἀτμός, ἀναθυμίασις· —s épaisses, ἀτμοὶ πυκνοί· —d' eau, ἀτμός ὕδατος· machine à—, ἀτμήλατον, ἀτμοκίνητον πλοῖον· —s, νευρική πάθησις· être sujet aux—s, ὑπόκεισθαι εἰς νευρικὴν ἐπιρραϊαν.

vaporation, θ. ἀναθυμίασις.

vaporeux, euse, ἀτμώδης· ciel—, οὐρανός νεφελώδης· personne—euse, ἄνθρωπος νευρικός· —(μεταρ.) style—, ὕψος σκοτεινόν, ἀσαφές.

vaporisation, θ. ἐξάτμισις.

vaporiser, ῥ. ἐν. ἐξατμίζω, μεταβάλλω εἰς ἀτμόν.

vaquer, ῥ. οὐδ. κενόν ἢ ἔρημον εἶναι, γηρεύειν· —σκολάζειν· les tribunaux vaquent, τὰ δικαστήρια

σχολεύουσιν, ἔχουσι διακοπὰς· — à ses affaires, ἐνδιατρίβειν περὶ τὰ ἑαυτοῦ, ἐνασχολεῖσθαι εἰς τὰς ἰδίαις ὑποθέσεις.

varaigne, στόμιον, ὀχετὸς ἀλατοπηγείου, δι' οὗ εἰσέρχεται εἰς αὐτὸ τὸ θαλάσσιον ὕδωρ.

varangue, θ. (ναυτ.) τὸ γέλυμα, κυρτὸν ξύλον τοῦ σκελετοῦ πλοίου στηριζόμενον ἐπὶ τῆς τρύπης, κ. τάκος.

vare, θ. ἰσπανικὸν μέτρον μήκους, κατὰ τι βραχύτερον τοῦ γαλλικοῦ μέτρου.

varech ἢ varec, εἶδος θαλασσίου φύκου· — τὰ ναυάγια πλοίου.

varenne, θ. ἀγεώργητος γῆ.

vareuse, θ. εἶδος χιτῶνος ἐργάτου.

variabilité, θ. τὸ εὐμετάβολον, μεταβλητότης· — du temps, ἀστασία τοῦ καιροῦ· — (γραμμ.) τὸ μεταβλητὸν λέξεώς τινος, τὸ κλιτὸν.

variable, μεταβλητός· (γραμμ.) κλιτός.

variablement, μεταβλητός.

variant, e, ἀλλάσων συχνὰ μεταβαλλόμενος, ποικιλλόμενος.

variante, θ. διάφορος γραφή· les — s de l' Iliade, αἱ διάφοροι γραφαὶ τῆς Ἰλιάδος.

variation, θ. μεταβολή, ἀλλαγὴ, τροπή· — (μουσ.) ποικιλία ἐπὶ μέλους τινὸς ὡς θέματος ἢ βάσειως λαμβανόμενου, κ. Ἰταλ. βαρατσιόνας.

varice, θ. οἰδήμα φλεβὸς περὶ τὴν κνήμην, κίρσος.

varicelle, θ. (ιατρ.) ἀνεμοευλογία.

varicocèle, θ. (ιατρ.) εἶδος κίρσοῦ.

varier, β. ἐν ποικιλίᾳ, ἀλλάσσω διαφοροτρόπως· — β. οὐδ. ποικιλλομαι, ἀλλάσσω, διαφέρω· les auteurs varient sur le lieu de

la naissance d' Homère, οἱ συγγραφεῖς διαφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὸν τόπον τῆς γεννήσεως τοῦ Ὀμήρου.

variété, θ. ποικιλία· διαφορὰ· — des opinions, διαφοραὶ, ποικιλίαι γνώμων.

variole, θ. (ιατρ.) ἡ νόσος εὐλογία.

varioleux, euse, προσδεβλημένος ὑπὸ τῆς εὐλογίας, εὐλογιῶν.

variologique, (ιατρ.) εὐλογικῆς, τῆς εὐλογίας.

variqueux, euse, ὁ ἔχων κίρσους, οἰδήματα τῶν φλεβῶν.

varlet, θεράπων, ἀκόλουθος ἱππότης.

varlope, θ. ῥυκάνη μεγάλη.

vasculaire ἢ vasculeux, ἀγγειώδης, ἀγγειακός.

vase, θ. ἰλὺς, βόρβορος, πηλὸς ποταμοῦ, λίμνης.

vase, ἀγγεῖον δοχεῖον, σκεῦος· — d' election, σκεῦος ἐκλογῆς, ἥτοι ἄνθρωπος εὐσεβέστατος.

vaseux, euse, ἰλυώδης, τελευτώδης, βορβορώδης· fond —, πυθμὴν ἰλυώδης.

vasicule, ἰλυόδιος.

vasier, πηλοφόρος.

vasière, μεγάλη δεξαμενὴ ἀλικῆς.

vasistas (βαζιστάς) θυρὶς μικρά, κινήτη ἐν θύρᾳ ἢ θυρίδι.

vasque, θ. ἀβαθὴς δεξαμενὴ τῶν ἀναδρυτηρίων.

vassal, e, aux, ὑποτελὴς ἄρχοντας.

vassalité, θ. ὑποτελεία.

vasselage, πελατεία, ὑπηκούτης, ὑποτελεία.

vaste, ἐκτεταμένος, ἀγανῆς, μέγας, ἀπέραντος, εὐρύς, εὐρύχωρος, ὑπερμέγεθης· esprit —, νοῦς μέγας.

vastement, ἀπεράντως, μεγάλως ἀγανῶς.

vastité, θ. οἰκοδομῆς μέγεθος.
vastitude, θ. τὸ ὑπερβάλλον, τὸ ἀχανές μέγεθος.
vatican, ἀνάκτορον τοῦ Πάππα ἐν Ῥώμῃ· foudres du—, οἱ ἀναθεματισμοί, ἀφορισμοὶ τοῦ πάππα.
va-tout, ἐν χαρτοπαίγνοις τισιν —δι' ὅλον τὸ κατάθεμα, ἢ καὶ μετὰ προσθήκης, ἔστω δι' ὅλα.
vau-de-route, à—, ἐν μεγίστη ἀταξίᾳ.
vaudeville, τριοδίτις ὠδή, κωμειδύλλιον μικτὸν δράμα ἐκ πεζοῦ λόγου καὶ ἀσματίων.
vaudevilliste, ποιητῆς κωμειδυλλίων.
vaudois, e, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Vaud.—οὗς. μέλος αἰρέσεως τινος τοῦ IB'. αἰῶνος.
vau-l'eau, à—, κατὰ ῥοῦν, κ. μετὰ τὸ ῥεῦμα· — (μεταφ.) l' affaire est allée à—, τὸ ἔργον ἀπέτυχε, κ. ἐπῆγε κατὰ διαδόλου.
vaurien, οὔτιδανός, ἐλεεινός, φαυλόδιος.
vautour (ὄρνιθ.) γύψ· —(μεταφ.) ἄρπαξ, ἄπληστος.
vautrer, se—; βυθίζομαι; κυλίομαι, εἰς τὸν βόρβορον.
vavasseur, ὑποτελῆς ὑποτελοῦς.
vayvode, τίτλος ἀπονεμόμενος ἄλλοτε εἰς τοπάρχας τινὰς τῆς Τουρκίας, ἡγεμῶν, οἷον πρότερον δ τῆς Μολδοβλαχίας, ὁ τῆς Σερβίας.
vayvodie, θ. τοπarchία, ἡγεμονία.
veau, μόσχος, κ. μοσχάρι· ἡ σὰρξ αὐτοῦ· — τὸ κατειργασμένον αὐτοῦ δέρμα ἢ βύρσα· — margin, φώκη· adorer le—d' or, κολακεύειν τὸν πλούσιον ἢ τὸν ἰσχυρόν.
vecteur, rayon—, (ἀστρον.) ἡ ἀπὸ τοῦ ἡλίου εἰς τινὰ πλανήτην ἀγθμένη ἀκτίς.
Véda, ἡ Βέδα, ἱερά βιβλὸς τῶν

Ἰνδῶν· les quatres—s, αἱ τέσσαρες βέδαι.
védetle, ἔριππος σκοπός, φρουρός· (τυπογρ.) en—, χωριστά· mettre un nom en—; τιθέναι ὄνομα τι χωριστά.
vedique, βεδικός, ἀναγόμενος εἰς τὰς ἱεράς βίβλους τῶν Ἰνδιῶν.
végétale, δυνάμενος νὰ θάλλῃ, βλαστικός.
végétal, e, aux, φυτικός· — οὗς. φυτόν· le règne—, τὸ φυτικόν βασίλειον· terre, —e, γῆ γόνιμος, εὐφορος.
végétant, e, βλαστάνων, φυτόζωος.
végétatif, ive, φυτικός· principe—, ἡ φυτικὴ δύναμις.
végétation, θ. φυτεία, βλάστησις· —τὰ φυτά· la végétation est magnifique cette année; ἡ βλάστησις εἶναι λαμπρὰ ἐφέτος.
végéter, ῥ. οὐδ. βλαστάνω, αὐξάνω, φύομαι· —(μεταφ.) φυτικὸν βίον διάγω, ἀπολαμβάνω ὅσον ἀπόζην.
véhémence, θ. σφοδρότης, ὄρμη, φροά· parler avec—, μετὰ ζέσεως ὁμιλῶ· orateur qui parle avec—, δῆτωρ θερμῶς ἀγορεύων.
véhément, e, σφοδρός, παρξφορος, βίαιος, ἔντονος· orateur—, δῆτωρ ὄρμητικός.
véhémentement, σφοδρῶς, ὄρμητικῶς, ἐνθέρμως, ζωηρῶς.
véhicule, ὄχημα, φορεῖον, ἄμαξα· l' air est le —du son, ὁ ἀήρ εἶναι ὁ φορεὺς τοῦ ἤχου.
vehme, sainte—, μυστικὸν δικαστήριον, οὗ ἡ δύναμις ἦτο σφοδρὰ ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὸν IE'. αἰῶνα.
vehmique, ἀνίκων εἰς τὸ μυστικὸν τῆς Γερμανίας δικαστήριον τοῦ IE'. αἰῶνος.
véien, ienne, Οὐτίος τῆς Ἐτρούσιας.

veille, θ. ἀγρυπνία, διανυκτέρευσις, στέρσις ὕπνου· ἢ προτεραιά, ἢ παραμόνη·—ἢ στιγμὴ καθ' ἣν ἐτοιμάζεται τι·—πληθ. ἐκπόνησις συγγράμματος, πόνημα, ἔργον λόγων ὅσον· c' est le fruit de mes —s, τοῦτο τὸ πόνημα εἶνέ ὁ καρπὸς τῶν ἀγρυπνιῶν μου.

veillée, θ. ἐργασία, πόνημα νυκτερινόν, κ. νυχτέρι.

veiller, ρ. ἐν. ἀγρυπνῶ, διανυκτερεύω, στεροῦμαι ὕπνου, κ. κάνω νυχτέρι·—jusqu' au jour, διανυκτερεύω μέχρι πρωτῆς·—à, —sur, ἐπιτηρῶ·—ρ. ἐν. —un malade, ἀγρυπνῶ παρά τὴν κλίνην ἀσθενοῦς ἐπιτηρῶν αὐτόν.

veilleur, ἐπαγρυπνητής, ἐπιτηρητής.

veilleuse, λύχνος, ἀμυδρὸς πάνυχιος ἐν κοιτῶνι.

veine, θ. φλέψ, κ. φλέβα·—σημείον ἐν ξύλῳ ἢ σκληρῷ λίθῳ, οἶον αἰ ἐν μαρμάρῳ φλέβες·—φλέψ μεταλλείου, ἤτοι μέρος ἐν ᾧ ὑπάρχει μέταλλον ἐξορυκτέον· tomber sur une bonne veine, ἀνακαλύπτειν καλὴν φλέβα μεταλλείου·—(μεταφ.) ὁλη, περίστασις δυναμένη ν' ἀποβῆ χρήσιμος, εὐκαιρία καλὴ· trouver une bonne·—εὐρίσκειν ἐπικερδῆ περίστασιν· être en·—εἶναι τινα εὐδιάθετον.

veiner, ρ. ἐν. φλεβοχρωματίζω, ἀπεικονίζω φλέβας, χρωματίζω λίθον ἢ ξύλον μετὰ φλεβῶν.

veineux, euse, φλεβώδης· bois —, ξύλον πλήρες φλεβῶν· sang —, αἷμα φλεβικόν, πρὸς ἀντίθεσιν τοῦ sang artériel; αἷμα ἀρτηριακόν.

veinule, θ. φλεβίδιον.

vélage, ἢ vélement, τοξέτος τῆς βόας, τῆς ἀγελάδος.

vélar, (βοτ.) φυτόν τι τῶν σταυροειδῶν.

vélarium, (-ομ) ὕφασμα δι' οὗ

ἐστέγαζον ἢ ἐσκίαζον τὰ ἀμφιθέατρα οἱ Ῥωμαῖοι.

velche, ἄνθρωπος ἀμαθὴς καὶ ἀπειρόκαλος.

vèlement, ἰδὲ vélage.

veler, ρ. ἐν. (ἐπὶ ἀγελάδος) τρέχειν, γεννᾶν.

vèlement, ὠδίνες ἀγελάδος.

vélin, μοσχία διφθέρα, γάρτης ἐκ διφθέρας, περγαμηνή· ἐπιθ. papier —, γάρτης λείος καὶ στερεὸς παρεμφερῆς περγαμηνῇ.

vélite, στρατιώτης ψιλός, ἐλαφρῶς ἐνδεδυμένος τὸ πάλαι παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.

velléité, θ. ἀσθενὴς τις ὄρεξις, ὀλίγη τις θέλησις ἀνευ ἀποτελέσματος.

véloce, ὠκύς, ὠκύπους, ταχύς, ὁρματός.

vélocipède, ποδήλατον, ποδαμάξιον.

vélocité, θ. ὠκύτης, ταχύτης, ταχυδρομία.

velours, ἑτερόμαλλον, γνοῦμέταξον, κ. βελούδον.

veloute, θ. μαλλωτός, γνοῦδης, κ. βελουδοτός, λείος καὶ τερπνὸς τῇ ἀφῆ· fleur —, ἄνθος γνοῦδες·—οὐσ. σειρήτιον γνοῦδες, βελουδοτόν·—γνοῦς ἄνθους ἢ καρποῦ·—ἐπιθ. vin —; οἶνος ἡδύποτος.

velouter, ρ. ἐν. γνοῦδες ὑφαίνω τι ἢ ἄλλως καθίστημι τοιοῦτον.

vétage, καταμέτρησις διὰ τῆς χωρητικότητος τῆς velte.

velte, θ. ἀρχαῖον μέτρον χωρητικότητος τῶν ὑγρῶν·—ἐργαλεῖον πρὸς καταμέτρησιν τῶν πλῶων.

velter, ρ. ἐν. καταμετρῶ διὰ τῆς velte.

velteur, καταμετρητής διὰ τῆς velte.

velu, ο. λάσιος, δασύτριχος, κ. μαλλιαρός.

velvete, θ. (βοτ.) ἐλατίνη.

venaison, θ. ἄγρα, κρέας θη-
ράματος, κ. ἀγρίμι.

venal, e, aux, ὄνητος, ἀργυρώ-
νητος, ἀγοραστός, πωλούμενος—
(μεταφ.) ὁ ἀντὶ χρημάτων πωλῶν
τὴν ἑαυτοῦ συνεδέησιν.

vénalement, ὄνητῶς, αἰσχρο-
κερδῶς.

venalité, θ. τὸ ἀργυρώνητον
εἶναι, αἰσχροκέρδεια.

venant, ὁ ἐρχόμενος, ὁ τυχών,
ὁ ἀπαντῶν les allants et—s, οἱ
διαβάται à tout—, τῷ προτυ-
χόντι, εἰς πάντα παρουσιαζόμενον.

vendable, πωλητός, εὐκόλος
πρὸς πώλησιν.

vendange, ὁ τρυγητός, ἡ συγ-
κομιδὴ τῆς σταφυλῆς.

vendangeable, τρυγήσιμος.

vendanger, ῥ. ἐν. τρυγῶ.

vendangeur, euse, ὁ τρυγι-
τῆς -τρια.

vendémiaire, ὁ πρῶτος μῆν τοῦ
δημοκρατικοῦ ἔτους ἐν Γαλλίᾳ (ἀπὸ
22 Σεπτεμβρίου μέχρι 21 Ὀκτω-
βρίου).

vendetta, ἐκδίκησις.

vendeur, deresse, πωλητῆς-τρια

vendre, ῥ. ἐν. πωλῶ—chère-
ment sa vie, ἀποθνήσκειν φονεύοντα
πολλοὺς ἐχθρούς—son honneur,
πράττειν τι αἰσχρὸν, ἄτιμον, ἀντὶ
χρημάτων.

vendredi, Παρασκευή.

vendu, e, πεπωλημένος, κ. που-
λημένος—(μεταφ.) δωροδοκηθείς,
διαφθαρείς διὰ χρημάτων.

vénefice, θ. (τὸ πάλαι) δηλι-
τηρίας μετὰ μαγείας.

venelle, στενωπός, μικρὰ ὁδός·
enfiler la—, φεύγω ὁρομαίως.

véneux, euse, ἰοδόλος, δη-
λητηριώδης, φαρμακερός.

vener, ῥ. ἐν. κληγῶ τὸ ζῶν
ἵνα καταστῇ τὸ κρέας αὐτοῦ τρυ-
φρόν.

vénéral, σεβάσμιος, πανσε-
βάσμιος, σεπτός.

vénérablement, σεβασμίως.

vénération, θ. θρησκευτικὸν
σεβας, εὐλάβεια.

vénéraler, ῥ. ἐν. σεβόμαι τὰ θεῖα,
εὐλαβεῖμαι—des reliques, φέρω
σεβας πρὸς τὰ ἅγια λείψανα—un
bienfaiteur, σεβόμαι τὸν εὐεργέτην.

vénérie, θ. κληγεσία—ἀρχη-
γία ἐν βασιλικῷ κληγίῳ.

vénérien, enne, ἀφροδισιακός·
maladie—ienne, σιφυλιτικὸν νό-
σημα.

venette, θ. (οἰκεῖον) φέτος, τρέ-
μος, πανικός.

veneur, ὁ κληγός, ὁ διευθύνων
τοὺς κύνες ἐν θήρᾳ le grand—,
πρωτοκληγός ἀρχόντος ἢ βασιλέως.

venez-y-voir, μετὰ μινόν τι
θέαμα, voilà un beau—, ἰδοὺ
πρᾶγμα ἀνάξιον θεᾶς.

vengeance, ἐκδίκησις, τιμωρία.

venger, ῥ. ἐν. ὑπὲρ τινος τιμω-
ρῶ τινα, ἐκδικῶ je venge, la mort
de mon père, ἐκδικοῦμαι τὸν θάνα-
τον τοῦ πατρός μου—son hon-
neur, ἐκδικοῦμαι διὰ τὴν προσβλη-
θεῖσαν τιμὴν μου se—, ἐκδικοῦμαι.

vengeur, -eresse, τιμωρός, ἐκ-
δικητής, -τρια.

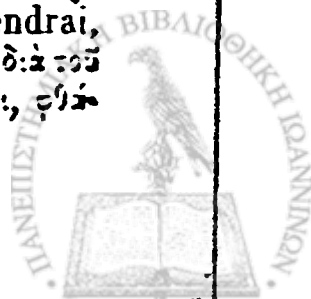
veniel, elle. péché—, ἀμαρτία
συγγνωστή, ἀρέσιμος.

véniellement, συγγνωστῶς, εἰς
βαθμὸν ἀρέσειως.

venimeux, euse, ἰοδόλος ἰοφό-
ρος, φαρμακερός, δηλητηριώδης—
(μεταφ.) κακός, μοχθηρός.

venin, ἰός, δηλητηριῶδες κινδυ-
νώδες ἐκκρινόμενον ὑπὸ τινῶν ζῶων—
(μεταφ.) κακία, μοχθηρία, κα-
κεντρέχεια.

venir, ῥ. οὐδ. (venant, venu, je
viens, je vins, μελλ. je viendrai,
subj. que je vienne κλίν. δὲ τὸ
être) ἔρχομαι—ἀφικνοῦμαι, εἶμι

νω· la mort vient sans qu' on s' en doute, ὁ θάνατος ἔρχεται ἀπροσδοκῆτως· — προέρχομαι, προξενούμαι, μεταδίδομαι· cettema ladie lui vient de famille, ἡ νόσος αὕτη ἐκ τῆς οἰκογενείας μετεδόθη αὐτῷ (δηλ. κληρονομικῶς)· — παράγομαι· ce mot vient du grec, ἡ λέξις αὕτη ἐκ τῆς ἑλληνικῆς παράγεται· — φύομαι· il lui est venu une tumeur, οἰδημά τι, ἀπόστημά τι ἀνεφύη αὐτῷ· — πηγάζειν· toute puissance vient de Dieu, πᾶσα δύναμις ἐκ Θεοῦ πηγάζει· — αὐξάνειν, φύεσθαι· cet arbre vient bien, τὸ δένδρον τοῦτο ἀκμάζει, ὅλον ἐν αὐξάνει· — au monde, γεννᾶσθαι· l' idée m' est venue, μοι ἐπήλθεν εἰς τὸν νοῦν· en — aux mains, συγκρούεσθαι, συμπλέεσθαι, κ. πιάνομαι ἵστα χέρια· — à bout de qqc· κατορθῶ τι· je viens vous dire que... ἔρχομαι ἵνα εἰπω ὑμῖν ὅτι... je viens de dire... ἄρτι, πρὸ ὀλίγου εἶπον ὅτι...
vent, ἄνεμος, κ. ἀέρας· le — soufle, ὁ ἄνεμος πνέει, κ. φυσᾷ· — ἀέρια περιεχόμενα ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι· il a des — s, φύσης ἀνάπλευς ἐστίν, κ. εἶναι γεμάτος ἀνέμου· — (μεταφ.) aller comme le —, τρέχειν δραματικῶς, ὡς ὁ ἄνεμος· mettre flamberge au —, ξιφουλκεῖν· tourner à tout —, εἶναι τινα ἄστατον· instruments à —, ἐμπνευστὰ ὄργανα· — contraire, ἐναντίος ἄνεμος· — favorable, — en poupe, οὐριος ἄνεμος· naviguer contre le —, ἀντιπλέω· aller selon le —, κατὰ τὸν ἄνεμον πλέω, τῷ πνεύματι φέρομαι· en plein — ἢ en plein air, ἐν ὑπαίθρῳ· regarder d' où vient le — ἢ suivre le —, καιροσκοπῶ, συμμορφοῦμαι πρὸς τὰς περιστάσεις· avoir le nez au —, ὀρνεάζομαι, βλέπω πρὸς τ' ἄνω· avoir — de ce

qui se passe, αἰσθάνομαι, ὑποπτεύω ἢ πυνθάνομαι τὰ συμβαίνοντα.

vente, θ. πώλησις· κ. πούλημα· marchandise de bonne —, ἐμπόρευμα εὐπώλητον· — aux enchères, πώλησις διὰ πλειστηριασμοῦ· — à crédit, πώλησις ἐπὶ πιστώσει· — simulée, πώλησις εἰκονική· — μέρος δάσους ἀρτίως ὑλοτομηθέντος, ξυλευθέντος· — τμημα, στοὰ τῆς ἑταιρίας τῶν καρβονάρων.

venter, ῥ. ἀπροσωπ. πνέει, φυσᾷ (ὁ ἄνεμος).

venteux, euse, ἀνεμώδης· saison — euse, ἐποχὴ σφοδρῶν ἀνέμων· légume —, ὑσπριν φυσῶδες, οἶον φάσηλος κτλ.

ventier (ἀρχ. νομ.) ὁ εἰσπάκτωρ τοῦ φόρου τῆς πωλήσεως· — ὁ ἀγοράζων ὑλοτομίαν.

ventilateur, ἀεριστήρ, φυσητήρ, ἀναψυκτήρ, ἡ πρὸς ἀέρισμα τῆς κατοικίας συσκευή ἢ μηχανήμα.

ventilation, θ. ἀέρισμα.

ventiler, ῥ. ἐν. ἀερίζω, ἀνακαινίζω τὸν ἀέρα.

ventose, ὁ ἕκτος μῆν τοῦ δημοκρατικοῦ τῶν Γάλλων ἡμερολογίου, (19 φεβρ. μέχρι 20 μαρτ.)

ventosité, θ. τὸ ἀνεμώδες ἢ φυσῶδες.

ventouse, θ. ἰατρικὴ σιξία, κ. βεντούζα· μυζιτικὰ ὄργανα τῶν βδέλων καὶ ἄλλων τινῶν ζωῶν.

ventouser, ῥ. ἐν. σιξίας, κ. βεντούζας, ἐπιτίθημι.

ventral, e, aux, κοιλιακός, γαστρικός.

ventre, γαστήρ, κοιλία· — ἐξόγκωμα τείλους ἢ ἀγγείου· bas —, ὑπογάστριον.

ventre-bleu! ἐπιφώνημα σύνηθες, βλασφημία ὅ, που νά...

ventrée, θ. τὰ ἀπαξ γεννώμενα ν. ογνὰ ζώου, τοκετός, κ. μία κοψιά.

ventricule, κοιλία ἀγγείων τι-

ων του σώματος les—s du coeur, αι κοιλιαί της καρδιάς οι σπυγχοί διασφύων ζώων.

ventrière, θ. ὁ τῶν ἰππῶν μα-
σχιμιστῆρ, κοιλιοδασμός, ζώνη, κ.
ἡ ὄγγλα. τὸ κοιλίον.

ventriloque, ὁ ἐγγαστριμυθός.

ventriloquie, θ. ἐγγαστριμυθία.

ventru, e, γαστρῶν, προγά-
στωρ, κ. κοιλάρης.

venu, e, ἐπιτυχίς — ἐκτελε-
σθεῖς estampe bien venue, ἐπιτυ-
χῶς τετυπωμένη, εἰκὼν être bien—
mal—, εὐπρόσδεκτον ἢ δυσπρόσδε-
κτον εἶνα: soyez le bien—, καλῶς

ἤλθετε, καλῶς ὤρισάτε, ἢ καλῶς νὰ
ἔρισητε: le premier—, ὁ τυχῶν
nouveau—, νεῖλος, νεωστὶ ἔλθων.

venue, θ. ἔλευσις, ἀφίξις, κ. ἐρ-
χομός: —(μεταφ.) ἀξίτης, ἐλάττι-
σις: arbre d'une belle—, δένδρον
καλῶς ἀξάνον, εὐμορρον καὶ ἀκ-
μαίον être tout d'une—, εἶνα:
εἶνα μέγαν τὸ ἀνάστημα καὶ εὐμ-
μορρον πληθ. allées et—s, ἀδιά-
κοποι ἐλεύσεις καὶ ἀπελεύσεις, κ.
τὸ πηγῶνε κ' ἔλα.

vénus, ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη.

vépre, ἐσπερά —(ἐκκλ.) les—s,
πλ. ὁ ἐσπερινός, ἡ ἐσπερινή, ἀχολοσθία.

ver, σκώληξ, κ. σκώληξ: —so-
litaire, ὁ ἐν τοῖς ἀπλάγγουσι ἐα-
σωλέων σκώληξ ὁ ἐπονυμαζόμενος
ταυρία—à soie, μεταξοσκώληξ.

véracité, θ. οὐαλήθεια.

véranda, ἐξώστης, ἰσόγειος καὶ
ὑπόστεγος περὶ τὴν οἰκίαν.

verbal, e, aux, (γραμμ.) ἑπι-
ματικός: adjectif—, ἐπιματικὸν ἐπι-
θετον promesse — e, προφορικὴ
ὑπόσχεσις: procès—, πρακτικόν.

verbalement, προφορικῶς.

verbalisation, θ. ἀπογράφη
πρακτικῶν, ἐκθέσις.

verbaliser, ἔ. ἐν, ἀπογράψω
πρακτικά, ἐκθέσει.

verbe, (γραμμ.) ἑῖμα: conju-
guer un—, κλύω, σχήματιζω ἑῖμα
—actif, passif, neutre, prono-
minal, ἑῖμα ἐνεργητικόν, παθητι-
κόν, οὐδέτερον, μέσον ἢ ἀντωνυμια-
κόν—le Verbe, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ,
ὁ Χριστός avoir le —haut, ὑψι-
γορεῖν.

verbénacées, θ. (βοτ.) γένος
φυτῶν ἐχόντων τὴν ἱεροδοσάτην, κ.
σταυροκόρον, ὡς τύπον.

verbération, θ. βόησις, ἀν-
τήχησις τοῦ ἀέρος.

verbeux, euse, πολυμυθός, πό-
λυλόλος, πολυλόγος, κ. οὐρατάς,
πολυλογός.

verbiage, θ. στωμαθία, πολυ-
λογία, εὐλαρία.

verbiager, ἔ. οὐδὲ ἰσολεσγῶ,
πολυλοεῶ, εὐλαεῶ, ληεῶ.

verbose, θ. πολυλογία, στω-
μαθία, εὐλαρία.

ver-coquin, σκώληξ, κάμπη,
τῆς ἀμπέλου, κ. σκαθίρι: —(νόσος)
ἰαγρός τῶν προσώτων.

verdâtre, θ. ὑποκράσινος, πρα-
σινώπος.

verdelet, vin—, οἶνος ὑπόγει-
νος, κ. ξανσοπλός: vieillard —,
ἑρῶν ἐπι ἀμαθίας, καλῶς διατε-
ρούμενος.

verderie, θ. ἐκτασις δασῶν ὑπὸ
τὴν ἐπιτήρησιν ἐνός δασονόμου.

verdet, ὁξείδιον τοῦ γαλακτοῦ, ὄξος,
πράσιον, γαλακθός=vert degre,

verdeur, θ. ἰκμάς, χυμός τῶν
φυτῶν καὶ τῶν δένδρων—τῶν ὀπω-
ρῶν καὶ τοῦ αἵνου σταυρότης, ὁξεί-
της: —(μεταφ.) ἐώμη, εὐρωστία,
ζωηρολογία, ἀκαμ, ἡλικίας.

verdier, δασονόμος — (ὄρνιθ.)
ἡ γλωρίς, ὁ γλωρίων, κ. ὁ φλωρός.

verdir, ἔ. ἐν, γλωρῶναι, πρα-
σινῶ, πρασίνω, χρωματι ἀεῖσω
ἔ. οὐδ. γλωρῶναι, πρασινῶ
—γλοῖζω, βάλλω.

verdoyant, ε, πρασινίζων, θάλλων, γλοάζων, χλοερός.

verdoyer, ρ. οὐδ. γλοάζω, θάλλω, πρασινίζω, βλαστάνω.

verdunois, ε, ὁ ἐκ Βερδύνου (Verdun) τῆς Γαλλίας.

verdure, θ. γλόη, τὰ χλοερά, κ. πρασινάδες· lieu couvert de—, τόπος χλοερός, λειμών.

verdurier, λαχανοπώλης, κ. μανάβης.

véreux, euse, σκοληκώδης, σκοληκώδρωτος, κ. σκοληκιάρης— ὑπουλος—ὑποπτος, ἀναξιόχρεως.

verge, θ. ράβδος, λύγος, κ. ραβδί, βέργα—μέγα τεμάγιον ὄστου κήτους, κ. μπαλαίνα—de bedeau, ράβδος κήρυκος—(ἀνατ.) τὸ ἀνδρικόν αἰδέιον, ὁ καυλός, ἡ πρόσθη.

vergé, ε, étoffe—e, ὕφασμα ἀνώμαλον, ραβδωτόν· papier—, χάρτης διαχάρακτος.

vergée, θ. ἀρχαῖον ἀγροτικὸν μέτρον ἐκτάσεως, σχοῖνος.

verger, ὄπωρὸν, ὄπωρόκηπος, δένδροχομεῖον, κ. περιβόλι.

vergeté, ε, διάγραπτος, κεχαραγμένος—κατάστικτος.

vergeter, ρ. ἐν. καθαρίζω, τινάσσω, κ. ξεσκονίζω ραβδίτων.

vergetier, ραβδοποιός, ραβδοπώλης· ψηκτροποιός, κ. βουρτσᾶς.

vergette, θ. ψηκτρα διὰ τὰ φορέματα, κ. βούρτσα—ραβδίον, κ. βίτσα.

vergeure, θ. σύρματα κεκολλημένα ἐπὶ τοῦ πλαισίου ἐφ' οὗ κατασκευάζεται ὁ χάρτης—γραμμαὶ γαρασσόμεναι ἐκ τούτων ἐπ' αὐτοῦ.

verglas, βροχὴ πεπηγυῖα, λεπτοχρύσταλλος.

vergne, ἢ verne, (χυδ.) τὸ δένδρον κλήθρα.

vergogne, θ. αἰδώς, εἰσχυρὴ, ἐντροπή.

vergue, θ. (ναυτ.) κεφαλα ἱστοῦ, κ. ἀντένα.

véridicité, θ. τὸ ἀψευδές, ἀληθεια, φιλαλήθεια.

véridique, ἀψευδής, φιλαλήθης· homme—, ἄνθρωπος φιλαλήθης· récit—, διήγημα ἀληθές.

véridiquement, ἐν φιλαλήθεια, ἀληθῶς.

vérificateur, ἐξελεγκτής, ἐξεταστής.

vérification, θ. ἐξέτασις, ἐξελεγξις, ἐξακρίβωσις, ἀναθεώρησις.

vérifier, ἐξετάζω, ἐξελέγγω, ἐξακρίβω, παραβάλλω, ἀναθεωρῶ—ἐπικυρῶ· l'événement a vérifié sa prédiction, τὸ συμβάν ἐπεβεβαίωσεν τὴν πρόρρησίν του.

vérin, βαρουλκὸς μηχανή.

vérine, θ. τὸ κάλλιστον εἶδος τοῦ καπνοῦ τῆς Ἀμερικῆς (ναυτ. τὸ πάλαι) λύγος φωτίζων τὸν πηδαλιούχον.

véritable, ἀληθής, ἀληθινός, γνήσιος, πραγματικός—(μεταφ.) καλός, τοῦ καλλίστου εἶδους.

véritablement, ἀληθῶς, ὄντως.

vérité, θ. ἀλήθεια—ἀρχή, ἀξίωμα—s mathématiques, μαθηματικαὶ ἀληθεῖαι, ἀρχαί, ἀξιώματα—parler avec l'accent de la—, ὁμιλεῖν μετ' ὄνον ἀληθείας, γνησιότητος—(ζωγρ. καὶ γλυπτ.) ἔκφρασις ἀλήθης τῆς φύσεως· il y a des vérités dans cette tête, ἡ κεφαλὴ αὕτη (εἰκόνας), εἶναι πολὺ φυσικῆ ἐπι—, ἀληθῶς, τῷ ὄντι.

verjus, ὄμφαξ, κ. ἀγουρίδα—χυμὸς ὄμφακος.

verjuter, ρ. ἐν. ἀρτύω, διὰ χυμοῦ ὄμφακος.

vermeil, ἐπίχρυσος ἀργύρος.

vermeil, —eille, ροδογράφος, ροδοβαφής, κόκκινος, ἐρυθρότης τοῦ ραρκόχρου.

vermicelier, μαγαρογός.

vermicelle, ἢ vermicel, φειδές.
vermiculaire, σκοληχροειδής.
 — ἔλισσόμενος, κινούμενος ὡς σκώ-
 λιξ.
vermiculé, e, (ἀργιτεκτ.) σκολη-
 χροειδής, σκοληχρογράφικτος.
vermiculures, θ. κοσμήματα
 σκοληχροειδῆ.
vermiforme, σκοληχόμορφος.
vermifuge, σκοληχόφυξ, ἀν-
 θελμινθικός· — οὖσ. φάρμακον ἀν-
 θελμινθικόν, ἀπαλλάττον ἀπὸ τῶν
 σκοληχῶν.
vermillon, ἡ μιλτος, τὸ ἄμ-
 μιν, τὸ κόκκινον χῶμα καὶ χρωμα·
 — ἐπίθ. ἐρυθρός, κόκκινος· — (με-
 τασ.) τὸ ἐρυθρόν τῶν παρειῶν καὶ
 τῶν χειλέων.
vermillonner, ῥ. ἐν. μιλτῶ,
 ἐρυθραίνω διὰ μιλτου, κοκκινολύ-
 ματος.
vermine, θ. ἔντομα ὑπερᾶ, οἶον
 φιδῆρες κ. τ. λ — (μετασ.) ἀνθρω-
 ποι φουλόδιοι, συρφετός.
vermineux, euse, (ιατρ.) σκολη-
 χρογενής (ἐπὶ νόσου).
vermisseau, σκοληχίον.
vermouler, se —, σκοληχιῶ,
 κ. σκοληχιάζω.
vermoulu, e, σκοληχιῶν, σκολη-
 χιόφυτος.
vermoulure, θ. σκοληχίασις,
 κ. σκοληχίασμα· — ἡ ἐκ τῆς σκολη-
 χιᾶσιως κόνις ξύλου, στηπεδῶν,
 σαπρία.
vermout, λευκὸς οἶνος ἀψιθι-
 οῦρος.
vernal, e, aux, ἐαρινός.
verne. ἰδὲ vergne.
vernier, (ἐκ τοῦ ἐφευρέτου Βερ-
 νιέρου) μοιρόμετρον (μικρόν τι ἐρ-
 γάλ. γεωμ.)
vernir, ῥ. ἐν. ἐπιγρῶ, ἀλείφω
 μὲ βερνίκιον· — στιλβῶ, κ. βάλιζω,
 λουστράρω, οἶον τὰ ὑποδήματα.
vernis, ἐπίχρσιμα στιλπνόν, κ.

βερνίκιον· — στιλπνότης, βάλισμα·
 — (μετασ.) ἐπίχρσις ζηλευτή· cou-
 vrir ses vices d'un vernis d'é-
 légance, καταλύπω τὰς κακὰς ἐξεί-
 μους δι' ἐξωτερικῆς κοσμιότητος ἢ
 κομψότητος.
vernissage, στιλβωσις, βερνί-
 κωμα, βάλισμα.
vernisser, ῥ. ἐν. ἐπιγρῶ, κ.
 βερνικόνω κεραμικὰ σκεύη.
vernisseur, βερνικωτής.
vernissure, ἐπιχρσις, βερνί-
 κωμα.
vérole, θ. σιφιλιτικόν, ἀφροδι-
 σιακὸν νόσημα· petite —, ἡ νόσος
 τῆς εὐλογίας· marques de —, εὐλο-
 γιοκόμματα, οὐλαὶ τῆς εὐλογίας.
véron. idè vairon.
véronique, ἄνθος τῆς Ἀγίας
 Βερενίκης.
véroter, ζιτῶ σκώληκας πρὸς
 δέλεαρ διὰ τὴν ἀλιεῖαν.
vérotis, κόκκινοι σκώληκες πρὸς
 δέλεαρ τῶν ἰχθύων.
verrat, ὁ ἄρσεν τοῦ χοίρου, κά-
 προς.
verre, ὁ ὕελος, κ. τὸ βάλ· — τὸ
 βάλιον ποτήριον· — ὅσον ποτήριον
 χωρεῖ· — πρᾶγμα ἐξ ὕλου κατε-
 σκευασμένον· c'est à mettre sous
 verre, πρᾶγμα γρῆζον πολλῆς προ-
 φυλάξεως καὶ περιποιησιῶν.
verrée, θ. ποτήριά.
verrerie, θ. βελουργία.
verrier, βελουργός· βελουρπώ-
 λης· — χαλάθιον ἐκ λόγων εἰς ὃ τί-
 θενται τὰ ποτήρια.
verrière, ἢ verrine, θ. λεκάνη
 ἐν ἣ τοποθετοῦνται μονόπρῳα πο-
 τήρια· — βελος λειψανοθήκης· — με-
 γάλη θυρίς μετὰ ὕλων χρωματι-
 στῶν.
verroterie, θ. μικρὰ βελουρ-
 γήματα κοσμηματικά, διακόσμων
 χρωμάτων, κ. χάνδραι, κομφολό-
 για κτλ.

verrou, μοχλός θύρας, βάλανος, κ. σύρτης.

verrouiller, ρ. έν. κλείω διά μοχλοῦ, κ. βάλλω τὸν σύρτην τῆς θύρας.

verrue, θ. θύμος, ἀκροχορδών, κ. κρεατεληά.

verruqueux, euse, πλήρης ἀκροχορδόνων.

vers, πρὸς: —la ville, πρὸς τὴν πόλιν· —περὶ, ἐγγύς· —midi περὶ τὴν μεσημέριαν.

vers, στίχος ποιήματος: —alexandrin, ὁ δωδεκασύλλαβος ἤτοι ἡρωϊκὸς τῶν Γάλλων στίχος· —libres, ἐκ ποικίλων μέτρων στιχουργία· —blancs, στίχοι ἀνομοιοκατάληκτοι.

versant, ὄρους ἀπόκλιμα, κλιτύς.

versatile, ἄστατος, εὐμετάβλητος, εὐστροφος.

versatilité, θ. ἀστασία, τὸ εὐμετάβλητον· la —des opinions, τὸ εὐμετάβλητον, ἡ ἀστασία τῶν γνωμῶν.

verse, à—, βραγδαίως, κρουνηδόν· il pleut à—, βρέχει βραγδαίως·

versé, e, ἔμπειρος, ἐγκρατὴς μαθήσεως, τέχνης ἢ ἐπιστήμης τινός· —dans les affaires, ἐντριβῆς τῶν πραγμάτων, τοῦ ἐμπορίου.

verseau, ὁ τοῦ ζωδιακοῦ ὕδροχρεύς.

versement, προκαταβολή, πληρωμὴ χρημάτων· —ἀνατροπὴ ἀμάξις.

verser, ρ. έν. ἀποχέω, ἐκχέω, κ. χύνω· —à boire, βάλλω νά πῆ τις· —du blé dans un sac, χύνω σίτον εἰς σάκκον· —(μεταφ.) son sang, φονεῦσθαι· —des larmes, δακρύειν, κλαίειν· —ρ. οὐδ. (ἐπὶ ἀμαξίων) ἀνατρέπεσθαι (ἐπὶ σίτων) υποβάλισθαι, κάμπτεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

verset, στίχος, ἐδάριον τῆς Ἱεραῆς Γραφῆς.

versicule, ἢ versiculet, μικρὸς στίχος.

versificateur, στιχουργός, στιχοπλόκος.

versification, θ. στιχουργία.

versifier, ρ. οὐδ. στιχουργῶ· —ρ. έν. τρέπω τὸν πεζὸν λόγον εἰς ἔμμετρον· —une fable, στιχουργῶ μῦθον.

version, θ. ἐξήγησις, μεταγλώττισις, μετάφρασις· —τρόπος τοῦ διηγέσθαι τι, παράδοσις, μῦθος· —(χειρ.) μεταστροφή ἐμβρύου.

verso, ἡ ὀπισθεν σελίς, πρὸς ἀντιθέσιν τῆς recto.

versoir, ἀπορριπτήρ τοῦ ἀρύτρου, τὸ ὄπιον αὐτοῦ.

verste, μέτρον μήκου· Ρωσικόν=1067 μέτρα.

vert, e, πράσινος· —χλωρός· —(ἐπὶ ὄπωρῶν) ἄωρος, κ. ἀγείνωτος· —(μετρ.) vieillard —, γέρων ἔτι ἀκαίως· vin—, οἶνος μῆπω ζυμωθείς, νέος· réponse —e, ἀπόκρισις ἀπότομος, ὀριστική, κ. ὀρθηκοπή· —οὐσ. τὸ πράσινον χρώμα· aimer le—, ἀγαπᾶν τὸ πράσινον χρώμα· des étoffes—foncé, ὑφάσματα βαθέος πρασίνου χρώματος·

χλόη γόρτον· mettre un cheval au—, δίδωμι γλοερὸν γόρτον εἰς τὸν ἵππον, στέλλω αὐτὸν εἰς τὴν νομὴν.

vert-de-gris, ὀξειδωσις τοῦ χαλκοῦ, ἰός, γάλκανθον, πράσιον.

vert-de-grisé, ὀξειδωμένος ὡς χαλκός.

vertébral, e, αυκ, σπονδυλικός· colonne — e, ἡ σπονδυλικὴ στήλη.

vertèbre, σπόνδυλος.

vertébré (ζωολ.) σπονδυλοφόρος.

vertement, σταθερῶς, ἐντόνως· répliquer—, ἀνταπαντῶ, ἀποκρίνομαι ζωηρῶς, ἐντόνως.

vertex, κορυφή τῆς κεφαλῆς.

vertical, e, κάθετος, ἐπὶ τὸν ὄριζοντα.

verticalement, καθέτως.

verticalité, θ. τὸ κάθετον εἶναι.

verticille, θ. (βοτ.) σπόνδυλος.

verticillé, e, (βοτ.) σπονδυλοφόρος.

verticité, θ. (φυσ.) ἡ τάσις, ὅπου τὸ σώματός τινος, οἷον τῆς μαγνητικῆς βελόνης.

vertige, ἴλιγγος, σκοτοδίνη, ζάλη. — (μεταφ.) ἔκστασις — παραφροσύνη.

vertigineux, euse, ἴλιγγιῶν, σκοτοδινιῶν.

vertigo, νόσος τῶν ἵππων προξενούσα ἀταξίαν εἰς τὰς κινήσεις αὐτῶν. — (μεταφ.) ἰδιοτροπία, φαντασία: *quel—lui prend?* πῶς τῷ ἐπέληθεν ἡ τοιαύτη ἰδιοτροπία;

vertiqueux, euse (οὐ πολὺ εὖχρ.) περιστροφικός.

vertu, θ. ἀρετή· χρηστότης — ἀγνότης· γυναικός, σωφροσύνη — δύναμις, ἐνέργεια ἱαματική. — *des plantes*, ἱαματικὴ δύναμις τῶν φυτῶν. — πλ.θ. ἐν ἑκ τῶν ταγματῶν τῶν ἀγγέλων. *en—de...* δυνάμει.. *en—d'un jugement*, δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως.

vertueusement, ἐναρέτως.

vertueux, euse, ἐνάρετος, χρηστός: *action—euse*, πράξις ἐνάρετος, ἐξ ἀρετῆς πηγάζουσα.

vertugadin, πλωδὴς ζώνη ἢ στεράνη στοιβαδωτή, ἣν τὸ πάλαι ἔφερον αἱ γυναῖκες ὑπὸ τὴν ἐσθῆτα.

verve, θ. ὄρμη, οἴστρος, ὄργανός, ζέσις, φαντασία, ἔμπνευσις.

verveine, θ. (βοτ.) ἱεροδοτάνη, κ. σταυρόχορτον.

verveux, εἶδος δικτύου ἀλιευτικοῦ.

vésanie, θ. γενικὸν ὄνομα διανοητικῆς ἐλάξεως οἷον ὑποχονδρίας, μελαγχολία· ἢ μετὰ τὴν παράφροσιν.

νης, ὑδροφροσίας καὶ εἴ τινος ἄλλου.

vesce, θ. (βοτ.) τὸ ὕσπριον, βέκος, κ. λαθήσει.

vésical, e, 'aux, τῆς κύστεως.

vésicant, e, (ἱατρ.) ἐκδόριος, φλυκταινοποιός, ἐπισπαστικός.

vésicatoire, ἐκδόριον, κ. βιζικάντιον — ἡ πληγὴ ἣν κάμνει τὸ ἐκδόριον.

vésiculaire, κυστεώδης, φλυκταινώδης.

vésicule, κυστιδίον, φλυκταινία.

vésiculeux, κυστεοειδής, φλυκταινοειδής.

vésou, ὁ ἐκθλιβόμενος γυμὸς τοῦ σακχαροκαλάμου.

vesper (ἄστρον.) ὁ ἑσπερος, ἡ Ἀφροδίτη.

vespéral, ἑσπέριος.

vespétro, ποτόν τι ἀρωματικόν καὶ στομαχικόν.

vesse, θ. φύσα, ἐκρύσιμα τῆς γαστρῆς, κ. κουφοπορδή.

vesse-de-loup, (βοτ.) εἶδος μύκητος.

vesser, ῥ. ἐν ἐκρυσῶ ἐκ τῆς γαστρῆς, κ. κουφοκλάνω.

vesseur, euse, κουφοκλανιᾶς.

vessie, θ. (ἀνάτ.) ἡ κύστις, κ. φύσκα τοῦ οὔρου.

vessigon, σπογγώδης τι ἀπόστημα περὶ τὴν ἰγνὴν τῶν ἵππων.

vesta, θ. ἡ Ἑστία, θεὰ τῆς παρθενίας καὶ εἰς ἑκ τῶν πλαητιῶν.

vestale, θ. ἑστίας παρθένος παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις. — (μεταφ.) κόρη ἀγνωστῆ.

veste, θ. ἀμπέγονον, κ. ζακέττα.

vestiaire, ἱματιοφυλάκιον.

vestibule, πρόθυρον, πρόδομος, εἰσοδός, νάρθηξ.

vestige, ἵχνος τοῦ ποδός, κ. πάτημα· (μεταφ.) σημεῖον — λείψανον, ερείπιον ἀρχαίας οἰκοδομῆς.

veston, εἶδος ἀμπέγονου μὲν κυκλικῆς γύρον.

vêtement, ἱμάτιον, ἔνδυμα, κ. φόρεμα.

vétérān, ἀπομάχος, παλαιὸς στρατιώτης· — μαθητῆς διετῆς ἐν τῇ αὐτῇ τάξει· — παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις· στρατιώτης λαβὼν τὴν ἄφροσύν του.

vétérance, θ. ἡ τοῦ ἀπομάχου ιδιότης.

vétérinaire, κτηνιατρικός, ἵππιατρικός· médecine—, ἡ ἵππιατρικὴ· médecin—, κτηνίατρος, ἵππίατρος.

vétille, θ. μηδαμινόν τι, ὕθλος, λῆρος, φλυαρία, κ. τιποτένιο πρᾶγμα.

vetiller, ῥ. οὐδ. ματαιοπονῶ, περὶ μηδαμινὰ ἐνασχολοῦμαι.

vetillard, e, ἰδὲ vétilleur.

vétilleux, euse, πλήρης μικρῶν δυσκολιῶν.

vêtir, ῥ. ἐν. (vêtant, vêtu, je vêts, je vêtis) ἀμφιέννυμι, περιβάλλω, ἐνδύω· — une robe, ἐνδύομαι ἔνδυμα· se—, ἐνδύεσθαι.

veto, (λατ. ἀνθίσταμαι) ἀρνησιχυρία, ἐναντίωσις, ἔνστασις.

véture, θ. ἡ τελετὴ τῆς ῥασοφορίας μοναχοῦ ἢ μοναχῆς.

vétusté, θ. παλαιότης, ἀρχαιότης.

vétyver ἢ veliver, (βοτ.) ἀρωματικόν φυτόν, ἀνάθηρον ἢ κούσ-κός.

veuf, θηλ. veuve, χῆρος, ὁ στεριθεὶς τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, — χήρα, ἡ στεριθεῖσα τοῦ ἀνδρός.

veule, ἀδύνατος, ἀσθενής, μαλακός.

veuvage, χηρεία.

vexant, e, ὀχληρός, δυσάρεστος, ὑβριστικός.

vexateur, trice, ἐπηρεαστής, ἐνοχλητής, βασανιστής.

vexation, θ. ἐπήρεια, κάκωσις, πείσις, ἐνόχλησις.

vexatoire, ἐνοχλητικός, ἐπηρεαστικός, βασανιστικός· impôt—, φόρος καταπιεστικός, βαρύν.

vexer, ῥ. ἐν. ἐνοχλῶ, βλάπτω, ἐπιδρωῶ, βασανίζω, κακῶ.

vexillaire (παρὰ τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις) σημαιοφόρος.

viabilité, θ. τὸ βιωτόν, τὸ βιώσιμον, τὸ ζώσιμον· — κατάστασις τῶν ὁδῶν, τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας.

viable, βιωτός, βιώσιμος, ζώσιμος, ῥωμαλέος.

viaduc, ὁδογέφυρα πρὸς ἀποφυγὴν ἀναβάσεων καὶ καταβάσεων ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις καὶ λοιπαῖς ὁδοῖς.

viager, ère, ἰσόβιος· pension—e, σύνταξις διὰ βίου.

viagèrement, διὰ βίου, ἰσοβίως.

viande, θ. κρέας μαγειρικόν, ἐδωδιμον· se nourrir de—s crues, σαρκοβολῶ, ὠμοφαγῶ· se repaître de viandes creuses, κεναῖς ἐλπίσι τρέφομαι· — τροφή, des—s grossières, τροφαὶ κακομαγεύονται, ἀμαγεύετοι ἢ ἄθλιαι.

viander, ῥ. οὐδ. (ἐπὶ ἀγρίων θηρίων) νέμομαι, βόσχομαι.

viandis (-di) νομή, τόπος βοσκῆς τῶν θηρίων.

viatique, ἡ κοινωνία, μετάδοσις τοῦ ψυχorroαγοῦντος· ἐφόδιον ὁδοπορίας.

vibord (ναυτ.) περιφραγμα τοῦ καταστρώματος ἐκ σανίδων κ. παραπετόν.

vibrant, e, πάλλων, κραδαινόμενος, δονούμενος.

vibration, θ. δόνησις, παλμός, κραδασμός.

vibrer, ῥ. οὐδ. κραδαίνομαι, πάλλω, δονοῦμαι.

vibrion, εἶδος ἐγγυματικῶν ζώων.

vicairie, ἐπίτροπος, τοποτηρητής, κληρικός, ἐφημέριος· grand—, γωρεπίσκοπος, τοποτηρητής ἀρχιερέως ἕξαρχος.

vicariat, χωρεπισκοπή, τὸ ἀξιωμα τοποτηρητοῦ ἀρχιερέως, ἐξαρχία, ἐφημερία.

vicarier, ῥ. οὐδ. ἐπιτροπεύω κληρικόν, εἶμαι τοποτηρητὴς αὐτοῦ, ἐξαρχεύω.

vice, ἐλάττωμα·—de style, ἐλάττωμα ὕφους, λόγου·—κακὴ ἔξις, ἀκολασία, κακία· flétrir le—, στηλιτεύω τὴν κακίαν· croupir dans le—, κυκλιόμαι ἐν τῷ βορβόρῳ τῆς ἀκολασίας.

vice—(μόριον ἐν συνθέσει) ὑπο—, ἀντί.

vice-amiral, ἀντιναύαρχος.

vice-amirauté, θ. ἀντιναυαρχία.

vice-chancelier, ὑπογραμματεὺς.

vice-consul, ὑποπρόξενος.

vice-gérance, θ. ὑποδιεύθυνσις.

vice-gérant, ὑποδιευθυντής.

vice-légat, ἀντιπρεσβυτὴς τοῦ πάππα.

vice-legation, ἀντιπρεσβεία.

vicennial, e, αὐχ, εἰκοσαετής, κατ' εἰκοσαετίαν τελούμενος.

vice-présidence, θ. ἀντιπροεδρεία.

vice-président, ἀντιπρόεδρος.

vice-recteur, ἀντιπρύτανης.

vice-rectorat, ἀντιπρυτανεία.

vice-reine, θ. ἀντιβασίλισσα, γυνὴ τοῦ ἀντιβασιλέως.

vice-roi, ἀντιβασιλεύς.

vice-royauté, ἀντιβασιλεία.

vice-versa, τὰνάπαλιν, ἀντιστρόφως.

vicier, ῥ. ἐν. διαφθείρω, παραμορφῶ, νοθεύω.

vecieusement, διεσθαρμένως, ἀκολάστως, φαύλως—πλημμελῶς.

vecieux, euse, φαῦλος, ἀκόλαστος, κακὸς ἔχων ἔξεις·—νενοθυμένος·—πλημμελής, ἀτελής, ἀνώμαλος·—(ἐπὶ ἵππων) ἀτίθαστος, ἐλαττωματικός.

vicinal, e, γειτονικός· chemin—, ὁδὸς συνδίουσα τὰς κώμας, τὰ χωρία.

vicinalité, θ. γειτονικότης.

vicissitude, ἡ ἀλλεπάλληλος, τακτικὴ μεταβολή· les—des saisons, αἱ μεταβολαὶ τῶν ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ·—ἀστασία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων· les—s de la fortune, τὸ ἀγγίστροφον, τὸ ἀστατον τῆς τύχης, αἱ περιπέτειαί αἱ δυστυχίαι.

vicomte, ὑποκόμης.

vicomté, θ. ὑποκομητεία, ὁ τίτλος ἢ ἡ περιοχὴ τῶν γαιῶν ὑποκόμητος.

vicomtesse, ὑποκόμησσα.

victimaire, ὁ σφαγέυς, ἱεροθύτης τῶν σφαγίων ἢ θυμάτων ἐταῖς θυσίαις.

victime, θ. ἱερεῖον, θῦμα, σφάγιον· (μεταφ.) ἄνθρωπος πάσχων, ζημιούμενος ἢ καταστρεφόμενος χάριν τῶν συμφερόντων ἄλλου· être—d'une intrigue, γίνομαι θῦμα μηχανορραφίας.

victimier, ῥ. ἐν. καθίστημι τινα θῦμα, ἀντικείμενον γέλωτος, χλευάζω.

victoire, θ. νίκη, θρίαμβος·—ὑπερέρτεις·—(μεταφ.) remporter la—sur ses passions, νικᾶν τὰ ἑαυτοῦ πάθη.

victorial, e, νικητήριος, ἐπὶ νίκη τελούμενος, ἑορταζόμενος.

victorieusement, νικηφόρως, θριαμβευτικῶς·—ἐπιτυχῶς.

victorieux, euse, νικητής-τρια, νικηφόρος, τροπαιοῦχος.

victuaille, θ. σίτισις, ἐφόδ.α, ζωοτροφία.

victuailler (ἀρχ.) τροφοδοτής, φροντιστής, τανῦν pourvoyeur

vidame, (κατὰ τὸν μεσαιῶνα) ἐπίτροπος κοσμικὸς καὶ ἀρχηγὸς τῶν στρατευμάτων ἐπισκόπου.

vidame, ἀρσ. ἢ vidamie, θ.

ἀξίωμα τοῦ κοσμικοῦ ἐπιτρόπου ἀρχιερέως.

vidange, θ. κένωσις· πίθος, βαρέλιον κενόν· — πληθ. ἀκαθαρσίαι ἀποπάτου.

vidangeur, κοπρολόγος, ἐκκενωτής τῶν ἀποπάτων.

vide, κενός, κ. ἄδειος· bourse—, κενόν βαλάντιον· espace—, κενόν διάστημα, αἰθήρ· —(μεταφ.) coeur—, καρδία κενή αἰσθήματος, ἄστοργος· tête—, κεφαλή κενή, ἄνευ ἰδεῶν· οὐσ. le—, τὸ ἀγανές, τὸ ἄπειρον διάστημα, τὸ κενόν· —(μεταφ.) τὸ μάταιον· le— des grandeurs, ἡ ματαιότης τοῦ μεγαλείου· —στέρησις· sa mort fait un grand—, ὁ θάνατος αὐτοῦ ἀφῆκε μέγα κενόν· à—, κενῶς, μηδενός περιεχομένου.

vide-bourelle, οἰκίσκος ἐξογκιχός μετὰ κήπου πλησίον τῆς πόλεως.

vide-poches, κιβώτιον εἰς ὃ ἐναποτίθενται τὰ συνήθως ἐν τῷ θυλακίῳ φερόμενα.

vider, ῥ. ἐν. κενῶ, ἐκκενῶ, κ. ἀδειάζω· —un tonneau, ἐκκενῶ πίθον, κ. βαρέλιον· —les lieux, ἐκβάλλω τὸ πλῆθος, ἐκκενῶ τὸν τόπον διὰ τῆς βίας· —une volaille, κενῶ τὰ ἐντόσθια πτηνοῦ, ὄρνιθος· —un compte. un différend, ἐκκαθαρίζω, ἐξοφλῶ λογαριασμόν, διαφορὰν τινα.

vidrecome, μέγα ποτήριον.

viduité, θ. γηρεία.

vie, θ. ζωή· —βίος· —courte, βίος βραχύς· —heureuse, βίος εὐδαίμων· —τροφή· chercher sa—, ζητεῖν τὰ πρὸς τὸ ζῆν· —ἐπάγγελμα· embrasser la vie—, ἀσπάζομαι τὸν μοναστικὸν βίον· —βιογραφία· les—des saints, οἱ βίοι τῶν ἁγίων, τὸ συναξάριον· la—future, ἡ μέλλουσα ζωή, ἡ αἰώνιος· faire la—, ἐντροφᾶν ἐν ταῖς σαρκικαῖς ἡδοναῖς,

ζῆν ἀσώτως· tableau plein de—, εἰκὼν ζωηροτάτη· de ma—, ἀφ' οὔτου ὑπάρχω, ἐν ὅσῳ ζω· pension, bail à—, σύνταξις, ἐνοικίαισις, ἰσόβιος.

vieil, πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου ἀντὶ vieux, ὅπερ ἰδέ.

vieillard, πρεσβύτερος, γέρον.

vieille, θ. γραῦς, γραῖα.

vieillerie, θ. παλαιὰ σκευή· —γρυμμή, γρυτάρια, παλαιὰ φορέματα· —(μεταφ.) ἰδέαι παλαιαί, τετριμμένα, κ. σκουριασμένα.

viellesse, θ. τὸ γῆρας, κ. τὰ γηρατειά, γεράματα· —οἱ γέροντες· la—est chagrine, τὸ γῆρας εἶναι μεμφίμοιρον, κ. γρυνιάρικον.

vieillir, ῥ. οὐδ. γηράσκω, κ. γερνῶ· παλαιοῦμαι· cette mode vieillit, ὁ συρμός οὗτος παλαιοῦται· —ῥ. ἐν. καθιστῶ ἢ δεικνύω γέροντα πρὸ τῆς ὥρας.

vieillissant, e, γηράσκων.

vieillissement, τὸ γηράσκειν· πορακμή, παλαιώσεις.

vieillot, otte, ὁπωσοῦν γέρον, γεροντοφανής, γεροντάκι.

vielle, θ. τροχήλατός τις σαμβύκη, τῶν ἐπαιτιῶν λύρα, ὄργανον ἄγνωστον ἐν Ἑλλάδι.

vieller, ῥ. οὐδ. σαμβυκίζω.

vielleur, σαμβυκιστής.

viennois, e, Βιενναῖος.

vierge, παρθένος· κόρη ἄγαμος, ἀγνή· —τὸ ἕκτον σημεῖον ἢ ἀστερισμός τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου ἢ Παρθένος· —la Sainte Vierge, ἡ Παναγία Παρθένος· ἐπιθ. forêt—, δάσος μηδέποτε ὑλοτομηθέν· terre—, γῆ μηδέποτε καλλιεργηθεῖσα· huile—, ἔλαιον ἐξαχθέν ἐκ τῶν ἐλαιῶν ἄνευ πίεσεως.

vieux, καὶ πρὸ φων. ἢ h ἀφώνου vieil, θηλ. vieille, γέρον, γραῖα, ἡλικιωμένος, προβεβηκώς· —παλαιός, ἀρχαῖος· vieux soldat, πα-

λαιός ἢ γέρων στρατιώτης, *viel ami*, παλαιός ἢ γέρων φίλος· *vieux meuble*, παλαιὸν ἢ πεπαλαιωμένον ἐπιπλόν· — *vieux château*, ἀρχαῖον φρούριον ἢ ἔπαυλις ἀργοντος τεταγισμένη τῆς τιμαριωτικῆς ἐποχῆς· *vieux proverbe*, παλαιὰ ἢ ἀρχαία παροιμία· — οὗτος· *presbution*, γέρων· ἡλικιωμένος ἄνθρωπος· *mon* —, καλέ μου, φίλε μου· *le vaut bien le nouveau*, τὸ παλαιὸν ἀξίζει ὅσον καὶ τὸ νέον.

vif-ive, ζῶν ἐμψυχος, κ. ζωντανός· — (μεταφ.) ζωτήρος, εὐρωστος· *enfant* —, παιδίον ἀνήσυγον, ἀεικίνητον· — ὄξυς, ὄξυνους· *d' une imagination* — *ive*, ἐπινοῆσαι ὄξυς, φαντασίαν ἔγων ζωτηράν· — ἔγων πολλήν ἐκφρασιν· *oeil* —, ὄφθαλμός ζωτήρος· *attaque* — *ive*, προσβολή ζωτηρά, σφοδρά, ὀρμητικῆ· *eau* — *ive*, ὕδωρ ῥέον ἐκ τῆς πηγῆς· *foi* —, πίστις ζῶσα, ἤτοι ἀκλόνητος· *haie* — *ive*, φράκτις ἐκ βάτων καὶ θάμνων ἀκανθωδῶν θαλλόντων, περτυεμένων· *chaux* — *ive*, ἀσδέστης ἄδρεκτος· — *ive arête*, γωνία ξυλίνη ἢ λιθίνη μὴ ἀμβλυθεῖσα, ὄξεϊα· *trancher dans le* —, κόπτω τὴν σάρκα ζῶντος σώματος· — (μεταφ.) *piquer au* —, πλιγόνω τινὰ ἠθικῶς τὴν καρδίαν· *des propos* —, λόγοι ὀριμεῖς, θυμώδεις· *de vive force*, βία, διὰ τῆς βίας· *vive douleur*, βαρὺ ἄλγος· *entrer de vive force dans les maisons*, εἰς τοὺς οἴκους εἰσέρχομαι διὰ τῆς βίας· *de vive voix*, προφορικῶς.

vif-argent, ὑδράργυρος.

vigie, θ. σκοπιωρὸς ναύτης.

vigigraphe, ναυτοτηλέγραφος.

vigilamment, ἀγρύπνως, ἐγρηγορότως, προσεκτικώτατα.

vigilance, θ. ἐγρηγορήσεις, ἀγρυπνία, ἀγρυπνον ὄμμα. προσύλαξις, προσοχή.

vigilant, e, ἀγρυπνος, προσεκτικώτατος.

vigile, θ. παραμονή ἑορτῆς.

vigne, θ. ἄμπελος· ἄμπελών· *il est dans la—du seigneur*, εἶναι ἔς τὸ κέφι.

vigneron, οἶνος, ἀμπελοεργός.

vignette, θ. κόσμημα βιβλίου.

vignoble, μεγάλη ἔκτασις ἀμπελώνων· ἐπίθ. *pays* —, ἀμπελοεργὸς γῶρα.

vigogne, ἡ προβατοκάμηλος τοῦ Περσῶ.

vigotte, θ. φυλλώματα κοσμηματικὰ ἐν βιβλίοις.

vigouusement, ἐρωμένως, ῥωμαλέως, εὐρώστως, ἐντόνως, καρτερῶς, κ. δυνατά.

vigoureux, euse. ῥωμαλέος, εὐρωστος, δυνατός· — ἐντονος, ζωτήρος· ἐκφραστικός.

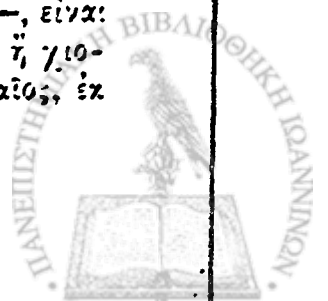
viguerie, θ. δικαστικὴ ἐξουσία ἐν τισὶ τῶν νοτίων ἐπαρχιῶν πρὸ τοῦ 1789.

vigueur, θ. ῥώμη, εὐρωστία, δύναμις, ἰσχύς, ὁ τόνος κυρίως τε καὶ μεταφ. — *du corps*, σωματικὴ ῥώμη· — *de l' esprit*, δύναμις τοῦ πνεύματος, τοῦ ὕψους· *être en—, ισχύειν*· *cette loi n' est plus en—*, οὗτος ὁ νόμος δὲν ἰσχύει πλέον.

viguiet, δικαστὴς ἐν τισὶ τῶν νοτίων ἐπαρχιῶν τῆς Γαλλίας πρὸ τοῦ 1789.

vil, e, οὐδενὸς ἀξίος, οὐτιδανός, μηδαμινός, εὐτελής· — ἀγρεῖος, γαμερπῆς, ἀγενής· *âme* —, ψυχὴ ἀγενής, γαμερπῆς, ἀγρεῖα, βδελυρά· *à—prix*, ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς.

vilain, e, ἐλεεινός τὴν ὄψιν, δυσειδής, ἀσχημὸς· — κακός, δυσάρεστος· μογθηρὸς, *un—homme*, πονηρὸς, κακὸς ἄνθρωπος· *il fait un—temps*, ἢ ἀπλῶς· *il fait—*, εἶναι ἄθλιος καιρὸς· ὁτλ. βρέχει ἢ χιονίζει κτλ. — (τὸ πάλαι) χυδαῖος, ἐκ

των πολλῶν, τοῦ ὄγλου· les nobles et les—s, οἱ εὐγενεῖς ἢ εὐπα-
τρίδαι καὶ ὁ λαός.

vilainement, ἀθλίως, ἐλεει-
νῶς, ἀχρείως, κακῶς.

vilebrequin, εἶδος τερέτρου,
τρομπανίου.

vilement, φάυλως, ἀνελευθέ-
ρως, ταπεινῶς, χαμερπῶς.

vilenie, θ. πράξις χαμερπῆς, ἀγε-
νής· πληθ. des—s, αἰσχρολογίαι.

vileté, ἢ **vilité**, θ. τὸ εὐτελές,
μηδαιμινότης· τὸ εὐωνον, εὐθηνία
πράγματός τινος.

vilipender, ῥ. ἐν. ἐφαυλίζω,
καταφρονῶ, περιφρονῶ, ἐξευτελίζω·

villa, θ. ἔπαυλις, ἀγροτική οἰκία.

village, κώμη, χωρίον· gras—,
κωμόπολις.

villageois, θ. κωμήτωρ, χω-
ρικός, ἀγροικός, ἀγρότης.

villanelle, θ. εἶδος βουκολικοῦ
ποιήματος.

ville, θ. πόλις, κ. χώρα· ἢ ἐν τῇ
πόλει κατοικία, οἰκησις, διατριβή·
—τὰ τῶν ἀστῶν ἔθνη, ὁ βίος· je
préfère la—à la campagne, προ-
τιμῶ τὸν ἐν τῇ πόλει βίον τοῦ ἐν
τοῖς ἀγροῖς· toute la—est sur
pied, ἅπασα ἡ πόλις (τουτέστιν
ἅπαντες οἱ κάτοικοι αὐτῆς) εἶναι ἐπὶ
ποδός.

villégiature, θ. ἡ θερινὴ ἐν
τοῖς ἀγροῖς διατριβή, θερινὴ δια-
μονή ἢ καταφύγιον.

villette, θ. πολίχνη, μικρὰ πόλις.

vimaire, βλάβη δάσους ὑπὸ κα-
ταιγίδος.

vin, οἶνος, κ. κρασί· vin de quin-
quina, οἶνος τῆς κίνας, στομα-
χικός· être pris de—, ἐν μέθῃ εἶ-
να! τινα· être entre deux—s, ἡμι-
μεθῇ εἶναι, κ. στὸ κέφι· —du cru,
οἶνος αὐθιγενῆς, ἐγγώριος· petit—,
ἡ τρύξ, οἶνος ἐλαφρός· esprit de
—, οἰνόπνευμα, κ. σπέρτο· por-

ter bien son—, ἀντέχειν εἰς πο-
τόν, μὴ μεθύειν εὐκόλως· cuver
son—, ἀποκοιμᾶσθαι πρὸς διάλυ-
σιν τῆς μέθης· sac à—, μέθυσος,
κ. κρασοκανάτας, κρασοπατέρας.

vinage, ἀνάμιξις οἰνοπνεύματος
εἰς οἶνον.

vinaigre, ὄξος, κ. ξεῖδι.

vinaigrer, ῥ. ἐν. ἀρτύω μὲ ὄξος.

vinaigrerie, θ. ὄξοποιεῖον.

vinaigrette, θ. ἔμβαμμα μὲ ὄ-
ξος, ἔλαιον, ἄλας κτλ.—ἀρχαῖόν τι
εἶδος διτρώγου ἀμαξίου.

vinaigrier, ὄξοποιός, ὄξοπώλης.

vinaiere, vaisseau—, οἰνοδόχον
ἀγγεῖον.

vinasse, θ. οἶνος ἀδύνατος.

vincible, εὐνίκητος.

vindas (-dasse) βαρουλκός, ἐρ-
γατοκύλινορος πλοίου, κ. ἐργάτης
ἢ μποτσαργάτης.

vindicatif, ive, φιλέδικος, ἐκ-
δικητικός, τιμωρητικός, μνησίκακος.

vindicativement, ἐκδικητι-
κῶς, τιμωρητικῶς.

vindicté, ἡ ὑπὸ τῆς εἰσαγγε-
λίας καταδύξις τοῦ ἐγκλήματος,
δημοσία τιμωρία.

vinéal, ἀμπελοφυής.

vinée, θ. συγχομιδὴ οἴνου, τρυ-
γητός.

viner, ῥ. ἐν. προστίθῃμι οἰνό-
πνευμα εἰς οἶνον.

vinette, θ. οἶνος ἐκ στεμφύλων.

vineux, euse, (ἐπὶ οἴνου) δυνα-
τός, σφοδρός· —οἰνίζων, οἰνώδης,
οἰνόχρους, οἴνου ἀπόζων.

vingt (προφ. vin) εἴκοσιν· —
francs, εἴκοσι δραχμαί· πολλαπλα-
σιαζόμενον ὑπὸ προηγουμένου ἀριθ-
μοῦ δέγεται τὸ σημεῖον τοῦ πληθ.
s, ἐὰν δὲν ἀκολουθῆται ὑπὸ ἀριθμη-
τικοῦ ἐπιθέτου, οἶον· quatre-vingts
hommes, ὀγδοήκοντα ἄνδρες· μένει
δὲ ἀμετάβλητον ἐὰν ἀκολουθῆται
ὑπὸ ἄλλου οἶον· quatre-vingt-

dix chovauk, έννενήκοντα ἔπποι· ἔτι δὲ καὶ ὅταν λαμβάνηται ὡς τακτικὸν ἀριθμητικόν, οἶον· chapitre quatre-vingt, κεφάλαιον ὀγδοηκοστόν·—καὶ ἐπὶ χρονολογίας ἀμετάβλητον· l'an mil sept cent quatre-vingt, τῷ 1780· οὗτ. le— du mois, ἡ εἰκοστὴ τοῦ μηνός· — et un, εἶδος γαρτοπαιγνίου, τὸ εἰκοσιένα. Μεταξὺ τοῦ vingt καὶ τοῦ un παρεντίθεται ὁ σύνδεσμος et (καὶ) οἶον vingt et un, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς, vingt-deux, vingt-trois κτλ.

vingtaine, θ. εἰκάς, εἰκοσάς, κ. εἰκοσαριά.

vingtième, εἰκοστός·—οὗτ. ἐν εἰκοστῷ ἢ εἰκοστημόριον $\frac{1}{20}$.

vinicole, ἀμπελοουργικός, οἴνοχόος.

viniculture, θ. ἀμπελοουργία.

vinefère, οἴνοφόρος.

vinification, θ. οἴνοποιία.

viol ἢ **violement**, βιασμός·—d'une femme, ἢ βία συνουσία μετὰ γυναϊκός·—d'une vierge, τὸ παρθένον βία διακορευσαι· le rapt et le—, ἀρπαγή καὶ βιασμός.

violacé, e, ἰοειδής, ἰόχρους, κ. μενεξελής.

violat, ἔλαιον καὶ πᾶν φέρον εὐωδίαν ἴου.

violateur, trice, παραβάτης, —τις νόμου, δικαίων.

violation, θ. παράβασις, καταπάτησις, ἀθέτησις, παρενομία, παρασπύδησις.

violâtre, ὑποῖδχρους.

viole, ἐπτάχορδον ψαλτήριον, βιολίον, κ. βιόλα.

violement, ἰδὲ viol καὶ violation.

violemment, βία, βιαίως, διὰ τῆς βίας·—σφοδρά, δυνατά, με ὀρμήν.

violence, θ. βία, ὀρμή, σφοδρό-

της· la — des vents, ἡ βία τῶν ἀνέμων· la—des passions, ἡ σφοδρότης τῶν παθῶν·—βία, τουτέστι καταπάτησις τοῦ δικαίου, τοῦ νόμου, ἀνθαιρεσία, καταναγκασμός· employer la—, βία χρῶμαι· faire —à la loi, βιάζω, ἤτοι στρεβλῶ τὸν νόμον, δίδω εἰς αὐτὸν βεβιασμένην σημασίαν· se faire—, ἀναγκάζειν, βιάζειν ἑαυτὸν, πείθειν ἑαυτὸν ἄκοντα.

violent, e, βίαιος, σφοδρός, ὀρμητικός· discours—, λόγος ὀρειμύς, βίαιος, στιβαρός καὶ ὀρμητικός· mort—e, βίαιος θάνατος, ἐκ φόνου τυγαίου ἢ διὰ χειρὸς φονέως.

violenter, ῥ. ἐν. ἀναγκάζω, βία χρῶμαι.

violier, ῥ. ἐν. παραβιάζω, ἀθετῶ, καταπατῶ·—βιάζω, ἀναγκάζω,

violet, ette, ἰόχρους, ἰοειδής, ἰοθαλής, κ. μενεξελής.

violette, θ. (βοτ.) τὸ ἴον, κ. δ μενεξές.

violier (βοτ. ἄνθ.) τὸ φλόγιον, κ. βιόλα.

violon, τὸ τετράχορδον, κ. βιολίον·—ὁ κρούων τὸ βιολίον, κ. βιολιστής· paver les—s, πληρόνω τὰ ἔξοδα·—εἶδος σουλακῆς παρὰ σταθμὸν ἀστυνομικόν.

violoncelle, θ. βαρύτονον τετράχορδον, βάρβιτος, βιολονσέλλο.

violoncelliste, ὁ τὸ βαρύτονον τετράχορδον κρούων.

violoniste, ἔξοχος βιολιστής.

viorne, θ. (βοτ.) κληματίτις.

vipère, ὄφις ἢ ἔχιδνα, κ. ὄγεντρα·—(μεταφ.) langue de—, φιλοκατήγορος, κακόλογος, συκοφάντης, φαρμακερὰ γλῶσσα.

vipereau, μικρὰ ἔχιδνα.

vipérin, e, ἔχιδνιος, ἔχιδνωδής, langue—e, γλῶσσα φαρμακερά.

vipérine, θ. (βοτ. φ.) τὸ ἔχιδνιον, κ. φειδόχορτον·—(ὀρυκτ.) ὁ ἔχιτης λίθος πολύτιμος.

virago, θ. ἀντιάνειρα, κ. ἀνδρογυναίκα, ἀνδρουτσα.

virelai, ἀργαῖόν τι εἶδος Γαλλικοῦ ποιήματος.

virement, στροφή· μεταβολή, κ. γύρισμα·—(ναυτ.) πλοίου μεταστροφή, κ. πότζα, πόδισμα·—(μεταφ.) ἀλλαγὴ φρονήματος ἢ κόμματος·—μεταφορὰ χρέους·—μεταφορὰ πιστώσεώς τινος τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς κεφάλαιον ἄλλης χρήσεως.

virer, ῥ. οὐδ. στρέφομαι, κ. γυρίζω·—(ναυτ.)—de bord, περιάγω, μεταστρέφω τὸ πλοῖον, ἀνακρούουσι πρύμναν, κ. ποδίζω·—(μεταφ.) ἀλλάσσω γνώμην φρόνημα ἢ κόμμα.

vireux, euse, δηλητήριος.

virevolte, θ. (ἱππική) στροφή καὶ περιστροφή ταχεία, ὄρομη καὶ παλινδρομή.

virginal, e, παρθενικός· lait—, κοσμητικὸν πρὸς λεύκανσιν τοῦ προσώπου ὕδωρ.

virginalement, παρθενικῶς.

virginie, θ. καπνὸς τῆς Βιργινίας, μιᾶς τῶν Ἠνωμ. Πολιτ. τῆς Ἀμερικῆς.

virginité, θ. παρθενία.

virgouleuse, θ. εἶδος χειμερινοῦ ἀπίου τακεροῦ.

virgule, θ. κόμμα, ὑποστιγμή.

viridité, θ. χλωρότης.

viril, e, ἀνδρικός· âge—, ἡ ἀνδρική ηλικία· âme—e, ψυχὴ ἀρενωπιή, ἰσχυρά, καρτερική.

virilement, ἀνδρικῶς.

virilité, θ. ἡ ἀνδρική ηλικία.

virole, μικρὸς μετάλλινος δακτύλιος, κρίκος περὶ τὴν λαβὴν ἐργαλείου.

virtualité, θ. ἡ αὐτοδύναμις, ἰσχύς, ἐνέργεια.

virtuel, elle, αὐτοδύναμος, αὐτενεργός, ἰσχύων, δυνάμενος.

virtuellement, δυνάμει, φύσει.

virtuose, θ. ἔχων μεγάλην ῥο-

πὴν καὶ ἱκανότητα διὰ τὴν μουσικήν, μουσοφιλής.

virtuosité, θ. ῥοπή καὶ ἱκανότης διὰ τὴν μουσικήν.

virulence, φαρμακερότης, δεινότης, ὀργή, πικρία.

virulent, e, ἰώδης, μiasματικός, δηλητηριώδης, φαρμακερός, πυώδης·—βαίος, δεινός, πικρός, δηχτικός.

virus, ὁ ἴος, τὸ πυῶδες, τὸ μόλυσμα, τὸ μίasma· le—de la rage, τὸ δηλητήριο τῆς λύσσης.

vis, (βίς) θ. χοχλιοειδῆς ἤλος, χοχλίας, ἔλιξ, κ. βίδα.

visa, ἐπιθεώρησις, πιστοποίησης ἐγγράφου.

visage, ὄψις, πρόσωπον·—giant, φιλομειδῆς ὄψις·—pouveau, νέηλος, ἄγνωστος.

vis-à-vis de, ἀπέναντι, ἀντικρῦ· se placer— qqn, τίθεμαι ἀπέναντί τινος·—καὶ ὡς ἐπίρρ. je demeure—, κατοικῶ ἀπέναντι·—οὐσ. (ἐν ὀρχήσει) ὁ ἀπέναντί τινος χορεύων.

viscéral, e, aux, ἐγκοίλιος, ἐντερικός, σπλαγγινικός.

viscère, σπλάγγνον.

viscosité, θ. τὸ κολλῶδες, γλοιῶδες, ἰξῶδες, γλισχρότης.

visée, θ. διεύθυνσις τοῦ βλέμματος, σκόπευσις·—(μεταφ.) τὸ πρὸς ὃ ἀποβλέπει, ἀφορᾶ, σκοπεύει τις, βλέψις, σκοπός, σκοπούμενον.

viser, ῥ. ἐν. σκοπεύω διὰ τοῦ ὄπλου·—(μεταφ.) ἀποβλέπω εἰς τι, ἐφλεμαι, ἀντιποιοῦμαι τινος·—ῥ. οὐδ. λαμβάνω γνώσιν πράγματός τινος, ἐπιθεωρῶ αὐτὸ καὶ πιστοποιῶ διὰ τῆς υπογραφῆς μου.

visibilité, θ. τὸ ὁρατόν, ὁρατότης.

visible, ὁρατός, κ. φανερός·—(μεταφ.) προφανής, πρόδηλος.

visiblement, ὁρατῶς, κ. φανερῶς.

visière, θ. προσωπεῖον τῆς περι-
κεφαλαίας, προσκόπιον· —(μεταφ.)
rompre en —, προσβάλλω, ἐναν-
τιοῦμαι τινι, ὑβρίζω αὐτόν· donner
dans la—de qqη, ἐμπνέω τινὶ ἔρω-
τα·—σκόπευτρον τοῦ ὄπλου.
vision, θ. ὄψις, ὄρασις·—ὄπτα-
σία, ὄραμα· les —s des prophè-
tes, αἱ ὄπτασίαι τῶν προφητῶν.
visionnaire, ὄραματιστής, ὁ
βλέπων ὄπτασίας· —(μεταφ.) φαν-
ταστικός, φαντασιοκόπος, ὁ ἔχων
ἀλλοκότους ἰδέας.
visir, ἰδὲ vizir.
visitandine, θ. μοναχὴ τοῦ
τάγματος de la Visitation, ὃ ἰδέ.
visitation, θ. ἑορτὴ εἰς ἀνά-
μνησιν τῆς ἐπισκέψεως τῆς Παρθέ-
νου Μαρίας εἰς τὴν Ἐλισάβετ, μη-
τέρα τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου.
visite, θ. ἐπίσκεψις φίλου, ξένου,
ιατροῦ·—ἐξέτασις, ἔρευνα·—domi-
ciliaire, κατ' οἶκον ἔρευνα·—pas-
torale, περιοδεία ἐπισκόπου ἀνά
τὴν ἑαυτοῦ ἐπαρχίαν.
visiter, ρ. ἐν. ἐπισκέπτομαι,
προσέρχομαι, χαιρετίζω, φοιτῶ·—
un ami, un malade, un pauvre,
un musée, ἐπισκέπτομαι φίλον, ἀ-
σθενῆ, πένητα, μουσεῖον κτλ. ἔρευ-
ναν ἢ κατ' οἶκον ἔρευναν ποιοῦμαι.
visiteur, ἐπισκέπτης· — ἔρευ-
νητής.
vison, θ. εἶδος ἰκτίδος.
vison-visu, ἀπέναντι ἀλλήλων,
πρόσωτον πρὸς πρόσωπον.
visqueux, euse, γλίσχρος,
γλοιώδης, ἰξώδης, κολλώδης.
vissage, ἡ διὰ κοχλίου σύμπη-
ξις, καθήλωσις, κ. βίδωμα.
visser, ρ. ἐν. διὰ κοχλίου συμ-
πήγνυμι, κ. βιδώνω.
visuel, elle, τῆς δράσεως, ὀπτι-
κός· le nerf—, τὸ ὀπτικὸν νεῦρον.
vital, e, eux, ζωτικός· — [με-

ταφ.] οὐσιώδης, θεμελιώδης ἀναγ-
καῖος, ἀπαραίτητος· les forces—es
d' un pays, αἱ ζωτικαὶ δυνάμεις
χώρας τινός.

vitalement, ζωτικῶς.

vitalité, θ. ζωτικότης.

vite, ταχύς, ὠκύς, ὀξύς, γοργός·
—ἐπίρρ.—ταχέως· parler—, mar-
cher—, ὁμιλεῖν, βαδίζειν ταχέως.

vitelotte, εἶδος γεωμήλου μετὰ
φλοιοῦ ξοδόχρου.

vitement, ταχέως.

vitesse, θ. ταχύτης, τάχος.

viticole, ἀμπελοργός, ἀμπε-
λοργικός.

viticulteur, ἀμπελοργός.

viticulture, θ. ἀμπελοργία.

vitrage, αἱ τῶν θυρῶν καὶ θυ-
ρίδων ὑελοὶ, ὑελώματα· ὑάλινον
διάφραγμα.

vitrail, πληθ. vitraux, αἱ πι-
κίλαι τῶν μεγάλων θυρίδων ναοῦ
ὑαλοὶ.

vitre, τετράγωνον ὑάλου θυρίδος,
κ. τζάμι· casser les—s, λέγω ὅτι
τύχη, τὰ εἰς ἀμάξης.

vitré, e, ὑελώδης· humeur—
ée, ὑελώδης χιτῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ·
l'electricité—ée, ἠλεκτρισμός· ἀ-
ναπτυσσόμενος διὰ τῆς προστριβῆς
ὑάλου.

vitrer, ρ. ἐν. ὑελώ, ὑελοῦς ἐντί-
θημι, κ. περνῶ ὑαλίξ.

vitrierie, θ. ὑαλοποιεῖα.

vitrescible, ὑαλοποιήσιμος.

vitrescibilité, θ. ἡ πρὸς ὑέ-
λωσιν τηκτικότης.

vitreux, euse, ὑελώδης.

vitrier, ὑελοτέχνης, ὑελοθέτης.

vitrière, ἡ γυνὴ τοῦ ὑελοτέ-
χνου, ὑελοθέτου.

vitriifiable, ὑαλοποιήσιμος· du
sable—, ὑαλίτις ἄμμος.

vitrication, θ. ὑαλοποίησις·
τὸ ὑαλοποιηθῆν.

vitrier, ρ. ἐν. ὑαλοποιῶ, με-

ταβάλλω εἰς ὕαλον διὰ τῆς τήξεως.
vitrine, θ. ἐμπορικῶ ὑαλώματα, τὰ πρὸς ἐπίδειξιν ἐμπορεύματα ἐπικαλύπτοντα.

vitriol, θεικὸν ἄλας· θεικὸς σίδηρος· huile de—, θεικὸν ὄξύ.

vitriolé, e, περιέχων θεικὸν ὄξύ.

vitriolerie, θ. κατάστημα, ἐρνοστάσιον θεικῶ ὀξέος.

vitriolique, ἀνήκων εἰς τὸ θεικὸν ὄξύ.

vitupérer, ρ. ἐν. (ἀρχ.) μέμφομαι, ψέγω.

vivace, ζωτικός· μακρόβιος· ζωρός, ζωῆς πλήρης· plante—, φυτόν μακροχρόνιον.

vivacité, θ. μακροχρόνιος, εὐκίνησις·—(μεταφ.) ζέσις, σφοδρότης·—des passions, ἡ τῶν παθῶν ὁρμή·—d' esprit, ὀξύνοια·—du teint, ζωρότης τοῦ χρωτός, τοῦ χρώματος·—ἐλαφρὰ ὀργή, παραφορά· réprimer ses—s, καταστέλλειν τὰς ἑαυτοῦ παραφοράς.

vivandier, ière, ὁ τοῦ στρατοῦ ὀψοπώλης ἢ κάπηλος.

vivant, e, ζῶν, κ. ζωντανός·—(μεταφ.) langue—e, γλῶσσα ἐκ τῶν ὀμιλουμένων, τῶν συγγρόνων, νέα, ζῶσα· portrait—, εἰκὼν ὁμοιότητι· de mon—, ζῶντος ἐμοῦ· quartier—, συνοικία ἐνθα πολλὴ κίνησις ὑπάρχει·—ous. les—s et les morts, οἱ ζῶντες καὶ οἱ νεκροί, bon—, ἄνθρωπος φιλήδονος, εὐθυμος.

vivat (βιβατ) (Λατ.) ζήτω!—ous. ἀνευφημία, ζητωκραυγή· πληθ. des—, ζητωκραυγαί.

vive, ζήτω!—le roi, ζήτω ὁ βασιλεύς.

vive, ἰχθύος ὄνομα.

vive-Dieu! μὰ τὸν Θεόν!

vivement, ζωηρῶς· μετὰ ζέσεως, προθύμως· presser—, κατεπιείγω σφοδρῶς· être—touché, συγκινεῖσθαι βαθέως.

viveur, ἀκόλαστος, ἄσωτος, φιλήδονος.

vivier, ἰχθυοτροφεῖον.

vivide, ζωηρός, (ἐπὶ χρωμ.) λαμπρός.

vivifiant, e, ζωογόνος, ζωοποιός.

vivification, θ. ζωογόνησις, ζωοποιήσις.

vivifier, ρ. ἐν. ζωογονῶ, ζωοποιῶ, παρέχω ζωὴν· Dieu vivifie toutes choses, ὁ Θεὸς ζωοποιεῖ, ζωογονεῖ τὰ πάντα·—(μεταφ.) καθίστημι ζωηρόν, παρέχω δύναμιν· le soleil vivifie les plantes, ὁ ἥλιος ζωογονεῖ ἢ καθιστᾷ ζωηρὰ τὰ φυτὰ.

vivipare, ζωοτόκος, ζῶντα τίκτουσα.

vivisection, θ. ἀνατομία ἐπὶ ζώντων πλασμάτων.

vivoter, ρ. οὐδ. ζῶ εὐτελῶς, πτωχῶς, κ. στενοχωρημένα, ὅσον ἀποζῆν.

vivre, ρ. οὐδ. (vivant, vécu, je vis, nous vivons, je vécu). ζῶ, ὑπάρχω ἐν τῇ ζωῇ·—de son travail, διατρέφεσθαί τινα ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς ἰδίας ἐργασίας·—sainte-ment, ζῆν ἀγίως, ἀμέμπτως·—de légumes, τρέφεσθαι ἐκ λαχανικῶν· savoir—, γινώσκειν τὸν τρόπον τοῦ κοσμίως καὶ κομφῶς φέρεσθαι·—(μεταφ.) διαρκεῖν· sa gloire vivra éternellement, ἡ δόξα αὐτοῦ θέλει ζῆσει αἰωνίως· apprendre à—à qqn, διδάσκω τινα τὸ καθῆκον, τιμωρῶ αὐτὸν διὰ τὰ ἀδικήματά του· qui vive? (κραυγὴ φρουροῦ) τίς εἶ! ; être toujours sur le—, εἶναί τινα αἰεὶ ἄγρυπνον.

vivre, οὐσ. τροφή· le—et le vêtement, τροφή καὶ ἐνδυμασία·—πληθ. τὰ τρόφιμα, αἱ ζωοτροφῆαι· les—s sont chers, τὰ τρόφιμα πωλοῦνται ἀκριδᾷ

vizir ἢ visir. (τουρκ.) πρωθυπουργός τοῦ σουλτάνου τῆς Τουρκίας, βεζίρης.

viziriat ἢ visiriat, ἡ πρωθυπουργία τοῦ Ὄθωμ. πρωθυπουργοῦ, βεζυρία.

vlan! (ἐπὶ διηγῆσεως) νά! τάπ!

vocable, λέξις· tous les —s d'une langue, πᾶσαι αἱ λέξεις γλώσσης τινός·—κλησίαι, ὄνομα τοῦ ἀγίου, ὑφ' οὗ τὸ ὄνομα ἔκτισται ἐκκλησία τις· église sous le —de Saint Jean, ἐκκλησία ὁ Ἅγιος Ἰωάννης.

vocabulaire, λεξικόν, λεξιλόγιον.

vociférateur, trice, κραύγαστος, φωνακλᾶς.

vocal, e, aux, ἔμφωνος, φωνητικός.

vocalement, ἐμφώνως, φωνητικῶς.

vocalisateur, trice, φωνασκητής, ὁ γυμναζόμενος ἐπὶ τῶν μουσικῶν φωνῶν.

vocalisation, θ. φωνασκία ἢ τοὶ ἄσκησις ἐπὶ τῶν φωνῶν τῆς μουσικῆς, ἐκφώνησις αὐτῶν.

vocalise, μουσικὴ γεγραμμένη πρὸς ἄσκησιν ὠδῆς, ὠδικὸν γυμνασμά.

vocaliser, ῥ. ἐν. φωνασκῶ, ἀναγινώσκω μουσικὴν ἄνευ τοῦ ἀπαγγέλλειν τὰ ὀνόματα τῶν φωνῶν.

vocatif, ἡ κλητικὴ πτώσις.

vocation, θ. κλήσις, ὁ προορισμός, ἡ προαίρεσις, ἡ τάσις ἣν αἰσθάνεται τις πρὸς τι ἐπάγγελμα.

vociférations, θ. κραυγαὶ μεθ' ὕβρειων, βοή, κραυγασμός.

vociférer, ῥ. οὐδ. βοῶ, κραυγάζω, ἀνακρίνω ὀργιζόμενος.

voeu, εὐχή, ὑπόσχεσις πρὸς τὸν Θεόν, κ. τάξιμον·—de chasteté, ἡ πρὸς παρθενίαν, τουτέστι τὸν μοναχικὸν βίον εὐχὴ καὶ ἀπόφασις·—

θέλησις, εὐχή· tel est le —de la nation, τοιαύτη εἶναι ἡ εὐχή, ἡ θέλησις τοῦ ἔθνους·—πληθ. εὐχα! faire de—s pour qqn, εὐχεσθαι ὑπὲρ τινός· prononcer ses—s, χειροτονοῦμαι μοναχός προφέρων τὰς περὶ παρθενίας ὑποσχέσεις ἐνώπιον Θεοῦ.

vogue, θ. τιμῆ, τὸ ἐν τιμῇ εἶναι τινα· être en—, εὐδοκίμειν, ἐν ὑπολήψει, δημοτικὸν εἶναι, φημι!ζεσθαι· livre en—, βιβλίον εὐδοκίμον, πολυζήτητον·—εἰρεσία, κωπηλασία·—πλοῦς οὐριος.

voguer, ῥ. οὐδ. ἐρέσσω, κωπηλατῶ· πλέω μὲ οὐριον ἄνεμον·—(μεταφ.) vogue la galère (δημ.) ἄς τρέγη, ἢ ὅτι βρέξῃ ἄς καταθάσῃ.

voici, (ἐπὶ τῶν ἐγγύς) ἰδοῦ· (ἢ περὶ ἐπομένου) —ce qu' il a dit, τάδε εἶπεν.

voie, θ. τρίβος, ἕγνος, ὁδός· suivre un loup par les —s, ἐπεσθαι τῷ λύκῳ ἐπὶ τὰ ἕγνη·—μέσον συγκοινωνίας ἢ μεταφορᾶς, ὁδός· par quelle—est-il arrivé? διὰ τίνος μέσου ἢ ὁδοῦ ἀρίκετο; la—, μέθοδος, —de la persuasion, ἡ πειθῶ ὡς τρόπος, μέσον· obtenir un emploi par la voie des protections, τυγεῖν θέσεως, διὰ προστασιῶν· suivre la—de l'honneur, τὴν τῆς εὐδοξίας, τὴν τῆς τιμῆς ὁδὸν βαδίζειν· les —s de Dieu, αἱ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου·—d'accommoement, μέσον, τρόπος συμβιβασμοῦ, συνδιαλλαγῆς·—s de fait, βία, αἰκία, δαρμολ· mettre sur la—, προετοιμάζω, εἰσάγω εἰς ὁδὸν ἐπιτυχίας, παρέγω ὁδηγίας ἐπὶ τινι σκοπῷ·—de bois, de charbon, d'eau, μέτρον ξύλων, ἀνθράκων, ὕδατος· (ναυτ.) —d' eau, ῥῆγμα πλοῦ, δι' οὗ εἰσέρχεται ὕδωρ εἰς τὸ σκάφος·—(ἀνατ.) σωλίν· les —urinaires, οἱ οὐρητικοὶ πόροι.

voilà, (ἐπί μακρόθεν δείξεως)· ἰδοῦ, ἐκεῖνο-α· — ταῦτα, δηλ. τὰ εἰρημένα· — ce qu' il a dit, ἰδοῦ τὸ εἶπε, τὰ ἀνωτέρω.

voile, πέπλος, κάλυμμα, καλύπτρα, κ. βέλο, le voile d'une dame, πέπλος κυρίας, κ. τὸ βέλο της· (μεταφ.) πρόσχημα, πρόσφαις· sous le—de l'amitié, ὑπὸ τὸ πρόσχημα φιλίας· soulever un coin du—qui nous cache les secrets de la nature, ἐγείρειν μίαν γωνίαν τοῦ πέπλου, ὃς ἀποκρύπτει ἡμῖν τὰ μυστήρια τῆς φύσεως· les—s de la nuit, τὰ σκότη τῆς νυκτός· prendre le—, γίνεσθαι μοναχὴν, καλογραφίαν, ἀσπάζεσθαι τὸν μοναστικὸν βίον. — θηλ. ἰστῖον τοῦ πλοίου, κ. πανὶ τοῦ καραβιοῦ—, ναῦς, πλοῖον· signaler une—à l'horizon, διακρίνω πλοῖον ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος· ἢ ἀναγγέλλω τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ· mettre à la—, ἐπιπλένω πλοίου, ἀναπετάννυμι τὰ ἴστια, ἀνάγομαι εἰς τὸ πέλαγος, κ. σαλπάρω· faire—roug., ἐκπλέω, ἀποπλέω εἰς...κ. κάνω πανιὰ διά... hisser les—, αἴρωμαι, ἀναπετάννυμι τὰ ἰστία, κ. ἰσάρω τὰ πανιά.

voilé, e, διὰ πέπλου κεκαλυμμένος·—(μεταφ.) νεφελώδης, ἀμυδρός, ἀσαφής, ὑπόκωφος.

voiler, ῥ. ἐν. καλύπτω διὰ πέπλου· — l'image du Christ, καλύπτω διὰ πέπλου τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ· — (μεταφ.) ὑποκρύπτω, ἀμυδρῶς, ἀσαφῶς παριστῶ· — ses desseins, ὑποκρύπτειν τινὰ τοῦ· ἑαυτοῦς σκοπούς.

voilerie, θ. ἰστιουργεῖον διὰ τὰ πλοῖα.

voilette, θ. μικρὸς πέπλος γυναικεῖος.

voilier, ἰστιουργός·—πλοῖον ταχυκίνητον, ταχύπλουν· bon —, δρόμων.

voilure, θ. τὸ σύνολον τῶν εἰς τὴ πλοῖον ἀναγκαιούτων ἰστιῶν, κ. τὰ ἄρμενα.

voir, ῥ. ἐν. (voyant, vu, je vois, nous voyons, je vis· μέλλ. je verrai, ὑποτακ. que je voie, que nous voyions) ὁρῶ, βλέπω, εἶμαι αὐτόπτης, ἀντιλαμβάνομαι ἰδίως ὁμμασιν· cela arrivera, mais nous ne le verrons pas, τοῦτο θέλει συμβῆ ἄλλὰ δὲν θέλομεν τὸ ἰδεῖ· — ἐπισκέπτομαι· aller — un ami, πορεύεσθαι εἰς ἐπίσκεψιν φίλου· — un malade, ἐπισκέπτομαι ὡς ἰατρὸς τὸν ἀσθενῆ· — du pays, περιηγεῖσθαι· — ἐπισκέπτομαι ὡς φίλος ἢ γνώριμος, γάριν συναστροφῆς· — beaucoup de monde, ἔχειν πολλὰς σχέσεις· — ἐξετάζω, δοκιμάζω· voyez si cet habit vous va bien, ἰδὲ ἂν τὸ ἔνδυμα τοῦτό σοι ἀρμόζει, κ. σοῦ πηγαίνει καλά· — παρατηρῶ· voyez comme il est à plaindre, ἰδὲ πόσον ἀξιολύπητος εἶναι. Dieu voit le fond de nos coeurs, ὁ Θεὸς γινώσκει τὸ βάθος τῶν καρδιῶν ἡμῶν· — ἐννοῶ· je vois où tend ce discours, βλέπω ἐννοῶ ποῦ τείνει, εἰς τί ἀπορᾶ, ὃ λόγος οὗτος· — le jour, ζῆν, ὑπάρχειν, προκειμένου περὶ συγγραμμάτων, δημοσιεύεσθαι· laisser—, ὑποδεικνύναι, ὑπερβαίνειν, μὴ κρύπτειν· — venir qqn, κατανοεῖν τοῦ σκοπού· τινος· — de bon oeil, — de mauvais oeil, διάκεισθαι εὐμενῶς ἢ δυσμενῶς πρὸς τινά, εὐχαριστεῖσθαι ἢ δυσαρεστεῖσθαι· se—, συναντᾶσθαι, συνεπισκέπτεσθαι· ne point se—, διάκεισθαι δυσμενῶς ἀλλήλοις. cela se voit tous les jours, τοῦτο συμβαίνει συχνά.

voire ἢ voire même, (ἀρχ.) καί, καὶ δὴ καί, ἔτι δέ, κ. ὡς καί.

voirie, θ. αἱ ὁδοί, ἢ τῶν ὁδῶν ἐπιτήρησις καὶ συντήρησις, ὁδοποιεῖα·

—βορβόρου δεξαμενή, ἀκαθαρσιῶν ἐκδοχείον.

voisin, e, γείτων· — ἐπιθ. γει-
τωνῶν, γειτονικός· pays—, γείτων,
γειτονική χώρα· il est mon —,
εἶναι γείτων μου· — (μεταφ.) — de
la mort, ἔγγυς τοῦ θανάτου, ἐτοι-
μοθάνατος.

voisinage, γειτνιάσις, γειτονία.

voisinal, e, γειτονικός.

voisiner, δ. οὐδ. πρὸς τοὺς γεί-
τονας φοιτῶ, συγνάζω, ἐπισκέπτο-
μαι συχνὰ τοὺς γείτονας μου.

voiturage, μεταφορὰ δι' ἀμά-
ξης, μετακόμισις.

voiture, θ. ὄχημα, ἄμαξα· — à
bras, χειραμάξιον· monter en—,
ἄμαξαν βαίνω· aller en—, ἐφ' ἀ-
μάξης ὁλοῦμαι, ἄρματηλάτης φέ-
ρομαι· avoir—, διατηρεῖν ἄμαξαν·
une—de blé, μία ἄμαξιὰ σίτου.

voiturer, δ. ἐν. ἀμαξιεύω, μετα-
φέρω δι' ἀμάξης.

voiturier, ἀμαξιεύς, ἀμαξηλάτης
σιταγωγός, κ. ἀμαξιᾶς.

voiturin, ἐνοικιαστής ἐξευγμέ-
νων ἀμαξιῶν ὁδοιπορικῶν· — αὐτὴ ἢ
ἐξευγμένη ἄμαξα.

voix, θ. ἡ φωνή (ιδίως ἐπὶ ἀν-
θρώπου καὶ ἄλλων τινῶν ζώων καὶ
ἐπὶ προσωποποιήσεως)· la—du per-
roquet, ἡ φωνὴ τοῦ ψιττακοῦ· —
(μεταφ.) la — de l' honneur, τὸ
αἰσθημα τῆς τιμῆς· la — des pas-
sions, ἡ ὁρμὴ τῶν παθῶν· la—
de la nature, ἡ ἐνδόμυχος φωνὴ
τῆς φύσεως, ἡ στοργή· — βαθμὸς
ἢ ὕψος φωνῆς ἐν τῇ ᾠδικῇ· — de
ténor, φωνὴ ὄξυφωνου, κ. τενόρου·
—νοουθεσία, συμβουλή· écouter la
—d'un ami, ἀκούειν τὰς συμβουλάς
φίλου· — γνώμη, ὑπόληψις· il n' y a
qu' une — sur son compte, μία
μόνη γνώμη ὑπάρχει περὶ αὐτοῦ·
aller aux—, ψυχορρεῖν· la — de
la conscience, du sang, ἡ δύναις

τῆς συνειδήσεως, τῆς συγγενείας,
τοῦ αἵματος, τοῦ γένους· la déesse
aux cent—, ἡ εἰρη· la—du peu-
ple, ἡ κοινὴ θέλησις ἢ γνώμη· avoir
—au chapitre, ἔχειν δικαίωμα γνω-
μοδοτήσεως· — (γραμμ.) —active,
passive, neutre, moyenne, φωνὴ
ἐνεργητικὴ, παθητικὴ, οὐδέτερη,
μέση.

vol, πτῆσις, κ. πέτασμα· à pren-
dre son—, μετεωροπολῶ, μετέω-
ρος φέρομαι· à —d' oiseau, κατ'
εὐθείαν γραμμῆν.

vol, κλοπή, κ. κλεψία.

volable, εὐκολος ἵνα κλαπῆ,
κλεπτός.

volage, ἄστατος, κοῦφος.

volaille, θ. τὰ κατοικίδια πτηνὰ
κ. τὰ πουλερικά.

volant, ἡμίσφαιρον ἐκ φελλοῦ
φέρων ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου μέρους πτε-
ρὰ ἐμπεπηγμένα εἰς αὐτό, καὶ γρη-
σιμεῦον ὡς παιδιὰ ἀναρρι- ἔρ-
νον, τὸ ἀρπακτόν· — ἀνεμο- ἰδ
πτέρυξ· —τροχὸς διατηρῶν εἰς τα-
κτικὴν κίνησιν τὴν μηχανήν· —γυ-
ρος, παραπτύχαι εἰς ἐσθῆτα γυναι-
κός· cerf-volant, χαρταετός, ἡ
γνωστὴ παιδιὰ.

volant, e, ἱπτάμενος, πτερωτός·
poisson—, ἰχθύς πτερωτός, κ. γι-
λιδονόψαρον· pont—, αὐτοσχέδιος,
αἰρετὴ γέφυρα· petite verole —e,
ἐλαφρὰ καὶ ἀκίνδυνος εὐλογία.

volatil, e, (χημ.) ἑξατμιστός,
μετέωρος.

volatile, θ. πτηνόν, πτερωτόν
ζῶον, ὄρνις.

volatilisation, θ. (χημ.) ἀ-
μισις, ἢ εἰς ἀτμὸν μεταβολή.

volatiliser, δ. ἐν. (χημ.) ἀτμίζω,
μετεωρίζω ἐν καταστάσει ἀτμίδος.

volatilité, θ. τὸ ἑξατμιστόν, ἢ
ιδιότης τοῦ ἑξατμίζεσθαι.

volatile, θ. ἐδωδόμενον μικρὸν
πτηνόν

volcan, ἡφαιστειον· —(μεταφ.) ἐξημεμένη κεφαλή· —μηχανογραφία.

volcanique, ἡφαιστειώδης, ἡφαστειακός, ἡφαιστειος.

volcanisé, ο, ἡφαστειόρρηκτος, ἡφαιστείου φέρων ἕληνη.

vole, θ. (χαρτοπ.) faire la—, παίρνω ὄλαις τῆς χαρτωσιαίς.

volée, θ. πτήσις, κ. πέτασμα· —στίφος, ἀγέλη πτηνῶν, κ. κοπάδι·

—(μεταφ.) κατάστασις τάξις κοινωνική· **personne de haute—**, ἀν-

θρωπος ὑψηλῆς κοινωνικῆς τάξεως, ἐξ ἐπιφανῶν καταγόμενος· **une—**

de coups de canon, στιχηδὸν πολλοὶ πυροβολισμοί· **une—de coups**

de poings, γρονθοκοπήματα· **son-**

nerie à toute—, γενικὴ κωδωνοκρουσία· **à la—**, ἐναερίως, κ. 'στὸ πε-

ρό· —(μεταφ.) τάχιστα, κ. ἀρπαχτά.

voler, ῥ. οὐδ. ἵπταται, κ. πετῶ

ὡς τὰ πτηνά· —(μεταφ.) τρέχω ὀρο-

μαίως, ταχύτατα· **ce cheval vole**,

οὗτος ὁ ἵππος πετᾷ· —κυκλοφορῶ·

ces mots volent de bouche en

bouche, αἱ λέξεις αὗται περιφέρον-

ται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα· **le**

temps vole, ὁ καιρὸς ἵπταται, του-

τέστι φεύγει, παρέρχεται ταχέως.

volereau, μικρὸς κλέπτης. κ. κλεφτόπαιδον ἢ κλεφτόπουλον.

volerie, θ. κλοπή.

volet, θυρόφυλλον, παραθυρό-

φυλλον.

voleter, ῥ. οὐδ. ἵπταμαι συνε-

χῶς, ἄνω καὶ κάτω.

voleur, euse, κλέπτης-τρια· —

du grant chemin, ληστής.

volière, θ. παμμεγέθης κλωθὸς

ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκτισμένος, ἐν ᾧ

τρέφονται πτηνά, ὀρνιθοτροφεῖον.

volige, θ. σανὶς λεπτή ἐκ λευ-

κοῦ ξύλου.

voliger, ῥ. ἐν. σανιδῶ.

volition, θ. βούλησις.

volontaire, ἐκούσιος, αὐτοθέ-

λητος, κ. θεληματικός· **acte—**,

πρᾶξις αὐτόθουλος, ἐκούαία· —οὐσ.

(στρατ.) ἐθελοντής.

volontairement, ἐκούσιως, αὐτοθελήτως, κ. θεληματικῶς.

volontariat, ἡ ιδιότης τοῦ ἐ-

θελοντοῦ.

volonté, θ. βούλησις, θέλησις·

bonne—, ἀγαθὴ προαίρεσις, εὐμέ-

νειά· **mauvaise—**, κακὴ προαίρε-

σις, δυσμένεια· πληθ. **faire les—s**

de qqn, ἐνδίδω εἰς τὰς ἰδιοτροπίας

τινός· **dernières—s**, διαθήκη· **à—**,

κατὰ βούλησιν, κατὰ προαίρεσιν·

vous en aurez à—, θὰ ἔχητε ὅσα

θέλετα· **billet payable à—**, γραμ-

μάτιον πληρωτέον ὅταν θέλη τις.

volontiers, ἠδέως, ἀσμένως,

προθύμως, εὐχαρίστως, μετὰ χαρᾶς.

voltaïque, (φυσ.) βολταικός, τοῦ

Βόλτα· **pile—**, ἡ βολταικὴ στήλη

τοῦ ἠλεκτρισμοῦ,

voltairien, ienne, βολταιρικός,

ὄπαδὸς τοῦ Βολταίρου.

volte, θ. περιστροφή ἵππου· (ξι-

φασκ.) κίνημα πρὸς ἀποφυγὴν πλη-

γῆς, κτυπήματος.

volte-face, περιστροφή, ἐπι-

στροφή, ἀγγίστροφος μεταβολή·

faire—, στρέφω ὀπίσω· —(μεταφ.)

μεταβολὴ γνώμης, διαθέσεως, συ-

στήματος.

volter, ῥ. οὐδ. περιστρέφομαι

ἔφιππος ἢ ἀποφεύγων τὸ ἕλιφος τοῦ

ἀντιπάλου μου.

voltige, σχοινίον χαλαρὸν, ἐφ'

οὔ οἱ ἀγύρται ἢ σχοινοβάται παί-

ζουσιν· —τέχνη τοῦ ἵππεύειν, ἵππικὴ.

voltigeant, ο, περιστρεφόμενος

ἢ περιπίπταμενος.

voltigement, τὸ διανεμοῦσθαι,

ἢ ἄνω καὶ κάτω πτήσις.

voltiger, ῥ. οὐδ. περιπίπταμαι

κυμάνομαι ὀπὸ τοῦ ἀνέμου, ἀνε-

μοῦμαι· —(μεταφ.) εἶμαι ἄστατος,

ταλαντεύομαι.

voltigeur, (στρατ.) ἀψίμαχος, εὐζωνος, ψιλός.

volubile (βοτ.) ἔλικτός, κισσοειδής.

volubilis (βοτ.) φυτὸν κισσοειδές καὶ κωδωνανθές, κ. γωνάκια.

volubilité, θ. εὐστροφία, τὸ εὐστροφον μηχανῆς·—στωμυλία· ταχύτης ἀπαγγελίας.

volume, τεῦχος, τόμος·—ὄγκος· μέγεθος, ποσότης·—(μουσ.) ἔντασις, ἔκτασις τῆς φωνῆς.

volumineux, euse, πολύτομος· εὐμεγέθης, ὀγκώδης.

volupté, θ. ἡδονὴ σωματικῆ, σαρκική, τρυφή, ἡδυπάθεια, εὐπάθεια, τὰ ἀφροδίσια·—γλυκυθυμία, ἡ τῆς ψυχῆς ἡδονή, τέρψις.

voluptuaire, δαπάναι τρυφῆς, πολυτελείας καὶ φαντασίας.

voluptueusement, τρυφηλῶς, ἡδονικῶς, τρυφερῶς, ἀδρῶς

voluptueux, euse, τρυφηλός, τρυφερός, φιλήδονος, ἡδονικός, ἀδρός, ἡδυπαθής· pose—euse, στάσις τρυφηλῆ, σαρκικὴν ἐπιθυμίαν διεγείρουσα.

volute, θ. (ἀρχιτεκ.) σπείρα, ἔλιξ, σπειροκέφαλον, οἶον ἐν τοῖς κιονοκράνοις τοῦ Ἰωνικοῦ βυθμοῦ.

voluter, β. ἐν. ἐξελίσσω, ἀναπηνίζομαι, κουβαριάζω.

vomique, ποῖχ·—(ἰατρ.) ὕπουλον ἔλκος, ἀπόστημα τοῦ πνεύμονος· (βοτ. καὶ φάρμακ.) κάρυον τῶν Ἰνδιῶν, τὸ στρυχνοκάρυον, ἐμετικὴν ἔχον ἐνέργειαν.

vomir, β. ἐν. ἐμῶ, ἐξεμῶ, κ. ξερνῶ·—(μεταφ.) des injures, προφέρω, ἐξερεύγομαι ὕβρεις.

vomissement, ἐμετός, κ. ξέραςμα. ξερατό.

vomitif, ive (φαρμακ.) ἐμετικός·—ούσ. ἐμετικόν, κ. ξεραστικόν.

vomito ἢ vomitonegro, ἕτερον ὄνομα τῆς fièvre jaune, κιτρίνης θέρμης.

vomitoire (ἀρχ. Ῥωμ.) ἐξοδος, διέξοδος τοῦ ἀμφιθεάτρου.

vorace, πολυφάγος, ἀδδηφάγος, λαίμαργος.

voracité, θ. ἀδδηφαγία, ἀπληστία, πολυφαγία, λαιμαργία.

vos, (ἀντων. κτητ.) ὑμέτεροι-αι-α, ἰδιχοί-αί-ά σας.

votant, ψηφοφόρος.

votation, θ. ψηφοφορία.

vote, ψῆφος·—favorable, ψῆφος λευκή·—défavorable, ψῆφος μέλαινα· les—s se partagent, ἰσοψηφία ὑπάρχει.

voter, β. ἐν. ψηφοφορῶ·—une loi, ψηφίζω νόμον.

votif, ive, ἀναθηματικός, εὐκτικός, κατ' εὐγὴν ἀνακείμενος, κ. ταγμένος εἰς Θεὸν ἢ εἰς ἅγιον·—ἀφιέρωμα, ἀνάθημα, κ. τάξιμον.

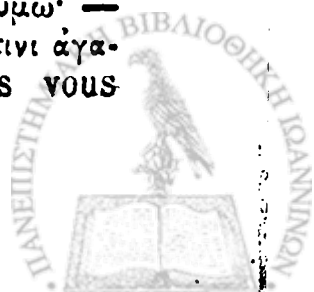
votre, ὑμῶν, ὑμέτερος -α -ον, ἰδικός -ῆ -όν σας.

vôtre, le—, ὁ ὑμέτερος -α -ον -οι -αι -α·—πληθ. οἱ ὑμέτεροι -αι, οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι, οἱ εἰς τὴν μερίδα, εἰς τὸ κόμμα ὑμῶν ἀνήκοντες.

vouer, β. ἐν. ἀνατίθῃμι, ἀριερωῶ, ἀροσιῶ·—un temple à Dieu, ἀφιερῶ ναὸν τῷ Θεῷ·—obéissance aux lois, ὑπισχνοῦμαι ὑπακοὴν τοῖς νόμοις·—sa plume à la vérité, ἀροσιῶ τὸν κάλαμόν μου εἰς τὴν ἀλήθειαν, τουτέστιν αἰεὶ ἀλήθη καὶ τὰ δίκαια γράφω· se—, ἀριεροῦσθαι, ἀροσιουῖσθαι.

vouge, θ. σκόλοψ ὄξύς.

vouloir, β. ἐν. (voulant, voulu, je veux, nous voulons, ils veulent, je voulais, μέλλ. je voudrai. Ὑποτακ. ἐνεστ. que je veuille. que nous voulions, qu' ils veuillent) βούλομαι, θέλω· je le veux, τὸ θέλω, δηλ. κελεύω, διατάσσω, προστάζω·—ἐπιθυμῶ·—du bien à qqn, εὐχεσθαι τινὶ ἀγαθόν, εὐτυχίαν· je voudrais vous

dire qqc, ήθελον, έπεθύμουν νά σās είπω τι—συγκατανεύειν, συγκατατίθεσθαι, στέργειν· je le veux bien, τó θέλω, συγκατατίθεμαι, συγκατανεύω, έστω, άς ήνχι· ce bois ne veut pas brûler, τούτο τó ξύλον δέν δύναται νά καή· cet enfant veut des soins, τó παιδίον τούτο χρήζει φροντίδων, περιποιήσεων, έπιμελείας· en—à qqη, δυσμενώς διαχεισθαι· τινι, μισείν τινα· (γνωμ.)—c'est pouvoir, τó θέλειν δύνασθαι· έστιν, ή άλλως· ή θέλησις είναι δύναμις.

vous (δευτ. πληθ. πρόσωπ. τής προσωπ. άντ.) ύμεις, σεις, έσεις.

voussoir ή **vousseau**, έκαστος τών λίθων τών άποτελούντων άψίδα θόλου.

voussoyer, ρ. έν. πληθυντικίζω τó ένικ. έ' πρόσωπον.

vousure, θ. καμπή θόλου ή άψίδος, καμάρωσις, ψαλίς.

voûte, θ. θύλος, καμάρα, κ. κυρμπές.

voûté, ε, θολοσκεπής, καμαρωτός· κυρός, κ. καμπούρης· dos—, νώτα, βράχις κυρτή.

voûtes, ρ. έν. καμαρω. ψαλιδῶ, ποιῶ θόλον· se— κυρτοῦμαι ένεκεν ηλικίας, γήρατος.

voûture, θ. θραῦσις τού κρανίου.

voyage, ὁδοιπορία, περιοδεία, περιήγησις, άποδημία, θαλασσοπορία, κ. ταξείδιον· —s, ὁδοιπορικαί άρηγήσεις και περιγραφαί.

voyager, ρ. δῦδ. ὁδοιπορῶ, περιοδεύω, περιηγοῦμαι, θαλασσοπορῶ, κ. ταξειδεύω.

voyageur, ὁδοιπόρος, περιηγητής, θαλασσοπόρος, κ. ταξειδιώτης.

voyant, ε, έπίδεικτικός κατά τά χρώματα, λαμπρός· étioffe—ε, ὕφασμα μέ ζωηρά χρώματα·—ούσ. προφήτης.

voyelle, φωνήεν

voyer, έπιστάτης έπιτηρητής τών ὁδῶν, τελεάρχος, ὁδοποιός.

voyvode, τοπάρχης ὑποτελής τού σουλτάνου τής Τουρκίας, ήγεμών, κ. βοιδοῦδας.

vrai, ε, αληθής, αληθινός· —είλικρινής· un ami—, είλικρινής φίλος· un—diamant, γνήσιος άδάμας· un—charlatant, αυτόχρημα άγύρτης·—ούσ. τó αληθές, ή αληθεια· un traité sur le—, le beau et le bien, πραγματεία περί τού αληθοῦς, τού καλού και τού αγαθοῦ.

vraiment, αληθῶς, ὄντως, κ. αληθινά.

vraisemblable, εικόως, πιθανός.

vraisemblablement, εικότως, πιθανῶς.

vraisemblance, θ. τó εικός, πιθανότης.

vrille, θ. τερέτριον, τρυπάνιον, κ. τρυπανάχι.

vriller, ρ. έν. τρυπανίζω· —έλίσσω.

vrillon, τρυπανίδιον.

vrillonner, ρ. έν. έλικοποιῶ.

vu, προθ. ένεκα, διά, έξ αίτίας· —la difficulté, ένεκα τής δυσκολίας·—ούσ. au—et au su de tout le monde, έν γνώσει πάντων·—que, ένεκα τού ότι, έπειδή.

vue, θ. ὄρασις, ή αίσθησις τής ὁράσεως· —τó ὄργανον τής ὁράσεως· —ὄψις· θέα· à la—de l'en-nemi, ένώπιον τού έχθροῦ, ίδίον τόν έχθρόν· —άποψις· cette maison a une belle vue, αὔτη ή οικία έχει καλήν άποψιν, καλήν θέαν· —de Rome, εικών, θέα τής Ρώμης· garder qqη à—, παρακολουθείν, κατοπτεύειν τινά· connaître de—, γινώσκειν έξ ὄψεως· a—d'oeil, σχεδόν έπαισθητῶς, ὁρατῶς· a perte de—, ὅσον ή ὄρασις, τó βλέμμα έφικνείται· —(έμπορ.) συναλλαγ.) payable à—, πληρωτέα.

(συναλλαγμ.) ἄμα τῆ ἐμφάνει, τῆ ὕψει.

vulcanisation, θ. θείωσις τοῦ ἐλαστικοῦ κόμμοτος κ. τοῦ καουτσού.

vulcaniser, ῥ. ἐν. θειῶ, κ. θειοσφύω.

vulcanisme, τὸ σύστημα τῶν πρεσβευόντων ὅτι ἡ παρούσα τῆς γῆς κατάστασις ὀφείλεται εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ πυρός ἤτοι τῶν ἡφαιστέων.

vulgaire, γυδατός, ἀγοραῖος, κοινός, πρόστυχος — γενικός τοῦ λαοῦ, τῶν πολλῶν.

vulgairement, κοινῶς, γενικῶς, γυδαλῶς.

vulgarisateur, trice, ὁ γενι-

κευτής, ὁ καθιστῶν πᾶσι κοινῶς, πρόστυχον.

vulgarisation, θ. γενίκευσις, δημοσίευσις.

vulgariser, γενικέω, δημοσιεύω, καθιστῶ πᾶσι κοινῶς.

vulgarité, θ. κοινότης, γυδαυότης, κ. πρόστυχη.

vulgate, θ. ἡ μετέφρασις τῆς Παλ. Γραφῆς ὑπὸ τῶν Ἑβραίων.

vulnérable, τραυτός.

vulnérable, ἰαματικῶς τραυματός, ὁσ. — βοτάνη τραυματική.

vulpanser, (ὄρνιθ) γηναίδηπιξ.

vulpin, (ζῴο.) αἰματοπέλουρος.

vulve, θ. (ἀνατ.) στήσιμα τοῦ γυναικείου αἵδελου, μήλας.

W

W, ω τὸ στοιχεῖον τοῦτο προφέρεται ὡς τὸ v, ἀντὶ τὸν μᾶλλον εἰς τὰς γλώσσας τῶν βορείων ἔθνῶν, ἀπαντᾶται δὲ καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ μόνον ἐν ταῖς ἐκ τῶν γλωσσῶν τούτων ληφθεῖσας λέξεσιν. Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ὁμοίως καὶ τῇ Ὀλλανδικῇ τὸ w προφέρεται ὡς μέγμα τι ἐκ γ καὶ h, ἢ ὡς οὐ ἐν συνίχσει μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος, οἷον Wellington πρέπει νὰ προφέρηται ὡς Γὲλλινγκτον ἢ Οὐέλλινγκτον.

wagon, ὁδοπορικῆ, σιδηροδρομικῆ ἢ φορτηγὸς ἀμαξά, κ. βαγόνι.

wagonier, ἀμαξῆς.

walhala, ὁ τῶν ἀρχαίων Σκανδιναυῶν παράδεισος τοῦ θεοῦ Ὀδίνου.

walkyrie, θήλεια ἄγγελος τοῦ θεοῦ Ὀδίνου.

wallon, οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι μέρος τῶν κάτω γαλιῶν, ὅπου ὁμιλεῖτο διάλεκτός τις τῆς Γαλλικῆς.

warrant (Ἀγγλ. σημ. ἐγγυητής) ἀπόδειξις δι' ἐμπόρευμα κατατεθῆν εἰς ἀποθήκας ἢ ἀποθήκας ἰδιαιτέρας.

water-closet (-ζετ) ἀπόπατος, ἀφοδευτήριον.

welche, ἴδι velche.

whiskey ἢ whisky, εἶδος αἰνοπνεύματος ἐκ σιτηρῶν.

whist (γούιστ) εἶδος γαρτοπαίγλου, τὸ οὐστ.

wigwam, Ἰνδικῆ καλύβη.

wiski, εἶδος ὀρχήματος ἐλαφροῦ καὶ πολὺ ὑψηλοῦ.

X

X, x, εἰκοστὸν τρίτον στοιχεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου καὶ τὸ δεκάτον ὕψιστον τῶν συμφώνων ὡς

ἀριθμητικῶν τῶν Ῥωμαϊκῶν φησίων τὸ X σημαίνει δέκα.

xénélasie (ἐλλ. γν.) ξενηλασία

xérés (κερές) οἶνος τῆς ἐν Ἀν-
δαλουσία τῆς Ἰσπανίας Ξερές.

xérophthalmie, θ. (ιατρ.)
ὄφθαλμία ξηρά μετ' ἐρυθήματος
καυστηροῦ καὶ παύσεως τῆς ἐκκρί-
σεως τῶν δακρύων.

xylographie, ξυλογραφία.

xylographe, ξυλογράφος.

xylographique, ξυλογραφικός.

xylophage, ξυλοφάγον έντομον.

xyste, ὁ ξυστός, τὸ ξυστόν, τό-
πος γυμνασίων τῶν ἀρχαίων.

Y

Y, y, τὸ εἰκοστὸν τέταρτον στοι-
χεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου καὶ
τὸ ἕκτον τῶν φωνηέντων.

y, ἐπίρρ. ἐκεῖ, ἐνταῦθα (μετὰ ῥή-
ματος) allez-y, ὑπάγεται ἐκεῖσε·
j'y vais, ὑπάγω (ἐκεῖσε)· —άντων.
εἰς τοῦτον, ταύτην, τοῦτο· ne vous
y fiez pas, μὴ ἐμπιστεύεσθε εἰς
αὐτόν, εἰς αὐτήν, εἰς αὐτό.

yacht(yak)θαλαμηγός ναῦς, πλοῖ-
ον πρὸς γρήσιν βασιλείας ἢ πλουσίου.

yach, ἢ yak, εἶδος βουβάλου μέ-
ούραν ἴππου.

yard, πῆγυς Ἀγγλικός, = 91
ἐκατοστὰ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

yatagan, Τουρκικὴ ῥομφαία,
ἀκινάκης.

yèble, ἰδὲ hièble.

yeuse, (βοτ.) πρίνος, εἶδος
δρυός.

yeux, πλ.θ. τοῦ oeil.

yole, θ. ἀκάτιον μικρόν, ἐλαφρόν,
κ. καϊκάκι.

ypreau, (βοτ.) εἶδος πετελαίας,
πλατυφύλλου.

Z

Z, z, τὸ εἰκοστὸν πέμπτον στοι-
χεῖον τοῦ Γαλλικοῦ ἀλφαβήτου καὶ
τὸ δέκατον ἔννατον τῶν συμφώνων
αὐτοῦ.

zagaie, ἢ sagaie, ἀκόντιον τῶν
ἀγρίων λαῶν.

zain, cheval—, ἵππος ὄλος μέ-
λας ἢ ὄλος πυρρός.

zani, γελωτοποιός τῆς Ἰταλικῆς
κωμῳδίας· ἔνιοι γράφουσι zanni.

zèbre, (ζωολ.) ῥαβδωτός ἵππος,
ῥοζυξ, ὄναγρος.

zèbré, e, ῥαβδωτός.

zèbrer, ῥ. ἐν. ῥαβδῶ ἐν εἶδει
ῥοζυγος ἢ ὄναγρου.

zèbrure, θ. ῥαβδωτὶς ἐπὶ τῆς
δορᾶς.

zébu, βοῦς ἄγριος ἔχων ἐν ἡ δύο
σαρκώδη κυφύματα.

zèlateur, trice, ζηλωτής. ὁ
μετὰ ζήλου ἐργαζόμενος· ὁ θεοσεβ-
ειαν ζηλῶν.

zèle, ζήλος, σπουδή, προθυμία.

zélé, e, ζηλωτής, περισπουδός,
πρόθυμος.

zend, ἡ ὀρησκευτικὴ διδασκαλία
τοῦ Ζωοστράτου μετὰ τῶν ἀχολίων
ἢ ὑπομνηματισμῶν αὐτῆς·—ἡ γλῶσ-
σα ἐν τῇ γέγραπται.

zend-Avesta, ὁ ζῶν λόγος,
ἱερά βιβλὸς τῶν Γυέθρων ἢ Παρ-
σίδων, ἧς τὸ πρῶτον μέρος ἡ
Βενδιδάδ ἀποδίδεται τῷ Ζωροά-
στρῃ.

zénith, (άστρον.) τὸ μεσουράνιον, κατακόρυφον σημεῖον, τὸ ζεγίθ.

zénithal, e, κατακόρυφος, μεσουράνιος.

zénonique, Ζηνώνειος.

zénonisme, τὰ φιλοσ. δόγματα τοῦ Ζήνωνος.

zéphyre, ὁ ζέφυρος, δυτικός άνεμος· αἴρα, ἑλαφρά πνοή, κ. ἀεράκι.

zéro, (άρθρ.) μηδέν, μηδενικόν, κ. νοῦλα·—σημεῖον τοῦ θερμομέτρου δεικνύον τὴν θερμοκρασίαν ἐν ἣ πηγνυται τὸ ὕδωρ·—(μεταφ.) ἄνθρωπος ἀσήμαντος, μηδαμινός, ἄψυχος.

zest (ἐν γρήσει ἐν τῇ φράσει) entre le zist et le zest, οὔτε καλῶς οὔτε κακῶς.

zeste, μεμβρανῶδες διάφραγμα τοῦ καρῦου διαιροῦν αὐτὸ εἰς τέσσαρα.

zezaiment, ζηταΐσμός.

zezayer, ῥ. οὐδ. ζηταίζω, προφέρω ὡς ζ τὰ j, g καὶ ch.

zibeline, θ. σαθέριον ἢ σίμων, κ. σαμουρι.

zigzag, ἐλιγμοί, γραμμαὶ τεθλασμέναι, ἐπίρρ. ἐλίγδην, τεθλασμένως.

zinc (όρυκτ.) ψευδάργυρος. κ. ζίγκος.

zingage, ἡ διὰ ψευδαργύρου ἐργασία, ζίγκωσις.

zingari, μία ἐκ τῶν διαφόρων ὀνομασιῶν τῶν Ἀθιγγάνων.

zinguer, ῥ. ἐν. καλύπτω διὰ ψευδαργύρου ἤτοι ζίγκου.

zingueur, ὁ τὸν ψευδάργυρον ἐργαζόμενος.

zircon, (όρυκτ.) ζίρκων, όρυκτὸν κρυσταλλῶδες, μαρμαῖρον, δαιδαλόγρουν.

zirconium (-ομ) μεταλ.) τὸ ζιρόνιον.

zist, ἰδὲ zest.

zizanie, θ. αἶρα·—(μεταφ.) νεῖκος, ἔρις, ζιζάνιον· semer la —, σπείρω τὰ ζιζάνια, τὰς ἔριδας.

zodiacal, e, ζωδιακός.

zodiaque, ὁ ζωδιακὸς κύκλος.

zolle, ζωύλος, αὐστηρὸς ἐπικρατής.

zollverein, τελωνειακὸς δεσμός τῶν Γερμανικῶν κρατῶν.

zone, θ. ζώνη τῆς σφαίρας, γεωγραφική·—torride, ἡ διακεκαυμένη ζώνη·—s tempérées, αἱ εὐκρατοὶ ἢ εὐκραεῖς ζῶναι.

zoographie, ζωογραφία, περιγραφή ζῴων.

zoographique, ζωογραφικός.

zoolâtrie, θ. ζωολατρεία.

zoolithe, ζωόλιθος, ἀπολιθωσις μέρους ζῴου.

zoologie, θ. ζωολογία.

zoologique, ζωολογικός.

zoologiquement, ζωολογικῶς.

zoologiste, ζωολόγος.

zoophyte, ζωόφυτον.

zouave, στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ τῶν Γάλλων ἐνδεδυμένος ὡς Τοῦρκος, κ. ζουάβος.

ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

A, ένεστ. όριστ. 3 ένικ. πρόσ. του ρ. avoir.

abat, ένεστ. όριστ. 3 ένικ. πρόσ. του ρ. abattre.

absolvais, παρατ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. absoudre.

absolve, ένεστ. ύποτ. 1 και 3 ένικ. πρόσ. του ρ. absoudre.

absous, ένεστ. και άόριστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. absoudre.

accru-e, π. μετ. του accroître.

acquerrai, μελλ. όριστ. 1 ένικ. πρόσ. του ρ. acquérir.

acquière, ένεστ. ύποτ. 1 και 3 ένικ. πρόσ. του ρ. acquérir.

acquis, παθητ. μετ. και άόρ. του ρ. acquérir.

admis-e, παθητ. μετ. και άόρ. του ρ. admettre.

aie, 1) ένεστ. ύποτ. 1, 2 έν. πρόσ. του ρ. avoir. 2) προστ. 2 πρόσ. ένικ. του ρ. avoir.

aient, ένεστ. ύποτ. 3. πληθ. πρόσ. του ρ. avoir.

aies, έν. ύπ. 2 έν. πρόσ. τ. avoir.

aïeux, πληθ. του aïeul.

aille, ένεστ. ύποτ. 1 και 3 ένικ. πρόσ. του ρ. aller.

aillent, ένεστ. ύποτ. 3 πληθ. πρόσ. του ρ. aller.

ailles, ένεστ. ύποτ. 2 ένικ. προσ. του ρ. aller.

ait, ένεστ. ύποτ. 3 ένικ. πρόσ. του ρ. avoir.

allons, ένεστ. όριστ. και προστ. 1 πληθ. πρόσ. του ρ. aller.

aperçois, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. apercevoir.

aperçoit, ένεστ. τής όριστ. 3 ένικ. του apercevoir.

aperçoive, ένεστ. ύποτ. 1 και 3 ένικ. πρόσ. του ρ. apercevoir.

aperçu-e, παθητ. μετ. του ρ. apercevoir.

apparu-e, παθ. μετχ. του ρ. apparaître.

appert, ένεστ. όριστ. 3 ένικ. πρόσ. του apparoir.

assiérai, μελλ. του asseoir.

assiérais, ύποθ. έν. τ. asseoir.

assoie, ένεστ. ύποτ. 1 και 3 έν. πρόσ. του ρ. asseoir.

j'atteignais, παρ. όριστ. 1 και 2 ένικ. προσ. του ρ. atteindre.

aulx, πληθ. του ail.

aurai, μέλ. 1 έν. πρόσ. τ. avoir.

aurais, ύποθετ. ένεστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. avoir.

avez, ένεστ. όριστ. 2 πληθ. πρόσ. του ρ. avoir.

avons, ένεστ. όριστ. 1 πληθ. πρόσ. του ρ. avoir.

ayant, μετ. ένεστ. του ρ. avoir.

ayez, ένεστ. ύποτ. και προστ. 2 πληθ. πρόσ. του ρ. avoir.

ayons, ένεστ. ύποτ. και προστ. 1 πληθ. πρόσ. του ρ. avoir.

Basse, θηλ. του bas.

bat, ένεστ. όριστ. 3 ένικ. πρόσ. του ρ. battre.

bats, όριστ. ένεστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. και προστ. του ρ. battre.

battais, παρατ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. battre.

battant, έν. μετχ. τ. ρ. battre.

battent, ένεστ. όριστ. 3 πληθ. πρόσ. του ρ. battre.

battez, ένεστ. όριστ. και προστ. 2 πληθ. του ρ. battre.

battis, άορ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. battre.

battons, ένεστ. όρ. και προστ. 1 πληθ. πρόσ. του ρ. battre.

battu, παθ. μετγ. του ρ. battre.

blanche, θηλ. του blanc.

belle, θηλ. του beau.

bois, ένεστ. όρ. 1 και 2 έν. πρόσ. και προστ. 2 του ρ. boire.

boit, ένεστ. όριστ. 3 ένικ. πρόσ. του ρ. boire.

boive, ένεστ. ύποτ. 2 και 3 έν. πρόσ. του boire 3 πλ. boivent.

bouillais, παρτ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. bouillir.

bouille, ένεστ. ύποτ. 1 και 3 ένικ. προσ. του ρ. bouillir.

bouillent, ένεστ. όρ. και ύποτ. 3 πληθ. πρόσ. του ρ. bouillir.

bouillons, ένεστ. όρ. και προστ. 1 πληθ. πρόσ. του ρ. bouillir.

bous, ένεστ. όρ. 1 και 2 έν. πρόσ. και προστ. 2 έν. πρόσ. τ. ρ. bouillir.

bout, ένεστ. όριστ. 3 έν. πρόσ. του ρ. bouillir.

bu, παθητ. μετγ. του ρ. boire.

bus, άορ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. boire.

busse, παρατ. ύπ. 1 ένικ. πρόσ. του ρ. boire.

but, άορ. 3 έν. πρόσ. τ. ρ. boire.

bût, παρτ. ύπ. 3 έν. πρόσ. του ρ. boire.

buvais, παρτ. όρ. 1 και 2 έν. πρόσ. του ρ. boire.

buvant, ένεστ. μετγ. τ. ρ. boire.

buvez, ένεστ. όρ. και προστ. 2 πληθ. προσ. του ρ. boire.

buviez, παρατ. όριστ. και ένεστ. ύποτ. 2 πλ. πρόσ. του ρ. boire.

buvions, παρατ. όριστ. και ένεστ. ύπ. 1 πληθ. πρόσ. του ρ. boire.

buvons, ένεστ. όριστ. και προστ. 1 πληθ. πρόσ. του ρ. boire.

Ceignant, έν. μετ. του ρ. ceindre.

ceignis, άορ. όριστ. του ceindre.

clos, 1) ένεστ. όριστ. 1 και 2 πρόσ. έν. 2) παθ. μετγ. του ρ. clore.

clôt, ένεστ. όριστ. 3 ένικ. προσ. του ρ. clore.

coite, θηλ. του coi.

commis, όριστ. άορ. 1 2 έν. πρόσ. και παθ. μετγ. του ρ. commettre.

compris, παθ. μετγ. του ρ. comprendre.

compromis, παθ. μετγ. του ρ. compromettre και 1 2 έν. πρ. άορ.

conçois, ένεστ. όριστ. 1 και 2 πρόσ. ένικ. και προστ. 2 πρόσ. ένικ. του ρ. concevoir.

conçoit, ένεστ. όριστ. 3 ένικ. του ρ. concevoir.

conçoive, ένεστ. ύποτ. 1 και 3 ένικ. πρόσ. του ρ. concevoir.

conçu, παθ. μετγ. τ. ρ. concevoir.

conçus, άορ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. concevoir.

conçut, άορ. 3 ένικ. πρόσ. του ρ. concevoir.

conçût, παρατ. ύποτ. 3 ένικ. πρόσ. του ρ. concevoir.

conduis, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. conduire.

conduisis, άορ. έν. 1, 2 πρόσ. του ρ. conduire.

confis, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. confire.

confisais, παρτ. όριστ. 1, 2 έν. πρόσ. του ρ. confire.

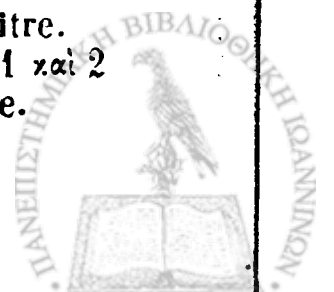
confisant, έν. μετγ. του ρ. confire.

connais, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. και προστ. 2 ένικ. προσ. του ρ. connaître.

connais, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. και προστ. 2 ένικ. προσ. του ρ. connaître.

connais, παρατ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. connaître.

connaisse, ένεστ. ύποτ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. connaître.

connu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. connaître.
connus, ἀόρ. 1 καὶ 2 πρόσ. ἐνικ. τοῦ ῥ. connaître.
connusse, παρτ. ὑποτ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. connaître.
connut, ἀορ. ὄρ. 3 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. connaître.
connût, παρτ. ὑπ. 3 ἐν. πρόσ. τοῦ ῥ. connaître.
conquis, ἀόρ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. conquérir.
contenant, ἐνεστ. μετ. τοῦ ῥ. contenir.
contenu, παθ. μετ. τ. contenir.
contiens, ὄρ. ἐνεστ. 1 2 ἐν. πρ. καὶ 2 ἐν. τῆς προστ.
contraint, ἐνεστ. ὄριστ. 3 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. contraindre.
coud, ἐνεστ. ὄριστ. 3 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. coudre.
couds, ἐνεστ. ὄριστ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. coudre.
cours, ἐνεστ. ὄριστ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. courir, 3. court.
courons, ἐνεστ. ὄριστ. καὶ προστ. 1 πληθ. πρόσ. τοῦ ῥ. courir.
courrai, μέλ. 1 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. courir.
cours, ἐνεστ. ὄριστ. 1 καὶ 2 πρόσ. ἐνικ. τοῦ ῥ. courir.
couru, παθ. μετ. τοῦ ῥ. courir.
cousais, παρατ. ὄριστ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. coudre.
cousis, ἀόρ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. coudre.
cousu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. coudre.
couvrais, παρτ. ὄριστ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. couvrir.
couvre, ἐνεστ. ὄριστ. καὶ ὑποτ. 1 καὶ 3 ἐνικ. πρόσ. καὶ 2 ἐνικ. τῆς προστ. τοῦ ῥ. couvrir.
craignis, ἀόρ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. craindre.
craignons, ἐν. ὄριστ. καὶ προστ. 1 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. craindre.
crains, ἐνεστ. ὄριστ. 1 καὶ 2

ἐνικ. πρόσ. καὶ 2 ἐνικ. τῆς προστ. τοῦ ῥ. craindre.
craint, ἐνεστ. ὄριστ. 3 ἐν. πρόσ. καὶ παθ. μετ. τοῦ ῥ. craindre.
croie, ἐνεστ. ὑποτ. 1 καὶ 3 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. croire.
crois, ἐνεστ. ὄρ. 1 2 ἐν. πρόσ. καὶ 2 ἐν. πρόστ. τοῦ ῥ. croire.
croissant, ἐν. μετ. τοῦ ῥ. croître.
croit, ἐνεστ. ὄριστ. 3 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. croire.
croît, ἐνεστ. ὄριστ. 3 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. croître.
croyais, παρατ. ὄριστ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. croire.
croyant, ἐνεστ. μετ. τοῦ ῥ. croire.
croyons, ἐνεστ. ὄριστ. καὶ προστ. 1 πρόσ. πληθ. τοῦ ῥ. croire.
crussiez, παρτ. ὑποτ. 2 πληθ. πρόσ. τοῦ ῥ. croire.
cru, παθ. μετ. τοῦ ῥ. croire.
crû, παθ. μετ. τοῦ ῥ. croître.
crûmes, ἀόρ. 1 πληθ. πρόσ. τοῦ ῥ. croire καὶ croître.
crus, ἀόρ. 1 καὶ 2 πρόσ. ἐνικ. τοῦ ῥ. croire.
crûs, ἀόρ. 1 καὶ 2 πρόσ. ἐνικ. τοῦ ῥ. croître.
crusse, παρτ. ὑποτ. 1 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. croire.
crûsse, παρτ. ὑποτ. 1 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. croître.
crût, παρτ. ὑποτ. 3 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. croire καὶ croître.
cuisant, ἐνεστ. μετ. τοῦ ῥ. cuire.
Decherrai, μέλ. τοῦ déchoir.
déchu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. déchoir.
décousu, π. μετ. τοῦ ῥ. découdre.
déçu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. décevoir.
démis, παθ. μετ. τοῦ ῥ. démettre.
devais, παρτ. ὄριστ. 1 καὶ 2 πρόσ. τοῦ ῥ. devoir.
devant, ἐνεστ. μετ. τοῦ ῥ. devoir.
devez, ἐνεστ. ὄριστ. 2 πληθ. πρόσ. τοῦ ῥ. devoir.

deviez, ένεστ. ύποτ. και παρατ. όρ. 2 πληθ. προσ. τοῦ ρ. devoir.
devions, ένεστ. ύπ. και παρατ. όρ. 1. πλ. πρόσ. τοῦ ρ. devoir.
devrai, μελ. 1 έν. πρ. τ. devoir.
disant, ένεστ. μετγ. τοῦ ρ. dire.
disons, ένεστ. όρ. και προστ. 1 πλ. προσ. τοῦ ρ. dire.
dites, ένεστ. όριστ. 2 πληθ. πρόσ. τοῦ ρ. dire.
dités, άόρ. 2. πλ. πρόσ. τ. ρ. dire.
dise, ένεστ. ύπ. 1 και 3 έν. πρόσ. τοῦ ρ. dire.
disse, ύπ. πρτ. 1, 2 πρόσ. τοῦ dire.
dit, ένεστ. όριστ. και άόρ. 3 έν. πρόσ. τοῦ ρ. dire.
dit, παρατ. ύποτ. 3 πρόσ. τοῦ dire.
dors, έν. όρ. 1 2 έν. τοῦ dormir.
dort, ένεστ. όριστ. 3 ένικ. πρόσ. τοῦ ρ. dormir.
douce, θ. τοῦ doux,
dù, παθ. μετγ. τοῦ ρ. devoir.
Écherra, 3 έν. τοῦ μέλ. échoir.
échet ἢ échsit, ένεστ. όρ. 3 έν. προσ. τοῦ échoir.
échut, άόρ. 3 έν. πρόσ. τ. échoir.
échu, παθ. μετγ. τοῦ ρ. échoir.
écrivais, παρατ. όρ. 1 και 2 έν. πρόσ. τοῦ ρ. écrire.
écrive, ένεστ. ύπ. 1 και 3 ένικ. πρόσ. τοῦ ρ. écrire.
écris, όρ. έν. 1 2 πρόσ. τ. écrire.
écrivisse, παρατ. τῆς ύπ. écrire.
écrivis, écrivit, 1, 2 και 3 πρόσ. τοῦ άόρ. τῆς όριστ. écrire.
enverrai, μέλλ. τοῦ envoyer.
epaisse, θηλ. τοῦ épais
es, όρ. έν. 2, έν. πρόσ. τοῦ être
est, έν. όρ. 3 ένικ. πρόσ. τοῦ être.
étais, παρατ. όριστ. 1 και 2 έν. πρόσ. τοῦ ρ. être.
éteignant, μετγ. τοῦ éteindre.
éteignis, όριστ. άόρ. 1 και 2 πρόσ. τοῦ éteindre.
êtes, όρ. έν. 2, πλ. πρόσ. τοῦ ρ. être.

eus, άόρ. 1, 2 έν. πρόσ. τοῦ avoir.
eusse, παρατ. ύπ. 1 ένικ. πρόσ. τοῦ ρ. avoir.
eût, παρατ. ύποτ. 3 ένικ. τοῦ avoir.
Faille, ύποτ. ένεστ. τοῦ faillir. και τοῦ άπρ. ρ. falloir.
fallais, παρατ. όρ. 3 έν. πρόσ. τοῦ άπρ. ρ. falloir.
fallut, άόρ. τοῦ falloir.
fais, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. και προστ. 2 έν. τοῦ ρ. faire.
faisais, παρατ. όρ. 1 και 2 έν. πρόσ. τοῦ ρ. faire.
faisant, ένεστ. μετγ. τ. ρ. faire.
fait, έν. όρ. 3 έν. πρ. τοῦ faire.
fait, παθ. μετγ. τοῦ ρ. faire.
faites, ένεστ. όρ. και προστ. 2 πληθ. πρόσ. τοῦ ρ. faire.
fasse, ύποτ. ένεστ. 1 και 2 έν. πρόσ. τοῦ ρ. faire.
faudra, μέλλ. 3 έν. πρόσ. τοῦ ρ. falloir και faillir.
faudrai, άρχ. μέλ. 1 ένικ. πρόσ. τοῦ ρ. faillir.
fausse, θηλ. τοῦ faux.
faut, ένεστ. όρ. 3 έν. πρόσ. τοῦ ρ. falloir και faillir.
ferai, μελ. 1 έν. πρόσ. τοῦ faire.
fis, άόρ. 1 2 έν. πρόσ. τοῦ faire.
fisse, παρατ. ύπ. 1, 3 έν. τοῦ faire.
folle, θηλ. τοῦ fou.
font, έν. όρ. 3 πλ. πρόσ. ρ. faire.
fraiche, θηλ. τοῦ frais.
franche, θηλ. τοῦ franc.
fus, άόρ. 1, 2 έν. πρόσ. τ. ρ. être.
fusse, παρατ. ύπ. 1 έν. πρόσ. τοῦ ρ. être.
fut, άόρ. 3 έν. πρόσ. τοῦ ρ. être.
fût, παρατ. ύπ. 3 έν. π. τοῦ ρ. être.
fuyant, ένεστ. μετγ. τ. ρ. fuir.
fuyez, ένεστ. όρ. και προστ. 2 πληθ. πρόσ. τοῦ ρ. fuir.
Gît, ένεστ. όρ. 3 έν. πρ. τ. ρ. gésir.
grasse, θηλ. τοῦ gras.
grosse, θ. τοῦ gros.

Hais, ένεστ. όρ. 1 και 2 έν. πρόσ. και 2, έν. πρόσ. προστ. του ρ. haïr.

haïssons, ένεστ. όρ. και προστ. 1 πλ. πρόσ. του ρ. haïr.

Induis, ένεστ. όρ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. induire.

induit, ένεστ. όρ. 3 ένικ. πρόσ. και παθ. μετ. του ρ. induire.

inscris, ένεστ. όριστ. 1 και 2 έν. πρόσ. του ρ. inscrire.

inscrit, ένεστ. όρ. 3 ένικ. πρόσ. και παθ. μετ. του ρ. inscrire.

inscrivis, άόρ. 1, 2, πρόσ. του ρ. inscrire.

instruis, ένεστ. όρ. 1 και 2 έν. πρόσ. του ρ. instruire.

instruisis, όρ. άόρ. 1, 2, ένικ. πρόσ. του ρ. instruire.

Jetais, παρτ. όρ. 1, 2 έν. του jeter.

jetant, ένεργ. μετχ. του ρ. jeter.

jeté, παθ. μετχ. του ρ. jeter.

jette, ένεστ. όρ. 1 και 3 έν. πρόσ. του ρ. jeter

jetterai, μ. 1 έν. παρτ. του jeter.

Lasse, θ. του las.

lis, έν. όρ. 1 και 2 έν. πρόσ. και 2, έν. πρόσ. της προστ. του ρ. lire.

lisons, ένεστ. όρ. και προστ. 1 πλθ. πρόσ. του ρ. lire.

longue, θ. του long.

lus, άόρ. 1, 2 έν. πρόσ. τ. ρ. lire.

lûtes, άόρ. 2 πλ. πρόσ. τ. ρ. lire.

lu, παθ. μετχ. του ρ. lire.

luis, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. luire.

Matte, θηλ. του mat.

mis, άόρ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. και παθ. μετ. του ρ. mettre.

misse, παρτ. ύποτ. 1 έν. πρόσ. του ρ. mettre.

moure, ύποτ. ένεστ. 1 και 3 έν. προστ. του mourir.

meurs, ένεστ. όριστ. 1, 2, έν. πρόσ. και 2, έν. της προστ. του ρ. mourir.

meurt, έν. όρ. 3 έν. πρ. του mourir.

meut, έν. όρ. 1, 2, πρόσ. του mourir, 3, έν. meut, και πλ. meuvent.

meuve, ύποτ. ένεστ. 1 και 3 πρόσ. ένικ. του ρ. mouvoir.

mouds, ένεστ. όρ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. moudre.

moulons, ένεστ. όρ. και προστ. 1 πλθ. πρόσ. του ρ. moudre.

moulu, άόρ. 1 και 2 ένικ. προστ. του ρ. moudre, παθ. μετ. moulu.

mourais, παρτ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. mourir.

meus, όριστ. ένεστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. mouvoir.

molle, θηλ. του mou.

mouvons, ένεστ. όριστ. και προστ. 1 πλθ. πρόσ. του ρ. mouvoir.

mû, παθ. μετ. του ρ. mouvoir.

muscade, θηλ. του muscat.

Nais, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. naitre.

naisse, ένεστ. ύποτ. 1 και 3 ένικ. πρόσ. του ρ. naitre.

naquis, άόρ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. naitre.

naissant, μετ. έν. του ρ. naitre.

né, -e, παθ. μετ. του ρ. naitre.

Offre, ένεστ. όριστ. 1 και 3 ένικ. πρόσ. του ρ. offrir.

offris, άόρ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. offrir.

offert, παθ. μετ. του ρ. offrir

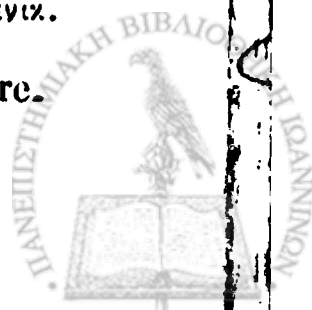
oignez, όριστ. ένεστ. και προστ. 2, πλθ. πρόσ. του oindre.

ont, όρ. έν. 3, πλ. πρόσ. του avoir.

oyais, παρτ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. ouïr.

Pais, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του ρ. pallre.

paissais, παρτ. του ρ. pallre.

pars, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. και προστ. 2 ένικ. του partir.
part, έν. όρι. 3 έν. πρόσ. του partir.
parte, ένεστ. ύποτ. 1 και 3 ένικ. πρόσ. του έ. partir.
paru, παθ. μετ. του έ. paraitre.
parusse, παρτ. ύποτ. 1 ένικ. πρόσ. του έ. paraitre.
paye, ένεστ. όριστ. 1 και 3 ένικ. πρόσ. του έ. payer.
payai, άόρ. 1 έν. πρόσ. του payer.
payé, παθ. μετ. του έ. payer.
peins, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του έ. peindre.
perçois, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του έ. percevoir.
perdu, παθ. μετ. του έ. perdre.
peux, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του έ. pouvoir.
peut, ένεστ. όριστ. 3 ένικ. πρόσ. του έ. pouvoir, 3 πληθ. peuvent.
plais, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του έ. plaire.
plu, παθ. μετ. του έ. plaire και pleuvoir.
plus, άόρ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του έ. plaire.
pourrai, μέλ. του έ. pouvoir.
prévaudrai, μ. του έ. prévaloir.
pris, άόρ. 1, 2, πρόσ. και παθ. μετ. του έ. prendre.
pu, παθ. μετ. του έ. pouvoir.
puisse, ένεστ. ύποτ. 1, 3 πρόσ. του έ. pouvoir.
pus, άόρ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. και
put, 3 πρόσ. του έ. pouvoir.
pût, παρτ. ύποτ. 3 ένικ. πρόσ. του έ. pouvoir.

Rassis, παθ. μετ. του έ. rasseoir.
reçu, παθ. μετ. του έ. recevoir.
reçus, άόρ. του έ. recevoir.
reçoive, ύποτ. του έ. recevoir.
réduisis, άόρ. του rendre.
reduit, όρ. ένεστ. 3 έν. πρόσ. και παθ. μετ. του έ. réduire.

remis, άόρ. 1, 2 πρόσ. και παθ. μετ. του έ. remettre.
renaissant, μετ. έν. τ. renaître.
résolus, άόρ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του έ. résoudre.
résolvais, παρτ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του έ. résoudre.
requis, -e, π. μετ. του έ. requérir.
résolus, άόρ. 1 2 πρόσ. του έ. résoudre.
résolu, παθ. μετ. του έ. résoudre.
rompu, παθ. μετ. του έ. rompre.
rousse, θηλ. του roux.

Sais, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του έ. savoir.
sache, έν. ύποτ. 1 και 3 έν. πρόσ. και προστ. 2 έν. πρόσ. τ. έ. savoir.
saurai, μέλ. του έ. savoir.
séant, ένεστ. μετ. του έ. seoir.
sèche, θηλ. του sec.
sens, ένεστ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του έ. sentir.
serai, μέλ. 1 έν. πρόσ. του έ. être.
serve, ένεστ. ύποτ. 1 και 3 ένικ. πρόσ. του έ. servir.
souviendrai, μ. τ. se souvenir.
souvienn, ύποτ. ένεστ. 1 και 2 έν. πρόσ. του se souvenir.
sois, ένεστ. ύποτ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. και 2 έν. προστ. του έ. être.
soyez, ένεστ. ύποτ. και προστ. 2 πληθ. πρόσ. του έ. être.
soyons, ένεστ. ύποτ. και προστ. 1 πληθ. πρόσ. του être.
sotte, θηλ. του sot.
su, παθ. μετ. του έ. savoir.
suis, ένεστ. όριστ. 1 ένικ. πρόσ. του être, και 1 και 2 του suivre.
sus, άόρ. 1, 2, πρόσ. του savoir.
susse, ύποτ. παρτ. του savoir, 3 πρόσ. sût.

Taisant, ενεργ. μετ. του taire.
teignais, παρτ. όριστ. 1 και 2 ένικ. πρόσ. του έ. teindre.

teignis, ἐνικ. 1, 2, τοῦ ἀορ. τοῦ teindre.

tenais, παρτ. ὀριστ. 1 καὶ 2 πρόσ. τοῦ ῥ. tenir,

tenant, μετ. ἐνεστ. τοῦ ῥ. tenir.

tendu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. tendre.

tenez, ἐνεστ. ὀριστ. 1 καὶ 2 πρόσ. καὶ προστ. 2 τοῦ ῥ. tenir.

tenu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. tenir.

tiendrai, μέλ. τοῦ ῥ. tenir.

tiens, ἐνεστ. ὀριστ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. καὶ προστ. 2, ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. tenir.

tienne, ὑποτ. ἐνεστ. τοῦ tenir.

tins, ἀορ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. tenir, 3 tint.

travaux, πληθ. τοῦ travail.

tu, -e, παθ. μετ. τοῦ ῥ. taire.

Va, ἐνεστ. ὀριστ. 3 ἐν. πρόσ. καὶ προστ. 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. aller.

vaille, ἐνεστ. ὑποτ. 1 καὶ 3 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. valoir.

vaincs, ὀριστ. ἐνεστ. 1, 2, ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. vaincre.

vaincu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. vaincre.

vainquons, 1. πληθ. πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. καὶ τῆς προστ. τοῦ vaincre.

vais, ἐνεστ. ὀριστ. 1 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. aller.

valu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. valoir.

valus, ἀορ. 1, 2, πρόσ. τοῦ valoir.

vantaux, πληθ. τοῦ vantail.

vas, ἐνεστ. ὀριστ. 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. aller.

vaudrai, μέλ. 1 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. valoir.

vaux, ἐνεστ. ὀριστ. 1 καὶ 2 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. valoir.

vécus, ὀρ. ἀορ. τ. vivre 1, 2, πρόσ.

vécu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. vivre.

veuille, ὑποτ. ἐνεστ. 1, 3, ἐνικ. πρόσ. τοῦ vouloir καὶ 2, ἐν. τῆς προστ.

veillent, 3 πληθ. πρόσ. τῆς αὐτῆς ἐγκλ. καὶ γρόνου τοῦ vouloir.

veillez, 2 πληθ. πρόσ. τῆς προστ. ἰκετευτικῶς, τοῦ vouloir.

veux, 1, 2, ἐνικ. ἐνεστ. ὀριστ. τοῦ vouloir, 3 ἐν. veut, πληθ. veulent.

venu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. venir.

verrai, μέλ. τοῦ voir.

vêtu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. vêtir.

vieille, θηλ. τοῦ vieux.

viendrai, μέλ. τοῦ venir.

viene, ὑποτ. ἐνεστ. τοῦ venir.

vis, ἐν. ὀρ. 1, 2, ἐν. πρόσ. τοῦ vivre καὶ ἀορ. 1, 2, ἐν. πρόσ. τοῦ voir.

visse, παρτ. ὑποτ. 1 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. voir.

vive, ἐνεστ. ὑποτ. 1 καὶ 3 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. vivre.

vitraux, πληθ. τοῦ vitrail.

voie, ἐνεστ. ὑποτ. 1 καὶ 3 ἐνικ. πρόσ. τοῦ ῥ. voir.

voient, 3 πληθ. προσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. καὶ ὑποτ. τοῦ voir.

vont, ὀριστ. ἐνεστ. 3, πλ. πρόσ. τοῦ ῥ. aller.

voulu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. vouloir.

voyant, ἐνεστ. μετ. τοῦ ῥ. voir.

voyez, ἐνεστ. ὀριστ. καὶ προστ. 2 πληθ. πρόσ. τοῦ ῥ. voir.

vu, παθ. μετ. τοῦ ῥ. voir.

Yeux, πληθ. τοῦ oeil.

ΛΑΤΙΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΞΕΝΑΙ ΦΡΑΣΕΙΣ ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ΕΝ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ

Ab absurdo, ή εις άτοπον έπαγωγή.

Ab hoc et ab hac, άλλ' άντ' άλλων.

Ab imo pectore, εκ βάθους καρδιάς ή ψυχής.

Ab initio, άπ' άρχής.

Ab irato, έν εξάψει όργής ή θυμού.

Ab jove principium, άπό Διός άρχεσθαι, τουτέστι εκ του κυριωτέρου.

Ab ovo, (άπό του ώου) τουτέστι άπ' άρχής, εκ τής πηγής.

Ab uno disce omnes, άπό του ένός μάθε τους πάντας, τουτέστιν έξ ύνουτος τον λέοντα.

Abusus non tollit usum, ή κατάχρησις δέν καταργεί την χρησιν.

Abyssus abyssum invocat, ή άβυσσος επικαλείται την άβυσσον, τουτέστιν έν σφάλμα συνεπάγεται άλλο.

Acta est fabula, παρεστάθη τό δράμα ή ή κωμωδία, τουτέστιν έτελείωσα τό έργον μου, διέδραμον τό στάδιόν μου.

Ad aperturam libri, άνοίγων τό βιβλίον δηλ. εκ πρώτης ύψεως.

Ad gloriam, διά την δόξαν.

Ad graecas calendas, εις τάς ελληνικάς καλένδας, ώς κοινώς λέγουσι, τό μνηνα που δέν έχει Σάββατο.

Ad hoc, επί τούτω επίτηδες.

Ad hominem, (εις τον άνθρωπον) άρμοδίως εις τό δεινα πρόσωπον.

Ad honores, επί τιμής, διά μόνην την τιμήν, επιτίμως.

Adhuc sub judice lis est, μέχρι τουδε έν ταις χειρσι του δικαστου κείται ή δικη, τουτέστι τό ζήτημα μένει έτι εκκρεμές.

Ad libitum, κατά βούλησιν, κατ' εκλογήν.

Ad litteram, κατά γράμμα.

Ad majorem dei gloriam, προς μεζονα δόξαν του θεου (ρητόν των Ιησουιτων οτινες πολλακις κακιστην χρησιν έποιήσαντο τούτου).

Ad ostentationem, προς επίδειξιν.

Ad patres, (εις τους πατέρας) τουτέστιν άποθησκειν και μεταβαίνειν εις τους πατέρας, ή φονεύειν και στέλλειν εις τους πατέρας.

Ad perpetuam rei memoriam, προς διαιώνησιν τής μνήμης του πράγματος.

Ad referendum, μετ' επιφυλάξεως.

Ad rem, (εις τό πράγμα), τουτέστι καταλλήλως.

Ad unguem, (εις ύνουτα) δηλ. έντελέστατα, τελειότατα.

Ad unum, (εις ένα, δηλ. μέχρις ένός).

Ad usum, κατ' έθος, κατά την συνήθειαν.

Ad usum delphini, προς χρησιν

τοῦ βασιλόπαιδος; (λέγεται τοῦτο ἐπὶ βιβλίων κεκαθαρμένων ἀπὸ παντὸς ἀπρεποῦς λόγου.)

Ad valorem, κατ' ἀξίαν.

Ad vitam aeternam, εἰς ζωὴν αἰώνιον, αἰωνίως, διὰ παντός.

Aequo animo, ἐν γαλήνῃ ψυχῆς.

Aequo pulsat pede, (ὁ θάνατος;) πλήττει τοὺς πάντας ἴσῳ ποδὶ (ἀδικροῦς.)

Aere perennius, διαρκέστερος τοῦ αἰθέρου.

Aes triplex, τριπλοῦς χαλκός, (δηλ. παράτολμος, θρασύτατος.)

Aeternum vale, αἰώνιον χαιρε.

A fortiori, διὰ μείζονα λόγον.

Age libertate decembris, γρῶ Σεπτεμβριανῇ ἐλευθερίᾳ (δηλ. ἐπιτρέπεται σοι νὰ διάγῃς ἐν πλήρει ἀκολασίᾳ).

Age quod agis, πράττε ὅτι πράττεις (δηλ. πρόσθε εἰς τὸ ἔργον σου.)

A giorno, (Ἰταλικόν) ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ἤγουν μεγάλη φωταψία.

Agitato, (Ἰταλ.) τεταραγμένον.

A latere, (ἐκ τοῦ πλαγίου) ἰσχυρῶς ἐκτακτός ἀπεσταλμένος τοῦ πάππα.

Albo lapillo notare diem, (σημειῶ τὴν ἡμέραν διὰ λευκοῦ λίθου), δηλ. νομίζειν τὴν ἡμέραν αἰσίαν.

Alea jacta est, ἐρρίφθη ὁ κύβος.

Alla militare, (Ἰταλιστὶ) στρατιωτικῶ τῷ τρόπῳ.

All right, (ἀλ -ράιτ) Ἀγγλ. τὰ πάντα καλῶς ἔχει, δηλ. πάγει καλά.

Alma parens, τροφός, (εὐεργετικὴ) μήτηρ, ἡ γῆ.

Alpha et omega, τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Alter ego, ἄλλος ἐγώ, δηλ. δὲν διακρίνω τὸν δεῖνα φίλον ἀπ' ἑμαυτοῦ

Amant alterna Camarina, (αἱ Μοῦσαι ἀγαπῶσι τὰς ἐναλλαγὰς τῶν ἀσμάτων, τούτεστιν ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τὴν ἀλλαγὴν.

Amicus humani generis, φί-

λος τοῦ ἀνθρωπίκου γένους (τουτέστι φίλος οὐδενός).

Amicus Plato, sed magis amica veritas, φίλος μὲν Πλάτων, φιλότατη δ' ἡ ἀλήθεια.

A minima, ἔφεσις εἰς ἕτερον δικαστήριον ἐνεκα ἐλαφρότητος ποινῆς

Anch' io son pittore, (Ἰταλ.) καὶ ἐγὼ ζωγράφος εἶμαι (περιφρονητικῶς).

Anguis in herba, (ὄφις ὑπὸ τὴν γλόβην) δηλ. φίλος κατὰ τὸ φαινόμενον καὶ ἐχθρὸς ἐν τῷ κρυπτῷ.

Ante mare, undae, (πρὸ τῆς θαλάσσης τὰ ὕδατα) τούτεστι τῶν ἀποτελεσμάτων προηγούνται τὰ αἷτια.

Aperto libro, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἄνευ προμελέτης.

A posteriori, ἐκ τῶν ὑστέρων (φιλοσ.).

A priori, ἐκ τῶν προτέρων (φιλοσ.)

Aquae potoribus, (εἰς τοὺς ὑδροπότας) δηλ. οἱ ὑδροπόται δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν καλοὺς στίχους λέγει ὁ Ὁράτιος.

A quia, (εἰς τὸ διότι) τούτεστιν εἰς ἀπορίαν, εἰς ἀποστόμωσιν.

Aquila non capit muscas, (ὁ αἰετός δὲν συλλαμβάνει μύϊας) τούτεστιν οἱ μεγάλοι ἄνδρες ἀπαιτοῦσι νὰ ἐνασγολῶνται εἰς μηδαμινά.

Arcades ambo, Ἀρκάδες ἀμφότεροι ὡς τὸ παρ' ἡμῶν εὕρεν ὁ Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, ταιριαστὸν ζεῦγος.

A remotis, κατὰ μέρος.

Argumentum ad crumenam, (ἐπιχείρημα διὰ τοῦ βαλαντίου) δηλ. δωροδοκία.

Argumentum baculinum, ἐπιχείρημα διὰ τῆς βάρβδου.

Arpeggio, (Ἰταλ. μουσ.) ἀλεπάλληλοι φωναὶ ἀρμονίας.

Ars longa vita brevis, ἡ μὲν τέχνη μακρὰ ὁ δὲ βίος βραχύς.

A sacris, (ἐκ τῶν ἱερῶν) δηλ.

ιερεὺς ἀργός, εἰς ὃν δὲν ἐπιτρέπεται
νά λειτουργῇ.

Asinus asinum fricat, (ὁ ὄνος
τρίβει τὸν ὄνον) δηλ. ἀμαθῆς ἀμαθῆ
θαυμάζει.

At home, (ἀγγλικόν) οἶκοι, ἐν τῇ
οἰκίᾳ ἢ ἐν τῇ πατρίδι.

A tempo, (Ἰταλικόν) εὐρύθμως,
(μουσικ.).

Audaces fortuna juvat, τοῖς
τολμηροῖς βοηθεῖ ἡ τύχη.

Audax Iapeti genus, (τολμη-
ρὸν γένος τοῦ Ἰαπετοῦ) δηλ. τὸ
ἀνθρώπινον γένος.

Audi alteram partem, (ἄκουσον
καὶ τοῦ ἑτέρου μέρους) δηλ. μηδενὶ
δίχην δικαίτης πρὶν ἀμφοῖν ἀκούσης.

Aurea mediocritas, χρυσῆ με-
τριότης.

Aures habent et non audient,
ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούουσιν.

Auri sacra fames! ἡ κατηραμέ-
νη δίψα τοῦ χρυσοῦ.

Austriae est imperare orbi
universo, (ἡ Αὐστρία προῦρισται
νά ἄρχῃ παντὸς τοῦ κόσμου), ῥη-
τὸν τοῦ οἴκου τῶν Ἀψδούργων.

Aut Cesar, aut nihil, ἢ Καί-
σαρ (νά γείνω) ἢ μηδέν.

Avere il granchio nella scar-
sella, (Ἰταλ.) (ἔχειν καρχίνον ἐν
τῷ βαλαντίῳ) δηλ. εἶναι τινὰ φι-
λάργυρον.

Beati pauperes spiritu, μα-
κάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Beati possidentes, μακάριοι οἱ
ἔχοντες ἢ κρατοῦντες.

Bella matribus detestata, οἱ
πόλεμοι μισητοὶ εἰσι ταῖς μητέρασιν.

Betting, (Ἀγγλικόν) στοίχημα.

Bis dat qui cito dat, (δὶς δι-
δωσιν ὁ ταχέως διδούς) δηλ. διπλῆ
ἐστὶν ἡ χάρις τοῦ προθύμως δι-
δόντος.

Bis repetita placent, τὰ δις

ἐπαναλαμβανόμενα ἀρέσκουσι, δηλ.
σημεῖον ὅτι ἀρέσκουσι.

Bona fide, ἐπὶ τῇ καλῇ πίστει,
δηλ. μὲ ἐμπιστοσύνην.

Bone Deus! (Θεὲ Πανάγαθε)
ἢ Θεὲ τοῦ ἐλέους!

Bonum vinum laetificat cor
hominis, (ὁ καλὸς οἶνος εὐφραίνει
τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου) «καὶ οἶνος
εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου».

Book-maker, (Ἀγγλικόν) βιβλι-
ογράφος, συγγραφεὺς ἀνεπιτήδειος.

Broken-down, (Ἀγγλικόν) (ἐν
ἵπποδρομίῳ) ἵππος γωλαίνων.

Caetera desiderantur, (καὶ ἕτε-
ρα ἐπιθυμοῦνται), λέγεται τοῦτο ἐπὶ
ἀτελῶν πραγμάτων.

Caput mortuum, (νεκροκεφαλή)
τουτέστι μηδαμηνόν τι πρᾶγμα, ἀ-
νωφελές.

Cara deum soboles, προσφιλές
τοῖς θεοῖς γένος.

Carcere duro, (Ἰταλ.) (σκληρὰ
φυλακή), ἰδίως περὶ τῶν τῆς Αὐ-
στρίας λέγεται.

Carpe diem, ὀρᾶσαι τῆς ἡμέρας
δηλ. τῆς εὐκαιρίας.

Castigat ridendo mores, κολά-
ζει γελῶσα τὰ ἥθη (δηλ. ἡ κω-
μῳδία).

Casus belli, ἀφορμὴ πολέμου.

Cave ne cadas, (πρόσεγε μὴ
πέσης) ἀποτείνεται δὲ τοῦτο εἰς τοὺς
ὑψηλὴν θέσιν κατέγοντας.

Caveant consules! ἄς φυλα-
χθῶσιν οἱ ὑπατοί.

Cedant arma togae, ἄς ὑπο-
χωρῇ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις εἰς
τὴν πολιτικὴν.

Cheto fuor, commoto dentro,
(Ἰταλικόν), ἡσυχος ἐκτὸς τεταραγ-
μένος ἐντὸς, (λέγεται ἐπὶ ὠρολογίων).

Chi va piano va sano, (Ἰταλ.)
βραδέως ὅστις βαίνει, (προσεκτικῶς)
βαίνει ἀσφαλῶς.

Claudite jam rivos, pueri, κλείσατε ἤδη τοὺς ῥύακας ὡς παῖδες, δηλ. φθάνει πλέον μὴ φωνάζετε.

Caelo tonantem credidimus Jovem, (διὰ τῆς βροντῆς τοῦ οὐρανοῦ ἐπιστεύαμεν εἰς τὸν Δία) δηλ. ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐννοοῦμεν τὰ αἷτια.

Cogito, ergo sum, διανοοῦμαι, ἄρα ὑπάρχω, (συλλογισμὸς τοῦ φιλοσόφου Καρτεσίου).

Col canto, (Ἰταλ.) ὠδίζω, μεῖζμα, μετὸ τραγοῦδ'.

Commedia dell' arte, (Ἰταλ.) κωμωδία τῆς τέχνης, (εἶδος κωμωδίας ἐπὶ σκηνῆς σχεδιαζομένης).

Compelle intrare, βίασον εἰσελθεῖν.

Compos sui, κύριος ἑαυτοῦ.

Concedo, (παραχωρῶ) σύμφημι, συναίνω.

Confiteor, ἐξομολογοῦμαι.

Consensus omnium, ἡ κοινὴ ὁμολογία.

Consilio manumque, (τῆ συμβουλῇ καὶ τῇ χειρὶ) δηλ. βοήθεια πάσαις δυνάμεσι.

Consummatum est, τετέλεσται.

Contraria contrariis curantur, τὰ ἐναντῖα τοῖς ἐναντίοις θεραπεύονται· ῥητὸν τῶν ἀλλοπαθητικῶν ἰατρῶν πρὸς ἀντίθεσιν τοῦ similia similibus curantur, ἀξιώματος τῶν ὁμοιοπαθητικῶν ἰατρῶν ατὰ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις θεραπεύονται.

Coram populo, (ἐνώπιον τοῦ λαοῦ) ἀναφανδὸν καὶ ἀφόβως.

Corpus delicti, (τὸ σῶμα τοῦ ἐγκληματος) αἱ ἀποδείξεις, τὰ πειστήρια.

Credo quia absurdum, (πιστεύω διότι εἶνε ἀτοπον, λόγος τοῦ Ἀγίου Αὐγουστίνου δι' ἡγουμένους ὅτι ἡ πίστις μᾶς ἐπιβάλλει νὰ δεχθῶμεν ἐκεῖνο ὅπερ τὸ λογικὸν ἐνδεχόμενον νὰ δεικνύη ἀτοπον.

Cuique suum, ἐκάστῳ τὰ ἑαυτοῦ.

Currente calamo, (τρέχοντι καλᾶμῳ) τοῦτέστι γράφειν ταχέως καὶ ἄνευ πολλῆς σκέψεως.

Da capo, (Ἰταλικὸν) ἀπ' ἀρχῆς, ἐκ νέου.

Date obolum Belisario, (δοτε ὀβολὸν τῷ Βελισαρίῳ) τοῦτέστιν ἐλέησον τὸν πρῶην μέγαν καὶ πλούσιον.

Davus sum non Oedipus, εἶμαι Δαῦσος καὶ ὄχι Οἰδίπους· τοῦτέστιν εἶμαι ἀπλοῦς, εὐήθης, καὶ ὄχι πανούργος, ὀξύνοος.

De auditu, ἐξ ἀκοῆς, ἐκ φήμης.

Debellare superbos, καταβάλλειν τοὺς ὑπερηφάνους, ταπεινοῦν τὴν ὄφρυν τῆς ἀλαζονείας.

Decipimur specie recti, ἀπατώμεθα ἐκ τοῦ φαινομένου καλοῦ.

De commodo et incommodo, (δικαστ.) περὶ ὠφελίμου καὶ ἀνωφελοῦς.

Decrescendo, (μουσ.) ἐλαττουμένης τῆς φωνῆς.

De cujus, (περὶ οὗ) ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος.

De facto, πράγματι, ἐμπράκτως, πρὸς ἀντίθεσιν τοῦ de jure, αὐτοτοδικαίως, δικαίωματι.

De gustibus et coloribus non est disputandum, περὶ ὀρέξεως καὶ χρωμάτων οὐδεὶς λόγος.

De jure, δικαίωματι, αὐτοδικαίως.

Delenda Carthago, (δέον νὰ καταστραφῇ ἡ Καρχηδών), λόγος διὰ τῶν ὁποίων Κάτων ὁ πρεσβύτερος ἐπεράτου πάντα λόγον σημαίνει δὲ σταθερὰν ἰδέαν τῆς ὁποίας ἐπιδιώκει τις τὴν ἐκτέλεσιν.

Dente lupus, cornu taurus petit, ὁ μὲν λύκος ὁδοῦσι προσβάλλει, ὁ δὲ ταῦρος κέρασιν.

Dente superbo, μετ' ὀδόντα πε-

ριφρονητικόν, σημαίνει τὸ ἀκατάδεκτον, τὴν ὑπεροψίαν.

Dentibus albis, μὲ (ὀδόντας λευκούς), σημαίνει τὸν σατυρικὸν ὅστις μετὰ χάριτος δάκνει, προσβάλλει.

Deo gratias, εὐχαριστίας τῷ Θεῷ.

Deo ignoto, τῷ ἀγνώστῳ θεῷ.

Deo juvante, Θεοῦ βοηθοῦντος.

De omni re scibili, et quibusdam aliis, περὶ πάντων τῶν γνωστῶν (ἢ ἐπιστητῶν) πραγμάτων καὶ περὶ ἄλλων τινῶν.

De plano, εὐκόλως, ὁμαλῶς.

De profundis, ἐκ βαθέων ἐκκραξά σοι Κύριε, ἀργὴ ψαλμοῦ τινος τῆς μετανοίας τοῦ Δαυΐδ.

Desiderata, τὰ ποθητά, εὐχαί.

Desinit in piscem, ἀπολήγει εἰς ἰχθύν δηλ. δὲν τελειώνει καλῶς.

De stercore, Ennii, (ἐκ τῆς κόπρου τοῦ Ἐννίου, ἀρχαίου ποιητοῦ Ῥωμαίου. Ὁ Βιργίλιος μετριοφρονῶν ἔλεγεν ὅτι ἐξήγαγε μαργαρίτας τινὰς ἐκ τῆς κόπρου τοῦ Ἐννίου.

De te fabula narratur, περὶ σοῦ ὁ λόγος.

Deus dedit, Deus abstulit, Κύριος ἔδωκε, Κύριος ἔλαβε.

Deus ex machina, (θεὸς ἐκ μηχανῆς), δηλ. ἀπροσδόκητος βοήθεια.

Deus nobis haec otia fecit, ὁ Θεὸς παρέσχεν ἡμῖν ταύτην τὴν ἄνεσιν, δηλ. πρὸς εὐεργέτην ὀφειλομένον τοῦτο.

De visu, ἐξ ὕψεως.

Diem perdidit, ἀπώλεσα τὴν ἡμέραν, δηλ. δὲν ἠδυνήθην νὰ πράξω καμμίαν εὐεργεσίαν.

Difficiles nugae, μηδαμινὰ μὲν ἀλλ' ἐπίπονα πράγματα, ἤγουν ματαιοπονία.

Dignus est intrare, (Λατινικὰ τῆς κωμωδίας τοῦ Μολιέρου), σημαίνει ἄξιος εἰσελθεῖν.

Di meliora piis, τοῖς εὐσεβέσι κρείτονα δοῖεν οἱ θεοί.

Dir l'orazion della bertuccia, (Ἰταλικόν). Νὰ ἀπαγγεῖλη τις τὴν προσευχὴν τοῦ πίθικος, δηλ. νὰ κινή τις τὰ χεῖλη προσποιούμενος ὅτι δέεται.

Disjecti membra poetae, (τὰ διεσπαρμένα μέλη τοῦ ποιητοῦ) δηλ. μετάφρασις ποιήματος ἐλαττοῦσα τὴν ἀξίαν τοῦ πρωτοτύπου.

Distinguo, διακρίνω.

Divide ut imperes, διαίρει ἵνα βασιλεύης, ἀξίωμα τοῦ περιβοήτου Μακιαβέλη.

Dixi, εἶπον, ἐτελείωσα.

Doctor in utroque, διδάκτωρ ἐν ἑκατέρῳ.

Doctus cum libro, πεπαιδευμένος τῇ βοθείᾳ τοῦ βιβλίου.

Dolce dolcissimo, (Ἰταλ. μουσ.) γλυκά, γλυκύτατα.

Donec eris felix, ἐνόσω εἶσαι εὐτυχής, (δηλ. θὰ ἔχης πολλοὺς φίλους).

Dulces reminiscitur Argos, ἐνθυμεῖται τὸ προσφιλές Ἄργος, δηλ. τὴν φίλην πατρίδα (καὶ λυπεῖται).

Dura lex, sed lex, σκληρὸς μὲν ὁ νόμος, ἀλλὰ νόμος.

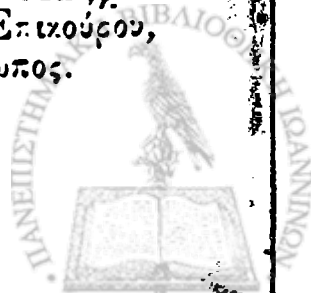
Ecce homo, ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ, τοῦτέστιν εἰκὼν παριστῶσα τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν προσαγόμενον εἰς τὸν Πιλάτον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

Ecce iterum Crispinus, ἰδοὺ πάλιν ὁ Κρισπίνος, τοῦτέστιν ὁ ὀγληρὸς ἄνθρωπος.

Ejusdem farinae, ἐκ τῆς αὐτῆς ζύμης (ἄνθρωπος).

Ense et aratro, μὲ τὸ ξίφος καὶ μὲ τὸ ἄροτρον δηλ. καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ ὑπηρετεῖν τῇ πατρίδι.

Epicuri de grege porcum, χοιρίδιον ἐκ τῆς ἀγέλης τοῦ Ἐπικούρου, τοῦτέστι φαυλόδιος ἄνθρωπος.

E pur si muove! (Ἰταλ.) τοῦ Γαλιλαίου ἢ ἐπίμονος ἀπάντησις «καὶ ὅμως κινεῖται.»

Ergo, ἄρα, λοιπόν, δι' ὅ.

Ergo glu capiuntur aves, ἄρα διὰ τοῦ ἰξοῦ συλλαμβάνονται τὰ πτηνά, συμπέρασμα κωμικὸν τοῦ Ῥαβελαι.

Eripuit caelo fulmen sceptrum-que tyrannis, ἀφῆρπασε τὸν μὲν κεραυνὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὸ δὲ σκήπτρον ἀπὸ τῶν τυράννων. Ἐπιγραφή ὑπὸ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Φραγκλίνου.

Errare humanum est, ἀνθρώπινον τὸ ἀμαρτάνειν.

E sempre bene! (Ἰταλ.) καὶ πάντα καλὰ, φράσις τῶν αἰσιοδόξων.

Espressivo ἢ con espressione, (Ἰταλ. τῆς μουσ.) ἐκφραστικὸν ἢ μετ' ἐκφράσεως.

Est modus in rebus, πᾶν μέτρον ἄριστον.

Etiam periere ruinae, ἔτι καὶ τὰ ἐρείπια ἀπώλοντο (ἀνέκραξεν ὁ Ἰούλιος Καίσαρ ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τῆς Τροίας).

Etiamsi omnes, ego non, καὶ εἰ πάντες (σὲ ἀρνηθῶσι) ἐγὼ οὐ.

Et in Arcadia ego, καὶ ἐγὼ ἔξιστα ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἦτοι ἤμην καὶ γὰρ ποτε εὐτυχῆς.

Et nunc erudimini, καὶ νῦν διδάχθητε.

Eureka, (Ἑλλην.) εὐρήκα.

Ex ἢ ab abrupto, ἐκ τοῦ προχείρου, ἀνευ προπαρασκευῆς.

Ex aequo, ἀπὸ τοῦ ἴσου.

Ex cathedra, ἀπὸ τῆς ἐδρας, αὐθεντικῶς, κατηγορηματικῶς, ὡς ἀπὸ τριπόδος.

Exceptis excipiendis, ἐξαιρουμένων τῶν ἐξαιρετέων.

Ex commodo, ἐν ἀνέσει.

Ex consensu, τῇ συναινέσει.

Ex dono, ἐκ δωρημάτος (τοῦ δεινός ἢ δεινός).

Exegi monumentum, ἡγεῖρα μνημεῖον, δηλ. εἰς ἑμαυτὸν ἀνδριάντα γράψας βιβλίον.

Ex libris, ἐκ τῶν βιβλίων (τοῦ δεῖνα ἢ δεῖνα ἢ ὡς ἄλλοτε ἔγραφον καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις).

Ex nihilo nihil, οὐδὲν ἐξ οὐδενὸς γίνεται.

Ex ore parvulorum veritas, ἐκ στόματος τῶν νηπίων ἀλήθεια.

Expende Annibalem, ζύγισον, τούτέστι λάβε ὡς παράδειγμα, τὸν Ἀννίβαν, δηλ. ματαιότης ματαιότητων.

Experto crede Roberto, πιστεue εἰς τὸν πεπειραμένον Ροβέρτον, δηλ. εἰς τοὺς γινώσκοντας, τοὺς ἔχοντας πείραν.

Ex professo, ἐξ ἐπαγγέλματος.

Extra muros, ἔξω τῶν τειχῶν (τῆς πόλεως).

Ex ungue leonem, ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα (γνωρίζομεν).

Facit indignatio versum, ἡ ἀγανάκτησις γεννᾷ τὸν στίχον, ἢ ἄλλως· τὸ αἰσθημα γεννᾷ τὴν εὐγλωττίαν.

Fama volat, ἡ φήμη ἵπταται, ἦτοι τὰ γινόμενα μανθάνονται ταχέως.

Favete linguis, εὐεργετήσατέ μας διὰ τῆς γλώσσης· τούτέστι σιωπάτε, εὐφημητε.

Felix culpa! Εὐτυχές σφάλμα, ἀμάρτημα, (ὡς εἶπεν ὁ Ἅγιος Αὐγουστίνος περὶ τῆς πτώσεως τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐῆας, διότι ἐκ ταύτης προῆλθεν ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐνσάρκωσις).

Fervet opus, προχωρεῖ ζωηρῶς τὸ ἔργον.

Festina lente, σπεῦδε βραδέως.

Fiat lux! Γεννηθήτω φῶς.

Fiat voluntas tua, Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου.

Fidus Achates, ὁ πιστός Ἀχάτης, φίλος τοῦ Αἰνείου· (ὡς τὰ παρ' ἡμῖν, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, ἢ Ἀχιλλεὺς καὶ Πάτροκλος).

Finis coronat opus, τὸ τέλος ἐπιστέφει τὸ ἔργον· τούτέστι μὴ δένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε.

Flagrante delicto, ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Fluctuat nec mergitur, ἐπιπλέει καὶ δὲν βυθίζεται. Ῥητόν τῆς πόλεως τῶν Παρισίων.

Foenum habet in cornu, ἔχει ἐπὶ τοῦ κέρατος ἄχυρον, δηλ. εἶνε ἀδλαβής.

Fontes aquarum, αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, τούτέστιν ἡ διὰ τῶν λεξιῶν εὑρεσις τῆς στιχουργίας.

For ever! (Ἀγγλικόν). Διὰ παντός, ἐς ἀεὶ, τούτέστι ζήτω!

Fortunate senex! εὐδαίμων γέρον!

Four in hand (Ἀγγλ.) Τέθριππον διευθύνων, τούτέστι μεγαλοπρεπῶς διαιτώμενος.

Fugit irreparabile tempus, ὁ χρόνος φεύγει ἀνεπιστρεπτεί.

Furia francese, (Ἰταλ.) Ὁρμή Γαλλική. (δηλ. τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων).

Genus irritabile vatum, τὸ εὐερέθιστον γένος τῶν ποιητῶν.

Go ahead (Ἀγγλ.) ἔμπρός! προχώρει.

God save the King (Ἀγγλ.) Ὁ Θεὸς φυλάττοι τὸν βασιλέα. (Ἀρχὴ τοῦ βασιλικοῦ ὕμνου τῶν Ἀγγλων).

Grammatici certant, οἱ γραμματικοὶ φιλονεικοῦσιν.

Gratis pro Deo, δωρεάν, δι' ἀγάπην Θεοῦ.

Grosso modo, προχειρῶς καὶ ἀτελῶς, ἀκατεργάστως.

Habeas corpus, νόμος Ἀγγλ. σημαίνων, ἔχε τὸ σῶμά σου, τούτέστιν ἔσο ἐλεύθερος ἐπὶ ἔγγυσει.

Habemus confitentem reum, ἔχομεν ἐξομολογούμενον ἔνοχον, τούτέστιν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἀποδεικνύεται ἔνοχος.

Habent sua fata libelli, τὰ βιβλία ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὴν ἑαυτῶν τύχην, δηλ. ἀναλόγως τῆς ἀξίας των.

Hic, ἐνταῦθα, δηλ. ἐν τούτῳ κεῖται ἡ δυσκολία.

Hic, et nunc, τώρα καὶ εὐθύς, ἀμέσως.

Hic jacet, ἐνθάδε κεῖται (ἐπὶ τάφων).

Hic jacet lepus, ἐνθάδε κεῖται ὁ λαγῶς, δηλ. ἐν τούτῳ συνίσταται ἡ δυσκολία.

Hoc caverat mens provida Reguli, ἐκ τούτου προφυλάχθη ὁ προνοητικὸς νοῦς τοῦ Ῥηγούλου. Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν καυχομένων ὅτι προεἰδόν τι.

Hoc erat in votis, ἰδοὺ ὅτι ἐπεθύμουν.

Hoc opus, hic labor est, τοῦτο ἐστὶ τὸ ἔργον, οὗτός ἐστιν ὁ κόπος, δηλ. ἐν τούτῳ κεῖται ἡ δυσκολία καὶ ἡ αἰγχανία.

Hodie mihi, cras tibi, σήμερον ἐμοὶ αὔριον σοί.

Homo homini lupus, ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ λύκος (ἐστίν).

Homo sum, et nihil humani a me alienum puto, ἄνθρωπος εἰμι καὶ οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων λογίζομαι ξένον ἐμοί.

Honest Iago (Ἀγγλ.) Τίμιε Ἰάγε. Φράσις ἐν τῷ Ὁθέλω τοῦ Σαιξπηρίου πρὸς κακοῦργον ἀποτεινομένη.

Honor alit artes, ἡ τιμὴ τρέφει τὰς τέχνας.

Horresco referens, φρίττω διηγούμενος.

Hospes hostis, ὁ ξένος εἶνε ἔγθρός· τὸναντίον δὲ ἡμεῖς λέγομεν ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀδελφοὶ εἰσίν.

Idem, ὡσαύτως.

Ignoti nulla cupido, τοῦ ἀγνώστου οὐδεμία ἐπιθυμία.

Il buon di si conosce da mattina, (Ἰταλ.) τὸ κοινῶς ἢ καλῆ ἡμέρα ἀπ' τὸ πρῶτ φαίνεται.

Illico, εὐθύς, ἀμέσως.

Illo tempore, τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

Impavidum serient ruinae, οὐδὲ αἱ καταστροφαὶ συγκινοῦσιν αὐτόν.

In anima vili, ἐπὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀχρείου· κοιν. σταῖς πλάταις τοῦ ἀνοήτου.

In articulo mortis, ἐν ὥρᾳ θανάτου.

In bocca chiusa non entra mai mosca, (Ἰταλ.) εἰς κλειστὸν στόμα δὲν εἰσῆλθε ποτε μύια, δηλ. εἰς τὸν μὴ αἰτοῦντα δὲν δίδεται τίποτε.

In cauda venenum, ἐν τῇ οὐρᾷ ἴός, (ὡς ἐν τῷ σκορπίῳ). Λέγεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἡπίως καὶ ληγόντων σφοδρῶς.

Inde irae, ἐντεῦθεν ἡ μῆνις, ὁ κότος.

In extremis, ἐν ὥρᾳ θανάτου.

In extremis malis extrema remedia, ἐν δεινοῖς νόσοις δεινὰ φάρμακα.

Infandum, regina, jubes renovare dolorem, ἀρρητον ὀδύνην κελεύεις με ἀνανεῶσαι, ὦ ἄνασσα, (λέγει ὁ Αἰνίας τῇ Διδῷ).

In fine, (Ἰταλ.), ἐν τέλει.

In globo, ἐν σφαίρᾳ δηλ. συλλήβδην.

In hoc signo vinces, ἐν τούτῳ νίκα

In manus (tuas), ἐν χερσὶν ὑμῶν.

In medias res, ἐκ μέσων πραγ-

μάτων, τουτέστιν ἐκ τοῦ μέσου τῆς ὑποθέσεως.

In medio virtus, ἐν τῷ μέσῳ ἡ ἀρετὴ, ἡγουν πᾶν μέτρον ἄριστον.

In naturalibus, ἐν φυσικῇ καταστάσει, δηλ. ἐν γυμνότητι.

In pace, ἐν εἰρήνῃ.

In partibus (infidelium), ἐν γῶρᾳ ἀπίστων, τουτέστιν ἐπίσκοπος ἀνευ ἐπαρχίας, ἢ ὑπουργός ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι.

In petto, ἐν τῷ στήθει, (καθ' ἑαυτόν, ἢ κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ὡς λέγει ὁ Ὅμηρος).

In poculis, ἐν μέσῳ ποτηρίων, (παρὰ πότον, κοιν. τρογοπίνοντες).

Insalutato hospite, χωρὶς νᾶ ἀποχαιρετήσῃ τις τὸν ξενίζοντα αὐτόν. Λέγεται ἐπὶ ἀναχωρήσεως λιλαν ἐσπευσμένης.

In secula seculorum, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Instar omnium, ὡς ὅλος ὁ κόσμος.

Intelligenti pauca, τοῖς φρονίμοις ὀλίγα.

In tempore opportuno, ἐν ὥρᾳ καταλλήλῳ, εὐθέτῳ.

In tenui labor, καὶ ἐν ἐλαχίστοις κόπος, ἡγουν καὶ τὰ ἐλάχιστα εἰσὶν ἄξια τοῦ κόπου ἡμῶν.

In terminis, ἐν τέλει, ἐπὶ τέλους.

Inter nos, μεταξύ ἡμῶν, τουτέστιν ἐν ἐχεμυθίᾳ.

Intra muros, ἐντὸς τῶν τειχῶν.

In vino veritas, ἐν τῷ οἴνῳ ἡ ἀλήθεια.

Invita Minerva, καὶ ἐναντίον τῆς Ἀθηνᾶς, (συγγράφῳ ἢ ποιῶ ἀφυῶς).

Io non so lettere, (Ἰταλ.) ἐγὼ δὲν γνωρίζω γράμματα.

Ipsa facto, δια μόνου τοῦ πράγματος, ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος.

Ira furor brevis est, ἡ ὀργὴ μικρὰ μανία ἐστίν.

Is fecit cui prodest, ὁ ἐκ τῆς πράξεως ὠφελούμενος ἐπραξεν αὐτήν.

Is pater est quem nuptiae demonstrant, πατήρ ἐστὶν ἐκεῖνος ὃν δεῖκνύει ὁ γάμος (νομ.).

Italia fara da se, (Ἰταλ.) ἡ Ἰταλία θὰ ἐνεργήσῃ ἀπ' ἑαυτῆς.

Ite missa est, ἀπέλθετε ἢ λειτουργία ἐτελείωσεν.

Jurare in verba magistri, ὀμνύειν ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῦ διδασκάλου, ὡς ὄνουν οἱ μαθηταὶ τοῦ Πυθαγόρου λέγοντες «αὐτὸς ἔρα».

Jure et facto, δικαίῳ καὶ πράγματι.

Jus est ars boni et aequi, δίκαιον εἶνε ἡ τέχνη τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἴσου.

Jus est norma loquendi, ὁ νόμος (ἡ συνθήκη) εἶνε κανὼν τοῦ λόγου.

Jus gentium, τὸ δίκαιον τῶν ἔθνῶν, ὁ διεθνῆς νόμος.

Jus privatum, ἰδιωτικὸν ἢ πολιτικὸν δίκαιον.

Jus publicum, τὸ δημόσιον δίκαιον.

Justum ac tenacem, δίκαιον καὶ σταθερόν.

Labor improbus omnia vincit, ὁ σταθερὸς κόπος νικά τὰ πάντα.

Lapsus calami, παραδρομὴ τοῦ καλάμου.

Lapsus linguae, παραδρομὴ τῆς γλώσσης.

Lasciate ogni speranza, (Ἰταλ.) ἄφετε πᾶσαν ἐλπίδα (οἱ εἰσεργόμενοι (ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς Κολάσεως τοῦ Δάντου).

Laudator temporis acti, ἐπαινήτης τοῦ παρωχημένου χρόνου.

Levius fit patientia quid quid corrigere est nefas, ἡ ὑπομονὴ καθιστᾷ μᾶλλον ὑποφερτόν ἐκεῖνο ὅπερ δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τις.

Lex est quod notamus, ὁ γεγράφμεν νόμος ἐστίν.

Lucidus ordo, τάξις καθαρὰ (ὡς ἡμέρα).

Macte animo! μὲ ψυχὴν θαυραλέαν.

Magister dixit, ὁ διδάσκαλος εἶπε (τοῦτο) «αὐτὸς ἔρα».

Majores pennas nido, περὰ μεγαλύτερα τῆς φουλεᾶς, τουτέστιν ἐπιχειρήσεις ὑπὲρ δύνανται.

Match, (Ἀγγλ.) σύντροφος, παίρι, ζεύγος.

Materiam superabat opus, τὸ ἔργον ἦτο ἀνώτερον τῆς ὑποθέσεως.

Mea-culpa, ἐμῶ ἀμαρτήματι.

Melioribus annis, ἐν χρόνοις εὐτυχέστεροις.

Me. me, adsum qui feci, ἐμέ, ἐμὲ αὐτόν (πάρειμι) ὃς ἐποίησα.

Memento quia pulvis es, μνησθε ὅτι κόνις εἶ.

Mens agitat molem, ὁ νοῦς κινεῖ τὴν ὕλην.

Mens diviniior, πνεῦμα θεϊότερον. τουτέστι ποιητικὴ ἔμπνευσις.

Mens sana in corpore sano, ὑγιῆς νοῦς ἐν ὑγιεῖ σώματι.

Mettere la coda dove non va il capo, (Ἰταλ.) νὰ γώννη τις τὴν οὐρὰν ὅπου ἡ κεφαλὴ δὲν γωρεῖ.

Mezza voce, (Ἰταλ.) ἡμιφώνως, κ. μὲ μισὴ φωνή.

Minima de malis, τὸ ἐλάχιστον τῶν κακῶν.

Mirabile visu, θαῦμα ἰδεῖν.

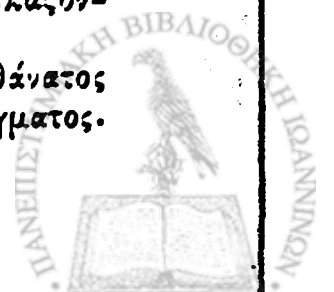
Modus vivendi, τρόπος ἢ μέσον τοῦ ζῆν.

Molle atque facetum, τὸ γλυκὺ καὶ ἀστεῖον.

Monstrum horrendum, φορικῶδες τέρας.

Morituri te salutant, οἱ μέλλοντες νὰ ἀποθάνωσιν ἀσπάζονται σε.

Mors ultima ratio, ὁ θάνατος εἶνε ὁ ἐπιλογος παντὸς πράγματος.

Motu proprio, αὐτομάτως, αὐθορμητικῶς.

Much ado about nothing, (Ἀγγλ.) πολὺς θόρυβος διὰ τίποτε.

Multa paucis, πολλὰ ἐν ὀλίγοις

Multi sunt vocati, pauci vero electi, πολλοὶ μὲν εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Mutato nomine, ὑπὸ ἄλλο ὄνομα.

Nascuntur poetae, fiunt oratores, γεννῶνται μὲν οἱ ποιηταί, γίνονται δὲ οἱ ῥήτορες.

Natura non facit saltus, ἡ φύσις δὲν κάμνει πηδῆματα.

Nec pluribus impar, ῥητὸν τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' σημαῖνον, οὐδὲ πρὸς πολλοὺς (ἡλίους) ἄνισος.

Nec plus ultra, μὴ περαιτέρω.

Negotiorum gestor, ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος, ἐντολοδόχος.

Neque semper arcum tendit Apollo, καὶ οὐδ' ὁ Ἀπόλλων τανύει διαρκῶς τὸ τόξον του.

Ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.

Nescio vos, ἀγνοῶ ὑμᾶς.

Nescit vox missa reverti, δὲν δύναται τὸ λεχθὲν νὰ ἐπιστρέψῃ, τουτέστι τὸ λεχθὲν εἶνε λελεγμένον.

Ne, sutor, ultra crepidam, ὁ σκυτοτόμος δὲν δύναται νὰ ὑψωθῇ ἀνωτέρω τοῦ ὑποδήματος· εἶπε τοῦτο ὁ Ἀπελλῆς πρὸς ὑποδηματοποιὸν ὅστις ἀφ' οὗ ἔκρινε περὶ τοῦ ὑποδήματος τῆς εἰκόνας του, ἠθέλησε νὰ κρίνῃ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς εἰκόνας.

Ne varietur, ἵνα μηδὲν μεταβληθῇ.

Nigro notanda lapillo, σημειωτέα δια μέλανος λίθου· περὶ ἀποφράδος ἡμέρας ἐλέγετο τοῦτο ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων.

Nil admirari, μηδὲν θαυμάζειν.

Nil medium est, δὲν ὑπάρχει μέσος ὅρος.

Nil novi sub sole, οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Noli me tangere, μὴ μοῦ ἅπτου.

Nolite mittere margaritas ante porcos, μὴ ῥίπτετε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν εἰς τοὺς χοίρους.

Non bis in idem, οὐχὶ δις ἐπὶ τὸ αὐτό.

Non decet, οὐ πρέπει.

Non est hic locus, δὲν εἶνε ἐνταῦθα ὁ τόπος, δηλ. δὲν ἀρμόζει.

Non ignara mali, δὲν ἀγνοῶ τὸ κακὸν (λέγει ἡ Διδὼ πρὸς τὸν Αἰνίαν).

Non liquet, δὲν εἶνε καθαρὸν.

Non licet omnibus adire Corinthum, οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Κόρινθον.

Non omnia possumus omnes, πάντες οὐ τὰ πάντα δυνάμεθα.

Non omnis moriar, δὲν θ' ἀποθάνω ὅλος, τουτέστι θὰ μείνωσι τὰ συγγράμματά μου κατόπιν ἐμοῦ.

Non possumus, οὐ δυνάμεθα, ὡς λέγει ἡ Λατινικὴ Ἐκκλησία (ὁ Πάππας).

Non videbis annos Petri, δὲν θὰ ἴδῃς τὰ ἔτη τοῦ Πέτρου, δηλ. δὲν θέλεις ἄρξει ἐπὶ τοῦ Παππικοῦ θρόνου τῆς Ῥώμης ὅσον ὁ Πέτρος.

Nosce te ipsum, γνῶθι σαυτόν.

Novissima verba, νεώτατοι λόγοι, ἤτοι οἱ τελευταῖοι λόγοι.

Numero Deus impare gaudet, ὁ θεὸς χαίρει ἐπὶ τῷ περιττῷ ἀριθμῷ· κατὰ τὴν δοξασάν των ἀρχαίων.

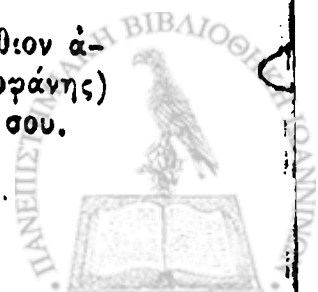
Nunc dimittis servum tuum, νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα.

Nunc est bibendum, τῶρα πρέπει νὰ πῶμεν.

O altitudo! ὦ τοῦ ὕψους!

Odi profanum vulgus, μισεῖν τοὺς βεβήλους, ἀπελθέτωσαν οἱ βέβηλοι, ὁ ὄχλος.

Oleum perdidisti, ληκύθειον ἀπώλεσας (ὡς λέγει ὁ Ἀριστοφάνης) τουτέστιν ἔχασες τὸν κόπον σου.

Omne tulit punctum qui miscuit utile dulci, τὰ πάντα καταρθώνει ὁ ἀναμιγνύων τὸ τερπνὸν τῷ ὠφελίμῳ.

Omne vivum ex ovo, πᾶν ὄτι ζεῖ ἐξ ὠοῦ γέγονεν, ἤτοι ἐκ τινος πηγῆς.

Omnia mecum porto, τὰ πάντα μετ' ἐμοῦ φέρω, (τὸ τῆς κοιν. παροιμίας ὅτι ἔχει τὰ φορεῖ καὶ κλέπτει δὲν φοβεῖται).

Omnia serviliter pro dominatione, τὰ πάντα δουλικῶς (φέρειν) ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας.

Omnis homo mendax, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Omnium consensu, τῆ συγκοινωνία πάντων, κοινῇ συναίνεσει.

Ore rotundo, μὲ στρογγύλον στόμα, τούτεστι μὲ πολὺν στόμφον ἢ μεγαληγορίαν.

O tempora! o mores! ὦ καιροί! ὦ ἤθη!

O terque quaterque beati! ὦ τρίς καὶ τετράκις μακάριοι!

O, ubi campi! ὦ ποῦ εἶναι οἱ ἄγροί! δ.λ. ὦ, πόσοι ποθητοὶ εἶνε ὁ ἀγροτικός βίος!

Otium cum dignitate, μεγαλοπρεπῆς ἀργία.

Panem et circenses, ἄρτον καὶ θέατρα.

Parvatis, νὰ ὑπακούσητε.

Par pari refertur, ἀνταποδίδει τις τὰ ἴσα.

Parturient montes, θὰ γεννησῶσι τὰ ὄρη. Ἰσοδυναμεῖ τῷ ἡμέτερω αὐδίνεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦθον.

Passato il pericolo, gabbato il santo, (Ἰταλ.) ἀποῦ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος χλευάζουσι τὸν ἅγιον.

Pestare l'acqua nel mortaio, (Ἰταλ.) νὰ κοπανίζῃ τις νερὸν ἐν τῷ ἰγδίῳ. Ὡς τὸ ἡμέτερον ἀνεμὸν κοπανίζει.

Paterna, paternis, materna, maternis, (νομ.) τὰ πατρικὰ καὶ μητρικὰ εἰς τοὺς πατρικοὺς ἀπογόνους, καὶ τὰ μητρικὰ εἰς τοὺς μητρικοὺς.

Patiens, quia aeternus, ὑπομονητικὸς διότι εἶνε αἰώνιος.

Pauca, sed bona ὀλίγα μὲν ἀλλὰ καλὰ.

Paulo majora canamus, ὀλίγον ὑψηλότερα πράγματα ἢ ψάλλομεν· δ.λ. ἢ εἰπώμεν περὶ σπουδαιότερων πραγμάτων.

Peccavi, ἥμαρτον.

Pede pœna claudio, ἢ ποιῶ μὲ πόδα χωλόν, δ.λ. ἐπέρχεται βραδείως.

Pede presto, μὲ ταχὺν πόδα ἤτοι βῆμα.

Pejor avis aetas, ὁ παρὼν καιρὸς εἶναι πάντοτε χειρότερος τοῦ παλαιοῦ.

Pendent opera interrupta, μένουσιν ἐκκεραμῆ τὰ ἔργα διακοπέντα (ἐνεκα τῆς εἰς Καρχηδὸνα ἀρτίσεως τοῦ Αἰνείου) (Β:φιλ.).

Perinde cadaver, ὡσπερ πτώμα (ὁφείλει τις νὰ ὑπακούῃ τῷ ἀρχηγῷ).

Per jocum, ἡδιᾶς γάρον, διὰ νὰ γελᾷ τις.

Per Jovem, μὰ τὸν Δία, ὄριος ὃν ὁ Μιλίερος τίθησιν εἰς τὸ στόμα σχολαστικοῦ.

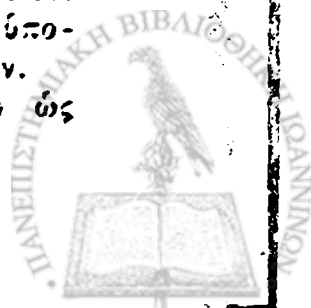
Pertransiit benefaciendo, διήνυσσε τὸν βίον εὐεργετῶν.

Piscem natam doces, τὸν ἰχθὺν διδάσκεις κολυμβᾶν.

Piu vicino il dente che nessun parente, (Ἰταλ.) ἐγγύτερόν ἐστιν ὁ ὀδὸς ἢ ὅστις δῆποτε τῶν συγγενῶν τουτέστι καλλίον βοηθεῖ τις ἑαυτὸν παντὸς συγγενοῦς ἢ φίλου.

Plaudite, cives, ἀνευρημέτε, ὦ πολῖται! Τοιαύτην ἐπίκλησιν ἐποίησεν ἐν τέλει παντὸς δράματος οἱ ὑποκριταὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν θεάτρων.

Plerumpue fit, τοῦθ' ὅπερ ὡς

ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνεται, συμβαίνει.

Pius aequo, πλεόν τοῦ δέοντος ἢ ἀβελήντος ἢ τοῦ δικαίου.

Poete non dolet, Ποῖτε, δὲν πονεῖ λόγος ἐνθαρρυντικός τῆς Ἀδρίας, ἥτις πλῆξασα ἑαυτὴν δι' ἐγχειριδίου, προσέρει αὐτὸ τῷ ἑαυτῆς ἀνδρὶ Ποῖτῳ, ὅστις εἶχεν ἐνοχοποιηθῆ ἐν τινι συνωμοσίᾳ κατὰ τοῦ Νέρωνος.

Post equitem sedet atra cura, ὀπισθεν τοῦ ἵππέως κάθεται ἡ μέλαινα (θυμοδόρος) φροντίς, δηλ. μάτην ὁ καρδιαλγῆς ζητεῖ νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἑαυτοῦ λύπην.

Post hoc, ergo propter hoc, μετὰ τοῦτο, ἅρα ἔνεκα τούτου, δηλ. σφαλῆρὰ αἰτιολογία (βλάβος ἐν γωνία κτλ.)

Presente cadavere, ἐνώπιον τοῦ πτώματος, τοῦ νεκροῦ τοῦ πάππα.

Primo avulso non deficit alter, τοῦ πρώτου βλαστοῦ ἀφαιρηθέντος δὲν ἐλλείπει ἕτερος (λέγεται ἐπὶ δυσκολῶν ἀκαταπαύστως ἀναφυομένων).

Primo mihi, εἰς ἐμὲ πρώτον, δηλ. ἰέγει ὁ σίλαυτος.

Primo occupanti, εἰς τὸν πρῶτον κάτοχον, ἀνήκει δηλ.

Primus inter pares, ὁ πρῶτος μεταξὺ τῶν ὁμοίων του.

Pro aris et focis, ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν.

Pro domo suo, ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου.

Pro forma, διὰ τὸν τύπον.

Pro memoria, ἀναμνήσεως χάριν.

Pro pudor! ὦ τῆς αἰσχύνῃς!

Proles sine matre creata, θυγάτηρ γεννηθεῖσα ἄνευ μητρός, δηλ. ἔργον πρωτότυπον.

Pro rege saepe, pro patria semper, ὑπὲρ τοῦ βασιλέως πολλάκις, ὑπὲρ πατρίδος πάντοτε.

Pro rata, κατ' ἀναλογίαν, ἀναλόγως.

Pro tempore, κατὰ τὸν καιρόν.

Pulchre, bene, recte, καλῶς, λίαν καλῶς, τελείως, ἐντελῶς.

Pulsate et aperietur, χρούετε καὶ ἀνοιγθήσεται ὑμῖν.

Punica fides, Καρχηδόνιος πίστις, τουτέστι προδοσία, ἀπιστία.

Quae sunt Caesaris Caesari, (ἀπόδος τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι.

Qualis artifex pereo! ὁποῖος μέγας τεχνίτης ἀποθνήσκω! (τελευταῖος λόγος τοῦ Νέρωνος).

Quandoque bonus dormitat Homerus, ἐνίοτε ὑπνώττει καὶ ὁ καλὸς Ὅμηρος (λέγει ὁ Ὀράτιος).

Quantum satis, ὅσον ἀρκεῖ.

Quia nominor leo, διότι ὀνομάζομαι λέων.

Qui bene amat, bene castigat, ὅστις ἀγαπᾷ καλῶς, τιμωρεῖ καλῶς. (Ἴσον τῷ, παιδεύει Κύριος ὃν φιλεῖ.

Quid deceat, quid non, ὅ τι πρέπει ὁ τι δὲν πρέπει. Δηλ. τὸ μὲν καλὸν φύλαττε, τὸ δὲ μὴ καλὸν διόρθωσον.

Quid juris? Τί ἐκ τοῦ δικαίου; δηλ. ποῖαν λύσιν δίδει ὁ νόμος;

Quid prodest? Τί ὠφελεῖ;

Quidquid delirant reges plebuntur Achivi, ὁσάκις παραφρονοῦσιν οἱ βασιλεῖς, λαμβάνουσι τὰς πληγὰς οἱ Ἀχαιοί, τουτέστιν ὁ λαός.

Quis est sine peccato, τίς ἐστὶν ἀναμάρτιτος (ὁ ἀναμάρτιτος ὑμῶν πρῶτος λίθω βελέτω).

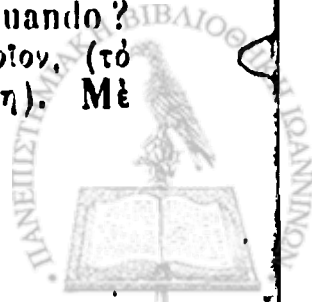
Qui habet aures audiendi audiatur, ὁ ἔχων ὄτα ἀκούειν ἀκούτω.

Qui nescit dissimulare nescit regnare, ὁ μὴ γινώσκων τὸ ὑποκρίνεσθαι οὐ γινώσκει βασιλεύειν.

Qui scribit, his legit, ὁ γράφων ὃς ἀναγινώσκει.

Quis, quid, ubi, quibus auxiliis, cur, quomodo, quando?

Τίς, (ἐστὶν ὁ ἔνοχος). Πόσον, (τὸ ἔγκλημα). Ποῦ, (ἐπράχθη). Μὲ

πόλους, συνενόχους, Διατί, Τίνι τρόπω, Πότε;

Quis tulerit Gracchos de seditione querentes? Τίς θὰ ὑποφέρῃ τοὺς Γράκχους ἐξετάζοντας περὶ στάσεως;

Quod di omen avertant, οἱ θεοὶ νὰ ἀποτρέψωσι (νὰ μᾶς φυλάξωσι ἀπὸ τὸν οἰωνὸν τοῦτον).

Quod erat demonstrandum, ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Quod scripsi, scripsi. Ὁ γέγραφα, γέγραφα.

Quomodo vales? Πῶς ἔχεις;

Quo non ascendam? Ἐὼς ποῦ δὲν θὰ ἀναβῶ (ἐπὶ φιλοδοξίῳ).

Quorum pars magna fui. Ὁπου ἔλαβον μέγα μέρος.

Quos ego, οὓς ἐγὼ ἔπρεπε νὰ. (ἐπὶ ὀργῆς).

Quos vult perdere Jupiter dementat prius: ἴσον τῷ, — Μωραίνει Κύριος, ὃν βούλεται ἀπολέσαι.

Quousque tandem?... ἕως πότε (ἀγανακτῶν ὁ Κικέρων λέγει πρὸς τὸν Καῦτιλίαν).

Rapere in jus, ἐνάγειν εἰς δικαστήριον.

Rara avis in terris, σπάνιον πτηνὸν ἐπὶ τῆς γῆς (εἰρωνικῶς ἐπὶ μὴ σπανίῳ).

Rari nantes in gurgite vasto, ναυαγοὶ τινες ἐπιπλέοντες τῆς ἀγανούς ἀθύσσου· ὀλίγοι ἐκ τῶν φημιζομένων τὴν σήμερον θὰ διατηρήσωσι τὴν φήμην τῶν διὰ παντός).

Raspar el jamon (Ἰσπαν.) ξέω τὸ χοιρομήριον, (κρούω τὴν κιβάρην).

Redde Caesari quae sunt Caesaris, et quae sunt Dei Deo, ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

Regis ad exemplar, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλέως.

Relicta non heret formula, ἐγκαταλιπὼν ἀδόξως τὴν ἀρχὴν.

Remember, (Ἀγγλ.) μνησθε.

Requiescat in pace! Κύριος ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ!

Res judicata pro veritate habetur, τὸ δικασθὲν νομίζεται ἀλήθεια.

Res perit domino, τὸ πρᾶγμα ἀπόλλυται πρὸς βλάβην τοῦ δεσπότη.

Retro satanas, ὑπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ.

Ridiculus mus, μῦς γελοῖος.

Rinforzando, μους. (Ἰταλ.) βαθμυθὸν ἐντονώτερον.

Risum tenetis, μὴ γελάτε (ἐὰν δύνασθε).

Rudis indigestaque moles, ὄγκος συγκελημένος καὶ ἄμορφος.

Rule Britannia, Ἀγγλ. ἄρχε Βρεταννία· ἄσμα πατριωτικὸν τῶν Ἀγγλων.

Salus populi suprema lex, ἡ τοῦ λαοῦ σωτηρία (ἔστω) νόμος ὑψίστατος.

Sanctum sanctorum, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων (ιερόν, ἤτοι ἀπηγορευμένον τοῖς βεβήλοις μέρος, ἄδυτον).

Scherzando, (Ἰταλ.) ἀστειότητος γάρην.

Scribitur ad narrandum, non ad probandum, (ἡ ἱστορία γράφεται πρὸς διήγησιν καὶ οὐχὶ πρὸς ἀπόδειξιν).

Sedet aeternumque sedebit, κάθηται καὶ διὰ παντός θὰ κάθηται (ὡσπερ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τῷ Ἄδῃ, (κατὰ Βιοργίλιον· ὁ γραφεὺς δηλ. ἢ γραμματεὺς εἶναι καταδεδικασμένος· νὰ κάθηται ἀδιακόπως).

Self government (Ἀγγλ.) αὐτοδιοίκησις.

Semper ad eventum festinat, ἀεὶ πρὸς τὴν λύσιν σπεύδει.

Se non è vero è ben trovato, (Ἰταλ.) καὶ ἀληθές ἂν δὲν εἶνα: καλῶς ἐπενοήθη.

Servum pecus, δούλη ἀγέλη (οἱ λογοκλόποι καὶ οἱ κόλακες).

Sesquipedalia verba, σχοινο-
τενεῖς λόγοι.

Shocking (Ἀγγλ.) φορικώδης.

Si augur augurem... ἂν οἰωνοσκόπος οἰωνοσκόπῳ (συναντήσῃ γελᾷ ἐπὶ τῇ ματαιότητι τῶν οἰωνῶν· τοῦτο λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἰατρῶν διὰ τὴν ἀτελεῖα πολλάκις διάγνωσιν ἢ ἐσφαλμένην μέθοδον τῆς θεραπείας).

Sic itur ad astra, οὕτως ὑψοῦ-
ται! τις μέχρι τῶν ἀστέρων.

Sic transit gloria mundi, οὕτω
παρέργεται ἡ δόξα τοῦ κόσμου (ἡ τῶν ἀνθρώπων).

Sic vos non vobis... οὐγ οὐ-
τως ὑμεῖς ὑπὲρ ὑμῶν... (οὕτως ἄργονται τέσσαρες στίχοι τοῦ Οὐίργιλίου, οὓς ἰτοιγοκόλλησε παραπο-
νούμενος διότι Βα'ύλλος τις, ἄση-
μος ποιητής, εἶχε σφετερισθῆ δι-
στιχόν τι ἐγκωμιαστικόν περὶ τοῦ
Αὐγούστου κρυφίως τοιγοκοληθὲν
τὴν προτεραίαν.

Similia similibus curantur, τὰ
ὅμοια τοῖς ὅμοιοις θεραπεύεται (ἀξι-
ωμα τῶν ὁμοιοπαθητικῶν ἰατρῶν).

Sine nomine vulgus, ἀνόνο-
μος ὄχλος.

Sine qua non, τὸ ὃ οὐκ ἄνευ.
τὸ ἀπαραίτητον· c'est une condi-
tion sine qua non, εἶνα: ὄρο:
ἀπαραίτητος.

Sinite parvulos venire ad me.
ἄφετε τὰ παιδία ἔλθειν πρὸς με.

Sint ut sunt aut non sint, ἔστω-
σαν ὡς ἔχουσιν, εἰ δὲ μὴ ἄς μὴ ὑπάρ-
χωσι (προσῶς).

Si parva licet componere ma-
gnis, εἰ τὰ μικρὰ τοῖς μεγάλοις
ἔξεστι συγκρίνειν (Οὐίργιλ.).

Si vis me flere, ἂν θέλῃς νὰ
κλαύσω (κλαῦσον καὶ σύ· διὰ ὃ μὴ
συγκινούμενος δὲν δύναται νὰ συγ-
κινήσῃ ἄλλον).

Si vis pacem para bellum,
ἂν θέλῃς εἰρήνην παρασκευάσῃς
ἐπὶ πόλεμον.

Sit pro ratione voluntas, ἔστω
ἢ θέλησίς μου λόγος, αἰτία, διὰ
ἀρκεί ὅτι τὸ θέλω.

Sit tibi terra levis, γαίαν ἔχῃς
ἐλαφράν.

Smorzando (Ἰταλ. ἐν μουσ.)
σβεννύμενον.

Sol lucet omnibus, ὁ ἥλιος φω-
τίζει τοὺς πάντας.

Solve senescentem, ἀπόλυσον
τὸ γηράσκοντα (ἵππον σου). Συμ-
βουλή τοῖς ποιηταῖς καὶ συγγρα-
φεῦσιν.

Sotto voce (Ἰταλ.) ἡμιφώνως,
σιωπηλῶς.

Spiritus flat ubi vult, τὸ πνεῦ-
μα πνέει ὅποι βούλεται (διὰ ἡ
ἐμπνευσις δὲν εἶνα: τι ὑπακοῦον τῇ
θελήσει).

Spiritus promptus est, caro
infirma, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ
δὲ σὰρξ ἐσθηνής.

Sponte sua, αὐθορμητῶς.

Stans pede in uno, ἰστάμενος
ἐπὶ ἐνὸς ποδός, διὰ ἡ ἐσπευσμένως.

Stare sulla corda, (Ἰταλ.) νὰ
ἰσταται τις ἐπὶ χορδῆς, τουτέστι
ἐν ἀβεβαιότητι, δισταζών.

Statu quo, τὸ καθεστώς.

Stud-book, (Ἀγγλ.) μετρώον
εὐγενῶν ἵππων.

Stultorum numerus est infini-
tus, τῶν μωρῶν τὸ πλῆθος εἶνε ἄ-
πειρον.

Stupete gentes, θαυμάσατε λαοί!

Suave mari magno, εἶνε εὐγά-
ριστον πρᾶγμα νὰ βλέπῃ τις τὴν
θάλασσαν τεταραγμένην... (λέγεται
τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν καὶ μετὰ

φιλαυτίας θεωμένων τὰς συμφορὰς τῶν ἄλλων.

Sub jove, ὑπὸ τὸν Δία, τουτέστι ἐν ὑπαίθρῳ,

sub lege libertas, ἐλευθερία ὑπὸ τὸν νόμον, δηλ. ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου.

Sub tegmine fagi, ὑπὸ τὴν σκέπην φηγοῦ. δηλ. ὑπὸ τὴν σκιάν (μὲ ποιητικὴν ἠδονήν).

Sufficit, ἀρκεῖ.

Sufficit cuique diei sua malicia, ἀρκεῖ ἐκάστη ἡμέρα τῷ ἑαυτῆς κακόν.

Sui generis, κατὰ τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ εἶδος ἢ γένος, δηλ. κατὰ τρόπον ἴδιον.

Sum qui sum. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὢν δηλ. ὁ Θεὸς (ὡς εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσῆ ἐπὶ τοῦ ὄρους).

Summum jus summa injuria, ἄκρα δικαιοσύνη, ἄκρα ἀδικία.

Sunt lacrimae rerum, ὑπάρχουσι δάκρυα τῶν πραγμάτων. δηλ. ἐξ αὐτῶν τῶν δεινῶν πηγάζουσι τὰ δάκρυα.

Suo tempore, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ.

Surge et ambula, ἔγειραι καὶ περιπάτει.

Sursum corda, ἄνω σχοῖμεν τὰς καρδίας ἡμῶν (ὡς λέγει ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ λειτουργίᾳ).

Talis pater qualis filius, τοιοῦτος ὁ πατὴρ οἷος ὁ υἱός.

Tantae molis erat, τοσαύτη δυσκολία ὑπῆρχε.

Tantaene animis celestibus irae! τοσαύτη ὀργὴ δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν θεῶν!

Tarde venientibus ossa, οἱ βραδύνοντες νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν τράπεζαν εὐρίσκουσι τὰ ὀστᾶ.

Tellum imbelles et sine ictu, βέλος ἀσθενὲς καὶ ἄνευ ὀρμῆς.

Tempora si fuerint nubila solus eris, ἐὰν οἱ καιροὶ ὡς νεφελῶδεις (=δυστυχεῖς) μόνος ἔσει.

Tempore ficorum, ὅταν γείνωσι τὰ σύκα, παρεμφερές τῷ τῆς συνηθείας ζῆσε μαῦρε μου κ.τ.λ.

Tempus edax rerum, ὁ παμφάγος τῶν πραγμάτων χρόνος.

Tenere lupum auribus, κρατεῖν τὸν λύκον ἀπὸ τῶν ὠτίων = ὑπερνικᾶν τὴν δυσκολίαν ἢ ἐν ἀμηχανίᾳ εἶναι.

Terminus a quo, τὸ ὄριον ἀφ' οὗ δηλ. ἡ ἀφετηρία.

Testis unus, testis nullus, εἷς μάρτυς οὐδεὶς μάρτυς.

Thalassa! thalassa! θάλασσα! θάλασσα! ἡ ἀναφώνησις τοῦ Ξενοφῶντος ὅτε ἐπιστρέφων μετὰ τῶν μυρῶν ἐφθασεν ἐπὶ τὰ ὄρη τῆς Τραπεζοῦντος καὶ εἶδε τὸν Εὐξεινον Πόντον.

That is the question, ('Αγγλ.) τοῦτο ἐστὶ τὸ ζήτημα.

Tibi gratias, σοὶ χάριτας ὀφείλομεν.

Time is money, ('Αγγλ.) ὁ χρόνος εἶναι χρήματα.

Timeo hominem unius libri, φοβοῦμαι τὸν ἄνθρωπον ὅστις γινώσκει ἐν μόνον βιβλίον. δηλ. τὸ γινώσκει καλῶς.

Timeo Danaos et dona ferentes, φοβοῦμαι τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας.

Tira la piedra y esconde la mano ('Ισπαν) ἐτίθει τὸν λίθον καὶ κρύβει τὴν χειρὰ σου (βλάβετε χωρὶς νὰ φαίνεσαι).

To be or not to be, νὰ ᾔναι ἢ νὰ μὴ ᾔναι! τις (τὸ ζήτημα εἶναι περὶ ὑπάρξεως).

Tolle lege, λάβε καὶ ἀνάγνωθι.

Tolle, tolle, ἄρον, ἄρον (σταύρωσον αὐτόν).

Tot capita tot sensus, ὅσαι κεφαλαὶ τόσαι γνώμαι.

Totus in illis, ὅλος εἰς ταῦτα τὰ πράγματα (βεβουθισμένος).

Tua res agitur, περί σου πρόκειται.

Tu autem, σὺ ὅμως (εἶσαι ἡ δυσκολία).

Tu es ille vir, σὺ εἶ ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ· (λόγοι τοῦ προφήτου Νάθαν πρὸς τὸν Δαυίδ).

Tulit alter honores, ἄλλος ἔλαβε τὰς τιμὰς (τὸ κοινῶς ἄλλοῦ τὰ κακὰ ρίσματα καὶ ἄλλοῦ γεννοῦν ἡ κόταις).

Tu Marcellus eris, σὺ Μάρκελος ἔσει· (τουτέστι, ἐλπίς ματαία).

Tu quoque! Καὶ σὺ (Βροῦτε)!

Tutti, (Ἰταλ. ἐν μουσ.) πάντες.

Tutti quanti, (Ἰταλ.) καὶ ὅσοι ἄλλοι.

Ubi bene, ibi patria, ὅπου καλῶς ἔγει τις ἐκεῖ καὶ ἡ πατρίς αὐτοῦ. (Γνώμη τῶν κοσμοπολιτῶν).

Ultima ratio, ὁ τελευταῖος λόγος, ἡ τὸ τελευταῖον δικαιολόγημα.

Una salus victis, μία μόνη σωτηρία τοῖς ἠττημένοις (τουτέστι τὸ μὴ ἐλπίζειν σωτηρίαν).

Unguibus et rostro, διὰ τῶν ὀνύχων καὶ διὰ τοῦ ῥάμφους, (τουτέστιν ἐρωμένως καὶ ἀνευδότης).

Unum et idem, ἐν καὶ τὸ αὐτό.

Urbe condita, ἀπὸ κτήσεως Ῥώμης.

Urbi et orbi, ἐν τῇ πόλει (Ῥώμη) καὶ τῇ οἰκουμένῃ (λόγοι ἐκ τῆς εὐλογίας τοῦ πάππα).

Ut fata trahunt, ὅπως τὸ φέρει ἡ τύχη.

Ut possidetis, ὅπως (νῦν) κατέχετε, (φράσις διπλωματικὴ ἐν συνθήκαις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κεκτημένου ἐδάφους).

Utile dulci, τὸ ὠφέλιμον τῶν τερπνῶν.

Ut pictura poesis, ἡ ποίσις ἐστὶν ὡς ζωγραφική.

Vade in pace, πορεύου ἐν εἰρήνῃ.

Vade mecum, πορεύου μετ' ἐμοῦ (τουτέστιν ἐγκόλπιον).

Vade retro, ὑπάγε ὀπίσω μου (σατανᾶ).

Vae soli! οὐαὶ τῷ μόνῳ! (ἀνθρώπῳ).

Vae, victis! οὐαὶ τοῖς ἠττημένοις! (λόγοι τοῦ Βρέννου πρὸς τοὺς Ῥωμαίους).

Vanitas vanitatum! Ματαιότης ματαιότητων!

Vare legiones redde, Βάρε ἀπόδος μοι τὰς λεγεῶνας· (ἐπιφώνημα τοῦ Λύγούστου ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ θανάτου τοῦ Βάρου καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν λεγεῶνων αὐτοῦ ἐν Γερμανίᾳ).

Variorum, διαφόρων (σχολιαστῶν).

Varium et mutabile, πρᾶγμα ποικίλον καὶ εὐμετάβλητον (λέγει ὁ Βιργίλιος περὶ γυναικός).

Veni vidi vici, ἦλθον εἶδον καὶ ἐνίκησα.

Veniam petimus damusque vicissim, ἄδειαν αἰτοῦμεν καὶ παρέχομεν ἀμοιβαίως.

Vera incessu patuit dea, διὰ τοῦ βαδίσματος αὐτῆς φαίνεται ἀληθῆς θεά.

Verba et voces pretereaque nihil, λέξεις καὶ λόγοι καὶ οὐδὲν πλέον.

Verba volant scripta manent, οἱ μὲν λόγοι ἵπτανται, αἱ δὲ γραφαὶ μένουσιν.

Verbi gratia, λόγου χάριν.

Vergiss mein nicht, (γερμαν.) μὴ με λησμόνει.

Vice versa, ἀντιστρόφως.

Victis honor, τοῖς ἠττημένοις ἡ τιμή. Λόγοι τοῦ χαρτοπαίχτου τοῦ προσκαλοῦντος τὸν ἀπολέσαντα νὰ παῖξῃ πρῶτος.

Video lupum, ὁρῶ τὸν λύκον (ἔτσι τὸν ἐπικινδύνον ἄνθρωπον).

Video meliora proboque de-

teriora sequor, τὸ μὲν κρείττον ὁρῶ καὶ ἐπιδοκιμάζω, πράττω δὲ τὸ καχόν.

Vir bonus, ἀνὴρ ἀγαθός.

Vires acquirit caudo, δυνάμεις προσκᾶται τῷ δρόμῳ (δηλ. ἡ συκοφαντία αὐξάνει διαδιδόμενη).

Virtus post numos, τὴν ἀρετὴν μετὰ τὸ ἀργύριον, (συμβουλὴ εἰρωνική τοῦ Ὀρατίου ἦν τινες ὡς σπουδαίαν ἐκλαμβάνουσι).

Vis comica, ἡ κωμικὴ δύναμις.

Vitam in pendere vero, τὸν βίον ἀφισροῦν τῇ ἀληθείᾳ.

Vivere parve, λιτῶς ζῆν.

Vive valeque, ζῆθι καὶ ὑγιαίνε.

Vivit sub pectore vulnus, ζῆ

(ἐν τῇ καρδίᾳ) τὸ τραῦμα (δηλ. ἡ μνησικαχία).

Vixit, ἔζησεν (οὕτως ἀνήγγελλον οἱ Ῥωμαῖοι τὸν θάνατόν τινος).

Volti subito, (Ἴτ.) στρέφον εὐθύς.

Vox clamantis in deserto, φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ (δηλ. εἰς μάτην βοῶντος).

Vox faucibus haesit, ἡ φωνὴ ἐκολλήθη ἐν τῷ λάρυγγί μου, (ἐπὶ θάμβους ἢ ἐκπλήξεως).

Vox populi vox dei, φωνὴ λαοῦ φωνὴ θεοῦ.

Vulnerant omnes, ultima ce-
cat, τιτρώσκουσι μὲν πᾶσαι (αἱ ὥραι) ἡ δὲ τελευταία φρονεῖ (ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ δίσκου ὠρολογίων ἐκκλησιῶν).

ΚΥΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Abraham, 'Αβραάμ.	Allemagne, Γερμανία.
Absalon, 'Αβεσαλώμ.	Allemand, Γερμανός.
Abydos, 'Αβυδος.	Alpes, "Αλπεις
Abyssinie, 'Αβυσσινία.	Alphée, 'Αλφαίος.
Achéloüs, 'Αγελῶς.	Alphonse, 'Αλφόνσος.
Actéon, 'Ακταίων.	Alsace, 'Αλσατία.
Adam, 'Αδάμ.	Amasias, 'Αμασίας.
Adélaïde, Adèle, 'Αδελαΐς.	Amasis, "Αμασις.
Adolphe, 'Αδόλφος.	Ambroise, 'Αμβρόσιος.
Adonis, "Αδωνις.	Amédée, 'Αμεδαίος.
Adraste, "Αδραστος.	Amélie, 'Αμαλία.
Adriatique, 'Αδριατική.	Amérique, 'Αμερική.
Adrien, 'Αδριανός.	Amphipolis, 'Αμφίπολις.
Æsopus, Αἴσωπος.	Amsterdam, 'Αμστελδάμον.
Ætès, 'Αήτης.	Anacréon, 'Ανακρέων.
Afghanistan, 'Αφγανιστάν.	Ananie, 'Ανανίας.
Afrique, 'Αφρική.	Anastase, 'Αναστάσιος.
Agénor, 'Αγήνωρ.	Anastasia, 'Ααστασία.
Agésilas, 'Αγησίλαος.	Anaxagore, 'Αναξαγόρας.
Agis, "Αγίς.	Ancyre, "Αγκυρα.
Aglaë, 'Αγλαΐα.	Andalousie, 'Ανδαλουσία.
Agnès, 'Αγνή.	André, 'Ανδρέας.
Agricola, 'Αγρικόλας.	Andrinople, 'Αδριανούπολις.
Aix, τὰ Σέξτια ὕδατα.	Androclès, 'Ανδροκλής.
Ajax, Αἴας.	Andromaque, 'Ανδρομάχη.
Albanie, 'Αλβανία.	Andromède, 'Ανδρομέδα.
Albert, 'Αλβέρτος.	Andronicus, 'Ανδρόνικος.
Alcée, 'Αλκαίος.	Andros, "Ανδρος.
Alcibiade, 'Αλκιβιάδης.	Angólique, 'Αγγελική.
Alcide, 'Αλκείδης.	Angleterre 'Αγγλία.
Alcinoüs, 'Αλκίνοος.	Anne, "Αννα.
Aleméonides, 'Αλκμεωνίαι.	Annibal, 'Αννίβας.
Alexandre, 'Αλέξανδρος.	Antée, 'Ανταίος.
Alexandrie, 'Αλεξάνδρεια.	Anténor, 'Αντήνωρ.
Alexis, 'Αλέξιος.	Antioche, 'Αντιόχεια.
Alfred, 'Αλφρέδος.	Antiochus, 'Αντίοχος.
Alger, 'Αλγέριον.	Antiope, 'Αντιόπη.
Algérie, 'Αλγερία.	Antisthène, 'Αντισθένης.

- Antoine. Ἀντώνιος.
 Antoinette, Ἀντωνία.
 Apennins, Ἀπέννινα.
 Apollon, Ἀπόλλων.
 Arabie. Ἀραβία.
 Arc (Jeanne d' Arc), Ἰωάννα ἡ Ἀρζία, ἤτοι ἡ Αὐρηλιανὴ παρθένος.
 Arcadie, Ἀρκαδία.
 Archimède, Ἀρχιμήδης.
 Archipel, Ἀρχιπέλαγος.
 Ardennes, Ἀρδένναι.
 Aréthuse, Ἀρέθουσα.
 Ariane ἢ — adne, Ἀριάδνη.
 Ariosto, Ἀριόστος.
 Aristarque, Ἀρίσταρχος.
 Aristée, Ἀριστεύς.
 Aristide, Ἀριστείδης.
 Aristippe, Ἀρίστιππος.
 Aristodème, Ἀριστόδημος.
 Aristophane, Ἀριστοφάνης.
 Aristote, Ἀριστοτέλης.
 Arles, πόλις Ἀρέλατον.
 Artaxerce, Ἀρταξέρξης.
 Artémise, Ἀρτεμισία.
 Arthur, Ἀρθροῦρος.
 Asdrubal, Ἀσδρούβας.
 Asia, Ἀσία.
 Astvage, Ἀστυάγης.
 Atalante, Ἀταλάντη.
 Athanase, Ἀθανάσιος.
 Athènes, Ἀθῆναι.
 Atlantique, Ἀτλαντικὸς (ὠκεανός).
 Attique, Ἀττικὴ.
 Atrée, Ἀτρεύς.
 Auguste, Αὐγουστος.
 Augustin, Αὐγουστίνος.
 Autriche, Αὐστρία.
 Babylone, Βαβυλών.
 Bacchanales, Διονύσια.
 Bacchus, Βάκχος.
 Balthasar, Βαλτάσαρ.
 Baltique, (mer) Βαλτικὴ (θάλασσα).
 Barthélemy, Βαρθολομαῖος.
 Basile, Βασίλειος.
 Baudouin, Βαλδουίνος.
 Béatrix, Βεατρίκη.
 Belgique, Βέλγιον.
 Belgrade, Βελιγράδιον.
 Bellini, Βελλίνης.
 Bellone, Ἐννώ.
 Benjamin, Βενιαμίν.
 Bérénice, Βερενίκη.
 Bernard, Βερνάρδος.
 Berthe, Βέρθα.
 Bessarabie, Βεσσαραβία.
 Béthanie, Βεθανία.
 Birman, Βιρμαία.
 Bithynie, Βιθυνία.
 Bohême, Βοημία.
 Bologne, Βουωνία.
 Bombay, Βομβάη.
 Bonaparte, Βοναπάρτης.
 Boos, Βοός.
 Bordeaux, Βουρδὸγαλλία.
 Bosnie, Βοσνία.
 Bosphore, Βόσπορος.
 Boukhara, Βουχάρα.
 Boulogne, Βουλώνη.
 Bourbonnais, Βοίτοι.
 Bourgogne, Βουργουνδία, οἱ δὲ κάτοικοι Bourguignos, Βουργουνδοὶ ἢ (ἀρχ.) Λίγγωνες.
 Bretagne, Βρετανία τῆς Γαλλίας.
 Bretagne (grande-) Μεγάλη Βρετανία.
 Brousse ἢ Brusse, Προῦσα.
 Bruxelles, Βρυξέλλαι.
 Bucharest, Βουκουρέστιον.
 Buda-Pesth, Βούδα-Πέστη.
 Byron, Βύρων.
 Byzance, Βυζάντιον.
 Caire, Κάϊρον.
 Calabre, Καλαβρία.
 Calais, Κάλιτον, Καλαί.
 Calchas, Κάλχας.
 Calcutta, Καλκούτα.
 Calédonie, Καληδονία (ἀρχ.) Σκωτία.
 Californie, Καλιφορνία.

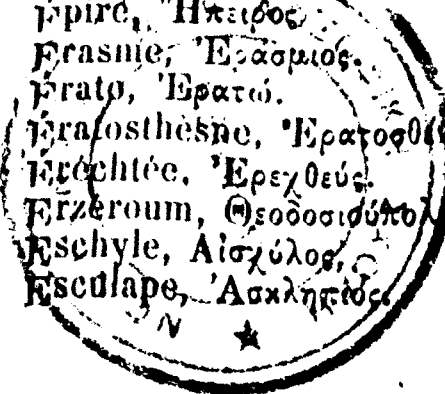

- Callimaque, Καλλιμάχος.
Callirhoé, Καλλιρόη.
Callisthène, Καλλισθένης.
Calypso, Καλυψώ.
Cambyse, Καμβύσης.
Camille, Κάμιλλος.
Campanie, Καμπανία.
Canada, Καναδάς.
Candie, Κρήτη.
Capharnaum, Καπερναούμ.
Cappadoce, Καππαδοκία.
Cassandre, Κάσσανδρος και Κασ-
σάνδρα.
Caspienne (mer), Κασπία θάλασσα.
Catherine, Αικατερίνα.
Cécile, Καικιλία.
Célestine, Ούρανία.
Céphalonie, Κεφαλονιά.
Cérès, Δήμητρα.
César, Καίσαρ.
Césaire, Χριστιανός (χυρ. όνομα).
Christiania, Χριστιανία.
Christine, Χρηστίνα.
Cristophe, Χριστόφορος.
Crispian, Χρυσή.
Cypre, Κύπρος.
Cyprus, Κιπέριον.
Cyprianus, Κιγγινάτος.
Cyprien, Κίπριος (άνδρός όνομα).
Cyprien, Κιρχασία.
Cyprien, Κύπρος.
Cyprien, Κλαύδιος.
Cyprien, Κλαίλα.
Cyprien, Κλήμης.
Cyprien, Κλεομένης.
Cyprien, Κλεονίκη.
Cyprien, Κλεοπάτρα.
Cyprien, Κλεισθένης.
Clotilde, Κλοτίλδη.
Colchide, Κολχίς.
Colomb, Κολόμβος.
Colombie, Κολομβία.
Côme, Κοσμάς.
Constance, Κωνσταντία.
Constant, Κωνσταντίος.
Constantin, Κωνσταντίνος.
Constantinople, Κωνσταντινού-
πολις.
Coraïs, Κωπαίς.
Corfou, Κορφοί ή Κέρκυρα.
Corinne, Κόριννα.
Corinthe, Κόρινθος.
Corneille, Κορνήλιος (Γάλ. ποιητ.).
Cornélie, Κορνηλία.
Cornélius, Κορνήλιος.
Corse, Κορσική.
Crète, Κρήτη.
Crésus, Κροΐσος.
Crimée, Κριμεία.
Croatie, Κροατία.
Cuba, Κούβα.
Cubélie, Κυβέλη.
Cubélie, Κούβες νήσοι.
Damas, Δαμασκός.
Damien, Δαμιανός.
Dalila, Δαλιλα.
Dan, Δάν.
Danaé, Δανάη.
Danaïdes, Δαναίδες.
Danaüs, Δαναός.
Dante, Δάντης.
Dardanelles, Δαρδανέλλια.
Darius, Δαρείος.
Datis, Δάτις.
Déjanire, Δηϊάνειρα.
Delos, Δήλος.
Delphes, Δελφοί.
Demétrius, ή Démètre, Δημήτριος.
Démosthène, Δημοσθένης.
Dénis, Διονύσιος.
Déucalion, Δευκαλίων.
Diane, Άρτεμις.

Didon, Διδώ.
 Diogene, Διογένης.
 Diomède, Διομήδης.
 Dioscures, Διοσκουροί.
 Doride, Δωρίς.
 Donizetti, Δονιζέττιος.
 Dorothee, Δοροθέα.
 Dresde, Δρέσδη.

Éaque, Αιακός.
 Ecate, Έκάτη.
 Ecbatane, Έκβάτανα.
 Écosse, Σκωτία.
 Edinburg, Έδιμβούργον.
 Edmond, Έδμόνδος.
 Édouard, Έδουάρδος.
 Égine, Αίγινα.
 Egypte, Αίγυπτος.
 Électre, Ηλέκτρα.
 Eleusts, Έλευσίς.
 Élide, Ηλίδας.
 Élisabeth, Έλισάβητ.
 Élisée, Έλισαίος.
 Émile, Αιμίλιος.
 Émilie, Αιμιλία.
 Émiranuel, Έμιμανουήλ.
 Empédocle, Έμπεδοκλής.
 Eudymion, Ένδυμιών.
 Énée, Αινείας.
 Éole, Αϊόλος.
 Epaminondas, Έπαμεινώνδας.
 Éphèse, Έφεσος.
 Éphestion, Έφαιστίων.
 Épicure, Έπικούρος.
 Épidaure, Έπίδαυρος.
 Érimémide, Έπιμανίδης.
 Épire, Ηπειρος.
 Erasme, Έρασμός.
 Érato, Έρατώ.
 Ératosthène, Έρατοσθένης.
 Érechthée, Έρεχθέας.
 Ézèroum, Έζερουμ.
 Eschyle, Αισχύλος.
 Esculape, Ασκληπιός.

Ésope, Αἴσωπος.
 Espagne, Ίσπανία.
 Esquimaux, Έσκιμώοι.
 Étéocle, Έτεοκλής.
 Éthiopie, Αἰθιοπία.
 Étienne, Στέφανος.
 Etna, Αἴτνη.
 Etrurie, Τυρρηνία.
 Euclide, Εὐκλείδης.
 Eugène, Εὐγένιος.
 Euphrate, Εὐφράτης π.
 Euripe, Εὐροίπος.
 Euripide, Έυριπίδης.
 Euro...
 Eu...

erdinand, Φερδινάνδος.
 Fernand, Φερνάνδος.
 Finistère, Φινιστέρη.
 Finlande, Φινλανδία.
 Flore, Χλωρίς.
 Florence, Φλωρεντία.
 France, Γαλλία.
 François, Φραγκίσκος.
 Frédéric, Φριδερίκος.
 Galatée, Γαλάτει.
 Galatz, Γαλάτση.
 Galien, Γαλιένος.
 Galilée, Γαλιλέος.
 Gange, Γάγγης.
 Gasconie, Γασκώνη.
 Génèse, Γένεσις.
 Gènes, Γενεύη.
 Geneviève, Γενεβιέβη.
 George, Γεώργιος.
 German, Γερμανία.
 Gertudre, Γερτντρε.
 Gibraltar, Γιβραλτάρ.

Chry...
 Chyp...
 Cicero...
 Cincin...
 Cinna, Κίνας.
 Circass...
 Circé, Κίρκη.
 Claude, Κλωνίος.
 Clélie, Κλελία.
 Clément, Κλεμάντ.
 Cléomene, Κλεομένης.
 Cléonice, Κλεονίκη.
 Cléopatre, Κλεοπάτρα.
 Cléonice, Κλεονίκη.

